Terran Williams

தேவன் பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார்

ஆணாதிக்கத்தின் முடிவு

தேவன் பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார்

ஆணாதிக்கத்தின் முடிவு

Terran Williams

The Spiritual Bakery Publications

கேப் டவுன், தென்னாப்பிரிக்கா

Copyright © Terran Williams, 2022

ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்ப்பு, 2026, ஆசிரியரின் அனுமதியுடன் – www.hans-joerg-ronsdorf.de இல் இலவசப் பதிவிறக்கம்

அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை. பதிப்புரிமையாளரின் முன் எழுத்துமூல அனுமதியின்றி, இந்த வெளியீட்டின் எந்தப் பகுதியையும் எந்த வடிவிலும் எந்த வழியிலும் – மின்னணு, இயந்திர, ஒளிநகல், ஒலிப்பதிவு அல்லது வேறு எவ்விதத்திலும் – மறுபதிப்பு செய்யவோ, தகவல் மீட்பு அமைப்பில் சேமிக்கவோ, பரப்பவோ கூடாது.

வேறுவிதமாகக் குறிப்பிடப்படாவிட்டால், வேதவாக்கிய மேற்கோள்கள் The Holy Bible, New International Version® NIV® இலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை

Copyright © 1973, 1978, 1984, 2011 – Biblica, Inc. TM

அனுமதியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டது. உலகெங்கும் அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை.

அடிக்குறிப்புகளிலுள்ள எல்லா இணையதள முகவரிகளும் (பெரும்பாலும் www.bit.ly வடிவில் சுருக்கப்பட்டவை) நவம்பர் 2021-இல் செயல்படுவதாக உறுதிசெய்யப்பட்டன.

Amazon காகித அட்டைப் பதிப்பு ISBN: 9798401047878

“தேவன் பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார்” பற்றிய கருத்துகள்

வேதாகமத்தில் தேவன் பெண்களைப் பற்றியும், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான உறவைப் பற்றியும் உண்மையில் என்ன சொல்லுகிறார் என்பதை டெர்ரன் வில்லியம்ஸ் (Terran Williams) நேர்மையாகவும் உறுதியாகவும் ஆராய்கிறார். இந்தப் புத்தகம் சிலருக்குச் சங்கடத்தை உண்டாக்கும்; ஒருவேளை அப்படி உண்டாக்கத்தான் வேண்டும். ஏனெனில், தேவனுடைய ஒழுக்கத் திசைகாட்டி எப்போதும் ஆண்களும் பெண்களும் ஒன்றாயிருப்பதையே – சிருஷ்டிப்பிலும், சபையிலும், கிறிஸ்துவிலும் – சுட்டிக்காட்டுகிறது என்பதை வில்லியம்ஸ் மிக நுணுக்கமாக நிறுவுகிறார். இந்தத் தலைப்போடு போராடிக்கொண்டிருக்கும் எவருக்கும் இது ஓர் அருமையான வளம்.

—முனைவர் மைக்கேல் பேர்ட் (Michael Bird), Ridley College (மெல்போர்ன், ஆஸ்திரேலியா) கல்வி முதல்வர், புதிய ஏற்பாட்டு விரிவுரையாளர்; நூலாசிரியர்: Evangelical Theology

பெண்களும் ஊழியமும் குறித்த தம் நிலைப்பாட்டை வெறுமனே எடுத்துச் சொல்லி வாதிடுவதற்குப் பதிலாக, டெர்ரன் வில்லியம்ஸ் நம்மைத் தம்மோடு ஒரு பயணத்துக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்: இறையியல், வேதவிளக்கம், சமூகம், தனிப்பட்ட வாழ்க்கை ஆகிய தளங்களில் அவருக்கு நேர்ந்த மாற்றத்தின் கதை அது; அதில் கூர்மையான அவதானிப்பும், ஆழ்ந்த உள்நோக்கும், தகுந்த எச்சரிக்கையும் உள்ளன. அவருடைய கதை குறிப்பாக உதவியாக இருக்கிறது; ஏனெனில், விரிவான ஆய்வை அவர் எப்படி விமர்சித்து, ஒன்றிணைத்தார் என்ற செயல்முறையையும், அதோடு வேதவாக்கியத்தின் அதிகாரத்துக்கு அவர் கொண்டிருக்கும் சமரசமற்ற அர்ப்பணிப்பையும் அது காட்டுகிறது. அதே நேரத்தில், உரையாடல் போன்ற, ஈர்க்கும் அவருடைய அணுகுமுறை, சிக்கலான ஆய்வையும் விளக்கத்தையும் எல்லாருக்கும் புரியக்கூடியதாக்குகிறது.

—முனைவர் சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Westfall), McMaster Divinity College (ஒன்டாரியோ, கனடா) ஆய்வுப் பேராசிரியர்; நூலாசிரியர்: Paul and Gender: Reclaiming the Apostle's Vision for Men and Women in Christ

இடைவிடாத, நேர்மையான தர்க்கத்தோடும், இரு நிலைப்பாடுகளையும் உள்ளிருந்து அறிந்த ஒருவரின் புரிதலோடும், டெர்ரன் வில்லியம்ஸ் ஆண்-பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுக்கு (ஆண்-பெண் பரஸ்பரப் பங்காண்மை) ஆதரவாக, ஈர்க்கும் விதத்தில் எழுதப்பட்ட, நன்கு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஒரு வாதத்தை முன்வைக்கிறார். தம் சொந்தக் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளும்படி தம்மை நிர்ப்பந்தித்த ஆதாரங்களை அவர் காட்டுவதை வாசித்தபோது, நான் புதிய உள்நோக்குகளைப் பெற்றேன்.

—முனைவர் கிரெய்க் கீனர் (Craig Keener), Asbury Theological Seminary (கென்டக்கி, அமெரிக்கா) வேதாகமக் கல்வித் துறைப் பேராசிரியர்; பதிப்பாசிரியர்: The NIV Cultural Backgrounds Study Bible; The Evangelical Theological Society அமைப்பின் தலைவர் (2018–2020)

நம் தலைமுறையின் மைல்கல்லான இந்தப் புத்தகத்தில், பெண்களும் (ஆண்களும்) அழைக்கப்பட்டிருக்கும் உயரங்களை மீட்டெடுப்பதற்காக, டெர்ரன் வில்லியம்ஸ் வேதவாக்கியத்தின் ஆழங்களைத் துருவி ஆராய்கிறார்.

—ஸ்டார்லா, டேனியல் வெப்ஸ்டர் (Starla and Daniel Webster), City Lights Church (துபாய்) போதகர்கள்

இது காலத்துக்கேற்ற ஒரு புத்தகம்; பரவலாக வாசிக்கப்படத் தகுதியானது. குறிப்பாகப் பாலினம், அனைவரையும் உள்ளடக்குதல், சமத்துவம், இனப் பின்னணி போன்ற உணர்வுபூர்வமான விஷயங்களுக்கு வரும்போது, தீவிரமாக விவாதிக்கவும் அதே நேரத்தில் மரியாதையோடு கருத்து வேறுபாடு கொள்ளவும் இருந்த திறனைச் சமூகம் பெருமளவு இழந்துவிட்டது. ஆகவே, கிருபையோடும் கண்ணியத்தோடும் எழுதப்பட்ட ஒரு புத்தகத்தை வாசிப்பது புத்துணர்ச்சி அளிக்கிறது. இதன் அதிகாரங்கள், இவற்றை ஒரு நல்ல மனிதர் மட்டுமல்ல, வேதாகம உரையைச் சரியாக எடுத்துரைக்க உறுதிகொண்ட தெளிவான சிந்தனையாளரும் எழுதியிருக்கிறார் என்ற தெளிவான எண்ணத்தை வாசகருக்குள் விட்டுச் செல்கின்றன. டெர்ரன் வில்லியம்ஸ் அப்படிப்பட்ட மனிதர் – பரந்த வாசிப்புள்ளவர், தெளிவாகப் பேசுகிறவர், ஒரு கருத்தை உருவாக்குவதில் கவனமுள்ளவர், கிருபை நிறைந்தவர். குறிப்பாகச் சகோதரர்கள் இதன் செய்தியை உள்வாங்கி, தேவன் அவர்களுக்காக எப்போதும் நோக்கம் கொண்டிருந்தபடி, விசுவாசச் சமூகத்துக்குள் கிருபை நிறைந்த வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

—முனைவர் பால் அலெக்சாண்டர் (Paul Alexander), Trinity Bible College and Graduate School (வடக்கு டகோட்டா, அமெரிக்கா) தலைவர்; World Alliance for Pentecostal Theological Education அமைப்பின் தலைவர்

இந்தப் புத்தகம் நேர்மையானது, தாழ்மையானது, புலமை வாய்ந்தது, சவால் விடுகிறது. லீ ஸ்ட்ரோபெல் (Lee Strobel) The Case for Christ என்ற நூலை எழுதி நாத்திகத்துக்குச் செய்ய முயன்றதை, டெர்ரன் வில்லியம்ஸ் இங்கே நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலுக்குச் (தேவன் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வெவ்வேறு பங்குகளைக் கொடுத்திருக்கிறார், தலைமை ஆணுக்கு உரியது என்ற கருத்து) செய்கிறார் என்று வாசிக்கும்போது நான் எண்ணாமல் இருக்க முடியவில்லை: ஆதாரங்களால் வடிவமைக்கப்பட விரும்பும் எவருக்கும் அது மேலும் மேலும் நியாயப்படுத்த முடியாத நிலைப்பாடாக ஆகிறது. இதற்காக நான் ஆழ்ந்த நன்றியுள்ளவளாக இருக்கிறேன் – இது நம் சபைகளின் நிலப்பரப்பை அற்புதமாக வடிவமைக்கப்போகிறது. இதை

வாசியுங்கள், அனுபவியுங்கள், வாழுங்கள்; இதன் மூலம் ராஜ்யம் வருவதைக் காணுங்கள்.

—முனைவர் காத்தியா ஆடம்ஸ் (Katia Adams), The Table (பாஸ்டன், அமெரிக்கா) போதகர்; நூலாசிரியர்: Equal

இந்தத் தலைப்பைப் பற்றிய இந்த விரிவான நூல், முக்கியமான அறிஞர்களின் கருத்துகளைச் சமநிலையோடு பகுப்பாய்ந்து விமர்சிக்கிறது. கிறிஸ்தவர்களுக்கும், சபைக்கும், சமூகத்துக்கும் இவ்வளவு பிரிவினையையும் மனவேதனையையும் உண்டாக்கிய ஒரு விஷயத்தை நேர்மையாக மதிப்பிட, இயேசுவின் அர்ப்பணிப்புள்ள ஒரு சீஷர் செய்த விடாமுயற்சியை இது வெளிப்படுத்துகிறது. நாம் இதற்குக் கவனம் செலுத்துவது நல்லது!

—முனைவர் குவின்டன் ஹோவிட் (Quinton Howitt), South African Theological Seminary மற்றும் The School of Leadership ஆகியவற்றின் இணை நிறுவனர்

ஆயர் மனப்பான்மையின் நுண்ணுணர்வோடும் இறையியல் கூர்மையோடும் எழுதப்பட்ட இந்தப் புத்தகம், ஒரு நிறுவனத்தை ஓர் ஆணைப்போல அல்ல, சுவிசேஷத்தில் முழுப் பங்காளராக வழிநடத்த என்னைத் தூண்டுகிறது. பெண்கள் பிரசங்கிப்பதையும் வழிநடத்துவதையும் விலக்கி வைத்த ஒரு சபைப் பிரிவிலிருந்து நான் வந்தவள்; ஆகவே, புதிய சபைகளை நிறுவத் தொடங்கியிருக்கும் என் கணவருக்கும் எனக்கும் இந்தப் புத்தகம் ஒரு புதிய தொடக்கத்தைக் கொடுக்கிறது.

—மினா கொயெலா (Minah Koela), Beautiful Gates (கேப் டவுன், தென்னாப்பிரிக்கா) தலைமைச் செயல் அதிகாரி

ஆண்களும் பெண்களும் அவருடைய ராஜ்யத்தில் சேர்ந்து சேவை செய்வதற்காக தேவனால் எப்படிப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற புரிதலை விரிவாக்க விரும்பும் ஒவ்வொரு விசுவாசியும் கட்டாயம் வாசிக்க வேண்டிய புத்தகம் இது. ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் (நிச்சயமாக ஒவ்வொரு போதகரும்) செய்ய வேண்டும் என்று நான் நம்புவதை டெர்ரன் வில்லியம்ஸ் செய்திருக்கிறார் – பாலினம், பெண்களின் தலைமைத்துவம் பற்றி வேதவாக்கியங்கள் என்ன சொல்லுகின்றன என்பதை அவர்களே ஆராய்ந்து, எல்லாத் தரப்புக் கருத்துகளையும் புரிந்துகொள்வது. தேவன் பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார் என்பது, அர்ப்பணிப்புள்ள ஓர் இறையியலாளர் தாழ்மையோடு உண்மையைத் தேடிய கதையை ஈர்க்கும் விதத்தில் சொல்லுகிறது; அதோடு, நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியல்களையும் நடைமுறைகளையும், சமத்துவக் கோட்பாட்டு (ஆணும் பெண்ணும் எல்லா விதத்திலும் சமம், சபையிலும் வீட்டிலும் எல்லாப் பணிகளும் இருவருக்கும் திறந்தவை என்ற கருத்து) இறையியல்களையும் நடைமுறைகளையும் முழு அளவில் ஆராயும் ஒரு நூலுமாக இருக்கிறது.

—கேடி கோல் (Kadi Cole), Kadi Cole and Company (புளோரிடா, அமெரிக்கா) தலைமைச் செயல் அதிகாரி; தலைமைத்துவ ஆலோசகர்; நிர்வாகப் பயிற்றுநர்; நூலாசிரியர்: Developing Female Leaders

ஒருவர் வேதவாக்கியத்தை நேசிக்கும்போது அதை உங்களால் கண்டுகொள்ள முடியும். 20 ஆண்டுகளுக்கு முன், இளம் அலைச்சறுக்கு வீரர்களின் ஒரு குழுவிடம் டெர்ரன் பேசுவதை நான் முதன்முதலில் கேட்டேன். தேவனுடைய ராஜ்யம் நம் உலகத்துக்குள் எப்படி வெடித்துப் புகுந்துகொண்டிருக்கிறது, அது அவர்களுக்கு எப்படிக் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை அவர் மிகத் தெளிவாக விளக்கியபோது, அவருடைய கண்கள் ஒளிர்ந்தன; அவர் மேலும் மேலும் உற்சாகமடைந்தார். இந்தப் புத்தகத்தை வாசிக்கும்போது, மாறியிருக்கும் ஒரே காரியம்: டெர்ரன் தேவனுடைய வார்த்தையை இன்னும் அதிகமாக நேசிப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் நான் நேசித்தேன்; ஆம்! ஆம்! ஆம்! என்று நானே சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். உண்மையிலும், விடுதலையிலும், தேவன் சபையை எப்படியிருக்கும்படி அழைத்திருக்கிறாரோ அவை அனைத்திலும் உங்களுக்கு ஆர்வம் இருந்தால், நீங்களும் இதேவிதமாகப் பிரதிபலிப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். நீங்கள் இப்போது வேலியின் எந்தப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தாலும், இந்தப் புத்தகத்தை எல்லாருக்கும் பரிந்துரைக்கிறேன்.

—பால் வான் கொல்லர் (Paul Van Coller), Hope Church (ஜார்ஜ்), Association of Related Churches in Southern Africa, Zambia Project ஆகியவற்றின் தலைவர்

இந்தப் புத்தகம் மிஷனரி அவசரம் கொண்டது – உலகம் மாறுவதைக் காணும்படி தங்கள் முழு அழைப்பின்படி நடப்பதிலிருந்து, சபையின் மிகப் பெரிய பகுதியை நாம் சில சமயங்களில் வாயடைத்து, தடுத்து வைத்திருக்கிறோம். நிறவெறி ஆட்சிக் (Apartheid) காலத் தென்னாப்பிரிக்காவில் வளர்ந்த நான், தவறான இறையியலால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு சித்தாந்தம், சமத்துவத்தை வாயளவில் மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு, என்னைப்போன்ற நிறமுள்ள மக்களை இன்னும் ஒடுக்கிய ஒரு சமூகத்தை எப்படி உருவாக்கியது என்பதை நேரடியாக அறிவேன். அதுபோலவே, “நபர்களாகச் சமம், பங்குகளில் வேறுபட்டவர்கள்” என்ற இறையியல் உடைந்துபோன பெண்களையும் ஆண்களையும் உருவாக்குவதை நான் கண்டிருக்கிறேன். டெர்ரனின் புத்தகம் இறையியல் ரீதியாகவும் புலமை ரீதியாகவும் ஒரு வாதத்தை முன்வைக்கிறது; என் மனைவியையும் மற்றப் பெண்களையும் நான் எப்படிப் பார்க்க வேண்டும், எப்படி நேசிக்க வேண்டும் என்பதில் இன்னும் ஆழமாகச் செல்ல அது எனக்கு உதவியிருக்கிறது.

—ஜூலியன் ஆடம்ஸ் (Julian Adams), The Table (பாஸ்டன், அமெரிக்கா) போதகர்; Frequentsee இயக்குநர்; நூலாசிரியர்: Terra Nova

இது தெளிவாக ஒலிக்கும் ஓர் எச்சரிக்கை மணி. நீங்கள் வேதவாக்கியத்தை உயர்வாக மதித்து, கூர்மையாகச் சிந்தித்து, ஆழமாக உழைக்க மனமுள்ளவர்களாக இருந்தால், இது உங்கள் உள்ளத்தில் எதிரொலிக்கும். டெர்ரனின் உண்மைத் தேடல் பலருக்குப் பழக்கமானது; ஆனால் இந்த வேதாகம உண்மைகள் நம்மை அழைத்துச் செல்லும் இடம் பழக்கமில்லாத நிலப்பரப்பாக இருக்கலாம். பிடிவாதமாக நம் நிலையில் ஊன்றி நிற்பது எவ்வளவு கவர்ச்சியாக இருந்தாலும், நம் மனதை மாற்ற இதுவே தேவையானதாக இருக்கலாம்.

—ஜெஸ், டாம் பாசன் (Jess and Tom Basson), Grace Family Church (டர்பன், தென்னாப்பிரிக்கா) போதகர்கள்

தம் முந்தைய புத்தகத்தில் போலவே, டெர்ரன் எளிதாகவும் எல்லாருக்கும் புரியும்படியும் எழுதுகிறார்; தொழில்நுட்பச் சொற்களுக்குள் ஒளிந்துகொள்ளாமல் முக்கியமான வாதங்களைக் கையாளுகிறார். அவர் நன்கு ஆய்வுசெய்திருக்கிறார்; நிரப்புக் கோட்பாட்டு, சமத்துவக் கோட்பாட்டு வாதங்களின் முழு வீச்சையும் ஆராய்கிறார். தம் மனைவி ஜூலியோடு (Julie) சேர்ந்து, இணை-சமமான ஒரு திருமண வாழ்க்கைக்குள்ளும் ஊழியத்துக்குள்ளும் சென்ற தம் பயணத்தின் கதையை அவர் பகிர்ந்துகொள்வது, அவருடைய வாதத்தை நிஜ வாழ்க்கையில் வேரூன்றச் செய்கிறது. நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இந்த விஷயத்தை மறுபடி சிந்திக்க உதவும்படி எழுதப்பட்டு நான் வாசித்த நூல்களில், இது மிகவும் நம்பவைக்கக்கூடியவற்றில் ஒன்று.

—முனைவர் டெரெக் மார்ஃபியூ (Derek Morphew), சர்வதேச Vineyard Bible Institute நிறுவனர்; நூலாசிரியர்: The Kingdom Reformation

தேவன் பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார் வல்லமையானது, அற்புதமானது! இது வேதவாக்கியத்தின் அதிகாரத்தை மதிக்கிறது; ஆண்களே வழிநடத்த வேண்டும் என்ற நம்பிக்கைக்கு ஒரு முக்கியமான விமர்சனத்தை முன்வைக்கிறது. நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியல் மனித செழிப்புக்கு உண்டாக்கும் தடையை எதிர்க்க, டெர்ரன் வில்லியம்ஸ் பல்வேறு துறைகளைப் – உதாரணமாக, இறையியல், சமூக மேம்பாடு, சமூக அறிவியல் – பயன்படுத்துகிறார். அவருடைய படைப்பு எவ்வளவு தர்க்கரீதியானதோ அவ்வளவு முழுமையானதும்கூட. இது அற்புதமாக எல்லாருக்கும் புரியக்கூடியது; சிக்கலான விஷயங்களைக் கிருபையோடும் திறமையோடும் கையாளுகிறது.

—முனைவர் மிமி ஹத்தாத் (Mimi Haddad), CBE International தலைவர், தலைமைச் செயல் அதிகாரி; World Relief, World Vision International அமைப்புகளுக்கு இறையியல், பாலினம் குறித்த ஆலோசகர்

என் கருத்தில், நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களுக்கும் சுவிசேஷ (எவாஞ்சலிக்கல்) சமத்துவவாதிகளுக்கும் இடையிலான விவாதத்தைப் பற்றிய சிறந்த புத்தகம் இதுவே. சுவிசேஷகர்கள் (எவாஞ்சலிக்கல்) பரவலாக வாசிக்க வேண்டிய மிகச் சிறந்த, முதல்தரமான புத்தகம் இது.

நண்பர்களுக்காகப் பிரதிகளை வாங்குங்கள், தாராளமாக இரவல் கொடுங்கள். சுவிசேஷம் ஒடுக்கப்பட்டவர்களை விடுதலையாக்குகிறது என்ற உண்மையை இது முன்னிலைப்படுத்துகிறது. முதல் பக்கம் முதல் கடைசிப் பக்கம் வரை வேதாகமம் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் நற்செய்தியாக இருக்கிறது.

—முனைவர் கெவின் கைல்ஸ் (Kevin Giles), நூலாசிரியர்: What the Bible Actually Teaches on Women

சமர்ப்பணம்

இந்தப் புத்தகத்தை முதலாவது ஜூலிக்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன் – என் ஆத்ம துணையும், வாழ்க்கையிலும், பிள்ளைகளை வளர்ப்பதிலும், உலகத்தை மாற்றுவதிலும் போர்க்களத்தில் சோதிக்கப்பட்ட என் பங்காளருமான அவளுக்கு.

எங்கள் மகள் ஐவிக்கும் (Ivy) சமர்ப்பிக்கிறேன்; அவள் பெண்மையும் வீரமும் நிறைந்தவள்; இளமையானவள், ஆயினும் ஏற்கெனவே தெய்வீக அழைப்பின் உணர்வால் நிரம்பியிருக்கிறவள். நீ அழைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓட்டத்தை மகிழ்ச்சியோடும் தன்னம்பிக்கையோடும் ஓடுவாயாக; உனக்கு முன்னிருந்த எத்தனையோ பெண்கள் சகிக்க வேண்டியிருந்த, தங்களையே சந்தேகித்துக்கொள்ளும் தயக்கம் எதுவுமின்றி ஓடுவாயாக.

எங்கள் கண்டத்தின் சவானா புல்வெளிகளில், சிங்கக் கூட்டத்தின் வலிமையைக் காட்ட ஆண் சிங்கங்களும் பெண் சிங்கங்களும் சேர்ந்து கர்ஜிக்கின்றன. காட்டில் எப்படியோ, அப்படியே எங்கள் குடும்பத்திலும், எங்கள் சபையிலும் – நம் உலகத்திலும் அப்படியே ஆகட்டும்.

கடைசியாக, லூக்கா 7:44-இல் இயேசு கேட்ட, உள்ளத்தை ஆராயும் கேள்விக்குப் புதிதாகப் பதில் சொல்ல விரும்பும் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்தப் புத்தகத்தை அர்ப்பணிக்கிறேன்:

“இந்தப் பெண்ணைப் பார்க்கிறாயா?”

பொருளடக்கம்

முகவுரை 13

முன்னுரை: தேவன் பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார் 18

1 என் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளுதல் 23

முதல் பகுதி – பெண்களின் வீழ்ச்சியும் எழுச்சியும் 34

2 தாழ்ந்த பாலினம் 35

3 நிரப்புக் கோட்பாட்டின் எழுச்சி (மற்றும் அதன் ஆபத்துகள்) 66

4 பரதீசில் உருவான கூட்டாண்மை 103

5 மீட்கப்பட்ட ஆண்-பெண் உறவுகள் 142

இரண்டாம் பகுதி – வரம்பு(அற்ற) பெண்கள் 171

6 கொரிந்துப் பெண்கள் 172

7 1 தீமோத்தேயு 2:11-15 216

8 மனைவிகளே, கீழ்ப்படியுங்கள் 281

9 நம் நிலைக்கு இறங்கி வரும் தேவன் 337

மூன்றாம் பகுதி – பெண்களின் ஊழியம் 366

10 பழைய ஏற்பாட்டில் வல்லமையுள்ள பெண்கள் 367

11 சுவிசேஷங்களில் வல்லமையுள்ள பெண்கள் 393

12 ஆதி சபையில் வல்லமையுள்ள பெண்கள் 420

13 வரங்கள் (ரோமர் 12) எதிர் பாலினம் (1 தீமோத்தேயு 3) 468

நான்காம் பகுதி – பெண்களை விடுவித்தல் 495

14 வேதாகமப் பெண்மையும் ஆண்மையும் 496

15 ஏவாளை நான்கு சுவர்களிலிருந்து விடுவித்தல் 522

16 சபைகளுக்கான நடைமுறை விளைவுகள் 538

பின்னுரை: இயேசு பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார் 588

பின்னிணைப்பு 1: தேவன் ஆணா? 592

பின்னிணைப்பு 2: வீழ்ச்சிக்கு முன் ஆதாமும் ஏவாளும் (தொடர்ச்சி) 605

பின்னிணைப்பு 3: Kephalē என்பதன் பொருள் 613

பின்னிணைப்பு 4: பெண்கள் போதிக்கலாமா? 623

பின்னிணைப்பு 5: 1 தீமோத்தேயு 3-இலிருந்து மேலும் இரண்டு வாதங்கள் 631

பின்னிணைப்பு 6: உண்மைகள் ஏன் நம் மனதை மாற்றாமல் போகலாம் 643

மிக்க நன்றி 660

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நூற்பட்டியல் 662

Terran Williams எழுதிய பிற நூல்கள் 665

முகவுரை

என் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதி முழுவதும் நான் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறவளாக இருந்திருக்கிறேன்.

என் வாழ்க்கை முழுவதும் நான் ஒரு பெண்ணாக இருந்திருக்கிறேன்.

இந்த இரண்டு அடையாளங்களும் சந்திக்கும் இடம், விட்டுவிடுவதும் எடுத்துக்கொள்வதுமான ஒரு பயணமாக இருந்திருக்கிறது ... நான் யார் என்பது பற்றிக் குடும்பமும், நானே, சமூகமும், ஏன் சபையுங்கூட வைத்திருந்த எதிர்பார்ப்புகளை விட்டுவிடுதல். என் (சில சமயங்களில் மறக்கப்பட்ட) சுயமாகச் செயல்படும் திறனையும், நோக்கத்தையும், அதிகாரத்தையும், தேவன் யார் என்பதையும், அதற்கேற்ப அவர் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறார் என்பதையும் பற்றிய உணர்வை மீட்டெடுத்தல்.

இந்தப் புத்தகமும், இன்னும் குறிப்பாக இதை எழுதிய மனிதரும், அந்தப் பயணத்தில் முக்கியமான பங்கு வகித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் முதன்முதலில் சந்தித்தபோது எனக்கு 17 வயதுதான் – நான் வியப்பில் கண்கள் விரிந்த ஒரு புதுமுகம்; அவர், அடுத்த இருபது ஆண்டுகள் நாங்கள் இருவரும் எங்கள் வீடு என்று அழைக்கவிருந்த சபையின், கலைந்த முடியுடைய துடிப்பான ஒரு தலைவர்.

ஐந்து பிள்ளைகள், 4 வீடுகள், 18 ஆண்டுத் திருமண வாழ்க்கை, 1 முழுச் சோர்வுச் சரிவு (burnout) – இவற்றுக்குப் பிறகும் நான் அதே அளவு வியப்பில் கண்கள் விரிந்தவளாய் இருக்கிறேன்; இப்போது எங்கள் இருவருக்குமே முடி கலைந்திருக்கிறது! ஆயினும் இந்த வெளித்தோற்றங்களுக்குக் கீழே, போரில் தழும்புகள் பெற்ற இரண்டு இருதயங்கள் இருக்கின்றன; தேவன் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கிறபடி இன்னும் அதிகமாக ஒருவரை ஒருவர் பார்க்க அவை

கற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன, பழைய பழக்கங்களைக் களைந்துவிடவும் கற்றிருக்கின்றன.

சுவாரசியமாக, பெண்களைப் பற்றிய தம் இறையியலை மாற்றும் இந்தப் பயணத்தை என் கணவர் முதன்முதலில் தொடங்கியபோது, நானே அவருடைய மிகக் கடுமையான விமர்சகராக இருந்தேன். நாங்கள் இருவரும் முன்பு இறையியல் படித்திருந்தோம்; பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்தக் குறிப்பிட்ட தலைப்போடு நான் தனிப்பட்ட முறையில் போராடியிருந்தேன் – என் விசுவாசத்தின் அந்தக் கொந்தளிப்பான காலத்தில் தேவன் என்னோடு எப்படிப் பேசினார் என்றும், களைத்துப்போன என் இருதயத்தில் மெல்லிய குரலில் எப்படி இப்படிச் சொன்னார் என்றும் நான் சாட்சியும் சொல்லியிருந்தேன்: “நீ ஏற்கெனவே என் மடியில் உட்கார்ந்திருக்கும்போது, இடத்துக்காக ஏன் போராடுகிறாய்?”

அந்தக் கணத்தில் நான் உண்மையில் யார் என்று என்னையே கண்டேன்.

என் உரிமைகளைக் கேட்டுப் போராட வேண்டிய, மதிப்புக் குறைக்கப்பட்ட ஏதோ ஒரு வேலைக்காரி அல்ல நான். நான் உன்னதமானவரின் அன்பு மகள். என் சகோதரர்களின் அருகில் இடம்பிடிக்க நான் தள்ளிக்கொண்டும் இடித்துக்கொண்டும் போக வேண்டியதில்லை; நான் ஏற்கெனவே தேவனோடு, அவருடைய இருதயத்துக்கு அருகில், நான் மிகவும் ஏங்கின அதே இடத்தில் உட்கார்ந்திருந்தேன் – பங்குகளும் கட்டுப்பாடுகளும் எப்படியிருந்தாலும்.

அந்தச் சந்திப்புக்குப் பின், தேவன் எனக்குக் கொடுத்ததாகக் கருதப்பட்ட துணை என்ற பங்கை மனமகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டு நான் அமைந்துவிட்டேன். வெளிப்படையாகச் சொன்னால், சபையில் என் இடத்தைக் குறித்துப் பல ஆண்டுகள் போராடிய பின், அது ஒரு நிம்மதியாக இருந்தது.

ஒடுக்கப்பட்டதாக உணர்வதற்கு முற்றிலும் மாறாக, ஊழிய வாய்ப்புகள் அடுத்தடுத்து வேகமாக வந்தன. நான் பிரசங்கித்தேன், கூட்டங்களை நடத்தினேன், முக்கியமான தலைமைத்துவத் தீர்மானங்களில் பங்குபெற்றேன், சபைகளை நிறுவுவதில் என் கணவரோடு இணைந்து பணியாற்றினேன், ஆயிரக்கணக்கானோரைச் சென்றடைந்த பெண்கள் நிகழ்ச்சிகளை இணைந்து நடத்தினேன்.

ஆனாலும், இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இதோ என் கணவர் – நாம் தவறாகப் புரிந்துகொண்டுவிட்டோம் என்று தாம் நினைப்பதாக என்னிடம் சொல்லுகிறார்! எப்படியோ, எங்கள் இறையியலால் நாங்கள் பெண்களுக்கும் சபையின் சாட்சிக்கும் அநீதி செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்கிறார்.

நான் எதிர்த்தேன். நீண்ட காலம்.

ஒரு காரணம்: நான் குறிப்பாக அநீதி இழைக்கப்பட்டவளாக உணரவில்லை. மேலும், நான் என் நிலைப்பாட்டை மாற்றிக்கொண்டால், அது முரண்நகையாக, என் கணவர் இன்னும் எங்கள் வீட்டின் தலையாக இருக்கிறார் என்பதையும், அவருடைய மனைவி அவருடைய நம்பிக்கைகளை வெறுமனே நிழல்போலப் பின்தொடர்கிறாள் என்பதையும் காட்டிவிடாதா? டெர்ரன் அதிகமாக வற்புறுத்தவில்லை. ஆனால் காலப்போக்கில், மேலும் சிந்தித்தபோது, எங்கள் உறவு (அல்லது எங்கள் சபை) தொடக்கத்திலிருந்தே ஒருபோதும் வழக்கமான ஒரு நிரப்புக் கோட்பாட்டு உறவாக இருந்ததில்லை என்பதை மெல்ல மெல்ல உணரத் தொடங்கினேன்.

என் தந்தையைப் போலவே திறமையும் கடின உழைப்பும் கொண்ட ஒரு தாயுள்ள வீட்டில் நான் வளர்க்கப்பட்டேன். நான் ஓர் அற்புதமான பெண்கள் பள்ளியில் படித்தேன் – எங்கள் வாழ்க்கையையும் திறன்களையும் கொண்டு எதையும் செய்ய முடியும் என்று யாரும் எங்களிடம் சொல்லவேண்டிய அவசியமே இருக்கவில்லை; நாங்கள் அதை ஏற்கெனவே இயல்பாக எடுத்துக்கொண்டிருந்தோம்! பின்னர் என் உயர்கல்வியிலும், தொழிலிலும், ஊழியத்திலும் தொடக்கத்திலேயே வெற்றியை அனுபவித்தேன் – நான் யாரோடு சேர்ந்து வேலை செய்தேனோ, ஊழியம் செய்தேனோ, வாழ்ந்தேனோ, அந்த ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவளாக ஒருபோதும் உணர்ந்ததில்லை.

முரண்நகையாக, என் நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலைப் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற என் பிடிவாதமும் (என் மனதை நானே தீர்மானிக்க வேண்டும் என்ற என் உறுதியான நம்பிக்கையிலிருந்து அது பிறந்தது), அதைக் குறித்து டெர்ரன் சிறிதும் கலங்காமல் இருந்ததும், எங்கள் கூட்டுறவில் நாங்கள் உண்மையில், நான் முதலில் ஒப்புக்கொள்ள விரும்பியதைவிட மிக அதிகமாகச் சமத்துவவாதிகளாக இருந்தோம் என்பதை நிரூபித்தன.

என் அருகிலிருக்கும் மனிதர் மட்டுமல்ல, இந்தப் புத்தகமும் தேவன் எனக்குக் கொடுத்த மிகப் பெரிய பரிசுகளில் ஒன்றாக இருந்திருக்கிறது. ஒரு பெண்ணாக நான் என்னை எப்படிப் பார்க்கிறேன் என்பதையும், அதன் மூலம் தேவனை நான் எப்படிப் பார்க்கிறேன் என்பதையும் மறுவடிவமைக்க தேவன் இதைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்.

எங்கள் முந்தைய நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபையில் மற்றவர்களால் ஓரங்கட்டப்பட்டதாக நான் ஒருபோதும் உணரவில்லை என்றாலும், மற்றவர்களுக்கு அளவுக்கு மீறி விட்டுக்கொடுத்ததன் மூலம் – பெரிய கனவுகளைக் காண்பதிலிருந்து விலகி, என் சொந்தக் குரலையும் திறனையும் குறுக்கிக்கொண்டதன் மூலம் – நுட்பமான வழிகளில் நானே என்னை ஓரங்கட்டிக்கொண்டிருந்தேன் என்பதை இப்போது உணர்கிறேன். ஒருவேளை இன்னும் வேதனையானது இதுதான்: மேசையில் எனக்கு ஒருபோதும் இடம் மறுக்கப்படவில்லை என்றாலும், என்னைப்போலவே வரங்கள் பெற்ற என் சகோதரிகள் பலருக்கு, அவர்கள் திருமணமாகாதவர்கள் என்பதற்காகவோ, தலைவர்களாக இல்லாத ஆண்களை மணந்திருந்தார்கள் என்பதற்காகவோ மட்டுமே அந்த இடம் மறுக்கப்பட்டது என்பதை இப்போது காண்கிறேன். எங்கள் இறையியல் எனக்கு நன்மை செய்து, மற்றப் பலரைக் காயப்படுத்தியதால்தான் நான் அதில் இவ்வளவு காலம் திருப்தியாக இருந்தேன் என்ற எண்ணம் இப்போது என்னை வருத்துகிறது. ஆயினும், நன்றி சொல்லவும் நம்பிக்கை வைக்கவும் இன்னும் நிறைய இருக்கிறது. தேவன் நம்மில் யாரிடத்திலும் இன்னும் தம் வேலையை முடித்துவிடவில்லை!

என் மனதிலும் இருதயத்திலும் இன்னும் மிக அதிகம் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டியிருந்தாலும், பல பத்தாண்டுகளுக்கு முன் தேவன் மெல்லிய குரலில் சொன்ன அந்த வார்த்தை அன்று எவ்வளவு உண்மையாக இருந்ததோ, இன்றும் அவ்வளவு உண்மையாக இருக்கிறது. நான் தேவனுடைய மடியில் உட்கார்ந்து இருக்கிறேன்; இடத்துக்காக நான் ஒருபோதும் போராட வேண்டியதில்லை. ராஜ்யத்தில் என் சகோதரர்களுக்கு நான் எல்லா விதத்திலும் சமம். இப்போது ஒன்றுதான் புதிது: என் இறையியல் என் நடைமுறையோடும் நான் வாழ்ந்த அனுபவத்தோடும் ஒத்துப்போகிறது.

அன்பான வாசகரே, இந்தப் புத்தகம் உங்களுக்கும் இதேபோன்ற ஒரு கிருபையாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன். நாம் எல்லாரும் நேசிக்கும் அந்த வார்த்தையைப்போல, இதன் வார்த்தைகள் உங்கள் மனதை ஒளிரச்செய்து, உங்களை மட்டுமல்ல, தேவனையும் – யாருடைய கண்களில் உங்கள் பிரதிபலிப்பு தீவிரமான, விடுதலையளிக்கும் அன்போடு சுடர்விடுகிறதோ, அந்த தேவனையும் – இன்னும் தெளிவாகக் காண உதவுவதாக.

—ஜூலி வில்லியம்ஸ் (Julie Williams)

முன்னுரை: தேவன் பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார்

சபையின் வரலாற்றின் பெரும்பகுதியில், பெண்கள் வேறு எதுவாக இருந்தாலும், அவர்கள் ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள் என்றே மக்கள் நம்பினார்கள். வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்படும் பெண்கள் ஆண்களைவிட மிகக் குறைவு (பெயர் சொல்லப்பட்ட அதன் 3,000 கதாபாத்திரங்களில் 200 பேர் மட்டுமே) என்பது, பெண்கள் ஆண்களைவிட முக்கியத்துவம் குறைந்தவர்கள் என்ற, நூற்றாண்டுகளாக யாரும் கேள்வி கேட்காத அனுமானத்துக்கு ஓரளவு காரணமாகிறது. ஆனால் தம் உலகத்தைச் சந்திக்க ஒரு பெண்ணின் கர்ப்பத்தைத் தெரிந்தெடுக்கும் தேவன் ஒருபோதும் புள்ளிவிவரங்களையோ அளவையோ பொருட்படுத்துகிறவர் அல்ல. ஓர் ஆண் முக்கியப் பாத்திரம் வகிக்கும் வேதாகமப் பகுதிகளிலுங்கூட, தங்கள் பங்குகள் சிறியவையாக இருந்தபோதிலும், ஆண்-பெண் கூட்டாண்மை பற்றிய தேவனுடைய தரிசனத்தை நாம் முதல் பார்வையில் உணர்வதைவிட மிக அதிகமாக வெளிப்படுத்தும் பெண்கள் இருக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, ஆபிரகாமை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்தான் முதல் யூதர் – ஓர் ஆண், சுதந்திர மனிதர், சமூக அந்தஸ்தும் செல்வமும் உள்ளவர். அவருடைய பிள்ளைகளின் பிள்ளைகள் மாபெரும் தாக்கத்தை உண்டாக்குவார்கள் என்று தேவன் அவருக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்கிறார். ஆயினும் அவர் இன்னும் தம் காலத்து மனிதராகவே இருக்கிறார்: அவர் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர் என்பது, தம் எகிப்திய அடிமைப் பெண் ஆகாரை அவர் கொடூரமாக நடத்தியதை இல்லாமலாக்கிவிடவில்லை. பிள்ளையில்லாத தம் மனைவியின் வேண்டுகோளின்படி, ஒரு பிள்ளையைப் பெறுவதற்காக அவர் ஆகாரைப் பயன்படுத்துகிறார். ஆகார் கர்ப்பமானதும்,

பொறாமைகொண்ட தம் மனைவி ஆகாரைக் கொடுமைப்படுத்த ஆபிரகாம் அனுமதிக்கிறார்; முடிவில் ஆகார் வனாந்தரத்துக்குத் தப்பி ஓடுகிறார்.

ஆகாரின் கதை நெஞ்சை நொறுக்குகிறது: யாராவது அவரையும் அவருடைய வயிற்றிலுள்ள பிள்ளையையும் காப்பாற்றாவிட்டால், இருவரும் மரித்துப்போவார்கள். அப்போது தேவன் காட்சிக்குள் வருகிறார். அவர் தலையிட்டு ஆகாரைக் காப்பாற்றுகிறார்; அவரையும் அவருடைய மகனையும் தாம் பாதுகாப்பதாக உறுதியளித்து, அவரைத் திரும்ப அனுப்புகிறார். அது, தேவன் முன்பு ஆபிரகாமுக்குக் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தை எதிரொலிக்கும் ஒரு வாக்குத்தத்தம்: "உன் சந்ததியை மிகவும் பெருகப்பண்ணுவேன்; அது பெருகி எண்ணிமுடியாததாயிருக்கும்."[1]

இதன் முக்கியத்துவத்தைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்: ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஓர் உலகத்தில், வேதாகமக் கோத்திரப் பிதாக்களில் முதலாமவரான ஆபிரகாமுக்குத் தேவன் தம் மாபெரும் மீட்புத் திட்டத்தை வெளிப்படுத்தத் தொடங்குகிறார். ஆயினும் அப்படிச் செய்யும்போதே, அவர் ஒரு பெண்ணின் அருகிலும் வந்து நிற்கிறார். அதுவும் யாரோ ஒரு பெண் அல்ல; சமூக ஏணியின் மிகக் கீழ்ப்படியில் இருக்கும் ஒருவர் – ஓர் அடிமைப் பெண். உடைந்த இருதயத்தோடும், நம்பிக்கையற்ற ஆவியோடும், மீறப்பட்ட உடலோடும் வனாந்தரப் பாலைவனத்தில் வழிதவறி நிற்கும் ஆகாரைத் தேவன் காண்கிறார்; அன்றைய சமூகச் சூழ்நிலைகள் கிட்டத்தட்டச் சாத்தியமற்றதாக்கியிருக்க வேண்டிய ஓர் எதிர்கால மகத்துவத்தை அவர் மூலமாக அழைத்து வெளிக்கொண்டுவருகிறார்.

தேவனுடைய இந்த உறுதிப்படுத்தலுக்கு ஆகார் பதிலளிக்கிறார்: முழு வேதவாக்கியத்திலும், தம்மைப் படைத்தவருக்கு "என்னைக் காண்கிற தேவன்"[2] என்று பெயரிடும் ஒரே நபர் அவர்தான். அவருடைய திருப்புமுனை, சிறந்த இறையியலிலிருந்து வருகிறது. முதன்முறையாக, ஆபிரகாமோ சாராளோ அன்றைய சமூகமோ பார்த்தபடி அல்ல, தேவன் அவரைப் பார்க்கிறபடியே அவர் தம்மைத் தாமே பார்க்கிறார். வேதாகமத்தின் நீண்ட கதையில் ஆரம்பத்திலேயே விதைக்கப்பட்ட ஒரு விதை அவர்; அது ஒருநாள் கிறிஸ்துவில்

1. ஆதியாகமம் 16:10
2. ஆதியாகமம் 16:13

கனிகொடுக்கும். கிறிஸ்து தம் ராஜ்யத்தில் யூதர்களை மட்டுமல்ல, புறஜாதியாரையும்; சுதந்திரமானவர்களை மட்டுமல்ல, அடிமைகளையும்; செல்வந்தர்களை மட்டுமல்ல, ஏழைகளையும்; ஆண்களை மட்டுமல்ல, பெண்களையும் மகத்துவத்துக்கு உயர்த்துவார்.

நான் ஏன் (யாருக்காக) எழுதுகிறேன்

நான் பெண்களுக்காக எழுதுகிறேன். வேதவாக்கியத்தைக் கனப்படுத்தவும், தேவனுக்காகவும் அவருடைய சபைக்காகவும் உங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் கொடுக்கவும் நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? அப்படியானால், கட்டுப்படுத்துகிற, ஆதாரமற்ற கோட்பாட்டின் கதவுகளை உடைத்துத் திறப்போம்; கண்ணாடிக் கூரைகளைத் தகர்த்தெறிவோம்; பலர் மிக நீண்ட காலமாக அடைபட்டு வாழ்ந்துவந்த சுயசந்தேகத்தின் கூண்டுகளைத் திறப்போம். தேவன் உங்களை உண்மையில் எப்படிப் பார்க்கிறார் என்பதை மறுபடி கண்டுபிடிக்க வேதவாக்கியத்தை நோக்கிப் பார்ப்பதன் மூலம் இதைச் செய்வோம்.

நான் ஆண்களுக்காக எழுதுகிறேன். நீங்கள் அதை உணர்ந்திருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், பெண்களைப் பற்றிய ஓர் இறையியல் ஏற்கெனவே உங்களிடம் இருக்கிறது. மனிதகுலத்தின் பாதியையும், கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியின் பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்களையும் நீங்கள் எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள் என்பதை அது தீர்மானிக்கிறது. ஆகவே, அது உங்கள் சொந்த மனிதத்தன்மையிலிருந்தும் சீஷத்துவத்திலிருந்தும் பிரிக்க முடியாதது. தேவன் பெண்களைப் பார்க்கிறபடி அவர்களைப் பார்ப்பது, நீங்கள் யாரோடு சேர்ந்து வேலை செய்கிறீர்களோ, ஊழியம் செய்கிறீர்களோ, வாழ்கிறீர்களோ அந்தப் பெண்களுக்கு ஒரு பரிசாக இருப்பது மட்டுமல்ல; உங்கள் சொந்த விடுதலையின் அனுபவத்திலும் பரிசுத்தமாக்கப்படுதலிலும் அது இன்றியமையாத ஒரு பகுதியாகவும் இருக்கும். குறைந்தபட்சம், என் அனுபவம் அதுதான்.

நான் நேர்மையான சந்தேகவாதிகளுக்காக எழுதுகிறேன். பெண்கள் ஆண்களுக்கு முழுமையாகச் சமமாக இருக்க முடியுமா, இருக்கலாமா – குறிப்பாகச் சபைத் தலைமைத்துவத்தைப் பொறுத்தவரை – என்பதைக் குறித்து உங்களுக்கு உண்மையான சந்தேகங்கள் இருக்கின்றனவா?

உங்கள் முன்கருத்துகளையும், மரபாகப் பெற்ற நம்பிக்கைகளையும் கவனிக்க உங்களுக்கு உதவும் விதத்தில், தாழ்மையோடு வேதவாக்கியத்தைத் திறந்துகாட்ட நான் விரும்புகிறேன். இதற்கு, முடிவில்லாதது போலத் தோன்றும் ஏராளமான இணையதளங்கள், அமைப்புகள், புத்தகங்கள், ஏன் ஒரு படிப்பு வேதாகமம் (Study Bible) மூலமாகவும் பரப்பப்பட்டிருக்கும் வேதவாக்கியத்தின் பல விளக்கங்களை, ஒவ்வொரு கருத்தாக விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

நான் சபைத் தலைவர்களுக்காக எழுதுகிறேன். நீங்கள் ஒரு நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைத் தலைவராக இருந்தால் – என் வயதுவந்த வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியில் நான் இருந்ததுபோல – உங்கள் சபையிலுள்ள பெண்களைக் குறித்து நீங்கள் எதை நம்புகிறீர்கள், எதைக் கடைப்பிடிக்கிறீர்கள், எதைத் தடைசெய்கிறீர்கள் என்பவை, கவனமாகச் சிந்திக்கப்பட்ட, முழு வேதாகமத்தின் அடிப்படையிலான ஓர் இறையியலின்மேல் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் உறுதிசெய்ய வேண்டும். ஏனெனில், உங்கள் இறையியல் நிலைப்பாடு உங்களை மட்டும் பாதிப்பதில்லை – அது எண்ணற்ற மற்றவர்களைப் பாதிக்கிறது; சில சமயங்களில் முழு வாழ்க்கைகளின் போக்கையே மாற்றிவிடுகிறது.

நீண்ட காலமாக வைத்திருக்கும் பல அனுமானங்களுக்கு நான் சவால் விட வேண்டியிருந்தாலும், சபையைப் பிரிக்க எனக்குச் சிறிதும் விருப்பமில்லை. கொரிந்தியருக்கு எழுதிய பவுலைப்போல, இந்தப் புத்தகமும் "மிகுந்த வியாகுலமும் மன இடுக்கமுமடைந்து, அதிகக் கண்ணீரோடே – உங்களைத் துக்கப்படுத்துவதற்கு அல்ல, சபையின்மேல் நான் வைத்திருக்கிற ஆழ்ந்த அன்பினால்"[3] பிறந்தது. நீங்கள் இதை வாசிக்கும்போது, நான் அனுபவித்த ஒன்றை நீங்களும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதே என் நம்பிக்கை – களைத்த கண்களிலிருந்து செதில்கள் விழும் சிலிர்ப்பையும், அதற்கு நாம் தகுதியற்றவர்களாயிருந்தும் கிடைக்கும் கிருபையையும்.

பெண்களைப் பாதுகாக்க எழுந்து நிற்கும் ஒரு புரட்சியாளன் என்று என்னைச் சொல்லவே முடியாது. உண்மையைச் சொன்னால், நான் வருந்தத்தக்க அளவு தாமதமாக வந்திருப்பதாக உணர்கிறேன் – என் சகோதரிகளுக்கான விடுதலை ஏற்கெனவே கண்ணுக்கெட்டும்

3. 2 கொரிந்தியர் 2:4

தூரத்தில் இருக்கும்போது, போரின் இறுதிக் கட்டத்தில் தன் பங்கைச் சேர்க்கும் முரசு அடிக்கும் ஒரு சிறுவனைப்போல. ஆயினும், இந்த நேரத்திலுங்கூட, என் குரலை உயர்த்தவும், என் முரசை அடிக்கவும் கிட்டத்தட்டப் பரிசுத்தமான ஒரு கட்டாயத்தை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். ஏனெனில் சமீப ஆண்டுகளில், பல சபைகள் பெரும் முன்னேற்றங்களைக் கண்டிருந்தாலும், ஆணாதிக்க இறையியலைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் நல்லெண்ணம் கொண்ட சபைகள் உண்டாக்கியிருக்கும் ஆழ்ந்த கவலைக்குரிய விளைவுகளையும், அதிகரித்துவரும் (ஆனால் யாரும் பேசாத) “உயிரிழப்பு எண்ணிக்கையையும்” நான் கண்டிருக்கிறேன். அவை கடந்துபோன பாதையில் ஆகார்கள் கிடக்கிறார்கள். உடைந்த ஆவிகளோடும், பிறக்காத திறன்களோடும், கருச்சிதைந்த கனவுகளோடும் வனாந்தரத்துக்குள் துரத்தப்பட்ட எண்ணற்ற பெண்கள் அவர்கள். ஒருவிதத்தில், இந்தப் புத்தகம் அதே வனாந்தரத்துக்குள் நான் மேற்கொண்ட பயணம் – பாதிக்கப்பட்டவனாக அல்ல, முன்னாள் குற்றவாளியாக. அது ஒரு புனிதப் பயணமாக இருந்திருக்கிறது: முரட்டுத்தனமான, துடுக்கான தன்னம்பிக்கையிலிருந்து, திசைதெரியாமல் தடுமாறச் செய்யும் சிக்கல்களைக் கடந்து, தாழ்மையான பயபக்திக்கு – எப்போதும் வேதவாக்கியங்களில் இருந்ததை நான் காணும்போது: தேவன் ஒரு பெண்ணைப் பார்க்கும்போது அவர் எதைக் காண்கிறார் என்பதை.

கிறிஸ்துவைக் கனப்படுத்தும், இன்னும் பலனுள்ள எதிர்காலச் சபையைப் பற்றிய நம்பிக்கை நிறைந்த பார்வையோடுதான் நான் முக்கியமாக எழுதுகிறேன்; ஆனாலும், நான் வழிநடத்த உதவிய அதே சபைகளை அறியாமலேயே நான் பலவீனப்படுத்திய வழிகளை ஒப்புக்கொள்ளும்போது, கனத்த இருதயத்தோடு பின்னோக்கிப் பார்த்தும் எழுதுகிறேன். ஆகவே, நான் தெரியாமல் யாருடைய உலகங்களைச் சிறியதாக்கியிருக்கக்கூடுமோ, அந்தப் பெண்கள் அனைவரிடமும் நான் கேட்கும் மன்னிப்பு இந்தப் புத்தகம்; நான் பங்குவகித்த தவறுகளைச் சரிசெய்ய நான் செய்யும் முயற்சியும் இது.

1

என் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளுதல்

“நம் கருத்தை மாற்றிக்கொள்வது, நம் கொள்கைகளைக் கைவிட்டுவிட்டோம் என்று அர்த்தமல்ல. நாம் எதையோ கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று அது அர்த்தப்படலாம்.” ஆடம் கிராண்ட் (Adam Grant)

Oxford Dictionary ஆணாதிக்கத்தை (patriarchy) “ஆண்கள் மேலோங்கிய அதிகாரம் கொண்டிருக்கும் எந்த வகையான சமூக அமைப்பும்” என்று வரையறுக்கிறது. இந்த வரையறையின்படி, ஒரு காலத்தில் என் சபையில் ஆணாதிக்கக் கோட்பாட்டை முதன்மையாக எடுத்துரைத்தவன் நானே.[4] முதன்மைப் போதனைப் போதகராக, ஆண்டுக்குப் பலமுறை நூற்றுக்கணக்கான புதிய அங்கத்தினர்முன் நின்று, தேவனுடைய சித்தத்தின்படி சபையிலும் திருமணத்திலும் ஆண்கள் அதிகப் பொறுப்பு வகிப்பது ஏன் வேதாகமத்துக்கு ஏற்றது என்று விளக்குவேன். நான் இப்படி விளக்குவேன்:

வேதாகமத்தின்படி, ஆதாமும் ஏவாளும் சமமான ஆனால் தனித்துவமான பங்குகளில் ஒருவரையொருவர் நிரப்பும்படி தேவன் அவர்களைப் படைத்தார். அதற்கும் மேலாக, தேவன் அந்த நிரப்புத்தன்மையைச் சபைக்குள்ளும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்; ஆகவே, பெரும்பாலான பணிகள் பெண்களுக்குத் திறந்திருந்தாலும், மூப்பர்களாகவும் போதகர்களாகவும் இருக்க ஆண்களை மட்டுமே தேவன் நியமித்திருக்கிறார். இதை மாற்றும்படி கலாச்சாரத்திலிருந்து பெரும்

4. என் முந்தைய நிலைப்பாட்டை வரையறுக்க நான் ஒருபோதும் ஆணாதிக்கம் (patriarchy) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தவில்லை என்றாலும், நான் போதித்ததற்கு இதைவிட நெருக்கமான வேறொரு சொல்லை ஆங்கில மொழியில் என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

அழுத்தம் இருந்தாலும், நாங்கள் கலாச்சாரத்திலிருந்து அல்ல, வேதாகமத்திலிருந்தே வழிகாட்டுதலைப் பெற உறுதிபூண்டிருக்கிறோம்.

அவ்வளவுதான் – பெரும்பாலானோர் எங்கள் நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். சிலர் ஏற்காமல் சபையை விட்டுப்போனபோது, இயேசுவுக்கு உண்மையாயிருப்பதே மிக முக்கியம் என்று என்னை நானே தேற்றிக்கொண்டேன்.

பின்னர் சில ஆண்டுகளுக்கு முன், இந்த விஷயம் மறுபடியும் எழுந்தது; எங்கள் முந்தைய ஆதாரங்கள் சற்று மெலிதானவை என்று நாங்கள் உணர்ந்தோம். ஆகவே, எங்கள் மையத் தலைமைக் குழு இந்தக் கோட்பாட்டை மறுபரிசீலனை செய்து, அதற்கு முழுமையான விளக்கமும் தற்காப்பும் எழுதத் தீர்மானித்தது. இந்த விஷயத்தைப் பற்றித் திறந்த மனதோடு பேசினாலும், வேதவாக்கியத்தைப் பற்றிய எங்கள் முந்தைய விளக்கம் தவறாக இருக்கலாம் என்று எங்களில் யாருக்கும் உண்மையான சந்தேகம் இருக்கவில்லை. ஏனெனில், ஜான் பைப்பர் (John Piper), டிமோதி கெல்லர் (Timothy Keller) போன்ற மதிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள் எங்கள் பக்கம் இருந்தார்கள்; பாலினம், தலைமைத்துவம் உட்பட எல்லாவிதமான விஷயங்களிலும், நாங்கள் வேதாகமத்தை வாசிக்கும் விதத்தை அவர்கள் ஆதரித்து வந்திருந்தார்கள். இந்தக் கோட்பாடு நடைமுறையில் இருந்த காலத்தில் தேவன் எங்கள் சபையை எண்ணிக்கையிலும் ஆசீர்வதித்திருந்தார்.

இறையியல் ரீதியாக அதிகத் தகுதிபெற்ற தலைவர்களில் ஒருவனாக, இந்தத் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதும் பொறுப்பு மற்றவர்களோடு சேர்ந்து எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. எங்கள் நிலைப்பாட்டுக்குத் தெளிவான, நன்கு சிந்திக்கப்பட்ட ஒரு தற்காப்பைக் கொடுக்க ஆயத்தமாக, மிகுந்த உற்சாகத்தோடும் முழு ஈடுபாட்டோடும் நான் இந்தத் தலைப்புக்குள் மூழ்கினேன். என் இறையியல் கல்வி இருந்தபோதிலும், சபையில் பெண்கள் தலைமை தாங்குவதற்கு எதிரான மற்றும் ஆதரவான வாதங்களை நான் ஆழமாக ஆராய்ந்தது இதுவே முதல் முறை. உண்மைகளுக்கு ஒருபோதும் பயப்படாதவனாக, இந்தத் தலைப்பில் என்னால் முடிந்த அனைத்தையும் வாசித்தேன்.

நான் அப்படிச் செய்தபோது – இப்படி நடக்கும் என்று நான் ஒருபோதும் கற்பனை செய்யவில்லை – என் தன்னம்பிக்கை தூளாகிப்போனது. நான் எதை நம்பினேன் என்பதையும், இந்த நம்பிக்கையின் மிகப்

பிரபலமான, உரத்துப் பேசும் ஆதரவாளர்கள் பலர் தங்கள் நிலைப்பாட்டை எப்படித் தற்காத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் எவ்வளவு அதிகமாகப் புரிந்துகொண்டேனோ, அவ்வளவு அதிகமாக, என் நம்பிக்கைகள் பாறைபோல உறுதியான வேதவிளக்கத்தின் (exegesis) மேல் கட்டப்பட்டவை என்று நான் அனுமானித்தது எவ்வளவு தவறு என்பது எனக்கு விளங்கத் தொடங்கியது.[5] இது எப்படிச் சாத்தியம்? நான் மதித்த, கலாச்சாரத்தின் கண்ணிகளிலிருந்து விடுபட்டவர்கள் என்று நான் நினைத்திருந்த இத்தனை எழுத்தாளர்களும் அறிஞர்களும், காலாவதியான, அதே அளவு வேதாகமத்துக்கு முரணான ஒரு கலாச்சாரத்தால் எப்படிச் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்க முடியும்? இந்தக் கேள்விக்கான பதிலைக் கண்டுபிடிக்க நான் மேற்கொண்ட பயணம் இந்தப் புத்தகத்தில் விரித்துரைக்கப்படுகிறது.

நான் கவனக்குறைவாக என் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. குறிப்பாக நீதிமொழிகளின் ஆலோசனையைக் கடைப்பிடித்தேன்: “தன் வழக்கிலே முந்திப் பேசுகிறவன் நீதிமான்போல் காணப்படுவான்; அவனுடைய அயலானோ வந்து அவனை ஆராய்ந்து பார்க்கிறான்.”[6] இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு உறுதிசெய்துகொள்ள, ஒவ்வொரு கல்லையும் புரட்டிப் பார்த்தேன் – ஒவ்வொரு வேதப்பகுதியையும் ஒவ்வொரு வாதத்தையும் – எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும், திரும்பத் திரும்ப, மறுபடியும் மறுபடியும் ஆராய்ந்தேன். திரும்பிப் பார்க்கும்போது, இது என் வாழ்க்கையின் மிகவும் விடுதலையளித்த பயணங்களில் ஒன்றாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வரையறைகளும் தீர்க்கமான தருணங்களும்

இந்தப் புத்தகத்தில் நான் பயன்படுத்தும் சில சொற்களை வரையறுக்க அனுமதியுங்கள். ஆணாதிக்கம் அல்லது பாலினப் படிநிலை என்று சொல்லும்போது, குறிப்பிடப்படும் எந்தத் தளத்திலும் – வீடோ, சபையோ,

5. இந்த அனுபவம் பொதுவானது. உதாரணமாக, Andrew Bartlett “Men and Women in Christ” என்ற நூலில் சொல்லுகிறார்: “நான் எழுதத் தொடங்கியபோது, எங்கே வந்து சேருவேன் என்று எனக்கு உறுதியாகத் தெரியவில்லை. ... பெண்களின் ஊழியத்தைப் பொறுத்தவரை, இரு தரப்பிலும் ஓரளவு வலுவான, நுணுக்கமாகச் சமநிலைப்பட்ட வாதங்களைக் காண்பேன் என்று நினைத்தேன்; அப்படியானால் அந்த விஷயத்தில் எந்த முடிவும் தற்காலிகமானதாக மட்டுமே இருக்க முடியும். நான் நினைத்தது தவறு ...” (பக். 15)
6. நீதிமொழிகள் 18:17

சமூகமோ – மிக உயர்ந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கும்படி ஆண்களுக்குக் கட்டளை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற அனுமானத்தையே நான் குறிப்பிடுகிறேன். ஆண்களை முரடர்களாகவும், வேட்டையாடுகிறவர்களாகவும், பொறுப்பைக் கைவிடுகிறவர்களாகவும், அதிகார வெறியர்களாகவும் சித்தரிக்கும் நம் உலகியல் கலாச்சாரத்தின் தொனிக்கு மாறாக, இந்தச் சொற்களை நான் பயன்படுத்தும்போது, ஆண்கள் எப்போதும் ஒடுக்குகிறவர்கள் என்றோ, அவர்களுடைய ஆண்மை தவிர்க்க முடியாதபடி நச்சுத்தன்மை வாய்ந்தது என்றோ நான் அர்த்தப்படுத்தவில்லை. உற்சாகமூட்டும் விதத்தில், மேலும் மேலும் அதிகமான ஆணாதிக்கச் சபைகள் பெண்களின் குரல்களுக்குச் செவிகொடுப்பதன் ஞானத்தைக் கண்டுகொண்டு வருகின்றன. ஆயினும் இந்தச் சபைகள் பெண்களுக்குக் கருத்துச் சொல்லும் வாய்ப்பைக் கொடுத்தாலும், இறுதி முடிவு ஆண்களுடையதே என்பது இன்னும் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட விஷயமாகவே இருக்கிறது.

இந்தப் புத்தகத்தில், நிரப்புக் கோட்பாடு என்று பெயரிடப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட வகை ஆணாதிக்கத்தையே நான் முக்கியமாகக் குறிப்பிடுவேன். இது கடந்த நூற்றாண்டின் கடைசிக் கால் பகுதியில் அமெரிக்கச் சபையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட, திருத்தியமைக்கப்பட்ட ஆணாதிக்கத்தின் சமீபத்திய, மிகுந்த செல்வாக்குள்ள ஒரு வடிவம். இரு பாலினங்களையும் சமமாக்குவதாக அது கூறிக்கொண்டாலும், சபைகளில் பிரசங்கிப்பதிலிருந்தும் போதகத் தலைமைத்துவத்திலிருந்தும் பெண்களை விலக்குகிறது; திருமணத்தில் மனைவியின் கீழ்ப்படிதலை உறுதியாகப் பிடித்துக்கொள்கிறது; ஓரளவு குறைவாக, சமூகத்தில் பெண்களின் தலைமைத்துவத்தின்மேலும் சந்தேகம் எழுப்புகிறது. கணவனுக்குத் துணைநிற்பவர்களாகவும், இல்லத்தைப் பேணுகிறவர்களாகவும், பிள்ளைகளை வளர்ப்பவர்களாகவும் உள்ள பெண்களின் இல்லறப் பங்கையே முதன்மையாக மதிக்கும் போக்கும் அதற்கு உண்டு.

நிரப்புக் கோட்பாட்டின் இளம் வரலாற்றைச் சற்று இன்னும் சிக்கலாக்கும் விதத்தில், ஒரு சிறிய சதவீதச் சபைகள் சமீபத்தில் அதன் கடுமையான விளைவுகளை மிதப்படுத்த முயன்றிருக்கின்றன – பெண்கள் பிரசங்கிக்க அனுமதிக்கின்றன (ஆனால் அதிகாரத்தோடு அல்ல). பெண்கள் சபையில் ஆண்களையும் வழிநடத்தலாம் (ஆனால் தலைமைத்துவத்தின் கீழ்நிலைகளில் மட்டும்). சமூகத்தில் அவர்கள்

உயர்மட்டத் தலைவர்களாக இருக்கலாம் (ஆனால் சபையில் மூத்த தலைவர்களாக அல்ல). அவர்கள் தங்கள் கணவரோடு சேர்ந்து தீர்மானங்கள் எடுக்கலாம் (ஆனால் கருத்து வேறுபாடு இருக்கும்போது, இறுதி முடிவு கணவனுடையது). இது மிதமான நிரப்புக் கோட்பாடு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இரண்டு பத்தாண்டுகளாக, நான் என்னை ஒரு மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டாளன் என்றே விவரித்திருப்பேன். இதேபோன்ற சபை வட்டாரங்களில் இருக்கும் பல தலைவர்களைப்போல, வரங்கள் பெற்ற பல பெண்களை நான் மதித்து, அவர்களோடு சேர்ந்து பணியாற்றினேன் – அவர்களுடைய அழைப்பையோ பங்களிப்பையோ கட்டுப்படுத்தவோ, வாயடைக்கவோ, அடக்கவோ செய்யாததாகத் தோன்றிய ஓர் ஆரோக்கியமான சபையின் பகுதியாக இருப்பதற்கு நன்றியுள்ளவனாக இருந்தேன்.

ஆயினும் வேதவாக்கியத்தைப் புதிதாகப் படித்தபோது, வேதவாக்கியத்தை விளக்கும் மூல நிரப்புக் கோட்பாட்டு முறைகள் சரியானவை என்றால், நான் நம்பியிருந்ததைவிட மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டைத் தற்காப்பது மிகக் கடினம் என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதன் அதிக உள்ளடக்கும் நடைமுறைகளுக்கு உறுதியான வேதாகம வாதம் இனி அதனிடம் இல்லை. நான் இந்த முடிவுக்கு வந்தேன்: ஒன்று, நாம் நம்புவதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் – பெண்கள் பிரசங்கிக்கவோ, வழிநடத்தவோ, ஆண்களோடு சேர்ந்து இணைந்து வழிநடத்தவோகூட அனுமதிக்கக் கூடாது; அல்லது, நாம் எதை நம்புகிறோம், ஏன் நம்புகிறோம் என்பதை இன்னும் நெருக்கமாக ஆராய வேண்டும். (ஏனெனில், நிரப்புக் கோட்பாடு தவறு என்றால், அதன் மிதமான வடிவமுங்கூட, இனவெறியின் வெறும் மிதமான வடிவம் எவ்வளவு ஏற்கத்தகாததோ, அதைவிட எந்த விதத்திலும் அதிகம் ஏற்கத்தக்கது அல்ல.)

நான் சரியாக அதையே செய்தேன்; ஒவ்வொரு முதன்மை ஆதாரத்தையும் இரண்டாம்நிலை ஆதாரத்தையும் இன்னும் நெருக்கமாகக் கவனித்தேன்; நான் கண்டுபிடித்தது என்னை ஆழமாகக் கலங்கடித்தது. இன்னும் நெருக்கமாக ஆராய்ந்தபோது, மதிக்கப்படும் இறையியலாளர்களும் (வெய்ன் குரூடெம் (Wayne Grudem), டாம் ஷ்ரைனர் (Tom Schreiner), ஆண்ட்ரியாஸ் கோஸ்டன்பெர்கர் (Andreas

Köstenberger) போன்றவர்கள்), நேசிக்கப்படும் போதகர்களும் (ஜான் பைப்பர், டிமோதி கெல்லர் போன்றவர்கள்), மிகுந்த தாக்கமுள்ள பல பணிகளிலிருந்து பெண்களை விலக்குவது பற்றிய தங்கள் முடிவுகளை அடைவதற்காக, அடிப்படையிலேயே தவறான வேதாகமப் பகுப்பாய்வுகளையும் சமநிலையற்ற வாதங்களையும் முன்வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கண்டு நான் வியந்துபோனேன். உண்மையில், மூத்த தலைமைத்துவத்திலிருந்து பெண்களை விலக்குவதற்கு, எந்த ஓட்டையுமில்லாத ஒரே ஒரு வேதாகம வாதத்தைக்கூட என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. எத்தனை வாதங்களை முன்வைத்தாலும், ஒவ்வொன்றிலும் கணிசமான குறைபாடு இருக்கிறது. அவற்றை வெறுமனே ஒன்றாகச் சேர்த்து வைப்பது அவற்றை அதிக உறுதியாக்குவதில்லை – மெலிதான பல சீட்டுகளை அடுக்கி வைப்பது ஒரு சீட்டு மாளிகையை உறுதியாக்காததுபோல.

மாறாக, பெண்கள் ஏன் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதற்குக் கணிசமான, உண்மையில் நம்பவைக்கக்கூடிய வேதாகம வாதங்களைக் கண்டு நான் அதே அளவு திகைத்துப்போனேன். இந்தத் தலைப்பை முழு வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் அணுக நான் உறுதிபூண்டிருப்பதால்தான், இறுதியில் ஆண்-பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாடு என்ற இறையியலில் நான் நிலைகொண்டேன்.[7] இதற்கு ஒத்த பொருளுடைய சமத்துவக் கோட்பாடு என்ற சொல்லை நான் மதிக்கிறேன்; இந்தக் கொடிமரத்தில் தங்கள் கொடியை ஏற்றிய வேதாகம அறிஞர்களில் பெரும்பாலானோரோடு கைகோத்து நிற்கிறேன் – ஆண்களும் பெண்களும் சமம், சம உரிமைகளுக்கும் சம வாய்ப்புகளுக்கும் தகுதியுள்ளவர்கள் என்ற கருத்தை வேதவாக்கியம் ஆதரிக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்வது சரியே. ஆயினும், மூன்று காரணங்களுக்காக இந்தப் புத்தகத்தில் அந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்தாமல் இருக்க விரும்புகிறேன்: முதலாவது, நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களும் பாலினச் சமத்துவத்தை நம்புவதாகக்

7. முதலில் நான் “gender mutualism” (பாலினப் பரஸ்பரக் கோட்பாடு) என்ற சொல்லைத் தேர்ந்தெடுத்தேன்; ஆனால் மேற்கத்தியக் கலாச்சாரத்தில் “gender” என்ற சொல் பெயரடையாகப் பயன்படுத்தப்படும்போது, இனி ஆணையும் பெண்ணையும் மட்டும் குறிப்பதில்லை என்று பின்னர் உணர்ந்தேன். “Sex mutualism” (பால் பரஸ்பரக் கோட்பாடு) என்பதும் பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை; ஆகவே, கவர்ச்சியே இல்லாத “male–female mutualism” (ஆண்-பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாடு) என்ற பெயரில் நிலைகொண்டேன்.

கூறுகிறார்கள்; இரண்டாவது, பாலினத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படும்போது, அந்தச் சொல் சில சமயங்களில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான எல்லா வேறுபாடுகளையும் மறுப்பதோடு இணைக்கப்படுகிறது; மூன்றாவது, சமத்துவம் மட்டுமே முக்கியமான கருத்து அல்ல – பரஸ்பரப் கூட்டாண்மையும், இணைந்து செயல்படும் ஒற்றுமையும் அதே அளவு முக்கியமானவை. இதை மனதில் கொண்டு, என் செயல்முறை வரையறையும், இந்தப் புத்தகத்தில் நான் மேலும் விரித்துரைக்கப்போகும் நிலைப்பாடும் இதோ:

ஆண்-பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாடு என்பது, வேதவாக்கியத்தால் உருவான இறையியல் நிலைப்பாடு: ஆண்களும் பெண்களும் தனித்துவமானவர்கள், ஆயினும் சமமானவர்கள்; வாழ்க்கையின் எல்லாத் தளங்களிலும் ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்து சேவை செய்யவும் பங்காளர்களாகச் செயல்படவும் படைக்கப்பட்டவர்கள். ஒவ்வொரு நபருக்கும் தேவன் கொடுத்த அதிகாரமும், வரங்களும், நிபுணத்துவமும், அந்த நபரின் பாலினம் எதுவாயிருந்தாலும், அங்கீகரிக்கப்படவும் கொண்டாடப்படவும் முடியும், அப்படிச் செய்யப்படவும் வேண்டும்.

கடைசியாக, இறையியல் என்ற சொல்லைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு. அதன் மிக எளிய, மிகத் தூய நிலையில், எந்த விஷயத்திலும், ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தேவனுடைய பார்வைக்கு முடிந்தவரை நெருங்கிச் செல்வதற்கான தொடர்ச்சியான முயற்சியால் நம் இறையியல் உருவாக வேண்டும். ஆகவே, தேவன் பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார் என்பது, பெண்களைப் பற்றிய ஓர் இறையியல் – முழுமையாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, சரியாக ஒன்றிணைக்கப்பட்ட வேதாகமம் பெண்களைப் பற்றி என்ன போதிக்கிறது என்பது.

எப்போதும் சீர்திருத்தப்படுதல்

1500-களின் புராட்டஸ்டன்ட் சீர்திருத்தம், சபையின் போதனைகளை மறுபரிசீலனை செய்யும், மிகவும் தேவையாயிருந்த ஒரு காலத்தைத் தொடங்கிவைத்தது. ஆயினும் இந்தச் சீர்திருத்தமே “எப்போதும் சீர்திருத்தப்படும் சபை” என்ற கொள்கையை (லத்தீன் சொற்றொடர் ecclesia semper reformanda-இலிருந்து) முன்வைத்தது. உதாரணமாக,

கால்வினும் (Calvin) லூத்தரும் (Luther), வேதாகம முக்கியத்துவமுள்ள எந்த விஷயத்திலும் தாங்களே இறுதி வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டதாக நினைக்கவில்லை; மாறாக, நம் கோட்பாடுகளையும், அவை வேதவாக்கியங்களோடு எவ்வளவு ஒத்துப்போகின்றன என்பதையும் விடாமுயற்சியோடு சிந்திக்கும் தொடர்ச்சியான பணியை அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளிடம் ஒப்படைத்தார்கள். பல நூற்றாண்டுகள் பழமையான ஒரு சபையில், விசித்திரமான பொருட்கள் – கடந்துபோன காலங்களின் பழைய, பொருத்தமற்ற நினைவுச்சின்னங்கள் – எளிதில் ஒட்டிக்கொள்கின்றன என்பதை அவர்கள் நன்றாக அறிந்திருந்தார்கள்; சபை மகிமையின்மேல் மகிமையடைந்து சுதந்திரமாக முன்னேற வேண்டுமானால், அவை அணைத்துக்கொள்ளப்படாமல் கைவிடப்பட வேண்டும்.

இது நம் தலைமுறையின் முக்கியமான சீர்திருத்தங்களில் ஒன்று என்று நான் நம்புகிறேன். சபை வரலாற்றை வாசிக்கும்போது, பலவிதமான விஷயங்களில் சபையின் போதனைகளையும் நடைமுறைகளையும் குறித்து, ஆவியானவர் சபையை எப்படித் தொடர்ந்து இன்னும் அதிகத் தெளிவுக்குள் நடத்துகிறார் என்று நான் வியந்திருக்கிறேன். முதல் சீர்திருத்தம், அதன் வாழ்க்கையை மாற்றும் வல்லமையை நீண்ட காலமாக இழந்திருந்த சாதாரண மக்களிடம் தேவனுடைய வார்த்தையைத் திரும்பக் கொடுக்க முயன்றது என்றால், அதைத் தொடர்ந்த சீர்திருத்தங்கள், மெதுவாக ஆனால் உறுதியாக, தேவனுடைய பணியை தேவனுடைய மக்கள் அனைவரிடமும் – அவர்களுடைய வயது, இனம், சமூக வர்க்கம், பாலினம் எதுவாயிருந்தாலும் – திரும்ப ஒப்படைத்து வருகின்றன.

சீர்திருத்தங்களுக்கு உழைப்பு தேவை. சபை வரலாற்றின் பெரும்பகுதியில், நாம் எல்லாரும் எதை நம்புகிறோம் என்பதைக் கண்டுபிடிக்கும் பொறுப்பைக் கிறிஸ்தவர்கள் கற்றறிந்த ஒருசிலரிடம் விட்டுவிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில், புராட்டஸ்டன்ட் சீர்திருத்தத்துக்கும், 1436-இல் அச்சு இயந்திரம் வருவதற்கும் முன்பு, பெரும்பாலானோர் இறையியலையும் வேதாகமத்தின் பெரும்பகுதியையும் எட்டாத உயரத்திலுள்ள புரியாத பிதற்றலாகவே கருதினார்கள் – லத்தீன் வாசிக்கவும் பேசவும் தெரிந்த, அரிதான ஒரு வேதாகமப் பிரதியை அணுகக்கூடிய ஆசாரியர்களால் மட்டுமே புரிந்துகொள்ளப்படக்கூடியது என்று. அதன்பின் எவ்வளவோ

மாறியிருந்தாலும், பல விசுவாசிகள் (ஏன், பல சபைத் தலைவர்களுங்கூட) இந்த முக்கியமான தலைப்பை மதிப்பிடும் பணியை இன்னும் வெளியாட்களிடம் ஒப்படைக்கிறார்கள் – கடினமான வேதவிளக்கப் பணியைத் தங்களுக்காக மற்றவர்கள் செய்வார்கள் என்று சார்ந்திருக்கிறார்கள். என் நிலைப்பாட்டு மாற்றத்தைப் பற்றி ஒரு சக போதகரிடம் சொன்னபோது, அவர் புலம்பினார்: "வேலைப்பளு நிறைந்த ஒரு போதகனாக, என் இறையியலைப் பற்றிச் சிந்திக்க எப்போது நேரம் கண்டுபிடிப்பது என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை." அவர் சொல்வது சரி: நேரமும் உழைப்பும் தேவை! ஆயினும் அப்படிப்பட்ட முதலீட்டுக்குத் தகுதியான முயற்சி இது.

சீர்திருத்தங்கள் யாரையும் அவமதிக்க வேண்டியதில்லை.

பிளவுபடுத்தும் முகாம்களையும், ஒருவரையொருவர் இழிவுபடுத்தும் கேலிச்சித்திரங்களையும் தாண்டி – ஒரு சிறந்த வழி இருக்கிறது. இந்த விவாதத்தின் வெளிப்படையான இரண்டு "தரப்புகளை" மட்டுமல்ல, நம் பாலினங்களையும் நான் குறிப்பிடுகிறேன் – ஆண்கள் எல்லாரும் குப்பை, அல்லது பெண்கள் எல்லாரும் யேசபேல்கள் என்பதுபோல, அவை மிக அடிக்கடி ஒன்றுக்கொன்று எதிராக நிறுத்தப்படுகின்றன. இந்த உணர்வில், சரீரத்தைக் கட்டியெழுப்பவும் ஒருவரையொருவர் கனப்படுத்தவும் தங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்யும், நான் அறிந்த பல ஆண்களையும் பெண்களையும் (இந்த உரையாடலின் இரு தரப்பிலும்) குறித்து நான் மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன். ஒரு பெண் போதகர் என்னிடம் சொன்னார்: "ஆண்களை இழிவுபடுத்தாமல் பெண்களை உயர்த்திய இயேசுவின் வழியில் நான் நடக்கிறேன்." இதே உணர்வில், சத்தியத்தையும் நீதியையும் நேர்மையாகப் பின்தொடர்வதற்குத் தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த அந்தத் தலைவர்களையும் இறையியலாளர்களையும் (மீண்டும், இரு முகாம்களிலும்) கனப்படுத்தவும் நான் விரும்புகிறேன். இந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் டிம் கெல்லர், ஜான் பைப்பர் போன்றவர்களோடு நான் உடன்படாவிட்டாலும், அவர்களை ஆணாதிக்கத்தின் இருபரிமாண விளம்பரச் சின்னங்களாக நான் பார்க்கவில்லை. இன்று நான் யாராக இருக்கிறேனோ அதில் பெரும்பகுதி அவர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டது; பல வழிகளில் நான் இன்னும் அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

தங்கள் இறையியலை மதிப்பிடும் சபைகள், கடந்த பத்தாண்டுகளின் “கலாச்சாரப் போர்களுக்கும்”, மதிப்பீடுகளை மாற்றுவதற்காக நபர்களைப் பகிரங்கமாக அவமானப்படுத்தும் முறைகளுக்கும் “வேண்டாம்” என்று சொல்ல வேண்டும். சமூகத்தின் குரல்களுக்கும், பெண்கள் அனுபவித்த வேதனைக்கும் பரிவோடு செவிகொடுக்கும் அதே வேளையில், இந்த உரையாடலில் நம்மை முதன்மையாக இயக்க வேண்டியது, வேதாகம இறையியலைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்வதும், மீட்பின் நோக்கோடு அதைப் பயன்படுத்துவதுமே.

சீர்திருத்தங்களுக்குத் தாழ்மை தேவை. சரியான காரியத்தைச் செய்தும், நன்மையைவிட அதிகத் தீமை உண்டாகும் விதத்தில் அதைச் செய்வது சாத்தியம். நீங்கள் எந்த முடிவுக்கு வந்தாலும், உங்கள் உறுதியான நம்பிக்கைகளோடு தயவையும், சாந்தத்தையும், பொறுமையையும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

சர்ச்சையில் நான் எந்த மகிழ்ச்சியும் அடைவதில்லை; நீங்களும் அடையக் கூடாது. இப்போது நான் வித்தியாசமாக நம்பினாலும், பல நிரப்புக் கோட்பாட்டுத் தலைவர்களையும் அவர்களுடைய சபைகளையும் கிறிஸ்துவுக்குள் என் சகோதர சகோதரிகளாக மிக உயர்வாக மதிக்கிறேன் – நம் புரிதலில் என்ன வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், நமக்குள் பொதுவாக இருப்பது அதைவிட மிகப் பெரியது. கிறிஸ்தவத் தலைமைத்துவத்தில் நான் இருந்த காலத்தின் பெரும்பகுதியில் நானே ஒரு நிரப்புக் கோட்பாட்டாளனாக இருந்ததால், இன்னும் அதைப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஆவிக்குரிய ரீதியிலோ அறிவு ரீதியிலோ ஏதோ ஒரு விதத்தில் குறைவுள்ளவர்கள் என்று சொல்வது என் பக்கம் தவறாகும்.

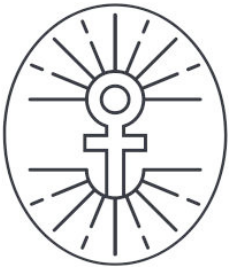
பின்னர் இன்னும் விரிவாக நான் வெளிப்படுத்தப்போவதுபோல, பெண் சமத்துவம் என்ற ஒப்பீட்டளவில் புதிய கலாச்சார நிகழ்வை சபை எதிர்கொண்ட விதமே, நாம் சரியாகக் கேள்விக்குட்படுத்த வேண்டிய மிகப் பெரிய ஆய்வு உதாரணமாக இருக்கலாம்: வரலாற்றுச் சபை தன் சொந்த வேதவாக்கியங்களை வாசிக்கும்போது கலாச்சார அனுமானங்களை எப்படி உள்வாங்கிக்கொண்டது என்பதற்கு. டிம் கெல்லர் இதை மிகத் திறமையாகச் சொல்லுகிறார்:

வேதாகமத்தைப் பற்றிய [நம்] புரிதல் நிச்சயமாகத் தவறாக இருக்கலாம் – உண்மையில், எப்போதும் ஓரளவு தவறாகவே இருக்கிறது – ஆகவே

அது திருத்தப்படுவதற்கு எப்போதும் திறந்திருக்க வேண்டும். ... நம் கலாச்சாரக் கண்மறைப்புகளின் காரணமாக, நாம் [ஒரு புதிய கலாச்சாரத்தோடு] பேசுவது மட்டுமல்ல; [அதன் மக்களுக்குச்] செவிகொடுக்கவும் வேண்டும். அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு, அவர்களுடைய கேள்விகளையும், நாம் சொல்வதற்கு அவர்கள் எழுப்பும் ஆட்சேபனைகளையும், அவர்களுடைய நம்பிக்கைகளையும் ஏக்கங்களையும் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பெரும்பாலும், ஒரு புதிய கலாச்சாரத்தோடு ஏற்படும் இந்தத் தொடர்பு, வேதாகமம் போதிக்கும் பல காரியங்களை நமக்குக் காட்டுகிறது – நாம் முற்றிலும் தவறவிட்டவை அல்லது முக்கியமற்றவை என்று நினைத்தவை; ஒருவேளை நம் சொந்தக் கலாச்சார அனுமானங்களின் கண்ணாடி வழியாக வேதாகமத்தைத் தவறாக வாசித்த வழிகளுங்கூட.[8]

எபேசியர் 5-இல் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொல்லுகிறபடி, இயேசு “வசனத்தைக்கொண்டு தண்ணீர் முழுக்கினால்” தம் சபையை எப்போதும் அழகுபடுத்திக்கொண்டும், அதை மேலும் மேலும் மகிமையுள்ளதாகவும் கறையில்லாததாகவும் ஆக்கிக்கொண்டும் இருக்கிறார். அவருடைய கிருபையின் வெளிச்சத்திலேயே நான் இந்தப் புத்தகத்தை வழங்குகிறேன்; தற்போது நான் அறியாத பல இடங்களில் இது குறைபாடுள்ளதாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை; ஆயினும் இயேசுவின் சபையை அழகுபடுத்தும் ஆவியானவரின் புதுப்பிக்கும் பணியில் இது ஒரு சிறிய பங்கு வகிக்க வேண்டும் என்று ஜெபிக்கிறேன்.

8. Timothy Keller, Center Church, அதி. 8.

முதல் பகுதி

பெண்களின் வீழ்ச்சியும் எழுச்சியும்

2

தாழ்ந்த பாலினம்

“மனிதனின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணகர்த்தா பெண்ணே ... நம் விரல் நுனிகளால்கூட, இப்படிப்பட்ட சாணிமூட்டையை அணைத்துக்கொள்ள நாம் எப்படி விரும்ப முடியும்?” க்ளூனியின் ஓடோ (Odo of Cluny), கி.பி. 936[9]

பெண்களைப் பற்றி இன்று சபை நம்புவதையே அது எப்போதும் நம்பி வந்திருக்கிறது என்று நாம் அப்பாவித்தனமாக அனுமானிக்கிறோம். நீங்கள் இப்போது கண்டுபிடிக்கப்போவதுபோல, அது உண்மையல்ல! இந்த அதிகாரத்தில், “தேவன் பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார்?” என்ற கேள்விக்கு இன்று நாம் கொடுக்கும் பதில், வரலாற்றில் பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பதிலைவிட ஏன் மிக மேலானது என்பதை ஆராய்வோம்.

இந்தப் புத்தகம் முழுவதும் நாம் முக்கியமாக வேதவாக்கியத்தையே படிப்போம் என்றாலும், இந்த அதிகாரத்திலும் அடுத்த அதிகாரத்திலும் நாம் இருக்கும் சூழ்நிலையை ஆராய விரும்புகிறேன். சபை வரலாற்றில், வெகு காலத்துக்கு முன்பும் சமீபத்திலும், ஆணாதிக்கத்தை “தேவனுடைய நல்ல வடிவமைப்பு” என்று ஞானமற்ற விதத்தில் ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம் நாம் எங்கே தவறினோம் என்பதை அறிவது, சுவாரசியமாகவும் அதே நேரத்தில் அச்சமூட்டுவதாகவும் இருக்கிறது.

வரலாற்றில் மிகச் சமீப காலம் வரை, “பெண்களின் சொந்த நன்மைக்காகவே” ஆண்கள் அவர்களை ஆள வேண்டும் என்பது, உலகெங்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, யாரும் கேள்வி கேட்காத ஒரு கொள்கையாக இருந்தது. மிகப் பெரிய மதங்கள் எல்லாம் அதைப்

9. Patralogia Latina-இலிருந்து மேற்கோள்: Christine Klapish-Zuber (ed), A History of Women, அதி. 1.

போதித்தன; பெரும்பாலானவை இன்னும் போதிக்கின்றன. ஒரு மதத்தின் விளக்கம் எவ்வளவு பழமைவாதமானதோ, அவ்வளவு அதிகமாகப் பெண்களைக் குறிப்பிட்ட சில தளங்களுக்குள் மட்டும் அடைத்து வைக்க ஆண்கள் நாட்டம் கொண்டிருக்கிறார்கள். வருந்தத்தக்க விதத்தில், அப்படிப்பட்ட ஒடுக்குதலைத் தூக்கியெறிவதற்கான உள்ளார்ந்த வளங்களும் உறங்கிக்கிடக்கும் ஆற்றலும் இருந்தபோதிலும், கிறிஸ்தவ உலகம் பெரும்பாலும் ஆண் மேன்மை என்ற கருத்தையே பிடித்துக்கொண்டிருந்தது – "கிறிஸ்தவ" ஆணாதிக்கம் என்ற கருத்தைத் தற்காக்கும் விதத்தில் தன் சொந்த வேதவாக்கியங்களை விளக்கிக்கொண்டது.

இதற்குக் காரணம், தன் வரலாற்றின் பெரும்பகுதியில், பெண்கள் இயல்பிலேயே தாழ்ந்தவர்கள் என்று சபை நம்பியதுதான். வேதாகமம் போன்ற பெரிய, சிக்கலான ஒரு புத்தகத்தை, ஏறக்குறையச் சொன்னால், யதார்த்தத்தைப் பற்றி ஒருவர் முன்கூட்டியே எடுத்துவைத்திருக்கும் எந்த முடிவையும் ஆதரிக்கும்படி வளைக்க முடியும். ஒரு வெள்ளையினத் தென்னாப்பிரிக்கக் கிறிஸ்தவனாக, இது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். என் நாட்டில், சில பத்தாண்டுகளுக்கு முன்புதான், எங்கள் மிகக் கற்றறிந்த "வேதாகம" இறையியலாளர்கள் சிலர், வேதாகமம் தங்கள் இனவெறியை அம்பலப்படுத்த விடுவதற்குப் பதிலாக, தங்கள் இனவெறியை வேதாகமத்துக்குள் வாசித்தார்கள். வசனங்களின் அர்த்தத்தைத் திரிக்கும் விதத்தில் அவற்றைக் கையாண்டு, இனங்களைப் பற்றிய "தனித்தனி, ஆனால் சமம்" என்ற பார்வையை உருவாக்கினார்கள் – அதுவே நிறவெறி ஆட்சி (Apartheid) என்று அழைக்கப்பட்டது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், அமெரிக்கக் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் இனப் பிரிவினைக் கொள்கைகளில் இதேபோன்ற ஒன்றை ஆதரித்தார்கள் – ஜான் மார்ஷல் ஹார்லன் (John Marshall Harlan) போன்ற எதிர்க்குரல்கள் தெளிவான, வலுவான வாதங்களை முன்வைத்தபோதிலும். ஹார்லன் தம் வழிகளின் தவறை உணர்ந்துகொண்ட ஒரு முன்னாள் அடிமை உரிமையாளர். அக்காலத்தில் தம் இறையியல் வட்டாரங்களில் தனித்து ஒலித்த ஒரு குரலாக, அவர் வலியுறுத்தினார்: "இனத்தின் அடிப்படையில் குடிமக்களை மனம்போனபடி பிரித்து வைப்பது, சமத்துவத்துக்கு முரணான அடிமைத்தனத்தின் அடையாளச் சின்னம்."[10]

10. https://bit.ly/3mzfAEq

அக்காலக் கிறிஸ்தவர்கள் கறுப்பர்-வெள்ளையர் சமத்துவம் என்ற கருத்துக்கு மேலோட்டமாகத் தலையசைத்திருக்கலாம்; ஆனால் கறுப்பின மக்களைக் குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்குள் ஒதுக்கி வைத்து, அவர்களுக்கு வாக்குரிமையை மறுத்ததன் மூலம், அவர்களுடைய சமத்துவத்தைக் குழிபறித்து, அவர்களை மனிதத்தன்மையற்றவர்களாக நடத்தினார்கள்.

இன்று ஒரு கிறிஸ்தவனாக, சபையிலுள்ள பாலினப் பாகுபாட்டைப் பற்றியும் இதைப்போன்ற ஒன்றை என்னால் சொல்ல முடியும்; அது ஒருவேளை இன்னும் ஆழமாக வேரூன்றியிருந்திருக்கலாம். ஏறக்குறைய எல்லாக் கண்டங்களிலும், எல்லா நூற்றாண்டுகளிலும், ஏறக்குறைய முழுச் சபையும், பெண் “வேறுபட்டவள், தாழ்ந்தவள்” என்ற தன் தலைவர்களின் போதனையை ஏற்றுக்கொண்டது. இதை “நபர்களாகச் சமம், பங்குகளில் வேறுபட்டவர்கள்” என்று மாற்றியமைக்க நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபை சமீபத்தில் செய்த முயற்சிகள் எவ்வளவு உயர்ந்த நோக்கமுடையவையாக இருந்தாலும், ஹார்லனின் உணர்வை நான் எதிரொலித்து, அதைப் பாலினத்துக்குப் பொருத்த விரும்புகிறேன்: பாலின அடிப்படையில் சபை அங்கத்தினரைப் பிரித்து வைப்பது, சமத்துவத்துக்கு முரணான அடிமைத்தனத்தின் அடையாளச் சின்னம்.

அடுத்த அதிகாரத்தில் இந்தக் கருத்தை இன்னும் முழுமையாக நான் விளக்குவேன் என்றாலும், தங்களுடையதுதான் சபையின் வரலாற்று நிலைப்பாடு என்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின் கூற்று, கடுமையான வரலாற்று மறதியைக் காட்டுகிறது. இன்று எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் சபைகளும் பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமம் என்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னாலும், ஆண்-பெண் சமத்துவம் என்ற கருத்து சபையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கோட்பாடாக ஆனது மிகச் சமீபத்தில்தான் என்பதை ஏறக்குறைய யாரும் நினைவில் வைத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.[11]

ஒருவேளை இதுவே வரலாற்றுச் சபையின் மிகப் பரவலான, நீடித்த பாவமாக இருக்கலாம்: 1960-கள் வரை, பெண்கள் அடிப்படையில் ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற நம்பிக்கை பெரும்பாலும்

11. “Icons of Christ” (அதி. 3) என்ற நூலில் இதை முதன்முறையாகச் சரியாகக் காண எனக்கு உதவிய William Witt-க்கு நன்றி – சபையின் வரலாற்றின் பெரும்பகுதியில் சபைக் கோட்பாடாக இருந்த பெண் தாழ்வுநிலை இறையியலைப் பற்றிய அவருடைய ஆய்வே இந்த அதிகாரத்தை எழுதுவதில் என் தொடக்கப்புள்ளியாக இருந்தது.

சவாலுக்குட்படுத்தப்படாமல் இருந்தது. அப்போதுதான், பெண் விடுதலை இயக்கத்தின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து, பெண்களுக்கு உண்மையில் ஆண்களுக்குச் சமமான அறிவுத்திறன் இருக்கிறது என்றும், அவர்களும் குறிப்பிடத்தக்க தலைமைத்துவத்தை வழங்க அதே அளவு திறனுள்ளவர்கள் என்றும் சமூகம் "கண்டுபிடித்தது". இந்தக் கட்டத்தில்தான்உலகளாவிய சபை பெண்களைப் பற்றிய தன் சொந்தக் கோட்பாடுகளை வேகமாகத் திருத்தத் தொடங்கியது. ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக, சபையின் முக்கியப் போதிப்பவர்கள் ஏறக்குறைய அனைவரும் பெண்களைப் பற்றித் தாழ்வான, கட்டுப்படுத்தும் பார்வையைக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் உங்களுக்குக் காட்டப்போவதுபோல, இந்தப் பார்வையை அவர்கள் தங்களைச் சுற்றியிருந்த கலாச்சாரங்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார்கள்; இந்தப் பார்வைக்கு வேதவாக்கியத்தைக் கொண்டு சவால் விடுவதற்குப் பதிலாக, தங்கள் கலாச்சாரத்தின் பெண் வெறுப்பு, வேதவாக்கியங்களை அவர்கள் வாசிக்கும் விதத்தை ஆள அனுமதித்தார்கள்.

இந்தக் கருத்தை நான் வலியுறுத்த வேண்டியதற்குக் காரணம், "நபர்களாகச் சமம், பங்குகளில் வேறுபட்டவர்கள்" என்ற போதனையோடுகூடிய நிரப்புக் கோட்பாடும், ஆண்-பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டைப் போலவே முழுமையாக, சபையின் வரலாற்று நிலைப்பாட்டிலிருந்து விலகிய ஒன்று என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதே.[12] இந்த இரண்டு நிலைப்பாடுகளுமே வெறும் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருக்கவில்லை! வேதாகம விளக்க வரலாற்றில் அவை வெறும் கைக்குழந்தைகள்; ஆகவே, முன்பே இருந்ததாக உரிமைகொண்டாட, ஆண்-பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டைவிட நிரப்புக் கோட்பாட்டுக்கு எந்த அதிக உரிமையும் இல்லை. உண்மையில், என் முன்னாள் நிலைப்பாடான மிதமான நிரப்புக் கோட்பாடு, இந்த இரண்டையும்விட மிக இளையது – இந்த எல்லா நிலைப்பாடுகளிலும் மிகக் குறைந்த வரலாற்று முன்னுதாரணம் கொண்டது.

12. Andrew Bartlett, "Men and Women in Christ" (பக். 6–10) என்ற நூலில் இதே முடிவுக்கு வருகிறார்: "தங்கள் நிலைப்பாடு 'வரலாற்றுரீதியானது' என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் கூறும்போது, அது ஒரு தவறான கருத்து."

சபையின் வழக்கமான போதனையாகப் பெண்களின் தாழ்வுநிலை

கிறிஸ்தவம் தன் இருப்பின் முதல் நூற்றாண்டுகளில் திரளான பெண்களைத் தன் சபைகளுக்குள் ஈர்த்தது உண்மைதான். பெண்களை இயேசு நடத்திய புரட்சிகரமான விதம், ஆரம்பகாலச் சபைகளில் தலைமைப் பொறுப்புகளை வகித்த பெண்கள், பவுலின் நிருபங்களின்படி கிறிஸ்துவுக்குள் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் உள்ள சம அந்தஸ்து – இவை அனைத்தும், வேறெங்கும், நாகரிகத்தின் முந்தைய எந்தக் காலகட்டத்திலும் பெண்கள் அறிந்திராத ஒரு புதிய அந்தஸ்தை அவர்களுக்கு வழங்கும் திசையில் சபையைப் புறப்படச் செய்தன. ஆயினும் ஆரம்பகாலச் சபை பெண்களை உயர்வாகப் பார்த்து நடத்தியபோதிலும், அப்போஸ்தலர்களுக்குப் பிந்தைய சபையில் எல்லாம் நன்றாக இருக்கவில்லை. கிரேக்க-ரோம அண்டை வீட்டாரைவிடப் பெண்களைச் (சற்று) அதிக நேர்மறையான வெளிச்சத்தில் பார்த்தாலும், பெண் தாழ்ந்தவள் என்ற கருத்து விரைவில் வேரூன்றியது.

பின்வருவது, வரலாற்றின் “மாபெரும்” சபைத் தலைவர்களும் சிந்தனையாளர்களும் சிலர் எழுதியவற்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகள்; பரவலாகக் கொள்ளப்பட்ட இந்தப் பார்வையை அவை நமக்குப் புரியவைக்கின்றன.

சபைப் பிதாவான ஓரிஜென் (Origen) (கி.பி. 184–253), “சபையிலே ஸ்திரீகள் பேசுவது அயோக்கியமாயிருக்குமே”[13] என்ற பவுலின் போதனையைப் பெண்கள் முழுமையாக மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்பதாகப் பொருத்தினார் – அவர்கள் சிறப்பான அல்லது பரிசுத்தமான ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்ல விரும்பினாலும்கூட; காரணம், அவர்களுடைய வார்த்தைகள் “ஒரு பெண்ணின் வாயிலிருந்து வருகின்றன” என்பது மட்டுமே.[14] அதுபோலவே, சபைப் பிதாவான ஜான் கிறிசோஸ்டம் (John Chrysostom) (கி.பி. 347–407) பெண்கள் எதையும் போதிக்கக் கூடாது என்று மறுத்தார்; ஏனெனில், “அவள் ஒருமுறை ஆதாமுக்குப் போதித்தாள், மோசமாகப் போதித்தாள். … ஆகவே அவள்

13. 1 கொரிந்தியர் 14:35
14. மேற்கோள்: Patricia Cox Miller (ed), Women in Early Christianity

ஆசிரியர் நாற்காலியிலிருந்து இறங்கட்டும்! பாவத்தின் காரணமாக, இப்போது அவள் ஆணுக்குக் கீழடங்கியிருக்கிறாள்."[15] பெண்ணுக்கு ஆண் போதகர்களை மயக்கும் திறன் உண்டு என்று அவர் குறிப்பாக எச்சரித்தார்; இந்த ஆண்கள் "பெண் பாவத்துக்கு எளிதில் சாய்வதால் ... இன்னும் விசேஷித்த முன்னெச்சரிக்கையோடு இருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் கற்பில்லாத பெண்ணின் கண் மட்டுமல்ல, அடக்கமுள்ள பெண்ணின் கண்ணும் மனதைத் துளைத்துக் கலக்குகிறது"[16] என்று ஆலோசனை கூறினார்.

லத்தீன் கிறிஸ்தவத்தின் தந்தையான தெர்த்துல்லியன் (Tertullian) (கி.பி. 160-225) இன்னும் கடுமையாக இருந்தார்: "பெண் ஒரு சாக்கடையின்மேல் கட்டப்பட்ட ஆலயம்." அவர் பெண்களை நேரடியாக விளித்துப் பேசினார்:

நீங்கள் (ஒவ்வொருவரும்) ஒரு ஏவாள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? உங்களுடைய இந்தப் பாலினத்தின்மேல் தேவன் கொடுத்த தீர்ப்பு இந்தக் காலத்திலும் உயிரோடிருக்கிறது: ஆகவே குற்றமும் அவசியமாக உயிரோடிருக்க வேண்டும். நீங்கள்தான் பிசாசின் வாசல். தெய்வீகப் பிரமாணத்தை முதலில் கைவிட்டவர்கள் நீங்களே. பிசாசு தாக்கத் துணியாதிருந்த அவனை இணங்கவைத்தவர்கள் நீங்களே. தேவனுடைய சாயலாகிய மனிதனை நீங்கள் அவ்வளவு எளிதாக அழித்தீர்கள். நீங்கள் தகுதியாய்ப் பெற்ற தண்டனையின் காரணமாக, தேவனுடைய குமாரனுங்கூட மரிக்க வேண்டியதாயிற்று.[17]

அவருடைய விஷம் தோய்ந்த கண்டனங்களுக்குப் பின்னால், அவர் அறிந்த சபைகளில் மற்றவர்களுக்குப் போதித்தும் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தும் வந்த பெண்கள் இருந்தார்கள். இது அவருக்குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை: "ஒரு பெண் சபையில் பேச அனுமதிக்கப்படவில்லை; அதுமட்டுமல்ல, போதிக்கவோ, ஞானஸ்நானம் கொடுக்கவோ, காணிக்கை செலுத்தவோ, ஆணுக்குரிய எந்தப் பணியிலும் [அல்லது] ஆசாரியப் பொறுப்பிலும் தனக்கென ஒரு பங்கை உரிமைகொண்டாடவோ அவளுக்கு அனுமதி இல்லை."[18] ரோம அரசியல் முறைகளைச் சபைக் கட்டமைப்புகளுக்குள் கொண்டுவந்த தெர்த்துல்லியன், தம் காலத்துச் சபையை ஓர் உயிருள்ள

15. மேற்கோள்: Elizabeth A. Clark, Women in the Early Church
16. மேற்கோள்: Philip Schaff (ed), St. Chrysostom
17. மேற்கோள்: Alexander Roberts (ed), Tertullian, Minicius Felix, Commodian, Origen
18. மேற்கோள்: Karen Jo Torjesen, When Women Were Priests

சமூகத்திலிருந்து ஓர் அரசியல் அமைப்பாக மாற்றினார்; அதில் ஆண்கள் மட்டுமே எந்த வகையான தலைமைத்துவத்திலும் முழுமையாகப் பங்களிக்க முடிந்தது. பெண்கள் கற்போடு இருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் வற்புறுத்தினார். பெண்கள் தங்கள் சொந்தப் பாலியல் தூய்மைக்கு மட்டுமல்ல, ஆண்களின் தூய்மைக்கும் பொறுப்பானவர்கள் என்று அவர் சொன்னார். பெண்கள் கவர்ச்சியைத் தவிர்ப்பது பற்றி அவர் நீண்ட கட்டுரைகளை எழுதினார் – அவர்கள் தங்கள் அழுக்கான உடல்களைக் குளிப்பாட்டக் கூடாது; தலை முதல் கால் வரை இருண்ட, வடிவமற்ற ஆடைகளால் அவற்றை மூட வேண்டும்; ஓர் ஆணைச் சோதனைக்குட்படுத்தாதபடி பொது இடங்களுக்குப் போகக் கூடாது. கிறிஸ்துவால் அவர்கள் மீட்கப்பட முடிந்தாலும், அவர்கள் விசேஷமாகப் பாவத்தோடு பின்னிப்பிணைந்தவர்கள்; ஆகவே அவர்களைத் தனியே பிரித்து வைத்து, கீழ்நிலைப்படுத்தி வைப்பதே சிறந்தது.

அதுபோலவே, சபைப் பிதாவான அகஸ்டின் (Augustine) (கி.பி. 354–430), ஓர் ஆணைச் சாராமல் ஒரு பெண்ணுக்குச் சொந்தமான கண்ணியம் எதுவும் இல்லை என்று நம்பினார்: “துணையாக – அது அவளுக்கு மட்டுமே உரிய ஒரு பணி – அவள் தேவனுடைய சாயல் அல்ல. ஆனால் [ஆண்] தனியாகவே, அவனும் பெண்ணும் ஒன்றாக இணைந்திருக்கும்போது எவ்வளவு முழுமையாகவும் பூரணமாகவும் தேவனுடைய சாயலாக இருக்கிறானோ, அவ்வளவு முழுமையாகத் தேவனுடைய சாயலாக இருக்கிறான்.”[19] நூற்றாண்டுகள் கடந்துபோனபோதும், பெண்களைப் பற்றிய இந்தத் தாழ்வான பார்வை மேம்படவில்லை. அகஸ்டினுக்குப் பிறகு சபையின் அடுத்த மாபெரும் அறிவாளி என்று புகழ்பெற்றிருந்தபோதிலும், தாமஸ் அக்குவினாஸ் (Thomas Aquinas) (கி.பி. 1225–1274) தாம் அறிந்த பெண்களிடம் அதற்கு இணையான அறிவுத்திறன் எதையும் காண முடியவில்லை. பெண்கள் குறைபாடுள்ள மனிதர்கள், ஆணின் விந்துக்கு நேர்ந்த ஒரு விபத்தின் விளைவு, சாதாரணச் சூழ்நிலைகளில் அது இன்னொரு ஆணையே உருவாக்கியிருக்கும் என்ற அரிஸ்டாட்டிலின் (Aristotle) அபத்தமான கருத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பித்ததன் மூலம், சபையின் பாலின இறையியலுக்கு அவர் தம் பங்களிப்பைச் செய்தார். இதன் உட்பொருள் இதுதான்: “பெண்கள் இயல்பாகவே ஆண்களுக்குக்

19. Augustine, De Genesis ad litteram, தொகுதி 9.

கீழடங்கியிருக்கிறார்கள்; ஏனெனில் ஆண்களிடம் பகுத்தறிவு மேலோங்கியிருக்கிறது."[20]

ஒரு பெண் ஆணோடு மனித இயல்பைப் பகிர்ந்துகொள்கிறாள் என்பதை அக்குவினாஸ் ஒப்புக்கொண்டார் (இது சிந்தனையில் வரவேற்கத்தக்க ஒரு புதுமை); அவள் ஆணின் "துணை" என்பதையும் ஒப்புக்கொண்டார்; ஆனால் உடனே, பாலியல் இனப்பெருக்கத்தைத் தவிர, "இன்னொரு ஆண் எப்போதும் அதிக உதவியாக இருக்கிறான்" என்று சொல்லி அதைக் கட்டுப்படுத்தினார். பெண்ணிடமிருந்து தான் பெறும் சிறிய உதவிக்குப் பதிலாக, ஆண் அவளை வழிநடத்துவதன் மூலம் கைம்மாறு செய்கிறான்: "மேலானவர் தமக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களை அவர்களுடைய சொந்த நன்மைக்காகவும் நலனுக்காகவும் பயன்படுத்துகிறார். ... ஏனெனில், சிலர் தங்களைவிட ஞானமுள்ள மற்றவர்களால் ஆளப்படாவிட்டால், மனிதக் குடும்பத்தில் நல்ல ஒழுங்கு இல்லாமல் போயிருக்கும்."[21]

தேவனைப் பற்றி அக்குவினாஸுக்கு மாபெரும் மனம் இருந்திருக்கலாம்; ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக, அவருடைய ஆசிரியரும் டொமினிக்கன் இறையியலாளருமான மகா ஆல்பர்ட் (Albert the Great) அந்த மனதைப் பெண்களைப் பற்றிய பயங்கரமான கருத்துகளால் நிரப்பியிருந்தார்; அவர் இப்படி எழுதினார்:

பெண் தவறிப் பிறந்த ஆண்; ஆணோடு ஒப்பிடும்போது அவளுக்குக் குறையுள்ள, பழுதான இயல்பு இருக்கிறது. ஆகவே அவள் தன்னில் உறுதியற்றவள். தன்னால் பெற முடியாததை, பொய்யினாலும் பிசாசுத்தனமான வஞ்சகங்களாலும் அடைய முயல்கிறாள். ஆகவே, ஒவ்வொரு பெண்ணைக் குறித்தும், அவள் ஒரு விஷப் பாம்போ கொம்புள்ள பிசாசோ என்பதுபோல, ஒருவர் எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும் ... தீய, முறைகேடான செயல்களில் அவள் ஆணைவிடச் சாமர்த்தியசாலியாக, அதாவது தந்திரசாலியாக இருக்கலாம். பகுத்தறிவு ஆணை எல்லா நன்மையை நோக்கியும் உந்துவதுபோல, அவளுடைய உணர்வுகள் அவளை எல்லாத் தீமையை நோக்கியும்

20. Aquinas, Summa Theologica, 1.92.1. www.bit.ly/3CD8B2V
21. ஒரு பெண் சபையில் குருத்துவ அபிஷேகம் பெறாததற்கும், முக்கியமான பங்கு வகிக்காததற்கும் அக்குவினாஸ் வேறோரிடத்தில் இதையே காரணமாகக் காட்டுகிறார்: "ஒரு பெண் கீழடங்கிய நிலையில் இருக்கிறாள்; ஆகவே அவள் குருத்துவ அபிஷேகம் என்ற திருவருட்சாதனத்தைப் பெற முடியாது."

தள்ளுகின்றன.[22]

புராட்டஸ்டன்ட் சீர்திருத்தவாதியும், எப்போதும் சர்ச்சையை விரும்பியவருமான மார்ட்டின் லூத்தர் (Martin Luther) (கி.பி. 1483–1546), பெண்களை மனிதர்களாக மதிப்பதில் சில நேர்மறையான முன்னேற்றங்களைச் செய்தார். ஆயினும், பழைய கருத்துகள் இன்னும் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தன: "பெண்கள் மனைவிகளாகவோ விபச்சாரிகளாகவோ இருக்கவே படைக்கப்பட்டார்கள் என்பதில் தேவனுடைய வார்த்தையும் கிரியைகளும் மிகத் தெளிவாக இருக்கின்றன." "ஞானமுள்ளவளாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசையைவிட ஒரு பெண்ணுக்குப் பொருந்தாத மோசமான ஆடை வேறில்லை." "ஆண்களுக்கு அகன்ற பெரிய மார்பும், சிறிய குறுகிய இடுப்பும், பெண்களைவிட அதிகப் புரிந்துகொள்ளும் திறனும் இருக்கின்றன; பெண்களுக்கோ சிறிய குறுகிய மார்பும் அகன்ற இடுப்பும் மட்டுமே இருக்கின்றன; அவர்கள் வீட்டிலேயே இருந்து, அமைதியாக உட்கார்ந்து, வீட்டைப் பராமரித்து, பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவே." விபச்சாரப் பெண்களைக் குறித்து எச்சரிக்கும் ஒரு வசனத்துக்கு விளக்கம் அளிக்கும்போது, ஆண்களையும் பெண்களையும் பற்றிய தம் கருத்துகளைக் கொட்டித்தீர்க்க லூத்தர் அதை ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்தினார்:

அவள் ஆணின் அருகே இருக்கவும், பிள்ளைகளைப் பராமரித்து வளர்க்கவும் ... ஆணுக்குக் கீழடங்கியிருக்கவும் படைக்கப்பட்டாள். ஆண்களுக்கோ, பெண்களையும் வீட்டாரில் மற்றவர்களையும் ஆளவும் அவர்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்தவும் கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு பெண் தன் பணியைக் கைவிட்டு, தன் கணவன்மேல் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அவள் செய்வது தன் சொந்தக் குற்றத்திலிருந்தும் தீமையிலிருந்தும் வரும் ஒரு கிரியை. ஏனெனில் தேவன் இந்தப் பாலினத்தை ஆளுவதற்காகப் படைக்கவில்லை; ஆகவே அவர்கள் ஒருபோதும் வெற்றிகரமாக ஆளுவதில்லை.[23]

வரலாற்றின் முக்கியச் சபைத் தலைவர்களின் இந்தக் கருத்துகள் எவ்வளவு அழிவுண்டாக்கியிருந்தாலும், ஸ்காட்லாந்துச் சீர்திருத்தவாதியும் பிரெஸ்பிட்டேரியன் சபை முறையின்

22. Filthaut Ephrem (ed), Albertus Magnus: Quaestiones Super De Animalibus, தொகுதி 15, q. 11.
23. Luther's Works, தொகுதி 15, பிரசங்கி 7:26 பற்றிய விளக்கவுரை, பக். 130.

(Presbyterianism) நிறுவனருமான ஜான் நாக்ஸ் (John Knox), சபையின் முதன்மையான பெண் வெறுப்பாளர் என்ற பரிசைத் தட்டிச்செல்கிறார். கத்தோலிக்க அரசிகளான ஸ்காட்லாந்தின் மேரி ஆஃப் கீஸ் (Mary of Guise), இங்கிலாந்தின் மேரி டியூடர் (Mary Tudor) ஆகியோருக்கு எதிரான தம் கண்டனப் பேச்சில், தம் வாதங்கள் வேதவாக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்று அவர் சொன்னார்: "ஒரு பெண் ஆட்சி செய்வதும் ஆண்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவதும் இயற்கையில் ஒரு கோரமான விபரீதத்தைவிடவும் மேலான கேடு என்று தேவன் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்."[24] நாக்ஸின்படி, இயல்பிலேயே பெண்கள் பலவீனமானவர்கள், மெலிந்தவர்கள், பொறுமையற்றவர்கள், வலிமையற்றவர்கள், நிலையற்றவர்கள், கொடூரமானவர்கள், ஆலோசனைத் திறனற்றவர்கள். இதனால்தான் அவர்கள் வழிநடத்தக் கூடாது; உண்மையில், அவர்களுடைய ஆலோசனைக்கும் தலைமைத்துவத்துக்கும் அடங்கிப்போகும் ஆண்கள் அதன் காரணமாகவே பொதுப் பதவி வகிக்கத் தகுதியற்றவர்களாக்கப்பட வேண்டும். பவுலைச் சுட்டிக்காட்டி, ஒரு பெண் தன் மிகச் சிறந்த பூரணநிலையில்கூட ஆணுக்குக் கீழடங்கியிருக்கவே படைக்கப்பட்டாள் என்று அவர் சொன்னார். பிரசவத்திலும் ஆணுக்குக் கீழடங்கியிருப்பதிலும் துன்பப்படக்கூடிய பெண்களுக்கு எந்த இரக்கமும் காட்டப்படவில்லை – ஏவாளுக்குள் அது அவளுக்குத் தகுந்த தண்டனையே. ஆகவே, அவள் தன் எல்லா விருப்பங்களையும் சித்தத்தையும் தன் கணவனிடமும் அவனுடைய சித்தத்திடமும் ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். இவை அனைத்தும் வீட்டிலும் சபையிலும் மட்டுமல்ல, சமூகத்திலும் பெண்களின் பங்கைப் பாதிக்கிறது என்று நாக்ஸ் சொல்லுகிறார்: "ஆணுக்கு மேலாகப் போதிக்கவோ, நியாயந்தீர்க்கவோ, ஆளவோ உயர்த்தப்படும் ஒரு பெண், தேவனுடைய சித்தத்துக்கும் கட்டளைக்கும் மிகவும் அருவருப்பான ஒரு காரியம்."

சக சீர்திருத்தவாதியான கால்வின் (Calvin) இப்படி எழுதினார்: "மற்ற ஆண்களோடுள்ள வெவ்வேறு உறவுகளில் ஓர் ஆண் ஒரே நேரத்தில் கட்டளையிடுவதிலும் கட்டளைக்குப் பணிவதிலும் எந்த அபத்தமும் இல்லை. ஆனால் இது பெண்களுக்குப் பொருந்தாது; அவர்கள் இயல்பின்படி (அதாவது, தேவனுடைய சாதாரணப் பிரமாணத்தின்படி) கட்டளைக்குப் பணிவதற்காக மட்டுமே பிறந்தவர்கள்; ஏனெனில்

24. John Knox, First Blast of the Trumpet Against the Monstrous Regiment of Women. www.bit.ly/3EG88xc

ஞானமுள்ள மனிதர்கள் எல்லாரும் gynaikokratian-ஐ, அதாவது பெண்களின் ஆட்சியை, இயற்கைக்கு மாறான ஒரு கோரமாக எப்போதும் நிராகரித்து வந்திருக்கிறார்கள்."[25]

பியூரிட்டன் ஜான் டாட் (John Dod) பத்துக் கட்டளைகளைப் பற்றிய தம் 1603-ஆம் ஆண்டு விளக்கவுரையில் இப்படி எழுதுகிறார்: "சபை கிறிஸ்து இயேசுவுக்குப் பயப்பட வேண்டியதுபோலவே, மனைவிகள் தங்கள் கணவருக்குப் பயப்பட வேண்டும். இந்த உள்ளான பயம் வெளிப்படையான சாந்தத்தாலும் தாழ்மையாலும் காட்டப்பட வேண்டும். ஏனெனில் கீழ்ப்பட்டவரிடம் பயமும் பயபக்தியும் இல்லாவிட்டால், மேலானவருக்கு உறுதியான, நிலையான கனம் செலுத்தப்பட முடியாது."[26]

முன்னணி ஆங்கிலிக்கன் இறையியலாளர்களில் ஒருவரான ரிச்சர்ட் ஹூக்கர் (Richard Hooker) (கி.பி. 1554–1600), பெண்களைத் தாழ்வாகப் பார்க்கும் இந்தப் பரிதாபமான, விடாப்பிடியான மரபைத் தொடர்ந்தார். தம் The Laws of Ecclesiastical Polity என்ற நூலில், பெண்களின் "தீர்ப்புகள் அவர்களுடைய பாலினத்தின் காரணமாகப் பொதுவாக மிகப் பலவீனமானவை" என்று சொன்னார்.[27] திருமணச் சடங்குகளில் தந்தை மணமகளை அவளுடைய கணவனிடம் ஏன் ஒப்படைக்கிறார் என்பதை அவர் இப்படி விளக்கினார்: "அவளுடைய இயல்பின், பாலினத்தின் பலவீனமே (imbecility) அவள் எப்போதும் மற்றவர்களால் வழிநடத்தப்பட்டு, நெறிப்படுத்தப்பட்டு, ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும் என்று அவளைக் கட்டுப்படுத்துகிறது."[28]

மெத்தடிஸ்ட் இயக்கத்தின் நிறுவனரான ஜான் வெஸ்லி (John Wesley) (கி.பி. 1703–1791), தம் சபைகளில் பெண்கள் ஊழியம் செய்யக் குறிப்பிடத்தக்க சில வாய்ப்புகளை அளித்தார்; ஆயினும் ஒரு பெண்ணின் முதன்மையான ஊழியம் வீட்டில்தான் என்று கருதினார். தம் சூறாவளி வேக ஊழியப் பயணங்கள் ஒன்றின்போது தம் மனைவிக்கு எழுதுகையில், வீட்டோடு கட்டுண்ட பெண்ணாகத் தன்

25. John Calvin, The Second Epistle of Paul the Apostle to the Corinthians and the Epistles to Timothy, Titus and Philemon. (1 தீமோத்தேயு 2:12 பற்றிய அவருடைய விளக்கவுரையில்.)
26. John Dod, A Plaine and Familiar Exposition of the Ten Commandements
27. Richard Hooker, The Laws of Ecclesiastical Polity, Preface 3.13.
28. Richard Hooker, The Laws of Ecclesiastical Polity, Book 5, 43.5. பழைய ஆங்கிலத்தில் "imbecility" என்பது பலவீனமான அல்லது முழுமையாக வளர்ச்சியடையாத ஒருவரைக் குறித்தது.

நிலையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவருக்கு ஆலோசனை கூறினார்: “இனிமேலும் மேலாதிக்கத்துக்காகவோ, அதிகாரம், பணம், புகழ் ஆகியவற்றுக்காகவோ போராடாதே. தேவனாலும் என்னாலும் அறியப்பட்டு நேசிக்கப்படும், தனிப்பட்ட, முக்கியத்துவமற்ற ஒருத்தியாக இருப்பதில் திருப்தியடை. ... நீ இப்போதே அடக்கம்பண்ணப்பட்டால், மனுக்குலத்துக்கு உன் குணத்தால் என்ன முக்கியத்துவம்? அல்லது நீ ஒருபோதும் வாழ்ந்திருக்காவிட்டால், தேவனுடைய காரியத்துக்கு அது என்ன இழப்பாக இருந்திருக்கும்?”[29]

இந்த மேற்கோள்கள் அனைத்தையும் ஒரு கருத்தை நிறுவுவதற்காகவே நான் தருகிறேன்: சபையின் வரலாற்று நிலைப்பாடு – சபைப் பிதாக்களோ, மத்தியகாலச் சபையோ, கத்தோலிக்கரோ, புராட்டஸ்டன்டுகளோ, பியூரிட்டன்களோ, ஆங்கிலிக்கன்களோ, மெத்தடிஸ்டுகளோ – பெண்கள் “வேறுபட்டவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள்” என்பதும், ஆகவே பாலியல் இனப்பெருக்கத்துக்கும் வீட்டு வேலைக்கும் வெளியே குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புச் செய்யப் பெரும்பாலும் தகுதியற்றவர்கள் என்பதுமே எப்போதும் இருந்து வந்திருக்கிறது.

பெண்களின் தாழ்வுநிலையையும் கீழ்நிலைப்படுத்தலையும் ஆதரிக்கும்படி நம்பத்தகுந்த விதத்தில் வளைக்கப்படக்கூடிய ஒவ்வொரு வேதப்பகுதியும் அப்படியே பயன்படுத்தப்பட்டது. சபை வரலாற்றின் பெரும்பகுதியில், தேவன் தன்னை எப்படிப் பார்க்கிறார் என்று ஒரு பெண் தன் சபைத் தலைவர்களிடம் கேட்டிருந்தால், இழிவுபடுத்தும், அவமானப்படுத்தும் ஒரு பதிலையே பெற்றிருப்பாள். பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கீழ்நிலைப்படுத்தப்பட்டது யாராலும் கேள்விக்குட்படுத்தப்படவில்லை; ஏனெனில் அது கேள்வி கேட்கப்படாத ஓர் அனுமானத்தின்மேல் அமைந்திருந்தது: பெண்கள் இயல்பிலேயே ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள். பெண்கள் இயல்பாகவும் அடிப்படையிலும் அறிவுத்திறன் குறைந்தவர்கள், அதிகப் பாவமுள்ளவர்கள், சோதனைக்கு அதிகம் இடம் கொடுப்பவர்கள், உணர்ச்சிரீதியாக அதிக நிலையற்றவர்கள் என்ற எண்ணம், அவர்கள் வீட்டிலும் சபையிலும் சமூகத்திலும் தலைமைத்துவம் செலுத்தத் திறனற்றவர்கள் என்ற அசைக்க முடியாத முடிவுக்கும் இட்டுச் சென்றது.

இந்தப் பயங்கரமான கருத்துகள் எங்கிருந்துதான் வந்தன?

29. www.bit.ly/3nQszRt

கலாச்சாரம் வேதவாக்கியத்தை வெல்கிறது

வேதவாக்கியத்தின் கண்ணாடி வழியாகக் கலாச்சாரத்தை வாசிப்பதற்குப் பதிலாக, கலாச்சாரத்தின் கண்ணாடி வழியாக வேதவாக்கியத்தை வாசிப்பதே, சபை இன்னும் தொடர்ந்து செய்யும் மிகப் பொதுவான தவறுகளில் ஒன்று. சபை வரலாற்றிலுள்ள பாலினப் பாகுபாட்டையும் பெண் வெறுப்பையும் இது விளக்குகிறது. குறிப்பாக, அரிஸ்டாட்டிலின் (கி.மு. 384–322) எழுத்துகள் கிரேக்க-ரோம உலகத்தின் வேரிலிருந்த கலாச்சார அனுமானங்களை வடிவமைத்திருந்தன; அந்த உலகமோ பாலின வேறுபாட்டைப் பற்றிய ஆரம்பகாலக் கிறிஸ்தவப் புரிதல்களுக்குள் உள்வாங்கப்பட்டது. பெண்கள் உருக்குலைந்த ஆண்கள் என்றும், அதன்படியே சமூகத்தில் அவர்களுடைய பங்குகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன என்றும் அரிஸ்டாட்டில் வெளிப்படையாகக் கூறினார். அரிஸ்டாட்டில் பெண்களை “இருண்டவர்கள், மறைவானவர்கள், எப்போதும் அலைபாய்கிறவர்கள், தன்னடக்கமில்லாதவர்கள், எல்லைகள் இல்லாதவர்கள்” என்று விவரித்தார்; அதற்கு மாறாக ஆண்கள் “ஒளியானவர்கள், நேர்மையானவர்கள், நல்லவர்கள், நிலையானவர்கள், தன்னடக்கமுள்ளவர்கள், உறுதியான எல்லைகள் கொண்டவர்கள்” என்றார்.[30]

இந்தக் கருத்துகள் கிரேக்க-ரோம நாகரிகம் முழுவதிலும் கலாச்சார மனப்பான்மைகளையும் செயல்களையும் கட்டுப்படுத்தின. ஆணாதிக்கம் ரோமப் பேரரசின் மரபணுவிலேயே (DNA) கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆரம்பகாலச் சபைப் பிதாக்கள் பெண்களைப் பற்றிச் சில நேர்மறையான கருத்துகளை வெளிப்படுத்தினாலும், அவற்றை அருவருப்பான பழைய கருத்துகளோடு கலந்துவிட்டார்கள். சபை வரலாற்றுப் பாடநூல்கள் சபை வரலாற்றின் இந்த ஆரம்பக் கட்டத்தை, குறிப்பாக இயேசுவின் அடையாளத்தையும் தன்மையையும் குறித்த “சத்தியத்துக்கான தேடல்” என்று விவரிக்கின்றன; ஆனால் அதே நேரத்தில், பெண்ணின் தன்மையைப் பற்றி நுட்பமாகச் சபைக்

30. Kayla Huber, “Everybody’s a Little Bit Sexist.” மேற்கோள்: Mathews, “Gender Roles and the People of God,” அதி. 10.

கோட்பாட்டுக்குள் உள்வாங்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்த பொய்கள் அரிதாகவே குறிப்பிடப்படுகின்றன.

மேலும், இருமைவாதம் (dualism) என்று அழைக்கப்படும் பிளேட்டோவின் (Plato) தத்துவத்தின் ஓர் அம்சம், சபைக்கு ஆரம்பகாலச் சவாலாக இருந்தது; அது பெண்களை இழிவுபடுத்துவதை வலுப்படுத்தியது. இந்தக் கள்ளப்போதனையில், யதார்த்தம் உடல் அல்லது பொருள் (இயல்பிலேயே தீயது என்று நம்பப்படுவது) என்றும், ஆவி அல்லது மனம் (இயல்பிலேயே நல்லது) என்றும் பிரிக்கப்படுகிறது. உலகத்தைப் பார்க்கும் இந்தத் தவறான வழியின்மேல் பாலின வகைப்பாடுகளும் போர்த்தப்பட்டன: அதிகப் பகுத்தறிவுள்ளவர்களாகக் கருதப்பட்ட ஆண்கள் இயல்பிலேயே நல்லவர்கள், தேவனுடைய சாயலில் படைக்கப்பட்டவர்கள்; மூளையால் அல்ல, உடலால் வரையறுக்கப்பட்ட பெண்களோ மாம்சத்துக்குரியவர்களாகவும், வெறுமனே ஆணின் சாயலில் படைக்கப்பட்டவர்களாகவும் கருதப்பட்டார்கள். வேதாகமத்துக்கு முரணான இந்த இருமைப் பிரிவு கிறிஸ்தவச் சிந்தனைக்குள் நுழைந்தபோது, பெண்கள் பகுத்தறிவின்மையோடும், மாம்சத்தோடும், அதன் பாவ இச்சைகளோடும் அடையாளப்படுத்தப்பட்டார்கள். பெண்ணின் பாலியல்தன்மை இயல்பிலேயே பாவமானது என்ற இந்தக் கள்ளக் கருத்து சபையை ஒரு பயங்கரமான பாதையில் புறப்படச் செய்தது. பாலுறவே வீழ்ச்சியின் விளைவாகக் கருதப்பட்டது. ஜான் கிறிசோஸ்டம், வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய ஏதேன் தோட்டத்தை, “பாலுறவுக்கான ஆசை ... அவர்களுடைய ஆத்துமாக்களிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருந்த”[31] ஓர் இடமாகக் கற்பனை செய்யும்படி தம் வாசகர்களை நடத்தினார். ஆனால் வீழ்ச்சிக்குப் பின், பாலுறவு தவிர்க்க முடியாத ஒரு தீமையானது. பிள்ளைகளைப் பெறுவதற்கு அது அவசியம்; ஆனால் அதுவே “ஜென்மபாவத்தை” அந்தப் பிள்ளைகளுக்குக் கடத்தும் வழியாகவும் ஆனது. பாவம், பாலுறவால் பரவும் ஒருவகை நோயாக ஆனது. பாலுறவைப் பற்றிய இந்தப் பரிதாபமான புரிதல் – குறிப்பாகத் தங்கள் முழு அடையாளமும் பாலியல் இனப்பெருக்கத்தைச் சுற்றியே அமைந்திருந்த பெண்களைப் பொறுத்தவரை – கன்னித்தன்மைக்கு மிகைப்படுத்தப்பட்ட மதிப்பையும், திருமணத்திலும் பாலுறவைத் தவிர்க்கும் துறவுநிலையையும், அன்னை

31. Elizabeth A. Clark, Women in the Early Church, பக். 122–23.

மரியாளின் கன்னித்தன்மையின்மேல் ஒரு பிடிவாதமான ஈர்ப்பையும், பின்னாளில் ஆசாரியர்களின் பிரமச்சரியத்தையும் உண்டாக்கியது.

ஆண்கள் பெண்களைத் தவிர்க்க வேண்டியிருந்தது; பெண்கள் தங்களையே தவிர்க்க வேண்டியிருந்தது. பண்டைய வரலாற்றாசிரியர் பல்லாடியஸ் (Palladius) (கி.பி. 386–430), எகிப்தைச் சுற்றியுள்ள பாலைவனங்களில் வறுமையிலும், கற்பிலும், தனிமையிலும் துறவிகளாக வாழ்ந்த 20,000 பெண்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்; கண்டிக்கப்பட்ட தங்கள் பாலினத்தின் சுமையின்கீழ் அவர்கள் போராடிக்கொண்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆண்களும் பெண்களும் கடைப்பிடித்த இந்தத் துறவு வாழ்க்கை, பின்னாளில் பிரமச்சரியம், வறுமை, சேவை ஆகிய பொருத்தனைகளைச் சுற்றி மடங்களில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட, பாலின அடிப்படையில் தனித்தனியான துறவுச் சமூகங்களாக வளர்ந்தது. இந்தக் கலாச்சாரத்தில், “மிகுந்த பக்தியுள்ள” பெண்கள் திருமணத்தைத் தவிர்த்தார்கள்; முடிந்தால், திருமணத்திலும் பாலுறவைத் தவிர்த்தார்கள்; தங்களை முடிந்தவரை கவர்ச்சியற்றவர்களாக ஆக்கிக்கொண்டார்கள். வரலாற்றாசிரியர் எலிசபெத் கிளார்க் (Elizabeth Clark) சொல்லுகிறார்:

பெண்களைக் குறித்த சபைப் பிதாக்களின் மனப்பான்மையை விவரிக்க மிகப் பொருத்தமான சொல், இருமனநிலை. பெண்கள் தேவனுடைய படைப்பு, ஆண்களுக்கு அவர் கொடுத்த நல்ல பரிசு – அதே நேரத்தில் உலகத்தின் சாபம். அவர்கள் மனதிலும் குணத்திலும் பலவீனமானவர்கள் – அதே நேரத்தில் அஞ்சாத தைரியத்தைக் காட்டினார்கள், பிரமிக்கத்தக்க கல்விச் சாதனைகளை மேற்கொண்டார்கள். வீண்பெருமையுள்ளவர்கள், வஞ்சகமுள்ளவர்கள், காமம் நிரம்பியவர்கள் – அதே நேரத்தில் ஆண்களைக் கிறிஸ்துவிடம் நடத்தினார்கள், பாலுறவுச் சந்திப்புகளிலிருந்து ஓடினார்கள், கொலையாளிகளின் மிரட்டல்களுக்கு அசையவில்லை, இரட்டினாலும் சாம்பலினாலும் தங்களை அலங்கரித்துக்கொண்டார்கள்.[32]

ரோமப் பேரரசு மெல்ல வீழ்ந்தபோது, இப்போது சபையின் இறையியலோடு இணைந்துவிட்ட இந்தக் கிரேக்க-ரோமக் கருத்துகள், மத்தியகாலச் சபைக்குக் கடத்தப்பட்டன. முன்பு போலவே, பெண்களைப் பற்றிய இருமனநிலை தொடர்ந்தது: ஒருபுறம், பெண்கள் தீயவர்களாகவும் தாழ்ந்தவர்களாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டார்கள்; மறுபுறம்,

32. Elizabeth A. Clark, Women in the Early Church, பக். 15.

(தங்கள் பாலியல்தன்மையை எப்படியாவது அழித்துவிட முடிந்தால்) நல்லொழுக்கத்துக்கும் பரிசுத்தத்துக்கும் முன்மாதிரிகளாகப் புகழப்பட்டார்கள்.

அப்போது சூனியக்காரிகள் வேட்டை தொடங்கியது. பெண்களைப் பற்றிய இந்த இருமனநிலை இவ்வளவு ஆழமாக வேரூன்றியிருந்ததால், சமூகமும் சபையும் பதரைக் கோதுமையிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப் புறப்பட்டதில் ஆச்சரியமில்லை. ஒரு சூனியக்காரியை அடையாளம் கண்டு தண்டனைக்குள்ளாக்க, தன் கீழ்நிலை அந்தஸ்தைத் தாழ்மையோடு ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒரு பெண்ணைக் கண்டுபிடித்தால் போதும்; அவள்மேல் சுமத்தப்பட்ட எதையும் அவள் “ஒப்புக்கொள்ளும்” வரை விசாரணையாளர்கள் அவளைச் சித்திரவதை செய்வார்கள்; பின்னர் விசாரணையின்றி அவளை எரித்துக் கொல்வார்கள். ஆண் துறவிகளின் மடம் ஒன்றின் தலைவர் ஒருவர், இவ்வளவு எளிதாகப் பேய்த்தன்மையுள்ளவர்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட பெண்களுக்குச் சிறிதளவே அனுதாபம் காட்டினார்: “பெண்களின் துன்மார்க்கம் உலகத்தின் மற்ற எல்லாத் துன்மார்க்கத்தைவிடவும் பெரியது. பெண்களோடுள்ள நெருக்கத்தைவிட, வலுசர்ப்பங்களின் விஷம் எளிதில் குணப்படுத்தக்கூடியது, ஆண்களுக்குக் குறைந்த ஆபத்தானது. நம் ஆத்துமாக்களின் பாதுகாப்புக்காக, விஷ ஜந்துக்களைத் தவிர்ப்பதுபோல அவர்களைத் தவிர்ப்போம்.”[33]

சீர்திருத்தம் (Reformation) வரை, ஒரு பெண் தேவபக்தியுள்ளவளாகக் கருதப்படுவதற்கு இருந்த சிறந்த நம்பிக்கை, பாலுறவையும் இல்லறப் பங்குகளையும் முற்றிலும் தவிர்ப்பதுதான். கன்னியாஸ்திரீகளாக அவர்கள் கல்வி பெறவும், ஓரளவு சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கவும் முடிந்தது. சிலர் பெண் துறவிமடத்தின் தலைவியாக (abbess) உயர்த்தப்பட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட பெண்களில் சிலருக்கு ஆண்கள் ஆவிக்குரிய காரியங்களில் செவிகொடுத்ததாக இடைக்கால வரலாறு கூறுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, பிங்கனின் ஹில்டெகார்ட் (Hildegard of Bingen), சியெனாவின் கத்தரீன் (Catherine of Siena) ஆகியோர் கிறிஸ்துவுக்காக இல்லறப் பங்குகளைக் கைவிட்டு, அதுவரை ஆண்களுக்கு மட்டுமே இருந்த ஆவிக்குரிய அதிகாரம் ஒலித்த குரலில் கிறிஸ்துவுக்காகப் பேசினார்கள்.

33. மேற்கோள்: Karen Jo Torjesen, When Women Were Priests, பக். 223.

பாலினத்தைத் துறக்கும் இந்த ஆவிக்குரிய பங்குகளுக்கு வெளியே, அடிமைத்தனமும் வெட்கமும் மட்டுமே இருந்தன. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் கிளெமெந்து (Clement) இப்படிச் சொன்னார்: “பெண்களைப் பொறுத்தவரை, தங்கள் சொந்த இயல்பைப் பற்றிய உணர்வே அவர்களுக்குள் வெட்க உணர்வை எழுப்ப வேண்டும்”[34] – தேவன் பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார் என்ற கேள்விக்குச் சபைப் பிதாக்கள் (Church Fathers) தவறான பதிலைக் கொடுத்ததே இதற்கெல்லாம் காரணம்; அவர்கள் தங்கள் கலாச்சாரத்தின் பாலினப் பாகுபாட்டு அனுமானங்களை வேதாகம வசனங்களுக்குள் புகுத்தி வாசித்தார்கள். ஆயினும், பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் ஒரு நம்பிக்கைக் கீற்று தோன்றியது.

சீர்திருத்தமும் அறிவொளிக் காலமும்

வேதாகமம் மக்களின் பேச்சு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அச்சிடப்பட்டதால் சாத்தியமான சீர்திருத்தம், தன் உபதேசத்தில் இருந்த பெண் வெறுப்பிலிருந்து மனந்திரும்பி, புதிதாகத் தொடங்கும் வாய்ப்பைச் சபைக்கு அளித்தது. அதன் நிறுவனரான மார்ட்டின் லூத்தரின் (Martin Luther) கண்கள் வேதவாக்கியங்களின் சுவிசேஷத்துக்கு மட்டுமல்ல, திருமணம் மற்றும் பாலுறவின் நன்மைக்கும் திறக்கப்பட்டன. பிரமச்சரியத்துக்கு (celibacy) இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்ட ஆவிக்குரிய மதிப்பைத் தகர்த்து, திருமணத்தையும் பாலுறவையும் கொண்டாடியதன் மூலம், லூத்தரும் கால்வினும் (Calvin) சபையின் 1400 ஆண்டுக்கால போதனையைத் தலைகீழாக்கினார்கள்; அதனால் முன்னாள் குருக்களும் போதகர்களும் திருமணம் செய்தார்கள்; “போதகரின் மனைவி” என்பது ஆவிக்குரிய கண்ணியமுள்ள ஒரு புதிய அழைப்பாக மாறியது. கிறிஸ்தவப் பெண்களுக்கு மனைவிகளாகவும், தாய்மார்களாகவும், குடும்பத்தை நடத்துபவர்களாகவும் ஒரு புதிய கனம் கொடுக்கப்பட்டது. லூத்தரின் மனைவி காத்தரீனா ஃபான் போரா (Katherine von Bora) அவருடைய ஆறு பிள்ளைகளை வளர்த்தார்; மேலும் “முதல் தளத்தில் மட்டுமே நாற்பது அறைகள் கொண்ட அவர்களுடைய பெரிய அகஸ்டீனிய மடத்தில், பண்ணை முற்றம், மீன் குளம், பழத்தோட்டம், ஏராளமான

34. St. Clement, Pedagogues II, 33, 2.

வேலைக்காரர்கள், பிள்ளைகள், நோயுற்ற விருந்தினர்கள், தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்கள், சபைத் தலைவர்கள் ஆகிய அனைத்தையும் அவர் மேற்பார்வை செய்தார்."[35]

ஆனால் இந்த முன்னேற்றங்கள் அனைத்தும் இருந்தபோதிலும், லூத்தர், கால்வின், நாக்ஸ் (Knox) ஆகியோரின் விடாப்பிடியான பாலினப் பாகுபாட்டுப் போதனைகள், ஆணாதிக்கம் கேள்விக்குள்ளாகாமலேயே நிலைத்திருப்பதை உறுதிசெய்தன. லூத்தரின் சிந்தையில், ஏவாளின் பாவம் இன்னும் பெண்ணின் பங்கைக் கீழ்நிலையான ஒன்றாகவே ஆக்கியது. ஒவ்வொரு புராட்டஸ்டன்ட் பிரதேசமும், மனைவி கணவனின் கட்டளைக்குப் பணிய வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் திருமணச் சட்டத்தை இயற்றியது.[36] மேலும், லூத்தர் பெண்களின் அழைப்பைச் சபையோடும் அல்ல, பரந்த சமூகத்தோடும் அல்ல, வீட்டோடு இறுக்கமாகக் கட்டிவைத்தார்: "நத்தை தன் வீட்டைத் தன்னோடு சுமந்து செல்வது போல, மனைவியும் வீட்டிலேயே தங்கி, குடும்ப விவகாரங்களைக் கவனிக்க வேண்டும்; ஏனெனில் வெளியே இருக்கிறவைகளும் அரசைச் சார்ந்தவைகளுமான விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும் திறன் அவளுக்கு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது."[37]

"பெண்களுக்குப் புராட்டஸ்டன்ட் இயக்கம் விட்டுச்சென்ற பாரம்பரியம் மிகவும் இருபொருள்பட்டதாக இருந்தது" என்று லின்டல் ரோப்பர் (Lyndal Roper) எழுதுகிறார். "பெண்மையில் இயல்பாக இருப்பதாகக் கருதப்பட்ட வெட்கத்தில் ஒரு பகுதி குறைந்தது; ஆனால் கீழ்நிலை தொடர்ந்தது, அவர்களை வீட்டுக்குள் அடைக்கும் போக்கு அதிகரித்தது. ஆண்களோடு பெண்களுக்கு இருக்கும் ஆவிக்குரிய சமத்துவத்தைச் சீர்திருத்தம் உறுதிப்படுத்தியிருக்க முடியும்; அதற்குப் பதிலாக, திருமணமான பெண்களைக் கணவர்களின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் உறுதியாக வைத்த ஒரு 'புதுப்பிக்கப்பட்ட ஆணாதிக்கக் கோட்பாட்டை' அது கொண்டுவந்தது."[38] இயேசுவின் பாதத்தருகே உட்கார்ந்ததற்காகக் கத்தோலிக்கப் பெண்கள் மதித்த மரியாளுக்குப் பதிலாக, சமையலறையில் வேலை செய்த மார்த்தாளை லூத்தர் புகழ்ந்ததாகத் தெரிகிறது. லூத்தரும் கால்வினும் மடங்களை மூடியதால், அந்த

35. Barbara MacHaffie, Her Story, பக். 63.
36. Beth Allison Barr, The Making of Biblical Womanhood, அதி. 4.
37. Susan C. Karant-Nunn மற்றும் Merry E. Wiesner-Hanks, Luther on Women
38. Lyndal Roper, The Holy Household, பக். 1–2, மேற்கோள்: Barr, அதி. 4.

இடங்கள் ஒருகாலத்தில் சில பெண்களுக்கு அளித்திருந்த சுதந்திரமும் ஊழிய வாய்ப்புகளும் இப்போது இல்லாமல் போயின.

சீர்திருத்தத்துக்குப் பின்னும் பெண்ணின் தாழ்வுநிலை என்ற கருத்து அப்படியே நீடித்தது: பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு முதல் பதினேழாம் நூற்றாண்டு வரை ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் பரவிய கொடூரமான சூனியக்காரிகள் வேட்டை, பெண்களைப் பற்றிய தன் தாழ்வான பார்வையைச் சபை சீர்திருத்தவில்லை என்பதற்குச் சான்று. சூனியக்காரிகள் மீது வழக்குத் தொடர 1484-இல் போப் எட்டாம் இன்னசென்ட் (Innocent VIII) பிறப்பித்த ஆணை, தொடர்ந்து வந்த பத்தாண்டுகளில் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட சுமார் 200,000 பெண்கள் கொல்லப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது. இந்த ஆணையை ஆதரித்த இறையியலாளர்கள், பெண்கள் ஏன் தங்களைப் பிசாசுக்கு ஒப்புக்கொடுக்க இவ்வளவு நாட்டம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்க Hammer of Witches (“சூனியக்காரிகளின் சுத்தியல்”) என்ற ஆவணத்தை எழுதினார்கள்: பெண்கள் எளிதில் வசப்படக்கூடியவர்கள், வழுக்கும் நாவுடையவர்கள்; எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அவர்கள் “வளைந்த ஒரு விலா எலும்பிலிருந்து” உண்டாக்கப்பட்டவர்கள் அல்லவா! ஏவாள்தான் முதலில் சாத்தானால் சோதிக்கப்பட்டாள்; ஜென்மபாவத்தைக் கடத்தும் வழி பாலுறவு என்பதால், குற்றமற்றவர்களைப் பாவத்துக்குள் இழுப்பதற்காக ஒவ்வொரு சூனியக்காரியும் பிசாசோடு ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறாள் என்று கற்பனை செய்யப்பட்டது. “இந்தக் குறைபாட்டின் (வளைந்த விலா எலும்பின்) காரணமாக அவள் குறைபாடுள்ள ஒரு மிருகமாக இருப்பதால், அவள் எப்போதும் வஞ்சிக்கிறாள் ... பெண்கள் பலவிதமான பழிவாங்குதல்களைத் தேடுகிறார்கள், அவற்றைப் பற்றியே சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவற்றை நிறைவேற்றுகிறார்கள் – சூனியத்தினாலோ வேறு ஏதாவது வழியினாலோ. இந்தப் பாலினத்தில் இத்தனை அதிகமான சூனியக்காரிகள் இருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை ... எல்லாச் சூனியமும் சரீர இச்சையிலிருந்து வருகிறது; அந்த இச்சை பெண்களிடம் தணியாதது.”[39] இந்த மரணங்களில் 6% மட்டுமே ஸ்பெயின், இத்தாலி, போர்ச்சுகல், அயர்லாந்து ஆகிய கத்தோலிக்க நாடுகளில் நிகழ்ந்தன; இன்னும் உறுதியான பெண் வெறுப்பைக் கொண்டிருந்த

39. H. Kramer மற்றும் J. Sprenger, Malleus Maleficarum

சீர்திருத்தத்தின் பிள்ளைகள், சூனியக்காரிகளை எரிப்பதில் கத்தோலிக்கர்களை மிஞ்சினார்கள் – மரண தண்டனைகளில் 40% லூத்தரின் ஜெர்மனியில் நிகழ்ந்தன. சுவிட்சர்லாந்து, இங்கிலாந்து, நெதர்லாந்து போன்ற, பெரும்பாலும் புராட்டஸ்டன்ட்டான பிற நாடுகளில் 35% நிகழ்ந்தன.

சீர்திருத்தத் தலைவர்கள் சபையில் பெண்களின் இடத்தை உயர்த்தத் தவறிய இடத்தில், அறிவொளிக் காலச் (Enlightenment) சிந்தனையாளர்கள் பரந்த சமூகத்தில் வெற்றிபெற்றிருக்கலாம் என்று ஒருவர் நம்பியிருக்கலாம். ஆனால், எல்லா மக்களுக்குமான உலகளாவிய சமத்துவம் என்ற புதிய கருத்தை முன்வைத்தபோதிலும், அறிவொளிக் கால அறிஞர்கள் தங்கள் பாலினப் பாகுபாட்டை விடாமல் பிடித்துக்கொண்டார்கள்.[40] பின்னாளில் அடிமைகளின் விடுதலைக்குப் பங்களித்த சமத்துவக் கருத்துகளைக் கொண்டிருந்த ழான்-ழாக் ரூசோ (Jean-Jacques Rousseau, கி.பி. 1712–1778), பெண்களின் அவல நிலைக்கு எந்த உதவியும் செய்யவில்லை: “பெண்களின் முழுக் கல்வியும் ஆண்களோடு தொடர்புபடுத்தியே திட்டமிடப்பட வேண்டும். ஆண்களைப் பிரியப்படுத்துவது, அவர்களுக்குப் பயனுள்ளவர்களாக இருப்பது, அவர்களுடைய அன்பையும் மதிப்பையும் பெறுவது ... இவைதான் எல்லாக் காலங்களிலும் பெண்களின் கடமைகள்; சிறுவயது முதலே அவர்களுக்கு இவற்றைத்தான் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும்.” அதுபோலவே, உலகளாவிய உரிமைகள் பற்றியும் சமூகப் படிநிலைகளை ஒழிப்பது பற்றியும் இம்மானுவேல் காண்ட் (Immanuel Kant, கி.பி. 1724–1804) கொண்டிருந்த கருத்துகள் பெண்களை உள்ளடக்கவில்லை. கணவனுக்கு “[தன் மனைவியை] உடைமையாகக் கொள்ளும் உரிமை உண்டு; கணவனின் கட்டளைக்குப் பணிவது மனைவியின் கடமை என்பது இயற்கைச் சட்டத்தின் கோரிக்கையும், ஒழுக்கக் கடமையுமாகும்” என்று அவர் தெளிவுபடுத்தினார். அக்காலத்தில் முற்போக்குக் கருத்துகளுக்குப் பெயர்பெற்றிருந்த டெனி திதரோவின் (Denis Diderot, கி.பி. 1713–1778) Encyclopédie கூட, பெண்களை “பலவீனமானவர்கள், பயந்தவர்கள், தந்திரமானவர்கள், கொடியவர்கள், பழிவாங்குபவர்கள், மேலோட்டமானவர்கள், வஞ்சகர்கள்” என்று விவரித்தது – அதாவது, அடிப்படையில் தாழ்ந்தவர்கள், தங்களுக்கு இணையான ஆண்களுக்குச் சேவை

40. அறிவொளிக் காலச் சிந்தனையாளர்கள் பற்றிய இந்தப் பகுதிக்காக Alice Mathews, Gender Roles and the People of God, அதி. 11-க்கு நன்றி.

செய்வதற்காகவே இருப்பவர்கள்.[41]

இந்த அதிகாரத்தை எழுதும்போது நான் துக்கப்படுகிறேன். இந்தப் புத்தகம் காட்டப்போவது போல, காலமெல்லாம் சபை தன் சொந்த வேதவாக்கியங்களிலேயே, சமத்துவத்தை உண்டாக்கும் வல்லமையின் ஒரு தங்கச் சுரங்கத்தின் மேல் உட்கார்ந்திருந்தது. பல நூற்றாண்டுகளாகப் பெண்கள் அடக்கியாளப்பட்ட பின், இறுதியாக, பாலினங்களைச் சமப்படுத்தும் வேதாகமக் கருத்துகளில் சில பரந்த கலாச்சார உணர்வுக்குள் வழி கண்டுகொண்டன. ஆனாலும், தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்ட இந்தக் கருத்துகளின் விளைவுகளைப் பரந்த கலாச்சாரம் நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்கியபோது, சபையின் பெரும்பான்மை, தங்கள் இரட்சிப்பே அதைச் சார்ந்திருப்பது போல ஆணாதிக்கக் கோட்பாட்டைப் பற்றிக்கொள்ளத் தீர்மானித்தது – முரண்பாடாக, காலாவதியான, வேதாகமத்துக்கு முரணான ஒரு கொள்கையின் கடைசிக் கோட்டையாக அது மாறியது.

பெண்களின் எழுச்சி

எந்த நவீன வரலாற்றாசிரியரும் உறுதிப்படுத்துவது போல, கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளில், உலகெங்கும் உள்ள பெண்கள், ஆதிமுதல் தங்கள் பங்காக இருந்த தாழ்வுநிலை, கீழ்நிலை, வீட்டுக்குள் மட்டுமேயான பங்குகள் ஆகியவற்றை எதிர்த்து நின்றிருக்கிறார்கள். இந்த எதிர்ப்பு மெதுவானது, ஆனால் நிலையானது; பின்னடைவுகள் இல்லாமலும் இல்லை. பாலியல் துஷ்பிரயோகம், பாலியல் வன்கொடுமை, பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை, கல்வியிலும் வேலையிலும் சமமற்ற வாய்ப்புகள், சமமற்ற ஊதியம், பாலினப் பாகுபாடு காட்டும் சட்டங்கள் ஆகியவை தவறானவை என்று இன்று

41. நல்லவேளையாக, பெண்களின் பிற்கால விடுதலைக்கான விதைகள் விதைக்கப்பட்டன; ஆனால் பெரும்பான்மைக் குரலால் அவை மறைக்கப்பட்டன: Marquis de Condorcet (1743–1794), வாக்களிக்கும் உரிமை, பொதுப் பதவி வகிக்கும் உரிமை உட்பட, பொது வாழ்வில் பெண்கள் முழுமையாக நுழைவதை ஆதரித்து ஒரு சிறு நூலை எழுதினார். Olympe de Gouges (1748–1793), உலகளாவியதாகச் சொல்லப்பட்ட ஒரு சமத்துவ அமைப்புக்குள் பாலினப் படிநிலை இருப்பதில் உள்ள முரண்பாட்டைச் சுட்டிக்காட்டினார்: “சுதந்திரமும் நீதியும், பிறருக்குச் சொந்தமான அனைத்தையும் அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் அடங்கியிருக்கின்றன; ஆகவே, பெண்களின் இயற்கை உரிமைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு உள்ள ஒரே வரம்புகள் ஆண்களின் நிரந்தரக் கொடுங்கோன்மைதான்; இந்த வரம்புகள் இயற்கை மற்றும் பகுத்தறிவின் சட்டங்களால் சீர்திருத்தப்பட வேண்டும்.”

சமூகத்தின் பெரும்பகுதி ஒப்புக்கொள்கிறது என்பதே அதன் வெற்றிக்குச் சான்று.

வரலாற்றில் சபை, வேதவாக்கியங்களில் உள்ள “விடுதலை” பற்றிய கருத்துகளைத் தனிப்பட்ட இரட்சிப்புக்கு மட்டுமே வரையறுத்திருந்தபோதிலும், சமீபத்திய நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட இறையியல் வளர்ச்சிகள் இதைச் சமூக, அரசியல், பொருளாதார விடுதலைக்கும் பரந்த அளவில் பொருத்தத் தொடங்கின. விடுதலையின் மீது தேவனுக்கு இருக்கும் அக்கறையைப் பற்றிப் புதிதாகக் கண்டடைந்த புரிதலோடு, ஜனநாயகம், அடிமைத்தன ஒழிப்பு, தொழிலாளர் உரிமைகள், சமூக நலன், இன சமத்துவம், அனைவருக்குமான வாக்குரிமை, பணியிடத்தில் பெண்களின் சமத்துவம் போன்ற மாபெரும் சமூக இயக்கங்கள் சிலவற்றின் முன்னணியில் பல கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தார்கள். பெண்களுக்குக் கண்ணியம் அளிப்பதில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்துக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகப் பெண்களின் வாக்குரிமையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். முதல் வாக்குரிமைப் போராளிப் பெண்கள் (suffragettes) பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தார்கள். 1838-இல் பிட்கெய்ர்ன் தீவுகள் (Pitcairn Islands) பெண்களுக்கு வாக்குரிமை கொடுப்பதற்கு முன் எந்த ஜனநாயக நாடும் பெண்களை வாக்களிக்க அனுமதிக்கவில்லை; ஆனால் 2015-இல் சவுதி அரேபியா இறுதியாக நகராட்சித் தேர்தல்களில் பெண்கள் வாக்களிக்க அனுமதித்ததிலிருந்து, ஜனநாயகத் தேர்தல்கள் நடைபெறும் உலகின் ஒவ்வொரு நாடும் இப்போது பெண்களை வாக்களிக்க அனுமதிக்கிறது.

நிச்சயமாக, இந்தப் புரட்சியின் மூல விதைகள், இயேசு பெண்களை நடத்திய விதத்திலும், கலாத்தியர் 3:28-இல் உள்ள பவுலின் மனிதகுலத்தின் மகா சாசனத்திலும் (Magna Carta for Humanity) இருந்தாலும், பெண்களின் படிப்படியான விடுதலையில் வேறு பல காரணிகளும் பங்கு வகித்தன. 1800-களில், பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவர்களான பெண்கள், பலவிதமான சமூகத் தீமைகளைச் சரிசெய்ய எல்லா வகையான சமூகச் செயல்பாட்டு அமைப்புகளையும் உருவாக்கி வழிநடத்தத் தொடங்கினார்கள் – இதன் உற்சாகத்தை முன்பு பெண் துறவிமடங்களிலும் துறவற சபைகளிலும் மட்டுமே அனுபவிக்க முடிந்தது. பிள்ளைகளுக்குத் தேவனைப் பற்றியும் வாசிப்பது பற்றியும் கற்றுக்கொடுப்பதற்காகப் பெண்கள் ஞாயிறு பள்ளிகளைத்

தொடங்கினார்கள். அவர்கள் அனாதைப் பிள்ளைகளையும் விதவைகளையும் பராமரித்தார்கள். மற்ற பெண்களுக்கு வாசிக்கவும், எழுதவும், கணக்கும், மதத்தைப் பற்றியும் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். சமாதானம், மதுவிலக்கு, சிறைச் சீர்திருத்தம், விபச்சார விடுதிகளை மூடுதல் ஆகியவற்றுக்காகக் குரல் கொடுத்தார்கள். இவை அனைத்திலும், இன்னும் ஆழமான ஒன்று நடந்துகொண்டிருந்தது: உலகத்தை மாற்றும் தங்களுடைய வல்லமையைப் பெண்கள் கண்டுகொண்டிருந்தார்கள்.

ஆகவே, அவர்கள் பெண்களின் உரிமைகளுக்காகவும் குரல் கொடுக்கத் தொடங்கினார்கள்; இந்த இயக்கத்தில் எல்லா மதநம்பிக்கைகளையும், கலாச்சாரங்களையும், இனங்களையும் சேர்ந்த பெண்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, தங்கள் சமூகங்களில் இரண்டாம்தரக் குடிமக்கள் என்ற நிலையிலிருந்து பெண்கள் முன்னேற வேண்டுமானால் பொருளாதார, உளவியல், சமூக விடுதலை அவசியம் என்று முன்மொழிந்தார்கள். தங்கள் கலாச்சாரங்களில் பெண்கள் பார்க்கப்படும் விதத்தை மாற்றவும், அதன் மூலம் சமூகத்தில் பெண்களின் சமூக-பொருளாதார, அரசியல் பங்குகளை மறுவரையறை செய்யவும் அவர்கள் முயன்றார்கள். இந்த இயக்கத்தின் ஆரம்ப நாட்களில் பல கிறிஸ்தவத் தலைவர்களும் அறிஞர்களும் முன்னணியில் இருந்தார்கள் – ஆகவே, “1960-களில் மலர்ந்த பெண் விடுதலை இயக்கத்துக்கு (Women’s Liberation) ஆழமான சுவிசேஷ (எவாஞ்சலிக்கல்) மற்றும் வேதாகம வேர்கள் இருந்தன” என்று சொல்லலாம்.[42]

குறிப்பாக 1960-களிலும் 1970-களிலும், வரலாற்றின் மிகப்பெரிய சமூகப் புரட்சிகளில் ஒன்றில், இறுதியாகப் பெண்கள் தங்களுடைய மிகப்பெரிய சுதந்திரங்களை வென்றெடுக்கும் முறை வந்தது. வேறு சில காரணிகளும் அவர்களுடைய போராட்டத்துக்கு உதவின.

நவீனத் தொழில்மயமாக்கலின் எழுச்சியால் பெண்கள் வீட்டுக்கு வெளியே வேலை கண்டடைந்தார்கள். சிறந்த வேலைகளும் ஊதியமும்

42. Kevin Giles, What the Bible Actually Teaches on Women, பக். 39: “கிறிஸ்துவுக்குள் ஆண்களும் பெண்களும் சமம் என்பது வேதவாக்கியங்களில் தெளிவாகப் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நம்பிய சுவிசேஷகர்களால் வழிநடத்தப்பட்ட இயக்கம் இது. அவர்கள் அடிமைத்தனத்தையும் பெண்களின் கீழடங்கிய நிலையையும் எதிர்த்தார்கள். ‘முதல் அலைப் பெண்ணியவாதிகளின்’ தலைவர்களில், இரட்சணிய சேனையின் (Salvation Army) நிறுவனர்களான சுவிசேஷகர்கள் William, Catherine Booth, மேலும் Sojourner Truth, Amanda Berry Smith, Katherine Bushnell, A. J. Gordon, Fredrik Franson ஆகியோர் இருந்தார்கள்.”

ஆண்களுக்கென்றே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், வீட்டுக்கு வெளியேயான வேலையைப் பெண்கள் சுவைக்கத் தொடங்கினார்கள். இரண்டாம் உலகப் போரில், போருக்குச் சென்றிருந்த ஆண்களின் வேலைகளுக்குள் ஏராளமான பெண்கள் தேவையின் நிமித்தம் தள்ளப்பட்டார்கள்: அவர்கள் நிறுவனங்களை நிர்வகித்தார்கள், தொழில்களைக் கற்றுக்கொண்டார்கள், தொழிற்சாலைகளை நடத்தினார்கள், லாரிகளை ஓட்டினார்கள், ஆயுதங்களை உருவாக்கினார்கள். போருக்குப் பின், வேலையின் தன்மையும் மாறத் தொடங்கியது. உடல் வலிமையைவிட மூளை முக்கியமானதாக ஆனபோது அலுவலகப் பணித் துறை வளர்ந்தது. சராசரியாகப் பெண்கள், அதிக உடல் உழைப்பு தேவைப்படும் வேலைகளில் சிரமப்பட்டிருக்கலாம்; ஆனால் அறிவுசார் வேலையை அவர்களால் நிச்சயமாகச் செய்ய முடிந்தது. இன்று ஆண்களைவிட அதிகமான பெண்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டம் பெறுகிறார்கள் என்பதே இதற்குச் சான்று.

மேலும், 1950-களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கருத்தடை மாத்திரை, எப்போது, எத்தனை பிள்ளைகளைப் பெறுவது என்பதைப் பெண்களின் கட்டுப்பாட்டில் வைத்தது – குறைவான பிள்ளைகளுடன் அவர்களுக்கு அதிக நேரம் கிடைத்தது. 1960-களுக்குள், விடுதலை இயக்கங்களும் பொதுப் போராட்டங்களும் பூமியெங்கும் பரவிக்கொண்டிருந்தன. சிவில் உரிமை இயக்கங்கள் பெரிய வெற்றிகளைப் பெற்றன; அவற்றைத் தொடர்ந்து, பெண்கள் இயக்கமும் மலர்வதற்கு ஏற்ற தருணம் வந்தது. 1860-களில், அடிமைத்தனம் ஒழிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, பெரும்பாலும் சுவிசேஷகர்களான பெண்கள், தங்களுடைய கீழ்நிலை அந்தஸ்தை எதிர்த்துக் கேள்வி எழுப்பத் தொடங்கினார்கள். முதலில் அவர்கள் பொருட்படுத்தப்படவில்லை. சமூகத்தை மாற்றும் கருத்துகள் வேரூன்ற நேரம் எடுக்கும். ஆனால் இறுதியாக, ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பின், வெள்ளையர் ஆதிக்கம் செலுத்திய நாடுகளில் வெள்ளையரல்லாத இனங்களுக்குச் சிவில் உரிமைகள் வென்றெடுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, பெண்கள் அந்தச் சமூக உந்துதலைப் பயன்படுத்தித் தங்களுடைய தாழ்ந்த அந்தஸ்தை வெற்றிகரமாகத் தூக்கியெறிந்தார்கள். நமக்கு முன் சென்ற இந்தத் துணிச்சலான பெண்களுக்கு நாம் மிகவும் கடன்பட்டிருக்கிறோம். இன்று

பெண்கள் சம அந்தஸ்தை அனுபவிப்பது பெரும்பாலும் அவர்களால்தான்.

எவ்வளவு ஆழமான மாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கிறது என்பதை மிகைப்படுத்திச் சொல்வது கடினம். சில பத்தாண்டுகளுக்குள்ளேயே, பெண்களின் தாழ்வுநிலை பற்றி ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகக் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படாத அனுமானங்கள் விலகி, பெண் நீதிபதிகள், மென்பொருள் உருவாக்குநர்கள், அறுவை சிகிச்சை நிபுணர்கள், அரசியல்வாதிகள், ஜனாதிபதிகள், பேராசிரியர்கள், தளபதிகள், தலைமைச் செயல் அதிகாரிகள் எல்லாரும் முற்றிலும் இயல்பானவர்களாகத் தோன்றும் ஓர் உலகத்துக்கு இடம் கொடுத்திருக்கின்றன.

பெண்களை அடக்கியாண்டதிலும் அவர்களுடைய விடுதலையிலும் சபைக்கு வரலாற்றில் பங்கு இருந்ததால், இந்த மாபெரும் சமூக மாற்றங்களுக்குச் சபை இப்போது எப்படிப் பதிலளிக்கும்?

பெண் விடுதலையோடு மோதும் கிறிஸ்தவ உலகம்

பெண்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்பதால் சபையிலோ, வீட்டிலோ, வேலையிலோ தலைமை தாங்க முடியாது என்பதே வரலாற்றில் சபையின் நிலைப்பாடாக இருந்தது. 20-ஆம், 21-ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்திய ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும், ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரம் இதைப் பற்றிச் சபையோடு உடன்பட்டிருந்தது. இப்போது, இந்த அனுமானங்களை எதிர்க்கும் ஒரு புதிய கலாச்சாரம் வந்திருந்தது. சபை முதலில் எப்படிப் பதிலளித்தது என்பது வரலாறு – மிகச் சமீபத்திய வரலாறு என்றாலும்; அதன் முக்கியச் சிந்தனைத் தலைவர்களிலும் செல்வாக்குள்ளவர்களிலும் பலர் இன்றும் உயிரோடிருக்கிறார்கள், அன்றுபோலவே இன்றும் உரத்துப் பேசுகிறார்கள்.

வருத்தகரமாக, பெண் விடுதலை இயக்கத்தின் (Women's Liberation Movement) வெற்றிக்குச் சபையின் ஆரம்பப் பதில் பெரும்பாலும் எதிர்வினையாகவே இருந்தது. பெண்ணின் தாழ்வுநிலை என்ற கருத்தைப் பற்றிக்கொண்டு, மிகப்பெரிய சபைக் குழுவான ரோமன் கத்தோலிக்கர்களும், பழமைவாத சுவிசேஷ மற்றும் சீர்திருத்தச் (Reformed) சபைகளும் மாற்றத்தை மிகக் கடுமையாக எதிர்த்தன.

பெண்கள் அடக்கியாளப்படக் கூடாது, அவர்கள் சமமானவர்கள் என்று எழுந்த ஆரம்பக் குரல்களுக்குப் பதிலாக, ஜான் ரைஸ் (John Rice) போன்ற எழுத்தாளர்கள் அளித்த பதில்களைக் கிறிஸ்தவர்கள் வாசித்து ஏற்றுக்கொண்டார்கள். Bobbed Hair, Bossy Wives, and Women Preachers ("கத்தரித்த தலைமுடி, அதிகாரம் செய்யும் மனைவிகள், பெண் பிரசங்கிகள்", 1942) என்ற புத்தகத்தில், "தேவனுடைய வார்த்தையைக் கொண்டு அவர்களுடைய கேள்விகளைத் தீர்த்துவைப்பதாக" கூறி, அவர் பெண்களை அமைதிப்படுத்த முயன்றார்:

> ஆண் தேவனுடைய சாயலில் உண்டாக்கப்பட்டான். தேவன் ஆண்மையுள்ள தேவன். வேதாகமம் எங்கும் தேவனைக் குறிக்க ஆண்பால் பிரதிப்பெயரே பயன்படுத்தப்படுகிறது ... தேவன் பெண்மைத்தன்மை கொண்டவர் அல்ல. ஆண் தேவனுடைய சாயலில் உண்டாக்கப்பட்டான். மறுபுறம், பெண்ணோ ஆணின் சாயலாகவும் அவனுக்குத் துணையாகவும் இருக்கிறாள் ... இதை நினைவில் கொள்ளும் பெண் பாக்கியவதி; ஓர் ஆணுக்கு உதவியாக இருப்பதும், தன் கணவனுக்கோ தகப்பனுக்கோ கீழ்ப்படிந்திருப்பதுமே அவளுடைய மகிமை.[43]

அவ்வளவு பிரபலமாக இல்லாவிட்டாலும், இன்னும் அறிவார்ந்த முறையில், 1957 போன்ற அண்மைக் காலத்திலும், சுவிசேஷகரான டொனால்ட் கத்ரி (Donald Guthrie), 1 தீமோத்தேயு நிருபத்துக்கு எழுதிய தன் டின்டேல் (Tyndale) விளக்கவுரையில், "ஆண் முதலில் படைக்கப்பட்டது, அவனைப் பெண்களைவிட மேலான நிலையில் வைக்கிறது" என்று கருத்து தெரிவித்தார்.[44] புகழ்பெற்ற வேதாகம அறிஞர் சார்ல்ஸ் ரைரி (Charles Ryrie) 1958-இல் இதைப் போன்ற முடிவுக்கே வந்தார்: "பெண்களைக் குறித்த தேவனுடைய சிந்தை ...

43. John Rice, Bobbed Hair, Bossy Wives, and Women Preachers, பக். 68.
44. Kevin Giles, What the Bible Actually Teaches on Women, பக். 175.

வீட்டில் கீழ்நிலையையும் கனத்தையும், சபையில் அமைதியையும் உதவியையும் குறிக்கும்.”[45]

இந்த ஆரம்பகால “இறையியல்” தற்காப்பு வாதங்கள் அவர்கள் கையில் இருந்தபோதிலும், சமூகத்தில் நடந்துகொண்டிருந்த மாற்றங்களுக்குக் கிறிஸ்தவர்கள் காட்டிய எதிர்ப்பின் பெரும்பகுதிக்கு உந்துசக்தியாக இருந்தது, “கிறிஸ்தவக் குடும்பம்” தாக்குதலுக்குள்ளாகிறது என்ற தவறான புரிதலே. பிற்காலப் பெண்ணியப் போதனைகள் கிறிஸ்தவக் குடும்பத்துக்கு உண்மையான அச்சுறுத்தலாக இருந்திருக்கலாம்; ஆனால் உண்மையில், அதன் ஆரம்ப வடிவில் பெண் விடுதலை இயக்கம் ஒரு சமூக-மத நிகழ்வுக்கு மட்டுமே அச்சுறுத்தலாக இருந்தது: தொழிற்புரட்சியின் காரணமாக ஆண்கள் நாள் முழுவதும் வீட்டுக்கு வெளியே வேலை செய்தார்கள்; மனைவிகளோ வீட்டிலேயே இருந்து வீட்டையும் பிள்ளைகளையும் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டார்கள். அக்காலத்துக் கிறிஸ்தவர்கள் மறந்துவிட்டதாகத் தோன்றியது இதுதான்: முந்தைய கிறிஸ்தவக் கலாச்சாரங்களில் தகப்பனும் பெரும்பாலும் வீட்டிலேயே இருந்தார்; குடும்பமே ஒரு பொருளாதார அலகாக இருந்தது; முழுக் குடும்பமும் அதன் உழைப்புச் சக்தியாக இருந்து, மிருகங்களையும் வயல்களையும் பராமரித்து, நூற்றல், நெசவு, தச்சுவேலை போன்ற சிறுதொழில்களைச் செய்தது.

மேலும், சமூகம் ஆதரித்த புதிய “சமத்துவத்” திருமணங்கள் – இன்று மேற்கத்திய நாடுகளில் தங்களை நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் என்று

45. Charles Ryrie, The Place of Women in the Church, பக். 146. முக்கிய வசனப்பகுதிகளை ஆராய்ந்தபோது, அவர் விதிவிலக்கின்றி மிகவும் பழமைவாதமான விளக்கங்களையே தேர்ந்தெடுத்தார். எடுத்துக்காட்டாக, 1 கொரிந்தியர் நிருபத்தில் 11-ஆம் அதிகாரத்தில் பெண்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதும் ஜெபிப்பதும் காட்டப்படுகிறது, 14-ஆம் அதிகாரத்திலோ அவர்கள் அமைதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்படுகிறார்கள்; இதைப் பற்றிய தன் ஆய்வில், அமைதியே விதிமுறை என்றும், விதிவிலக்கான சூழ்நிலைகளில் மட்டும் பெண்கள் ஆண்களுக்கு முன்பாக ஏதாவது சொல்லலாம் அல்லது ஜெபிக்கலாம் என்றும் அவர் வாதிட்டார். ஆயினும், அவருக்குப் பாராட்டாக, விரைவில் சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவிருந்த ஒரு புதிய போதனைக்கு அவர் வார்த்தை வடிவம் கொடுக்கத் தொடங்கினார். பெண்களைக் குறித்த இயேசுவின் மனப்பான்மை பற்றிய தன் அதிகாரத்தில், இயேசுவின் பார்வையில் பெண்கள் ஆவிக்குரிய விதத்திலும் அறிவுசார்ந்த விதத்திலும் திறமையுள்ளவர்கள், ஊழியம் செய்யவும் தகுதியுள்ளவர்கள் என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார். ஆவிக்குரிய சிலாக்கியங்களிலும் திருமணத்திலும் ஆண்களும் பெண்களும் “சமம்” என்று ஒப்புக்கொண்ட முதல் இறையியலாளர்களில் ஒருவரான அவர், அவர்கள் வெவ்வேறு தளங்களில் ஈடுபட வேண்டும் என்று உடனே வரையறுத்துக் கூறினார்.

சொல்லிக்கொள்ளும் கிறிஸ்தவர்கள்கூட இவற்றைச் சாதாரணமாகக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் – அக்காலத்தில் “கிறிஸ்தவத்” திருமணத்தைத் தூக்கியெறிவது போலத் தோன்றின; ஏனெனில் திருமணத்தைக் குறித்த வேதாகமத்தின் முக்கியப் போதனை அதிகாரம்–கீழ்ப்படிதல் என்று மக்கள் நம்பினார்கள்.

ஓர் உடன்பாடு, ஓர் இருவழிப் பிரிவு

நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞரான டேனியல் டோரியானி (Daniel Doriani) சொல்வதுபடி, 1960-கள் வரை இறையியலாளர்கள் பெண்ணின் “இருப்பியல் தாழ்வுநிலையை” (ontological inferiority) ஒரு முன்னனுமானமாகக் கொண்டிருந்தார்கள்.[46] இறையியலாளர்கள், குருமார், மற்ற எல்லாரும் இக்காலம் வரை பொதுவாகப் பெண்களைத் “தாழ்ந்தவர்கள்” என்றும் ஆண்களை “மேலானவர்கள்” என்றும் கருதினார்கள். வேதாகமமும் அதையே சொல்கிறது என்று அவர்கள் வாதிட்டார்கள்.

ஆனால் அப்போது ஒரு புதிய கேள்வி சபையின் மேல் திணிக்கப்பட்டது: “சமூகத்தில் பெண்களின் இந்த முன்னெப்போதும் இல்லாத எழுச்சியைக் குறித்து – ஆண்களோடு பெண்களுக்கு முழுச் சமத்துவம் உண்டு என்று உரிமை கோரிய இந்தச் சமூக இயக்கத்தைக் குறித்து – தேவன் என்ன சொல்கிறார்?” சிறிது காலம், சபை தன் வரலாற்றுக் கோட்பாட்டைச் சுற்றி அரண் அமைத்துத் தற்காத்துக்கொண்டது. ஆனாலும், பாலினச் சமத்துவம் பற்றிய விஷயத்தில் கலாச்சாரத்தோடு ஆரம்பத்தில் மோதல் இருந்தபோதிலும், 1960-களிலிருந்து 1990-கள் வரை சபையின் பெரும்பகுதியில் ஓர் அற்புதமான உணர்தல் நிலைகொண்டது: “பொறுங்கள், நாம் தவறாகப் புரிந்துகொண்டோம் … பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமானவர்கள்தான்.”

இது இன்றும் கிறிஸ்தவ இறையியல் வரலாற்றின் மிகவும் வியத்தகு மாற்றங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாகச் சபை ஆணாதிக்க மற்றும் பெண் வெறுப்புக் கலாச்சாரங்களை எதிரொலித்து, அந்த மனப்பான்மைகளையும் கருத்துகளையும் வேதாகம வசனங்களுக்குள் புகுத்தி வாசித்தது. ஆனால் இப்போது, ஒரு பெரிய கலாச்சார மாற்றத்தினாலும், தங்களிடையே இருந்த முன்னோடிகளான, விடாமுயற்சியுள்ள கிறிஸ்தவர்களாலும், சபை மீண்டும் வேதாகம

46. Kevin Giles, What the Bible Actually Teaches on Women, பக். 176.

வசனங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்று, பெண்களின் அடிப்படைச் சமத்துவத்தை உறுதிப்படுத்தும் ஏராளமான விஷயங்கள் உண்மையில் வேதாகமத்தில் இருப்பதைக் கண்டுகொண்டது.

நான் முன்பு மேற்கோள் காட்டியது போல, டிம் கெல்லர் (Tim Keller) சொல்கிறார்: "பெரும்பாலும், ... ஒரு புதிய கலாச்சாரத்தோடு ஏற்படும் தொடர்பு, வேதாகமத்தில் போதிக்கப்பட்டுள்ள பல விஷயங்களை நமக்குக் காட்டுகிறது – நாம் முற்றிலும் தவறவிட்டவை அல்லது முக்கியமற்றவை என்று நினைத்தவை; ஒருவேளை நம்முடைய சொந்தக் கலாச்சார அனுமானங்களின் கண்ணாடி வழியாக நாம் வேதாகமத்தைத் தவறாக வாசித்த வழிகளும்கூட."[47] ஆகவே, இன்னும் கவனமாக வாசித்தபோது, பெண்கள் குறைந்த பகுத்தறிவு உள்ளவர்கள், பாவத்துக்கு எளிதில் இரையாகுபவர்கள், தலைமை தாங்கத் தகுதியற்றவர்கள், வீட்டுக்கு வெளியே வேலை செய்ய இயலாதவர்கள் என்று வேதாகமம் உண்மையில் போதிக்கவில்லை. பெண்ணின் சமத்துவத்தின் விதைகள் வேதவாக்கியங்களில் இருந்தபோதிலும், சபையின் வரலாற்றில் அவை சிறிது நேரம் மட்டுமே வெளிப்பட்டன; சமீபத்தில்தான் சபை இறுதியாகவும் முறைப்படியாகவும் இந்தச் சமத்துவத்தைச் சபைக் கோட்பாடாகப் பரவலாகவும் பெருமையோடும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கியது. இதைத் தொடக்கப் புள்ளியாக எடுத்துக்கொண்ட எவரும், பெண்களைக் குறித்த கிறிஸ்தவ இறையியலில் ஒரு முற்றிலும் புதிய நாளின் பங்காளரானார்கள் – இது ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இருந்த சபையின் இறையியலிலிருந்து ஒரு முறிவு.

சபை தொடங்கி ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பின், வேதாகமம் போதிப்பதைக் குறித்து அது புதிய தெளிவுக்கு வருவதைப் பற்றி வாசிக்கும்போது நீங்கள் ஆச்சரியப்பட்டால், உறுதியாக நம்புங்கள்: எப்போதும் இப்படித்தான் இருந்திருக்கிறது. பூமி தட்டையானது என்று கலாச்சாரம் நம்பியபோது, இறையியலாளர்கள் அதை வேதாகமத்திலிருந்து போதித்தார்கள். சூரியன் பூமியைச் சுற்றுகிறது என்று மக்கள் நினைத்தபோது, வேதாகம வசனங்கள் அதை நிரூபித்தன. பூமியின் வயதைக் கணக்கிட விஞ்ஞானிகள் கற்றுக்கொள்ளும் வரை, சில ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் தேவன் சொல்லர்த்தமான ஏழு நாட்களில் அதைப் படைத்தார் என்று மக்கள் நம்பினார்கள்.

47. Timothy Keller, Center Church, அதி. 8.

அதுபோலவே, சமூகம் அடிமைத்தனத்தை ஒழித்ததிலும் யூத எதிர்ப்பை மேற்கொண்டதிலும், சபை வேதாகம வசனங்களை ஒரு புதிய (இன்னும் சிறந்த) விதத்தில் வாசிப்பது அடங்கியிருந்தது. கலாச்சாரத்தில் ஏற்படும் புதிய கண்டுபிடிப்புகள், வேதாகமத்தில் உண்மையில் என்ன இருக்கிறது (என்ன இல்லை) என்பதன் மேல் புதிய வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சலாம். பெண்கள் அடிப்படையில் ஆண்களுக்குச் சமமானவர்கள் என்று பரந்த சமூகம் கண்டுகொண்டதைப் பற்றியும் இதையே சொல்லலாம். என்ன ஆச்சரியம், சிருஷ்டிப்பிலும் கிறிஸ்துவிலும் இரு பாலினங்களுக்கும் இடையே உள்ள அடிப்படைச் சமத்துவத்தைப் பற்றி வேதாகமம் உண்மையாகவே பேசியது! அது எப்போதும் அங்கேயே இருந்தது.

பெண்களின் சமத்துவத்துக்கு எதிராக ஆரம்பத்தில் அணிதிரண்டிருந்தாலும், கத்தோலிக்க சபையும் தன் இறையியலை மாற்றிக்கொண்டது. 1987-இல், போப் இரண்டாம் ஜான் பால் (John Paul II), அன்றைய முன்னணிக் கத்தோலிக்க இறையியலாளர்களின் கருத்துக்குக் குரல் கொடுத்து, சபைக்குக் கட்டுப்பாடான ஒரு போதனையை வெளியிட்டார்[48]; சிருஷ்டிப்பில் தேவன் பெண்களை ஆண்களுக்குக் கீழ்நிலைப்படுத்தினார் என்ற, பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்த கருத்தை அது நிராகரித்து, அதற்குப் பதிலாக அவர்களுடைய "அடிப்படைச் சமத்துவத்தை" வலியுறுத்தியது.

சுவிசேஷ சபைகளோ? கத்தோலிக்க எடுத்துக்காட்டுக்கு இணையாக, துணிச்சலுள்ள சிலர் பெண் விடுதலைக்கு ஆதரவாகத் தைரியமாக முன்வந்து, சபையிலும், வீட்டிலும், சமூகத்திலும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே முழுச் சமத்துவமும் பரஸ்பரமும் இருப்பதையே வேதாகமம் எப்போதும் எதிர்பார்த்தது என்று வாதிட்டார்கள். ஆனால் – இதனால்தான் இந்தப் புத்தகம் எழுதப்பட வேண்டியிருக்கிறது – அவர்களை வேறு சில சுவிசேஷகர்கள் எதிர்த்தார்கள்; இவர்களும் பெண்ணின் தாழ்வுநிலை பற்றிய சபையின் வரலாற்றுப் போதனையை நிராகரித்தபோதிலும், ஏதோ ஒரு வடிவில் பெண்ணின் கீழ்நிலைப்படுத்தலைத் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்த முயன்றார்கள்.

அதைத் தொடர்ந்து, இந்த இரு குழுக்களுக்கும் – படிநிலைவாதிகளுக்கும் (hierarchists) பரஸ்பரக்

48. John Paul II, Mulieris Dignitatem: On the Dignity and Vocation of Women.

கோட்பாட்டாளர்களுக்கும் (mutualists) – இடையே பல பத்தாண்டுகள் நீடித்த ஒரு விவாதம் நடந்தது; இரு குழுக்களும் வேதவாக்கியங்களுக்குச் சமமாக அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருந்தன என்பதற்கு, இரு தரப்பிலும் உள்ள ஆண், பெண் எழுத்தாளர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பதிலாக எழுதிய ஏராளமான புத்தகங்களே சான்று. பெண்ணின் தாழ்வுநிலை என்ற கருத்தைத் தங்கள் கோட்பாடுகளிலிருந்து தூக்கியெறிய ஒப்புக்கொண்ட பின், இந்த இரு குழுக்களும் இரண்டு வெவ்வேறு பாதைகளில் சென்றன; ஆகவே இன்று சில சபைப் பிரிவுகள் ஒரு கருத்தையும், மற்றவை இரண்டாவது கருத்தையும் ஏற்றுக்கொள்கின்றன. முக்கியமான விஷயம் இதுதான்: இரண்டு கருத்துகளுமே சபையின் வரலாற்றில் முற்றிலும் புதியவை. ஆணாதிக்கவாதிகள் “பெண்கள் தாழ்ந்தவர்கள், ஆகவே ஆண்களுக்குக் கீழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள்” என்ற முந்தைய கோட்பாட்டை “பெண்கள் சமமானவர்கள், ஆனாலும் ஆண்களுக்குக் கீழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள்” என்பதாக மாற்றினார்கள்; பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்களோ அதற்குப் பதிலாக “பெண்கள் சமமானவர்கள், ஆகவே ஆண்களுக்குக் கீழ்நிலையில் இல்லை” என்பதைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

சில நேரங்களில் சூடாகவும் சில நேரங்களில் இணக்கமாகவும் இருந்த இந்த உரையாடல் 1987 வரை தொடர்ந்தது. அப்போது அமெரிக்காவில் ஒன்று நடந்தது; அது முறையற்ற விதத்தில் இந்த உரையாடலை முன்கூட்டியே முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது என்று நான் நம்புகிறேன்: “நிரப்புக் கோட்பாடு” (complementarianism) என்ற தன் புதிய போதனையோடு டான்வர்ஸ் அறிக்கை (Danvers Statement) உருவாக்கப்பட்டது. இந்தப் போதனை எவ்வளவு பிரபலமாகிவிட்டது என்றால், இதுவே விவாதத்தில் வென்றது என்று பல சுவிசேஷகர்கள் வாதிட்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக, இந்தக் கருத்து சரியானது என்பதால் வெற்றிபெற்றிருக்கலாம். ஆனால் சபை வரலாற்றைப் பற்றி நமக்கு ஏதாவது தெரியுமானால், வேறு காரணங்களுக்காகவும் வெற்றிபெற முடியும் என்பதும் தெரியும். நிரப்புக் கோட்பாட்டின் “வெற்றி” பற்றிய என் புரிதலை உங்களோடு பகிர்ந்துகொள்ள அனுமதியுங்கள்.

3

நிரப்புக் கோட்பாட்டின் எழுச்சி (மற்றும் அதன் ஆபத்துகள்)

“[ஆணின் அதிகாரத்தையும் பெண்ணின் கீழ்ப்படிதலையும்] மறுப்பதோ புறக்கணிப்பதோ, நம்முடைய குடும்பங்களிலும், நம்முடைய சபைகளிலும், பரந்த கலாச்சாரத்திலும் மேலும் மேலும் அழிவுகரமான விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கும் என்று நாங்கள் உறுதியாக நம்புகிறோம்.” ஜான் பைப்பர் (John Piper)[49]

ரொட்டி மாவைப் பிசைந்து, வடிவமைத்து, அடுப்பில் வைப்பதற்கு முன் அதன் இரு முனைகளையும் வெட்டி எறிந்துவிடும் ஒரு தாயின் கதையைக் கேட்டிருக்கிறீர்களா? ஏன் அப்படிச் செய்கிறாள் என்று அவளுடைய பிள்ளைகள் கேட்டபோது, தன் தாய் அப்படித்தான் செய்தாள், அவளுக்கு முன் தன் தாயின் தாயும் அப்படித்தான் செய்தாள் என்று அவள் விளக்கினாள். “நாம் ரொட்டி செய்யும் முறையே அதுதான் – அது நம் பாரம்பரியம்.” தங்கள் தாயின் பதிலில் முழுத் திருப்தி அடையாத பிள்ளைகள், காரணத்தைச் சொல்லும்படி தங்கள் பாட்டியை நெருக்கினார்கள். அவள் தன் நினைவைத் துழாவி, தன் பாட்டி ஒரு சிறிய ரொட்டி அச்சில் ரொட்டி செய்ததை நினைவுகூர்ந்தாள் – அந்த அச்சு மிகவும் சிறியதாக இருந்ததால், மாவை அதற்குள் பொருத்த அதன் முனைகளை வெட்ட வேண்டியிருந்தது. பிள்ளைகள் தங்கள் தாயிடம் ஓடிவந்தார்கள்: “அம்மா, இப்போது நாம் அந்தச் சிறிய ரொட்டி அச்சைப் பயன்படுத்துவதில்லை, ஆகவே முனைகளை வெட்ட வேண்டியதில்லை!”[50]

49. The Danvers Statement, www.bit.ly/2Y6Xhgg
50. இந்த அழகான உவமைக்காக William Witt, “Icons of Christ,” அதி. 3-க்கு நன்றி.

இந்தச் சிறிய கதை, நிரப்புக் கோட்பாட்டுக்கும் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை எனக்கு நினைவூட்டுகிறது. முதலாவது, "சபை வரலாற்றிலிருந்து எழும் வாதத்தைப்" பற்றிக்கொண்டு, பெண்ணின் கீழ்நிலைப்படுத்தல் தேவனுடைய நல்ல வடிவமைப்பு என்று வாதிடுகிறது; ஏனெனில், "சபை எப்போதும் இதைப் போதித்திருக்கிறது, இப்படியே செய்திருக்கிறது." இரண்டாவதோ, பெண்களைக் கீழ்நிலைப்படுத்துவதில் இயல்பாகவே அறிவுக்கு ஏற்றதோ நல்லதோ எதுவும் இல்லை என்று பதிலளிக்கிறது; ஏனெனில் சபை இந்தக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டதற்கான வரலாற்றுக் காரணங்கள் இப்போது பொருந்துவதில்லை. சமூகத்திலும் சபையிலும் பெண்ணின் தாழ்வுநிலை கேள்வியின்றி முன்னனுமானமாக ஏற்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளில், பெண்ணின் கீழ்நிலைப்படுத்தல் அர்த்தமுள்ளதாகத் தோன்றியிருக்கலாம். ஆனால் நாம் இப்போது வாழும் உலகில், பெண்ணின் தாழ்வுநிலை என்ற கருத்தை இனி பற்றிக்கொள்ளாத ஒரு சபையில், அதற்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லை.

ஆனாலும், சபைகள் நிரப்புக் கோட்பாட்டைத் தற்காப்பதை நான் கண்டபோது, அவற்றில் பல இந்த "சபை வரலாறு" என்ற கருத்தையே முன்வைப்பதைக் கவனித்திருக்கிறேன். இது சபையின் வரலாற்றுப் போதனையாக இருப்பதால், அதிலிருந்து விலகுவது ஆபத்தானதும் பிளவை உண்டாக்குவதுமாகவே இருக்கும் என்று அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். ஆனால் பெரும்பாலானோர் உணரத் தவறுவது இதுதான்: 1960-கள் வரை, பெண்கள் ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள் என்பதால் ஆண்களுக்குக் கீழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதே சபையின் வரலாற்றுப் போதனையாக இருந்தது.

அதைத் தொடர்ந்து பெண் விடுதலை இயக்கம் அடைந்த வெற்றி, சபை தன் வரலாற்றில் முதன்முறையாகத் தன் வேதவாக்கியங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்று, பெண்ணின் தாழ்வுநிலை என்ற கருத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்க உதவிய ஒரு முக்கிய உந்துசக்தியாக இருந்தது. அப்படிச் செய்தபோது, சபை சரியாகவே தன் மனதை மாற்றிக்கொண்டது. அந்தக் கட்டத்தில், சபை தன் ரொட்டி அச்சைத் தூக்கியெறிந்தது! அன்றுமுதல், பெரும்பாலான சபைகள் பாலினம் மற்றும் தலைமைத்துவம் பற்றிய தங்கள் கோட்பாட்டை, பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமானவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல என்ற அதே

தொடக்க அனுமானத்தோடு இப்போது சுட்டெடுக்கின்றன. அப்படிச் செய்வதன் மூலம், இந்தச் சபைகள் இந்த விஷயத்தில் முற்றிலும் புதிய ஒரு போதனையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன – அது 50 அல்லது 60 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழமையானது அல்ல.

அதன்பின், இறையியலாளர்கள் – அவர்களில் பலர் இன்றும் உயிரோடிருக்கிறார்கள் – ஒன்றோடொன்று போட்டியிடும் இரண்டு திருத்தல்வாதக் கோட்பாடுகளை உருவாக்கினார்கள்; இரண்டுமே இப்போது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே உள்ள உள்ளார்ந்த சமத்துவத்தை முன்னனுமானமாகக் கொள்கின்றன. முதலாவது, பின்னர் நிரப்புக் கோட்பாடு என்று அழைக்கப்பட்டது; அது ஆணாதிக்கத்தின் ஒரு திருத்தப்பட்ட வடிவம். அது பெண்ணின் கீழ்நிலைப்படுத்தலைப் பற்றிக்கொள்ளத் தேர்ந்தெடுக்கிறது, ஆனால் அதற்கான உண்மையான வரலாற்றுக் காரணத்தை நிராகரிக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக, அதன் நிறுவனர்கள் தங்கள் கருத்தை ஆதரிக்க வேதவாக்கியங்களிலிருந்து புதிய வாதங்களைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது நிலைப்பாடு பொதுவாக சமத்துவக் கோட்பாடு என்று அறியப்படுகிறது – ஆனால் நான் அதை பரஸ்பரக் கோட்பாடு என்று அழைக்க விரும்புகிறேன்; அது பாலினப் படிநிலையை முற்றிலும் தூக்கியெறிந்தது. பெண்ணின் தாழ்வுநிலை என்ற கருத்து இப்போது பரவலாக நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டதால், பெண்ணின் கீழ்நிலைப்படுத்தல் என்ற கருத்துக்கும் இனி நம்பத்தகுந்த அடிப்படை இல்லை என்று அவர்கள் வாதிட்டார்கள்.

பல்வேறு கருத்துகளின் ஒரு வரைபட விளக்கம் இதோ:

	பெண்ணின் தாழ்வுநிலை?	பெண்ணின் கீழ்நிலைப்படுத்தல்?
வரலாற்றுப் படிநிலைக் கோட்பாடு (100–1960-கள்)	ஆம்	ஆம், பெண்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்பதால்
நிரப்புக் கோட்பாடு (1960-கள் முதல்)	இல்லை	ஆம், புதிய காரணங்களுக்காக
பரஸ்பரக் கோட்பாடு (1960-கள் முதல்)	இல்லை	இல்லை

இந்த அதிகாரத்தில், 1970-களில் உருவாக்கப்பட்டு, 1980-களில் அமெரிக்காவில் நிரப்புக் கோட்பாடு என்ற பெயரில் தொகுத்து

வழங்கப்பட்டு, உலகெங்கும் உள்ள ஏராளமான சபைகளிலும் சபைப் பிரிவுகளிலும் ஆதிக்கம் செலுத்த வந்திருக்கும் இந்தத் திருத்தப்பட்ட பாலினப் படிநிலையின் எழுச்சியையும் (அதன் ஆபத்துகளையும்) நான் ஆராய்வேன்.

ஆப்பிரிக்காவின் அடிப்பகுதியில் வசிக்கும் ஒருவனாக நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்: அமெரிக்கா தும்மினால், மற்ற நாங்கள் எல்லாரும் சளி பிடிக்கிறோம். இது அதன் அரசியலுக்கும் பொருளாதாரத்துக்கும் மட்டுமல்ல, அதன் கோட்பாடுகளுக்கும் பொருந்தும். அங்குள்ள கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை, அவர்கள் கையில் உள்ள வளங்கள், ஊடகங்களிலும் இணையத்திலும் அவர்களுடைய ஆதிக்கம் ஆகியவற்றின் காரணமாக, அமெரிக்காவில் பிறக்கும் இறையியல்கள் உலகின் மற்ற பகுதிகளில் விரைவாகப் பரவுகின்றன. வேதவாக்கியங்களின் அதிகாரத்துக்கு அது கொண்டுள்ள அர்ப்பணிப்பின் காரணமாக, பெரும்பாலும் இது நல்லதுதான்; ஆனால் அவ்வப்போது, இன்னும் ஆபத்தான ஒன்றும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அதன் செழிப்பு இறையியலை (Prosperity Theology) எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்: என் கண்டத்தில், செல்வத்தையும் ஆரோக்கியத்தையும் விசுவாசத்தினாலும், “தேவ மனுஷனுக்கு” “பண விதை” விதைப்பதனாலும் உரிமைகோரிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று பல சபைகள் நம்புகின்றன. விளைவு: ஆப்பிரிக்காவின் மிக ஏழ்மையான சமூகங்கள் சிலவற்றில், மிகப் பணக்காரப் போதகர்கள் சிலர் சபைகளை வழிநடத்துகிறார்கள். அதே போக்கில், அமெரிக்கா தன் நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலையும் திறம்பட ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறது. “சபை வளர்ச்சியைத்” தேடிய வேதாகமத்தைப் போதிப்பவர்கள் கிறிஸ்தவத்தைப் பொருளாசையோடு இணைக்க முயன்றபோது செழிப்பு இறையியல் எழுந்தது. அதுபோலவே, “சபைத் தூய்மையைத்” தேடிய வேதாகமத்தைப் போதிப்பவர்கள் கிறிஸ்தவத்தைக் கருணையுள்ள ஆணாதிக்கத்தோடு இணைக்க முயன்றபோது நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் எழுந்தார்கள். முதலாவதை வேதாகமத்திலிருந்து மறுப்பது எளிது; இரண்டாவதோ வேதாகம வாதங்களின் ஒரு நுட்பமான வலையால் ஒன்றாகப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது – அதனால்தான் இந்தப் புத்தகம் இவ்வளவு நீளமாக இருக்கிறது.

இந்த இரண்டு இறையியல்களுக்கும் பொதுவானது என்னவென்றால், இரண்டுமே ஒப்பீட்டளவில் புதிய கோட்பாடுகள். நிரப்புக் கோட்பாடு ஒரு சமூக-மத இயக்கம்; கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில் அமெரிக்காவில் ஜான் பைப்பர், வெய்ன் குரூடெம் (Wayne Grudem) மற்றும் பிறரால் தொடங்கப்பட்டது; தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேதவசனங்களை ஒன்றாகக் கோர்க்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட முறையை அது ஆதரிக்கிறது. அது பெண்ணின் தாழ்வுநிலை என்ற வரலாற்றுப் போதனையை நிராகரிக்கிறது; ஆனாலும், குறிப்பாக வீட்டிலும் சபையிலும், ஆணின் தலைமைத்துவத்தையும் பெண்ணின் கீழ்ப்படிதலையும் நிலைநிறுத்தப் புதிய காரணங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறது. அதன் சொல்வல்லுநர்கள் பாலினப் படிநிலையை அடிப்படையில் மறுகட்டமைத்திருக்கிறார்கள் – எவ்வளவு திறமையாக என்றால், தங்கள் நம்பிக்கைகள் உண்மையில் இதுதான் என்பதை வெகு சில நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களே உணர்கிறார்கள். ஆனால் நியாயமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், நிரப்புக் கோட்பாட்டை நவீனச் செவிகளுக்கு ஏற்கத்தக்கதாக ஒலிக்கச் செய்வதில் அதன் ஆதரவாளர்கள் எல்லாருக்கும் சம அர்ப்பணிப்பு இல்லை: எடுத்துக்காட்டாக, Southern Baptist Convention (தென் பாப்டிஸ்ட் மாநாடு) என்ற சபைப் பிரிவின் Ethics and Religious Liberty Commission (நெறிமுறை மற்றும் சமய சுதந்திர ஆணையம்) அமைப்பின் முன்னாள் தலைவரான ரஸ்ஸல் மூர் (Russell Moore), நிரப்புக் கோட்பாடு என்ற சொல்லைவிட ஆணாதிக்கம் (patriarchy) என்ற சொல்லையே விரும்புகிறார்.[51]

நிரப்புக் கோட்பாட்டை உருவாக்கியவர்கள்

ஒவ்வொரு கோட்பாட்டையும் போலவே, ஆணாதிக்கத்தின் இந்தத் திருத்தப்பட்ட வடிவத்துக்கும் குறிப்பிட்ட முன்னோடிகள் இருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்தில், சில வேதவசனங்களை ஒன்றாகக் கோர்க்கும் நிரப்புக் கோட்பாட்டின் தனித்துவமான முறையைக் கண்டுபிடித்தவர் ஜார்ஜ் நைட் III (George Knight III); 1977-இல் வெளிவந்த The New Testament Teaching on the Role Relationship of Men and Women என்ற அவருடைய சிறிய புத்தகத்தில் அவர் அதைச் செய்தார். அதில், பெண்ணின் தாழ்வுநிலை என்ற சபையின் வரலாற்றுக் கருத்தை அவர் கைவிட்டு, “நபர்களாகச்

51. காண்க: www.bit.ly/2ZUrOPf

சமம், பங்குகளில் வேறுபட்டவர்கள்" (equal but different roles) என்ற சொற்றொடரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

சிருஷ்டிப்பில், தேவன் ஒவ்வொரு பாலினத்துக்கும் வெவ்வேறான, நிரந்தரமாகக் கட்டுப்படுத்தும் "பங்குகளை" நியமித்தார் என்று நைட் சொன்னார். கிறிஸ்துவுக்குள் பாலினங்களுக்கு உள்ள சமத்துவத்தைப் பற்றிக் கலாத்தியர் 3:28 பேசுகிறது என்பதை அவர் ஒப்புக்கொண்டார்; ஆனால் சமூகத்திலும் சபையிலும் உள்ள பாலினப் படிநிலைகளுக்கு அதனால் எந்தச் சமூக விளைவுகளும் இல்லை என்று வலியுறுத்தினார். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி இயேசு போதித்த எதையும், இயேசுவைப் பற்றிய எந்தப் போதனையையும் அவர் விட்டுவிட்டார். வீழ்ச்சிக்கு முன்பே கீழ்நிலைப்படுத்தல் இருந்தது என்று வாதிட்ட பின், மூன்று வசனப்பகுதிகள் (1 தீமோத்தேயு 2:11-14; 1 கொரிந்தியர் 11:3; 1 கொரிந்தியர் 14:33-35) சபைகளில் அவர் "சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு" என்று அழைத்ததைப் பவுல் அங்கீகரித்ததைக் காட்டுகின்றன என்று அவர் வாதிட்டார்.

1 கொரிந்தியர் 11:3-இல் பவுல் குறிப்பிடும் "ஸ்திரீக்குப் புருஷன் தலையாயிருக்கிறான்" என்பது ஆணின் "மேலான அந்தஸ்தைக்" குறிக்கிறது என்றும், 1 தீமோத்தேயு 2:12-இல் உள்ள authentein என்ற வார்த்தை (இதை "அதிகாரம் செலுத்துதல்" என்று மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்று அவர் சொல்கிறார்) ஆண் போதகர்கள் செலுத்தும் அதிகாரத்தைக் குறிக்கும் ஒரு நேர்மறையான வார்த்தை என்றும் அவர் வாதிட்டார். பல நூற்றாண்டுகளாகப் பெண்களின் ஒழுக்க மற்றும் அறிவுத் தாழ்வுநிலைக்குச் சான்றாக வாசிக்கப்பட்டு வந்த "ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை, ஸ்திரீயானவளே வஞ்சிக்கப்பட்டாள்" (வசனம் 14) என்ற வசனத்துக்கு அவர் ஒரு புதுமையான மறுவிளக்கத்தையும் அளித்தார். ஏவாள், "பங்குகளைத் தலைகீழாக்கும்" (role reversal) ஒரு செயலில், ஆதாமின் அதிகாரத்தைப் புறக்கணித்து அதைத் தாண்டிச் சென்றாள்; அது பேரழிவான விளைவுகளுக்கு வழிவகுத்தது என்று அவர் சொன்னார். இவை அனைத்தையும் அவர் "வேதவாக்கியங்களின் தெளிவான போதனை" என்று அழைத்தார்.

நைட்டின் கருத்துகளை மற்ற இறையியலாளர்கள் எதிர்த்தார்கள்; சில சபைப் பிரிவுகள் பெண் தலைவர்களைத் திருநிலைப்படுத்தத்

தொடங்கியபோதும், பெரும்பாலானவை இந்த விஷயத்தைத் தொடர்ந்து விவாதித்தபோதும், விவாதம் தீவிரமாகத் தொடர்ந்தது.

1980-களின் பிற்பகுதியில், சபையிலும் இறையியலிலும் வளர்ந்துவந்த இரண்டு நட்சத்திரங்களான ஜான் பைப்பரையும் வெய்ன் குருடெமையும், சபைக்குள் பரவிக்கொண்டிருந்த இந்தத் “தவறான போதனை” என்று சொல்லப்பட்டதைச் சமாளிக்கக் களத்தில் இறங்கும்படி நைட் தூண்டினார். 1987-இல் இரண்டு கூட்டங்களில், அவர்கள் வேறு சில போதகர்களைக் கொண்ட ஒரு சிறிய குழுவைக் கூட்டினார்கள்; அந்தக் குழு முதலில் டாலஸிலும், பின்னர் டான்வர்ஸிலும் கூடி, இந்த விஷயத்தைப் பற்றி விவாதித்து, பாலினப் பங்குகளைப் பற்றிய ஒரு கோட்பாட்டு அறிக்கைக்கு ஒப்புதல் அளித்தது; அதை அவர்கள் டான்வர்ஸ் அறிக்கை என்று அழைத்தார்கள். Council of Biblical Manhood and Womanhood (வேதாகம ஆண்மை மற்றும் பெண்மைக்கான குழு) என்ற ஓர் அமைப்பையும் அவர்கள் உருவாக்கினார்கள். ஓராண்டுக்குப் பின், ஒரு காலை உணவின்போது, அந்தக் குழு டான்வர்ஸ் அறிக்கையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்துக்கு ஒரு பெயரைத் தீர்மானித்தது; ஆணாதிக்கம் அல்லது படிநிலை என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தாமல், அதற்குப் பதிலாக நிரப்புக் கோட்பாடு (complementarianism) என்ற சொல்லைத் தேர்ந்தெடுத்தது; ஏனெனில் அது “சமத்துவத்தையும், ஒருவருக்கொருவர் நன்மை பயக்கும் வேறுபாடுகளையும்” வலியுறுத்தியது.[52]

1989-இல் அவர்கள் ஒரு செய்தியாளர் சந்திப்பை நடத்தி, சிற்றேடுகளை விநியோகித்து, டான்வர்ஸ் அறிக்கையை Christianity Today இதழில் வெளியிட்டுத் தங்கள் முயற்சியைத் தொடங்கினார்கள் – இவை அனைத்தும், அது “பரவலான ஏற்பைப் பெறும்” என்ற நம்பிக்கையில் செய்யப்பட்டன. இந்தக் கருத்தை மேலும் பரப்ப, “புத்தகங்கள், கட்டுரைகள், துண்டுப்பிரசுரங்களை வெளியிடவும், அறிஞர்களுக்குக் கருத்தரங்குகளையும் பொதுமக்களுக்குப் பெரிய மாநாடுகளையும் நடத்தவும்” அந்தக் குழு தீர்மானித்தது.[53] அதன் முயற்சிகளிலிருந்து எழுந்த முதல் முக்கியப் படைப்பு, ஜான் பைப்பரும் வெய்ன் குருடெமும் தொகுத்த, 1991-இல் வெளிவந்த Recovering Biblical Manhood and

52. John Piper மற்றும் Grudem, Wayne (eds), Recovering Biblical Manhood and Womanhood, பக். 11.
53. Piper-உம் Grudem-உம் Christianity Today இதழில் வெளியிட்ட ஒரு விளம்பரத்தில் கூறியபடி. 13 January, 1989.

Womanhood என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு.[54]

அவர்களுடைய கருத்து பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது; எல்லா விவாதத்தையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப் பல சபைப் பிரிவுத் தலைவர்கள் அதைப் பயன்படுத்தினார்கள். ஆயிரமாண்டின் முடிவில், Presbyterian Church of America போன்ற சபைப் பிரிவுகளும், மிகப்பெரிய சபைப் பிரிவான Southern Baptist Convention-உம் டான்வர்ஸ் அறிக்கைக்கு ஒப்புதல் அளித்தன; சமத்துவத் திருமணங்கள், பெண் போதகர்களைத் திருநிலைப்படுத்துதல், பிரசங்க மேடையில் பெண்கள் ஆகிய கருத்துகளோடு இனி ஒருபோதும் விளையாடக் கூடாது என்று அவை தீர்மானித்தன.

நிரப்புக் கோட்பாட்டுக்கு மிக முக்கியமான வசனப்பகுதி 1 தீமோத்தேயு 2:12-15 என்பதால், Southern Baptist இறையியல் கல்லூரிகளில் மதிப்புமிக்க வேதாகம அறிஞர்களான ஆண்ட்ரியாஸ் கோஸ்டன்பெர்கர் (Andreas Köstenberger), தாமஸ் ஷ்ரைனர் (Thomas Schreiner) ஆகியோர், இந்த வசனப்பகுதிக்கு நிரப்புக் கோட்பாடு அல்லாத விளக்கம் கொடுக்கும் எல்லா முயற்சிகளையும் மறுப்பதற்காக Women in the Church என்ற அறிவார்ந்த படைப்பை வெளியிட்டார்கள். நிரப்புக் கோட்பாட்டை ஆதரிக்கும் பிற முக்கியப் படைப்புகளில் வெய்ன் குருடெமின் பிரபலமான புத்தகம் Evangelical Feminism அடங்கும்; அதில், நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர் அல்லாதவர்கள் முன்வைத்த நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட எதிர்வாதங்களை மறுத்திருப்பதாக அவர் உரிமைகோரினார். ஆண்ட்ரியாஸ் கோஸ்டன்பெர்கர் 2014-இல் God's Design for Man and Woman என்ற தன் புத்தகத்தையும் வெளியிட்டார்.

ஆனால் நிரப்புக் கோட்பாட்டு வட்டாரத்தின் மிகுந்த செல்வாக்குள்ள படைப்புகள் இவை: 2001-இல் வெளிவந்த ESV வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு, ESV Study Bible (அதன் குறிப்புகளைத் தொகுத்தவர் வெய்ன் குரூடெம்), ஜான் பைப்பர், டி. ஏ. கார்சன் (D.A. Carson), டிம் கெல்லர் (Tim Keller) ஆகியோரால் நிறுவப்பட்ட தி காஸ்பல் கோயலிஷன் (the Gospel Coalition) என்ற இணைய உள்ளடக்கத் தளம். அனைத்துச் சபைகளுக்குமான பொதுத் தளமாக இருப்பதற்குப் பதிலாக, இந்தக் கூட்டமைப்பின் விசுவாச அறிக்கையிலேயே நிரப்புக் கோட்பாடு கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் கல்வி இதழான Themelios-உடன் சேர்ந்து, நிரப்புக் கோட்பாட்டுக்குச் சவால்விடும் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு

54. Christianity Today இதை 1992-இன் ஆண்டின் சிறந்த புத்தகமாகத் தேர்ந்தெடுத்தது.

முக்கியப் படைப்பையும் அது வழக்கமாக விமர்சிக்கிறது. மாபெரும் பதிப்பகமான Crossway-உம் உதவியிருக்கிறது – கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு முக்கிய நிரப்புக் கோட்பாட்டுப் படைப்பும் அங்கிருந்தே வருகிறது.[55]

உண்மையில், நிரப்புக் கோட்பாடு எவ்வளவு வலிமையான, பயனுள்ள இயக்கமாக இருந்திருக்கிறது என்றால், அதன் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட பெரும்பாலான சபைகளுக்கு, இந்த விஷயத்தில் வேறு கருத்துகளைப் பரிசீலிப்பதுகூட வெளிப்படையான மடமையாகவோ கள்ளப்போதனையாகவோ தோன்றுகிறது. எனக்கு இது நன்றாகத் தெரியும் – இறையியலில் தேர்ந்தவன் என்று என்னை நான் கற்பனை செய்திருந்தபோதிலும், கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகளாக இந்த நிலைப்பாட்டைக் குறுக்கு விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று நான் நினைக்கக்கூட இல்லை. ஆனாலும், இது குறைபாடுள்ள நிலைப்பாடு என்றால், அது ஏன் இவ்வளவு உயர்வை அடைந்திருக்கிறது?

சமம், ஆனால் வேறுபட்ட "பங்குகள்"

ஜார்ஜ் நைட்டின் புத்திசாலித்தனமான "நபர்களாகச் சமம், பங்குகளில் வேறுபட்டவர்கள்" என்ற சொற்றொடர் நவீனச் செவிகளில் உடனடியாக இடம்பிடித்தது. "தாழ்ந்தவர்கள், ஆகவே கீழ்நிலையில் இருப்பவர்கள்" என்ற பழங்காலக் கருத்தைவிட இது மிகவும் சிறந்தது. "தாழ்ந்தவர்" என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக "சமம்" என்ற வார்த்தை வருகிறது – இது ஒரு கணிசமான முன்னேற்றம்; கீழ்நிலைப்படுத்தல் என்ற கருத்துக்குப் பதிலாக "வேறுபட்ட பங்குகள்" வருகிறது. ஆனால் கூர்ந்து பார்க்கும்போது, இந்தச் சொற்றொடர் ஒருவிதக் கைச்சாலம் என்று தெரியவருகிறது. ஏனெனில், பெரும்பாலான சமயங்களில், இதைப் பரப்புகிறவர்கள் அந்த வேறுபட்ட பங்குகள் என்னவென்று விளக்க வேண்டிய அவசியம்கூட இல்லை. "நபர்களாகச் சமம், பங்குகளில் வேறுபட்டவர்கள்" என்ற வார்த்தைகளைச் சொன்னாலே, இந்தக் கருத்தை முதன்முறையாகக் கேட்கும் பெரும்பாலானோர் திருப்தியடைந்துவிடுகிறார்கள் – குறிப்பாக, எப்படியும் ஆண்களும் பெண்களும் தேவனால் வெவ்வேறு விதமாகப்

55. இறையியல் படைப்புகளின் விரிவான, காலவரிசைப்படியான வரலாறு மற்றும் கண்ணோட்டத்துக்கு, Jamin Hübner-இன் சிறந்த PhD ஆய்வேட்டின் 2-ஆம் அதிகாரத்தைக் காண்க: www.bit.ly/3BNaSY8

படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே என்ற நிபந்தனையையும் ஒருவர் சேர்த்துக்கொண்டால்.

ஆனால் பிரச்சினை என்னவென்றால், நிரப்புக் கோட்பாட்டு டப்பாவின் மேல் எழுதியிருப்பது டப்பாவுக்குள் இல்லை! "பங்குகள்" என்ற கருத்து ஒரு நவீன சமூகவியல் கட்டமைப்பு; பெண்களிடம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட செயல்பாட்டுத் தளங்கள் வேகமாக மாறத் தொடங்கிய 1960-களில்தான் அது பிரபலமானது. இந்தச் சொல் ஒரு வேலைப் பகிர்வைக் குறிக்கிறது: ஒருவர் சில காரியங்களைக் கவனித்துக்கொள்கிறார், மற்றொருவர் வேறு சில காரியங்களைக் கவனித்துக்கொள்கிறார். எடுத்துக்காட்டாக, வீட்டு வேலை நாளில் நான் வெவ்வேறு பங்குகளை ஒதுக்குவேன் என்று என் பிள்ளைகளிடம் சொன்னால், நான் அவர்களுக்கு வெவ்வேறு பொறுப்புகளைக் கொடுப்பேன் என்றே அவர்கள் அனைவரும் எதிர்பார்ப்பார்கள்.

ஆனால் நிரப்புக் கோட்பாட்டில், "வேறுபட்ட பங்குகள் சரியாக என்ன?" என்ற கேள்வியை (பலர் இதைக் கேட்பதாகத் தெரியவில்லை) நீங்கள் கேட்டால், அதன் சாராம்சத்துக்குச் சுருக்கும்போது கிடைக்கும் பதில் இதுதான்: வீட்டிலும் சபையிலும் ஆண்கள் வழிநடத்துகிறார்கள்; இரண்டிலும் பெண்கள் கீழ்ப்படிந்து உதவுகிறார்கள். ஆனால் பாருங்கள், இது பங்குகளின் ஒதுக்கீடு அல்ல. இது வெறும் கட்டளைச் சங்கிலி. தன் உதவியாளரோடு சுற்றிவரும் ஓர் இனக்குழுத் தலைவன் ஓர் "அழகான பரஸ்பரச் சார்பில்" இல்லை – அவன் இரண்டு நபர்களைக் கொண்ட ஒரு படிநிலையில் இருக்கிறான்.

"பங்குகள்" என்ற கருத்து, மாற்றிக்கொள்ளக்கூடிய தன்மை என்ற கருத்தையும் தன்னோடு கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பிள்ளை நீச்சல் குளத்தையும் மற்றொரு பிள்ளை வரவேற்பறையையும் சுத்தம் செய்யலாம்; அடுத்த வாரம் இந்தப் பங்குகள் மாற்றப்படலாம். இதற்கு மாறாக, நிரப்புக் கோட்பாட்டின் "பங்கு" என்பது ஒருவருடைய பாலினத்தின் அடிப்படையிலான, நிரந்தரமான, மாற்ற முடியாத ஓர் அதிகார உறவு. நிரப்புக் கோட்பாட்டில், பெண்கள் பெண்கள் என்பதற்காக மட்டுமே சபையில் சில பங்குகளிலிருந்து விலக்கப்படுகிறார்கள்; ஆண்களோ ஆண்கள் என்பதற்காக எந்தப் பங்கிலிருந்தும் விலக்கப்படுவதில்லை. இந்த ஏற்பாட்டில் ஒருவரையொருவர் நிரப்புவது என்று எதுவும் இல்லை.

பங்குகள் என்ற கருத்து சமத்துவத்தோடு ஒத்துப்போகக்கூடியது; ஆனால் பிறப்பிலேயே ஒதுக்கப்படும் நிரந்தர அதிகார உறவுகள் என்ற கருத்து சமத்துவமின்மையின் அறிக்கை. தங்கள் குரோமோசோம்களின் அடிப்படையில் மட்டுமே, ஒருவர் வழிநடத்தவும் மற்றவர் பின்பற்றவும் மாற்ற முடியாதபடி விதிக்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு நபர்கள் எப்படி உண்மையாகவே சமமாக இருக்க முடியும் என்பதைக் காட்டுவதுதான் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களுக்கு எப்போதும் சவாலாக இருந்திருக்கிறது. நிரப்புக் கோட்பாட்டின் தற்காப்பாளர்கள், திரித்துவத்துக்குள் உள்ள உறவுகளோடு ஓர் இணையை வரைந்து பதிலளிக்கிறார்கள் (இதைப் பின்னர் விரிவாகப் பார்ப்போம்). இராணுவத்தில் ஓர் அதிகாரியும் ஒரு சாதாரணச் சிப்பாயும், ஒரு மேலாளரும் ஒரு தொழிலாளியும், ஒரு ஜனாதிபதியும் ஒரு குடிமகனும், அல்லது ஒரு போதகரும் ஒரு சபை அங்கத்தினரும் போன்ற உவமைகளையும் அவர்கள் கவனமாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இவற்றில் எதுவும் உள்ளார்ந்த மேன்மையைக் குறிப்பதில்லை என்று அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள்; அது உண்மைதான். ஆனால் இவை நியாயமான அல்லது பொருத்தமான உவமைகள் அல்ல[56] – எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பங்குகள் மாறலாம்; அதிகாரம் உள்ளவருக்கு அந்த அதிகாரம் அவருடைய சிறப்புத் திறமையின் அல்லது அனுபவத்தின் அடிப்படையில் இருக்கிறது. அவர்களுடைய தலைமைத்துவம் அவர்களுடைய உடலின் அடிப்படையில் பிறப்பிலேயே ஒதுக்கப்படுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு போதகர் தன் சிறப்பான குணம், அழைப்பு, பயிற்சி, வரங்கள் ஆகியவற்றின் காரணமாக வழிநடத்தலாம் – ஆனால் அந்தப் போதகர் ஒருநாள் பதவியிலிருந்து விலகலாம், அந்தச் சபை அங்கத்தினர் போதகராகலாம்.

அதிகாரமோ கீழ்நிலையோ ஒருவருடைய குரோமோசோம்களிலோ உடலிலோ எப்படிப் பொதிந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்ட ஏற்கத்தக்க ஓர் உவமையைக்கூட நான் கண்டதில்லை. மிக நெருக்கமான உவமைகள்: ஒருவர் பிறக்கும் வகுப்பு அல்லது குடும்பத்தைக் கொண்டு அவருடைய அதிகார அந்தஸ்து தீர்மானிக்கப்படும் இந்து சாதி அமைப்பு; அல்லது ஒருவருடைய தோலின் நிறம் அவருடைய அரசியல் உரிமைகளைத் தீர்மானித்த நிறவெறி ஆட்சி (Apartheid). பிறப்பிலேயே பங்குகளையும் அந்தஸ்தையும் நியமிக்கும் இந்த இரண்டு அமைப்புகளும் – எல்லா நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களும் நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்வது போல –

56. தொடர்ந்து வரும் எதிர்வாதங்களுக்காக Kevin Giles, What the Bible Actually Teaches on Women, அதி. 3-க்கு நன்றி.

சமத்துவமின்மைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள். அப்படியானால், சாதி அமைப்பிலிருந்தோ நிறவெறி ஆட்சியிலிருந்தோ நிரப்புக் கோட்பாடு சரியாக எந்த விதத்தில் வேறுபடுகிறது?

சமரசமும் சரணடைதலும்

பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்கள் வேதவாக்கியங்களில் சமரசம் செய்கிறார்கள் என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் அடிக்கடி வாதிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உணராததோ ஒப்புக்கொள்ளாததோ இதுதான்: வேதவாக்கியங்களின் தெய்வீக அதிகாரத்தை அவர்கள் சரியாகவே நிலைநிறுத்தினாலும், வேதவாக்கியங்களைப் பற்றிய தங்கள் விளக்கத்தை வேதவாக்கியங்களோடேயே ஒன்றாகக் கலந்துவிடுகிறார்கள். தேவனுடைய வார்த்தை உண்மையானதுதான்; ஆனால் அதைப் பற்றிய நம்முடைய விளக்கங்கள் எப்போதும் சரியாக இருக்க வேண்டியதில்லை என்று ஒப்புக்கொள்ளும் மனத்தாழ்மை நமக்குத் தேவை. தேவனுடைய வார்த்தை உண்மையாகவே தவறாதது. நாமோ அப்படியல்ல.

ஒரு காணொளியில்,[57] பைப்பர், குரூடெம், கெல்லர் ஆகியோர் தங்கள் அமைப்பின் கோட்பாட்டு அறிக்கையில் நிரப்புக் கோட்பாடு ஏன் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது என்று விளக்குகிறார்கள்; அதில், "தலைமைத்துவத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் தட்டிக்கழிக்கும்" விதத்தில் வேதாகமத்தைக் கையாளுவது "சுவிசேஷத்துக்கு நல்லதல்ல" என்று பைப்பர் எச்சரிக்கிறார். கார்சன் இடையில் சேர்ந்துகொள்கிறார்: "வேதவாக்கியம் இருபொருளின்றி, மீண்டும் மீண்டும், தெளிவாகச் சொல்வதைத் தவிர்த்துச் செல்வது ... தேவன் சொல்வதைக் கேட்பதல்ல. அது தேவனுடைய வார்த்தைக்கு நடுங்காமல் இருப்பதன் ஒரு வழி." தன் சொற்களில் இன்னும் நிதானமாக இருக்கும் கெல்லரும் அதையே மீண்டும் சொல்கிறார்: சமத்துவக் கோட்பாடு "நாம் வேதவாக்கியங்களை வாசிக்கும் விதத்தைப் பாதிக்கிறது. அது வேதவாக்கியங்களைப் பற்றிய நம்முடைய புரிதலைத் தளர்த்துகிறது."

சுவிசேஷப் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்களுக்கு, இந்தக் கூற்று அபத்தமானது. தேவனுடைய வார்த்தையை ஆண்டுதோறும் சரியாக

57. www.vimeo.com/44525286

விளக்குவதையே தங்கள் அழைப்பாகக் கொண்ட, வாழ்நாள் முழுவதும் வேதாகமத்தைப் படித்த நூற்றுக்கணக்கான அறிஞர்கள் வேதாகமத்தைப் பற்றித் தாழ்வான பார்வை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது முற்றிலும் நியாயமற்றது. உலகின் மிகச் சிறந்த பழமைவாத வேதாகம அறிஞர்களில் பலர் – ஒருகாலத்தில் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களாக இருந்து, இப்போது அப்படி இல்லாதவர்கள் – தங்கள் புதிய முடிவுகளுக்குக் காரணம் தேவனுடைய வார்த்தையைப் புறக்கணித்தது அல்ல, அதை இன்னும் கவனமாகப் படித்ததுதான். எஃப். எஃப். புரூஸ் (F.F. Bruce), லியோன் மாரிஸ் (Leon Morris), என். டி. ரைட் (N.T. Wright), கார்டன் ஃபீ (Gordon Fee), ரிச்சர்ட் பாக்கம் (Richard Bauckham), பிலிப் பெய்ன் (Philip Payne), வால்டர் கைசர் (Walter Kaiser), பென் விதரிங்டன் (Ben Witherington), ஸ்டான்லி கண்ட்ரி (Stanley Gundry), கென்னத் பெய்லி (Kenneth Bailey), ஐடா ஸ்பென்சர் (Aida Spencer), வால்டர் லீஃபெல்ட் (Walter Liefeld), ஜோயல் கிரீன் (Joel Green), சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Westfall), மிரியம் அட்னி (Miriam Adney), கொர்னேலியஸ் பிளான்டிங்கா (Cornelius Plantinga), ஜான் ஸ்டாக்ஹவுஸ் (John Stackhouse), மைக்கேல் பேர்ட் (Michael Bird) – இன்னும் பலர் இருக்கிறார்கள்.[58] உண்மையில், சமீபத்திய ஆண்டுகளில், குறைந்தது ஏழு பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்கள் Evangelical Theological Society (சுவிசேஷ இறையியல் சங்கம்) அமைப்பின் தலைவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; வேதவாக்கியங்களின் தவறாமையில் உள்ள நம்பிக்கையின் அறிக்கையில் ஆண்டுதோறும் கையெழுத்திட்டால் மட்டுமே அந்தச் சங்கத்தில் சேர முடியும்.[59] என் கருத்து எளிமையானது: பல நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின் கூற்றுகளுக்கு மாறாக, இந்த விவாதம் வேதவாக்கியங்களின் விளக்கத்தைச் சுற்றியே அமைந்திருக்கிறது, வேதவாக்கியங்களின் அதிகாரத்தைச் சுற்றி அல்ல.[60]

நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள், பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்களைக் கலாச்சாரத்திடம் சரணடைபவர்களாகச் சித்தரிக்க முனைந்திருக்கிறார்கள். பெண்ணியத்தின் சமூக இயக்கங்களைக்

58. இந்தப் பட்டியலுக்காக Kevin Giles, What the Bible Actually Teaches on Women, அதி. 2-க்கு நன்றி.
59. Evangelical Theological Society-இன் குறைந்தது ஏழு தலைவர்கள் – Roger Nicole, Kenneth Kantzer, Walter Kaiser, Stanley Gundry, Alan F. Johnson, Millard Erickson, Craig Keener – அனைவரும் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்கள்.
60. Kevin Giles, What the Bible Actually Teaches on Women, அதி. 9.

கிறிஸ்தவக் குடும்பத்துக்கு அச்சுறுத்தல் என்று கண்டனம் செய்த பின், நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலாளர்கள், மற்ற இறையியலாளர்கள் பெண்ணியத்தோடு கூட்டுச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று வழக்கமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். சபையில் கீழ்நிலைப்படுத்தல் கோட்பாட்டுக்கு (subordinationism) முடிவுகட்ட முன்மொழிந்தவர்களுக்கு ஜே. ஐ. பாக்கர் (J.I. Packer) காட்டிய எதிர்வினை இதோ: "பெண்களை [போதகர்களாக] ஆக்க இன்று இருக்கும் அழுத்தத்துக்கு, வேதாகம அதிகாரத்தின் மீதுள்ள எந்த மதிப்பையும்விட, உலகப்பிரகாரமான, நடைமுறைவாத, சமூகக் காரணிகளே அதிகக் காரணம். தாராளவாதச் சபை எப்போதும் செய்ய முயன்றது போல, உலகப்பிரகாரமான கலாச்சாரத்துக்குக் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும் இன்னுமொரு முயற்சியாகவே அவர்களுடைய கிளர்ச்சியை வருங்காலத் தலைமுறைகள் பார்க்கக்கூடும்."[61]

இவை வலுவான, தவறாக வழிநடத்தும் வார்த்தைகள்; ஆனால் "சமரசவாதிகளால்" சலிப்படைந்தவர்களிடம் இவை எதிரொலிக்கின்றன. வேதாகமத்துக்கு முரணான ஒரு போதனையை எதிர்கொள்ளும் இந்நாளின் வீரர்களாக ஆண்ட்ரியாஸ் கோஸ்டன்பெர்கர் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களை முன்னிறுத்துகிறார்; அந்தப் போதனை "தவிர்க்க முடியாதபடி சபையின் செயல்திறனைக் குறைத்து, நம் உலகில் தேவனுடைய ஊழியப் பணியின் முன்னேற்றத்தைப் படிப்படியாக அரித்துவிடும். நிரப்புக் கோட்பாடு – உண்மையான வேதாகமப் போதனை – கலாச்சாரத்தால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது என்று சொல்லாவிட்டாலும், ஆழமாகக் கலாச்சாரத்துக்கு எதிரானது. இந்தச் சிருஷ்டிப்பின் யதார்த்தத்தை நாம் மறுத்தால், தேவனுடைய வார்த்தையின் அதிகாரத்தையும், அதை நமக்குக் கொடுத்தவரின் அதிகாரத்தையும் குலைப்பதில் தவிர்க்க முடியாதபடி நாமும் உடந்தையாகிவிடுவோம்" என்று அவர் எச்சரிக்கிறார்.[62]

கலாச்சாரத்திடம் சரணடைவது பற்றிய அவருடைய கவலைக்கு நாம் அனைவரும் செவிகொடுக்க வேண்டும் என்றாலும், கோஸ்டன்பெர்கர் தன் சொந்த வார்த்தைகளைத் தன் சொந்தக் கருத்துகளுக்குப் பொருத்திப் பார்ப்பது நல்லது. அதற்குப் பதிலாக, நிரப்புக் கோட்பாடு ஒப்பீட்டளவில் ஒரு புதிய இறையியல் கருத்து என்பதும், பெண்ணின்

61. J. I. Packer, "Let's Stop Making Women Presbyters," Christianity Today, 11 February 11, 1991

62. www.bit.ly/3bAU0ZG

தாழ்வுநிலையைக் கலாச்சாரம் நிராகரித்ததோடு அது உடன்பட்டதிலிருந்தே நேரடியாக அது எழுந்தது என்பதும் அவருக்கு முற்றிலும் தெரியாதது போலத் தோன்றுகிறது. மேலும், நிரப்புக் கோட்பாடே உண்மையாகவே வேதாகமத்துக்கு முரணான ஒரு கலாச்சாரத்திடம் சரணடைந்ததாக இருக்கக்கூடும் என்ற சாத்தியத்தையும் அவர் கவனிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது: அதாவது, போருக்குப் பிந்தைய 1950-களின் அமெரிக்காவின் பாலின வார்ப்பு எண்ணங்களை மகிமைப்படுத்தும் மிகைப் பழமைவாத, ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரம் – அங்கே, மிகச் சிறந்த பெண்கள் என்பவர்கள், வேலைக்குச் செல்லும் தங்கள் கணவர்களை ஆதரித்துக்கொண்டு பிள்ளைகளை வளர்த்த, கீழ்ப்படிந்திருக்கும் வீட்டு அரசிகள். சுருக்கமாக, நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் தங்கள் இறையியல் எதிர்வாதிகள் வேதவாக்கியங்களில் சமரசம் செய்வதாகவும் கலாச்சாரத்திடம் சரணடைவதாகவும் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக, அவர்களுடைய தவறான சித்தரிப்புகள் அதோடு முடிவதில்லை.

"அழகான" வேறுபாடு

சுமார் பத்தாண்டுகளாக, ஆண்டுக்குப் பலமுறை, எங்கள் சபையின் அங்கத்துவ வகுப்புக்குக் கூடிவந்த நூற்றுக்கணக்கானோருக்கு, நாங்கள் இறையியலில் ஏன் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களாக இருக்கிறோம் என்று நான் விளக்குவேன். நான் இப்படி விளக்கினேன்:

திருமணத்தை நடத்த நான்கு வழிகள் உண்டு. ஆண் மேலாதிக்கத் திருமணத்தில், ஆண் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறான், மனைவி அடிமைபோலப் பின்பற்றுகிறாள். மிகைப் பெண்ணியத் திருமணத்தில், மனைவி ஆதிக்கம் செலுத்துகிறாள், செயலற்ற கணவன் அவளுடைய ஒவ்வொரு கட்டளைக்கும் பணிகிறான். இந்த இரண்டு வழிகளுமே உண்மையான சமத்துவத்தைக் குறிக்கவில்லை. சமத்துவத் திருமணத்தில், அவர்கள் சமமானவர்கள், ஆனால் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே எந்த வேறுபாடும் இல்லை. நிரப்புக் கோட்பாட்டுத் திருமணத்திலோ, அவர்கள் சமமானவர்கள், தேவன்

நியமித்த அவர்களுடைய வேறுபாடுகள் கொண்டாடப்பட்டுக் கனப்படுத்தப்படுகின்றன.

கூடியிருந்தவர்களில் கிட்டத்தட்ட எல்லாரும் இந்த நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் – நானும் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் என் நம்பிக்கைகளையும் நிலைப்பாட்டையும் பற்றி இன்னும் கவனமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கியபோது, சமத்துவ நிலைப்பாட்டைத் தவறாகச் சித்தரிப்பதன் மூலமே நான் மக்களை வென்றுகொண்டிருந்தேன் என்பதை உணர்ந்தேன். அது நியாயமான போட்டி அல்ல. உண்மையில், ஆண்களும் பெண்களும் தனித்துவமாகவும், ஒருவரையொருவர் நிரப்பும்படியாகவும் படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் சமத்துவக் கோட்பாடு (அல்லது பரஸ்பரக் கோட்பாடு) நிரப்புக் கோட்பாட்டோடு முழுமனதோடு உடன்படுகிறது. ஆண்களும் பெண்களும் தேவனுடைய வடிவமைப்பின்படியோ சராசரியாகவோ, உடலிலோ உளவியல் பண்புகளிலோ ஒரே மாதிரியானவர்கள் என்று சொல்லும் ஒரு பரஸ்பரக் கோட்பாட்டு இறையியலாளரை நான் இன்னும் சந்திக்கவில்லை. ஆனாலும், பல முன்னணி நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் தங்கள் இறையியல் எதிர்வாதிகளை இப்படித்தான் தொடர்ந்து தவறாகச் சித்தரிக்கிறார்கள். நிரப்புக் கோட்பாடு பற்றிய தங்கள் புத்தகத்தில், பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்கள் “வேறுபாடற்ற சமத்துவம்” என்ற கருத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கோஸ்டன்பெர்கர் தம்பதியர் வாதிடுகிறார்கள்.[63] உண்மையில், பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்கள் ஆண், பெண் பாலியல்பை நிலையற்றதாகவோ ஒன்றுக்கொன்று மாற்றிக்கொள்ளக்கூடியதாகவோ கருதுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, ஆண்கள் மட்டுமே தகப்பன்களாகவும், மகன்களாகவும், சகோதரர்களாகவும் இருக்க முடியும்; பெண்கள் மட்டுமே தாய்மார்களாகவும், மகள்களாகவும், சகோதரிகளாகவும் இருக்க முடியும் என்ற புரிதலை அவர்கள் எதிர்ப்பதில்லை.

பெயர்சூட்டலின் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், “நபர்களாகச் சமம், பங்குகளில் வேறுபட்டவர்கள்” என்ற சொற்றொடரை உருவாக்கியது நைட்டின் (Knight) மேதைமை என்றால், இந்தக் கருத்துக்கு “நிரப்புக் கோட்பாடு” (complementarianism) என்ற பெயரைக் கண்டுபிடித்தது

63. Andreas, Margaret Köstenberger இதை “God's Design for Man and Woman” என்ற புத்தகத்தில் சொல்கிறார்கள்.

பைப்பரின் (Piper) மேதைமை; அவருடைய சொந்த வார்த்தைகளில், அந்தப் பெயர் “தேவன் ஆதாமுக்கு ஏவாளை அவனுக்கு ஏற்ற துணையாகக் கொடுக்கும் ஆதியாகமம் 2:18-இல் உள்ள நிரப்புத்தன்மையிலிருந்து” வருகிறது. ஆனாலும், நிரப்புக் கோட்பாட்டுக்கும் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுக்கும் இடையே உள்ள உண்மையான வேறுபாட்டைப் படித்த பின், முதலாவதற்கு இன்னும் நியாயமான வரையறை “படிநிலையுடன் கூடிய நிரப்புத்தன்மை” என்றும், இரண்டாவதற்கு “படிநிலையற்ற நிரப்புத்தன்மை” என்றும் நான் நினைக்கிறேன்.[64] எங்கள் புதிய அங்கத்தினர் வகுப்பில் இருந்தவர்களிடம் நான் இதை இப்படிச் சொல்லியிருந்தால், அவர்களில் இன்னும் பலர் எங்கள் சபையில் சேருவதற்கு முன் சற்று நின்று யோசித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்களுக்கும் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களுக்கும் இடையிலான உரையாடல்களில், நம்முடைய வேறுபாடுகளைப் பற்றிப் பேச இன்னும் சிறந்த வழி இதுதான் என்று நான் முன்மொழிகிறேன்: தேவன் ஆண்களையும் பெண்களையும் நோக்கத்தோடும், சமமாகவும், ஒருவரையொருவர் நிரப்பும் விதத்திலும் படைத்தார் என்பதில் முதலில் உடன்படுவது. இது நமக்கு வியக்கத்தக்க அளவு பொதுவான தளத்தைக் கொடுக்கிறது. உண்மையான கருத்துவேறுபாடு, தேவன் நோக்கம்கொண்ட இந்த ஆண்-பெண் வேறுபாடுகள் சரியாக என்ன, ஆகவே அவை எந்த விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கின்றன என்பதை வரையறுப்பதில்தான் இருக்கிறது. ஆண்கள் எப்போதும் அதிகாரத்தில் இருக்கும்படி, முற்றிலும் தனித்தனியான தளங்கள் தேவைப்படும் அளவுக்கு நம்முடைய வேறுபாடுகள் உண்மையிலேயே பெரியவையா? அல்லது, வீட்டிலும், சமூகத்திலும், சபையிலும் தோளோடு தோள் சேர்ந்து ஒன்றாகப் பணியாற்றுவதற்கான அழைப்பாக நிரப்புத்தன்மையைப் பார்க்க முடியுமா?

சபை ஊழியத்தில், நிரப்புத்தன்மை பற்றிய நிரப்புக் கோட்பாட்டின் போதனை, வெவ்வேறு பாலினங்களுக்கு வெவ்வேறு பங்குகள்

64. Groothuis, Pierce, Fee ஆகியோர் தொகுத்த “Discovering Biblical Equality” நூலின் 2005 பதிப்பு, “complementarity without hierarchy” (படிநிலையற்ற நிரப்புத்தன்மை) என்பதைத் தன் துணைத் தலைப்பாகப் பயன்படுத்தியது. 2021 பதிப்பு இந்தச் சொல்லைக் கைவிட்டதைக் கண்டு நான் வருந்துகிறேன்; நிரப்புக் கோட்பாடு, தவறாக வழிநடத்தும் விதத்தில் என்றாலும், நிரப்புத்தன்மையைச் சமத்துவக் கோட்பாட்டோடு ஒத்துப்போக முடியாத ஒன்றாக மிகத் திறம்படச் சித்தரித்திருப்பதே இதற்குக் காரணம் என்பது தெளிவு.

ஒதுக்கப்படுகின்றன என்று சொல்கிறது; ஆனால் நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகளில் நடப்பது இதுவல்ல – அங்கே பெண்கள் சில ஊழியங்களிலிருந்து விலக்கப்படுகிறார்கள், ஆண்களோ எதிலிருந்தும் விலக்கப்படுவதில்லை! எந்த ஆணும் எந்தப் பெண்ணின் ஊழியத்தையும் செய்ய முடியும்; ஆனால் அதற்கு மாறாக முடியாது. அது நிரப்புத்தன்மை அல்ல – அது விலக்குதல்.

சமூகத்தின் சீரழிவு

நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள், பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்களைச் சமரசவாதிகளாகவும், சரணடைபவர்களாகவும், பாலின வேறுபாட்டை அழிப்பவர்களாகவும் தவறாகச் சித்தரிப்பது மட்டுமல்ல; கலாச்சாரத்தின் சீரழிவுக்கே ஓரளவு அவர்கள்மேல் பழி சுமத்துகிறார்கள்.

போட்டியிடும் கருத்துகள்மேல் சமூகத்தின் சீரழிவுக்கான பழியைச் சுமத்துவது ஒரு வழக்கமான அரசியல் உத்தி என்றால், பைப்பரும் குருடெமும் (Grudem) இந்த உத்தியை மிகத் திறம்படப் பயன்படுத்துகிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, கெல்லரும் (Keller) கார்சனும் (Carson) அருகில் இருந்து தலையசைக்க, தி காஸ்பல் கோயலிஷன் (The Gospel Coalition) ஏன் சமத்துவக் கோட்பாட்டை நிராகரிக்கிறது என்பதைப் பைப்பர் விளக்குகிறார்: வீட்டிலும் சமூகத்திலும் ஆண்களைப் பணிவிடை செய்யும் தலைவர்களாக (servant leaders) ஆக்கத் தவறுவதை அவர் “கொடூரமான ஆண்மைச் சமூகம்,” “செயலற்ற தன்மை,” “ஆண்மை பற்றிய குழப்பம்,” “கோபத்தின் தருணங்களில் வெடிக்கும் ஆண்கள்,” “இந்த முழு ஓரினச்சேர்க்கை விஷயம்,” “பெண்கள் மீதான துஷ்பிரயோகம்,” “பிள்ளைகள் புறக்கணிக்கப்படுதல்” ஆகியவற்றோடு தொடர்புபடுத்துகிறார்.[65] நிச்சயமாக, இவற்றில் பெரும்பாலானவை தேவனுடைய இலட்சியங்கள் அல்லவே அல்ல. ஆனால், ஆண்கள் பணிவிடை செய்யும் தலைவர்களாக இருக்க வேண்டும், பெண்கள் ஆண்களின் தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வதுதான் சமூகத்தின் எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் தீர்வு என்று பைப்பரால் உண்மையில் நிரூபிக்க முடியுமா?

65. https://vimeo.com/44525286

அதுபோலவே, வீட்டிலும், சபையிலும், சமூகத்திலும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் உண்மையான சமத்துவத்தையும், அவர் "வேறுபாடுகளை ஒழித்தல்" என்று அழைப்பதையும் சபை அனுமதித்தால் வெளிப்படும் பேரழிவுகளைப் பற்றிக் குரூடெம் புலம்புகிறார்.[66] திருமணங்களில், அது "கணவர்களைக் கோழைகளாகவும் மனைவிகளை அதிகாரத்தைப் பறிப்பவர்களாகவும்" மாற்றும் என்கிறார். பிள்ளை வளர்ப்பில், "பிள்ளைகள் மிகக் குறைந்த கண்டிப்போடும், அதிகாரத்தின் மீது மிகக் குறைந்த மரியாதையோடும் வளர்க்கப்படுவார்கள்." குடும்பத்தில், "எல்லாப் பொறுப்புகளும் வேதவாக்கியங்கள் குறிப்பிடும் பங்குகளின்படி அல்ல, வரங்களுக்கும் விருப்பங்களுக்கும் ஏற்பவே பகிர்ந்துகொள்ளப்படும்." மனிதப் பாலியல்பின் துறையில், ஆண்கள் "ஆண்மையற்றவர்களாகவும் பெண்களுக்குக் கவர்ச்சியற்றவர்களாகவும்", பெண்கள் "பெண்மையற்றவர்களாகவும் ஆண்களுக்குக் கவர்ச்சியற்றவர்களாகவும்" ஆகிவிடுவார்கள்; இருவரும் "பாலுறவைக் குறித்து இருமனதுடையவர்களாக" இருப்பார்கள். விளையாட்டில், மக்கள் "போட்டியை எதிர்த்து, அதை நல்லதாக அல்ல, தீயதாகக் கருதுவார்கள்." பொருளாதாரத்தில், "யாரும் மிகப் பணக்காரராக இருக்க அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள்; நலத்திட்ட அரசையும் அரசாங்கத்தையும் பெருமளவில் சார்ந்திருக்கும் நிலை ஏற்படும்." கல்வியில், அவர்கள் "சில வகையான செயல்பாடுகளுக்குச் சிறுவர்களிடமும், வேறு சில வகையான செயல்பாடுகளுக்குச் சிறுமிகளிடமும் உள்ள இயல்பான விருப்பங்களையும் திறன்களையும் வலுக்கட்டாயமாக ஒழித்துவிடுவார்கள்."

நான் இதைக் கற்பனை செய்யவில்லை. நிரப்புக் கோட்பாட்டைத் தற்காக்கும் தன் மிகப் பிரபலமான புத்தகத்தில் குரூடெம் எழுதிய வார்த்தைகள் இவை. நம்முடைய நவீன சமூகம் நிச்சயமாக மிக உண்மையான சவால்களை எதிர்கொள்கிறது என்றாலும், இவை அனைத்துக்கும் தன் எதிராளியின் கருத்துகள்மேல் பழி சுமத்துவது நேர்மையற்றதும் வஞ்சகமானதும் ஆகும். டான்வர்ஸ் அறிக்கை ஓர் அரசியல் இலக்கியம் என்பதற்கு ஒருவேளை மிக வலுவான சான்று அதன் கடைசி வரிதான்: "இந்தக் கொள்கைகளை மறுப்பதோ புறக்கணிப்பதோ, நம்முடைய குடும்பங்களிலும், நம்முடைய

66. இந்த மேற்கோளும், இந்தப் பத்தியில் தொடர்ந்து வரும் மேற்கோள்களும் Wayne Grudem, Evangelical Feminism, அதி. 1-இலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை.

சபைகளிலும், பரந்த கலாச்சாரத்திலும் மேலும் மேலும் அழிவுகரமான விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கும் என்று நாங்கள் உறுதியாக நம்புகிறோம்."[67]

சமூக-மதப் பகுப்பாய்வாளரான கிறிஸ்டின் டு மெஸ் (Kristin Du Mez), Jesus and John Wayne என்ற தன் புத்தகத்தில், பெண்ணியம், உலகப்பிரகாரமயமாதல் (secularism), பின்நவீனத்துவம் ஆகியவற்றின் எழுச்சி; அர்த்தத்தையும் அடையாளத்தையும் இழத்தல்; பாலியல் புரட்சியின் வெற்றி ஆகியவற்றால் குறிக்கப்பட்ட ஒரு நூற்றாண்டின் முடிவில், இப்படிப்பட்ட கூற்றுகள் சுவிசேஷ அமெரிக்காவில் ஏன் இவ்வளவு செல்வாக்குப் பெற்றன என்று சொல்கிறார்: "தங்கள் சொந்த அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக அச்சங்களைத் தூண்டிவிடுவதில் நேரடி ஆர்வம் கொண்டிருந்த சுவிசேஷத் தலைவர்கள் இந்த அச்சங்களைத் தீவிரமாகத் தூண்டிவிட்டார்கள்; பழமைவாத சுவிசேஷக் கிறிஸ்தவத்தின் வரலாற்றில் நாம் இதைக் காண்கிறோம்."[68]

ஆனாலும், சிந்தனையுள்ள, அர்ப்பணிப்புள்ள எத்தனையோ கிறிஸ்தவர்கள் கேள்வியின்றி நிரப்புக் கோட்பாட்டைப் பற்றிக்கொண்டிருப்பதற்கு இன்னும் ஒரு காரணம் இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் காரணம், ஒரு தேர்ந்த, ஆனால் இறுதியில் தவறாக வழிநடத்தும் உவமை.

திரித்துவத்தில் கீழ்நிலை

பல ஆண்டுகளுக்கு முன், வீட்டிலும் சபையிலும் ஆணின் தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளச் சிரமப்படக்கூடிய சக போதகர்களின் மனைவிகளுக்காக ஏதாவது எழுதும்படி என் மனைவி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். நான் ஏற்கெனவே விளக்கியது போல, நிரப்புக் கோட்பாட்டின் அடிப்படைக் கருத்தைப் புரிந்துகொள்வது கடினம்: ஒருவர் எப்படி ஒரே நேரத்தில் சமமாகவும் கீழ்நிலையிலும் இருக்க முடியும்? எங்களுடைய வேறுபட்ட பங்குகள் என்று சொல்லப்பட்டவற்றின் பின்னால் உள்ள காரணத்தைப் புரிந்துகொள்ள என் மனைவி

67. www.bit.ly/3CFM0CC
68. "The Rise and Fall of Mars Hill" பாட்காஸ்டின் 5-ஆம் பகுதியிலிருந்து (13-ஆம் நிமிடத்தில்); இங்கே கிடைக்கிறது: www.bit.ly/3CEBjAm.

போராடினார்; கேத்தி கெல்லரின் (Kathy Keller) தேர்ந்த உவமையை வாசிக்கும் வரை அப்படியே இருந்தார்; பின்னர் அந்த உவமையைத் தன் சொந்தக் கட்டுரையின் உச்சக்கட்டமாகச் சேர்த்தார். கெல்லரின்படி, வீட்டிலும் சபையிலும் தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போதகரின் மனைவி, இயேசு தம்முடைய பிதாவுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்ததன் வெளிச்சத்தில் காட்டப்படுகிறாள்:

இயேசு, நம்முடைய இரட்சிப்பை உறுதிசெய்வதற்காக ஓர் ஊழியக்காரனின் பங்கை ஏற்றுக்கொண்டு, கீழ்ப்படிகிற தம் ஊழியக்காரத் தன்மையில் (பிலிப்பியர் 2:5-11), பிதாவுக்கு அவர் கீழ்ப்படிந்தது ஒரு கொடை என்றும், அவரிடமிருந்து கட்டாயப்படுத்திப் பெறப்பட்ட ஒன்று அல்ல என்றும் காட்டுகிறார். பிதாவோடு அவருக்கு உள்ள சமத்துவம் ஒருபோதும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுவதில்லை ... குமாரன் பிதாவோடு [சாராம்சத்தில்] சமமாக இருப்பதும், ஆனாலும் இரட்சிப்பின் நோக்கத்துக்காக ஊழியக்காரனின் பங்கை ஏற்றுக்கொண்டு [செயல்பாட்டில்] அவருக்குக் கீழ்ப்படிவதும், திரித்துவத்தின் இரகசியத்தின் இதயத்துக்குள் நம்மை வழிநடத்துகின்றன. அதே சத்தியங்களை, அதே பங்குகளை நடித்துக்காட்டும் மனித நடிகர்கள் இல்லாமல், வேறு எப்படி இதை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கவாவது முடியும்?[69]

இயேசு பிதாவுக்குச் சமமானவர், ஆனாலும் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறார் என்று கெல்லர் வாதிடுகிறார். இதை வாசித்த பின், என் மனைவியும் போதகர்களின் மனைவிகள் பலரும் தங்கள் இருதயங்களில் இந்த விஷயத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டதில் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். தங்களுக்குச் “சமமான” ஒருவருக்குக் கீழ்ப்படியும், தேவன் கொடுத்த பங்கை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், திரித்துவத்தின் அழகான, இரகசியமான வாழ்வை உலகுக்குக் காட்டுகிறோம் என்று அவர்கள் முடிவுசெய்தார்கள்.

ஆனால் இந்த உவமையில் ஓர் அழிவுகரமான குறைபாடு இருக்கிறது. எந்த மனிதருக்கும் (போதகருக்கோ, ராஜாவுக்கோ, வாழ்க்கைத் துணைக்கோ, பெற்றோருக்கோ) நாம் கீழ்ப்படிவதை, இயேசு பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்ததை மாதிரியாகக் கொண்டு அமைக்க வேண்டும் என்று வேதவாக்கியம் எங்கும் போதிக்கவில்லை. கெல்லர் குறிப்பிடும் பிலிப்பியர் 2-ஆம் அதிகாரப் பகுதியில், கிறிஸ்து தேவனுக்குச் சமமாக

69. Kathy Keller, Jesus, Justice, and Gender Roles, அதி. 2.

இருந்தும் சிலுவையில் மரிக்கும் ஊழியக்காரனாகிறார்; இது முக்கியமாக இயேசுவின் மனத்தாழ்மையையும் மற்றவர்களுக்கு அவர் செய்த ஊழியத்தையும் விவரிக்கிறது – இதை எல்லா மக்களும், எல்லா மக்களோடும் உறவாடும்போது பின்பற்றலாம்.[70]

“மனித நடிகர்கள் அதே பங்குகளை நடித்துக்காட்டாவிட்டால்” திரித்துவம் புரிந்துகொள்ள முடியாதது என்ற கெல்லரின் கூற்று ஆபத்தானது. தங்கள் இலட்சியச் சமூக உறவுகளைத் திரித்துவத்துக்குள் புகுத்தி வாசிக்க மக்கள் சமீபத்தில் பலமுறை முயன்றிருந்தாலும், திரித்துவத்துக்குள் உள்ள உறவுகளைச் சரியாகச் சித்தரிக்கக்கூடிய எந்தப் பூமிக்குரிய உறவும் இல்லை. ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தே ஆக வேண்டுமானால், அது ஒரு வயதான ஆண், ஓர் இளைய ஆண், ஓர் அண்ணகன் ஆகிய மூவருக்கு இடையிலான திருமணமாகத்தான் இருக்கும் என்று மைக்கேல் பேர்ட் (Michael Bird) அவ்வளவு வேடிக்கையாக இல்லாமல் கூறுகிறார். கணவன்–மனைவி பங்குகளைப் பிதா–குமாரன் பங்குகளோடு தொடர்புபடுத்துவது ஒரு கடுமையான தவறு என்பதே பேர்டின் கருத்து.[71]

நைட்டின் தலைசிறந்த சாதனை நபர்களாகச் சமம், பங்குகளில் வேறுபட்டவர்கள் என்ற சொல்லும், பைப்பரின் சாதனை நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர் என்ற சொல்லும் என்றால், குருடெமின் பங்களிப்பு திரித்துவம்–திருமணம் உவமை பற்றிய இந்தப் போதனை. 1994-இல் வெளிவந்த தன் Systematic Theology நூலில், திரித்துவம் நித்தியகாலமாக, ஆளத்துவத்தில் உண்மையான சமத்துவத்துக்கும் பங்குகளில் வேறுபாட்டுக்கும் ஒரு வேதாகம எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது என்ற நைட்டின் 1977-ஆம் ஆண்டுக் கருத்தை முதன்முதலில் பரவலாக்கியவர் அவரே.[72] ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே

70. இது அதன் தொடக்க வாக்கியத்திலேயே வெளிப்படையாக இருக்கிறது: “மனத்தாழ்மையோடு மற்றவர்களை உங்களைவிட மேலானவர்களாக மதியுங்கள்; உங்கள் சொந்த நலன்களை அல்ல, ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களின் நலன்களையே நோக்குங்கள். ஒருவரோடொருவர் கொள்ளும் உறவுகளில், கிறிஸ்து இயேசுவிடம் இருந்த அதே சிந்தை உங்களிடமும் இருக்கட்டும்...” (பிலிப்பியர் 2:3-5)
71. மேலும் அறிய இந்தச் சிறு காணொளியைக் காண்க: www.bit.ly/3waFKAs
72. George Knight III, 1977-இல் வெளிவந்த தன் சிறிய புத்தகமான “The New Testament Teaching on the Role of Women”-இல் உண்மையில் இந்த உவமையை முதலில் கொண்டுவந்தார்; ஆனால் Grudem அதை வளர்த்து, தன் “Systematic Theology”-இல் முறைப்படுத்தப்பட்ட இறையியலாகப் பிரபலப்படுத்தினார்; வேதாகமப் போதனையைச் சுருக்கித் தர உலகெங்கும் உள்ள வேதாகமக் கல்லூரிகளில் மிகப் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் பாடநூல் அது.

தாங்கள் எதிர்பார்த்த ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலுக்குத் திரித்துவம் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு என்று வாதிட்டவர்களுக்கு எதிர்வினையாக, குரூடெம் முற்றிலும் எதிர்த் திசையில் முழுமூச்சாகச் சென்று, தனித்துவமான பங்குகள் உண்மையில் திரித்துவத்துக்குள் உள்ள நித்திய உறவுகளின் இதயத்திலேயே இருக்கின்றன என்று வாதிட்டார். குமாரன் பூமிக்கு வரும் தம் பணியைத் தொடங்குவதற்கு யுகங்களுக்கு முன்பே, அவர் ஏற்கெனவே பிதாவுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தார் என்று வாதிட Eternal Functional Subordination (நித்திய செயல்பாட்டுக் கீழ்நிலை) என்ற சொல்லை அவர் அறிமுகப்படுத்தினார். பிதாவுக்குக் குமாரன் கீழ்ப்பட்டிருப்பது தற்காலிகமானது அல்ல என்று காட்டுவது குருடெமுக்கு முக்கியமாக இருந்தது. அவர் இப்படி வாதிட்டார்: "'நீர் பிதா என்பதற்காக மட்டுமே நீர் பொறுப்பில் இருப்பது நியாயமல்ல' என்று குமாரன் பிதாவிடம் சொல்கிறாரா? 'நீர் பதினைந்து பில்லியன் ஆண்டுகளாகப் பொறுப்பில் இருக்கிறீர், இப்போது அடுத்த பதினைந்து பில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு என் முறை' என்று குமாரன் பிதாவிடம் சொல்கிறாரா? இல்லை! நிச்சயமாக இல்லை!"[73]

டிம் மற்றும் கேத்தி கெல்லர், குமாரனின் நித்திய கீழ்நிலையை நம்புவதற்குச் சற்று முன்பாகவே நின்றுவிடுவதாகத் தெரிகிறது; ஆனாலும், திரித்துவம் நிரப்புக் கோட்பாட்டுத் திருமணத்துக்கு ஒரு மாதிரி என்ற கருத்தின் மிகப் பிரபலமான பரப்புநர்களாக அவர்கள் ஆனார்கள்; அதிகம் விற்பனையான ஒரு புத்தகத்தில் இப்படிக்கூட வாதிட்டார்கள்: "நமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட [திருமணப்] பங்குகள் திரித்துவத்துக்குள் உள்ள உறவுகளின் தன்மையில் வேரூன்றியிருப்பதால், திருமணத்துக்குள் தேவன் நோக்கம்கொண்டிருக்கும் [அதிகாரம்–கீழ்ப்படிதலில்] கைவைப்பது நிச்சயமாக நம்முடைய உரிமை அல்ல."[74] ஆனால், குமாரனின் கீழ்நிலை நித்தியமானது என்ற குருடெமின் மேலடுக்கு வாதம் இல்லாமல், கெல்லர் தம்பதியரின் திரித்துவம்–திருமணம் உவமை நிலைக்காது. குமாரன் மாம்சமானபோது, திரித்துவத்தின் ஒரு நபர் 33 ஆண்டுகள் மனிதரானார்; அந்தக் காலம் முழுவதும் பிதாவிடமிருந்தும் ஆவியானவரிடமிருந்தும் கட்டளைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள அவர் தாமாக முன்வந்தார். அவர்களுடைய நித்திய சமத்துவம் மற்றும் பரஸ்பரத்தின் பின்னணியில் இதை வைத்துப் பார்க்கும்போது,

73. Wayne Grudem, Evangelical Feminism and Biblical Truth, அதி. 1.
74. Timothy மற்றும் Kathy Keller, The Meaning of Marriage, அதி. 6.

மாம்சமானதை அது உண்மையில் என்னவோ அப்படியே காண்கிறோம்: எல்லா யதார்த்தத்தின் வரலாற்றிலும் மீண்டும் நிகழ முடியாத ஒரு நிகழ்வு. தேவனுடைய நித்திய இருப்பில் உள்ள இந்தத் தருணத்தை, மனிதத் திருமணத்தில் பாலினப் பங்குகளுக்கான நிரந்தரமான, மாற்ற முடியாத நெறியாக எடுத்துக்கொள்வது பொறுப்பானதும் அல்ல, பொருத்தமானதும் அல்ல. பிதா பரலோகத்தில் இருந்தபோது குமாரன் பூமியில் இருந்த காலத்தைப் போலல்லாமல், மனைவியும் கணவனும் ஒரே தரையில் கால் ஊன்றி நிற்கிறார்கள்.

இதனால்தான் குரூடெம் வாதத்தை வலுப்படுத்தினார். அவரைப் பின்பற்றி, பெரும்பாலான நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலாளர்கள், திரித்துவத்துக்குள் உள்ள நித்திய உறவுகளைச் சமத்துவமும் "பங்குகளும்" கொண்ட உறவுகள் என்று பேசத் தொடங்கினார்கள். ஜான் ஸ்டார்க் (John Starke), புரூஸ் வேர் (Bruce Ware), ராட்ரிக் டர்ஸ்ட் (Rodrick Durst), மால்கம் யார்னல் (Malcolm Yarnell), மைக்கேல் ஓவி (Michael Ovey) போன்ற பிற நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலாளர்கள், சமத்துவத்தை அல்ல, படிநிலையையே திரித்துவத்தின் வரையறுக்கும் அம்சமாக வலியுறுத்தும் திரித்துவ மாதிரிகளை முன்வைத்தார்கள். "பிதாவே கிறிஸ்துவின் அதிகாரம், எப்போதும் அப்படியே இருந்திருக்கிறார் ... அதிகாரம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் ஒழுங்கு இல்லாமல் திரித்துவம் இல்லை"[75] என்று ஓவன் ஸ்ட்ராக்கன் (Owen Strachan) 2016-இல் வெளிவந்த தன் The Grand Design: Male and Female He Made Them என்ற புத்தகத்தில் சொன்னார்; அந்தப் புத்தகத்தை அவர் "வெய்ன் குருடெமுக்கு ... கிறிஸ்துவுக்குள் தேவனுடைய மகத்தான வடிவமைப்பை எங்களுக்கும் இன்னும் பலருக்கும் காட்டியவருக்கு" அர்ப்பணிக்கிறார்.

பெண்ணின் கீழ்நிலைப்படுத்தலுக்கான தன் புதிய வாதத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு, குரூடெம் அதன் மீது எல்லாவற்றையும் பணயம் வைத்தார்; "திரித்துவத்தைப் பற்றிய சரியான புரிதலே" பெண்களின் அந்தஸ்தையும் பங்குகளையும் "இறுதியாகத் தீர்மானிப்பதில் மிகவும் தீர்க்கமான காரணியாக மாறக்கூடும்" என்று சொன்னார்.[76] ஆனால் 2016-இல், நம்பகமான வேறு சில நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலாளர்கள், குருடெமின் திரித்துவப் பதிப்பில் உள்ள கடுமையான ஆபத்துகளை எதிர்கொள்ள ஒன்றுசேர்ந்தார்கள்.

75. Owan Strachan மற்றும் Gavin Peacock, The Grand Design: Male and Female He Made Them

76. Wayne Grudem, Evangelical Feminism and Biblical Truth, பக். 411, அடிக்குறிப்பு 12.

நியாயமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், அதை முதலில் விமர்சித்த இறையியலாளர், 2002-இல் வெளிவந்த The Trinity and Subordinationism என்ற படைப்பில் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளரான கெவின் கைல்ஸ் (Kevin Giles).[77] ஆனால் 2016-இல் போதுமான அளவு நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலாளர்கள் தொடர் வலைப்பதிவுகள் மூலமும், அதைத் தொடர்ந்த இணைய விவாதங்கள் மூலமும் இந்தக் கள்ளப்போதனைக்குச் சவால்விட்டபோதுதான், இந்தக் கோட்பாடு இறுதியாகவும் தீர்க்கமாகவும் வீழ்ந்தது. பாலினப் படிநிலை பற்றிய தங்கள் நிலைப்பாட்டைத் தற்காப்பதில் இத்தனை ஆண்டுகளாக நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் தவறான விதத்தில் பயனடைந்த, சரியான விசுவாசத்துக்கு முரணான இந்தக் கருத்திலிருந்து பரவலான மனந்திரும்புதலுக்கு இது வழிவகுத்தது. அதற்கு நிச்சயமாக மனந்திரும்புதல் தேவைப்பட்டது: குருடெமின் Eternal Functional Subordination, குமாரன் நித்திய சாராம்சத்தில் பிதாவைவிடக் குறைந்தவர் என்று சொல்லும் பண்டைய கள்ளப்போதனையான ஏரியஸ் கொள்கையின் (Arianism) திசையிலேயே – அவ்வளவு தூரம் போகாவிட்டாலும் – செல்கிறது.[78] திரித்துவத்தின் நித்திய உறவுகளில் உள்ள சாராம்ச ஒற்றுமையையும் சமத்துவத்தையும் உறுதிப்படுத்திய ஒரு பேராயத்தில் (council) ஆதிச் சபை இந்தக் கள்ளப்போதனையை முதன்முதலில் நிராகரித்தது. விவாதத்தின்போது ஒரு பதிவில் லியம் கோலிகர் (Liam Goligher) சொன்னது போல: “நித்திய திரித்துவத்துக்குள் பிதாவுக்கு உண்மையான முதன்மை உண்டு என்றோ, குமாரனுக்குக்

77. Kevin Giles, The Trinity and Subordinationism: The Doctrine of God and the Contemporary Gender Debate

78. “Eternal Functional Subordination” என்பது மூன்று காரணங்களால், “homoianism” என்று அழைக்கப்படும் அரை-ஏரியஸ் கொள்கையின் (semi-Arianism) ஒரு வகையை ஒத்திருக்கிறது: 1) உள்ளார்ந்த (immanent) திரித்துவ உறவுகளை வரையறுக்க, வேதவாக்கியங்களில் உள்ள மீட்புச் செயல்பாட்டுத் திரித்துவத்தை (economic Trinity) அளவுக்கு மீறிச் சார்ந்திருத்தல், 2) அது தேவத்துவத்துக்குள் ஒரு படிநிலையால் குறிக்கப்படும் வலுவான கீழ்நிலைக் கோட்பாட்டுக்கு (subordinationism) வழிவகுத்தல், 3) அதன் விளைவாக, குமாரனைப் பிதாவைவிடக் குறைந்த மகிமையும் மகத்துவமும் உடையவராக அடையாளம் காணுதல்.” (Michael F. Bird மற்றும் Scott Harrower, ed, 2009: “Trinity without Hierarchy: Reclaiming Nicene Orthodoxy in Evangelical Theology,” அதி. 1.) Matthew Tinkham இந்தக் கள்ளப்போதனையை “neo-subordinationism” (புதிய கீழ்நிலைக் கோட்பாடு) என்று அழைக்கிறார் – காண்க: www.bit.ly/3PXG1jT

கீழ்நிலை உண்டு என்றோ சொல்வது, கிறிஸ்தவ சரியான விசுவாசத்திலிருந்து (orthodoxy) வெளியே போய்விட்டதாகும்."[79] தி காஸ்பல் கோயலிஷன் கூட, திரித்துவத்தைப் பற்றிய அகஸ்டினின்

79. ஆதாரம்: www.bit.ly/3wdix0I "வேறுபட்ட பங்குகள்" என்ற மொழியை Grudem அதிகாரம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலோடு எப்படிக் கலந்துவிட்டார் என்பதைப் பிற அறிஞர்கள் கவனித்தார்கள். ஆனால் இந்த முறை, "நபர்களாகச் சமம், (பாலினப்) பங்குகளில் வேறுபட்டவர்கள்" என்ற தன் கோட்பாட்டை அவர் திரித்துவத்துக்குள் புகுத்தி வாசித்திருந்தார். ஆயினும், இயேசுவும், பரிசுத்த ஆவியானவரும், பிதாவும் "வெவ்வேறு காரியங்களைச் செய்வதைப்" புதிய ஏற்பாட்டைப் பற்றிய ஆய்வு காட்டினாலும், இதை வெறுமனே அதிகாரம், கீழ்ப்படிதல் பற்றிய கருத்துகளோடு கலந்துவிடக் கூடாது. நித்தியப் படிநிலை இல்லாமல் பிதாவையும், குமாரனையும், ஆவியானவரையும் வேறுபடுத்திக் காண நமக்கு வழியே இல்லை என்ற Grudem-இன் வாதங்கள் மிகவும் பலவீனமாகத் தோன்றத் தொடங்கின. மீட்பைத் திட்டமிடுவதில் பிதாவும், இரட்சிப்பை நிறைவேற்றுவதில் இயேசுவும், இரட்சிப்பைப் பயன்படுத்துவதில் ஆவியானவரும் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனாலும் இந்த வெவ்வேறு "பங்குகள்" ஒழுங்கைக் குறித்தாலும், படிநிலையைக் குறிப்பதில்லை. இயேசு பூமியில் இருந்தபோது, பிதாவிடமிருந்தும் ஆவியானவரிடமிருந்தும் அறிவுறுத்தல்களைப் பெற்றுக்கொண்டார். இயேசு பரலோகத்துக்குத் திரும்பியபோது, ஆவியானவர் பிதாவாலும் குமாரனாலும் அனுப்பப்பட்டார். ஆனால் ஒருவர் மற்றவர்களுக்குக் காட்டும் இந்தக் "கீழ்ப்படிதல்", அவர்களுடைய முற்றிலும் தனித்துவமான ஊழியக் கூட்டுச்செயல்பாட்டின் அவசியத்தால் ஏற்படுகிறது; அது பிதா, குமாரன், ஆவியானவர் ஆகியோரின் உறவுகளில் உள்ள நித்தியப் படிநிலையின் அடையாளம் அல்ல. பிதா செயல்பாடுகளை வழிநடத்தினாலும், அதே நேரத்தில் பிதா – தேவன் ஒரே சித்தத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் பிதாவும் குமாரனும் ஆவியுமாக ஒரே நேரத்தில் இருப்பதால் – குமாரனிலும் ஆவியானவரிலும் தம்முடைய சொந்தச் செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுகிறார். ஒரே சாராம்சம் உடையதால், தேவத்துவம் ஒரே சித்தத்தைப் பகிர்ந்துகொள்கிறது – நித்திய அர்த்தத்தில் அதிகாரம், கீழ்ப்படிதல் பற்றிய எந்த அர்த்தமுள்ள பேச்சையும் தாங்காத ஓர் உண்மை இது. பிதாவுக்கு இயேசு இப்போது கீழ்ப்பட்டிருக்கிறார் என்பதற்கு ஒருவேளை மிகத் தெளிவான மறுப்பு பவுலிடம் இருக்கிறது; அவர் 1 கொரிந்தியர் 15:28-இல் இப்படிச் சொல்கிறார்: "குமாரன் தாமும் தமக்குச் சகலத்தையும் கீழ்ப்படுத்தினவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பார்; தேவனே சகலத்திலும் சகலமுமாயிருப்பதற்கு." இந்த வசனத்தின்படி, இயேசு கிறிஸ்து இந்தத் தற்போதைய யுகத்தில் பிதாவுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர் அல்ல; ஆகவே அவர் நித்தியமாகக் கீழ்ப்பட்டவர் என்பது உண்மையாக இருக்க முடியாது. யுகத்தின் முடிவில், எதிர்காலத்தில் இந்தக் "கீழ்ப்படுதல்" சரியாக என்னவாக இருக்கும் என்பதில் அறிஞர்கள் பிரிந்திருக்கிறார்கள். சங்கீதம் 8 மேற்கோள் காட்டப்படும் 24-27 வசனங்களின் சூழலைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, இது நித்திய தேவகுமாரனாக அவருடைய தன்மையை அல்ல, உண்மையான ஆதாமாக அவருடைய தனித்துவமான பங்கில் உள்ள இயேசுவைக் குறிக்கிறது என்று நான் முன்மொழிகிறேன். தேவ-மனிதராக, தெய்வீகம் மனிதத்தன்மையைத் தமக்குள் ஏற்றுக்கொண்டவராக, அவர் இறுதியாகச் சகலத்தின் இறுதிக்கால ஒற்றுமையை நிறைவேற்றுவார். அப்போது, அவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மீட்கப்பட்ட மனிதகுலம், புதுப்பிக்கப்பட்ட சிருஷ்டிப்பின் ராஜாக்களாகவும் ராணிகளாகவும் தங்கள் இடத்தை முழுமையாக எடுத்துக்கொள்ளும்; அவர்கள் தங்கள் தேவனுக்கு இனி கலகம் செய்யாமல் கீழ்ப்பட்டிருப்பார்கள் – அந்தத் திரியேக தேவன், அப்போது, பாவத்தாலோ சாத்தானாலோ மரணத்தாலோ தடைபடாமல், எல்லா மனித விவகாரங்களிலும் பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் தம்மை அற்புதமாக வெளிப்படுத்துவார்.

(Augustine) போதனையை மீண்டும் ஆராய்ந்து, திரித்துவத்துக்குள் உள்ள நித்திய உறவுகளின் ஓர் அம்சமாக அதிகாரம்–கீழ்ப்படிதல் இருப்பதை அவர் மறுத்ததைக் காட்டும் ஒரு கட்டுரையை வெளியிட்டது.[80] இறையியல் உலகில் கருத்து மாற்றம் எவ்வளவு தீவிரமாகவும் திடீரெனவும் இருந்தது என்றால், திருமணம் உட்படக் குறிப்பிட்ட சமூக உறவுகளைத் திரித்துவத்தின் உள்வாழ்வுக்குள் புகுத்தி வாசிக்கக் கூடாது என்பது இப்போது பழமைவாத நிரப்புக் கோட்பாட்டு வட்டாரங்களில் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.[81] நைட்டாலும் குருடெமாலும் திசைதிருப்பப்பட்ட பின், பல சுவிசேஷ அறிஞர்கள், "பாலினப் பங்குகள் பற்றிய தங்கள் கூற்றுகளுக்கு முட்டுக்கொடுப்பதற்காக ஒரு சிறிய இறையியலாளர் குழு ஒட்டவைத்த [திரித்துவம் பற்றிய] நிரப்புக் கோட்பாட்டுக் கதையை" தாங்கள் நிராகரிப்பதைத் தெளிவுபடுத்தி, "ஒரே தேவனையும், ... அதிகாரத்தின் படிநிலைகளால் [வேறுபடுத்தப்படாத] சமமான மூன்று நபர்களையும் அறிக்கையிடுகிற அப்போஸ்தல மற்றும் சுவிசேஷ விசுவாசத்துக்கு" தங்கள் உறுதிமொழியைப் புதுப்பித்திருக்கிறார்கள்.[82]

என்ன அற்புதமான முன்னேற்றம்! உண்மையில், திரித்துவ உறவுகளை ஒரு மனிதச் சமூகத்துக்குப் பொருத்துவதில் நியாயமான ஒரே பயன்பாடு, இயேசு தம்முடைய ஜெபத்தில் குறிப்பிட்டதுதான்: அவரும் பிதாவும் ஒன்றாயிருப்பது போலவே, அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களும் ஒருவரோடொருவர் ஒன்றாயிருக்க வேண்டும்.[83] பிதாவும் குமாரனும் ஒருவரில் ஒருவர் கொள்ளும் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியும், ஒருவரையொருவர் கனப்படுத்துதலும், ஒருவர் மேல் ஒருவர் கொண்ட அன்பும் நம்மேல் பொங்கிவழிவதை அனுபவிக்கும்போது,[84] நம்முடைய பூமிக்குரிய சமூகங்களில் (திருமணங்களிலும்) பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் இடையிலான உறவைச் சித்தரிப்பதற்கான சிறந்த வழி கட்டளைச் சங்கிலிகள் அல்ல, பரஸ்பர மகிழ்ச்சி, கனம், அன்பு ஆகியவற்றின் பிணைப்புகளே என்று உணர்கிறோம்.[85]

80. காண்க: www.bit.ly/3x2GWX6
81. அக்காலத்தில் குமாரனின் நித்தியக் கீழ்நிலைக் கோட்பாடு (Eternal Subordination of the Son) நிராகரிக்கப்பட்டதற்கான ஐந்து காரணங்களைப் பற்றிய Wyatt Graham-இன் சுருக்கத்தைக் காண்க: www.bit.ly/3mCmusv
82. Michael F. Bird மற்றும் Scott Harrower, ed, 2009: "Trinity without Hierarchy: Reclaiming Nicene Orthodoxy in Evangelical Theology," அதி. 1, 2.
83. யோவான் 17:21-23
84. மத்தேயு 3:16-17, யோவான் 14:31, லூக்கா 10:21, ரோமர் 5:5
85. யோவான் 13:34

ஆனாலும், தங்கள் தவறுகளைப் பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொண்ட தலைவர்களை நான் பாராட்டினாலும், ஏற்கெனவே எவ்வளவோ சேதம் ஏற்பட்டுவிட்டது. நான் அறிந்த பல தலைவர்கள் உட்பட, பல சாதாரண மக்கள், சந்தேகத்துக்குரிய திரித்துவம்–திருமணம் இணையை ஆதரித்த, 2016-க்கு முந்தைய குருடெமின் மற்றும் கெல்லர் தம்பதியரின் புத்தகங்கள் மூலம் முறையற்ற விதத்தில் நிரப்புக் கோட்பாட்டை நோக்கி இணங்கவைக்கப்பட்டார்கள்.[86]

மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டின் கவர்ச்சி

சில சபைகள், பைப்பர், குரூடெம் மற்றும் பிறர் முன்வைத்த அசல், அதிகாரப்பூர்வ நிரப்புக் கோட்பாட்டை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டு அதோடு உடன்படுவதால், அர்ப்பணிப்புள்ள நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களாக இருக்கின்றன. ஒருவேளை நிரப்புக் கோட்பாட்டு நிலைப்பாட்டு ஆவணங்களும், இறையியல் கல்லூரிகளும், சபைப் பிரிவு விசுவாசங்களும் அவர்களுடைய நம்பிக்கைகளை உறுதிப்படுத்தியிருக்கலாம். ஆனால், நான் வழிநடத்த உதவிய சபையைப் போன்ற வேறு சில சபைகள், ஆரம்பத்தில் தங்களை நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் என்று அடையாளப்படுத்திக்கொண்டன – ஏனெனில், சரி, நாங்கள் அதை உண்மையில் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றே நினைக்கிறேன்!

இந்தப் புத்தகத்தில் நான் எதிர்த்து வாதிடும், குரூடெம் தொகுத்து வழங்கிய முழு நிரப்புக் கோட்பாட்டையும் நான் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்க மாட்டேன் என்று நினைக்க விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தைச் சரியாக ஆராய்வதற்கு முன், என் சபையின் மிதமான நிரப்புக் கோட்பாடு ஏறக்குறைய அசல் பதிப்பைப் போன்றதுதான் என்று நான் நம்பிய வரை, என்னை நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர் என்று அழைத்துக்கொள்வதில் நான் மகிழ்ச்சியாக இருந்தேன்.

ஆனால் பாருங்கள், இது மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களை ஒரு நிலையற்ற இடத்தில் வைக்கிறது. அவர்களுடைய நடைமுறைகள் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுக்குரியவை; ஆனாலும் இறையியலில் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் என்று உரிமைகோருகிறார்கள். நிரப்புக்

86. Grudem-இன் “Systematic Theology”, Keller தம்பதியரின் “The Meaning of Marriage”, “Jesus, Gender and Justice” போன்ற புத்தகங்கள்.

கோட்பாட்டை உருவாக்கியவர்கள் – பைப்பர், குரூடெம், ஷ்ரைனர் (Schreiner), கோஸ்டன்பெர்கர் (Köstenberger) போன்றவர்கள் – இந்த மிதமான வெளிப்பாடுகளைத் தொடர்ந்து நிராகரிப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு கட்டுரையில், ரஸ்ஸல் மூர் (Russell Moore) நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைச் சமூகங்களில் உள்ள போக்குகளைப் பற்றிப் புலம்புகிறார்; அவை பெண்ணியக் கலாச்சாரத்தின் வலையில் சிக்கியிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது; அதனால் "பெரும்பாலான சுவிசேஷக் குடும்பங்களில் நடைமுறை முடிவுகள், பேச்சுவார்த்தை, ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல், ஒருமித்த கருத்து ஆகியவற்றின் மூலம் எடுக்கப்படுகின்றன." தனக்குத் தெரிந்த ஒரு பெண், "தன் போதகர் ஆணின் தலைமைத்துவத்தைப் பற்றிப் போதித்ததாக நினைவில்லை" என்று சொல்லும் ஒரு சபையைப் பற்றி அவர் சொல்கிறார். "பெண்மயமாக்கப்பட்ட இந்த அடிமட்ட இறையியல், கல்வித்துறைக்கும் சபைப் பிரிவுத் தலைமைக்கும் மேலெழும்பி வரக்கூடும்" என்று அவர் அஞ்சுகிறார்.[87] அதுபோலவே, சபைத் தலைமைத்துவத்திலும் இதே காரியம் நடப்பதைக் குறித்துக் கோஸ்டன்பெர்கர் எச்சரிக்கிறார்:

நிரப்புக் கோட்பாடு கலாச்சாரத்தைப் புண்படுத்தாதது, பொருத்தமானதுகூட என்று காட்ட ஆர்வமாக இருப்பதால், அவர்கள் தங்கள் போதனையையும் நடைமுறையையும் கலாச்சாரத்துக்கு ஏற்ப எவ்வளவு மாற்றியமைக்க முயலக்கூடும் என்றால், அது சமத்துவக் கோட்பாட்டிலிருந்து கிட்டத்தட்டப் பிரித்தறிய முடியாததாகிவிடும். உரத்த, ஆக்ரோஷமான, அல்லது இன்னும் அதிகமாகப் புண்படுத்தக்கூடிய பெண்ணியவாதப் பெண் பாணித் தலைமைத்துவத்தின் உணர்வைத் தவிர்க்க, அவ்வளவு போர்க்குணம் இல்லாத பெண்களை நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் தலைமைப் பொறுப்பில் வைக்கக்கூடும்.[88]

இந்தக் கூற்றுகளை வாசிக்கும்போது, நான் எவ்வளவு மோசமான நிரப்புக் கோட்பாட்டாளனாக இருந்திருக்கிறேன் என்று இப்போது உணர்கிறேன்! உண்மையில், நான் வழிநடத்த உதவிய சபையில் இவ்வளவு காலம் நிரப்புக் கோட்பாட்டை எப்படி ஏற்றுக்கொண்டிருந்தேன் என்று என்னையே கேட்கும்போது, நாங்கள் உண்மையில் வெறும் சீரற்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களாக இருந்ததே பெரும்பாலும் அதற்குக்

87. ஆதாரம்: www.bit.ly/3GL5lom
88. ஆதாரம்: www.bit.ly/3CIkVyG

காரணம் என்று உணர்கிறேன். நாங்கள் நம்புவதாகச் சொன்னதை நாங்கள் கடைப்பிடிக்கவில்லை. பெண்களைப் பிரசங்கிக்க அனுமதித்தோம். நாங்கள் வெறுமனே மூப்பர்களை நியமிக்கவில்லை: மூப்பர் தம்பதிகள் என்று பேசினோம்; தொழில்நுட்ப ரீதியாகக் கணவன் மட்டுமே மூப்பர் என்றாலும், அவனும் அவன் மனைவியும் ஒரே மாம்சமாக இருப்பதால், தேவன் ஒரு கணவனை அழைக்கும்போது, மனைவிக்கும் அதற்கு ஏற்ற கிருபையைக் கொடுக்கிறார் என்று விளக்கினோம். மனைவிகள் எங்கள் மூப்பர் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டார்கள்; எங்கள் சில முடிவெடுப்புகளில் அவர்களுடைய குரல்கள் வரவேற்கப்பட்டன.

மற்ற தம்பதிகளுக்காக என்னால் பேச முடியாது என்றாலும், என் சொந்தத் திருமணமும் குருடெமோ பைப்பரோ விரும்பியிருப்பதைவிட மிக அதிகமாகச் சமத்துவமானதாக இருந்தது. உதவிக்காரிகள் பற்றிய எங்கள் இறையியலின் காரணமாக, பல்வேறு ஊழியங்களிலும் சிறு குழுக்களிலும் பெண்கள் ஆண்களை வழிநடத்துவதில் எங்களுக்குச் சங்கடம் இல்லை. எங்கள் சமூக நீதி ஊழியங்களில் குறிப்பாகப் பெண் தலைவர்கள் செழித்தோங்கினார்கள். (நீங்கள் ஒரு நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபையாக இருந்து, நிரப்புக் கோட்பாட்டைக் கைவிட இன்னும் தயாராக இல்லாவிட்டாலும், அதில் ஏதோ சரியில்லாமல் இருக்கலாம் என்று உள்ளுக்குள் ஆழமாக அறிந்திருந்தால், இவற்றில் சில வழிகளில் நீங்களும் “சமரசம் செய்வதைப்” பரிசீலிக்கும்படி முழுமனதோடு பரிந்துரைக்கிறேன்!)

ஆனாலும், என் சொந்தப் பயணத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது, ஒருவருடைய நிலைப்பாடு என்று சொல்லப்படுவதற்கும் உண்மையான நடைமுறைக்கும் இடையே இப்படிப்பட்ட இரட்டை நிலையில் வாழ்வது ஒருபோதும் சிறந்ததல்ல. நாம் “உள்ளுக்குள் ஆழமாக அறிவது” நாம் நம்புவதாகச் சொல்வதிலிருந்து வேறுபட்டால், அதுவும் நம்முடைய நடைமுறைகளிலிருந்து வேறுபட்டால், நமக்கு ஒரு பிரச்சினை இருக்கிறது. ஒன்றோடொன்று ஒத்துப்போகும் ஓர் இறையியலும் நடைமுறையும் நமக்கு இருப்பது, நமக்கு நாமே செய்ய வேண்டிய கடமை.

மூன்று காரியங்கள் நடந்திருக்காவிட்டால், என் நிலைப்பாட்டை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தை நான்

உணர்ந்திருப்பேனா என்பது சந்தேகம்: முதலாவது, எங்கள் போதகர்களிலும் பிரசங்கிகளிலும் பலர் ESV-யையும் ESV Study Bible-ஐயும் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார்கள். அந்த மொழிபெயர்ப்பின் பெரும்பகுதியை நான் நேசித்தாலும், புதிய ஏற்பாட்டில் ஓர் அப்போஸ்தலர், NIV-யில் உள்ளது போல “brothers and sisters” (சகோதரர்களே, சகோதரிகளே) என்று அல்லாமல், “brothers” (சகோதரர்களே) என்று மட்டுமே பேசும் பல பகுதிகளில் ஏதாவது ஒன்றை அவர்கள் வாசிக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் நான் முகம் சுளித்தேன். ESV முதன்முதலில் வெளிவந்தபோது, நான் அதன் படிப்பு வேதாகமத்தை (Study Bible) பரிந்துரைத்தேன் – பின்னர் அதன் வாசகர்கள் பலர், அதன் ஆய்வுக் குறிப்புகள் இதைக் கடுமையாக எதிர்த்தபோது, நாங்கள் ஏன் பெண்களைப் பிரசங்கிக்க அனுமதிக்கிறோம் என்று என்னிடம் கேட்கத் தொடங்கினார்கள்!

இரண்டாவது, இளைய மூப்பர்களிலும் அவர்களுடைய மனைவிகளிலும் சிலர், தங்கள் இறையியல் கல்வியின் பெரும்பகுதியைப் பைப்பரின் தனிப்பட்ட இணையதளத்திலிருந்தும் தி காஸ்பல் கோயலிஷனிலிருந்தும் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் பலர், மூத்த மூப்பர்களுக்கு மரியாதை காட்ட முயன்றபோதும், பெண்கள் பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்று தாங்கள் இப்போது நம்பவில்லை என்று ஒப்புக்கொள்ளும் தைரியம் கொண்டிருந்தார்கள். உண்மையில், எங்களுடைய பத்து சபைகளில் ஒன்றுக்கு, தங்கள் சபையில் பெண்கள் பிரசங்கிக்காமல் இருக்க அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது.

மூன்றாவதும் கடைசியுமாக, பல ஆண்டுகளாக, நாங்கள் வளர்ந்துவந்த ஒரு சபை இயக்கத்தில் சேர்ந்து, அதற்குள் மேலும் மேலும் ஈடுபட்டோம். இந்த இயக்கம் தன் ஆரம்ப நாட்களிலிருந்தே நிரப்புக் கோட்பாட்டை முழுமையாகத் தழுவியிருந்தது. ஆனால் எங்கள் சபையைப் போலல்லாமல், இந்த இயக்கத்தில் உள்ள பெரும்பாலான சபைகள் தாங்கள் பிரசங்கித்ததை உண்மையாகவே கடைப்பிடித்தன. பெண் பிரசங்கிகள் இல்லை. ஆண்கள் மட்டுமே மூப்பர்களாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார்கள். “மூப்பர் தம்பதிகள்” பற்றிய பேச்சே இல்லை. இந்த இயக்கத்தில் உள்ள தலைவர்களில் பலர், எங்கள் சபையின் சமத்துவக் கோட்பாடு போலத் தோன்றிய நடைமுறைகளைப் பற்றிக் கவலை தெரிவித்தார்கள் – அது புரிந்துகொள்ளக்கூடியதே:

நாங்கள் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் என்று
சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம்.

ஒருமுறை, முழு இயக்கத்திலும் மிக மூத்த போதகர்களின் மனைவிகளில் ஒருவர் எங்கள் சபைக்கு வந்து, எங்கள் போதகர்களின் மனைவிகளைத் தங்கள் எல்லைக்குள்ளேயே இருக்கும்படி உற்சாகப்படுத்தினார்; அவர் தன் அணுகுமுறையை இப்படி விளக்கினார்: "அவர் சபையை வழிநடத்த அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார், நான் அவருக்குப் பணிவிடை செய்ய அழைக்கப்பட்டிருக்கிறேன்." அந்தக் கூட்டத்தில் இருந்த மனைவிகளில் சிலர் இதனால் பெரிதும் ஊக்கமடைந்தார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்பினாலும், பலர் அதிர்ச்சியில் தடுமாறினார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். பல பத்தாண்டுகளாக எங்களோடு தோளோடு தோள் சேர்ந்து நின்ற எங்கள் மனைவிகள், இதற்கு முன் ஒருபோதும் வெறுமனே கணவனுக்குத் துணைநிற்பவர்களாகப் பார்க்கப்பட்டதில்லை. ஒவ்வொருவரும் தன்தன் விதத்தில், ஊழிய வாழ்வின் முன்னணியில் எங்கள் சபையைக் கட்டியெழுப்பவும் பலப்படுத்தவும் தங்கள் சிறந்த ஆண்டுகளில் சிலவற்றை அர்ப்பணித்திருந்தார்கள். அதே நேரத்தில், இந்த இயக்கத்தில் உள்ள தங்கள் சபைகளை விட்டுச் சென்றிருந்த அல்லது விட்டுச் சென்றுகொண்டிருந்த காயப்பட்ட பெண்களை நான் தொடர்ந்து சந்தித்தேன்; ஏனெனில் ஊழியத்தில் பெண்கள் கட்டுப்படுத்தப்படுவதாகவோ, தங்கள் ஆண் தலைவர்களால் செவிகொடுக்கப்படாததாகவோ அவர்கள் உணர்ந்தார்கள்.

பின்னர், இவை அனைத்துக்கும் நடுவில், பாலினம் மற்றும் மூப்பர் பதவி பற்றிய எங்கள் புரிதலின் கோட்பாட்டு அடித்தளத்தை மறுபரிசீலனை செய்ய எங்கள் சபை தீர்மானித்தது; நான் பைப்பர், குரூடெம், ஷ்ரைனர் ஆகியோரின் இறையியல் மற்றும் வேதாகம வாதங்களைப் புதிதாக வாசிக்கத் தொடங்கினேன்.

ஒரு ரகசிய உறையைத் திறக்கும்படி அழைக்கப்பட்டு, தான் உண்மையில் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் சிக்கியிருக்கும் ஒரு தீட்டன் (Thetan) என்று கண்டுபிடிக்கும் நாள் வரை தன் மதத்தை அனுபவிக்கும் சைண்டாலஜி (Scientology) சீடரைப் போல, நிரப்புக் கோட்பாட்டின் உள் போதனைகள் சிலவற்றை நான் உண்மையில் புரிந்துகொள்ளும் வரை அதை விரும்பினேன். உலகெங்கும் உள்ள சபைகளில் பரவுவதில்

நிரப்புக் கோட்பாடு எவ்வளவு வெற்றிகரமாக இருந்திருந்தாலும், கூர்ந்து பார்க்கும்போது, அது தெய்வீக வெளிப்பாடு போலக் குறைவாகவும், இன்னொரு வகையான ஒடுக்குமுறையை மறைக்கும் ஒரு நுட்பமான இறையியல் கட்டமைப்பு போல மிக அதிகமாகவும் தோன்றுகிறது.

விலக்கப்படுவோமோ என்ற அச்சம்

என் சபையைப் போன்ற இத்தனை சபைப் பிரிவுகளிலும் சபைகளிலும் நிரப்புக் கோட்பாடு வெற்றி பெற்றதற்கு இன்னொரு காரணமும் உண்டு. நடத்தை அறிவியல்களில் சார்புநிலை (bias) பற்றிச் சமீபத்தில் நடந்த ஓர் ஆய்வு இதைக் காட்டியிருக்கிறது: பெரும்பாலும், நாம் உண்மையானதை நம்புவதில்லை; நம் கூட்டணிகளை இழக்கச் செய்யாததையே நம்புகிறோம்.[89] இது அச்சுறுத்தலாகத் தோன்றலாம், ஆனால் உண்மையில் இது ஓர் ஆழ்மன சார்புநிலை. கிறிஸ்தவர்களாயினும் கிறிஸ்தவர் அல்லாதவர்களாயினும், மனிதர்களாகிய நாம் ஒவ்வொரு புதிய கருத்துக்கும் ஒரே உள்ளுணர்வுக் கேள்வியோடு எதிர்வினையாற்றுகிறோம்: “இதை நான் ஏற்றுக்கொண்டால், சமூகத்தில் என் நிலைக்கும் இந்த உலகில் என் இடத்துக்கும் என்ன ஆகும்?” “இது உண்மையா?” என்பது அல்ல, “இது என் வாழ்க்கைக்கு என்ன செய்யும்?” என்பதே கேள்வி. (இதைப் பற்றி பின்னிணைப்பு 6: உண்மைகள் ஏன் நம் மனதை மாற்றாமல் போகலாம் என்பதில் இன்னும் மிக ஆழமாக எழுதியிருக்கிறேன்.)

பெண்களின் கீழ்நிலைப்படுத்தல் பற்றிய தங்கள் கோட்பாட்டை மறுபரிசீலனை செய்ய முடிவெடுக்கக்கூடிய சபைகளில் இது எப்படி நடந்தேறக்கூடும் என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். 1960-களுக்கு முன், சபைகளும் சபைப் பிரிவுகளும் பொதுவாகச் சம்பளம் பெறும் ஆண்களால் வழிநடத்தப்பட்டன – பெண்கள் அந்தப் பணிக்குத் தகுதியற்றவர்கள் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். ஏறக்குறைய எல்லாச் சபைகளும் இந்தக் கருத்தையே கொண்டிருந்தன. பின்பு பெரும்பாலான சபைகளும் சபைப் பிரிவுகளும் மிகத் திடீரென்று தங்கள் கருத்தை மாற்றி, பெண்களும் ஆண்களும் திறமையில் சமமானவர்கள் என்று உறுதியாகக் கூறின. இப்போது விவாதம் இதுவே:

89. அறிவாற்றல் சார்புநிலை (cognitive bias) என்ற பொருளுக்குப் பின்னிணைப்பு 6-ஐ ஒதுக்கியிருக்கிறேன்.

தலைமைத்துவத்திலும் பிரசங்க மேடையிலும் பெண்களைச் சேர்ப்பதா விலக்குவதா என்ற கேள்வியில் ஒவ்வொரு சபையும் சபைப் பிரிவும் எங்கே நிலைகொள்ளும்?

நிச்சயமாக, இவற்றின் நடுவே உண்மையாகவே சத்தியத்தைத் தேடுதலும் இருந்தது; ஆனால் மனித இயல்பைப் பற்றி நாம் அப்பாவிகளாக இருக்க வேண்டாம். இந்த விஷயத்தில் முடிவெடுக்க வேண்டியவர்கள் பெரும்பாலும் சம்பளம் பெறும் குருமாரே, இருக்கைகளில் அமர்ந்திருக்கும் சபை மக்கள் அல்ல. அக்காலத்தில் முடிவெடுக்க முயன்றுகொண்டிருந்த ஒரு சபைத் தலைவரின் இடத்தில் உங்களை வைத்துப் பாருங்கள். உங்கள் ஒவ்வொரு எண்ணத்தின் அடியிலும் ஓடும் மறைமுகக் கருத்து என்ன? இது எனக்குத் தெரியும்; நான் என் வாழ்நாள் முழுவதும் சம்பளம் பெறும் குருவாகவே இருந்திருக்கிறேன்: “இந்தச் சபையில் என் பதவியையோ என் வேலையையோ இழக்க நான் விரும்பவில்லை.” மீண்டும் சொல்கிறேன், இது குற்றச்சாட்டு அல்ல. நம் கூட்டு முடிவுகளின் தனிப்பட்ட தாக்கத்தையும் விளைவுகளையும் பற்றிச் சிறிதும் சிந்திக்காமல் இருப்பது வெறுமனே சாத்தியமற்றது.

நடத்தை அறிவியல் நிபுணர்களின்படி, அடுத்து நடப்பது இதுதான்: சில முதலில் ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் (early adopters) தோன்றுகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில், பெண்களும் தலைமை தாங்கலாம் என்று வேதவாக்கியங்களிலிருந்து தாங்கள் உறுதியடைந்திருப்பதாகச் சொல்லத் தொடங்குபவர்கள் அவர்களே. மற்ற தலைவர்கள் இப்போது என்ன நினைக்கிறார்கள்? “சரி, உங்கள் துணிவை நான் மெச்சுகிறேன், ஆனால் பெரும்பான்மை எங்கே நிலைகொள்கிறது என்று பார்க்கும்வரை நான் பின்னால் நிற்கப்போகிறேன்.” நிச்சயமாக, அவர்கள் இதை வாய்விட்டுச் சொல்வதில்லை – ஆனால் சிறுபான்மையினர் தங்கள் இடத்தையும், அநேகமாகத் தங்கள் வேலையையும் இழப்பார்கள் என்பதை அவர்கள் உள்ளுணர்வால் புரிந்துகொள்கிறார்கள்.

பெரும்பான்மை மனம் மாறும் என்று தெரியும்வரை பெரும்பாலோரால் தங்கள் மனதை மாற்ற முடியாதிருந்த இந்த நிச்சயமற்ற நிலைக்குள், சுவிசேஷக உலகில் எழுச்சி பெற்றுவந்த இரண்டு நட்சத்திரங்களிடமிருந்து ஒரு தெளிவான, பளிங்கு போன்ற குரல்

ஒலித்தது: “சுவிசேஷகப் பெண்ணியவாதிகளுக்குச் செவிகொடுக்காதீர்கள். அவர்கள் வேதவாக்கியத்தில் சமரசம் செய்பவர்கள், கலாச்சாரத்துக்குச் சரணடைபவர்கள், கலாச்சாரத்தை அழிப்பவர்கள், ஆண்-பெண் வேறுபாட்டை மறுப்பவர்கள். அதோடு: நாங்கள் சமமானவர்கள், ஆனால் வேறுபட்டவர்கள்; ஆண்-பெண் நிரப்புத்தன்மையை நாங்கள் உறுதிப்படுத்துகிறோம்; ஆண்-பெண் அதிகாரமும் கீழ்ப்படிதலும் திரித்துவத்தில் பிரதிபலிக்கின்றன; எங்களுடையதே வரலாற்று நிலைப்பாடு; இதோ ஓர் இணையதளம், ஒரு வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு, ஒரு கவுன்சில், ஒரு மாநாடு, வல்லமையும் கவர்ச்சியும் மிக்க பிரசங்கிகள், இன்னும் உங்களுக்குச் சந்தேகம் இருந்தால் அடிப்படை நூல்களும்.”

நம்ப முடியாதது என்னவென்றால், 1960-களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து 1980-களின் பிற்பகுதி வரை ஓர் ஆரோக்கியமான, திறந்த விவாதம் நடந்தது; சர்ச்சைக்குரிய அந்தச் சில வேதப்பகுதிகளின் மிகவும் சாத்தியமான விளக்கம் எது என்று இரு தரப்பினரும் வாதிட்டனர். பின்பு டான்வர்ஸ் அறிக்கை (Danvers Statement) மூலம், பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்கள் வேதாகமத்தின் அதிகாரத்தை மறுத்து, அதற்குப் பதிலாகத் தங்கள் பெண்ணியத் திட்டத்துக்கு ஏற்ப வேதவாக்கியங்களைத் திரிக்கிறார்கள் என்று குற்றம்சாட்டியவர்கள் வருகிறார்கள். நிரப்புக் கோட்பாட்டு நிலைப்பாட்டை எதிர்த்தவர்கள் இப்படிச் சொல்கிறார்கள்: “வேதாகமம் உண்மையில் என்ன சொல்கிறது என்பது பற்றிய எல்லா விவாதத்துக்கும் உரையாடலுக்கும் இதுவே முடிவாக இருந்தது.”[90]

நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின் முயற்சிகளும் செய்திப் பரப்புதலும் அரசியல் சாதுர்யமும் திறமையும் மிக்கவையாக இருந்ததால், இரு பக்கமும் சாயாமல் வேலியில் அமர்ந்திருந்தவர்களை அவை எளிதாகத் தங்கள் பக்கம் இழுத்துக்கொண்டன. விவாதத்தில், பெண்களைச் சேர்ப்பதை உறுதியாக எதிர்த்தவர்கள் இப்போது முழுமையாக உறுதியடைந்தார்கள். நடுவில் இருந்தவர்கள், உலகில் தங்கள் இடத்தைக் காத்துக்கொள்ள ஆவலாயிருந்ததால், அவர்களுக்காக முடிவு எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர் அல்லாத குருமாரோ, ஒரு சமத்துவவாதச் சபையிலோ சபைப் பிரிவிலோ இருக்கும் அதிர்ஷ்டம்

90. காண்க: Kevin Giles, What the Bible Actually Teaches on Women, அதி. 2. 1970-களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து இந்த விவாதத்தின் முன்னணியில் இருக்கும் Giles அந்த வரலாற்றைச் சொல்கிறார்.

இல்லாவிட்டால், ஒன்று மறைவாக இயங்க வேண்டியிருந்தது, அல்லது வெளியேறி வேறெங்காவது புதிதாகத் தொடங்க வேண்டியிருந்தது – இரண்டுமே வேதனையான சோதனை.

விலக்கப்படுவோமோ என்ற இந்த அச்சம் எவ்வளவு வலிமையானது என்றால், அது செவிடாக்கவும் குருடாக்கவும் வல்லது. தங்கள் சொந்த முகாமுக்கு வெளியே உள்ளவர்களின் நூல்களை மதிப்பாய்வு செய்யும் பொறுப்பு பெற்ற மிகச் சில நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களின் எழுத்துகளை வாசிக்கும்போது, அவர்களுடைய தொனி எவ்வளவு அலட்சியமாக இருக்கிறது, சொல்லப்படுவதற்கு அவர்கள் எவ்வளவு செவிடாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய வாதங்கள் எவ்வளவு குறைபாடுள்ளவையாகத் தோன்றுகின்றன என்று நான் மீண்டும் மீண்டும் வியக்கிறேன். ஆனாலும் தங்கள் கருத்துக்குச் சவால் விடும் நூல்களை விமர்சிக்கும் பொறுப்பு பெற்ற இதே மனிதர்கள்தான் பொதுவாகத் தங்கள் நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைப் பிரிவுகள், இறையியல் கல்லூரிகள், அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் மிக உயர்ந்த கல்வித் தலைமையில் இருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவிலுள்ள தென் பாப்டிஸ்ட் (Southern Baptist) சபைப் பிரிவின் ஆறு இறையியல் கல்லூரிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்: ஒவ்வொரு ஆண்டும், ஆசிரியர் குழுவினர் தங்கள் வேலையைக் காத்துக்கொள்ள டான்வர்ஸ் அறிக்கையில் கையெழுத்திட வேண்டும். ஒவ்வொரு. ஆண்டும். இந்த விஷயத்தில் சந்தேகத்துக்கு இடமே இல்லை. இப்படித்தான், அதை உருவாக்கியவர்கள் இன்னும் உயிரோடிருக்கும்போதே, நிரப்புக் கோட்பாடு மறுக்க முடியாத சுவிசேஷ சத்தியம் போல உயர்ந்துவிட்டது.

ஆனாலும், தலைவர்களும் இறையியலாளர்களும் நிரப்புக் கோட்பாட்டு மந்தையை விட்டு வெளியேறிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். மேசையில் ஓர் இருக்கை பெறுவதற்கு மௌனமே விலை என்றால், அது மிக அதிக விலையாக இருக்கலாம். தென் பாப்டிஸ்ட் சபைப் பிரிவில் நீண்ட காலமாக முன்னணிப் பெண் ஆளுமையாக இருந்த பெத் மூர் (Beth Moore), தன் சபைப் பிரிவில் நிரப்புக் கோட்பாடு வேதாகம அதிகாரத்தோடு இப்படித் துரதிர்ஷ்டவசமாகக் கலக்கப்பட்டிருப்பதைச் சமீபத்தில் கண்டு, பகிரங்கமாக அதைவிட்டு வெளியேறினார். அதை உருவாக்கியவர்களுக்கு அவர் சமீபத்தில் இப்படிச் சவால் விட்டார்: “ஓர் அமைப்பைக் கட்டியெழுப்புவதில் பங்கெடுத்துவிட்டு, பலர் அதன் பெயரில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அறியாமல் நம் மேசைகளில்

உட்கார்ந்திருக்க நம்மால் முடியாது. ஒரு ஃபிராங்கன்ஸ்டைனாக மாறிய ஒன்றைக் கட்டியெழுப்ப நீங்கள் உதவியிருந்தால், விக்டர், உங்கள் சுருக்குக் கயிற்றை எடுத்துக்கொண்டு போய், அந்த அரக்கனை இழுத்துக் கட்டுங்கள்."[91] தங்கள் கல்வித் துறையில் நிபுணர்களாக இருந்து, முன்பு நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களாக இருந்தவர்கள், இதே கருத்தை வலியுறுத்தும் அதிகம் விற்பனையாகும் நூல்களைத் தொடர்ந்து வெளியிடுகிறார்கள்.[92] விழுந்துபோன, தோற்றுக்கொண்டிருக்கும் இந்த இறையியலை விட்டு வெளியேற எப்போதாவது ஒரு நேரம் இருந்திருக்குமானால், அந்த நேரம் இப்போதுதான்.

நிரப்புக் கோட்பாட்டின் வரலாறு ஒருபுறம் இருக்கட்டும்; முக்கியமான வேதப்பகுதிகளுக்குள் நாம் மூழ்கும் நேரம் இது. அடுத்த அதிகாரத்தில் அதைச் செய்யும்போது, நிரப்புக் கோட்பாடு எங்கே தவறுகிறது என்று விரைவில் கண்டுபிடிப்போம் – அது ஆரம்பத்திலேயே தொடங்குகிறது ...

91. 2020 ஏப்ரல் 8 அன்று Beth Moore twitter-இல் எழுதியவற்றைக் காண்க.
92. மிகச் சமீபத்தில், Beth Allison Barr எழுதிய "The Making of Biblical Womanhood", Kristin Du Mez எழுதிய "Jesus and John Wayne: How White Evangelicals Corrupted a Faith and Fractured a Nation" ஆகியவை.

4

பரதீசில் உருவான கூட்டாண்மை

“ஏவாள் ஆதாமைவிட உயர்ந்தவளும் அல்ல, தாழ்ந்தவளும் அல்ல; அவள் ஆதாமுக்குச் சமமானவள். அவள் ஓர் எதிர்த்துருவ இணையின் ஒரு பாதி – வட துருவத்துக்கு ஒரு தென் துருவம். தேவனுடைய நோக்கங்களைப் பின்தொடர்வதில் அவள் அவனுடைய மிக வலிமையான கூட்டாளி; அவன் வழிதவறும்போது அவனைத் தடுக்கும் முதல் தடை அவளே.” விக்டர் ஹாமில்டன் (Victor Hamilton)[93]

Happy Feet திரைப்படத்தில், மம்பிள் (Mumble) என்ற பென்குயின் லவ்லேஸ் (Lovelace) என்ற குறிசொல்லியைச் சந்திக்கும்போது, அவனுடைய கழுத்தைச் சுற்றி ஒரு பிளாஸ்டிக் சுற்றுத்தாள் இருப்பதைக் கவனிக்கிறான். அது “மாய ஜீவிகள்”[94] தனக்குக் கொடுத்த தன் “பரிசுத்த தாயத்து” என்றும், ஆகவே அதுவே தன் வல்லமைகளின் ஆதாரம் என்றும் லவ்லேஸ் வலியுறுத்துகிறான். நிச்சயமாக, மம்பிள் சந்தேகப்பட மட்டுமே செய்வதை நாம் அறிவோம்: அவன் கழுத்தில் இருப்பது, இளம் பென்குயினாக இருந்தபோது அவன் நீந்திச் சென்று மாட்டிக்கொண்ட ஒரு குப்பைத் துண்டு. மம்பிளும் அவனுடைய விசித்திரமான நண்பர்களும் அவனை மீண்டும் கண்டுபிடிக்கும்போது, லவ்லேஸ் மூச்சுவிடவும் பேசவும் திணறிக்கொண்டிருக்கிறான்.[95] மம்பிள் முடிவுக்கு வருகிறான்: “அவன் கழுத்திலுள்ள அந்தப் பொருள் மிக இறுக்கமாக இருக்கிறது. அது அவனை நெரிக்கிறது!” முதலில் லவ்லேஸ் அந்தப் பிளாஸ்டிக் துண்டிலிருந்து ஏதோ ஒருவித வல்லமையைப் பெறுகிறான்; ஆனால் அது எவ்வளவு அழிவுகரமானது, எவ்வளவு கட்டுப்படுத்துவது என்பதை அவன் ஏற்றுக்கொண்ட

93. Victor Hamilton, The Book of Genesis: Chapters 1–17, பக். 181.
94. அந்தக் காட்சியின் இந்த வீடியோ துண்டைக் காண்க: www.bit.ly/3BzJGvK
95. அந்தக் காட்சியின் இந்த வீடியோ துண்டைக் காண்க: www.bit.ly/3mCpcyb

பின்புதான், இறுதியாக அதிலிருந்து விடுதலை பெற முடிகிறது. அது ஆசீர்வாதம் அல்ல, சாபம்.

அதுபோலவே, “கிறிஸ்தவ” ஆணாதிக்கமும் – ஆதியாகமம் 2–3-இல் உள்ள “தேவனுடைய நல்ல வடிவமைப்பின்” விளைவு என்று நிரப்புக் கோட்பாடு சொல்லும் ஆணாதிக்கம் – தன்னைச் சத்தியத்தின் ஒரு தாயத்தாகக் காட்டிக்கொள்கிறது: ஆண் அதிகாரம், பெண் கீழ்ப்படிதல் என்ற ஒரு தெய்வீகக் கொள்கை; அதை வீட்டிலும் சபையிலும் கடைப்பிடித்தால் தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் வரும் என்கிறது. இந்த அதிகாரத்தில் நான் உங்களுக்குக் காட்டப்போவதுபோல, அது ஆண்-பெண் உறவுகளுக்கான தேவனுடைய மிக உயர்ந்த நோக்கத்தின் பகுதியே அல்ல – வீட்டிலும் இல்லை, சபையிலும் இல்லை, வேறு எங்கும் இல்லை. மாறாக, விழுந்துபோன உலகில் சீர்கெட்டு, நெரிக்கப்பட்ட ஆண்-பெண் உறவுகளின் விளைவே அது.

வேதாகமத்தின் கதை ஒரு தோட்டத்தில் தொடங்குகிறது; அங்கே மனிதகுலத்துக்கும் சிருஷ்டிப்புக்குமான தேவனுடைய நோக்கங்கள் மகிமையாக வெளிப்படுகின்றன. பின்பு குழப்பம் பின்தொடர்கிறது. தேவசாயலைத் தாங்குபவர்கள் என்ற தங்கள் உயர்ந்த மேன்மையை இழந்துவிடும்படி சாத்தான் ஏவாளையும் ஆதாமையும் சோதிக்கிறான். நன்றியோடு சொல்லலாம்: பின்னர் தேவனுடைய மெய்யான சாயலாகிய இயேசுவில் மீட்பு வருகிறது; அவரும் ஒரு தோட்டத்தில் சாத்தானின் சோதனையை எதிர்கொள்கிறார், ஆனால் இந்த முறை அவனுடைய பொய்களை எதிர்த்து நிற்கிறார். இயேசு தம்முடைய முதல் வருகையில் தொடங்கியதைத் தம்முடைய இரண்டாம் வருகையில் நிறைவேற்றும்போது கதை முடிகிறது – மனிதகுலத்துக்கும் சிருஷ்டிப்புக்குமான அவருடைய ஆதி நோக்கங்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கும் ஓர் அற்புதமான தோட்ட-நகரத்தை அவர் கொண்டுவருகிறார். கிறிஸ்தவ இறையியலை உலகத்தின் மாபெரும் கதையிலிருந்து பிரிக்க முடியாது. இறுதி மீட்பு என்பது ஆதி சிருஷ்டிப்பின் மறுசீரமைப்பு என்றால், காரியங்களின் ஆரம்பத்தை நாம் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதனால்தான் இறையியல் ஆய்வு வேதாகமத்தின் தொடக்க (மற்றும் இறுதி) அதிகாரங்களுக்கு இவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது. இதனால்தான் நிரப்புக் கோட்பாட்டின் கொள்கை அறிக்கையாகிய டான்வர்ஸ் அறிக்கையும் வேதாகமம்

தொடங்கும் இடத்திலேயே தொடங்கி, இந்தக் கூற்றுகளை முன்வைக்கிறது:

ஆதாமும் ஏவாளும் தேவசாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்; நபர்களாகத் தேவனுக்கு முன்பாகச் சமமானவர்கள், தங்கள் ஆண்மையிலும் பெண்மையிலும் தனித்துவமானவர்கள். ... ஆண், பெண் பங்குகளிலுள்ள வேறுபாடுகள் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒழுங்கின் பகுதியாகத் தேவனால் நியமிக்கப்பட்டவை; அவை ஒவ்வொரு மனித இருதயத்திலும் எதிரொலிக்க வேண்டும். ... திருமணத்தில் ஆதாமின் தலைமைத்துவம் வீழ்ச்சிக்கு முன்பே தேவனால் நிறுவப்பட்டது; அது பாவத்தின் விளைவு அல்ல.

இந்த ஒவ்வொரு வாக்கியத்துக்குப் பின்னும், அந்த அறிக்கை ஆதார வசனங்களைத் தருகிறது; அவற்றில் மிக அடிக்கடியும் மிகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகவும் வருபவை ஆதியாகமம் 1–3-இலிருந்து எடுக்கப்பட்ட வசனங்கள். உண்மையில், மூன்று கூற்றுகளையும் தாங்க ஒரே வசனம் பயன்படுத்தப்படுகிறது – கோட்பாட்டுச் சுமையைத் தாங்கும் வசனம் என்று ஒன்று இருக்குமானால், இதுவே: “பின்பு தேவனாகிய கர்த்தர்: ‘மனுஷன் தனிமையாயிருப்பது நல்லதல்ல, ஏற்ற துணையை அவனுக்கு உண்டாக்குவேன்’ என்றார்” (ஆதியாகமம் 2:18).

ஆதியாகமம் 1–3-இன், குறிப்பாக 2:18-இன் இந்த வாசிப்பின் அடிப்படையில், நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் வீட்டிலும், சபையிலும், பரந்த சமூகத்திலும்கூட[96] “ஆணின் தலைமைத்துவத்துக்காக” வாதிடத் தொடங்கினார்கள்; அதன்படி பெண்கள் “மேன்மையிலும் மதிப்பிலும் சமமானவர்கள்” என்றாலும், அதிகாரத்திலுள்ள ஆண்களுக்கு அவர்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.[97] உண்மையில், Recovering Biblical Manhood and

96. ஆணின் அதிகாரம் பரந்த சமூகத்துக்கும் நீள்கிறது என்று எல்லா நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களும் சொல்வதில்லை; ஆனால் John Piper, Andreas Köstenberger போன்ற முன்னணியினர் நிச்சயமாக அப்படிச் சொல்கிறார்கள். பின்னவர் சொல்வதுபோல: “ஒவ்வொரு பாலினத்துக்குமான தேவனுடைய குறிப்பிட்ட சிருஷ்டிப்பு நோக்கத்தைப் பற்றி ஏறக்குறைய எந்தக் கவலையுமின்றி அல்லது மிகக் குறைந்த கவலையோடு, பெண்கள் வீட்டுக்கு வெளியே எந்தச் செயலிலும் ஈடுபடலாம் என்று வலியுறுத்துவது. இது வேதாகமப் போதனைக்கு முரணானது, ஆழமான பிரச்சினைக்குரியது.” (ஆதாரம்: www.bit.ly/3by3zsy)
97. Keller தம்பதியர் இதையே கூறுகிறார்கள்: “ஒரு கணவனுடைய தலைமைத்துவத்தின் மென்மையான, சேவை செய்யும் அதிகாரமும், ஒரு மனைவியுடைய கீழ்ப்படிதலின் வலிமையான, கிருபையுள்ள வரமும், சிருஷ்டிப்பில் நாம் இருக்க வேண்டியிருந்தபடி நம்மை மீண்டும் நிலைநிறுத்துகின்றன.” (Tim and Kathy Keller, The Meaning of Marriage, அதி. 6.)

Womanhood நூலின் இருபத்திரண்டு ஆசிரியர்களில் பத்தொன்பது பேர் பெண்களின் கீழ்நிலைப்படுத்தலுக்கான தங்கள் வாதத்தைச் சிருஷ்டிப்பின்மேலோ சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கின்மேலோ அடிப்படையாகக் கொள்கிறார்கள்.

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே சமமான மேன்மையை வேதாகமம் போதிக்கிறது என்பதை இன்று நம்மில் சிலரே மறுப்பார்கள்; ஆனால் கேள்வி இதுதான்: ஆண்-பெண் அதிகாரமும் கீழ்ப்படிதலும் வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய சிருஷ்டிப்பின் பகுதி என்ற கருத்தை நாம் கேள்விக்குள்ளாக்க வேண்டுமா? அதைக் கண்டறிய இந்த முழு அதிகாரத்தையும் ஒதுக்குவோம்.

ஆதியாகமம் 1 – சிருஷ்டிப்பின் ராஜாவும் ராணியும்

ஆதியாகமத்தில் சிருஷ்டிப்பைப் பற்றிய இரண்டு விவரிப்புகள் உள்ளன – ஒன்று ஆதியாகமம் 1-இலும், மற்றொன்று ஆதியாகமம் 2-இலும். ஒவ்வொன்றும் நிகழ்வுகளை வெவ்வேறு வரிசையில் தருகிறது, வெவ்வேறு கருப்பொருள்களை வலியுறுத்துகிறது; ஆனாலும் சில பொதுவான கருத்துகள் அவற்றை இணைத்து வைக்கின்றன. முதல் அதிகாரத்தில், மனிதர்கள் தேவனுடைய ஆறாம் நாள் சிருஷ்டிப்பு: “பின்பு தேவன்: ‘நமது சாயலாகவும் நமது ரூபத்தின்படியேயும் மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக. ...’ என்றார். தேவன் தம்முடைய சாயலாக மனுஷனைச் சிருஷ்டித்தார், அவனைத் தேவசாயலாகவே சிருஷ்டித்தார்; ஆணும் பெண்ணுமாக அவர்களைச் சிருஷ்டித்தார்.”

சிருஷ்டிப்பின் முதல் ஐந்து நாட்களில், தேவன் “... உண்டாகக்கடவது” என்று கட்டளையிடுகிறார்; ஆனால் இங்கே அவர் “நமது சாயலாக ... உண்டாக்குவோமாக” என்கிறார். இந்த இறுதிச் சிருஷ்டிப்புச் செயலில், மனிதர்கள் சந்தேகமின்றி அவருடைய சிருஷ்டிப்பின் உச்சம். தேவதூதர்களோ, விண்மீன் மண்டலங்களோ, நம் கிரகத்தில் உலவும் உணர்வுள்ள எந்த உயிரினமோ அவருடைய சாயலைத் தாங்குவதில்லை. அதைத் தாங்குவது என்றால் என்ன?

தேவனைக் குறித்துக்காட்டவே நாம் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதே அதன் பொருள். தேவனோடு நமக்கு ஒரு தனித்துவமான உறவும், நாம் வாழும் இந்த அதிசய உலகத்தோடு ஒரு தனித்துவமான

உறவும் இருப்பதால், தேவனுக்கும் அவருடைய சிருஷ்டிப்புக்கும் இடையே இரண்டின் பிரதிநிதிகளாகவும் நாம் நிற்கிறோம். சிருஷ்டிப்பின் ஆசாரியர்களாக நாம் சிருஷ்டிப்பைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறோம்; தன்னை உண்டாக்கியவரைச் சொல்லின்றி ஆராதிக்கும் மற்ற சிருஷ்டிப்பின் சார்பாக நாம் குரல் கொடுக்கிறோம். சிருஷ்டிப்பின் பிரதிநிதி ஆட்சியாளர்களாக நாம் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறோம்; தேவனுடைய நல்ல குணத்தை முழுச் சிருஷ்டிக்கும் பிரதிபலிக்கிறோம். தேவன் தாம் மட்டும் தனியாக அல்ல, மனிதகுலத்தோடும் மனிதகுலத்தின் மூலமாகவும் சிருஷ்டிப்பைப் பராமரிக்கவும் வழிநடத்தவும் திட்டமிடுகிறார். அதனால்தான் நம் "ஆளுகை" தேவனுடைய குணத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். நாம் தாங்கும் சாயலை, நம் ஆழமான ஆத்துமாவில் மறைந்திருக்கும் ஏதோ ஓர் உள்ளார்ந்த அடையாளமாக நினைப்பதைவிட, நமக்குத் தனித்துவமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு பணியாக நினைப்பது அதிகப் பயனுள்ளது. என்.டி. ரைட் (N.T. Wright) இந்தக் கருத்தை நன்றாகப் பிடித்துக் காட்டுகிறார்; நாம் ஒரு "சாய்வாக வைக்கப்பட்ட கண்ணாடியாக இருக்க வேண்டும்: கோணத்தைச் சரியாக வைத்தால், இல்லையென்றால் உங்களுக்குத் தெரியாத காரியங்களை நீங்கள் காணலாம். சாயலைத் தாங்குபவர்களாக நம் அழைப்பு, நாம் வாழும் விதத்தாலும் செயல்படும் விதத்தாலும் தேவனைப் பற்றிய தகவலை நம்மைச் சுற்றியுள்ள மக்களுக்குப் பிரதிபலிப்பதே" என்று அவர் சொல்கிறார்.[98]

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான அடிப்படைச் சமத்துவத்தை விசேஷமாகக் கவனியுங்கள். ஆண்கள் பெண்களின் மதிப்பைக் குறைத்திருக்கும் ஓர் உலகில், இந்த வேதப்பகுதி ஒரு திருத்தும் வார்த்தையைக் கொண்டுவருகிறது: பெண் யாருடைய சாயலில் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறாளோ அந்தத் தேவனுடைய மதிப்பைப் பெண்ணின் சொந்த மதிப்போடு அது இணைக்கிறது. ஆண்கள் மட்டுமல்ல, நாம் இருவருமே தேவசாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்; அவருடைய கரங்கள் உண்டாக்கிய அனைத்துக்கும் தேவனுடைய அன்பையும் ஞானத்தையும் வல்லமையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த நாம் இருவருமே சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

98. Alice Mathews, Gender Roles and the People of God, அதி. 13-இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது.

பின்பு தேவன்: “நமது சாயலாகவும் நமது ரூபத்தின்படியேயும் மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக; அவர்கள் சமுத்திரத்தின் மச்சங்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், மிருகஜீவன்களையும், எல்லாக் காட்டு மிருகங்களையும் ஆளக்கடவர்கள் ...” என்றார். தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்து, அவர்களை நோக்கி: “நீங்கள் பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக் கீழ்ப்படுத்தி, சமுத்திரத்தின் மச்சங்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், பூமியின்மேல் நடமாடுகிற சகல ஜீவஜந்துக்களையும் ஆண்டுகொள்ளுங்கள்” என்றார். (ஆதியாகமம் 1:26-28)

உலகத்தை நாம் ஆசீர்வதிக்கும் இரண்டு வழிகள்: பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுப்பதும் பூமியைப் பொறுப்போடு பராமரிப்பதும். ஆணும் பெண்ணுமாக நாம் இருவரும் சேர்ந்து தேவனுடைய சாயலைப் பிரதிபலிக்கச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்; மிருக உலகின்மேல் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறோம்; தேவனுடைய நல்ல சிருஷ்டிப்பை மேலும் மேலும் ஏதேனாக்குவதில் (ஏதேனைப் போல ஆக்குவதில்) நம்மோடு சேரப்போகும் இன்னும் அதிக மக்களால் இந்தக் கிரகத்தை நிரப்பும் பொறுப்பும் நமக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆண்களும் பெண்களும் தோற்றத்தில் வேறுபடலாம், ஒருவரால் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்துப் பாலூட்ட முடியும், மற்றவரால் முடியாது; ஆனாலும் இந்த வேதப்பகுதி ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இரண்டு வெவ்வேறு அறிவுறுத்தல் தொகுப்புகளை உருவாக்கவில்லை என்பதை விசேஷமாகக் கவனியுங்கள். ஆண்கள் மட்டுமல்ல, பெண்களும் தேவனுடைய பிரதிநிதி ஆட்சியாளர்களாக அதிகாரம் பெறுகிறார்கள்; இது நம் முழு மனிதத்தன்மையின் ஒரு பகுதி. தேவசாயலை முழுமையாகப் பிரதிபலிக்க ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்தே தேவைப்படுகிறார்கள். இதுவே ஒரு கூட்டணியின் ஆசீர்வாதம். ஒவ்வொரு பாலினத்துக்கும் உயிரியல் ரீதியாகவோ உளவியல் ரீதியாகவோ எது தனித்துவமாக இருந்தாலும், முக்கியமானது இதுதான்: மனித இனமாக நமக்குத் தேவன் வைத்திருக்கும் முழு அழைப்புக்கும் நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்மை முழுமையாகக் கொண்டுவருகிறோம். தேவன் ஒரு “ஆண்மையான” ஆட்சியை மனிதகுலத்துக்கான தம்முடைய தரமாகவும் திட்டமாகவும் அமைக்கவில்லை. இல்லை, ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்தே தேவசாயலைத் தாங்குகிறார்கள். “உலகத்துக்குத் தேவனுடைய ஆளுகையைப்

பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில் இப்படிப்பட்ட பகிர்ந்த பங்கேற்பு மட்டுமே, நாம் தாங்கும் சாயலுக்குரிய தேவனுக்கு நியாயம் செய்ய வல்லது."[99]

உண்மையில், ஆணையும் பெண்ணையும் ஒரு பூரணமான இணைப்பாகச் சிருஷ்டிக்க வேண்டும் என்ற தேவனுடைய எண்ணம் அந்த அதிகாரத்தின் ஓட்டத்தில் ஓர் ஆச்சரியமாக வருகிறது. சிருஷ்டிப்பின் முந்தைய நாட்களில், ஆகாயவிரிவையும், தண்ணீர்களையும், பூமியையும் பிரிப்பதன் மூலம் தேவன் குழப்பமான உலகத்துக்குள் ஒழுங்கைப் பதிக்கிறார். நட்சத்திரங்களும்கூட தனித்தனியான காலங்களையும், நாட்களையும், வருஷங்களையும் குறிக்கின்றன; சூரியன் பகலை ஆளுகிறது, சந்திரன் இரவின் காவலனாக இருக்கிறது. மனிதர்களுக்கு மற்ற சிருஷ்டிப்பின்மேல் தலைமைத்துவம் கொடுக்கப்படும்போது, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொன்றும் "தன் இடத்தை அறிந்திருக்கிறது." ஆனால் ஆணையும் பெண்ணையும் சிருஷ்டிக்கும்போது, அவர் எல்லைகளை வரைவதை நிறுத்தி, மாறாக அவர்களை முழுப் பங்காளர்களாக ஒன்றாக இணைக்கிறார் – பாலின அடிப்படையிலான பங்குகளுக்கோ படிநிலைக்கோ சிறிதளவு குறிப்புமின்றி. தேவன் ஆதாமிடம், "நீ பூமியைக் கீழ்ப்படுத்து" என்றும், ஏவாளிடம், "நீ பிள்ளைகளை வளர்" என்றும் சொல்லியிருக்கலாம். மாறாக, இணைப் பெற்றோர்களாகவும், இணை ஆசாரியர்களாகவும், இணை ஆட்சியாளர்களாகவும் அவர்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பை அவர் வலியுறுத்துகிறார். பிற்கால வரலாற்றில், மனிதர்களாகிய நாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலரை ராஜாக்களாகவும் ராணிகளாகவும் நியமிப்போம்; ஆனால் ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் தேவன் கொடுத்த ஆதி நியமனம், ஒரு ராணியாகவும் ஒரு ராஜாவாகவும் இருப்பதே.

தேவனுடைய நல்ல புத்தகத்தின் இந்தத் தொடக்க அதிகாரம் பிந்திய ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் கதையின் மீதிப் பகுதிக்கும் சட்டகம் அமைக்கிறது. குறைந்தபட்சம் இதுவரை, தெய்வீகமாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட பாலினப் பங்குகள் எதுவும் இல்லை. ஒரு பாலினம் மற்றொன்றின்மேல் அதிகாரம் கொண்டிருப்பது பற்றிப் பேச்சே இல்லை. ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து தேவனுடைய பூமியை ஆளுகிறார்கள் – எட்மண்ட், சூசன், பீட்டர், லூசி ஆகிய நால்வரும் நார்னியாவின் நான்கு

99. "Jesus Feminist", அதி. 5-இல், J. R. Daniel Kirk இதைச் சொன்னதாக Sarah Bessey மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

சிங்காசனங்களில் அமர்ந்திருக்கும் காட்சியில் சி.எஸ். லூயிஸ் (C.S. Lewis) அழகாகச் சித்தரிக்கும் கூட்டணி அது.

“இதுவரை எல்லாம் மிக நன்றாக இருக்கிறது,” என்கிறார் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர். “இரண்டாம் விவரிப்பாகிய இரண்டாம், மூன்றாம் அதிகாரங்களுக்கு வரும்வரை காத்திருங்கள்.” கடந்த பல பத்தாண்டுகளில், வீழ்ச்சிக்கு முன் ஏவாளின்மேல் ஆதாமுக்கு இருந்ததாகக் கருதப்படும் தலைமைத்துவத்துக்காக நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் ஒரு நீண்ட வாதப் பட்டியலையே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த வாதங்களை நான் தெளிவாக எடுத்துரைத்து, ஒவ்வொன்றுக்கும் வரிசையாகப் பதிலளித்து, அவற்றில் எதுவுமே வேதப்பகுதியில் வெளிப்படையாக இல்லை என்று காட்டுவேன். ஆனாலும், இந்தப் பட்டியலை முதன்முறையாகக் கேட்பவருக்கு அது எவ்வளவு நம்பவைப்பதாக இருக்கிறது என்றால், விஷயம் முடிந்துவிட்டது என்று அவர் கருதிவிடுகிறார். இந்தப் பட்டியலின் வல்லமை எனக்குத் தெரியும்: அப்போது புகழ்பெற்றிருந்த போதக-இறையியலாளரும் மெகா-சபைப் பிரசங்கியுமான மார்க் டிரிஸ்கால் (Mark Driscoll) நடத்திய ஒரு பிரசங்கத் தொடரால் தூண்டப்பட்டு, ஒருமுறை இதே பட்டியலிலுள்ள சில குறிப்புகளை நானே பிரசங்கித்திருக்கிறேன். “சத்தியத்தை, முழுச் சத்தியத்தை, சத்தியத்தைத் தவிர வேறெதையும் அல்லாமல் போதிப்பதாகச்” சொல்லிக்கொள்ளும் வேதாகமத்தைப் போதிப்பவனாக, வேதாகமத்தின் தொடக்க அதிகாரங்களைப் பற்றிய இந்த வலிந்து பொருள்கொள்ளும் அணுகுமுறையில் நான் சிக்கிக்கொண்டதை எண்ணி, இப்போது திரும்பிப் பார்க்கும்போது கணிசமான வருத்தம் அடைகிறேன்.

இந்த அதிகாரத்தில், வீழ்ச்சிக்கு முன் ஏவாளின்மேல் ஆதாமுக்குத் தலைமைத்துவம் இருந்தது என்று நிரூபிக்கப் பல்வேறு நிரப்புக் கோட்பாட்டுப் பிரசங்கிகளும் அறிஞர்களும் பயன்படுத்தும் மிக முக்கியமான ஐந்து அனுமானங்களைப் பட்டியலிடுவேன். பின்னிணைப்பு 2-இல், வேறு ஆறு வாதங்களுக்கு மறுப்புச் சொல்கிறேன்.

முதல் வாதம்: முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள்

நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர் இப்படி வாதிடுகிறார்: ஆதியாகமம் 2-இல், ஆதாம் முதலிலும் ஏவாள் பின்னரும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்; இது ஆண்

பெண்ணின் தலைவன் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. உண்மையில், பவுல் 1 தீமோத்தேயு 2:13-இல் இந்த உண்மையின்மேல் கவனத்தை ஈர்த்தார்: “முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள்.”

தீமோத்தேயுவுக்குப் பவுல் எழுதிய வார்த்தைகளை அதிகாரம் 7-இல் முழுமையாக ஆராய்வேன். இப்போதைக்கு, பவுல் “ஆதாம் ஏவாளுக்குப் பொறுப்பாளனாக இருந்தான்” என்று சொல்லவில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள்; அது பவுலின் கருத்துக்கான ஒரு விளக்கம் மட்டுமே. 1 தீமோத்தேயு 2-ஐக் கவனமாக வாசித்ததன் அடிப்படையில், அதிகாரம் 7-இல் இன்னும் இரண்டு விளக்கங்களைத் தருவேன். 1 தீமோத்தேயு 2-இல் பவுல் எதைக் கருதியிருந்தாலும், ஆதியாகமம் 2 முதலில் அதன் சொந்த வெளிச்சத்தில் வாசிக்கப்பட வேண்டும். பெண்களின் கீழ்நிலைப்படுத்தலை ஆதரிக்கப் பவுல் ஆதியாகமம் 2-ஐப் பயன்படுத்தினார் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் (அவர் அப்படிச் செய்யவில்லை என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்), அதனால் ஆதியாகமம் 2 தானே இதைப் போதிக்கிறது என்று அவசியமாகப் பொருள்படாது. புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் சில சமயங்களில் பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகளை இறுதியான விளக்கங்களாகவோ நிரூபணங்களாகவோ அல்ல, தாங்கள் சொல்ல வரும் கருத்தைத் தாங்குவதற்கான அந்தந்தச் சூழலுக்கேற்ற வாதங்களாகவோ வெளிப்பாட்டுக் கருவிகளாகவோ பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று டக்ளஸ் மூ (Douglas Moo) விளக்குகிறார்.[100]

தேவன் இரு பாலினங்களையும் ஒரே நேரத்தில் சிருஷ்டித்திருக்கலாம், ஆனால் அப்படிச் செய்யவில்லை. ஏன்? ஒரு பதில் முன்னிற்கிறது: ஆதாம் முதலிலும் பின்பு ஏவாளும் உருவாக்கப்படுகிறார்கள்; ஏனெனில் தேவனுடைய இறுதிச் சிருஷ்டிப்பாகிய ஏவாள் (மற்றும் அவளுடைய மகள்கள்) இல்லாமல் தான் எவ்வளவு தீவிரமாகத் தனிமையாகவும், முழுமையற்றவனாகவும், போதாதவனாகவும் இருக்கிறான் என்பதை ஆதாமுக்கு (மற்றும் அவனுடைய மகன்களுக்கு) தேவன் காட்ட விரும்புகிறார். ஆதியாகமம் 1-இல், கடல்களும் விதைகளும், நட்சத்திரங்களும் கடல் உயிரினங்களும், பறவைகளும் மிருகங்களும் தோன்றிய பின்பு, தேவனுடைய மகுடமான சிருஷ்டிப்பு வருகிறது: “மனுஷன் ... ஆணும் பெண்ணுமாக.” இதே பெருகும் எதிர்பார்ப்பு உணர்வு அடுத்த அதிகாரத்திலும் வருவதைக் கவனியுங்கள்:

100. D.A. Carson (ed) Hermeneutics, Authority and Canon, பக். 188

தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பு மேதைமையின் இறுதிச் செயல், தன் எல்லாத் தாவரங்களோடும், விலங்குகளோடும், ஏற்கெனவே இருக்கும் தன் ஒரே மனிதனோடும் இருக்கும் ஏதேனுக்கு ஓர் அழகிய பெண்ணைக் கொடுக்கிறது. ஆதியாகமம் 2-இன் உயர்ந்துகொண்டே போகும் சிருஷ்டிப்புகளின் இசை உச்சத்தோடு கூடவே, தன் இணைக்கான ஆதாமின் ஏக்கமும் மேலும் மேலும் ஆழமாகிறது. மிருகங்களில் எதுவுமே (அவன் அவை எல்லாவற்றையும் ஒவ்வொன்றாகக் கடந்து செல்கிறான்!) அவனுடைய ஆத்தும துணையாக இல்லை. ஆனால் தேவனுடைய மிகப் பெரிய வரத்தை – ஏற்கெனவே உயிருள்ள பொருளிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்ட ஒரே ஜீவனை – அவன் சந்திக்கும்போது, உச்சக்கட்ட வார்த்தைகளோடு தொடங்கும் ஒரு காதல் பாடலாக வெடிக்கிறான்: “இதோ, இறுதியாக இவள் ...!” (Zoṯhappa’am ... !)

ஆகவே, ஆதியாகமம் 2-இன் நேரடியான வாசிப்பு, ஆண் அதிகாரத்திலிருந்து பெண் கீழ்ப்படிதலுக்கு அல்ல, மனிதனின் முழுமையின்மையிலிருந்து ஓர் ஆழமான இணைப்புக்கும் கூட்டாண்மைக்கும் முன்னேறுகிறது. ஆனாலும், நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் அந்த வேதப்பகுதிக்குள் இன்னும் அதிகமானதை வாசிக்கத் தீர்மானித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. உதாரணமாக, ஜேம்ஸ் ஹர்லி (James Hurley) 1981-இல் முன்வைத்த வாதத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்: தலைச்சன் உரிமை (primogeniture) என்ற பண்டைய கருத்தின் காரணமாக, ஆதாம் முதலில் வந்ததை முதல் வாசகர்கள் அவனுடைய அதிகாரமாகப் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்கிறார்; அந்தக் கருத்தின்படி, ஒரு குடும்பத்தின் மூத்த மகன் தன் சகோதரர்கள் பெறும் சொத்தின் இரண்டு மடங்கைச் சுதந்தரித்து, குடும்பத்தின் தலைமையை ஏற்றுக்கொள்வான்.[101] ஆனால் ஆதாம் “பிறக்கவில்லை”, ஏவாள் அவனுடைய சகோதரியும் அல்ல. வேதாகமத்தில் எங்குமே தலைச்சன் உரிமை சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்குக்கோ கணவன்-மனைவி உறவுகளுக்கோ பொருத்தப்படவில்லை.

இஸ்ரவேலைச் சூழ்ந்திருந்த மிகவும் ஆணாதிக்கம் மிக்க கலாச்சாரங்களுக்கும் தங்களுக்கென்று சிருஷ்டிப்புக் கதைகள் இருந்தன; உதாரணமாக, மெசொப்பொத்தாமியாவின் அத்ரஹாசிஸ் (Atrahasis) சிருஷ்டிப்புக் கதை. அதில் தியாமத் (Tiamat) மர்துக்குக்கு

101. Man and Woman in Biblical Perspective, Zondervan, பக். 207

(Marduk) முன்பே விவரிக்கப்படுகிறாள், அவனுக்கு முன்பே இருக்கிறாள்; ஆனாலும் அந்தக் கலாச்சாரத்தில் ஆணாதிக்கம் நியாயப்படுத்தப்பட்டே வந்தது.[102] வெளிப்படையாக, பல்வேறு சிருஷ்டிப்புக் கதைகளின் பண்டைய வாசகர்களுக்கு, ஆணா பெண்ணா முதலில் வந்தது என்பது படிநிலை பற்றிய அவர்களுடைய அனுமானங்களில் எந்தத் தாக்கமும் ஏற்படுத்தவில்லை. அதோடு, பண்டைய கலாச்சாரத்தில் இருந்த தலைச்சன் உரிமையைத் தேவன் வேண்டுமென்றே தலைகீழாக்கி, பின்னால் பிறந்தவர்களுக்குத் தலைமை அதிகாரத்தை ஆசீர்வாதமாகக் கொடுப்பதை ஆதியாகமப் புத்தகத்தின் மீதிப் பகுதி காட்டுகிறது (ஏசாவின்மேல் யாக்கோபு, தன் சகோதரர்கள்மேல் யோசேப்பு).

இரண்டாம் வாதம்: பெண் "ஆணிலிருந்து" "ஆணுக்காக" உண்டாக்கப்பட்டாள்

1 கொரிந்தியர் 11:8-9-இல் பவுலும் இதையே சொல்கிறார். 1 கொரிந்தியர் 11-ஐ அதிகாரம் 6-இல் ஆழமாக ஆராய்வோம்; இப்போதைக்கு, அவர் 8-9 வசனங்களை 11-12 வசனங்களால் வரையறுக்கிறார் என்பதை நினைவில் கொள்வோம்: "ஆகிலும் கர்த்தருக்குள் ஸ்திரீயில்லாமல் புருஷனுமில்லை, புருஷனில்லாமல் ஸ்திரீயுமில்லை. ஸ்திரீயானவள் புருஷனிலிருந்து தோன்றுகிறதுபோல, புருஷனும் ஸ்திரீயினால் தோன்றுகிறான்."

1 கொரிந்தியர் 11-இல், ஆண்-பெண் நிரப்புத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தும்போதே, பவுல் பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கீழ்நிலைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று வாதிடவில்லை. மாறாக, பெண்களும் ஆண்களும் ஒருவருக்கொருவர் கொடுக்க வேண்டிய பரஸ்பர கனத்தை அவர் வலியுறுத்துகிறார். அது சரியானதே – ஏவாள் "ஆதாமிலிருந்து" வந்தவள் என்பது, ஆணைப் பெண்ணின் கனத்துக்குரிய மூலமாகச் சித்தரிக்கிறது; ஏவாள் "ஆதாமுக்காக" உண்டாக்கப்பட்டவள் என்பது, பெண் ஆணின் கனத்துக்குரிய நிறைவு என்று பொருள்படுகிறது. ஆண் வாசகருக்கும் பெண் வாசகருக்கும் பாடம் ஒன்றே: ஒவ்வொரு பாலினமும் மற்றதை நேசித்துப் போற்றவும், மற்றதைச் சார்ந்து வாழவும் தேவன் அதை உண்டாக்கினார்.

102. Richard Hess "Discovering Biblical Equality", அதி. 4-இல் வாதிடுவதுபோல.

ஏவாள் “ஆதாமுக்காக” உண்டாக்கப்பட்டாள்; தனியாக அவன் போதாதவனாக இருந்தான். இதனால் அவளுக்கு மேல் அவனுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று பொருள்படாது – நான் “என் மகனுக்காக” ஒரு தனிப்பயிற்சி ஆசிரியரை ஏற்பாடு செய்தால், அந்த ஆசிரியர்மேல் என் மகனுக்கு அதிகாரம் கிடைப்பதைவிட இது அதிகம் அல்ல; அந்த ஆசிரியர் அதனால் என் மகனுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர் ஆகிவிடமாட்டார்.[103]

ஏவாளை “ஆதாமிலிருந்து” உண்டாக்கும் சிருஷ்டிகருக்கு மட்டுமே அவள்மேல் அதிகாரம் உண்டு. ஏவாளின் உருவாக்கம் ஒரு பிள்ளையின் பிறப்பைப் போன்றதல்ல. ஒரு பிள்ளை நம் சரீரங்களிலிருந்து வரலாம்; அந்த அர்த்தத்தில் பிள்ளைகள் நமக்கு “உரியவர்கள்”, ஆரம்பத்தில் நம் அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கிறார்கள். ஏவாளின் தோற்றம் வேறுபட்டது. அவளுடைய முதல் தொடர்பு அவளை உண்டாக்கியவரோடுதான். தன் இணையை அறிவதற்கு முன்பே அவள் தேவனை அறிகிறாள். அவளுடைய சிருஷ்டிப்பில் அந்த மனிதன் பங்கெடுக்கவும் இல்லை, ஆலோசனை சொல்லவும் இல்லை. அவள் உருவாக்கப்படும்போது அவன் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறான். அவள் முழுமையாக உருவாக்கப்பட்டவளாக அவனிடம் கொண்டுவரப்படுகிறாள்.

அவள் அவனுடைய சரீரத்தின் ஒரு பகுதியிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டதால் அந்த மனிதனை அவளுடைய அதிகாரியாகக் கருதினால், ஆதாம் மண்ணைத் தன் எஜமான் என்று அழைக்க வேண்டியிருக்கும், ஏனெனில் அவன் மண்ணினால் உண்டாக்கப்பட்டான். மேலும், ஆணும் பெண்ணும் இருவருமே சிருஷ்டிகருடைய நேரடியான, தனிப்பட்ட, நோக்கமுள்ள செயல்கள் என்றால், அவள் மண்ணிலிருந்து அல்ல, அவனிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டதற்கான காரணம் பற்றி ஆதியாகமம் 2 என்ன சொல்கிறது என்று நாம் கேட்கலாம். அந்த அதிகாரத்தின் முற்பகுதியில், தேவன் ஆதாமை மட்டுமல்ல, மிருகங்களையும் பறவைகளையும் நிலத்திலிருந்து உண்டாக்குகிறார். தேவன் ஏவாளையும் அதே வழியில் உண்டாக்கியிருந்தால், அவளைக் குறிப்பாக ஆதாமோடு இணைப்பது எதுவாக இருந்திருக்கும்? அவள் அவனிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டாள் என்பதுதான், அவள் தன் எலும்பில் எலும்பும் தன் மாம்சத்தில்

103. இந்த ஒப்புமைக்காக என் நண்பர் Andrew Bartlett-க்கு நன்றி – Mike Winger பற்றிய ஒரு விமர்சனத்தில் அவர் இதைப் பயன்படுத்துகிறார்.

மாம்சமுமாக இருக்கிறாள் என்று ஆதாம் அறிவிக்கும்போது, ஏவாளைப் பற்றி அவனை வியப்பில் ஆழ்த்தியது.

அவனுடைய பக்கத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, “விலா எலும்பு” (rib) என்று மொழிபெயர்க்கும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் ஏறக்குறைய நிச்சயமாகத் தவறுகிறார்கள். எபிரெயச் சொல்லாகிய tsela-வின் ஏறக்குறைய மற்ற எல்லாப் பயன்பாடுகளும் ஏதோ ஒன்றின் “பக்கத்தை”, பொதுவாக அதன் ஒரு பாதியைக் குறிக்கின்றன.[104] அவள் அவனுடைய பக்கத்திலிருந்து உண்டாக்கப்படுகிறாள். 1157-இல், பாரீஸில் பேராயர் ஆவதற்குச் சற்று முன்பு, பண்டைய ஆணாதிக்கத்தை எதிர்த்த மிக அரிதான ஒருவரான பீட்டர் லொம்பார்ட் (Peter Lombard) இந்த வசனத்தைப் பற்றிச் சரியாகவே இப்படிக் குறிப்பிட்டார்: “ஏவாள் ஆதாமுக்குக் கீழ்ப்பட்டவளாக இருக்க அவனுடைய பாதங்களிலிருந்து எடுக்கப்படவில்லை, அவனுக்கு எஜமானியாக இருக்க அவனுடைய தலையிலிருந்தும் எடுக்கப்படவில்லை; அவனுடைய பங்காளராக இருக்க அவனுடைய பக்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டாள்.”[105]

மூன்றாம் வாதம்: “மனுஷி என்னப்படுவாள்”

ஆதாம் ஏவாளைச் சந்தித்து, “இவள் மனுஷனில் எடுக்கப்பட்டபடியினால் ‘மனுஷி’ என்னப்படுவாள்” என்று சொல்லும்போது, அவன் அவளுக்கு ஒரு பெயர் கொடுக்கிறான் என்று குரூடெம் (Grudem) வாதிடுகிறார். குருடெமின் கருத்துப்படி இது முக்கியமானது; ஏனெனில், தேவன் சிருஷ்டிப்புக்குப் பெயரிடுவதன் மூலம் அதன்மேல் ஆளுகை செலுத்துவதுபோல, ஆதாம் மிருகங்களுக்குப் பெயரிடுவதன் மூலம் அவற்றின்மேல் தன் தலைமைத்துவத்தைக் காட்டுகிறான்; ஆகவே அந்தப் பெண்ணுக்குப் பெயரிடுவதன் மூலம் ஆதாம் அவள்மேல் தன் அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்துகிறான்.

அவ்வளவு அவசரம் வேண்டாம். “அழைத்தல்” அல்லது “பெயரிடுதல்” என்பதற்கான அதே சொல் (kara) ஆதியாகமம் 1-இல் தேவன் காரியங்களுக்குப் பெயரிடுவதற்கும் (“பகல்”, “இரவு”, “வானம்”, “பூமி”, “சமுத்திரம்”), ஆதாம் மிருகங்களுக்கும் பறவைகளுக்கும் பெயரிடுவதற்கும் (ஆதியாகமம் 2:19-20) பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது

104. காண்க: www.bit.ly/3mH7w4E
105. Peter Lombard, The Sentences

உண்மைதான். ஆனால் ஒரு பொருளையோ இனத்தையோ வகைப்படுத்தும் செயல் தானாகவே அதிகாரத்தின் வெளிப்பாடு ஆகிவிடாது – பெயரிடுபவர் அதன்மேல் அதிகாரம் உடையவர் என்பது ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்டிருந்தால் மட்டுமே அப்படி ஆகும்.[106] உதாரணமாக, வெறும் 13 அதிகாரங்களுக்குப் பின்பு,[107] ஆகார் என்ற ஓர் அடிமைப் பெண், தேவனைப் பற்றி ஏதோ ஒன்றைக் கண்டுகொள்ளும்போது அவருக்கு ஒரு பெயர் கொடுக்கிறாள். நிச்சயமாக அவள் தேவனுக்கு மேல் அதிகாரம் உடையவள் அல்ல. ஆகவே, ஆதாம் அந்தப் பெண்ணை “மனுஷி” என்று அழைப்பது அவசியமாகப் படிநிலைக்குச் சான்று அல்ல.

அது நிரூபிப்பது இதுதான்: அவன் அவளுடைய தனித்துவமான வகையை – தன்னைப் போன்ற ஒருவரை – பகுத்தறிகிறான். பண்டைய மொழிகளில், பெயர்கள் பெயரிடப்படும் பொருள், நபர் அல்லது இனத்தின் விவரணைகளாக இருந்தன. ஆதியாகமம் 2-இல் மனுஷன் (ish) அவளை “மனுஷி” (ishsha) என்று அழைப்பதால், அவன் அதிகாரம் செலுத்துகிறான் என்பதற்கான வாய்ப்பு விசேஷமாகக் குறைகிறது. பெயர்ச்சொற்களிலுள்ள ஒற்றுமையைக் கவனியுங்கள் – மிருகங்களைப் போலல்லாமல், அவள் தன்னைப் போன்ற ஒருவர், தனக்கு ஏற்ற துணை என்று ஆதாம் அடையாளம் காண்கிறான். அவளுடைய கீழ்ப்படிதல் அல்ல, அவளுடைய ஒற்றுமையே வலியுறுத்தப்படுகிறது. “நீ என்னைப் போன்றவள், நீ என்னை நிறைவாக்குகிறாய்” என்று சொல்வது, “நான் உனக்குப் பொறுப்பாளன்” என்று சொல்வதற்குச் சமம் ஆகாது. இந்த வேதப்பகுதியில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான ஒரு கட்டளைச் சங்கிலியை நாம் கவனிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருந்திருக்க வாய்ப்புக் குறைவு; விசேஷமாக, ஆதாம் பேரானந்தத்தில் இருக்கும் அந்தக் கணத்திலேயே அப்படி இருக்க வாய்ப்பில்லை – மிருகங்களின் நீண்ட சர்க்கஸ்

106. “தேவன் ஒன்றுக்குப் பெயர் சூட்டும்போது, இறையாண்மையுள்ள ஆட்சியாளர் என்ற நிலையில் அப்படிச் செய்கிறார்; ஆனால் qārā' தானாகவே மேன்மையைக் குறிப்பதில்லை. ஆகவே மிருகங்களுக்குப் பெயரிடுவதில் மனிதன் அவற்றின்மேல் இறையாண்மை செலுத்துகிறான் என்று சொல்வது விஷயத்தை இழுத்துப் பிடிப்பதாகும். அது தெளிவாக இருக்க வேண்டுமென்றால், அதி. 1-இலுள்ள “கீழ்ப்படுத்துங்கள்”, “ஆண்டுகொள்ளுங்கள்” என்பவற்றுக்கு இணையான ஒன்று தேவைப்படும். ... பெயர் சூட்டுபவராகச் செயல்படுவதில், மனிதன் பகுத்தறியும் பண்பை வெளிப்படுத்துகிறான்.” (Victor Hamilton, New International Commentary on the Old Testament)

107. அவள் தன்னோடு பேசின கர்த்தருக்கு இந்தப் பெயரைக் கொடுத்தாள்: “நீர் என்னைக் காண்கிற தேவன்.” (ஆதியாகமம் 16:13)

ஊர்வலத்தைக் கடந்து வந்த பின்பு, இப்போது அவன் அந்த ஒருத்தியைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறான்.

அதோடு, “மனுஷி” (woman) என்ற சொல்லை ஓர் இயற்பெயராகக் கருதும் மொழிபெயர்ப்பாளர்களே மிகச் சிலர். மாறாக, அது பண்டைய வாசகர்கள் அனைவரும் அறிந்திருந்த ஒரு பொதுப் பெயர்ச்சொல், பெண் பாலினத்தைக் குறிக்கும் ஓர் எளிய பெயர். ஆதியாகமம் 3:20-இல்தான் ஆதாம் தன் மனைவிக்கு ஏவாள் என்று “பெயரிட்டான்” (வேறொரு சொல்: vaiyokra). இந்தப் பெயரிடுதல் வீழ்ச்சிக்குப் பின்பு நடப்பதால், வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய உறவுகளில் இருந்ததாகக் கருதப்படும் படிநிலை பற்றி இதிலிருந்து நாம் எதையும் முடிவுசெய்ய முடியாது.

நான்காம் வாதம்: “நீ எங்கே இருக்கிறாய்?”

தடைசெய்யப்பட்ட கனியை அந்தத் தம்பதியர் புசித்த பின்பு, அவர்கள் தோட்டத்தில் ஒளிந்துகொள்கிறார்கள்; அப்போது தேவன் அந்த மனிதனைக் கூப்பிட்டு, “நீ எங்கே இருக்கிறாய்?” என்கிறார் (ஆதியாகமம் 3:9). ஆனால் தேவன் ஏன் மனிதனை மட்டும் அணுகுகிறார், பெண்ணையும் அணுகவில்லை? பாவத்தை அறிந்திருந்த தேவன் ஆதாமைப் பொறுப்பாளியாக்கிக் கணக்குக் கேட்கிறார் என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் அனுமானிக்கிறார்கள். ஏனென்றால், அவர்களுடைய வாதப்படி, தேவன் ஆதாமை மட்டுமே பொறுப்பில் வைத்திருந்தார்.

ஆனால் அந்த உரையாடல் அப்படி நடக்கவே இல்லை. அவர் “நீ என்ன செய்தாய்!” என்று சொல்லவில்லை, “நீ எங்கே இருக்கிறாய்?” என்கிறார். ஆதியாகமத்தின் இரண்டாம், மூன்றாம் அதிகாரங்களில், எழுத்தாளர் தேவனை மனிதனைப் போன்ற சாயலில் சித்தரிக்கிறார். தேவன் தோட்டத்தில் உலாவுகிறார். அவர் தம்முடைய கரங்களால் ஆதாமை உண்டாக்குகிறார். இங்கே அவர்களை ஏன் காண முடியவில்லை என்று அவர் உண்மையாகவே அறிய விரும்புகிறார். நிச்சயமாக, இறையியல் ரீதியாக தேவன் எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்டவர், எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர் என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லலாம்; ஆனால் இந்த விவரிப்பில் நம்மோடு உண்மையான உறவு கொள்ளும் தேவனுடைய திறன் முன்னிறுத்தப்படுகிறது; அதற்கு, உண்மையான ஆர்வத்தோடு

அவர் கேள்விகள் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. உண்மையில், ஆதாமின் பதிலுக்குப் பின்பு, அவர் இன்னும் இரண்டு கேள்விகளைக் கேட்கிறார்: “நீ நிர்வாணி என்று உனக்கு அறிவித்தவன் யார்? புசிக்கவேண்டாம் என்று நான் உனக்கு விலக்கின விருட்சத்தின் கனியைப் புசித்தாயோ?” (வச. 11). உண்மைகளைக் கண்டறியும் அவருடைய பணி தொடர்கிறது; அவர் ஏவாளிடமும் ஒன்றைக் கேட்கிறார் (வச. 13).

கேள்வி இன்னும் மீதமிருக்கிறது: தேவன் ஏன் முதலில் ஆதாமிடம், ஆதாமிடம் மட்டும் பேசுகிறார்? தோட்ட விவரிப்பு முழுவதிலும் கதைசொல்லி திறமையாகப் பயன்படுத்தும் ஓர் இலக்கிய உத்தியைப் புரிந்துகொள்வதில் பதில் இருக்கலாம்: தேவன் ஆதாமோடும், ஏவாளோடும், சாத்தானோடும் ஒரு நேரத்தில் ஒருவரிடம் மட்டுமே பேசுகிறார். ஆதியாகமம் 3-இலுள்ள இந்த எல்லா உரையாடல்களுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசை இருக்கிறது: சர்ப்பம் பெண்ணை வஞ்சிக்கிறது, அவள் ஆணைத் தவறாக வழிநடத்துகிறாள். பதிலுக்கு, தேவன் ஆணிடம் பேசுகிறார், அவன் பெண்ணைக் குற்றம்சாட்டுகிறான்; பின்பு பெண்ணிடம் பேசுகிறார், அவள் சர்ப்பத்தைக் குற்றம்சாட்டுகிறாள். கடைசியாக, தேவன் சர்ப்பத்துக்கும், பின்பு பெண்ணுக்கும், பின்பு ஆணுக்கும் விளைவுகளை அறிவிக்கிறார். வரிசை இதுதான்: சர்ப்பம், பெண், ஆண்; ஆண், பெண், சர்ப்பம்; சர்ப்பம், பெண், ஆண். தேவன் முதலில் பெண்ணிடமோ, அல்லது ஆணிடமும் பெண்ணிடமும் ஒரே நேரத்திலோ பேசியிருந்தால், அந்த இலக்கிய உத்தி பலவீனப்பட்டிருக்கும்.

தேவன் ஆதாமையும் பின்பு ஏவாளையும் விசாரிப்பது, டோமினோக்கள் சரிவதுபோல ஒருவர்மேல் ஒருவர் விரல் நீட்டும் தொடர் எதிர்வினை நடந்தேறவும் இடம் கொடுக்கிறது – இதனால் அவர்களுடைய மனஸ்தாபமின்மையும், அந்தத் தம்பதியரின் உறவின்மேல் பாவத்தின் சேதப்படுத்தும் விளைவும் வெளிப்படுகின்றன.

இறுதியாக, தேவன் யாரிடம் பேசுகிறார் என்ற வரிசை ஓர் அதிகாரச் சங்கிலியை அவர் அங்கீகரிப்பதைக் குறிக்கிறது என்ற எந்த வாதமும், அந்த மூவரோடும் தேவன் நடத்தும் இரண்டு சுற்று உரையாடல்களையும் அருகருகே வைத்துப் பார்க்கும்போது தானாகவே சரிந்துவிடுகிறது. பெண்ணைச் சுட்டிக்காட்டும் ஆணோடும், பின்பு சாத்தானைக் குற்றம்சாட்டும் பெண்ணோடும் நடத்தும் ஆரம்ப விசாரணைகளுக்குப்

பின்பு, அவர் மூவருக்கும் விளைவுகளை விவரிக்கிறார் – ஆனால் இந்த முறை வரிசையைத் தலைகீழாக்கி, ஆதாமிடம் கடைசியாகப் பேசுகிறார். தேவன் முதலில் (அல்லது கடைசியில்) ஆதாமிடம் பேசுவது, கூறப்படும் ஒரு படிநிலையைப் பற்றி ஏதோ அர்த்தப்படுத்துகிறது என்று வாதிடுபவர்கள், அவர் கடைசியில் (அல்லது முதலில்) அவனிடம் பேசும்போது அது அப்படி எதையும் அர்த்தப்படுத்துவதில்லை என்பதை விளக்க வேண்டும்.

ஐந்தாம் வாதம்: Ezer Kenegdo

"பின்பு தேவனாகிய கர்த்தர்: 'மனுஷன் தனிமையாயிருப்பது நல்லதல்ல, ஏற்ற துணையை அவனுக்கு உண்டாக்குவேன்' என்றார்."[108] தேவனுடைய நல்ல, ஆதி வடிவமைப்பின் பகுதியாகப் பெண்கள் ஆண் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் இருக்க வேண்டும் என்று வாதிட அநேகர் பயன்படுத்தும் முதன்மையான வாதம் இந்த வசனமே. நான் முன்பே சொன்னதுபோல, டான்வர்ஸ் அறிக்கை (Danvers Statement) – அதன் முதல் பதிப்பை உருவாக்கியவர் ஜான் பைப்பர் (John Piper) – ஆண்கள், பெண்களின் பங்கு பற்றிப் பத்து "கோட்பாட்டுக்" கூற்றுகளைக் கூறுகிறது; அவற்றில் நான்குக்குக் குறையாத கூற்றுகளுக்கு இந்த ஒரே வசனத்தை ஆதார வசனமாகப் பயன்படுத்துகிறது. ஜான் பைப்பர் அந்த வசனத்தைப் பற்றிய தன் புரிதலை இப்படி விளக்குகிறார்: "பெண் ஆணுடைய 'துணை' (helper) – அதாவது தோட்டத்து வாழ்க்கையில் விசுவாசமுள்ள, ஏற்ற ஓர் உதவியாளர் – என்று தேவன் நமக்குப் போதிக்கிறார்."[109] அதுபோலவே, ஜார்ஜ் நைட் (George Knight) சொல்கிறார்: "ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதருக்குத் துணையாக இருக்கச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டால், அந்த உதவியைப் பெறுபவருக்குத் தன் துணையாக இருப்பவர்மேல் ஒருவித அதிகாரம் உண்டு என்று உறுதியாகச் சொல்வது ... வெறுமனே பொருத்தமானதே."[110]

ஆனால் நைட்டும் பைப்பரும் இப்படி முடிவுசெய்வது தவறு. நிச்சயமாக ஒரு துணை (உதவியாளர்) தாழ்ந்தவராக இருக்கலாம், ஆனால்

108. ஆதியாகமம் 2:18
109. John Piper and Wayne Grudem (eds), Recovering Biblical Manhood and Womanhood, பக். 79
110. George Knight, The New Testament Teaching on the Role Relationship of Men and Women, பக். 43

சமமானவராகவோ உயர்ந்தவராகவோகூட இருக்கலாம். தாய்மார்களின் “உதவி” இல்லாமல் பிள்ளைகளும், ஆசிரியர்களின் “உதவி” இல்லாமல் மாணவர்களும் எங்கே இருப்பார்கள்? இருப்பினும் விசேஷமாக வியக்கவைப்பது இதுதான்: பழைய ஏற்பாட்டில் அந்தச் சொல் ஒருபோதும் கீழ்நிலையைக் குறிப்பதில்லை. உண்மையில், “துணை” (helper) என்று மொழிபெயர்க்கப்படும் சொல் (எபிரெயம்: ezer) வேதாகமத்தில் பெரும்பாலும் தேவன் தம்முடைய மக்களுக்கு உதவுவதைக் குறிக்கவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆதியாகமம் 2-க்கு வெளியே பழைய ஏற்பாட்டில் ezer வரும் 19 இடங்களில், 16 முறை இஸ்ரவேலோடு உள்ள உறவில் “துணையாக” இருக்கும் தேவனைக்[111] குறிக்கிறது; மூன்று முறை இராணுவ உதவியைக் குறிக்கிறது – உதாரணமாக, அவை இல்லாவிட்டால் ஒரு போர் தோற்றுப்போகும் வலுவூட்டல் படைகள். 19 இடங்களில் 18 இடங்களில், உதவி பெறுபவர் உதவி செய்பவரின் தலைவர் அல்ல.[112] இவற்றில் எட்டு இடங்களில், “துணை” என்பவர் ஒரு “இரட்சகர்”, “பாதுகாவலர்” அல்லது “மீட்பவர்”. மீதமுள்ள இடங்களில், உதவியின் தன்மை வலிமையை அளிப்பதே, பெரும்பாலும் இராணுவ வகையிலானது. ஆகவே ஒருவருக்கு ezer ஆக இருப்பது என்றால், தன் வலிமையையோ தலையீட்டையோ அளித்து அவரிடம் குறைவுள்ளதை நிறைவாக்குவதே.

இதனால், ezer என்ற சொல்லின் உண்மையான பொருளை வெளிப்படுத்தும் பணிக்கு ஆங்கிலச் சொல்லாகிய “helper” (உதவியாளர்) முற்றிலும் போதாதது. நம் காலத்தில், “helper” என்ற கருத்து பொதுவாகத் தகுதி குறைந்த ஒரு கீழ்ப்பணியாளரைக் குறிக்கிறது – ஒரு மின்தொழிலாளிக்குச் சரியான திருப்புளியை எடுத்துக்கொடுக்கும் பயிற்சியாளரைப் போல. அவளால் அதைத் தனியாகவே செய்ய முடியும், ஆனால் சிறிய வேலைகளில் உதவ ஒருவர் இருப்பது பயனுள்ளது. இல்லை! Ezer என்பது “வலிமையான துணை” என்று, இன்னும் சிறப்பாக “பங்காளர்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட

111. காண்க: யாத்திராகமம் 18:4; உபாகமம் 33:7, 26, 29; சங்கீதம் 20:2; 33:20; 70:5; 89:19; 115:9, 10, 11; 121:1, 2; 124:8; 146:5; ஓசியா 13:9.
112. ஒரே விதிவிலக்கு எசேக்கியேல் 12:14 ஆக இருக்கலாம்; அங்கே போரில் தனக்கு உதவச் சுற்றிலும் யாரும் இல்லாத கல்தேய ராஜாவைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. ஆனாலும், அந்தப் பகுதியில் வலியுறுத்தப்படுவது இந்த உதவியாளர்கள்மேல் ராஜாவுக்குள்ள அதிகாரம் அல்ல, அவர்கள் இல்லாமல் அவன் முற்றிலும் நிர்க்கதியாவதே.

வேண்டும் – REB, NAB, NRSV, CEV போன்ற பல மொழிபெயர்ப்புகள் அப்படிச் செய்கின்றன.

அப்படியானால், ஏவாள் ஆதாமுக்கு எந்த வகையில் உதவுகிறாள்? சில நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இந்த வசனத்தைப் பயன்படுத்தி, அவனுடைய பிள்ளைகளுக்குத் தாயாகவும் வீட்டைப் பராமரிப்பவளாகவும் இருப்பதன் மூலம் அவள் அவனுக்கு உதவினாள் என்கிறார்கள். ஆனால் ஆதியாகமம் 2-இல் அவள் ஆதாமுக்கு உதவும் முதன்மையான வழி அது அல்லவே அல்ல; அங்கே முதன்மையான பொருள் தரப்படுகிறது: "மனுஷன் தனிமையாயிருப்பது நல்லதல்ல, ஏற்ற துணையை அவனுக்கு உண்டாக்குவேன்." அவனுடைய தனிமையிலிருந்து அவனை மீட்பதன் மூலம் அவள் அவனுக்கு உதவுகிறாள். அவள் அவனுடைய தோழி. கூடுதலாக, சற்றுப் பரந்த சிந்தனை இதையும் காட்டுகிறது: ஆதியாகமம் 1-இலிருந்து நாம் ஏற்கெனவே அறிந்ததைச் செய்வதில் அவள் அவனோடு பங்காளராகிறாள் – தேவசாயலைத் தாங்கும் இருவரும் உலகத்துக்குத் தேவனைப் பிரதிபலிக்கவும், கிரகத்தை நிரப்பி அதை ஏதேனாக்கவும் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.[113] தோட்டத்தைப் பராமரிக்கும்படி ஆதாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணியிலும் ஏவாள் அவனோடு பங்காளராக இருக்க வேண்டும்.

சாராம்சத்தில், அவள் அவனுக்குச் சேவை செய்யச் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை, அவனோடு சேர்ந்து சேவை செய்யவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள். சந்தேகம் இருந்தால், "ஏற்ற" (suitable) என்று மொழிபெயர்க்கப்படும் சொல்லைக் (எபிரெயம்: kenegdo) கவனியுங்கள். அவள் வெறுமனே அவனுடைய ezer அல்ல, அவள் அவனுடைய ezer kenegdo. இந்தச் சொல்லின் பொருள் என்ன? ezer-க்கு "helper" என்பது போதாத மொழிபெயர்ப்பாக இருப்பதுபோலவே, kenegdo-வுக்கு ஆங்கிலச் சொல்லாகிய "suitable" (ஏற்ற) என்பதும் போதாத மொழிபெயர்ப்பு என்று தெரியவருகிறது. Kenegdo என்பது அவனுக்கு எதிரே அவனைப் போன்ற என்று பொருள்படும் ஒரு கூட்டுச்

113. ezer என்ற சொல் அவள் ஆண்களுக்குக் கொடுக்கப்போகும் இறுதியான உதவியை முன்னறிவிக்கிறது என்று சில அறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்: ஏவாளின் "வித்து" எல்லா ஆண்கள் உட்பட மனித இனத்தை மீட்கும் என்று அடுத்த அதிகாரத்தில் நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு சுவாரசியமான சொல் விளையாட்டாக, ஆதியாகமம் 3:15-இல் "வித்து" என்பதற்கான எபிரெயச் சொல் ezer என்பதைப் போல ஒலிக்கிறது. இந்த அர்த்தத்தில், அவள் அவனுடைய இரட்சகி, ஏனெனில் உலக இரட்சகரை அவள் பெற்றெடுப்பாள்.

சொற்றொடர். “ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றோடொன்று பொருந்தும் புதிரின் இரண்டு துண்டுகளைப் போன்றவர்கள்,” என்கிறார் கேத்தி கெல்லர் (Kathy Keller), “ஏனெனில் அவர்கள் முற்றிலும் ஒரே மாதிரியானவர்களும் அல்ல, தாறுமாறாக வேறுபட்டவர்களும் அல்ல; ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு முழுமையை உருவாக்கக்கூடிய விதத்தில் அவர்கள் வேறுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.”[114]

அவள் அவனுக்கு இன்றியமையாத பங்காளரும் கூட்டாளியும். மனிதனிடம் இல்லாதது பெண்ணிடம் இருக்கிறது, அவள் அதை அளிக்கிறாள். அவள் வெறுமனே பின்னால் தோன்றிய ஓர் எண்ணமோ, சுதந்திரமான, தன்னிறைவுள்ள ஒரு மனிதனுக்கு விருப்பத்தேர்வான ஓர் உதவியாளரோ அல்ல. அவள் அவனுடைய தோழி, நிறைவு, இணை, உடன்பணியாளர்.

அவன் போரில் இருந்தால், அவள் அவனோடு போரிடும் உடன்வீராங்கனை. அவன் உலகத்தை ஏதேனாக்கினால், அவள் அவனுடைய உடன்பணியாளர். அவன் பிள்ளைகளை வளர்த்தால், அவள் அவனோடு இணைந்த பெற்றோர்.[115] முதல் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான இந்த உறவு பரஸ்பர ஆதரவு, பரஸ்பர மதிப்பு, மற்றவரை நிறைவாக்கத் தன் பலங்களைப் பகிர்தல், தன் மிக நெருங்கிய நண்பரிடம் ஒத்தவற்றையும் வேறுபட்டவற்றையும் அடையாளம் காணுதல் ஆகியவற்றால் வரையறுக்கப்படுகிறது. மகன்களாகவும், சகோதரர்களாகவும், கணவர்களாகவும், நண்பர்களாகவும் இருக்கும் நாங்கள் தனியாக இருப்பது நல்லதல்ல என்று தேவன் அறிந்திருந்தார்; ஆகவே மகள்களையும், சகோதரிகளையும், மனைவிகளையும், பெண் நண்பர்களையும், உடன்பணியாளர்களையும் வரமாகக் கொடுப்பதன் மூலம் எங்களுக்கு மிகச் சிறந்த கூட்டாளிகளை அவர் கொடுத்தார். தேவனுடைய வேலையை – எங்கள் வீட்டிலோ, சபையிலோ, உலகத்திலோ – இனி தனியாகச் செய்யும்படி விடப்படாமல், என்னைப் போன்ற ஆண்கள் இப்போது மகிழ்ச்சியோடும், தாழ்மையோடும், நன்றியோடும் எங்கள்

114. Tim and Kathy Keller, The Meaning of Marriage, அதி. 6.
115. உண்மையில், ஒருவருக்கு ezer kenegdo ஆக இருப்பது, அவரும் உங்களுக்கு அதுவாகவே இருக்கிறார் என்பதைக் குறிக்கிறது. நீங்கள் உதவ வேண்டியவர் உங்களுக்கும் எதிரே உங்களைப் போன்றவர்; நீங்கள் அவருக்கு எவ்வளவோ அவ்வளவே அவரும் உங்களுக்கு உடன்-ஏதேனாக்குபவர், உடன்-சாயல்தாங்கி, இணைப் பெற்றோர், உடன்வீரர்; அவள் தன் நிறைவுக்குத் தேவைப்படும் எந்தப் பலங்கள் அவனிடம் இருக்கின்றனவோ அவற்றை அவன் கொண்டுவருகிறான்.

பங்காளர்களோடும் உடன்வீரர்களோடும் அருகருகே நிற்க முடியும். ஆதியாகமம் 2:18-இன் பொருள் இதுவே.

இது நிரப்புக் கோட்பாட்டை எப்படிப் பலவீனப்படுத்துகிறது என்று உங்களால் காண முடிகிறதா? டான்வர்ஸ் அறிக்கையின் "கோட்பாட்டுக்" கூற்றுகளில் நான்கு, (நான் நம்புவதுபோல) ஆதியாகமம் 2:18-இன் குறைபாடுள்ள ஒரு விளக்கத்தைத் தங்கள் திரும்பத் திரும்ப வரும் ஆதார வசனமாகக் கொண்டு கட்டப்பட்டிருந்தால், அவை தள்ளாடிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒருவேளை ஆதியாகமம் 2:18 நிரப்புக் கோட்பாட்டுக்கு ஓர் "ஏற்றதல்லாத துணை" போலும்! மோசமான வேதவிளக்க நகைச்சுவைகள் ஒருபுறம் இருக்க, வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய ஆதியாகம உலகில் பெண்ணின்மேல் ஆண் தலைமைத்துவத்தின் அடையாளங்களைத் தேடுவது ஏன் ஒரு வீண் தேடலாக முடிகிறது என்பதை நீங்கள் காண முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

பொருள் புகுத்துதலின் (EISEGESIS) எடுத்துக்காட்டுகள்

விளக்கத்தைப் பொறுத்தவரை, பொருள் புகுத்துதல் (eisegesis) தவிர்க்கப்பட வேண்டும். மனித எழுத்தாளரோ தெய்வீக எழுத்தாளரோ ஒரு வேதப்பகுதியில் வைக்காத ஒரு பொருளை நாம் அதற்குள் புகுத்தக்கூடாது. மாறாக, நாம் நல்ல பொருள் வெளிக்கொணர்தலைச் (exegesis) செய்து, அதன் சரியான பொருளைப் பகுத்தறிய வேண்டும்.

நான் பதின்வயதில் முதன்முதலாக ஆதியாகமத்தை வாசித்தபோது, ஆதியாகமம் 3:16 வரை ஏவாள்மேல் ஆதாமுக்கு இருந்த அதிகாரம் பற்றி எதையும் கவனிக்கவில்லை. ஆனால் இந்த அதிகாரத்தில் நான் கையாண்ட ஐந்து அனுமானங்களில் சிலவற்றை (மற்றும் பின்னிணைப்பு 2-இலுள்ள ஆறு அனுமானங்களை) கேட்டவுடனே, ஆதாம்தான் பொறுப்பில் இருந்தான் என்பது எனக்கு மேலும் மேலும் வெளிப்படையாகத் தோன்றியது. ஆனால் வால்டர் புரூகெமன் (Walter Brueggemann) Genesis: A Bible Commentary for Teachers and Preachers என்ற நூலில் இப்படிச் சொல்கிறார்: "இப்படிப்பட்ட வேதவிளக்கம் வேதப்பகுதிக்குத் துரோகம் செய்கிறது; நம் ... முன்னனுமானங்கள் நம் வேதவிளக்கத்தை எப்படிக் கட்டுப்படுத்துகின்றன என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு."

அனுமானங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தவறாக வழிநடத்தும் வல்லமையை விளக்க, இப்படிக் கற்பனை செய்துகொள்ளுங்கள்: வீழ்ச்சிக்கு முன் ஏவாள் ஆதாமைவிட உயர்ந்தவளாகவும் அவனுடைய எஜமானியாகவும் இருந்தாள் என்று பின்வரும் வாதங்களின் அடிப்படையில் எனக்குப் போதிக்கப்பட்டிருந்தது: 1) ஆதியாகமம் 1-இல், கடைசியாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர் ஆளுகிறார்; ஆகவே ஆதியாகமம் 2-இல் கடைசியாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஏவாளும் ஆளுகிறாள். 2) ஏவாள் ஒரு “துணை” என்று அழைக்கப்படுகிறாள் – பலவீனரை மீட்க வரும் தேவனுக்கே பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சொல். 3) ஆதாம் மண்ணிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டான், ஏவாள் மாம்சத்திலிருந்து. 4) மணமான பெண் கணவனுடைய குடும்பத்தில் குடியேறும் கலாச்சாரங்களில், பெண்கள் தங்கள் பெற்றோரை விட்டுக் கணவனுடைய குடும்பத்தில் இணைக்கப்பட்டார்கள்; ஆனால் ஆதியாகமம் 2:24, புருஷன் தன் குடும்பத்தை விட்டு மனைவியோடு இணைகிறான் என்கிறது. 5) ஆடுகளைச் சிதறடிக்க மேய்ப்பனை அடிக்க வேண்டும் என்று சாத்தான் அறிந்திருக்கிறான் – அவன் அதையே செய்கிறான். 6) ஏவாளை வீழ்த்த மனிதனுக்கு அப்பாற்பட்ட வல்லமை தேவைப்படுகிறது, ஆதாமை வீழ்த்தச் சிறிது மனித அழுத்தமே போதும். 7) தேவன் முதலில் ஏவாளுக்கும் பின்பு ஆதாமுக்கும் தீர்ப்பைக் கொடுக்கிறார், ஏனெனில் தலைவியாகிய அவளே அதிகப் பொறுப்புள்ளவள். 8) ஏவாளுக்குப் பாவத்தின் விளைவு, அவள் இனி ஆளமாட்டாள் என்பதே; இப்போது அவன் அவளை ஆளுவான்.

இதுவே நீண்ட காலமாகச் சபையின் போதனையாக இருந்திருந்தால், ஒருவேளை முழுச் சபைப் பிரிவுகளும் இதை நம்பியிருக்கும். வாதங்களை அடுக்கி, அவற்றைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வது அவற்றுக்கு நியாயத்தன்மை கொடுப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால், நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின் வாதப் பட்டியலும் இந்த எட்டு அம்சப் பட்டியலும் ஒரே பிழையின் எடுத்துக்காட்டுகள்: பொருள் புகுத்துதல். இணைக்கப்பட வேண்டாத புள்ளிகளை நாம் இணைக்கும்போது, ஒரு திரிக்கப்பட்ட படம் உருவாகிறது.

“சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு” முழுச் சிருஷ்டிக்கும் பொருந்தும்

சபையிலும் வீட்டிலும் பெண்கள் ஆண்களை வழிநடத்துவதையோ அவர்களோடு சேர்ந்து வழிநடத்துவதையோ தடைசெய்ய நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர் “சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை” அடிப்படையாகப் பயன்படுத்தினால் – அது முழுச் சமூகத்துக்கும் பொருந்த வேண்டும். இறையியல் ரீதியாக, சிருஷ்டிப்பு வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு துறைக்கும் நீள்கிறது. ஆதாமும் ஏவாளும் முதல் குடும்பமும் முதல் சபையும் மட்டுமல்ல, மனிதர்களின் முதல் சமூகமும், சமுதாயத்தின் விதையுமாக இருந்தார்கள். 1 கொரிந்தியர் 11, 1 தீமோத்தேயு 2 பற்றிய பெரும்பாலான ஆய்வுகள், வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய ஆதாமையும் ஏவாளையும் பவுல் பொதுவான ஆண்-பெண் உறவுகளின் முன்மாதிரியாகப் பயன்படுத்துகிறார் என்று முடிவுசெய்கின்றன.

ஜான் பைப்பரின் (John Piper) கருத்தோடு நான் உடன்படாவிட்டாலும், முரண்பாடின்றி இருப்பதற்காக அவரைப் பாராட்டுகிறேன்: அவருடைய கருத்துப்படி, சிருஷ்டிப்பு சபை அமைப்புகளில் மட்டுமல்ல, சமூக அமைப்புகளிலும் பெண்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. அவர் இன்னொரு இறையியலாளரை ஆமோதித்து மேற்கோள் காட்டுகிறார்: “ஆதியாகமம் 2 ... ஆண்-பெண் உறவு இயல்பாகவே தலைகீழாக்க முடியாதது என்று என்னை உறுதிப்படுத்துகிறது. ... ஓர் ஆண் செயலாளரைக் [கொண்டிருக்கும்] [ஒரு] பெண் மேலாளர் ... இரு தரப்பினரின் மனிதத்தன்மையின்மேலும் அழுத்தம் கொடுப்பார் ... இது ... சிருஷ்டிப்பின் ஒரு பகுதி, எதுவும் மாற்ற முடியாத ஒரு நிச்சயமான உண்மை.”[116]

How Should Women Lead?[117] என்ற ஒரு கட்டுரையில், பெண்கள் ஆண்களை “ஆள்சாரா முறையில்” மட்டுமே வழிநடத்தலாம் என்று பைப்பர் வாதிடுகிறார். அவர்கள் தூரத்திலிருந்து ஆண்கள்மேல் செல்வாக்குச் செலுத்தலாம் – உதாரணமாக, ஆண்கள் பயணிக்கும் சாலைகளையோ பயன்படுத்தும் கட்டடங்களையோ வடிவமைக்கும் ஒரு நகரத் திட்டமிடுபவராகவோ கட்டடக் கலைஞராகவோ; ஆனால் ஒரு

116. John Piper, Recovering Biblical Manhood and Womanhood, பக். 37
117. www.bit.ly/3LPBXQV

படைப் பயிற்சி அதிகாரியாக அல்ல. அபிகாயிலைப் போல அவர்கள் ஆண்களை “நேரடிக் கட்டளையின்றி” வழிநடத்தலாம்; அவள் “வியக்கத்தக்க அடக்கத்தோடும் கீழ்ப்படிதலோடும்” “நாபாலைக் கொல்லாதபடி தாவீதைப் பேசித் தடுத்தாள்.” (அதுபோலவே, ஒரு பெண் ஓர் ஆணுக்கு நேரில் கோட்பாட்டைப் போதிக்கக்கூடாது; அவள் எழுதும் ஒரு புத்தகத்தின் மூலமாக மட்டுமே போதிக்கலாம்; அப்படியானால் “அவள் என்னைப் பார்த்துக்கொண்டு ... ஒரு பெண்ணாக அதிகாரத்தோடு என்னை வழிநடத்துவதில்லை.”[118])

அதே விதத்தில், சிருஷ்டிப்பின் வடிவமைப்பு சமூகத்தில் ஆண் தலைமைத்துவம் என்ற இலட்சியத்தை ஆதரிக்கிறது என்று கெவின் டி யங் (Kevin De Young) வாதிடுகிறார்.[119] ஆதியாகமம் 2–3 பற்றிய நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாசிப்பு சரியானது என்றால், ஆண்களை நேரடியாகவும் நேரிலும் வழிநடத்தும் நிலைக்கு உயர வேண்டும் என்ற நம் மகள்களின் ஆசைகளை நாம் பாராட்டத் துணியக்கூடாது – சபையில் மட்டுமல்ல, பணியிடத்திலும் அரசாங்கத்திலும்கூட. “ஒரு நிறுவனத்தின் அமைப்பு வரைபடத்தில்” எந்த நிலையில் இருந்தாலும், தேவனுடைய திட்டம் “ஆண் வழிநடத்துவதும் பெண் உதவுவதும்” என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி டி யங் தன் மகள்களுக்கு ஆலோசனை சொல்கிறார். அவர்கள் “பெண்மையைத்” தழுவிக்கொண்டு, தாங்கள்

118. “Do You Use Bible Commentaries Written by Women?” (பெண்கள் எழுதிய வேதாகம விளக்கவுரைகளை நீங்கள் பயன்படுத்துகிறீர்களா?) என்ற கேள்விக்கு John Piper இப்படிப் பதிலளிக்கிறார்: “புத்தகம், எழுத்து என்ற நிகழ்வின் இடையீடு, எழுத்தாளராகிய பெண்ணை வாசகரின் பார்வைக்கு வெளியே வைக்கிறது; ஒரு விதத்தில், அவளுடைய பெண் ஆளுமையின் பரிமாணத்தை நீக்கிவிடுகிறது.”
119. Kevin De Young-இன் “Death to the Patriarchy?” என்ற கட்டுரையை இங்கே விமர்சிக்கிறேன்: www.bit.ly/3LQLN4W.

“தாழ்மையோடு உதவும்போது” ஆண்கள் “அன்பில் வழிநடத்த” விட வேண்டும்.[120]

இந்த விளக்கம் நம் மகள்களின் வேலைத் தேர்வுகள்மேல் எவ்வளவு கனமான கட்டுப்பாட்டைச் சுமத்துகிறது! பைப்பரும் டி யங்கும் ஆதியாகமம் 2-ஐத் தவறாக வாசிக்கிறார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புவது எனக்கு நிம்மதி அளிக்கிறது. பெண்களின் தொழில் வாழ்க்கை செழிப்பதற்காகவாவது, ஆதியாகமம் 2-இல் பாலினப் படிநிலை இல்லாமல் இருக்கலாம் என்பதைக் குறைந்தபட்சம் கருத்தில் கொள்ளும்படி என் நிரப்புக் கோட்பாட்டு நண்பர்களை வேண்டுகிறேன். ஆதியாகமம் 3-க்குத் திரும்புவது, இறுதியாக அதையே முடிவுசெய்ய நமக்கு உதவுகிறது.

ஆணாதிக்கத்தின் தோற்றம்

ஆணாதிக்கம் தேவன் நோக்கம் கொண்ட வடிவமைப்பின் பகுதியாக இல்லையென்றால், வரலாற்றில் ஏறக்குறைய எல்லாக் கலாச்சாரங்களும் ஏன் அதைக் கடைப்பிடித்திருக்கின்றன? ஆதியாகமம் 3 ஓர் இறையியல் பதிலைத் தருகிறது.

ஆதாம், ஏவாளின் தாடைகளிலிருந்து கனிச்சாறு இன்னும் சொட்டிக்கொண்டிருக்கும்போதே, தேவன் சர்ப்பத்தோடும், பெண்ணோடும், ஆணோடும் பேசுகிறார். அவர்களுடைய செயல்களின் விளைவுகளைப் பற்றி அவர் அவர்களை எச்சரித்து, அவற்றுக்கு அவர்களை ஆயத்தப்படுத்துகிறார். பெண்ணிடம் அவர் சொல்கிறார்:

120. “Men and Women in the Church”, அதி. 9-இல், De Young தன் பிள்ளைகளுக்குத் தான் போதிப்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்: “ஆண் வழிநடத்துவதும் பெண் உதவுவதுமே, ஆண்களும் பெண்களும் வேண்டுமென்றே தேடிக் கண்டுபிடிக்கவும் ஆவலோடு ஏற்றுக்கொள்ளவும் வேண்டியது. ஒரு நிறுவனத்தின் அமைப்பு வரைபடத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் இருக்கக்கூடிய பணியிடத்திலும்கூட, கிறிஸ்தவர்கள் ஆண்மையையும் பெண்மையையும் பொருத்தமான வழிகளில் தழுவிக்கொள்ள இன்னும் ஒரு வழி இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். ... அன்பில் வழிநடத்தும் ஓர் ஆண், ஒரு பெண் தாழ்மையோடு உதவுவதை மிகவும் எளிதாக்குகிறான்.” இது ஒரு கருத்து மற்றொன்றால் செயலிழக்கச் செய்யப்படும் ஒரு கலவையான செய்தி: 1) பெண்கள் சமூகத்தில் ஆண்களை வழிநடத்தும் நிலையில் தங்களைக் காணலாம். 2) ஆனால் பெண்கள் உண்மையில் ஆண்கள் வழிநடத்தும்படி ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். (அதன்பின் அவர் தெபொராளின் கதையைக் கடுமையாகத் தவறாக வாசித்து, அவள் தன் தலைமைத்துவத்தைப் பாராக்கிடம் ஒப்படைக்க முயன்றாள் என்று கூறுகிறார் – இந்தத் தவறான விளக்கத்தை அதிகாரம் 10-இல் மறுப்பேன்.)

“உன் ஆசை உன் புருஷனைப் பற்றியிருக்கும், அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்.”[121] இங்கே என்ன நடக்கிறது?

வீழ்ச்சியின் காரணமாக, வீழ்ச்சிக்கு முன் மனைவிமேல் கணவனுக்கு இருந்த நன்மை பயக்கும் ஆளுகை இப்போது கொடுங்கோன்மையாக மாறுகிறது என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தில், “ஆளுதல்” என்ற சொல் (எபிரெயம்: mashal) இங்கே ஒடுக்கும் ஆளுகை என்று பொருள்படுகிறது. தேவபக்தியுள்ள தலைமைத்துவத்தை அளிப்பதற்குப் பதிலாக, அவன் அவளை அடக்கியாளுவான். ஒருகாலத்தில் நல்லதாக இருந்தது (அவள்மேல் அவனுடைய அன்பான தலைமைத்துவம்) கொடூரமானதாகவும் சுரண்டுவதாகவும் மாறிவிட்டது.

ஆனால் தேவன் உண்மையில் சொல்வது அதுதானா? தெளிவாகத் தெரிவிக்கப்படுவது இதுதான்: வீழ்ச்சியின் விளைவாக, ஆதாம் இப்போது ஏவாள்மேல் தலைமைத்துவத்தை எடுத்துக்கொள்வான் (அதிலிருந்து நீட்டித்துச் சொன்னால், ஆண்கள் பெண்கள்மேல் தலைமைத்துவத்தை எடுத்துக்கொள்வார்கள்). ஆண்கள் பெண்களோடு சேர்ந்து ஆளுவதே தேவனுடைய இலட்சியம் என்று ஆதியாகமம் 1:26-28 வெளிப்படுத்தியது. அப்படியானால், விழுந்துபோன சிருஷ்டிப்பில் ஆண் பெண்ணின் மேல் ஆளுவது எவ்வளவு இருண்டது!

சில நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் வாதிடுவதுபோல, எபிரெயச் சொல்லாகிய mashal ஒடுக்குதல் என்று பொருள்படுவதில்லை. மாறாக, அது அரசாளுதல், ஆளுதல், நிர்வகித்தல், அடக்கியாளுதல் அல்லது வழிநடத்துதல் என்று பொருள்படுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டில் அது வரும் 81 இடங்களிலும், அது வெறுமனே தலைமைத்துவம் அல்லது ஆளுகை என்றே பொருள்படுகிறது: முதல் இடத்தில், சூரியன் இரவையும் பகலையும் “ஆளுகிறது”; கடைசி இடத்தில், ஓர் ஆசாரிய-ராஜா தேவனுடைய மக்களை “ஆளுகிறார்”.[122] ஒவ்வொரு பழைய ஏற்பாட்டுப் பயன்பாட்டையும் ஆராயும் வேதாகம எபிரெய மொழியின் இரண்டு பெரிய அகராதிகளுமே அதற்கு ஓர் எதிர்மறையான பொருளைக்கூடப் பட்டியலிடவில்லை. “கடுமையான” போன்ற ஒரு வரையறுக்கும் சொல்லோடு இணைக்கப்பட்டாலொழிய, அதன் அடிப்படைப் பொருளில் ஒடுக்குதலோ கொடுங்கோன்மையோ அடங்குவதில்லை. உலகம்

121. ஆதியாகமம் 3:16
122. நீங்களே காண்க: www.bit.ly/3nVjfvA.

தவறான பாதையில் சென்றுவிட்டது என்பதற்கான ஓர் அடையாளம், ஆண்கள் பெண்களை அவர்கள் பெண்கள் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக ஆளுவார்கள் என்பதே என்று தேவன் சொல்கிறார். துஷ்பிரயோகம் செய்யும் ஆண் ஆளுகை நன்மை பயக்கும் ஆண் ஆளுகையைவிட மோசமானதுதான் என்றாலும், இரண்டுமே தேவனுடைய இலட்சியம் அல்ல. வீழ்ச்சியின் விளைவாக, ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான உறவு சமமற்றதாகவும் அதிகாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவும் ஆகிவிட்டது என்ற உண்மையே தன்னளவில் போதுமான அளவு பயங்கரமானது.

அதைத் தொடர்ந்துவரும் இரண்டு வசனங்களில், ஆதாம் எதிர்கொள்ள வேண்டிய விளைவு இதுதான்: அவன் முதலில் எடுக்கப்பட்ட அதே நிலம், இனி முள் குத்திய அவனுடைய இரத்தத்தின் விலையிலும் அவனுடைய முகத்தின் வேர்வையிலுமே உணவைத் தரும். அருகருகே வைத்துப் பார்த்தால், ஏவாளின் விளைவுகளும் ஆதாமின் விளைவுகளும் இணையானவை: ஆதாம் இப்போது தன் மூலத்துக்கு (நிலத்துக்கு) உட்பட்டிருப்பான், ஏவாள் இப்போது தன் மூலத்துக்கு (ஆதாமுக்கு) உட்பட்டிருப்பாள். ஆணாதிக்கத்தின் உண்மையான தோற்றம் இதுவே – ஆண்கள் பெண்கள்மேல் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக்கொள்ளும் விழுந்துபோன ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் நடந்தேறும் ஒரு பேரழிவான இயல்புநிலை அமைப்பு.

ஏவாளின் “ஆசை” என்ன?

ஏவாளின் “ஆசை” (எபிரெயம்: teshuqah) ஆதாமைப் பற்றியிருக்கும் என்பதன் பொருள் என்ன? வேதாகம அறிஞர்கள் மூன்று முக்கியத் தெரிவுகளை முன்வைக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்வோம்.

இயல்பான ஆசை. இந்தக் கருத்து, தன் கணவன்மேல் ஏவாளுக்குள்ள ஆசையை அல்லது பற்றுதலை இயல்பானதாக, தேவனால் நியமிக்கப்பட்டதாகக்கூடக் காண்கிறது. 16-19 வசனங்களின் சூழல், இது ஓர் இயல்பான ஆசை, ஆனால் தடைப்பட்ட ஆசை என்று காட்டுகிறது: பெண் பிள்ளைகளை உலகத்துக்குக் கொண்டுவருகிறாள் – இது நல்ல ஒன்று – ஆனால் வீழ்ச்சிக்குப் பின்பு அதில் கொடிய வேதனை இருக்கிறது. அதுபோலவே, மனிதன் முன்பு போலவே நிலத்திலிருந்து

உணவைப் பெறுகிறான், ஆனால் இப்போது அதன் முட்கள் அவனைத் தடுக்கின்றன – உண்மையில், அது இப்போது மரணத்தில் அவனை விழுங்கிவிடும். தேவன் கொடுத்த ஒரு நாட்டம் தடம்புரளும் என்று இவை ஒவ்வொன்றும் முன்னறிவிக்கின்றன. அதே வழியில், தன் துணைவன்மேல் அவளுக்குள்ள ஆசை இயல்பானதே, ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக அவளை ஆள வேண்டும் என்ற அவனுடைய உறுதியால் அது முறியடிக்கப்படுகிறது.

மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஆசை. இந்தக் கருத்து முந்தையதைச் சற்று மாற்றி, தேவன் கொடுத்த, தன் கணவன்மேல் பெண்ணுக்குள்ள ஆசை அல்லது பற்றுதல் வீழ்ச்சிக்குப் பின்பு விக்கிரகாராதனையாக மாறுகிறது என்று சொல்கிறது. தன் இருதயத்தின் உண்மையான காதலனால் மீட்கப்படக் காத்திருக்கும் டிஸ்னி இளவரசியைப் போல, ஒரு பெண் ஏன் இவ்வளவு அடிக்கடி சமூக ரீதியாக ஓர் ஆணோடு பின்னிப் பிணைந்துகொள்கிறாள் என்பதற்கு இதுவே காரணம் என்று இந்தக் கருத்து சொல்கிறது; தேவனுடைய ஏற்பிலும் அரவணைப்பிலும் அல்ல, அவனுடைய ஏற்பிலும் அரவணைப்பிலும் அவள் தன் முதன்மை அடையாளத்தைக் கண்டடைகிறாள். இது அவளைக் கோரிக்கைகள் மிக்கவளாக்கும், அல்லது கால்வின் (Calvin) கூறியதுபோல, அடிமைத்தனமுள்ளவளாக்கும்: முதுகெலும்பில்லாமல் தன் கணவனுடைய ஒவ்வொரு விருப்பத்துக்கும் சரணடைந்தவளாக.

கலகமான ஆசை. இந்த விளக்கத்தின்படி, அவள் அவனை அடக்கியாள ஆசைப்படுகிறாள், அவனும் அதற்கேற்பப் பதிலளிக்கிறான் – இப்படிப் பாலினங்களுக்கிடையிலான ஒரு போர் தொடங்குகிறது. இந்தக் கருத்தைக் கொண்ட, நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர் அல்லாதவர்கள், “ஒருகாலத்தில் ஒன்றாக அரசாண்ட இருவரும் [இப்போது] ஒருவரையொருவர் ஆள முயல்கிறார்கள்”[123] என்கிறார்கள்; ஆனாலும் ஆணே மேற்கொள்வான். நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களோ இதை, ஆதாமுக்கு முன்பே தேவன் நியமித்திருந்த ஆளுகைக்கு எதிரான ஏவாளின் கலகமாக வாசிக்கிறார்கள்; அந்த ஆளுகை இப்போது கொடுங்கோன்மையாகிறது. குரூடெம் (Grudem) சொல்கிறார்: “திரிபு என்னவென்றால், ஏவாள் இப்போது தன் கணவனுடைய அதிகாரத்துக்கு எதிராகக் கலகம் செய்வாள் என்பதே. ஆதாமை எதிர்க்க, ஆதாமின் தலைமைத்துவத்தை எதிர்த்து நிற்க, அவளுக்குள் ஓர் உள்ளார்ந்த

123. Victor Hamilton, New International Commentary on the Old Testament.

தூண்டுதலும் உந்துதலும் இருக்கிறது. அவளுடைய உந்துதலும், ஆசையும், சித்தமும் அவளுடைய கணவனுக்கு எதிராக நிற்கின்றன." குரூடெம் அதன் மொழிபெயர்ப்புக் குழுவின் உறுப்பினராக இருந்ததால், ESV அந்த வசனத்தை "உன் ஆசை உன் கணவனுக்கு எதிராக இருக்கும்" என்று மொழிபெயர்ப்பதில் ஆச்சரியமில்லை.

எந்தக் கருத்து சரியானது? நான் முதலாவதற்கும் இரண்டாவதற்கும் இடையே ஊசலாடியிருக்கிறேன்; ஆனால் மூன்றாவதை, விசேஷமாக அதன் நிரப்புக் கோட்பாட்டு வடிவத்தை, நான் கடுமையாகச் சந்தேகிக்கிறேன். ஆறு காரணங்களுக்காக; அவற்றை ஏறக்குறைய ஏறுவரிசை முக்கியத்துவத்தில் அடுக்குகிறேன்:

முதலாவது, இந்த விளக்கத்தின் உட்குறிப்புகள் நுட்பமாகத் தீங்கானவை. ஆதாம் ஏவாள்மேல் கட்டுப்பாடு செலுத்துவதற்குக் காரணம், அவள் அவனோடு தொடர்ந்து சண்டைக்கு வருவதே என்று இது சொல்கிறது. இந்தக் கருத்தின்படி, அவனுடைய ஆளுகை கடுமையாக இருந்தாலும், அது புரிந்துகொள்ளக்கூடியதே – எதிர்த்து நிற்கும் ஒரு கீழ்ப்பட்டவரை வேறு எப்படிச் சமாளிப்பது?

இரண்டாவது, முந்தைய வசனத்தில், இருதரப்பு ஆதிக்கப் போர் ஒன்று விவரிக்கப்படும் இடத்தில், தேவன் அதைத் தெளிவாக்குகிறார்: "[சர்ப்பத்துக்கும்] ஸ்திரீக்கும் பகை உண்டாக்குவேன்." ஆதியாகமம் 3:16-இல் அதற்கு இணையான ஓர் இருதரப்பு "பாலினப் போர்" விவரிக்கப்படுகிறது என்றால், "ஸ்திரீக்கும் புருஷனுக்கும் பகை உண்டாயிருக்கும்" என்றும் தேவன் ஏன் சொல்லவில்லை? இந்த வேதப்பகுதியில், ஆதிக்கம் ஒரு திசையில் மட்டுமே பாய்வதாகத் தோன்றுகிறது.

மூன்றாவது, "கட்டுப்படுத்த விரும்பும் ஆசை" (desire to control) என்பது ஒரு புதிய மொழிபெயர்ப்பு. இதைத் தேர்ந்தெடுத்த சில சமீபத்திய மொழிபெயர்ப்புகள் (NLT போன்றவை), What is Woman's Desire? என்ற தலைப்பிலான 1975-ஆம் ஆண்டுக் கட்டுரையைப் பின்பற்றுகின்றன.[124] ஆதியாகமம் 3:16-இலுள்ள ஆசைக்கான அதே அரிய சொல் ஆதியாகமம் 4:7-இலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று அந்தக் கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது; அங்கே, பாவம் வாசற்படியில் படுத்திருக்கிறது, அது அவனை ஆசைகொள்கிறது, ஆனால் அவன் அதை ஆளவேண்டும்

124. காண்க: www.bit.ly/3mHetTi

என்று காயீனுக்குச் சொல்லப்படுகிறது. இரண்டு இடங்களிலும் அந்தச் சொல் “கட்டுப்படுத்த விரும்பும் ஆசை” என்றே பொருள்பட வேண்டும் என்று அது முடிவுசெய்கிறது. ஆனால் இரண்டு வேதப்பகுதிகளின் சூழல்களும் மிகவும் வேறுபட்டவை.[125] உதாரணமாக, முதலாவதில், தன் பாவத்தின் விளைவாக இன்னொருவர் தன்னை ஆளுவார் என்று ஏவாள் எச்சரிக்கப்படுகிறாள். இரண்டாவதில், பாவத்தைத் தடுக்கும்படி ஆளவேண்டும் என்று காயீனுக்குக் கட்டளையிடப்படுகிறது. ஒரு வேதப்பகுதியில் சூழலைக் கொண்டு ஒரு சொல்லுக்குள் ஒரு பொருளை வாசித்து, பின்பு அந்தப் பொருளை வேறு சூழலுள்ள இன்னொரு வேதப்பகுதிக்குக் கடத்துவது ஆபத்தானது.[126]

நான்காவது, ESV “ஆசை … எதிராக” என்பதைத் தேர்ந்தெடுத்தது விசித்திரமானதும் அநேகமாகத் தவறானதும் மட்டுமல்ல,[127] அது பொருளையே தலைகீழாக்குகிறது: எதிர்ப்பு, பெண்ணை நோக்கி ஆணிடம்தான் இருக்கிறது. பிரசவ வேதனைகள் அவள் பிள்ளைகளை உலகத்துக்குக் கொண்டுவருவதைச் சிக்கலாக்குவதுபோல, அவளுடைய எஜமானாகத் தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளும் அவனுடைய பங்கு, அவன்மேல் அவளுக்குள்ள ஆசைக்கு அல்லது பற்றுதலுக்கு – அது இயல்பானதாக இருந்தாலும் விக்கிரகாராதனையாக இருந்தாலும் – எதிராக இருக்கிறது. இந்த இரண்டாவது விஷயத்தில், வேதனை பிரசவ வலிகளிலிருந்து அல்ல, அவன் சுமத்தும் ஆளுகையிலிருந்தே எழுகிறது.

ஐந்தாவது, சாத்தியம் என்றாலும், அந்தச் சொல் ஆதியாகமத்தின் எழுத்தாளருக்கு ஒரு பொருளையும் உன்னதப்பாட்டின் எழுத்தாளருக்கு முற்றிலும் வேறொரு பொருளையும் கொண்டிருப்பதற்கு வாய்ப்புக் குறைவு. ஆதியாகமம் 4:7-இலும் உன்னதப்பாட்டு 7:10-இலும் – “நான் என் நேசருடையவள், அவருடைய [teshuqah] என்மேல் இருக்கிறது” – teshuqah-வின் அடிப்படைப் பொருளை நாம் இசைவுபடுத்த முயன்றால்,

125. காண்க: www.bit.ly/2YguUMU

126. ஆனாலும் Wayne Grudem இதை அறிந்திருக்கிறார்: இன்னொரு வேதப்பகுதியைப் பற்றி, “ஒரு சொல் ஓர் இடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட சூழலை, அந்தச் சொல் இன்னோர் இடத்தில் பயன்படுத்தப்படுவதற்குள் இறக்குமதி செய்வது” “விளக்கத்தில் ஓர் அடிப்படைப் பிழை” என்று அவர் எழுதுகிறார். (Evangelical Feminism, 5.10)

127. இங்கே “for” (நோக்கி) என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக “contrary” (எதிராக) என்ற சொல்லைப் போடுவது, எபிரெய முன்னிடைச்சொல் el-ஐத் தவறாக மொழிபெயர்க்கிறது. Mary Convoy, Matt Lynch இருவரும் இந்தத் தவறை நன்றாக விமர்சிக்கிறார்கள் – காண்க: www.bit.ly/3T8fjGz மற்றும் www.bit.ly/3MNDPdz

அது அநேகமாக ஒரு வலுவான இயல்பான ஆசையையோ ஒருமுகப்பட்ட பற்றுதலையோ குறிக்கிறது, அடக்கியாளும் ஆசையை அல்ல என்று முடிவுசெய்வோம் (உன்னதப்பாட்டு அதிகாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒருவகைப் பாலுறவையோ காதலையோ கொண்டாடுகிறது என்று நாம் நினைத்தால் ஒழிய). மேலும், ஆதியாகமம் 3:16, உன்னதப்பாட்டு 7:10 ஆகியவற்றின் சூழல்கள் வேறுபட்டாலும், இரண்டுமே ஒரு பெண்-ஆண் உறவைக் குறிக்கின்றன.

ஆறாவது, கடந்த காலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் உள்ள ஏறக்குறைய எல்லா விளக்கவுரையாளர்களும் மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் teshuqah என்ற சொல்லை “திரும்புதல்” அல்லது “ஆசை” என்றே பொருள்கொள்கிறார்கள்.[128] 1528-இல் இத்தாலியத் துறவி பக்னினோ (Pagnino) அதை “ஆசை” என்று மொழிபெயர்ப்பதற்கு முன்பு, அறியப்பட்ட பன்னிரண்டு பண்டைய மொழிபெயர்ப்புகள் அனைத்துமே “திரும்புதல்” என்ற பொருளைத் தேர்ந்தெடுத்தன என்று வால்டர் கைசர் (Walter Kaiser) சுட்டிக்காட்டுகிறார்.[129] தற்போதைய மொழிபெயர்ப்புகளில் பக்னினோவின் செல்வாக்கு மேலோங்கியிருந்தாலும், வேதாகம எபிரெய மொழியின் முன்னணி அறிஞரான ஆண்ட்ரூ மக்கின்டோஷ் (Andrew Macintosh), அது “பற்றுதலுள்ள” (ஒருமுகப்பட்டுக் கவனத்தைத் திருப்புதல் என்ற அர்த்தத்தில்) என்று பொருள்படுகிறது என்று வாதிடுகிறார்.[130] இது ஆதியாகமம் 4:7-இலுள்ள அச்சுறுத்தும் உருவகத்தை நிறைவு செய்கிறது: பதுங்கியிருக்கும் ஒரு வேட்டை மிருகத்தைப் போல, பாவம் “தன் இலக்கின்மேல் குறிவைத்துவிட்டது”; இப்போது எச்சரிக்கப்பட்ட காயீன், தன்னைத் தாக்க வருவதைத் தன் கட்டுக்குள் கொண்டுவர வேண்டும். உன்னதப்பாட்டோடும் இது பொருந்துகிறது – “அவர் முழுமையாக எனக்கே அர்ப்பணித்திருக்கிறார்.” ஆதியாகமம் 3:16-ஐப் பொறுத்தவரை, இது இரண்டாம் கருத்துக்கு நம்பகத்தன்மை சேர்க்கிறது: “நீ [தேவனை விட்டு]

128. Marg Mowczko எழுதிய இரண்டு கட்டுரைகளைக் காண்க: www.bit.ly/3ghuPAZ மற்றும் www.bit.ly/3yW4kI3
129. Hard Sayings of the Bible, பக். 98.
130. “The Meaning of Hebrew תְּשׁוּקָה,” Journal of Semitic Studies LXI/2 (2016), பக். 365-87.

உன் கணவனை நோக்கித் திரும்புவாய்.”[131] இப்படி வாசித்தால், இந்த வேதப்பகுதிகளில் எதுவுமே ஆதிக்கத்தைக் குறிப்பதில்லை.

ஆண்-பெண் உறவுகளில் பாவத்தின் வல்லமையின் உண்மையான சோகம் இதுவல்லவா? இரண்டாம் கருத்தின்படி – என் தேர்வு – அந்தத் தம்பதியரின் முதல் சந்திப்பின் அழகு பயங்கரமாகத் தலைகீழாகிவிட்டது: தான் தேடிய சமமான பங்காளரைத் தேவனுடைய வரமாகக் கண்டடைந்ததை ஒருகாலத்தில் அந்த மனிதன் கொண்டாடினான்; இப்போதோ, தேவனுக்கு மாற்றாக அவள் நோக்கும் அந்த மனிதனில் ஓர் எஜமானைக் கண்டு அவள் வேதனைப்படுவாள். தன்னோடு தேவசாயலைத் தாங்குபவளோடு சேர்ந்து ஆளுவதற்கும் (ஆதியாகமம் 1), தனக்குச் சமமான இணையோடு ஒத்துழைப்பதற்கும் (ஆதியாகமம் 2) பதிலாக, விழுந்துபோன மனிதன் இப்போது தன்னைத் தன் நிறைவாக ஏங்கும் பெண்ணைக் கட்டுப்படுத்துவான் (ஆதியாகமம் 3:16). பாவத்தால் சீர்கெட்டு, பெண்ணும் ஆணும் இருவருமே தேவன் ஆதியில் நோக்கம் கொண்ட நெருக்கமான கூட்டாண்மையில் ஒரு பகுதியை இழப்பார்கள்.

ஆதியாகமம் 3:16 பற்றி ஒரு கடைசிக் கேள்வி. இது ஒரு சாபமா, ஒரு கட்டளையா, அல்லது ஒரு விவரிப்பா? இது சாபம் அல்ல. மனிதகுலத்தின் பாவத்தின் காரணமாகச் சர்ப்பமும் நிலமும் சபிக்கப்படுகின்றன, ஆனால் ஆணும் பெண்ணும் சபிக்கப்படவில்லை. இது கட்டளையும் அல்ல. பெண்களை ஒடுக்கும்படி ஆண்களுக்கோ, பிரசவத்தில் வேதனைப்படும்படி பெண்களுக்கோ தேவன் கட்டளையிடவில்லை. மாறாக, இது ஒரு விவரிப்பு. தோட்டத்தில் மனிதகுலத்துக்கும் தேவனுக்கும் இடையிலான உறவு முறிந்ததன் விளைவாக, மனித உறவுகளில் பொதுவாகிவிடும் ஒரு குறிப்பிட்ட திரிபு இதுவே.

131. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சீனாவில் மிஷனரியாக இருந்த Katharine Bushnell என்ற பெண் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். “desire” (ஆசை) என்பதற்குப் பதிலாக, அந்தச் சொல்லை “turning” (திரும்புதல்) என்று மொழிபெயர்க்க அவர் விரும்பினார். அவர் அந்த வசனத்தை இப்படி மொழிபெயர்த்தார்: “நீ விலகி உன் புருஷனை நோக்கித் திரும்புகிறாய், அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்.” வீழ்ச்சிக்கு முன், ஆதாமும் ஏவாளும் இருவருமே தேவனுடைய அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தார்கள். வீழ்ச்சிக்குப் பின், பாவத்தின் காரணமாக, பெண்கள் இனி முதலில் தங்கள் கணவனை நோக்கித் திரும்புவார்கள். (ஆதாரம்: Kristen Du Mez, A New Gospel for Women, பக். 121)

பாலினங்களுக்கு இடையிலான தோல்வியடைந்த உறவு எவ்வளவு பயங்கரமானதாக இருந்தாலும், அதை எதிர்க்க முடியும், எதிர்க்கவும் வேண்டும். பிள்ளைப்பேற்றை ஆபத்தும் வேதனையும் குறைந்ததாக்க நாம் முயல்வதுபோலவும், நிலத்தைப் பயிரிடும்போது உரமிட்டுக் களைகளை அழிப்பதுபோலவும், நம் உறவுகளிலிருந்து ஆதிக்கத்தையும், நசுக்கும் தாழ்வுநிலையையும், நச்சான மேன்மை உணர்வையும், விக்கிரகாராதனையையும் நீக்க நம்மால் முடிந்ததையெல்லாம் அதே அளவு முழுமனதோடு செய்ய வேண்டும்.

ஆணும் பெண்ணும்

இறுதியில், ஆண்-பெண் உறவுகளைச் சீரமைக்க ஏவாளின் “வித்து” தேவைப்படும். அதை அதிகாரம் 5-இல் பார்ப்போம். அதுவரை, தேவனுடைய இலட்சியத்தை மறவாதிருப்போம்: பாலினப் படிநிலைக்கு எதிரான நம் போராட்டத்தில், நாம் நாடத்தக்க ஓர் உற்சாகமூட்டும் முன்மாதிரி நமக்கு உண்டு – ஆதாமும் ஏவாளும் முதன்முதலில் சந்தித்த அந்த மகத்தான சந்திப்பு. பழைய ஏற்பாட்டில் பாலினம், பாலியல் பற்றிய தன் மாபெரும் ஆய்வில் ரிச்சர்ட் டேவிட்சன் (Richard Davidson) இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்:

கதையின் தொடக்கத்தில் ஆணின் சிருஷ்டிப்பும், கதையின் முடிவில் பெண்ணின் சிருஷ்டிப்பும் ஒன்றையொன்று பூரணமாகச் சமன்செய்கின்றன. ஆணின் சிருஷ்டிப்பை விவரிக்கக் கதைசொல்லி பயன்படுத்தும் (எபிரெய) சொற்களின் எண்ணிக்கையும், பெண்ணின் சிருஷ்டிப்பை விவரிக்கப் பயன்படுத்தும் சொற்களின் எண்ணிக்கையும் சரியாக ஒன்றே. ஆதியாகமம் 2-இன் நகர்வு உயர்ந்தவரிலிருந்து தாழ்ந்தவருக்கோ, தலைமைத்துவத்திலிருந்து கீழ்ப்படிதலுக்கோ அல்ல, முழுமையின்மையிலிருந்து முழுமைக்கே. பெண் கதையின் உச்சமாக, அதன் நிறைவாக, ஆதாமுக்கு முழுமையாகச் சமமானவளாகச் சிருஷ்டிக்கப்படுகிறாள்.[132]

ஆதியாகமம் 2-இல் எங்குமே அந்த மனிதனுக்கு அவள்மேல் அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை; அவளை வழிநடத்தும்படி அவனுக்குச் சொல்லப்படவும் இல்லை; அவனுடைய கட்டளைக்குப் பணியும்படி

132. Richard Davidson, Flame of Yahweh, அதி. 2.

அவளுக்குச் சொல்லப்படவும் இல்லை. தெளிவாக இருப்பது இதுதான்: ஆதியாகமம் 2-இன் முடிவில், அவனுடைய தனிமையிலிருந்து அவனை விடுவிக்கவும், அவன் முன்பு பெற்றிருந்த அதே அழைப்பில் அவனோடு ஒத்துழைக்கவும் அவனுக்கு ஒரு பங்காளர் இருக்கிறாள்.

ஆதியாகமம் 2-இன் முடிவிலுள்ள இறையியல் பின்குறிப்பைக் கவனியுங்கள். அந்த அதிகாரத்தின் நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாசிப்பு சரியானது என்றால், அது பெரும்பாலும் “இதினிமித்தம் புருஷன் ... தன் மனைவிக்கு அதிகாரியாயிருப்பான்” என்று சொல்லியிருக்கும். மாறாக, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவத் திருமணத்திலும் மேற்கோள் காட்டப்படும் வாக்கியமே அதன் உச்சக் கருத்து: “இதினிமித்தம் புருஷன் ... தன் மனைவியோடே இசைந்திருப்பான்; அவர்கள் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள்.” “இசைந்திருப்பான்”, “ஒரே மாம்சம்” என்ற வார்த்தைகள், இந்த அதிகாரம் ஆளுகையையோ தலைமைப் பொறுப்பையோ அல்ல, பரஸ்பரத்தையும் முழுமையையும் போதிக்கிறது என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

பவுல் இந்த உட்பார்வையை உறுதிப்படுத்துவதாகத் தோன்றுகிறது: 1 கொரிந்தியர் 6-இல் ஆதியாகமம் 2:24-ஐக் குறிப்பிட்ட பின்பு, சில வசனங்களுக்குப் பின் 1 கொரிந்தியர் 7-இல் அவர் தெளிவாகச் சொல்கிறார்: “மனைவி தன் சொந்தச் சரீரத்தின்மேல் அதிகாரம் உடையவள் அல்ல, அதைத் தன் கணவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறாள். ... கணவனும் தன் சொந்தச் சரீரத்தின்மேல் அதிகாரம் உடையவன் அல்ல, அதைத் தன் மனைவிக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறான்.” ஆதியாகமம் 2-ஐப் பவுல் வாசிக்கும் விதத்தின்படி, இரு வாழ்க்கைத் துணைவர்களும் ஒரே மாம்சமாக இருப்பதால், அந்த ஒரே மாம்சத்தின்மேல் இருவருக்கும் ஒரே அணுகலும் ஒரே அதிகாரமும் உண்டு.[133]

ஆகவே, ஆண்மைக்கு உள்ளார்ந்தது தலைமைத்துவம், பெண்மைக்கு உள்ளார்ந்தது கீழ்ப்படிதல் என்று ஆதியாகமம் 2 போதிப்பதில்லை. மாறாக அது உறுதிப்படுத்துவது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமையையும், பரஸ்பரத்தையும், சமத்துவத்தையுமே – படிநிலையை அல்ல.

பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கீழ்நிலைப்படுத்தப்படுவது பற்றிய முதல் குறிப்பு ஆதியாகமம் 3:16-இல்தான் வருகிறது; அங்கே ஆண் பெண்ணை

133. என்னோடு நேரடியாகத் தொடர்புகொண்டு, 1 கொரிந்தியர் 6:16-க்கும் 7:4-க்கும் இடையிலான இந்தத் தொடர்பைக் காண எனக்கு உதவிய Andrew Bartlett-க்கு நன்றி.

“ஆளுவான்” என்று பாவத்தின் விளைவாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆண்கள் பெண்களை வழிநடத்த வேண்டும் என்று தேவன் திட்டமிட்டிருந்தால், அதிகாரம் பற்றிய மற்ற இரண்டு குறிப்புகளுக்கு – சிருஷ்டிப்பின்மேல் விழாத மனிதகுலத்தின் நன்மை பயக்கும் அதிகாரம், பெண்கள்மேல் விழுந்துபோன ஆண்கள் தாங்களாகவே நிலைநிறுத்திக்கொள்ளும் அதிகாரம் – அவர் கொடுக்கும் தெளிவில் குறைந்தபட்சம் பாதித் தெளிவோடாவது அதை இந்த வேதப்பகுதிகளில் சேர்த்திருக்கமாட்டாரா? அதிகாரம் பற்றி வேறு எதுவும் இல்லாதிருப்பது இதைத் தெளிவாக்குகிறது: தேவனுடைய இலட்சியத்தின்படி, மனிதர்கள்மேல் தேவனுக்கு மட்டுமே அதிகாரம் உண்டு; ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமோ ஒருவரையொருவர் சுரண்டாமல் சேவிக்கவும், ஒருவரோடொருவர் கூட்டாண்மையில் மற்ற சிருஷ்டிப்பைச் சேவிக்கவும் தேவன் கொடுத்த இணை அதிகாரம் உண்டு.

பார்ப்பதை நிறுத்துதல், பின்பு உண்மையில் பார்த்தல்

ஒரு வேதப்பகுதியில் இல்லாத ஒன்றை நாம் பார்க்கத் தொடங்கியிருக்கும்போது, அதைப் பார்ப்பதை நிறுத்த நமக்குத் தேவனுடைய உதவி தேவை. “பெண்கள் தாழ்ந்தவர்கள், ஆகவே கீழ்ப்பட்டவர்கள்” என்ற சபையின் வரலாற்றுப் போதனையின் காரணமாக, பெரும்பாலான பண்டைய விளக்கவுரையாளர்கள், சபையிலும் சமூகத்திலும் பெண் தலைமைத்துவத்தை அவர்கள் மறுப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய இந்த விவரிப்புகளுக்குள் பெண்களின் தாழ்வுநிலையை வாசித்தார்கள். ஆனால், நம் சிறப்புமிக்க பார்வைக் கோணத்திலிருந்து, முந்தைய தலைமுறைகள் தங்கள் சொந்த ஆணாதிக்க, பெண்வெறுப்புக் கலாச்சாரங்களின் கண்களால் மட்டுமே அந்த வேதப்பகுதியை வாசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று இப்போது நாம் அறிவோம். தங்களைச் சுற்றியிருந்த ஆதிக்கக் கலாச்சாரத்தை எதிர்த்து நிற்பதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் அதற்குச் சரணடைந்தார்கள்.

ஆனாலும் தேவனுடைய கிருபையால், சபைப் பிதாவாகிய கிறிசோஸ்தோம் (Chrysostom)[134] மட்டுமல்ல, புராட்டஸ்டன்ட் இயக்கத்தின் நிறுவனராகிய லூத்தரும் (Luther) ஆதியாகமம் 2–3-ஐப் போதுமான அளவு தெளிவாகக் கண்டார்கள். பெண்களைப் பற்றி லூத்தருக்குப் பொதுவாகத் தாழ்வான கருத்து இருந்தபோதிலும், காலம் செல்லச் செல்ல, ஆதியாகமம் 2–3-இல் இல்லாததை அவரால் “பார்ப்பதை நிறுத்த” முடிந்தது, அங்கே இருந்ததை முழுமையாகப் போற்ற முடிந்தது. இன்னும் திருமணமாகாத இளைஞராக இருந்தபோது, 1523-இல் அவர் ஆதியாகமம் முழுவதையும் பிரசங்கித்தார்; தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காகவே ஏவாள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள் என்ற நீண்டகாலக் கருத்தைக் கேள்வியின்றி ஏற்றுக்கொண்டார். ஆதாம் ஏவாளுக்குப் பெயரிட்டதை, அவள் அவனைச் சார்ந்திருப்பதன் அடையாளமாக அவர் விளக்கினார். அவளைப் பற்றி அவர் “ஒரு பலவீனமான சிறிய பெண்” என்றும், தன் கணவனுடைய அறிவுக்கு முன் மங்கிப்போனவள் என்றும் எழுதினார்; ஆதாமின் வீழ்ச்சிக்கு, சாத்தானின் துர்உபதேசத்துக்கு அவள் எளிதில் இரையானதையே காரணமாகக் குற்றம்சாட்டினார்.

ஆனால் அவர் மிகவும் வயதானவராகவும் திருமணமானவராகவும் ஆனபோது, அதே வேதப்பகுதியை மீண்டும் பிரசங்கித்தார். இந்த முறை அவர் அதை வேறு விதமாகக் கண்டார். ஒரு வரலாற்றாசிரியர் அவருடைய செய்தியைச் சுருக்கிச் சொல்வதுபோல: “ஏவாள் ஒரு வீரப் பெண்ணாக, ஒரு சிறந்த தத்துவஞானியாக, வீட்டில் சமமான பங்கு வகிப்பவளாக, தன் கணவனோடு சமமான கூட்டாண்மையில் சிருஷ்டிப்பை ஆளுபவளாக ஆகியிருந்தாள். வீழ்ச்சிக்கு முன் ஏவாள் ஆதாமுக்குச் சமமாக இருந்த வழிகளை வலியுறுத்தியதில், லூத்தரின் சிந்தனைகள் அவருக்கு முந்தைய இறையியலாளர்கள் எவருடையதையும்விட அதிக தூரம் சென்றன.”[135]

134. உதாரணமாக, ஆதியாகமம் 2-ஐப் பற்றி Chrysostom இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்: “ஏவாள் உண்டாக்கப்பட்டவுடனே கீழ்ப்படுத்தப்படவில்லை; தேவன் அவளை மனிதனிடம் கொண்டுவந்தபோதும், அவள் தேவனிடமிருந்து அப்படி எதையும் கேட்கவில்லை, மனிதனும் அவளிடம் அப்படி ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை: அவள் தன் எலும்பில் எலும்பும் தன் மாம்சத்தில் மாம்சமுமாயிருக்கிறாள் என்று மட்டுமே அவன் சொன்னான்.” (1 Corinthians, Homily 26)
135. Mickey Mattox, Defender of the Most Holy Matriarchs: Martin Luther's Interpretation of the Women of Genesis, பக். 252-53 (Davidson, Flame of Yahweh, அதி. 2, அடிக்குறிப்பு 23-இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது.)

தேவனுடைய கிருபையால், தன் பெண்வெறுப்புக் கலாச்சாரத்தில் கழுத்துவரை மூழ்கியிருந்த லூத்தர் ஆதியாகமம் 2-இல் காண முடிந்ததை, நானும் காணும் பாக்கியம் பெற்றிருக்கிறேன். என் இறையியல் பயணங்களில் அநேகத்தில், வேதவாக்கியத்தில் இல்லாத ஒன்றை நான் அதற்குள் வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன் என்று ஒப்புக்கொண்டபோதுதான் வேதவாக்கியத்தைப் பற்றிய என் புரிதல் மேம்பட்டது.

ஆதியாகமம் 2-இன் உண்மையான போதனையை நான் இறுதியாகக் கண்ட அந்த இரவை என்னால் தெளிவாக நினைவுகூர முடிகிறது. விழாத தோட்டத்தில் ஆண் தலைமைத்துவம் இருந்தது என்று நான் அவ்வளவு உறுதியாக இருந்தேன்; ஆனால் (முதன்முறையாக) அப்படி இல்லாமல் இருக்கலாம் என்பதற்கான காரணங்களைக் குறைந்தபட்சம் கேட்கவாவது திறந்த மனதோடு இருந்தேன். இந்த விஷயம் பற்றிய எங்கள் சபையின் ஆய்வுக் கட்டுரையின் ஒரு பகுதியை எழுதத் தொடங்கியிருந்த நான், ஆதரவான, எதிரான வாதங்களைக் கொண்ட ஓர் அட்டவணையை உருவாக்கத் தொடங்கினேன் – அடுத்து நடக்கப்போவதற்கு முற்றிலும் ஆயத்தமில்லாமல். ஒவ்வொரு வாதத்தையும் சிந்தித்தபோது, ஓர் உணர்வு மெல்ல மெல்ல உருவெடுக்கத் தொடங்கியது; நான் சத்தமாகக் கூவினேன்: “அடடா – இது இங்கே இல்லை. ஏவாள் எல்லா வகையிலும் ஆதாமுக்குச் சமமானவள்!”[136] அந்த நேரத்தில், என் திடீர் கூச்சலால் சற்றுக் குழம்பிப்போன என் மனைவி என்னைக் கடந்து சென்றாள். நான் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்ததையும், வேதவாக்கியங்களில் நான் அப்போதுதான் (இல்லாததைப் பார்ப்பதை நிறுத்திக்) கண்டதையும் அவளுக்கு விளக்க விரும்பினேன்; ஆனால் வார்த்தைகள் என் வாயிலிருந்து வருவதற்கு முன்பே, கண்ணீர் என் கன்னங்களில் வழிந்தோடியது. ஏனெனில், என் முன் நின்றுகொண்டிருந்தவள், நான் எண்ணற்ற முறை பார்த்திருந்த ஒருத்தி; ஆனாலும் முதன்முறையாகப் பார்ப்பதுபோல அவளை பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். “நீ என் ezer

136. இவ்வளவு தீவிரமான ஆணாதிக்க உலகில் ஆதியாகமம் 1–3 போன்ற ஓர் ஆவணம் எழுதப்பட்டும், அது ஆணாதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டிருக்க முடிந்தது என்பது என்னைத் திகைக்க வைத்தது. உதாரணமாக, ஏறக்குறைய அதே காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த அத்ரஹாசிஸ் (Atrahasis) தோற்றக் கதையோடு இதை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்; அதில், மர்துக் (Marduk) என்ற ஆண் தெய்வம் தியாமத் (Tiamat) என்ற பெண் தெய்வத்தைத் துண்டு துண்டாகக் கிழிப்பதன் மூலம் சிருஷ்டிப்பு உண்டாகிறது; அவளுடைய உடல் உறுப்புகள் நம் பௌதிகப் பிரபஞ்சமாகின்றன.

kenegdo – என் வலிமையான துணை, எனக்குப் பூரணமாகப் பொருந்துபவள். நீ என் எலும்பில் எலும்பும் என் மாம்சத்தில் மாம்சமுமாயிருக்கிறாய்,” என்று அவளிடம் சொன்னேன். “நான் பலவீனமாயிருக்கும் இடத்தில் நீ பலமுள்ளவள்.” தேவனுடைய இலட்சியத்தைப் பற்றிய தவறான புரிதல் என்ற உத்திரம் என் மனக்கண்ணிலிருந்து இப்போது அகற்றப்பட, தேவன் என் மனைவியைப் பார்ப்பதுபோல நான் அவளைக் கண்டேன்.

கிறிசோஸ்தோமும், லூத்தரும், இப்போது நானும் முறையற்ற விதத்தில் ஏற்றுக்கொண்ட, ஆதியாகமம் 1–2 பற்றிய சில விசித்திரமான விளக்கங்களோடு நான் இங்கே ஆபத்தான கிளையில் ஏறி நிற்கிறேனா? இல்லவே இல்லை – பழைய ஏற்பாட்டில் பாலினம், பாலியல் பற்றி இறையியல் ரீதியாகப் பழமைவாதமுள்ள ஓர் அறிஞர் எழுதிய, ஒருவேளை மிக அதிகாரப்பூர்வமான நூலில், ரிச்சர்ட் டேவிட்சன் இந்த அதிகாரத்தில் நான் முன்வைத்த அதே கருத்தைத்தான் கொண்டிருக்கிறார்; அதே முடிவுக்கு வரும், ஆதியாகமம் 2 பற்றிய ஐம்பது முக்கிய அறிஞர் ஆய்வுகளையும் அவர் மேற்கோள் காட்டுகிறார்.[137] உண்மையில், “வீழ்ச்சிக்கு முன் ஆதியாகமம் 1–2 பெண்ணைக் கீழ்நிலைப்படுத்துகிறது என்பதைப் பெரும்பாலான விளக்கவுரையாளர்கள் இப்போது நிராகரிக்கிறார்கள்.”[138] உதாரணமாக, The Book of Genesis: New International Commentary On The Old Testament, ஆதியாகமம் 3:16 வரையிலான தம்பதியரின் உறவை “சமமானவர்களின் அரசாட்சி ...” என்றும், அவர்கள் “ஒன்றாக ஆளுகிறார்கள்” என்றும் விவரிக்கிறது. அதுபோலவே, Genesis: NIV Application Commentary இப்படி மதிப்பிடுகிறது: “ஆதியாகமம் 2 ... பாலினப் பங்குகளை நிறுவுவதோ வெளிப்படுத்துவதோ இல்லை. புதிய ஏற்பாட்டு வேதப்பகுதிகளைக் கருத்தில் கொண்டபின் இந்த விஷயம் முழுவதையும் பற்றி என்ன முடிவுகளுக்கு வந்தாலும், இந்த வேதப்பகுதி மனிதப் பங்குகளைப் பற்றியது, பாலினப் பங்குகளைப் பற்றியது அல்ல. ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து சேவை செய்கிறார்கள்.”

137. அவர் “Flame of Yahweh” என்ற தன் நூலை எழுதியதிலிருந்து அந்த எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்கிறது. நிரப்புக் கோட்பாட்டு வேதாகமக் கல்லூரிகளுக்கு வெளியே, பெரும்பாலான பழைய ஏற்பாட்டு அறிஞர்களின் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒருமித்த கருத்து இதுவே.
138. Kevin Giles, What the Bible Actually Teaches on Women, அதி. 2-இல் சொல்வதுபோல.

உலகில் சபையின் மிகப் பெரிய பிரிவாகிய ரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபைகூட, இப்போது பாலினங்களின் “அத்தியாவசியமான”, “அடிப்படையான” சமத்துவத்தைப் போதிக்கிறது; ஆண்களுக்குப் பெண்கள் கீழ்நிலைப்படுத்தப்பட்டதற்கு முற்றிலும் வீழ்ச்சியையே காரணமாகக் காட்டுகிறது. போப் இரண்டாம் ஜான் பால் (Pope John Paul II) சொல்கிறார்: “இந்தத் தீய மரபுரிமையை மேற்கொள்வது” – ஆதியாகமம் 3:16 பேசும் அந்த மரபுரிமையை – “ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருடைய பணி.”[139] ஆணாதிக்கம் சத்தியத்தின் தாயத்து அல்ல; மாறாக, பொல்லாங்கன் முதன்முதலில் நம் நடுவே ஊர்ந்து நுழைந்தபோது அது மனிதகுலத்தின் கழுத்தில் நழுவி விழுந்தது. ஆனாலும் தேவனுக்கே துதி! வீழ்ச்சிக்குப் பின் உடனடியாக, ஏவாளின் ஒரு வித்து[140] ஒருநாள் வந்து தேவனுடைய மக்களின் நுகத்தை அகற்றும் என்று அவர் வாக்களிக்கிறார் – உறவுகளை அழிக்கும், அநேகரைக் கட்டுப்படுத்தும், நாம் ஒருவரையொருவர் பார்க்கும் விதத்தைச் சிதைக்கும் ஒடுக்குதலின் கட்டுகளை அந்த வித்து நீக்கித் தகர்க்கும்.

139. John Paul II, Mulieris Dignitatem, பக். 36–41
140. காண்க: ஆதியாகமம் 3:15.

5

மீட்கப்பட்ட ஆண்-பெண் உறவுகள்

“எந்த ஆரவாரமும் விளம்பரமும் இல்லாமல், இயேசு வீழ்ச்சியின் சாபத்திற்கு முடிவுகட்டினார்; பெண் ஓரளவு இழந்திருந்த மேன்மையை அவளுக்கு மீண்டும் அணிவித்தார்; ஆதிச் சிருஷ்டியின் ஆசீர்வாதமாகிய ஆண்-பெண் சமத்துவத்தைத் தம்முடைய புதிய ராஜ்யச் சமூகத்திற்காக மீண்டும் உரிமையாக்கிக்கொண்டார்.” ஜான் ஸ்டாட் (John Stott)[141]

நான் ஆப்பிரிக்காவின் தென்முனையில் உள்ள பெரிய துறைமுக நகரமான கேப் டவுனில் வாழ்கிறேன். இப்பொழுது இப்படிக் கற்பனை செய்து பாருங்கள்: கப்பல்கள் இந்த நகரத்தின் துறைமுகத்தை விட்டுப் புறப்படும் அந்த நொடியிலேயே தங்கள் திசையை நிர்ணயித்துவிட வேண்டும் – அதன்பின் தங்கள் பாதையை மீண்டும் மாற்ற அனுமதி இல்லை; அப்படியானால், ஆரம்பத் திசை இறுதியில் எங்கே கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறதோ, அங்கேதான் அவை போய்ச் சேர வேண்டியிருக்கும். வெறும் சில டிகிரி வித்தியாசம், ரியோ டி ஜனேரோவில் சேர்வதற்கும் மயாமியில் சேர்வதற்கும் இடையிலான வித்தியாசமாக இருக்கலாம்.

முந்தைய அதிகாரத்தில், ஆதியாகமம் 2, 3 அதிகாரங்களைப் பற்றிய நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாசிப்பையும் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டு வாசிப்பையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தோம். ஆணின் அதிகாரமும் பெண்ணின் கீழ்ப்படிதலும் எப்பொழுதுமே தேவனுடைய நல்ல சிருஷ்டியின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் முன்வைக்கிறார்கள்; ஆனால் இப்படிப்பட்ட படிநிலை வீழ்ச்சிக்குப் பின்புதான் முதன்முதலில் தோன்றியது என்று பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்கள் வாதிடுகிறார்கள் என்பதைக் கண்டுகொண்டோம். நீங்கள் நிச்சயமாகவே

141. John Stott, Issues Facing Christians Today, அதி. 13.

உணர்ந்திருப்பதுபோல, இவை மிகவும் வேறுபட்ட தொடக்கப் புள்ளிகள். இவற்றில் எதனோடு உங்களை இணைத்துக்கொள்ளத் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்களோ, அதைப் பொறுத்து, வேதாகமத்தின் ஒட்டுமொத்தப் பெருங்கதையை நீங்கள் பார்க்கும் முழு விதமும், உண்மையில் இறுதியில் நீங்கள் வந்தடையும் முடிவுகளும் பெரிதும் பாதிக்கப்படும். ஆண்-பெண் உறவுகளின் ஆரம்பத் திசையைத் தவறாக அமைத்துக்கொண்டால், நீங்கள் ரியோவில் மட்டும் போய்ச் சேர மாட்டீர்கள்; தென் துருவத்திலேயே போய்ச் சேருவீர்கள் (உருவகமாகத்தான், நிச்சயமாக)! நிரப்புக் கோட்பாட்டில் (என் பார்வையில்) இவ்வளவு துயரமானது இதுதான்: தேவன் எதைக் குறித்து மனம் வருந்துகிறாரோ, அதையே சபையின் பெரும் பகுதிகள் இலட்சியமாக்குகின்றன.

ஆண்-பெண் உறவுகளுக்கான தேவனுடைய நல்ல திட்டம், தெற்கே நிரப்புக் கோட்பாட்டை நோக்கி அல்ல, வடக்கே பரஸ்பரக் கோட்பாட்டை நோக்கிச் செல்வதுதான் என்று நாம் எப்படி நிச்சயமாக அறிந்துகொள்ள முடியும்? நல்லவேளையாக, வேதாகமக் கதையில் இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கிறது – குறிப்பாக மீட்பு முழுமையாகக் கண்முன் வரும்போது – அது இந்த ஆரம்பத் திசையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

வேதவாக்கியங்களிலிருந்து இறையியலை வருவிப்பதைப் பொறுத்தவரை, முக்கியமானது ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி எத்தனை பகுதிகள் பேசுகின்றன என்பது அல்ல; மாறாக, வேதாகமத்தில் பாரம் தாங்கும் முக்கியப் பகுதிகளை (ஒரு கட்டடத்தின் பாரத்தைத் தூண்கள் தாங்குவதுபோல) அடையாளம் காண்பதுதான். உதாரணமாக, வேதாகமத்தின் தொடக்க மூன்று அதிகாரங்கள் எவ்வளவு முக்கியமானவை, இறையியலில் எவ்வளவு செழுமையானவை என்பதை ஏற்கெனவே கண்டோம். அதுபோலவே, புதிய ஏற்பாட்டில் ஆண்-பெண் பற்றிய ஒரு முழுமையான இறையியலை வருவிக்கும்போது, மிகுந்த செல்வாக்குடைய வேறு சில முக்கியப் பகுதிகளும் உள்ளன.

இப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் இவை அடங்கும் என்று நான் முன்மொழிகிறேன்: இயேசு பெண்களை நடத்திய விதம்; பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பெண்கள்மேலும் ஆவியானவர்

ஊற்றப்பட்டது; கலாத்தியர் 3:28-இல் மீட்கப்பட்ட மனுக்குலத்தைப் பற்றிய பவுலின் தரிசனம்; புதிய சிருஷ்டியில் பெண்களின் இடம்.

பெண்களின் நண்பர்

அதிகாரம் 11-இல் சுவிசேஷங்களில் பெண்களின் ஊழியத்தை ஆராய்வோம். இப்போதைக்கு, இயேசு பெண்களை எப்படி நடத்தினார் என்பதைக் குறிப்பாகப் பார்ப்போம். அவருடைய பூலோக ஊழியத்தின் மிகவும் வியக்கவைக்கும் அம்சங்களில் ஒன்று, அவர் ஆண்-பெண் படிநிலைகளைத் தலைகீழாக்கி, பாலினப் பாகுபாட்டைத் தகர்த்த விதம். உண்மையில், அவர் பெண்களுக்கு அளித்த தீவிரமான கண்ணியம், பண்டைய உலகின் ஒரு மதத் தலைவரிடம் முன்னெப்போதும் காணப்படாத ஒன்று. இயேசுவைப் பற்றிய இந்த உண்மையைக் கண்டுகொண்டபோது விசுவாசத்திற்குள் வந்த ஒரு தோழி எனக்கு உண்டு. தீவிரப் பெண்ணியவாதியான அவர், வரலாற்றில் ஆணாதிக்கத்தைப் பற்றி ஆய்வு செய்துகொண்டிருந்தார்; ஒவ்வொரு மத நிறுவனரும் ஆணின் ஆதிக்கத்தை எப்படி ஊக்குவித்தார் என்று அறிய ஆவலாயிருந்தார் – ஆனால் வரலாற்றில் பெண்களை விடுவித்த முதல் பிரபலமான நபர் இயேசுவே என்று சுவிசேஷங்களில் கண்டுகொண்டபோது அவர் வியப்பில் வாயடைத்துப் போனார். இந்த மனிதர் யார்? என்று அவர் வியந்தார்; இப்பொழுது அவர் சபையில் என் அருகில் நின்று, இயேசுவின்மேல் ஆழ்ந்த அன்புகொண்டு, அவரைப் பாடித் துதிக்கிறார்.

இயேசு பெண்களை நடத்திய விதத்தை, முதலாம் நூற்றாண்டு ரபியாகிய எலியேசரோடு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்; அவர் இப்படி எச்சரித்தார்: “தோராவின் வார்த்தைகளை ஒரு பெண்ணிடம் ஒப்படைப்பதைவிட அவற்றை எரித்துவிடுவதே மேல். தன் மகளுக்குத் தோராவைப் போதிக்கிறவன், அவளுக்குக் காமவெறியைப் போதிக்கிறவனைப் போலிருக்கிறான்.”[142] நவீன மனிதர்களாகிய நாம், இயேசு பெண்களிடம் வெறுமனே அன்பாக நடந்துகொண்டார் என்று நினைக்கலாம்; ஆனால் அவர் அதைவிட மிக அதிகமானவராயிருந்தார் – அவர் ஒரு புரட்சியாளர். ஆதியாகமத்தின் அந்தத் தொடக்க அதிகாரங்களைத் தவறாக வாசித்ததாலும், அதைத் தொடர்ந்து

142. மிஷ்னா, Sotah 3:4, 19a; 21b

அறியப்பட்ட உலகின் ஒவ்வொரு மூலையையும் சூழ்ந்துகொண்ட ஆணாதிக்கத்தாலும், வேதபாரகரும் பரிசேயரும் உலகில் உள்ள தீமைக்குப் பெரும்பாலும் பெண்களையே பொறுப்பாளிகளாக்கினார்கள்; பெண்களின் கணவர்களும் தகப்பன்மார்களும் சகோதரர்களும் தாராளமாகப் பங்கெடுத்த சமூக, மத வாழ்வின் பெரும்பகுதியிலிருந்து அவர்களைக் கண்டிப்பாகப் பிரித்து வைத்தார்கள். பென் சீராக்கும் எலியேசரின் இந்த இழிவான பார்வையைப் பகிர்ந்துகொண்டார்: “பெண்களோடு உட்காராதே; ஏனெனில் உடைகளிலிருந்து பொட்டுப்பூச்சி வருகிறது, ஒரு பெண்ணிலிருந்து பெண்ணின் தீமை வருகிறது. ஒரு பெண்ணின் நன்மையைவிட ஒரு ஆணின் தீமையே மேலானது; பெண்கள் வெட்கத்தையும் நிந்தையையும் உண்டாக்குகிறார்கள்.”[143]

ஆனால் சுவிசேஷங்களில், பெண்கள் இயேசுவின் மிக நெருங்கிய நண்பர்களிலும் சீஷர்களிலும் இருக்கிறார்கள். குறைந்தது ஒரு ஊழியப் பயணத்திலாவது, அவருடைய பன்னிரண்டு சீஷர்களோடுகூட, யோவன்னாள், சூசன்னாள், மகதலேனா மரியாள் ஆகியோரும் அவரோடு சேர்ந்துகொள்கிறார்கள். கடைசியாகக் குறிப்பிடப்பட்ட மரியாளை அவர் கொந்தளிப்பான ஒரு வாழ்விலிருந்து விடுவித்திருந்தார். சுவிசேஷங்களில் 14 முறைக்குக் குறையாமல் குறிப்பிடப்படும் அவள்தான், புதிதாக உயிர்த்தெழுந்த இயேசுவைச் சந்திக்கும் முதல் நபர். தாம் உயிர்த்தெழுந்த நாளில் இயேசு அவளைச் சந்திக்கும்போது, உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தருடைய வாயிலிருந்து வரும் முதல் வார்த்தையை அவள் கேட்கிறாள்: “ஸ்திரீயே ...” முதலில் அது அவர்தானா என்று அவளுக்கு உறுதியாகத் தெரியவில்லை; ஆனால் அவர் மட்டுமே சொல்லக்கூடிய விதத்தில் அவர் அவளுடைய பெயரைச் சொன்னபோது, மரணம் முடிவல்ல என்பதையும், தான் அவருடைய மிக நெருங்கிய நண்பர்களில் ஒருத்தியாக இருக்க வேண்டும் என்பதையும் அவள் ஒருசேர உணர்ந்துகொள்கிறாள்.

நாசரேத்தூர் இயேசு பெண்களுக்குக் கண்ணியம் அளிப்பதில் ஒரு முன்னோடியாக இருந்தார். சுவிசேஷங்களில், ஒருகாலத்தில் எலியா தீர்க்கதரிசி செய்ததுபோல, அவர் ஒரு விதவையின் ஒரே மகனை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்புகிறார்; மகனை இழந்ததால் அவளுக்கு

143. சீராக் 42:12-14. வேறோர் இடத்தில், ஒரு மகள் முழு நஷ்டம் என்றும், வெட்கத்திற்கு எப்பொழுதும் காரணமாகக்கூடியவள் என்றும் சீராக் கூறுகிறது.

உண்டான நொறுங்குதலையும், அதைத் தொடர்ந்து சமூகத்தில் அவள் எதிர்கொள்ளும் பாதுகாப்பற்ற நிலையையும் அவர் உணர்ந்துகொள்கிறார்.[144] இன்னொரு சமயம், 12 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்த மாதவிடாய் இரத்தப்போக்கினால் போராடிக்கொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணை அவர் சந்திக்கிறார். அவளைத் தீட்டுள்ளவளாகக் கருதும் சுத்திகரிப்புச் சட்டங்களை மீறி, அவள் இரகசியமாக அவருடைய அங்கியின் ஓரத்தைத் தொடுகிறாள். இதனால் இப்பொழுது தாமும் "தீட்டுள்ளவர்" ஆகிவிட்டதாகக் கருதும் நம்பிக்கையை இயேசு பொருட்படுத்தவில்லை; மாறாக, தம்மை நோக்கிக் கை நீட்டித் தம்மிடமிருந்து சுகமாக்கும் வல்லமையைப் பெற்றுக்கொள்ளத் துணிந்த அவளுடைய தைரியமான விசுவாசத்தைப் பாராட்டுகிறார். பின்பு, அந்த மிகப் பயங்கரமான வெள்ளிக்கிழமையில், தன் மகன் மரணதண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்படுவதால் தம்முடைய தாயின் இருதயம் ஊடுருவப்படும் அதே நொடியில், அவளைப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி இயேசு தம்முடைய மிக நெருங்கிய நண்பரிடம் கேட்கிறார்.

பெண்களைக் குறிப்பிடுவதைக்கூடத் தவிர்த்த ரபிகளுக்கு மாறாக, இயேசு தம்முடைய பிரசங்கங்களைப் பெண் கதாபாத்திரங்களால் நிரப்புகிறார். அதிர்ச்சியூட்டும் விதமாக, நம்முடைய இரட்சிப்பினால் தேவனுக்கு உண்டாகும் மகிழ்ச்சியை, காணாமற்போன தன் வெள்ளிக்காசைக் கண்டுபிடிக்கும் ஒரு விதவையின் மகிழ்ச்சிக்கு அவர் ஒப்பிடுகிறார்.[145] வேறோர் இடத்தில், ஜெபத்தில் நமக்குத் தேவையான துணிவு, நீதியைத் தேடி விடாமல் போராடும் ஒரு விதவையின் துணிவுதான் என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார்.[146]

தம்முடைய செய்திக்குச் சரியான விதத்தில் பதிலளிப்பதற்கு முன்மாதிரியாக இருந்த சில பெண்களையும் அவர் சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஒரு பரிசேயனின் விருந்தோம்பலற்ற நடத்தையை வெட்கப்படுத்த, மன்னிக்கப்பட்ட ஒரு விலைமாதின் அன்பான செயலை அவர் பயன்படுத்துகிறார்.[147] ஒரு ஏழை விதவையின் தாராள மனதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்;[148] பொறுமையிழந்த தம்முடைய சீஷர்கள் எதிர்ப்புத்

144. லூக்கா 7:11-15
145. லூக்கா 15:3-10
146. லூக்கா 18:1-8
147. லூக்கா 7:36-50
148. மாற்கு 12:41-44

தெரிவித்தபோதிலும், தங்கள் பிள்ளைகளை ஆசீர்வாதம் பெறுவதற்காகக் கொண்டுவரும் தாய்மார்களை அவர் ஏற்று உறுதிப்படுத்துகிறார்.

பெண்களை ஆண்களின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஆளாக்கி, பாதுகாப்பற்றவர்களாக விட்டுவைத்த, யாரும் கேள்வி கேட்காத நெறிகளையும் சட்டங்களையும்கூட இயேசு சவாலுக்கு உட்படுத்துகிறார். கண்டிப்பான ஒரு மதக்குழு இயேசுவைச் சிக்கவைக்க முயல்கிறது: "புருஷனானவன் தன் மனைவியை எந்த முகாந்தரத்தினாலாகிலும் தள்ளிவிடுவது நியாயமா?" ஆண்களுக்குச் சாதகமாக இருந்த இந்தச் சட்டத்திற்கு, திருமணத்தைக் குறித்த தேவனுடைய ஆதி நோக்கத்தை மேற்கோள் காட்டி இயேசு பதிலளிக்கிறார்: "புருஷன் தன் மனைவியோடே இசைந்திருப்பான்; அவர்கள் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள்." அப்படியானால், ஒருவன் தன் மனைவிக்குத் தள்ளுதற்சீட்டைக் கொடுத்து அவளைத் தள்ளிவிடலாம் என்று மோசே ஏன் கட்டளையிட்டார் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். இயேசுவின் பதில் மின்னதிர்ச்சி போல் தாக்குகிறது: "உங்கள் இருதயக்கடினத்தினிமித்தம் உங்கள் மனைவிகளைத் தள்ளிவிடலாம் என்று மோசே உங்களுக்கு இடங்கொடுத்தான்; ஆனால் ஆதிமுதலாய் அப்படி இருக்கவில்லை."[149] மனைவிகள் ஒரு மனிதனின் உடைமையாகக் கருதப்பட்ட, இரவு உணவைக் கெடுத்ததற்காகவோ போதுமான அழகில்லை என்பதற்காகவோ ஆண்கள் தங்கள் மனைவிகளைத் தள்ளிவிடக்கூடிய, தள்ளிவிடப்பட்ட மனைவிகள் சமூகத்தில் மிக மோசமான நிலைக்கு ஆளான ஒரு சூழ்நிலையில், இயேசு அந்த ஆண்களுக்குச் சவால் விடுகிறார்: தாம் அவர்களுடைய மனைவிகளைப் பார்ப்பதுபோலவே அவர்களும் தங்கள் மனைவிகளைப் பார்க்க வேண்டும் – இயல்பான, பிரிக்க முடியாத, ஈடுசெய்ய முடியாத மதிப்புடையவர்களாக. வீழ்ச்சிக்கு முன்பு ஏவாள் ஆதாமுக்கு எப்படி இருந்தாளோ – நேசிக்கப்பட்ட இணையாகவும் சமமான துணையாகவும் – அப்படியே அவர்களுடைய மனைவிகளும் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். இவை அனைத்திலும், அவர்கள் வாழ்ந்த வீழ்ந்துபோன கலாச்சாரம் திருமணத்தின் வரையறையை மாற்றுவதற்கோ, ஆண்கள் தங்கள் ezer kenegdos-ஐ வெறுமனே அப்புறப்படுத்திவிடும் சிறப்புரிமையை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கோ இயேசு இடங்கொடுக்கவில்லை.

149. மத்தேயு 19:1-8

பெண்களும் மனிதர்களே

பெண்கள் அடிப்படையில் ஆண்களிலிருந்து “வேறானவர்கள்” அல்ல. ஆண்களுக்கு உரிய முழு மனிதத்தன்மையும் அவர்களுக்கும் உண்டு. அவர்களுக்குச் சிறப்புச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதல்ல; மாறாக, அவர்கள் மனிதர்களாக நடத்தப்பட வேண்டும். பெண்களோடு பழகும்போது தேவையற்ற ஆரவாரங்களைக் குறைத்ததன் மூலம் இயேசு இதற்கு மாதிரியாக இருந்தார். சுவிசேஷங்களில் பெண்கள் வெறுமனே அங்கே இருக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் அவர்களுடைய பெயர்கள் சொல்லப்படுகின்றன, சில சமயங்களில் அவர்கள் பின்னணியில் இருக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் அவர்கள் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். வேறு சமயங்களில் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். இயேசு அவர்களை ஆண்களுக்குச் சமமானவர்களாக நடத்துகிறார். அவருடைய காலத்தைக் கருதும்போது வியப்பூட்டும் விதமாக, இயேசு ஆண்களை ஆண்கள் என்ற நிலையிலோ பெண்களைப் பெண்கள் என்ற நிலையிலோ விளித்துப் பேசும் ஓர் இடம்கூடச் சுவிசேஷங்களில் இல்லை. பாலினப் பங்குகளைப் பற்றியோ, பாலினத்திற்கு ஏற்ற எல்லைகளுக்குள் இருப்பதைப் பற்றியோ அவர் எந்தப் போதனையும் கொடுக்கவில்லை. கனடா நாட்டு எழுத்தாளர் சாரா பெஸ்ஸி (Sarah Bessey) சொல்கிறார்:

சுவிசேஷப் பதிவுகள் முழுவதிலும், இயேசு பெண்களை ஆண்களிடமிருந்து எந்த விதத்திலும் வேறுபடுத்தி நடத்தவில்லை என்பதை நான் கண்டேன்; அது எனக்குப் பிடித்திருந்தது. நாங்கள் சொல்லில் அடங்காத அளவுக்கு மென்மையானவர்களாகவோ, நுண்ணிய பீங்கான் பாத்திரங்களைப் போல் உடையக்கூடியவர்களாகவோ கருதப்படவில்லை. எங்களுக்கு எந்த இலவச அனுமதிச்சீட்டும் கொடுக்கப்படவில்லை; புரிந்துகொள்ளும், பங்களிக்கும், உழைக்கும் எங்கள் திறனைக் குறித்து நுட்பமான கவலைகளும் காட்டப்படவில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் கண்டித்து உணர்த்துவதற்குப் பெண்கள் மிக இனிமையானவர்களாகவோ பலவீனமானவர்களாகவோ இருக்கவில்லை; இருளின் ராஜ்யத்தைப் பின்னுக்குத் தள்ள முடியாத அளவுக்குச் சூழ்ச்சிக்காரர்களாகவோ,

பொறாமை, பாதுகாப்பின்மை, வஞ்சகம் ஆகியவற்றுக்கு எளிதில் ஆளாகிறவர்களாகவோ இருக்கவில்லை. இயேசு எங்களைப் பரிதாபத்தோடு மேலிருந்து பார்க்கவில்லை; மேட்டிமையோடு எங்களிடம் இறங்கிப் பேசவும் இல்லை.[150]

ஆக்ஸ்ஃபோர்டு அறிஞரான டோரதி சேயர்ஸ் (Dorothy Sayers) என்ற பெண்மணியின் சில உணர்வுகளை பெஸ்ஸி எதிரொலிக்கிறார்:

தொட்டிலருகே முதலாவதாகவும் சிலுவையருகே கடைசியாகவும் பெண்கள் இருந்ததில் ஒருவேளை வியப்பில்லை. இந்த மனிதரைப் போன்ற ஒரு மனிதரை அவர்கள் ஒருபோதும் அறிந்திருக்கவில்லை – இவரைப் போன்ற வேறொருவர் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. அவர்களை ஒருபோதும் நச்சரிக்காத, ஒருபோதும் முகஸ்துதி செய்யாத, கெஞ்சி மயக்காத, பரிதாபத்தோடு மேலிருந்து பார்க்காத ஒரு தீர்க்கதரிசியும் போதிப்பவரும் ... அவர்களுடைய கேள்விகளையும் வாதங்களையும் தீவிரமாக எடுத்துக்கொண்டவர், அவர்களுக்கென்று ஒரு எல்லையை ஒருபோதும் வரைந்து கொடுக்காதவர், பெண்மைக்கேற்றபடி நடந்துகொள்ளுங்கள் என்று ஒருபோதும் வற்புறுத்தாதவர், பெண்களாயிருப்பதற்காக அவர்களை ஒருபோதும் கேலி செய்யாதவர்; தமக்கென்று எந்தச் சுயநல நோக்கமும் இல்லாதவர், பாதுகாக்க வேண்டிய பதற்றமான ஆண் கௌரவம் எதுவும் இல்லாதவர்; அவர்களைக் கண்டபடியே ஏற்றுக்கொண்டவர், தம்மைப் பற்றிய தன்னுணர்வே இல்லாதவர்.[151]

சுவிசேஷ ஆசிரியர்கள் சமூகத்திலும் ஊழியத்திலும் பெண்கள் இருப்பதை இயல்பான ஒன்றாகக் காட்டுவது மட்டுமல்லாமல், சாத்தியமான மிகச் சிறந்த வெளிச்சத்தில் அவர்களைச் சித்தரிக்கிறார்கள். யோவான் சுவிசேஷத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அதன் அதிகாரங்களில் இயேசு பெண்களோடு கொண்ட தொடர்புகளை ஆராயும்போது, ஒரு பெண் (மார்த்தாள்) அவர்மேல் ஏமாற்றமடைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம்; ஆனால் அவர் அவளை மிகவும் மென்மையாக நடத்துகிறார்; அதிகாரம் 11-இல் நாம் காணப்போவதுபோல, அதன்பின் அவளுக்கு ஏற்பட்ட மனமுறிவை அவர் மிக உயர்ந்த கனத்தோடு எதிர்கொள்கிறார். அவர்கள் ஊறிப்போயிருந்த, பெண்களைத் தாக்கிப் பழிசுமத்தும் சமூகத்திற்கு

150. Sarah Bessey, Jesus Feminist, அதி. 1.
151. Dorothy Sayers, Are Women Human? Essays on the Role of Women in Society, பக். 68.

மாறாக, இயேசுவின் முன்முயற்சியை எதிர்க்கிறவளாகவோ, விசுவாசிக்கத் தவறுகிறவளாகவோ, அவரைக் கைவிடுகிறவளாகவோ, காட்டிக்கொடுக்கிறவளாகவோ ஒரு பெண்கூடக் காட்டப்படவில்லை. இதை, இயேசுவின் ஆண் சீஷர்களிடம் இருந்த மாய்மாலம், வீண்பெருமை, நிலையின்மை, மந்தபுத்தி, வேண்டுமென்றே விசுவாசிக்காமை, முழுமையான தீமை ஆகியவற்றை யோவான் காட்டும் விதத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.[152]

அல்லது லூக்கா சுவிசேஷத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இயேசுவைப் பற்றிய லூக்காவின் வாழ்க்கை வரலாற்றில், ஆண்களும் பெண்களும் ஜோடியாக வைக்கப்படும் 27 இடங்கள் உள்ளன – சகரியா என்ற ஆணுக்குத் தூதன் தோன்றுவதில் தொடங்கி, பின்பு மரியாளுக்கு, அப்படியே இயேசுவின் மரணத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் சாட்சிகளாக இருந்து அவற்றோடு தொடர்புகொள்ளும் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் வரை. லூக்கா தம்முடைய தலைசிறந்த படைப்பின் கட்டமைப்பில் எவ்வளவு முயற்சி எடுக்கிறார் என்பதைக் கருத்தில்கொள்ளும்போது, அவருடைய கருத்தைத் தவறவிடுவது வருத்தத்திற்குரியதாயிருக்கும்: இயேசுவின் வருகையோடு பெண்களின் முழுக் கண்ணியமும் வருகிறது. குறிப்பாக மூன்று பெண்களை இயேசு நடத்திய விதத்தைக் கவனிக்கும்போது, இந்தக் கருத்தை ஒருவேளை மிக நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்:

கிணற்றருகே இருந்த பெண். ஒரு பெண்ணுக்கு இறையியலைப் போதிப்பது தேவையற்றது மட்டுமல்ல, ஒழுக்கக்கேடானது என்றும் கருதப்பட்ட ஓர் உலகில், யோவான் 4-இல், சமாரியாவில் ஒரு கிணற்றருகே வெறுக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணைச் சந்திக்கும்படி இயேசு தம்முடைய பயணத்தைத் திட்டமிட்டு அமைத்திருப்பதைக் காண்கிறோம். ரபிகள் தங்கள் சொந்தக் குடும்பத்துப் பெண்களோடுகூடப் பொது இடத்தில் பேசாதவர்களாக இருந்ததால் – அந்நியப் பெண்களைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம் – அவர் வெளிப்படையாக உதவி கேட்டதும் அவளோடு உரையாடியதும் அவளைத் திகைக்க வைக்கிறது. இது விரைவில் இந்தப் பெண்ணின் உறவுகளின் வரலாற்றையும் தேவனுக்கான அவளுடைய தேவையையும் பற்றிய தனிப்பட்ட, இறையியல் கலந்துரையாடலாக மாறுகிறது. பல ஆண்களால் தவறாக நடத்தப்பட்டவளாகிய அவள், இதற்கு முன் ஒரு ஆணால் இப்படி

152. யோவான் 12:4-5; 13:2, 27-40, 37-38; 9:24-35; 16:18, 31-32 ஆகியவற்றைக் காண்க.

நடத்தப்பட்டதே இல்லை என்பதை அவளுடைய கதை வெளிப்படுத்துகிறது. இயேசுவுக்கும் தனி நபர் ஒருவருக்கும் இடையே பதிவுசெய்யப்பட்ட உரையாடல்களில் மிக நீண்டதான இந்த உரையாடலில், அவர் அவளுடைய இறையியல் கேள்விகளை ஏற்று அவற்றுக்குப் பதிலளிக்கிறார். உன் கணவனை அழைத்து வா என்று அவர் அவளிடம் சொல்லும்போது, மனைவி தன் கணவனைப் பின்பற்ற வேண்டுமே தவிர அவனை வழிநடத்தக் கூடாது என்ற அக்காலப் பார்வையை அவர் நுட்பமாகப் பொருட்படுத்தாதது போல் தோன்றுவதைக் கவனிக்கிறோம். இந்த உரையாடலின் விளைவாக, இயேசுவே மேசியா என்பதைக் கண்டுகொள்ளும் முதல் நபராக யோவான் சுவிசேஷத்தில் அவள் ஆகிறாள்; பெருந்திரளான மக்களுக்கு அவரை அறிவித்த அவருடைய முதல் சுவிசேஷப் பிரசங்கியாகவும் ஆகிறாள்.

விபசாரத்தில் பிடிக்கப்பட்ட பெண். தன் கணவன் அல்லாத ஒருவனோடு படுக்கையில் பிடிக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணை ஆண்கள் கூட்டம் ஒன்று இயேசுவின் கால்களுக்கு முன்பாக வீசி எறிகிறது. மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் விபசாரம் செய்த ஆணையும் குற்றவாளியாகத் தீர்த்தபோதிலும், அவன் இந்தக் கதையில் காணப்படவில்லை – ஒருவேளை தப்பவிடப்பட்டிருக்கலாம். அந்தக் கும்பல் அவளுடைய அவமானத்தையும் வெளிப்படையான குற்றத்தையும் பயன்படுத்தி இயேசுவைச் சிக்கவைக்க முயல்கிறது. அங்கே அவள் கிடக்கிறாள் – முகம் புழுதியில், அம்பலப்படுத்தப்பட்டு, அவமானப்படுத்தப்பட்டு, முதல் கல் தன்மேல் விழுவதற்காகக் காத்துக்கொண்டு. ஆனால் இயேசு அவளைச் சுற்றிப் பாதுகாப்பின் ஒரு வட்டத்தை வரைகிறார்.[153] அமைதி நிலவுகிறது, பதற்றம் உச்சத்தை அடைகிறது. அப்பொழுது அவர் பேசுகிறார். ஆனால் மற்ற எல்லாக் குரல்களையும் போல் அல்லாமல், அவருடைய குரலில் கோபமும் வெறுப்பும் ஊடுருவியிருக்கவில்லை. பாவம் செய்யாதவர் எவரோ அவரே முதல் கல்லை எறியட்டும் என்ற அவருடைய சவால், அந்தப் பெண்ணை அல்ல, அந்த ஆண்களையே நேராகக் கண்களுக்கு நடுவே தாக்குகிறது. ஒவ்வொருவராக, இறுக்கமாக மூடிய கைமுட்டிகள் கனமான கற்களைக் கீழே விடுகின்றன. அந்தப் பெண் மெல்ல நிமிர்கிறாள்; அவர் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார் –

153. இந்த வாக்கியத்திற்காகத் தேர்ந்த எழுத்தாளரான Sarah Bessey-க்கு நன்றி.

மாற்றியமைக்கும், இதுவரை கேள்விப்பட்டிராத கிருபையால் அவளை மென்மையாக மூடிக்கொண்டு.

பெத்தானியா ஊர் மரியாள். மத்திய கிழக்கில் ஆண்களும் பெண்களும் ஒன்றாகக் கலந்து பழகுவதில்லை. எருசலேமைச் சேர்ந்த யோசே பென் யோஹானான் இப்படிப் போதித்திருந்தார்: "ஒரு பெண்ணோடு அதிகம் பேசுகிறவன் தன்மேல் தீமையை வருவித்துக்கொள்கிறான்; இறுதியில் நரகத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்வான்."[154] ஆனால் இயேசு மரியாளைத் தம் "பாதத்தருகே உட்கார" அனுமதிப்பதன் மூலம் தம்முடைய சீஷர்களை அதிர்ச்சியடையச் செய்கிறார்; இது ஒருவருடைய சீஷராயிருப்பதைக் குறிக்கும் ஒரு கலைச்சொல். அப்படிச் செய்த முதல் ரபியாகிய இயேசு, மீண்டும் ஒருமுறை ஆண்-பெண் நெறிகளை மீறுகிறார். வீட்டு வேலைகளைச் செய்வது பெண்களின் பங்காகவும், விருந்தினராக வந்த ரபியோடு உரையாடி அவருடைய போதனையின் கீழ் அமர்வது ஆண்களின் பங்காகவும் இருந்தது. அதுமட்டுமல்ல, ஒரு ரபியின் மாணவராக இருப்பது ஒருவரை ஒரு பயிற்சிப் பாதையில் வைத்தது; அது இறுதியில் அவரையும் ஒரு ரபியாக்கக்கூடும். ஆனாலும் மரியாளுக்கு இந்தக் கனமான இடத்தைக் கொடுத்ததற்காக இயேசு கேள்விக்குள்ளாக்கப்படும்போது, தம் பாதத்தருகே அவள் இருப்பதை அவர் வெறுமனே பொறுத்துக்கொள்வதைவிட அதிகம் செய்கிறார் என்பதைக் காட்டுகிறார். அவர் அதை ஊக்குவிக்கிறார். பாத்திரம் துலக்கிக்கொண்டிருந்த மார்த்தாளையும் அவர் கடிந்துகொள்கிறார்: "நீ அநேக காரியங்களைக்குறித்துக் கவலைப்பட்டுக் கலங்குகிறாய்; ஆனால் சில காரியங்களே தேவை – உண்மையில் ஒன்றே தேவை. மரியாள் நல்லதைத் தெரிந்துகொண்டாள்."[155]

சுவிசேஷங்களில் பெத்தானியா ஊர் மரியாளை இன்னும் ஒருமுறை சந்திக்கிறோம். இயேசு கைதுசெய்யப்படுவதற்கு ஆறு நாட்களுக்கு முன்பு, சிலுவையின் நிழல் அவர் தலைக்குமேல் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, அவர் ஒரு விருந்தில் விருந்தினராக இருக்கிறார்; அப்பொழுது முன்பு அவர் பாதத்தருகே அமர்ந்திருந்த அவள், விலையுயர்ந்த பரிமளத்தைலம் நிறைந்த ஒரு வெள்ளைக்கல் பரணியோடு உள்ளே வருகிறாள். இயேசுவுக்குப் பின்னால் வந்து நிற்கும்வரை அவள் அமைதியாக அறையைச் சுற்றி வருகிறாள்; பின்பு

154. Perkei Avot 1:5
155. லூக்கா 10:42

பரணியை உடைத்து, விலைமதிக்க முடியாத அதன் உள்ளடக்கத்தை அவருடைய தலையின்மேலும் பாதங்களின்மேலும் ஊற்றுகிறாள்.

விருந்துக்கு வந்திருந்த ஆண்கள் அந்தச் செயலையோ, இப்பொழுது அறையெங்கும் பரவியிருக்கும் அழகான நறுமணத்தையோ பாராட்டவில்லை. மாறாக, மரியாளின் தியாகத்தை அறிவற்ற வீண்செலவு என்று கண்டனம் செய்கிறார்கள்: "அவளை விட்டுவிடுங்கள்!" என்கிறார் இயேசு. "ஏன் அவளைத் தொந்தரவுபடுத்துகிறீர்கள்? அவள் எனக்கு ஓர் அழகான காரியத்தைச் செய்திருக்கிறாள்! என் அடக்கத்திற்கு ஆயத்தமாக என் சரீரத்தின்மேல் முன்னதாகவே தைலத்தை ஊற்றினாள். ... உலகத்தில் எங்கெல்லாம் சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் அவள் செய்ததும் சொல்லப்படும்."[156] மாற்கு சுவிசேஷத்தில், இதைவிட உயர்ந்த கனத்தை வேறு எவரும் பெறவில்லை; மேசையில் இருந்த ஆண்களின் கோபத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், தம்முடைய சொந்த நற்பெயருக்கு ஆபத்து வரும் நிலையிலும் இயேசு அதை அவளுக்குக் கொடுக்கிறார். இந்த வசனங்களை நாம் வாசிக்கும் இந்த நொடியில், நம் ஒவ்வொருவருக்கும் எப்பேர்ப்பட்ட பரிசுத்தமான தருணம் இது: இயேசு கனப்படுத்திய அதே பெண்ணை அடையாளம் கண்டு கனப்படுத்துவதன் மூலம், நாமே இயேசுவின் வாக்குறுதியின் நிறைவேறுதலாகிறோம்.

பெண்களும் ஊழியப் பணியின் ஆவியானவரும்

பெந்தெகொஸ்தே நாளில், 120 ஆண்கள், பெண்கள்மேல் ஆவியானவர் ஊற்றப்பட்டதன் பொருளைத் திகைத்து நின்ற கூட்டத்திற்குப் பேதுரு விளக்குகிறார். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு அறிவிக்கப்பட்ட யோவேலின் தீர்க்கதரிசனத்தை இது நிறைவேற்றுகிறது என்று அவர் கூறுகிறார்: "கடைசி நாட்களில் நான் எல்லா மனிதர்மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன் என்று தேவன் சொல்லுகிறார். உங்கள் குமாரரும் உங்கள் குமாரத்திகளும் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுவார்கள்; உங்கள் வாலிபர் தரிசனங்களைக் காண்பார்கள்; உங்கள் முதியோர் சொப்பனங்களைக் காண்பார்கள். என் ஊழியக்காரர்மேலும் – ஆண்கள்மேலும் பெண்கள்மேலும் – அந்நாட்களில் என் ஆவியை

156. மாற்கு 14:1-9

ஊற்றுவேன்; அவர்கள் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுவார்கள்.”[157]

எபிரெய வேதாகமம் முழுவதிலும், ஓர் அடிமையின்மேலோ, ஒரு புறஜாதியான்மேலோ, ஒரு பெண்ணின்மேலோ ஆவியானவர் ஊற்றப்பட்டதாக எந்தப் பதிவும் இல்லை – சுதந்திரமான யூத ஆண்கள்மேல் மட்டுமே. இன்னும் குறிப்பாகச் சொன்னால், ராஜாக்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் மட்டுமே இப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுகிறார்கள். ஆனாலும், ஒரு யூதத் தீர்க்கதரிசி சொன்ன முன்னறிவிப்புகளிலேயே மிகவும் துணிச்சலானது என்று சொல்லத்தக்க யோவேலின் தீர்க்கதரிசனம், ஆவியானவர் யூத ராஜாக்களுக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் மட்டுமல்லாமல், “எல்லா மனிதருக்கும்” கொடுக்கப்படும் ஒரு காலம் வரும் என்று அறிவிக்கிறது – புறஜாதியார், தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள “ஊழியக்காரர்” அல்லது அடிமைகள், “குமாரத்திகள்”, “பெண்கள்” உட்பட.

அதன்பின் அப்போஸ்தலர் புத்தகம், எருசலேமிலுள்ள அந்த மேல்வீட்டறையிலிருந்து வெளிப்புறமாகப் பரவும் தேவ ஆவியானவரின் காட்டுத்தீயைப் பதிவுசெய்கிறது; தாம் செய்வதாக வாக்களித்திருந்ததை அவர் செய்கிறார்: பெண்களையும் அடிமைகளையும் புறஜாதியாரையும்கூட நிரப்பி அவர்களுக்கு வல்லமை அளிக்கிறார். தாம் வளர்க்கப்பட்ட சூழலின் யூத இனமேட்டிமையால் (தன் இனமே மேலானது என்ற எண்ணத்தால்) பாதிக்கப்பட்டிருந்த பேதுருகூட, பின்னாளில் கொர்நேலியுவின் வீட்டில் புறஜாதியார்மேல் ஆவியானவர் ஊற்றப்படுவதைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைகிறார். அப்பொழுதுதான் புறஜாதியாரும் தேவனுடைய ஜனத்தில் சேர்க்கப்பட முடியும் என்று அவரால் இறுதியாக விசுவாசிக்க முடிகிறது.[158] வேதாகமத்தை ஆரம்பம் முதல் முடிவுவரை வாசிக்கும்போது, ஒருகாலத்தில் ஆண்களுக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டது பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பெண்களுக்கும் கொடுக்கப்படுவதைக் காணும்போது, கொர்நேலியுவின் வீட்டில் பேதுரு அனுபவித்த அதே பிரமிப்பை நாமும் உணர வேண்டும்!

ஆனால் இயேசு காரியங்களைக் கொண்டுசென்றது சரியாக இந்தத் திசையில்தான். உதாரணமாக, தம்முடைய பூலோக வாழ்வில் அவர் பெண்களோடு கொண்ட தீவிரமான உறவு, சிலுவையில் அவர் மரித்ததில் நிறைவை அடைந்தது; அதே தருணத்தில்தான்

157. அப்போஸ்தலர் 2:17-18; யோவேல் 2:28-29
158. அப்போஸ்தலர் 10:44-48

தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை இரண்டாகக் கிழிந்தது,[159] ஒருகாலத்தில் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் வாசம்பண்ணிய தேவனுடைய பரிசுத்த பிரசன்னம் தெருக்களுக்குள் பொங்கி வழிந்தது. அவர் மரித்த காலத்தில் இருந்த யூத தேவாலய வளாகம், ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக அமைந்த பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது; உள்ளிருந்து வெளிநோக்கி, யூத ஆண்களை மட்டும் உள் பிராகாரத்திற்குள்ளும், புறஜாதியாரைப் புறஜாதியாரின் பிராகாரத்திற்குள்ளும், அதற்கு அப்பால் பெண்களை ஸ்திரீகளின் பிராகாரத்திற்குள்ளும் அது அனுமதித்தது. அதன் அடையாளப் பொருள் போதுமான அளவு தெளிவாக இருக்கிறது: பல்வேறு வகையான மக்கள் தேவனுடைய பிரசன்னத்திற்கு எவ்வளவு அருகில் வர முடியும் என்பதை அந்தப் பிராகாரங்கள் குறித்தன. எபிரெய ஆண்கள் மட்டுமே தேவாலயத்தின் உட்பகுதிக்குள் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்; ஒரே ஒரு யூத ஆண் மட்டுமே, வருடத்திற்கு ஒருமுறை, மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டார்.

அப்படியானால், இயேசுவின் விலாப்பக்கத்திலிருந்து இரத்தம் வழிந்தபோது, தேவனுடைய ஆவியானவர் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து பொங்கி வழிந்தார் என்பதன் வியப்பை உணருங்கள் – கரைகளை உடைத்துக்கொண்டு, பிரிக்கும் திரைச்சீலையை இரண்டாகக் கிழித்து, எல்லாரையும் காரியங்களின் மையத்திற்கே கொண்டுவரும் வாய்ப்பைத் திறந்தபடி! தேவனுடைய ஜனத்தின் கட்டமைப்புகளில் இனி “ஆண்களுக்கு மட்டும்” அல்லது “யூதர்களுக்கு மட்டும்” என்ற எல்லைகள் எதுவும் இருக்காது.

ஆவியானவரின் வரம், ஒருவருடைய முழுமையான இரட்சிப்பின் ஒரு அம்சமாகவும் தேவனுடைய ஜனத்தில் அவர் சேர்க்கப்படுவதன் ஒரு அம்சமாகவும் மட்டுமல்லாமல், தேவனுடைய பணியில் (மிஷனில்) அவர் முழுமையாகப் பங்கெடுப்பதற்காகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. யோவேல் தம் தீர்க்கதரிசனத்திலும், பேதுரு தம் பிரசங்கத்திலும், ஆவியானவரை உலகத்திற்குச் செல்லும் அழைப்போடு இணைக்கிறார்கள்: “கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுகிற எவனும் இரட்சிக்கப்படுவான்.”[160] யோவேலும் பேதுருவும் சொல்ல வரும் கருத்து இதுதான்: மேசியா வரும்போது, சுதந்திரமானவரும் அடிமையும், முதியவரும் இளைஞரும், செல்வந்தரும் ஏழையும், யூதரும்

159. மத்தேயு 27:5
160. அப்போஸ்தலர் 2:21, யோவேல் 2:32

புறஜாதியாரும், ஆணும் பெண்ணும் சமமாக இரட்சிக்கப்படுவார்கள்; ஆவியானவரின் வல்லமையில் பணி செய்யச் சமமாக அனுப்பப்படுவார்கள். கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் அனைவரும் – ஆண்களும் பெண்களும் – ராஜாக்களாகவும், தீர்க்கதரிசிகளாகவும், ஆசாரியர்களாகவும், தூதுவர்களாகவும், மிஷனரிகளாகவும் இருப்போம்.

முதல் சபை தொடங்கப்படும்போது யோவேலின் தீர்க்கதரிசனம் கனிகொடுக்கத் தொடங்குகிறது. அப்போஸ்தலர் 1-இல், ஆவியானவர் அருளப்படுவதற்கு முன்பு, இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது: "அவர்களெல்லாரும், ஸ்திரீகளோடும், இயேசுவின் தாயாகிய மரியாளோடும், அவருடைய சகோதரரோடும் ஒருமனப்பட்டு இடைவிடாமல் ஜெபம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்நாட்களிலே, பேதுரு விசுவாசிகள் நடுவிலே (ஏறக்குறைய நூற்றிருபது பேர் கொண்ட கூட்டம்) எழுந்து நின்று: 'சகோதரரே, சகோதரிகளே ...'"[161] ஆண்கள் மட்டுமல்லாமல் பெண்களும் ஏன் ஆயத்தமாகிக்கொண்டிருந்தார்கள்? மிக எளிமையாகச் சொன்னால், உயிர்த்தெழுந்த இயேசு அவர்களையும் பணிக்கு நியமித்திருந்தார். அப்போஸ்தலர் 1, லூக்கா 24-ஐ நேரடியாகத் தொடர்கிறது; அதில், பரலோகத்திற்கு ஏறிச்செல்வதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பு, இயேசு தம்முடைய சீஷர்களோடு – அப்போஸ்தலர்களும் "அவர்களோடேகூட இருந்தவர்களும்"[162] அதில் அடங்குவர் – உணவருந்தி, உன்னதத்திலிருந்து வல்லமையைப் பெற்ற பின்பு மட்டுமே, சகல தேசத்தாருக்கும் தமக்குச் சாட்சிகளாயிருக்கும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறார். "அவர்களோடேகூட இருந்தவர்கள்" யார்? அதில் பல பெண்கள் அடங்குவர் – 10-ஆம் வசனத்தில் "அவர்கள்" பெண்களே; அதே "அவர்கள்" 33, 50-53 வசனங்களிலும் அப்போஸ்தலர் 1:14-இலும் மீண்டும் வருகிறது. "அவர்கள்" (பல பெண்கள் உட்பட) ஆவியானவரைப் பெறும்போது என்ன நடக்கிறது? பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு முன்பாக அவர்கள் "எல்லாரும்" "தேவனுடைய மகத்துவங்களைப் பேசத்"[163] தொடங்குகிறார்கள் –

161. அப்போஸ்தலர் 1:15-16
162. லூக்கா 24:33
163. அப்போஸ்தலர் 2:11

ஆண்கள் மட்டுமல்ல, பெண்களும் தேவனுடைய பணியின் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள்.[164]

சபைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மிக உயர்ந்த ஆசீர்வாதம் ஆவியானவர் என்றால், சபையின் மிக முக்கியமான வேலை, காணாமற்போய் அழிந்துகொண்டிருக்கும் உலகத்திற்கு இயேசுவை அறிவிப்பது என்றால், ஆதி சபையில் பெண்கள் – பழைய ஏற்பாட்டின் போக்குக்கு முற்றிலும் மாறாக – வல்லமையிலும் பணியிலும் ஆண்களோடு முழுமையாகப் பங்கெடுத்தார்கள் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த முக்கியமான கருத்தைத் தவறவிட வேண்டாம்: வேதாகமக் கதையின் வானத்தில் யூதர்களும் ஆண்களும் எஜமான்களுமே ஓங்கி நின்றாலும், யோவேலின் தீர்க்கதரிசனமும் பேதுரு அதை மேற்கோள் காட்டியதும், தேவனுடைய திட்டத்தில் புறஜாதியாருக்கும் அடிமைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் சமமான இடம் கொடுக்கப்படுவதைக் காட்டுகின்றன. இதைப் போன்ற ஒன்றைச் சொல்லும் இன்னொரு சிறிய, ஆனால் பாரம் தாங்கும் பகுதி இதோ.

யூதன் என்றும் புறஜாதியான் என்றும் இல்லை

பவுல் இயேசுவைச் சந்திப்பதற்கு முன்பு, எல்லா யூதர்களையும் போலவே, தாம் ஒரு புறஜாதியானாகவோ, அடிமையாகவோ, பெண்ணாகவோ படைக்கப்படாததற்காகத் தேவனைத் துதிக்கும் காலை ஜெபத்தை அவர் ஜெபித்திருக்கக்கூடும். பெண்கள் இருக்கும் ஜெப ஆலயத்தில் இது ஜெபிக்கப்பட்டபோது, பெண்கள் பதிலுக்கு, “உம்முடைய சித்தத்தின்படி என்னைப் படைத்ததற்காக” தேவனுக்கு

164. அதுபோலவே, அப்போஸ்தலர் 4-இல், அதே எருசலேம் சபையில், நற்செய்திப் பணியின் முன்முனையில் மீண்டும் பெண்களைக் காண்கிறோம். பேதுருவும் யோவானும் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பின்பு, தங்கள் நண்பர்களிடம் சென்று, அவர்களை ஜெபத்தில் வழிநடத்துகிறார்கள். “அவர்கள் ஜெபம்பண்ணினபோது, அவர்கள் கூடியிருந்த இடம் அசைந்தது; அவர்களெல்லாரும் பரிசுத்த ஆவியினாலே நிரப்பப்பட்டு, தேவவசனத்தைத் தைரியமாய்ச் சொன்னார்கள்.” (அப்போஸ்தலர் 4:31) ஜெபித்துப் பிரசங்கிக்கும் இந்த “அவர்கள்” யார்? அப்போஸ்தலர் 1, 2 அதிகாரங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட பெண்கள் விலக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்று எண்ணுவதற்கு எந்தக் காரணமும் இல்லை. ஆண்களும் பெண்களும் தேவனுடைய நன்மையை அறிவித்ததன் விளைவைக் காணும்போது இது தெளிவாகிறது: “முன்னெப்போதையும்விட அதிகமாக விசுவாசிகள் கர்த்தரிடமாகச் சேர்க்கப்பட்டார்கள்; புருஷர்களும் ஸ்திரீகளுமாகத் திரளான பேர் சேர்ந்தார்கள்.” (அப்போஸ்தலர் 5:14)

நன்றி செலுத்துவார்கள் – அப்படிச் செய்வதன் மூலம், தேவனுடைய பார்வையில் தாங்கள் தாழ்வானவர்கள் என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள்; பண்டைய யூத வாழ்வில் தங்களுக்கிருந்த குறைவான சிறப்புரிமைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

பழைய ஏற்பாட்டில் உடன்படிக்கையின் அடையாளமாயிருந்த விருத்தசேதனத்தை, யூத ஆண்கள் சகித்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்த மிகுந்த வேதனையான ஒன்றாக நாம் நினைக்கலாம். உண்மையில், அது அவர்கள் தங்கள் சரீரத்தில் சுமந்த ஓர் அந்தஸ்தின் அடையாளம்; மிக உயர்ந்த மத அடுக்கைச் சேர்ந்தவர்களாக அது அவர்களைக் குறித்தது – அந்த அடுக்கிலிருந்து புறஜாதியாரும் பெண்களும் விலக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது, புதிய ஏற்பாட்டின் உடன்படிக்கை அடையாளம் கொண்டுவந்த சமத்துவத்தின் சிலிர்ப்பைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். இனி ஆண்களின் விருத்தசேதனம் அல்ல (அது தன் இயல்பிலேயே மற்றவர்களை விலக்கியது); மாறாக, ஞானஸ்நானமே ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கும் உரிய சடங்கு – யூதருக்கும் அப்படியே புறஜாதியாருக்கும், ஆணுக்கும் அப்படியே பெண்ணுக்கும் அருளப்படுவது.

கலாத்தியர் 3:28-இல் உள்ள பின்வரும் வார்த்தைகள் – மனந்திரும்புவதற்கு முன்பு பவுல் ஜெபித்த அந்தக் காலை ஜெபத்திற்கு நேர்த்தியாக எதிர்மாறானவை – ஞானஸ்நானத்தின்போது வாயால் சொல்லப்பட்ட ஒரு வாசகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன என்று பல அறிஞர்கள் நமக்குச் சொல்கிறார்கள்: “யூதன் என்றும் புறஜாதியான் என்றும் இல்லை, அடிமை என்றும் சுயாதீனன் என்றும் இல்லை, ஆண் என்றும் பெண் என்றும் இல்லை; நீங்கள் எல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள்.”[165] அதன் முக்கியச் சொற்றொடர் “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்” என்பதே. தேவனுடைய ஜனத்தில் மிக உயர்ந்த இடம் உடையவர் என்று யூதர்கள் நம்பிய நபரை – சுதந்திரமான யூத ஆணை – நாசரேத்தூர் இயேசு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினாலும், அவருடைய நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறுகிற அனைவரும் அவருக்குள் அதே மதிப்புமிக்க இடத்தைச்

165. உடனடிச் சூழல் இந்தத் தொடர்பைத் தெளிவாக்குகிறது: “உங்களில் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் எல்லாரும் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டீர்களே” (கலாத்தியர் 3:27). புதிய விசுவாசிகளாக ஞானஸ்நானத் தண்ணீருக்குள் இறங்கும்போது, கிறிஸ்துவுக்குள் தாங்கள் புதிதாகக் கண்டடைந்த அடையாளத்தையும் ஒற்றுமையையும் அவர்கள் வாயால் அறிக்கையிட்டார்கள்.

சுதந்தரித்துக்கொள்கிறார்கள். இந்த வசனம் மனுக்குலம் முழுவதையும் ஒரே தாழ்ந்த நிலைக்கு இழுத்துவிடுவதில்லை. மாறாக, மீட்கப்பட்ட மனுக்குலத்தை ஒரே உயரத்திற்கு உயர்த்துகிறது. இந்த வசனம் வேதாகமத்தில் சமூக ரீதியாக மிகவும் வெடிக்கும் தன்மையுடைய பகுதி என்றும், மனுக்குலத்திற்கான பவுலின் மகா சாசனம் (Magna Carta) என்றும் அழைக்கப்பட்டதில் வியப்பில்லை. கலாத்தியர் 3:28-ஐ முழு நிருபத்தின் பின்னணியில் வாசித்தால், பவுல் சொல்லும் கருத்து, தேவனுக்கு இரண்டு குடும்பங்கள் அல்ல, ஒரே குடும்பம் உண்டு என்பதுதான் என்று காண்கிறோம். தேவன் ஆபிரகாமுக்கு வாக்களித்த குடும்பம், இயேசுவை விசுவாசிக்கும் அனைவரையும் கொண்டது – ஆபிரகாமின் குமாரரும் குமாரத்திகளும்; அவருடைய மரபணுக்களைச் சுதந்தரித்தவர்களாகிய விசுவாசிக்கும் யூதர்களும், அவருடைய விசுவாசத்தைப் பின்பற்றினவர்களாகிய விசுவாசிக்கும் புறஜாதியாரும். யூதருக்கும் புறஜாதியாருக்கும் இடையிலான பிரச்சினைக்குரிய உறவுகளைக் கையாளவே பவுல் இதை எழுதுகிறார். யூதர்கள் நீண்ட காலமாகப் புறஜாதியாரைவிடத் தாங்கள் மேலானவர்கள் என்று எண்ணியிருந்தார்கள்; இப்பொழுது ஒரே இரட்சகரைப் பகிர்ந்துகொண்டபோதிலும், தாங்களே தேவனுக்குப் பிரியமானவர்கள் என்று இன்னும் எண்ணினார்கள். புறஜாதியார் தேவனுடைய பார்வையில் தங்களுக்கு உண்மையான சமமானவர்களாக நிற்க விரும்பினால், முதலில் அவர்கள் விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட வேண்டும் என்று பல யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் நம்பினார்கள். பவுல் அதற்குச் சற்றும் இடங்கொடுக்கவில்லை. விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட்டவர்களுக்கும் பண்ணப்படாதவர்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு பொருட்டல்ல என்று அவர் அறிவிக்கிறார். யூதருக்கும் புறஜாதியாருக்கும் ஆபிரகாமின் உள்வட்டத்திற்குள் முழுமையான அனுமதி உண்டு: “யூதன் என்றும் புறஜாதியான் என்றும் இல்லை” என்று அவர் சொல்கிறார். பவுலின்படி, “வெளியே உலகத்தில்” எந்த இன, சமூக வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், அவை “இங்கே சபையில்” பொருட்டல்ல.

கலாத்தியருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் மையக்கருத்து, யூதர்கள் புறஜாதியாரைத் தாழ்வானவர்களாகக் கருதியதுதான் என்றாலும், இதே கொள்கை “சுயாதீனன், அடிமை” மற்றும் “ஆண், பெண்” ஆகிய படிநிலைகளுக்கும் பொருந்தும் என்று பவுல் போகிற போக்கில் குறிப்பிடுகிறார். அவருடைய முக்கியக் கருத்து என்னவென்றால், இனப்

பின்னணி, சமூக அந்தஸ்து, பாலினம் ஆகியவற்றில் வேரூன்றிய மதிப்பு மற்றும் சிறப்புரிமையின் படிநிலை அமைப்புகளைச் சுவிசேஷம் ஒழித்துவிடுகிறது.

அடிமை என்றும் சுயாதீனன் என்றும் இல்லை

கலாத்தியரில் பவுல் ஒரு தீவிரமான இறையியலைப் பகிர்ந்துகொள்கிறார்; அது ஒருவிதக் கலாச்சார நிலநடுக்கத்தை உண்டாக்குகிறது – ஆரம்பத்தில் அது ஒரு முன்னதிர்வாக மட்டுமே உணரப்பட்டாலும். அதுபோலவே, பிலேமோனுக்கு அவர் எழுதிய நிருபமும், திரும்பி வரும் தன் அடிமையை நடத்தும் விதத்தை எப்படி மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று ஒரு கிறிஸ்தவ எஜமானுக்கு வழிகாட்டுகிறது. கொலோசெயில் வீட்டுச் சபைத் தலைவனாயிருந்த இவன், ஓடிப்போன தன் அடிமையாகிய ஒநேசிமுவை மீண்டும் வரவேற்கும்படி பவுல் ஊக்குவிக்கிறார். ஓடிப்போன பின்பு ஒநேசிமு விசுவாசத்திற்குள் வந்திருந்தான்; ஆகவே இப்பொழுது பவுல் இந்த நிருபத்தோடு அவனை அவனுடைய "எஜமானிடம்" திருப்பி அனுப்புகிறார் – ஆனால் அவர்களுடைய உறவின் பழைய நிலை இனி குலைக்கப்படும் என்ற புரிதலோடு. அவர் பிலேமோனுக்கு இப்படிச் சவால் விடுகிறார்: ஒநேசிமுவை "இனிமேல் அடிமையாக அல்ல, அடிமைக்கு மேலானவனாக, பிரியமுள்ள சகோதரனாக ஏற்றுக்கொள். அவன் விசேஷமாக எனக்குப் பிரியமுள்ளவன்; ஆனால் ஒரு மனிதனாகவும் கர்த்தருக்குள் சகோதரனாகவும் உனக்கு அவன் இன்னும் அதிகப் பிரியமுள்ளவன்."[166] கலாத்தியரையும் பிலேமோனையும் அருகருகே வைத்துப் பார்க்கும்போது, யூதர்–புறஜாதியார் பதற்றங்களையும் சுயாதீனர்–அடிமை பதற்றங்களையும் பவுல் ஒரே விதத்தில் கையாளுகிறார் என்பதைக் கவனிக்கிறோம்: சமூக வேறுபாடுகளை மறுக்காமல், சுவிசேஷத்தின் ஒன்றுபடுத்தும்,

166. பிலேமோன் 1:16

சமப்படுத்தும் வல்லமையைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம், முடிந்த அளவு படிநிலையைக் கரைக்க அவர் முயல்கிறார்.[167]

இந்த எல்லா உதாரணங்களிலும், விசுவாசிகள் ஒருவரையொருவர் பார்க்கும், நடத்தும் விதத்தில் பவுல் சமூகப் படிநிலைகளைத் தீவிரமாகத் தலைகீழாக்குகிறார்: கலாத்திய சபையில் யூதர்கள் கிரேக்கர்களிடமும், கொலோசெ சபையில் எஜமான் அடிமையிடமும். பவுல் அவர்களுடைய சமூக வேறுபாடுகளை அழித்துவிடாமல் இருக்கலாம்,[168] ஆனால் கிறிஸ்துவின் சிலுவையும் ஆவியானவரின் வரமும், நீண்ட காலமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மதிக்கப்பட்டுவந்த பாகுபாடுகளையும், பகைமைகளையும், விலக்குதல்களையும், படிநிலை நெறிகளையும் கரைக்கத் தொடங்கிவிட்டன.

பவுல் தம்முடைய எல்லா நிருபங்களிலும், சுவிசேஷம் சமூகத்தின் நடைமுறை வாழ்வில் உண்மையில் உண்டாக்கும் மாற்றத்தைக் குறித்து விசேஷமாக அக்கறை கொண்டிருக்கிறார். சபை வெறுமனே சுவிசேஷத்தை விசுவாசிப்பதற்காக மட்டும் இல்லை. மக்கள் ஒருவரோடொருவர் உறவுகொள்வதற்கும் ஒருவருக்கொருவர் அருகருகே செயல்படுவதற்குமான மிகச் சிறந்த வழியைத் தன் சமூகத்திற்குள்ளும் அதன் மூலமாகவும் செயல்படுத்திக் காட்டவே சபை இருக்கிறது. அனைவரும் சம அடிப்படையில் பங்கெடுக்க வேண்டும் என்று நோக்கம் கொண்ட உலகின் ஒரே இடம் அதுவே.

167. அதுபோலவே, கொரிந்து சபையில் செல்வந்தர்–ஏழைகள் இடையிலான பதற்றங்களைக் கையாளும்போது, 1 கொரிந்தியர் 11:17-34-இல், தங்கள் சமூகத்தில் செல்வந்தர்கள் ஏழைகளை நடத்திய பாவமான விதத்தைப் பவுல் எதிர்கொள்கிறார். கர்த்தருடைய இராப்போஜனப் பந்தியில் ஏழைகளைப் பசியோடு விட்டுவிட்டுத் தாங்கள் வயிறு நிறைய உண்டு வெறிகொள்வதற்காக அவர் அவர்களைக் கடிந்துகொள்கிறார். அவர் அவர்களிடம் கேட்கிறார்: “தேவனுடைய சபையை அசட்டைபண்ணி, இல்லாதவர்களை வெட்கப்படுத்துகிறீர்களோ?” செல்வந்தரும் ஏழைகளும் கிறிஸ்துவின் ஒரே சரீரமாக இணைக்கப்பட்டிருக்கும் சுவிசேஷத்தில், மேலான வழி இதுதான்: “சகோதரர்களும் சகோதரிகளும், (அவர்கள்) போஜனம்பண்ணக் கூடிவரும்போது, ஒருவருக்காக ஒருவர் காத்திருப்பது.”
168. இதனால்தான், மேய்ப்புப் பணி மற்றும் நற்செய்திப் பணி அளவில், யூதர்களுக்கும் புறஜாதியாருக்கும் சுவிசேஷம் அறிவிப்பதிலும், யூதர்கள் பற்றிக்கொண்டிருந்த மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் பற்றிய கேள்வியில் அவர்களை மேய்ப்பதிலும் பவுல் இன்னும் வெவ்வேறு அணுகுமுறைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். (காண்க: 1 கொரிந்தியர் 9:17-23, ரோமர் 14-15) யூதர்களும் புறஜாதியாரும் “ஒரே இலக்கை வந்தடைந்திருக்கலாம்; ஆனால் அவர்கள் மிகவும் வேறுபட்ட வழிகளில் வந்திருக்கிறார்கள், மிகவும் வேறுபட்ட கலாச்சார நினைவுகளையும் கற்பனைகளையும் தக்கவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.” (N.T. Wright – ஆதாரம்: www.bit.ly/3q7vQid)

இந்தக் கருத்தை முற்றிலுமாகத் தவறவிட்டு, பல நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் கலாத்தியர் 3:28-ஐ, தேவனுக்கு முன்பாக ஒருவருக்குள்ள நிலையைப் பற்றிய ஒரு பொதுவான கூற்றாக மட்டுமே வாசிக்கிறார்கள்; இந்த முக்கியமான இறையியல் நடைமுறையிலும் சமூக வாழ்விலும் வெளிப்படுவதைக் குறித்துப் பவுல் விசேஷமாக அக்கறை கொண்டிருக்கிறார் என்ற உண்மையை அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். ஆனால் பவுலின் சிந்தையில், தேவனுக்கு முன்பாக நமக்குள்ள நிலை, நம்முடைய உறுதியான உறவுகளையும் சபை எடுக்கும் வடிவத்தையும் வடிவமைக்கும். கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷம், தேவனோடு உறவுகொள்ளும் ஒரு புதிய வழியை மட்டுமல்லாமல், ஒருவரோடொருவர் உறவுகொள்ளும் புதிய வழியையும் திறக்கிறது. பவுல் வளர்க்கப்பட்ட, மிகுந்த படிநிலைகளைக் கொண்ட யூத உலகம் கிறிஸ்துவுக்குள் தலைகீழாக்கப்பட்டுவிட்டது. கிறிஸ்துவுக்குள்ளான இந்தப் புதிய வாழ்வு, சமூகத்தைப் பற்றிய ஒரு புதிய அனுபவத்திற்கு வழிநடத்த வேண்டும் என்று கலாத்தியர் 3:28 சொல்கிறது.

ஆண்-பெண் உறவுக்கு இதன் பொருள் என்ன?

ஆண் என்றும் பெண் என்றும் இல்லை

“யூதன், புறஜாதியான்” மற்றும் “சுதந்திரமாகப் பிறந்தவன், அடிமை” ஆகியோருக்கு இடையிலான ஒற்றுமையையும் சமத்துவத்தையும் பட்டியலிட்ட பின்பு, பவுல் மூன்றாவது ஜோடியைச் சேர்க்கிறார்: “ஆண், பெண்”. ஞானஸ்நானம் பெறும்போது நாம் பாலினமற்ற, பால் வேறுபாடற்ற ஜீவன்களாகிவிடுகிறோம் என்று பவுல் சொல்வதாக இதற்குப் பொருளல்ல. மாறாக, போக வேண்டியவை பதற்றமான அதிகார உறவுகளே – “வெளியே உலகத்தில்” ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான படிநிலையும் பழைய நிலையும் கடுமையானதாக இருக்கலாம், ஆனால் “இங்கே சபையில்” ஒரு புதிய ஒழுங்கு வெளிப்படத் தொடங்குகிறது.

சபையில் தலைமைத்துவம் பற்றி என்ன? இது நாம் பின்னர் இன்னும் விரிவாகப் பார்க்கப்போகும் ஒரு விஷயம்; ஆனால் இப்போதைக்கு, புதிய ஏற்பாட்டு அறிஞர் எஃப். எஃப். புரூஸ் (F.F. Bruce) செய்த இந்தக் கூர்மையான அவதானிப்பைக் கவனியுங்கள்:

கிறிஸ்துவுக்குள் ஆண், பெண் ஆகியோரின் நிலையைப் பவுல் சமப்படுத்துவதில், யூதர், புறஜாதியார் அல்லது அடிமை, சுயாதீனர் ஆகியோரின் நிலையை அவர் சமப்படுத்துவதில் இருப்பதைவிட அதிகமான கட்டுப்பாடு எதுவும் உட்பொருளாக இல்லை. அன்றாட வாழ்வில், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான வாழ்வு சபை ஐக்கியத்தில் வெளிப்படையாகக் காணப்படுகிறது என்றால் – ஒரு புறஜாதியான் ஒரு யூதனைப் போலவோ, ஓர் அடிமை ஒரு குடிமகனைப் போலவோ சபையில் சுதந்திரமாக ஆவிக்குரிய தலைமைத்துவத்தைச் செலுத்தலாம் என்றால் – ஒரு பெண் ஏன் ஒரு ஆணைப் போலச் சுதந்திரமாக அதைச் செலுத்தக் கூடாது?[169]

புரூஸின் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வது நம்மில் சிலருக்குக் கடினமாக இருக்கலாம்; ஆனால் என் கருத்தில், பவுல் செய்யும் அவதானிப்போடு அது ஒத்துப்போகிறது – பாலினம், சமூக அந்தஸ்து, இனப் பின்னணி என்ற வாதத்தின் அடிப்படையில் சிறப்புரிமையையோ, அதிகாரத்தையோ, பதவியையோ நிலைநாட்ட எடுக்கப்படும் எந்த முயற்சியையும் அது தள்ளுபடி செய்கிறது. பவுலின் இறையியலின் உட்பொருளை இன உறவுகளோடு (யூதர்–புறஜாதியார்) தொடர்புபடுத்தியும், சமூக-பொருளாதார உறவுகளோடு (அடிமை–சுயாதீனர்) தொடர்புபடுத்தியும் விவாதிக்க மகிழ்ச்சியாக முன்வந்து, ஆனால் அதை ஆண்-பெண் உறவுகளுக்குப் பொருத்தத் தவறும் எத்தனையோ வேதாகம அறிஞர்களிடம் வெளிப்படையாகத் தெரியும் ஒரு முரண்பாட்டை புரூஸ் சுட்டிக்காட்ட முயல்கிறார். ஆனால் பவுலின் சுருக்கமான இறையியல் கூற்றில், இந்த மூன்றும் இணையானவை.

குறைந்தபட்சம் நாம் சொல்லக்கூடியது இதுதான்: கலாத்தியரில், புறஜாதியாருக்கு இவை அனைத்தும் என்ன பொருள் தருகின்றன என்று விரித்துரைப்பதுபோல, பெண்களுக்கும் அடிமைகளுக்கும் என்ன பொருள் தருகின்றன என்று பவுல் விரித்துரைக்காவிட்டாலும், சிலருக்குச் சிறப்புரிமை அளித்து மற்றவர்களை நியாயமற்ற முறையில் தண்டிக்கும் தடைகளைப் பவுல் தெளிவாகவே தகர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். பெண்களும் அடிமைகளும் புறஜாதியாரும் கலாச்சாரப் படிநிலைகளிலிருந்து விடுதலையையும், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் ஒற்றுமையையும் சமத்துவத்தையும் அனுபவிப்பதை அவர் தரிசனமாகக் காண்கிறார்; அங்கே வேறுபாடுகள்

169. F.F. Bruce. The Epistle to the Galatians

முற்றிலுமாக நீக்கப்படாவிட்டாலும், ஆழமாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும். இது உண்மையிலேயே ஒரு தீவிரமான கருத்து.

ஆனால் இவை அனைத்தும் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன? ஆதி சபையில் பெண்களின் ஊழியப் பங்குகளை அதிகாரம் 12-இல் ஆராய்வோம்; ஆனால் இப்பொழுது கதையின் முடிவுக்குத் தாவிச் செல்வோம்.

பரமண்டலத்தில் இருப்பதுபோல

இப்போதைக்கு, ஆதியாகமம் 3:16-இன் இருண்ட முன்னறிவிப்புகள் நிறைவேறிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு காலத்தில் நாம் வாழ்கிறோம்; ஆண்கள் எளிதாகப் பெண்களை அடக்கி ஆளுகிறார்கள். ஆனால் இறுதியில் இயேசுவின் Parousia-வினால் (அதாவது, அவருடைய இரண்டாம் வருகையினால்) ஆணாதிக்கம் விழுங்கப்பட்டுப்போகும். தேவனுடைய ஜனத்தில் இருக்கும் பிரிவினைகளையும் படிநிலைகளையும் சுவிசேஷம் எப்படி ஒழிக்கிறது என்று காட்ட முயன்ற கலாத்தியர் நிருபத்தின் முடிவில், பவுல் இப்படிச் சொல்கிறார்: "விருத்தசேதனமும் ஒன்றுமில்லை, விருத்தசேதனமில்லாமையும் ஒன்றுமில்லை; புதிய சிருஷ்டியே காரியம்."[170] புதிய சிருஷ்டி என்பது, மனுக்குலத்தையும் பிரபஞ்சத்தையும் புதிதாக வடிவமைப்பதாகத் தேவன் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் குறிக்கிறது. உலகத்தைத் தேவன் எதிர்காலத்தில் புதுப்பிக்கும்போது, பிரிவினைகளும் படிநிலைகளும் இனி இருக்காது; ஆனாலும் இப்பொழுதே, கிறிஸ்துவின் கிரியையினாலும் ஆவியானவரின் பிரசன்னத்தினாலும் இந்த எதிர்காலம் சபைக்குள் கொண்டுவரப்படுகிறது; ஆவியானவர் தலைமைத்துவத்தின் வரங்களையும் போதிக்கும் வரங்களையும் அனைவருக்கும் அருளுகிறார்; இதனால் ஆண்களும் பெண்களும் மீண்டும் ஒருமுறை அருகருகே அரசாளுவார்கள் (லூக்கா 22:30).[171]

ஆனாலும், எதிர்கால உலகத்திலும் பெண்கள் அல்ல, ஆண்களே அரசாளுவார்கள் என்று சில நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள்

170. கலாத்தியர் 6:15

171. வரவிருக்கும் ராஜ்யத்தைப் பற்றிய யோவேலின் தீர்க்கதரிசனத்தின்படி, ஆவியானவர் ஒரு பெருவெள்ளமாக ஊற்றப்பட்டு, ஒவ்வொரு தேசத்திலுமிருந்து திரளான மக்கள் மேசியா-கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளும்போது, ஆண்களும் பெண்களும் அதில் முக்கியப் பங்காளர்களாக இருப்பார்கள்.

கூறுகிறார்கள். இயேசு தம்முடைய ஆண் அப்போஸ்தலர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களை வாக்களித்தார், அவர்களுடைய தியாகங்களுக்காக ஒருநாள் அவர்களுக்கு மிகுந்த கனத்தைப் பலனாகக் கொடுப்பதாக வாக்களித்தார் என்பது உண்மைதான்;[172] ஆனால் அந்த வாக்குறுதிகள் கொடுக்கப்பட்ட பகுதிகளை வாசிக்கும்போது, பன்னிருவருக்கு மட்டுமல்லாமல், தம்மைப் பின்பற்றும் அனைவருக்கும் இயேசு இதைப் போன்ற வாக்குறுதியை நீட்டுகிறார்.[173] யோவானின் வெளிப்படுத்தல் தரிசனத்தில் (அடையாளங்கள் நிறைந்த, கடைசிக் காலத்தைப் பற்றிய தரிசனம்) வரும் 24 மூப்பர்களைப் பொறுத்தவரை, அந்த அடையாளக் குறியீடுகளை நாம் அளவுக்கு மீறி இழுத்துக்கொண்டு போகக் கூடாது – அந்த 24 பேர் இஸ்ரவேலின் 12 குமாரர்களும் 12 அப்போஸ்தலர்களும் என்றாலும், அவர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவது தேவனுடைய ஜனம் அனைவரையுமே. மேலும், மிக உயர்ந்த கனம் நித்தியம் முழுவதற்கும் 24 சுதந்திரமான யூத ஆண்களுக்கென்றே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று வலியுறுத்துவதில் உள்ள பிரச்சினை என்னவென்றால், அது பெண்களுக்கு மட்டுமல்ல, அடிமைகளுக்கும் புறஜாதியாருக்கும் விளைவுகளை உண்டாக்குகிறது: அவர்கள் என்றென்றும் அடிமட்டத்திலேயே இருக்க வேண்டுமா? நிச்சயமாக இல்லை – வேதவாக்கியங்களில் உள்ள அடையாளப்பூர்வமான கூற்றுகளைச் சொல்லர்த்தமாக வாசிக்கும், மிகவும் பொதுவான விளக்கப் பிழையை நாம் செய்தால் மட்டுமே அப்படி ஒரு முடிவுக்கு வருவோம்.

வீழ்ந்துபோன உலகத்தில் மிகத் தாழ்ந்த படியில் இருப்பவர்களுக்கு, மீட்கப்பட்ட உலகத்தில் மிக உயர்ந்த இடங்கள் கொடுக்கப்படும் என்பது

172. மத்தேயு 19:28, லூக்கா 22:30

173. மத்தேயு 19-இல், பன்னிருவரும் தமக்காகச் செய்த தியாகங்களுக்குப் பதிலாகப் பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களில் உட்காருவார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெளிவாக உருவகமான ஒரு வாக்குறுதியைக் கொடுத்த உடனேயே, தமக்காகத் தியாகம் செய்யும் “எவனும்” இந்த வாழ்விலும் வரும் வாழ்விலும் பலன் பெறுவான் என்றும், இதனால் பூமியில் கடைசியானவர்கள் பலர் பரலோகத்தில் முதன்மையானவர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் அவர் பேசுகிறார். அதுபோலவே, லூக்கா 22-இல், இஸ்ரவேலை நியாயந்தீர்க்கும் பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களில் தம் சீஷர்கள் உட்காருவதை (மீண்டும், மிகவும் அடையாளப்பூர்வமானது) இயேசு குறிப்பிடுவதற்குச் சற்று முன்பு, தம் ராஜ்யத்தில் எல்லாருக்கும் ஊழியக்காரனாயிருப்பவனே எல்லாரிலும் பெரியவனாயிருப்பான் என்று இயேசு சொல்கிறார் – இது பன்னிருவரை மட்டுமல்ல, யாரையும் குறிக்கக்கூடியது. இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், பன்னிரண்டு சிங்காசனங்கள் அடையாளப்பூர்வமானவை; பரலோகத்தில் அப்போஸ்தலர்களைவிட இன்னும் உயர்ந்த கனத்தோடு பலனளிக்கப்படுகிறவர்கள் இருக்கக்கூடும் என்ற கருத்தும் அங்கே இருக்கிறது.

இயேசுவின் போதனையில் தெளிவாக இருக்கிறது. தாலந்துகளைப் பற்றிய உவமையில், இங்கே காட்டப்படும் உண்மைத்தன்மையை, பரலோகப் பலனோடும் பரலோகத்தில் கொடுக்கப்படும் அதிகாரத்தோடும் இயேசு இணைக்கிறார். நான்காம் நூற்றாண்டின் கிறிஸ்தவ இரத்தசாட்சியான பிளாண்டினா (Blandina), "மெலிந்த, பலவீனமான, இகழப்பட்ட ஓர் அடிமைப் பெண்", மரணம்வரை தாம் காட்டிய உண்மைத்தன்மையின் நிமித்தம், தாம் "பரலோகத்தின் மேன்மக்கள் நடுவில் வைக்கப்படுவார், தேவனுடைய ஒளிவீசும் அரண்மனையின் மகிமைக்குள்ளேயே அமர்த்தப்படுவார், வீழ்ந்துபோன உலகத்தில் அளவிட முடியாத அளவுக்குத் தமக்கு மேலானவர்களாக இருந்தவர்களுக்கும் முன்பாக வைக்கப்படுவார்" என்று நம்பியது சரியே.[174]

புதிய வானங்களிலும் புதிய பூமியிலும் ஆண்களும் பெண்களும் சமமான உடன் சுதந்தரர்களாக இருப்பார்கள் என்று நமக்கு எப்படித் தெரியும்? பழைய ஏற்பாட்டில், விசேஷ அபிஷேகத்திற்காகத் தேவன் குறித்து வைத்த மூன்று "தலைமைத்துவப்" பணிகள் இருந்தன: தீர்க்கதரிசிகள், ஆசாரியர்கள், ராஜாக்கள். புதிய ஏற்பாடு இந்த மூன்று பங்குகளையும் எடுத்துக்கொண்டு – வளர்ச்சியடைந்த ஒரு வடிவத்தில் என்றாலும் – அவற்றை நித்தியத்திற்குள் நீட்டுகிறது.

பெண்கள் இப்பொழுதும் தீர்க்கதரிசிகள், இனிமேலும் தீர்க்கதரிசிகளாயிருப்பார்கள். பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஆண்களோடுகூடப் பெண்களும் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்ததை ஏற்கெனவே கண்டோம். நாம் அறிந்திருக்கும் வடிவில் தீர்க்கதரிசனம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தாலும், தேவனுடைய ஜனம் நித்தியம் முழுவதும் தேவனுடைய வாக்குகளைத் தொடர்ந்து அறிவிக்கக்கூடும். அதுபோலவே, பெண்கள் இப்பொழுதும் ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களுமாயிருக்கிறார்கள், இனிமேலும் அப்படியே இருப்பார்கள். பேதுரு தாம் எழுதும் சபையில் உள்ள பெண்களையும் சேர்த்து, அவர்கள் "தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியும், ராஜரீகமான ஆசாரியக்கூட்டமுமாய்" இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்.[175] யோவானும், பெண்களையும் சேர்த்து, இந்தப் பங்குகள் என்றென்றும் தொடரும் விதத்திற்காகத் தேவனைத் துதிக்கிறார்: "எங்கள் தேவனுக்கு

174. Tom Holland, Dominion: The Making of the Western Mind, அதி. 4
175. 1 பேதுரு 2:9

ஊழியம் செய்யும்படி நீர் அவர்களை ஒரு ராஜ்யமாகவும் ஆசாரியர்களாகவும் ஆக்கினீர்; அவர்கள் பூமியிலே அரசாளுவார்கள்."[176]

காலத்தின் மிகத் தொலைவான அடிவானங்கள்வரை உங்கள் கற்பனையை நீட்டிப் பாருங்கள்; அப்பொழுது, புதிய வானங்களிலும் புதிய பூமியிலும் கலாத்தியர் 3:28-இன் பரிபூரண நிறைவேறுதலை நாம் காணும்போது, இதுவரை நம் மனித வரலாற்றில் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த பாலினப் படிநிலைகள் இறுதியாக முற்றிலும் மறைந்துபோகும் என்பதைக் கவனிப்பீர்கள். பாலினங்களுக்கு இடையிலான எந்தப் போட்டியும், ஒருவர் மற்றவரைத் தாழ்த்தும் எந்த இழிவுபடுத்தலும் இறுதியில், ஒருவரையொருவர் முழுமையாக மதிப்பதற்கும் ஒருவரோடொருவர் ஒத்துழைப்பதற்கும் வழிவிடும்.

இது நம்மை வியப்படையச் செய்யக் கூடாது: புதிய சிருஷ்டி என்பது ஆதிச் சிருஷ்டியின் மறுசீரமைப்பும் முழு மலர்ச்சியுமாகும். ஆதாமும் ஏவாளும் இருவருமே தேவனுடைய வார்த்தையின் காப்பாளர்களாக இருக்க வேண்டும், இருவரும் ராஜாவாகவும் ராணியாகவும் பூமியை ஆள வேண்டும், இருவரும் ஆசாரியர்களாகத் தோட்ட-ஆலயத்தில் பணி செய்ய வேண்டும் என்பதே தேவனுடைய ஆரம்ப வடிவமைப்பு. நித்தியம் முழுவதும், மீட்கப்பட்ட ஆண்களும் பெண்களும், முதல் சிருஷ்டியின் இறுதி நிறைவேறுதலில், உடன் தீர்க்கதரிசிகளாகவும், உடன் அரசாள்பவர்களாகவும், உடன் ஆசாரியர்களாகவும் அருகருகே உழைப்பார்கள். இயேசுவின் சபைக்கு இவை அனைத்தும் போய்ச்சேரும் இடம் அதுவென்றால், இப்பொழுது அதைவிடக் குறைவான எதிலாவது நாம் ஏன் திருப்தியடைய வேண்டும்?

சிறிய வசனங்களில் பெரிய காரியங்கள் நடக்கின்றன

வேதாகமத்தில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆயிரக்கணக்கான நபர்களில், மிகப் பெரும்பான்மையானவர்கள் சுதந்திரமான யூத ஆண்கள் – உண்மையில், வேதவாக்கியங்கள் முழுவதிலும் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட பெண்கள் 200 பேர் மட்டுமே. வேதாகமத்தின் கதையிலும் மனுக்குலத்தின் கதையிலும் பெண்களுக்கு இவ்வளவு சிறப்பான தொடக்கம் இருந்த பின்பு, நம்முடைய முதல் பெற்றோரின் வீழ்ச்சி

176. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:10

நம்மைப் பேரழிவான ஒரு திசையில் அனுப்பிவிடுகிறது. வேதாகமத்தின் முக்கியக் கதாபாத்திரங்களில் பெரும்பாலோர் அடிமைகள் அல்ல, சுதந்திரமானவர்கள்; புறஜாதியார் அல்ல, யூதர்கள்; பெண்கள் அல்ல, ஆண்கள். இதை நாம் எப்படிப் புரிந்துகொள்வது? வெறும் வேதாகமப் புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையில், தேவன் சுதந்திரமான யூத ஆண்களையே விரும்புகிறார் என்று நாம் முடிவுசெய்ய வேண்டுமா?

நிச்சயமாக இல்லை. நாம் முக்கியமாக யூதர்களைப் பற்றிய கதைகளைக் காண்பதற்குக் காரணம், மேசியாவை எதிர்பார்த்து, அவரை வரவேற்று, அவரை உலகத்தோடு பகிர்ந்துகொள்ளும்படி தேவனால் விசேஷமாக அழைக்கப்பட்ட ஜனம் அவர்களே என்பதுதான். அதுபோலவே, ஒவ்வொரு திருப்பத்திலும் சுதந்திரமான ஆண்கள் காணப்படுவதற்குக் காரணம், மத்தியதரைக்கடல் உலகின் பண்டைய சமூகச் சூழ்நிலைகள் அடிமைகளையும் பெண்களையும் நடைமுறையில் கண்ணுக்குத் தெரியாதவர்களாக, பொதுவெளிக்கு வெளியே வைத்திருந்ததுதான் – வேதாகமக் கதையின் பெரும்பகுதி நடைபெறும் இடம் அந்தப் பொதுவெளியே.

ஆகவே, வேதவாக்கியங்களில் வெளிப்படையாகத் தெரியும் இந்தப் புள்ளிவிவர ஏற்றத்தாழ்வு, தம் ராஜ்யத்தில் விசேஷ நடத்துதலுக்காகவோ பணிகளுக்காகவோ தேவன் ஆண்களை விரும்பித் தெரிந்தெடுத்ததன் விளைவு அல்ல; மாறாக, ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒரு வீழ்ந்துபோன உலகத்தின் விளைவு (ஆதியாகமம் 3-இல் தேவன் முன்னறிவித்தபடி); அந்த உலகத்திற்குள்ளே தேவன் இரக்கத்தோடும் பொறுமையோடும் நம் நிலைக்கு இறங்கி வந்து, தம்முடைய வெளிப்படுத்துதலின் நோக்கங்களையும் மீட்பின் நோக்கங்களையும் அதற்கேற்ப அமைத்தார்.

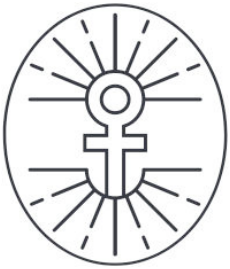
அதுமட்டுமல்ல, பழைய ஏற்பாட்டில் மட்டுமல்லாமல் புதிய ஏற்பாட்டிலும் யூதர்கள்மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மிகுந்த அழுத்தத்தைப் பார்த்தாலும், அளவற்ற இறையியல் முக்கியத்துவம் கொண்ட முக்கியமான வேதாகமக் கூற்றுகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால், தேவனுடைய திட்டத்தில் யூதர்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்று நாம் முடிவுசெய்ய முடியாது – உதாரணமாக, ஆபிரகாமின் சந்ததியார் “உலகின் தேசங்களை ஆசீர்வதிப்பார்கள்” என்று அவருக்குக்

கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி, அல்லது “கிறிஸ்துவுக்குள் யூதன் என்றும் புறஜாதியான் என்றும் இல்லை” என்று சபையைக் குறித்துச் செய்யப்பட்ட அறிவிப்பு. இப்படிப்பட்ட கூற்றுகள் அரிதாகவும் இடைவெளிவிட்டும் காணப்பட்டாலும், வேதாகம விளக்கத்திலும், சபையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நம்பிக்கையிலும் நடைமுறையிலும் அவையே தீர்மானிக்கும் காரணிகளாக விளங்குகின்றன.

வேதாகமக் கதையில் சுதந்திரமான யூத ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தினாலும், அது சுதந்திரமான யூத ஆண்களைப் பற்றியது மட்டுமல்ல. இறையியல் ரீதியாகச் சொன்னால், சிறிய வசனங்களில் பெரிய காரியங்கள் நடக்கின்றன. எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் ஒரே எடை இல்லை. விலையுயர்ந்த கற்கள் பூமியெங்கும் சிதறிக் கிடக்கலாம்; ஆனாலும் அவை பெருமளவில் காணப்படும் இடங்களும் உண்டு. வேதவாக்கியங்கள் எல்லாம் தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்டிருந்தாலும், முக்கியமான உபதேசங்கள் பெருமளவில் சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் குவிந்திருப்பதைக் கவனிக்கிறோம்: தேவனுடைய இருதயத்திலும், சபையிலும், உலகத்தின் எதிர்காலத்திலும் வரலாற்றின் உச்சநிறைவிலும் பெண்ணுக்குள்ள இடத்தைக் கண்டறியும்போது, மிக உரத்த குரலில் பேசும் வேதப்பகுதிகள் பெரும்பாலும் இவையே: வேதாகமக் கதையின் தொடக்கமும் முடிவும்; அவற்றுக்கு இடையில், இயேசு பெண்களை நடத்திய விதம்; யோவேல் 2-இன் நிறைவேறுதலாக, ஆண்-பெண் வேறுபாடு பாராத ஆவியானவர் ஊற்றப்பட்டது; கலாத்தியர் 3:28-இல் பவுல் கொடுத்த, ஆவிக்குரிய சமத்துவத்தைப் பற்றிய தீவிரமான தரிசனம் – அது மெதுவாக, ஆனால் உறுதியாகச் சபையில் சமூக, செயல்பாட்டுச் சமத்துவமாக வெளிப்படத் தொடங்குகிறது; இந்த உண்மை ரோமர் 16-இலும் (அதை அதிகாரம் 12-இல் விரித்துப் பார்ப்போம்) ரோமர் 12-இலும் (அதை அதிகாரம் 13-இல் ஆராய்வோம்) விசேஷமாகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

இந்தத் திசைகாட்டும் புள்ளிகள் இடத்தில் இருக்கும்போது, பெண்களை மதிப்பிடுவதில் தெற்கே அல்ல, வடக்கே செல்வதற்கு நாம் மிகவும் சிறந்த நிலையில் இருக்கிறோம்; அதோடு, மேலோட்டமாக வாசிக்கும்போது பெண்களின் தாழ்வுநிலையையோ கீழ்நிலைப்படுத்தலையோ குறிப்பதுபோல் தோன்றும், நம் பாதையைக் குறுக்காகத் தாக்கும் காற்றைப் போன்ற மூன்று வேதப்பகுதிகளைக்

குறிப்பாகப் புரிந்துகொள்ளவும் முடியும். கடுமையாக விவாதிக்கப்படும் இந்தப் பகுதிகளை அடுத்ததாகப் பார்ப்போம்.

இரண்டாம் பகுதி

வரம்பு(அற்ற) பெண்கள்

6

கொரிந்துப் பெண்கள்

“ஆகிலும் கர்த்தருக்குள் ஸ்திரீ புருஷனைச் சாராதவளுமல்ல, புருஷன் ஸ்திரீயைச் சாராதவனுமல்ல.” 1 கொரிந்தியர் 11:11

ஒரு சிறிய ஆலோசனை: கடினமான வேதப்பகுதிகளைப் புரிந்துகொள்ளும் நுட்பமான வேலை உண்மையிலேயே உங்களுக்குப் பிடித்தமானதல்ல என்றால், இந்த அதிகாரத்தையும் அடுத்த அதிகாரத்தையும் தாண்டிச் சென்று, இறுதியில் அவற்றுக்குத் திரும்பி வாருங்கள். என் முதல் வரைவின் முதல் வாசகியான என் மனைவி என்னிடம், “இந்தப் புத்தகத்தின் ஒவ்வொரு அதிகாரமும் வாசிப்பதற்கு இன்பமானது” என்று சொன்னார் – இந்த அதிகாரத்தையும் அடுத்ததையும் தவிர; அவை “மிகவும் கடினமான உழைப்பு”. வாசகரின் நலனுக்காக, இந்த இரண்டு அதிகாரங்களும் இன்னும் எளிமையாக இருந்திருக்கலாமே என்று நான் விரும்புகிறேன் – ஆனால், நிரப்புக் கோட்பாடு “வேதாகம” வாதங்களால் பின்னப்பட்ட மிகவும் நுட்பமான ஒரு வலை என்பதால், மக்களும் சபைகளும் அதிலிருந்து விடுதலை பெறுவதைக் காண வேண்டுமானால், இந்த வலையை ஒவ்வொரு இழையாக நாம் அவிழ்க்க வேண்டும்.

சுருக்கமான ஒரு கண்ணோட்டமாக, இந்த அதிகாரத்திலும் அடுத்த அதிகாரத்திலும் முன்வைக்கப்படும் முக்கியக் கருத்து, வெளிப்படையாகச் சொன்னால், இதுதான்: நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் பவுலின் நிருபங்களில் உள்ள மூன்று பகுதிகளைத் (1 கொரிந்தியர் 11:3-16, 1 கொரிந்தியர் 14:33-35, 1 தீமோத்தேயு 2:11-15) தவறாக வாசித்திருக்கிறார்கள். எல்லாச் சபைகளிலும் எல்லாக் காலங்களுக்கும் பெண்கள் கீழ்நிலைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று பவுல் போதிப்பதாக அவர்கள் முடிவுசெய்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பகுதிகளில், பவுல் ஒரு

குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழ்நிலையையோ, ஒரு குறிப்பிட்ட கலாச்சாரத்திற்குரிய உணர்வையோ கையாளுகிறார். இன்று நமக்கு உதவக்கூடிய, ஆண்-பெண் பற்றிய இறையியலின் சில துணுக்குகள் இவற்றில் நிறைந்திருந்தாலும், இவற்றில் எந்தப் பகுதியும் எல்லா இடங்களுக்கும் எல்லாக் காலங்களுக்கும் பொதுவாக்கப்பட்ட ஒரு பாலினப் படிநிலையை ஆதரிக்கவில்லை.

முதல் இரண்டு பகுதிகளை இந்த அதிகாரத்திலும், மூன்றாவதை அடுத்த அதிகாரத்திலும் கையாளுவோம்; ஒவ்வொரு முறையும் நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டு அதை விமர்சிக்க முயன்று, பின்பு ஒரு சிறந்த விளக்கத்தை நோக்கி நகருவோம். பவுலின் நிருபங்களில் "அறிகிறதற்கு அரிதான சில காரியங்கள் உண்டு" என்று பேதுரு குறிப்பிடுகிறார்.[177] இந்த மூன்று பகுதிகளும் அந்தப் பட்டியலின் உச்சியில் இருக்க வேண்டும். (உள்ளே மூழ்குவதற்கு முன் இன்னும் ஒரு விஷயம்: இந்த அதிகாரமும் அடுத்த அதிகாரமும் அதிகச் சுமையாகிவிடாமல் இருப்பதற்காக, மிக முக்கியமான பல விஷயங்களைக் குறிப்புகளில் வைத்திருக்கிறேன்; ஆகவே அங்கேயும் தயங்காமல் தேடிப் பாருங்கள்.)

1 கொரிந்தியர் 11:3-16

முதல் பகுதி தலையை மூடுவது பற்றியது – ஆகவே, இதற்காக உங்கள் சிந்தனைத் தொப்பியைத் தயங்காமல் அணிந்துகொள்ளுங்கள். என் வாழ்வில் பலமுறை, ஒவ்வொரு முறையும் பல நாட்களாக, இதன் தலையும் வாலும் புரிந்துகொள்ள முயன்றிருக்கிறேன்; ஒவ்வொரு முறையும் சற்று அதிகமான புரிதலோடு, ஆனால் தொடங்கியபோது இருந்ததைவிட அதிகமான கேள்விகளோடும் திரும்பியிருக்கிறேன். இந்தப் பகுதியைக் குறித்து நான் எதுவரை வந்து சேர்ந்திருக்கிறேன் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

இந்தப் பகுதியை ஒருமுறை வேகமாக வாசித்துப் பாருங்கள் (அதிகாரம் முன்னேறும்போது நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் இதைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கலாம்); அப்படி வாசிக்கும்போது உங்கள் தலை சுற்றத் தொடங்கினால் வியப்படைய வேண்டாம்:

177. 2 பேதுரு 3:16

3 ஆனால் ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் கிறிஸ்து தலையாயிருக்கிறார்
என்றும், ஸ்திரீக்குப் புருஷன் தலையாயிருக்கிறான் என்றும்,
கிறிஸ்துவுக்குத் தேவன் தலையாயிருக்கிறார் என்றும் நீங்கள்
அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். 4
ஜெபம்பண்ணுகிறபோதாவது தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுகிறபோதாவது
தன் தலையை மூடிக்கொண்டிருக்கிற எந்தப் புருஷனும் தன் தலையைக்
கனவீனப்படுத்துகிறான். 5 ஜெபம்பண்ணுகிறபோதாவது
தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுகிறபோதாவது தன் தலையை
மூடிக்கொள்ளாதிருக்கிற எந்த ஸ்திரீயும் தன் தலையைக்
கனவீனப்படுத்துகிறாள் – அது அவளுக்குத் தலை
சிரைக்கப்பட்டதுபோலிருக்கும். 6 ஸ்திரீயானவள் தன் தலையை
மூடிக்கொள்ளாவிட்டால், தன் தலைமயிரையும் கத்தரித்துப்போடட்டும்;
தலைமயிர் கத்தரிக்கப்படுகிறதும் சிரைக்கப்படுகிறதும் ஸ்திரீக்கு
வெட்கமானால், அவள் தன் தலையை மூடிக்கொள்ளக்கடவள்.

7 புருஷன் தேவனுடைய சாயலும் மகிமையுமாயிருக்கிறபடியால், தன்
தலையை மூடிக்கொள்ளக் கூடாது; ஸ்திரீயோ புருஷனுடைய
மகிமையாயிருக்கிறாள். 8 புருஷன் ஸ்திரீயிலிருந்து
தோன்றினவனல்ல, ஸ்திரீயே புருஷனிலிருந்து தோன்றினவள்; 9
புருஷன் ஸ்திரீக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை, ஸ்திரீயே
புருஷனுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள். 10 இந்தக் காரணத்தினால்தான்,
தூதர்களினிமித்தம், ஸ்திரீயானவள் தன் சொந்தத் தலையின்மேல்
அதிகாரமுடையவளாயிருக்க வேண்டும். 11 ஆகிலும் கர்த்தருக்குள்
ஸ்திரீ புருஷனைச் சாராதவளுமல்ல, புருஷன் ஸ்திரீயைச்
சாராதவனுமல்ல. 12 ஸ்திரீ புருஷனிலிருந்து தோன்றினதுபோல,
புருஷனும் ஸ்திரீயினால் பிறக்கிறான். ஆனால் சகலமும் தேவனால்
உண்டாயிருக்கிறது.

13 நீங்களே நிதானித்துப் பாருங்கள்: ஸ்திரீ தன் தலையை
மூடிக்கொள்ளாமல் தேவனை நோக்கி ஜெபம்பண்ணுவது
இலட்சணமாயிருக்குமா? 14 புருஷன் நீளமான தலைமயிர்
வைத்திருந்தால் அது அவனுக்கு வெட்கமாயிருக்கிறது என்றும், 15
ஸ்திரீ நீளமான தலைமயிர் வைத்திருந்தால் அது அவளுக்கு
மகிமையாயிருக்கிறது என்றும் காரியங்களின் சுபாவமே உங்களுக்குப்
போதிக்கிறதில்லையா? நீளமான தலைமயிர் அவளுக்கு முக்காடாகக்
கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே. 16 யாராவது இதைக்குறித்து

வாக்குவாதம்பண்ண விரும்பினால், எங்களுக்கு வேறு வழக்கம் இல்லை – தேவனுடைய சபைகளுக்கும் இல்லை.

என்னுடைய மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய கருத்தை முதலில் வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிடுகிறேன்: இந்தப் பகுதிக்கான நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கம் உண்மையென்றால் – சில நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இதை மறுத்தாலும் – அதன் பொருள் இதுதான்: முதலாவது, வயதுவந்த ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஒரு ஆணின் – பொதுவாக அவளுடைய தகப்பன் அல்லது கணவனின் – அதிகாரத்தின் கீழ் வாழ வேண்டும்; இரண்டாவது, பெண்கள் சபையிலும் சமூகத்திலும்கூட ஆண்களுக்கு மேல் உயர்மட்டத் தலைவர்களாக இருக்கக் கூடாது; ஒருவேளை கீழ்மட்டத் தலைவர்களாகக்கூட ஆண்களை வழிநடத்தக் கூடாது; மூன்றாவது, எல்லாப் பெண்களும், பொதுவாகச் சொன்னால், எல்லா ஆண்களுக்கும் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் – சகோதரிகள் சகோதரர்களுக்கும், பெண் சக ஊழியர்கள் ஆண் சக ஊழியர்களுக்கும். நான் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளராக இருந்தபோதும் இப்படிச் சொல்லவில்லை; ஆனால் நெருக்கமாக ஆராய்ந்தபோது, இதுதான் உண்மையில் இந்தப் பகுதிக்கான முரண்பாடற்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கத்தின் விளைவு என்பதை உணர்ந்தேன். ஆகவே, இந்தப் பகுதியில் தேவன் சொல்வது அதுதான் என்றால், நாம் அதை நிச்சயமாக அறிய வேண்டும். ஆனால் அவர் சொல்வது அது அல்ல என்றால், அதையும் உறுதியாக அறிய விரும்புவோம் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். உள்ளே போவோம்.

வேதாகமத்தில் தலையை மூடுவது பற்றிய ஒரே போதனையில், பொது ஆராதனையின்போது தங்கள் தலைமயிரைத் தொங்கவிடும் அல்லது முக்காடு அணியத் தவறும் பெண்களைக் குறித்தும்,[178] தங்கள் தலைமயிரை நீளமாக வளர்க்கும் ஆண்களைக் குறித்தும் பவுல் கவலைப்படுகிறார். நவீன மேற்கத்திய கலாச்சாரத்தில் இவற்றில் எதுவும் பிரச்சினையாக இருக்காது; ஆனால் அந்தக் கலாச்சாரத்தில், அது ஞானமானது என்று பவுல் கருதாத ஒரு செய்தியை அனுப்பியது. ஆகவே அவர் தம் நிருபத்தின் ஒரு நீண்ட பகுதியை அதற்காக

178. பவுல் குறிப்பிடுவது 1) ஒரு தலைக்குட்டையினாலோ முக்காட்டினாலோ மூடப்பட்ட தலையையா, அல்லது 2) நீண்ட அல்லது அவிழ்த்துவிடப்பட்ட தலைமயிரையா என்ற அறிஞர்களின் விவாதம் சலிப்பூட்டுகிறது. 1 கொரிந்தியருக்கு Anthony Thiselton எழுதிய தலைசிறந்த விளக்கவுரை இரு தரப்பு வாதங்களையும் ஆராய்ந்து, சிறிய வித்தியாசத்தில், அது ஒரு தலைமூடி, முக்காடு அல்லது தலைக்குட்டை என்ற பக்கம் சாய்கிறது. நானும் அதையே பின்பற்றுகிறேன்.

ஒதுக்குகிறார். தம் நிருபத்தின் மற்ற இடங்களில் செய்வதுபோலவே, மேம்பட்ட நடத்தையை வெறுமனே கட்டளையிடுவதற்குப் பதிலாக, பவுல் பல காரணங்களை அடுக்குகிறார். ஆனால் விளக்கம் என்ற விமானத்தை ஓடுபாதையிலிருந்து மேலே எழுப்பப்போகும் நேரத்தில், மிகச் சிறந்த அறிஞர்களைப் பிரிக்கும் பல வேகத்தடைகளில் மோதுகிறோம்.[179] பவுல் எந்தச் சூழ்நிலையைக் கையாளுகிறார் என்பதிலிருந்து தொடங்குவோம்.

சூழ்நிலையும், அது பவுலைக் கவலைப்படுத்தியதன் காரணமும்

சில பெண்கள் தங்கள் சபைக் கூட்டங்களில் முக்காடு அணியாமல், தங்கள் தலைமயிரை எல்லாரும் பார்க்கும்படி திறந்துவைத்திருந்ததாகவும், சில ஆண்கள் தங்கள் தலைமயிரை நீளமாக வளர்த்துவந்ததாகவும் தெரிகிறது. ஆகவே, சபையின் ஆராதனைக் கூட்டங்களில் ஜெபத்திலும் தீர்க்கதரிசனத்திலும் பங்கெடுக்கும்போது, பெண்கள் முக்காட்டினால் தங்கள் தலையை மூடிக்கொள்ளும்படியும், ஆண்கள் தங்கள் தலைமயிரைக் குட்டையாக வைத்துக்கொள்ளும்படியும் பவுல் கேட்கிறார். பவுல் எந்தக் கட்டளையையும் கொடுக்காமல் நிறுத்திக்கொள்கிறார் – கலாச்சார உணர்வு உட்படப் பல வாதங்களின் அடிப்படையில் அவர் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்.

179. William Witt, Icons of Christ, அதி. 8-இல், அறிஞர்கள் வெவ்வேறு பதில்கள் தரும் கேள்விகளைப் பட்டியலிடுகிறார்: பவுல் பேசுவது ஏதோ ஒரு வகையான தலைமூடி அல்லது தலையணி (சால்வை, தலைக்குட்டை, மேலங்கி அல்லது முக்காடு) பற்றியா, அல்லது தலைமயிர் அலங்கார முறைகள் (நீண்ட அல்லது அவிழ்த்துவிடப்பட்ட தலைமயிர்) பற்றியா? “தலை” என்பதற்கான கிரேக்கச் சொல் (kephalē) எதைக் குறிக்கிறது? தேவன் கிறிஸ்துவின் தலை; கிறிஸ்து ஆணின் தலை; ஆண் பெண்களின் தலை – இவ்வளவு வேறுபட்ட ஜோடிகளுக்கு இடையே பவுல் எப்படி இணைகளை வரைய முடியும்? “ஆண்”, “பெண்” என்பவை பொதுவாக ஆண்களையும் பெண்களையும் குறிக்கின்றனவா, அல்லது குறிப்பாகக் கணவர்களையும் மனைவிகளையும் குறிக்கின்றனவா? ஆண்கள் தேவனுடைய மகிமை, ஆனால் ஸ்திரீ புருஷனுடைய மகிமை என்பதன் பொருள் என்ன? ஒரு பெண் தன் தலையின்மேல் “அதிகாரம்” உடையவளாயிருக்க வேண்டும் என்று பவுல் எழுதும்போது எதைக் குறிக்கிறார்? தூதர்களைப் பற்றிய குறிப்பின் பொருள் என்ன? ஆண்கள் நீளமான தலைமயிர் வைத்திருக்கக் கூடாது என்று “சுபாவம் போதிக்கிறது” என்ற பவுலின் கூற்றை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது? “அப்படிப்பட்ட வழக்கம் எங்களுக்கு இல்லை” என்று பவுல் சொல்லும்போது, எந்த வழக்கத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்?

பெண்கள் ஏன் தங்கள் முக்காட்டை எடுத்துவிடுவார்கள், ஆண்கள் ஏன் தங்கள் தலைமயிரை நீளமாக வளர்ப்பார்கள்? அவர்கள் கலகம் செய்துகொண்டிருந்திருக்கலாம்; ஆனால், பவுல் பிரசங்கித்த (கலாத்தியர் 3:28-இன்படி) பாலினங்களுக்கு இடையிலான கிறிஸ்தவச் சமத்துவம், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே எந்த வேறுபாடும் இல்லை என்பதைக் குறிக்கிறது என்று அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டு, அதனால் தங்கள் கலாச்சாரத்தின் ஆண்-பெண் ஒழுங்குமுறைகளைப் புறக்கணித்திருக்கவே அதிக வாய்ப்புண்டு. பெண்களைப் பொறுத்தவரை இன்னொரு சாத்தியமான நோக்கம், ஆண்களைப் போல நடந்துகொள்வதன் மூலம் சமூகத்தில் தங்களுக்கிருந்த இரண்டாம்தர நிலையை மேற்கொள்ள விரும்பியதாக இருக்கலாம். பெண்கள் தங்கள் முக்காட்டை எடுத்ததைப் பொறுத்தவரை, இதைத் தூண்டியது ஆண்களா பெண்களா? பெண்களே தங்கள் சொந்த முன்முயற்சியால் முக்காட்டை எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று பெரும்பாலான விளக்கவுரையாளர்கள் சொல்கிறார்கள். சமீபத்தில், சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Westfall), நாம் சற்று நேரத்தில் பார்க்கப்போகும் 10-ஆம் வசனத்தின் அடிப்படையில், உண்மையில் அப்படிச் செய்யும்படி பெண்களுக்கு ஆண்களிடமிருந்து அழுத்தம் வந்தது என்று வாதிட்டிருக்கிறார். நாம் எந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், இந்தப் பகுதியில் பவுல் பாவமான மனப்பான்மைகளைக் கையாளவில்லை – அக்காலத்தின் கலாச்சார உணர்வுகளைக் காத்துக்கொள்வதற்கான வாதங்களை மட்டுமே அவர் முன்வைக்கிறார். அவர்கள் அப்படிச் செய்ததற்கான நோக்கம் எதுவாயிருந்தாலும், பெண்கள் முக்காட்டை எடுப்பதோ ஆண்கள் நீளமாகத் தலைமயிர் வளர்ப்பதோ நல்லது என்று பவுல் நினைக்கவில்லை. அவருக்குப் பல கவலைகள் இருக்கின்றன.

அவருடைய முதல் கவலை, ஆதியாகமம் 1, 2-இல் உள்ள விவரத்தின் அடிப்படையில், தேவன் ஆண்களையும் பெண்களையும் சம மதிப்புடையவர்களாகப் படைத்தார், ஆனால் ஒருவரைப் போலவே மற்றவரை ஒரே மாதிரியானவர்களாகப் படைக்கவில்லை என்பதே. “தேவன் அவர்களை ஆணும் பெண்ணுமாகப் படைத்ததால்”, அவர்களை வடிவமற்ற ஒரே கலவையாக்கிவிடுவது ஞானமல்ல என்று பவுல் கருதுகிறார்.

இரண்டாவது கவலை: அவர்களுடைய கலாச்சாரத்தில், ஒரு பெண் வீட்டுக்கு வெளியே தன் நீண்ட தலைமயிரைத் தளர்வாகத்

தொங்கவிட்டால், அது தாழ்ந்த அந்தஸ்தையும், பாலியல் ரீதியாக அணுகக்கூடியவள் என்பதையும் தெரிவித்தது. கிரேக்க-ரோம உலகில் அடிமைப் பெண்களும் விலைமாதர்களும் முக்காடு அணியத் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தார்கள் என்ற உண்மையைச் சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபால் ஆவணப்படுத்துகிறார்.[180] திருமணமான பெண்கள், தங்களுடைய மதிப்புக்குரிய திருமண நிலை, அடக்கம், கற்பு ஆகியவற்றின் அடையாளமாகத் தங்கள் தலையை மூடிக்கொண்டார்கள். அவர்களுடைய தலைமூடி அவர்களுடைய கனமான நிலையைப் பறைசாற்றியது.[181] ஆகவே, பவுலின் சிந்தையில், சபைக் கூட்டத்தில் எல்லாப் பெண்களும் தங்கள் தலையை மூடிக்கொண்டபோது, அது ஓர் அழகான செய்தியைத் தெரிவித்தது: எல்லாப் பெண்களும் – திருமணமாகாதவர்களோ திருமணமானவர்களோ, அடிமைகளோ சுயாதீனர்களோ – கிறிஸ்துவுக்குள்ளும் சபையிலும் கனப்படுத்தப்பட்டார்கள்; சபைக்கு வெளியே கனம் பெறாதவர்களும்கூட. கொரிந்து சபை பெரும்பாலும் சமூகத்தில் தாழ்ந்த அந்தஸ்துள்ள பெண்களைக் கொண்டிருந்தது – “ஞானிகள் அல்ல, வல்லவர்கள் அல்ல, உயர்குடியில் பிறந்தவர்கள் அல்ல”[182] – என்பதை மனதில் கொள்ளும்போது, தலையை மூட வேண்டும் என்ற பவுலின் வலியுறுத்தல், உண்மையில் கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாப் பெண்களையும் குறித்து, கலாச்சாரத்திற்கு எதிரான ஓர் உயர்ந்த பார்வையை அளித்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறோம்.

மூன்றாவது கவலை – அது முந்தையதோடு தொடர்புடையது – அந்தக் கலாச்சாரத்தில், ஒரு பெண் பொது இடத்தில் தன் தலைமயிரைத் திறந்து காட்டுவது வெட்கக்கேடான செயல் என்பதே. உண்மையில், 4-6 வசனங்களில் பவுல் “கனவீனம்” என்ற சொல்லை இரண்டு முறையும், “வெட்கம்” என்ற சொல்லை ஒரு முறையும் பயன்படுத்துகிறார் – இரண்டையுமே “அவமானம்” என்று மொழிபெயர்க்கலாம். வெட்கம்-கனம் என்ற கலாச்சாரத்தில், மூடப்படாத தலை அந்தப் பெண்ணின்மேல் கவனத்தை ஈர்த்து, அவளுடைய சுயமரியாதையையும், சமூகம் அவள்மேல் கொண்டிருந்த மரியாதையையும், – பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர்களின் கண்களில் – ஆராதிக்கப்படும் தேவனுக்குரிய மரியாதையையும் குலைத்துவிடும்.

180. Cynthia Westfall, Paul and Gender, 25.
181. Cynthia Westfall, Paul and Gender, 27.
182. 1 கொரிந்தியர் 1:26

கடைசிக் கவலை, மேலே சொன்னவை அனைத்தும் சபையின் "ஒழுங்கைக்" குலைக்கும் என்பதே. போதனையின் இந்தப் பகுதி, கொரிந்தியருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் ஒரு பெரிய பிரிவுக்குள் பொருந்துகிறது; அந்தப் பிரிவு ஒழுங்கற்றுப்போயிருந்த ஒரு சபையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கென்றே விசேஷமாக ஒதுக்கப்பட்டது;[183] அது இந்த வார்த்தைகளோடு நிறைவுபெறுகிறது: "சகலமும் நல்லொழுக்கமாயும் கிரமமாயும் செய்யப்படக்கடவது."[184] சுதந்திரத்தையும் சுய வெளிப்பாட்டையும் நோக்கிய கொரிந்து சபையின் வெளிப்படையான சாய்வுக்கு முன்பாக, எல்லா விசுவாசிகளும் பக்திவிருத்தி அடையும்படியும், வருகை தரும் அனைவரும் கவர்ச்சிகரமான விதத்தில் ஈர்க்கப்படும்படியும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகக் கிறிஸ்து மகிமைப்படும்படியும், அவர்கள் சில காரியங்களை (தலையில் அணிவது, கர்த்தருடைய இராப்போஜனம், ஆவிக்குரிய வரங்கள் உட்பட) செய்யும் விதத்தை மறுபடியும் சிந்திக்க அவர்களுக்கு உதவப் பவுல் முயல்கிறார்.

காலத்தைக் கடந்த சத்தியங்கள்

இன்று, தலையை மூட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தும் சபைகள் மிகச் சிலவே. பவுலின் ஆலோசனை இனி இல்லாத ஒரு கலாச்சாரத்திற்குப் பொருந்தியது என்பதில் அறிஞர்கள் ஒத்துப்போகிறார்கள். அப்படியானால், எல்லா இடங்களிலும் உள்ள எல்லாச் சபைகளுக்கும் காலத்தைக் கடந்த சத்தியமாக நாம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஏதாவது இந்தப் பகுதியில் உண்டா?

இதற்குப் பதிலளிக்கும்போது, இந்தப் பகுதியில் பவுல் முக்கியமாக ஆண்-பெண் பற்றிய மிகவும் வளர்ச்சியடைந்த ஓர் இறையியலை நமக்குக் கொடுப்பதில் அக்கறை கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை முதலில் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். மாறாக, கலாச்சாரத்திற்குரிய ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கத்தைக் கையாளுவதில் அவர் கவனம் செலுத்துகிறார். ஆனாலும் ஆண்-பெண் பற்றிய ஓர் இறையியலின் சில சாயல்கள் இதன் வழியே ஒளிவீசுகின்றன. இன்றும் நாம்

183. 1 கொரிந்தியர் 11-14
184. 1 கொரிந்தியர் 14:40

பற்றிக்கொள்ளக்கூடிய சத்தியக் கூற்றுகளின் ஒரு சுருக்கமான பட்டியல் இதோ.

பெண்களும் ஆண்களும், தேவனை நோக்கியும் (அவர்கள் “ஜெபம்பண்ணும்போது”) ஒருவருக்கொருவரும் (அவர்கள் “தீர்க்கதரிசனம் சொல்லும்போது”) வாய்மொழி ஊழியங்களில் பங்கெடுக்க வேண்டும். இந்தப் பகுதியில், இதுவே சபையின் வழக்கம் என்பதில் பவுல் மகிழ்கிறார் – அவர்கள் அப்படிச் செய்யும்போது பெண்களும் ஆண்களும் பொருத்தமற்ற விதத்தில் தங்களைக் காட்டுவதைக் குறித்து அவர் எச்சரித்தாலும். இன்று எந்தச் சபையும் தான் ஆகக்கூடிய அனைத்துமாக ஆக வேண்டுமானால், பெண்களும் ஆண்களும் சுறுசுறுப்பாகவும் சமமாகவும் வாய்மொழியாகப் பங்களிப்பது அதற்குத் தேவை.

ஆண்களும் பெண்களும் கிறிஸ்துவுக்குள் சமமானவர்களாக இருந்தாலும், சிருஷ்டிப்பில் வேறுபட்டவர்கள். தேவன் இரண்டு பாலினங்களைப் படைத்தார்: ஆண், பெண். அவர்கள் ஒரே மாதிரியானவர்கள் அல்ல; அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நிறைவு செய்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். தேவனுடைய சாயலை முழுமையாக வெளிப்படுத்த இருவருமே தேவை.

பெண்களுக்குச் சாத்தியமான மிக உயர்ந்த அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். சமூகம் பெண்களைக் குறித்துத் தாழ்ந்த அல்லது திரிபுபட்ட பார்வை கொண்டிருந்தால், பரந்த சமூகத்தில் அவர்களுடைய கடந்த கால அல்லது நிகழ்கால நிலை எதுவாயிருந்தாலும், அவர்களுக்கு மிக உயர்ந்த கண்ணியம் அளிக்கப்படும் இடமாகச் சபை இருக்க வேண்டும்.

நம்முடைய செயல்கள் மூலம் அனுப்பப்படும் செய்தியை நாம் கவனிக்க வேண்டும். எந்தக் கலாச்சாரத்திலும் தலைமுறையிலும், சில நடத்தைகளைத் தவிர்ப்பதற்கோ அவற்றில் ஈடுபடுவதற்கோ நமக்கு நியாயமான காரணங்கள் இருக்கலாம்; ஆனாலும் அவை மற்றவர்களுக்குத் தவறான செய்தியை அனுப்பி, சபையின் சாட்சிக்கு உதவாமல் போகலாம்.

நிரப்புக் கோட்பாட்டுக் கருத்து

நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இந்தப் பகுதியை எப்படிப் பார்க்கிறார்கள்? அவர்கள் எல்லாரும் தங்கள் உபதேசத்திற்கு அடிப்படையாக இந்தப் பகுதியைப் பயன்படுத்துவதில்லை. Village Church-இன் நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலாளர்கள், ஆண்-பெண் பற்றிய வேதப்பகுதிகளை ஆராயும் தங்கள் ஆய்வின் ஒரு பகுதியாக இந்தப் பகுதியை (அடுத்ததையும்) படிக்கும்போது, ஆணின் அதிகாரம் பற்றிய எந்தப் போதனையையும் ஆதரிக்காத விதத்திலேயே அப்படிச் செய்கிறார்கள்.[185] அது சரியே – 1 கொரிந்தியருக்கான மிக உயர்ந்த மதிப்பீடு பெற்ற விளக்கவுரைகள் 1 கொரிந்தியர் 11-இல் ஆணின் அதிகாரத்தைக் காணவில்லை.[186]

ஆனாலும், பெண்கள், தேவனுடைய வடிவமைப்பின்படி, ஆண்களின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கிறார்கள் என்று இந்தப் பகுதி போதிப்பதாகப் பல நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் வாதிடுகிறார்கள். இந்தப் பகுதியின் பொருளை எளிமைப்படுத்த நான் இப்பொழுதுதான் முயன்றிருந்தாலும், இந்தப் பகுதி மிகவும் சிக்கலானது, நவீன விளக்கவுரையாளர்களைத் தொடர்ந்து திணறடிக்கிறது என்பதை மீண்டும் சொல்கிறேன். விளக்குகிறவர்கள் உள்ளே நுழைப்பவர்களாக மாறும்போது–இந்தப் பகுதிக்குள் கூடுதலான பொருள்களை வாசித்துத் திணிக்கும்போது – அதன் சிக்கல் இன்னும் அதிகரிக்கிறது. நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் இப்படிக் கூறும்போது செய்திருப்பது இதுதான் என்று நான் நம்புகிறேன்: “1 கொரிந்தியர் 11:2-16-இன் நிலையான கொள்கை, ஒரு பெண் ஆணின் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதே. ஆணின் ஆவிக்குரிய தலைமைத்துவத்திற்கும் அதிகாரத்திற்கும் கீழ், ஒரு பெண் சபையில் ஜெபம்பண்ணுவதிலும் தீர்க்கதரிசனம் சொல்வதிலும் பங்கெடுக்கலாம்

185. www.bit.ly/3CFKgJO. 33-37 பக்கங்களைக் காண்க.

186. www.bestcommentaries.com, Gordon Fee (NICNT), Anthony Thiselton (NIGTC), David Garland (BECNT) ஆகியோர் 1 கொரிந்தியருக்கு எழுதிய விளக்கவுரைகளை மிகச் சிறந்தவையாக மதிப்பிட்டு, அவற்றுக்கு முறையே 5.0-க்கு 4,91, 4,88, 4,88 மதிப்பெண்கள் வழங்குகிறது. “11:3-இல் உள்ள உருவகம் பெரும்பாலும் அதிகாரக் கட்டமைப்புகளை நிறுவுவதாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் இந்தப் பகுதியில் உள்ள எதுவும் அப்படிக் குறிப்பிடவில்லை” (Fee) “Grudem-க்கு மாறாக, அது “கீழ்நிலைப்படுத்தல்” அல்லது “மேல் அதிகாரம்” என்ற உறவைக் குறிப்பதாகத் தெரியவில்லை.” (Thiselton) “பெண்களைக் கீழ்நிலைப் பங்கில் வைக்கும் ஒரு பாலினப் படிநிலையை நிறுவப் பவுல் முயலவில்லை.” (Garland)

என்று அது போதிக்கிறது."[187] இந்த நான்கு கூற்றுகளில் சிலவற்றையோ அனைத்தையுமோ அவர்கள் இதற்கு அடிப்படையாக வைக்கிறார்கள்: 1) தலை என்ற சொல் மேலுள்ள தலைவர், அதாவது அதிகாரம் என்று பொருள்படுகிறது; 2) வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய ஆதாம்-ஏவாள் திருமணத்தில் பவுல் படிநிலையைக் கண்டார்; 3) பெண்கள் எப்படியோ ஆண்களைவிடக் குறைவாகவே தேவனுடைய சாயலில் இருக்கிறார்கள்; 4) கொரிந்துப் பெண்கள் ஆணின் அதிகாரத்தின் அடையாளத்தைத் தங்கள் தலையின்மேல் அணிய வேண்டியிருந்தது. இந்த ஒவ்வொரு கூற்றுக்கும் இப்பொழுது பதிலளிப்பேன்; முதலாவதற்கு அதிக நேரம் செலவிடுவேன்.

"தலை" என்பது அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறதா?

"தலை" என்பது "மேலுள்ள தலைவர்" என்று பொருள்படுகிறதா? நவீன ஆங்கிலத்தில், "head" (தலை) என்ற சொல், ஒரு முதலாளியை, பொறுப்பில் இருக்கும் ஒருவரைக் குறிக்க உருவகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் பவுலின் நிருபத்தைப் பெற்ற, கிரேக்கத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் "தலை" என்ற உருவகத்தை இப்படித்தான் புரிந்துகொண்டிருப்பார்களா? பெரும்பாலான நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் ஆம் என்கிறார்கள். எல்லாப் பெண்களும் ஒரு ஆண் தலைக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார் என்கிறார்கள் – ஆகவே மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும், பெண்கள் சபையில் தலைமை தாங்க முடியாது.

நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கத்திற்கு 3-ஆம் வசனம் மையமானது. அப்படியானால், "ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் கிறிஸ்து தலையாயிருக்கிறார், ஸ்திரீக்குப் புருஷன் தலையாயிருக்கிறான், கிறிஸ்துவுக்குத் தேவன் தலையாயிருக்கிறார்" என்று சொல்லும்போது பவுல் எதைக் குறிக்கிறார்?

பல நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள், "தலை" (kephalē) என்பதை "மேலுள்ள தலைவர்" ("மேல் அதிகாரம் உடையவர்" என்ற பொருளில்) என்று வாசித்து, தேவன் ("தலை"யாக) கிறிஸ்துவின்மேல் அதிகாரம்

187. Köstenberger மற்றும் Köstenberger, God's Design for Man and Woman, பக். 160.

செலுத்துவதுபோலவும், கிறிஸ்து (“தலை”யாக) ஆண்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவதுபோலவும், ஆண்கள் (“தலை”யாக) பெண்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்த வேண்டும் என்று அதற்குப் பொருள்கொள்கிறார்கள். இப்படி வாசிப்பதால், கிறிஸ்துவின்மேல் பிதாவாகிய தேவனுக்குள்ள அதிகாரத்தைப் பெண்கள்மேல் ஆணுக்குள்ள அதிகாரத்திற்குச் சமமாகப் பவுல் வைப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. இந்த ஒப்புமையைத் திரியேக தேவனின் உள் வாழ்வைப் பற்றிய ஒரு விவரிப்போடு இணைப்பதன் மூலம், பாலினப் படிநிலை வெறுமனே கலாச்சாரரீதியானதோ வீழ்ச்சியின் விளைவோ அல்ல, அது எல்லா இடங்களுக்கும் எல்லாக் காலங்களுக்கும் உரியதாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் முடிவுசெய்கிறார்கள்.

ஆனால், நான் உங்களுக்குக் காட்டப்போவதுபோல, தொடர்ந்து வரும் வசனங்களின் சூழலைக் கொண்டு தீர்மானிக்கும்போது, இந்த இடத்தில் “தலை” என்பது அதிகாரத்தைக் குறிக்கவில்லை; மாறாக, கனப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஜீவ-மூலம் – ஒருவர் தன் ஜீவனையோ அடையாளத்தையோ யாரிடமிருந்து பெறுகிறாரோ அந்த நபர் என்பதைப் போன்ற ஒன்றைக் குறிக்கிறது. உண்மையில், பவுலின் காலத்தில் kephalē என்பது அதிகாரத்தைக் குறிக்கும் என்ற கருத்து, இல்லவே இல்லை என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், மிக அரிதாகவே இருந்திருக்கும் – “பின்னிணைப்பு 3: Kephalē என்பதன் பொருள்” என்பதை வாசிக்கும்படி உங்களை வலியுறுத்துகிறேன்; அதில் இதற்கான என் வாதத்தை முன்வைக்கிறேன்.

நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் பொதுவாக எபேசியர் 5-ஐ (“புருஷன் மனைவிக்குத் தலையாயிருக்கிறான்”) குறுக்குக் குறிப்பாகக் காட்டுகிறார்கள்; ஆண்-பெண் உறவுகளைக் குறிக்கப் பவுல் kephalē என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தும் ஒரே வேறு இடம் அதுதான். பின்பு, எபேசியர் 5-இல் தலை என்பது அதிகாரத்தைக் குறிப்பதால், 1 கொரிந்தியர் 11-இலும் அது அதிகாரத்தையே குறிக்க வேண்டும் என்று வாதிடுகிறார்கள்.[188] ஆனால் அதிகாரம் 8-இல் நாம் விரித்துப் பார்க்கப்போவதுபோல, அங்கேயும் அது அதிகாரத்தைக் குறிப்பதில்லை

188. உதாரணமாக, Schreiner இப்படிச் சொல்கிறார்: “எபேசியர் 5:22-24-இல் கணவர்களையும் மனைவிகளையும் பற்றிப் பேசும்போது பவுல் ‘kephalē’ என்பதை அதிகாரத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்துவதால், 1 கொரிந்தியர் 11:3-இலும் அவர் அதே கருத்தையே மனதில் கொண்டிருக்கலாம்.” (ஆதாரம்: www.bit.ly/31rylBA)

என்பதற்கே அதிக வாய்ப்புண்டு.[189] kephalē என்பதை ஜீவ-மூலம் என்று பொருள்கொள்வது சொல்லாய்வுகளில் சமீபத்தில் வந்த ஒரு புதுமை என்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின் குற்றச்சாட்டுக்கு மாறாக, கிரேக்கம் பேசிய சபைப் பிதாக்களாகிய அலெக்சந்திரியாவின் சிரில் (Cyril of Alexandria), மொப்சுவெஸ்தியாவின் தியோடர் (Theodore of Mopsuestia), அத்தனாசியுஸ் (Athanasius), யூசேபியுஸ் (Eusebius) ஆகிய அனைவரும் இங்கே kephalē என்பதை மூலம் என்றே பொருள்கொண்டார்கள்.[190] ஆகவே, 1 கொரிந்தியர் 11:3-இல் பவுல் அதிகாரம் அல்ல, மூலம் என்பதையே குறித்தார் என்று இத்தனை அறிஞர்கள் முடிவுசெய்வதில் வியப்பில்லை.[191]

ஆனாலும், அதற்கான வாய்ப்பு குறைவாக இருந்தாலும், இங்கே பவுல் அதிகாரம் என்பதைக் குறித்திருக்கக்கூடும் என்று கற்பனை செய்ய முடியும். நாம் எப்படி உறுதியாக அறிவது? ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும்

189. எபேசியர் 5-இல் “தலை” என்பது “அதிகாரம்” என்று பொருள்படுகிறது என்று கூறும், நான் வாசித்த நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாதங்களில் பல, 1 கொரிந்தியர் 11:3-இல் அது என்ன பொருள்படுகிறது என்ற தங்கள் விளக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே அப்படிக் கூறுகின்றன. “கோழி முதலா, முட்டை முதலா” என்பதற்கான ஓர் உன்னதமான உதாரணமாக, எது முதலில் வந்தது என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு, ஒரு பலவீனமான விளக்கம் மற்றொன்றைத் தாங்கிப் பிடிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பொருள்களை ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்குக் கொண்டுசெல்வதில் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டியதற்கு ஒரு காரணம், அவர் “தலை” என்ற சொல்லை மிகவும் வேறுபட்ட விதத்தில் பயன்படுத்துகிறார் என்பதே: 1 கொரிந்தியர் 11-இல், ஆதாமை ஏவாளின் தலை என்று பேசுகிறார்; ஏவாள் ஆதாமின் சரீரம் என்று விவரிக்கப்படவில்லை; ஆனால் எபேசியர் 5-இல், கணவனைத் தன் மனைவியின் தலை என்று பேசுகிறார்; மனைவி அவனுடைய சரீரம்.

190. Payne, Man and Woman, One in Christ, அதி. 7. உதாரணமாக, அலெக்சந்திரியாவின் சிரில் (Cyril of Alexandria) (கி.பி. 444-இல் மரித்தவர்) இப்படி எழுதினார்: “லூக்கா [3:38, ‘ஆதாம் தேவனால் உண்டானவன்’] ... மனிதனின் மூலமாகிய சிருஷ்டிகரான தேவனை விளக்குகிறார். ஆகவே ‘ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் கிறிஸ்து தலை (kephalē)’ என்று நாம் சொல்கிறோம்; ஏனெனில் மனிதன் அவர் மூலமாக உண்டாக்கப்பட்டு உயிர்பெற்றான் ... ‘ஸ்திரீக்குப் புருஷன் தலை (kephalē)’; ஏனெனில் அவள் அவனுடைய மாம்சத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டாள்; ஆகவே உண்மையில் அவனையே தன் மூலமாகக் கொண்டிருக்கிறாள். அதுபோலவே, ‘கிறிஸ்துவுக்குத் தேவன் தலை (kephalē)’; ஏனெனில் சுபாவத்தின்படி அவர் அவரிடமிருந்து வந்தவர்: வார்த்தையானவர் பிதாவாகிய தேவனிடமிருந்து ஜெநிப்பிக்கப்பட்டார்.”

191. Payne, Man and Woman, One in Christ, அதி. 7, அடிக்குறிப்பு 7, 1 கொரிந்தியர் 11:3-இல் kephalē என்பது “மூலம்” என்று பொருள்படுகிறது என்று வாதிடும் நாற்பது அறிஞர் படைப்புகளைப் பட்டியலிடுகிறது. இந்தப் புத்தகம் 2009-இல் வெளியிடப்பட்டது; அந்தப் பட்டியல் இப்பொழுது இன்னும் மிக நீளமானது.

பவுலின் பொருளைக் கண்டறியும் வழி சூழலே.[192] 4-16 வசனங்களைக் கவனமாகப் பார்ப்போம்; ஆனால் முதலில் 1 கொரிந்தியர் 11:3-இல் உள்ள மூன்று இணையான “தலை” கூற்றுகளைப் புரிந்துகொள்வோம்.

மூன்று தலைகளின் கதை

“ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் கிறிஸ்து தலையாயிருக்கிறார், ஸ்திரீக்குப் புருஷன் தலையாயிருக்கிறான், கிறிஸ்துவுக்குத் தேவன் தலையாயிருக்கிறார்” என்று பவுல் எழுதுகிறார். இந்த மூன்று வரிகளைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்வதற்கான திறவுகோல், பவுல் அவற்றைக் கூறும் வரிசையில் இருக்கிறது. முதல் பார்வையில், பவுல் கடைசி வரியை முதலில் வைத்து, “தேவன் கிறிஸ்துவுக்குத் தலை, கிறிஸ்து புருஷனுக்குத் தலை, புருஷன் ஸ்திரீக்குத் தலை” என்று இருக்கும்படி எழுதியிருக்க வேண்டும் என்று ஒருவர் நினைக்கலாம். ஆனால் அவர் அப்படிச் செய்யவில்லை. அப்படியானால் ஏன் இந்த வரிசை? பதில் இதுதான்: பவுல் ஒரு கால வரிசையைப் பின்பற்றுகிறார்.

“ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் கிறிஸ்து kephalē-யாயிருக்கிறார்” என்பதன் பொருள் நம்முடைய விவாதத்திற்கு முக்கியமானதல்ல என்றாலும், சிருஷ்டிப்பு முழுவதும் கிறிஸ்துவின் மூலமாகவே நடந்தது என்ற பவுலின் இறையியலை அது எடுத்துக்கொள்வதுபோல் தெரிகிறது. இந்த அர்த்தத்தில், ஆதியாகமம் 2-இல், தேவன் கிறிஸ்துவின் மூலமாக ஆதாமைப் படைத்தார்; அதிலிருந்து பெறப்பட்ட அர்த்தத்தில், அதன்பின் வந்த ஒவ்வொரு ஆணையும் படைத்தார்.

அடுத்த வாக்கியப் பகுதியாகிய “ஸ்திரீக்குப் புருஷன் kephalē-யாயிருக்கிறான்” என்பது, ஏதேன் தோட்டத்தில் அடுத்து நடந்ததைக் குறிக்கிறது: ஆதாமின் பக்கத்திலிருந்து தேவன் ஏவாளை உண்டாக்கினார். பவுல் ஆதாமையும் ஏவாளையும் குறிப்பிடுகிறார் என்பது நமக்குத் தெரியும்; ஏனெனில் அவர் “ஸ்திரீகள்” என்று அல்ல, “ஸ்திரீ” என்றும், “புருஷர்கள்” என்று அல்ல, “புருஷன்” என்றும் ஒருமையைப் பயன்படுத்துகிறார்; பின்பு 8-ஆம் வசனத்திலும் 12a

192. உதாரணமாக, Alan Johnson, kephalē என்ற சொல்லைப் பற்றி எல்லாத் தரப்பிலிருந்தும் செய்யப்பட்ட 17 முக்கிய ஆய்வுகளின் மேலாய்வு ஒன்றைச் செய்து, இப்படி முடிவுசெய்கிறார்: “ஓர் உருவகமாக kephalē, வேறொரு சூழலில் வேறொரு பொருளைக் கொண்டிருக்க முடியும் என்பதில் வளர்ந்துவரும் ஒருமித்த கருத்து இருப்பதாகத் தெரிகிறது.” (ஆதாரம்: www.bit.ly/3GJ9Vnc)

வசனத்திலும் மீண்டும் வந்து, ஏவாள் (அவளை அவர் “ஸ்திரீ” என்கிறார்) ஆதாமிலிருந்து (“புருஷன்”) தோன்றினாள் என்று குறிப்பிடுகிறார். 3-ஆம் வசனம் ஆதாமை ஏவாளின் மூலமாகப் பேசுகிறது என்ற விளக்கத்தை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக, இன்னொரு அர்த்தத்தில் ஆதாமின் ஒவ்வொரு குமாரனும் ஏவாளின் குமாரத்திகளில் ஒருத்தியாகிய தன் தாயிடமிருந்து தோன்றினான் (வ. 12b) என்றும், இன்னும் வேறொரு அர்த்தத்தில் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சிருஷ்டிகரிடமிருந்து தோன்றினார்கள் (வ. 12c) என்றும் பவுல் இறுதியாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

கடைசி வாக்கியப் பகுதியாகிய “கிறிஸ்துவுக்குத் தேவன் kephalē-யாயிருக்கிறார்” என்பது பெரும்பாலும் கிறிஸ்து மாம்சமானதை (மனுவுருவானதை) குறிக்கிறது. தம்முடைய பூலோக ஊழியத்தில், அவர் “அதரிசனமான தேவனுடைய தற்சொரூபமாக” இருந்து, பார்த்துக்கொண்டிருந்த உலகத்திற்குப் பிதாவைத் தம்முடைய மூலமாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார்.[193]

193. கொலோசெயர் 1:15, எபிரெயர் 1:3. இந்த மூன்றாவது வரியைப் புரிந்துகொள்ள, வ. 3-இல் உள்ள மூன்று வரிகளும் தோராயமாக இணையான ஒப்புமைகள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவை துல்லியமான சமநிலைகள் அல்ல. ஆதியாகமம் 2-இல், தேவன் சொல்லர்த்தமாகவே ஆதாமைப் படைத்தார். ஆதாம் தேவனிடமிருந்து “தோன்றினான்” என்று சொல்லலாம். ஏவாளும் ஆதாமிலிருந்து “தோன்றினாள்”; ஆனால் ஆதாம் தேவனிடமிருந்து தோன்றிய விதத்தில் அல்ல. கடைசியாக, குமாரன் பிதாவிடமிருந்து “வந்தார்” (அல்லது “வருகிறார்”). பவுல் கொரிந்தியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் முன்பே சொல்வதுபோல, “கிறிஸ்து தேவனால் நமக்கு ஞானமும் . . . மீட்புமானார்” (1 கொரிந்தியர் 1:30). ஆனால் இது பிதாவால் அவர் படைக்கப்பட்டதை எந்த விதத்திலும் குறிக்கவில்லை – மாறாக, அவர் தம் ஜீவனையும் அடையாளத்தையும் பிதாவிடமிருந்து பெறும் விதத்தையே பெரும்பாலும் குறிக்கிறது. இயேசு அறிவித்தார்: “பிதா தம்மிலே ஜீவனுடையவராயிருக்கிறதுபோல, குமாரனும் தம்மிலே ஜீவனுடையவராயிருக்கும்படி அருள்செய்திருக்கிறார்” (யோவான் 5:26 NIV). பவுலின் கடைசி வரி, பிதாவோடு குமாரனுக்குள்ள மாம்சமான நிலைக்குரிய உறவை மட்டுமல்லாமல், அவருடைய நித்திய உறவையும் குறிக்கக்கூடும் என்று நம்பும் அறிஞர்கள் சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் எப்படி எடுத்துக்கொண்டாலும், பிதா-குமாரன் உறவுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் kephalē அதிகாரத்தைக் குறிப்பதில்லை. ஓர் ஒப்புமையைக் கொடுக்க வேண்டுமானால், நித்தியத்திலும் சரி, மாம்சமான நிலையிலும் சரி, சூரியன் ஒரு சூரியக்கதிரின் kephalē ஆக இருப்பதுபோலவே, பிதா குமாரனின் kephalē ஆக இருக்கிறார். சூரியக்கதிர் இல்லாத சூரியன் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை; சூரியன் இல்லாத சூரியக்கதிரும் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. கிறிஸ்து (சூரியக்கதிர்) தேவனிடமிருந்து (சூரியன்) செயல்பாட்டில் வேறுபடுத்தப்படலாம்; ஆனால் அவர் பிதாவுக்கு நித்தியமாகக் கீழ்நிலைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார் என்று இதற்குப் பொருளல்ல.

நாம் இப்படிக் கேட்கலாம்: கிறிஸ்து ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும்கூட kephalē என்று பவுல் ஏன் சொல்லவில்லை? அதற்கான பதில் இன்னொரு கேள்வியில் இருக்கிறது: விசித்திரமாகவும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பற்றவையாகவும் தோன்றும் இந்த இறையியல் கூற்றுகளைப் பவுல் ஏன் முதலில் ஒன்றாகச் சேர்க்கிறார்? 4-5 வசனங்கள் சில வலுவான பதில்களைத் தருகின்றன: ஒரு படைப்பாற்றல் மிக்க போதனை உத்தியைப் பயன்படுத்தி, ஒரு பெண்ணும் ஒரு ஆணும் தங்கள் தங்கள் சரீரத் தலைகளை நடத்தும் விதத்தை, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் உருவகத் தலைகளை நடத்தும் விதத்தோடு பவுல் இணைக்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், 3-ஆம் வசனத்தில், ஒவ்வொருவருக்கும் ஓர் உருவகத் தலை உண்டு என்ற அடிப்படைக் கருத்தைப் பவுல் நிறுவுகிறார்; அதன் மூலம், ஆராதனையில் ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் சரீரத் தலைகளுக்குச் செய்வது, 3-ஆம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட அவர்களுடைய உருவக kephalē-வின்மேல் பிரதிபலிக்கிறது என்று 4-5 வசனங்களில் வாதிடுகிறார் – “எந்தப் புருஷனுக்கும்” (வ. 4) அது “கிறிஸ்து” (வ. 3); “எந்த ஸ்திரீக்கும்” (வ. 5) அது “புருஷன்” (வ. 3).

நவீனக் காதுகளுக்கு இது விசித்திரமாகத் தோன்றினாலும், பவுல் kephalē என்ற சொல்லின் சொல்லர்த்தமான பயன்பாட்டுக்கும் உருவகப் பயன்பாட்டுக்கும் இடையே மாறி மாறிச் செல்கிறார். ஏவாள் ஆதாமைத் தன் kephalē-வாகக் கனப்படுத்தினாள்; ஆகவே ஏவாளின் ஒவ்வொரு குமாரத்தியும் தன் சரீரத் தலையைக் கனப்படுத்துவதன் மூலம் (தலையை மூடுவதன் மூலம் காட்டப்படுவது) ஆதாமின் குமாரர்களைக் கனப்படுத்த வேண்டும். அதுபோலவே, ஆதாம் கிறிஸ்துவைத் தன் kephalē-வாகக் கனப்படுத்தினான்; ஆகவே ஆதாமின் ஒவ்வொரு குமாரனும் தன் சரீரத் தலையைக் கனப்படுத்துவதன் மூலம் (தலைமயிரைக் குட்டையாக வைத்துக்கொள்வதன் மூலம் காட்டப்படுவது) கிறிஸ்துவைக் கனப்படுத்த வேண்டும்.

வசனம் 3-இன் மூன்று கூற்றுகள் வலிமையானவையாக இருந்தாலும், 4-5 வசனங்கள் நுட்பமான இறையியல் அல்ல என்பது வெளிப்படை. இங்கே பவுல், தம் வாதத்திற்கு வலிமை சேர்க்கத் தொடர்புகளை உருவாக்கும், சுயமாகச் சிந்திக்கும் ஒரு மேதையாக இருக்கிறார். ஆண்-பெண் பற்றிய ஒரு வளர்ச்சியடைந்த இறையியலை அவர்களுக்கு (அல்லது நமக்கு) போதிக்க அவர் முக்கியமாக முயலவில்லை; மாறாக,

ஆராதனையில் பெண்கள் தலையை மூடிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற தம் வாதத்திற்கு ஆதரவு சேர்க்கவே முயல்கிறார்.

இப்பொழுது, 3-ஆம் வசனத்தைத் தொடர்ந்து வரும் வசனங்களைச் சிந்திக்கும்போது, 3-ஆம் வசனத்தில் பவுல் "அதிகாரம்" என்பதைக் குறித்திருக்க முடியாது என்பதை உணருவோம் – இது நமக்குத் தெரியும்; ஏனெனில், தொடக்கம் முதல் முடிவுவரை, ஒன்றிணைக்கும் கருத்து ஒருவருடைய மூலத்தைக் கனப்படுத்துவதே தவிர, ஒரு தலைவருக்குக் கீழ்ப்படிவது அல்ல: உதாரணமாக, "புருஷன் ஸ்திரீக்கு kephalē" (வ. 3) என்று சொன்னதைத் தொடர்ந்து, 8-ஆம் வசனத்தில் "ஸ்திரீ புருஷனிலிருந்து தோன்றினாள்" என்று சொல்வதன் மூலம் பவுல் அதே கருத்தை வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதுபோல் தெரிகிறது – இது ஆதாமை ஏவாளின் மூலமாகக் குறிக்கிறதே தவிர, அவளுடைய அதிகாரியாக அல்ல.[194] மேலும், கிறிஸ்துவைச் சிருஷ்டிகராகப் பேசுவதிலிருந்து ("ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் கிறிஸ்து kephalē"), 12-ஆம் வசனத்தில் "சகலமும் [அல்லது எல்லா நபர்களும்] தேவனால் உண்டாயிருக்கிறது" என்று சொல்லும்போது, பவுல் தேவனைச் சிருஷ்டிகராகப் பேசுவதற்கு மாறுகிறார். இங்கேயும், பவுல் தேவனை அதிகாரியாக அல்ல, தாம் படைப்பவர்களின் மூலமாகவே மையப்படுத்துகிறார்.[195] "ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும்" கிறிஸ்து kephalē என்று 3-ஆம் வசனத்தில் சொல்லப்படுவதை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது

194. Cynthia Westfall "Paul and Gender" (அதி. 1)-இல் இப்படிச் சொல்கிறார்: "இந்தப் பகுதியில் சிருஷ்டிப்பு விவரத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள், குறிப்பாக 11:8-இல் உள்ளதுபோல, 11:3-இல் உள்ள தம் இறையியல் கூற்றை மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளவும், விளக்கவும், விரிவாக்கவும் பவுலால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அருகிலுள்ள சூழலில், ஸ்திரீ புருஷனிலிருந்து தோன்றினாள், ஸ்திரீ புருஷனுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள் என்ற கூற்று, 11:3-இல் ஆணுடைய மற்றும் பெண்ணுடைய ஜீவனின் தோற்றமே கருத்தில் கொள்ளப்படுகிறது என்பதைக் குறிக்கிறது."

195. 1 கொரிந்தியர் 8:6-ஐ 1 கொரிந்தியர் 11:12-உடன் ஒப்பிடும்போது இது உறுதியாகிறது. "பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்குண்டு, அவராலே சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது ... இயேசுகிறிஸ்து என்னும் ஒரே கர்த்தரும் நமக்குண்டு, அவர் மூலமாய்ச் சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது." (1 கொரிந்தியர் 8:6). "ஸ்திரீ புருஷனிலிருந்து தோன்றினதுபோல ... ஆனால் சகலமும் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறது." (1 கொரிந்தியர் 11:12) முந்தையதில், தேவன் இறுதியான சிருஷ்டிகர்; இயேசுவோ, தேவன் யார் மூலமாகச் சகலத்தையும் படைக்கிறாரோ அவர். பிந்தையதில், தேவன் இறுதியான சிருஷ்டிகர்; ஆதாமோ, தேவன் யார் மூலமாக ஏவாளைப் படைக்கிறாரோ அவன். இந்த அர்த்தத்தில், தேவனும், தேவன் யார் மூலமாகப் படைக்கிறாரோ அவரும் kephale என்று அழைக்கப்படலாம். இருவரும் வகையில் வேறுபட்டிருந்தாலும் மூலமாகச் செயல்படுகிறார்கள்: தேவன் இறுதியான மூலம்; இயேசுவோ ஆதாமோ இடைநிலை மூலம். இரண்டு வகையான மூலங்களும் கனத்திற்குரியவை.

என்பதற்கும் இது உதவுகிறது – எல்லா ஆண்களுக்கும் அவர் அதிகாரியாக இல்லை, ஆனால் எல்லா ஆண்களுக்கும் அவர் சிருஷ்டிகர்-மூலமாக இருக்கிறார்.

இதற்கு மேலும் வலுசேர்க்கும் விதமாக, "கிறிஸ்துவுக்குத் தேவன் kephale" என்ற சொல்லாட்சி, மரபுவழி விசுவாசத்தின்படி, பிதா கிறிஸ்துவின்மேல் அதிகாரமுடையவர் என்ற அர்த்தத்தில் ஒருபோதும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதிகாரம் 3-இல் நான் காட்டியபடி, ஆண்–பெண் உறவுகளில் நிரந்தரமான ஒரு படிநிலை உண்டு என்ற தங்கள் கருத்தை ஆதரிப்பதற்காக, நித்திய திரித்துவ உறவுகளுக்குள் ஒரு படிநிலை இருப்பதாகச் சொல்லி அதை மீண்டும் மீண்டும் ஒட்டவைக்க முயன்றவர்கள் நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலாளர்களே. குமாரன்–பிதா உறவைப் பற்றிய மரபுவழி விவரிப்புகள், அவர் பூமியில் இருந்தபோதுங்கூட, பிதா குமாரன்மேல் தம்முடைய "அதிகாரத்தை" நிலைநாட்டுவதாக விவரிப்பதில்லை; மாறாக, தம்மையே கொடுக்கும் அன்பில் குமாரன் பிதாவின் சித்தத்துக்குக் கீழ்ப்படிகிறார் என்றும், அந்தச் சித்தம் உண்மையில் அவருடைய சொந்தச் சித்தமே என்றும் அவை பேசுகின்றன.[196]

"[திருமணத்தில்] தலைமைத்துவம், கீழ்ப்படிதல் என்ற கருத்துகளோடு எனக்கு ஏற்பட்ட முதல் சந்திப்பு அறிவுரீதியாகவும் ஒழுக்கரீதியாகவும் மனக்காயத்தை உண்டாக்கியது" என்றாலும், "தெய்வத்துவத்தின் இரண்டாம் ஆள் தம்மைத்தாமே [கீழ்ப்படுத்தி], ஓர் ஊழியக்காரனின் பங்கை ஏற்றுக்கொண்டதை [காணும்படி], வரம்பெற்ற சில போதிப்பவர்கள் [என்னை] வழிநடத்தியபோது", தன் திருமணத்தில் தானும் "இயேசுவின் பங்கை" வகிக்க முடியும் என்பதைத் தான்

196. சபைப் பிதாவாகிய யோவான் கிறிசோஸ்தோம் (John Chrysostom), இந்தப் பகுதியைக் குறித்துப் பேசும்போது, திரித்துவத்தைப் பற்றிய கீழ்நிலைக் கோட்பாட்டை (subordinationism) இப்படிச் சொல்லி மறுத்தார்: "பிதா குமாரனை, தம் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்பட்ட அடிமையாக அல்ல, மனமுவந்து பணிகிற சுதந்திரமுள்ளவராகவே ஜெனிப்பித்தார். [குமாரன்] அடிமையல்ல; தம்மை ஜெனிப்பித்தவருக்கு உள்ள அதே கனம் அவருக்கும் உண்டு." பாரம்பரியமாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட திரித்துவம், அதிகார உறவுகளை அல்ல, பரஸ்பர அன்பின் உறவுகளையே வலியுறுத்துகிறது. ஆரம்பகாலக் கிழக்கத்திய இறையியலாளர்கள் பிதாவைத் "தெய்வத்துவத்தின் ஊற்றுமூலம்" என்று பேசுகிறார்கள். பிதா நித்தியமாகக் குமாரனை ஜெனிப்பிக்கிறார்; ஆவியானவர் பிதாவிடமிருந்து புறப்படுகிறார். மேற்கத்திய இறையியலாளர்கள், பிதா ஜெனிப்பிக்கும் லோகோஸ் (வார்த்தை) என்ற சொல்லாட்சியையும், பிதா, குமாரன் இருவரிடமிருந்தும் புறப்படும் பரஸ்பர அன்பே பரிசுத்த ஆவியானவர் என்ற சொல்லாட்சியையும் விரும்புகிறார்கள்.

ஏற்றுக்கொண்டதாகக் கேத்தி கெல்லர் (Kathy Keller) ஒப்புக்கொள்கிறார். இந்தத் தொடர்புக்கு அவர் வேதாகம ஆதாரமும் தருகிறார்: "1 கொரிந்தியர் 11:3-இல் பவுல் சொல்கிறார் ... பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் இடையிலான உறவு கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் இடையிலான உறவுக்கு ஒரு மாதிரி"; அந்த உறவில் "ஆணும் பெண்ணும் ... அன்பான அதிகாரத்தையும் அன்பான கீழ்ப்படிதலையும் பிரதிபலிக்கவும் எதிரொலிக்கவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்."[197] வருத்தத்துக்குரிய விஷயம் என்னவென்றால், திருமணத்தைப் பற்றிக் கெல்லர் தம்பதியர் எழுதிய, மிக அதிகமாக விற்பனையான புத்தகத்தின் பெரும்பகுதி அருமையானதாக இருந்தாலும், அது 1 கொரிந்தியர் 11:3-இன் தவறான விளக்கத்தை மட்டுமல்ல, அதன் தவறான பயன்பாட்டையும் பரப்ப உதவியிருக்கிறது; தங்கள் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதன் மூலம், குமாரன் பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படிவதைப் பிரதிபலிப்பது தங்களுக்கே விசேஷமாகக் கொடுக்கப்பட்ட பணி என்று மனைவிகள் நினைக்கும்படி அது செய்கிறது.

நமக்கு "ஒதுக்கப்பட்ட பங்குகளை" திரித்துவத்தில் வேரூன்றச் செய்யும் எந்த வசனமும் இல்லை; நிச்சயமாக 1 கொரிந்தியர் 11:3 அப்படிப்பட்ட வசனம் அல்ல. பவுல் இணையான இரண்டு வரிகளை மட்டுமல்ல, மூன்றாவது ஒன்றையும் தருகிறார் என்பதில் இது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆண் பெண்ணுக்குத் தலையாயிருப்பதைத் தேவன் கிறிஸ்துவுக்குத் தலையாயிருப்பதோடு ஒப்பிட விரும்பும் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள், முதல் வரியை மறந்துவிடுவதுபோலத் தெரிகிறது: கிறிஸ்து ஆணுக்குத் தலையாயிருக்கிறார். தேவனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் இடையிலும், ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலும் ஏதோ ஓர் ஒற்றுமையை ஒருவர் சிரமப்பட்டு வடிகட்டி எடுக்கக்கூடும் ("சாராம்சத்தில் சமம், ஆனால் செயல்பாட்டில் கீழ்நிலை" என்பதே நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் முன்வைப்பது); ஆனால் அதைத்தான் பவுல் போதிக்க முயன்றிருந்தால், கிறிஸ்துவையும் ஆணையும் பற்றிய முதல் வரியை அவர் சேர்த்திருக்க மாட்டார்; ஏனெனில் எந்த ஆணும் கிறிஸ்துவுக்குச் சமமானவன் அல்ல.

ஏவாளின் தலையைப் பற்றிய இந்தக் கருத்தில் இன்னும் ஒரு கேள்வி மீதமிருக்கிறது. தன் சரீரத் தலையைக் கனவீனப்படுத்தும் பெண் தன் உருவகத் தலையையும் கனவீனப்படுத்துகிறாள் என்று 5-ஆம்

197. Tim and Kathy Keller, The Meaning of Marriage, அதி. 6.

வசனத்தில் பவுல் சொல்கிறார்; 3-ஆம் வசனத்தின்படி அந்த உருவகத் தலை “புருஷன்” (ஆண்). அப்படியானால், எந்த ஆணையோ ஆண்களையோ பவுல் குறிப்பிடுகிறார் என்பதே கேள்வி. கோஸ்டன்பெர்கர் (Köstenberger) போன்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள், அது ஆண்களின் ஆவிக்குரிய தலைமைத்துவத்தைக் குறிக்கிறது என்று பதில் சொல்லும் போக்குடையவர்கள். பல நிரப்புக் கோட்பாட்டுப் போதகர்கள் இதை இன்னும் பெரிதாக்கி, ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஓர் ஆண் தலையின் கீழ் இருக்க வேண்டும் – அது அவளுடைய கணவனாக இருந்தாலும், தகப்பனாக இருந்தாலும், ஆண்களால் ஆன போதகர் குழுவாக இருந்தாலும் சரி – என்று சொல்லுவார்கள்.

ஆனால் இன்னும் உறுதியான பதிலுக்கான துப்பு அதற்கு முந்தைய வசனத்தில் இருக்கிறது: “ஒவ்வொரு புருஷனும்” “தன் தலையைக்” கனப்படுத்த வேண்டும் (வச. 4). இந்தச் சொல்லமைப்பு நம்மை மீண்டும் 3-ஆம் வசனத்துக்குக் கொண்டுவருகிறது; அங்கே பதில் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்: ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் “கிறிஸ்து” தலையாயிருக்கிறார். அதுபோலவே, “ஒவ்வொரு ஸ்திரீயும்” தன் தலையைக் கனப்படுத்த வேண்டும் (வச. 5); இதுவும் நம்மை 3-ஆம் வசனத்துக்கே திருப்புகிறது; அங்கே குறிப்பிடப்படும் “புருஷன்” ஆதாம் என்பதைக் காண்கிறோம்; முன்னடையாள அர்த்தத்தில் அவன் எல்லா ஆண்களையும் குறிக்கிறான். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், பவுல் குறிப்பிட்ட எந்த ஓர் ஆணையும் குறிப்பிடுவதற்கு வாய்ப்புக் குறைவு; மாறாக, ஆதாமின் எல்லாக் குமாரர்களையுமே அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

கனத்தைப் பற்றிய இந்தப் பேச்செல்லாம், இனி வெட்கம்-கனம் சார்ந்த கலாச்சாரத்தில் வாழாத நம்மில் பலருடைய மனதில் அவ்வளவாக ஒலிக்காமல் இருக்கலாம்; ஆனால் பவுலின் நிருபத்தை வாசித்தவர்கள் அதை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். இந்தப் பகுதியில் அவர் kephalē என்ற கருத்தையும் கனம் என்ற கருத்தையும் இணைக்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், 3-ஆம் வசனத்தில் பவுல் kephalē என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தும் விதம், இந்தப் பகுதி முழுவதும் ஓடும் மூலம், கனம் என்ற இரண்டு கருத்துகளையும் ஒன்றாக இணைப்பதுபோலத் தெரிகிறது.

ஆகவே, முன்பு எழுப்பப்பட்ட முக்கியமான கேள்விக்கு இப்போது பதில் சொல்வோம்: 3-ஆம் வசனத்தின் அர்த்தம் என்ன? கிறிஸ்து ஆணின்

கனத்துக்குரிய மூலம் (அவனைப் படைத்தவராக); ஆண் (ஆதாம்) பெண்ணின் (ஏவாளின்) கனத்துக்குரிய மூலம்; தேவன் கிறிஸ்துவின் கனத்துக்குரிய மூலம் (அவர் மாம்சமானதில்) என்பதே அதன் அர்த்தம்.[198]

என் முடிவு இது: கிறிஸ்துவின் கீழ்நிலையைப் பற்றியோ ஒரு பெண்ணின் கீழ்நிலையைப் பற்றியோ 3-ஆம் வசனம் எதுவுமே சொல்லவில்லை.

தோட்டத்தில் பவுல் படிநிலையைக் காண்கிறாரா?

ஆதியாகமம் 1-3-ஐக் கவனமாக ஆராய்ந்தால், பாலினப் படிநிலை சிருஷ்டிப்பில் தேவனுடைய நல்ல வடிவமைப்பின் மூலம் அல்ல, வீழ்ச்சியின் விளைவாகவே வந்தது என்பது வெளிப்படும் என்று அதிகாரம் 4-இல் நான் வாதிட்டேன். இந்தக் கருத்துக்கு மாறாக, வீழ்ச்சிக்கு முன்பே பவுல் படிநிலையைக் கண்டார் என்று வாதிட நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் பின்வரும் வசனங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்: “புருஷன் ஸ்திரீயிலிருந்து தோன்றினவனல்ல, ஸ்திரீயே புருஷனிலிருந்து தோன்றினவள்; புருஷன் ஸ்திரீக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை, ஸ்திரீயே புருஷனுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள்” (வச. 8-9). இந்த வசனங்களைக் குறித்து ஷ்ரைனர்

198. இன்னும் விரிவான ஒரு பதில் இப்படி இருக்கலாம்: 3-ஆம் வசனத்தின் அர்த்தம் இதுதான்: ஆதியாகமம் 2-இல், ஆதாம் (ஒவ்வொரு ஆணும்) தன் அடையாளத்தையோ இருப்பையோ கிறிஸ்துவிடமிருந்து பெற்றான்; ஆகவே கிறிஸ்து அவனுடைய கனத்துக்குத் தகுதியானவர். பின்னர் ஆதியாகமம் 2-இல், ஏவாள் (ஒவ்வொரு பெண்ணும்) தன் அடையாளத்தையோ இருப்பையோ ஆதாமிடமிருந்து பெற்றாள்; ஆகவே அவன் (ஒவ்வொரு ஆணும்) அவளுடைய கனத்துக்குத் தகுதியானவன். கடைசியாக, அவர் மாம்சமானதில் (அல்லது ஒருவேளை நித்தியத்தில்), கிறிஸ்து தம் அடையாளத்தையோ இருப்பையோ பிதாவிடமிருந்து பெறுகிறார்/பெற்றார்; ஆகவே பிதா அவருடைய கனத்துக்குத் தகுதியானவர். நாம் இப்படியும் கேட்கலாம்: A என்ற நபர் B என்ற நபருக்கு kephale என்றால், B என்பவர் A-க்கு என்ன? B தன் இருப்பையோ அடையாளத்தையோ A-யிடமிருந்து பெறுகிறார் என்றால், இதைச் சொல்வதற்கான இன்னொரு வழி, B என்பவர் A-யின் சாயல் என்பதுதான். “புருஷன் தேவனுடைய சாயலும் மகிமையுமாயிருக்கிறான்; ஸ்திரீயோ புருஷனுடைய மகிமையாயிருக்கிறாள்” (1 கொரிந்தியர் 11:7) என்று பவுல் சற்று நேரத்தில் சொல்வது, பவுல் இதை மறைமுகமாகக் கருதினார் என்பதைக் காட்டக்கூடும். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், 3-ஆம் வசனத்திலிருந்து இயல்பாக வரும் ஒரு நேர்த்தியான இறையியல் உட்கிடை இது: ஆண் கிறிஸ்துவின் சாயலிலும் ரூபத்திலும் உண்டாக்கப்பட்டான்; ஏவாள் ஆதாமின் சாயலிலும் ரூபத்திலும் உண்டாக்கப்பட்டாள்; கிறிஸ்து தேவனுடைய சாயலும் ரூபமுமாயிருக்கிறார். மீண்டும் சொல்கிறேன், இவற்றில் எதுவும் ஒரு பெண்ணின் கீழ்நிலையையோ கிறிஸ்துவின் கீழ்நிலையையோ குறிக்கவில்லை.

(Schreiner) இப்படிச் சொல்கிறார்: “ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான பங்குகளில் ஒரு வேறுபாட்டை ஆதியாகமம் 2 வெளிப்படுத்துவதாகவே பவுல் அதை விளக்கினார் என்பது வெளிப்படை” – இங்கே அவர் கருதுவது அதிகாரம், கீழ்ப்படிதல் என்ற பங்குகளையே.[199]

ஆனால் இது ஏன் கொஞ்சமும் வெளிப்படையானது அல்ல என்பதை உங்களால் காண முடிகிறதா? 3-ஆம் வசனத்தில் பவுல் பெண்களின் கீழ்நிலையைப் பற்றிப் பேசுகிறார் என்று நாம் முன்கூட்டியே அனுமானித்தால் மட்டுமே, வீழ்ச்சிக்கு முன்பே பவுல் படிநிலையைக் கண்டார் என்ற முடிவுக்கு வருவோம். ஆனால் இந்த வசனங்களில், ஆதியாகமம் 2-ஐப் பற்றி 3-ஆம் வசனத்தில் ஏற்கெனவே சொன்னதை அவர் விரிவாக்குகிறார், அவ்வளவுதான்: “[ஏவாளின்] kephalē [ஆதாம்]” – அவர் மிக முக்கியமான இரண்டு அம்சங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். முதலாவது, ஏவாள் ஆதாமிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டாள்; சொல்லர்த்தமாகவே அவனுடைய பக்கத்திலிருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள் – அதனால்தான் கொரிந்துப் பெண்கள், தோட்டத்துக்குத் திரும்பிப் பார்த்தால் தங்கள் மூலமாக இருக்கும் சபையின் ஆண்களைக் கனப்படுத்த வேண்டும்.[200] இரண்டாவது, ஏவாள் ஆதாமுக்காக உண்டாக்கப்பட்டாள்; அவனுக்குத் துணை-பங்காளராக, அவனுடைய ezer kenegdo-ஆக, அவனை நிறைவு செய்யவும் அவனோடு தோளோடு தோள் நிற்கவும் உண்டாக்கப்பட்டாள் – அதனால்தான் கொரிந்துப் பெண்கள், தோட்டத்தை நினைவுகூரும்போது, தாங்கள் யாருடன் பங்காளர்களாக இருக்கும்படி உண்டாக்கப்பட்டார்களோ அந்த ஆண்களைக் கனவீனப்படுத்தக் கூடாது. (அதே நேரத்தில், கொரிந்து ஆண்களும் பெண்களைக் கனவீனப்படுத்தக் கூடாது; ஏனெனில் பெண்கள் இல்லாமல் அவர்கள் முழுமையற்றவர்கள்.)

சுருக்கமாகச் சொன்னால், ஆதியாகமமும் பவுலும் பாலினங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டையும், ஒருவரையொருவர் கனப்படுத்தும் பரஸ்பரச் சார்பின் அவசியத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன – ஆனால்

199. Tom Schreiner, “Recovering Biblical Manhood and Womanhood”-இல், பக். 133.
200. “புருஷன் ஸ்திரீயிலிருந்து தோன்றினவனல்ல” (வச. 8) – ஆதாமும் ஏவாளைக் கனப்படுத்த வேண்டும் என்று ஆதியாகமம் 2-இலிருந்து வாதிட முடியும்; ஆனால் அவள் அவனுடைய மூலம் என்று சொல்ல முடியாது என்பதைப் பவுல் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இந்தப் பகுதியில் தான் கண்டுபிடித்ததாக ஷ்ரைனர் கூறும் படிநிலைப் “பங்குகளைப்” பற்றி இரண்டுமே எதுவும் சொல்லவில்லை.

பெண்களும் சமமாகத் தேவனுடைய சாயலைத் தாங்குகிறவர்களா?

“புருஷன் ... தேவனுடைய சாயலும் மகிமையுமாயிருக்கிறான்; ஸ்திரீயோ புருஷனுடைய மகிமையாயிருக்கிறாள்” (வச. 7) என்பதைப் பற்றி என்ன? நியாயமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், தங்கள் வாதத்தை வலுப்படுத்த இந்த வசனத்தைப் பயன்படுத்தும் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் மிகக் குறைவு. பெண்களின் கீழ்நிலைக்காக வாதிடக் குரூடெம் (Grudem) இந்த வசனத்தைப் பயன்படுத்தாததற்குக் காரணம், மேலோட்டமாகப் பார்த்தால், பாலினங்கள் வேறுபட்டவை மட்டுமல்ல, “சமமானவையும்” கூட என்ற நம் பொதுவான உறுதியான நம்பிக்கைக்கு இது எதிராக இருப்பதுபோலத் தெரிவதுதான். உண்மையில், பெண்கள் இயல்பாகவே ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற, யாரும் கேள்வி கேட்காத போதனையை நியாயப்படுத்த, சபை வரலாற்றின் பெரும்பகுதி முழுவதும் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆதார வசனம் இதுவே.

பெண்கள் ஆண்களைவிடக் குறைவாகவே தேவனுடைய சாயலில் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பவுல் சொல்கிறாரா? இல்லை.[201] சபை தன் வரலாற்றின் பெரும்பகுதியில் சொன்னதுபோல, தேவனுடைய சாயலில் ஒரு பகுதியை மட்டுமே ஏவாள் ஆதாமிடமிருந்து பெறுகிறாள் என்று சொல்வது ஆதியாகமம் 1-க்கு முரணானது; ஏனெனில் அது தெய்வீகச் சாயலை இரு பாலினங்களிலும் சமமாக அங்கீகரிக்கிறது. ஆதியாகமம் 1-ஐ நன்கு அறிந்த பவுல் இங்கே செய்வதாகத் தெரிவது இதுதான்: தேவன்/கிறிஸ்து ஆதாமின் கனத்துக்குரிய மூலம், ஆதாம் ஏவாளின் கனத்துக்குரிய மூலம் என்ற தம் வாதத்தை அவர் தொடர்கிறார். அவள் தன் இருப்பையும்

201. லூசி பெப்பியாட் (Lucy Peppiatt) (“Women and Worship at Corinth” என்ற நூலில்) மற்றும் வேறு சில வேதாகம அறிஞர்கள் முன்வைக்கும் கருத்து இது: பவுல் இப்படி எழுதுகிறார்தான், ஆனால் உண்மையில், 1 கொரிந்தியரில் வேறு இடங்களில் செய்வதுபோலவே, இந்த இடத்தில் சபையிலுள்ள கள்ளப் போதகர்களை மேற்கோள் காட்டுகிறார். இந்த அதிகாரத்தைக் கையாளக்கூடிய நீளத்தில் வைக்க முயன்றதால், அதை விளக்காமல், எனக்கு அதிக நம்பத்தக்கதாகத் தோன்றும் சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபாலின் (Cynthia Westfall) விளக்கத்தையே சார்ந்திருக்க முடிவு செய்தேன்.

அடையாளத்தையும் தேவனிடமிருந்து மட்டுமல்ல, ஆதாமிடமிருந்தும் பெறுகிறாள். ஆராதனையில் அந்த முக்காட்டை அணிவதன் மூலம் பெண்கள் ஆண்களைக் கனப்படுத்துகிறார்கள்.

கனம் செல்லும் திசை தலைகீழாக மாறுவதையும் பவுல் சுட்டிக்காட்டக்கூடும் – ஆதாம் தேவனுடைய மகிமையும் சாயலுமாயிருக்கிறான் (அதாவது தேவனுடைய மகிமையான சாயல்). அதுபோலவே, ஏவாள் ஆதாமின் மகிமையான சாயல். ஏவாளில் தான் பிரதிபலிக்கப்படுவதை முதன்முதலாகக் கண்டபோது ஆதாம் சொன்ன மகிழ்ச்சியின் வார்த்தைகளோடு இது நன்றாகப் பொருந்துகிறது: “கடைசியாக! இவள் என் எலும்பில் எலும்பும், என் மாம்சத்தில் மாம்சமுமாயிருக்கிறாள்.” பெண்கள் ஆதாமிலுள்ள தங்கள் மூலத்தைக் கனப்படுத்த வேண்டுமென்றால், ஆண்கள் பெண்களிலுள்ள தங்கள் சொந்தச் சாயலைக் கனப்படுத்த வேண்டும்.

பவுலின் வார்த்தைகளை (ஆதாமிலிருந்து ஏவாளுக்கு) மதிப்புக் குறைந்துகொண்டே போவதை விவரிப்பதாக வாசிப்பதற்குப் பதிலாக, மகிமை படிப்படியாக உயர்ந்து உச்சத்தை அடைவதாக ஒருவேளை நாம் அவற்றை வாசிக்க வேண்டும். ஆதாம் தேவனுடைய சாயலும் மகிமையும் மட்டுமே; ஏவாளோ தேவன், ஆதாம் ஆகிய இருவருடைய சாயலும் மகிமையுமாயிருக்கிறாள். ஆதியாகமம் 1, 2 அதிகாரங்களை வாசிக்கும்போது இப்படித்தானே தெரிகிறது? இரண்டு அதிகாரங்களிலும், தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் மகுடம் கடைசியில் வருகிறது. 1-ஆம் அதிகாரத்தில் அது மனிதகுலம். 2-ஆம் அதிகாரத்தில் அது பெண். ஆதாம் மண்ணிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டான்; ஏவாளோ மாம்சத்திலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டாள்.[202] பெண்கள் இவ்வளவு மதிப்பிழக்கச் செய்யப்பட்ட ஓர் உலகத்தில், இங்கே ஆதியாகமமும் பவுலும் சொல்லும் வார்த்தைகள், கலாச்சாரத்துக்கு எதிராக நிற்கும் வார்த்தைகளிலேயே மிக வலிமையானவை.

202. இங்கே பவுலின் வாதத்தைக் கவனமாகப் பின்பற்றினால், ஏவாள் ஆதாமைவிடத் தாழ்ந்தவள் என்பதைவிட, ஆதாம் ஏவாளைவிடத் தாழ்ந்தவன் என்று சொல்லவே நாம் அதிகம் சாய்வோம். நிச்சயமாக, பெண்வெறுப்பு நிறைந்த தன் வரலாற்றின் பெரும்பகுதியில் சபை செய்த பிழைக்கு நேர் எதிரான பிழையைத் தவிர்ப்பதற்காக, நாம் அப்படிச் சொல்ல மாட்டோம்.

பெண்கள் அதிகாரத்தின் “அடையாளத்தை” அணிய வேண்டுமா?

இப்போது இந்தப் பகுதியில் எனக்கு மிகவும் பிடித்த வசனத்துக்கு வருவோம்: “இந்தக் காரணத்தினால்தான், தூதர்களினிமித்தம், ஸ்திரீயானவள் தன் சொந்தத் தலையின்மேல் அதிகாரமுடையவளாயிருக்க வேண்டும்” (வச. 10). 1881-ஆம் ஆண்டின் RV கொண்டுவந்த புதுமையான மொழிபெயர்ப்பைப் பின்பற்றி, ESV இந்த வசனத்தை இப்படி மொழிபெயர்க்கிறது: “ஆகையால், தூதர்களினிமித்தம், மனைவி தன் தலையின்மேல் அதிகாரத்தின் ஓர் அடையாளத்தை உடையவளாயிருக்க வேண்டும்.” முன்பு மேற்கோள் காட்டப்பட்ட NIV போன்ற பொருள்சார்ந்த (dynamic) மொழிபெயர்ப்பு அல்ல, தான் சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு என்று ESV கூறிக்கொள்வதால், இரண்டில் ESV மொழிபெயர்ப்பே அதிகச் சொல்லுக்குச் சொல்லானது என்று நீங்கள் அனுமானிப்பீர்கள். ஆனால் நீங்கள் நினைப்பது தவறு. மூல கிரேக்கம் எந்த விதமான அடையாளத்தையோ சின்னத்தையோ குறிப்பிடவே இல்லை.

ESV ஏன் அப்படிச் செய்கிறது? பெண்ணின் முக்காடு, அவள்மேல் ஆண்களுக்கு, அல்லது ஒருவேளை அவளுடைய கணவனுக்கு, உள்ள “அதிகாரத்தின்” (கிரேக்கம்: exousia) அடையாளம் என்று வாதிடுவது நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களுக்கு வசதியாக இருக்கிறது. ஆனால் பவுல் அப்படி ஒருபோதும் சொல்லவில்லை. இந்த வசனத்தின் பல அம்சங்களைக் குறித்து வேதாகம அறிஞர்கள் விவாதித்தாலும், நாம் கேட்க வேண்டிய முக்கியமான கேள்வி இதுதான்: இங்கே பவுல் பேசும் “அதிகாரம்” யாரிடம் இருக்கிறது? அவளிடம் “அதிகாரத்தின் ஓர் அடையாளம்” மட்டுமே இருக்கிறது என்றால், பொதுவாக ஆண்களுக்கோ, அல்லது ஒருவேளை குறிப்பிட்ட சில ஆண்களுக்கோ அவள்மேல் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று அர்த்தமாகும். ஆனால் கிரேக்க மூலமோ, பெண் தானே தன் சொந்தத் தலையின்மேல் “அதிகாரமுடையவள்” என்று சொல்கிறது. இயேசு தம் சீஷர்களுக்குச் சாத்தானின்மேல் “அதிகாரம்” (exousian … epi) கொடுத்ததிலும் இதே சொல்லமைப்பு வருகிறது. புதிய ஏற்பாட்டில் exousia என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படும் மற்ற 102 இடங்களிலும், 1 கொரிந்தியரில் அது

வரும் ஒன்பது இடங்கள் உட்பட, அது ஒருவர் தாமே உடைய அதிகாரத்தையே குறிக்கிறது.[203] பவுலின் கருத்து இதுதான்: சிருஷ்டிப்பில் தேவன் ஏவாளுக்கும் அவளுடைய குமாரத்திகளுக்கும் ஏதோ ஒரு வகையான அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருந்தால், அதை அவளிடமிருந்து பறித்துக்கொள்வது எந்த ஆணுக்கும் (வேதாகம மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கும்) உரியதல்ல. ஆனால் ESV மொழிபெயர்ப்பு சுட்டிக்காட்டுவது இதற்கு நேர் எதிரானது. 1 கொரிந்தியர் 11-ஐப் பற்றிய நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாசிப்பின் மிகப் பெரிய பலவீனம் இங்கேதான் இருக்கிறது: உண்மையில் ஏதாவது ஒரு வகையான அதிகாரத்தைக் குறிப்பிடும் ஒரே இடம் பெண்ணின் அதிகாரத்தைப் பற்றியே பேசுகிறது. அவளுடைய அதிகாரத்துக்கும் அவளுடைய முக்காட்டுக்கும் ஏதோ தொடர்பு இருக்கிறது என்பது உண்மைதான்; ஆனால் வலியுறுத்தப்படுவதாகத் தெரியும் கருத்து, முதலாவதாக அதை அணிவதற்கு அவளுக்கு இருக்கும், யாரும் கட்டாயப்படுத்தாத சொந்த உரிமையே. முக்காடு அணிவதற்கான அவளுடைய உரிமையைப் பற்றிய இந்தக் கருத்தைப் பவுல் ஏன் சேர்க்க வேண்டும்? அறிஞர்களுக்கு உறுதியாகத் தெரியவில்லை; ஆனால் கொரிந்துப் பெண்களை முக்காட்டை அகற்றும்படி அழுத்தம் கொடுத்தவர்கள் அந்தப் பெண்களே அல்ல, சில ஆண்கள்தான் என்று சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Westfall) வாதிடுகிறார். நாம் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், அதுதான் காரணம் என்றால், பெண்களைச் சங்கடமான நிலையில் தள்ள முயலும் அந்த ஆண்களை எதிர்த்து நிற்கும்படி பவுல் பெண்களை உற்சாகப்படுத்துகிறார்.

பெண் தானே உடைய இந்த அதிகாரத்துக்குப் பவுல் இரண்டு காரணங்களைத் தருகிறார். முதலாவது காரணம், 10-ஆம் வசனத்தின் தொடக்கத்திலுள்ள வார்த்தைகளால் (“இந்தக் காரணத்தினால்தான்”) சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது; அது நம்மை 8, 9 வசனங்களுக்குத் திருப்புகிறது; அங்கே சிருஷ்டிப்பின் உச்சமாகிய அவள், ஆதாமின் பங்காளராக அவனோடு தோளோடு தோள் நிற்க வருகிறாள்; ஆகவே அவள் அவனை அவமானப்படுத்தக் கூடாது. சிருஷ்டிப்பின் சிகரமும் ஆதாமுக்குச் சமமானவளுமான அவள் நிச்சயமாகத் தன் சொந்தக் கால்களில் நிற்க முடியும் அல்லவா என்று அவர் வாதிடுகிறார். இரண்டாவது காரணம் “தூதர்களினிமித்தம்.” அதன் அர்த்தம் என்ன? அறிஞர்கள் பல

203. Philip Payne, Man and Woman, One in Christ, அதி. 10.

யோசனைகளை முன்வைக்கிறார்கள். அவற்றில் இரண்டு எனக்கு மிகவும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவையாகத் தோன்றுகின்றன: ஒன்று, சிருஷ்டிப்பின்போது அங்கே இருந்த தூதர்களை (ஏவாள் தன் முழு மகிமையோடு வந்தபோது அங்கே இருந்தவர்களை) அது குறிக்கிறது; அல்லது, ஒருவேளை இன்னும் அதிக நம்பத்தக்க விதமாக, இதே நிருபத்தில் தூதர்களைப் பற்றிப் பவுல் முன்பு சொன்ன கூற்றோடு அது தொடர்புடையது; அந்தப் பகுதியில், பரிசுத்தவான்கள் ஒருநாள் தூதர்களை நியாயந்தீர்ப்பார்கள் என்று அவர் சொல்கிறார்[204] – அப்படியானால், பெண்கள் தங்கள் சொந்த உடையைக் குறித்துத் தாங்களே பொறுப்பெடுப்பது முற்றிலும் பொருத்தமானது; ஏனெனில் ஏவாளும் அவளுடைய குமாரத்திகளும், ஆண்களோடு சேர்ந்து, ஒருநாள் முழுப் பிரபஞ்சத்தையும் ஆளப்போகும் அரச குலத்தவர்கள்.

4-5 வசனங்கள் போகிறபோக்கில் சொல்வதுபோல, ஆண்கள் மட்டுமல்ல, பெண்களும் ஜெபத்திலும் தீர்க்கதரிசனத்திலும் பங்களிக்க முடிந்ததற்குக் காரணம் சரியாக இந்தத் தேவன் கொடுத்த அதிகாரமே.

ஆகிலும் கர்த்தருக்குள்

இந்தப் பகுதியில் இதுவரை பவுல் சொன்னவை, அவர் ஆண்களை (வச. 3-6) உயர்த்துகிறார் என்றும், பெண்களையும் (வச. 7, 10) உயர்த்துகிறார் என்றும் விளக்கப்படக்கூடியவை; அப்படி விளக்கப்பட்டும் இருக்கின்றன. ஆனால் இறுதியில், சுவிசேஷத்திலும் சபையிலும் இரு பாலினத்தவரும் சமமானவர்கள், ஒருவரையொருவர் சமமாகச் சார்ந்திருக்கிறவர்கள் என்பதை அவர் மிகத் தெளிவாக்குகிறார்: “ஆகிலும் கர்த்தருக்குள் ஸ்திரீ புருஷனைச் சாராதவளுமல்ல, புருஷன் ஸ்திரீயைச் சாராதவனுமல்ல” (வச. 11). ஆதாம் ஏவாளின் உயிரியல் மூலம் என்று (ஆகவே எல்லாப் பெண்களும் எல்லா ஆண்களையும் கனப்படுத்த வேண்டும் என்று) 3-ஆம் வசனத்தில் அவர் சொன்னார்; ஆனால் இப்போது, ஒவ்வொரு ஆணும் தன் உயிரியல் தோற்றத்தை ஒரு தாயில் கண்டடைகிறான் என்பதையும் அவர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்: “ஸ்திரீ புருஷனிலிருந்து தோன்றினதுபோல, புருஷனும் ஸ்திரீயினால் பிறக்கிறான்” (வச. 12); ஆகவே எல்லா ஆண்களும் எல்லாப் பெண்களையும் கனப்படுத்த வேண்டும். ஆதியாகமம் 2-இல் ஏவாள் எப்படித் தோன்றினாள் என்பதைப்

204. 1 கொரிந்தியர் 6:1-2

பற்றிய ஒரு கவனிப்பை, இந்த உலகத்தில் ஒவ்வொரு ஆணும் எப்படித் தோன்றுகிறான் என்பதைப் பற்றிய ஒரு கவனிப்போடு கலப்பதன் மூலம், கனம் இரு திசைகளிலும் பாய வேண்டும் என்பதைப் பவுல் தெளிவுபடுத்துகிறார் – இதனால், சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாலினப் படிநிலைக்காக வாதிடுவதற்கு நமக்கு இன்னும் குறைவான வாய்ப்பே மிஞ்சுகிறது. பரஸ்பரம், சமத்துவம், ஒற்றுமை – அதே நேரத்தில் பாலினங்களை வேறுபடுத்திக் காட்டிக்கொண்டே: இதைத்தான் தேவன் ஆரம்பம் முதலே மனதில் கொண்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது.

இந்தப் பகுதியில் பவுல் பொதுவான ஆண்–பெண் உறவுகளைப் பற்றி அல்ல, கணவன் மனைவியைப் பற்றி மட்டுமே பேசுகிறார் என்று சில அறிஞர்கள் வாதிடுகிறார்கள். இது சாத்தியம்தான், ஆனால் அதற்கான வாய்ப்பு மிகக் குறைவு. இந்தப் பகுதி கணவன் மனைவியைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்றால், “ஆண்”, “பெண்” என்பதற்கான கிரேக்கச் சொற்களை “கணவன்”, “மனைவி” என்றும் மொழிபெயர்க்கலாம். ஆனால் முழுப் பகுதியையும் நாம் வாசித்தால், எல்லா ஆண்களும் எல்லாப் பெண்களும் ஒருவரோடொருவர் உறவாடும் விதத்தையே பவுல் குறிப்பிடுகிறார் – அது திருமணமான தம்பதியரை உள்ளடக்குகிறது, அவர்களுக்கு அப்பாலும் செல்கிறது – என்று பெரும்பாலான அறிஞர்கள் வாதிடுகிறார்கள்.[205]

அப்படியிருந்தும், பவுல் திருமணமான தம்பதியரிடம் மட்டுமே பேசுகிறார் என்று சொல்லும் சிறுபான்மை அறிஞர்கள் சொல்வது சரியென்றால், 5-ஆம் வசனத்திலுள்ள பெண்ணின் உருவகத் தலை, கிரேக்க-ரோமக் கலாச்சாரத்தின்படி அவளுக்குப் “பொறுப்பாளராக” இருந்த ஆணாகிய அவளுடைய paterfamilias-ஐ (குடும்பத் தலைவனை) ஒருவேளை குறிக்கிறது என்று நாம் முடிவு செய்யலாம். அப்படியானால், அவனைக் கனப்படுத்தும்படி பவுல் அவளிடம் சொல்கிறார்; ஆனால் அவள்

205. திருமணமாகாத பெண்களும் விதவைகளும் இனி தங்கள் முக்காட்டை – தங்களுக்குக் கண்ணியம் தரும் அதையே – அகற்றுவதாக நாம் கற்பனை செய்தாலொழிய. ஆனால் மிக வலுவான வாதம் இதுதான்: 12-ஆம் வசனத்தில் “ஒவ்வொரு புருஷனும் ஸ்திரீயினால் பிறக்கிறான்” என்று பவுல் சொல்கிறார் – “ஒவ்வொரு கணவனும் தன் மனைவியினால் பிறக்கிறான்” என்று வாசித்தால் இதற்கு அர்த்தமே இல்லை. “இந்தப் பிரச்சினை, குறுகிய குடும்ப வட்டத்துக்குள் உள்ள உறவுகளை மட்டுமல்ல, ஒட்டுமொத்தப் பாலின உறவுகளையே பற்றியது என்று மிகப் பெரும்பான்மையான எழுத்தாளர்கள் நம்பத்தக்க விதத்தில் வாதிடுகிறார்கள்” என்று திசெல்டன் (Thiselton) “1 Corinthians (NIGTC)”-இல் குறிப்பிடுகிறார்.

அவனுக்குக் கீழ்நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு அவர் எந்த ஆதரவும் தருவதில்லை – உண்மையில், முழுப் பகுதியும் பாலினங்களைச் சமநிலைப்படுத்தும் திசையிலேயே நகர்கிறது. குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில், கணவனை kephalē என்று பவுல் பேசும் மற்ற இடத்தில் (எபேசியர் 5-இல்), கணவன்–மனைவி உறவை அவர் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல் என்ற எல்லாவற்றையும் தழுவும் கருத்துக்குள் வைக்கிறார். அதுபோலவே, இங்கே 1 கொரிந்தியர் 11-இல், பரஸ்பரச் சார்பு பற்றிய ஒரு போதனையோடு அவர் முடிக்கிறார்.

இந்தப் பகுதி எல்லா ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான உறவுகளைக் குறித்தாலும் சரி, அல்லது (இதற்கு வாய்ப்புக் குறைவு) கணவன் மனைவியருக்கு இடையிலான உறவுகளை மட்டுமே குறித்தாலும் சரி, "ஆணின் தலைமைத்துவத்துக்குத் தாங்கள் கீழ்ப்படிகிறவர்கள் என்பதைக் காட்டும்படி பெண்கள் முக்காடு அணிய வேண்டுமென்று பவுல் விரும்புகிறார்" என்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டுக் கூற்றை நாம் நம்பிக்கையோடு தூக்கி எறியலாம் என்று நினைக்கிறேன்.[206] நம்மில் பெரும்பாலானோருக்கு இது மிக அருமையான செய்தி! எல்லாப் பெண்களும் எல்லா ஆண்களுக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டுமென்று தேவன் விரும்பினார் என்று கற்பனை செய்து பாருங்கள்; தம் வாதத்தைச் சிருஷ்டிப்பில் வேரூன்றச் செய்யும் பவுல் மறைமுகமாகச் சொல்வது அதுவாகவே இருக்கும். அது திருமணங்களிலும், குடும்ப உறவுகளிலும், நண்பர் வட்டங்களிலும், பணி உறவுகளிலும், சமூகத்திலும், சபையிலும் ஆண்களுக்குப் பெண் கீழ்ப்படிவதை உள்ளடக்கும். ஆண்களிடம் கீழ்ப்படியும் மனப்பான்மை கொண்டிருக்கும்படி இந்தப் பகுதி தங்களுக்குப் போதிக்கிறது என்று தவறாகப் புரிந்துகொண்ட பெண்கள்மேல், யுகங்கள் முழுவதும் இந்தத் தவறான போதனை ஏற்படுத்திய முடக்கும் விளைவை நினைத்தாலே எனக்கு நடுக்கம் உண்டாகிறது. வருத்தத்துக்குரிய விதமாக, Recovering Biblical Manhood and Womanhood என்ற புத்தகத்தின் தொடக்க அதிகாரத்தில் பைப்பர் (Piper) இன்னும் போதிப்பது இதுவே: "முதிர்ச்சியடைந்த பெண் ... தகுதியுள்ள ஆண்களோடு தனக்குள்ள எல்லா உறவுகளிலும் ஏதாவது ஒரு வடிவில் ஆண்களின் பலத்தையும் தலைமைத்துவத்தையும் உறுதிப்படுத்துவாள்."[207] நன்றி செலுத்தும்படியாக, இயேசுவும், இந்தப் பகுதியைப் பற்றிய ஒரு நல்ல

206. Schreiner, "Recovering Biblical Manhood and Womanhood"-இல், பக். 132, 135.
207. John Piper, "Recovering Biblical Manhood and Womanhood"-இல், பக். 21.

ஆய்வும், இந்தத் தவறான விளக்கம் பெண்களை ஊனமாக்குவதற்குத் தீர்க்கமாக முடிவு கட்டுகின்றன.

இந்தப் பகுதியை அதிகாரம்–கீழ்ப்படிதல் என்ற விதத்தில் வாசிப்பதற்காக நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் முன்வைக்கும் ஒவ்வொரு வாதத்தையும் நாம் எவ்வளவு அதிகமாகப் பார்க்கிறோமோ, அவ்வளவு அதிகமாக, ஒவ்வொன்றும் ஏன் நிராகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் காண்கிறோம்: பெண்களைக் குறைக்காமலும் கீழ்நிலைப்படுத்தாமலும், உண்மையில் அவர்களை அற்புதமாக உயர்த்தும் ஒரு வேதப்பகுதியின் பரிதாபமான திரிபே அவை ஒவ்வொன்றும்.

முதல் பார்வையில் நிரப்புக் கோட்பாட்டு முடிவுகளை ஆதரிப்பதுபோலத் தோன்றும் பவுலின் மூன்று வேதப்பகுதிகளில் இரண்டாவதை இப்போது ஆராய்வோம்.

1 கொரிந்தியர் 14:33-35

1 கொரிந்தியர் 11-இல் நாம் இப்போதுதான் கண்டதுபோல, பவுல் பெண்களுக்குப் பெரும் கண்ணியத்தை அளிக்கிறார். ஜெபத்திலும் தீர்க்கதரிசனத்திலும் பெண்கள் பங்கேற்பதை அவர் பாராட்டுவது மட்டுமல்ல, முக்காடுகளைப் பற்றிய அவருடைய கருத்துகள், எல்லாப் பெண்களும் தகுந்தபடி கனப்படுத்தப்படுவதைக் காண வேண்டும் என்ற அவருடைய விருப்பத்தில் வேரூன்றியிருக்கின்றன. அதே நிருபத்தில் பின்னர், முதல் வாசிப்பில் நிச்சயமாக முந்தைய பகுதிக்கு முரண்படுவதுபோலத் தோன்றும் இன்னொரு பகுதி வருகிறது:

33 ஏனெனில், தேவன் கலகத்துக்குத் தேவனாயிராமல், சமாதானத்துக்குத் தேவனாயிருக்கிறார் – பரிசுத்தவான்களுடைய சபைகளெல்லாவற்றிலும் இருக்கிறதுபோல. 34 சபைகளில் ஸ்திரீகள் பேசாமலிருக்க வேண்டும். பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதியில்லை; நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும். 35 அவர்கள் ஏதாவது ஒன்றைக் குறித்து அறிய விரும்பினால், வீட்டிலே தங்கள் சொந்தப் புருஷர்களிடத்தில் கேட்கட்டும்; ஏனெனில் ஸ்திரீ சபையிலே பேசுவது வெட்கமாயிருக்கிறது.

இந்தப் பகுதியைக் குறித்து அறிஞர்கள் முடிவில்லாமல் விவாதிப்பதால், பல்வேறு அறிஞர்கள் முன்வைத்த ஐந்து முக்கிய நிலைப்பாடுகளை நான் முன்வைக்கிறேன். (உண்மையில் ஆறு நிலைப்பாடுகள் இருக்கின்றன; ஆனால் அவற்றில் ஒன்று இன்னொன்றின் வளர்ச்சி என்பதை நான் காட்டுவேன்; ஆகவே அதை ஒரு துணை நிலைப்பாடாகக் கருதுவேன்.) வாதங்களை நானே எடைபோட்டுப் பார்த்ததன் அடிப்படையில், மிகப் பலவீனமானது என்று நான் நம்புவதிலிருந்து மிக வலுவானது வரை அவற்றை வரிசைப்படுத்தும் சுதந்திரத்தையும் நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

நிலைப்பாடு 1: ஆராதனைக் கூடுகைகளில் பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும்

சபைக் கூடுகைகளில் பெண்கள் பேசுவதற்கு 11-ஆம் அதிகாரத்தில் அனுமதித்த பவுல், 14-ஆம் அதிகாரத்தில் அதே செயலைத் தடைசெய்வதுபோலத் தோன்றுவதை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது என்று அறிஞர்கள் போராடியிருக்கிறார்கள். பெண்களின் தாழ்வுநிலையும் கீழ்நிலையும் பொதுவாக இன்னும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படாமல் இருந்த 1960-கள் வரை, ஓரிஜென் (Origen) போன்ற ஒரு சபைப் பிதாவின் காலம் முதல் விளக்கவுரையாளர் சார்ல்ஸ் ரைரி (Charles Ryrie) வரை, அறிஞர்கள், பெண்கள் பொதுவான விதியாக மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்றே பவுல் கருதினார் என்று நம்பினார்கள். பெண்கள் பேசக்கூடிய விதிவிலக்குகள் இருக்கலாம் என்று ரைரி 1958-இல் குறைந்தபட்சம் சேர்த்துக்கொண்டார்.

ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட வேதவசனத்துக்கு வேதாகமத்தின் மற்றப் பகுதியே எப்போதும் சிறந்த விளக்கவுரை என்றால், இந்த வரலாற்று நிலைப்பாடு நிராகரிக்கப்பட வேண்டும். 11-ஆம் அதிகாரத்திலும், 14-ஆம் அதிகாரத்தின் பெரும்பகுதியிலும், சபையில் பெண்கள் பேசுவதைப் பவுல் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகவே, எல்லாச் சபைகளிலும் எல்லாப் பெண்களும் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்பதே இந்த வசனங்களிலுள்ள அவருடைய அறிவுரைகளின் அர்த்தம் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

1960-களுக்குப் பின் பெண்களின் சமத்துவம் கண்டறியப்பட்டதால் இன்னும் அதிகமாக வெளிப்பட்ட இந்த நிலைப்பாட்டின் நம்பகத்தன்மையின்மை, இந்தப் பகுதியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இன்னும் பல முயற்சிகளுக்கு வழிவகுத்திருக்கிறது.

நிலைப்பாடு 2: பெண்கள் தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானிக்கக் கூடாது

இந்த நிலைப்பாடு, பெண்களைப் பவுல் மௌனமாக்குவதைச் சில வசனங்களுக்கு முன்பு அவர் கொடுத்த அறிவுரையோடு இணைக்கிறது: “தீர்க்கதரிசிகள் இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் பேசட்டும்; மற்றவர்கள் சொல்லப்படுகிறதைக் கவனமாய் நிதானிக்கட்டும்” (வச. 29). பவுல் பெண்களை ஓரளவு மட்டுமே மௌனமாக்குகிறார் என்று இது வாதிடுகிறது. ஆண் தீர்க்கதரிசிகளும் பெண் தீர்க்கதரிசிகளும் பேசலாம் என்றாலும், தீர்க்கதரிசனச் செய்திகளைப் பெண்கள் நிதானிக்கக் கூடாது என்று இந்த நிலைப்பாடு முடிவு செய்கிறது.[208]

கணவர்களைப் பற்றிய குறிப்பின் (வச. 35) அடிப்படையில், பண்டைய உலகில் ஒரு பெண் தன் சொந்தக் கணவனுடைய அல்லது மற்ற ஆண்களுடைய தீர்க்கதரிசனங்களைப் பொதுவில் மதிப்பிடுவது கலாச்சார ரீதியாகச் சங்கடமானதாக இருந்திருக்கும், ஆகவே பவுல் குறிப்பிடும் “ஒழுங்கை” மீறுவதாக இருந்திருக்கும் என்று இந்த நிலைப்பாடு கருதுகிறது.

இந்த நிலைப்பாட்டில் பல பலவீனங்கள் உள்ளன. முதலாவது, 29-ஆம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்படும் “மற்றவர்கள்” என்போர், ஒருவருடைய தீர்க்கதரிசனத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும், அங்கே கூடியிருக்கும் அனைவருமே. இவர்கள்தான் நிதானிக்க வேண்டும்; அந்தக் குழுவில் மற்றப் பெண்களும் அடங்குவார்கள். இரண்டாவது, 29-ஆம் வசனம் 34, 35 வசனங்களிலிருந்து சற்றுத் தொலைவில் இருக்கிறது. இடையிலுள்ள வசனங்கள், தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானிப்பது என்ற

208. தீர்க்கதரிசனங்களை “நிதானித்தல்” என்று பவுல் சரியாக எதைக் கருதினார் என்பது நிச்சயமில்லை. ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தின் மூலத்தை ஆவிக்குரிய விதத்தில் பகுத்தறிவதை அது குறிக்கிறதா, அல்லது அதன் உள்ளடக்கத்தைக் கோட்பாட்டு ரீதியாக விமர்சிப்பதையா, அல்லது ஒருவேளை பல தீர்க்கதரிசனங்களின் சேர்க்கையின் மூலம் தேவன் என்ன சொல்லக்கூடும் என்று சிந்திப்பதையா, அல்லது சொல்லப்படுவதை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்று தீர்மானிப்பதையா?

தலைப்பிலிருந்து விலகி, தீர்க்கதரிசிகள் தங்கள் முறைக்காகக் காத்திருந்து தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்வது என்ற தலைப்புக்கு மாறுகின்றன (வச. 30-32). 29-ஆம் வசனத்திலுள்ள சொற்றொடரிலிருந்து எதுவும் 34-35 வசனங்களில் திரும்பச் சொல்லப்படவில்லை; தீர்க்கதரிசனத்தை மதிப்பிடுவது பற்றிய சொற்றொடருக்கும், பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற பவுலின் அறிவுரைகளுக்கும் இடையே எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. பெண்கள் வீட்டில் கற்றுக்கொண்டு கேள்வி கேட்க வேண்டும் என்ற பவுலின் யோசனையும் தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானிப்பதோடு தொடர்புடையதல்ல. கடைசியாக, தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானிப்பதற்குப் பகுத்தறியும் ஆவிக்குரிய வரம் தேவைப்படும்; தேவன் அதை ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கொடுக்கிறார் (12:10).

இந்த நிலைப்பாடு சரியாக இருப்பதற்கு இவ்வளவு குறைந்த வாய்ப்பே இருந்தாலும், பல நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் தொடர்ந்து இதை ஊக்குவித்து, இன்னும் மேலும் வளர்த்தெடுக்கிறார்கள்.

நிலைப்பாடு 2A: ஆண் மூப்பர்களின் பங்கைப் பெண்கள் அபகரிக்கக் கூடாது

இந்த நிலைப்பாட்டை நான் 2a என்று குறியிட்டிருக்கிறேன்; ஏனெனில் இது முந்தைய நிலைப்பாட்டிலிருந்து சமீபத்தில் கிளைத்த ஒன்று. குரூடெம் (Grudem), கார்சன் (Carson), கெல்லர் தம்பதியர் ஆகியோர் கொண்டிருக்கும், நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களிடையே மேலோங்கி நிற்கும் நிலைப்பாடும் இதுவே. இந்த நிலைப்பாடு பெண்களை மௌனமாக்காவிட்டாலும், அவர்களை எல்லா இடங்களிலும் கீழ்நிலைப்படுத்துவதற்கு ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்கிறது. பெண்கள் தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானிப்பதைப் பவுல் தடைசெய்கிறார் என்பதில் இது நிலைப்பாடு 2-உடன் ஒத்துப்போகிறது; பின்பு இந்தக் கூடுதல் காரணத்தையும் தருகிறது: சபையின் மூப்பர்கள் மட்டுமே தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானிக்க முடியும்; அதனால்தான் பெண்கள் அப்படிச் செய்வதைப் பவுல் விரும்பவில்லை.

என் கருத்தில், இது மூல நிலைப்பாட்டைவிட இன்னும் பலவீனமானது; ஏனெனில் இது இரண்டு முறை தாவுகிறது. இது 30-32 வசனங்களைத்

தாண்டி 29-ஆம் வசனத்துக்குத் தாவுவது மட்டுமல்ல, முழு நிருபத்திலும் எங்குமே கொடுக்கப்படாத ஒரு காரணத்துக்கும் தாவுகிறது. குரூடெம் (Grudem) தரும் நியாயம் இதுதான்: பெண்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம், அதாவது திடீரென்று கிடைக்கும் ஒரு வெளிப்பாட்டைப் பகிர்ந்துகொள்ளலாம்; ஆனால் தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுவதற்குக் கோட்பாட்டு அதிகாரம் தேவை; அது ஆண்கள் மட்டுமே உள்ள மூப்பர்களின் தளம். பின்பு இந்த நிலைப்பாடு மறுபடியும் தாவுகிறது. பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிக்க அனுமதி இல்லை என்று சொல்லும் 1 தீமோத்தேயு 2:12 வரை அது தாவுகிறது. இந்த வசனத்தை முந்தைய வசனத்தோடு குறுக்கு ஒப்பீடு செய்து, பெண்கள் “நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி கீழ்ப்படிந்திருக்க” வேண்டும் என்ற குறிப்பு, ஆதியாகமம் 2 போதிக்கும் பாலினப் பங்குகளின்படி அவர்கள் ஆண் மூப்பர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் என்று பொருள்கொள்ளப்படுகிறது.

நிலைப்பாடு 2-இல் குறிப்பிடப்பட்ட எல்லாப் பலவீனங்களும் இங்கேயும் பொருந்தும்; ஆனால் இந்த நிலைப்பாடு பல காரணங்களுக்காக இன்னும் அதிக விமர்சனத்தைச் சம்பாதித்திருக்கிறது. இந்த முழு நிருபத்திலும் பவுல் எங்குமே மூப்பர்களைக் குறிப்பிடவில்லை. சில தீவிரமான நிரப்புக் கோட்பாட்டுக் கழைக்கூத்துகளைச் செய்யாமல் பார்த்தால், 1 கொரிந்தியரில் எதுவுமே ஆணின் அதிகாரத்தைக் குறிப்பிடவோ, போதிப்பது ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரிய பணி என்று சுட்டிக்காட்டவோ இல்லை.

இன்றைய கரிஸ்மாட்டிக் சபைகள் தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானிக்க மூப்பர்களை மட்டுமே அனுமதிக்கக்கூடும்; ஆனால் 1 கொரிந்தியர் 14-இல், தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளைக் கொண்டுவரவும் நிதானிக்கவும் முழுச் சபையின் முதிர்ச்சியைப் பவுல் நம்புகிறார். உண்மையில், இந்த நிருபத்தில், கீழ்ப்படிய வேண்டிய ஏதாவது ஒரு தலைமையைப் பற்றிய சாத்தியமான ஒரே குறிப்பு, “ஸ்தேவனாஸுடைய வீட்டார்” அனைவரையும் பற்றியதே – அவர்களுக்குக் கொரிந்தியர்கள் “கீழ்ப்படிய” வேண்டும். எல்லா வீட்டாரைப் போலவே இந்த வீட்டாரிலும் சில பெண்கள் இருந்திருப்பார்கள்; ஆகவே மூப்பர்கள் மட்டுமே தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிட அனுமதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதைவிட, ஸ்தேவனாஸ் வீட்டுப் பெண்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி கொரிந்து

ஆண்கள் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டார்கள் என்பதற்கே வலுவான ஆதாரம் இருக்கக்கூடும்![209]

1 கொரிந்தியர் 14-இலிருந்து 1 தீமோத்தேயு 2:12-க்குக் குறுக்கு ஒப்பீடு செய்வதைப் பொறுத்தவரை, பிந்தைய வசனம் மிகவும் பின்னால் எழுதப்பட்டது; ஆகவே இந்த நிருபத்தை வாசித்தவர்களில் யாருக்கும் அது தெரிந்திருக்கவே இல்லை. அந்த நேரத்தில் அது இருக்கவே இல்லை. அதுமட்டுமல்ல, நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் 1 தீமோத்தேயு 2:12-ஐத் தவறாக விளக்குகிறார்கள் (அடுத்த அதிகாரத்தில் இதை நான் காட்டுவேன்). ஆகவே எந்தக் குறுக்கு ஒப்பீடும் இந்தப் பகுதியின் விளக்கத்துக்கு வெளிச்சத்தை அல்ல, இன்னும் அதிக இருளையே சேர்க்கும் என்பது உறுதி.

“கீழ்ப்படிதல்” என்ற சொல்லைப் பொறுத்தவரை, யாருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று அது சொல்லவில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள். பெண்கள் ஆண் மூப்பர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று அது அர்த்தப்படுத்துகிறது என்று அனுமானிப்பது, வசனத்தில் இல்லாத ஒன்றை அதற்குள் வாசிப்பதாகும். பெரிய பகுதியைக் கவனித்து, 11-14 அதிகாரங்களில் பவுலின் எல்லா அறிவுரைகளையும் வழிநடத்தும் “ஒழுங்கு” என்ற நியதிக்கே இந்தக் கீழ்ப்படிதல் என்று அனுமானிப்பது மேலானது. மேலும், “நியாயப்பிரமாணம்” என்பது ஆதியாகமம் 2-ஐக் குறித்தாலுங்கூட (ஆதியாகமம் 2 பெண்களின் கீழ்ப்படிதலைப் போதிக்காததால் இதற்கு வாய்ப்புக் குறைவு), ஆதியாகமம் 2-இலுள்ள ஒரே பிரமாணம், கனியைப் புசிக்கக் கூடாது என்ற பிரமாணமே. மீண்டும், இன்னொரு பகுதியின் தவறான விளக்கம் இந்தப் பகுதியின் வாசிப்பைத் திரிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

நிலைப்பாடு 2, நிலைப்பாடு 2a ஆகியவற்றின் மிக வெளிப்படையான குறைபாடு ஒருவேளை இதுவாக இருக்கலாம்: 35-ஆம் வசனம் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதையோ தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானிப்பதையோ குறிப்பிடவில்லை. மாறாக, கற்றுக்கொள்ளும்

209. ஆனாலும் 1 கொரிந்தியர் 16:15-16-இல், பவுல் ஸ்தேவனாஸுடைய வீட்டாரை மூப்பர்கள் என்று அல்ல, தேவனுடைய ஜனங்கள் தாங்களே தாழ்மையோடு பணிந்து சேவிக்கத் தகுதியான, உற்சாகமூட்டும் ஊழியர்கள் (diakonia), உடன்வேலையாட்கள் (sunergeo) என்று மட்டுமே பேசுகிறார் என்பதும் சாத்தியம்.

ஆர்வத்தினால் பெண்கள் கேள்விகள் கேட்பதை அது தடைசெய்கிறது – இது முற்றிலும் வேறான ஒரு பொருள்.[210]

நிலைப்பாடு 3: பெண்கள் பேசக் கூடாது என்று சொல்கிறவர்களைப் பவுல் மறுக்கிறார்

பவுலை எதிர்த்த ஒரு சட்டவாதக் குழு (விதிகளையும் மரபுகளையும் கண்டிப்பாக வலியுறுத்தியவர்கள்) கொரிந்துவில் இருந்தது என்றும், 34-35 வசனங்களில் பவுல் உண்மையில் அவர்களை மேற்கோள் காட்டி, பின்பு 36-38 வசனங்களில் அவர்களை மறுக்கிறார் என்றும் பல அறிஞர்கள் வாதிடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதன் மூலம், இந்தச் சபை தன் சொந்தக் கலாச்சாரக் கட்டுப்பாடுகளைப் பெண்கள்மேல் திணித்த விதத்தைப் பவுல் சவால் செய்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், இந்தச் சட்டவாதக் குழுவின் வார்த்தைகளைப் பவுல் இடையில் செருகுவதால், 34-35 வசனங்களின் இருபுறமும் மேற்கோள் குறிகள் இருப்பதாக நாம் கற்பனை செய்ய வேண்டும்.

இந்த நிலைப்பாட்டை நம்பத்தக்கதாக்குவது இதுதான்: இந்த நிருபத்தின் வேறு இடங்களிலும், தம் கருத்தை எதிர்ப்பவர்களைப் பவுல் உண்மையில் மேற்கோள் காட்டி, பின்பு அவர்களைத் திருத்துகிறார். உதாரணமாக, 1 கொரிந்தியர் 6-இல் அவர் இப்படி எழுதுகிறார்: "'எல்லாவற்றையும் செய்ய எனக்கு உரிமை உண்டு' என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள் – ஆனால் எல்லாம் பயனுள்ளவையல்ல. 'எல்லாவற்றையும் செய்ய எனக்கு உரிமை உண்டு' – ஆனால் நான் ஒன்றுக்கும் அடிமைப்படமாட்டேன்."[211]

இந்த நிலைப்பாட்டின்படி, இந்தச் சட்டவாதிகளைப் பவுல் மேற்கோள் காட்டியவுடனே அவருடைய திருத்தம் வருகிறது. இதை மனதில் கொண்டால், 36-ஆம் வசனத்தின் சாத்தியமான ஒரு மொழிபெயர்ப்பு இப்படி இருக்கலாம்: "என்ன! தேவனுடைய வசனம் உங்களிடமிருந்தா புறப்பட்டது? அல்லது அது உங்களிடம் மாத்திரமா வந்து சேர்ந்தது?" இந்த மறுப்புக் கேள்விக்குப் பின், ஆண்கள் மட்டுமல்ல, ஒழுங்கான விதத்தில்

210. இந்த நிலைப்பாட்டைப் பற்றிய இன்னும் முழுமையான விமர்சனத்துக்குக் காண்க: J. Greenbury, "1 Corinthians 14:34-35: Evaluation of Prophecy Revisited," Journal of the Evangelical Theological Society 51 (2008): 721–31
211. 1 கொரிந்தியர் 6:12. 1 கொரிந்தியர் 6:13, 7:1 ஆகியவற்றையும் காண்க.

செய்யப்படும்வரை எல்லாருமே அந்நியபாஷையில் ஜெபிக்கலாம், தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம் (ஆகவே “பேசலாம்”) என்பதை அவர் தெளிவாக்குகிறார் (வச. 37-40).

34-35 வசனங்கள், ரோமப் பேரரசில் பெண்கள் பரவலாக நடத்தப்பட்ட விதத்தை அவ்வளவு ஒத்திருப்பதும் இந்த நிலைப்பாட்டுக்கு நம்பகத்தன்மை சேர்க்கிறது. உதாரணமாக, முதல் நூற்றாண்டு ரோம வரலாற்றாசிரியர் லிவி (Livy), சிசரோ (Cicero) ஆற்றிய ஓர் உரையைப் பதிவுசெய்கிறார்: “சற்று முன்பு, பெண்களின் ஒரு கூட்டத்தின் நடுவே நான் நடந்துபோனபோது வெட்கத்தால் முகம் சிவந்தேன் ... அவர்கள் பொது இடத்தில் அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டும், தெருக்களை அடைத்துக்கொண்டும், மற்றப் பெண்களின் கணவர்களோடு பேசிக்கொண்டும் இருந்தார்கள்! இதே காரியத்தை வீட்டிலே உங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் நீங்கள் கேட்டிருக்க முடியாதா? வீட்டிலே உங்கள் சொந்தக் கணவர்களோடு இருப்பதைவிட, பொது இடத்தில் மற்றவர்களின் கணவர்களோடு இருக்கும்போதா நீங்கள் அதிகக் கவர்ச்சியாக இருக்கிறீர்கள்?”[212]

இந்த நிலைப்பாடு சாத்தியமானதாக இருந்தாலும், இதன் முக்கியப் பலவீனம் இதுதான்: இந்த நிருபத்தில் இந்தச் சட்டவாதிகளிடமிருந்தோ கள்ளப் போதகர்களிடமிருந்தோ காட்டப்படும் மற்ற மேற்கோள்கள் எதுவும் இவ்வளவு நீளமானவை அல்ல.

நிலைப்பாடு 4: பவுல் இதை ஒருபோதும் எழுதவில்லை

பெண் கட்டாயம் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற இந்த வசனங்கள் பவுலின் மூல நிருபத்தில் இருக்கவில்லை என்று பல பாட ஆய்வாளர்கள் வாதிடுகிறார்கள்.[213] மாறாக, ஆரம்பகால வாசகர் ஒருவரோ நகலெடுப்பவர் ஒருவரோ – ஒருவேளை பெண்களைக் கீழ்நிலைப்படுத்தும் கருத்துடையவர் – அவற்றை ஓரத்தில் கிறுக்கி எழுதினார். பிற்காலத்தில் நகலெடுத்தவர்கள் அவற்றை நிருபத்துக்குள்ளேயே சேர்த்துவிட்டார்கள்.

212. மேற்கோள்: M. Lefkowitz and M. Fant, Women’s Life in Greece and Rome, பக். 171.
213. “The First Epistle to the Corinthians”-இல் Gordon Fee, “First Corinthians, Interpretation”-இல் Richard Hays, “Man and Woman: One in Christ”-இல் Philip Payne போன்ற அறிஞர்கள் அனைவரும் இந்த நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மிகப் பழமையான பிரதிகளை ஆராயும் அறிஞர்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகளுக்கு இடையிலான வேறுபாடுகளைப் பலமுறை கண்டறிந்திருக்கிறார்கள்; அவை பல்வேறு வசனப்பகுதிகளின் நம்பகத்தன்மையைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி, அவற்றை இடைச்செருகல் (பின்னால் சேர்க்கப்பட்ட பகுதி) என்று அழைக்கும்படி அவர்களை வழிநடத்தியிருக்கின்றன. இவற்றைப் பற்றி நீங்கள் இதுவரை கேள்விப்பட்டதில்லை என்றால், இது உங்களைக் கலங்கச் செய்யலாம். இப்போது நம்மிடம் இருக்கிறபடியே வேதாகமத்தை நம்ப முடியுமா என்று நீங்கள் யோசிக்கலாம். இருப்பினும், நூற்றாண்டுகளாகப் பாடத் திறனாய்வாளர்கள் செய்த பணியின் பலனாக, நம் வேதாகம வசனங்களில் 99.9% இன் மூல வார்த்தைகள் நம்மிடம் இருக்கின்றன என்று 99.9% உறுதியாக நாம் அறிய முடியும். ஆனாலும், இந்தப் பகுதி அந்த 0.1% நிச்சயமின்மைக்குள் வரக்கூடும்.

இதற்கு ஆதரவான மூன்று சான்றுகளைக் கவனியுங்கள். முதலாவது, இந்தப் பகுதி நிருபத்தில் உண்மையில் எங்கே இருக்க வேண்டும் என்பது யாருக்கும் உறுதியாகத் தெரியாது – உண்மையில், அதிகாரத்தில் இப்போதுள்ள இடத்தில் 34-35 வசனங்கள் கிழக்கத்திய கையெழுத்துப் பிரதிகளில் மட்டுமே வருகின்றன. மிகப் பழமையான மேற்கத்திய பிரதிகளில் இதே வசனங்கள் 40-ஆம் வசனத்துக்குப் பின்பு வருகின்றன. இதைச் சற்று யோசித்துப் பாருங்கள்: நான்காம் நூற்றாண்டில் ஜெரோம் (Jerome) அதை மாற்றும்வரை, லத்தீன் மொழி பேசிய சபை இப்போதுள்ள 33-ஆம் வசனத்திலிருந்து நேரடியாக 36-ஆம் வசனத்துக்குத் தாவியது. இந்த நிலைப்பாட்டின்படி, இப்போதுள்ள 34-35 வசனங்களை ஆரம்பகால எழுத்தர் ஒருவர் ஓரங்களில் எழுதிய பின், அந்தப் பிரதியிலிருந்து நகலெடுத்த பிற்கால நகலெடுப்பவர்கள் இருவர் அதைப் பவுலின் வார்த்தைகளுக்குள் செருகினார்கள் – ஒருவர் ஓர் இடத்தில், இன்னொருவர் வேறோர் இடத்தில்.

இரண்டாவது, முரண்பாடுகளை இது விளக்குகிறது. பெண்கள் ஆண்களோடு சேர்ந்து மகிழ்ச்சியோடு ஜெபித்துத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும், முக்காடுகள் பற்றிய பகுதியில் தாம் சொன்னதற்குப் பவுல் ஏன் நேரடியாக முரண்பட வேண்டும்? அதிகாரத்தில் முன்பே வரும் “மௌனம்” என்ற அதே சொல்லை அவர் ஏன் பயன்படுத்தி, திடீரென்று அதற்கு முற்றிலும் வேறான ஓர் அர்த்தத்தை ஏற்ற வேண்டும்? 28, 30 வசனங்களில், மௌனம் சிறிது நேரத்துக்கு மட்டுமே; அது யாரையும்

வரங்களைப் பயன்படுத்துவதிலிருந்து தடுப்பதில்லை. ஆனால் 34-ஆம் வசனத்தில், மௌனம் அழுத்தமானதாகவும் நிரந்தரமானதாகவும் தெரிகிறது. ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதுபோல, பவுல் “எல்லாரும்”, “உங்களில் ஒவ்வொருவரும்” என்று சொல்கிறார்[214]; அப்படிச் சொல்வதன் மூலம் பெண்களையும் குரல் எழுப்ப அழைக்கிறார். மேலும், 34-35 வசனங்கள் இல்லாமல் அதிகாரத்தின் சிந்தனை ஓட்டம் மிகவும் சீராகச் செல்வதுபோலத் தெரிகிறது. ஆனால் ஒன்றைக் கவனியுங்கள்: 40-ஆம் வசனத்துக்குப் பின்பும் அவை சிறிதும் நன்றாகப் பொருந்துவதில்லை.

மூன்றாவது, “நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி” என்ற சொற்றொடரின் பயன்பாடு பவுலின் வழக்கமான பாணியைப் போல இல்லை. பழைய ஏற்பாட்டின் எந்தப் பிரமாணமும் பெண் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்றோ கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் என்றோ கட்டளையிடவில்லை. குறிப்பிட்ட வேதவசனங்களைக் குறிப்பிடப் பவுல் வழக்கமாக “எழுதியிருக்கிறது” என்ற சொல்லையே பயன்படுத்துகிறார். ஒரு பிரமாணத்தைக் குறிப்பிட அவர் “நியாயப்பிரமாணம் சொல்லுகிறபடி” என்று பயன்படுத்தும் இரண்டு இடங்களிலும், அவர் வேறொரு வினைச்சொல்லை (lego) பயன்படுத்தி, அந்தப் பிரமாணத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

இந்த வாதங்களும் இன்னும் பல கனமான வாதங்களும் இருந்தாலும்,[215] எல்லா அறிஞர்களும் இந்த நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. “பேசுதல்”, “மௌனம்” என்ற சொற்கள் 14-ஆம் அதிகாரத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன (வேறு விதத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டாலும்); இந்த வசனங்கள் நம்மிடமுள்ள எல்லா ஆரம்பகாலக் கையெழுத்துப்

214. 23-24, 36, 31 வசனங்களைக் காண்க.

215. உதாரணமாக, கிறிஸ்தவ ஆராதனைக்கு ஒரு விதியை நிலைநாட்டப் பவுல் வேறு எங்குமே நியாயப்பிரமாணத்தை மேற்கோள் காட்டுவதில்லை; ஏனெனில் ஆராதனை, நாம் நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாக அல்ல, ஆவிக்குள் இருக்கிறோம் என்பதன் வெளிப்பாடு. மேலும், நிருபத்திலுள்ள மற்ற எல்லாக் கட்டளைகளும் கொரிந்து சபைக்கே சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால் 34-ஆம் வசனம் “சபைகளிலுள்ள ஸ்திரீகளுக்கு” ஒரு கட்டளையைக் கொடுக்கிறது; அது “பரிசுத்தவான்களுடைய சபைகளெல்லாவற்றிலும்” என்பதைத் தொடர்ந்து உடனே வருவதால், எல்லாச் சபைகளிலுமுள்ள பெண்களைக் குறிக்கக்கூடும். இந்தக் கட்டளை இடம் பொருந்தாமல் இருப்பதுபோலத் தெரிகிறது. மேலும், ஆரம்பகாலக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில், வெளிப்படையான எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் முற்றிலும் வேறான இரண்டு இடங்களில் வரும் வேறு எந்த நீண்ட பகுதியும் இல்லை. இவை அனைத்தும், இது பின்னால் செருகப்பட்டது என்பதற்கு நம்பகத்தன்மை சேர்க்கின்றன.

பிரதிகளிலும் வருகின்றன (அவற்றின் இடம் நிச்சயமற்றதாக இருந்தாலும்). தேவன் ஏவியிருக்கக்கூடிய ஒன்றைத் தூக்கி எறிந்த குற்றத்துக்கு ஆளாக நம்மில் யார் விரும்புவோம்? நான் இந்த நிலைப்பாட்டை ஏற்கும் சாய்வுடையவனாக இருந்தாலும், இதில் நாம் காணும் கடினங்களுக்கு வேறொரு தீர்வு இருக்கக்கூடுமா என்று இன்னும் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது.

நிலைப்பாடு 5: குழப்பம் உண்டாக்கும் கற்பவர்கள் ஒழுங்கைக் குலைக்கிறார்கள்

கொரிந்து சபைக்கு மட்டுமே உரிய ஒரு தனித்துவமான பிரச்சினையைப் பவுல் கையாளுகிறார் என்றும், ஆகவே எல்லாச் சபைகளுக்கும் நீடித்த சில பாடங்கள் இருந்தாலும், இது எல்லாச் சபைகளுக்குமான கட்டளை அல்ல என்றும் இந்த நிலைப்பாடு கருதுகிறது.[216]

இந்த நிலைப்பாட்டின் திறவுகோல் இதுதான்: 11-14 அதிகாரங்கள் ஆராதனையில் சரியான ஒழுங்கை மையமாகக் கொண்டிருக்கின்றன. 11:3-16-இல், பொருத்தமான உடையைப் பவுல் கவனிக்கிறார். 11:17-34-இல், கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தைச் சுற்றியுள்ள தவறான நடைமுறைகளைப் பவுல் சரிசெய்கிறார். 14:11-32-இல், ஆவிக்குரிய வரங்களின் ஒழுங்கற்ற பயன்பாட்டைக் கையாளுகிறார் – குறிப்பாக, தவறான நேரங்களில் பேசும் மூன்று வகையான மக்களை அவர் திருத்துகிறார்: அர்த்தம் சொல்லுகிறவர் இல்லாதபோது பொதுவில் அந்நியபாஷையில் பேசுகிறவர் (வச. 28), தன் முறைக்காகக் காத்திருக்காத, தீர்க்கதரிசன வார்த்தையுடையவர் (வச. 30-32), கடைசியாக, தவறான நேரத்தில் அல்லது தவறான விதத்தில் பேசும் பெண்கள் (வச. 34-35). இந்த மூன்று சந்தர்ப்பங்களிலும், பவுலின் கவலை வார்த்தைகளின் உள்ளடக்கத்தைவிட, அவை பேசப்படும் ஒழுங்கற்ற விதத்தைப் பற்றியதே.

216. சில மொழிபெயர்ப்புகள் “பரிசுத்தவான்களுடைய சபைகளெல்லாவற்றிலும் இருக்கிறதுபோல” என்ற வார்த்தைகளைப் பெண்களை மௌனமாக்கும் இந்த அறிவுரையின் தொடக்கத்தோடு இணைத்தாலும், ஒழுங்கின் முன்னுரிமையைப் பற்றிய முந்தைய கூற்றின் முடிவோடு அது அதிகம் பொருந்துகிறது என்று இந்த நிலைப்பாடு கருதுகிறது. இருபத்தொன்பது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் இதில் ஏறக்குறைய சரிபாதியாகப் பிரிகின்றன. காண்க: www.bit.ly/3mGpFPT

ஆராதனைக் கூட்டங்களில் கூடிவந்த கொரிந்துப் பெண்களிடம் எந்த நடத்தையைப் பவுல் சரியாகத் திருத்திக்கொண்டிருந்தார் என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், பண்டைய கலாச்சாரங்களைப் பற்றிய அறிவின் அடிப்படையில், பெண்கள் இடையூறு செய்யும் விதத்தில் "சபையில் அரட்டை அடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்" என்று நாம் ஊகிக்கலாம். ஏறக்குறைய எந்தப் பெண்ணும் கல்வி பெறாத, கற்றல் வாசிப்பின் மூலம் அல்ல, வாய்மொழியாக நடந்த, பெண்கள் பொதுவாக மதக் கூடுகைகளில் பங்கேற்க அனுமதிக்கப்படாத ஒரு பரந்த கலாச்சாரத்தில், ஒருவேளை ஏற்கெனவே தங்கள் முறையில் ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தைப் பகிர்ந்திருந்த இந்தக் கிறிஸ்தவப் பெண்கள், இப்போது முறைதவறிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். கவனித்துக் கேட்பதற்குப் பதிலாக, என்ன சொல்லப்படுகிறது, அதன் அர்த்தம் என்ன என்று தங்களைச் சுற்றியிருந்தவர்களிடம் ஆர்வத்தோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்திருப்பார்கள். ஆகவே, கூட்டத்துக்கு இடையூறு செய்வதை நிறுத்தி, உரையாடலை வீட்டில் தங்கள் கணவர்களுக்காக வைத்துக்கொள்ளும்படி பவுல் அவர்களிடம் சொல்கிறார். "அவர்கள் ஏதாவது ஒன்றைக் குறித்து அறிய விரும்பினால், வீட்டிலே தங்கள் சொந்தப் புருஷர்களிடத்தில் கேட்கட்டும்" என்று பவுல் சொல்கிறார் – ஏறக்குறைய எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் அவர்களைவிட அதிகம் படித்தவர்களாக இருந்திருக்கக்கூடிய அவர்களுடைய கணவர்கள், அவர்களுடைய பல கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல முடிந்திருக்கலாம்.

வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற இந்த அறிவுரை, பெண்களுக்கு இயல்பாக உள்ளதாகச் சொல்லப்படும் "சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கின்" மேலோ, ஆண்–பெண் அதிகாரம்–கீழ்ப்படிதல் என்ற ஒரு கோட்பாட்டின் மேலோ கட்டப்படவில்லை; மாறாக, இல்லாவிட்டால் குழப்பமும் இடையூறும் நிறைந்திருக்கும் ஒரு சபைக் கூட்டத்தில் ஒழுங்கை மீண்டும் நிலைநாட்டவே அது இருக்கிறது. இந்த நிலைப்பாட்டின்படி, நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின் வாதங்களுக்கு மாறாக, பெண்கள் போதிக்கிறார்கள் என்பது பவுலின் கவலை அல்ல; கூட்டத்தின் ஒழுங்குக்கு உதவாத விதத்தில் அவர்கள்

கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதே அவருடைய கவலை.[217] யூஜின் பீட்டர்சன் (Eugene Peterson) தம்முடைய The Message என்ற பொழிப்புரையில் இந்த அர்த்தத்தை இப்படிப் பிடித்துக்காட்டுகிறார்: "மனைவிகள் ஆராதனைக்கு இடையூறு செய்யக் கூடாது; கவனித்துக் கேட்க வேண்டிய நேரத்தில் பேசிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது; வீட்டில் தங்கள் கணவர்களிடம் கேட்பதே அதிகப் பொருத்தமாக இருக்கக்கூடிய கேள்விகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கக் கூடாது."

பவுலைப் பொறுத்தவரை, சபையின் ஒழுங்கைக் காப்பது என்பது, உள்ளூர்க் கலாச்சார உணர்வுகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதை உள்ளடக்கியது. பெண்கள் முக்காடு அணியாமல் இருப்பது "வெட்கமாக" (11:6) இருந்ததுபோலவே, கற்றுக்கொள்ளும் சூழலில் மக்கள், குறிப்பாகப் பெண்கள், இடையூறு செய்வது அந்தக் கலாச்சாரத்தில் "வெட்கமானதாக" (14:35) இருந்திருக்கலாம்.

இங்கே பவுல் பாலினப் பாகுபாடு காட்டுகிறார் என்று குற்றம் சாட்ட நினைக்கும் நம்மில் சிலர், இதை நினைவில் கொள்வோம்: சுவிசேஷ விழுமியங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் சபைகளை நிறுவப் பவுல் முயன்றுகொண்டிருந்தார்; அதே நேரத்தில், சிலரையாகிலும் ஆதாயப்படுத்தும்படி "எல்லாருக்கும் எல்லாமானார்."[218] சபை சென்றடைய முயன்ற கலாச்சாரத்தைப் பவுல் இலட்சியமாக்கவில்லை; மாறாக, சுவிசேஷம் அறிவிக்கும் நோக்கத்தோடு, முக்கியமான விழுமியங்களில் சமரசம் செய்யாமல், அதன் சமூக நாகரிக மரபுகளுக்கு ஏற்பத் தம்மைப் பொருத்திக்கொள்ள முயன்றார். நிச்சயமாக, கற்றல் மிக முக்கியமாக இருந்த இடத்தில், எல்லாருடைய நன்மைக்காகவும் இடையூறு செய்யும் கற்பவர்களுக்குச் சில வழிகாட்டுதல்கள் தேவைப்படும் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார்.

217. மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பு யோவான் கிறிசோஸ்தோம் (John Chrysostom) பவுலின் கருத்தைப் பகிர்ந்துகொண்டார்: "அப்போது பெண்கள் அப்படிப்பட்ட போதனையினால் மௌனமாயிருந்தார்கள்; ஆனால் இப்போதோ அவர்கள் மத்தியில் பெரும் சத்தமும், மிகுந்த கூச்சலும் பேச்சும் இருக்கிறது; இந்த இடத்தைப் போல [பேராலயம்] வேறு எங்கும் இவ்வளவு இல்லை . . . இப்படி எல்லாம் குழப்பமாயிருக்கிறது; அவர்கள் அமைதியாயிருந்தாலொழிய பயனுள்ளதைக் கற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்வதாகத் தெரியவில்லை. ஏனெனில் எங்கள் உரை [பிரசங்கம்] பேச்சுச் சத்தத்தோடு போராடும்போது, சொல்லப்படுவதை யாரும் கவனிக்காதபோது, அது அவர்களுக்கு என்ன நன்மை செய்ய முடியும்?" (Homily IX, Nicene and Post-Nicene Fathers-இல் மேற்கோள்.)
218. 1 கொரிந்தியர் 9:23

சுவாரஸ்யமாக, கலாச்சார உணர்வைப் பற்றிய இந்தக் கரிசனையை இன்றைய மேற்கத்தியச் சூழலில் நாம் பொருத்தினால், பெண்கள் ஆண்களைப் போலவே பங்களித்துக் கற்றுக்கொள்வதை உறுதிசெய்வதே ஞானமானது. உண்மையில், அப்படிச் செய்யாமலிருப்பதே "வெட்கமானதாக" இருக்கும்.

இந்த நிலைப்பாடுதான் சரியானதா? அப்படியிருக்கலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.[219] ஆனால் நாம் முழு நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது; இது கடைசியாக ஒரு கவனிப்புக்கு நம்மை வழிநடத்துகிறது.

தெளிவில்லாத ஒரு வேதப்பகுதி

வேதாகமத்தைப் பற்றிய நம் விளக்கங்களைச் சபை தொடர்ந்து கேள்விக்குட்படுத்தி, இன்னும் அதிகத் தெளிவையும் உறுதியையும் நோக்கி முன்னேற வேண்டும் என்பது உண்மைதான்; ஆனாலும் இந்தப் பகுதி பதில்களைவிட அதிகக் கேள்விகளையே இன்னும் எழுப்புகிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்வது முக்கியம். வலுவான நிலைப்பாடுகள்கூட உறுதியற்றவையே. ஆகவே, மனத்தாழ்மை தேவைப்படுகிறது.

தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போய்விடுவோமோ என்ற பயத்தினால், மிகப் பழமைவாத விளக்கத்தை (நிலைப்பாடு 1) நாம் தேர்ந்தெடுத்தால், பெண்களை முழுமையாக மௌனமாக்குவது அவர்கள் பாடாமலிருப்பதையும் உள்ளடக்க வேண்டும்; ஏனெனில் பாடுவதை ஒரு வகையான பேசுதலாகப் பவுல் குறிப்பிடுகிறார்.[220] பழமைவாதம் என்று உரிமை கோரிவிட்டு, பெண்கள் தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானிப்பதையோ பிரசங்கிப்பதையோ மட்டும் தடுப்பது, எனக்கு மிகவும் தன்னிச்சையானதாகவும் முரணானதாகவும் தோன்றுகிறது. முரணின்மையைப் பற்றிப் பேசும்போது, நாம் பழமைவாத அணுகுமுறையை எடுக்கிறோம் என்றால், உண்மையாகவே முரணில்லாமல் இருப்போம்; அடுத்த சபைக் கூட்டத்துக்குத் தங்கள்

219. ஆனாலும், நிலைப்பாடு 4-ஐ இதைவிட மேலாகக் கருதுபவர்களோடு சேர்ந்து நானும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்: எந்த நிபந்தனையும் இல்லாமல் மூன்று முறைக்குக் குறையாமல் குறிப்பிடப்படும், பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற அழைப்பு, கூட்டங்களில் பெண்கள் குரல் கொடுக்கும் எல்லாப் பங்களிப்புகளுக்கும் எதிரான ஒரு முழுமையான (குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைக்கு மட்டுமே உரியதல்லாத) தடையாக இருக்கக்கூடும்.
220. கொலோசெயர் 3:16-17-ஐக் காண்க.

முக்காடுகளைத் தயாராக வைத்துக்கொள்ளும்படி எல்லாப் பெண்களுக்கும் அறிவுறுத்துவோம்! மதிப்புக்குரிய அறிஞர்கள் இந்தப் பகுதியைப் பற்றிய தங்கள் ஆய்வில் இவ்வளவு வேறுபட்ட முடிவுகளுக்கு வருவதால், நாம் அனைவரும் நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒரே காரியம், இந்தப் பகுதி தெளிவில்லாத ஒரு பகுதி என்பதுதான். ஆகவே – எந்த நல்ல விளக்க முறையின்படியும் – இது ஒரு கோட்பாட்டு முடிவுக்கோ, எங்குமுள்ள ஒவ்வொரு சபையின் நடைமுறைக்கான ஓர் உலகளாவிய கட்டளைக்கோ அடிப்படையாக அமையக் கூடாது.

சபையிலும் சமூகத்திலும் பெண்கள் தலைமை தாங்குவதையோ, தங்கள் கணவர்களோடு பங்காளர்களாகத் தோளோடு தோள் நிற்பதையோ, ஆண்களுக்குப் பிரசங்கம் செய்வதையோ 1 கொரிந்தியர் 11-உம் தள்ளிவிடவில்லை, 1 கொரிந்தியர் 14-உம் தள்ளிவிடவில்லை. நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இதே வசனங்களைத் தங்கள் நிலைப்பாட்டுக்கான அரண்களாக முன்வைத்திருந்தாலும் இதுவே உண்மை. ஆராய வேண்டிய மிக முக்கியமான இன்னும் ஒரு பகுதி மீதமிருக்கிறது.

7

1 தீமோத்தேயு 2:11-15

“ஊழியத்தில் பெண்களுக்கு எதிர்ப்பு, பெரும்பாலும் ஏறக்குறைய பவுலின் ஒரே ஒரு வசனப்பகுதியின் அடிப்படையிலேயே எழுப்பப்படுகிறது – 1 தீமோத்தேயு 2:11-12. இந்தக் கடினமான வசனமும் அதன் சூழலும் எதை அர்த்தப்படுத்தினாலும், இதே விஷயத்தைத் தொடும் மற்ற எல்லா வேதவசனங்களோடும் அது சமநிலையில் வைக்கப்பட வேண்டும். 1 தீமோத்தேயுவின் இந்த வசனம் ஒரு வரம்புக்குட்பட்ட சூழ்நிலையைப் பற்றியே பேசுகிறது என்பதை இது காட்டுகிறது என்பது என் மதிப்பீடு.” டேவிட் ஷோலர் (David Scholer)[221]

ஹாரி பாட்டர் அண்ட் தி ஹாஃப்-பிளட் பிரின்ஸ் (Harry Potter and the Half-Blood Prince) கதையின் முடிவுக்குச் சற்று முன்பு, டம்பிள்டோர் (Dumbledore) எதிரிகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறார். அவர் பேராசிரியர் ஸ்னேப்பிடம் (Snape), “செவெரஸ் ... தயவுசெய்து!” என்று கெஞ்சுகிறார். நம் இதயங்களை உடைக்கும் விதத்தில், ஸ்னேப் டம்பிள்டோரைக் கொன்றுவிடுகிறார்; ஸ்னேப் ஆரம்பம் முதலே வோல்டமார்ட்டின் (Voldemort) துரோக முகவராக இருந்தார் என்ற முடிவுக்கு நாம் வருகிறோம்.

ஆனால் பொறுங்கள். கடைசிப் புத்தகத்தில்தான், எல்லாமே தோன்றியதுபோல இருக்கவில்லை என்பதை (ஹாரியோடு சேர்ந்து) நாம் கண்டுபிடிக்கிறோம். ஸ்னேப்பின் நினைவுகளை (ஒரு மாயப் ‘பென்சீவ்’ கிண்ணத்தில் ஊற்றப்பட்டவற்றை) ஹாரி வெளிக்கொணரும்போது, ஸ்னேப் இளைஞனாக இருந்தபோது ஹாரியின் தாயை நேசித்தார் என்பதும், அவர் விரும்பத்தகாதவராக

221. https://www.fuller.edu/womeninministry/

இருந்திருந்தாலும், ஆரம்பம் முதலே டம்பிள்டோருக்கும் ஹாரிக்கும் அர்ப்பணிப்போடு இருந்தார் என்பதும் தெரியவருகிறது.

உண்மையில், குணப்படுத்த முடியாத ஒரு சாபத்தால் தாம் மரித்துக்கொண்டிருந்ததை அறிந்திருந்த டம்பிள்டோர், வோல்டமார்ட்டின் நம்பிக்கையை ஸ்னேப் உறுதியாகப் பெறும்படி, தம் உயிரை எடுக்கும்படி முன்கூட்டியே செவெரஸை வற்புறுத்தியிருந்தார்; அந்த நம்பிக்கையை ஸ்னேப் பின்னர் ஹாரியின் நன்மைக்காகப் பயன்படுத்த முடியும்.

இப்போது கதையின் போக்கை நாம் அறிந்திருப்பதால், “செவெரஸ் ... தயவுசெய்து!” என்ற வார்த்தைகள் முற்றிலும் வேறான ஓர் அர்த்தத்தைப் பெறுகின்றன. நாம் ஒருகாலத்தில் நினைத்ததுபோல, தம்மைத் தப்பவிடும்படி டம்பிள்டோர் ஸ்னேப்பிடம் கதறிக் கெஞ்சுவது அல்ல அது; மாறாக, தம்மைக் கொல்லும்படியே கெஞ்சுகிறார். இந்தத் தருணம் தீமையின் வெற்றியாக இருப்பதற்குப் பதிலாக, உண்மையில் இருளின்மேல் இறுதி வெற்றிக்கே வழிநடத்தும்.

இந்த உவமையை[222] நான் பகிர்வது, இங்கும் அங்குமாக உள்ள ஒரு வரியையோ வசனத்தையோ சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முயலும் முன்பு கதையோட்டத்தில் மூழ்கியிருப்பது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை விளக்குவதற்காகவே; சூழலிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டால், அப்படிப்பட்ட வரி முற்றிலும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படக்கூடும்.

நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் செய்யும் தவறு இதுதான்: மிக நீண்ட ஒரு கதையிலுள்ள மூன்று சிறிய வரிகளை (நாம் இப்போது ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கும் மூன்று வேதப்பகுதிகளை) எடுத்து, அவற்றைச் சூழலிலிருந்து பிடுங்கியெடுக்கிறார்கள். வேதாகமத்தின் அதிகாரத்துக்குத் தங்களை அர்ப்பணித்திருப்பதால் (அது நல்ல காரியம்), வேதாகமம் முழுமையாக ஆதரிக்காத ஒரு விளக்கமாக இருந்தாலும், ஒரு பகுதியின் ஒரு விளக்கத்தைப் பற்றிக்கொள்ள அவர்கள் ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள். சீர்படுத்தும் தேவனுடைய திட்டத்தின் பெரிய கதையோட்டத்துக்கு முரணாக, அந்தப் பெரிய கதையில் அதன் ஆசிரியரே ஒழித்துவிடத் திட்டமிட்டிருக்கும் ஆணாதிக்கத்தை அவர்கள் இலட்சியமாக்கி, நிரந்தரமாக்க முயல்கிறார்கள்.

222. இந்த உவமைக்காக Rebecca McLaughlin-க்கு நன்றி: “Confronting Christianity” (அதி. 8).

உண்மையில், படிநிலை அமைப்பே தேவனுடைய சித்தம் என்பதை நிரூபிக்க, தாம் வளர்த்தெடுத்த சீஷனுக்குப் பவுல் 1 தீமோத்தேயு 2:8-15-இல் எழுதிய வார்த்தைகளைவிட அதிக அடிக்கடி, அதிக அழுத்தத்தோடு மேற்கோள் காட்டப்படும் வேறு எந்தப் பகுதியும் இல்லை. மற்ற எல்லா வேதாகம வாதங்களும் தோற்றுப்போகும்போது, நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர் கடைசியாகச் சார்ந்திருக்கும் பகுதி இதுவே. சில நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள், பெண்களுக்கும் சபைத் தலைமைக்கான அவர்களுடைய திருநிலைப்படுத்தலுக்கும் (ordination) இடையே நிற்கும் நம்பத்தக்க ஒரே பகுதியாகக்கூட இதைக் கருதுகிறார்கள்.[223]

மேலே தொடரும் முன் ஒரு சிறிய எச்சரிக்கை: இந்த அதிகாரத்தின் மீதிப் பகுதி, இந்தப் புத்தகத்திலேயே மிகத் தொழில்நுட்பமானதும் மிக நீளமானதுமான பகுதி. இவ்வளவு சிக்கலான விளக்க விவாதத்தை உங்களால் தாங்க முடியாது என்றால், தயங்காமல் நேராக அடுத்த அதிகாரத்துக்குத் தாவிவிடுங்கள்; ஆனால் நிரப்புக் கோட்பாட்டின் முதன்மையான அரணாகிய 1 தீமோத்தேயு 2:11-15 உண்மையில் நிரப்புக் கோட்பாட்டை ஆதரிக்கவில்லை என்பதை நான் காட்டப்போகிறேன் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

இதோ அந்தப் பகுதி; அதற்குச் சூழலைத் தரும் அருகிலுள்ள வசனங்களும் சேர்த்து:

8 ஆகையால், புருஷர்கள் கோபமும் தர்க்கமுமில்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் பரிசுத்தமான கைகளை உயர்த்தி ஜெபம்பண்ண வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். 9 அப்படியே ஸ்திரீகளும் அடக்கத்தோடும் தகுதியோடும் ஒழுக்கத்தோடும் உடை உடுத்தி, மயிரை விதவிதமாகப் பின்னுதலினாலாவது, பொன்னினாலாவது, முத்துக்களினாலாவது, விலையேறப்பெற்ற வஸ்திரத்தினாலாவது அல்ல, 10 தேவபக்தியுள்ளவர்களென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிற ஸ்திரீகளுக்கு ஏற்றபடியே நற்கிரியைகளினால் தங்களை அலங்கரிக்க வேண்டுமென்றும் விரும்புகிறேன்.

11 ஸ்திரீயானவள் அமைதலோடே முழுக் கீழ்ப்படிதலுடன் கற்றுக்கொள்ளக்கடவள். 12 போதிக்கவும், புருஷன்மேல் அதிகாரத்தைத்

223. “பெண்களின் திருநிலைப்படுத்தலுக்கு எதிராக ஒரே ஒரு செல்லுபடியான வாதம்தான் உண்டு ... 1 தீமோத்தேயு 2:12-இல் காணப்படும் தடை” என்று Susan Foh, “Women in Ministry: Four Views” (1989), அதி. 2-இல் சொல்கிறார்.

தானாக எடுத்துக்கொள்ளவும் ஸ்திரீயானவளுக்கு நான் அனுமதிக்கிறதில்லை; அவள் அமைதலாயிருக்க வேண்டும். 13 ஏனெனில், முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள் உருவாக்கப்பட்டாள். 14 மேலும், ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை, ஸ்திரீயே வஞ்சிக்கப்பட்டுப் பாவியானாள். 15 அப்படியிருந்தும், ஸ்திரீகள் தெளிந்த புத்தியோடே விசுவாசத்திலும் அன்பிலும் பரிசுத்தத்திலும் நிலைகொண்டிருந்தால், பிள்ளைப்பேற்றினாலே இரட்சிக்கப்படுவார்கள்.

3:1 இது உண்மையான வார்த்தை: கண்காணியாக இருக்க விரும்புகிறவன் நல்ல வேலையை விரும்புகிறான்.

நிரப்புக் கோட்பாட்டுக் கருத்து

நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலை ஆதரிக்கும் முதன்மையான வசனங்கள் இவை: “போதிக்கவும், புருஷன்மேல் அதிகாரம் [செலுத்தவும்] ஸ்திரீயானவளுக்கு நான் அனுமதிக்கிறதில்லை ... ஏனெனில், முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள் உருவாக்கப்பட்டாள்.” நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இந்த வசனங்களை, அடிப்படையில் பின்வரும் அர்த்தமுடையவையாக விளக்குகிறார்கள்:

ஓர் அப்போஸ்தலனாக நான் ஆணையிடுகிறேன்: எல்லாச் சபைகளிலும், எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும், ஒரு பெண் ஆணுக்குப் போதிக்கவோ, ஆணின்மேல் போதக அதிகாரம் செலுத்தவோ கூடாது; ஏனெனில் ஓர் ஆண் இன்னோர் ஆணுக்குப் போதிப்பதும் அவன்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவதும் மட்டுமே பொருத்தமானது. காரணம், ஆதாம் ஏவாளுக்கு முன்பு உண்டாக்கப்பட்டான்; ஆகவே அவன் ஏவாளை வழிநடத்துவது சரியானதே. இந்தச் “சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு” எதிர்காலத்தின் எல்லாத் தேவபக்தியுள்ள சமூகங்களுக்கும் பொருந்தும் – ஆணின் ஆவிக்குரிய அதிகாரமே தேவன் விரும்பும் நியதி.

வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், ஒரு பெண் சபையில் ஆண்களுக்குப் போதிக்கும்போதோ ஓர் ஆணின்மேல் அதிகாரத்தில் இருக்கும்போதோ, நிரந்தரமான, உலகளாவிய ஓர் அப்போஸ்தல ஆணையை மட்டுமல்ல, “சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கையும்” சேர்த்தே மீறுகிறாள்.

நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் மூன்று விஷயங்களில் பிரிந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனிப்பது முக்கியம்: இந்தப் படிநிலை நியதி வீட்டிலும் சபையிலும் மட்டுமா, அல்லது சமூகத்திலும் பொருந்துமா; "போதிக்கவும் அதிகாரம் செலுத்தவும்" என்பது இரண்டு செயல்களைக் குறிக்கிறதா (போதித்தல் மற்றும் தலைமை தாங்குதல்), அல்லது ஒன்றையா (தலைவருக்குரிய விதத்தில் போதித்தல்); சபையில் மூத்த தலைமையிலிருந்து மட்டுமா, அல்லது ஆண்கள் பின்பற்றுகிறவர்களாக இருக்கும் சபையின் எல்லா நிலைத் தலைமையிலிருந்தும் பெண்கள் விலக்கப்படுகிறார்களா. இந்த மூன்றிலும், மூத்த நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களில் பெரும்பாலோர் (கோஸ்டன்பெர்கர் [Köstenberger], ஷ்ரைனர் [Schreiner] போன்றவர்கள்) அதிகக் கண்டிப்பான விளக்கங்களையே ஏற்கிறார்கள். உதாரணமாக, கோஸ்டன்பெர்கர் இப்படி எழுதுகிறார்: "'ஒரு பெண் மூப்பராக இருக்க நான் அனுமதிப்பதில்லை' என்று பவுல் எளிதாகச் சொல்லியிருக்கலாம்; ஆனால் அதற்குப் பதிலாக, 'ஒரு பெண் ஆணுக்குப் போதிக்கவோ அவன்மேல் அதிகாரம் செலுத்தவோ நான் அனுமதிப்பதில்லை' என்று அவர் சொன்னார்; இப்படிப்பட்ட போதித்தலும் அதிகாரம் செலுத்துதலும் நடைபெறும் பதவியை மட்டுமல்ல, இந்தச் செயல்களையே அவள் செய்யக் கூடாது என்பதை இது காட்டுகிறது."[224]

போதித்தல் (கிரேக்கம்: didaskein) என்பதன் அர்த்தம் என்ன? அது "அதிகாரப்பூர்வமான உபதேசப் பொருளை ஒப்படைத்தல்" என்று ஷ்ரைனர் சொல்கிறார். ஆகவே, பெண்கள் ஆண்களுக்குத் தவறானதைப் போதிப்பார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அவர்கள் ஆண்களுக்குப் போதிப்பதே பவுலின் கவலை. பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சத்தியத்தைப் போதிப்பதுகூடப் பொருத்தமற்றது. சபையிலுள்ள பெண்கள் மற்றப் பெண்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் போதிக்கலாம்,[225] ஆனால் வயதுவந்த ஆண்களுக்குப் போதிக்கக் கூடாது. பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிப்பதற்கு ஒரு விதிவிலக்கை அனுமதிக்கும் விதத்தில் அப்போஸ்தலர் 18:26 என்ற ஒரு வசனம் விளக்கப்படுகிறது: முறையான சபைக் கூட்டத்துக்கு வெளியே, ஒருவருக்கு ஒருவராக, ஒரு பெண் ஓர் ஆணுக்குப் போதிக்க அனுமதிக்கப்படலாம்.

224. ஆதாரம்: www.bit.ly/3mG7n13
225. இதற்கு உதாரணங்களாகத் தீத்து 2:3-4, 2 தீமோத்தேயு 1:5; 3:15 ஆகியவற்றைக் காண்க.

நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாதத்தின்படி, 1 தீமோத்தேயு 2:12-இல் அதிகாரம் செலுத்துதல் (கிரேக்கம்: authentein) அதிகாரத்தின் எதிர்மறையான பயன்பாட்டைக் குறிக்கவில்லை; சபையில் ஆண் போதகர்கள் செலுத்தும் நேர்மறையான ஒரு வகை அதிகாரத்தையே குறிக்கிறது.

தம் அப்போஸ்தல ஆணைக்கான காரணத்தைப் பவுல் தருகிறார்: "ஏனெனில், ஆதாம் ..." "ஏனெனில்" (கிரேக்கம்: gar) என்ற இணைப்புச்சொல் காரணத்தைக் குறிக்கிறது என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள். பவுலின் காரணம்: "முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள் உருவாக்கப்பட்டாள்." "முதலாவது", "பின்பு" என்ற சொற்கள் தரவரிசையைக் குறிக்கின்றன. வீழ்ச்சிக்கு முன்பே ஏவாள்மேல் ஆதாமுக்கு இருந்த அதிகாரத்தைப் பற்றிய போதனையாகப் பவுல் ஆதியாகமம் 2-ஐ வாசித்தார் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

பவுல் தொடர்கிறார்: "மேலும், ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை, ஸ்திரீயே வஞ்சிக்கப்பட்டுப் பாவியானாள்" (வச. 14). சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைத் தலைகீழாக்கச் சாத்தான் செய்த முயற்சிகளுக்கு ஏவாள் ஒத்துழைத்ததைக் குறிப்பதாக நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இதை விளக்கும் போக்குடையவர்கள் (ஆதாம் பொறுப்பில் இருந்தபோதிலும், சாத்தான் ஏவாளிடம் பேசி அவனுடைய அதிகாரத்தைத் தாண்டிச் சென்றான்; ஏவாளும் ஆதாமின் அதிகாரத்தைத் தாண்டி, ஆதாமிடம் கேட்காமலேயே சோதனையைக் கையாண்டாள்).

இப்போது நம்மிடம் இருக்கும் அதிகாரப் பிரிவுகள் பவுலின் மூல நிருபத்தில் இல்லை என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சரியாகவே நமக்கு நினைவூட்டுகிறார்கள். உண்மையில், சிந்தனை ஓட்டம் தொடர்கிறது. சபையில் யார் கண்காணிகளாக இருக்கலாம் என்ற பொருளுக்குப் பவுல் உடனே திரும்புகிறார் (3:1). ஆகவே பவுல் மறைமுகமாக இப்படிச் சொல்கிறார் என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் கற்பனை செய்கிறார்கள்: "பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிக்கவோ ஆண்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்தவோ கூடாது என்று நான் குறிப்பிட்டேன்; ஆகவே இதை யார் செய்யலாம் என்று நீங்கள் யோசித்துக்கொண்டிருப்பீர்கள். பதில் ... ஆண் கண்காணிகள்."

இது 1970-களிலிருந்து துண்டு துண்டாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
ஏறக்குறைய முற்றிலும் புதிய ஒரு விளக்கம் என்ற உண்மையைத்

தவிர,[226] (மேலே சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்ட) நிரப்புக் கோட்பாட்டு

226. 1 தீமோத்தேயு 2:11-14-இன் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டு விளக்கங்கள் புதியவை என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் வழக்கமாக அவற்றைச் சவால் செய்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் குற்றச்சாட்டு இரு பக்கமும் வெட்டும் கத்தி. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதி வரை சபை வரலாற்றில் பெரும்பாலான வேதாகமப் போதகர்கள், பெண்களைப் பற்றிய வேதப்பகுதிகளைத் தங்கள் கலாச்சாரத்தின் ஆணாதிக்கம் அல்லது பெண்வெறுப்பு என்ற கண்ணாடி வழியாகத் தானாகவே வாசித்தார்கள்; ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு பகுதியை அவர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்டது புரிந்துகொள்ளக்கூடியதே. சுருக்கமாகச் சொன்னால், பெண்ணின் குணரீதியான தாழ்வுநிலையின் அடிப்படையில், சமூகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பெண்கள் உலகளாவிய விதத்தில் கீழ்நிலைப்படுத்தப்படுவதாக அவர்கள் இதை வாசித்தார்கள். பெண்களால் போதிக்கவும் தலைமை தாங்கவும் முடியாது என்பதால் ஆண்களே போதித்துத் தலைமை தாங்க வேண்டும். ஆகவே, தங்கள் நிலைப்பாடுதான் வரலாற்று நிலைப்பாடு என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் கூறும்போது, தங்கள் விளக்கம் எவ்வளவு புதியது என்பதைப் பற்றிய அறியாமையை அவர்கள் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். பகுதியை ஒவ்வொரு சொற்றொடராக எடுத்துக்கொண்டால், நிரப்புக் கோட்பாட்டு நிலைப்பாட்டுக்கும் (வழக்கமான) வரலாற்று நிலைப்பாட்டுக்கும் உள்ள வேறுபாடு இதோ: “ஸ்திரீயானவள் போதிக்க நான் அனுமதிக்கிறதில்லை.” வேதாகமப் போதனையையோ கிறிஸ்தவ ஆண்களுக்குப் போதிப்பதையோ மட்டுமே பவுல் தடைசெய்வதாக நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இதைக் கருதுகிறார்கள். ஆனால், வரலாற்றில், இது வழக்கமாக எந்த வகையான போதனையையும் குறிப்பதாகவே புரிந்துகொள்ளப்பட்டது. சமூகத்தில் பெண்கள் ஆண்கள் உட்பட யாருக்கும் போதிக்கக் கூடாது. “அல்லது புருஷன்மேல் அதிகாரத்தைத் தானாக எடுத்துக்கொள்ள.” ஆண் மூப்பர்களுக்கு மட்டுமே பொருத்தமான போதகத் தலைமைத்துவத்தை இது குறிக்கிறது என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் பெரும்பாலும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் வரலாற்றில், சபையில் மட்டுமல்ல, சமூகத்தில் எங்கும் தாங்கள் மட்டுமே தலைமை தாங்க வேண்டிய ஆண்களிடமிருந்து அதிகாரத்தை “அபகரிப்பது” (அல்லது பலவந்தமாகப் பறிப்பது) பெண்களுக்குத் தடைசெய்யப்பட்டது என்றே இது புரிந்துகொள்ளப்பட்டது. “ஸ்திரீயானவள் ... புருஷனுக்குப் போதிக்க.” பிரிஸ்கில்லாள் அப்பொல்லோவுக்குச் சரியாகவே போதித்ததோடு இந்தப் பகுதியைப் பற்றிய தங்கள் பார்வையைச் சங்கடத்தோடு ஒத்துப்போகச் செய்ய முயலும் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள், ஒரு பெண் தனியாக இருக்கும் ஓர் ஆணுக்கு முறைசாரா விதத்தில் போதிக்கலாம், ஆனால் ஆண்களுக்குக் கூட்டாகவோ முறையாகவோ போதிக்கக் கூடாது என்று இதை விளக்குகிறார்கள். ஆனால், வரலாற்றில், ஒரு பெண் ஆண்களின் ஒரு குழுவுக்குப் போதிப்பதையும், அதுபோலவே ஒரு தனி ஆணுக்குப் போதிப்பதையும் இது தடுப்பதாகவே புரிந்துகொள்ளப்பட்டது. “ஏனெனில், முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள் உருவாக்கப்பட்டாள்.” சபையிலும் கிறிஸ்தவத் திருமணத்திலும் ஆணின் ஆவிக்குரிய தலைமைக்கு மட்டுமே பொருந்தும் விதத்தில், ஏவாள்மேல் ஆதாமுக்கு இருந்த அதிகாரமாக நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இதைக் கருதுகிறார்கள். ஆனால் வரலாற்றில், ஆட்சி செய்ய ஒரு பெண் தகுதியற்றவள் என்பதன் அடிப்படையில், சபை உட்பட சமூகத்தின் எல்லா அம்சங்களிலும் பெண்கள்மேல் ஆண்கள் ஆளுகை செய்யும், சிருஷ்டிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட உலகளாவிய விதியாகவே இது புரிந்துகொள்ளப்பட்டது. “மேலும், ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை, ஸ்திரீயே வஞ்சிக்கப்பட்டுப் பாவியானாள்.” ஏவாள்மேல் ஆதாமுக்கு இருந்த அதிகாரத்தைச் சாத்தான் தலைகீழாக்கியதையும், இந்தத் தலைகீழாக்கலுக்கு அவள் இணங்கிப்போனதையும் இது குறிக்கிறது என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் வரலாற்றில், வஞ்சகத்துக்கும் சோதனைக்கும் பெண் அறிவுரீதியாகவும் ஒழுக்கரீதியாகவும் அதிக எளிதில் இரையாகிறாள் என்றே இது புரிந்துகொள்ளப்பட்டது. நிரப்புக் கோட்பாட்டு

விளக்கத்தைக் குறித்து எனக்கு இருக்கும் பல கவலைகளை முன்வைக்க என்னை அனுமதியுங்கள்.

கடுமையாகச் சேதமடைந்த ஒரு சபை

இந்த நிருபம் நமக்கு எழுதப்படவில்லை; ஆனால் நமக்காக எழுதப்பட்டது. நிச்சயமாக, இது ஏவப்பட்ட வேதவாக்கியம்; ஆகவே எல்லாச் சபைகளுக்கும் காலத்தைக் கடந்த சத்தியத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அது கையாண்ட தனித்துவமான சூழ்நிலையின் அடிப்படையில் இந்தச் சத்தியங்கள் கவனமாகத் தோண்டியெடுக்கப்பட வேண்டும். இந்தக் குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழ்நிலையைக் கருத்தில் கொள்ளத் தவறி, இந்த வார்த்தைகள் நம்மிடமே பேசுகின்றன என்று வெறுமனே அனுமானித்தால், அவற்றின் அர்த்தத்தையும் பயன்பாட்டையும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு அதிகம். அப்படியானால், 2:11-15-இல் பவுல் எந்தச் சூழ்நிலையைக் கையாண்டிருக்கக்கூடும்?

நம் பகுதியை அதற்கு முன்னுள்ள எல்லா வசனங்களின் வெளிச்சத்திலும் வாசித்தாலே போதும். தொடக்க வாழ்த்துக்குப் பின், பவுல் தீமோத்தேயுவுக்குக் கட்டளையிடுவதோடு நிருபத்துக்குள் நேரடியாக இறங்குகிறார்: “சிலர் இனி வேற்றுமையான உபதேசங்களைப் போதிக்காதபடிக்கும், கட்டுக்கதைகளுக்கும் முடிவில்லாத வம்சவரலாறுகளுக்கும் தங்களை ஒப்புக்கொடுக்காதபடிக்கும் நீ அவர்களுக்குக் கட்டளையிடும்படி எபேசுவிலே தங்கியிரு” (1:3-4). இந்தச் “சிலர்” நிருபத்தின் மீதிப் பகுதி முழுவதும் கண்முன் நிற்கிறார்கள்; “சிலர்” “சுத்தமான இருதயத்தையும், நல்மனச்சாட்சியையும், மாயமற்ற விசுவாசத்தையும்” விட்டு “விலகி”, “வீண்பேச்சுக்கு இடம்கொடுத்திருக்கிறார்கள்” என்று பவுல் எழுதுகிறார் (1:5-6). “இமெநேயு, அலெக்சந்தர்” போன்ற ஆண்கள் “விசுவாசமாகிய

விளக்கங்களுக்கும் வரலாற்று விளக்கங்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைப் பற்றி மேலும் ஆராய www.bit.ly/3Q4TWo4, www.bit.ly/3xlOXIj ஆகியவற்றைக் காண்க. ஒருவர் கேட்க வேண்டிய கேள்வி இதுதான்: ஒரு பெண்ணின் குணரீதியான தாழ்வுநிலை, சமூகத்தில் எங்கும் யாருக்கும் போதிப்பதிலிருந்தும் ஆண்களை வழிநடத்துவதிலிருந்தும் அவளைத் தகுதியிழக்கச் செய்கிறது என்ற வரலாற்று விளக்கத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், சமீபத்திய விளக்கங்களில் (நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கமா, பரஸ்பரக் கோட்பாட்டு விளக்கமா) எது அதிகச் சரியானது? அந்தக் கேள்விக்கு என் பதிலே இந்தப் புத்தகம்.

கப்பலைச் சேதப்படுத்தினார்கள்." இந்த ஆண்கள் எவ்வளவு தூரம் விலகிப்போயிருந்தார்கள் என்றால், "தூஷியாதபடிக்கு அவர்கள் சிட்சிக்கப்படும்படி" பவுல் அவர்களைச் "சாத்தானுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்" (1:19-20).

கள்ளப் போதகர்களைப் பற்றிய இந்த விவரிப்பைத் தொடர்ந்து உடனே பவுல் சொல்கிறார்: "நான் புத்திசொல்லுகிறேன், அப்படியானால் ..." (2:1) – இங்கே "அப்படியானால்" என்பதன் அர்த்தம் "ஆகையால்" – பின்பு அவர் பின்வருவனவற்றைப் பற்றி அறிவுரைகள் தருகிறார்: ஒரு சபையாக ஜெபத்தோடு ஊழிய நோக்கை மீண்டும் பற்றிக்கொள்வது (2:1-7); ஆண்கள் கோபத்தையும் தர்க்கத்தையும் தவிர்ப்பது (2:8); பெண்கள் ஆடம்பரமான, கவர்ச்சியூட்டும் தோற்றத்தைத் தவிர்ப்பது (2:9-10); ஒரு பெண் (ஒருமை) கீழ்ப்படிதலோடு கற்றுக்கொள்வது (2:11), ஓர் ஆணுக்குப் போதிக்காமலும் அவன்மேல் அதிகாரத்தைத் தானாக எடுத்துக்கொள்ளாமலும் இருப்பது (2:12).

பவுலின் நிருபங்களை விளக்கும்போது, ஒரு தொலைபேசி உரையாடலின் ஒரு பக்கத்தை மட்டுமே நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்; அதில் பவுல் நம்மிடம் அல்ல, வேறொருவரிடம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். 1 தீமோத்தேயு 2-இலுள்ள ஒவ்வோர் அறிவுரையும் சபையை எப்படிச் சீர்படுத்தும், கள்ளப் போதகர்களின் விளைவுகளை எப்படிக் கையாளும் என்பதைச் சில நேரங்களில், நிருபத்திலுள்ள சான்றுகளைக் கொண்டே, நாம் ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிச் செய்யும்போது, உதாரணமாக, கள்ளப் போதனையால் பிளவுபட்ட ஒரு சபை தன் ஊழிய நோக்கை இழந்துவிடக்கூடும் என்பதால், ஜெபத்தோடு அதை மீண்டும் பற்றிக்கொள்வது பற்றிய அறிவுரையை நாம் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது என்பதை உணர்கிறோம். வேதப்புரட்டும் பிரிவினையும், ஆண்கள் மற்ற ஆண்களிடமோ, வஞ்சிக்கப்பட்ட அல்லது மரியாதையற்ற பெண்களிடமோ கோபத்தோடு எதிர்வினையாற்ற வழிவகுத்திருக்கலாம்; அதனால்தான் ஆண்கள் "கோபமும் தர்க்கமுமில்லாமல்" ஜெபத்தில் பரிசுத்தமான கைகளை உயர்த்த வேண்டும் என்று பவுல் அறிவுறுத்துகிறார். அதுபோலவே, அந்த வேதப்புரட்டு, குறிப்பாகச் செல்வந்தரான சில பெண்களிடம், அதிலும் முக்கியமாக ஆண்களை நோக்கி, ஆடம்பரமான, பெருமையுள்ள,

கற்றுக்கொள்ள மனமில்லாத, தன்னிச்சையான மனப்பான்மைகளையும் நடத்தையையும் எப்படியோ ஊக்குவித்திருக்கலாம்; அதனால்தான் பெண்கள் தேவனுடைய வார்த்தையிலிருந்து கீழ்ப்படிதலோடு கற்றுக்கொள்ளவும், ஆண்களோடு அதிகக் கனமான விதத்தில் பழகவும் வேண்டும் என்ற அறிவுரைகள். நான் சொல்ல வரும் கருத்து இதுதான்: நம்மைவிடப் பவுலுக்கு அதிகம் தெரிந்த, ஒரு குறிப்பிட்ட கடினமான சூழ்நிலையைக் கையாளும் அறிவுரைகளை அவர் தருகிறார்; ஆனாலும் அது என்னவாக இருக்கக்கூடும் என்பதற்கு நிருபத்தில் சில சான்றுகள் இருக்கின்றன. இல்லாவிட்டால், ஆண்கள் மட்டும் ஏன் ஜெபிக்கும்படி ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்? பெண்கள் மட்டும் ஏன் கற்றுக்கொள்ளும்படி சொல்லப்பட வேண்டும்?

இந்த இடத்தில், சில ஆண்கள் மோசமாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பது 1 தீமோத்தேயு 1-இலிருந்து தெளிவாகிறது; ஆனால் 2:9-15-க்கு வெளியே, பெண்கள் வரம்பு மீறுகிறார்கள் என்பதை நாம் எவ்வளவு உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்? 1 தீமோத்தேயு 5 ஒரு பதில் தருகிறது: சில பெண்கள் தங்கள் “சரீர இச்சைகளினால்” “கிறிஸ்துவுக்கான தங்கள் அர்ப்பணிப்பைக்” கைவிட்டிருக்கிறார்கள் (வச. 11). அவர்களில் பலர் “சோம்பலுள்ளவர்களாய் வீடுவீடாய்த் திரிகிறார்கள்”; “சொல்லத்தகாதவைகளைச் சொல்லி, அலப்புகிற வம்புக்காரிகளாக” இருக்கிறார்கள் (வச. 13). அவர்கள் எதிரிக்கு “அவதூறு பேசச் சந்தர்ப்பம்” கொடுக்கிறார்கள் (வச. 14). “ஏற்கெனவே சிலர் விலகிச் சாத்தானைப் பின்பற்றிப்போனார்கள்” (வச. 15) – இது வேதப்புரட்டுக்குத் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்ததைக் குறிக்கிறது.[227] கள்ளப் போதனையே மூலப் பிரச்சினை என்பதைப் பவுலின் நிருபத்தின் இறுதி வார்த்தைகள் காட்டுகின்றன: “சீர்கேடான வீண்பேச்சுகளுக்கும், ஞானம் என்று பொய்யாய்ப் பெயர்பெற்றிருக்கிறதின் எதிர்வாதங்களுக்கும் விலகியிரு; சிலர் அதைப் பாராட்டி, விசுவாசத்தை விட்டு விலகிப்போனார்கள்” (6:20-21). கள்ளப் போதனை சில பெண்களின் மோசமான நடத்தைக்கு எப்படி வழிவகுத்தது என்று நமக்குச் சரியாகத் தெரியாது; ஆனால் ஒரு திட்டவட்டமான தொடர்பு இருக்கிறது;

227. தீமோத்தேயுவுக்குப் பவுல் எழுதிய இரண்டு நிருபங்களிலும், சாத்தானைப் பற்றிய குறிப்புகள் பெரும்பாலும் கள்ளப் போதனையோடும் அது ஊக்குவிக்கும் சீர்கெட்ட வாழ்க்கையோடும் தொடர்புடையவை – 1 தீமோத்தேயு 1:20; 2:14; 4:1; 2 தீமோத்தேயு 2:23-25 ஆகியவற்றைக் காண்க.

சாத்தானால் தானே “வஞ்சிக்கப்பட்ட” ஏவாளோடு இந்த எபேசுப் பெண்களைப் பவுல் ஒப்பிடும் விதத்தில் அது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.[228]

அப்படியானால், 1 தீமோத்தேயு 2:11-15-ஐப் பற்றி எழுதும் நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களில் பெரும்பாலோரிடம் கவனிக்கத்தக்கது இதுதான்: பவுலின் முழு நிருபத்தின் – இந்தப் பகுதி உட்பட – அவசரக் கவலை கள்ளப் போதனையின் விளைவே என்பதை ஒப்புக்கொள்பவர்கள் எவ்வளவு குறைவு! உதாரணமாக, கேத்தி கெல்லர் (Kathy Keller), “நான் தாமதித்தால், தேவனுடைய வீட்டில் மக்கள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை நீ அறியும்படி இந்த அறிவுரைகளை உனக்கு எழுதுகிறேன்” என்ற பவுலின் வார்த்தைகளை மேற்கோள் காட்டி, “[இ]ந்த முழு நிருபத்தையும் ... சபை நிறுவுவதற்கான ஒரு கையேடாகக் காணலாம் – தேவனுடைய வீட்டின் நியதிகளின்படி ... ஒரு சபையை எப்படி அமைப்பது என்பதற்கான கையேடு” என்று முடிவு செய்கிறார்.[229] இது சரியல்ல; ஷ்ரைனர் (Schreiner)கூட இதைக் குறிப்பிடுகிறார்.[230] “நான் தாமதித்தால்” என்ற வாக்கியப் பகுதியையும் அவர் கவனிக்காமல் விட்டுவிடுவதுபோலத் தெரிகிறது; நிருபத்தின் ஒவ்வொரு முக்கியப் பிரிவிலுமுள்ள மற்றக் குறிகளோடு சேர்ந்து, கள்ளப் போதகர்களால் சூறையாடப்பட்ட ஒரு சபையைச் சீர்படுத்தப் பவுல் எடுத்த அவசர முயற்சிகளை அது வெளிப்படுத்துகிறது.

228. 1 தீமோத்தேயு 2:14

229. Kathy Keller, “Jesus, Gender and Justice” இல். 1 தீமோத்தேயு 3:15.

230. J.N.D. Kelly-யின் 1963-ஆம் ஆண்டு விளக்கவுரை, Donald Guthrie-யின் 1957-ஆம் ஆண்டு விளக்கவுரை போன்ற 1 தீமோத்தேயுவைப் பற்றிய மிகப் பழைய விளக்கவுரைகள் இந்த அணுகுமுறையை எடுத்தன; ஆனால் நான் வாசித்த தற்கால விளக்கவுரைகள், 1 தீமோத்தேயுவின் மூன்றில் ஒரு பங்கு கள்ளப் போதகர்களையும் கள்ளப் போதனையையும் நேரடியாகக் கையாளுகிறது என்பதை மட்டுமல்ல, நிருபத்தின் மற்ற மூன்றில் இரண்டு பங்கும் அதன் நிழலில் இருக்கிறது என்பதையும் ஒப்புக்கொள்கின்றன. அதனால்தான் டாம் ஷ்ரைனர் (Tom Schreiner) இப்படி ஒப்புக்கொள்கிறார்: “1 தீமோத்தேயுவைச் சபை ஒழுங்குக்கான ஒரு கையேடு என்று விவரிப்பது ... நிருபத்தின் நோக்கத்துக்குச் சரியாகப் பொருந்துவதில்லை ... கள்ளப் போதகர்களால் ஏமாற்றப்பட்டு வஞ்சிக்கப்பட்ட பெண்களின்மேல் பவுல் கவனம் செலுத்துகிறார் (ஒப்பிடுக 1 தீமோத்தேயு 2:14; 2 தீமோத்தேயு 3:6-9)” (ஆதாரம்: www.bit.ly/3BN3tYQ) இருப்பினும், 1 தீமோத்தேயு 2 கள்ளப் போதனையைக் கையாளுகிறது என்ற உண்மைக்கு எதிராக வழக்கமாகச் சொல்லப்படும் ஒரு மறுவாதம் இதுதான்: ஆண்கள் “எல்லா இடங்களிலும்” (NIV) அல்லது “ஒவ்வோர் இடத்திலும்” (ESV) (வச. 8) ஒரு குறிப்பிட்ட விதத்தில் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று பவுல் விரும்புகிறார். ஆனால் 1 தீமோத்தேயு 1-இன் சூழலைக் கருத்தில் கொண்டால், ஜெபிப்பதற்காக எபேசு விசுவாசிகள் கூடும் ஒவ்வோர் இடத்தையும் – மிக வெளிப்படையாக, சபைகள் கூடிவந்த எபேசுவின் பல வீடுகளையும் – இது குறிக்கக்கூடும்.

கோஸ்டன்பெர்கரும் (Köstenberger) குருடெமும் (Grudem), வேதப்புரட்டையும் அதன் விளைவுகளையும் எதிர்த்துப் போராடவே பவுல் இந்த நிருபத்தை எழுதுகிறார் என்று ஒப்புக்கொண்டாலும், விநோதமாக, இந்த முன்னுரிமையிலிருந்து விலகிச் செல்லும் ஒரு கிளைப்பேச்சாக இந்தப் பகுதியைக் கருதுகிறார்கள்[231] – தம்முடைய முக்கியப் பாரத்தையும் முந்தைய சிந்தனை ஓட்டத்தையும் பவுல் சற்று நிறுத்திவிட்டு, கள்ளப் போதனையின் நடுவில் ஆண்களுக்குச் சத்தியத்தைப் போதிக்க முயன்றுகொண்டிருந்த சில பெண்களை இப்போது எதிர்கொள்கிறார் என்பதுபோல. ஆனால், முன்னும் பின்னுமுள்ள பகுதிகள் மட்டுமல்ல, சில பெண்கள் பாவம் செய்துகொண்டிருந்த ஒரு சூழ்நிலையைப் பவுல் திருத்துகிறார் என்பதற்கான அடையாளங்கள் 12-ஆம் வசனத்திலேயே இருக்கின்றன.

நான் இப்பொழுது அனுமதிக்கிறதில்லை

திருத்தப்படும் நடத்தையை விவரிக்கப் பவுல் பயன்படுத்தும் epitrepō̄ என்ற சொல்லை ஆராய்வோம்; ஆங்கிலத்தில் அது “I do not permit” என்ற நான்கு சொற்கள் கொண்ட சொற்றொடரால் மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது: “ஒரு பெண் போதிக்கவும் அதிகாரத்தைத் தானாக எடுத்துக்கொள்ளவும் ... ‘நான் அனுமதிப்பதில்லை’ [epitrepō̄].”

முதலாவது, இந்தச் சொல் நிகழ்காலத்தில் இருக்கிறது என்பதைக் கவனியுங்கள்; இந்தச் சூழ்நிலைக்காகவே பவுல் இந்தத் தடையை விதிக்கிறார் என்ற கருத்தை இது மிகவும் நம்பத்தக்கதாக்குகிறது. ஆனாலும், இது “எல்லாக் காலத்துக்கும் எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் பொருந்தும் கட்டளைகளில்” ஒன்று என்பதே “கிரேக்கத்தின் வலிமை” என்று குரூடெம் வலியுறுத்துகிறார்.[232] இந்த வலியுறுத்தல் மிகைப்படுத்தப்பட்டது. சக நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞரான டக்ளஸ் மூ (Douglas Moo) சொல்வதுபோல: “வினைச்சொல்லின் நிகழ்காலத்தைப் பொறுத்தவரை, எழுதிய நேரத்தில் பவுல் இந்தத் தடைகளை வலியுறுத்திக்கொண்டிருந்தார் என்ற முடிவுக்கு மட்டுமே இது நம்மை

231. Köstenberger, “Women in The Church,” பக். 152-155, மற்றும் Grudem, Evangelical Feminism and the Biblical Truth, பக். 280-284. இதற்காக Andrew Bartlett-க்கு நன்றி: “Men and Women in Christ.” (பக். 390).
232. Wayne Grudem, Evangelical Feminism and the Biblical Truth, பக். 301

அனுமதிக்கிறது."[233] பவுல் ஓர் உலகளாவிய ஆணையைப் பிறப்பிக்கிறார் என்ற எந்த அறிவிப்பையும் பலவீனப்படுத்த இந்த ஒப்புதல் ஒன்றே போதும். "I do not permit" என்ற ஆங்கிலச் சொற்கள், காலத்தைக் கடந்த, உலகளாவிய ஓர் ஆணை கொடுக்கப்படுகிறது என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குவதால், "I am not permitting ..." (நான் இப்பொழுது அனுமதிக்கிறதில்லை ...) என்பதே மேலான மொழிபெயர்ப்பு என்று மூ தாமே பரிந்துரைக்கிறார்.[234]

மேலும், வேதாகமத்தில் வேறு இடங்களில் இந்தச் சொல் பயன்படுத்தப்படும் விதத்தை ஆராய்ந்தால், இது ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைக்கான தடையாகவே இருக்கக்கூடும் என்பது உறுதிப்படுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பில் epitrepō பயன்படுத்தப்படும் எல்லா இடங்களிலும், புதிய ஏற்பாட்டில் அது பயன்படுத்தப்படும் மற்ற 17 இடங்களில் மிகப் பெரும்பாலானவற்றிலும், அது ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைக்காக எடுக்கப்பட்ட ஒரு முடிவையே குறிக்கிறது.[235] "எல்லா இடத்துக்கும் பொருந்தும் கட்டளைகளுக்கு வேதாகமத்தில் இந்த வினைச்சொல் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுவதில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்" என்று மூ ஒப்புக்கொள்கிறார்.[236] எங்குமுள்ள எல்லாச் சபைகளுக்குமான ஓர் உலகளாவிய இலட்சியத்தைச் சொல்லப் பவுல் நினைத்திருந்தால், "பெண்கள் ஒருபோதும் போதிக்கக் கூடாது" என்று அவர் ஏன் எளிமையாக எழுதவில்லை? உதாரணமாக, "நீங்கள் பாலியல் ஒழுக்கக்கேட்டில் ஈடுபட நான் இப்பொழுது அனுமதிக்கிறதில்லை"

233. Douglas Moo, "Recovering Biblical Manhood and Womanhood," அதி. 9-இல்.
234. "இந்தச் சொல்லின் கிரேக்கப் பயன்பாட்டுக்கு அதிக உண்மையான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு 'I am not permitting' (நான் இப்பொழுது அனுமதிக்கிறதில்லை) என்பதே; எபேசுவிலிருந்த ஒரு பிரச்சினைக்குப் பதிலாகக் கொடுக்கப்பட்ட, ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்குக்கான புதிய கட்டளையை இது குறிக்கிறது; அது சபை மரபின் எடையைச் சுமப்பதில்லை." Moo, 202
235. காண்க: Philip Payne, Man and Woman, One in Christ, பக். 201-202. மேலும் காண்க: https://biblehub.com/greek/strongs_2010.htm. இரண்டே விதிவிலக்குகள்: 1 கொரிந்தியர் 14:34 "அவர்களுக்கு அனுமதியில்லை", மாற்கு 10:4 "மோசே அனுமதித்தார்". இவற்றில் முதலாவதை நான் அதிகாரம் 6-இல் கையாண்டு, இந்த வார்த்தைகள் பெரும்பாலும் ஓர் இடைச்செருகல், அல்லது உண்மையில் கொரிந்து சபையிலிருந்த மிகக் குறிப்பிட்ட ஒரு சூழ்நிலைக்காகப் பவுல் கொடுத்த ஆலோசனை என்று முடிவுசெய்கிறேன். இரண்டாவதைப் பொறுத்தவரை, மாற்கு 10:5-12-இல் இயேசு கொடுத்த பதில், மோசேயின் கட்டளையை நிலையான ஓர் இலட்சியத்திலிருந்து தற்காலிகமான ஒரு விலகலாக அவர் கண்டார் என்பதைக் காட்டுகிறது.
236. ஆதாரம்: https://bit.ly/3mExipX (பக். 199)

என்று அவர் ஒருபோதும் எழுத மாட்டார். இல்லை, அவர் இன்னும் நேரடியாகப் பேசுவார்: “பாலியல் ஒழுக்கக்கேட்டில் ஈடுபடாதிருங்கள்!” அப்படியானால், இங்கே அவர் ஏன் இப்படி எதிர்பாராத, மென்மையான சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறார்?

இவ்வளவும் சொல்வது இதற்காகவே: பவுல் இந்தத் தடையை epitrepō என்ற சொல்லோடு அறிமுகப்படுத்துவது, அவர் ஓர் உள்ளூர்ச் சூழ்நிலையைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கக்கூடும் என்று நம்புவதற்குக் காரணம் தருகிறது.

Authentein

நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கத்தின் சாராம்சம் இதுதான்: (சில) ஆண்களுக்கு மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட வேண்டியதை – மற்றவர்களுக்குப் போதிப்பதையும் அவர்கள்மேல் போதக அதிகாரம் செலுத்துவதையும் – பெண்கள் செய்யக் கூடாது என்று பவுல் சொல்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், இங்கே பேசப்படும் போதித்தலும் அதிகாரம் செலுத்துதலும் தேவன் நியமித்த செயல்கள் – சரியான நபர் அவற்றைச் செய்யும்வரை. ஆனால், ஆண்களும் செய்யக் கூடாது என்று பவுல் விரும்பும் ஒன்றையே அவர் பெண்களுக்குத் தடைசெய்கிறார் என்று காட்ட முடிந்தால், இந்த வாசிப்பு உள்ளுக்குள்ளேயே இடிந்து விழுகிறது. வேறு விதமாகச் சொன்னால், இந்த இரண்டு செயல்களில் ஒன்றோ இரண்டுமோ பாவமானவை என்று காட்டப்பட்டால், நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாசிப்பு தவறானது.

அப்படியானால், விவாதத்தின் குறிப்பிட்ட மையம் “authentein செய்தல்” என்ற வினைச்சொல்லே. இந்த விவாதம் பல்வேறு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளில் வெளிப்படுகிறது: “[T]o exercise authority” (அதிகாரம் செலுத்துதல்) (ESV) நியாயமான ஒன்று; ஆனால் “to assume authority” (அதிகாரத்தைத் தானாக எடுத்துக்கொள்ளுதல்) (NIV) எதிர்மறையான ஒரு செயலாக இருக்கலாம். உதாரணமாக, ஒரு வகுப்பறையில் ஓர் ஆசிரியை மாணவர்களை வழிநடத்தினால், அவள் “அதிகாரம் செலுத்துகிறாள்” (exercises authority); ஆனால் ஒரு மாணவன் பாடத்தைத் தன் கையில் எடுத்துக்கொள்ள முயன்றால், அவன் தவறாக “அதிகாரத்தைத் தானாக எடுத்துக்கொள்கிறான்” (assumes authority).

மற்ற மொழிபெயர்ப்புகளில் “to have dominion” (ஆளுகை செய்தல்) (ASV), “to control” (கட்டுப்படுத்துதல்) (CEB), “to domineer” (அடக்கியாளுதல்) (NEB), “to lord it over” (எஜமானத்துவம் பண்ணுதல்) (TLB) ஆகியவை அடங்கும்.

இந்தச் சொல்லை மொழிபெயர்ப்பதை இன்னும் கடினமாக்கும் ஒரு விஷயம், authentein முழு வேதாகமத்திலும் ஒரே ஒரு முறை மட்டுமே பயன்படுத்தப்படும் சொல் என்பதுதான்.[237] ஆகவே, பவுலோ வேறு எந்த வேதாகம ஆசிரியரோ இந்தச் சொல்லை வேறு எப்படிப் பயன்படுத்தினார்கள் என்று நாம் பார்க்க முடியாது. கி.பி. 62-இல் பவுல் இங்கே இதைப் பயன்படுத்துவதற்கு முந்தைய, பிந்தைய நூற்றாண்டுகளில் பண்டைய கிரேக்க இலக்கியத்தில் ஆசிரியர்கள் இதைப் பயன்படுத்தினாலும், அது மிக மிக அரிதான ஒரு சொல்லாகவே இருந்தது. உண்மையில், பவுலின் ஊழியத்துக்கு முந்தைய 100 ஆண்டுகளிலும் பிந்தைய 100 ஆண்டுகளிலும், எஞ்சியிருக்கும் பண்டைய இலக்கியத்தில் இதற்கு ஐந்து மாதிரிகள் மட்டுமே நம்மிடம் உள்ளன. அப்படியிருக்க, அதன் நுணுக்கமான பொருள் நேர்மறையானதா எதிர்மறையானதா என்று கண்டுபிடிப்போம் என்று நாம் எப்படி நம்ப முடியும்?

தங்கள் நேர்மறையான மொழிபெயர்ப்புக்கு நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இரண்டு காரணங்களைத் தருகிறார்கள். முதலாவது, didaskein (போதித்தல்) என்ற சொல் நேர்மறையானது என்றும், ஆகவே authentein-க்கும் நேர்மறையான அர்த்தம் அவசியம் என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். பண்டைய கிரேக்க இலக்கியத்தில் இரண்டு வினையெச்ச வடிவங்கள் (infinitives) அடுத்தடுத்து வருவதன் அடிப்படையில், didaskein, authentein ஆகிய இரண்டு வினைச்சொற்களும் ஒன்று இரண்டுமே நேர்மறையானவை, அல்லது இரண்டுமே எதிர்மறையானவை என்று கோஸ்டன்பெர்கர் வாதிடுகிறார். didaskein எப்போதும் நேர்மறையான சொல் என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் கூறுகிறார்கள். உதாரணமாக, தீமோத்தேயுவுக்கும் தீத்துவுக்கும் பவுல் எழுதிய மேய்ப்பர் நிருபங்களில், didaskein எப்போதும் “முறைசாரா பகிர்வை அல்ல, [கூடிவரும், பொது ஆராதனையில்] அதிகாரப்பூர்வமான மரபை ஒப்படைப்பதையே”

237. இதற்கான தொழில்நுட்பச் சொல் hapax legomenon (ஒரே ஒரு முறை மட்டுமே வரும் சொல்).

குறிக்கிறது என்று ஷ்ரைனர் கூறுகிறார்.[238] அவர்கள் சொல்லும் ஒரே விதிவிலக்கு, அது கள்ளப் போதனை என்று குறிக்கக் கூடுதல் எதிர்மறைச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்படும்போதுதான். ஆகவே, 1 தீமோத்தேயு 2:12-இல் authenteindidaskein-உடன் இணைக்கப்பட்டிருப்பதால், அதற்கு நேர்மறையான அர்த்தமே உட்கிடையாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் முடிவு செய்கிறார்கள்.

இரண்டாவது, பண்டைய இலக்கியத்தில் இந்தச் சொல் மிகப் பொதுவாக நேர்மறையாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று ஹென்றி பால்ட்வின் (Henry Baldwin) போன்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டு மொழியியலாளர்கள் வாதிடுகிறார்கள்; அது ஏறக்குறைய ஒருபோதும் எதிர்மறையாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்று அல் வோல்டர்ஸ் (Al Wolters) வாதிடுகிறார்.

1 தீமோத்தேயு 2:12-இன் விளக்கத்தில் இதன் அர்த்தம் இவ்வளவு தீர்க்கமானதாக இருப்பதால், அதன் அர்த்தத்தைப் பற்றி அறிஞர்களிடையே ஒருமித்த கருத்து ஒருபோதும் ஏற்படாமல் போகலாம் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கடந்த பல பத்தாண்டுகளில் இந்தப் பண்டைய சொல்லைப் பற்றிய அறிஞர்களின் ஆய்வை நான் பின்தொடரும்போது, உலகத் தரம் வாய்ந்த அறிஞர்கள் ஒருவருடைய கூற்றுகளை ஒருவர் தொடர்ந்து மறுத்துவருவதைக் கவனிக்கிறேன். இருப்பினும், இந்தச் சொல்லைச் சுற்றியுள்ள சமீபத்திய அறிவார்ந்த படைப்புகளைப் பல நாட்கள் வாசித்தும் மறுபடியும் வாசித்தும் செலவிட்டபின், பண்டைய இலக்கியத்தில் இந்தச் சொல் சில நேரங்களில் நேர்மறையாகவும், சில நேரங்களில் எதிர்மறையாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்ற முடிவுக்கு வருகிறேன். அப்படியிருந்தும், இந்த வசனத்தில் “அதிகாரம் செலுத்துதல்” என்பது பெரும்பாலும் சரியானதல்ல என்பதற்கும், எதிர்மறைச் சாயலுடைய ஒரு மொழிபெயர்ப்பே அதிகத் துல்லியமானது என்பதற்கும் எட்டுக் காரணங்கள் இதோ:

முதலாவது, “போதித்தல்” (didaskein) இந்தப் பகுதியில் எதிர்மறையான ஒரு வகைப் போதனையாக இருக்கக்கூடும்; நேர்மறையான போதனையையோ முறையான போதனையையோ அது குறிக்காமலிருக்கலாம். தீமோத்தேயுவுக்கும் தீத்துவுக்கும் பவுல் எழுதிய நிருபங்களில் அது எப்போதும் நேர்மறையான செயல், குறிப்பாக

238. Women in the Church, 3rd Edition, பக். 175

வாராந்திர ஆராதனைக் கூடுகைகளில் முறையாகச் செய்யப்படும் செயல் என்று ஷ்ரைனர் வேதாகமச் சான்றுகளுக்கு அப்பால் சென்று வாதிடுகிறார். மேய்ப்பர் நிருபங்களில் இந்தச் சொல், கூடிவரும் ஆராதனையில் செய்யப்படும் அதிகாரப்பூர்வமான, கோட்பாட்டுப் போதனைக்கு மட்டுமே கட்டுப்பட்டது என்று அவசியமில்லை; சில நேரங்களில் அது பாவமான ஒரு வகை didaskein ஆகக் கருதப்படுகிறது.[239]

எப்படியிருந்தாலும், didaskein-க்கு ஒரு நிலையான அர்த்தத்தையும் (முறையான, நேர்மறையான போதனை), authentein-க்குச் சூழலால் தீர்மானிக்கப்படும் அர்த்தத்தையும் வாதிடுவது முரணானது – உண்மையில், விளக்கத்தின் மிக அடிப்படையான நியதி, இரண்டு சொற்களின் அர்த்தத்தையும் சூழலே வெளிப்படுத்த

239. “போதித்தல்” என்பதற்கான சொல் வெவ்வேறு பகுதிகளில் வெவ்வேறு விதமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மேய்ப்பர் நிருபங்களில் didaskein என்ற சொல் எப்போதும், ஆராதனையில் ஆவிக்குரிய தலைவர்கள் செய்யும் முறையான கோட்பாட்டுப் பிரசங்கமாகவே வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்றோ, அது எப்போதும் அவசியமாக ஆரோக்கியமான உள்ளடக்கத்தைப் போதிப்பதையே குறிக்கிறது என்றோ கூறுவதற்கு ஷ்ரைனரிடம் உறுதியான வாதம் எதுவும் இல்லை. மேய்ப்பர் நிருபங்களின் வேறு இடங்களில் didaskein ஷ்ரைனர் சொல்வதை அர்த்தப்படுத்தக்கூடும் என்றாலும், சில நேரங்களில் அது வேறு அர்த்தங்களையும் எடுக்கிறது: ஷ்ரைனருக்கு மாறாக, சில நேரங்களில் அது கூடிவரும் ஆராதனைக்கு வெளியே முறைசாரா விதத்தில் பகிர்ந்துகொள்வதைக் குறிக்கிறது. 1 தீமோத்தேயு 2:12-இல் didaskein என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், மற்றவர்கள் எதை நம்புகிறார்கள், எப்படி வாழ்கிறார்கள் என்பதை வடிவமைக்கும் விதத்தில் அவர்களிடம் பேசுவது போன்ற ஒன்றைப் பவுல் கருதக்கூடும். இது முறைசாரா பகிர்வையும், அதிக முறையான பிரசங்கத்தையும் உள்ளடக்கும். நிரப்புக் கோட்பாட்டு அளவுகோல்களின்படி பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிக்கக் கூடாது என்றால், வாராந்திர ஆராதனையில் எப்போதும் ஆண்கள் இருக்கும்போது, பெண்கள் மற்றப் பெண்களுக்கு எப்போது, எங்கே அறிவுரை சொல்ல வேண்டும் (தீத்து 2:3-5)? ஆராதனைகளில் மட்டும்தான் “எதிர்ப்பவர்களுக்கு” ஒருவர் போதித்து அறிவுரை சொல்ல முடியுமா (2 தீமோத்தேயு 2:24-25)? கூடிவரும் ஆராதனையில் ஒரே ஒருவர் (“ஒரு ஸ்திரீ”) ஒரே ஒருவருக்கு (“ஒரு புருஷனுக்கு”) மட்டுமே போதிக்க முயல்கிறார் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும் (1 தீமோத்தேயு 2:12)? கூடிவரும் ஆராதனையில் போதிப்பது மட்டுமே கருதப்பட்டால், போதிக்கப்பட்ட ஒருவர் மற்றவர்களுக்குப் போதித்து, அவர்கள் வேறு சிலருக்குப் போதிக்கும் போதனையின் தொடர் ஓட்டம் எப்படி நடக்க முடியும் (2 தீமோத்தேயு 2:2)? முழுக் குடும்பங்களையும் பாதித்துக்கொண்டிருந்த போதனையைப் பற்றி என்ன சொல்வது (தீத்து 1:10-11)? மேலும், ஷ்ரைனருக்கு மாறாக, அது பாவமான ஒரு வகைப் போதனையையும் குறிக்கக்கூடும். உதாரணமாக, அதிகாரப்பூர்வமான அப்போஸ்தல மரபை அல்ல, வேதப்புரட்டான உள்ளடக்கத்தைப் பகிர்ந்துகொண்டிருந்தவர்களின் வாய்மொழிச் செயல்களை விவரிக்கப் பவுல் didaskein என்ற அதே சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார் (தீத்து 1:11).

அனுமதிப்பதுதான்.[240] உதாரணமாக, ஒரு சபையிலுள்ள குறிப்பிட்ட சிலர் didaskein செய்வது தடைசெய்யப்படும்போது, அந்தப் போதகர்களிடமோ அவர்களுடைய போதனையிலோ ஏதோ கடுமையான குறைபாடு இருப்பதைத்தான் அது குறிக்கிறது என்று நாம் அனுமானிக்கலாம்.[241] அனுமதிக்கப்படாத போதனை வடிவங்களுக்கு வேறு உதாரணங்களும் இருந்தாலும்,[242] மேய்ப்பர் நிருபங்களில் didaskein தடைசெய்யப்படும் மற்ற இடத்தைக் கவனியுங்கள்; அது 1 தீமோத்தேயு 2:12-க்கு நெருக்கமான இணையாக விளங்குகிறது. “விருத்தசேதனக் கூட்டத்தார்” என்று தாம் அழைக்கும், “வீண்பேச்சும் வஞ்சகமும் நிறைந்த மனிதர்கள்” என்று தாம் விவரிக்கும் ஒரு குழுவைப் பற்றிப் பவுல் தீத்துவிடம் சொல்கிறார்: “அவர்களுடைய வாயை அடக்க

240. Didaskein தன்னில்தானே எதிர்மறையானதும் அல்ல, நேர்மறையானதும் அல்ல. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அதன் அர்த்தம் சூழலால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது – உதாரணமாக, ஒருவர் அகந்தையோடோ வற்புறுத்தும் விதத்திலோ போதிக்கலாம், அல்லது தவறானதைப் போதிக்கலாம். முடிவாக, நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் செய்வதுபோல, அது இயல்பாகவே நேர்மறையானது, ஆகவே அதன் துணைச்சொல்லான authentein-இன் அர்த்தத்தை அதுவே தீர்மானிக்க வேண்டும் என்று அனுமானிப்பதற்குப் பதிலாக, எந்தத் துணைச்சொற்களும் பெரிய சூழலும் அதன் அர்த்தத்தைத் தீர்மானிக்க அனுமதிப்பதே அதிக அர்த்தமுள்ளது. didaskein “கள்ளப் போதனை கருதப்படுகிறது என்று சொல்லும் ஒரு வரையறுக்கும் சொல் இல்லாவிட்டால் எப்போதும் நேர்மறையானது” என்று சொல்லும் நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள், செயற்கையான ஒரு விளக்க விதியை உருவாக்குகிறார்கள் – இல்லை, சூழலே எப்போதும் அர்த்தத்தைத் தீர்மானிக்கிறது.

241. மத்தேயு 5:19a, தீத்து 1:11, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:14, 20 ஆகியவற்றைக் காண்க; அங்கே இது எதிர்மறையான சூழலில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

242. குறிப்பாக இயேசுவோ அப்போஸ்தலர்களோ தடைசெய்யும் செயல்களின் சூழலில், “போதித்தல்” என்ற சொல்லுக்கு ஓர் எதிர்மறைத் துணை வினைச்சொல் இருந்தால், பாவமான ஒரு வகைப் போதனையே கருதப்படுகிறது என்று அனுமானிக்க அது நம்மை வழிநடத்தலாம். உதாரணமாக, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:20-இல், யேசபேலைப் போன்ற ஒரு பெண் சபையில் தம்முடைய ஊழியக்காரர்களுக்குப் “போதிக்கவும்” (didaskein) “வஞ்சிக்கவும்” (kai plana) அனுமதித்ததற்காகத் தியத்தீரா சபையை இயேசு கடிந்துகொள்கிறார். ஒரு பெண்ணின் பாவமான போதனையைத் தியத்தீராவினர் சகித்திருந்தால், எபேசு சபையில் பவுல் அப்படிச் செய்ய மாட்டார் – “நான் இப்பொழுது அனுமதிக்கிறதில்லை ...” ஆனால் கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான விஷயம் இதுதான்: இரண்டு இடங்களிலும், பெண்களின் பாவமான வகைப் போதனை மட்டுமே தடைசெய்யப்பட வேண்டும். திருத்தும் சூழலும், “வஞ்சித்தல்” என்ற துணை வினைச்சொல்லும், இயேசு தியத்தீராப் பெண்ணுக்கு நல்ல போதனையை அல்ல, வஞ்சகமான, வேதப்புரட்டான ஒரு வகைப் போதனையையே தடைசெய்கிறார் என்பதைக் காட்டுகின்றன. அதுபோலவே, திருத்தும் சூழலும், authentein என்ற துணை வினைச்சொல்லும் (அது “அடக்கியாளுதல்” என்று அர்த்தப்படலாம்), பவுல் எபேசுப் பெண்களுக்கு நல்ல போதனையை அல்ல, அவமதிக்கும், ஆக்ரோஷமான ஒரு வகைப் போதனையையே தடைசெய்தார் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

வேண்டும்; ஏனெனில் போதிக்கக் கூடாதவைகளைப் போதித்து, முழுக் குடும்பங்களையும் கவிழ்த்துப்போடுகிறார்கள்."[243] பவுலின் மதிப்பீட்டில், இந்தப் போதகர்களிடமும் அவர்களுடைய போதனையிலும் ஏதோ தவறு இருந்தது – ஆகவே அவர்களும் அவர்களுடைய பேச்சு வகையும் நிறுத்தப்பட வேண்டும். அதுபோலவே, 1 தீமோத்தேயு 2 பகுதியைப் பற்றிய நம் ஆய்வு தொடரும்போது, சபையிலிருந்த ஒரு பெண்கள் குழுவிடம், குறிப்பாக ஆண்களை நோக்கிய அவர்களுடைய மனப்பான்மையிலும் செயல்களிலும், ஏதோ தேவபக்தியற்ற ஒன்று தெளிவாக இருந்தது என்பதைக் கண்டுபிடிப்போம்; எதை நம்ப வேண்டும், எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதைப் பற்றி அவர்கள் ஆண்களிடம் பேசிய விதத்தைப் பவுல் திருத்தியதை அதுவே நியாயப்படுத்தியது.[244]

இரண்டாவதாக, பண்டைக் காலத்தில் authentein என்ற சொல் எப்போதும் ஒரு நேர்மறையான செயலுக்கே பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதில் அறிஞர்களிடையே ஒருமித்த கருத்து இல்லை. 1 தீமோத்தேயு 2:12-இன் பொருள் குறித்த முதன்மையான நிரப்புக் கோட்பாட்டு நூலான Women in the Church-இன் முதல் மற்றும் இரண்டாம் பதிப்புகளில், அந்தச் சொல்லின் பொருள் பற்றிய அதிகாரத்தை எழுதும் பொறுப்பு பால்ட்வின் (Baldwin) அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. சூழலைப் பொறுத்து அது "ஆளுதல் அல்லது அரசாளுதல், அல்லது கட்டுப்படுத்துதல் அல்லது ஆதிக்கம் செலுத்துதல், அல்லது சுயமாகச் செயல்படுதல், அல்லது தூண்டிவிடுதல்" என்று பொருள்படலாம் என்ற முடிவுக்கு அவர் வந்தார்.[245] 1 தீமோத்தேயு 2:12 குறித்து அவர் மேலும் சொல்கிறார்: "கட்டுப்படுத்துதல் அல்லது ஆதிக்கம் செலுத்துதல் என்ற பொருள்கள் ... முற்றிலும் சாத்தியமானவை"; "ஒருவர்மேல் அதிகாரத்தைத் தன் கையில் எடுத்துக்கொள்ளுதல்" என்பதும் "பொருத்தமாக இருக்கக்கூடும்." சுவாரசியமாக, மூன்றாம் பதிப்பில் அவருடைய அதிகாரம் இப்போது நீக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக வோல்டர்ஸ் (Wolters) அவர்களின் ஆய்வு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. authentein என்பதற்கு

243. தீத்து 1:10-11
244. உண்மையில், தீத்துவால் வாயடைக்கப்பட வேண்டியவர்களைப் பற்றிப் பவுலைக் கவலைப்படுத்திய மூன்று கருத்துகளும் (கீழ்ப்படியாமை, பயனற்ற உள்ளடக்கம், வஞ்சகம்), 1 தீமோத்தேயு 2:12-14-இல் திருத்தப்படும் பெண்களைப் பற்றிய அவருடைய கவலைகளோடு தொடர்புடையதாக இருக்கக்கூடும் என்று காட்ட முடியும்.
245. Grudem, Evangelical Feminism, பின்னிணைப்பு 7

ஏறக்குறைய ஒருபோதும் எதிர்மறைப் பொருள் இல்லை என்று வோல்டர்ஸ் கூறுகிறார்[246] – இது நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின் விருப்பங்களுக்கு மிக அதிகமாக ஆதரவு தரும் முடிவு. ஆனாலும் அந்தச் சொல் சில நேரங்களில் எதிர்மறையாகப் பயன்படுத்தப்படக்கூடும் என்று ஷ்ரைனர் (Schreiner) ஒப்புக்கொள்கிறார்.[247] தாலமி (Ptolemy) தன் Tetrabiblos (கி.பி. 127–148) நூலில் ஒரு கோள் இன்னொரு கோளைக் கட்டுப்படுத்துவதைப் பற்றிப் பேச இந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார் – இதில் மறுக்க முடியாத எதிர்மறைச் சாயல் உண்டு: நான் படித்த பெரும்பாலான அறிஞர்கள், பால்ட்வினும் குருடெமும் (Grudem) உட்பட, இங்கே அதை “ஆதிக்கம் செலுத்துதல்” என்றே மொழிபெயர்க்கிறார்கள்.[248]

246. Albert Wolters, “A Semantic Study of Aὐθέντης and its Derivatives,” Journal for Biblical Manhood and Womanhood 1.11 (Spring 2006): pp. 44-65, 45.

247. “Two Views on Women in Ministry” நூலில் ஷ்ரைனர் சொல்கிறார்: “குறிப்பிட்ட சூழல்களில் இந்தச் சொல்லுக்கு ஓர் எதிர்மறைச் சாயல் இருப்பது நிச்சயமாகச் சாத்தியமே.”

248. தாலமியில் உள்ள இந்தச் சொல்லை “gain mastery” (மேலாதிக்கம் பெறுதல்) அல்லது “assume authority” (அதிகாரத்தைத் தன் கையில் எடுத்துக்கொள்ளுதல்) என்று மொழிபெயர்ப்பதில் வோல்டர்ஸ் தனித்து நிற்கிறார். ஆனாலும், அப்படிச் செய்வதன் மூலம், பால்ட்வினும் குருடெமும் அதை “dominate” (ஆதிக்கம் செலுத்துதல்) என்று மொழிபெயர்க்கும்போது உணரும் எதிர்மறைச் சாயலை அவரும் ஒப்புக்கொள்கிறார். எனினும், தாலமியின் வினைச்சொல் aorist காலத்தில் (ஒரு முழுமையான, ஒருமுறைச் செயலைக் குறிக்கும் கிரேக்க வினைக்காலம்) இருப்பதால், அது ஒருவர்மேல் மேலோங்கத் தொடங்குவதை மட்டுமே இப்போது குறிக்கிறது என்பதை வோல்டர்ஸ் மிகைப்படுத்துகிறார். ஆனால் அதன் பொருளை உண்மையில் தீர்மானிப்பது வாக்கியச் சூழலே: வோல்டர்ஸ் காட்டுவது போல, மனித ஆத்துமாவை சனி “முழுமையாகக் ... கட்டுப்பாட்டில் எடுத்துக்கொள்வதற்கும்”, மனிதர்களைச் சரீரத்தை நேசிப்பவர்களாக “ஆக்கும்படி” மற்றக் கோள்களைத் தூண்டுவதற்கும் இணையாக authentein பயன்படுத்தப்படுகிறது. “assume authority” என்பதில் உள்ளது போல, aorist காலம் “ingressive” (தொடக்கத்தைக் குறிக்கும், அதாவது ஒரு செயலின் ஆரம்பம்) பொருளைக் காட்டக்கூடும் என்றாலும், நிகழ்காலம் குறிக்கும் தொடர்ச்சியான செயல் – அதாவது முன்பு தன் கட்டுப்பாட்டில் எடுத்துக்கொண்டதைத் தொடர்ந்து கட்டுப்படுத்துவது – இப்போது ஒரு நடுநிலையான அல்லது நேர்மறையான செயலாகிவிடுகிறது என்று இதற்குப் பொருள் இல்லை. மேலும், இந்தச் சொல்லின் பண்டைய மாதிரிகள் மிகக் குறைவாக இருப்பதையும், authentein-இன் பெயர்ச்சொல் வடிவத்தின் பொருளைத் தன் ஆய்வில் சேர்த்துக்கொள்ள வோல்டர்ஸ் தயாராக இருப்பதையும் கருதும்போது, இந்தச் சொல்லுக்கு மிக நெருக்கமானதும், பவுலின் பயன்பாட்டுக்கு நெருங்கிய காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டதுமான ஒரு இனச்சொல்லின் (cognate) சாயலை இது தன்னிச்சையாக மறுப்பதாகத் தெரிகிறது. எனக்குத் தெரிந்தவரை, எந்தக் கருத்தையுடைய வேறு எந்த அறிஞரும் authentein-இன் பல்வேறு பண்டைய மாதிரிகளை விளக்கும்போது aorist காலத்துக்கும் நிகழ்காலத்துக்கும் இடையே இப்படிப்பட்ட பொருள் இடைவெளியை உருவாக்க முயல்வதில்லை.

கான்ஸ்டன்டைனுக்குப் பிந்திய காலத்தில் (4-ஆம் நூற்றாண்டு முதல்) சபை authentein என்ற சொல்லைப் பல வேளைகளில் நேர்மறையாகப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியது உண்மைதான்; ஆனால் இத்தனை நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிந்திய authentein-இன் பொருள்கள் இந்த விவாதத்துக்கு முழுமையாகப் பொருந்துவதில்லை.[249] உண்மையில், பால்ட்வின், வோல்டர்ஸ் ஆகியோரின் ஆய்வுகளில் உள்ள ஒரு சிக்கல் (kephalē பற்றிய குருடெமின் சொல்லாய்வுகளைப் போலவே) இதுதான்: ஆராயப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகள் ஏறக்குறைய அனைத்தும் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்துக்குப் பல நூற்றாண்டுகள் பின்பு வருகின்றன. எனவே 1 தீமோத்தேயு எழுதப்பட்ட காலத்தில் அந்தச் சொல்லின் பொருள் என்ன என்பதை மதிப்பிட அவை மிகக் குறைந்த அளவே உதவுகின்றன.[250]

பிலிப் பெய்ன் (Philip Payne) இந்தச் சொல்லின் வரலாற்று வளர்ச்சி குறித்த தன் கண்டுபிடிப்புகளை இப்படிச் சுருக்கிச் சொல்கிறார்: “1 தீமோத்தேயு 2:12-க்குப் பொருந்துவதும், பவுலின் காலத்துக்கு முன்பே எழுதப்பட்டது என்று நிறுவப்பட்டதுமான authentein-இன் ஒரே பொருள் ‘அதிகாரத்தைத் தன் கையில் எடுத்துக்கொள்ளுதல்’ என்பதே. ‘ஆதிக்கம் செலுத்துதல்’ என்ற பொருள் பவுலின் காலத்துக்குச் சற்றுப் பின்பு தோன்றுகிறது; ‘அதிகாரம் செலுத்துதல்’ என்ற பொருளையோ மிகவும் பிற்காலத்தில்தான் உறுதிப்படுத்த முடிகிறது.”[251] இதற்கு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட முதல் எடுத்துக்காட்டுகள் கான்ஸ்டன்டைனுக்குப் பிந்திய காலத்தில், நான்காம் நூற்றாண்டில்தான் வருகின்றன என்கிறார் பெய்ன். ஆனாலும் அந்தச் சொல்லின் எதிர்மறைப் பயன்பாடும் தொடர்ந்தது – சபைப் பிதாவான கிறிசோஸ்தம் (Chrysostom)

249. குறிப்பாக, தன் இருப்பின் முதல் சில நூற்றாண்டுகளுக்குள்ளேயே, அரிஸ்டாட்டிலின் பெண் வெறுப்பின் தாக்கத்துக்கு உட்பட்டிருந்த சபை, 1 தீமோத்தேயு 2:12-14-ஐ, ஏவாளின் தாழ்வுநிலையின் அடிப்படையில் எல்லாத் துறைகளிலும் பெண்கள் ஒருபோதும் ஆண்களை வழிநடத்தக்கூடாது என்ற முழுமையான தடையாக வாசிக்கத் தொடங்கியதைக் கருதும்போது. ஆகவே, authentein என்பது தலைமைத்துவத்தின் நேர்மறையான செயல்பாட்டைக் குறிக்கிறது என்று சபையில் பலர் எண்ணத் தொடங்கியிருக்கலாம் – 4-ஆம் நூற்றாண்டுச் சபை எழுத்துகளில் தேவன் கர்த்தராக authentein செய்கிறார் என்று சொல்லப்படும் இரண்டு இடங்களின்மேலும் இது வெளிச்சம் வீசுகிறது.
250. வோல்டர்ஸ் இந்தச் சிக்கலைப் பற்றி நேர்மையாக இருக்கிறார்: “‘அதிகாரம் செலுத்துதல்’ என்ற பொருள் முதன்மையாக இந்த வினைச்சொல்லின் பிற்காலப் பயன்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது. … கி.மு.–கி.பி. சந்திக்கும் காலத்தைச் சுற்றி authentes-க்கு அதிகச் சான்றுகள் இல்லாதது வருத்தமே.”
251. Philip Payne, Man and Woman, One in Christ, அதி. 20

கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகள்மேல் authentein செய்வதைத் தடைசெய்தார்.[252]

சொற்களின் பொருள் காலப்போக்கில் மாறுவதால், நாம் மிக அருகிலுள்ள காலகட்டத்தின் பயன்பாட்டைத் தேட வேண்டும். ஆகவே பவுலின் காலத்துக்கு முன்பு இந்தச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டதாக உறுதிப்படுத்தப்பட்ட இரண்டு இடங்களே நம் ஆய்வுக்கு மிக முக்கியமானவை; ஏனெனில் பவுலின் காலத்துப் புரிதலை அவையே மிகச் சிறப்பாகக் காட்டுகின்றன. நமக்குக் கிடைத்துள்ள மிக முதல் பயன்பாடு கி.மு. 27-ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த ஒரு apologia (விளக்கக் கடிதம்) ஆகும்.[253] மொழிபெயர்ப்பதற்குப் பெயர்போன அளவுக்குக் கடினமான இந்தக் கடிதம், டிரைஃபான் (Tryphon) என்ற ஒருவனைப் பற்றிச் சொல்வதாகத் தெரிகிறது. அவன் தன் சகோதரன் அஸ்கிலேப்பியாடிஸுக்கு (Asklepiades) எழுதிய கடிதத்தில், அஸ்கிலேப்பியாடிஸின் பணியாளனாகவோ அடிமையாகவோ இருந்ததாகத் தெரியும் அன்டிலோகஸ் (Antilochus) மேல் தான் எப்படி authentein செய்தான் என்று விளக்குகிறான். டிரைஃபானும் அன்டிலோகஸும் ஒரு படகில் இருந்தார்கள்; படகோட்டிக்குக் கட்டணம் செலுத்த அன்டிலோகஸ் மறுத்தபோது, அதைச் செய்யும்படி டிரைஃபான் அவன்மேல் authentein செய்தான். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், கட்டணம் செலுத்தும்படி அவனைக் கட்டாயப்படுத்தினான்.[254] இன்றைய காதுகளுக்கு இது நாகரிகமான நடத்தையாகத் தோன்றலாம்; ஆனால் அந்தக் கலாச்சாரத்தில், இன்னொருவரின் பணியாளனுக்குக் கட்டளையிடுவது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது – இன்று இன்னொருவரின் பிள்ளைக்குக் கட்டளையிடுவது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது போல.

252. John Chrysostom, Hom. Col. P. 27–31.

253. Papyrus BGU 1208. காண்க: www.bit.ly/3BKHl0Q. இரண்டாவது பயன்பாட்டை நான் குறிப்பிடப் போவதில்லை; ஏனெனில் 1 தீமோத்தேயு 2:12-இல் உள்ள பொருளுக்கு முற்றிலும் வேறான பொருள் அதற்கு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இலக்கண அறிஞர் அரிஸ்டோனிகஸின் (Aristonicus) ஒரு நூலில், ஹோமரின் இலியட்டின் ஒரு பகுதி குறித்து அவர் விளக்கம் தரும்போது, அந்த உரையின் “authentein” (அதாவது “ஆசிரியர்” அல்லது “தோற்றுவிப்பவர்”) பற்றிப் பேசுகிறார்.

254. அன்டிலோகஸ் தொடக்கத்திலேயே டிரைஃபானின் நியாயமான அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்தான் என்று சொல்லும் அறிஞர்களுக்குப் பதிலாக: வெட்கம்-கனம் பண்பாட்டில் வாழ்ந்த டிரைஃபான், தன் செயலை நியாயப்படுத்தத் தன் கடிதத்தின் இவ்வளவு பெரிய பகுதியை எப்படி, ஏன் செலவிட்டான் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது கடினம் – அப்படியானால் அவனுடைய சொந்தச் செயல்களே பலவீனத்தையும் அவமானத்தையும் வெளிப்படுத்தும்; ஏனெனில் அவன் தன் பணியாளனை அல்லது அடிமையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதவனாக இருந்தான், படகோட்டிக்கு நேர்ந்த அவமதிப்புக்கு அவனே தனிப்பட்ட முறையில் பொறுப்பாளியாக இருந்திருப்பான்.

அதனால்தான் டிரைஃபான் ஒரு விளக்கக் கடிதம் எழுத வேண்டியிருந்தது. இங்கே authentein என்பதற்கு “அதிகாரம் செலுத்துதல்” என்ற பொருள் மட்டும் இருக்கவே முடியாது; ஏனெனில் தனக்கு உரிமையில்லாதது என்று வெளிப்படையாகத் தெரிந்த ஒன்றைத் தானே ஏன் செய்யத் துணிந்தான் என்று விளக்கும் முயற்சியே அந்தக் கடிதம். எனவே பண்டைக் காலத்தில் இந்தச் சொல் “அதிகாரம் செலுத்துதல்” என்பதைத் தெரிவிக்க “எப்போதும் நேர்மறையாகவே பயன்படுத்தப்பட்டது” என்ற எந்தக் கூற்றும் தவறாக வழிநடத்துவதாகும்.[255]

மூன்றாவதாக, authentein என்ற சொல்லின் கூட்டுப் பகுதிகளைக் கவனித்தால், அதை ஓர் எதிர்மறைச் செயலாகக் கொள்ளலாம். ஒரு சொல்லின் பொருளைத் தீர்மானிக்க அதன் உருபன்கள் (morphemes) சிறந்த வழி அல்ல என்றாலும், இங்கு இருப்பது போல ஒருமித்த கருத்து குறைவாக இருக்கும்போது அது இன்னும் பயனுள்ள முயற்சியே.[256] இந்த விஷயத்தில், authentein என்ற சொல்லின் முதல் பகுதி (“aut”) சுயம் என்று பொருள்படுகிறது; வேதாகமச் சொற்களில் இது பெரும்பாலும் தன்னை நோக்கிய அல்லது தன்னை மையப்படுத்திய செயல்களைக் குறிக்கப் பயன்படுகிறது.[257] கிறிஸ்தவரல்லாத ஆட்சியாளர்கள் வல்லமையை நேர்மறையாகப் பயன்படுத்தியதை authentein குறிக்கக்கூடும் என்று காட்ட முடிந்தாலும், மிகவும் நம்பத்தகுந்தது இதுதான்: மற்றவர்கள்மேல் இறுமாப்பாய் ஆளாதவராகவும், கிறிஸ்துவினிமித்தம் எல்லாருக்கும் ஊழியக்காரராகவும் தன்னைப்

255. Two Views of Ministry (பக். 108) நூலில் ஷ்ரைனர் சொல்கிறார்: “எச். ஸ்காட் பால்ட்வின், அல் வோல்டர்ஸ் ஆகியோரின் அண்மைய ஆய்வுகள், இந்தச் சொல் அதிகாரத்தின் நேர்மறையான பயன்பாட்டைக் குறிக்கிறது என்று காட்டுகின்றன.” நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் தங்கள் சொந்தச் சொல்லாய்வுகளையே எப்படித் தவறாகப் புரிந்துகொள்கிறார்கள் என்பது பற்றிய ஜேமின் ஹ்யூப்னரின் ஆய்வை வாசியுங்கள்: “குறைந்தபட்சம், authenteō பற்றிய நிரப்புக் கோட்பாட்டு ஆய்வுகள் (மற்றவற்றோடு) எதைக் காட்டியிருக்கின்றன என்பது குறித்து நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் வெளிப்படையாகக் குழம்பியிருக்கிறார்கள் என்பதை இவையெல்லாம் காட்டுகின்றன.” காண்க: www.bit.ly/3EKqWM8 (பக். 17)

256. டி. ஏ. கார்சன் (D.A. Carson) தன் “Exegetical Fallacies” நூலில் இப்படிச் சொல்கிறார்: சொற்பிறப்பியல் (etymology) “பொருளைப் பகுத்தறிவதற்கான சற்றுக் கரடுமுரடான கருவி” என்றாலும், அது பயனுள்ளதே, “குறிப்பாக hapax legomena (ஒரே ஒருமுறை மட்டும் வரும் சொற்கள்) பொருள்களைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சிகளில்.” (பக். 33)

257. authadēs = “தன்னில் திருப்தியுள்ள”, authairetos = “தன் சுய விருப்பத்தால்”, autarkeia = “தன்னிறைவு”, autarkēs = “தன்னிறைவுள்ள”, autokatakritos = “தன்னைத்தானே குற்றவாளியாகத் தீர்த்த”, autocheir = “தன் சொந்தக் கையால்”, aucheō = “நான் பெருமை பாராட்டுகிறேன்” போன்றவை. ஆதாரம்: www.bit.ly/3EKqWM8 (பக். 18)

பற்றிப் பேச விரும்பிய பவுல்,[258] அண்மையில்தான் கிரேக்க மொழியில் நுழைந்திருந்த இந்தச் சொல்லை, பெருமையை (தேவனை நோக்கியதாக அல்ல, தன்னை நோக்கியதாக) மற்றும்/அல்லது சுயநலத்தை (மற்றவர்களை மையப்படுத்தாமல், தன்னை மையப்படுத்தியதாக) நோக்கிச் சாயும் பாவமான அதிகார நடத்தைகளை விவரிக்கவே தேர்ந்தெடுத்தார்.

ஒருவருக்கு எஜமானாக இருத்தல் என்பதே அந்தச் சொல்லின் பொருள் என்ற வோல்டர்ஸின் கூற்றை நாம் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அது நேர்மறையான செயலா எதிர்மறையான செயலா என்பது ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் எஜமான் யார் என்பதைப் பொறுத்தது. தேவனோ, பண்டைய அரசனோ, பண்டைய அடிமை உரிமையாளனோ தன் மக்களுக்கு “எஜமானாக” இருப்பது சரியாக இருக்கலாம்; ஆனால் இயேசுவைப் பின்பற்றும் எவரும் – ஒரு போதகர்கூட – இயேசுவைப் பின்பற்றும் வேறொருவருக்கு ஆண்டவராகவோ எஜமானாகவோ இருக்க முயல்வது பொதுவாகத் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவதாக, இந்த அதிகாரம் முழுவதும் திருத்துவதற்கானது. ஒரு சொல் சில நேரங்களில் நேர்மறையாகவும் சில நேரங்களில் எதிர்மறையாகவும் பயன்படுத்தப்படக்கூடுமானால், அதன் உட்பொருளைச் சூழலே தீர்மானிக்கிறது என்று மொழியியலாளர்கள் விளக்குகிறார்கள். கள்ளப் போதகர்களால் சீரழிக்கப்பட்ட ஒரு சபையைச் சீர்ப்படுத்துவதே இங்குள்ள சூழல் – 1 தீமோத்தேயு 1-ஆம் அதிகாரம் இதைத் தெளிவாக நிறுவுகிறது. ஆகவே 2-ஆம் அதிகாரத்திலும் பவுல் தவறான நடத்தைகளைத் திருத்துவதைத் தொடர்கிறார் என்பதே அதிக சாத்தியம்.

தன் முந்திய கட்டளைகளில் பவுல் குறிப்பிட்ட, பாவமான செயல்களைத் திருத்துகிறார்: பரிசுத்தமில்லாத கைகளையுடைய, கோபமும் தர்க்கமும் உள்ள, ஜெபமில்லாத எபேசு ஆண்களின் செயல்களை (வச. 8); ஆடம்பரமான சிகை அலங்காரங்களோடும் விலையுயர்ந்த ஆடைகளோடும், நாணமும் நற்கிரியைகளும் இல்லாமல் இருந்த, குழப்பம் உண்டாக்குவதை நிறுத்திவிட்டு மீண்டும் கற்றுக்கொள்வதற்குத் தங்களைக் கீழ்ப்படுத்த வேண்டியிருந்த, அடக்கமில்லாத எபேசுப் பெண்களின் செயல்களை (வச. 9-11). இந்தக் கட்டளைகளில் பவுல் ஒரு நேரத்தில் ஒரு பாலினத்தை மட்டுமே

258. காண்க: 2 கொரிந்தியர் 4:5.

பேசுகிறார் என்பது, இந்தக் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் அவர்களுடைய குறிப்பிட்ட தோல்விகளையே அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார் என்பதற்குச் சான்று. இந்த அர்த்தத்தில், ஒரு ஆண் ஆடம்பரமாக உடை உடுத்துவதும், ஒரு பெண் ஜெபமில்லாதவளாகவோ கோபமுள்ளவளாகவோ தர்க்கம் பண்ணுகிறவளாகவோ இருப்பதும் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததோ, அதைப் போலவே ஒரு ஆண் ஒரு பெண்மேல் authentein செய்வதும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது.

மேலும், வசனம் 11-இல் உள்ள முந்திய கட்டளை, வசனம் 12-இல் பவுல் தடைசெய்வதற்கு நேர் எதிரானது என்பதை நினைவில் கொள்ளும்போது, authentein என்பதற்கு எதிர்மறைச் சாயலுள்ள புரிதல் நன்றாகப் பொருந்துகிறது. ஒருகாலத்தில் இயேசுவின் பாதத்தருகே உட்கார்ந்திருந்த பெத்தானியா ஊர் மரியாளைப் போல, இந்த எபேசுப் பெண்கள் அமைதலோடும் (கிரேக்கச் சொல் hesychia; இங்கு அதன் பொருள் சமாதானமாக) கீழ்ப்படிதலோடும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் (வச. 11) என்று பவுல் விரும்புகிறார்; தன்னை முன்னிறுத்தியோ ஆதிக்கம் செலுத்தியோ அவர்கள் போதிக்க வேண்டாம் (வச. 12a) என்கிறார்,[259] ஏனெனில் அது "அமைதலுக்கு" (மீண்டும் hesychia) (வச. 12b) நேர் எதிரானதையே உண்டாக்கும்.[260]

ஐந்தாவதாக, வசனம் 12 ஒரு தடை. வசனம் 12-இன் சொல்லமைப்பே ஓர் எதிர்மறைப் பொருளைக் குறிக்கிறது. "ஒரு பெண்" என்பதற்குப் பதிலாக நபர் A, "ஒரு ஆண்" என்பதற்குப் பதிலாக நபர் B, didaskein என்பதற்குப் பதிலாக x என்ற எழுத்து, authentein என்பதற்குப் பதிலாக y

259. "de" என்ற இணைப்புச் சொல், பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்புகளில் இல்லாவிட்டாலும், இரண்டு வாக்கியங்களையும் இணைத்து, வசனம் 11-க்கும் 12-க்கும் இடையிலான சிந்தனை ஓட்டத்தைத் தொடர்புபடுத்துகிறது. அது "ஆனால்" என்பதைவிட "மேலும்" என்றே அதிகம் பொருள்படுகிறது – குறிப்பாக, அதே வசனத்தில், "ஆனால்" என்று சொல்ல விரும்பும்போது பவுல் "alla" என்பதைப் பயன்படுத்துகிறார் என்பதால்.

260. 1 தீமோத்தேயுவில் முன்பே உள்ள இணையான சொல்லமைப்பைக் கருதும்போது, இதுவே இயல்பான வாசிப்பு: "கவனியுங்கள்: வசனம் 12-இல் உள்ள பவுலின் சிந்தனை வரிசை (போதிக்க வேண்டாம், ஒரு ஆணை அடக்கியாளவும் வேண்டாம், மாறாக அமைதலாயிருக்க வேண்டும்), போதித்தல் என்ற அதே பொருள் குறித்து 1:3-4-இல் உள்ள அவருடைய சிந்தனை வரிசையிலிருந்து அதிகம் வேறுபட்டதல்ல (வேறுவிதமாகப் போதிக்க வேண்டாம், விசுவாசத்தினால் வரும் தேவனுடைய நிர்வாகத்துக்கு மாறாக வீண் ஊகங்களை உண்டாக்கும் கட்டுக்கதைகளுக்கும் முடிவில்லாத வம்சவரலாறுகளுக்கும் செவிகொடுக்கவும் வேண்டாம்). இவற்றில் முதல் இரண்டும் எதிர்மறையாகவும், கடைசியானது நேர்மறையாகவும் பார்க்கப்படுகின்றன." (Andrew Bartlett, Men and Women in Christ, பக். 340)

என்ற எழுத்து என்று வைத்தால், அது இப்படி வாசிக்கப்படும்: "நபர் Ax செய்யவோ, நபர் B மேல் y செய்யவோ நான் அனுமதிக்கிறதில்லை."[261] இதை வாசித்த மாத்திரத்திலேயே, x, y இரண்டும் பெரும்பாலும் எதிர்மறைச் செயல்கள் என்ற முடிவுக்கு ஒருவர் வருவார். இவ்விதமாக, சூழலே பொருளை உருவாக்குகிறது – ஒரு சொல் வேறிடங்களில் நேர்மறையாகப் பயன்படுத்தப்படக்கூடுமானாலும், இந்தச் சூழலில் அது பெரும்பாலும் எதிர்மறையாகவே இருக்கும்.[262] பண்டைய இலக்கியத்தில் இந்தச் சொல் முதன்முதலில் வரும் இடங்கள் அனைத்திலும், பவுலின் நிருபத்தில் மட்டுமே அது ஒரு தடையின் சூழலில் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை வோல்டர்ஸின் ஆய்வு விசித்திரமாகக் கவனிக்கத் தவறுகிறது.

அதுமட்டுமல்ல, ஒரு பெண் "ஒரு ஆணுக்கு எஜமானாக இருப்பதை" பவுல் தடைசெய்வதாக வோல்டர்ஸ் மொழிபெயர்க்கிறார் – ஆனால் அடிமைகள் தங்கள் எஜமான்களைக் கனம்பண்ண வேண்டும் என்று பவுல் பின்னர் கொடுக்கும் கட்டளையோடு இது பொருந்தவில்லை[263] (அடிமைகளில் பலர் ஆண்கள் என்பதும், எஜமான்களில் பலர் பெண்கள் என்பதும் நமக்குத் தெரியும்). ஒரு குடும்பத்தில் ஆண் அடிமைகள் இருந்திருக்க வாய்ப்பு அதிகம் என்பதால், சில பெண்கள் ஆண்களுக்கு எஜமானிகளாக (oikodespotein) இருக்க வேண்டும் என்றே பவுல் அறிவுறுத்துகிறார்.[264]

ஆறாவதாக, இந்தச் சொல்லின் பண்டைய பயன்பாட்டைத் தேடும்போது அதன் பெயர்ச்சொல் வடிவத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டால் (authentein என்பது authentas என்ற பெயர்ச்சொல்லின் வினைச்சொல் வடிவம்), அதன் எதிர்மறைத் தொடர்புகள் மறுக்க முடியாதவை என்று காண்கிறோம். அந்தப் பெயர்ச்சொல்லின் பண்டைய பயன்பாட்டில், மிகக் கடுமையான எதிர்மறைப் பொருள்கள் ஏராளமாக உள்ளன –

261. இந்த நுண்ணறிவுக்காக ஜேமின் ஹ்யூப்னருக்கு நன்றி.
262. வேறு விதமாகச் சொன்னால், பவுல் நேர்மறையான நடத்தையைப் புகழ்ந்துகொண்டிருந்து, பாராட்டப்பட்ட காரியங்களில் போதித்தலும் ஒன்றாக இருந்திருந்தால், கேள்விக்குரிய போதனை எதிர்மறையான போதனையாக இருக்க வாய்ப்பே இருந்திருக்காது. ஆனால் பவுல் எதிர்மறையான நடத்தையைத் திருத்துவதால், இது ஓர் எதிர்மறையான போதனையாக இருக்கும் வாய்ப்பு திறக்கிறது.
263. 1 தீமோத்தேயு 6:2
264. 1 தீமோத்தேயு 5:14-இல் அவர் புதிதாகத் திருமணமான பெண்களிடம் "வீட்டை நடத்தும்படி" சொல்கிறார் – இங்கே "நடத்துதல்" என்பதற்கான சொல்லுக்குச் சொல்லர்த்தமாக "வீட்டின் எஜமான் (சர்வாதிகாரி)" என்று பொருள்.

அந்தச் சொல்லின் மிகப் பழைய பயன்பாடு கொலையைக் குறிக்கிறது. இந்தப் பொருளுடைய நாற்பது பண்டைய பயன்பாடுகளை வோல்டர்ஸ் ஆவணப்படுத்துகிறார்; ஆனால் பவுலின் காலத்துக்குள் இந்தப் பொருள் பெருமளவு மங்கிவிட்டது என்றும் காட்டுகிறார். வேறு பொருள்கள் – குறிப்பாக "எஜமான்" – அதை மறைத்துவிட்டன. ஆனாலும், இந்தக் கருத்து பவுலின் காலம்வரை, ஒருவேளை அவர் வாசித்த நூல்கள்வரை தொடர்கிறது: தங்கள் பிள்ளைகளைக் "கொல்லும்" (authentas) பெற்றோரை தேவன் அழிப்பதைப் பற்றி சாலொமோனின் ஞானம்[265] பேசுகிறது.[266] அந்தப் பெயர்ச்சொல்லின் முந்திய பொருளான "கொலை" ஏறக்குறைய மங்கிவிட்டாலும், அதன் பொருள் வளர்ந்து மாறியபோது ஓர் எதிர்மறைச் சாயல் ஒட்டிக்கொண்டிருந்திருப்பது நிச்சயமில்லை என்றாலும் நம்பத்தகுந்ததே[267] – ஏனெனில் "இன்னொருவரின் உயிரை எடுத்தல்" என்பதற்கும் "இன்னொருவரின் வாழ்க்கையைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் எடுத்துக்கொள்ளுதல்" என்பதற்கும் இடையே குறைந்தபட்சம் கருத்தளவிலான ஒற்றுமை உண்டு.[268]

265. இது கி.மு.–கி.பி. சந்திக்கும் காலத்துக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்டிருக்கலாம்; எபிரெய வேதாகமத்தின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பின் ஒரு பகுதியாகவும் இருந்தது. பவுலுக்கு இந்த இலக்கியம் பரிச்சயமாக இருந்திருக்க நன்கு வாய்ப்புண்டு (இது பற்றிய விவாதத்துக்கு www.bit.ly/3EKKrE4 காண்க.)

266. சாலொமோனின் ஞானம் 12:6. சாலொமோனின் ஞானத்தில் உள்ள இந்தச் சொல் "கொலையாளி" அல்ல, "உறவினரைக் கொல்பவன்" என்று மட்டுமே பொருள்படுகிறது என்ற வோல்டர்ஸின் வாதம் பொருட்படுத்தத்தக்கதல்ல என்று நான் கருதுகிறேன் – எப்படியிருந்தாலும், மிகக் கடுமையான ஓர் எதிர்மறைச் செயலே குறிக்கப்படுகிறது.

267. பெரும்பாலான மொழிகளில் ஒரு சொல்லின் பெயர்ச்சொல் வடிவம் வினைச்சொல் வடிவில் பயன்படுத்தப்படும்போது அதன் மொத்தப் பொருள் மாறக்கூடும் என்று சொல்லி, பால்ட்வின் வினைச்சொல் வடிவத்தை அதன் பெயர்ச்சொல்லிலிருந்து தவறாகப் பிரிக்க முயல்கிறார். ஆனால், ஏதோ ஒரு வகையான ஒத்த சாயல் நீடிக்கக்கூடும் என்றே பெரும்பாலான மொழியியலாளர்கள் கருதுகிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, "adulterate" (கலப்படம் செய்தல்) என்ற ஆங்கில வினைச்சொல்லுக்கு "adultery" (விபச்சாரம்) என்ற பெயர்ச்சொல்லிலிருந்து வேறான பொருள் உண்டு; ஆனால் எதிர்மறைச் சாயல் இரண்டு சொற்களிலும் தொடர்கிறது.

268. "கொலையாளி" என்று பொருள்படும் "authentēs" என்ற சொல்லுக்கும், "எஜமான்" என்று பொருள்படும் அதே சொல்லுக்கும் வெவ்வேறு சொற்பிறப்புகள் இருக்கலாம் என்று வோல்டர்ஸ் முன்வைக்கிறார். ஆனால் அப்படி இல்லாமலும் இருக்கலாம். அவரால் அதிகபட்சம் சொல்ல முடிவது, "அவற்றுக்கு வெவ்வேறு சொற்பிறப்புகள் உண்டு என்று அறிஞர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பரிந்துரைத்திருக்கிறார்கள்" என்பதே – ஆனால் மற்ற அறிஞர்கள் வேறுவிதமாகப் பரிந்துரைத்திருக்கிறார்கள். பொதுவான கருத்து, ஒருவர் தனக்குள்ள வல்லமையைப் பயன்படுத்தி இன்னொருவர்மேல் தன்னை நிலைநாட்டுவது என்பதாகத் தெரிகிறது.

ஏழாவதாக, ஒரு நேர்மறையான அதிகாரச் செயல்பாட்டை பவுல் மனதில் கொண்டிருந்தால், அதையே சொல்லும் பரவலாக அறியப்பட்ட கிரேக்கச் சொற்களை அவர் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் – பத்து வசனங்களுக்கு முன்பு அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அவர் பயன்படுத்திய சொல் (hyperochē) போன்றவை? Louw and Nida's Lexicon for the New Testament "அதிகாரம் செலுத்துதல்" என்று பொருள்படும் 12 சொற்களையும், "ஆளுதல்" அல்லது "அரசாளுதல்" என்று பொருள்படும் 47 சொற்களையும் தருகிறது; ஆனால் பவுல் அவற்றில் எதையும் பயன்படுத்தவில்லை. 1 கொரிந்தியர் 7-இல், ஒரு பாலினம் மற்ற பாலினத்தின்மேல் கொண்டிருக்கக்கூடிய நியாயமான அதிகாரத்தைக் குறிப்பிடும்போது, அவர் exousia என்ற சொல்லைத் தேர்ந்தெடுத்தார் – தன் நிருபங்களில் அவர் 28 முறை பயன்படுத்திய சொல் அது.[269] நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் வலியுறுத்துவது போல, அவர் குறிப்பாகப் போதகத் தலைமைத்துவத்தைக் குறிப்பிட்டிருந்தால், அதே நிருபத்தில் பின்னர் போதகத் தலைமைத்துவத்துக்கு அவர் பயன்படுத்திய சொல்லை (proestōtes) (5:17), அல்லது சபையை மேய்ப்பதற்கான சொல்லை (poimainō),[270] அல்லது எபிரெயர் நிருபத்தின் ஆசிரியர் சபைத் தலைவர்களுக்குப் பயன்படுத்திய சொல்லை (hegoumenōn) ஏன் பயன்படுத்தவில்லை?[271]

269. exousia-வுக்கும் பவுல் authentein-ஐப் பயன்படுத்துவதற்கும் இடையிலான ஒரு முக்கியமான வேறுபாடு ஒருவேளை இதுவாக இருக்கலாம்: முதலாவது, ஒருவருக்கு உண்மையில் உள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவது – உதாரணமாக, தன் சொந்தக் கணவனோடு உடலுறவு கொள்ள ஒரு பெண்ணுக்கு உள்ள exousia (1 கொரிந்தியர் 7:4); இரண்டாவது (டிரைஃபானின் கடிதத்தில் காண்பது போல), ஒருவருக்கு நியாயமாக இல்லாத அதிகாரத்தைத் தனக்கென்று கோருவதைக் குறிக்கலாம் – உதாரணமாக, ஒரு பெண் இன்னொருத்தியின் கணவனோடு உடலுறவு கொள்வது.
270. காண்க: யோவான் 21:16, அப்போஸ்தலர் 20:28, 1 பேதுரு 5:2.
271. காண்க: எபிரெயர் 13:7, 17, 24.

அதற்குப் பதிலாக, மிகவும் தனித்துவமான ஒரு சாயலுடைய இப்படிப்பட்ட அரிதான சொல்லை அவர் தேர்ந்தெடுத்தது,[272] எபேசு சபையின் பெண்களிடையே பொதுவாக இருந்த ஒரு குறிப்பிட்ட, பாவமான நடத்தையைத் துல்லியமாகச் சுட்டிக்காட்டித் திருத்தவே அவர் முயன்றார் என்பதை அதிக சாத்தியமாக்குகிறது.

எட்டாவதாக, நிரப்புக் கோட்பாட்டுக்கு முன்கூட்டியே அர்ப்பணித்துக்கொண்ட அறிஞர்களின் முடிவுகளை மற்ற அறிஞர்கள் கடுமையாக மறுக்கிறார்கள். வேதாகம அறிஞர்கள் பயன்படுத்தும் குறைந்தபட்சம் ஏழு அடிப்படைக் குறிப்புதவி நூல்களில், பெரும்பாலானவை வெளிப்படையாக எதிர்மறையான மொழிபெயர்ப்பையே தருகின்றன (எ.கா. ஆதிக்கம் செலுத்துதல், ஆணையிடுதல்); அதிக நேர்மறையான மொழிபெயர்ப்பு தருபவைகூட, கிறிஸ்தவக் கண்ணோட்டத்தில், எதிர்மறைத் தொனியுடையவையே (எ.கா. சுயாதீனமான, தன்னை மையப்படுத்திய அதிகாரம்). எடுத்துக்காட்டாக, Analytical Lexicon of the Greek NT இந்தச் சொல்லை இப்படி வரையறுக்கிறது: “தன் சொந்த அதிகாரத்தில் செயல்படுகிறவரைக் குறிக்கிறது; ஆகவே கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருத்தல், ஆதிக்கம் செலுத்துதல், இறுமாப்பாய் ஆளுதல்.” Nida and Louw இதை “கட்டுப்படுத்துதல், அடக்கிவைத்தல், ஆதிக்கம் செலுத்துதல்” என்று வரையறுக்கிறது – “ஒருவர்மேல் கத்திக் கட்டளையிடுதல்”, “ஒருவரிடம் தலைவனைப் போல நடந்துகொள்ளுதல்”, “ஒருவர்மேல் குரைத்தல்” என்பதுபோல. அதே போல, BDAG[273] இதை “சுயாதீனமான அதிகார நிலையை

272. இந்தச் சொல்லுக்கு “ஒரு தனித்துவமான சாயல்” உண்டு என்று நான் சொல்வதன் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள, “to teach” (போதித்தல்) என்ற ஆங்கில வினைச்சொல்லை “to pontificate” (அதிகாரத் தொனியில் உபதேசம் பண்ணுதல்) அல்லது “to harangue” (கடிந்து நீளமாகப் பேசுதல்) என்பவற்றோடு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். அல்லது “to lead” (வழிநடத்துதல்) என்பதை “to drive” (விரட்டிச் செலுத்துதல்) அல்லது “to compel” (கட்டாயப்படுத்துதல்) என்பவற்றோடு ஒப்பிடுங்கள். இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் பிந்திய வினைச்சொற்களுக்கு “to teach” அல்லது “to lead” என்பவற்றின் அதே அடிப்படைக் கருத்து உண்டு; ஆனால் அவை கூடுதல் சாயலைச் சேர்க்கின்றன. “authentein” ஒருவரை “வழிநடத்துதல்” என்ற கூறுக் கருத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், அது கூடுதல் சாயலுடைய ஒரு சொல் என்று நிறுவ நான் முயன்றிருக்கிறேன் – அது “கொலை” என்பதற்கான முந்திய ஒரு சொல்லிலிருந்து பிறக்கிறது; “aut” (சுயம்) என்ற உருபனையும் கொண்டிருக்கிறது.
273. இது The Bauer, Danker, Arndt, and Gingrich Greek-English Lexicon of the New Testament என்பதைக் குறிக்கிறது.

எடுத்துக்கொள்ளுதல், ஒருவருக்குக் கட்டளையிடுதல், ஒருவருக்கு ஆணையிடுதல்" என்று மொழிபெயர்க்கிறது.

ஆகவே, சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Westfall) இந்தச் சொல்லைப் பற்றித் தன் சொந்த ஆய்வை முடித்தபோது,[274] வோல்டர்ஸ் பயன்படுத்தும் அதே தரவுத்தளத்தைப்[275] பயன்படுத்தி, "authentein ஒரு நபரான செயல்படுபவரோடும் ஒரு நபரான [பெறுநரோடும்] பயன்படுத்தப்படும்போது, செயல்படுபவருக்குத் தெய்வீக அல்லது இறுதியான அதிகாரம் இல்லாவிட்டால், அதற்கு எதிர்மறை மதிப்பீடே கொடுக்கப்படுகிறது" என்று கண்டறிந்ததில் வியப்பில்லை.[276] இந்தச் சொல்லுக்கு போதக அதிகாரம் செலுத்துதல் என்று பொருள் என நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் வலியுறுத்தினாலும், தரவுத்தளத்தில் இந்தச் சொல் வரும் ஒவ்வொரு இடத்திலும், ஒரு போதகரோ சபை அதிகாரியோ ஒரு தனிநபருக்கோ குழுவுக்கோ செய்யும் எந்த விதமான அன்பான போதகப் பராமரிப்பையும் ஓர் இடம்கூடக் குறிப்பிடவில்லை என்று வெஸ்ட்ஃபால் காட்டுகிறார்.[277] அவர் தன் ஆய்வை இப்படி முடிக்கிறார்:

சபையில் ... தலைமைத்துவத்திலிருந்து பெண்களை விலக்கிவைக்கப் பயன்படுத்தப்படும் முதன்மையான ஆதாரம் "authentein" என்ற சொல்லே என்பதால், அதன் பொருளைத் தேர்ந்தெடுப்பது மிக முக்கியமானது. ... அதை வெறுமனே "அதிகாரம் கொண்டிருத்தல்" என்று [எடுத்துக்கொண்டு], பின்பு அது பணிவிடைத் தலைமைத்துவத்தையோ போதகப் பராமரிப்பையோ விவரிப்பது போல விளக்குவது மிகமிகத் தவறாக வழிநடத்துவதாகும். இந்த விவாதத்தில் எச்சரிக்கையோடு முன்னேறும்படி, உறுதியான அகராதியியலையும் மொழியியல் முறையியலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தச் சொல்லின் புரிதலை விரிவாக உருவாக்குவது சபையின் பணியாக இருக்க வேண்டும். ... சபை தன் பொறுப்புணர்வின் வயதை அடைந்துவிட்டது; authentein என்ற சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டு சபைத் தலைமைத்துவப் பதவிகளிலிருந்து பெண்களை

274. www.bit.ly/2prxkqm
275. Thesaurus Linguae Graecae தரவுத்தளத்தில், 1,200 ஆண்டுக் காலத்தை உள்ளடக்கிய, இந்தச் சொல்லின் 300-க்கும் மேற்பட்ட பயன்பாடுகள் உள்ளன.
276. Westfall, Paul and Gender, அதி. 9
277. Westfall, Paul and Gender, அதி. 9

விலக்கிவைத்ததற்கான பொறுப்பை (அல்லது குற்றப்பொறுப்பை) ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நேரம் இது.

என்னை மிகவும் கலங்கச் செய்வது இதுதான்: வெஸ்ட்ஃபாலின் மொழியியல் ஆய்வை மதிப்பாய்வு செய்யும் பொறுப்பு முன்னணி நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்போது, வோல்டர்ஸின் ஆய்வே மேலானது என்று சொல்லி, அவருடைய விரிவான ஆய்வின் முடிவை அவர்கள் வெறுமனே தவிர்த்துவிடுகிறார்கள்.[278] அதற்கு மாறாக, ஜேமின் ஹ்யூப்னர் (Jamin Hübner) authentein பற்றிய தன் சொந்த ஆராய்ச்சியோடு சேர்த்து வெஸ்ட்ஃபாலின் ஆய்வை மரியாதையோடு மதிப்பாய்வு செய்கிறார்; 1 தீமோத்தேயு 2:12-இல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளபடி அந்தச் சொல்லின் எதிர்மறைச் சாயல் “ஏறக்குறைய நிச்சயமானது” என்ற முடிவுக்கு வருகிறார்.[279]

அந்தச் சொல்லின் பொருள் குறித்து வெஸ்ட்ஃபால் சொல்வது: “கிரேக்க இலக்கியத் தொகுப்பில், இந்த வினைச்சொல் பலவிதமான செயல்களைக் குறிக்கிறது; [அவற்றில்] இந்தச் செயல்களுக்கு இலக்கான மனிதர்கள் தீங்கடைகிறார்கள், தங்கள் விருப்பத்துக்கு மாறாகக் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள் (நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள்), அல்லது குறைந்தபட்சம் அவர்களுடைய சுயநலன் மீறப்படுகிறது; ஏனெனில் அந்தச் செயல்களில் செயல்படுபவரின் விருப்பம் திணிக்கப்படுகிறது – அவமதிப்பு முதல் உயிரைப் பறிக்கும் வன்முறை வரை.”

278. வெஸ்ட்ஃபாலின் நூல் குறித்த டாம் ஷ்ரைனரின் விமர்சனம், authentein பற்றிய தன் ஆய்வில் வெஸ்ட்ஃபால் முன்வைக்கும் கூற்றுகளோடு போதுமான அளவு உரையாடுவதில்லை; மாறாக, “‘authentein’ என்ற சொல் குறித்து வோல்டர்ஸ் செய்த அளவுக்குக் கவனமான விளக்கவுரை ஆய்வை அவர் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை” என்று மட்டுமே கூறுகிறது. உண்மையில் வெஸ்ட்ஃபால் வோல்டர்ஸின் ஆய்வுக்கு மிக உறுதியான, ஆனாலும் மரியாதையான விமர்சனத்தைத் தருகிறார். ஷ்ரைனரைப் போலவே, வெஸ்ட்ஃபாலின் நூலை மதிப்பாய்வு செய்யும்படி www.cbmw.org கேசி ஹாஃ (Casey Haugh) என்பவரை நியமித்தது; அவர் வெஸ்ட்ஃபாலின் விளக்கவுரை ஆய்வை வோல்டர்ஸின் ஆய்வோடு ஒப்பிட்டு, “authentein பற்றிய தன் புரிதலுக்கு வெஸ்ட்ஃபால் சம அளவு அக்கறையைக் காட்டவில்லை” என்று சொல்கிறார். குறைந்தபட்சம் வோல்டர்ஸுக்கு வேறொரு தொனி இருக்கிறது: “வெஸ்ட்ஃபாலின் பகுப்பாய்வில் பெரும்பகுதியோடு நான் உடன்படவில்லை என்றாலும், கோட்பாட்டு மொழியியலின் பிரச்சினைகளை விவாதத்துக்குள் கொண்டுவந்ததற்காக அவரைப் பாராட்டுகிறேன்; என்னைவிட மொழியியலில் அதிக அறிவுள்ளவர்கள் அவருடைய வாதங்களை எப்படி ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதைக் காண ஆவலாக இருக்கிறேன்.”
279. www.bit.ly/340JLIS

அவருடைய முடிவு இந்த உண்மையோடு ஒத்துப்போகிறது: நான்காம் நூற்றாண்டில் ஜெரோம் (Jerome) தன் லத்தீன் வல்கேட் மொழிபெயர்ப்பில் 1 தீமோத்தேயு 2:12-இல் உள்ள authentein என்பதை dominari என்று மொழிபெயர்த்தார் – தனக்கு நியாயமான ஆவிக்குரிய அதிகாரம் இருந்தும், தான் ஒருபோதும் பயன்படுத்தாத ஒரு வகைத் தலைமைத்துவம், தான் வழிநடத்துகிறவர்களுக்கு அதிகாரியாக இருப்பதே என்று பவுல் சொல்லும் இன்னோர் இடத்தில் ஜெரோம் பயன்படுத்திய அதே சொற்குடும்பம் அது.[280]

அந்தச் சொல்லின் பொருள் ஒருவர்மேல் அதிகாரத்தைத் தன் கையில் எடுத்துக்கொள்ளுதல் (பெய்னின் மொழிபெயர்ப்பு) என்றாலும், ஒருவருக்கு எஜமானாக இருத்தல் (வோல்டர்ஸின் மொழிபெயர்ப்பு) என்றாலும், தன்னை ஒருவர்மேல் திணித்து அவரை மீறுதல் (வெஸ்ட்ஃபாலின் மொழிபெயர்ப்பு) என்றாலும், கிறிஸ்தவப் பெண்களும் சரி, கிறிஸ்தவ ஆண்களும் சரி, அப்படிச் செய்யக்கூடாது – ஆகவே 1 தீமோத்தேயு 2:12-இன் நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாசிப்பு தோல்வியடைகிறது.

authentein என்பதால் பவுல் சரியாக என்ன கருதினார் என்பது தேவனுக்கு மட்டுமே தெரியும் என்றாலும், எதிர்மறைச் சாயலுக்கு ஆதரவான இந்த வாதங்களின் மொத்த எடையைக் கருதி, நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாசிப்பும் அதன் பொதுவான மொழிபெயர்ப்பும் (“அதிகாரம் செலுத்துதல்”) பெரும்பாலும் தவறானவை என்ற முடிவுக்கு நான் வருகிறேன். புதுப்பிக்கப்பட்ட NIV மொழிபெயர்ப்பும் (“assume authority” –

280. 2 கொரிந்தியர் 1:24: ஆங்கிலம்: “lord it over”; லத்தீன் வல்கேட்: “dominamur.” ஜெரோம் வல்கேட்டில் வேறிடங்களில் தேவனுடையவும் இயேசுவுடையவும் சர்வ அதிகார ஆட்சிக்கு dominari என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினாலும், அது போதகத் தலைமைத்துவத்துக்குப் பொருத்தமான சொல் அல்ல என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்ததாகத் தெரிகிறது. உண்மையில், கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள் மற்றவர்களை “ஆளக்கூடாது” (அல்லது “இறுமாப்பாய் ஆளக்கூடாது”) என்று இயேசுவும் பேதுருவும் கொடுத்த எச்சரிக்கைகள் இரண்டையும் மொழிபெயர்க்க அவர் அதே சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார் – காண்க: மாற்கு 10:42-43; 1 பேதுரு 5:3. ஜெரோமின் புரிதலில் சர்வ அதிகார வல்லமையின் இந்த உட்பொருள்கள் தெளிவாகத் தெரிவதால், 1 தீமோத்தேயு 2:12-இல் தேவபக்தியுள்ள போதக அதிகாரத்தை மட்டுமே குறிக்க அவர் அந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார் என்பது மிகவும் சாத்தியமற்றது. ஜெரோம் தன் தனிப்பட்ட கடிதங்களில் ஒன்றில் ஒரு பிஷப்பின் ஆட்சியை (dominari) ஒரு ராஜாவின் ஆட்சியோடு வேறுபடுத்திக் காட்டுவது உண்மைதான்; ஆனால் 4-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ரோமில் சபை வல்லமையும் அரசியல் வல்லமையும் ஒரு பிஷப்பின் பங்குக்குள் எப்படிக் குடிபுகுந்திருந்தன என்பதையே அந்த ஒப்பீடு காட்டுகிறது.

"அதிகாரத்தைத் தன் கையில் எடுத்துக்கொள்ளுதல்"),[281] குறைந்தபட்சம் இந்த இடத்திலாவது, பழைய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளும் ("usurp authority" – "அதிகாரத்தைப் பறித்துக்கொள்ளுதல்")[282] விரும்பத்தக்கவை; ஆனாலும் "to control" – "கட்டுப்படுத்துதல்" (CEB), "to domineer" – "ஆதிக்கம் செலுத்துதல்" (NEB), அல்லது "to lord it over" – "இறுமாப்பாய் ஆளுதல்" (TLB) இன்னும் துல்லியமாக இருக்கலாம் என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன்.

வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளும்

சபைக் கூட்டங்களுக்கு மட்டுமே பவுல் இந்தத் தடையை வரம்பிடுகிறார் என்ற கருத்தின் மிகப் பெரிய பலவீனம் ஒருவேளை இதுவாக இருக்கலாம்: எல்லா நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களும் சொல்வது போல, பவுல் தன் வாதத்தை "சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கின்" மேல் அடிப்படையாக்குகிறார். ஆனால், சபையில் பெண் தலைமைத்துவத்தின்மேல் பவுல் விதிக்கும் தடை "சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை" அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று சொல்லிவிட்டு, "சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கின்" தாக்கங்கள் எல்லா உறவுகளுக்கும் துறைகளுக்கும் பொருந்தும் என்பதை மறுக்க முடியாது. சபையில் பெண்கள் ஆண்களை வழிநடத்துவதைத் தடைசெய்வதாக இந்தப் பகுதியை (சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைக் காரணம் காட்டி) விளக்கிவிட்டு, சபைக்கு வெளியே – அரசாங்கம், வணிகம், அரசுப் பணி ஆகிய தளங்களில் – ஆண்களை வழிநடத்தும் பெண்கள்மேலும் தெய்வீக மறுப்பின் நிழலைப் படியவிடாமல் இருக்க வழியே இல்லை.

வேலையும் சிருஷ்டிப்பின் ஒரு அம்சம் என்பதால், தங்கள் மகள்கள் ஆண்களை வழிநடத்தக்கூடாது என்றாகிவிடும்; "சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு" பற்றிய தங்கள் நம்பிக்கை அந்த மகள்களின் தொழில் வாய்ப்புகளுக்கு விதிக்கும் இந்தக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து சில நிரப்புக்

281. இப்படி மொழிபெயர்ப்பதன் மூலம், அது ஒரு முறையான அதிகாரத்தை நிலைநாட்டுவதை நேர்மறையாகக் குறிக்கிறதா, அல்லது அதிகாரம் முறைகேடாகக் கைப்பற்றப்படும் எதிர்மறையான செயலைக் குறிக்கிறதா என்பதை வாசகரே தீர்மானிக்க NIV இடமளிக்கிறது. இந்த மொழிபெயர்ப்புக்கு நான் தரும் ஆதரவு எதிர்மறைப் பொருளையே முன்னிட்டது.
282. எடுத்துக்காட்டாகக் காண்க: "Geneva (1560 edition): "I permit not a woman to … vsurpe authoritie ouer the man." Bishop (1589): "I suffer not a woman to … vsurpe auctoritie ouer ye man." KJV (1611): "I suffer not a woman to … usurp authority over the man."

கோட்பாட்டாளர்கள் எப்படித் தப்பிக்கிறார்கள்? இந்தப் பகுதி சபைத் துறைக்கு மட்டுமே, குறிப்பாக முறையான சபைக் கூட்டங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்று அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். “ஆண்கள் எல்லா இடங்களிலும் ஜெபம்பண்ண வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்” என்பதை, “எல்லாச் சபைக் கூட்டங்களிலும் ஆண்கள் ஜெபம்பண்ண வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்” என்ற பொருளில் அவர்கள் வாசிக்கிறார்கள். இந்த வசனத்தைப் போலவே 1 தீமோத்தேயு 2:1-உம் ஜெபத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். வசனம் 11 போதிக்கப்படும் வார்த்தையின் கீழ்ப் பெண்கள் கற்றுக்கொள்வதைப் பற்றிப் பேசுகிறது. அதுபோலவே, அடுத்த அதிகாரம் சபைத் தலைவர்களைப் பற்றியும் (3:1-12), தேவனுடைய வீட்டில் மக்கள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நிருபம் எப்படி அறிவுறுத்துகிறது என்பதைப் பற்றியும் (3:15) பேசுகிறது. இவையெல்லாம், பெண்கள் போதிப்பதற்கும் வழிநடத்துவதற்கும் உள்ள தடையின் பயன்பாட்டை, ஆண்கள் இருக்கும் வாராந்திரப் பொதுச் சபைக் கூட்டங்களுக்கு மட்டுமே வரம்பிடுகின்றன என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

முதலாவதாக, ஜெபக் கூட்டங்கள் சபையின் வாராந்திர ஆராதனைக் கூட்டங்களுக்கு மட்டும் வரம்பிடப்படவில்லை என்று நான் பதில் சொல்கிறேன். பூட்டிய கதவுகளுக்குப் பின்னால் மேலறைகளிலும், கடற்கரையிலும், சிறை அறைகளிலும் நடந்த ஜெபக் கூட்டங்களை அப்போஸ்தலர் புஸ்தகம் விவரிக்கிறது. 2-ஆம் அதிகாரத்தில் பவுல் சொல்வதில் சபைக் கூட்டங்களும் நிச்சயமாக அடங்கும்; ஆனால் கூடிவரும்போதும் சிதறியிருக்கும்போதும் உள்ள சபையின் அன்றாட வாழ்க்கையும் கவனத்தில் உள்ளது: பரிசுத்தமான கைகள், கோபத்திலிருந்தும் தர்க்கத்திலிருந்தும் விடுதலை, ஒருவரின் வெளித்தோற்றம்;[283] நற்கிரியைகள், கற்றுக்கொள்ளுதல், பிள்ளைப்பேறு; விசுவாசம், அன்பு, பரிசுத்தம் – இவை அனைத்தையும் பற்றிப் பேசும்போது, பவுல் வாழ்க்கை முழுவதையும் கவனத்தில் கொண்டிருக்கிறார். நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சொல்வது போல, பெண்கள் ஆண்களை வழிநடத்துவதையும் அவர்களுக்குப்

283. 1 கொரிந்தியர் 11-ஐ ஆராய்ந்ததால், சபைக் கூட்டங்களில் பெண்கள் முக்காடு அணிவதை பவுல் விரும்பினார் என்பது நமக்குத் தெரியும்; ஆனாலும் இங்கே அவர் சிகை அலங்காரங்களைப் பற்றிப் பேசுவது, அன்றாட வாழ்க்கையிலும் பெண்களின் வெளித்தோற்றத்தைப் பற்றியே அவர் பேசுகிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

போதிப்பதையும் பவுல் தடைசெய்கிறார் என்றால், அது எல்லா இடங்களுக்கும் எல்லா மேடைகளுக்கும் பொருந்தும்.

என் இரண்டாவது பதிலாக, மைக்கேல் பர்ட் (Michael Bird) விஷயத்தின் இதயத்தையே தாக்கட்டும்:

நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களே தங்கள் கருத்தின் முழுத் தாக்கங்களுக்கு நிபந்தனைகள் விதிக்கிறார்கள் அல்லது அவற்றை மென்மையாக்குகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது பயனுள்ளது என்று நினைக்கிறேன்; இங்கேதான் அவர்களுடைய நிலைப்பாட்டின் பலவீனம் இருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, சில நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் ஒரு பெண் புத்தகங்கள், வானொலி, இணையதளங்கள் மூலம் மறைமுகமாக ஆண்களுக்குப் போதிப்பதை அனுமதிக்கிறார்கள்; ஆனால் நேரில் ஆண்களுக்குப் போதிக்க அனுமதிப்பதில்லை. ஒரு பெண் ஆண்கள் வாசிப்பதற்காக எபிரெயர் நிருபத்துக்கு ஒரு விளக்கவுரை எழுதலாம்; ஆனால் எபிரெயர் நிருபத்திலிருந்து ஆண்களுக்குப் பிரசங்கிக்கவோ போதிக்கவோ முடியாது. ஒரு பெண் ஜனாதிபதியாக, பிரதமராக, தலைமை நிர்வாக அதிகாரியாக, ராணுவத் தளபதியாக, காவல்துறை அதிகாரியாக இருக்கலாம்; ஆனால் போதகராகப் பணியாற்ற முடியாது. ஒரு பெண் ஆண்களுக்குப் பிரெஞ்சு மொழியோ பியானோ பாடங்களோ கற்றுக்கொடுக்கலாம்; ஆனால் வேதாகமத்தையோ இறையியலையோ அல்ல. ஒரு பெண் விசுவாசியல்லாத ஆண்களுக்கு வேதாகமத்தையும் உபதேசத்தையும் போதிக்கலாம்; ஆனால் கிறிஸ்தவ ஆண்களுக்கு அல்ல.

எனக்கு இங்கே உள்ள பிரச்சினை இதுதான்: ஒரு பெண் ஒரு ஆணின்மேல் அதிகார நிலையில் இருப்பது இயல்பாகவே தவறு என்று காட்ட, சில நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் ஆதியாகமத்தையும் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கையும் முன்வைக்கிறார்கள்; ஆனாலும் அந்தக் கட்டுப்பாட்டை சபை வாழ்க்கைக்கோ ஞாயிறு ஆராதனைக்கோ மட்டுமே பொருத்துகிறார்கள். ஆனால் அது, ஞாயிற்றுக்கிழமையிலோ சபை அரங்கத்திலோ செய்யாத வரை ஒருவர் விபச்சாரம் செய்வது பரவாயில்லை என்று சொல்வது போன்றது. அல்லது ஒரு விசுவாசியல்லாதவருடன் செய்தால் விபச்சாரம் செய்வது பரவாயில்லை என்று சொல்வது போன்றது. ஒரு பெண் ஒரு

ஆணின்மேல் அதிகாரம் கொண்டிருப்பது தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை இவ்வளவு தெளிவாக மீறுவதானால், அது வணிகம், அரசாங்கம், அரசியல், அரசுப் பணி, சபை என வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளுக்கும் பொருந்த வேண்டும்; ஏனெனில் தேவன் எல்லா அமைப்புகளின்மேலும் இறையாண்மையுள்ளவர், வாழ்க்கை முழுவதும் தேவனுக்கு முன்பாகவும் தேவனுக்குக் கீழாகவும் வாழப்படுகிறது.[284]

நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாசிப்பைப் பற்றிக்கொண்டிருந்தும், பெண்கள் ஆண்களை வழிநடத்துவதை முற்றிலுமாகவும் எல்லா இடங்களிலும் தடைசெய்ய நாம் விரும்பவில்லை என்றால், சபையில் வழிநடத்தும் கிறிஸ்தவப் பெண்களை மட்டுமே கட்டுப்படுத்துவதில் உள்ள நம் முரண்பாட்டை நாம் அறிக்கையிட வேண்டும் என்று நான் பரிந்துரைக்கிறேன். இந்த வசனங்களை நாம் எப்படி வாசிக்கிறோம் என்பதை மறுபரிசீலனை செய்வதே சிறந்த தீர்வு என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

ஏனெனில் முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள்

1 தீமோத்தேயு 2:12-க்கு அடுத்தபடியாக, “சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்குக்கு” நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் தரும் முதன்மையான ஆதார வசனம் அதைத் தொடர்ந்து வரும் வசனமே: “ஏனெனில் முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள்.” வீழ்ச்சிக்கு முன்பே ஆதாம்-ஏவாள் உறவில் ஆணின் அதிகாரம் இருந்ததாக பவுல் வாசித்தார் என்பதற்கு இது சான்று என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இது ஓட்டையே இல்லாத ஒரு வாதமா?

“ஏனெனில்” (gar) என்ற சொல்லிலிருந்து தொடங்குவோம். இங்கே அது காரணத்தைக் (because) குறிக்கிறது என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள். வேறு வார்த்தைகளில், ஆதாம் முதலாவது உருவாக்கப்பட்டான் “என்ற காரணத்தால்” பவுல் பெண் தலைமைத்துவத்தைத் தடைசெய்கிறார். ஆனால் gar என்ற சொல் எப்போதும் “காரணம்” என்று பொருள்படுவதில்லை. அதன் உண்மையான பொருள் இதுதான்: முந்திய கூற்றுக்கு விளக்கமான

284. Mike Bird, Bourgeois Babes, Bossy Wives and Bobby Haircuts: A Case for Gender Equality

அல்லது ஆதரவான கருத்துகள் இப்போது தரப்படப்போகின்றன.[285] பவுல் தன் எழுத்துகளில் குறிப்பாக எல்லா வகையான ஆதரவுக் கருத்துகளையும் தருகிறார் – இங்கே அவர் செய்வதாகத் தோன்றுவது போல, விளக்க எடுத்துக்காட்டுகள் உட்பட. இதை மனதில் கொண்டு இப்படி வாசிக்கலாம்: “ஒரு பெண் ஒரு ஆணின்மேல் அதிகாரத்தைத் தன் கையில் எடுத்துக்கொள்ள நான் இப்பொழுது அனுமதிக்கிறதில்லை; சொல்லப்போனால், முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான் ...” (சில மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் gar என்பதற்கு indeed என்ற ஆங்கிலச் சொல்லைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் – அதன் பொருள் சொல்லப்போனால் அல்லது உண்மையில் என்பதே.) என் வாதத்துக்கு இது தீர்மானமானதல்ல என்றாலும்,[286] இங்கே gar அவருடைய தடையை ஒரு காரணத்தோடு அல்ல, ஒரு வரலாற்று முன்னுதாரணத்தோடு இணைக்கிறது என்பதே அதிக சாத்தியம்.[287]

பவுல் தன் நிருபங்களில், தான் சொல்லும் ஒரு கருத்தை ஆதரிக்க, குறிப்பாகப் பழைய ஏற்பாட்டு வரலாறுகளையும் சித்திரங்களையும் விளக்க எடுத்துக்காட்டுகளாகப் பயன்படுத்துகிறார். பழைய

285. “Pastoral Epistles நூலில் (131–35) gar பற்றிய மவுன்ஸின் (Mounce) விவாதம்: அங்கே அவர் பவுல் gar-ஐப் பயன்படுத்தும் விதங்களைச் சுருக்கமாக ஆராய்ந்து இப்படி முடிக்கிறார்: 1 தீமோ. 2:13-இல் அது ஒரு காரணத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறது என்பதற்கான சான்று மிகப் பலமானது; ஏனெனில் அதன் மிக அடிக்கடி வரும் பயன்பாடு “காரணத்தையோ நியாயத்தையோ தெரிவிப்பது” (131). ஆனால், ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தர்க்க உறவு சூழலிலிருந்தே ஊகிக்கப்பட வேண்டும்; gar தானே “காரணத்தையோ நியாயத்தையோ தெரிவிப்பதில்லை.” அதன் மிகக் குறைந்த சொற்பொருள் பங்களிப்பு ஆதரவுக் கருத்தைச் சுட்டுவதே; அதில் காரணம் மட்டுமல்ல, எடுத்துக்காட்டுகள், முன்னடையாளங்கள், மேற்கோள்கள், பிற ஆதரவு வடிவங்களும் அடங்கும்; ... குறிப்பிட்ட பகுதிகளின் விளக்கங்களை ‘மிக அடிக்கடி வரும் பயன்பாட்டைக்’ கொண்டு தீர்மானிக்க முடியாது.” (Cynthia Westfall, Paul and Gender, அதி. 4)

286. ஆனால் இங்கே gar உண்மையில் “காரணம்” என்று பொருள்பட்டாலும், வசனங்கள் 13-14 குறித்து நான் இப்போது முன்வைக்கப்போகும் இரண்டு விளக்கங்களும் இன்னும் பொருளுள்ளவையாகவே இருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஏதேனின் முன்மாதிரி வரலாற்றின்படி பெண்கள் ஆண்களைக் கனம்பண்ணவும் (வச. 13), அவர்களைச் சாராமல் தனித்துச் செயல்படாமலும் (வச. 14) இருக்க வேண்டும் என்பது, சில எபேசுப் பெண்கள் ஆண்களை அவமதித்த விதத்தை பவுல் தடைசெய்ததற்கு (வச. 12) ஓர் இறையியல் அடிப்படையாக அமைகிறது.

287. ஆனால் இங்கே gar உண்மையில் “காரணம்” என்று பொருள்பட்டாலும், வசனங்கள் 13-14 குறித்து நான் இப்போது முன்வைக்கப்போகும் இரண்டு விளக்கங்களும் இன்னும் பொருளுள்ளவையாகவே இருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஏதேனின் முன்மாதிரி வரலாற்றின்படி பெண்கள் ஆண்களைக் கனம்பண்ணவும் (வச. 13), அவர்களைச் சாராமல் தனித்துச் செயல்படாமலும் (வச. 14) இருக்க வேண்டும் என்பது, சில எபேசுப் பெண்கள் ஆண்களை அவமதித்த விதத்தை பவுல் தடைசெய்ததற்கு (வச. 12) ஓர் இறையியல் அடிப்படையாக அமைகிறது.

உடன்படிக்கைக்கும் புதிய உடன்படிக்கைக்கும் இடையிலான மோதலை விளக்க ஆகார், சாராள் வரலாற்றைப் பயன்படுத்துகிறார் – யூத விருத்தசேதனம் இல்லாததால் ஏளனம் செய்யப்பட்டுக்கொண்டிருந்த, யூதரல்லாத கலாத்திய விசுவாசிகள் நேரடியாக அனுபவித்தது அந்த மோதலே.[288] வேறோர் இடத்தில், சிவந்த சமுத்திரத்தைக் கடந்தது, மன்னா, மேகம், கன்மலை, வனாந்தரத்தில் வழிவிலகிய இஸ்ரவேலர்மேல் வந்த வாதை ஆகிய சித்திரங்களை, கொரிந்து சபைக்கு இருந்த ஆபத்தின் எடுத்துக்காட்டாக அவர் பயன்படுத்துகிறார்: இயேசுவால் இரட்சிக்கப்பட்டும் பராமரிக்கப்பட்டும், ஒழுக்கத் தோல்வியாலும் விக்கிரகாராதனையாலும் தங்கள் பலனை இழந்துவிடும் ஆபத்து.[289] பின்னர், அதே சபை இயேசுவின்மேல் கொண்டிருந்த தூய்மையான, உண்மையான பக்தியிலிருந்து விலகிப்போகும் ஆபத்துக்கு முன்னுதாரணமாக, சாத்தான் ஏவாளை மயக்கியதன் சித்திரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்.[290] இந்த எல்லா எடுத்துக்காட்டுகளிலும், தான் அப்போது பேசிக்கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலைக்கு ஒப்புமையாக பவுல் ஒரு பழைய ஏற்பாட்டு எடுத்துக்காட்டைப் பயன்படுத்துகிறார்.

அதுபோலவே, எபேசுப் பெண்கள்மேலும், மற்றச் சபைகளில் இதுபோல நடந்துகொள்ளும் எல்லாப் பெண்கள்மேலும் தன் தடையை எடுத்துச் சொன்ன பின்பு, அவர் அதை ஓர் ஒப்புமையால் ஆதரிக்கிறார். அவர் காட்டும் இணை, எபேசு சபையின் சூழ்நிலைக்கும் ஆதியாகமம் 2-3-இல் உள்ள ஆதாம் ஏவாள் வரலாற்றுக்கும் இடையிலானது. ஆனால் ஆதாம் ஏவாள் வரலாற்றில் சரியாக எதை பவுல் முன்னிலைப்படுத்த முயல்கிறார்?

பல நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் “முதலாவது” (கிரேக்கம்: protos) என்ற சொல் பதவியில் முதன்மை என்பதைக் குறிக்கிறது என்று நம்புகிறார்கள்; ஆனால் பவுல் இங்கே பதவி பற்றிய எந்த உட்பொருளும் இல்லாமல், வரிசையில் முதலாவது என்பதைக் குறிப்பிட்டால் என்ன? இயேசுவின் வெறுமையான கல்லறைக்கு “முதலாவது” வந்து சேர்ந்த யோவானை விவரிக்கவும், தேவன் நம்மிடத்தில் “முந்தி” அன்புகூர்ந்தார், அதற்குப் பதிலாக நாம் அவரிடத்தில் அன்புகூருகிறோம் என்பதைக்

288. கலாத்தியர் 4:22-24
289. 1 கொரிந்தியர் 9:24-10:14
290. 2 கொரிந்தியர் 11:3-4

குறிக்கவும் அதே சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.[291] உண்மையில், சுற்றியுள்ள பகுதியில் அதே சொல்லின் ஒரு வடிவம் இரண்டு முறை – பத்து வசனங்களுக்கு முன்பும், பத்து வசனங்களுக்குப் பின்பும் – வரிசையில் முதலாவது என்பதைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது: "ஆகவே, எல்லாவற்றிற்கும் முதலாவது, எல்லா மனிதர்களுக்காகவும் ஜெபங்கள் ... செய்யப்பட வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்", "இவர்கள் முதலாவது சோதிக்கப்பட வேண்டும்; பின்பு உதவிக்காரருடைய ஊழியத்தைச் செய்யலாம்."[292]

ஜான் கால்வின் (John Calvin) கூட படிநிலை விளக்கத்தின் தர்க்கத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார்: "பெண் இரண்டாவதாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால் அவள் கீழ்ப்பட்டவள் என்ற வாதம் அவ்வளவு பலமானதாகத் தெரியவில்லை; ஏனெனில் யோவான்ஸ்நானன் கிறிஸ்துவுக்கு முன்னே வந்தான் ... ஆனாலும் அவரைவிட மிகவும் தாழ்ந்தவனாயிருந்தான்."[293] (அதே போல, ஆதியாகமம் 1-இல் மனிதர்கள் கடைசியாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்; ஆனாலும் தங்களுக்கு முன்பு வந்த அனைத்தையும் ஆளுகிறவர்களாகச் சொல்லப்படுகிறார்கள்.) மேதையான பவுல் இப்படிப்பட்ட ஒரு வாதத்தை முன்வைப்பாரா?

ஏவாளின்மேல் ஆதாமுக்கு உயர்ந்த பதவி உண்டு என்று பவுல் சொல்லவில்லை என்றால், அவர் ஏன் வரிசையை மட்டும் குறிப்பிடுகிறார்? ஒரு நம்பத்தகுந்த பதில் இதுதான்: வசனம் 14-இல் தான் சொல்லப்போவதற்கு அவர் வசனம் 13-இல் அடித்தளம் போடுகிறார் (பவுல் வசன எண்களைப் பயன்படுத்தவில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்; எனவே வசனம் 13-ஐ வசனம் 14-இலிருந்து பிரிக்கும் நம் போக்கே தொடக்கத்திலிருந்து தவறானது). பவுல் இங்கே தரும் சுருக்கத்தைவிட ஆதியாகமம் 2-இன் எளிமையான சுருக்கத்தை என்னால் கற்பனை செய்யவே முடியவில்லை: "முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான் (ஆதியாகமம் 2:4-20 சொல்வது போல), பின்பு ஏவாள் (ஆதியாகமம் 2:21-25 சொல்வது போல)." எனவே வசனம் 13-இல்

291. யோவான் 20:8, 1 யோவான் 4:18
292. 1 தீமோத்தேயு 1:2 மற்றும் 3:10
293. John Calvin, The Epistles of Timothy, Titus and Philemon. அதே பகுதியில் ஏவாளை "ஒரு வகையான இணைப்புறுப்பு" என்றும் "ஒரு தாழ்ந்த உதவி" என்றும் அழைக்கும் கால்வின், ஆனாலும் இந்த விளக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

பவுல் ஆதாம் ஏவாளின் உருவாக்கத்தின் ஏதோ ஒரு அம்சத்தை நினைவுகூரலாம்; அதை வசனம் 14-உடன் சேர்த்தே வாசிக்க வேண்டும்.

ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டாள், ஆதாம் அல்ல

பல நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களின் நூல்களை வாசித்ததில், ஒன்றை நான் கவனித்திருக்கிறேன்: “சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்குக்கான” தங்கள் வாதத்தின் எடையை அவர்கள் வசனம் 13-இன்மேல் வைக்கிறார்கள் (அதை ஏவாளுக்கு மேலான ஆதாமின் பதவி என்று அவர்கள் தவறாக வாசித்திருக்கிறார்கள் என்பது என் கருத்து); ஆனால் வசனம் 14 குறித்துத் தாங்கள் அவ்வளவு உறுதியாக இல்லை என்று பொதுவாக ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.

இந்த வசனத்தை அவர்கள் இரண்டு வழிகளில் ஒன்றில் விளக்குகிறார்கள். முதலாவது: ஏவாள் (அவளுடைய மகள்களும்) ஆதாமைவிட (அவனுடைய மகன்களைவிட) எளிதில் வஞ்சிக்கப்படக்கூடியவள்; ஆகவே பெண்கள் ஆவிக்குரிய தலைவர்களாகவும் போதிப்பவர்களாகவும் இருக்கத் தகுதியற்றவர்கள். இரண்டாவது, 1977-இல் ஜார்ஜ் நைட் (George Knight) முதன்முதலில் முன்வைத்தது:[294] ஏவாள்மேல் ஆதாமுக்கு இருந்த நியாயமான அதிகாரத்தைப் புறக்கணித்து ஏவாள் சாத்தானோடு ஒத்துழைத்தாள்.

ஒரு ஆணைவிட ஒரு பெண்ணை வஞ்சிப்பது எளிதா? ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக, 1960-கள் வரை, பெண்ணின் தாழ்வுநிலைக்கு – அவளுக்கு அறிவுத்திறன் குறைவு என்பது உட்பட – சபை காட்டிய ஆதார வசனம் இதுவே. ஆனால் பெண் விடுதலை இயக்கம் அந்தக் கலாச்சார அனுமானத்தைத் தலைகீழாக்கியது – சிந்திக்கும் கிறிஸ்தவர்கள் ஏறக்குறைய அனைவரும் அதைக் கைவிட்டார்கள். அதனால்தான், பெண்ணின் தாழ்வுநிலை என்ற கருத்தைச் சரியாகவே பெண்ணின் சமத்துவத்தால் மாற்றியிருக்கும் நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களில் ஏறக்குறைய யாரும் இந்த விளக்கத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை.[295] ஆனாலும் சில துணிச்சலான ஆட்கள் அதைப் பற்றிக்கொண்டிருக்க முயல்வதை இது தடுக்கவில்லை. “பொதுவாகப் பெண்மையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஏதோ ஒன்றை

294. George Knight, The New Testament Teaching on the Role Relationship of Men and Women

295. “Women in the Church” நூலில் (அதி. 6) ஷ்ரைனர் சொல்கிறார்: “பெண்கள் தங்கள் இருப்பிலும் அறிவுத்திறனிலும் தாழ்ந்தவர்கள் என்று இந்த விளக்கம் உட்குறிப்பதால், இது நிராகரிக்கப்பட வேண்டும்.”

பவுல் ஏவாளில் காண்கிறார்" என்று சொல்லும் குரூடெம் (Grudem), இன்னோர் அறிஞரை ஆமோதித்து மேற்கோள் காட்டுகிறார்: "பொதுவாகப் பெண்கள் அதிக உறவு சார்ந்தவர்களாகவும் பராமரிப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்; ஆண்கள் பகுத்தறிவுப் பகுப்பாய்விலும் புறநிலைப் பார்வையிலும் அதிக நாட்டமுள்ளவர்கள். பெண்களைப் போதிக்கும் பதவிக்கு நியமிப்பது தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது; ஏனெனில் விட்டுக்கொடுக்க முடியாத உபதேசங்களில் அவர்கள் உறுதியான எல்லை வகுப்பதற்கு வாய்ப்புக் குறைவு; இதனால் வஞ்சகமும் கள்ளப் போதனையும் சபைக்குள் எளிதாக நுழைந்துவிடும்."[296]

ஆனால் இந்த மேற்கோள், பெண்கள் அறிவுத்திறனில் தாழ்ந்தவர்கள் தான் என்ற முடிவுக்கே அடிப்படையில் வருகிறது. பல ஆண்களைவிடப் பல பெண்கள் அதிகப் பகுப்பாய்வுத் திறனும் பகுத்தறிவும் உள்ளவர்கள் என்பதையும், பல பெண்களைவிடப் பல ஆண்கள் எளிதில் வஞ்சிக்கப்படக்கூடியவர்கள் என்பதையும் அது மறுக்கிறது. எல்லாவற்றையும்விடப் பெரிய சிக்கல்: பெண்கள் மற்றப் பெண்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் போதிப்பதை வேதாகமம் தயக்கமின்றிப் பாராட்டுகிறது என்பதை அது மறந்துவிடுகிறது. ஒரு பெண் எளிதில் வஞ்சிக்கப்படக்கூடியவள் என்பதால் அவள் போதிக்கக்கூடாது என்றால், அவள் யாருக்குமே – குறிப்பாகப் பிள்ளைகளுக்கு – போதிக்கக்கூடாது!

ஆகவே இந்த வரலாற்றுக் கருத்தைப் பெரும்பாலான நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் சரியாகவே கைவிட்டிருக்கிறார்கள்.[297]

296. Wayne Grudem, Evangelical Feminism, அதி. 2

297. நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இதன் தாக்கங்களைக் கருத்தில் கொள்வதில்லை. 1 தீமோத்தேயு 2-இன் நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாசிப்புக்கான மிக விரிவான பாதுகாப்பாகிய Women In The Church நூலின் முதல் பதிப்பில், டேனியல் டொரியானி (Daniel Doriani) இந்தப் பகுதியின் விளக்க வரலாறு பற்றி ஒரு பின்னிணைப்பை எழுதுகிறார். 1960-கள் வரை, பெண்கள்மேலான தடை பெண்ணின் அடிப்படையான தாழ்வுநிலையை ஆதாரமாகக் கொண்டது என்றே சபை கருதியிருந்தது என்று அவர் காட்டுகிறார். ஆகவே கவனியுங்கள்: பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்கள் மட்டுமல்ல, நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களும் இந்தப் பகுதிக்கு டொரியானி "மறுவிளக்கம்" என்று அழைப்பதையே தருகிறார்கள். எந்தத் தரப்பும் தங்களுடையதே வரலாற்றுக் கருத்து என்று உரிமைகோர முடியாது. கவலைக்குரிய விதத்தில், இரண்டாம் பதிப்பு டொரியானியின் பின்னிணைப்பை நீக்குகிறது – தாங்கள் அளவுக்கு மீறி விட்டுக்கொடுத்துவிட்டோம் என்ற மறைமுக ஒப்புதல் போலத் தெரிகிறது. தவறாக வழிநடத்தும் விதத்தில், 5-ஆம் அதிகாரத்தில் நிரப்புக் கோட்பாட்டுக் கருத்து "வரலாற்றுக் கருத்து" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இப்போது நைட்டின் புதிய கருத்தை மதிப்பிடுவோம்; ஷ்ரைனர் (Schreiner) அதை இப்படி எடுத்துரைக்கிறார்:

ஆதாமை அல்ல, ஏவாளை அணுகி வஞ்சித்த சர்ப்பத்தின்மேல் பவுல் கவனம் செலுத்துகிறார். [அப்படிச் செய்ததன் மூலம் அந்தச் சர்ப்பம்] ஆண் தலைமைத்துவ முறைமையைக் கவிழ்த்து, சோதனையின்போது ஏவாளோடு மட்டுமே உறவாடியது. சர்ப்பத்துக்குப் பதில் சொல்வதில் ஏவாள் முன்முயற்சி எடுத்தாள்; ஆதாம் அவளை அப்படிச் செய்யவிட்டான். இவ்விதமாக, ஆதியாகமம் 3-ஐச் சுட்டிக்காட்டுவது, தேவன் நியமித்த முறைமை குலைக்கப்படும்போது என்ன நடக்கிறது என்பதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது.[298]

இந்தக் கருத்தின் சிக்கல் இதுதான்: ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்ட விதம், அவள் தன் பதவி வரம்பைத் தாண்டி “தேவன் நியமித்த முறைமையைக்” குலைத்ததோடு எந்த விதத்திலாவது தொடர்புடையது என்று ஆதியாகம வரலாற்றிலோ பவுலின் வாதத்திலோ எதுவுமே குறிப்பிடவில்லை. மாறாக, ஏவாள் தேவனுடைய நன்மையில் நம்பிக்கையிழந்து, அதனால் தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போனாள் என்பதையே இரண்டு பகுதிகளும் முன்னிலைப்படுத்துகின்றன. நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இரண்டு பகுதிகளிலும் இல்லாதவற்றை வாசித்துப் புகுத்துகிறார்கள். ஆதியாகமம் 3-இல், சாத்தானின் சோதனையின் தன்மை ஏவாள்மேல் ஆதாமுக்கு இருந்த அதிகாரத்தைக் கவிழ்ப்பது அல்ல; அவள்மேல் தேவனுக்கு இருந்த அதிகாரத்தைக் கவிழ்ப்பதே. பின்பு ஏவாளும் ஆதாமும் இருவரும் ஒரே பாவத்துக்காகத் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள்: அந்தப் பாவம் “ஆதாமின் அதிகாரத்திலிருந்து விலகியது” என்றோ “ஏவாளை வழிநடத்தும் பொறுப்பைக் கைவிட்டது” என்றோ ஒருபோதும் சொல்லப்படவில்லை; “கனியைப் புசித்ததே” அந்தப் பாவம். ஆம், ஆதாம் “[தன்] மனைவியின் சொல்லைக் கேட்டான்”; ஆனால் அவளுக்குச் செவிகொடுத்தது பாவமல்ல (எல்லாக் கணவர்களும் அதைச் செய்ய வேண்டும்); கனியைப் புசிக்கும்படி அவள் சொன்ன பாவமான யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டதே பாவம். அதுபோலவே, சர்ப்பம் சபிக்கப்பட்டது சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைக் கவிழ்த்ததற்காக அல்ல; ஏவாளை வஞ்சித்ததற்காகவே (வச. 13-14). வஞ்சகத்துக்கு ஏவாள் இணங்கியதன் விளைவு, அவள் “பாவியானாள்” என்பதே – சொல்லர்த்தமாக “மீறுதல் செய்தவள்” ஆனாள் (யூனியன்

298. Tom Schreiner. Women in the Church, அதி. 6

மொழிபெயர்ப்பு: “மீறுதலுக்குட்பட்டாள்”); இது கணவன்-மனைவி பங்குகள் தலைகீழானதைக் குறிக்கவில்லை; விலக்கப்பட்ட மரத்திலிருந்து புசிக்கக்கூடாது என்று தேவன் அந்தத் தம்பதிக்குக் கொடுத்த கட்டளையையே குறிக்கிறது. ஆதியாகமம் 3-இல் உள்ள ஒரே பங்குத் தலைகீழ்மாற்றம், தேவனுடைய சிங்காசனத்தின்மேல் ஏறித் தாங்களே தங்களுக்குத் தேவனாக இருக்க அவர்கள் செய்த முயற்சியே.

வசனம் 14-க்கான இரண்டு நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கங்களும் இப்படிக் கடுமையான சந்தேகத்துக்கு உள்ளாகியிருப்பதால், “[மேலும்] ஆதாம் வஞ்சிக்கப்பட்டவன் அல்ல; ஸ்திரீயே வஞ்சிக்கப்பட்டுப் பாவியானாள்” என்பதால் பவுல் வேறு எதைக் கருதியிருக்கக்கூடும் என்று நாம் கேட்க வேண்டும். பவுல் “அறிகிறதற்கு அரிதான” சில காரியங்களை எழுதுகிறார் என்று பேதுரு சொல்லும்போது அவர் குறிப்பிடும் வசனங்களில் இதுவும் ஒன்றாக இருக்கலாம். வெஸ்ட்ஃபால் (Westfall) சொல்வது போல: “பவுல் தன் இறையியலையோ, இந்த வரலாற்றுக்கும் தடைகளுக்கும் உள்ள தொடர்பையோ மேலும் விளக்காமல், வீழ்ச்சியின் சுருக்கமான வரலாற்றை மட்டும் தருகிறார்.”[299] முதல் வாசகர்களுக்கு பவுல் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறார் என்பது சரியாகத் தெரிந்திருக்கலாம்; ஆனால் அதே நிருபத்தைப் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பு கையில் எடுக்கும் நமக்கு, தன் வாசகர்களைப் பற்றி பவுல் அறிந்திருந்த அனைத்தும் தெரியாது; ஆகவே சில முக்கியமான தகவல்கள் நமக்குத் தவறிப்போயிருக்கலாம். ஆனாலும், சாத்தியமான இரண்டு பொருள்களை நான் முன்வைக்கிறேன்; இரண்டுமே இந்தக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை: ஏவாள் ஆதாமுக்குப் பின்பு உருவாக்கப்பட்ட விதத்தின் வெளிச்சத்தில், பவுல் எபேசுப் பெண்களில் பலரை, அவர்களுடைய பாவமான நடத்தையை அவர்களுடைய தாயாகிய ஏவாளின் நடத்தையோடு ஒப்பிட்டுக் கடிந்துகொள்கிறார்.

சாத்தியமான முதல் பொருள்: ஏவாள் இருப்பதற்கு முன்பே தேவன் ஆதாமுக்கு அறிவுறுத்திய விதத்தை பவுல் வசனம் 13-இல் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடலாம். இந்த அறிவுறுத்தலை அவள் தேவனிடமிருந்து நேரடியாக அல்ல, ஆதாம் வழியாகப் பெற்றாளா? அப்படியானால், அதனால்தான் சாத்தான் அவளை இலக்கு வைத்தானா? ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டாள், ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை என்று ஏன்

299. Cynthia Westfall, Paul and Gender, அதி. 4

சொல்லப்படுகிறது என்பதை இது விளக்கும். இப்படி வாசித்தால், ஏவாளின் பாவம் அவளுடைய ஒப்பீட்டளவில் ஆழமற்ற உறுதிப்பாட்டின்மேல் நடந்த தாக்குதலின் விளைவு – ஆகவே அது வஞ்சகம்; ஆதாமின் பாவமோ கண்களை நன்றாகத் திறந்துகொண்டே செய்யப்பட்டது – ஆகவே அது வஞ்சகம் அல்ல, கலகம்.[300] அப்படியானால், சுவிசேஷத்தையும் தேவபக்திக்கான அதன் அழைப்பையும் எபேசுப் பெண்கள் இன்னும் உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டிய தேவையை பவுல் முன்னிலைப்படுத்தலாம். (சாத்தானின் கருவிகளாக இருந்த) "இமெனேயு, அலெக்சந்தர்" போன்ற ஆண்கள் முன்பு கள்ளப் போதனையைக் கொண்டுவந்திருந்தாலும், (ஏவாளைப் போல இருந்த) எபேசுப் பெண்களில் பலர் அதில் மிக மோசமாக விழுந்துபோயிருந்தார்கள்; ஆகவே மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கும் நிலையில் அவர்கள் இல்லை (வச. 12); மாறாக, தேவனுடைய வார்த்தையைக் கீழ்ப்படிதலோடும் அமைதலோடும் புதிதாகக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது (வச. 11). அதற்கு மாறாக, சபையில் மீதமிருந்த ஆண்கள் உறுதியாக நின்றார்கள்; ஆகவே அவர்களுக்கு இந்தக் கட்டளை தேவைப்படவில்லை.

மற்றொரு சாத்தியம்: "முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள்" என்பதை, ஆதியாகமம் 2-ஐச் சிந்திக்கும்படியான அழைப்பாக எடுத்துக்கொள்வது. "ஏவாள் ஆதாமிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டாள், ஏவாள் ஆதாமுக்காகவே உண்டாக்கப்பட்டாள்" என்று பவுல் வேறோர் இடத்தில் சொல்கிறார்[301] – ஏவாளின் இருப்பும் நோக்கமும், அவளுடைய பங்காளராகிய ஆதாமின் இருப்போடும் நோக்கத்தோடும் நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதே அதன் பொருள். பெண்களுக்கு ஆண்கள் தேவையில்லை என்ற ஓர் எபேசுக் கட்டுக்கதையை பவுல் திருத்திக்கொண்டிருக்கலாம். அப்படியானால், ஏவாள் தன் பங்காளராகிய ஆதாமைக் கருதாமலும் சார்ந்திருக்காமலும் சோதனையை எதிர்கொண்டாள் என்பதால் அவளுடைய தவறு இன்னும் மோசமானது. அருகிலேயே இருந்த ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படாதபோது,

300. உண்மையில், ஏவாளின் வஞ்சகத்தை இவ்விதமாகப் பயன்படுத்துவது பவுலுக்கு வழக்கமானதே – சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக அல்ல, தவிர்க்க வேண்டிய வஞ்சகத்தின் எடுத்துக்காட்டாக; ஒரு சபைக்கு அவர் இப்படிச் சொல்கிறார்: "ஆகிலும், சர்ப்பமானது தன்னுடைய தந்திரத்தினாலே ஏவாளை வஞ்சித்ததுபோல, உங்கள் மனதும் கிறிஸ்துவைப்பற்றிய உண்மையினின்று விலகும்படி எவ்விதத்திலாவது கெடுக்கப்படுமோவென்று பயந்திருக்கிறேன்." (2 கொரிந்தியர் 11:3)

301. 1 கொரிந்தியர் 11:8-9

அவள் மட்டும் எப்படி வஞ்சிக்கப்பட்டாள் என்பதற்கு இந்த நுண்ணறிவு பொருள் தருகிறது. இந்தக் கருத்தின்படி, தங்கள் சகோதரர்களுக்குச் சுயாதீனமாகவோ அவமரியாதையாகவோ "போதித்த" எபேசுப் பெண்களை பவுல் எதிர்கொள்கிறார்; ஆதாமின் மகன்களைக் கனம்பண்ணவும் அவர்களோடு நெருக்கமாக இணைந்து செயல்படவும் ஏவாளின் மகள்களுக்கு முன்மாதிரியாக நினைவூட்டும் தோற்ற வரலாற்றை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள்.

எந்தப் பொருள் சரியானது? நான் இரண்டாவதையே விரும்புகிறேன் என்றாலும், நாம் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. ஆனாலும், இந்த இரண்டு பொருள்களுக்கும் உரிய பாராட்டு இதுதான்: எபேசுவில் பாவம் செய்த பெண்கள், பவுலின் தடை (வச. 12), ஆதரவுக் கருத்து (வச. 13-14) ஆகியவற்றுக்கிடையே இரண்டுமே ஓர் இணைப்பு இழையை வரைகின்றன; அதுவும் வசனம் 13-இன் கருத்துகளும் வசனம் 14-இன் கருத்துகளும் ஒன்றோடொன்று பொருந்தும் விதத்தில்.[302]

எபேசுப் பெண்களின் துல்லியமான பாவம்

இப்படிப்பட்ட ஒரு தடை தேவைப்படும் அளவுக்கு இந்த எபேசுப் பெண்களில் பலர் என்ன செய்திருந்தார்கள்?
தடைசெய்யப்படுவதிலேயே அதற்கான பதில் இருக்கிறது. "ஒரு பெண் போதிக்கவோ ஒரு ஆணின்மேல் authentein செய்யவோ நான் இப்பொழுது அனுமதிக்கிறதில்லை."

இந்த இடத்தில் கேட்க வேண்டிய ஒரு முக்கியமான கேள்வி இதுதான்: பவுல் தனித்தனியான இரண்டு செயல்களைத் (போதித்தல், authentein செய்தல்) தடைசெய்கிறாரா, அல்லது இரண்டு அம்சங்களுடைய ஒரே செயலை (authentein விதத்தில் போதித்தல்) தடைசெய்கிறாரா என்பதே. கோஸ்டன்பெர்கர் (Köstenberger) தனித்தனியான செயல்கள் என்று வாதிட்டாலும், கிரேக் புளோம்பர்க் (Craig Blomberg), கேத்தி கெல்லர் (Kathy Keller) உட்படப் பல நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள், இரண்டு வினைச்சொற்களையும் இணைக்கும் "அல்லது" (கிரேக்கம்: oude) என்ற

302. இந்த இரண்டு பொருள்களுமே வசனம் 13-ஐ ஒரு காரணமாகவும், வசனம் 14-ஐ இரண்டாவது காரணமாகவும் கருதுவதில்லை; மாறாக, நிருபமே காட்டுவது போல, எபேசு சபையின் சூழ்நிலையோடு குறிப்பாகத் தொடர்புடைய விதத்தில் ஆதாம்-ஏவாள் வரலாற்றை மீண்டும் சொல்வதன் மூலம், வசனம் 12-ஐ ஆதரிக்கும் ஒரே ஒத்திசைவான விளக்க எடுத்துக்காட்டாக அவற்றை இணைக்கின்றன.

சொல் உண்மையில் அந்த வினைச்சொற்களை, ஒருங்கிணைந்த இரண்டு அம்சங்களுடைய ஒரே செயலாக இணைக்கிறது என்று வாதிடுகிறார்கள்.

oude என்ற சொல் பற்றிய பிலிப் பெய்னின் (Philip Payne) ஆய்வு கோஸ்டன்பெர்கரின் வாதங்களை மறுத்து, இதுவே சரி என்று வாதிடுகிறது.[303] சுவாரசியமாக, பைப்பர் (Piper), authentein-இன் பொருளைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருந்தாலும், 1989-இலேயே இந்த அணுகுமுறையை எடுத்தார்: "'போதித்தல்' என்ற சொல் ... அநேகமாக ஏதோ ஒரு விதத்தில் அதிகாரத்தோடு தொடர்புடைய ஒரு வகைப் போதனையைக் குறிக்கிறது. போதித்தலும் அதிகாரம் செலுத்துதலும் ஒன்றாகச் செல்கின்றன."[304] இப்படி வாசித்தால், hit and run (மோதிவிட்டு ஓடுதல்) என்பதில் "hit" (மோதுதல்) தனித்து நிற்காதது போலவே, "போதித்தல்" என்ற சொல்லும் தனித்து நிற்பதில்லை. ஒவ்வொரு சொல்லின் பொருளும் சாயலும் அதன் இணைச் சொல்லின் இருப்பால் மாற்றப்படுகிறது – loud and clear (உரக்கவும் தெளிவாகவும்) என்பதில் உள்ள "loud" (உரக்க) என்பதற்கு, loud and proud (உரக்கவும் பெருமிதத்தோடும்) என்பதில் உள்ளதைவிட வேறு சாயல் இருப்பது போலவே.

ஏனெனில், இந்த அதிகாரம் முழுவதிலும், சொற்களையோ சொற்றொடர்களையோ ஜோடியாக்கி ஒரே கருத்தாக்கும் போக்கு பவுலுக்கு உண்டு. பவுல் "ராஜாக்களும் அதிகாரமுள்ள யாவரும்", "அமைதலும் சாதுவுமான", "தேவபக்தியும் நல்லொழுக்கமும்", "பிரசங்கியும் அப்போஸ்தலனும்", "நான் உண்மையைச் சொல்லுகிறேன், பொய் சொல்லவில்லை", "கோபமும் தர்க்கமும்", "நாணமும் தெளிந்த புத்தியும்", "அமைதலும் கீழ்ப்படிதலும்" என்று பேசுகிறார். பெய்ன், புளோம்பர்க், கெல்லர் ஆகியோரின் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்: இரண்டு வினைச்சொற்களை ஒன்றாகப் பயன்படுத்தும்போது பவுல் பெரும்பாலும் இரண்டு காரியங்களை

303. காண்க: www.bit.ly/332TPjf. இரண்டு அம்சங்களுடைய ஒரே செயல் என்ற கருத்தைக் கொள்ள இந்த விஷயத்தை இன்னும் நுட்பமாக விவரிக்கும் ஜேமின் ஹ்யூப்னரின் (Jamin Hübner) கட்டுரையையும் காண்க: www.bit.ly/3EKqWM8
304. காண்க: www.bit.ly/3GOjAce. ஷ்ரைனரும் இதே முடிவுக்கு வருகிறார்: "1 தீமோத்தேயு 2:11-15 அதிகாரத்தோடு கூடிய போதனையை மட்டுமே தடைசெய்கிறது."

அல்ல, ஒரே காரியத்தைக் கருதுகிறார் – வசனம் 12-இலும் அப்படியே.[305] ஆகவே, கள்ளப் போதனையின் தாக்கத்தால் பெண்கள் தவறாக "ஆண்கள்மேல் authentein செய்வதோடு சேர்த்து ஆண்களுக்குப் போதிக்கும்" அல்லது "authentein விதத்தில் ஆண்களுக்குப் போதிக்கும்" ஒரு சூழ்நிலையை பவுல் கையாள்கிறார்.

அப்படியானால், எபேசுப் பெண்களின் பாவம் என்ன? சபையில் கள்ளப் போதனையின் தாக்குதல், எப்படியோ, பல பெண்கள் ஆண்களை மோசமாக நடத்தக் காரணமாகியிருக்கிறது. ஆண்களுக்கு ezer kenegdos-ஆக இருப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் கவர்ச்சியாகவோ ஆடம்பரமாகவோ உடை உடுத்துகிறார்கள் (வச. 9); குழப்பம் உண்டாக்குகிறவர்களாகவும் கற்றுக்கொள்ள மனமில்லாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் (வச. 11, 12c); (ஆண்களுக்குச் செவிகொடுக்கவோ அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளவோ மனதாயிருப்பதற்குப் பதிலாக) ஆண்கள்மேல் கட்டுப்பாட்டைக் கைப்பற்றும் விதத்தில் அவர்களுக்குப் போதிக்கிறார்கள் (வச. 12b). இவை அனைத்திலும் அவர்கள் ஆண்களை அவமதித்து, மேலும் வஞ்சிக்கப்படுவதற்குத் தங்களைத் திறந்துவைக்கிறார்கள் (வச. 13-14). பவுலின் தீர்வு: இந்தப் பெண்கள், இயேசுவின் எல்லா நல்ல சீஷர்களையும் போல, கீழ்ப்படிதலுள்ள கற்பவரின் தாழ்மையான நிலைக்குத் திரும்ப வேண்டும் (வச. 11). இப்படிப்பட்ட வலுக்கட்டாயமான விதத்தில் ஆண்களுக்கு ஆணையிடுவதை அவர்கள் நிறுத்த வேண்டும்; மாறாக, ஆதியாகமம் 2-இன்படி (வச. 13) தேவன் தொடக்கத்தில் பெண்களுக்காகக் கருதிய, ஆண்களோடான பரிசுத்தமான பரஸ்பரச் சார்பை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் சபையின் ஒற்றுமையைக் காக்க வேண்டும் (வச. 12); அத்துடன், ஆதியாகமம் 3-இன்படி (வச. 14), குறிப்பாகச் சாத்தான் வஞ்சிக்க முயலும்போது, ஆதாமிலிருந்து தன்னைப் பிரித்துக்கொண்ட ஏவாளின் தவறையும் தவிர்க்க வேண்டும்.

305. பவுல் இரண்டு அம்சங்களுடைய ஒரே செயலை மனதில் கொண்டிருக்கிறார் என்பதில் நமக்கு இன்னும் உறுதி இல்லையென்றால், வசனம் 11-இலும் வசனம் 12-இன் இறுதியிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளபடி, "போதித்தல் அல்லது authentein" எதற்கு எதிர்மாறானது என்பதைக் கவனியுங்கள்: கீழ்ப்படிதலோடு அமைதலாகக் கற்றுக்கொள்ளும் பெண்கள் (வச. 11) – இது அடிப்படையில் ஒரே கருத்தைக் குறிக்கப் பல சொற்களைப் பயன்படுத்துவதாகும். உண்மையில், வசனம் 12-இன் இறுதி அதே கருத்தை மீண்டும் சொல்கிறது; ஆனால் இந்த முறை அதை ஒரே ஒரு சொல்லாகச் சுருக்குகிறது: "அவள் அமைதலாயிருக்கவேண்டும்."

சுருக்கமாகச் சொன்னால், பெண்கள் ஆண்களோடு எப்படி உறவாடினார்கள், அவர்களுக்கு எப்படிப் போதித்தார்கள் என்பதே பிரச்சினை என்ற கருத்தை நான் எடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் Men and Women in Christ நூலில் ஆண்ட்ரூ பார்ட்லெட் (Andrew Bartlett) போன்ற மற்ற அறிஞர்கள், எபேசுப் பெண்கள் எதைப் போதித்தார்கள் என்பதும்

பிரச்சினை என்று கூடுதலாக வாதிடுகிறார்கள்.[306] இந்தப் பெண்கள்

306. நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் அனைவரும், 1 தீமோத்தேயு 2-இல் பவுல் கையாளும் பிரச்சினை, பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதே என்று வாதிடுகிறார்கள்; நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் அல்லாத அறிஞர்கள் இந்தக் கருத்தை நிராகரிக்கிறார்கள், ஆனால் பின்பு மூன்று அணுகுமுறைகளாகப் பிரிகிறார்கள்: பெண்கள் ஆண்களுக்கு எதைப் போதித்தார்கள் என்பதே பிரச்சினையா; அல்லது பெண்கள் ஆண்களுக்கு எப்படிப் போதித்தார்கள் என்பதா; அல்லது இரண்டும் சேர்ந்ததா. இந்த அதிகாரத்தில் நான் இரண்டாவது அணுகுமுறையை எடுக்கிறேன்: கள்ளப் போதனையால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தும் அதை அவசியம் பரப்பாத பெண்கள், ஆண்களை நடத்திய, அவர்களுக்குப் போதித்த வலுக்கட்டாயமான, அகந்தையான அல்லது அவமரியாதையான விதமே பிரச்சினை. ஆனால் இந்தப் பத்தி சுருக்கமாகச் சொல்வது போல, முதல் அல்லது மூன்றாவது அணுகுமுறையும் சாத்தியமே. “Men and Women in Christ” நூலின் 11 முதல் 13 வரையிலான அதிகாரங்களிலும் பின்னிணைப்புகள் 3-6-இலும் ஆண்ட்ரூ பார்ட்லெட் அதற்கு, நான் வாசித்தவற்றிலேயே மிகப் பலமான, மிக முழுமையான வாதத்தைத் தருகிறார். பவுல் ஒன்றோடொன்று ஒட்டியிருந்தாலும் இரண்டு தனித்தனியான செயல்களைத் தடைசெய்யக்கூடும் என்ற கோஸ்டன்பெர்கரின் பகுப்பாய்வை ஏற்றுக்கொண்டு – அதை பார்ட்லெட் “ஒரு பெண் (யாருக்கும்) போதிக்கவோ ஒரு ஆணின்மேல் authentein செய்யவோ நான் அனுமதிக்கிறதில்லை” (பின்னிணைப்பு 4) என்று வாசிக்கிறார் – ஆண் கள்ளப் போதகர்கள் சபையை விட்டுப் போய்விட்டார்கள், ஆனாலும் இன்னும் “சுகபோகத்துக்காக வாழும் செல்வச் செழிப்புள்ள பல இளம் விதவைகள், மந்திரக் கலைகளையும் சோதிடத்தையும் உள்ளடக்கிய தவறான, பயனற்ற கட்டுக்கதைகளைப் பரப்பிக்கொண்டும், தங்கள் செல்வத்தைப் பகட்டாகக் காட்டிக்கொண்டும், அடக்கமில்லாமல் உடுத்திக்கொண்டும், ஒவ்வொருத்தியும் தன் பாலியல் ஆசைகளைத் திருப்திப்படுத்தும் ஒரு ஆணைத் தேடிக்கொண்டும் வீடுவீடாகப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள்” என்று 1 தீமோத்தேயுவிலுள்ள சான்றுகளிலிருந்து அவர் நிறுவுகிறார். (பக். 259) “தன் நிருபம் முழுவதிலும் பவுல் கள்ளப் போதகர்களைப் பாலின வேறுபாடின்றிக் குறிப்பிடுகிறார். தீமோத்தேயு அடுத்ததாகக் கையாள வேண்டிய கள்ளப் போதகர்களாகப் பல பெண்களை அவர் மனதில் கொண்டிருந்தார் என்று 1:3, 5:13 ஆகியவற்றிலிருந்து நாம் ஊகிக்கலாம்.” (பக். 261) “தீமோத்தேயு அவர்களைச் சீர்ப்படுத்த வேண்டும்; சீர்திருந்திய வாழ்க்கையை நிரூபிக்கும் வரை அவர்களில் யாரும் மூப்பராகவோ உதவிக்காரியாகவோ பதவி ஏற்காதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.” (பக். 263) இந்தக் கருத்தின்படி, எபேசுப் பெண்களைப் போலவே ஏவாளும் “சாத்தானால் [அதாவது கள்ளப் போதகர்கள் மூலம்] வஞ்சிக்கப்பட்டு, விலக்கப்பட்ட அறிவைப் பெற்றுக்கொண்டு, ஒரு ஆணுக்குத் தவறாகப் போதித்து அவனை மேற்கொண்டாள்; அதன் விளைவுகள் பயங்கரமானவை.” (பக். 285) பார்ட்லெட்டின் அணுகுமுறை என்னுடையதிலிருந்து வேறுபட்டாலும், நாங்கள் இருவரும் ஒரே இடத்தில் வந்து சேருகிறோம்: “சபையில் பெண்கள் போதிப்பதற்கோ, சபையில் பெண்கள் அதிகாரம் செலுத்துவதற்கோ பொதுவான தடை விதிப்பதை 1 தீமோத்தேயு 2 நியாயப்படுத்தவில்லை.” (பக். 286) பவுல் குறிப்பிடுவது, நான் நம்புவது போல ஒன்றோடொன்று இணைந்த இரண்டு செயல்களை (“authentein விதத்தில் போதித்தல்”) அல்ல, தனித்தனியான இரண்டு செயல்களையே (“போதித்தல்”, “ஒரு ஆணின்மேல் authentein செய்தல்”) என்று நிரூபிக்க முடியுமானால் (அது முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை), என்னுடைய அணுகுமுறையைவிட பார்ட்லெட்டின் அணுகுமுறையே விரும்பத்தக்கது; ஏனெனில் அவருடைய கருத்து, என் சொந்தக் கருத்தின் பெரும்பகுதியை உள்ளடக்கியிருப்பதோடு, இந்தச் சூழ்நிலையிலிருந்த பெண்கள் (அவர்கள் சீர்ப்படுத்தப்படும் வரை) பொதுவாகப் போதிப்பதிலிருந்து ஏன் தடைசெய்யப்படலாம் என்பதையும் விளக்குகிறது.

கள்ளப் போதனையால் பாதிக்கப்பட்டது மட்டுமல்ல, அதைப் பரப்புகிறவர்களாகவும் ஆகியிருந்தார்கள் என்று பார்ட்லெட் வாதிடுகிறார். ஆகவே, எபேசுப் பெண்கள் 1) யாருக்கும் போதிப்பதையும் மற்றும் 2) ஆண்களைக் கட்டுப்படுத்துவதையும் நிறுத்த வேண்டியிருந்தது. இது நம்பத்தகுந்ததே: பவுல் முன்பே இரண்டு ஆண் கள்ளப் போதகர்களைச் சபையிலிருந்து நீக்கியிருந்தார் (1:20); ஆனால் இந்தப் பெண்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள். கள்ளப் போதனையைக் கையாள்வதே பவுலின் நிருபத்தின் முக்கியச் சுமை என்பதும் (1:3), எபேசுவின் கள்ளப் போதகர்கள் குறிப்பாகப் பெண்களை இலக்கு வைத்தார்கள் என்பதும் நமக்குத் தெரியும்.[307] சபையிலிருந்த பல பெண்கள் இப்போது "வீடுவீடாய்த் திரிந்து", "அலப்புகிறவர்களாயும், வீணலுவற்காரிகளாயும், தகாத காரியங்களைப் பேசுகிறவர்களாயும்" இருந்தார்கள் (5:13) (இது, "தகாதவைகளை உபதேசித்த" சிலரின் வாயை அடக்க பவுல் முயலும் மற்றொரு போதக நிருபப் பகுதிக்கு இணையானது).[308] இந்தப் பெண்கள் கள்ளப் போதனையின் பக்கம் திரும்பியிருந்தார்கள் (5:15)[309] – ஆகவே, உபதேசத்திலும் தேவபக்தியிலும் அவர்கள் சீர்ப்படுத்தப்படும் வரை, இந்தத் தவறான கருத்துகளை அவர்கள் பரப்புவதையும் பவுல் அமைதிப்படுத்துகிறார்.

எப்படி எடுத்துக்கொண்டாலும், எபேசுப் பெண்களுக்கு பவுல் கொடுத்த திருத்தம் நம் நவீன உணர்வுகளுக்குக் கடுமையாகத் தோன்றலாம்; ஆனால் என்ன ஆபத்தில் இருந்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும்போது, இந்தத் தலையீட்டைச் செய்ததில் அவருடைய ஞானத்தை நாம் இன்னும் நன்றாகப் பாராட்ட முடியும். இந்தப் பாவமான நடத்தையும், அதை இயக்கிய வேதப்புரட்டான கருத்துகளும், சபையை அதன் பண்டைய சுற்றுச்சமூகத்தின் பார்வையில் இடறலாக்கியிருக்கும்; அந்தச் சமூகத்தில், பெண்கள் பொது இடத்தில் ஆண்களைச் சங்கடப்படுத்தாமல் அவர்களைக் கனம்பண்ண வேண்டும் என்பதே வழக்கமாக எதிர்பார்க்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவப் பெண்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் "குற்றஞ்சாட்டப்படத்தக்க" விதத்தில்

307. காண்க: 2 தீமோத்தேயு 3:6-8.
308. தீத்து 1:11
309. மேலும், 1 தீமோத்தேயுவை மற்ற இரண்டு போதக நிருபங்களோடு சேர்த்துப் பார்த்தால், இது இன்னும் தெளிவாகிறது. 2 தீமோத்தேயு 3:6-7 கள்ளப் போதகர்களால் வழிவிலகச் செய்யப்படும் பெண்களைக் குறிப்பிடுகிறது; தீத்து 1:10-11 "வாயை அடக்கவேண்டிய" "வீண்பேச்சுக்காரரையும், மனதை மயக்குகிறவர்களையும்" குறிப்பிடுகிறது.

நடந்துகொண்டு, சாத்தானுக்கு “நிந்திக்கிறதற்கு ஏது” கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களுடைய தவறான நடத்தை சபையின் நற்பெயரைக் கெடுத்துவிடலாம் என்று நிருபத்தின் வேறோர் இடத்தில் பவுல் கவலைப்படுகிறார்.[310] ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு ஒரு கூட்டத்தாரை அமைதிப்படுத்தி, நம் போதகராகிய இயேசுவின் பாதத்தருகே மீண்டும் தாழ்மையோடு உட்காரும்படி அவர்களைக் கேட்க எப்போதாவது நியாயமான காரணம் இருந்திருக்குமானால், அது இதுவே.

சில பெண்கள் மட்டுமே இப்படிச் செய்துகொண்டிருந்தால், எல்லாப் பெண்களும் authentein விதத்தில் ஆண்களுக்குப் போதிக்கக்கூடாது என்று பவுல் ஏன் சொல்கிறார்? 1 தீமோத்தேயு 2-இல் முன்பு, சில ஆண்கள் மட்டுமே சண்டையிட்டார்கள், சில பெண்கள் மட்டுமே ஆடம்பரமாக உடுத்தினார்கள் என்பது சந்தேகமில்லாத போதிலும், எல்லா ஆண்களும் சண்டையிடாமல் ஜெபம்பண்ண வேண்டும் என்றும், எல்லாப் பெண்களும் ஆடம்பரமாக உடுத்தக்கூடாது என்றும் அவர் சொன்ன அதே காரணத்துக்காகத்தான்.

எல்லாவற்றையும்விட முக்கியமாக, தேவபக்தியுள்ள போதகர்களாகவோ போதிப்பவர்களாகவோ இருக்க முயலும் பெண்களுக்கு எதிராக பவுல் எதையும் சொல்லவில்லை. அடுத்த பகுதி மூப்பர்களையும் உதவிக்காரர்களையும் பற்றியது என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இதை மறுக்கும் நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் எல்லை மீறிச் செல்கிறார்கள். “இது உண்மையான வார்த்தை: கண்காணியாக இருக்க விரும்புகிற எவரும் நல்ல வேலையை விரும்புகிறார். ஆதலால் கண்காணியானவர் ...” என்று பவுல் சொல்லும்போது, அவர் ஒரு புதிய பகுதியைத் தொடங்குகிறார். பவுலின் பல நிருபங்களில், ஒன்றோடொன்று அவசியம் தொடர்பில்லாத வெவ்வேறு பகுதிகள் உண்டு. 1 தீமோத்தேயு நிருபத்தில் இப்படிப்பட்ட ஆறு பகுதிகள் உள்ளன; கள்ளப் போதனையால் சேதமடைந்த ஒரு சபையைச் சீர்ப்படுத்த பவுல் எடுக்கும் முயற்சியால் அவை தளர்வாக ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவை வெவ்வேறு விஷயங்களைக் கையாள்கின்றன. ஆகவே, 2-ஆம் அதிகாரத்தில் ஊழியப் பங்குகளைப் பற்றிப் பேசுவது எதுவுமே இல்லை; கிறிஸ்தவச் செயல்பாடுகள் (ஜெபம்பண்ணுதல், உடுத்துதல், கற்றுக்கொள்ளுதல் போன்றவை) எந்த விதத்தில் இன்னும் நன்றாகச் செய்யப்பட வேண்டும் (தர்க்கமில்லாமல்,

310. 1 தீமோத்தேயு 5:7, 14

தகுதியாக, கீழ்ப்படிதலோடு போன்றவை) என்பது மட்டுமே பேசப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல, நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் வாதிடுவது போல, பெண்களுக்குள் வழிநடத்தும் எந்த விருப்பத்தையும் பவுல் அழித்துவிட்டு, சில வசனங்களுக்குப் பின்பே, “எவரும்” என்ற சொல்லால் (அதற்கு அவர் பொதுவான, ஆகவே இரு பாலினத்தையும் உள்ளடக்கும் ஒரு சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்) “கண்காணியாக இருக்க விரும்புதலை” ஏன் உறுதிப்படுத்த வேண்டும்?[311] உண்மையில், அவர் 2:10-இல்தான் எபேசுப் பெண்களை நல்ல “கிரியைகளுக்கு” (ergon) அழைத்திருந்தார் – இப்போது 3:1-இல், கண்காணியாக இருப்பது அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல “வேலை” (ergon) என்று சொல்கிறார்.

கணவர்களும் மனைவிகளும்

பெரும்பாலான அறிஞர்கள், சபையில் பொதுவாகப் பெண்கள் பொதுவாக ஆண்களைத் தவறாக நடத்திய விதத்தையே பவுல் கையாள்கிறார் என்ற முடிவுக்கு வந்தாலும், சிலர் (மார்ட்டின் லூத்தர் (Martin Luther) போன்றவர்கள்) மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களைத் தவறாக நடத்திய விதத்தை பவுல் கையாள்வதாக இதை வாசிக்கிறார்கள். “ஒரு பெண்”, “ஒரு ஆண்” என்பவற்றை “ஒரு மனைவி”, “ஒரு கணவன்” என்றும் மொழிபெயர்க்கலாம் என்பதால், CEB வசனம் 12-ஐ இப்படி மொழிபெயர்க்கிறது: “ஒரு மனைவி தன் கணவனுக்குப் போதிக்கவோ அவனைக் கட்டுப்படுத்தவோ நான் அனுமதிப்பதில்லை.” ஆண்களுக்கான பன்மைச் சொல்லிலிருந்தும் (வச. 8) பெண்களுக்கான பன்மைச் சொல்லிலிருந்தும் (வச. 9), வசனங்கள் 11-12-இல் ஒவ்வொருவருக்குமான ஒருமைக்கு பவுல் மாறுகிறார் என்பதை இந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கவனிக்கிறார்கள். “குறிப்பிட்ட நபர்களையும் (தம்பதிகளையும்) குறிப்பிட்ட உறவுகளையும் (திருமணத்தையும்) சுட்டிக்காட்டுவதற்காக இல்லையென்றால், அவர் ஏன் பன்மையிலிருந்து ஒருமைக்கு மாற வேண்டும்?” என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். நான் இன்னும் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை என்றாலும், இந்தப் பகுதியை இப்படி வாசிப்பதற்கு எதிரான வாதங்கள் அதை

311. புதிய ஏற்பாடு tis என்ற சொல்லை ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பயன்படுத்துகிறது. அதன் பொருள் “எவரும்”, “யாரோ ஒருவர்” அல்லது “ஒருவர்”. எடுத்துக்காட்டாக, லூக்கா 10:38-இல் அது ஒரு “பெண்ணாகிய” “மார்த்தாளைக்” குறிக்கப் பெயரடையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மறுக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.[312]

இந்தப் பகுதி ஆண்-பெண் உறவுகளைப் பொதுவாக அல்ல, திருமணங்களை மறைமுகமாகக் குறிப்பிடக்கூடும் என்று நம்புவதற்கு நான்கு காரணங்கள் உள்ளன. முதலாவது, “ஆண்” என்பதற்கான பொதுவான ஒருமை பொருத்தமாக இல்லை. நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சொல்வது போல, சபையில் ஆண்கள் (பன்மை) இருந்ததால் ஒரு பெண் (ஒருமை) அங்கே போதிப்பதை பவுல் தடுக்க முயன்றிருந்தால், அவர் ஏன் “ஆண்கள்” என்று சொல்லாமல் “ஒரு ஆண்” என்று சொல்கிறார்? “ஒரு பெண் (ஒருமை) ... ஆண்களுக்குப் (பன்மை) போதிக்க நான் இப்பொழுது அனுமதிக்கிறதில்லை” என்று சொல்வதே இயல்பாக இருந்திருக்கும் – ஒரே ஒரு ஆண் மட்டும் இருக்கும் சில சபைச் சூழல்களை எபேசுவில் நாம் கற்பனை செய்ய வேண்டும் என்று பவுல் விரும்பினால் தவிர; அதற்கு வாய்ப்புக் குறைவு.

312. பல்வேறு நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் மூன்று காரணங்களைக் கொண்டு இந்த வாசிப்பை எதிர்க்கிறார்கள். முதலாவது, பவுல் கணவர்களையும் மனைவிகளையும் கருதியிருந்தால், அந்தச் சொற்களுக்கு முன் “their” (அவர்களுடைய) என்ற சொல்லைச் சேர்த்திருப்பார் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். ஆனால், திருமணம் பற்றிய தன் முக்கியப் போதனைகள் எதிலும் ‘மனைவி’, ‘கணவன்’ என்ற சொற்களுக்கு முன் பவுல் உடைமை காட்டும் ஆறாம் வேற்றுமைப் பிரதிப்பெயர்ச்சொல்லை அரிதாகவே பயன்படுத்துகிறார் (காண்க: கொலோசெயர் 3:18-19; எபேசியர் 5:22-25; 1 கொரிந்தியர் 7:2-4, 11, 14, 33). இரண்டாவது, பவுல் ஆண்களை ஒரு குழுவாகவும் (வச. 8), பின்பு பெண்களை ஒரு குழுவாகவும் (வச. 9-10) பேசிவிட்டு, திடீரென்று திருமணமான பெண்களிடமும் திருமணமான மனைவிகளிடமும் மட்டுமே பேசுவது விசித்திரமாக இருக்கும் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். உண்மையில், கள்ளப் போதனையால் சந்தேகமில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருந்த திருமணங்களைக் குறித்து பவுல் தன் நிருபத்தில் எங்காவது பேசுவது மிகவும் இயல்பானதே – அதற்கு இந்த இடமும் மற்ற எந்த இடத்தையும் போலவே பொருத்தமானது. மூன்றாவது, பவுல் தன் நிருபத்தில் பன்மைக்கும் ஒருமைக்கும் இடையே தற்செயலாக மாறுகிறார், ஆகவே அதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடாது என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, பவுல் பொதுவான ஒருமையில் ஒரு கண்காணியைப் பற்றியும் (3:2), தன் கூலிக்குப் பாத்திரனாயிருக்கிற வேலையாளைப் பற்றியும் (5:18) பேசுகிறார். மேலும், மூப்பர்களைப் பன்மையில் பேசிய பின்பு (5:17), பகுதி தொடரும்போது ஒருமைக்கு மாறுகிறார் (5:19). ஆனால் பவுல் தன் மற்ற நிருபங்களில் பொதுவான ஒருமையை ஒருபோதும் தற்செயலாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. அதற்கு எப்போதும் ஒரு நோக்கம் உண்டு. 3:2-இல் அவர் ஒருமையில் மூப்பரைக் குறிப்பிடுவது, தீமோத்தேயு ஒரு மூப்பரிடம் தேட வேண்டிய நபரின் தன்மையைப் பற்றி அவர் இப்போது பேசுவதால்தான். ‘வேலையாள்’ என்ற ஒருமை (5:18) பயன்படுத்தப்படுவது, அவர் மேற்கோள் காட்டும் வாக்கியம் ஒருமையில் இருப்பதால்தான். பன்மையிலான மூப்பர்களிலிருந்து (5:17) ஒருமைக்கு (5:19) மாறுவதைப் பொறுத்தவரை, 5:17 அவர்களுடைய கூட்டுத் தலைமைத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது; 5:19 தனிப்பட்ட மூப்பர்களுக்கு எதிராகக் கொண்டுவரப்படும் குற்றச்சாட்டுகளைக் குறிக்கிறது.

இரண்டாவது, வேதாகமத்தின் முன்மாதிரித் தம்பதியாகிய ஆதாம் ஏவாளின்மேல் பவுல் தன் தடையை அடிப்படையாக்குகிறார் (வச. 13-14); பின்பு பிள்ளைப்பேற்றைப் பற்றியும் பேசுகிறார் (வச. 15) – அதுவும் குடும்பம் சார்ந்த தன்மையுடையது; ஆகவே திருமணச் சூழலையே அது அதிகமாகக் குறிக்கிறது.

மூன்றாவது, aner, gune என்ற கிரேக்கச் சொற்களை பவுல் ஒன்றாகப் பயன்படுத்தும் ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு இடத்திலும், அவர் கணவர்களையும் மனைவிகளையுமே குறிக்கிறார். பாலினத்தின் அடிப்படையில் மனிதர்களை ஒப்பிட விரும்பும்போது (இங்கே பவுல் அதையே குறிப்பிடுகிறார் என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சொல்கிறார்கள்), அவர் வழக்கமாக வேறு கிரேக்கச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, கலாத்தியர் 3:28-இல் (“ஆணென்றும் பெண்ணென்றுமில்லை”) அவர் arsen, thely என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறார்; ஆணும் பெண்ணுமான மனிதர்களின் சிருஷ்டிப்பைப் பற்றிப் பேசியபோது இயேசுவும் இதே சொற்களைப் பயன்படுத்தினார் (காண்க: மத்தேயு 19:4: “உண்டாக்கினவர் அவர்களை ஆணும் பெண்ணுமாக உண்டாக்கினார்”).

நான்காவது, “ஒரு பெண்” “ஒரு ஆணுக்கு” போதிப்பது பற்றிய குறிப்பு, வெவ்வேறு பாலினத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு நபர்களுக்கிடையிலான தனிப்பட்ட உறவாடலைக் குறிக்கிறது. ஒழுக்க மரியாதைக்கு உயர்ந்த இடம் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு பண்டைய கலாச்சாரத்தில், இது பொதுவாக வீடுகளில் மட்டுமே நடந்தது.

பவுல் திருமணங்களைக் குறிப்பிடுகிறார் என்றால், அதன் பொருள் இப்படி இருக்கலாம்: கள்ளப் போதனையால் பாதிக்கப்பட்ட எபேசு மனைவிகள், தங்கள் கணவர்களுக்கு முறைசாராத விதத்தில், கட்டுப்படுத்தும், வலுக்கட்டாயமான முறையில் போதிக்கும் பழக்கத்துக்கு உள்ளாகியிருந்தார்கள்; தங்கள் கணவர்களோடான தாழ்மையான கூட்டாண்மையிலிருந்து சுயாதீனமாகத் தங்களைப் பிரித்துக்கொண்டதால், ஏவாளைப் போல, மேலும் வஞ்சிக்கப்படும் ஆபத்தான நிலையில் இருந்தார்கள் – இதைக் குறித்தே பவுல் கவலைப்படுகிறார். இப்படி விளக்கினால், பவுல் ஞானமாக இதைத் தடுத்து நிறுத்தி, இந்த மனைவிகள் தாழ்மையுள்ள, கற்றுக்கொள்ளும் மனமுள்ள சீஷர்களாக மீண்டும் தேவனுடைய வார்த்தையின் கீழ்

வரவும், தங்கள் கணவர்களுக்கு அருகில் பங்காளர்களாக நிற்கவும் அவர்களை வலியுறுத்துகிறார்.

சுவாரசியமாக, உறுதியான நிரப்புக் கோட்பாட்டு இயக்கமான Acts 29 இயக்கத்தின் (Acts 29 Movement) முன்னணிச் சபை, போதிப்பதிலிருந்தும் தலைமைத்துவத்திலிருந்தும் பெண்களை விலக்கிவைப்பதை நியாயப்படுத்த ஒரு நீண்ட வேதாகமப் பகுப்பாய்வை எழுதியது; ஆனால் அதற்கு ஒரே ஒரு வாதத்தை மட்டுமே கண்டுபிடித்தது: 1 தீமோத்தேயு 2:12-இன் நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாசிப்பு. ஆனாலும் பவுல் திருமணங்களை மட்டுமே குறிப்பிடக்கூடும் என்று அந்த ஆவணத்தில் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் (மிகச் சரியாகவே).[313] ஆனால் பாருங்கள், பவுல் குறிப்பாகத் திருமணங்களைக் குறிப்பிடுகிறார் என்றால், பொதுவாகப் பெண்களை, பொதுவாக ஆண்களை வழிநடத்துவதிலிருந்தும் அவர்களுக்குப் பிரசங்கிப்பதிலிருந்தும் விலக்கிவைப்பதற்கான அவர்களுடைய ஒரே வாதம் தவிடுபொடியாகிவிடுகிறது.

மங்கலான வசனங்களும் தெளிவான வசனங்களும்

1 தீமோத்தேயு 2:11-14-இல், சில பெண்கள் பாவம் செய்துகொண்டிருந்த எபேசுவின் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையையே பவுல் கையாள்கிறார் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். ஆகவே, ஒரு குறிப்பிட்ட சபையிலும் authentein விதத்தில் ஆண்களுக்குப் போதிக்கும் சில பெண்கள் இருந்தால் தவிர, வசனம் 12-ஐ எல்லா இடங்களிலுமுள்ள எல்லாச் சபைகளுக்குமான உலகளாவிய கட்டளையாக வாசிக்கக்கூடாது.

ஆனாலும், பின்யோசனையாக ஒரு முக்கியமான கருத்தை இப்போது முன்வைக்கிறேன்: எப்படியிருந்தாலும், இந்தப் பகுதி மிகவும் மங்கலானது; ஒரு கோட்பாட்டுக்கோ சபை நடைமுறைக்கோ அடிப்படையாக இருக்கும் தகுதி அதற்கு இல்லை.

மங்கலான பகுதிகள் தெளிவான பகுதிகளின் வெளிச்சத்தில் விளக்கப்பட வேண்டும் என்பது வேதவிளக்கவியலின் (hermeneutics –

313. காண்க: “The Role of Women in the Village Church’ என்பதில் அடிக்குறிப்பு 160: www.bit.ly/3CFKgJO

வேதாகமத்தை விளக்குவதற்கான கொள்கைகள்) ஒரு விதி.[314] தாங்கள் சொல்வதாகத் தோன்றுவதை வழக்கமாக ஒரே ஒருமுறை மட்டும் குறிப்பிடும் ஓரப் பகுதிகள் – "தூதர்களினிமித்தம்"[315] முக்காடு அணிவது பற்றிய அறிவுறுத்தல்கள், "மரித்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம் பெறுவது",[316] "காவலிலுள்ள ஆவிகளுக்கு"[317] கிறிஸ்து பிரசங்கித்தது, "பெண்கள் பிள்ளைப்பேற்றினாலே இரட்சிக்கப்படுவது"[318] போன்றவை – தெளிவான, மையமான பகுதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் அளவு எடையைப் பெறக்கூடாது. இந்த மங்கலான பகுதிகள் குறித்துப் பிடிவாதமாக இருப்பதற்கோ, அவற்றின்மேல் பெரிய கோட்பாடுகளையோ நடைமுறைகளையோ கட்டுவதற்கோ பதிலாக, சபைகள் வேதாகமத்தின் அதிகாரத்தை நம்பிக்கையோடும் உறுதியாகவும் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் அதே வேளையில், இந்தப் பகுதிகள் பற்றிய தங்கள் விளக்கங்களை அதிகத் தாழ்மையோடும் தளர்வாகவும் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மங்கலான (தெளிவற்ற) வேதப்பகுதிகள் ஒரு வரையறுக்கும் கோட்பாட்டுக்கு ஏற்ற அடிப்படை அல்ல. தெளிவான போதனைகளுக்கே முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும். நல்லவேளையாக, வேதாகமத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகள் தெளிவானவை; சில மட்டுமே மங்கலானவை.[319] சில பகுதிகளை மங்கலானவை என்று எது வரையறுக்கிறது? அவற்றில் வழக்கத்துக்கு மாறாக அதிகமான புரியாத சொற்கள் இருக்கும்; அல்லது மற்ற வேதப்பகுதிகள் சொல்வதற்கு நேர் எதிரானதை அவை சொல்வது போலத் தோன்றும்; அல்லது உண்மையான சூழ்நிலைகளில் அவற்றைச் செயல்படுத்துவது மிகவும் கடினமாக இருக்கும்; அல்லது அதே காரியத்தைச் சொல்லும் வேறு எந்த

314. எடுத்துக்காட்டாக, இரண்டாம் நூற்றாண்டுச் சபைப் பிதாவான தெர்த்துல்லியன் (Tertullian) இப்படி எழுதினார்: "நிச்சயமற்ற கூற்றுகள் நிச்சயமானவற்றைக் கொண்டும், மறைவானவை தெளிவும் வெளிப்படையுமானவற்றைக் கொண்டும் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்." (Gregg Allison, Historical Theology, பக். 122-இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது).
315. 1 கொரிந்தியர் 11:10
316. 1 கொரிந்தியர் 15:29
317. 1 பேதுரு 3:19
318. 1 தீமோத்தேயு 2:15
319. பவுலின் எழுத்துகளில் "அறிகிறதற்கு அரிதான" காரியங்கள் இருப்பதைப் பேதுரு ஒப்புக்கொண்டார் என்பதை நினைவுகூருகிறோம் (2 பேதுரு 3:16). பேதுரு பயன்படுத்திய சொல் பண்டைய உலகில் குறிசொல்லுதல்களைப் (oracles) பற்றியும் பயன்படுத்தப்பட்டது; அவை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விளக்கங்களுக்கு இடம் கொடுப்பவை என்று பெயர்பெற்றவை.

வேதப்பகுதியும் இருப்பதாகத் தெரியாது; அல்லது அந்தப் பகுதி பேசும் பண்டைய சூழ்நிலை புதிராக இருக்கும். ஆகவே அவை பலவிதமான விளக்கங்களுக்கு இடம் கொடுக்கின்றன; அதனால் முன்னணி அறிஞர்களிடையே அவை கடுமையாக விவாதிக்கப்படுகின்றன.[320] கடந்த நூறு ஆண்டுகளின் சபை வரலாற்றில் இதைவிட அதிகமாக விவாதிக்கப்பட்ட ஒரு வேதப்பகுதியோ, இதைவிட மங்கலான ஒரு பகுதியோ எனக்குத் தெரியாது. இந்த எல்லா அளவுகோல்களின்படியும், 1 தீமோத்தேயு 2:12-15 மிகவும் மங்கலான ஒரு பகுதி.

அதை வரையறுக்கும் வினைச்சொல்லாகிய authentein ஒரு தெளிவில்லாத சொல்; புதிய ஏற்பாட்டில் அது ஒரே ஒரு முறை வருகிறது; பவுலின் வாழ்நாளில் வேதாகமத்துக்கு வெளியே உள்ள இலக்கியத்திலும் மிக அரிதாகவே வருகிறது. இந்தச் சொல் “மிகவும் சாத்தியமாக” எதிர்மறையான பொருளைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்று வோல்டர்ஸ் (Wolters) (அளவுக்கு மிஞ்சிய) உறுதியோடு சொல்கிறார். ஆனால் பவுலின் காலத்துக்கு மிக அருகில் உள்ள இந்தச் சொல்லின் எட்டுப் பண்டைய பயன்பாடுகளை அவரே ஆராய்ந்து, “இந்தக் கிரேக்க மூலங்களில் இந்தச் சொல்லின் பயன்பாடு அரிதாகவும் தெளிவற்றதாகவும் இருப்பது, அறிஞர்களிடையே ஒருமித்த கருத்து இல்லாமைக்குக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் காரணமாக இருந்திருக்கிறது” என்றும், “இந்த எட்டில் பெரும்பாலானவை ஏதாவது ஒரு விதத்தில் விவாதத்துக்குரியவை – உரை சந்தேகத்துக்குரியதாக இருப்பதாலோ, சூழல் தெளிவில்லாமல் இருப்பதாலோ, காலம் சர்ச்சைக்குரியதாக இருப்பதாலோ” என்றும் கண்டறிகிறார். உண்மையில், இந்த எட்டில் ஐந்தை வோல்டர்ஸே “அதிகாரத்தைத் தானே எடுத்துக்கொள்ளுதல்”, “மற்றவரைவிடத் திறமை வாய்ந்தவராக இருத்தல்”, “தோற்றுவிப்பவராக இருத்தல்”, “தன்னிச்சையாகச் செயல்படுதல்”, “கொலை செய்தல்” என்று மொழிபெயர்க்கிறார். இப்படி முற்றிலும் வேறுபட்ட பொருள்கள் இருப்பதற்கு அவர் கொடுக்கும் விளக்கம்: “நான்காம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு authentein பெரும்பாலும் ஒரு மறைவான (அதாவது வாய்மொழியான) வாழ்க்கை வாழ்ந்தது; ஏனெனில் அது மொழியின் இலக்கியத்துக்குக் கீழான ஒரு பேச்சுவழக்குத் தளத்தைச் சேர்ந்தது.”[321] இதனால்தான், 1 தீமோத்தேயு

320. உதாரணமாக, எபிரெயர் 6:4-6-க்குக் குறைந்தது 18 விளக்க வழிகள் இருக்கின்றன; 1 தீமோத்தேயு 2:12-க்கு 12 இருக்கின்றன.
321. Al Wolters, “Women In The Church”, அதி. 2.

2:12-இல் அதன் உண்மையான பொருள் இன்னும் விவாதிக்கப்பட்டு வருவதால், ஆறுகளைப் போல மை கொட்டப்பட்டிருக்கிறது.[322] (அது authentein மட்டுமல்ல – ஷ்ரைனர் (Schreiner) சொல்கிறார்: "12-ஆம் வசனத்தின் ஒவ்வொரு சொல்லும் அறிஞர்களால் விவாதிக்கப்படுகிறது."[323]) ஜமின் ஹூப்னர் (Jamin Hübner) தமது முனைவர் பட்ட (PhD) ஆய்வேட்டுக்காக, இந்தச் சொல்லின் பண்டைய பயன்பாடுகள் பற்றிய மிகச் சமீபத்திய ஆய்வுகளைக் கவனமாக மதிப்பிட்டு, நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களைச் சரியாகவே விமர்சிக்கிறார்:

"'authentein' என்ற சொல் முதலாம் நூற்றாண்டிலோ 1 தீமோத்தேயு 2:12-இலோ சரியாக என்ன பொருள்பட்டது என்று எங்களுக்குத் தெரியாது" என்று சொல்வது ஒரு விஷயம். "அந்தச் சொல் முதலாம் நூற்றாண்டிலோ 1 தீமோத்தேயு 2:12-இலோ சரியாக என்ன பொருள்பட்டது என்று எங்களுக்குத் தெரியாது; ஆகவே பவுல் அதைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்கு எந்தக் குறிப்பிட்ட காரணமும் இல்லை என்றும், அதற்கு எந்த நுட்பமான அர்த்தச் சாயலும் இல்லை என்றும், ஆகவே அது பொதுவாக அதிகாரம் செலுத்துவதையே குறிக்கிறது என்றும் நாங்கள் ஊகித்துக்கொள்ளப் போகிறோம்" என்று சொல்லிவிட்டு – பிறகு உலகளாவிய சபையின் பாதிப் பேர் போதகர்களாவதைத் தடை செய்வது முற்றிலும் வேறொரு விஷயம். இது நல்ல நியாயவாதம் அல்ல.[324]

authentein என்பதை "அதிகாரம் செலுத்துதல்" என்று எடுத்துக்கொண்டால், இந்த வசனத்தை நடைமுறைச் சூழல்களில் சீராகச் செயல்படுத்துவது மிகக் கடினமாகிறது; ஒருவேளை சாத்தியமே இல்லாமல் போகிறது. உதாரணமாக, ஒரு பெண் மிஷனரி எழுந்து நின்று விசுவாசிகளல்லாத ஆண்களுக்குச் சுவிசேஷத்தைப் போதிப்பது ஏற்கத்தக்கதா? "அந்த ஆண்" மனந்திரும்பியவரா இல்லையா என்பதைப் பற்றி இந்தப் பகுதி எதுவும் சொல்லவில்லை. ஒரு பெண் ஒரு ஆணுக்குப் போதிக்கக் கூடாது என்றால், ஒரு தாயோ வாலிபர்

322. பண்டைய, வேதாகமத்துக்கு வெளியே உள்ள இலக்கியத்தில் authentein என்ற சொல்லைப் பற்றிய அறிவார்ந்த ஆய்வுகள் தொடர்ந்து சொற்பொருள் மற்றும் விளக்கச் சிக்கல்களை உண்டாக்குகின்றன. பார்க்க: www.bit.ly/3EHxZ8a
323. வேறோர் இடத்தில் அவர் இதற்கு முரண்படுவதோடு, இதை மிகைப்படுத்தியும் சொல்கிறார்: "1 தீமோத்தேயு 2:12 பவுலின் தெளிவான போதனை; பெண்களின் பங்கைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அதுவே வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும்." அது தெளிவானதே அல்ல என்பதை நாம் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.
324. பார்க்க: www.bit.ly/3BNaSY8 பக். 245

ஊழியத்தின் பெண் தலைவியோ எந்த வயதை அடைந்த பையனுக்குப் போதிப்பதை நிறுத்த வேண்டும்? இறையியல் கல்லூரிகளிலோ, ஆண்களும் பெண்களும் கலந்த வேதாகமப் படிப்புகளிலோ, கிறிஸ்தவ மாநாடுகளிலோ பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிக்கலாமா? ஒரு பெண் எழுதிய, கோட்பாடுகளைக் குறிப்பிடும் ஒரு புத்தகத்தையோ வேதாகம விளக்கவுரையையோ ஆண்கள் வாசிக்கலாமா? ஒரு பெண் சபைக்கு வெளியே இயங்கும் ஒரு கிறிஸ்தவ ஊழிய அமைப்பையோ (parachurch), தனக்குக் கீழ் ஆண்கள் உள்ள ஒரு ஊழியத்தையோ வழிநடத்தலாமா? ஒரு சபையில், ஒரு பெண் எந்த அளவு தலைமைத்துவ நிலை வரை உயரலாம்? (இந்தத் தடை வெறுமனே மேய்ப்புப் பணிக்கு எதிரானது அல்ல, பெண்கள் வழிநடத்துவதற்கே எதிரானது என்று கோஸ்டன்பெர்கர் (Köstenberger) நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களுக்கு நினைவூட்டுவதால்,[325] பெண்களுக்கு உயர்மட்டத் தலைமைத்துவத்தை மறுத்துவிட்டு, சிறு குழுக்களை வழிநடத்துவது அல்லது தன்னார்வலர்களின் ஒரு குழுவை வழிநடத்துவது போன்ற கீழ்மட்டத் தலைமைத்துவத்தை ஆண்கள் மேல் செலுத்த அவர்களை அனுமதிப்பது முரண்பாடானது.) 1 தீமோத்தேயு 2:12-ஐ நிரப்புக் கோட்பாட்டு முறையில் விளக்குவதால் ஓரங்கட்டப்படுவது வரம் பெற்ற பெண்கள் மட்டுமல்ல. நிரப்புக் கோட்பாட்டு முறையில் வாசிக்கப்படும்போது, இந்த வசனமே, அதிகாரமற்ற, முறைசாரா போதனை என்று சொல்லப்படுவதற்கும், போதகர்களுக்கு மட்டுமே பொருத்தமானதாகத் தோன்றும் முறையான, அதிகாரமுள்ள போதனைக்கும் இடையே வேறுபாடு காட்டுவதற்கான ஒரே "வேதாகம" அடிப்படையாகிவிடுகிறது. இந்த விளக்கப் பிளவின் காரணமாக, நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகளில் போதகர்களாக இல்லாத எத்தனை வரம் பெற்ற ஆண் பிரசங்கிகள் பிரசங்கிக்க அனுமதிக்கப்படாமல் இருந்திருக்கிறார்கள்? ஒரே ஒரு வசனத்தின் இந்த விளக்கம் உண்மையிலேயே "நம்மை விடுதலையாக்கும் சத்தியத்தின்" ஒரு பகுதியானால், புதிய ஏற்பாட்டின் வேறு எந்த அறிவுரைகள் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் இவ்வளவு நிச்சயமின்மையையும், கவலையையும், ஊகங்களையும், சட்ட நுணுக்க வாதங்களையும், வேதனையையும், ஒற்றுமையின்மையையும் உண்டாக்குகின்றன?

325. "பிரச்சினையை 'பெண் மூப்பர்கள்/கண்காணிகள் கூடாது' என்பதற்கு மட்டும் சுருக்குவது தேவையில்லாமல் குறைத்துப் பார்ப்பதாக இருக்கலாம். ... ஒரு பெண் ஒரு குறிப்பிட்ட பதவியை வகிப்பதற்கு எதிரான மேலோட்டமான தடையைவிட, 1 தீமோத்தேயு 2:12 இன்னும் அடிப்படையான உண்மைகளில் வேரூன்றியிருக்கிறது." ஆதாரம்: www.bit.ly/3wsFsFr

தான் சொல்வதாகத் தோன்றுவதைச் சொல்லும் ஒரே பகுதி இதுதான். ஒரு பெண் ஒரு ஆணுக்குப் போதிக்கக் கூடாது என்று வேறு எந்த வேதப்பகுதியும் சொல்லவில்லை. எல்லாச் சபைகளிலும் என்றென்றைக்கும் ஆண் பிரசங்கிகளும் ஆண் போதகர்களும் மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்பியிருந்தால், அதையே சொல்லும் இரண்டாவது ஒரு வசனத்தையாவது அவர் நிச்சயமாக நமக்குக் கொடுத்திருப்பார் அல்லவா? பவுல் பேசும் சூழ்நிலையைப் பற்றிய நம் அறிவு குறைவாக இருப்பதால், இந்தப் பகுதியை விளக்குவது இன்னும் கடினமாகிறது. இந்த வசனங்களைப் புரிந்துகொள்ள எடுக்கப்படும் எல்லா முயற்சிகளும், எபேசுவில் சில பெண்களோ எல்லாப் பெண்களுமோ ஆண்களுக்கு/தங்கள் கணவர்களுக்கு எதிராகச் சரியாக எப்படிப் பாவம் செய்திருக்கலாம் என்பதையும், அவர்களுடைய தவறான நடத்தை ஆதாம் ஏவாளின் கதையை விசித்திரமாகச் சுருக்கிச் சொல்லும் விதத்தோடு எப்படித் தொடர்புடையது என்பதையும் பற்றிய விவரங்களை ஊகத்தால் நிரப்ப வேண்டியிருக்கிறது.[326]

கடைசியாக, authentein என்பதை “அதிகாரம் செலுத்துதல்” என்று மொழிபெயர்ப்பது, பெண்கள் ஆண்களை வழிநடத்தும் மற்றும்/அல்லது ஆண்களுக்குப் போதிக்கும் – அதுவும் தேவனுடைய அங்கீகாரத்தோடு செய்வதாகத் தோன்றும் – ஏராளமான வேதாகம உதாரணங்களோடு இந்தப் பகுதியை முரண்படச் செய்கிறது. அதிகாரங்கள் 10–12-இல் நாம் கண்டறியப்போவது போல, ஆண்களுக்கு அறிவுறுத்திய அல்லது ஆண்களை ஆட்சி செய்த வேதாகமப் பெண்களோடு நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கம் பொருந்தவில்லை.[327] ஒரு வேதப்பகுதியை –

326. நிரப்புக் கோட்பாட்டாளரான டக்ளஸ் மூ (Douglas Moo) இதைப் பற்றி வெளிப்படையாகச் சொல்கிறார்: “இந்த வசனங்கள் (வச. 13-14) சிருஷ்டிப்பையும் வீழ்ச்சியையும் பற்றிய கூற்றுகளை முன்வைக்கின்றன; ஆனால் அவை 11-12 வசனங்களிலுள்ள கட்டளைகளை எப்படி ஆதரிக்கின்றன என்பது தெளிவாக இல்லை.” (1 Timothy 2:11–15: Meaning and Significance. பக். 68.)
327. வேதாகமத்தில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க உதாரணம் பிரிஸ்கில்லாள்; அவள் குறிப்பாக ஒரு ஆணுக்குக் கோட்பாட்டைப் போதித்தாள் (பின்னிணைப்பு 4-இல் “பெண்கள் போதித்ததற்கான உதாரணங்கள்” என்ற பகுதியைப் பார்க்கவும்); அதையும் மேய்ப்பு அதிகாரத்தோடு செய்தாள் (ஆதாரத்துக்கு அதிகாரம் 12-ஐப் பார்க்கவும்). ஆவியானவரின் ஏவுதலின் கீழ் வேதவாக்கியங்களின் ஒருமையை நாம் நம்புவதால், நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் வாதிடுவது போல, பிரிஸ்கில்லாள் செய்வதை ஒரு பெண் செய்வதற்கு 1 தீமோத்தேயு 2:12 தடை விதிக்கிறது என்று வாதிடுவது, அவர்கள் 1 தீமோத்தேயு 2:12-ஐ விளக்கும் விதத்திலுள்ள பிழையை வெளிப்படுத்துகிறது.

அதைப் பற்றி ஒரு அறிவார்ந்த புத்தகத்தையே எழுதினாலும் – அதே பொருளைப் பற்றி வேதாகமம் வேறு என்ன சொல்கிறது என்பதால் வழிநடத்தப்படாமல் விளக்க முயன்று, பிறகு "தேவனுடைய வார்த்தை தெளிவாகச் சொல்கிறது ..." என்று அறிவிப்பது, வேதவாக்கியங்களைக் கையாள்வதற்கான அறிவார்ந்த, நம்பகமான, உறுதியான வழி அல்ல. பவுல் தீமோத்தேயுவிடம் சொல்வது போல நாம் "சத்திய வசனத்தைச் சரியாகக் கையாள" வேண்டுமானால், அதே பொருளைப் பற்றிய மங்கலான பகுதிகளைப் பற்றிய நம் புரிதலைத் தெளிவான பகுதிகளே வழிநடத்த வேண்டும்.

பிள்ளைப்பேற்றினாலே இரட்சிக்கப்படுதல்

இது ஒரு மங்கலான பகுதி என்பதற்கான ஒருவேளை மிகத் தெளிவான அடையாளம், அது 14-15 வசனங்களில் இப்படி முடிவடைவதுதான்: "[ஏவாள்] வஞ்சிக்கப்பட்டுப் பாவியானாள். ஆயினும் ஸ்திரீகள் பிள்ளைப்பேற்றினாலே இரட்சிக்கப்படுவார்கள் – அவர்கள் தெளிந்த புத்தியோடு விசுவாசத்திலும் அன்பிலும் பரிசுத்தத்திலும் நிலைகொண்டிருந்தால்." ஆண்கள் போதித்தல், வழிநடத்துதல் ஆகிய பொதுப் பணிகளில் தொடர்ந்திருக்க, பெண்களை வீட்டிலும் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதிலுமான அவர்களுடைய பங்குக்குத் திரும்ப வழிநடத்தும் பவுலின் வழியே இந்த வசனம் என்று வெய்ன் குரூடெம் (Wayne Grudem) விளக்குகிறார்.[328] 12-ஆம் வசனம் பெரும்பாலும் போதித்தல், வழிநடத்துதல் ஆகிய பொதுப் பணிகளைப் பற்றிப் பேசவில்லை என்பதைத் தவிர, இந்த விளக்கத்தின் முக்கியப் பலவீனம் என்னவென்றால், "பிள்ளைப்பேறு" (ஒரு குறுகிய நேர உயிரியல் செயல்) என்பது "பிள்ளை வளர்ப்பு" (ஒரு நீண்டகாலச் சமூகப் பங்கு) என்பதற்குச் சமம் அல்ல.

அப்படியானால் 15-ஆம் வசனத்தின் அர்த்தம் என்ன? ஆதியாகமம் 3-இல் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள ஏவாளின் பாவம் உடனடியாக வேதனையான "பிள்ளைப்பேறு" என்ற விளைவுக்கு வழிநடத்துகிறது என்பதை நினைவில் கொள்வதுதான் இதற்குத் திறவுகோல் என்று பல அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள். பவுல் இந்தத் தொடர்பை எடுத்துக்கொண்டு, பெண்களுக்குப் பக்திவிருத்தி உண்டாக்கும் விதத்தில் அதைச் சொல்ல முயல்கிறார். மூன்று சாத்தியமான

328. நியாயமாகச் சொன்னால், கிரெய்க் ப்ளோம்பெர்க் (Craig Blomberg) போன்ற மற்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் அவரோடு உடன்படவில்லை.

விளக்கங்களில் அறிஞர்கள் பிரிந்து நிற்கிறார்கள். ஒரு சாத்தியம்: ஏவாளின் சந்ததி ஒருநாள் சாத்தானின் தலையை நசுக்கும் என்று ஆதியாகமம் 3-இல் தேவன் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தைப் பவுல் சுட்டிக்காட்டுகிறார். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், ஏவாளின் மகளாகிய தாய் மரியாளின் பிள்ளைப்பேற்றின் மூலம் பெண்கள் இரட்சிக்கப்பட்டு, பரிசுத்த வாழ்க்கைக்கு வழிநடத்தும் இரட்சிப்பைப் பெறுவார்கள்.

இரண்டாவது சாத்தியம்: பெரும்பாலும் ஆவிக்குரிய இரட்சிப்பைக் குறிக்கும் sōzō என்ற கிரேக்க மூலச்சொல், சரீரப் பாதுகாப்பையும் குறிக்கலாம்.[329] வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், பிள்ளைப்பேறு என்ற ஆபத்தான நிகழ்வில் அவர்களோடு இருப்பதாக எபேசு சபையிலுள்ள இந்தப் பெண்களுக்குத் தேவன் ஒரு விசேஷ வாக்குத்தத்தம் கொடுக்கிறார்.[330]

மூன்றாவது சாத்தியம்: கள்ளப்போதனை திருமணத்தை மறுப்பதற்கு வழிநடத்தியிருந்த விதத்தைப் பவுல் எதிர்க்கிறார்.[331] ஒருவேளை எபேசு சபையிலுள்ள, வழிதவறிய திருமணமான பெண்கள், கொரிந்து சபையிலுள்ள மிக ஆவிக்குரிய பெண்களைப் போல,[332] தங்கள் திருமணக் கூட்டாண்மையிலிருந்து பின்வாங்கத் தொடங்கியது

329. அப்போஸ்தலர் 27:20, 2 தீமோத்தேயு 4:18 ஆகிய இடங்களில் அது இப்படிப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பெண்கள் இயேசுவில் உள்ள விசுவாசத்தின் மூலம் ஆவிக்குரிய விதத்தில் இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள், சந்ததியைப் பெற்றெடுப்பது போன்ற ஒரு உயிரியல் செயலின் மூலம் அல்ல என்று மற்ற வேதவாக்கியங்கள் சொல்வதால், அந்தச் சொல்லைப் பற்றிய இந்தப் புரிதல் ஆவிக்குரிய இரட்சிப்பைப் பற்றிய வேதாகமப் போதனையோடு அதிகம் பொருந்துகிறது.
330. பண்டைய உலகில், பெண்களின் மரணத்துக்கும் உடல் ஊனங்களுக்கும் பிள்ளைப்பேறே முதன்மையான காரணமாக இருந்தது. எபேசுவின் தெய்வமாகிய ஆர்த்தெமிஸ் (தியானாள்), பிறந்த சிறிது நேரத்திலேயே, தன் சொந்தத் தாயின் பிரசவத்தில் அவளுக்கு உதவி செய்திருந்தாள். ஆகவே எபேசுவின் பெண்கள் பிரசவத்தில் தங்களைப் பாதுகாக்கும்படி வழக்கமாக அவளிடம் வேண்டிக்கொண்டார்கள். இது இந்த வாசிப்புக்கு வலு சேர்க்கிறது – பரிசுத்த வாழ்க்கையோடு, அவர்கள் தேவனிடம் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று பவுல் சொல்கிறார்.
331. 1 தீமோத்தேயு 4:3-இல் அவர் சொல்வது போல.
332. கார்டன் ஃபீ (Gordon Fee), 1 கொரிந்தியருக்கான தம் முன்னணி விளக்கவுரையில், இதுவே பவுல் 1 கொரிந்தியர் 7-ஐ எழுதக் காரணமான பின்னணிச் சூழ்நிலை என்று சொல்கிறார்; அந்த அதிகாரத்தில் பவுல் கணவர்களும் மனைவிகளும் ஒருவரோடொருவர் தவறாமல் பாலுறவு கொள்ளும்படி அறிவுரை கூறுகிறார். பின்னர் அந்த நிருபத்தில் அவர் “இளவயதுள்ள விதவைகள் விவாகம்பண்ணவும், பிள்ளைகளைப் பெறவும், வீட்டை நடத்தவும், விரோதியானவன் நிந்திக்கிறதற்கு இடங்கொடாமலிருக்கவும்” அறிவுரை கூறுகிறார். (1 தீமோத்தேயு 5:14)

மட்டுமல்லாமல், தங்கள் கணவர்களோடு பாலுறவு கொள்வதையும் நிறுத்தியிருக்கலாம். ஆகவே, (பாலுறவும்) பிள்ளைப்பேறும் பரிசுத்தத்தின், பரிசுத்தமாக்குதலின் ஒரு பரிமாணம் என்று பவுல் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறார்.[333]

இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றாக இருக்கலாம், அல்லது வேறு ஏதாவதாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் விஷயம் இதுதான்: வேதாகமத்தின் மிகவும் குழப்பமான வசனங்களில் ஒன்றான 15-ஆம் வசனம், அது முடித்துவைக்கும் முந்தைய வசனங்கள் எவ்வளவு தெளிவற்றவை என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. 11-15 வசனங்கள் எந்த அளவுகோலின்படியும் எந்த வகையான கோட்பாட்டுக்கும் பொருத்தமற்ற அடிப்படை என்பதை இது இன்னும் அதிகமாக வலியுறுத்துகிறது – "சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு" என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் உலகின் ஒரு பாதி மற்றப் பாதிக்குப் போதிப்பதையும் அதை வழிநடத்துவதையும் தடை செய்யக்கூடிய ஒரு கோட்பாட்டுக்கு என்றால் சொல்லவே வேண்டாம்.

யாரும் கேட்காதபோது வரலாறு திரும்பவும் நிகழ்கிறது. வேதாகம விளக்க வரலாற்றில், தனித்த வேதப்பகுதிகளின் மேல் கோட்பாடுகளைக் கட்டுவது சபைக்குத் திரும்பத் திரும்ப வந்த ஒரு சோதனையாக இருந்திருக்கிறது. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், நீதிமொழிகள் 8:22-ஐ அடிப்படையாகக் கொண்டு, தேவனுடைய குமாரன் தேவனுடைய முதல் படைப்பு என்று ஏரியஸ் (Arius) வாதிட்டார்: "கர்த்தர் [ஞானத்தைத்] தமது கிரியைகளில் முதலாவதாக உண்டாக்கினார்." 1500-களின் தொடக்கத்தில், கத்தோலிக்கச் சபை யாக்கோபு 2:24-ஐப் பிடித்துக்கொண்டு, கிருபையினால் மாத்திரமே இரட்சிப்பு என்ற லூத்தரின் கோட்பாட்டை நிராகரித்தது: "மனுஷன் விசுவாசத்தினாலே மாத்திரமல்ல, தன் கிரியைகளினாலே நீதிமானாக எண்ணப்படுகிறான்." 1900-களின் பிற்பகுதியில், நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் 1 தீமோத்தேயு 2:12-ஐப் பிடித்துக்கொண்டு, பெண்கள் ஆண்களை வழிநடத்தவோ ஆண்களுக்குப் போதிக்கவோ முடியாது என்று வாதிட்டார்கள். இந்த

333. நிரப்புக் கோட்பாட்டாளரான கிரெய்க் ப்ளோம்பெர்க் "Two Views on Women in Ministry" நூலில் இந்த வாசிப்பை முன்வைக்கிறார்: "15-ஆம் வசனம் மொழிபெயர்ப்பதற்கு மிகவும் கடினமான ஒரு வசனம்; ஆனால் கள்ளப்போதனையையும் அதன் திருமண எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டையும் எதிர்ப்பதாகவே அதைப் புரிந்துகொள்வது ஒருவேளை சிறந்தது." (அதி. 2)

எல்லா நிகழ்வுகளிலும் உள்ள தவறு என்னவென்றால், ஒரு தனித்த மங்கலான பகுதியின் தவறான விளக்கம், அதே பொருளைப் பற்றி வேறு இடங்களில் உள்ள தெளிவான போதனையைப் பலவீனப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. வேதவாக்கியங்களின் அமைப்பு எவ்வளவு பெரியதும் சிக்கலானதுமாக இருக்கிறது என்றால், சபையின் ஏறக்குறைய எல்லா முக்கியக் கோட்பாடுகளிலும், மரபுவழி விசுவாசத்துக்கு (orthodoxy) முரணான ஏதோ ஒன்றைச் சொல்வது போலத் தோன்றும் சில வசனங்கள் இருக்கின்றன. வேதாகமத்தின் இவ்வளவு பெரிய பகுதியின் தெளிவான போதனை, ஒப்பீட்டளவில் குறைவான, மங்கலான பகுதிகளைப் பற்றிய நம் விளக்கத்துக்கு எல்லையிட அனுமதிப்பதே முன்னேறும் வழி.

உண்மையில், “பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிக்கலாமா?” என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது, தெளிவான பகுதிகள் இந்த மங்கலான பகுதியின் ஊடாக ஒளிவீச அனுமதிப்பதன் ஞானம் விசேஷமாக வெளிப்படுகிறது – அந்தக் கேள்விக்கு நான் பின்னிணைப்பு 4-இல் பதில் சொல்கிறேன்.

8

மனைவிகளே, கீழ்ப்படியுங்கள்

“திருமணத் துணைவர்கள் ஒருவர் மற்றவருக்கு மேலாக இருக்கும் படிநிலை உறவில் வைக்கப்படவில்லை; ஒவ்வொருவரும் தமக்கு விருப்பமானதைச் செய்யும் தன்னாட்சி அலகுகளாகப் பிரித்தும் வைக்கப்படவில்லை. மாறாக, திருமண உறவு ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலின் உறவாகும்.” ரிச்சர்ட் ஹேஸ் (Richard Hays)[334]

“நம் மகள்கள் ஒருநாள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி நாம் அவர்களைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும்.” சமீபத்தில் ஒரு தாய் என் மனைவியிடம் இப்படிச் சொல்வதை நான் தற்செயலாகக் கேட்டபோது, அது என் உள்ளத்தை உண்மையிலேயே கிளறிவிட்டது. ஐவி ஒருநாள் தன் கணவனுக்கு எப்படிக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று நான் உண்மையிலேயே அவளுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டுமா? ஒருவருடைய சொந்தத் திருமணத்தில் தலைமைத்துவம்–கீழ்ப்படிதல் என்ற பொருளே போதுமான அளவு தனிப்பட்டது; ஆனால் திருமணத்தைப் பற்றி என் பிள்ளைகளுக்கு நான் கொடுக்க வேண்டிய போதனைகளைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய கட்டாயம் வரும்போது, அந்தப் போதனையைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள இன்னும் அதிக அர்ப்பணிப்போடு இருப்பதாக உணர்கிறேன்.

ஒரு-அம்ச நிரப்புக் கோட்பாடு

இந்த அதிகாரத்தையும் அடுத்த அதிகாரத்தையும் ஆராய்ந்து எழுதியபோதுதான், எல்லாத் திருமணங்களுக்குமான தேவனுடைய இலட்சியத்தில் கணவன்–மனைவி இடையே மிக மென்மையான

334. Richard Hays, First Corinthians, பக். 116

வகையிலான அதிகாரம்–கீழ்ப்படிதலாவது அடங்கியிருக்கிறது என்ற கருத்தை நான் இறுதியாகவும் முழுமையாகவும் கைவிட்டேன். இதற்கு முன்பு எபேசியர் 5-ஐ நான் வாசித்த விதத்தின் அடிப்படையில், ஒரு கணவன் தன் மனைவியைத் தியாகத்தோடு வழிநடத்துவது, கிறிஸ்து தமது சபையைத் தியாகத்தோடு வழிநடத்துவதைப் பற்றிய ஏதோ ஒன்றைக் காட்டுவதற்காகவே என்ற கருத்தை நான் நீண்டகாலம் பிடித்திருந்தேன்.

ஒரு-அம்ச நிரப்புக் கோட்பாடு, மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு வகையான ஒருவழிக் கீழ்ப்படிதலைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்றாலும், சபையிலும் சமூகத்திலும் பெண்கள் ஆண்களை வழிநடத்த அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று கருதுகிறது.[335] இது இரு-அம்ச நிரப்புக் கோட்பாட்டிலிருந்து வேறுபட்டது; அது திருமணத்திலும் சபையிலும் பெண்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று கோருகிறது.

335. ஒரு திருமணத்தில் அதிகாரம்–கீழ்ப்படிதல் இருந்தாலும்கூட, மனைவி இன்னொரு துறையில் தன் கணவன் மேலும் அதிகாரம் கொண்டிருக்க முடியாது என்று அது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. உதாரணமாக, லபிதோத்தின் மனைவியாகிய தெபொராள், தான் வாழ்ந்த ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டில், வீட்டில் தன் கணவனிடமிருந்து கட்டளைகளைப் பெற்றிருக்கலாம் (அல்லது பெறாமலும் இருந்திருக்கலாம்); ஆனாலும் அவள் தேசத்தில் ஒரு தலைவியாகச் செழித்தோங்கினாள்; அங்கே அவளுடைய கணவனும்கூட அவளிடமிருந்து கட்டளைகளைப் பெற வேண்டியிருந்திருக்கும். சிக்கலானதுதான், ஆனால் முரண்பாடானது அல்ல; ஏனெனில் சபையிலும் சமூகத்திலும் ஒரு பெண் ஆண்களை வழிநடத்துவதைத் தடுப்பதற்கான அடிப்படையாகத் திருமணத்தில் அவளுடைய கீழ்ப்படிதலை ஒரு வேதப்பகுதிகூடப் பயன்படுத்தவில்லை.

சுவாரசியமாக, உலகம் முழுவதிலும் உள்ள பல வேதாகம அறிஞர்களும் சபைகளும் ஒரு-அம்ச நிரப்புக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றுகிறார்கள்.[336]

இரு-அம்ச நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் பலர் இந்தப் புத்தகத்தை வாசித்து, சபைத் தலைமைத்துவத்திலிருந்து பெண்களை விலக்குவதை விட்டுவிட வேண்டும் என்று உறுதியடைந்தாலும், ஒருவேளை திருமணத்தில் ஏதோ ஒரு வகையான அதிகாரம்–கீழ்ப்படிதலை இன்னும் பிடித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன் – நானும் சில ஆண்டுகள் இந்த நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்ததால், இந்த நிலைப்பாட்டை என்னால் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

சுவாரசியமாக, எபேசியர் 5-ஐப் பற்றிய என் தொடர்ந்த ஆய்வு ஒரு-அம்ச நிரப்புக் கோட்பாட்டைக்கூட நான் கைவிடக் காரணமானபோது, அது என் திருமணத்தைப் பெரிய அளவில் மாற்றவில்லை. நான் விளக்கப்போவது போல, திருமணத்திலும்கூட நான் ஏற்கெனவே ஏறக்குறைய ஒரு பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளனாக (ஆண்-பெண் பரஸ்பரப் பங்காண்மையை நம்புபவனாக) இருந்தேன் என்பதை உணர்ந்தேன். ஏனெனில், ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகளின் என் திருமண அனுபவம்

336. ஒரு சிறிய மாதிரியாக, மேற்கு ஐரோப்பாவின் என். டி. ரைட் (N.T. Wright), கிழக்கு ஐரோப்பாவின் ஹைக் ஹோவ்ஹன்னிசியான் (Hayk HovHannisyan), ஒரு காலத்தில் ஆஸ்திரேலியாவின் மைக்கேல் பேர்ட் (Michael Bird) ஆகியோரிடம் ஒரு-அம்ச நிரப்புக் கோட்பாட்டுக் கருத்துகளை நான் கண்டிருக்கிறேன். அமெரிக்காவின் சமத்துவவாதி–நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர் “போர்களில்” மூழ்கியிருப்பவர்களால் இந்தச் சாத்தியத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் போகலாம். என். டி. ரைட் விளக்குகிறார்: “பிரச்சினையின் ஒரு பகுதி, குறிப்பாக அமெரிக்காவில், பண்பாடுகள் எவ்வளவு துருவப்படுத்தப்பட்டுவிடுகின்றன என்றால், நீங்கள் ஒரு கட்டத்தில் குறியிட்டால், பக்கத்தின் அதே பக்கவாட்டில் கீழே உள்ள இன்னும் ஒரு டஜன் கட்டங்களிலும் நீங்கள் குறியிட வேண்டும் என்று பலர் நினைக்கிறார்கள் – அந்தப் பக்கமே மிகவும் தன்னிச்சையானதும் பண்பாட்டுக்குக் கட்டுப்பட்டதுமாக இருக்கிறது என்பதை உணராமல்.” ஒரு காரியம் நமக்குப் போதுமான அளவு திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படும்போது, நாம் அதை நம்ப முனைகிறோம். இரவு வானத்தில் இரண்டு நட்சத்திரங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, “அந்த இரண்டு நட்சத்திரங்களும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; அவை ‘சுட்டிகள்’ (The Pointers) என்ற நட்சத்திரக் கூட்டம்” என்று நான் சொன்னால், கேட்பவர் இந்த நட்சத்திரங்களை இணைக்கும் ஒரு கண்ணுக்குத் தெரியாத கயிற்றைக் கற்பனை செய்யத் தொடங்குகிறார். அவர் வானத்தைப் பார்க்கும் ஒவ்வொரு முறையும், அவற்றின் ‘ஒன்றிணைவு’ கவனிக்கப்படுகிறது. உண்மையில் அவை மில்லியன் கணக்கான ஒளியாண்டுகள் இடைவெளியில் உள்ள தனித்தனி நட்சத்திரங்கள். நம் விண்மீன் மண்டலத்தின் ஒரே ஒரு பார்வைக் கோணத்திலிருந்து மட்டுமே அவை அவ்வளவு அருகில் இருப்பதுபோலத் தோன்றுகின்றன. கணவனின் தலைமைத்துவமும் மூப்பர் பதவியும் அப்படியே – அவை தனித்தனி நட்சத்திரங்கள். தேவனுடைய மனதில் அவை அவசியமாக ஒன்றாக இணைக்கப்படவில்லை; வேதவாக்கியங்களில் நிச்சயமாக இணைக்கப்படவில்லை.

எனக்கு ஏதாவது கற்றுக்கொடுத்திருக்கிறது என்றால், அது இதுதான்: தலைவர்–பின்பற்றுபவர் என்ற திருமணத்தைவிட, சமமானவர்களுக்கிடையிலான திருமணம் மிகவும் விரும்பத்தக்கது. "கிறிஸ்தவ" திருமணத்தைப் பற்றி நானும் மற்றவர்களும் அடிக்கடி பிரசங்கித்த, அழகாகச் சொல்லப்பட்ட எத்தனையோ ஒருவரி வாசகங்கள் இருந்தபோதிலும் இது உண்மை – உதாரணமாக: "அவன் தியாகம் செய்கிறான், அவள் கீழ்ப்படிகிறாள்; அவன் வழிநடத்துகிறான், அவள் பின்பற்றுகிறாள்; அவன் தொடங்குகிறான், அவள் உறுதிப்படுத்துகிறாள்."[337]

கணவன் தன் மனைவியை வழிநடத்துவதைப் பற்றி இயேசு ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்லவில்லை என்றாலும்,[338] பவுல் அதைப் பற்றி நிறையச் சொல்வதாகத் தோன்றுகிறது – குறிப்பாக எபேசியர் 5-இல்; அதுவே இந்த அதிகாரத்தின் மையப்பொருள். இதோ அந்தப் பகுதி:

21 கிறிஸ்துவின் மேலுள்ள பயபக்தியினால் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்.

22 மனைவிகளே, கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோல உங்கள் சொந்தப் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். 23 கிறிஸ்து தமது சரீரமாகிய சபைக்குத் தலையாயிருக்கிறதுபோல, புருஷனும் மனைவிக்குத் தலையாயிருக்கிறான்; அவரே அந்தச் சரீரத்திற்கு இரட்சகர். 24 ஆகையால், சபையானது கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோல, மனைவிகளும் தங்கள் சொந்தப் புருஷருக்கு எல்லாவற்றிலும் கீழ்ப்படிந்திருக்கவேண்டும்.

25 புருஷர்களே, உங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூருங்கள்; அப்படியே கிறிஸ்துவும் சபையில் அன்புகூர்ந்து, தம்மைத்தாமே அதற்காக ஒப்புக்கொடுத்தார்; 26 தாம் அதை வசனத்தைக்கொண்டு தண்ணீர் முழுக்கினால் சுத்திகரித்துப் பரிசுத்தமாக்குகிறதற்கும், 27 கறைதிரை

337. Beth Allison Barr, "The Making of Biblical Womanhood" (அதி. 6), "Happily Ever After" என்ற நூலை மேற்கோள் காட்டுகிறார்.
338. ஆனால் முன்னணி நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள், அவர் சொல்கிறார் என்று தவறாகக் கூறுகிறார்கள்! உதாரணமாக, ஆண்ட்ரியாஸ் கோஸ்டன்பெர்கர் "God, Marriage, Family" நூலில் (பக். 250) எழுதுகிறார்: "ஆதியாகமம் 1:27, 2:24 இரண்டையும் மேற்கோள் காட்டி (மத்தேயு 19:4-6 மற்றும் இணைப்பகுதிகள்), திருமணத்துக்கான சிருஷ்டிகராகிய தேவனுடைய மூலத் திட்டத்தை இயேசு உறுதிப்படுத்தினார். இதன் மூலம் நம் கர்த்தர், கணவனைத் தலையாகவும் மனைவியைக் கீழ்ப்படிந்து ஆதரவளிக்கும் துணையாகவும் கொண்ட திருமணத்துக்கான தேவனுடைய மூல வடிவமைப்பை வலிமையாகவும் அழுத்தமாகவும் உறுதிப்படுத்தினார்."

முதலானவைகள் ஒன்றும் இல்லாமல் பரிசுத்தமும் பிழையற்றதுமான மகிமையுள்ள சபையாக அதைத் தமக்குமுன் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறதற்கும் அப்படிச் செய்தார். 28 அப்படியே, புருஷர்களும் தங்கள் மனைவிகளைத் தங்கள் சொந்தச் சரீரங்களாக எண்ணி அவர்களில் அன்புகூரவேண்டும்; தன் மனைவியில் அன்புகூருகிறவன் தன்னில்தான் அன்புகூருகிறான். 29 தன் சொந்தச் சரீரத்தைப் பகைத்தவன் ஒருவனுமில்லையே; கிறிஸ்து சபையைப் போஷித்துக் காப்பாற்றுகிறதுபோல, ஒவ்வொருவனும் தன் சரீரத்தைப் போஷித்துக் காப்பாற்றுகிறான் – 30 நாம் அவருடைய சரீரத்தின் அவயவங்களாயிருக்கிறோமே. 31 “இதினிமித்தம் புருஷனானவன் தன் தகப்பனையும் தாயையும் விட்டு, தன் மனைவியோடே இசைந்திருப்பான்; அவர்கள் இருவரும் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள்.” 32 இந்த இரகசியம் பெரியது; நான் கிறிஸ்துவைப்பற்றியும் சபையைப்பற்றியும் சொல்லுகிறேன். 33 எப்படியிருந்தாலும், உங்களில் ஒவ்வொருவனும் தன்னில் அன்புகூருகிறதுபோலத் தன் மனைவியிலும் அன்புகூரக்கடவன்; மனைவியும் தன் புருஷனுக்கு மரியாதை செலுத்தக்கடவள்.

இந்த அதிகாரத்தை ஆராய்ந்தபோது, சி. எஸ். லூயிஸ் (C.S. Lewis) எழுதிய ஒன்று உண்மை என்று கண்டுகொண்டேன்: “பலர் ... வாயில் ஒரு புகைக்குழாயும் கையில் ஒரு பென்சிலுமாக இறையியலின் ஒரு கடினமான பகுதியின் வழியாகப் போராடிச் செல்லும்போது, அழைக்காமலேயே இருதயம் பாடுவதைக் காண்கிறார்கள்.” இந்த விஷயத்தில், எபேசியர் 5 இறையியல் நிறைந்த ஒரு கடினமான பகுதி; பல ஆண்டுகளாக நான் அசைபோட்டு வரும் பகுதி. நான் இதோடு இவ்வளவு அதிகமாகப் போராடியதற்கு மூன்று காரணங்கள் உண்டு.

முதலாவது, இந்தப் பூமியில் என் முதன்மையான உறவு என் மனைவியோடுதான். நான் தேவனுடைய வார்த்தைக்குப் பணிந்து நடந்து, தேவனுடைய ஞானத்தை என் திருமணத்தில் செயல்படுத்த விரும்புகிறேன்; இந்தப் பகுதி திருமணத்தைப் பற்றிய முதன்மையான வேதப்பகுதிகளில் ஒன்று; ஆகவே நான் இதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்வதே நல்லது.

இரண்டாவது, இந்தப் பகுதியை “கணவன் வழிநடத்துகிறான், மனைவி பின்பற்றுகிறாள்” என்று வாசிப்பது, என் சொந்த அனுபவத்துக்கும்

பண்பாட்டு உணர்வுக்கும் எதிராகச் செல்கிறது. விளக்குகிறேன்: நான் திருமணம் செய்திருப்பது என்னைப் போலவே கல்வியறிவும் திறமையும் உள்ள – பல அம்சங்களில் என்னைவிட அதிகமாக உள்ள – ஒரு பெண்ணை. பணத்தை நிர்வகிப்பதில் அவள் என்னைவிடச் சிறந்தவள்; தற்போது என்னைவிட அதிகமாகச் சம்பாதிக்கிறாள்; எங்கள் பிள்ளைகளின் உணர்வுரீதியான, நடைமுறைத் தேவைகளைப் புரிந்துகொள்வதில் என்னைவிடச் சிறந்தவள்; மக்கள் குழுக்களை இயல்பாக வழிநடத்துவதிலும் என்னைவிடச் சிறந்த தலைவி. மேலும், எங்கள் குடும்பத்தைப் பற்றியும் எங்கள் ஊழியத்தைப் பற்றியும் தேவன் என்னோடு பேசுவது போலவே அவளோடும் பேசுவதாகத் தோன்றுகிறது. நான் அவள் மேல் தலைமைத்துவத்தை வலியுறுத்துவது எனக்குத் தன்னிச்சையானதாக மட்டுமல்ல, எங்கள் உறவையும் அவளுடைய தகுதியையும் மீறுவதாகவும் தோன்றுகிறது. நேர்மையாகச் சொன்னால், அவளுக்கு என் தலைமைத்துவத்தை வழங்குவதைவிட, எனக்குச் சமமானவளாக அவளோடு இணைந்து செயல்படுவதே எனக்கு மிகவும் சிறந்ததாகத் தோன்றுகிறது.

நான் இந்தப் பகுதியோடு போராடியதற்கான மூன்றாவது காரணம்: சிறந்த வேதாகம விளக்கவுரையாளர்கள் இந்தப் பகுதி என்ன சொல்கிறது என்பதைப் பற்றி வெவ்வேறு முடிவுகளுக்கு வருகிறார்கள்; தங்கள் நம்பிக்கைகளை ஒரு உண்மையான திருமணத்தில் எப்படிச் செயல்படுத்துவது என்பதைப் பற்றிப் போதகர்களும் வெவ்வேறு முடிவுகளுக்கு வருகிறார்கள். முதல் வாசிப்பில் வார்த்தைகள் எவ்வளவு எளிமையாகத் தோன்றினாலும், இன்னும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும்போது, எபேசியர் 5 பதில்களைவிட அதிகமான கேள்விகளை எழுப்புகிறது. முதல் சில வசனங்களை மட்டும் கவனியுங்கள்: பவுல் ஏன் திருமண உறவை, ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலைப் பற்றிய அதற்கு முந்தைய வசனத்தோடு இணைத்து அமைக்கிறார்? “தலை” என்பதன் அர்த்தம் என்ன? “கீழ்ப்படிதல்” என்பதன் அர்த்தம் என்ன? 21-ஆம் வசனத்திலும் (“ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்”), 22-ஆம் வசனத்திலும் (மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல்), 24-ஆம் வசனத்திலும் (சபை கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிதல்) “கீழ்ப்படிதல்” ஒரே அர்த்தத்தைக் கொண்டிருக்கிறதா? நடைமுறையில், மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்கு “எல்லாவற்றிலும்” கீழ்ப்படிவது என்றால் என்ன?

நான்கு வெவ்வேறு விளக்கங்களை – அல்லது "நிலைப்பாடுகளை" – முன்வைப்பதன் மூலம் இந்தக் கேள்விகளைக் கையாளப்போகிறேன். எபேசியர் 5 பகுதியின் நான்கில் மூன்று பங்கு கணவனை நோக்கிப் பேசுவதால், ஒவ்வொரு நிலைப்பாட்டையும் கிறிஸ்தவக் கணவனிடம் எது கேட்கப்படுகிறது என்பதைக் கொண்டு வரையறுப்பேன். இந்த நிலைப்பாடுகள் கணவனை முடிவெடுப்பவராக (நிலைப்பாடு 1), (முட்டுக்கட்டையில்) இறுதி முடிவெடுப்பவராக (நிலைப்பாடு 2), தனக்குச் சமமான மனைவியின் ஊழியக்காரனாக (நிலைப்பாடு 3), மீட்கப்பட்ட paterfamilias (குடும்பத் தலைவன்) ஆக (நிலைப்பாடு 4) பார்க்கின்றன.

நிலைப்பாடு 1: (வழக்கமான) முடிவெடுப்பவராகக் கணவன்

இது வெய்ன் குருடெமின் நிலைப்பாடு. எபேசியர் 5:21-இல் பவுல் "ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்" என்று சொல்லும்போது, எல்லா விசுவாசிகளும் எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று அவர் அர்த்தப்படுத்தவில்லை; மாறாக, எல்லா விசுவாசிகளும் தங்கள் மேல் நியாயமான அதிகாரம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்றுதான் அர்த்தப்படுத்துகிறார் என்று குரூடெம் வாதிடுகிறார். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், கீழ்ப்படிதல் மனைவியிடமிருந்து கணவனை நோக்கிப் பாய்கிறது; ஆனால் நிச்சயமாக மறுதிசையில் அல்ல.

"புருஷன் மனைவிக்குத் தலையாயிருக்கிறான்" என்பதில் உள்ள "தலை" என்பதற்கு மேலுள்ள அதிகாரம் என்று அர்த்தம் என்று அவர் சொல்கிறார். பவுல் ஆண்களைத் தங்கள் மனைவிகள் மேல் தலைமைத்துவம் எடுக்கும்படியும், மனைவிகளை இந்தத் தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியும் வலியுறுத்துகிறார். இயேசு சபைக்காகச் செய்தது போலக் கணவன் தன் மனைவிக்காகத் தன் உயிரைக் கொடுப்பதைப் பற்றி அது பேசும்போது, பவுல் ஒரு கணவனைத் தன் மனைவியை வெறுமனே நேசிக்கும்படி அல்ல, அன்பான விதத்தில் தன் மனைவியை வழிநடத்தும்படி வலியுறுத்துகிறார் என்பதே அதன் அர்த்தம். பின்னர் கடைசியில் பவுல் ஆதியாகமம் 2:24-ஐ மேற்கோள் காட்டும்போது, மனைவியின் மேலுள்ள கணவனின் இந்த அதிகாரத்தை, வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய விவரிப்பில்

ஏவாளின் மேல் ஆதாமுக்கு இருந்த அதிகாரத்தில் பவுல் நிலைநிறுத்துகிறார் என்று குரூடெம் வாதிடுகிறார்.

இவை எல்லாவற்றின் நடைமுறை விளைவைப் பற்றி, குரூடெம் தம் சொந்தத் திருமணத்தில் இதை எப்படிச் செயல்படுத்துகிறார் என்று சொல்கிறார்:

பெரியதோ சிறியதோ, ஒவ்வொரு முடிவிலும், நாங்கள் ஒத்த கருத்துக்கு வந்திருந்தாலும் வராவிட்டாலும், முடிவெடுக்கும் பொறுப்பு இன்னும் என்மேலேயே இருக்கிறது. (நாங்கள் இருவரையும் உள்ளடக்கிய முடிவுகளைப் பற்றியே நான் இங்கே பேசுகிறேன்; எங்கள் சொந்தப் பொறுப்புப் பகுதிகளைப் பற்றி நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் எடுக்கும் தனிப்பட்ட முடிவுகளைப் பற்றி அல்ல.) ஒரு கணவனும் மனைவியும் ஒத்த கருத்துக்கு வர முடியாதபோது, பத்து ஆண்டுகளில் ஏறக்குறைய ஒருமுறை மட்டுமே ஆணின் தலைமைத்துவம் ஒரு வித்தியாசத்தை உண்டாக்குகிறது என்று சொல்பவர்களோடு நான் உடன்படவில்லை. தம்பதியர் தங்கள் திருமண வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நாளும் எடுக்கும் ஒவ்வொரு முடிவிலும் ஆணின் தலைமைத்துவம் ஒரு வித்தியாசத்தை உண்டாக்குகிறது என்று நினைக்கிறேன். உண்மையான ஆண் தலைமைத்துவம் இருந்தால், முடிவெடுக்கும் செயல்முறையின் மையம் மனைவி அல்ல, கணவனே என்ற அமைதியான, நுட்பமான ஒப்புதல் இருக்கும். அடிக்கடி நிறைய கலந்துரையாடல் இருக்கும்; ஒருவருக்கொருவர் மிகுந்த மரியாதையும் கரிசனையும் இருக்க வேண்டும்; ஆனாலும் இறுதியில் முடிவெடுக்கும் பொறுப்பு கணவன்மேல்தான் இருக்கிறது.[339]

ஜான் பைப்பர் (John Piper) தம் பெற்றோரின் திருமணத்தை அன்போடு நினைவுகூரும்போது இந்த நிலைப்பாட்டின் ஒரு பகுதியைப் பகிர்ந்துகொள்கிறார்; அந்தத் திருமணத்தில் அவருடைய தகப்பனார்தான் வழக்கமாக முடிவெடுப்பவராக இருந்தார்:

என் தகப்பனார் வீட்டுக்கு வந்தபோது, அவரே தெளிவாக வீட்டின் தலைவராக இருந்தார். சாப்பாட்டு மேஜையில் ஜெபத்தை அவர் நடத்தினார். குடும்ப ஜெபத்துக்காக அவர் குடும்பத்தை ஒன்றுகூட்டினார். ஞாயிறு பள்ளிக்கும் ஆராதனைக்கும் எங்களை அழைத்துச் சென்றார். காரை அவர் ஓட்டினார். நாங்கள் எங்கே உட்கார

339. Wayne Grudem, Evangelical Feminism, அதி. 1

வேண்டும் என்று குடும்பத்தை வழிநடத்தினார். மதிய உணவுக்கு ஹோவர்ட் ஜான்சன்ஸ் உணவகத்துக்குப் போகும் முடிவை அவர் எடுத்தார். எங்களை மேஜைக்கு அழைத்துச் சென்றார். பரிமாறுபவரை அழைத்தார். கட்டணத்தைச் செலுத்தினார். குடும்ப விதியை மீறினாலோ அம்மாவை அவமதித்தாலோ யாரிடம் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தவர் அவரே. அம்மாவுக்கு அவைதான் மிக மகிழ்ச்சியான நேரங்கள். ஓ, அப்பா வீட்டில் இருப்பதில் அம்மா எவ்வளவு களிகூர்ந்தார்! அவருடைய தலைமைத்துவத்தை அம்மா நேசித்தார். இதை வேதாகமம் "கீழ்ப்படிதல்" என்று அழைக்கிறது என்று பின்னர் நான் கற்றுக்கொண்டேன்.[340]

திருமணத்தைப் பற்றிய பெரும்பாலான பிரபலமான கிறிஸ்தவப் புத்தகங்கள் இந்த நிலைப்பாட்டை ஆதரிக்கின்றன. ஒரு புத்தகம் சொல்கிறது: "கணவன் ... வீட்டின் முக்கியமான முடிவுகளுக்குப் பொறுப்பானவன். ... மனமுவந்து இணங்கி ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு மனைவி, அவனுடைய அன்புக்காகவும், போற்றுதலுக்காகவும், பாதுகாப்புக்காகவும், பராமரிப்புக்காகவும் தன் சுதந்திரத்தை விருப்பத்தோடு ... ஒப்புக்கொடுக்கிறாள்."[341] இன்னொரு புத்தகம் அதே உணர்வை எதிரொலிக்கிறது: "ஒரு மனிதனுக்கு வீட்டுக்கு வெளியே பல மேலதிகாரிகள் இருக்கலாம்; ஆனால் வீட்டுக்குள்ளே, அன்போடு அதிகாரத்தை வழங்கவும், தனக்கு உரிய மரியாதையைப் பெறவும் அவனுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது."[342]

இப்போது, மற்ற நிலைப்பாடுகளை ஆராயத் தொடங்குவதற்கு முன் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்: 1980-கள் வரை ஏறக்குறைய எல்லா வேதாகம அறிஞர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் இதைச் சரியாக இதே விதத்தில்தான் வாசித்தார்கள். ஆகவே இது புறக்கணிக்க முடியாத ஒரு நிலைப்பாடு.

ஆனால் நேர்மையாகச் சொல்ல அனுமதியுங்கள்: அந்த அணுகுமுறை என் திருமணத்துக்கு மரணமாக இருக்கும்! ஒரு போதகராக நான் இந்த நிலைப்பாட்டை ஒருபோதும் ஆலோசனையாகக் கொடுத்ததில்லை – குருடெமின் (Grudem), பைப்பரின் (Piper) வாழ்க்கை அனுபவம் என்னுடையதிலிருந்து வேறுபட்டது என்பதில் சந்தேகமில்லை; ஆனால்

340. John Piper, Recovering Biblical Manhood and Womanhood, அதி. 1
341. Ed and Gaye Wheat, Intended for Pleasure, நான்காம் பதிப்பு, பக். 30–31
342. Kevin Leman, Sheet Music, பக். 54.

இருவரையும் உள்ளடக்கிய முடிவுகளில் எல்லாவற்றையுமோ பெரும்பாலானவற்றையோ ஒருவர் மட்டுமே எடுக்கும் ஒரு நெருக்கமான உறவு செழித்தோங்கும் என்று என்னால் கற்பனை செய்யவே முடியவில்லை. இந்த நிலைப்பாடு தங்கள் திருமணத்தில் பலனளிப்பதாகச் சொல்லும் தம்பதியர், வளர்ப்பினாலோ பண்பாட்டினாலோ கடந்த காலத்தின் "பாரம்பரியத் திருமணத்தை" விரும்புகிறவர்கள், அல்லது இயல்பாகவே தலைவராக இருக்கும் ஒரு கணவனையும் இயல்பாகவே பின்பற்றுபவளாக இருக்கும் ஒரு மனைவியையும் கொண்டவர்கள் என்ற முடிவுக்கு வராமல் இருக்க என்னால் முடியவில்லை. ஆனால் எல்லாத் திருமண உறவுகளும் அப்படி அமைந்தவை அல்ல; ஜூலியுடைய, என்னுடைய திருமண உறவு நிச்சயமாக அப்படி அல்ல. கடந்த சில பத்தாண்டுகளில், போதகர்களும் இறையியலாளர்களும் இந்த நிலைப்பாட்டில் ஒரு மாற்றத்தை முன்மொழியத் தொடங்கியதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்; சிலர் அதை "மிதமான நிரப்புக் கோட்பாடு" என்று அழைக்கிறார்கள்; நான் அதை "இறுதி முடிவெடுப்பவராகக் கணவன்" என்று அழைக்கிறேன்.

நிலைப்பாடு 2: (அரிதான நேரங்களில்) இறுதி முடிவெடுப்பவராகக் கணவன்

டிம்மதி மற்றும் கேத்தி கெல்லர் (Timothy and Kathy Keller) அதிகம் விற்பனையான தங்கள் புத்தகமாகிய The Meaning of Marriage-இல், நிரப்புக் கோட்பாட்டுத் திருமணத்தைப் பற்றிய இன்னும் மிதமான ஒரு நிலைப்பாட்டை முன்வைக்கிறார்கள். குருடெமின் நிலைப்பாட்டுக்கு மாறாக, பவுல் திருமணத்திலுள்ள பாலினப் பங்குகளை 21-ஆம் வசனத்திலுள்ள ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலின் வெளிப்பாடாக அமைக்கிறார் என்பதைப் பற்றி அவர்கள் ஒரு முழு அதிகாரத்தையே எழுதுகிறார்கள்; ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல் என்பதை, மற்றவருக்குத் தாழ்மையோடு ஊழியம் செய்து அவரைப் பிரியப்படுத்தும் தெரிவு என்று அவர்கள் வரையறுக்கிறார்கள்:

பிலிப்பியர் 2:2-3-இல், கிறிஸ்தவர்கள் "மனத்தாழ்மையினாலே மற்றவர்களைத் [தங்களிலும்] மேன்மையானவர்களாக எண்ண" வேண்டும் என்று பவுல் வெளிப்படையாகச் சொல்கிறார். ... மற்றவர்களின் நலன்களை நம்முடைய நலன்களைவிட

முக்கியமானவையாக நாம் கருதி மதிக்க வேண்டும். வேறோர் இடத்தில், நாம் “நமக்கே பிரியமாய் நடவாமல்”, “பிறனுக்கு நன்மையுண்டாகும்படி, பக்திவிருத்திக்கேதுவாக அவனுக்குப் பிரியமாய் நடக்க” வேண்டும் என்று அவர் சொல்கிறார்; “கிறிஸ்துவும் தமக்கே பிரியமாய் நடவாமல்” இருந்தாரே (ரோமர் 15:1-3). கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் “douloi” – சொல்லர்த்தமாக, அடிமை-ஊழியர்கள் – ஆக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் அளவுக்குப் பவுல் செல்கிறார் (கலாத்தியர் 5:13). ... நாம் கணவனாக இருந்தாலும் மனைவியாக இருந்தாலும், நமக்காக அல்ல, மற்றவருக்காகவே வாழ வேண்டும். திருமணத்தில் கணவனாகவோ மனைவியாகவோ இருப்பதன் மிகக் கடினமான, ஆனாலும் மிக முக்கியமான ஒரே பணி அதுதான்.[343]

இந்த நிலைப்பாட்டின்படி, ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல் இரு திசைகளிலும் பாய்கிறது: 22-24 வசனங்களில், மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி பவுல் சொல்கிறார்; 25-29 வசனங்களில், கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளுக்கு எப்படிக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் (தியாகமான அன்பின் வடிவில்) என்று சொல்கிறார்.

ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலை ஒருபுறம் வைத்துவிட்டு, கெல்லர் தம்பதியர் இன்னும் கணவனைத் தலைவராகவே வாதிடுகிறார்கள். தன் மனைவியோடு ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலில் இருக்கும் கணவன் என்ற மொழியிலிருந்து, “ஊழியக்காரத் தலைவர் என்ற பங்குக்குக்” கீழ்ப்படியும் கணவன் என்ற மொழிக்கு மாறுவதன் மூலம் அவர்கள் அப்படிச் செய்கிறார்கள்.[344] (“கீழ்ப்படிதல்” என்ற சொல்லின் இந்தப் பயன்பாடு கேள்விக்குரியது என்பதை நான் குறிப்பிட வேண்டும்; ஏனெனில் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல் என்ற கருத்தில் அதற்கு இருந்த அர்த்தத்திலிருந்து இப்போது அது வேறுபட்ட ஒன்றை அர்த்தப்படுத்துகிறது: ஒரு பங்குக்குக் கீழ்ப்படிவது ஒரு நபருக்குக் கீழ்ப்படிவதற்குச் சமம் அல்லவே அல்ல.)

நல்லவேளையாக, கடந்த நூற்றாண்டுகளில் மனைவியின் கீழ்ப்படிதல் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு வந்ததைவிட மிகவும் மிதமான ஒரு வகையான தலைமைத்துவத்தைக் கெல்லர் தம்பதியர் முன்வைக்கிறார்கள் – “இருவராலும் ஒத்துப்போக முடியாத, ஆனாலும் ஏதாவது ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டே ஆக வேண்டிய இடத்தில், தீர்மானிக்கும் வாக்கை

343. Tim and Kathy Keller, The Meaning of Marriage, அதி. 2
344. Tim and Kathy Keller, The Meaning of Marriage, அதி. 6

அளிக்கவும் (இவ்வாறு) அந்த முடிவுக்கான அதிகப் பொறுப்பை ஏற்கவும் [கணவனுக்கு] உரிமை உண்டு."[345] வேறோர் இடத்தில், டிம்மதி கெல்லர் இதை, "இறுதி வார்த்தையை" சொல்வதன் மூலம் தன் மனைவியின் கருத்தை "மீறி முடிவெடுக்கும்" கணவனின் உரிமை என்று அழைக்கிறார்.[346] வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், கருத்து வேறுபாடு இருக்கும் இடத்தில் மட்டுமே – அன்றாட முடிவுகளில் அல்ல – கணவன் ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டும்.

நீண்டகாலமாக ஒரு மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டாளனாக இருந்த நானும், அதே அணியிலிருந்த பல போதகர்களும் இந்தப் போதனையை இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் சொல்லிச் செயல்படுத்தியிருக்கிறோம்: "எப்போதாவது, மிக அரிதான சந்தர்ப்பங்களில், ஒரு தெரிவு செய்யப்பட வேண்டியிருக்கும்போது, நீங்கள் இருவரும் ஒத்துப்போக முடியாவிட்டால், மனைவி அந்த விஷயத்தில் ஒரு முடிவை எடுக்கும்படி கணவனிடம் கேட்க வேண்டும்." உதாரணமாக, தெற்கு கலிபோர்னியாவில் செல்வாக்குள்ள ஒரு நிரப்புக் கோட்பாட்டுப் போதகரான என் நண்பர் ஆலன் ஃப்ரோ (Alan Frow), தம் திருமணத்தில் ஏறக்குறைய எல்லா முடிவுகளும் கூட்டு முயற்சியால் எடுக்கப்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்: "எனக்குத் திருமணமாகி 25 ஆண்டுகள் ஆகின்றன; அந்தக் காலத்தில் ஐந்து முறை மட்டுமே என் மனைவி என்னிடம், 'நம்மால் ஒத்துப்போக முடியவில்லை. நீங்கள்தான் தலைவர்; ஆகவே போய்த் தேவனைத் தேடுங்கள்' என்று சொல்லியிருக்கிறாள்" என்கிறார் அவர்.[347]

என் சொந்தத் திருமணத்தில், என் "இறுதி முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தைப்" பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியமே இல்லாமல் ஆண்டுகள் கடந்துபோயின; ஏனெனில் நாங்கள் எப்போதும் ஒருமித்த கருத்துக்கு வந்துவிட்டோம். ஆனால் பாருங்கள், எங்கள் அனுபவ வாழ்க்கையில் ஜூலியின் மேல் என் "தலைமைத்துவமும்" எனக்கு அவள் "கீழ்ப்படிய" வேண்டிய அவசியமும் நடைமுறையில் இல்லவே இல்லை என்பதே இதன் அர்த்தம்.

345. Tim and Kathy Keller, The Meaning of Marriage, பின்னிணைப்பு
346. Timothy Keller, The Timothy Keller Sermon Archive, 2012–2013
347. இங்கே கேளுங்கள்: www.bit.ly/2ZPRZGH

இறுதி முடிவெடுக்கும் மாதிரியைப் பற்றிய சந்தேகங்கள்

பல ஆண்டுகளாக நான் இருந்தது போல, பல மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களுக்கு, ஒருவருடைய நிலைப்பாட்டை இறையியல் ரீதியாக மேம்படுத்தும் கடினமான வேலை அந்தச் சிரமத்துக்குத் தகுந்தது என்று தோன்றுவதில்லை. ஆண்டின் ஏறக்குறைய எந்த நாளிலும், அவர்களுடைய வகைத் திருமணம் ஒரு பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுத் திருமணத்தைப் போலவே சரியாக இருக்கிறது. உண்மையில், மிதமான வடிவிலான அதிகாரம்-கீழ்ப்படிதலாவது உண்மையிலேயே எல்லாத் திருமணங்களுக்குமான தேவனுடைய இலட்சியமா என்று நான் கேள்வி கேட்கத் தொடங்கியிருக்காவிட்டால், கெல்லர் தம்பதியரின் நிலைப்பாட்டை நான் இன்னும் நீண்டகாலம் பிடித்திருந்திருக்கக்கூடும் (இன்னும் அதைப் பிடித்திருப்பவர்களிடம் எனக்கு அனுதாபம் உண்டு). உண்மையில், எனக்கு ஐந்து தீவிரமான சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன.

முதலாவது, கணவனின் அதிகாரத்துக்கு மனைவி கீழ்ப்படிவதை நாம் இலட்சியமாக்கினால், சபையிலும் சமூகத்திலும் அவள் அளிக்கும் இன்றியமையாத பங்களிப்புகளைப் புறக்கணிப்பது அந்த அளவுக்கு எளிதாகிவிடுகிறது. மனைவியின் கீழ்ப்படிதல் எல்லா ஆண்களுக்கும் அல்ல, தன் கணவனுக்கு மட்டுமே என்று மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் வலியுறுத்தினாலும், ஒரு மனைவி வீட்டில் வழிநடத்தப்பட வேண்டுமானால், அவள் சபையில் வழிநடத்தக் கூடாது என்று வாதிட நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இந்தக் கருத்தை இன்னும் பயன்படுத்துகிறார்கள்.[348] உதாரணமாக, ஒரு மனிதக் குடும்பத்திலுள்ள திருமணப் பங்குகள் சபையோடு கிறிஸ்துவுக்கு உள்ள உறவின்

348. ஜான் பைப்பர் இந்த வாதத்தை இப்படிச் சொல்கிறார்: “சபையில் ஆண்களும் பெண்களும் ஒருவரோடொருவர் உறவாடும்போது, வீட்டில் கணவன் வழிநடத்தும் விதத்தை ஒத்து, ஆண்களே வழிநடத்த வேண்டும் (எபேசியர் 5:22-33).” சுவாரசியமாக, என் கண்டத்திலுள்ள மிகப் பெரிய சபைகளில் ஒன்று பெண்கள் பிரசங்கிப்பதையும் சபையை வழிநடத்துவதையும் அனுமதிக்கிறது; ஆனாலும் மனைவியின் கீழ்ப்படிதலுக்கு அது கொடுக்கும் அழுத்தத்தின் காரணமாக ஒரு விசித்திரமான கலாச்சாரம் உருவாகியிருக்கிறது: இந்தப் பெண் பிரசங்கிகளும் போதகர்களும் திருமணம் செய்துகொள்ள மறுக்கிறார்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் திருமணம் செய்துகொண்ட உடனேயே, சபை அங்கத்தினர்கள் அவர்களுடைய தலைமைத்துவத்தைக் குறைவாக மதிக்கத் தொடங்குகிறார்கள்.

“இரகசியமான கண்ணாடி”[349] என்று ஃப்ரோ சரியாகவே சொல்கிறார்; பிறகு சமூகத்தில் பெண்கள் வழிநடத்துவதை அவர் இன்னும் உறுதிப்படுத்தினாலும், “தேவனுடைய குடும்பத்திலும் இரகசியமான ஒருவிதப் பிரதிபலிப்பு இருக்க வேண்டும்” என்ற முடிவுக்கு வருகிறார்.

ஆனால் இப்படித் தாவுவது சரியா? எபேசியர் 5-இல், கணவன் மனைவியின் ஐக்கியம் கிறிஸ்துவுக்கும் சபைக்கும் இடையிலான ஐக்கியத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு “இரகசியம்” என்று பவுல் சொல்கிறார். அப்படியிருக்க, இந்த “இரகசியத்தை” ஒரு முழுச் சமூகத்தின் மேலும் பொதுவாகப் பொருத்த நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் ஏன் சுதந்திரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் – அதனால் ஆண் மூப்பர்கள் எப்படியோ கணவனாகிய இயேசுவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள் (ஆகவே, இந்த வாதத்தின்படி, அவர்கள் ஆண்களாகவே இருக்க வேண்டும்), சபையின் மற்ற அனைவரும் மணவாட்டியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள் (இப்போது விசித்திரமாக உருவகத்திலிருந்து விலகி, பெண்களையும் ஆண்களையும் உள்ளடக்கி)? மேலும், மூப்பர்கள் சபையின் கணவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள் என்ற கருத்து ஆபத்தானதும் வேதாகமத்துக்கு முரணானதுமாகும் – குறிப்பாக, சபையில் அந்தப் பங்கை இயேசு மட்டுமே அழுத்தமாகவும் தனியாகவும் வகிக்கும்போது. திருமணம்–சபை என்ற உருவகத்தையே நாம் பிடித்துக்கொண்டால், சபைத் தலைவர்கள் அதிகபட்சம் யோவான் 3:29-இல் யோவான் ஸ்நானனைப் போல இயேசுவின் மணவாளனுடைய தோழனாக இருக்க முடியும்.

இரண்டாவது, நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின் திருமணக் கருத்தின்படி, வீழ்ச்சி கொண்டுவந்த அதே படிநிலை அமைப்பைப் பவுல் ஏன் இலட்சியமாக்குவார் என்று நான் யோசித்தேன் – தேவன் அதன் விளைவை ஒரு வாக்குத்தத்தமாக அல்ல, ஒரு பயங்கரமான முன்னறிவிப்பாகவே அறிவித்தாரே: “அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்.”[350]

மூன்றாவது, கிறிஸ்தவத் திருமணங்களில் அடிக்கடி இருப்பதாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ள வாழ்க்கைத் துணைக்கு எதிரான துன்புறுத்தலின் அளவைக் கண்டு நான் தொடர்ந்து திகிலடைகிறேன். பெண்களின்

349. இங்கே கேளுங்கள்: www.bit.ly/2ZPRZGH
350. ஆதியாகமம் 3:16

கீழ்ப்படிதல் தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட நெறியாகப் போதிக்கப்படும்போது அது இதற்குச் சற்றும் உதவுவதில்லை என்று எலெய்ன் ஸ்டோர்க்கி (Elaine Storkey) போன்ற சமூகவியலாளர்கள் வாதிடுகிறார்கள். தங்களுடைய "கருணையுள்ள" அதிகாரத்தைப் பற்றிய போதனைகளைக் கேட்டாலும், தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட ஆண் அதிகாரம் என்ற கருத்தே சில நேரங்களில் கணவர்களை "ஆண்களுக்குரிய சலுகையையும் உரிமையையும் பற்றிய வெளிப்படையான அல்லது ஆழ்மனதிலுள்ள நம்பிக்கையைக்" கொண்டிருக்கத் தூண்டுகிறது; "அதன்படி, தங்கள் துணைக்குப் பொருந்தாத சுதந்திரம், அந்தஸ்து, கருத்துகள் ஆகியவற்றுக்கான உரிமைகளை ஆண்கள் தங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்."[351] மிகவும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட வகைக் கணவர்களாக இல்லாவிட்டால், தங்கள் துணைகளைத் தங்களுக்கு உண்மையில் சமமானவர்களாகப் பார்க்காததால், அவர்களைத் தங்களைவிடக் குறைந்தவர்களாக நடத்தும் போக்கு – சிறிதளவே என்றாலும் – அவர்களிடம் அதிகமாகவே இருக்கிறது.[352]

நான் வாழும் ஆப்பிரிக்காவில், பாலின வன்முறையின் அளவு உண்மையிலேயே திகிலூட்டுகிறது. கீழ்ப்படியாமைக்காகக் கிறிஸ்தவக் கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளை அடிப்பதைப் பற்றிய கதைகளை நான் கேட்டிருக்கிறேன் (தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படியாததற்காகத் தன் சபையிலுள்ள ஒரு மனைவியை ஒரு போதகர் அடித்ததைப் பற்றியும்கூட). மேலும், பெண்களின் கீழ்ப்படிதல் என்ற கோட்பாடு, துன்புறுத்தப்படும் ஒரு மனைவி துன்புறுத்தும் திருமணத்திலேயே சகித்துக்கொண்டு இருப்பதற்கான வாய்ப்பையும், உதவிக்காக அவர்கள் நாடும் சபைகள் துன்புறுத்துபவனிடமிருந்து விலகிச் செல்லும்படி அவர்களுக்கு ஆலோசனை கொடுக்காமல் இருப்பதற்கான வாய்ப்பையும் அதிகரிக்கிறது என்று சில ஆய்வுகள்[353] காட்டுகின்றன.

351. Elaine Storkey, Scars across humanity: Understanding and Overcoming Violence Against Women, பக். 210

352. கருத்துகள் சபைக்கு அப்பாலும் பரவுகின்றன. அதனால்தான் கிறிஸ்தவக் கருத்துகள் பரந்த பண்பாட்டில் என்ன அலைவிளைவை உண்டாக்குகின்றன என்றும் நாம் கேட்க வேண்டும். கணவனுக்குப் பெண் கீழ்ப்படிவதே தேவனுடைய இலட்சியம் என்று ஒரு சபை போதிக்கும்போது, பாலின வன்முறைக்கான வாய்ப்பைத் தடுக்க அது எதுவும் செய்வதில்லை. ஆனால் திருமணங்களுக்கான தேவனுடைய இலட்சியம் பரஸ்பரமானது என்று சபை வலியுறுத்தும்போது, அது குடும்ப வன்முறையைப் பலவீனப்படுத்த நிச்சயமாக உதவுகிறது.

353. பார்க்க: www.ab.co/3bHZF05 மற்றும் www.bit.ly/3GNbrVt

இது தேவனுடைய இலட்சியப் போதனையானால், கிறிஸ்தவர்களின் காதுகளில் விழுந்தவுடன் அது ஏன் இவ்வளவு அடிக்கடி தீங்கு செய்கிறது என்று நான் யோசித்தேன்.

நான்காவது, கடுமையான வடிவத்தைவிட மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டையே நான் விரும்பினாலும், அது முற்றிலும் புதிய ஒரு படைப்பு என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டுத் திருமணத்தை உண்டாக்கும் விளக்கம் ஏறக்குறைய அரை நூற்றாண்டு பழமையானது மட்டுமே என்றால், அது பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுத் திருமணத்தை உண்டாக்கும் விளக்கத்தைவிடவும் இளையது. இந்தப் புதிய, மிதமான, கெல்லர் பாணி நிரப்புக் கோட்பாட்டுக்காக நான் நன்றியுள்ளவனாக இருந்தாலும், இந்த மிதமான அணுகுமுறை உண்மையில் ஒரு நிரப்புக் கோட்பாட்டுத் திருமணத்தைவிட ஒரு பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுத் திருமணத்துக்கே நெருக்கமானது என்று மறைமுகமாகச் சொல்லும் குரூடெம், ரஸ்ஸல் மூர் (Russell Moore) போன்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களோடு நான் உடன்பட வேண்டும். வேதப்பகுதியின் நேரடியான வாசிப்பு, நான் வழக்கமாக முடிவெடுப்பதையும் என் மனைவி வழக்கமாகக் கீழ்ப்படிவதையும் கோருகிறது என்றால், நாங்கள் உண்மையில் ஒருபோதும் ஒரு "வேதாகமத்" திருமணத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக, "சமமான திருமணக் கூட்டாண்மைக்குள் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலை உறுதிப்படுத்தும்", முடிவுகள் "பேச்சுவார்த்தையால் எட்டப்படும் ஒருமித்த கருத்தின் மூலம்" எடுக்கப்படும் ஒரு திருமணத்தையே நாங்கள் கொண்டிருந்திருக்கிறோம் – மூர் இப்படித்தான் ஒரு "பெண்ணியத்" திருமணத்தை வரையறுக்கிறார்; நிச்சயமாக ஒரு "வேதாகம" அல்லது நிரப்புக் கோட்பாட்டுத் திருமணத்தை அல்ல.[354] குரூடெம் (மற்றும் வரலாற்றுக் கருத்து) சரியானால், தேவனுடைய சித்தம் நான் என் நடைமுறையை மாற்றி, என் மனைவியின் சார்பாக இன்னும் அதிகமான முடிவுகளை எடுக்கத் தொடங்குவதே; அல்லது நான் என் இறையியலை மாற்ற வேண்டும். நாம் நம்புவதோடு ஒத்துப்போகாமல் தொடர்ந்து வாழ்வது வெறும் முரண்பாடே.

ஐந்தாவது, நான் பார்க்கும் விதத்தில், "மனைவி ஏன் கீழ்ப்படிய வேண்டும்?" என்ற கேள்விக்குத் திருப்திகரமான பதில் இல்லை.

354. www.bit.ly/3nVy1CK

நிலைப்பாடு 1 இன்று நம்மில் பலருக்கு உறுத்தலாக இருக்கலாம்; ஆனால் நூற்றாண்டுகளாக அது முழுமையாக அர்த்தமுள்ளதாக இருந்தது: பெண்கள் ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள், ஆகவே அவர்களுடைய சொந்த நன்மைக்காக அவர்கள் வழிநடத்தப்பட வேண்டும் என்று பண்பாடும் சபைக் கோட்பாடும் நம்பின. ஆனால் 1960-களிலிருந்து அந்தக் கருத்துகள் பண்பாட்டிலும் சபையிலும் கைவிடப்பட்டுவிட்டன. தங்கள் கணவர்களைவிட அதிக அறிவும் தீர்மானிக்கும் திறனும் உள்ள பல பெண்களை நாம் அனைவரும் அறிவோம். ஆகவே முடிவெடுப்பதில் அவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்பதாக இருக்க முடியாது. அப்படியானால் ஏன்?

கெல்லர் தம்பதியர் துணிந்து ஒரு பதில் சொல்கிறார்கள்: “அந்தக் கேள்விக்கான பதில் இன்னொரு கேள்வி: ‘பிதாவுக்கு அதிகாரத்தை விட்டுக்கொடுப்பவராகக் கிறிஸ்து ஏன் ஆனார்?’” கணவனின் அதிகாரத்துக்கு மனைவி கீழ்ப்படிவது, பிதாவோடு கிறிஸ்துவுக்கு உள்ள உறவைப் பிரதிபலிப்பதற்காகவே என்பது அவர்களுடைய கருத்து. ஆனால் அதிகாரங்கள் 3, 6-இல் நான் விளக்கியிருப்பது போல, இது திரித்துவ உறவைத் தவறாகச் சித்தரிக்கிறது; மேலும், குமாரன் பிதாவுக்கு அதிகாரத்தை விட்டுக்கொடுப்பதை, மனைவி கணவனுக்கு அதிகாரத்தை விட்டுக்கொடுப்பதோடு வேதாகமம் எங்குமே ஒப்பிடவில்லை என்ற உண்மையையும் இது கவனிக்கத் தவறுகிறது.

ஜான் பைப்பர் இன்னொரு பதில் கொடுக்கிறார்: ஒரு கிறிஸ்தவ மனைவி தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது, கவனித்துக்கொண்டிருக்கும் உலகத்துக்குக் கிறிஸ்துவுக்குச் சபை கீழ்ப்படிவதைச் சித்தரிக்கிறது. பிரசங்கத்தில் இது நன்றாக ஒலிக்கிறது; ஆனால் இன்னும் நெருக்கமாகப் பாருங்கள்: கணவன் தன் மனைவியை அவளுடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நாளும் வழிநடத்தும் நிலைப்பாடு 1-இல் மட்டுமே இது பொருந்துகிறது. சபையின் மேலுள்ள கிறிஸ்துவின் தலைமைத்துவத்தை நிலைப்பாடு 2 மிக மோசமாகச் சித்தரிக்கிறது – இயேசு நம் கர்த்தராக இருந்தால், நாம் அவருடைய அன்றாடத் தலைமைத்துவத்துக்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுக்கிறோம்; எப்போதாவது ஒருமுறை, நம்மால் ஒத்துப்போக முடியாதபோது மட்டும், இயேசு தமது துருப்புச் சீட்டை இறக்க நாம் அனுமதிக்கும் ஏதோ ஒரு மிதமான கூட்டு முடிவெடுத்தலுக்கு அல்ல.

கெல்லர், பைப்பர் போன்ற இறையியலாளர்கள் பலவீனமான இறையியல் காரணங்களைக் கொடுக்க முயன்றாலும், பெரும்பாலும் அதிக நடைமுறை நோக்குள்ள பல போதகர்கள் கணவனின் அதிகாரத்துக்கு இந்த நியாயத்தைக் கொடுக்கிறார்கள்: இரண்டு தலைகள் உள்ள எதுவும் ஒரு அரக்கன் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்; ஆகவே இறுதிப் பொறுப்பு யாரிடம் வந்து நிற்கிறது என்று தெரிந்துகொள்வது முக்கியம். ஆனால் இந்தக் காரணத்தைத்தான் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏன் என்று விளக்க அனுமதியுங்கள்.

"ஆனால் இறுதிப் பொறுப்பு யாரிடம் வந்து நிற்கும்?"

இரண்டு பேர் மட்டுமே உள்ள ஒரு ஐக்கியத்தில், இறுதிப் பொறுப்பு உண்மையிலேயே ஒருவரிடம் மட்டுமே வந்து நிற்க வேண்டுமா? இல்லாவிட்டால் திருமணம் சீர்குலைந்துவிடுமா? ஒரு விளையாட்டு அணியில் ஒரு தலைவரும், ஒரு படைக்கு மேல் ஒரு தளபதியும், ஒரு நிறுவனத்தில் ஒரு தலைமை நிர்வாகியும் தேவை என்பதை நான் புரிந்துகொள்கிறேன். ஆனால் "ஒரே மாம்சமாக" இணைந்திருக்கும் இருவர் – ஆதியாகமம் 2:24 சொல்வது போல, இலட்சியமாக ஒருவருக்கொருவர் முன்பாக "நிர்வாணிகளாக", அதாவது வேண்டுமென்றே திறந்த மனதோடு பாதுகாப்பற்றவர்களாக இருப்பவர்கள் – ஒரு தலைவரைவிட, சமமான பங்காளிகளாக ஒருவரையொருவர் நேசிப்பதற்கும் ஒருவருக்கொருவர் ஊழியம் செய்வதற்கும் இருவரும் முழுமையாகத் தங்களை அர்ப்பணிப்பதே அவர்களுக்கு அதிகம் தேவை என்று தோன்றுகிறது.

திருமணத்தைப் பற்றிய மிகச் செல்வாக்குள்ள பிரபலமான கிறிஸ்தவப் புத்தகமாகிய Love and Respect இந்த வாதத்தை இப்படிச் சொல்கிறது: "இரண்டு சமமானவர்களைத் தலைமையில் வைத்து ஒரு திருமணத்தை அமைப்பது, அதைத் தோல்விக்கென்று அமைப்பதாகும். இன்று மக்கள் எங்கும் விவாகரத்து செய்வதற்கான பெரிய காரணங்களில் அது ஒன்று."[355] ஆனால் இந்த விசித்திரமான கூற்றுக்கு ஆதாரம் எங்கே என்று நான் யோசித்தேன். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி மேலும்

355. Eggerichs, Love & Respect, பக். 221. எந்த ஆய்வையும் எந்த வெளி உறுதிப்படுத்தலையும் குறிப்பிடாமலேயே அவர் இந்தக் கூற்றைச் சொன்னார்.

ஆய்வுகளை வாசிக்க நான் விரும்பினாலும், திருமணமான, விவாகரத்தான, சபைக்குச் செல்லும் 21,000 கிறிஸ்தவப் பெண்களைப் பற்றிய சமீபத்திய ஓர் ஆய்வு எதிரான முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது: "வாழ்க்கைத் துணைவரில் ஒருவர் முடிவுகளை எடுக்கும் தம்பதியர் – தங்கள் முடிவுகளை முதலில் தங்கள் துணையோடு கலந்துபேசி அவருடைய கருத்தைக் கேட்டாலும்கூட – முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் தம்பதியரைவிட விவாகரத்து செய்வதற்கு 7.4 மடங்கு அதிக வாய்ப்புள்ளவர்கள்."[356]

பல கிறிஸ்தவர்கள் இதை உள்ளுணர்வால் அறிந்திருக்கிறார்கள் (இறையியல் ரீதியாக அதை நம்புவதாக அவர்கள் சொன்னாலும் சொல்லாவிட்டாலும்). ஆய்வு செய்யப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கானவர்களில், ஏறக்குறைய 40% பேர் கணவனுக்கு இறுதி முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் உண்டு என்று நம்பினார்கள்; ஏறக்குறைய 60% பேர் மனைவி தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதன் மூலம் அவனை நேசிக்க வேண்டும் என்று நம்பினார்கள் – ஆனாலும், "17.3% தம்பதியர் மட்டுமே உண்மையில் ஆண்கள் இறுதி வார்த்தை சொல்லும் விதத்தில் நடந்துகொள்கிறார்கள். இதற்கு மாறாக, 78.9% திருமணங்கள் இறுதி முடிவெடுப்பவர் இல்லாமலேயே செயல்படுகின்றன – அதாவது தம்பதியர் முடிவுகளை ஒன்றாக எடுக்கிறார்கள், அல்லது ஒத்துப்போகாவிட்டால் முடிவெடுப்பதைத் தள்ளிவைக்கிறார்கள்."

என்னைப் போன்ற போதகர்கள் ஒப்புக்கொள்ள விரும்பாத இரண்டு இக்கட்டுகள் இங்கே இருக்கின்றன. முதலாவது, நாங்கள் வழிநடத்தும் மக்களிடம் நம்பிக்கைகளுக்கும் நடத்தைக்கும் இடையே பொருத்தமின்மை இருக்கிறது. பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் கணவனே முடிவெடுப்பவர் அல்லது இறுதி முடிவெடுப்பவர் என்று நம்பினாலும், பெரும்பாலானோர் அதைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை! இரண்டாவது, "கணவர்களுக்கு முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் உண்டு என்று பல கிறிஸ்தவத் தம்பதியர் நம்பினாலும், அந்த நம்பிக்கை நடைமுறைப்படுத்தப்படும் வரை தம்பதியருக்குத் தீங்கு செய்யவில்லை." தேவனுடைய மக்கள் தாங்கள் நம்புவதைக்

356. Sheila Gregoire, The Great Sex Rescue, அதி. 2. The Gottman Insitute நடத்திய ஒரு மதச்சார்பற்ற ஆய்வும் இதை ஒத்துக்கொள்கிறது – ஜான் காட்மன் (John Gottman) "The Seven Principles for Making Marriage Work" நூலில் எழுதுகிறார்: "புள்ளிவிவரப்படி, ஒரு ஆண் தன் துணையோடு அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்பாதபோது, அவனுடைய திருமணம் தானாகவே அழிந்துபோவதற்கு 81% வாய்ப்பு இருக்கிறது."

கடைப்பிடிக்கத் தொடங்க வேண்டும் என்று என்னைப் போன்ற போதகர்கள் வற்புறுத்த வேண்டுமா, அல்லது நாங்கள் அவர்களுக்கு நம்பும்படி போதித்து வருவதையே கேள்விக்குள்ளாக்க வேண்டுமா? ஒரு போதகராக நான் வழிநடத்தும் திருமணத் தம்பதியருக்கு உண்மையிலேயே மிகச் சிறந்ததை நான் விரும்பினால், சில கடினமான தரவுகளை நான் எதிர்கொள்ள வேண்டும்:

பெண்கள் தங்கள் குரல் கேட்கப்படுவதாக உணராமல், மாறாகத் தங்கள் கருத்துகள் தங்கள் கணவர்களுடையவற்றைப் போல முக்கியமானவை அல்ல என்று உணரும்போது, அவர்களுடைய திருமணங்கள் விவாகரத்தில் முடிவதற்கு 26 மடங்கு அதிக வாய்ப்பு உண்டு. ... கணவன் தன் மனைவியிடம் ஆலோசனை கேட்டாலும்கூட, கணவனுக்கு முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் உள்ள திருமணங்களில், வரையறையின்படியே அவனுடைய கருத்துகள் அவளுடையவற்றைவிட அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. தங்கள் கருத்துகளுக்குத் தங்கள் கணவர்களுடையவற்றுக்கு இணையான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று பெண்கள் உணரும்போது, திருமணங்கள் [அதிகமாக] நொறுங்குகின்றன.[357]

மறுபுறம், திருமணத்தில் பரஸ்பரத்துக்குத் தெளிவான நன்மைகள் இருக்கின்றன. “தம்பதியர் ஒன்றாக முடிவெடுக்கும்போது, மனைவிகள் தங்களை மிகக் குறைந்த மகிழ்ச்சியுள்ள 20% திருமணங்களில் ஒன்றாக மதிப்பிடுவதைவிட, மிக மகிழ்ச்சியான 20% திருமணங்களில் ஒன்றாக மதிப்பிடுவதற்கு நான்கு மடங்குக்கும் அதிக வாய்ப்புள்ளவர்கள்; பாலுறவின்போது அடிக்கடி உச்சநிலையை அனுபவிப்பதற்கு 67% அதிக வாய்ப்புள்ளவர்கள்.”[358] விஷயங்களை ஒன்றாகச் சேர்ந்து தீர்க்கத் தீர்மானிக்கும் திருமணங்களே (பாலுறவு வாழ்க்கையுமே) மிகச் சிறப்பாக இருக்கின்றன என்பதை இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன; அவர்கள் கருத்து வேறுபடும்போது, ஒத்த கருத்துக்கு வருவதற்குத் தேவையான நேரத்தையும் அக்கறையையும் அந்த விஷயத்துக்குக் கொடுக்கிறார்கள்.

உதாரணமாகப் பத்துப் பேர் கொண்ட ஒரு தலைமைக் குழுவில், தலைவர் சில சந்தர்ப்பங்களில் இறுதி முடிவெடுப்பவராகச் செயல்பட வேண்டியிருக்கலாம் என்பதை நான் புரிந்துகொள்கிறேன். ஆனால்

357. Sheila Gregoire, The Great Sex Rescue, அதி. 2.
358. Sheila Gregoire, The Great Sex Rescue, அதி. 2.

நிறுவனங்களின் முடிவெடுக்கும் இயக்கமுறைகளைத் திருமணத்துக்குள் கொண்டுவருவதில் நாம் கவனமாக இருப்போம்; திருமணம் என்பது இரண்டு பேர் மட்டுமே; செயல்பாட்டைவிட உறவுக்கே அது அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது; ஆத்தும அளவிலான ஐக்கியத்துக்கு அது உறுதிமொழி எடுத்திருக்கிறது.

மேலும், ஒருமித்த கருத்தைக் கண்டடைய நேரமில்லாமல், ஒரு முக்கியமான முடிவு எடுக்கப்பட்டே ஆக வேண்டிய சூழ்நிலையில் தம்பதியர் எத்தனை முறை தங்களைக் காண்கிறார்கள்? பொதுவாக முடிவெடுப்பதற்கு நேரம் இருக்கிறது; அல்லது இந்த முடிவு பாதிக்கும் துறையில் அதிக உறுதியான நம்பிக்கையோ நிபுணத்துவமோ உள்ளவருக்குத் தம்பதியர் விட்டுக்கொடுக்கலாம். ஆனால் ஒரு தம்பதியர் இன்னும் கருத்து வேறுபட்டால், இருவரும் தங்கள் கருத்தைப் பற்றி ஆழமாக உணர்கிறார்கள் என்பதையே அது காட்டுகிறது. மிகப் பெரிய வேறுபாடு உள்ள அந்த நேரத்திலேயே கணவன் தன் பதவியின் அதிகாரத்தைக் காட்டுவது, எனக்கு மிக மோசமான விளைவாகத் தோன்றுகிறது! ஒருமித்த கருத்து வரும் வரை தம்பதியர் இதைப் பேசித் தீர்க்க ஒரு வழி இல்லையா? அந்தத் தெளிவு வரும் வரை, கணவனும் மனைவியும் ஜெபத்தில் சிறந்த விளைவைத் தேடி, மற்றவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டு, ஒருவருக்கொருவர் உண்மையாகவே,

உண்மையாகவே செவிகொடுக்க முயலும்போது, உரையாடலை நீட்டிப்பதே நல்லது.[359]

என் அனுபவம் என்னை இந்த முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறது: என் மனைவி ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி என்னோடு கருத்து வேறுபடும் அளவுக்கு ஆழமாக உணரும் அந்தக் கட்டத்திலேயே என் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவது, உறவைச் சீர்குலைப்பதாகவே தோன்றுகிறது. துருப்புச் சீட்டை இறக்கும்படி தன் மனைவி தன்னிடம் கேட்ட ஐந்து சந்தர்ப்பங்களை நினைவுகூரும் ஆலன் ஃப்ரோவைப் போல அல்லாமல், ஜூலியின் தயக்கத்தை மீறி நான் ஒரு பெரிய முடிவை எடுத்த ஒரே ஒரு நினைவு மட்டுமே எனக்கு இருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் குறிப்பிட்ட சமயத்திலும்கூட, அவள் என் அதிகாரத்தை வெறுமனே ஏற்றுக்கொண்டதைவிட, என் உறுதியான நம்பிக்கையையே அதிகமாக நம்பினாள். இப்போது யோசித்துப் பார்க்கும்போது, அவளுடைய கருத்துக்கு எதிராக ஒரு இறுதி முடிவை எடுக்க நான் முயன்றபோது, அவள் தைரியமாக என்னை எதிர்த்து நின்ற இன்னும் பல நினைவுகள் எனக்கு இருக்கின்றன. நல்லவேளையாக, ஒவ்வொரு முறையும் நான்

359. ஒரு பாட்காஸ்ட் நேர்காணலில், ஆலன் ஃப்ரோ இறுதி முடிவெடுக்கும் மாதிரியை ஆதரித்து, ஒரு போதகராக அவர் சமத்துவக் கோட்பாட்டுத் திருமணங்களுக்கு ஆலோசனை கொடுக்கும்போது, "முடிவை யார் எடுப்பார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாததால் அங்கே நிறைய பதற்றம் இருக்கிறது" என்று கவனிப்பதாகச் சொல்கிறார். இங்கே கேளுங்கள்: www.bit.ly/2ZPRZGH – ஆனால் அது பரவலாக உண்மையா? என் திருமண அனுபவத்தையும், நான் ஆலோசனை கொடுத்த எல்லாத் தம்பதியரையும் வைத்துப் பார்த்தால், தானும் தன் கணவனும் ஒத்துப்போக முடியாவிட்டால் கணவனின் அதிகாரம் இறங்கும் என்று ஒரு மனைவி எதிர்பார்த்தால், அது உண்மையில் அவளுடைய திருமண அனுபவத்தில் ஏராளமான பதற்றத்தைக் கூட்டும். முரண்பாடுகள் உள்ள கிறிஸ்தவத் திருமணங்களிலுள்ள பதற்றத்தைக் கையாள அதிகம் உதவுவது, கணவனுக்கு இறுதி முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தை அறிமுகப்படுத்துவது அல்ல, அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் இல்லாமல் இருப்பதே என்று ஏராளமான கிறிஸ்தவ ஆலோசகர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். மாறாக, உண்மையாகவே ஒருவருக்கொருவர் செவிகொடுக்கவும், ஒருவரையொருவர் நேசிக்கவும், மற்றவருக்கு ஊழியம் செய்வதற்காகத் தங்கள் சொந்தத் திட்டங்களை விட்டுக்கொடுக்கவும் தம்பதியர் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தங்கள் கணவனின் இறுதி முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்படிய முயன்று – தீவிரமாக முயன்று – ஆனாலும் அதனால் காயப்பட்ட பெண்களின் கதைகளை நான் போதுமான அளவு கேட்டிருக்கிறேன். பங்குகளை மாற்றிக் கற்பனை செய்து, ஒரு குறிப்பிட்ட முடிவைப் பற்றி ஆழ்ந்த உணர்வோடு இருக்கும் ஒரு மனைவியின் இடத்தில் என்னை வைத்துப் பார்க்க முயலும்போது – அந்த முடிவைப் பற்றி அவளுடைய கணவனும் அதே அளவு ஆழ்ந்த உணர்வோடு இருக்கிறான், இறுதியில் தீர்மானிப்பவனும் அவனே – இறுதி முடிவெடுப்பவர் என்ற நிலைப்பாடு, "மனுஷர் உங்களுக்கு எவைகளைச் செய்ய[க்கூடாது] என்று விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்ய[ாதிருங்கள்]" என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகளைப் புறக்கணிக்கும்படி கணவனைக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடும் என்பதை உணர்கிறேன்.

செவிகொடுத்தேன்; நாங்கள் இறுதி முடிவெடுப்பதைத் தள்ளிவைத்தோம். திரும்பிப் பார்க்கும்போது, அவளுடைய நியாயமான கவலைகளை மீறி நான் என் பதவியின் அதிகாரத்தைக் காட்ட முயன்றிருந்தால், அவளுடைய நம்பிக்கையைச் சேதப்படுத்தியிருப்பேன் என்று நினைக்கிறேன்.

இவை எல்லாவற்றையும் சொல்வது இதற்காகத்தான்: நிலைப்பாடு 2 பற்றி எனக்குத் தீவிரமான சந்தேகங்கள் வந்துவிட்டன! எனக்கு வயதாக ஆக, போதகராகவும் நண்பராகவும் நான் எவ்வளவு அதிகமான தம்பதியரோடு பயணித்திருக்கிறேனோ, அவ்வளவு அதிகமாக இந்தக் கவலைகளைக் கம்பளத்துக்கு அடியில் தள்ளி மறைப்பது கடினமாகிறது. தேவனுடைய பார்வையில் ஜூலியும் நானும் எங்கள் திருமணத்தை எப்படி நடத்துகிறோம் என்பதும், எங்கள் பிள்ளைகள் தங்கள் வாழ்க்கைத் துணைகளை எப்படி நடத்தவும், தங்கள் துணைகள் தங்களை எப்படி நடத்த அனுமதிக்கவும் நாங்கள் அவர்களை வளர்க்கிறோம் என்பதும் மிகவும் முக்கியமான பொருள்; ஆகவே இறுதி முடிவெடுக்கும் நிலைப்பாட்டின் பலவீனங்களையும் எதிர்கொண்டு, எபேசியர் 5-இன் பிற சாத்தியமான விளக்கங்களுக்குத் திறந்த மனதோடு இருப்பதே நல்லது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். நான் அப்படிச் செய்தபோது, எபேசியர் 5 போன்ற கடினமான பகுதிகளை வெறுமனே மேலோட்டமாக வாசிக்காமல், ஆழமாகத் தோண்டி, அந்தப் பகுதி என்ன சொல்கிறது என்பதை மட்டுமல்ல, அது ஏன் அதைச் சொல்கிறது, முதலில் யாரிடம் அதைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது என்பதையும் கேட்பதன் மகிழ்ச்சியை மீண்டும் கண்டுகொண்டேன்.

நிலைப்பாடு 3: தனக்குச் சமமான மனைவியின் ஊழியக்காரனாகக் கணவன்

இந்த மூன்றாவது நிலைப்பாட்டை முறையாக ஆராய்வதற்கு முன்பு, எபேசியர் 5-இன் தெளிவான போதனையைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரு முயற்சியே இது என்பது வெளிப்படையானது என்று நான் ஊகித்திருந்தேன். இந்தப் பகுதியை வைத்து விளக்கக் “குட்டிக்கரணங்கள்” (flick flacks) போடும் முயற்சியே இது என்று சொல்லும் ஃப்ரோவோடு நான் உடன்பட்டிருப்பேன். ஆகவே, கடைசியாக இந்த நிலைப்பாட்டை நான் முறையாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தபோது, அது

உண்மையில் எவ்வளவு நம்பவைக்கக்கூடியது என்று கண்டு வியந்துபோனேன் – அது விளக்கக் கழைக்கூத்து அல்ல, நல்ல விளக்கத்துக்கு அவசியமான கடின உழைப்பைச் செய்ததன் விளைவு. வேதாகம அறிஞர் பிலிப் பெய்ன் (Philip Payne) எபேசியர் 5-ஐப் பற்றிப் பல அவதானிப்புகளைச் செய்கிறார்; அவை, பவுல் உண்மையில் திருமணத்தின் அடிப்படையாக – மேலோட்டமான வாசிப்பு காட்டுவது போலத் தலைமைத்துவத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் அல்ல – சமத்துவத்தையும் பரஸ்பரத்தையும் ஊக்குவிக்கிறார் என்பதை மிகவும் சாத்தியமாக்குகின்றன.

முதலாவது, பவுல் கிறிஸ்தவத் திருமணத்தை ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல் என்ற சட்டகத்துக்குள் வைக்கிறார். “கீழ்ப்படிதல்” (அதாவது, தன்னை இன்னொருவருக்குக் கீழாக வைத்தல்) என்ற சொல்லைப் “ஒருவருக்கொருவர்” (கிரேக்கம்: allelous) என்ற பரஸ்பரச் சொற்றொடரோடு பவுல் இணைத்திருப்பது, பவுலின் போதனைகளில் சமூக ரீதியாக மிகப் புரட்சிகரமானதும் மொழி ரீதியாக மிகப் படைப்பாற்றல் மிக்கதுமான ஒன்று என்று பெய்ன் சொல்கிறார். புதிய ஏற்பாட்டில் பெரும்பாலான இடங்களில் “கீழ்ப்படிதல்” (கிரேக்கம்: hypotasso) என்ற சொல், இன்னொருவருடைய அதிகாரத்துக்கு இணங்குவதைக் குறிக்கிறது; ஆனால் அதை “ஒருவருக்கொருவர்” என்பதோடு இணைப்பதன் மூலம், அவர் இந்தக் கீழ்ப்படிதலைப் பரஸ்பரமானதாக்குகிறார்; இவ்வாறு அதன் அர்த்தத்தை ஒருவருடைய அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்வதிலிருந்து, தன்னை அவர்களுடைய ஊழியத்தில் வைப்பதற்கு மாற்றுகிறார். எபேசு கிறிஸ்தவர்களிடம் பவுல் ஏற்கெனவே சொல்லியிருந்ததோடு இது முழுமையாகப் பொருந்துகிறது; அவர்கள் “அன்பினால் ஒருவரையொருவர் தாங்கி” (4:25), “ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும் மன உருக்கமாயும்”, “ஒருவருக்கொருவர் மன்னித்து” (4:32) இருக்க வேண்டும். நாம் “கிறிஸ்துவின் மேலுள்ள பயபக்தியினால்” (5:21) ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிகிறோம் என்பதே பவுல் கொடுக்கும் காரணம் – இது அதிகாரத்தின் தொடக்கத்தைத் திரும்பிச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அங்கே கிறிஸ்து தம்மை நம்முடைய ஊழியத்தில் வைத்ததாகக் காட்டப்படுகிறது: “கிறிஸ்துவும் நம்மில் அன்புகூர்ந்து, நமக்காகத் தம்மைத் தேவனுக்குச் சுகந்த வாசனையான காணிக்கையாகவும் பலியாகவும் ஒப்புக்கொடுத்தார்” (5:2).

நிலைப்பாடு 1-ஐக் கொண்டிருக்கும் கடுமையான நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இதை எதிர்க்கிறார்கள். கணவன் மனைவிக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்ற பரஸ்பர உட்பொருளை மறுக்க, வெய்ன் குரூடெம், கெவின் டி யங் (Kevin De Young) இருவரும் "ஒருவருக்கொருவர்" என்ற சொற்றொடர் "சிலர் மற்றவர்களுக்கு" என்று அர்த்தப்படலாம் என்று வாதிட முயல்கிறார்கள். உதாரணமாக, "மனுஷர் ஒருவரையொருவர் கொலைசெய்வார்கள்" (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 6:4) என்பதில் உள்ள அந்தச் சொல்லின் பயன்பாட்டைக் குரூடெம் குறிப்பிட்டு, "சில மனுஷர் வேறு சில மனுஷரைக் கொலைசெய்வார்கள்" என்பதே அதன் அர்த்தம் என்று சொல்கிறார். ஆனால் சிலர் மற்றவர்களைக் கொலைசெய்வதையும், தாங்களோ கொலைசெய்யப்படாமல் இருப்பதையும் மட்டுமே வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் ஆசிரியர் மனதில் கொண்டிருந்திருந்தால், அவர் அந்தச் சொற்றொடரையே பயன்படுத்தியிருக்க மாட்டார். "ஒருவருக்கொருவர்" என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தும் வேறு சில வேதப்பகுதிகளை[360] டி யங் சுட்டிக்காட்டி, அவை பரஸ்பரமானவை அல்ல என்று கூறுகிறார் – ஆனால் நெருக்கமாக ஆராயும்போது அவை நிச்சயமாகப் பரஸ்பரமானவையே; எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் மற்றப் பகுதியிலும், முழுப் புதிய ஏற்பாட்டிலும் "ஒருவருக்கொருவர்" என்பதன் ஒவ்வொரு பயன்பாடும் அப்படியே. "ஒருவருக்கொருவர்" கீழ்ப்படிதலை ஒரே திசையில் மட்டுமே (கீழ்நிலையில் உள்ளவரிடமிருந்து அதிகாரத்தில் உள்ளவருக்கு) பாயச் செய்ய குருடெமும் டி யங்கும் எடுக்கும் முயற்சிகள் தோல்வியடைகின்றன. ஜார்ஜ் நைட் (George Knight), டாம் ஷ்ரைனர் (Tom Schreiner) போன்ற முன்னோடி நிரப்புக்

360. மத்தேயு 24:10; லூக்கா 12:1; 1 கொரிந்தியர் 7:5. 11:33

கோட்பாட்டு இறையியலாளர்களும்கூட இந்த விஷயத்தில் அவர்களோடு உடன்படவில்லை.[361]

இரண்டாவது, மனைவியின் எந்த வகையான கீழ்ப்படிதலைப் பற்றித் தாம் பேசுகிறார் என்பதைப் பவுல் குறிப்பிடுகிறார். நான் இப்போதுதான் சொன்னது போல, இரண்டு வகையான கீழ்ப்படிதல் உண்டு. ஒரு குடிமகன் தன் அரசாங்கத்துக்குக் கீழ்ப்படிவது போல, கீழ்நிலையில் உள்ள ஒருவர் ஓர் அதிகாரத்துக்குக் கொடுக்கும் இணங்கும் கீழ்ப்படிதல் உண்டு.[362] பிறகு ஊழியம் செய்யும் கீழ்ப்படிதல் உண்டு – நாம் பார்த்தது போல, ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலைப் பற்றிப் பேசும்போது பவுல் அர்த்தப்படுத்துவது இதையே.[363] முதலாவது ஒருதிசையானது; அதைக் கட்டாயமாகக் கோர முடியும். இரண்டாவது வகை பரஸ்பரமாக இருக்க முடியும்; அது எப்போதும் மனப்பூர்வமானது.

361. நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் எதிர்க்கும் இன்னொரு வழி இதுதான்: ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல் (எபேசியர் 5:21-இல்) மூன்று ஜோடிகளுக்கும் (கணவன்-மனைவி, பெற்றோர்-பிள்ளைகள், எஜமான்கள்-அடிமைகள்) சட்டகமாக இருக்கும் நோக்கம் கொண்டது என்றால், இரண்டாவது, மூன்றாவது ஜோடிகள் இயல்பாகவே படிநிலை கொண்டவை என்பதால், திருமணத்தில் தலைமைத்துவம்-கீழ்ப்படிதல் என்ற கருத்தைப் பவுல் பலவீனப்படுத்திக்கொண்டிருக்க முடியவே முடியாது என்பது தெளிவு என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். எபேசியர் 5:21 பற்றிய என் சொந்தப் புரிதல் என்னவென்றால், அது மூன்று ஜோடிகளுக்குமான சட்டக வசனம் அல்ல; பவுலின் நிருபத்திலுள்ள புதிய பகுதிக்குள் செல்லும் இணைப்பு வசனம் மட்டுமே; பவுல் அதைக் குறிப்பாகத் திருமண உறவுகளுக்குப் பொருத்துகிறார். ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல் கணவர்களுக்கும் மனைவிகளுக்கும் பொருந்தும் என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அதை விசித்திரமாக "மனைவி கீழ்ப்படியும் மனைவி என்ற தன் பங்குக்குக் கீழ்ப்படிகிறாள்; கணவன் தியாகமுள்ள தலைவன் என்ற தன் பங்குக்குக் கீழ்ப்படிகிறான்" என்று மாற்றிச் சொல்லும் ஷ்ரைனர், நைட் போன்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின் அணுகுமுறையைவிட இது மிகச் சிறந்த அணுகுமுறை. ஆனால் பவுல் அவர்களைப் பங்குகளுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி அல்ல, ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படியும்படியே தெளிவாகச் சொல்கிறார்.
362. ரோமர் 13:1
363. "hupotassō" என்ற சொல் வேறொருவருக்குக் கீழே தரவரிசைப்படுத்தப்படுதல் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருப்பதால், அதிகாரங்களுக்குக் கீழ்ப்படிதலுக்கும், சமமானவர்களுக்கு இடையிலான தனிப்பட்ட உறவுகளில் கீழ்ப்படிதலுக்கும் அது பொருத்தமானது. முந்தைய விஷயத்தில், ஒரு படிநிலையில் புறநிலையான தரவரிசை இருக்கிறது: உதாரணமாக, விசுவாசிகள் அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்துக்குக் கீழ் இருக்கிறார்கள்; ஆகவே அந்த அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்துகொள்ள வேண்டும். பிந்தைய விஷயத்தில், தரவரிசை அகநிலையானது: விசுவாசிகள் ஒரு படிநிலையில் இருப்பது போல தங்களை மற்றவர்களுக்குக் கீழே தரவரிசைப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்; அதாவது, மற்றவர்களைத் தங்களைவிட முக்கியமானவர்களாக நடத்த வேண்டும்; ஏனெனில் இதுவே கிறிஸ்தவத் தாழ்மையின் சாராம்சம் (ரோமர் 12:10; பிலிப்பியர் 2:3)." (Andrew Bartlett, Men and Women in Christ, பக். 36)

மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று பவுல் சொல்லும்போது, அவர் எந்த வகையைக் குறிப்பிடுகிறார்? இதற்குப் பதில் சொல்லும் நம் திறனை நம் (ஆங்கில மற்றும் பிற) மொழிபெயர்ப்புகள் பாதிக்கின்றன. எந்த வேதாகமத்தைத் திறந்தாலும், 21-ஆம் வசனத்தின் முடிவில் ஒரு முற்றுப்புள்ளியையும், பிறகு முற்றிலும் புதிய ஒரு பத்தி தொடங்குவதையும் காண்போம். சில மொழிபெயர்ப்புகள் 21-ஆம் வசனத்துக்கும் 22-ஆம் வசனத்துக்கும் இடையே “Wives and husbands” (மனைவிகளும் கணவர்களும்) (ESV) போன்ற ஒரு தலைப்பைக்கூடச் செருகுகின்றன. ஆனால் இந்தப் பத்திப் பிரிவோ செருகப்பட்ட தலைப்போ மிகவும் முக்கியமான ஒன்றை மறைத்துவிடுகிறது: கிரேக்க மொழியில், 21-ஆம் வசனத்துக்கும் 22-ஆம் வசனத்துக்கும் இடையே முற்றுப்புள்ளி இல்லை.

உண்மையில் – இது என்னைத் திகைக்க வைத்தது – நம்மிடம் உள்ள மிகப் பழமையான கிரேக்கப் பிரதிகளில் 22-ஆம் வசனத்தில் “கீழ்ப்படியுங்கள்” என்ற சொல்லே இல்லை. 22-ஆம் வசனம் அந்த வினைச்சொல்லை 21-ஆம் வசனத்திலிருந்து கடன் வாங்குவதால்தான் அது அங்கே இல்லை.[364] கிரேக்கம் சொல்லர்த்தமாக இப்படிச் சொல்கிறது: “கிறிஸ்துவின் மேலுள்ள பயபக்தியினால் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்து, மனைவிகள் [விடுபட்ட சொல்லைக் கவனியுங்கள்] உங்கள் சொந்தப் புருஷருக்கு …” வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று பவுல் இங்கே சொல்லும்போது, எல்லா விசுவாசிகளும் ஒருவருக்கொருவர் கொடுக்க வேண்டிய அதே வகையான கீழ்ப்படிதலையே அவர் குறிப்பிடுகிறார். மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்கு விசேஷமாகக் கீழ்நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்று பவுல் இங்கே சொல்லவில்லை. மாறாக, அவர் இரண்டாவது வகைக் கீழ்ப்படிதலைக் குறிப்பிடுகிறார்; அதில் மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குத் தாழ்மையோடு ஊழியம் செய்து அவர்களைப் பிரியப்படுத்தத் தெரிந்துகொள்கிறார்கள். பிறகு அதே வாக்கியத்தில் கடைசியாக ஒருமுறை கீழ்ப்படிதல் என்ற சொல்லைக் கிறிஸ்துவுக்குச்

364. சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Westfall) “Paul and Gender” நூலில் (அதி. 1) எழுதுகிறார்: “கிரேக்கத்தில் எபேசியர் 5:18-23 ஒரே வாக்கியமாக அமைகிறது; 22-ஆம் வசனத்தில் ‘கீழ்ப்படியுங்கள்’ என்ற வினைச்சொல் விடுபட்டிருப்பதால் (ellipsis), 22-ஆம் வசனத்தில் மனைவிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் அறிவுரைகள், இலக்கண ரீதியாக 21-ஆம் வசனத்திலுள்ள ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலைச் சார்ந்திருக்கின்றன.”

சபை கீழ்ப்படிவதைக் குறிக்கப் பயன்படுத்துகிறார்; 21, 22-ஆம் வசனங்களில் “கீழ்ப்படிதல்” என்ற சொல்லின் பயன்பாட்டின் வெளிச்சத்தில், நாம் அதை இப்படி வாசிக்க வேண்டும்: “சபையானது எல்லாவற்றிலும் கிறிஸ்துவுக்குத் தாழ்மையோடு ஊழியம் செய்து அவரைப் பிரியப்படுத்துகிறதுபோல, மனைவிகளும் எல்லாவற்றிலும் தங்கள் கணவர்களுக்குத் தாழ்மையோடு ஊழியம் செய்து அவர்களைப் பிரியப்படுத்த வேண்டும்” (வச. 24).[365]

மூன்றாவது, “தலை” (கிரேக்கம்: kephalē) என்பது இந்த இடத்தில் அதிகாரம் என்று அர்த்தப்படாமல், உயிர்-மூலம் என்றே மிகவும் சாத்தியமாக அர்த்தப்படுகிறது. நவீன ஆங்கிலத்தில், உருவகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் “head” (தலை) என்ற சொல் அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறது – தலைமை நிர்வாக அதிகாரி நிறுவனத்தின் “head” (தலைவர்); கட்டளையிடும் அதிகாரி படைப்பிரிவின் “head” (தலைவர்). மேலும், ஒரு சொல்லர்த்தமான சரீரத்தின் ஒரு சொல்லர்த்தமான தலையைக் கற்பனை செய்யும்போது, மூளையைக் கொண்டிருக்கும் தலையே சரீரத்தின் கட்டுப்பாட்டு மையம் என்று நவீன மனிதர்களாகிய நாம் ஊகிக்கிறோம். நரம்பு மண்டலத்தின் மூலம் அது சரீரத்துக்குக் கட்டளைகளை அனுப்புகிறது.

நாம் கேட்க வேண்டிய கேள்வி இதுதான்: பவுல் kephalē என்ற சொல்லைத் தேர்ந்தெடுத்தபோது அவர் எதை அர்த்தப்படுத்தினார், அவருடைய முதல் வாசகர்கள் எதைப் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள்? பவுல் தலையாகிய கிறிஸ்துவைத் தலையாகிய கணவனோடு ஒப்பிடுவதால், கணவனின் அதிகாரம் நிச்சயமாக உட்பொருளாக இருக்கிறது என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் வாதிடுகிறார்கள். ஆனால் பவுல் இந்தச் சொல்லை உருவகமாகப் பயன்படுத்தும்போது, இது ஒருவேளை அவருடைய அர்த்தமே அல்ல என்ற உண்மையை இது கவனிக்கத் தவறுகிறது. ஆம், சபையின் மேலும் படைப்பின் மேலும் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று பவுல் புரிந்துகொண்டிருந்தார்; ஆனால் ஒரு சரீரத்தின் kephalē-ஆக இயேசுவைப் பற்றிப் பேச அவர் தெரிந்துகொள்ளும்போது, பொதுவாக அதிகாரத்தோடு தொடர்புடைய, ஆனால் அதிகாரத்துக்குச் சரியாகச் சமம் அல்லாத ஒன்றையே அவர்

365. அதைத் தொடரும் வசனங்களில், பெற்றோர்-பிள்ளை, அடிமை-எஜமான் உறவுக்கு வேறொரு சொல்லை – “obey” (கட்டளைக்குப் பணிதல்) – தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம், பவுல் தமது நிருபத்தில் “கீழ்ப்படிதல்” என்பதன் இந்த அர்த்தத்தைப் பாதுகாப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

முன்னிலைப்படுத்துகிறார். அவசியம் வாசிக்க வேண்டிய "பின்னிணைப்பு 3: Kephalē என்பதன் பொருள்" என்பதில், குருடெமின் (Grudem) கூற்றுக்கு மாறாக, பவுலின் காலத்தில் இந்தச் சொல் பொதுவாக அதிகாரம் என்று அர்த்தப்படவில்லை என்று நான் விளக்குகிறேன்.

எபேசியர் 5-இல் இங்கே பவுல் கருதும் அர்த்தம் என்ன? மிக முக்கியமான துப்பு என்னவென்றால், திருமணத்துக்கான ஒரு உவமையின் பகுதியாக அவர் அதைப் பயன்படுத்துகிறார் – அதுவும் முற்றிலும் புதிய ஒரு இலக்கியப் படைப்பாக – அதில் கணவன் மனைவிக்குத் தலை, மனைவி அவனுடைய சரீரம். "தலை" என்பதற்கான கிரேக்கச் சொல் ஆண்–பெண் உறவோடு தொடர்புடையதாக இரண்டு முறை மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகிறது (இங்கேயும் 1 கொரிந்தியர் 11:3-இலும்); ஒவ்வொரு இடத்திலும் இந்தச் சொல்லின் அர்த்தத்தைப் பற்றி அறிஞர்கள் பிரிந்து நிற்கிறார்கள் (ஆனாலும் அதிகாரம் 6-இல், 1 கொரிந்தியரில் அது கனத்துக்குரிய உயிர்-மூலம் என்று அர்த்தப்படுகிறது என்று நான் வாதிடுகிறேன்). எபேசியர் 5-இல் மட்டுமே இந்தச் சொல் தலை-சரீரம் என்ற உருவகத்துக்குள் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அப்படியானால், "மனைவிக்குத் தலை, அவள் அவனுடைய சரீரம்" என்பதன் மூலம் தாம் எதை அர்த்தப்படுத்தக்கூடும் என்பதற்கு ஏதாவது துப்புகளைப் பவுல் நமக்குக் கொடுக்கிறாரா?

ஆம், கொடுக்கிறார்! பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்புகளில் துரதிர்ஷ்டவசமாக மறைக்கப்பட்டுள்ள, 23-ஆம் வசனத்தின் உண்மையான கிரேக்க வாக்கிய அமைப்பு இதுதான்: "புருஷன் மனைவிக்குத் தலை, ... கிறிஸ்து சபைக்குத் தலை, அவரே சரீரத்திற்கு இரட்சகர்." கிரேக்கத்தில், "தலை" என்பதன் மூலம் பவுல் எதை அர்த்தப்படுத்துகிறார் என்று காண்கிறோம். இணையான இந்த மூன்று சொற்றொடர்கள், பவுல் "தலை" என்பதை "இரட்சகர்" என்பதற்கு இணைச்சொல்லாகப் பயன்படுத்துகிறார் என்பதை முன்னிலைப்படுத்துகின்றன. கணவனின் அதிகாரத்தை வலியுறுத்தப் பவுல் விரும்பியிருந்தால், அதைச் சொல்லக்கூடிய பல கிரேக்கச் சொற்களில் ஒன்றை அவர் பயன்படுத்தியிருக்கலாம்: kyrios (ஆண்டவர்), exousia (அதிகாரம்), அல்லது proestōtes (நிர்வகித்தல்). மாறாக, அவர் தலை–சரீரம் என்ற உருவகத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்; அதைத் தமது சரீரத்தின் இரட்சகராக (இந்த இடத்தில் ஆண்டவராக அல்ல) கிறிஸ்து

தம்மைக் கொடுத்ததோடு ஒப்பிடுகிறார். நிச்சயமாக, இறையியல் ரீதியாகப் பார்த்தால், கிறிஸ்து இரட்சகரும் (ஊழியத்திலும் பராமரிப்பிலும் அவர் நமக்குக் கொடுப்பது) ஆண்டவருமாக (அவர் நம்மிடம் உரிமையோடு கோருவது) இருக்கிறார்; ஆனால் பவுல் இந்த உவமைக்குள் தமது சரீரத்தின் இரட்சகர் என்ற கிறிஸ்துவின் அர்த்தத்தை மட்டுமே பொதிந்து வைக்கிறார். இங்கே தலையாகிய கணவன் என்பது கணவனின் பராமரிப்பையும் ஊழியத்தையும் குறிக்கிறது என்பதில் நமக்கு ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால், பராமரிப்பு, ஊழியம் என்ற கருத்து பின்வரும் வசனங்களிலும் தொடர்கிறது; ஆனாலும் கிறிஸ்து தமது மணவாட்டியாகிய சபையோடு கொண்டுள்ள திருமணம் என்ற இன்னொரு உருவகத்தையும் பவுல் பின்னிப் பிணைக்கும் விதத்தால் அது சற்று மறைந்திருக்கிறது:

கிறிஸ்து அவளை [தமது மணவாட்டியை/சரீரத்தை] வசனத்தைக்கொண்டு தண்ணீர் முழுக்கினால் சுத்திகரித்து, அவளைப் [தமது மணவாட்டியை/சரீரத்தை] பரிசுத்தமாக்குகிறதற்கும், கறைதிரை முதலானவைகள் ஒன்றும் இல்லாமல் பரிசுத்தமும் பிழையற்றதுமான மகிமையுள்ள சபையாக அவளைத் [தமது மணவாட்டியை/சரீரத்தை] தமக்குமுன் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறதற்கும், அவளுக்காகத் [தமது மணவாட்டிக்காக/சரீரத்துக்காக] தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார். அப்படியே, புருஷர்களும் தங்கள் மனைவிகளைத் தங்கள் சொந்தச் சரீரங்களாக எண்ணி அவர்களில் அன்புகூரவேண்டும்; தன் மனைவியில் அன்புகூருகிறவன் தன்னில்தான் அன்புகூருகிறான். தன் சொந்தச் சரீரத்தைப் பகைத்தவன் ஒருவனுமில்லையே; கிறிஸ்து சபையைப் போஷித்துக் காப்பாற்றுகிறதுபோல, ஒவ்வொருவனும் தன் சரீரத்தைப் போஷித்துக் காப்பாற்றுகிறான்.

பார்த்தீர்களா? இந்தப் பகுதி முழுவதிலும், பவுல் அதிகாரத்தை அல்ல, ஊழியத்தையும் பராமரிப்பையுமே வலியுறுத்துகிறார். கணவனை மனைவிக்குத் தலை என்று அவர் பேசும்போது, கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகள் மேல் தங்கள் அதிகாரத்தை வலியுறுத்த வேண்டும் என்று அவர் உட்பொருளாகச் சொல்லவில்லை; மாறாக, நம்மில் எவரும் தன் சொந்தச் சரீரத்துக்கு ஊழியம் செய்வது போலக் கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளுக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்றே சொல்கிறார்.

21-30 வசனங்களில் இந்த மூன்றடுக்கு உருவகத்தை (தலை–சரீரம்; கணவன்–மனைவி; கிறிஸ்து–சபை) விரித்துரைத்த பிறகு, பவுல் இந்தக் கலவையில் இன்னும் ஒரு அடுக்கைச் சேர்க்கிறார்: வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய ஆதாம் ஏவாளின் ஐக்கியம் – இது அவர் வரையும் சித்திரத்தைச் சிக்கலாக்குகிறது; ஆனாலும் ஒரு அற்புதமான கருத்தை முன்வைக்கிறது: "'இதினிமித்தம் புருஷனானவன் தன் தகப்பனையும் தாயையும் விட்டு, தன் மனைவியோடே இசைந்திருப்பான்; அவர்கள் இருவரும் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள்.' இந்த இரகசியம் பெரியது; நான் கிறிஸ்துவைப்பற்றியும் சபையைப்பற்றியும் சொல்லுகிறேன்." (வச. 31). கணவன் தலையாகவும், அவனுடைய மனைவி சரீரத்தின் மற்றப் பகுதியாகவும் இருக்கிறார்கள் என்ற பவுலின் உவமை, ஆதாமுக்கும் ஏவாளுக்கும் இடையிலான முதல் திருமணத்துக்கு – அவர்கள் முதன்முதலில் உருவகமான "ஒரே மாம்ச" ஐக்கியத்தை அனுபவித்த காலத்துக்கு – நம்மைத் திரும்பக் கொண்டுசெல்ல அவருக்கு உதவுகிறது. அதிகாரம் 4-இல் நாம் ஏற்கெனவே பார்த்தது போல, ஆதாம் ஏவாளுக்கு இடையிலான ஐக்கியம் அதிகாரத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் பற்றியதல்ல, கொண்டாட்டமான நெருக்கத்தையும் கூட்டாண்மையையும் பற்றியது. ஆகவே தலை–சரீரம் என்ற உருவகத்தைப் பயன்படுத்தி, எபேசியர் 5-இல் பவுல் ஒரு கட்டளைச் சங்கிலியை அல்ல, ஒரு அன்பின் பிணைப்பையே முன்னிலைப்படுத்துகிறார்.

தேவன் கணவனைத் தன் மனைவியை வழிநடத்த அல்ல, அவளுக்கு ஊழியம் செய்ய அழைக்கிறார் என்று எபேசியர் 5-ஐ வாசிப்பதன் அடிப்படையில், கடைசியாக ஒரு உட்பார்வையைக் கொடுக்கிறேன்: கணவன் தன் மனைவியை வழிநடத்த வேண்டும் என்ற ஒரு அறிவுரைகூட இந்தப் பகுதியில் இல்லை – இங்கே மட்டுமல்ல, முழு வேதாகமத்திலும் வேறு எங்குமே இல்லை! தயவுசெய்து அதை மீண்டும் வாசியுங்கள். விளக்கத்தையே மாற்றியமைக்கும் உண்மை இது.

இவை எல்லாம், எபேசியர் 5-இல் கீழ்நிலையில் உள்ள மனைவியின் மேலுள்ள கணவனின் அதிகாரத்தைப் பற்றி எதுவுமே இல்லாமல் இருக்கலாம் என்ற வலிமையான முடிவுக்கு நம்மைக் கொண்டுவருகின்றன. மாறாக, கணவர்களும் மனைவிகளும் அன்போடு ஒன்றிணைந்து, ஒருவருக்கொருவர் ஊழியம் செய்து ஒருவரையொருவர் பிரியப்படுத்த வேண்டும் என்பதையே பவுல் தெளிவான உருவகங்களின் மூலம் முன்னிலைப்படுத்துகிறார்.

அப்படியானால், கணவர்களும் மனைவிகளும் ஒருவரையொருவர் ஒரே விதத்தில் நடத்த வேண்டும் என்று பவுல் சொல்கிறாரா?

ஆம், இல்லை என்று இரண்டும். ஆம், ஏனெனில் இருவரும் "ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிய" அழைக்கப்படுகிறார்கள். இங்கே கணவர்கள் மட்டுமே தங்கள் மனைவிகளில் "அன்புகூரும்படி" சொல்லப்பட்டாலும், இருவரும் ஒருவரையொருவர் நேசிக்க வேண்டும் – வேறோர் இடத்தில், மனைவிகள் "தங்கள் புருஷரிடத்தில் அன்பாயிருக்க" வேண்டும் என்று பவுல் குறிப்பாகச் சொல்கிறார்.[366] ஆனால் இல்லை என்றும் சொல்ல வேண்டும்; ஏனெனில் கிரேக்க-ரோம உலகின் சபைகளிலுள்ள எத்தனையோ திருமணங்களில் தாம் கவனித்திருந்த மாதிரிகளைப் பவுல் மனதில் கொண்டிருந்திருக்கலாம். உதாரணமாக, கணவன் kephalē அல்லது உயிர்-மூலம் என்று விவரிக்கப்படுகிறான் என்பதைக் கவனியுங்கள்; அப்படி இருக்கும்படி அவனுக்குச் சொல்லப்படவில்லை. பண்டைய உலகில் மனைவிகள் பெரும்பாலும் வயதில் இளையவர்களாகவும் குறைந்த கல்வி பெற்றவர்களாகவும், பிள்ளை வளர்ப்பில் கட்டுண்டவர்களாகவும், ஆகவே தங்கள் கணவர்களின் பொருளாதார, சரீரப் பராமரிப்பை முழுமையாகச் சார்ந்திருந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள் என்ற உண்மையைப் பவுல் ஒருவேளை கையாளுகிறார். சார்ந்திருக்கும் ஒரு மனைவியை kephalē என்று விவரிப்பது எந்த அர்த்தமும் கொடுத்திருக்காது.

மேலும், பவுலின் காலத்துக் கணவர்கள் இன்று நான் அறிந்திருக்கும் எத்தனையோ கணவர்களைப் போல இருந்திருந்தால், தங்கள் வாழ்க்கைத் துணைகளுக்காகத் தியாகத்தோடு தங்கள் உயிரைக் கொடுப்பதற்கு (சராசரியாக) மனைவிகளைவிட அவர்களுக்குக் குறைவான வாய்ப்பே இருந்திருக்கும்.[367] இந்தக் காரணத்தால், மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய (அதாவது, தாழ்மையோடு ஊழியம் செய்து அவர்களைப் பிரியப்படுத்த) வேண்டும் என்று வெறுமனே சொல்வது போதுமானது என்று பவுல் கருதுகிறார்; ஆனால் பிறகு கணவனிடம் மூன்று மடங்கு அதிகமாகப் பேசி – கிறிஸ்துவைப் போலத் தியாகம் செய்யும்படி அவனை வலியுறுத்தி – அவனுடைய சுயநலத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் செதுக்கி

366. தீத்து 2:4
367. மனைவிகளைவிடக் கணவர்கள் அதிக சுயநலமாக இருக்கும் போக்குக்கு ஒரு நரம்பியல் விளக்கமும் உண்டு – பார்க்க: www.on.today.com/3CKRlsD

அகற்றுகிறார். இது நிச்சயமாக எனக்குப் பொருந்துகிறது: என் சொந்தத் திருமணத்தில், என் வாழ்க்கைத் துணைக்குத் தியாகத்தோடும் தாழ்மையோடும் ஊழியம் செய்து அவளைப் பிரியப்படுத்த, வேதவாக்கியங்களின் தூண்டுதலும் ஆவியானவரின் தொடர்ந்த மறுரூபமாக்கும் வேலையும் மிக அதிகமாகத் தேவைப்பட்டது ஜூலிக்கு அல்ல, எனக்குத்தான். என் நண்பர் ஆண்ட்ரூ பார்ட்லெட் (Andrew Bartlett) இப்படி முடிவுக்கு வருவது சரியே என்று நினைக்கிறேன்: "சுயதியாகத்தில் முதலில் முன்செல்லும்படி பவுல் கணவனை அழைக்கிறார். இது தன் கணவனிடம் சுயநலமற்ற அன்பு காட்ட வேண்டும் என்ற மனைவியின் கிறிஸ்தவக் கடமையிலிருந்து வகையில் வேறுபட்டதல்ல; ஆனாலும் அன்புகூர வேண்டும் என்ற கணவனின் பொறுப்பை அது தீவிரப்படுத்துகிறது."[368]

33-ஆம் வசனத்தில், ஆண்கள் தங்கள் மனைவிகளில் விசேஷமாக "அன்புகூரும்படியும்" (வழிநடத்தும்படி அல்ல), மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்கு விசேஷமாக "மரியாதை செலுத்தும்படியும்" (அவர்களுக்குக் கீழ்நிலையில் இருக்கும்படி அல்ல) பவுல் மன்றாடுகிறார். மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்தும்படியும், கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூரும்படியும் அவர் ஏன் சொல்கிறார்? அன்றும் இன்றும் பெரும்பாலான மனைவிகள் மரியாதை பெற விரும்புவார்கள், பெரும்பாலான கணவர்கள் அன்பை விரும்புவார்கள் என்றாலும், தம் நாளின் எத்தனையோ ஆண்களுடையவும் பெண்களுடையவும் தனித்துவமான மனப்போக்குகளைப் பற்றிப் பவுல் ஏதோ அறிந்திருக்கிறார் என்பதே சாத்தியம்.

நிலைப்பாடு 3-ஐ – தனக்குச் சமமான மனைவியின் ஊழியக்காரனாகக் கணவன் என்பதை – விவரிக்கும்போதே அதன் வலிமையை நான் உணர்கிறேன். நேர்மையாகச் சொன்னால், இதுவே சரியான விளக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன்; ஏனெனில் இது எனக்கு மிகுந்த உற்சாகமூட்டுவதாகவும் சவாலானதாகவும் இருக்கிறது. அன்றாடம் முடிவெடுப்பவராகக் கணவன் என்ற குருடெமின் கருத்தை நான் கெட்ட செய்தியாகக் கண்டால், இறுதி முடிவெடுப்பவராகக் கணவன் என்ற கெல்லர் தம்பதியரின் (Keller) கருத்தைச் சற்றுச் சிறந்ததாக – ஆனாலும் இன்னும் சிக்கலானதாகவும்

368. Men and Women in Christ, பக். 64

முரண்பாடானதாகவும் – கண்டால், இந்த நிலைப்பாட்டை நான் நல்ல செய்தியாகவும் மிகச் சிறப்பாக நடைமுறைப்படுத்தக்கூடியதாகவும் காண்கிறேன்.

இருந்தாலும், கணவர்களை அன்பான தியாகத்துக்கு அழைப்பதன் மூலம் அதைச் சமன்செய்தாலும்கூட, எபேசுவின் மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களிடம் ஏதோ ஒரு வகையான அதிகாரத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று இந்தப் பகுதியில் பவுல் உண்மையிலேயே உட்பொருளாகச் சொல்ல விரும்பியிருந்தால் என்ன? ஏனெனில், தேவனுக்கும்/இயேசுவுக்கும் நமக்கும் இடையே நிச்சயமாக அந்தஸ்தில் வேறுபாடு உள்ள தெய்வீகத் திருமணத்தோடு திருமணத்தை ஒப்பிடும் எந்த ஒப்பீடும், திருமண உறவில் படிநிலையைக் குறைந்தபட்சம் நினைவுக்குக் கொண்டுவரக்கூடும். ஆகவே, இந்தப் பகுதியைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள உறுதியாகத் தீர்மானித்து, நான் அதை இன்னும் அதிகமாக அசைபோட்டேன். வேதாகம விளக்கத்தின் மிக முக்கியமான கொள்கைகள் எல்லாவற்றையும் இந்தப் பணிக்குப் பயன்படுத்தினேனா என்று யோசித்தேன் – பிறகு பயன்படுத்தவில்லை என்பதை உணர்ந்தேன்.

நிலைப்பாடு 4: மீட்கப்பட்ட PATERFAMILIAS (குடும்பத் தலைவன்) ஆகக் கணவன்

முன்பு சொன்னது போல, வேதவாக்கியங்களைப் புரிந்துகொள்ளவும் செயல்படுத்தவும் முயலும்போது நாம் செய்யும் மிகப் பொதுவான தவறுகளில் ஒன்று, அதன் பல்வேறு பகுதிகள் நேரடியாக நமக்கு எழுதப்பட்டவை என்று கற்பனை செய்வதுதான். ஆனால் அவை அப்படி எழுதப்படவில்லை: அவை நமக்காக எழுதப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால் நமக்கு எழுதப்படவில்லை. முதல் வாசகர்களின் சூழ்நிலையையும், அந்த வார்த்தைகளால் அவர்கள் எதைப் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்பதையும் நாம் புரிந்துகொள்ளும்போது மட்டுமே, மிகவும் வேறுபட்ட சூழ்நிலையிலோ பண்பாட்டிலோ வாழும் நாம், வேதப்பகுதியிலிருந்து நமக்கான அர்த்தத்தைப் பெறும் பணியைத் தொடங்க முடியும். நல்லவேளையாக, பல பகுதிகளில், அல்லது பெரும்பாலான பகுதிகளில், நம் நவீன சூழ்நிலை முதல் வாசகர்களின் சூழ்நிலையோடு மிகவும் ஒப்பிடத்தக்கது; அதனால் இது எளிதான பணியாகிறது. ஆனால்

அவர்களுடைய சூழ்நிலை நம்முடையதிலிருந்து மிக மிக வேறுபட்டதாக இருக்கும்போது என்ன செய்வது?

இன்றைய கிறிஸ்தவர், வேதாகமத்தின் முதல் வாசகர்களிடமிருந்து வேறுபாடுகளின் ஒரு "ஆற்றினால்" (உதாரணமாக, மொழி, பண்பாடு, சூழ்நிலைகள்) பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர்களுடைய சூழலில் உள்ள அர்த்தத்திலிருந்து நம்முடைய சூழலில் உள்ள அர்த்தத்துக்கு நேரடியாகச் செல்வதை இந்த ஆறு தடுக்கிறது. நாம் நிச்சயமாக அதே மகத்தான கதையின் பகுதியாக இருக்கிறோம்; ஆனால் அந்தக் கதையில் நம் இடம் பெரும்பாலும் நம் ஆவிக்குரிய முன்னோர்களின் இடத்திலிருந்து வேறுபட்டது. சில நேரங்களில் அந்த ஆறு அகலமானது; அதைக் கடக்க ஒரு நீண்ட பாலம் தேவை. வேறு சில நேரங்களில், அது ஒரு குறுகிய ஓடை; அதை நாம் எளிதாகக் கடக்க முடியும். அதன் குறுக்கே கொள்கையை வடித்தெடுக்கும் ஒரு பாலத்தைக் கட்ட முயலத் தொடங்குவதற்கு முன், அந்த ஆறு எவ்வளவு அகலமானது என்பதை நாம் அறிய வேண்டும்.[369]

எபேசியர் 5-ஐப் பற்றிய என் ஆய்வுக்கு இந்த விளக்கத் திறவுகோலைப் பயன்படுத்தியபோது, என் தவறையும், இந்தப் பகுதியைப் பற்றி நான் வாசித்த ஏறக்குறைய எல்லாருடைய தவறையும் உணர்ந்தேன்: எபேசியர் 5 நாம் எளிதாகக் கடக்கக்கூடிய ஒரு குறுகிய ஓடை என்று நாம் ஊகிக்கிறோம்; உண்மையில் அது கடப்பதற்கு ஒரு நீண்ட பாலம் தேவைப்படும் ஒரு அகலமான ஆறு.

விளக்குகிறேன். எபேசு சபையிலிருந்த திருமணத் தம்பதியர் ஏறக்குறைய நவீனத் தம்பதியரைப் போலவே இருந்தார்கள் என்று நாம் கற்பனை செய்கிறோம். பவுல் நம்மை, நம் சமகாலத் திருமணங்களை "பார்க்கிறார்", ஆகவே இந்த நிருபத்தை நமக்கு எழுதுகிறார் என்று நாம் கற்பனை செய்கிறோம். ஆனால் இல்லை, அவர் பேசும் திருமணங்கள் முதலாம் நூற்றாண்டுக் கிரேக்க-ரோம உலகின் திருமணங்கள்; அவை நம்முடையவற்றிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டவை. அந்த உலகில், குடும்பங்கள் வேலைக்குச் செல்லும் இரண்டு பெற்றோரையும், இரண்டு பிள்ளைகளையும், ஒரு நாயையும் ஒரு பூனையையும் கொண்டவையாக இருக்கவில்லை. அவை பெரும்பாலும் ஒரு மனிதனை – paterfamilias-ஐ (குடும்பத் தலைவனை) – கொண்டிருந்தன; அவன் தன் மனைவியையும், தன் பிள்ளைகளையும், சில நேரங்களில் தன் அடிமைகளையும்

369. Duvall and Hays, Grasping God's word, அதி. 13.

ஆண்டான். அரிஸ்டாட்டிலின் (Aristotle) போதனையின் காரணமாக, வீடுகள் படிநிலைப்படி அமைக்கப்பட்டிருந்தன – அந்தப் பண்பாட்டில், ஒரு குடும்பமாக இருப்பதற்கு இதுவே சிறந்த வழியாக இருந்தது. (வயதுவந்த ஆண் இல்லாதபோது மட்டுமே, வீட்டை ஆள்பவள் ஒரு பெண்ணாக இருந்தாள்.) "ஆள்பவன்" என்ற சொல்லை நான் வேண்டுமென்றே பயன்படுத்துகிறேன்: "ஒரு குடும்பத்தின் ஆட்சி ஒரு முடியாட்சி"[370] என்று அரிஸ்டாட்டில் சொன்னார் – கணவனும் தகப்பனுமானவன் ராஜாவாக இருந்தான்.

முந்தைய பத்தியில் பிள்ளைகளையும் அடிமைகளையும் நான் குறிப்பிட்டபோது, எனக்குப் புலப்பட்டது போல உங்களுக்கும் ஏதோ ஒன்று புலப்படத் தொடங்கியிருக்கலாம். எபேசியர் 5:22-33-இலுள்ள கணவன்–மனைவி உறவு, பவுல் பேசும் மூன்று உறவுத் தொகுதிகளில் முதலாவது. அடுத்த இரண்டும் உடனே பின்தொடர்கின்றன: பெற்றோர்–பிள்ளைகள் (6:1-4), எஜமான்–அடிமைகள் (6:5-9). நான் முன்பு காணத் தவறியது என்னவென்றால், ஆண்கள், பெண்கள், பிள்ளைகள், அடிமைகள் என்ற படிநிலையைக் கொண்ட அடுக்குகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட இந்தப் பண்டைய குடும்பங்களுக்குப் பவுல் சுவிசேஷத்தைப் பொருத்துகிறார். மனைவிகளுக்கு மறுக்கப்பட்ட உரிமைகளும், சலுகைகளும், சுதந்திரங்களும் கணவர்களுக்கு இருந்தன;[371] அதிகாரம் அவர்கள் கையில் இருந்தது; வருமானத்தின் பெரும்பகுதியை அவர்களே கொடுத்தார்கள். பெரும்பாலும், பெண்கள் சொத்து வைத்திருக்கவோ வியாபாரம் நடத்தவோ முடியாது; தங்கள் சார்பாக ஒரு ஆண் செயல்படாமல் சட்ட அல்லது நிதி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் முடியாது.

மத்தியதரைக் கடல் சமுதாயத்தில், திருமணத்தின்போது ஒரு ஆணின் சராசரி வயது முப்பது; ஆனால் ஒரு பெண்ணுக்குத் திருமணத்தின்போது பதினெட்டு அல்லது அதைவிடக் குறைவு. ஒரு ஆண் திருமணம் செய்தபோது, அவன் ஏற்கெனவே சமுதாயத்தில் எப்படி வாழ்வது என்று அறிந்த உலக அனுபவமுள்ள மனிதனாக இருந்தான்.

370. Aristotle, Politics, 1255b.
371. "கிரேக்க, ரோமச் சூழல்கள் இரண்டிலும், அடிமைகள் சட்டப்படி திருமணம் செய்ய இயலாதவர்களாக இருந்தார்கள். ஆகவே எபேசியர் 5-இல் மனைவிகள், கணவர்களின் நடத்தையைப் பற்றிய பவுலின் குறிப்புகள் முதன்மையாகச் சுதந்திரமான நபர்களுக்கு, குறிப்பாக அடிமைகளுள்ள குடும்பங்களுக்குத் தலைமை தாங்கிய சமூக அடுக்குக்கே சொல்லப்படுகின்றன" என்றும் நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன். (Andrew Bartlett, Men and Women in Christ, பக். 66)

சமூக ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் செயல்படக்கூடிய ஒரு நபராக இருந்தான். ஒரு பெண் திருமணம் செய்தபோது, தன் வீட்டின் முன்கதவைத் தட்டும் சத்தத்துக்குப் பதில் சொல்லக்கூட ஒருபோதும் அனுமதிக்கப்படாத ஒரு சிறுமியாகவே இருந்தாள். ஒரு வழக்கமான பெண், பிள்ளைபெறும் வயதுக் காலம் முழுவதும் ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு அல்லது முப்பது மாதங்களுக்கு ஒருமுறை ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றாள். அவள் எப்போதும் "வெறுங்காலோடும் கர்ப்பத்தோடும்" வீட்டிலேயே இருந்தாள். முந்தைய பிள்ளை பால் மறந்தவுடனேயே அடுத்த பிள்ளையைப் பெற்றாள்.[372]

வீட்டு வேலைகளைத் தவிர பெரும்பாலான பெண்கள் கல்வி பெறவில்லை. அவர்கள் முழுமையாக ஒரு ஆணைச் சார்ந்திருந்தார்கள்; தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் ஒரு ஆணுக்குக் கீழே வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள் – ஒரு தகப்பன், அல்லது ஒருவேளை ஒரு பாதுகாவலர், பிறகு ஒரு கணவன். பிள்ளைகளுக்கும், அடிமைகளுக்கும், மனைவிகளுக்கும் கீழ்நிலையில் இருப்பதே நெறியாக இருந்தது. இந்தச் சூழலிலும் பண்பாட்டிலும், paterfamilias கட்டுப்பாட்டில் இருக்க வேண்டியவனாக இருந்தான்; யாருக்கும் தாழ்மையோடு ஊழியம் செய்பவனாக அல்ல, குறிப்பாகத் தனக்குக் கீழ்நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு அல்ல; உண்மையில் அவர்களே paterfamilias-க்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. இதுவே அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்து: "ஆண் இயல்பாகவே பெண்ணைவிடக் கட்டளையிடத் தகுதியானவன் ... இந்த ஏற்றத்தாழ்வு நிரந்தரமானது. ... ஒரு ஆணின் தைரியம் கட்டளையிடுவதில் வெளிப்படுகிறது; ஒரு பெண்ணின் தைரியம் கட்டளைக்குப் பணிவதில் வெளிப்படுகிறது."[373]

இப்போது இதைக் கவனியுங்கள்: ரோமப் பேரரசின் ஆண்டவனாகச் சீசர் இருக்கும் அரசாங்க அமைப்பைப் பவுல் உருவாக்காதது போலவே, மூத்த ஆண் மற்ற அனைவரையும் ஆளும் ஒரு குடும்ப அமைப்பையும் அவர் உருவாக்கவில்லை. அவர் வெறுமனே அதற்குள் பேசுகிறார்; ஏற்கெனவே இருக்கும் சமூக அமைப்புகளைக் கவிழ்க்க முயல்வதன் மூலம் அல்லாமல், அவற்றை மீட்பதற்கான வழிகளைக் கண்டடைவதன் மூலம் அவற்றுக்குள்ளேயே செயல்பட முயல்கிறார். இன்று எந்த நல்ல மிஷனரியும் ஒரு புதிய பண்பாட்டுக்குள் நுழையும்போது செய்வது

372. David Scholer, Journal of the Evangelical Theological Society 30, December 1987, பக். 416. www.bit.ly/3bDKpl9
373. Aristotle, Politics, 1259a.

போல, தன்னால் முடிந்தவற்றில் பவுல் அவர்களுடைய நிலைக்கு இறங்கி வந்து அனுசரித்தார் – அதை அவர் அவசியமாக இலட்சியமாக அங்கீகரிக்காவிட்டாலும்.

சுவிசேஷம் பண்டைய குடும்பத்தைச் சந்திக்கிறது

அந்தச் சூழலில் நீங்கள் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலாக இருந்திருந்தால், உங்கள் சபையிலுள்ள இந்தப் படிநிலைக் குடும்பங்களை எப்படி மேய்த்திருப்பீர்கள்? எபேசுவின் குடும்பங்களை அவற்றின் சூழலில் பவுல் மேய்க்கும் மூன்று வழிகளைக் கவனிப்போம்.

முதலாவது, அவர் குடும்ப உறவுகள் எல்லாவற்றையும் சுவிசேஷத்தில் மூழ்கடிக்கிறார். மனைவியும் கணவனும் ஒருவரையொருவர் “கிறிஸ்துவின் மேலுள்ள பயபக்தியினால்” நடத்தும்படி பவுல் வழிநடத்துகிறார்; ஒவ்வொரு அறிவுரையையும் கிறிஸ்துவோடு தொடர்புடைய வார்த்தைகளில் ஞானஸ்நானம் பண்ணுகிறார்: “கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோல”, “கிறிஸ்து ... இருக்கிறதுபோல”, “கிறிஸ்துவுக்கு”, “கிறிஸ்துவும் ... போல”, “நான் கிறிஸ்துவைப்பற்றி ... சொல்லுகிறேன்”. பெற்றோரும் பிள்ளைகளும், எஜமான்களும் அடிமைகளும் தங்கள் உறவுமுறையைப் புதிதாகக் கற்பனை செய்யும்படி வழிநடத்துவதிலும் அவர் அதே அணுகுமுறையைத் தொடர்கிறார். ஒவ்வொரு இரண்டாவது வார்த்தையும் “கிறிஸ்து” அல்லது “கர்த்தர்” என்பது போலத் தோன்றுகிறது. எல்லாரும் – மனைவிகளும் கணவர்களும், பிள்ளைகளும் பெற்றோரும், அடிமைகளும் எஜமான்களும் – மற்றவரோடு தாங்கள் உறவாடும் விதத்தைக் கிறிஸ்துவோடு தங்களுக்கு உள்ள உறவின் வெளிப்பாடாகக் காண உதவப் பவுல் திறமையாக முயல்கிறார்.

இரண்டாவது, paterfamilias-இடம் மிகவும் பொதுவாகக் காணப்பட்ட சுயநலமான, ஆதிக்கம் செலுத்தும் நடத்தையைப் பவுல் விசேஷமாகப் பலவீனப்படுத்துகிறார். குடும்பத்துக்குள் உள்ள பங்குகளைக் குறிப்பிட்ட பண்டைய ஒழுங்குமுறைகளில், paterfamilias ஆளும்படி சொல்லப்பட்டான்; மற்ற அனைவரும் கீழ்நிலையில் இருக்கும்படி சொல்லப்பட்டார்கள். அந்த ஒழுங்குமுறைகளின் கவனம் பெரும்பாலும், தங்கள் நடத்தையைச் சீர்ப்படுத்த வேண்டிய கீழ்நிலையில் உள்ளவர்கள்

மேலேயே இருந்தது. ஆனால் பவுலின் மேம்படுத்தப்பட்ட “ஒழுங்குமுறை” இதற்கு முன் ஒருபோதும் செய்யப்படாத ஒன்றைச் செய்கிறது: ஒவ்வொரு உறவு ஜோடியிலும், கணவன்/பெற்றோர்/எஜமான்கள் (மூன்றிலும் அதே மனிதன்தான் அடங்கியிருக்கிறான்!) தங்கள் நடத்தையைச் சீர்ப்படுத்தும்படி சொல்வதற்கே அவர் அதிக கவனம் கொடுக்கிறார். paterfamilias தன் பண்பாட்டின் காரணமாக ஏற்கெனவே ஆளுகிறான் என்று எடுத்துக்கொண்டு, இப்போது தன் மனைவிக்காகத் தன் உயிரைக் கொடுக்கும்படியும், தன் பிள்ளைகளுக்குக் கோபமூட்டாமல் இருக்கும்படியும், தன் அடிமைகளைப் பயமுறுத்தாமல் இருக்கும்படியும் அவர் அவனுக்குச் சொல்கிறார். அதன் காலத்தில் இது முற்றிலும் முன்னோடியான ஒரு சவாலாக இருந்திருக்கும். கணவர்களுக்குத் தங்கள் மனைவிகள் மேல் ஜீவனும் மரணமுமான அதிகாரத்தைக் கொடுத்த ஒரு பண்பாட்டில், தங்கள் மனைவிகள் செழித்தோங்கும்படி, கணவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தைக் கீழே வைக்கும்படியும், தேவையானால் சாகும்படியும்கூடப் பவுல் சொல்கிறார்.

மூன்றாவது, paterfamilias-க்கு மனைவி, பிள்ளைகள், அடிமைகள் கீழ்நிலையில் இருப்பதை மென்மையாக்கவும் புதிய வடிவம் கொடுக்கவும் பவுல் சுவிசேஷத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். அவர்கள் கீழ்ப்படியாதவர்களாக மாற வேண்டும் என்று சொல்லாமல், அவர்களுடைய சூழ்நிலையில் சுவிசேஷம் உண்டாக்கக்கூடிய கீழ்நிலையின் வகையை அவர் முன்வைக்கிறார். நாம் பார்த்தது போல, ஒரு மனைவியைப் பொறுத்தவரை, அவள் வெறுமனே தயக்கத்தோடு தன் கணவனின் அதிகாரத்துக்குத் தன்னைக் கீழ்நிலைப்படுத்திக்கொள்ளாமல், கிறிஸ்துவுக்குத் தாழ்மையோடு ஊழியம் செய்து அவரைப் பிரியப்படுத்துவது போலவே, தன் கணவனுக்கும் தாழ்மையோடு ஊழியம் செய்து அவனைப் பிரியப்படுத்த வேண்டும் என்பதே இதன் அர்த்தம்.

பவுலின் போதனை அதிசயங்களைச் செய்தது.

paterfamilias-ஐத் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தி, பிறகு ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தில் மிகவும் அதிகாரமற்றவர்களாக இருந்த மனைவிகள், பிள்ளைகள், அடிமைகள் ஆகியோரிடம் மிகவும் கனிவோடு பேசியதன் மூலம், அதிகாரமற்றவர்களைத் திரள் திரளாக ஈர்க்க ஆதிச் சபைக்குப் பவுல் உதவினார். இரண்டாம் நூற்றாண்டில், புறஜாதி விமர்சகரான

செல்சஸ் (Celsus), “கிறிஸ்தவம் பெண்களுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும், அடிமைகளுக்குமான ஒரு மதம்” என்று சொல்லிச் சபையைக் கேலி செய்தார்.[374]

குடும்ப உறவுகளின் செயல்பாட்டுக்குப் பவுல் கொடுத்த இந்தத் திருப்பம் அந்தப் பண்பாட்டில் கேள்விப்படாததாக இருந்தது. இவை எல்லாவற்றிலும், அவர் பண்டைய படிநிலையை அழித்தொழிக்கவில்லை – ஆனால் அதை ஏதோ ஒரு தெய்வீக இலட்சியமாக நிலைநிறுத்தவும் அவர் முயலவில்லை. உண்மையில், முழு அமைப்பும் சுவிசேஷத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறுவது மட்டுமல்லாமல், இறுதியில் அதில் கரைந்துபோகும் விதத்தில் அவர் அதைத் தலைகீழாக்குகிறார்; நம் நாளில் அப்படியே நடந்திருக்கிறது.

ஆனாலும், அந்தக் காலத்தில், ஒரு கிறிஸ்தவக் குடும்பத்தை உற்றுநோக்கிய பண்டைய உலகின் எந்தப் புறஜாதியாரும், பவுல் ரோமச் சட்டத்தைக் கவிழ்க்கவோ, படிநிலையற்ற, சமத்துவக் கோட்பாட்டுக் குடும்பங்களை நடைமுறைப்படுத்தவோ முயல்கிறார் என்று நினைத்திருக்க வாய்ப்பில்லை. மீட்கப்பட்ட paterfamilias-இடம் அவர்கள் கவனித்திருப்பது, தான் வழிநடத்தியவர்களை அவன் கனிவோடு பராமரித்து அவர்களுக்காகத் தியாகம் செய்த வழக்கத்துக்கு மாறான விதத்தையும், அவனுடைய மனைவி, பிள்ளைகள், அடிமைகள் ஆகியோரிடம் இருந்த மகிழ்ச்சியையுமே.

ஆகவே, பவுல் கலப்படமில்லாத சமத்துவக் கோட்பாட்டைப் போதிக்கிறார் என்று சொல்லும் நிலைப்பாடு 3-க்கு மாறாக, இந்த நிலைப்பாடு இப்படி முன்வைக்கிறது: பவுல் கணவனைத் தலை என்று அழைக்கும்போது, ஒரு பண்பாட்டு நெறியாகக் கணவனுக்கு மனைவியின் மேல் அதிகாரம் உண்டு என்பதை அவர் உட்பொருளாகக் கொண்டிருக்கலாம். கணவன்–மனைவி உறவைக் கிறிஸ்து–சபை உறவோடு அவர் ஒப்பிடும்போது, ஒருவர் மற்றவருக்கு “பொறுப்பாளராக” இருக்கிறார் என்ற உண்மையை அவர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கவும் கூடும். ஆனாலும், paterfamilias பொறுப்பில் இருக்கிறான் என்று அவர் எடுத்துக்கொண்டாலும், எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லாப் பண்பாடுகளிலும் கணவன் தன் மனைவியின்

374. செல்சஸ் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு புறஜாதி விமர்சகர். இந்த மேற்கோள் Ross Shepherd Kraemer, “Her Share of the Blessings” (பக். 128) நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

மேல் கொண்டிருக்க வேண்டிய ஏதோ ஒரு “பங்காகவோ” அந்தஸ்தாகவோ அவர் அதை நிச்சயமாக நியமிக்கவில்லை. ஒரு பெண்ணின் மேல் ஒரு ஆணுக்குள்ள பண்பாட்டு அதிகாரத்தை இலட்சியமாக்குவதற்கு மாறாக, சுவிசேஷத்தைக் கொண்டு அதை மீட்க அவர் முயல்கிறார்.

ஜான் பைப்பரின் வாதத்துக்கு மறுப்பு

சில நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இதற்கு ஒரு மறுவாதத்தை முன்வைக்கிறார்கள்: பவுல் கணவனின் அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார், அதைக் கிறிஸ்துவுக்கும் சபைக்கும் உள்ள உறவோடு இணைக்கிறார் என்று நாம் ஒப்புக்கொண்டால், கணவன்–மனைவி இடையிலான தலைமை–கீழ்ப்படிதல் உறவை அவர் உண்மையில் ஓர் இலட்சியமாக்கி, என்றென்றைக்கும் நிலைநிறுத்துகிறார் என்பதே அவர்களுடைய வாதம். மீட்கப்பட்ட, ஆனாலும் படிநிலை கொண்ட கிறிஸ்தவத் திருமணம் உலகத்துக்குச் சுவிசேஷத்தைக் காட்டுகிறது என்று ஜான் பைப்பர் (John Piper) சொல்கிறார் (இதைச் சொல்வதற்காகவே ஒரு புத்தகமும் எழுதியிருக்கிறார்). அவர் சொல்கிறார்: “கீழ்ப்படிந்து தன்னைச் சார்ந்திருக்கும் மனைவியைக் கணவன் அன்போடு வழிநடத்தும் தலைமை, கிறிஸ்துவுக்கும் சபைக்கும் ஒரு சித்திரமாக இருக்கிறது. கணவன் தலைமையை இழந்தால், அது இனி அந்தச் சித்திரமாக இருக்காது.”[375]

அவருடைய வாதத்தில் மூன்று குறைகள் உள்ளன. முதலாவது, அடிமைகள் தங்கள் எஜமானாகிய கிறிஸ்துவின் கட்டளைக்குப் பணிவதுபோலவே தங்கள் எஜமான்களின் கட்டளைக்கும் பணிய வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, வீட்டிலுள்ள அடிமைமுறையைக் குறித்தும் பவுல் இதைப் போன்ற ஒன்றைச் சொல்கிறார். பைப்பரின் தர்க்கப்படி பார்த்தால், நம்முடைய எஜமானாகிய இயேசுவுக்கு நாம் அடிமைகளாகப் பணிந்திருப்பதின் “அழகை” உலகத்துக்குக் காட்டுவதற்காகவே தேவன் எஜமான்–அடிமை உறவைப் படைத்தார் என்றாகிவிடும். இல்லவே இல்லை! இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும்,

375. காண்க: John Piper, Momentary Marriage, அதி. 6–8

உண்மையான, ஆனால் அவசியமாக இலட்சியமானதல்லாத ஒரு சூழ்நிலைக்குப் பவுல் சுவிசேஷத்தைப் பொருத்துகிறார்.

இரண்டாவது, சுவிசேஷத்தைக் காட்டுவது ஒரு திருமணத்தின் படிநிலை அல்ல; அப்படிப்பட்ட திருமணம் மீட்கப்படுவதே அதைக் காட்டுகிறது. இந்தப் பகுதியில் பவுல் வலியுறுத்துவது படிநிலையை அல்ல; தனக்குப் பரஸ்பரமாகக் கீழ்ப்படிகிற, தான் நெருக்கமான உறவை அனுபவிக்கிற மனைவிக்குக் கணவன் செய்யும் சேவையையே.
படிநிலைப்படுத்தப்பட்ட திருமணத்தைவிடப் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுத் திருமணத்தில் இது இன்னும் தெளிவாக வெளிப்பட முடியும் அல்லவா? நிலைப்பாடு 3-இல் சுட்டிக்காட்டியபடி, பவுல் kephalē என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தும்போது, இயேசுவைச் சபையின் மேல் ஆண்டவராக அல்ல, சபையின் இரட்சகராகவும் அதைத் தாங்கிப் பராமரிப்பவராகவும் வலியுறுத்துவதன் மூலம் அந்தச் சொல்லின் பொருளை வரையறுக்கிறார்.

மூன்றாவது, கவனித்துக்கொண்டிருக்கும் உலகத்துக்குத் திருமணங்கள் வழியாகத் தேவன் காட்ட விரும்புவது தம் சபையின் மேல் இயேசுவுக்கு இருக்கும் ஆண்டவத்துவம் என்று நாம் கருதினால், எந்தப் படிநிலைத் திருமணமும் போதுமான அளவு படிநிலை கொண்டதாக ஒருபோதும் இருக்க முடியாது. இயேசு தம் சபையின் ஆண்டவர்; ஆனால் கணவன் நிச்சயமாகத் தன் மனைவியின் ஆண்டவன் அல்ல.

பைப்பரின் வாதத்திலுள்ள பலவீனங்களை ஒருபுறம் வைத்துவிட்டுப் பார்த்தால், கிறிஸ்தவத் திருமணம் சுவிசேஷத்தின் ஏதோ ஒன்றை வெளிப்படுத்தவே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதில் நான் அவரோடு உடன்படுகிறேன். ஒரு கிறிஸ்தவ சமூகம் செய்யக்கூடியதையே ஒரு கிறிஸ்தவத் திருமணமும் மிக நன்றாகச் செய்ய முடியும்: இயேசு நம்மில் அன்புகூர்ந்ததுபோல நாமும் ஒருவரில் ஒருவர் தியாகத்தோடு அன்புகூருவதன் மூலம், நாம் அவருடைய சீஷர்கள் என்பதை அது உலகத்துக்குக் காட்ட முடியும். பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுத் திருமணங்களும் படிநிலைப்படுத்தப்பட்ட திருமணங்களுக்கு இணையாக – ஒருவேளை அவற்றைவிடச் சிறப்பாகவும் – இதைச் செய்ய முடியும். கிறிஸ்தவத் திருமணம் நன்றாகச் செய்யக்கூடிய இன்னொரு காரியம், கிறிஸ்துவோடு நமக்கு இருக்கும் நிரந்தரமான, நெருக்கமான ஐக்கியத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகும். தலையும் உடலும் என்ற உவமை –

பவுல் பின்பு “ஒரே மாம்சம்” என்று அழைப்பது – ஆழமான, உடன்படிக்கையால் கட்டப்பட்ட அன்பின் பிணைப்பையும், உயிருள்ள, இயல்பான ஓர் இணைப்பையும் குறிக்கிறது. இதற்கு மாறாக, ஒரு தலைவன் தன்னைப் பின்பற்றுகிறவனை விவாகரத்து செய்வதைக் கற்பனை செய்வது அவ்வளவு கலக்கமூட்டுவதல்ல; ஆனால் ஒரு தலை அதன் உடலிலிருந்து துண்டிக்கப்படுவதைக் கற்பனை செய்வது முற்றிலும் அதிர்ச்சியூட்டுகிறது.

எபேசியர் 5-இல் நாம் எங்கே தவறுகிறோம்

வெய்ன் குரூடெம் (Wayne Grudem) தம்முடைய 800 பக்கப் புத்தகத்தில் திருமணத்தில் மனைவியின் கீழ்நிலைக்காக வீரத்தோடு வாதிடுகிறார்; ஆனாலும் முதல் நூற்றாண்டுத் திருமணங்களுக்கும் நம்முடைய திருமணங்களுக்கும் இடையிலுள்ள பெரிய இடைவெளியை அவர் எந்த இடத்திலும் ஒப்புக்கொள்வதில்லை.[376] அதுபோலவே, எபேசியர் 5 குறித்த தங்களுடைய விரிவான ஆய்வில், கெல்லர் தம்பதியர் (Keller) இதை எங்குமே கவனிப்பதில்லை, பண்டைய திருமணச் சூழ்நிலையை ஆராய்வதுமில்லை. ஒருமுறைகூட இல்லை. இது ஒரு தவறு: உண்மையில் அகலமாக இருக்கும் ஆற்றை அவர்கள் குறுகிய ஆறாகக் கருதுகிறார்கள்.

பவுல் பண்டைய குடும்பக் கட்டமைப்பை என்றென்றைக்கும் நிலைநிறுத்த முயலவில்லை. மாறாக, நம்முடையதிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்ட ஒரு தனித்துவமான கலாச்சாரச் சூழ்நிலைக்கு அவர் சுவிசேஷத்தைப் பொருத்துகிறார். பவுல் என் உலகத்தை நோக்கிப் பேசவில்லை. என் உலகத்தில் பெரும்பாலான வயதுவந்த பெண்கள் ஆண்களைப் போலவே கல்வி கற்றவர்கள்; தங்கள் கருவுறுதலைத் தாங்களே கட்டுப்படுத்துகிறவர்கள்; பொருளாதாரத்தில் சுதந்திரமானவர்கள்; தங்களுக்கு மேலாக ஓர் ஆண் இருக்க வேண்டிய சமூகத் தேவையும் அவர்களுக்கு இல்லை. இவை அனைத்தும் வேறுவிதமான ஒரு திருமணத்தை உருவாக்குகின்றன.

376. Grudem paterfamilias என்ற சொல்லை ஒரே ஒருமுறைதான் குறிப்பிடுகிறார் – அதி. 7-இன் அடிக்குறிப்பு 102-இல்; அங்கே வேறொரு ஆசிரியர் குடும்பத்தின் மூத்த உறுப்பினரின் முக்கியத்துவத்துக்காக வாதிடுகிறார்.

அடுத்த கேள்வி இதுதான்: அவர்களுடைய சூழ்நிலைக்கும் நம்முடையதற்கும் இடையே மிக அகலமான ஓர் ஆறு இருக்கிறது என்று இப்போது நமக்குத் தெரிந்திருக்கும்போது, "கொள்கையை வெளிக்கொணரும் பாலத்தை" நாம் எப்படிக் கட்டுவது? வேறுவிதமாகச் சொன்னால், இனி படிநிலைப்படுத்தப்படாமல் சமத்துவமாக இருக்கும் இன்றைய சமூகத்தின் திருமணங்களுக்குப் பவுல் என்ன சொல்லியிருப்பார்? நான் பின்வருவதை முன்வைக்கிறேன்:

கிறிஸ்துவை நம் திருமணத்தின் மையமாக வைத்துக்கொள்ளும்படி அவர் நமக்குச் சொல்லுவார். நாம் ஒருவரையொருவர் "பார்க்கும்" விதமும், ஒருவரோடொருவர் உறவாடும் விதமும், ஒத்துழைக்கும் விதமும், ஒருவரையொருவர் கனம்பண்ணும் விதமும், கிறிஸ்துவோடு நமக்கு இருக்கும் முதன்மையான உறவினால் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். நம்முடைய தனித்துச் செயல்படும் போக்கையும் சுயநலத்தையும் கீழே வைத்து, வீழ்ச்சிக்கு முன் ஏதேன் தோட்டத்தில் மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டதைப் போன்ற நெருக்கமான, ஒரே மாம்சமான உறவைத் தேடி, நாம் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிய வேண்டும். சராசரியாகப் பார்த்தால் ஆண்கள் பெண்களைவிட அதிகமாகத் தனித்துச் செயல்படுபவர்கள், ஆகவே அதிகமாகத் தங்களையே மையமாகக் கொண்டவர்கள் என்றும், பெண்கள் சராசரியாக ஆண்களைவிட அதிகமாக ஒருவரையொருவர் சார்ந்து வாழ்பவர்கள், ஆகவே அதிகமாகப் பிறரை மையமாகக் கொண்டவர்கள் என்றும் நாம் கருதலாம் என்றால், என்னைப் போன்ற கணவர்கள், தம் மணவாட்டி பிரகாசமாகச் செழித்தோங்கும்படி செய்யும் சபையின் மேலுள்ள கிறிஸ்துவின் தியாகமுள்ள அன்பைக் குறித்து விசேஷமாகத் தியானிக்க வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஆனால், பண்டைய சூழலுக்கும் நம்முடைய சூழலுக்கும் இடையிலுள்ள இடைவெளியை இப்போது நான் புரிந்துகொண்டிருப்பதால், ஒரு சாதாரண நவீனத் திருமணத்திடம் – கணவனும் மனைவியும் வயதில் அதிக வித்தியாசமில்லாதவர்கள், சமமாகக் கல்வி கற்றவர்கள், ஒருவேளை இருவருமே வேலைக்குச் சென்றுகொண்டு பிள்ளைகளை வளர்க்க முயல்கிறவர்கள் – பவுல் வந்து, அந்தத் தம்பதியரிடம், "நீங்கள் இவ்வளவு கூட்டாளிகளாக இணைந்து செயல்படுவது நல்லது. அப்படியே தொடருங்கள்! ஆனால் கணவனே தலைவனாக இருக்க வேண்டும், மனைவி அவனுக்குக் கீழ்நிலையில் இருக்க வேண்டும்

என்று நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்" என்று சொல்வதை என்னால் கற்பனையே செய்ய முடியவில்லை. ஆதாம் ஏவாளின் ஆரம்பத் திருமணத்தில் இருந்ததுபோல, ஒரே மாம்சமான முழுமையான கூட்டாண்மையே திருமணத்துக்கான சிருஷ்டிப்பின் இலட்சியம் என்று போதிக்கும் பவுல் எப்படி அப்படிச் செய்ய முடியும்?

இது என் சொந்தக் கருத்து மட்டுமல்ல. இது பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்து; உண்மையில் பெரும்பான்மைக் கிறிஸ்தவர்களின் கருத்து: எல்லாக் கத்தோலிக்கர்களையும் கட்டுப்படுத்தும் சுற்றுமடலாகிய Mulieris Dignitatem-இல், போப் இரண்டாம் ஜான் பால் (John Paul II), மனைவியின் மேல் ஆணுக்கு இருக்கும் அதிகாரம் "பழையதைப்" பிரதிபலிக்கிறது என்று சொல்கிறார்; அது "அக்காலத்தின் வழக்கங்களிலும் மதப் பாரம்பரியத்திலும் ஆழமாக வேரூன்றிய" ஒரு சிந்தனை முறையைக் காட்டுகிறது. "புதியதும்" "சுவிசேஷம் கொண்டுவந்த புதுமையும்" என்னவென்றால், "கீழ்ப்படிதல் ஒருபக்கமானதல்ல, பரஸ்பரமானது" என்பதே.[377] உலகிலேயே கோட்பாட்டில் மிகவும் வளைந்துகொடுக்காத சபைப்பிரிவுகளில் ஒன்று தன் கோட்பாட்டில் இந்த முன்னேற்றத்தைச் செய்ய முடியுமானால், மற்ற நாமும் இதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

நிச்சயமாக, ஆண்கள் உண்மையிலேயே ஆளுகை செய்யும் கலாச்சாரங்கள் உலகில் இன்னும் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குப் பவுலின் போதனை கைக்குக் கையுறை பொருந்துவதுபோலக் கச்சிதமாகப் பொருந்தக்கூடும். ஆணாதிக்கச் சமூகங்களில், பொதுவாகக் கணவர்களுக்குப் பெண்களைவிட மிக அதிகமான சமூக, அறிவுசார், அரசியல், பொருளாதார அதிகாரம் இருக்கிறது. நல்லது, கிறிஸ்து தம்முடைய மேலான வல்லமையைச் சபையின் நன்மைக்காகப் பயன்படுத்துவதுபோல, கணவனும் அந்த அதிகாரத்தைத் தன் மனைவியின் நன்மைக்காக, தன்னைத் தியாகம் செய்யும் விதத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால், ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரங்களில் ஆயிரக்கணக்கான கணவர்கள் போதுமான காலம் உண்மையாகவே இப்படிச் செய்தால், இறுதியில் பெண்களும் மனைவிகளும் தங்கள் சொந்தச் சமூக, அறிவுசார் ஆற்றல்களில் உயர்வார்கள்; தங்கள் கணவர்களுக்குச் சமமான கூட்டாளிகளாக இருக்க அதிகத் தகுதி

377. John Paul II, Mulieris Dignitatem, பக். 88.

பெறுவார்கள். என் ஆய்வு என்னைச் சரியாக இந்த முடிவுக்குத்தான் கொண்டுவந்திருக்கிறது. திருமணங்கள் படிநிலைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கலாச்சாரங்களில் நிலைப்பாடு 4 – மீட்கப்பட்ட paterfamilias (குடும்பத் தலைவன்) ஆகக் கணவன் – நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால், அது இறுதியில் அந்தக் கலாச்சாரத்தை மாற்றி, நிலைப்பாடு 3 வகைத் திருமணத்துக்கு வலுவூட்டும்; நீண்ட காலமாகக் கிறிஸ்தவம் ஊடுருவியிருக்கும் நாடுகளில் ஏற்கெனவே அப்படி நடந்திருக்கிறது.

ஆனாலும் கவனியுங்கள்: பழைய, புதிய ஏற்பாடுகளில் திருமணம் குறித்து நாம் வழக்கமாகப் படிக்கத் தேர்ந்தெடுக்கும் வேதப்பகுதிகளின் எல்லையைச் சற்று விரிவாக்கியிருந்தாலே போதும், பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுத் திருமணத்தையே தேவன் விரும்புகிறார் என்பது தொடக்கத்திலிருந்தே நமக்குப் போதுமான அளவு தெளிவாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

தங்கள் கணவர்களை வழிநடத்தும் மனைவிகள்

பழைய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்படும் ஒவ்வொரு திருமணமும் ஆணாதிக்கச் சூழலில்தான் நடைபெறுகிறது என்பதை நினைவில் கொண்டால், மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதே அக்காலக் கலாச்சாரத்தின் அனுமானம் என்று நாம் தயக்கமின்றி முடிவுசெய்யலாம். அப்படியிருக்க, ஆச்சரியம் என்னவென்றால், “ஆதாம் ஏவாளை ஆளுவான்” என்ற தேவனுடைய முன்னறிவிப்பைத் தவிர, மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற ஒரு கட்டளைகூட இல்லை – மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திலும் இல்லை, தீர்க்கதரிசிகளின் வாயிலும் இல்லை.

உண்மையில், பழைய ஏற்பாட்டில் திருமணமான தம்பதியரிடையே அதிகாரம் எப்படிச் செயல்பட்டது என்பதைக் காட்டும் சிறு காட்சிகளை நாம் எடுத்துப் பார்க்கும்போது, மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களை வழிநடத்துவதை மீண்டும் மீண்டும் காண்கிறோம்! என் சொந்த வாழ்க்கையின் பல சந்திப்புகளில் நான் ஞானத்துக்காகத் தேவனிடம் ஜெபித்து, அவர் எனக்கு என்ன சொல்லக்கூடும் என்று வானத்தை

நோக்கிக் காதைக் கூர்மையாக்கிக் கேட்டிருக்கிறேன். பலமுறை, அவர் ஒருகாலத்தில் ஆபிரகாமிடம் சொன்ன அதே வார்த்தைகளை என்னிடமும் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறேன்: "[உன் மனைவி] உனக்குச் சொல்லும் எல்லாவற்றிலும் அவள் சொல்லைக் கேள்."[378] எவ்வளவு அருமையான ஆலோசனை. எனக்கு அது நன்றாகத் தெரியும்; மனைவிகள் மிக அடிக்கடி தேவனுடைய சத்தத்தை முதலில் கேட்கிறார்கள்.

சிம்சோனின் தாய்க்கு நடந்ததும் இதுதானே? ஒரு மனிதன் ஒருவருடைய மனைவியை நேரடியாக அணுகுவது தகாததாகக் கருதப்பட்ட ஒரு கலாச்சாரத்தில், ஒரு தேவதூதன் மனித உருவம் எடுத்து, பிள்ளையில்லாத ஒரு பெண்ணிடம், ஆவியினால் அபிஷேகம் பெற்ற ஒரு பிள்ளை அவளுக்குப் பிறக்கும் என்று அறிவிக்கிறார். பின்பு அந்த மனைவி தன் கணவனை அழைக்கிறாள்: "அந்தப் பெண் விரைந்து ஓடித் தன் கணவனிடம், 'இதோ, அன்று எனக்குத் தோன்றிய அந்த மனிதர் இங்கே இருக்கிறார்!' என்று சொன்னாள்." அடுத்த வார்த்தைகளைக் கவனமாகப் பாருங்கள்: "[அவன்] எழுந்து தன் மனைவியின் பின்னே போனான்." ஓர் அந்நியர் ஆணாதிக்க நெறிகளை மீறியதில் அவனுக்கு அவ்வளவு மகிழ்ச்சி இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம்; அவன், "என் மனைவியோடு பேசிய மனிதர் நீர்தானா?" என்று கேட்கிறான்.[379] உண்மையில், இந்தக் கதை இன்னும் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பிறப்பை முன்னறிவிக்கும் அடையாளமாக இருக்கிறது: ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலான பிறகு, ஒரு தேவதூதன் முதலில் மரியாளிடம் வந்து அதே செய்தியைச் சொல்கிறார்,[380] அவளுடைய கணவனுக்குப் பின்னர்தான் தெரிவிக்கிறார்.[381] இரண்டு சம்பவங்களிலும், ஒரு காரியத்தைக் குறித்து முதலில் தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்பவள் மனைவியே; கணவன் பின்னர்தான் வேகம் பிடிக்கிறான் (அதாவது, தன் மனைவியின் வேகத்துக்கு). ஏதாவது ஒரு "சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு" இருந்தால் (அப்படி ஒன்று இல்லை), தேவன் அதைப் பற்றி அறியாதவராகவே தெரிகிறார்.

அடுத்து, எலிசா தீர்க்கதரிசிக்கு விருந்தோம்பல் செய்யத் தானே முன்வரும் சூனேம் ஊர்ப் பெண் இருக்கிறாள். அவள் தன் கணவனிடம்

378. ஆதியாகமம் 21:12
379. நியாயாதிபதிகள் 13:10-11
380. லூக்கா 1:26-38
381. மத்தேயு 1:18-21

சொல்கிறாள்: “அடிக்கடி நம் வழியாக வந்துபோகிற இந்த மனிதர் தேவனுடைய பரிசுத்த மனிதர் என்று நான் அறிந்திருக்கிறேன். மேல்மாடியில் ஒரு சிறிய அறையைக் கட்டி, அதில் அவருக்காக ஒரு கட்டிலையும், ஒரு மேஜையையும், ஒரு நாற்காலியையும், ஒரு விளக்கையும் வைப்போம். அப்பொழுது அவர் நம்மிடம் வரும்போதெல்லாம் அங்கே தங்கலாம்.”[382] மீண்டும், கணவன் உடனடியாகத் தன் மனைவியின் சொல்லுக்கு இணங்குகிறான்; இந்தக் காரியத்தில் அவளுடைய ஆவிக்குரிய பகுத்தறிவை அவன் இயல்பாகவே நம்புகிறான்.

இங்கே ஒரு சிறு குறிப்பு அவசியம்: “கணவன் மனைவிக்கு kephalē-ஆக இருக்கிறான்” என்பதை, “கணவனே வீட்டின் ஆவிக்குரிய தலைவனாக இருக்க வேண்டும்” என்று பொருள்படுத்திப் பயன்படுத்துவது மிகவும் பிரபலமாக இருந்தாலும், அந்தக் கருத்து வேதாகமத்தில் கட்டளையிடப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு உங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஜெபத்தைத் தொடங்குவது, குடும்ப ஜெபத்துக்கு அழைப்பது, தம்பதியரோ குடும்பமோ எந்தச் சபைக்குப் போக வேண்டும் என்று தேர்ந்தெடுப்பது ஆகியவற்றை ஆணே (மனைவி அல்ல) செய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் ஒருகாலத்தில் எழுதிவைத்த குறிப்புகளைத் தூக்கி எறிய வேண்டியிருக்கலாம். ஒரு கணவனோ தகப்பனோ தன் குடும்பத்தின் ஆவிக்குரிய நலனுக்காக எடுக்கும் முக்கியமான முன்முயற்சியின் மதிப்பை எந்த விதத்திலும் குறைக்காமல், கணவன் மனைவி இருவருமே தங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்வதே சிறந்த வழி: ஒரு குழுவாகவும் தனிநபர்களாகவும் தேவனைத் தேடுவது; ஒரு சபையைத் தேர்ந்தெடுத்து அதில் வேரூன்றுவது; குடும்பத்திலுள்ள மற்றவர்களின் ஆவிக்குரிய செழிப்பை நாடுவது. கணவனே குடும்பத்தின் மற்ற அங்கத்தினருக்குப் போதகராக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் போதனைகளுக்குப் பதிலாக, கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து குடும்பத்தின் மேய்ப்புத் தலைமைக் குழுவாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் பரிந்துரைக்கிறேன்.

ஆணாதிக்க நெறிகளை மீறுவதாகத் தோன்றும் இன்னொரு மனைவி அபிகாயில் (ஆண்மையக் கலாச்சாரத்தின் யதார்த்தத்துக்குள்ளேயே அவள் தன் வழியைக் கண்டுபிடிக்கிறாள் என்றாலும்). அவளுடைய

382. 2 இராஜாக்கள் 4:8-10

பெரும் செல்வந்தனான கணவன் நாபால், “முரட்டுத்தனமும் தன் நடவடிக்கைகளில் கொடுமையுமுள்ளவன்.”[383] தப்பி ஓடிக்கொண்டிருந்த, பசியாயிருந்த தாவீதும் அவனுடைய படைவீரர்களும் கொஞ்சம் உணவு கேட்கும்போது, நாபால் இரக்கமின்றி ஏளனம் செய்து அவர்களுடைய வேண்டுகோளை மறுக்கிறான். மிகவும் அவமதிக்கப்பட்டதாக உணர்ந்து கோபமடைந்த தாவீது, நாபாலையும் அவனுடைய நிலத்திலுள்ள எல்லா ஆண்களையும் கொல்லத் திட்டமிடுகிறான் – அது கிறிஸ்துவைப் போன்ற பதில் அல்லவே அல்ல.

அபிகாயில் தன் கணவனின் கட்டளையை மீறியும், தாவீதின் கொலைநோக்கம் குறித்துத் தான் கேள்விப்பட்ட செய்தியை அவனிடம் சொல்லாமலும் இரத்தஞ்சிந்துதலைத் தடுக்கிறாள். அவள் தன் கழுதையின் மேல் உணவை ஏற்றி, தாவீதை நோக்கிப் பயணம் செய்து, புண்பட்ட அவனுடைய அகந்தைக்கு ஏற்றபடி சாமர்த்தியமாகப் பேசுகிறாள்: “என் ஆண்டவனே, பொல்லாதவனாகிய அந்த நாபாலைப் பொருட்படுத்த வேண்டாம். அவன் தன் பெயருக்கு ஏற்றவனாகவே இருக்கிறான் – அவன் பெயருக்கு ‘மூடன்’ என்று பொருள்.”[384] தன் கணவன் எவ்வளவு மோசமானவன் என்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்லும் அதே வேளையில், தாவீதிலுள்ள மிகச் சிறந்ததை அவள் வெளிக்கொணர்ந்து, இரக்கத்துக்காக மன்றாடுகிறாள். தாவீது தன் ஆயுதங்களைக் கீழே போடத் தீர்மானிக்கிறான்.

அபிகாயில் வீடு திரும்பி, நாபாலின் தீர்மானத்தைத் தான் தலைகீழாக்கியதையும், தாவீது அவனுடைய உயிரைத் தப்பவிட்டதையும் அவனிடம் சொல்லும்போது, அவனுடைய இருதயம் செயலிழந்துபோகிறது; பத்து நாட்களுக்குப் பின் அவன் இறக்கிறான். தாவீது அவளைத் தன் மூன்றாவது மனைவியாக அழைத்துவரச் சில ஆட்களை அனுப்பும்போது, அவள் தரைமட்டும் குனிந்து, “நான் உமது அடியாள்; உமக்குப் பணிவிடை செய்யவும், என் ஆண்டவனுடைய ஊழியக்காரரின் கால்களைக் கழுவவும் ஆயத்தமாயிருக்கிறேன்” என்கிறாள்.

இது ஒரு விசித்திரமான கதை; ஆனால் அவள் நாபாலையும் தாவீதையும் தன் “ஆண்டவன்” என்று அழைத்ததைத் தேவன் அங்கீகரித்ததாக இதில் எதுவும் காட்டவில்லை என்பதைக்

383. 1 சாமுவேல் 25:3
384. 1 சாமுவேல் 25:25

கவனியுங்கள். அந்த இரண்டு ஆண்களும் அந்தப் பட்டத்தைச் சற்றும் தயங்காமல் ஏற்றுக்கொண்டாலும், இங்கே இருப்பவள் ஆணாதிக்கத்துக்கு ஏற்றபடி தன்னைப் பொருத்திக்கொண்டு அதற்குள் தப்பிப் பிழைக்கக் கற்றுக்கொண்ட ஒரு பெண் என்பது தெளிவு. சில வேளைகளில் இது தன் "ஆண் அதிகாரத்தின்" கட்டளையை மீறுவதையும் குறிக்கிறது – இந்த வேதப்பகுதி அதைப் பாராட்டுகிறது. உண்மையில், இன்னும் நீதியான வேறொரு கலாச்சாரத்தில் ஒருவேளை ஒரு தலைவியாகச் செழித்தோங்கியிருக்கக்கூடிய ஒரு பெண்ணின் உதாரணத்தையே இங்கே காண்கிறோம். தாவீதை அவளிடம் ஈர்ப்பது அவளுடைய அழகு மட்டுமல்ல; தேவையற்ற இரத்தஞ்சிந்துதலை அவள் விரைவாகத் தடுத்த அவளுடைய திட்டமிடும் திறனும், மனதைக் கவரும் இராஜதந்திரமும்கூட.

இவை எல்லாவற்றையும் சொல்வதன் நோக்கம் இதுதான்: கணவர்களுக்குத் தங்கள் மனைவிகள் மேல் இருக்கும் அதிகாரமே தேவன் விரும்பும் நியதி என்பதைப் பழைய ஏற்பாட்டுக் கதைகள் ஆதரிக்கவில்லை.

1 கொரிந்தியர் 7 காட்டும் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுத் திருமணம்

ஒரு தம்பதியரின் பாசமிக்க, காதல் நிறைந்த, பாலுறவு சார்ந்த இணைவின் உள் இயக்கங்களை ஆராயும் வேதாகமத்தின் மிக நீண்ட பகுதி உன்னதப்பாட்டு. அதில், ஆண்–பெண் அதிகாரம்–கீழ்ப்படிதல் என்பதற்கு எந்த அடையாளமும் இல்லவே இல்லை. காதலிலும் பாலுறவிலும் இருவருமே முன்முயற்சி எடுக்கிறார்கள், இருவருமே இணங்குகிறார்கள்; இருவருமே கொடுக்கிறார்கள், இருவருமே பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். இந்தக் கவிதைப் புத்தகம், வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய ஆதாமும் ஏவாளும் சமமானவர்களாக நிர்வாணமாய் ஒருவரில் ஒருவர் அனுபவித்த மகிழ்ச்சியை நினைவுபடுத்துவது மட்டுமல்ல; புதிய ஏற்பாட்டில் அதற்கு இணையான ஒரு பகுதியும் இருக்கிறது.

1 கொரிந்தியர் 7 தான் திருமணம் குறித்துப் பவுல் எழுதிய மிக நீண்ட பகுதி; அது மற்ற எந்தப் பகுதியையும்விட வெகு நீளமானது. ஆனாலும்,

கிறிஸ்தவத் திருமணத்தில் பாலுறவு, ஒருவருக்கொருவர் செய்யும் சேவை, பிரிவு ஆகியவற்றைக் குறித்து அவர் கொடுக்கும் வழிகாட்டுதலில், கிறிஸ்தவத் திருமணம் சமமானவர்களிடையே உள்ள பரஸ்பரமான, அன்பான கூட்டாண்மையைத் தவிர வேறு எதுவாகவும் இருக்கலாம் என்பதற்குப் பவுல் சிறு குறிப்பைக்கூடக் கொடுக்கவில்லை. உண்மையில், திருமணத்தில் அதிகாரம் என்ற கேள்வியை வெளிப்படையாகக் கையாளும் ஒரே வேத அதிகாரம் இதுதான்; அந்த அதிகாரம், சொல்லப்போனால், மனைவிக்கும் கணவனுக்கும் இருவருக்குமே கொடுக்கப்படுகிறது.

நம் திருமணங்களில் தேவன் எதிர்பார்க்கும் பரஸ்பர அன்பையும் பரஸ்பர அதிகாரத்தையும் வலியுறுத்தும் சில மேற்கோள்களை[385] இங்கே எடுத்துக் காட்டுகிறேன்:

ஒவ்வொரு ஆணும் தன் சொந்த மனைவியோடும், ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன் சொந்தக் கணவனோடும் பாலுறவு கொள்ள வேண்டும் (வச. 2).

கணவன் தன் மனைவிக்குச் செய்ய வேண்டிய திருமணக் கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும்; அப்படியே மனைவியும் தன் கணவனுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டும் (வச. 3).

மனைவி தன் சொந்தச் சரீரத்தின் மேல் அதிகாரம் உடையவள் அல்ல, அதைத் தன் கணவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறாள். அப்படியே கணவனும் தன் சொந்தச் சரீரத்தின் மேல் அதிகாரம் உடையவன் அல்ல, அதைத் தன் மனைவிக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறான் (வச. 4).

ஒருவேளை இருவரின் சம்மதத்தோடு சிலகாலம் தவிர, ஒருவரையொருவர் வஞ்சியாதிருங்கள் (வச. 5).

மனைவி தன் கணவனை விட்டுப் பிரியக்கூடாது. ... கணவனும் தன் மனைவியை விவாகரத்து செய்யக்கூடாது (வச. 10-11).

ஒரு சகோதரனுக்கு அவிசுவாசியான மனைவி இருந்து, அவள் அவனோடு வாழ விருப்பமாயிருந்தால், அவன் அவளை விவாகரத்து செய்யக்கூடாது. ஒரு பெண்ணுக்கு அவிசுவாசியான கணவன் இருந்து, அவன் அவளோடு வாழ விருப்பமாயிருந்தால், அவள் அவனை விவாகரத்து செய்யக்கூடாது (வச. 12-13).

385. NRSV இலிருந்து

அவிசுவாசியான கணவன் தன் மனைவியினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறான்; அவிசுவாசியான மனைவியும் விசுவாசியான தன் கணவனால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறாள் (வச. 14).

அவிசுவாசி பிரிந்துபோனால், பிரிந்துபோகட்டும். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் சகோதரனோ சகோதரியோ கட்டுப்பட்டவர்கள் அல்ல (வச. 15).

மனைவியே, நீ உன் கணவனை இரட்சிப்பாயோ என்று உனக்கு எப்படித் தெரியும்? அல்லது கணவனே, நீ உன் மனைவியை இரட்சிப்பாயோ என்று உனக்கு எப்படித் தெரியும்? (வச. 16).

ஆனால் நீ [ஓர் ஆண்] விவாகம்பண்ணினாலும் பாவம் செய்யவில்லை; ஒரு கன்னிகை விவாகம்பண்ணினாலும் அவள் பாவம் செய்யவில்லை (வச. 28).

விவாகமில்லாதவன் கர்த்தருக்குரியவைகளைக் குறித்துக் கவலைப்படுகிறான் ... விவாகமில்லாத பெண்ணோ கன்னிகையோ கர்த்தருக்குரியவைகளைக் குறித்துக் கவலைப்படுகிறாள் (வச. 32, 34ஆ).

விவாகம்பண்ணினவன் உலகத்துக்குரியவைகளைக் குறித்துக் கவலைப்படுகிறான். ... விவாகம்பண்ணின பெண் உலகத்துக்குரியவைகளைக் குறித்துக் கவலைப்படுகிறாள் (வச. 33-34அ).

1 கொரிந்தியர் 7-இல் திருமணத்துக்கான தேவனுடைய திட்டத்தைக் குறித்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்கிறோம்? ரிச்சர்ட் ஹேஸ் (Richard Hays) சொல்கிறார்: “பவுலின் பதில்கள் ... முதல் நூற்றாண்டில் கேட்டவர்களுக்கு அசாதாரணமாகத் தோன்றியிருக்க வேண்டும். திருமணத் துணைவர்கள், ஒருவர் மற்றவருக்கு மேலாக இருக்கும் படிநிலை உறவில் வைக்கப்படவும் இல்லை; ஒவ்வொருவரும் தனக்கு விருப்பமானதைச் செய்யும் தன்னாட்சியுள்ள தனி அலகுகளாகப் பிரித்து வைக்கப்படவும் இல்லை. மாறாக, திருமண உறவு ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படியும் உறவு; ஒவ்வொரு துணைவரும் மற்றவருக்கு [உரியவர்].”[386]

386. Richard Hays, First Corinthians, பக். 116.

வாழ்க்கைத் துணையை ஒருவர் எப்படித் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று நான் முதன்முதலில் மக்களுக்குப் போதித்தபோது, தேவனே நமக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கட்டும் என்று பரிந்துரைத்தேன். பின்பு ஒருநாள் 1 கொரிந்தியர் 7-ஐ வாசித்துக்கொண்டிருந்தபோது, இந்த விஷயத்தைக் குறித்துப் புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள ஒரே தெளிவான போதனையை நான் அப்போதுதான் வாசித்தேன் என்று எனக்கு உறைத்தது: "தனக்கு விருப்பமான எவனையும் விவாகம்பண்ண அவளுக்கு உரிமை உண்டு; ஆனால் அவன் கர்த்தருக்குரியவனாயிருக்க வேண்டும்" (வச. 39). இதிலிருந்து கற்கும் பாடம் என்ன? நாமே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும், ஞானமாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். இப்போது 1 கொரிந்தியர் 7-ஐ மீண்டும் வாசிக்கும்போது, அதுபோன்ற ஒரு ஆஹா தருணம் எனக்கு இப்போதுதான் ஏற்பட்டது: முழுப் புதிய ஏற்பாட்டிலும், தம்பதியர் முக்கியமான தீர்மானங்களை எப்படி எடுக்க வேண்டும் (எப்போது பாலுறவு கொள்வது, எப்போது சேர்ந்து தேவனைத் தேடுவது போன்றவை) என்பதைப் பற்றிப் பேசும் ஒரே வசனம் இதுதான்: "இருவரின் சம்மதத்தோடே தவிர, ஒருவரையொருவர் வஞ்சியாதிருங்கள்." (வச. 5) பாடம் என்ன? ஒரு தம்பதியர் சமமான கூட்டாளிகளாகச் சேர்ந்து தீர்மானிப்பதில் கவனம் செலுத்தும்போது, கணவன் கட்டளையிடவோ, முட்டுக்கட்டையில் இறுதி முடிவு சொல்லவோ தேவையில்லை.

நான் முடிக்கிறேன். மனைவியின் மேல் கணவனுக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைப் பற்றி வெளிப்படையாகப் பேசும் ஒரே வேத அதிகாரம் 1 கொரிந்தியர் 7 தான் – ஆனால் பாருங்கள், கணவனின் மேல் மனைவிக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைப் பற்றியும் அது பேசுகிறது. திருமணங்களில் அது பாலினச் சமத்துவத்தையும், ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலையும், தீர்மானம் எடுப்பதற்கு அடிப்படையாகப் பரஸ்பரச் சம்மதத்தையும் ஊக்குவிக்கிறது.

வேதாகமம் பரிசுத்த ஆவியானவரால் அருளப்பட்டதால் அதற்குள் ஒருமைப்பாடு இருக்கிறது; ஆகவே எபேசியர் 5-ஐ நாம் விளக்குவதற்கு 1 கொரிந்தியர் 7 வழிகாட்ட முடியும், வழிகாட்டவும் வேண்டும். அப்படியிருக்க, விசித்திரம் என்னவென்றால், பெரும்பாலான முக்கிய நிரப்புக் கோட்பாட்டு ஆசிரியர்கள், 1 கொரிந்தியர் 7 தங்கள் விளக்கத்தோடு உண்மையில் மோதுவதைத் தவிர்த்துவிடும் விதத்தில்

அதைச் சுருக்கமாக மட்டும் குறிப்பிடுகிறார்கள்,[387] அல்லது – பெரும்பாலும் – அதை வெறுமனே புறக்கணித்துவிடுகிறார்கள்.[388]

அப்படியானால், எந்த நிலைப்பாடு?

எபேசியர் 5-ஐ நாம் எப்படி விளக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றிய இந்த அதிகாரத்தை, நம் திருமணங்களிலும் சபைகளிலும் நான்கு நிலைப்பாடுகளில் எது மேலோங்க வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன்.

நிலைப்பாடு 1 (முடிவெடுப்பவராகக் கணவன்) ஐ நாம் நிராகரித்து, அதை அது உண்மையில் என்னவோ அப்படியே அழைக்க வேண்டும் என்று நான் முன்மொழிகிறேன்: ஒடுக்குமுறையான இறையியல்.

387. உதாரணமாக, Grudem-இன் முக்கியப் படைப்பான “Evangelical Feminism and Biblical Truth”, சமத்துவவாதிகளின் வாதங்களை மறுப்பதற்காக எழுதப்பட்டது – அவற்றில் ஒன்று, 1 கொரிந்தியர் 7 சமமான திருமணத்தைப் போதிக்கிறது என்பது. ஆனாலும், அவருடைய 800 பக்கங்களில் ஒரே ஒரு பக்கத்தை மட்டுமே எடுத்துக்கொள்ளும் மிகச் சுருக்கமான ஒரு பகுதியில் (6.7), 1 கொரிந்தியர் 7 கணவனின் அதிகாரமுள்ள தலைமையை ஒழுங்குபடுத்துகிறது என்று மட்டுமே அவர் உறுதியாகச் சொல்கிறார். ஆனால், அது எபேசியர் 5-இன் படிநிலை விளக்கத்தின் நடைமுறைப் பயன்பாட்டை ஒழுங்குபடுத்துவது மட்டுமல்ல, எபேசியர் 5-இன் விளக்கத்துக்கே வழிகாட்ட வேண்டும் என்ற கூற்றுக்கு எதிராக அவர் எந்த வாதத்தையும் முன்வைக்கவில்லை. கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் ஒருவர் மேல் ஒருவருக்குச் சம அதிகாரம் உண்டு என்று தெளிவாகச் சொல்லும் 1 கொரிந்தியர் 7 போன்ற ஒரு பகுதிக்கு – எல்லா விளக்கவுரையாளர்களும் இதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் – கணவனுக்கு ஒருதலைப்பட்சமான அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறது என்று சில விளக்கவுரையாளர்கள் மட்டுமே கூறும் ஒரு பகுதியின் (எபேசியர் 5) விளக்கத்தில் ஓரளவாவது எடை இருக்க வேண்டும்.

388. உதாரணமாக, Andrew Bartlett “Men and Women in Christ” (பக். 18-19) இல் சுட்டிக்காட்டியதுபோல, Philip Payne-இன் 2009-ஆம் ஆண்டுப் புத்தகமான “Man and Woman: One in Christ” க்குப் பதிலாக Tom Schreiner ஒரு விரிவான சுருக்கத்தையும் மறுப்பு முயற்சியையும் எழுதுகிறார். Payne 1 கொரிந்தியர் 7-க்கு ஓர் அதிகாரத்தையே ஒதுக்கியிருந்தாலும், விசித்திரமாக Schreiner அந்த அதிகாரத்தைப் பற்றி எதுவுமே குறிப்பிடவில்லை. அதுபோலவே, Claire Smith 2012-இல் “God’s Good Design: What the Bible Really Says about Men and Women” என்ற புத்தகத்தை எழுதுகிறார். திருமணத்துக்கான சிறந்த மாதிரியை “தீர்மானிக்க வேண்டிய” “முக்கிய வேதப்பகுதிகளைக்” கையாள்வதே அவருடைய நோக்கம். Don Carson உட்படப் பலர் அதை உற்சாகமாகப் பரிந்துரைக்கிறார்கள்; அவர்களில் பலர் அதன் முழுமைக்காக அதைப் புகழ்கிறார்கள். ஆனாலும், வினோதமாக, திருமணம் குறித்த அவருடைய ஐந்து அதிகாரங்களில் ஒன்றுகூட 1 கொரிந்தியர் 7-ஐ ஆராயவில்லை. இந்த ஆசிரியர்களிடம் நேர்மையின்மை இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை; ஒரு குறிப்பிடத்தக்க குருட்டுப் புள்ளி இருக்கிறது என்பதையும், “உறுதிப்படுத்தல் சார்பு” (confirmation bias) இருப்பதற்கான அடையாளத்தையும் மட்டுமே சொல்கிறேன். அதில் மக்கள் தங்களை அறியாமலேயே, ஒரு விஷயத்தைக் குறித்து வேதாகமம் சொல்லும் அனைத்தையும் கண்டுபிடிப்பதற்காக அல்ல, தங்களுடைய முந்தைய கருத்துக்கு ஆதரவு தேடுவதற்காக மட்டுமே வேதாகமத்திடம் வருகிறார்கள்.

நிலைப்பாடு 2 (முட்டுக்கட்டையில் இறுதி முடிவெடுப்பவராகக் கணவன்) பல ஆண்டுகளாக ஜூலிக்கும் எனக்கும் எங்கள் திருமணத்தில் பாதி வழியில் ஓர் இளைப்பாறும் இடமாகப் பயன்பட்டது; அதற்காக நான் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். ஆனால், அதோடு தொடர்புடைய பிரச்சினைகளின் ஆய்வும், நிலைப்பாடுகள் 3, 4-இன் விளக்கவுரை மேன்மையும், திருமணம் குறித்து வேதாகமத்தில் இன்னும் விரிவாக வாசிப்பதும், ஒருவேளை அதையும் நாம் கைவிட வேண்டும் என்பதையே காட்டுகின்றன.

அப்படியானால், மீதமுள்ள இரண்டு நிலைப்பாடுகளில் எதை நாம் தேர்ந்தெடுப்பது?

ஒருவேளை நாம் தேர்ந்தெடுக்கவே தேவையில்லை.

நிலைப்பாடு 3 (தனக்குச் சமமான மனைவியின் ஊழியக்காரனாகக் கணவன்) பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுத் திருமணத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது; நிலைப்பாடு 4 (மீட்கப்பட்ட paterfamilias (குடும்பத் தலைவன்) ஆகக் கணவன்) அப்படிப்பட்ட திருமணத்துக்கு முரணாக எதையும் சொல்வதில்லை (ஆனாலும், இன்னும் கடுமையான ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரங்களுக்குள் இருக்கும் திருமணங்களுக்கும் சபைகளுக்கும் அது வழிகாட்டுதலைக் கொடுக்கிறது).

வேறுவிதமாகச் சொன்னால், அந்த வேதப்பகுதியின் முதல் வாசகர்கள் புரிந்துகொண்ட விதத்திலேயே அதை நாம் புரிந்துகொள்ள நிலைப்பாடு 4 சிறந்த உதவியாக இருக்கலாம். ஆனால், குறிப்பாக அதிகச் சமத்துவமான கலாச்சாரங்களில் வாழும் நமக்கு, எபேசியர் 5-ஐ நடைமுறைப்படுத்தும் சரியான வழி நிலைப்பாடு 3 தான்.

அப்படியானால், திருமணமான தம்பதியருக்கான தேவனுடைய ஞானம் இதுதான்: ஏதேனின் காதல் காட்டுவதுபோல, தங்கள் “ஒரே மாம்ச” இணைவை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். மேலும், முழுமையான பரஸ்பர ஒப்படைப்பினாலும் சேவையினாலும், தீர்மானங்கள் எடுக்கும்போது பரஸ்பரக் கரிசனையினாலும் சம்மதத்தினாலும் இந்த ஒருமையை அவர்கள் வலுப்படுத்த வேண்டும். இந்தப் பாதையில் நாம் செல்லும்போது இரண்டு உவமைகள் நம்மை ஊக்குவிக்கலாம்: தம் சபையின் மேல் கிறிஸ்துவுக்கு இருக்கும் தியாகமுள்ள அன்பு, ஒவ்வொருவரும் தன் சொந்தச் சரீரத்தின் மேல் வைத்திருக்கும் அக்கறை.

உண்மையான பாலினச் சமத்துவத்தைத் தேவன் விரும்புகிறார் என்பது குறித்து மீதமிருக்கும் சந்தேகங்களை நாம் என்ன செய்வது? திருமணத்தில் (சபையிலும் சமூகத்திலும்) ஆணாதிக்க அனுமானத்தைக் கைவிடுவதற்கான ஒருவேளை மிக முக்கியமான காரணம் அடுத்து வருகிறது.

9

நம் நிலைக்கு இறங்கி வரும் தேவன்

“[கணவர்களாகிய நாம்] ஒருகாலத்தில் சுற்றியுள்ள கலாச்சாரம் நமக்குக் கொடுத்த, ஆனால் இப்போது பெரும்பாலும் நம்மிடம் இல்லாத ஓர் அதிகாரத்தை நம் மனைவிகள் மேல் பிடித்துக்கொண்டிருக்க முயல்வோமா? அல்லது அதிகாரத்தையும், அதிகாரம் இருப்பதாகக் காட்டிக்கொள்வதையும் [நாம்] மனமுவந்து கைவிட்டு, [நம்] மனைவிகளைச் சமமானவர்களாக நடத்தி, ... இன்னும் நெருக்கமான திருமண உறவை அறுவடை செய்வோமா?” பீட்டர் டேவிட்ஸ் (Peter Davids)[389]

கேட்ஸ் அறக்கட்டளை (Gates Foundation) சமீபத்தில் நிதியுதவி செய்த ஒரு பெரிய சர்வதேச ஆய்வு, ஊடகச் செய்திகளில் பெண்கள் மிக மோசமான அளவுக்குக் குறைவாகவே இடம்பெறுகிறார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தியது. “உதாரணமாக, 2019-இல் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் ஆய்வு செய்யப்பட்ட இணையச் செய்திகளில் 29% இல் மட்டுமே பெண்களின் குரல்கள் மேற்கோள் காட்டப்பட்டன. இந்தியாவில் அது வெறும் 14% மட்டுமே.”[390] சமூகத்தில் பெண்களை உயர்த்துவதில் அற்புதமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருந்தாலும், ஆண்களைப் பார்ப்பதையும் கேட்பதையும்விடப் பெண்களைப் “பார்ப்பதற்கும்” “கேட்பதற்கும்” நாம் இன்னும் வெகுவாகக் குறைவாகவே நாட்டம் கொண்டிருக்கிறோம்.

அப்படியானால், ஆணாதிக்கம் யாராலும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படாத முந்தைய ஆயிரமாண்டுகளில், பொதுப் பொறுப்புகளில் பெண்கள் உயர்வதற்கான வாய்ப்பைச் சமூகச் சூழ்நிலைகள் எவ்வளவு

389. “Discovering Biblical Equality” இல் உள்ள மேற்கோள், பக். 238
390. ஆதாரம்: www.gates.ly/3bMqqQZ

அதிகமாகக் குலைத்திருக்கும்? பண்டைய ஏதென்ஸில் பெண்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்பதற்கே ஏன் இவ்வளவு குறைவான சான்றுகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தொல்லியலாளர் இயன் மோரிஸ் (Ian Morris) விளக்குகிறார்: அதன் "எங்கும் பரவியிருந்த ஆண் குடிமக்கள் கலாச்சாரத்தின்" காரணமாக "பெண்களும் அடிமைகளும் கண்ணுக்குத் தெரியாமலே இருக்கிறார்கள்"; அந்தக் கலாச்சாரத்தில் ஆண்கள் "பெண்களை அடிமைப்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல், பெண்கள் வாழ்ந்த இடங்களையும் கட்டுப்படுத்தினார்கள்"; இதனால் அன்றைய கலாச்சாரத்திலும், இன்றைய தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகளிலும் பெண்கள் நடைமுறையில் கண்ணுக்குத் தெரியாதவர்களாகிவிட்டார்கள்.[391]

புதிதாகத் தோன்றிய சபை பரவிச் சென்ற பரந்த கிரேக்க-ரோம உலகிலும் பெண்களின் நிலை அவ்வளவு சிறப்பாக இல்லை. சில அரிய விதிவிலக்குகள் இருந்தாலும்,[392] மதிப்புக்குரிய பெண்கள் பொதுத் தலைமைப் பொறுப்புகளை நாடவில்லை. வீட்டில் குடும்பப் பணிகளிலும் பிள்ளை வளர்ப்பிலுமே அவர்களுடைய மதிப்பு இருந்தது. கிரேக்க நாடகங்கள் "வெளியே" நடக்கும் கதைகளைச் சொன்னதால், அவற்றில் மிகப் பொதுவாக வரும் பெண் கதாபாத்திரங்கள் பெரும்பாலும் அடிமைப் பெண்களும் விலைமாதர்களுமே. மதிப்புக்குரிய நகரப் பெண்களும் திருமணமாகாத இளம் பெண்களும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் வீட்டிலேயே இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அப்படியானால், "தலைவர் வகைப்" பெண்கள் மிகக் குறைவாகவே காணப்பட்டதில் ஆச்சரியமில்லை. ஏனெனில், ஒருவருக்குத் தலைமைத்துவ வரம் இருக்கிறது என்பதை நிரூபிக்க, அவர் ஓரளவு கல்வி பெற்றிருக்க வேண்டும், பொது வாழ்வில் ஒரு பங்கு வகிக்க விடுவிக்கப்பட்டிருக்கவும் வேண்டும். பெண்கள் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததால், போதிப்பதற்கும் தலைமைத்துவத்துக்குமான தேவன் அருளிய வரங்களைப் பெற்ற பெண்களில் மிகச் சிலருக்கே,

391. ஆதாரம்: Sandra Joshel and Sheila Murnaghan, Women and Slaves in Greco-Roman Culture, பக். 217–20. Barr, "The Making of Biblical Womanhood" (பக். 226) இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது

392. காண்க: Susan Hylen, Women in the World of the New Testament

அந்த வரங்கள் பொது இடங்களில் அங்கீகரிக்கப்படவும், வளர்க்கப்படவும், பயன்படுத்தப்படவும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.[393]

இல்லையென்றால், புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள ஆண் தலைவர்களின் மனைவிகள் ஏன் இவ்வளவு அரிதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள்? கிறிஸ்தவத் தம்பதியர் சமத்துவத்தையும் கூட்டாண்மையையும் பகிர்ந்த அந்தஸ்தையும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற நவீன வலியுறுத்தல், கிறிஸ்தவ சபையின் ஆரம்பக் காலத்தில் ஏறக்குறைய இல்லவே இல்லை; அப்போது – சபைக்குள்ளும்கூட – குடும்பப் பணிகளும் பிள்ளை வளர்ப்பும் மனைவிகளுக்கே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன.

அதுபோலவே, வேதாகமத்தில் ஆண்களோடு ஒப்பிடும்போது பெண் கதாபாத்திரங்கள் ஏன் இவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்றும் நாம் கேட்கலாம். வேதாகமம் தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்டது என்பதை மறுக்கும் இன்றைய சில விமர்சகர்கள், அந்தப் புத்தகம் ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரத்தின் வெறும் விளைபொருள் என்பதற்கு இதுவே சான்று என்று வாதிடுகிறார்கள். தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் ஆண்கள் மட்டுமே வகிக்க வேண்டிய தனித்துவமான, முக்கியமான பொறுப்புகளை எடுத்துக்காட்டுவதற்கான தேவனுடைய வழி இது என்று சில நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், வேதாகமத்தின் தெய்வீக அதிகாரத்தையும், அது பேசும் பல வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளையும் ஒருசேரப் புரிந்துகொள்ள இன்னும் சிறந்த வழி இப்படிச் சொல்வதே: தேவன் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளிலிருந்த மக்களின் நிலைக்கு இறங்கி வந்து தம் வெளிப்பாட்டைக் கொடுத்தார்; ஆனால் அதே சூழ்நிலைகளை அவர் அவசியமாக இலட்சியமாக்கவில்லை. இந்த முக்கியமான விளக்க நெறியை நாம் தவறவிடும்போது, வேதாகமக் காலங்களில் பல இடங்களில் பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தார்கள் என்ற கவனிப்பிலிருந்து, தேவனுடைய உலகளாவிய திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகப் பெண்கள் எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக் காலங்களிலும்

393. சமூகச் சூழ்நிலைகள் எந்த வகையான மக்கள் தலைவர்களாக முடியும் என்பதை எப்படி வரம்புக்குட்படுத்துகின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள, ஒரு வசதியான பகுதியில், பெரும்பாலும் உயர்கல்வி கற்றவர்களைக் கொண்ட ஒரு நவீன சபையை நினைத்துப் பாருங்கள். கல்வி கற்காத ஓர் உடலுழைப்புத் தொழிலாளி அந்தச் சபையில் முன்னணித் தலைவராகப் பணியாற்றுவதற்கு எவ்வளவு குறைவான வாய்ப்பே இருக்கும் என்று இப்போது யோசித்துப் பாருங்கள்; காரணம் எளிமையானது: இந்தக் குறிப்பிட்ட மக்களுக்கு அவர் 'பின்பற்றத்தக்கவர்' என்பது (ஆகவே அவருடைய தலைமைத்துவம்) கேள்விக்குரியதாக இருக்கும். இதனால்தான் வேதாகமத்தில் அடிமைகள் மூப்பர்களாக இருந்ததற்கான உதாரணங்களும் நமக்கு இல்லை.

ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற கருத்துக்குப் பேதைத்தனமாகத் தாவிவிடுகிறோம்.

தேவன் நம் நிலைக்கு இறங்கி வருவதைப் புரிந்துகொள்ளுதல்

வரலாற்றின் முடிவில், தேவன் இறுதியாக ஓர் இலட்சியச் சமூகத்தை ஆளுகை செய்வார். ஆனால், வீழ்ச்சி முதற்கொண்டு, ஒருகாலத்தில் செய்ததுபோல எல்லாவற்றையும் நியாயத்தீர்ப்பில் வெள்ளத்தால் மூழ்கடித்துவிடுவதற்குப் பதிலாக, உடைந்த சமூகத்துக்குள்ளேயே மீட்பின் வழியில் செயல்படுவதை அவர் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார். இப்போதைக்கு, தேவனுடைய மீட்பு இப்படி மழையாகப் பொழிகிறது: "பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னும் ஜீவத்தண்ணீர் [இருக்கிற] சமூக நிலப்பரப்பின் மேல் பாய்ந்து, வளைந்து நெளிந்து ஓடும் ஆற்றைப்போல, தாம் சந்திக்கும் நில அமைப்புகளுக்கு ஏற்றபடி தம்மை அமைத்துக்கொள்கிறார். ஆனாலும் அப்படிச் செய்யும்போதே, தடுக்க முடியாத நீரோட்டத்தைப்போல, அவர் நிலப்பரப்பை மறுவடிவமைத்து, இறுதியில் கோணலானவைகளைச் செவ்வையாக்குகிறார்."[394]

புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் சுற்றியிருந்த கலாச்சாரத்தின் ஆணாதிக்கத்துக்குத் தலைவணங்குவதுபோலத் தோன்றும் சில வேதப்பகுதிகள், உண்மையில் தேவன் நம் நிலைக்கு இறங்கி வருவதற்கான உதாரணங்களே. தம்மிடம் இருப்பதைக் கொண்டு அவர் செயல்படுகிறார்; அப்போஸ்தலர்களும் அவருடைய முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுகிறார்கள் – இன்னும் கற்களும் களைகளும் நிறைந்த நிலத்தில் அவர்கள் ராஜ்யத்தின் விதைகளை விதைக்கிறார்கள். இப்போதைக்கு, நாம் இரண்டு யுகங்கள் ஒன்றின் மேல் ஒன்று படிந்திருக்கும் காலத்தில் வாழ்கிறோம். விழுந்துபோன சமூக அமைப்புகள் நிறைந்த, விழுந்துபோன உலகத்தின் நடுவில் தேவனுடைய ராஜ்யம் இங்கே இருக்கிறது. ஒருநாள் அந்த ராஜ்யம் அந்த அமைப்புகளை முற்றிலும் மறைத்துவிடும்; ஆனால் இப்போதைக்கு அது அவற்றுக்குள் தன் வேர்களை இறக்கி, அவற்றிலிருந்து புதிதான ஒன்றை மலரச் செய்கிறது.

394. John Stackhouse, Finally Feminist, பக். 39

நிரப்புக் கோட்பாட்டாளரான ஜான் மெக்ஆர்தர் (John MacArthur), ஆண்கள் மட்டுமே வேதாகமத்தை எழுதினார்கள் என்பதால், தேவனுடைய வார்த்தையை ஆண்கள் மட்டுமே போதிக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார் என்பதற்கு இதுவே சான்று என்று வாதிடுகிறார். பிரிஸ்கில்லாள் (ஆக்கில்லா அவர் பக்கத்தில் இருக்க) எபிரெயர் நிருபத்தை எழுதியிருக்கலாம் என்று வாதிடும் அறிஞர்களை அவர் வெளிப்படையாகவே புறக்கணிக்கிறார். ஆனால் முக்கியமாக, பண்டைய உலகில் எழுதுவதற்குப் பயிற்சி பெற்ற பெண்கள் ஏறக்குறைய யாருமே இருந்திருக்க மாட்டார்கள் என்பதை அவர் கவனிக்கத் தவறுகிறார் – வேதாகமப் புத்தகங்களை ஆண்கள் மட்டுமே எழுதினார்கள் (அல்லது பிரிஸ்கில்லாள் பேனாவைக் கையில் எடுத்திருந்தால், பெரும்பாலும் ஆண்கள் எழுதினார்கள்) என்ற உண்மை, இருக்கிற நிலைமையைக் கொண்டே தேவன் செயல்படுகிறார் என்பதற்குச் சான்றாக இருக்கிறது; அதே வேளையில், எல்லா ஆண்களும் பெண்களும் வாசிக்கவும் எழுதவும் முடிகிற shalom-ஐ இறுதியில் கொண்டுவருவதாகவும் அவர் வாக்களிக்கிறார்.

மனைவிகள் கீழ்ப்படிவது குறித்து மேலும்

பெண்களுக்கான பண்டைய சமூகச் சூழ்நிலை இன்றையதைவிட மிக மோசமாக இருந்தது (நாம் இன்னும் கடக்க வேண்டிய தூரம் இருக்கிறது). அது அதிகாரத்தையும் பொதுப் பொறுப்புகளையும் பெண்களுக்கு அல்ல, ஆண்களுக்கே சிறப்புரிமையாகக் கொடுத்தது; பெண்கள் அல்ல, ஆண்கள் சொல்வதையும் செய்வதையுமே கவனித்தது; பெண்களை ஒரு சிறிய வீட்டு வட்டத்துக்குள் அடைத்து, இதனால் அவர்களை அடிமைகளையும் பிள்ளைகளையும்போலக் கண்ணுக்குத் தெரியாதவர்களாக்கியது.

தனக்காகத் துணிந்து நின்ற எந்தப் பெண்ணும் அதற்கு விலைகொடுக்க வேண்டியிருந்தது. உதாரணமாக, எஸ்தர் 1-இல், அகாஸ்வேரு (Xerxes) ராஜா தன் ராஜ்யத்திலுள்ள உயர்குடி ஆண்களுக்கு விருந்து கொடுக்கிறான்; அதே நேரத்தில் அவனுடைய மனைவி வஸ்தி தன் தோழிகளுக்குப் பெண்களுக்கான ஒரு விருந்து நடத்துகிறாள். கொண்டாட்டத்தின் நடுவில், “திராட்சரசத்தினால்

மனமகிழ்ச்சியாயிருந்த" அகாஸ்வேரு, அழகான தன் மனைவி தன் விருந்தை விட்டுவிட்டு வந்து, "அவள் பார்வைக்கு அழகுள்ளவளாயிருந்தபடியால், ஜனங்களுக்கும் பிரபுக்களுக்கும் அவள் அழகைக் காண்பிக்க" வேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறான். வஸ்தி வர மறுத்தபோது, தன் மனைவி தன் கட்டளையை மீறியதால் எல்லாருக்கும் முன்பாக அவமானப்பட்டுக் கோபமடைந்த ராஜா, தன் ஞானிகளிடம் ஆலோசனை கேட்கிறான். வஸ்தியை ராணி பதவியிலிருந்து நீக்கி, இனி ஒருபோதும் அவள் தன் கணவனின் முகத்தைப் பார்க்கக்கூடாது என்று அவர்கள் தீர்மானிக்கிறார்கள். அவர்கள் இதைச் செய்வதன் காரணம்: தங்கள் கணவனின் கட்டளைக்கு இணங்காத அவளுடைய முன்மாதிரியை நாட்டிலுள்ள மற்ற மனைவிகள் பின்பற்றும் எந்த வாய்ப்பையும் அணைத்துவிடுவதே. நோக்கம் இதுதான்: "சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை எல்லாப் பெண்களும் தங்கள் கணவர்களைக் கனம்பண்ணுவார்கள்."

இந்தக் கதை காட்டுவது இதுதான்: ஏறக்குறைய எல்லாப் பண்டைய கலாச்சாரங்களிலும் – இங்கே இஸ்ரவேலில் அல்ல, பெர்சியாவில் – ஆண்களே பொதுப் பொறுப்புகளில் தலைமை தாங்க வேண்டும், பெண்கள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்பதே அனுமானமாக இருந்தது. இவ்வாறு, ஆணாதிக்கம் வீழ்ச்சியின் விளைபொருள், இஸ்ரவேலின் தேவனுடைய விசேஷ சிருஷ்டிப்பு அல்ல என்பதை வேதாகமமே காட்டுகிறது.

அப்போஸ்தலர்கள் ரோமப் பேரரசு முழுவதும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்துச் சபைகளை நிறுவும்போது, இதைப் போன்ற ஆண் ஆதிக்க உலகிலேயே தங்களைக் காண்கிறார்கள். எபேசியர் 5-ஐ நாம் ஏற்கெனவே ஆராய்ந்துவிட்டோம்; ஆனால் அந்தப் பகுதிக்கு வெளியேயும், முதல் நூற்றாண்டுச் சபையிலிருந்த கிறிஸ்தவ மனைவிகளுக்கு அப்போஸ்தலர்கள் கொடுத்த ஆலோசனை ஒருமனதாக இருக்கிறது. பவுல் கொலோசெயருக்கு, "மனைவிகளே, உங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்..."[395] என்றும், தீத்துவுக்கு, "... இளம் பெண்கள் ... தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கும்படி ... போதி"[396] என்றும் எழுதுகிறார். பேதுருவும் அதையே சொல்கிறார்: "மனைவிகளே, ... உங்கள் சொந்தக் கணவர்களுக்குக்

395. கொலோசெயர் 3:18
396. தீத்து 2:5

கீழ்ப்படியுங்கள்...”[397] வேதாகமத்தை அதிகாரமுள்ளதாக ஏற்றுக்கொள்வதாகச் சொல்லும் எவருக்கும், முதல் வாசிப்பில் இது முற்றிலும் தீர்க்கமானதாகத் தோன்றும். எல்லாத் திருமணங்களுக்குமான தேவனுடைய இலட்சியம், மனைவி கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதே என்று நாம் கருதக்கூடும்; ஆனால் இந்தத் தவறான அனுமானம் இந்த வேதப்பகுதிகளை மேலோட்டமாகவும் தவறாகவும் வாசிப்பதையே சார்ந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதன் மூலம், இந்த அதிகாரத்தின் மீதிப் பகுதியில் நான் அந்த முடிவை மறுத்து வாதிடுவேன்.

கொலோசெயரில் பவுல் சொல்வதை நாம் என்ன செய்வது? “மனைவிகளே, கர்த்தருக்கு ஏற்றபடி, உங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். கணவர்களே, உங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூருங்கள், அவர்களிடம் கடுமையாக நடந்துகொள்ளாதிருங்கள்.”? இந்த வசனங்களின் விளக்கத்திலிருந்து, எபேசியர் 5-இல் நாம் அடைந்த முடிவுகளிலிருந்து வேறுபட்ட முடிவுகளுக்கு நாம் வரக்கூடாது என்று நான் முன்மொழிகிறேன். கொலோசெயரும் எபேசியரும் ஒரே காலத்தில் எழுதப்பட்டன என்பதே அறிஞர்களின் ஒருமித்த கருத்து; இரண்டு நிருபங்களிலும் திரும்ப வரும் முக்கியப் பகுதிகளில் ஒரு “வெட்டி-ஒட்டும்” அணுகுமுறைகூடத் தெரிகிறது. இரண்டு பகுதிகளிலும் அவற்றுக்கு முந்தைய வசனங்கள் ஏறக்குறைய ஒரேமாதிரியானவை. இரண்டும் இந்தச் சொற்றொடர்களை ஒரே வரிசையில் பயன்படுத்துகின்றன: “ஒருவருக்கொருவர்,” “சங்கீதங்கள்,” “கீர்த்தனைகள்,” “ஞானப்பாட்டுகள்,” “உங்கள் இருதயங்களில் நன்றியோடு,” “நாமத்தினாலே,” “கர்த்தர்,” “இயேசு,” “கிறிஸ்து,” “பிதாவாகிய தேவன்.” வேறுபாடு என்னவென்றால், இரண்டே வசனங்கள் கொண்ட கொலோசெயர் பகுதி, பதின்மூன்று வசனங்கள் கொண்ட நீண்ட எபேசியர் பகுதியின் சுருக்கப்பட்ட வடிவமாக இருக்கிறது. எபேசியர் 5, கொலோசெயரிலுள்ள மிகக் குறைந்த உள்ளடக்கத்தை விரிவுபடுத்துகிறது; ஆகவே அதன் மேல் வெளிச்சம் வீசுகிறது.

தீத்து 2:3-5, 1 பேதுரு 3:1 ஆகிய மற்ற இரண்டு பகுதிகளைப் பற்றி என்ன? அந்தப் பகுதிகளில் பவுலும் பேதுருவும், மனுக்குல வரலாறு முழுவதிலுமுள்ள எல்லா மனைவிகளும் தங்கள் கணவர்களுக்குக்

397. 1 பேதுரு 3:1

கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற உலகளாவிய கட்டளையைக்
கொடுக்கிறார்கள் என்பதைச் சந்தேகிக்க நமக்கு நல்ல காரணம்

இருக்கிறது.[398] அது அரிஸ்டாட்டிலின் குடும்ப நெறிமுறைகளைப்

398. என் புத்தகம் மிக நீளமாகிவிடாதபடி, 1 பேதுரு 3:1-7-ஐ முழுமையாக விரித்துரைக்க வேண்டாம் என்று தீர்மானித்தேன். ஆனால் அந்தப் பணிக்காக Andrew Bartlett-இன் “Men and Women in Christ” என்ற புத்தகத்தின் 6-ஆம் அதிகாரத்தைப் பரிந்துரைக்கிறேன். அந்த அதிகாரத்தின் தலைப்பு “Submission and Honour: 1 Peter.” பேதுரு, பரஸ்பரக் கீழ்ப்படிதல் பற்றிய போதனையின் மூலம் கலாச்சாரத்தின் படிநிலை ஏற்பாட்டை உள்ளிருந்து தகர்ப்பதற்கு, எபேசியர் 5-இல் பவுல் எடுக்கும் அதே பாதையையே அடிப்படையில் எடுக்கிறார் என்பதை Bartlett காட்டுகிறார் – என் பார்வையில் நம்பத்தக்க விதத்தில். பவுலைப் போலவே, பேதுருவும் 3:1-6-இல், கலாச்சாரம் எதிர்பார்த்த மனைவியின் கீழ்ப்படியும் பங்கைத் தூக்கி எறியவுமில்லை, உலகளாவியதாக அங்கீகரிக்கவுமில்லை; மாறாக, சுவிசேஷத்திலிருந்து வரும் புதிய உந்துதல்களால் அதைத் திருத்தியமைக்கிறார்: கிறிஸ்தவரல்லாத தன் கணவனைக் குறித்த பயத்தால் அல்ல, தேவன் மேலுள்ள நம்பிக்கையினாலும், தன் கணவனைக் கிறிஸ்துவுக்கு ஆதாயப்படுத்தும் முயற்சியினாலும். பவுலைப் போலவே, பேதுருவும் கலாச்சாரம் எதிர்பார்த்த கிறிஸ்தவக் கணவனின் அதிகாரப் பங்கை இலட்சியமாக்கவுமில்லை, கண்டிக்கவுமில்லை; ஆனால் 3:7-இல் அதை மூன்று வழிகளில் வலுவாகத் திருத்தியமைக்கிறார்: 1) கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளிடம் “அப்படியே” (பல நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் தவறவிடுவதாகத் தோன்றும் முக்கியமான சொற்றொடர் இதுதான்) நடந்துகொள்ள வேண்டும் – முன்பு சொல்லப்பட்டதுபோல: விசுவாசிகள் தங்கள் தேவனிடமும் ராஜாவிடமும் (2:13); அடிமைகள் தங்கள் எஜமான்களிடம் (2:18-25); கிறிஸ்து தம்மைக் கொன்றவர்களிடம் (2:21); மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களிடம், ஆதியாகமம் 18-இல் சாராள் ஆபிரகாமிடம் நடந்துகொண்டது உட்பட (3:1-6) – அதாவது, தாழ்மையோடு கீழ்ப்படியும் விதத்தில். 2) மனைவிகள் தங்களைவிடப் பெலன் குறைந்தவர்கள் என்பதைக் கரிசனையோடு கருத்தில் கொண்டு கணவர்கள் அவர்களோடு வாழ வேண்டும். 3) கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளைக் கனம்பண்ண வேண்டும்; அவர்கள் (கிரேக்க-ரோமக் கலாச்சாரத்துக்கு மாறாக) கீழ்நிலையில் இல்லை, ஏனெனில் அவர்கள் இரட்சிப்பில் சம உடன்சுதந்தரர்கள். இங்கே “கனம்” என்பது, எல்லா விசுவாசிகளும் இராயனுக்குக் (சீசருக்குக்) கொடுக்க வேண்டிய கீழ்ப்படிதலை விவரிக்க நிருபத்தில் முன்பு பயன்படுத்தப்பட்ட அதே சொல்; 2:13 (அதிகாரிகளுக்குக் “கீழ்ப்படியுங்கள்”), 2:17 (“ராஜாவைக் கனம்பண்ணுங்கள்”) ஆகியவற்றை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். வேறுவிதமாகச் சொன்னால், பேதுரு அதே சொற்களைப் பயன்படுத்தாமலேயே, கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளுக்குப் பதிலுக்குக் கீழ்ப்படிதலை (அதாவது, தாழ்மையான, கனம்பண்ணும் சேவையை) காட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறார். இப்படிப் புரிந்துகொண்டால், எபேசியர் 5-இல் பவுலைப் போலவே, பேதுருவும் திருமணத்தில் கீழ்ப்படிதலின் பொருளை, இன்னொருவரின் அதிகாரத்துக்கு வெறுமனே இணங்குவது என்பதிலிருந்து, தாழ்மையோடு சேவை செய்து மகிழ்விக்கும் அர்ப்பணிப்பு என்பதை நோக்கித் திருத்தியமைப்பதாகத் தெரிகிறது. அதிகாரத்துக்கு இணங்குவது ஒரே திசையில் மட்டுமே பாய முடியும்; ஆனால் எபேசியர் 5-இலும் 1 பேதுரு 3-இலும் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, அவர்கள் எந்தப் பரந்த சமூக அமைப்புகளுக்குள் இருந்தாலும், கிறிஸ்தவத் திருமணங்கள் இரு திசைகளிலும் பாயும் தாழ்மையான சேவைக்குச் சான்றாக இருக்க வேண்டும். மனைவி கீழ்ப்படிவதற்கான காரணமாக, தேவனுடைய வடிவமைப்பின்படி கணவனுக்கு அவள் மேல் ஒருதலைப்பட்சமான அதிகாரம் இருக்கிறது என்ற உண்மையைப் பேதுரு கொடுக்கவில்லை என்பதையும் கவனியுங்கள். பேதுரு அதை நம்பியிருந்தால், அதைக் குறிப்பிட இதுவே சரியான இடமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அவர் அதைக் குறிப்பிடவில்லை; உண்மையில், கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகள் மேல் ஒருதலைப்பட்சமான அதிகாரத்தைச் செலுத்தும்படி வேதாகமத்தில் எங்குமே எந்த வசனமும் அறிவுறுத்தவில்லை.

பின்பற்றி வாழ்ந்த முதல் நூற்றாண்டு மத்தியதரைக்கடல் பகுதி மக்களுக்கான மேய்ப்பு ஆலோசனை; ஆகவே அது சிருஷ்டிப்பின் வடிவமைப்பால் அல்ல, புரிந்துகொள்ளக்கூடிய நற்பெயர் குறித்த அக்கறையால் தூண்டப்பட்டது. விளக்குகிறேன்.

குடும்ப நெறிமுறைகள்

“மனைவிகளே, கீழ்ப்படியுங்கள்” என்ற வசனங்களை அவற்றின் சூழலிலிருந்து பிடுங்கி எடுக்கும்போது, அவற்றை ஆதார வசனங்களாகப் பயன்படுத்தும் அபாயத்துக்கு நாம் உள்ளாகிறோம். இலக்கியச் சூழலைப் பார்ப்போம் – இந்த வசனங்களும் இவற்றைப் போன்ற மற்றவைகளும் காணப்படும் பெரிய பகுதிகள் இவை:

	மனைவிகள்–கணவர்கள்/ பெண்கள்–ஆண்கள்	பிள்ளைகள்–பெற்றோர்	அடிமைகள்–எஜமான்கள்
எபேசியர்	5:21-33	6:1-4	6:5-9
கொலோசெயர்	3:18-19	3:20-21	3:22-4:1
1 பேதுரு	3:1-7	குறிப்பிடப்படவில்லை	2:18-25
தீத்து	2:1-8	குறிப்பிடப்படவில்லை	2:9-10
1 தீமோத்தேயு	5:1-16	குறிப்பிடப்படவில்லை	6:1-3

இலக்கியச் சூழலை ஆராயும்போது நாம் எதைக் கவனிக்கிறோம்? முதலாவது, ஒவ்வொரு முறையும் மனைவியின் கீழ்ப்படிதல் குறிப்பிடப்படும்போது, அது “குடும்ப நெறிமுறை” என்று அழைக்கப்படும் ஒன்றின் பகுதியாக இருக்கிறது; அதில் கணவர்கள், மனைவிகள், பிள்ளைகள், அடிமைகள் ஆகியோரைக் கொண்ட குடும்பங்களுக்குள் இருக்கும் உறவுகள் கையாளப்படுகின்றன. அரிஸ்டாட்டிலின் முந்தைய போதனையைப் பின்பற்றி, ரோமச் சட்டத்தின்படி வீடுகள் ஒரு மூத்த ஆணின் ஆட்சியின் கீழ்ப் படிநிலைப்படுத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. வயதுவந்த ஆண் இல்லாவிட்டால், மூத்த பெண் அந்தப் பொறுப்பை நிரப்புவாள். பண்டைய குடும்ப நெறிமுறை ஒரு படிநிலையைப் பின்பற்றியது; இறங்கு வரிசையில் அது இப்படிச் சொல்லப்பட்டது: வீட்டின் தலைவன்; பிறகு மனைவி; பிறகு பிள்ளைகளும் அடிமைகளும்.

வேறுவிதமாகச் சொன்னால், கிறிஸ்தவ வரலாற்றின் மீதிக் காலம் முழுவதும் எல்லாத் திருமணமான தம்பதியருக்கும் பொருத்தப்பட வேண்டிய, எந்தச் சூழலோடும் கட்டப்படாத ஞானத்தைப் பவுலும் பேதுருவும் இங்கே அள்ளி வீசவில்லை. அவர்கள் மிகக் குறிப்பிட்ட ஒரு சூழலை நோக்கிப் பேசுகிறார்கள் – ரோமச் சமூகம் ஒழுங்குபடுத்தியிருந்த சாதாரண பண்டைய குடும்பத்தில் சுவிசேஷம் எப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்பதை.

இரண்டாவது, இந்தப் பகுதிகள் எதிலும் கணவன் தலைமை தாங்கும்படி கட்டளையிடப்படவில்லை. மனைவி கீழ்ப்படியும்படி மட்டுமே சொல்லப்படுகிறாள். ஆண் தலைமை ஏற்கெனவே நடைமுறையில் இருக்கிறது என்று அப்போஸ்தலர்கள் அனுமானிக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கட்டளைகளில் செய்ய முயல்வது, ஆணின் தலைமையை மென்மையாக்குவதும், மனைவியின் தாழ்ந்த நிலைக்கு மதிப்பு சேர்ப்பதும்தான். கணவனின் தலைமையை வெறுமனே சகித்துக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, கீழ்ப்படிதலைத் தாங்களாகவே மனமுவந்து, சுவிசேஷத்தால் பெலனடைந்து ஏற்றுக்கொள்ளும்படி பேதுருவும் பவுலும் பெண்களுக்கு வழிகாட்டுகிறார்கள்,

மூன்றாவது, எல்லாப் பகுதிகளிலும் – இந்த அதிகாரத்தின் வாதத்தில் இதுவே மிக முக்கியமானது – மனைவி தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி கொடுக்கப்பட்ட அறிவுரை, அடிமை தன் எஜமானுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி கொடுக்கப்பட்ட அறிவுரைக்கு இணையாகச் செல்கிறது. இரண்டு இடங்களில் இந்த இணை, பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரின் கட்டளைக்குப் பணிவதற்கும் பொருத்தப்படுகிறது; ஆனால் எஜமான்–அடிமை இணைப்பு ஒவ்வொரு முறையும் செய்யப்படுகிறது.

அடிமைமுறைக்கும் ஆணாதிக்கத்துக்கும் இடையிலான இணையைப் பற்றி நான் சற்று நேரத்தில் மீண்டும் பேசுவேன்; ஆனால் இப்போது நான் சொல்ல வரும் கருத்து இதுதான்: பவுலும் பேதுருவும் அடிமைமுறையையோ, திருமணத்தில் பெண்ணின் கீழ்நிலையையோ இலட்சியமாக்கவில்லை – மாறாக, நல்ல ஆவிக்குரிய தலைவர்கள் அனைவரும் செய்ய வேண்டியதுபோல, தாங்கள் ஊழியம் செய்யும் சபைகள் சில வேளைகளில் இலட்சியத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கும் சூழ்நிலைகளைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அவர்கள் உதவுகிறார்கள். ஆதியாகமம் 16-இல், அடிமைப் பெண்ணாகிய

ஆகார் தன்னைக் கொடுமைப்படுத்திய எஜமானியாகிய சாராளிடமிருந்து தப்பி ஓடும்போது, தேவன் இதைப் போன்ற ஒன்றைச் செய்கிறார். ஆகாரைக் காப்பாற்றி அவளுக்கு உறுதியளித்த பின்பு தேவன் சொல்கிறார்: "உன் எஜமானியிடம் திரும்பிப்போய், அவளுக்குக் கீழ்ப்படிந்திரு."[399] அவளுக்குத் தேவன் கொடுத்த அறிவுரை, அவளுக்கான அவருடைய மிக உயர்ந்த, மிகச் சிறந்த சித்தத்தின் வெளிப்பாடு என்று நம்மில் யார் முடிவுசெய்வோம்? இல்லை, ஒரு பெற்றோரைப் போல அவர் அவளுக்குக் கொடுத்த ஆலோசனை, இலட்சியத்திலிருந்து வெகு தொலைவிலுள்ள ஒரு சூழ்நிலையைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அவளுக்கு உதவுகிறது. வனாந்தரத்துக்குள் ஓடுவதைவிட, சாராளுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பதே அவளுக்கும் அவளுடைய பிள்ளைக்கும் நல்லது என்று தெரிகிறது.

இன்றும்கூட, நாம் இருக்கும் இலட்சியமல்லாத ஒரு சூழ்நிலையை முடிந்தவரை சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வது சில வேளைகளில் நல்லது. உதாரணமாக, புதிதாகத் திருமணமான என் தகப்பனார் தென்னாப்பிரிக்க இராணுவத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் கட்டாயச் சேவைக்கு அழைக்கப்பட்டார். வீட்டில் புதிதாகப் பிறந்த ஒரு பிள்ளையும் இளம் மனைவியும் இருந்ததால், இது இலட்சியத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறது என்று அவருக்குத் தெரியும்; ஆனால் அவருடைய கைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. ஒரு மோசமான சூழ்நிலையை முடிந்தவரை சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வது மட்டுமே அவரால் செய்ய முடிந்தது. இல்லையென்றால் சிறைதான். ஜனநாயகம் வேதாகமத்தில் இல்லை, ஆகவே அது மனிதச் சமூகத்துக்கான தேவனுடைய நித்திய இலட்சியம் என்று அவசியமாகச் சொல்ல முடியாது என்றாலும், ஒரு ஜனநாயகத் தேர்தலில் வாக்களிக்கும்படி ஒரு போதகர் சில வேளைகளில் தன் சபையாருக்கு ஆலோசனை கூறக்கூடும். அதற்கு எதிராகப் பிரசங்கிப்பது தேவையற்ற எதிர்ப்பை உருவாக்கும் – முதல் நூற்றாண்டில் அரிஸ்டாட்டிலின் குடும்ப நெறிமுறையைப் பற்றியும் இதையே சொல்லலாம்.[400]

399. ஆதியாகமம் 16:9
400. மேலும், அன்றைய அரிஸ்டாட்டிலின் குடும்ப நெறிமுறையையும் முடியாட்சி அரசாங்கத்தையும் போலவே, ஜனநாயகமும் ஒருவேளை சமூகம் இதுவரை கண்டுபிடித்த மிகச் சிறந்த அரசாங்க முறையாக இருக்கலாம்.

நற்பெயர் குறித்த அக்கறை

இலட்சியமல்லாத ஒரு சூழ்நிலையைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அவர்களுக்கு உதவுவதைத் தவிர, மனைவிகளும் அடிமைகளும் தங்கள் கணவர்களுக்கும் எஜமான்களுக்கும் மனமுவந்து கீழ்ப்படியும்படி பேதுருவும் பவுலும் வேறு ஏன் ஆலோசனை கூறுகிறார்கள் – அதே நேரத்தில், அந்தக் கணவர்களும் எஜமான்களும் தங்கள் மனைவிகளிடமும் அடிமைகளிடமும் மென்மையாகவும் மரியாதையாகவும் நடந்துகொள்ளும்படி அறிவுறுத்தப்படுகிறார்களே? பெரும்பாலான வேதப்பகுதிகளில், ஒரு வலுவான பதிலைக் காண்கிறோம்: கவனித்துக்கொண்டிருக்கும் உலகத்தின் பார்வையில், வளர்ந்துவரும் இளம் சபைகளின் நம்பகத்தன்மையையும், சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பதில் அவற்றுக்கு இருக்கும் கவர்ச்சியையும் பாதுகாப்பதில் பவுலும் பேதுருவும் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள்; அந்த உலகத்தில், பெண்களும் அடிமைகளும் paterfamilias-இன் கட்டளைக்குப் பணிய வேண்டும் என்பது ரோமச் சட்டமாக இருந்தது.

வேதப்பகுதிகளில் இதற்கான சான்றுகள் இதோ:

- அடிமைகளிடமும் மனைவிகளிடமும் பேசுவதற்குச் சற்று முன்பு, பேதுரு பேரரசருக்குக் கீழ்ப்படியும்படி ஆலோசனை கூறி, இப்படிச் சேர்த்துக்கொள்கிறார்: "ஏனெனில், நீங்கள் நன்மை செய்வதினாலே புத்தியீனருடைய அறியாமையின் பேச்சை அடக்குவதே தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது."[401]
- மனைவிகளிடம் பேதுரு சொல்கிறார்: "உங்கள் சொந்தக் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; அப்பொழுது அவர்களில் யாராவது வசனத்தை விசுவாசியாதவர்களாயிருந்தால், மனைவிகளின் நடக்கையினாலே, வசனமின்றியே ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளப்படுவார்கள்."[402]
- கிரேத்தாவிலுள்ள மனைவிகளிடம் பவுல் சொல்கிறார்: "தேவவசனம் தூஷிக்கப்படாதபடிக்கு, தங்கள் கணவர்களுக்குக்

401. 1 பேதுரு 2:15
402. 1 பேதுரு 3:1-2

கீழ்ப்படிந்திருங்கள்."[403]

- கிரேத்தாவிலுள்ள அடிமைகளிடம் பவுல் சொல்கிறார்: "[உங்கள்] எஜமான்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்; இவ்விதமாய் எல்லாவற்றிலும் நம்முடைய இரட்சகராகிய தேவனுடைய உபதேசத்தை [நீங்கள்] அலங்கரிப்பீர்கள்."[404]
- எபேசுவிலுள்ள அடிமைகளிடம் பவுல் சொல்கிறார்: "அடிமைத்தன நுகத்தின் கீழிருக்கிற யாவரும், தேவனுடைய நாமமும் நம்முடைய உபதேசமும் தூஷிக்கப்படாதபடிக்கு, தங்கள் எஜமான்களை எல்லாக் கனத்துக்கும் பாத்திரராக எண்ணவேண்டும்."[405]
- தீமோத்தேயு வழியாக எபேசுவிலுள்ள சபைக்குக் கொடுத்த தம்முடைய எல்லா அறிவுரைகளைக் குறித்தும் பவுல் எழுதுகிறார்: "இவைகளை ஜனங்களுக்குக் கட்டளையிடு; அப்பொழுது ஒருவரும் குற்றம் சாட்டப்படமாட்டார்கள். ... எதிரி அவதூறு பேச எந்தச் சந்தர்ப்பமும் கொடாதிருங்கள்."[406]

இங்கே என்ன நடக்கிறது? குறிப்பாக 1 பேதுருவும், அதோடு தீத்துவும் 1 தீமோத்தேயுவும், பாடுகளை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த, அடிக்கடி துன்புறுத்தப்பட்ட சிறிய சபைகளுக்கு எழுதப்பட்ட நிருபங்கள். இந்தச் சபைகளின் மேல் எதிர்மறையான கவனத்தை ஈர்ப்பதே சாத்தானின் தந்திரம். எபேசியர் நிருபம் ஒரு "உள்வட்ட" ஆவணம்; அது வெளியாட்களைக் குறித்த அக்கறையின்றி முழுவதும் கிறிஸ்தவர்களுக்கே எழுதப்பட்டது (ஆகவேதான் அதில் நற்பெயர் குறித்த அக்கறை குறிப்பிடப்படவில்லை); ஆனால் இந்த மூன்று நிருபங்களின் நோக்கம், வெளியாட்களோடுள்ள தொடர்புகளில் சபை எப்படித் தோற்றமளிக்கிறது என்பது பற்றிய, அந்தச் சூழ்நிலைக்குரிய அக்கறையைக் கையாள்வதே. சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Westfall) சொல்கிறார்:

அது பாலினப் பங்குகள் முக்கியப் பங்கு வகித்த ஒரு கௌரவக் கலாச்சாரம். ஒரு பெண் தன் கணவனைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் அவனுக்கு "எஜமானைப்போல நடந்துகொண்டால்", அது ரோமப் பேரரசின் முழுப் படிநிலைக்கும் புரவலர் அமைப்புக்கும் எதிரான அழிவுகரமான சவாலாகக் கருதப்பட்டது. இத்தகைய மரபுகளை மீறுவது

403. தீத்து 2:5
404. தீத்து 2:10
405. 1 தீமோத்தேயு 6:1
406. 1 தீமோத்தேயு 5:7, 14

தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது; அது சபையின் நற்பெயரை அழிக்கக்கூடியதாக இருந்தது – ஆரம்பகாலச் சபையின் மேலும், பிற பிரிவினைவாத மத இயக்கங்களின் மேலும் நடத்தப்பட்ட விவாதத் தாக்குதல்களுக்குப் பெண்களின் நடத்தை தீனியாக இருந்தது.[407]

அடிமைகளும் மனைவிகளும் சட்டப்படி paterfamilias க்குக் கீழ்ப்படியக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட ஓர் உலகத்தில், இந்த மனைவிகளும் அடிமைகளும் அதற்கும் மேலாகச் சென்று, தங்கள் வாழ்க்கையைத் தங்கள் கணவர்களுக்கும் எஜமான்களுக்கும் மனமுவந்து ஒப்புக்கொடுக்கும்படி அழைக்கப்பட்டார்கள். நன்றியோடு சொல்ல வேண்டியது: paterfamilias ஒரு கிறிஸ்தவனாக இருந்தால், தன் வீட்டிலுள்ளவர்களை உண்மையாகவே பராமரிக்கும்படி அப்போஸ்தலர்கள் அவனுக்கும் அதுபோலவே அவனுக்குரிய அறிவுரைகளைக் கொடுத்திருந்தார்கள்.

இவை எல்லாவற்றையும் சொல்வதன் நோக்கம்: மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று பேதுருவும் பவுலும் சொன்னபோது, எல்லாத் திருமணங்களிலும் ஒரு பாலினப் படிநிலையை ஏதோ ஒரு கிறிஸ்தவ இலட்சியமாக அவர்கள் முழுமையானதாக்கவில்லை. மாறாக, இலட்சியமல்லாத ஒரு சூழ்நிலையின் நிலைக்கு அவர்கள் இறங்கி வந்தார்கள். பேதுரு தம் நிருபத்தின் முதல் வரியில், எதிர்காலத்தில் பூரணமாக்கப்பட்ட சமூகத்தில் வாழும் விசுவாசிகளை அல்ல, "மாகாணங்கள் எங்கும் சிதறியிருக்கிற பரதேசிகளை" நோக்கிப் பேசுகிறார் – நாம் அந்நியர்கள்; தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் நமக்கிருக்கும் உண்மையான குடியுரிமையின்படி வாழும்போதே, இங்கே பொருந்தி வாழ நம்மால் முடிந்ததைச் செய்கிறோம். குடும்பத்துக்கான பண்டைய நெறிகளை நாம் புரிந்துகொள்ளும்போது, இந்த வேதப்பகுதிகள், கலாச்சார நெறிகளுக்கு எதிராக வெளிப்படையாகக் கலகம் செய்யாமலேயே அவற்றை உள்ளிருந்து தகர்க்கும்படி சபை வழிநடத்தப்படுவதாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். கிறிஸ்தவர்களைச் சிறையில் அடைக்க ரோம அதிகாரிகள் ஏதாவது சாக்குப்போக்கைத் தேடிக்கொண்டிருந்ததால், எந்தச் சவாலும் இந்தச் சிறிய சபைகளின் மேல் கண்காணிப்பையும் துன்புறுத்தலையும் கொண்டுவரும்; ஆகவே பேதுருவும் பவுலும் குறைபாடுள்ள அமைப்புகளுக்குள் கவனமாக

407. ஆதாரம்: www.bit.ly/3EL7OgM

வழிநடத்திச் செல்கிறார்கள். சுவாரஸ்யமாக, 1 பேதுரு, தீத்து, 1 தீமோத்தேயு எழுதப்பட்ட காலத்திலிருந்து சில குறுகிய ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே, அவற்றின் ஆசிரியர்களாகிய பேதுருவும் பவுலும் ரோம ஒழுங்கைக் குலைத்ததற்காக மரணதண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள்.

“அடிமைகளே, கீழ்ப்படியுங்கள் ... அப்படியே மனைவிகளே, கீழ்ப்படியுங்கள்”

மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கும்படி அவர்களை வழிநடத்தத் தீத்துவுக்குச் சொல்லப்படுகிறது (2:3); அதன்பின் விரைவில், அடிமைகள் தங்கள் எஜமான்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்றும் அவருக்குச் சொல்லப்படுகிறது (2:9).

பேதுரு பவுலின் வரிசையை மாற்றுகிறார்: முதலில் அடிமை–எஜமான் உறவுகளைப் பற்றியும், பிறகு மனைவி–கணவன் உறவுகளைப் பற்றியும் பேசுகிறார். 1 பேதுரு 2:18-இல், அடிமைகள் நல்லவர்களும் சாந்தகுணமுள்ளவர்களுமான எஜமான்களுக்கு மட்டுமல்ல, அநியாயம் செய்கிறவர்களுக்கும் எல்லா மரியாதையோடும் கீழ்ப்படியும்படி சொல்லப்படுகிறார்கள்; பின்பு 3:1-இல், மனைவிகளும் அப்படியே தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று வாசிக்கிறோம். பேதுருவின் சொல்லமைப்பே இந்த அறிவுரைகளுக்கு இடையிலான தொடர்பை வலுப்படுத்துகிறது: “அடிமைகளே ... கீழ்ப்படியுங்கள் ... மனைவிகளே, அப்படியே ... கீழ்ப்படியுங்கள்...”.

இப்போது இந்த அதிகாரத்தின் முக்கிய வாதம்: மனைவிகள் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற அறிவுரையை நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் காலத்துக்கு அப்பாற்பட்ட, உலகளாவிய ஒன்றாக விளக்குகிறார்கள்; ஆனால் அடிமைமுறையைக் கடந்துவிட்ட நவீன மனிதர்களாகிய நாம், அடிமைகள் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற அதற்கு இணையான அறிவுரை உண்மையில் அந்தச் சூழ்நிலைக்கு மட்டுமே உரியதாக இருந்தது என்பதை உணர்கிறோம்!

யாரும் செவிகொடுக்காதபோது வரலாறு மீண்டும் நிகழ்கிறது; ஆகவே இந்த உட்பார்வையைச் சற்று ஆழமாக விரித்துரைக்கிறேன்.

அடிமைமுறை ஒழிப்புக்குக் கிறிஸ்தவர்கள் காட்டிய எதிர்ப்பு

தேவனுடைய நீதியைக் குறித்த உணர்வால் உந்தப்பட்ட கிறிஸ்தவ அடிமைமுறை ஒழிப்பாளர்கள், 1833-இல் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் முதன்முதலாக அடிமைமுறை என்ற அமைப்பை முறியடித்தார்கள்; பின்பு காலப்போக்கில் அடிமைகளின் விடுதலை மற்ற நாடுகளுக்கும் பரவியது. வில்லியம் வில்பர்ஃபோர்ஸ் (William Wilberforce), ஜான் வெஸ்லி (John Wesley), ஜான் நியூட்டன் (John Newton), சார்லஸ் ஃபின்னி (Charles Finney), கிரிம்கே சகோதரிகள் (the Grimké sisters), ஹாரியட் ஸ்டோவ் (Harriet Stowe), ஒலாவுடா ஈக்வியானோ (Olaudah Equiano), ஃபிரெடெரிக் டக்ளஸ் (Frederick Douglass) போன்றவர்கள் இறுதியில் அடிமைமுறை என்ற அமைப்பை மகிமையான, உறுதியான முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். சமூக மாற்றத்தின் இந்த வீரர்களைப் பற்றிச் சொல்வதில் இன்றைய கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் மகிழ்கிறார்கள்.

அதிகம் அறியப்படாதது – இப்போது அது கிறிஸ்தவர்களுக்கு வெட்கக்கேடான விஷயமாக இருப்பதால் ஒருவேளை நாம் வேண்டுமென்றே மறந்துவிடுவது – என்னவென்றால், அமெரிக்காவில் அடிமைமுறை ஒழிப்பின் மிகப் பெரிய எதிரிகள் தென் மாநிலங்களிலிருந்த கிறிஸ்தவர்களே. உண்மையில், இப்போது அமெரிக்காவின் மிகப் பெரிய சபைப்பிரிவாக இருக்கும் தென் பாப்டிஸ்டுகள் (Southern Baptists), இதே பிரச்சினையின் காரணமாக 1845-இல் வட பாப்டிஸ்டுகளிடமிருந்து பிரிந்தார்கள்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை, பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் அடிமைமுறை வேதாகமத்துக்கு ஏற்றது என்று நம்பினார்கள்; அதன் மூலம் அவர்கள் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது என்றே பொருள்கொண்டார்கள். ராபர்ட் டாப்னி (Robert Dabney), ஜே. எச். தார்ன்வெல் (J.H. Thornwell) போன்ற அமெரிக்க வேதாகம அறிஞர்கள், அடிமைகளை வைத்திருப்பதற்கு ஆதரவாக வலிமையான வேதாகமத் தற்காப்பு வாதங்களை உருவாக்கினார்கள். தம் காலத்தின் மிகச் சிறந்த சீர்திருத்த இறையியலாளரான சார்லஸ் ஹாட்ஜ் (Charles Hodge), The Biblical Case for Slavery என்ற கட்டுரையை எழுதினார்; அதில் அவர்

பின்வருமாறு வாதிட்டார்:[408]

- தேவன் அடிமைமுறையை ஏற்படுத்தினார். நோவாவின் மகனாகிய காம் அடிமையாக இருக்கும்படி சபித்ததன் மூலம்,[409] தேவனே அடிமைமுறையை நிறுவினார்.
- தேவன் அடிமைமுறையை அங்கீகரித்தார். ஆபிரகாம், தாவீது, யோபு ஆகியோருக்குக்கூட அடிமைகள் இருந்தார்கள்.
- மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் அடிமைமுறையை ஆதரித்தது. உதாரணமாக, பத்துக் கட்டளைகளில் நான்காவதிலும் பத்தாவதிலும், தேவனுடைய ஜனங்கள் அடிமைகளை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அனுமானிக்கப்படுகிறது. மேலும், வறுமையில் வாடிய யூதர்களையும் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டவர்களையும் அடிமைகளாக்க மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் அனுமதித்தது.[410]
- இயேசு ஒருபோதும் அடிமைமுறைக்கு எதிராகப் பேசவில்லை. அவர் கண்டிக்காததை அவர் அங்கீகரித்திருக்க வேண்டும்.
- அடிமைகள் தங்கள் எஜமான்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி அப்போஸ்தலர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். அவர்கள் அடிமைமுறையைக் கண்டிக்காமல் ஒழுங்குபடுத்தினார்கள்.
- சுவிசேஷத்தின் ஒரு நல்ல அம்சத்தைச் சித்தரிக்க அப்போஸ்தலர்கள் அடிமைமுறையைப் பயன்படுத்தினார்கள் – “கிறிஸ்துவின் அடிமைகளாகிய” நாம், நம்மைச் சொந்தமாக்கிக்கொண்ட எஜமானின் கட்டளைக்கு முழுவதுமாகப் பணிய வேண்டும்.

சில இறையியலாளர்கள் இந்தப் பெரும்பான்மை இறையியலாளர்களின் மனதை மாற்ற முயன்றார்கள், ஆனால் தோற்றுப்போனார்கள். உதாரணமாக, 1845-இல் நான்கு நாட்கள் நடந்த ஒரு விவாதத்தில், அடிமைமுறை ஒழிப்பாளரான ஜோனத்தன் பிளான்சார்ட் (Jonathan Blanchard) “வேதாகமத்தின் பரந்த கொள்கைகளையும்” “வேதவாக்கியங்களின் முழு வீச்சையும்” ஆராய்ந்தார். “வேதாகமத்தின் கொள்கைகள் நியாயமும் நீதியுமே” என்பது அவருக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. ஏறக்குறைய எதற்கும் ஆதரவாக வசனங்களை மேற்கோள் காட்டி, வேதாகமத்தின்

408. இந்தப் பகுதிக்கான நன்றி Kevin Giles க்கு உரியது – “What the Bible Actually Teaches on Women” இன் அதி. 8-இல்.
409. ஆதியாகமம் 9:20-27
410. லேவியராகமம் 25:39-41; 25:44-46

மேலோங்கிய சத்தியங்களுக்கு எதிரான விளக்கங்களுக்கு வந்துசேர முடியும் என்று அவர் வாதிட்டார்.

வருத்தகரமாக, வேதாகமத்தை விசுவாசித்த தென் மாநிலக் கிறிஸ்தவர்கள், தேவன் அடிமைமுறையை அங்கீகரித்தார் என்று எவ்வளவு உறுதியாக நம்பினார்கள் என்றால், அடிமைமுறையை நிலைநிறுத்தும் தங்கள் உரிமையைத் தற்காக்க, ஐந்து லட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட உயிர்களைப் பலிகொண்ட ஓர் உள்நாட்டுப் போரில் ஆயுதம் ஏந்தவும் அவர்கள் தயாராக இருந்தார்கள்! உள்நாட்டுப் போர் அமெரிக்கத் தென் பகுதியில் இனவெறிக்கு முடிவுகட்டவில்லை என்றாலும், ஒருகாலத்தில் அடிமைகளை வைத்திருந்த கிறிஸ்தவர்கள், அடிமைமுறை தவறு என்று இறுதியில் ஒப்புக்கொள்ளும் அளவுக்கு அது அவர்களைத் தாழ்த்தியது. நீதியுணர்வால் உந்தப்பட்ட, தடுக்க முடியாத கலாச்சார மாற்றம் அவர்களை மீண்டும் வேதவாக்கியங்களுக்குத் திரும்பச் செய்தது; அங்கே அவர்கள் மெதுவாக, ஆனால் உறுதியாகத் தங்கள் வழிகளின் தவறைக் கண்டார்கள். இன்று, முந்தைய "வேதாகம" வாதங்கள் எவ்வளவு அதிகமாக இருந்தாலும், சரியாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும்போது வேதாகமம் அடிமைமுறையை ஆதரிக்கவில்லை என்றும், இந்த நடைமுறை பாவமானது என்றும் ஏறக்குறைய எல்லா வேதாகம அறிஞர்களும் நம்புகிறார்கள்.

அடிமைமுறையும் ஆணாதிக்கமும்: ஓர் ஒப்பீடு

இப்போது, அடிமைமுறை எப்படி ஆணாதிக்கத்துக்கு – ஆண்களே தலைமை தாங்க வேண்டும் என்ற, நாகரிகம் தோன்றியது முதல் நிலவிவரும் அனுமானத்துக்கு – இணையாகச் செல்கிறது என்பதைப் பகுத்தறிவோம். வேதவாக்கியங்களை விளக்கும் நிரப்புக் கோட்பாட்டு முறையை ஒருவர் பின்பற்றினால், இதைப் போன்ற வாதங்களின் வரிசையை எவ்வளவு எளிதாக உருவாக்க முடியும் என்று பார்ப்போம்:[411]

- தேவன் ஆணின் அதிகாரத்தை ஏற்படுத்தினார். வீழ்ச்சிக்கு முன்பு தோட்டத்தில், தேவன் ஆதாமை ஏவாளின் தலைவனாக்கினார்.
- தேவன் ஆணின் அதிகாரத்தை அங்கீகரித்தார். தேவனுடைய ஜனங்களை வழிநடத்தியவர்கள் கோத்திரப் பிதாக்கள், கோத்திரத்

411. இந்தப் பகுதிக்கான நன்றி Kevin Giles க்கு உரியது – "What the Bible Actually Teaches on Women" இன் அதி. 8-இல்.

தாய்கள் அல்ல. இஸ்ரவேலின் வரலாற்றில் ராணிகள் அல்ல, ராஜாக்களே மேலோங்கி நிற்கிறார்கள்.

- மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் ஆணின் அதிகாரத்தை ஆதரித்தது. பிறனுடைய மனைவியையோ, கழுதையையோ, வேறு எந்த உடைமையையோ நாம் இச்சிக்கக்கூடாது என்று பத்தாவது கட்டளை சொல்கிறது. ஆசாரியர்கள் பெண்களாக அல்ல, ஆண்களாக இருக்க வேண்டும்.
- கணவனின் அதிகாரத்துக்கு எதிராக இயேசு ஒருபோதும் பேசவில்லை. அவர் கண்டிக்காததை அவர் அங்கீகரித்திருக்க வேண்டும்.
- மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி அப்போஸ்தலர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். அவர்கள் ஆணாதிக்கத்தைக் கண்டிக்காமல் ஒழுங்குபடுத்தினார்கள்.
- சுவிசேஷத்தின் ஒரு நல்ல அம்சத்தைச் சித்தரிக்க அப்போஸ்தலர்கள் கணவனின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தினார்கள்; அதில் கணவன் எஜமானாகிய கிறிஸ்துவைச் சித்தரிக்க வேண்டும், மனைவி கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிவதுபோலத் தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

அடிமைமுறைக்காகவும் ஆணாதிக்கத்துக்காகவும் வேதாகமத்திலிருந்து வாதிட முயல்வதற்கு இடையிலுள்ள குறிப்பிடத்தக்க, சிந்திக்க வைக்கும் இணைகளை உங்களால் காண முடிகிறதா? உலகின் மிகப் பெரிய சபைகூட, “மனைவிகளே, கீழ்ப்படியுங்கள்”, “அடிமைகளே, கீழ்ப்படியுங்கள்” என்ற வசனங்களுக்கு இடையிலான இணையை இப்போது அங்கீகரிக்கிறது: அடிமைமுறையை நியாயப்படுத்த எபேசியர் 6-இலுள்ள பவுலின் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்துவது, திருமணத்தில் பெண்ணின் கீழ்நிலையை நியாயப்படுத்த எபேசியர் 5-ஐப் பயன்படுத்துவதிலிருந்து எந்த விதத்திலும் வேறுபட்டதல்ல என்று 1988-இல் போப் இரண்டாம் ஜான் பால் (John Paul II) சுருக்கமாகவும் கூர்மையாகவும் வாதிட்டார்.[412]

412. Pope John Paul II, Mulieris Dignitatem, பக். 24. Barr, பக். 110-இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஆப்பிளும் ஆரஞ்சும்?

இந்த ஒற்றுமைக்கு நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலாளர்கள் எப்படிப் பதிலளிக்கிறார்கள்? "மனைவிகளே, கீழ்ப்படியுங்கள்", "அடிமைகளே, கீழ்ப்படியுங்கள்" என்ற வசனங்கள் முற்றிலும் வேறுபட்டவை – "ஆப்பிளும் ஆரஞ்சும்" (அதாவது, ஒன்றோடொன்று ஒப்பிடவே முடியாதவை) – என்று ஜார்ஜ் நைட் (George Knight) சொல்கிறார். எப்படி? முன்னணி நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலாளரான சாம் ஸ்டார்ம்ஸ் (Sam Storms) எழுதிய ஒரு கட்டுரையிலிருந்து[413] சில பகுதிகளை எடுத்துக் காட்டுகிறேன்; மனைவிகளின் கீழ்ப்படிதலை அங்கீகரித்துக்கொண்டே அடிமைமுறையைக் கண்டிக்க முடியும் என்று அவர் நம்புவதற்கு ஆறு காரணங்களை அவர் கொடுக்கிறார். அவருடைய வார்த்தைகளைச் சாய்வெழுத்திலும் மேற்கோள் குறிகளுக்குள்ளும் வைத்து, ஒவ்வொன்றாக மேற்கோள் காட்டி, ஒவ்வொன்றுக்கும் பதிலளிக்கிறேன்:

முதலாவது, "விரும்பத்தகாத உறவுகளை நிரந்தர இலட்சியங்களாக அங்கீகரிக்காமலேயே வேதாகமம் அவற்றை ஒழுங்குபடுத்துகிறது என்பது அறியப்பட்ட விஷயம் (காண்க மத்தேயு 19:8, 1 கொரிந்தியர் 6:1-8). அடிமைகளும் எஜமான்களும் ஒருவரோடொருவர் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றிய பவுலின் பரிந்துரைகள், அந்த அமைப்பு நல்லது என்று அனுமானிக்கவில்லை."

ஆக, சமூக அமைப்புகளின் நிலைக்கு இறங்கி வரத் தேவன் ஆயத்தமாயிருக்கிறார் என்பதை ஸ்டார்ம்ஸ் புரிந்துகொள்கிறார். நல்லது! ஆனால், கிரேக்க-ரோம உலகில் கலாச்சாரம் கட்டாயமாக்கிய, ஒரு paterfamilias-க்கு மனைவி கீழ்ப்படிதல் பற்றியும் சொல்லப்பட வேண்டிய வாதம் சரியாக இதுவே – வேதாகமம் அதை அங்கீகரிக்காமல் ஒழுங்குபடுத்துகிறது.

இரண்டாவது, "அடிமைமுறை என்ற அமைப்பு சிருஷ்டிப்பில் வேரூன்றியதல்ல; அது வீழ்ச்சியின் விளைவாக வந்த ஒரு திரிபு. மறுபுறம், திருமணமும் ஆணின் தலைமைத்துவமும் வீழ்ச்சிக்கு முந்திய, ஆதியில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒழுங்கின் பகுதியாகும்."

413. ஆதாரம்: www.bit.ly/2ZXK1LY

இங்கே ஸ்டார்ம்ஸ் ஆதியாகமம் 2, 3-ஐத் தவறாக விளக்கி, பின்பு ஆதியாகமம் 3:16 சிருஷ்டிப்பின் அல்ல, வீழ்ச்சியின் நேரடி விளைவு என்று சொல்லும் ஒன்றை இலட்சியமாக்குகிறார்.

மூன்றாவது, “பல சந்தர்ப்பங்களில் அடிமைமுறை கலைக்கப்படுவதற்கான விதைகள் விதைக்கப்படுகின்றன. காண்க பிலேமோன் 16, எபேசியர் 6:9. ஆனால் கணவர்களுக்கும் மனைவிகளுக்கும் இடையிலான உறவுக்கும் அதுவே நோக்கமாக இருந்தது என்று புதிய ஏற்பாட்டில் எதுவும் சொல்லவில்லை.”

இது உண்மையல்ல. கலாத்தியர் 3:28, 1 கொரிந்தியர் 7, எபேசியர் 5-இன் சரியான வாசிப்பு – குறிப்பாக ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல் பற்றிய அதன் போதனை – ஆகியவை உண்மையில் திருமணத்தில் ஆண் மேலாதிக்கம் “கலைக்கப்படுவதற்கான விதைகளே”.

நான்காவது, “மனைவி தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதைச் செல்லாததாக்க அடிமைமுறையிலிருந்து வரும் வாதம் பயன்படுத்தப்பட்டால், பிள்ளை தன் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிவதையும் அது செல்லாததாக்கிவிடாதா? எபேசியர் 5-6-இல் கணவர்கள்–மனைவிகள், பெற்றோர்–பிள்ளைகள், எஜமான்கள்–அடிமைகள் ஆகியோருக்கு இடையிலான உறவுகள் அனைத்தையும் பவுல் எப்படிக் கையாளுகிறார் என்பதைக் கவனியுங்கள்.”

ஸ்டார்ம்ஸ் தவறான சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்: பிள்ளைகள் “கட்டளைக்குப் பணிய” (obey) வேண்டும்; மனைவிகளும் அடிமைகளுமோ “கீழ்ப்படிய” (submit) வேண்டும். இது மனைவிகளையும் அடிமைகளையும் ஒரு தனித்துவமான விதத்தில் இணைக்கிறது. அந்தக் கலாச்சாரத்திலிருந்த பெற்றோரும் பிள்ளைகளும், இன்று மேற்கத்திய உலகில் நாம் வாசிப்பதைப் போலவே பெற்றோர்–பிள்ளை வசனங்களை வாசித்திருப்பார்கள் என்றும் ஸ்டார்ம்ஸ் அனுமானிப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் நம் பிள்ளைகள் வயதுவந்த பின்பும் நீண்ட காலம் தங்கள் பெற்றோரின் கட்டளைக்குப் பணிய வேண்டும் என்று நம்மில் யார் வலியுறுத்துவோம்? முதல் நூற்றாண்டு வாசகரின் காதுகளுக்கு, எபேசியர் 6, வயதுவந்த பிள்ளைகள்கூடத் தங்கள் பெற்றோரைக் கனம்பண்ணுவது மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய கட்டளைக்குப் பணிய

வேண்டும் என்று பவுல் கட்டளையிடுவதாகவே புரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கும்.[414]

ஆனால் பெற்றோர்–பிள்ளை உறவு அன்றும் இன்றும் ஒரேமாதிரியாக இருந்தாலும்கூட (அப்படி இல்லை), திருமணத்தில் பாலினத்தின் அடிப்படையிலான படிநிலை, பெற்றோர் பொறுப்பிலுள்ள தலைமுறையின் அடிப்படையிலான படிநிலையிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டது. நம் சிறு பிள்ளைகளுக்கு வாழ்க்கையையும் ஞானத்தையும் பற்றி அதிகம் தெரியாது என்ற உண்மை, சார்ந்திருப்பதும் கட்டளைக்குப் பணிவதும் அவர்களுக்குச் சிறந்ததாக இருக்கும் நிலையில் அவர்களை வைக்கிறது; ஆகவே சமத்துவக் கலாச்சாரங்களிலும்கூட இது கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. கல்வி கற்ற இரண்டு வயதுவந்தவர்களின் திருமணத்தில் இது உண்மையல்ல. பெற்றோர் பொறுப்பின் நோக்கம், நம் பிள்ளைகளைச் சார்ந்திருத்தலையும் கட்டளைக்குப் பணிதலையும் கடந்து, இறுதியில் தங்கள் சொந்தக் குடும்பத்தின் தலைவர்களாக நிற்கும்படி நகர்த்துவதே; அப்போது அவர்கள் நமக்குச் சமமானவர்களாகிறார்கள் (எபேசியர் 5:31-இல் பவுல் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுவதுபோல). ஆகவே, ஒரு பிள்ளை உயிரோடிருக்கும் காலம் முழுவதும் பெற்றோரின் தலைமையை நிரந்தரமாக்க முயல்வது தவறு. அப்படியிருக்க, நம் வாழ்க்கைத் துணைக்கு அப்படிச் செய்வது சரி என்று நாம் ஏன் இவ்வளவு உறுதியாக இருக்க வேண்டும்?

ஐந்தாவது, “அடிமைகளுக்கான பவுலின் அறிவுரைகளில், அடிமைமுறையைக் குறித்து நிரந்தரமான எந்த ஒழுக்கக் கட்டளையோ ஒழுக்க முழுமுதல் நியதியோ பயன்படுத்தப்படவில்லை.”

இங்கே ஸ்டார்ம்ஸ் முதலாவது கருத்தையே திரும்பச் சொல்கிறார். ஆனால் 1 பேதுரு 2-3-இலுள்ள வார்த்தைகளைப் பாருங்கள்: “அடிமைகளே, உங்கள் எஜமான்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள் ... மனைவிகளே, அப்படியே உங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்.” முதலாவது நிரந்தர ஒழுக்கக் கட்டளை அல்ல, இரண்டாவதோ

414. “பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோருக்கும் இடையிலான உறவு நம் சமகாலக் கலாச்சாரத்திலிருந்து முக்கியமான வழிகளில் வேறுபட்டிருந்தது. நவீன உலகில், வயதுவந்த பின் ஏதோ ஒரு கட்டத்தில், வளர்ந்த பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரிடமிருந்து சுதந்திரம் அடைவார்கள், இனி அவர்களுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கமாட்டார்கள் என்று கருதப்படுகிறது. பண்டைய உலகில் அப்படி இல்லை; அங்கே வயதுவந்த பிள்ளைகள் வயதுவந்த பின்பும் நீண்ட காலம் தங்கள் பெற்றோரின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.” (Howard Marshal, “Discovering Biblical Equality”, பக். 188.)

அப்படிப்பட்டது என்று அவர் எந்த அடிப்படையில் உறுதியாக இருக்கிறார்? அவருடைய நிலைப்பாடு முரண்பாடானது.

ஆறாவது, "ஓர் அடிமை விடுதலை பெறும் சாத்தியத்தைப் பவுல் வெளிப்படையாக எதிர்பார்த்து அங்கீகரிக்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 7:21). மனைவிகளையும் அவர்கள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதையும் குறித்து அவர் இதற்கு ஒப்பான எதையும் ஒருபோதும் சொல்லவில்லை."

அதற்குக் காரணம், அடிமைமுறையைப் போலல்லாமல், திருமணம் தேவனுடைய வடிவமைப்பின்படி ஒரே மாம்சமான உறவு.[415] அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை விரும்பத்தக்கதாக இருந்தது, ஏனெனில் அது தேவன் நியமித்த உழைப்பு என்ற அமைப்பின் மீட்பு. அதுபோலவே, ஆணாதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை, தேவன் நியமித்த திருமணம் என்ற அமைப்பின் மீட்பு. அரிஸ்டாட்டிலின் நெறிமுறைகளுக்கு எதிரான புரட்சிச் செய்தியை அனுப்பாமலேயே, அந்தக் கலாச்சாரத்தில் சாத்தியமான அளவுக்குச் சமமான திருமணத்தைக் கொண்டுவருவதே எபேசியர் 5-ஐ எழுதுவதில் பவுலின் நோக்கம்.

இவை எல்லாவற்றையும் சொல்வதன் நோக்கம் – ஜார்ஜ் நைட், சாம் ஸ்டார்ம்ஸ் ஆகியோரின் கூற்றுகளுக்கு மாறாக – இதுதான்: அடிமைமுறையும் ஆணாதிக்கமும் உண்மையிலேயே மிக மிக ஒத்தவை; அவை ஆப்பிளும் ஆரஞ்சும் அல்லவே அல்ல, மாறாக அழுகிய கனிகள், ஒரே விழுந்துபோன மரத்தில் காய்த்தவை. கணவன் தன் மனைவியை வழிநடத்த வேண்டும் என்ற அனுமானத்துக்குக் கொள்கையளவில் அடிமைமுறை மிகவும் ஒத்திருக்கிறது. நன்மையான விதத்திலோ கொடூரமான விதத்திலோ வெளிப்பட்டாலும், இரண்டு நடைமுறைகளும்

415. Jane Hooker இன்னொரு வாதத்தைச் சேர்க்கிறார்; அதை நான் Storms-இன் பட்டியலோடு சேர்க்கிறேன்: "வேதாகமக் காலத்து அடிமைமுறை நடைமுறைக்கும், அண்மைக்கால அமெரிக்க அடிமைமுறை நடைமுறைக்கும் இடையே குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் உள்ளன." (ஆதாரம்: www.bit.ly/3GNFnk9) இதன் மூலம் அவர் சொல்ல வருவது, அண்மை நூற்றாண்டுகளில் அடிமைமுறையை ஒழிக்க எழுந்த சமூக இயக்கம் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதுதான், ஆனால் முதல் நூற்றாண்டில் அடிமைமுறை அவ்வளவு மோசமாக இல்லை என்பதுபோலத் தெரிகிறது. ஆனால் முதல் நூற்றாண்டிலும் அடிமைகள் மிகக் கொடூரமாகவே நடத்தப்பட்டார்கள். அதோடு, இது முக்கியக் கருத்தையே தவறவிடுகிறது: இரண்டு சூழ்நிலைகளிலும், அடிமைமுறை என்பது பொருளாதார நோக்கங்களுக்காக ஒரு மனிதரைச் சொந்தமாக்கிக்கொள்வதே. அடிமைமுறை ஒழிப்பு, அடிமைகள் மோசமாக நடத்தப்படுவதை மட்டுமல்ல, அதன் நன்மையான நடைமுறையையும் எதிர்த்துப் போராடியது.

விழுந்துபோன உலகத்தின் விளைவே. “நன்மையான” ஆணாதிக்கத்தின் அரணாக இருந்துகொண்டே, “நன்மையான” அடிமைமுறையைக்கூடக் கண்டிப்பதில் – இன்று எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் அதைக் கண்டிக்கிறார்கள் – எந்த அர்த்தமும் இல்லை.

உண்மையில், சமூகத்தின் மேல் சுவிசேஷத்தின் நீண்டகால விளைவுகளில் ஒன்று அடிமைமுறையைக் கவிழ்ப்பது என்றால், அதே கல்லில் விழும் இன்னொரு மாங்காய் ஆணாதிக்கம். இதனால்தான், ஆப்பிரிக்க-அமெரிக்கர்களிடையே வேதாகம விளக்கம் பற்றிய ஒரு குறிப்பிடத்தக்க கட்டுரையில், கிளாரிஸ் மார்ட்டின் (Clarice Martin) உண்மையை வெளிப்படுத்தும் ஒரு கேள்வியைக் கேட்கிறார்: “கறுப்பின ஆண் பிரசங்கிகளும் இறையியலாளர்களும், அடிமைகளைப் பற்றிப் பிரசங்கிக்கும்போதும் இறையியல் சிந்திக்கும்போதும் விடுதலையளிக்கும் விளக்கமுறையையும், பெண்களைப் பற்றிப் பேசும்போது எழுத்தின்படியான விளக்கமுறையையும் எப்படிப் பயன்படுத்த முடியும்?”[416]

முந்தைய அநீதியிலிருந்து கற்கும் பாடங்கள்

அடிமைமுறைக்கும் ஆணாதிக்கத்துக்கும் இடையிலுள்ள ஒற்றுமைகளை மறுப்பதன் மூலம், நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் அமெரிக்கத் தென் பகுதியில் அடிமைமுறை ஒழிப்பை எதிர்த்த கிறிஸ்தவர்களின் தவறையே மீண்டும் செய்கிறார்கள்; தங்கள் இறையியல் கூர்மையை நம்பும் சபைகளை, இயேசுவின் சபைக்கு ஏற்படும் இரண்டாவது அவமானத்துக்குள் இழுத்துச் செல்கிறார்கள்; அதோடு, சபை தன் சொந்த மக்களில் சிலரை மதிப்பிழக்கச் செய்வதையும் நீட்டிக்கிறார்கள்.

இதை இன்னும் சோகமாக்குவது என்னவென்றால், உலகில் ஆணின் தலைமைத்துவத்துக்காக வாதிடுபவர்களில் மிகுந்த செல்வாக்குள்ளவர்கள் தென் பாப்டிஸ்டுகள் என்பதே; நான்கு அமெரிக்கச் சபைகளில் ஒன்று இந்த விசுவாசிகளின் குழுவைச் சேர்ந்தது. தங்கள் முன்னணி அறிஞர்கள் மூலமும் ஊடகங்கள் மூலமும் அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை உலகத்துக்குத் தொடர்ந்து

416. Cain Felder (ed), Stony the Road we Trod, பக். 226. Barr, அதி. 6-இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பரப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வருத்தகரமாக, கேயார்க் ஹெகல் (Georg Hegel) எச்சரித்ததுபோல, “வரலாற்றிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளும் ஒரே விஷயம், வரலாற்றிலிருந்து நாம் எதையும் கற்றுக்கொள்வதில்லை என்பதே” என்று தோன்றுகிறது.

அப்படியானால், அடிமைமுறை ஒழிப்பை எதிர்த்த கிறிஸ்தவர்களின் தோல்விகளிலிருந்து இன்றைய சபை சரியாக என்ன கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்? முதலாவது, வேதாகமம் முழுவதிலுமிருந்து வசனங்களை உள்ளடக்கிய விரிவான “அறிவார்ந்த” படைப்புகளால் உறுதியாக நம்பவைக்கப்பட்டும் – உண்மையில் முழுச் சபைப்பிரிவுகளும், வேதாகம அறிஞர்களின் முழுச் சிந்தனைப் பள்ளிகளும் அப்படி நம்பவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன – இன்னும் தவறாக இருப்பது சாத்தியமே.

இரண்டாவது, ஆயிரமாண்டுகளாக ஒரு கலாச்சாரத்தில் வேரூன்றிய கிறிஸ்தவக் கொள்கைகளின் விளைவாகவே, அந்தக் கலாச்சாரம் ஒரு நல்ல திசையில் செல்வது சாத்தியமே. உதாரணமாக, கலாத்தியர் 3:28-இலுள்ள பவுலின் மனுக்குலத்துக்கான மாக்னா கார்ட்டா, சமத்துவம் என்ற கருத்தையும் சமூகப் படிநிலைகளின் முடிவையும் வரலாற்றில் யாராவது இவ்வளவு வலிமையாக வெளிப்படுத்திய முதல் தருணம். சமூகம் அடிமைமுறையையும் ஆண் மேலாதிக்கத்தையும் கவிழ்த்ததற்கு உண்மையில் இந்த வேதப்பகுதிக்கே நாம் எவ்வளவு கடன்பட்டிருக்கிறோம்? சமூகத்தில் சுவிசேஷத்தின் செல்வாக்குக்கு எதிர்வினையாற்றுவதற்குப் பதிலாக, சபை அதைத் தன்னுடையது என்று உரிமைகோரிக் கொண்டாட வேண்டும், அதைத் தாக்கக்கூடாது.

மூன்றாவது, சமூகத்தின் கண்டுபிடிப்புகளும் முன்னேற்றங்களும் வேதவாக்கியங்களின் நீண்டகால விளக்கத்துக்குச் சவால் விடுவது சாத்தியமே. உலகம் தட்டையானது என்றோ, பூமியே பிரபஞ்சத்தின் மையம் என்றோ பெரும்பாலான மக்கள் நினைத்தபோது, அதை ஆதரிக்கச் சபையிடம் வேதவசனங்கள் இருந்தன. அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் இதை மறுத்தபோது, வேதாகமத்தைப் புதிய வழிகளில் வாசிக்கவும், தொடக்கத்திலிருந்தே அதில் இருந்ததைக் காணவும் அது நமக்கு ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்தது. தொழிற்புரட்சியும், பின்னர் பெண் விடுதலை இயக்கமாக மாறவிருந்தவற்றின் முதல் அலைகளும் மேற்கத்திய உலகம் முழுவதும் பரவியபோது, வரலாற்றில் முதன்முறையாகப் பெண்கள் ஆண்களுக்கு இணையான தங்கள்

அறிவுத்திறனையும் ஆற்றலையும் காட்ட வாய்ப்புப் பெற்றார்கள். இதை ஓர் அச்சுறுத்தலாகப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக, உண்மையில் இது வேதவாக்கியங்களுக்கே மீண்டும் சென்று இந்தக் கேள்வியைக் கேட்க நமக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு: இவ்வளவு காலமும் நாம் எதைத் தவறவிட்டுக்கொண்டிருந்தோம்?

நான்காவது, விளக்கத்தில் பொதுவாக நிகழும் தவறுகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் விளக்க முழு வேதாகமமும் தேவை. தாங்களே தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஆதார வசனங்களை ஒன்றுசேர்த்துக் கோர்ப்பது மிக எளிது. வேதாகமப் புத்தகங்கள் நமக்காக எழுதப்பட்டவை என்றாலும், நம்மை நோக்கி எழுதப்படவில்லை என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது. காலத்துக்கு அப்பாற்பட்ட செய்தியைக் கண்டறிந்து அதை நம் நாளுக்கும் சூழலுக்கும் பொருத்துவதற்கு முன்பு, அந்த வேதப்பகுதி யாருக்கு எழுதப்பட்டதோ அவர்களுடைய வரலாற்றுச் சூழலில் நாம் கட்டாயம் மூழ்கித் திளைக்க வேண்டும்.

ஐந்தாவது, சுயநலமும் கூட்டுச் சிந்தனையும் (groupthink) வேதவாக்கியங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட விதத்தில் வாசிக்கும்படி வலிமையான சார்புநிலையை உண்டாக்கக்கூடும். (இந்த விஷயம் பற்றி மேலும் அறியப் பின்னிணைப்பு 6-ஐக் காண்க.) பொதுவான விதியாக, மனிதர்கள் (கிறிஸ்தவர்களும்கூட) தங்கள் இடத்தையோ சிறப்புரிமையையோ அச்சுறுத்தும் எதையும் எதிர்க்கிறார்கள். 1800 களில் இறையியல் விவாதங்களில் அடிமைகளை வைத்திருந்த இறையியலாளர்களின் குரலே மிக உரத்ததாக இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமா? நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகள், ஊழியங்கள், கல்லூரிகளில் போதகர்களாக, தலைவர்களாக, பேராசிரியர்களாகத் தங்கள் வேலையையும் நற்பெயரையும் இழக்கக்கூடியவர்களின் குரல்களே இன்று இந்தப் பிரச்சினையில் மிக மேலோங்கிய குரல்களாக இருக்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமா?

ஆறாவது, வேதாகமத்தை விளக்க முழுச் சபையும் தேவை. உங்களிலிருந்து வேறுவிதமாகப் பார்க்கும் சபையின் பகுதிகளைப் புறக்கணிப்பதோ இழிவுபடுத்துவதோ ஒருபோதும் ஞானமல்ல. வேதவாக்கியங்களை உண்மையாக நேசிக்கும் மக்களை “கலாச்சாரத்துக்குச் சரணடைந்தவர்கள்” என்றோ “தாராளவாதிகள்”

என்றோ அழைப்பது, தேவனுடைய சத்தத்துக்கு உங்கள் காதுகளை அடைத்துக்கொள்வதன் ஒரு வடிவமாக இருக்கலாம். வேதவாக்கியங்களைக் குறித்து "தாழ்ந்த பார்வை" உள்ளவர்கள் என்று நீங்கள் ஒதுக்கித்தள்ளும் மக்கள், அதன் சில பகுதிகளை உங்களைவிட மிகச் சிறப்பாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கலாம்.

இறுதியாக, பரந்த கலாச்சாரம் சீர்கெட்ட கலாச்சார நடைமுறைகளைக் கைவிடும்போதும் அவற்றைப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பது, சமூகத்தில் சபையின் நம்பகத்தன்மைக்குக் குறிப்பாகத் தீங்கானது. ஆணாதிக்கத்தின் அரணாகத் தொடர்ந்து இருப்பது, அடிமைமுறைக்காக வாதிட வேதாகமத்தைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதைப் போலவே சபை தன்னைத்தானே அழித்துக்கொள்வதாகும் என்பது என் கருத்து. கலாச்சாரமும் சபையும் அடிமைமுறை ஏற்கத்தக்கது என்று ஏறக்குறைய ஒப்புக்கொண்டிருந்த நூற்றாண்டுகளில், சபை அதன் மிக நன்மையான வடிவத்தையே பரிந்துரைத்தபோதும், அதோடு ஒத்துப்போவது சபையின் நற்பெயருக்கு அதிகச் சேதத்தை உண்டாக்கவில்லை. ஆனால், மேற்கத்திய உலகிலுள்ள ஒரு நவீனக் கிறிஸ்தவக் குடும்பம், வேதாகம அடிப்படையில் அந்த நடைமுறைக்குச் சம்மதித்த இரண்டு அடிமைகளை வைத்துக்கொண்டு "தேவனுடைய கட்டளைக்குப் பணிய" தீர்மானித்தால், அது எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று கற்பனை செய்து பாருங்கள்?

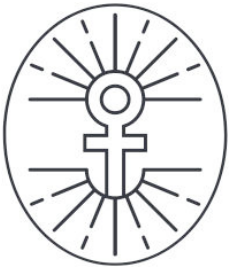
அதுபோலவே, "[ஆண்] பலமுள்ளவனாகவும் செயலூக்கமுள்ளவனாகவும் இருக்க வேண்டும்; [பெண்] பலவீனமானவளாகவும் செயலற்றவளாகவும் இருக்க வேண்டும்; ஒருவரிடம் அதிகாரமும் மனவுறுதியும் இரண்டும் இருக்க வேண்டும்; மற்றவர் சிறிதளவு எதிர்ப்பைக் காட்டினாலே போதும்" என்று ழான்-ழாக் ரூசோ (Jean-Jacques Rousseau) வெளிப்படுத்திய கலாச்சார நம்பிக்கையோடு சபை உடன்பட்டிருந்தவரை,[417] ஆணாதிக்கத்தோடு ஒத்துப்போவது சபையின் நற்பெயருக்கு அவ்வளவு தீங்கானதாக இருக்கவில்லை. ஆனால் இப்போது நம் சமூகம், பெண்ணின் கீழ்நிலையின் "கொடூரங்களை" மையமாகக் கொண்டு, விருதுகள் வென்ற The Handmaid's Tale என்ற முழுத் தொலைக்காட்சித் தொடரையே உருவாக்கியிருக்கும்போது, நம் மகள்களைத் தங்கள் கணவர்களின்

417. Jean Jacques Rousseau, Emile or On Education (1762). Barr, அதி. 6-இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது

ஒருதலைப்பட்சமான அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்படியும்படி நாம் போதித்து, போதிக்கும் வரமும் தலைமைத்துவ வரமும் உள்ள பெண்கள் போதிப்பதையும் தலைமை தாங்குவதையும் தடைசெய்தால், சபையாகிய நாம் அடிமைகளை வைத்திருக்கும் அந்தக் கற்பனையான நவீனக் குடும்பத்திலிருந்து அதிகம் வேறுபட்டவர்களாகத் தெரியமாட்டோம்.[418]

இன்னும் நெருக்கமான திருமணத்தை அறுவடை செய்வதற்கும் மேலாக, விசுவாசிகள் பெண்களைச் சமமாக்குவதை வீட்டுக்கு அப்பால் சபைக்கும் சமூகத்துக்கும் விரிவாக்கினால், நம் கலாச்சாரத்தில் நம் சுவிசேஷத்துக்கு அதிக நம்பகத்தன்மையையும் அறுவடை செய்வோம். நம் சக குடிமக்கள் மறந்துவிட்டதும், நாம் அவர்களுக்கு நினைவூட்டக்கூடியதும் இதுதான்: நம் கலாச்சாரம் இன்று பெண்களை உயர்த்துவது, மனித மாண்பை அருளும் நம் சொந்தச் சுவிசேஷத்தின் மெதுவாக ஊறிப் பரவும் செல்வாக்கிலும், தேவனுடைய அன்பும் நியாயமுமான குணத்தைப் பற்றிய அறிவிலும் வரலாற்று ரீதியாக வேரூன்றியிருக்கிறது – ஏனெனில், மிக மிக நீண்ட காலமாகவே, தேவன் எந்த நிரப்புக் கோட்பாட்டுக் கட்டுப்பாடுகளையும் பற்றி ஆனந்தமாக அறியாதவராக இருந்து, பெண்களை அவர்களுடைய வரங்களில் முழுமையாகப் பறக்கும்படி எழுப்பி வருகிறார்; ஆண்களை வல்லமையாக வழிநடத்தவும் அவர்களுக்குப் போதிக்கவும் அவர்களைப் பயன்படுத்துவதும் இதில் அடங்கும்.

418. John Stackhouse “Finally Feminist” (பக். 56) இல் இன்னும் கூர்மையாகச் சொல்கிறார்: “புதிய ஏற்பாட்டுச் சூழலிலும், நம் நாளின் நவீனச் சமூகத்தைத் தவிர உலகின் எல்லா இடங்களிலும் இருந்ததுபோல, சமூகம் ஆணாதிக்கமாக இருந்தபோது, சபை அதோடு ஒத்துப்போவதன் மூலம் இடறலைத் தவிர்த்தது. ஆனால் இப்போது நவீனச் சமூகம் குறைந்தபட்சம் அதிகாரப்பூர்வமாகவாவது சமத்துவமானதாக இருக்கும்போது, இடறல் என்னவென்றால், சபை சமூகத்தோடு ஒத்துப்போகவில்லை; தன்னிச்சையான பாலினக் கோடு இல்லாமல், பெண்களும் ஆண்களும் தங்கள் வரத்துக்கும் அழைப்புக்கும் ஏற்றபடி சேவை செய்ய அனுமதிக்கும் முன்னெப்போதும் இல்லாத சுதந்திரத்தில் சபை மகிழ்ச்சியடையவில்லை. இந்த இடறல், மற்றவர்களுக்குச் சுவிசேஷம் அறிவிப்பதையும், ஏற்கெனவே மனந்திரும்பியவர்களைத் ... தக்கவைத்து வளர்ப்பதையும் தடுக்கிறது. ... இந்தச் சமூகத்தில் சபைகள் ஆணாதிக்கத்தைத் தொடர்வது, [பலருடைய] வழியில் ஒரு மத இடறலை வைக்கிறது.”

மூன்றாம் பகுதி

பெண்களின் ஊழியம்

10

பழைய ஏற்பாட்டில் வல்லமையுள்ள பெண்கள்

“தேவனுடைய ஜனங்களுக்குத் தலைவியாகத் தெபொராளைப் பயன்படுத்துவது கர்த்தருடைய சித்தமாயிருந்தது ... தலைமைத்துவத்தில் பெண்களும் ஆண்களைப் போலவே திறமையானவர்கள் என்பதைக் காட்டுவதற்காகவே.” நைஜே குப்தா (Nijay Gupta)[419]

வீழ்ச்சியடைந்த நிலையில் “ஆதாம் ஏவாளை ஆளுவான்” என்று தேவன் சொன்ன பிறகு, மனுக்குலம் தோட்டத்திலிருந்து தலைதெறிக்க வெளியே, காட்டு உலகத்துக்குள் தள்ளப்படுகிறது. தேவனுடைய இருண்ட முன்னறிவிப்புக்கு ஏற்றபடியே, எங்கே பார்த்தாலும் ஆண்கள் மட்டுமே அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள். பலதார மணமும் நச்சுத்தன்மையுள்ள ஆண்மையும் ஆணாதிக்கம் வளரும் அதே மண்ணில்தான் வளர்கின்றன என்பது தெளிவு. ஏனெனில் மனுக்குலத்தின் கதை தொடங்கிச் சில பக்கங்களிலேயே காயீன் ஆபேலோடு போட்டியிடுகிறான்; எல்லாருக்கும் மேலானவனாக இல்லாமல் இருப்பதைவிடக் கொலை செய்வதையே அவன் விரும்புகிறான். விரைவில் லாமேக்கு ஒரு மனைவியை மட்டுமல்ல, இரண்டு மனைவிகளை எடுத்துக்கொள்கிறான்; தன்னை வெறுமனே காயப்படுத்தின ஒரு மனிதனைத் தான் கொன்றுவிட்டதாகப் பெருமை பேசுகிறான்.

பழைய ஏற்பாட்டின் மீதிப் பக்கங்களைப் புரட்டிப் பாருங்கள்; பொது வாழ்க்கையில் ஆண்களே தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். நீதிமொழிகள் 31-இல் வரும் மனைவியின் கணவன் பகலில் “தேசத்து

419. www.bit.ly/3BFrpwV

மூப்பர்களோடே உட்கார்ந்திருக்கிறான்”[420]; பிறகு வீட்டுக்கு வந்த பின்பும் அநேகமாக அவனே அதிகாரத்தில் இருக்கிறான். ஏனெனில் பண்டைய எபிரெயச் சமுதாயம் கூட்டுக்குடும்பத்தை மையமாகக் கொண்டிருந்தது; அதில் ஓர் ஆண் தன் சந்ததியையும், உறவினர்களையும், அடிமைகளையும், தன் மனைவியையும் – அல்லது மனைவிகளையும் (ஆதியாகமத்திலுள்ள மனைவிகளுக்கிடையேயான போட்டியின் கதைகள் காட்டுவது போல) – வழிநடத்துகிறான்.[421]

பிறகு குலத்தந்தையின் பெயர் அவனுடைய மகன்களில் தொடர்ந்து வாழ்கிறது; ஆனால் அவர்களுடைய தாயின் பெயரோ அவள் திருமணம் செய்யப்பட்ட நாளிலேயே புதைக்கப்பட்டுவிடுகிறது. மகள்கள் தாழ்ந்த அந்தஸ்துள்ளவர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் தங்கள் கணவனுடைய குடும்பத்துக்குள் வெறுமனே கரைந்துவிடுகிறார்கள். ஒரு பெண்ணின் முதன்மையான பங்கு “பலுகுவது”; அதற்கு மாறாக, சந்ததியைப் பெற இயலாமையே அவளுடைய மிகத் துயரமான தோல்வியாகக் கருதப்படுகிறது.[422] அதோடு, சட்டமும் வழக்கமும் பெண்களை மூச்சுத்திணற வைக்கும் இறுக்கமான உறையைப் போலச் சுற்றியிருக்கின்றன. வயதுவந்த பெண்கள்கூடச் சிறுவர்களாகவே கருதப்படுகிறார்கள்; அவர்கள் ஓர் ஆண் பாதுகாவலனின் கீழ் வாழ்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், அவள் தேவனுக்குச் செய்த பொருத்தனைகளையும், அவன் அவளுக்குச் செய்த வாக்குறுதிகளையும் தன் விருப்பப்படி எப்போது வேண்டுமானாலும் செல்லாததாக்கும் அதிகாரம் அவளுடைய கணவனுக்கு இருக்கிறது.[423]

ஆயினும், கதை விரிவடையும்போது, தேவன் மேசியாவுக்கு முந்தைய தம்முடைய ஜனங்களுக்குள்ளே ஆணாதிக்க நெறிகளைப் பலமுறை கடந்து சென்று, ஒரு பெண்ணை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஓர் இடத்துக்கோ தலைமைப் பொறுப்புக்கோ உயர்த்துகிறார். இந்த அதிகாரத்தில் நாம் கண்டுகொள்ளப்போவது போல, வீழ்ச்சியடைந்த சமுதாயம் பெண்களுக்கு எந்தப் “பங்குகளை” விதித்திருந்தாலும், அதையே தாமும் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற எந்தக் கடப்பாட்டையும் தேவன் உணரவில்லை என்பது தெளிவு. ezer kenegdos ஆகப்

420. நீதிமொழிகள் 31:23
421. உதாரணமாக, ஆபிரகாம், யாக்கோபு, காலேப், தாவீது, சாலொமோன், கிதியோன் ஆகிய அனைவருக்கும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மனைவிகள் இருக்கிறார்கள்.
422. காண்க: யாத்திராகமம் 23:25-26; 1 சாமுவேல் 1:1-2:10; யோபு 24:21; சங்கீதம் 113:9.
423. எண்ணாகமம் 30:3-16, உபாகமம் 24:1-4

பணியாற்றினார்கள் என்று நாம் சொல்லக்கூடிய இத்தகைய பெண்கள் சிலரைச் சந்திப்போம் – வழிநடத்தவும், விடுவிக்கவும், போதிக்கவும், தேவைப்பட்டால் ஆண்களை எதிர்த்து நிற்கவும் வல்லமையுள்ள பெண்கள்.

சிப்பிராளும் பூவாளும்: கொடுங்கோல் ஆட்சியை எதிர்த்து நின்றவர்கள்

பெற்றோர் தங்கள் எதிர்காலத்தை மகன்கள் மூலம் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்காகத் தங்கள் பெண் சிசுக்களைக் கொல்வது சாதாரணமாயிருந்த பண்டைய உலகத்தில், எகிப்திய பார்வோன் ஒருவன் தன் அடிமை ஜனத்தின் ஆண் குழந்தைகளைக் கொல்லும்படி மருத்துவச்சிகளுக்குக் கட்டளையிடுகிறான்: "நீங்கள் எபிரெய ஸ்திரீகளுக்குப் பிரசவம் பார்க்கும்போது, பிரசவ ஆசனத்தில் பிறப்பது ஆண்பிள்ளை என்று கண்டால் அதைக் கொன்றுபோடுங்கள்; பெண்பிள்ளையானால் உயிரோடிருக்கட்டும்."[424] எபிரெயர்களின் எதிர்காலத்தைப் பலவீனப்படுத்துவதே அவனுடைய திட்டம். யூதப் பெண் பிள்ளைகள் வளர்ந்த பின் அவர்களைத் திருமணம் செய்ய ஆண்கள் யாரும் இல்லாவிட்டால், அவர்கள் எகிப்திய ஆண்களையே மணந்து எகிப்தியக் கலாச்சாரத்தோடு கலந்துவிடுவார்கள். குறைந்தபட்சம் திட்டம் அதுதான். ஆனால் அப்போது, சிப்பிராள், பூவாள் என்ற இரண்டு யூத மருத்துவச்சிகள் தங்கள் சொந்த உயிரைப் பணயம் வைத்து, பூமியிலேயே மிக வல்லமையுள்ள மனிதர்களில் ஒருவனுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கிறார்கள்; ஒரு தீய ஆட்சிக்கு எதிரான எதிர்ப்பின் மிகப் பழைய அறியப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகளில் ஒன்றாக ஆகிறார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் குழந்தை மோசேயின் உயிரைக் காப்பாற்றுகிறார்கள்; அவர் எண்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தேவனுடைய ஜனங்களை விடுதலையாக்குவார்.

வலிமையான துணைகளாகவும், ஆண்களின் பாதுகாவலர்களாகவும் பங்காளிகளாகவும், ஒடுக்கும் ஆண்களை எதிர்த்து நிற்பவர்களாகவும் அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகளுக்காக, இந்த இரண்டு ezer kenegdos-க்கும் தேவன் என்ன செய்கிறார்? "இதினிமித்தம் தேவன் மருத்துவச்சிகளுக்குத் தயவு செய்தார்; ஜனங்கள் பெருகி மிகவும்

424. யாத்திராகமம் 1:16

பலத்துப்போனார்கள். மருத்துவச்சிகள் தேவனுக்குப் பயந்தபடியினால், அவர்களுக்குக் குடும்பங்களை உண்டாக்கினார்”[425] என்று நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மிரியாம்: தலைவியும் அறிவிப்பாளரும்

குழந்தை மோசே பிறந்த சிறிது காலத்திலேயே, அவருடைய அக்காள் மிரியாம் அவருடைய ezer kenegdo-ஆக இருக்கும் பொறுப்பை மருத்துவச்சிகளிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கிறார்: ஒரு பேழையில் அவரை நைல் நதிக்குள் தள்ளிவிட்டு அவருடைய உயிரைக் காப்பாற்றுகிறார். அவருடைய பாதுகாப்புக்காக மிரியாம் ஏறெடுத்த ஜெபங்களுக்குத் தேவன் பதிலளிக்கிறார்: ஒருவிதத்தில் தானும் ஒரு ezer kenegdo ஆகிய பார்வோனின் குமாரத்தி அவரைக் கண்டெடுத்து அரண்மனைக்குக் கொண்டுபோகிறாள்; அப்படிச் செய்வதன் மூலம் அவரை எகிப்தின் சிங்காசனத்துக்குரிய வரிசையில் நிறுத்துகிறாள்.

பல பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு, இஸ்ரவேலரை அவர்களுடைய விடுதலைக்கு நேராக வழிநடத்தத் தேவன் மோசேயைத் தெரிந்துகொள்கிறார்; ஆனால் அவரை ஒருவிதமான சிறிய தலைமைக் குழுவுக்குள் வைக்கிறார். இதை நாம் அறிவோம்; ஏனெனில் மோசேயோடுகூட இஸ்ரவேலின் விடுதலையாளர்களாகவும் தலைவர்களாகவும் இருக்கும்படி தேவன் ஆரோனையும் மிரியாமையும் அழைக்கிறார். மிகப் பிற்காலத்துத் தீர்க்கதரிசியான மீகாவின் மூலம் தேவன் யாத்திராகமத்தைத் திரும்பிப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்: “நான் உன்னை எகிப்து தேசத்திலிருந்து வரப்பண்ணி, அடிமைத்தன வீட்டிலிருந்து உன்னை மீட்டுக்கொண்டு, உனக்கு முன்பாக மோசேயையும், ஆரோனையும், மிரியாமையும் அனுப்பினேன்.”[426]

மிரியாம் தீர்க்கதரிசனத் தலைமையை வழங்குகிறார். மோசேயைப் போலவே, அவரும் “தீர்க்கதரிசினி” என்று அழைக்கப்படுகிறார்.[427] இப்போது மூடப்பட்டுவிட்ட செங்கடலின் வழியின் மறுகரையில், அவர் இஸ்ரவேல் பெண்களைத் துதியின் பாடலிலும் நடனத்திலும்

425. யாத்திராகமம் 1:20-21
426. மீகா 6:4. சில வேளைகளில் “உனக்கு முன்னால்” என்று மொழிபெயர்க்கப்படும் சொற்றொடருக்கு, “உன்னை வழிநடத்தும்படி” என்ற பொருளில் “உன் முன்பாக” என்பதே சொல்லர்த்தமான அர்த்தம்.
427. யாத்திராகமம் 15:20

வழிநடத்துகிறார்.[428] வேதவாக்கியமாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள அவருடைய வெற்றிப் பிரசங்கப்-பாடல், ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பிற்காலத்தில் வரவிருந்த சபையின் சுவிசேஷத்துக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்கிறது. மிரியாமின் பாடல் வரிகளும் நம்முடைய சுவிசேஷமும், நாம் தனியாகத் தோற்கடிக்க முடியாத அளவுக்கு வல்லமையுள்ள ஒரு எதிரியிடமிருந்து நம்மை மீட்டு, அடிமைத்தனத்திலிருந்து வாக்குத்தத்த தேசத்துக்குள் நம்மைக் கொண்டுசெல்லும் தேவனுடைய நன்மையையும் ராஜரீகத்தையும் அறிவிக்கின்றன. இயேசுவின் ராஜரீக இரட்சிப்பின் சுவிசேஷத்தைப் பிற்காலத்தில் அறிவிக்கவிருந்த எல்லாப் பெண்களையும்கூட மிரியாமின் அறிவிப்பு சுட்டிக்காட்டுகிறது. இதை நாம் அறிவோம்; ஏனெனில் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு சங்கீதக்காரர், மிரியாமையும் அவருடைய தோழிகளையும் பிற்கால ஆராதனைத் தலைவர்கள், சுவிசேஷப் பிரசங்கிகள் அனைவருக்கும் முன்னதாக நாட்டப்பட்ட ஒரு வழிகாட்டிக் கல்லாகக் கருதுகிறார்: “கர்த்தர் வார்த்தையை அருளினார்; அதைப் பிரசித்தப்படுத்தும் ஸ்திரீகள் பெரிய கூட்டமாயிருக்கிறார்கள்.”[429]

ஓர் எச்சரிக்கை வார்த்தை: தேவனுடைய ஜனங்களின் சுக்கானிலும் பிரசங்க மேடையிலும் இன்னும் அதிகமான பெண்கள் நிற்கும் ஒரு நாளுக்காக ஏங்கும் நம்மில் சிலர், ஆண் தலைவர்கள் திரும்பத் திரும்ப விழுந்துகொண்டிருக்கும் பொதுவான சோதனைகளை அவர்கள் எளிதாக மேற்கொண்டுவிடுவார்கள் என்று அப்பாவித்தனமாகக் கற்பனை செய்யக்கூடாது. இதை நான் சொல்லக் காரணம்: தன் செல்வாக்கின் உச்சத்தில் இருக்கும்போது, மிரியாம் ஒரு போட்டி மனப்பான்மையால் இழுக்கப்படுகிறார். அவர் மோசேயை நியாயமில்லாமல் குறைகூறும்போது, பாளயத்துக்கு வெளியே ஏழு நாள் குஷ்டரோகத்தால் அவதிப்படுகிறார்; அவர் வழிநடத்தும்படி அழைக்கப்பட்டிருந்த ஜனங்களோ, அவர் குணமாகும்வரை காத்திருக்க வேண்டியதால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.[430] இந்தத் தார்மீகத் தடுமாற்றம் இருந்தபோதிலும், தேவனுடைய இரக்கம் அவருக்குக் காட்டப்படுகிறது;

428. யாத்திராகமம் 15:20-21
429. சங்கீதம் 68:11
430. எண்ணாகமம் 12:1-15. தெளிவாகச் சொல்வதானால், ஆணின் அதிகாரத்தைத் தாண்டிச் சென்றதன் மூலம் மிரியாம் பாவம் செய்தார் என்று உரைப்பகுதி எங்கும் சொல்லவில்லை. மோசேயின் அந்தஸ்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியதன் மூலமே அவரும் ஆரோனும் வழிதவறினார்கள்.

பிற்காலத்தில் அவர் மரித்தபோது, தேவனுடைய ஜனங்கள் அவரை அன்போடு நினைவுகூருகிறார்கள்.[431]

உல்தாள்: தீர்க்கதரிசினி

யூதர்களின் மிஷ்னா எபிரெய வேதாகமத்தின் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறது: "நாற்பத்தெட்டுத் தீர்க்கதரிசிகளும் ஏழு தீர்க்கதரிசினிகளும் இஸ்ரவேலில் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார்கள்."[432] மிரியாம், தெபொராள் (விரைவில் நாம் கண்டுகொள்வது போல) இருவருடைய தீர்க்கதரிசன ஊழியங்களும் பொதுத் தலைமைப் பொறுப்புகளோடு இணைந்திருந்தன. ஏசாயா ஒரு தீர்க்கதரிசினியைத் திருமணம் செய்கிறார்.[433] இப்போது தீர்க்கதரிசினியாகிய உல்தாளைச் சந்திப்போம்.

இஸ்ரவேலின் ராஜாக்களின் காலத்தில், இளம் ராஜாவாகிய யோசியா, தன் ஜனங்களின் ஆவிக்குரிய உயிர்த்துடிப்புக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, தன் ராஜ்யத்தின் ஆவிக்குரிய ஆரோக்கியத்தைக் கெடுக்கக்கூடியவற்றைக் களைந்தெடுப்பதன் மூலம், தனக்கு முன்னிருந்த பல ராஜாக்களைவிட ஆவிக்குரிய விதத்தில் மேன்மையானவர் என்று தம்மைக் காட்டுகிறார். தன் தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவரை அழைத்து ஒரு ராஜா "கர்த்தரிடத்தில் விசாரிப்பது" வழக்கமாயிருந்தது. ஆகவே, தன் சார்பாகத் தேவனுடைய சித்தத்தை அறியும்படி அவர் பிரதான ஆசாரியனுக்கும் மற்றத் தலைவர்களுக்கும் சொல்லும்போது, தங்களுக்கு மிக அதிகமாக உதவக்கூடும் என்று அவர்கள் நம்பிய தீர்க்கதரிசியிடம் அவர்கள் போகிறார்கள்.

சுவாரஸ்யமாக, அவர்கள் யோசியா ராஜாவின் சமகாலத்தவர்களான எரேமியாவிடமோ செப்பனியாவிடமோ போகவில்லை; மாறாக

431. அவருடைய தலைமைத்துவத்தைப் பற்றிய மீகாவின் நினைவுகூருதலைத் தவிர, தோராவின் வேதபாரகர்கள் அவருடைய மரணத்தைப் பதிவுசெய்து, வம்ச அட்டவணைகளிலும் அவரைச் சேர்க்கிறார்கள். (எண்ணாகமம் 20:1; 26:59, 1 நாளாகமம் 6:3)
432. 6 Meg. 14a Bar. Kevin Giles, What the Bible Actually Teaches on Women (பக். 75) இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.
433. ஏசாயா 8:3. பெண்களாயிருந்த சில கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளும் இருந்தார்கள். பதிவுக்காகச் சொல்கிறேன்: அவர்களுடைய பாவம் ஆணின் அதிகார எல்லைகளைத் தாண்டியது அல்ல, தேவன் உண்மையில் சொல்லிக்கொண்டிருந்ததற்கு முரணாகப் பேசியதே. (எசேக்கியேல் 13:17-24)

உல்தாளையே தேடிப் போகிறார்கள். அவருடைய ஊழியப் பதிவில் எது அவரைப் பரிந்துரைத்தது என்று நமக்குத் தெரியாது; ஆனால் பரலோகத்தோடு அவருக்கு நேரடித் தொடர்பு இருந்ததற்காக அவர் அறியப்பட்டிருந்தார் என்று நாம் ஊகிக்கலாம். ஆலயத்தில் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்த ஒரு "வஸ்திரசாலைக்காரனின்" மனைவி அவர்; ஆகவே அவருடைய தீர்க்கதரிசன நற்பெயருக்குப் பின்புலமாக இருந்தது ஒரு பிரபலமான மனிதரோடு அவருக்கு இருந்த திருமணமாக இருக்க முடியாது.

அவர் யோசியாவின் சார்பாகத் தேவனைத் தேடுகிறார்; பிறகு வார்த்தைகளைச் சுற்றிவளைக்காமல் தேவனுக்காகப் பேசுகிறார்: தேசத்தின் விக்கிரகாராதனையைக் கண்டிக்கிறார், சீக்கிரத்தில் வரவிருக்கும் அழிவை அறிவிக்கிறார், யோசியாவின் இருதயத்தைப் புகழ்கிறார்; அந்தப் பேரழிவைக் காணாதபடி அவர் காக்கப்படுவார் என்றும் சொல்லுகிறார். அவருடைய வார்த்தைகள் எவ்வளவு கூர்மையானவையாக இருந்தன என்றால், யோசியா "சிறியவர்முதல் பெரியவர்மட்டும்" எல்லாரையும் கூட்டிச் சேர்த்து, தேவனுடைய வார்த்தையை அவர்களுக்கு வாசித்து, அந்நிய தெய்வங்களின் பலிபீடங்களை அழித்து, இஸ்ரவேலின் வரலாற்றிலேயே ஒருவேளை மிகப் பெரிய எழுப்புதலாக இருக்கக்கூடிய ஒன்றில் தேவனுடைய ஜனங்களை வழிநடத்துகிறார்.[434] போகிற போக்கில் இதைக் கவனிக்கிறோம்: உல்தாள் ஆண் தீர்க்கதரிசிகளிலிருந்து வேறுவிதமாகச் செயல்பட்டதாகவோ, வேறுவிதமாக நடத்தப்பட்டதாகவோ கதையில் எதுவும் காட்டவில்லை.

தேவனுடைய நோக்கங்களுக்குப் பணிசெய்த ராஜஸ்திரீகள்

இஸ்ரவேலின் அரசியல் தலைவர்களில் (அதாவது ராஜாக்களில்) பெரும்பாலோர் ஆண்கள் என்ற உண்மையைப் பெரிதுபடுத்தி, இது ஒரு பொதுவான நியதியாக ஆணின் அதிகாரத்துக்குத் தேவன் கொடுத்த அங்கீகாரம் என்று வாதிடும் பல நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களின் எழுத்துகளை நான் வாசித்திருக்கிறேன். ஆனால் ஆணாதிக்க உலகில் ராஜபதவி ஆணுக்குரியது என்பது தானாகவே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட

434. 2 இராஜாக்கள் 22:11-23:25

ஒன்று என்ற உண்மையை அது கவனிக்கத் தவறுகிறது. மிக அபூர்வமான சூழ்நிலைகளில் மட்டுமே – பொதுவாகக் கணவன் இறந்து, அவளுக்கு மகன் இல்லாதபோது – ஒரு ராணி தனி ஆட்சியாளராக எழும்புவாள். ராஜபதவி குறித்து இஸ்ரவேலர் தங்கள் அயலிலிருந்த பண்டைய தேசங்களின் நெறிகளையே பின்பற்றினார்கள். ஏனெனில், நினைவிருக்கிறதா, தங்கள் முதல் ராஜாவைப் பெறுவதற்கு முன் – அந்த எண்ணம் அவர்களுடைய ஒடுக்குதலுக்கே வழிநடத்தும் என்று தேவன் அறிந்திருந்தார் – அவர்கள் கெஞ்சிக் கேட்ட துல்லியமான விண்ணப்பம் இதுதான்: "எங்களுக்கு ஒரு ராஜா வேண்டும் ... சகல ஜாதிகளையும்போல நாங்களும் இருப்போம்."[435]

ஆகவே பெரும்பாலும் ஆண் மன்னர்களே ஆண்டார்கள். ஆனால் சில பெண்களும் இருந்தார்கள். இஸ்ரவேலின் வரலாற்றில் புகழப்படும் வல்லமையுள்ள சில ராஜஸ்திரீகள் இருக்கிறார்கள். யூத ராஜஸ்திரீகளில் மிகப் பிரபலமானவர் எஸ்தர் ராணி; அவர் அந்தப் பதவியில் இருந்தது இஸ்ரவேல் தேசத்தில் அல்ல, பெர்சிய சாம்ராஜ்யத்தில்தான் என்றாலும். அவர் ராஜாவோடு காரியங்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் பேசிக்கொண்டாலும், அவர் ஒரு பொதுப் பதவியை வகித்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை; கதையை வாசித்தால் தெரியும், அந்தப் பதவியைத் தேவனே அவருக்கு அருளுகிறார். "இப்படிப்பட்ட காலத்துக்காகவே"[436] தேவன் தன்னை அந்தப் பதவியில் வைத்திருக்கிறார் என்ற தீர்க்கதரிசன உணர்வால் தூண்டப்பட்டு, தன் சொந்த ஜனத்துக்கு எதிரான ஓர் இனப்படுகொலைச் சட்டத்தை அவர் சாமர்த்தியமாகத் தடுத்து நிறுத்துகிறார். ஆமானின் தீய நோக்கங்களைத் துணிவோடு அம்பலப்படுத்தி, பிறகு அவனுடைய வீட்டையும், அதோடு தன் ஜனத்தின் 75,000 எதிரிகளையும் அழியச் செய்வதன் மூலம் அவர் அதைச் செய்கிறார்.

இந்த அரசியல் வெற்றியைக் கொண்டாடுவதற்காக, அவரும் அவருடைய சிற்றப்பன் மொர்தெகாயும் "முழு அதிகாரத்தோடு" எழுதின ஒரு சட்டத்தை அவர் பிறப்பிக்கிறார்; அது அகாஸ்வேருவின் (Xerxes) ராஜ்யத்திலுள்ள 127 நாடுகளிலிருக்கும் எல்லா யூதர்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. அவர்களுடைய நிலைமை தலைகீழாக மாறியதை நினைவுகூர ஆண்டுதோறும் இரண்டு நாள் கொண்டாட்டத்தை இந்தச்

435. 1 சாமுவேல் 8:19-20
436. எஸ்தர் 4:14

சட்டம் கட்டளையிடுகிறது; அது "அவர்களுடைய சந்ததியாருக்கும்" உரியது.[437]

இவை எல்லாவற்றிலும், எஸ்தர் பெர்சிய தேசத்திலும், தேவனுடைய ஜனங்களாகிய இஸ்ரவேலர் மேலும் தலைமைத்துவத்தைச் செலுத்துகிறார். அப்படிச் செய்வதன் மூலம், சமுதாயத்தில் தலைமைத்துவம் செலுத்த அழைக்கப்பட்ட பெண்களுக்கும், தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு நடைமுறைத் தலைமையையும் ஆவிக்குரிய தலைமையையும் வழங்கக்கூடிய பெண்களுக்கும் அவர் ஓர் உற்சாகமூட்டும் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறார்.

இஸ்ரவேலின் வரலாற்றோடு குறுக்கிடும் ராஜஸ்திரீ அவர் ஒருவர் மட்டுமல்ல. சாலொமோனின் மேல் தேவன் அருளியிருந்த மகத்துவத்தை – அதன் மூலம் தீர்க்கதரிசன முன்னோட்டமாக இயேசுவின் சொந்த ராஜரீகத்தையும் – அடையாளம் கண்டு புகழ்ந்ததற்காக, ஆப்பிரிக்க ராஜஸ்திரீயாகிய சேபாவின் ராஜஸ்திரீ[438] இயேசுவால் புகழப்படுகிறார்.[439] அதேபோல, கல்தேயாவின் பாபிலோனிய ராஜஸ்திரீ தானியேலின் மேலிருந்த தீர்க்கதரிசனம் என்னும் ஆவிக்குரிய வரத்தை நினைவுகூருகிறார்; சில காலம் மறைவில் இருந்த அவரை மீண்டும் பொது வாழ்க்கைக்குக் கொண்டுவர தேவன் அவரைப் பயன்படுத்துகிறார்.[440] இஸ்ரவேலின் சொந்த ராஜஸ்திரீகளான யேசபேலும் அத்தாலியாளும் துன்மார்க்கராயிருந்தார்கள் – இஸ்ரவேலின் ராஜாக்களில் பெரும்பாலோரும் அப்படியே இருந்தார்கள். ஆனால் கவனியுங்கள்: ராஜஸ்திரீகளைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களிலும், தலைமைப் பதவியிலிருக்கும் பெண்களைப் பற்றி ஒரு எதிர்மறையான வார்த்தைகூடச் சொல்லப்படவில்லை; அத்தகைய பதவியைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியது பற்றி மட்டுமே சொல்லப்படுகிறது.

வினோதமாக, இந்த ராஜஸ்திரீகள் தனி ஆட்சியாளர்களாக அல்ல, ராஜாவாகிய தங்கள் கணவனோடு சேர்ந்து மட்டுமே ஆண்டார்கள் என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் சில வேளைகளில் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். ஆனால் பண்டைய அண்மைக் கிழக்கில் தனியாக ஆண்ட ராணிகள் மிக மிக அபூர்வம். 500 ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் (சவுலின் ஆட்சி முதல்

437. எஸ்தர் 9:29-32
438. 1 இராஜாக்கள் 10:1-13; 2 நாளாகமம் 9:1-12
439. மாற்கு 12:32
440. தானியேல் 5:10-12

சிதேக்கியாவின் ஆட்சி வரை) எந்தச் சாம்ராஜ்யத்திலும் அப்படி ஒருவர்கூட இருந்திருப்பது மிகவும் சாத்தியமற்றது. அப்படியிருந்தும், கணவன் இறந்த பிறகு அத்தாலியாள் கணவனில்லாத ஓர் ஆட்சியாளராக இருக்கிறாள்; இயேசு வருவதற்கு முந்தைய நூற்றாண்டில், அஸ்மோனிய வம்சத்தின் காலத்தில், சலோமே அலெக்சாண்ட்ரா (Salome Alexandra) தன் கணவன் இறந்த பிறகு ஒன்பது ஆண்டுகள் இஸ்ரவேலின் தனி ஆட்சியாளராக ஆளுகிறார்.

தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட இந்தப் பெண்களாகிய – கொடுங்கோல் ஆட்சியை எதிர்த்தவர்கள், தலைவிகள், அறிவிப்பாளர்கள், தீர்க்கதரிசினிகள், அரசியல் தலைவிகள் – இவர்களுக்கு அருகில், ஒரு பெண் தலைவி குறிப்பாக, தேவனுடைய ஜனங்களுக்குள் வரவிருக்கும் எல்லாப் பெண் தலைவிகளுக்கும் ஒளிவீசும் ஒரு பாதையை வெட்டி உருவாக்குகிறார்.

தெபொராள்: நியாயாதிபதி

“அக்காலத்திலே லாபிதோத்தின் மனைவியாகிய தெபொராள் என்னும் தீர்க்கதரிசியானவள் இஸ்ரவேலை நியாயம் விசாரித்தாள். அவள் எப்பிராயீம் மலைத்தேசத்தில் ராமாவுக்கும் பெத்தேலுக்கும் நடுவே இருக்கிற தெபொராளின் பேரீச்சமரத்தின் கீழ் குடியிருந்தாள்; அங்கே இஸ்ரவேல் புத்திரர் அவளிடத்தில் நியாயவிசாரணைக்குப் போவார்கள்.”[441] மிரியாம் தேவனுடைய ஜனங்களின் தலைமைக் குழுவின் ஒரு பகுதியாகச் செயல்பட்டிருக்கலாம் (மோசே முதன்மைத் தலைவராக இருக்க); ஆனால் தெபொராளோ ஒரு காலம் தேவனுடைய ஜனங்களின் மிக உயர்ந்த தலைவராகப் பணியாற்றினார்: அதன் நியாயாதிபதிகளில் ஒருவராக.

நியாயாதிபதிகள் யார்? யோசுவாவின் மரணத்துக்கும் சவுல் இஸ்ரவேலின் முதல் ராஜாவாக முடிசூட்டப்பட்டதற்கும் இடைப்பட்ட பல நூற்றாண்டுகளில், இஸ்ரவேலர் கர்த்தரை ஆராதிக்கும் கோத்திரங்களின் தளர்வான கூட்டமைப்பாக வாழ்ந்தார்கள். அந்தக் காலப்பகுதியில் ஒரு சுழற்சி திரும்பத் திரும்ப நடந்துகொண்டிருந்தது: தேவனுடைய ஜனங்கள் முதலில் கடுமையான தார்மீகச் சமரசத்திலும்

441. நியாயாதிபதிகள் 4:4-5

அந்நிய தெய்வ வழிபாட்டிலும் விழுவார்கள்; பிறகு அயலிலுள்ள கோத்திரங்கள் அவர்களை இராணுவ ரீதியாக வென்று ஒடுக்குவார்கள்; பிறகு தேவனுடைய ஜனங்கள் மனம் வருந்தித் தேவனை நோக்கிக் கூப்பிடுவார்கள்; அப்போது "இஸ்ரவேலை அவர்கள் சத்துருக்களின் கைக்கு நீங்கலாக்கி இரட்சிக்கும்படி" தேவன் ஒரு நியாயாதிபதியை எழுப்புவார்.[442] இந்த நியாயாதிபதிகள் நிரந்தர ராஜாக்கள் அல்ல என்றாலும், தங்கள் பிரதேசத்துக்குள் தேவனுடைய ஜனங்களை அவர்கள் "ஆண்டார்கள்" அல்லது "ஆட்சி செய்தார்கள்" என்று சொல்லப்படுகிறது.[443]

நியாயாதிபதிகள் புஸ்தகத்திலுள்ள மற்ற ஐந்து முக்கிய நியாயாதிபதிகளிலிருந்து தெபொராளை வேறுபடுத்துவது என்னவென்றால், அவர் மட்டுமே ஒரு தீர்க்கதரிசியாகவும் இருந்து, தேவனுடைய ஜனங்களுக்கிடையேயான பல வழக்குகளுக்கு நீதித்துறைத் தலைமையையும் வழங்குகிறார். மற்றவர்கள் இராணுவ வெற்றியில் மட்டுமே தேர்ச்சி பெற்றவர்களாகத் தோன்றுகிறார்கள்; தெபொராளோ ஜனங்களை வழிநடத்துகிறார். அதோடு, அவர் "தெய்வீகத் திடீர்த் தெரிந்தெடுப்பின்" மூலம் எழும்பியவராகத் தோன்றவில்லை (கிதியோனைத் தேவன் அழைத்ததை நினைத்துப் பாருங்கள்). மாறாக, அவருடைய ஆரம்ப அழைப்பைப் பற்றி எதுவும் சொல்லப்படாததால், தலைமைத்துவம், தீர்க்கதரிசனம், ஞானம் ஆகியவற்றில் தேவன் அவருக்கு அருளியிருந்த அசாதாரண வரங்களே உச்சிவரை அவருக்குக் கதவுகளைத் திறந்தன என்று நாம் ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. உண்மையில், அவருக்கு மிக அதிகமான ஒற்றுமை சாமுவேலோடுதான்; அவரைப் போலவே சாமுவேலும் ஒரு தீர்க்கதரிசி, ஒரு நியாயாதிபதி, ஓர் இராணுவ ஆலோசகர்.

அவர் தேசத்தின் மிக உயர்ந்த நீதித்துறை அதிகாரியாக இருந்தார். தெபொராள் முற்றிலும் தனிப்பட்ட முறையில் செயல்பட்டார் என்று உரைப்பகுதியில் எதுவும் காட்டவில்லை. பொது வழக்குகளில் மத்தியஸ்தராக, தனக்கு முன்னிருந்த மோசேயைப் போலவே, அவர் பொது வாழ்க்கைத் தளத்தில் ஒரு பொதுப் பங்கை நிறைவேற்றினார்.

442. நியாயாதிபதிகள் 2:16, 18; 4:10, 14, 24; 5:1-31

443. Daniel Block நியாயாதிபதிகள், ரூத் புஸ்தகங்களுக்கு எழுதிய தன் விளக்கவுரையில் இப்படி எழுதுகிறார்: "ரூத் 1:1 நியாயாதிபதிகள் 'ஆண்ட' (ESV) அல்லது 'ஆட்சி செய்த' (NIV) நாட்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது. 'நியாயந்தீர்த்தல்' என்று பொருள்படும் எபிரெயச் சொல் shaphat, 'ஆட்சி செய்தல், நிர்வகித்தல், தலைமைத்துவம் செலுத்துதல்' என்று அர்த்தமாகும்." (பக். 23)

நியாயாதிபதியாக மோசே செய்த பணியைத் தொடர்ந்து,[444] இஸ்ரவேலின் மிக உயர்ந்த நீதிமன்றத்தின் ஒரே உறுப்பினராக அவர் நீதியை நிர்வகிக்கிறார். மோசேயைப் போலவே,[445] தேசமெங்குமிருந்து ஜனங்கள் தங்கள் வழக்குகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள அவரிடம் வரும்போது, அவர் தேசிய நியாயாதிபதியின் பங்கை ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

நியாயாதிபதிகள் புஸ்தகத்திலுள்ள மற்ற முக்கிய நியாயாதிபதிகளைப் போலவே, தெபொராளும் தேவனுடைய ஜனங்களை இராணுவ வெற்றிக்கு வழிநடத்துகிறார். தான் போகாமலேயே சவுலை யுத்தத்துக்குப் புறப்படும்படி நியமித்த சாமுவேலைப் போலவே,[446] தெபொராளும் தானே யுத்தத்துக்குப் புறப்பட்டுப் போகத் திட்டமிடவில்லை. மாறாக, ஒடுக்குகிறவர்களைத் தோற்கடிக்க இஸ்ரவேலின் சேனையைக் கூட்டிச் சேர்க்கும்படி அவர் பாராக்குக்குக் கட்டளையிடுகிறார்.[447] பிறகு அந்த இராணுவப் படையெடுப்பின் திட்டங்களை அவர் தந்திரோபாயமாக வழிநடத்துகிறார்: சேனையின் அளவு, அவர்கள் பிடிக்க வேண்டிய சாதகமான இடம், தாக்க வேண்டிய துல்லியமான நேரம் உட்பட.

அவர் குறிவைக்கும் எதிரி யாபீன்; அவன் இஸ்ரவேல் முழுவதையும் அல்ல, வடக்கிலுள்ள கோத்திரங்களை மட்டுமே ஒடுக்குகிறான். அவர் தெற்கில் வாழ்ந்தாலும், யாபீனின் பலத்தின் அடித்தளத்தைப் பற்றி அவர் போதுமான அளவு அறிந்திருந்ததால், தானும் ஒரு வடநாட்டவரான பாராக்கை அவனைத் தோற்கடிக்கும்படி நியமிக்கிறார். பாராக் அவருடைய தந்திரோபாய மேதைமையை எவ்வளவு மதிக்கிறார் என்றால், யுத்தத்தின் முன்னணியில் தன் பக்கத்தில் நிற்கும்படி அவரிடம் கெஞ்சுகிறார். அவர் தானே ஆயுதம் எடுக்க வேண்டும் என்று பாராக் கேட்கவில்லை; யுத்தம் நடக்கும்போது அதைத் தெளிவாகப் பார்க்கக்கூடிய இடத்திலிருந்து தனக்கு ஆலோசனை கூற வேண்டும் என்று மட்டுமே கேட்கிறார். யுத்தத்துக்கு ஆயத்தமாக நிற்கும்போது, பாராக் படைத்தலைவராக இருக்கிறார்; தெபொராளோ முதன்மைத் தளபதியாகச் செயல்படுகிறார். தீர்க்கதரிசனமாக அவர் பாராக்குக்கு வெற்றியை உறுதிப்படுத்தி, “எழுந்திரு” என்று கட்டளை கொடுக்கிறார்;

444. உபாகமம் 17:8-13
445. யாத்திராகமம் 18:13
446. 1 சாமுவேல் 10:1
447. நியாயாதிபதிகள் 4:6

அவர் புறப்படுகிறார்.[448] அற்புதமாக, தேவன் அவர்களுக்கு வெற்றியைக் கொடுக்கிறார்; அது நாற்பது ஆண்டுச் சமாதானத்துக்கு வழிநடத்துகிறது.[449]

யுத்தத்தில் வென்ற உடனேயே, பாராக்கைத் தன்னோடு சேர்ந்து பாடுகிறவராகக் கொண்டு, தான் எழுதின ஒரு பாடலைத் தேவனுடைய ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் அவர் கற்றுக்கொடுக்கிறார். ஓரிரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன், நெருக்கப்பட்ட தம்முடைய ஜனங்களை விடுவித்ததற்காகத் தேவனைத் துதித்த மிரியாமைப் போலவே,[450] இந்த இருவரும் தேவன் தங்களுக்கு எப்படி வெற்றியைக் கொடுத்தார் என்று பாடுகிறார்கள். அந்தப் பாடல் தேவனைத் துதிக்கிறது; ஆனால் பாராக்கோடுகூட, வெற்றியில் தேவனுடைய கருவிகளில் ஒருவராகத் தெபொராளையும் கனப்படுத்துகிறது. “இஸ்ரவேலில் [தலைவர்கள்] முன்னின்று நடத்தும்போது, ஜனங்கள் மனப்பூர்வமாய்த் தங்களை ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, [எல்லாரும்] கர்த்தரைத் துதியுங்கள்”[451] என்று அவர்கள் பாடுகிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிடும் தலைவர்கள் அவர்களேதான் என்று தோன்றுகிறது – பாடல் தொடர்ந்து சொல்லுகிறது: “தெபொராளாகிய நான் எழும்புமட்டும், இஸ்ரவேலில் நான் தாயாக எழும்புமட்டும், இஸ்ரவேலின் கிராமவாசிகள் யுத்தம் செய்யாமல் ஒதுங்கியிருந்தார்கள்.”[452] தேசம் முழுவதும் சேர்ந்து பாடுவதை நாம் கேட்கும்போது, பெண்கள் உட்பட நன்றாக வழிநடத்தின தலைவர்களைக் கனப்படுத்த இன்றும் நாம் உற்சாகப்படுத்தப்படுகிறோம்.

லாபிதோத்தை மணந்திருந்ததால், தேவனுக்கும் தேசத்துக்கும் செய்யும் சேவையில் மட்டுமே முழுக் கவனம் செலுத்தக்கூடிய திருமணமாகாத பெண் அல்ல அவர். ஆயினும், வேதவாக்கியத்திலுள்ள வரிசையை நாம் கவனிக்கிறோம்: அவர் முதலில் ஒரு தீர்க்கதரிசி, பிறகுதான் ஒரு மனைவி. ஒருவர் தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டவராக இருப்பது

448. நியாயாதிபதிகள் 4:14
449. நியாயாதிபதிகள் 5:31
450. யாத்திராகமம் 15
451. நியாயாதிபதிகள் 5:1-2. NIV “leaders” (தலைவர்கள்) என்பதற்குப் பதிலாக “princes” (பிரபுக்கள்) என்று பயன்படுத்துவது தெபொராளையே விலக்கிவிடுகிறது; ஆனால் 5:8-இல் தன் சொந்தப் பாடலில் அவர் ஒரு விடுதலையாளராகச் சித்தரிக்கப்படுகிறார். “leaders” (தலைவர்கள்) என்ற சொல்லின் மூலம் ESV, NLT ஆகியவை அந்தச் சொல்லின் அர்த்தத்தைச் சிறப்பாகப் பிடிக்கின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன்.
452. நியாயாதிபதிகள் 5:8

இயல்பாயிருந்திருக்கக்கூடிய ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரத்திலும்கூட, அவர் ஆண்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவதைப் பற்றி அவருக்கோ, கதையிலுள்ள வேறு எவருக்குமோ எந்தத் தயக்கமும் இல்லை.

அவருடைய பாடலில் அவர் "இஸ்ரவேலின் தாய்" என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஆனால் அவருடைய தாய்மைக் குணம் அவருடைய பொதுத் தலைமைத்துவத்தைக் குறைப்பதில்லை; மாறாக அதற்குத் தனிச் சுவை சேர்க்கிறது. யுத்த காலத் தலைவர்கள் பலரிடம் வழக்கமாகக் காணப்படும் மகிமைக்கான பசியைப் போலல்லாமல், தெபொராள் இராணுவ மகிமையை இன்னொருவரிடம் கொடுக்க விரும்புகிறார். ஆயினும், அவருடைய தாய்மையைப் பற்றிய இந்தக் கருத்தையும் மிகைப்படுத்தக்கூடாது – தன் ஜனங்களுக்கு இராணுவ வெற்றியைத் தேடும் முயற்சியில், ஒரு பெண்ணிடம் ஒருவர் எதிர்பார்க்கக்கூடிய இரக்கம் எதுவும் அவருடைய பாடலில் காணப்படவில்லை; வீடு திரும்பாத, வீழ்ந்துபோன எதிரிப் படைவீரர்களின் உடைந்த இருதயமுள்ள தாய்மாரை அவர் கேலி செய்கிறார்.[453]

மிகத் திறமையான, எல்லாவற்றிலும் வல்லவராக இருந்தும், அவர் முக்கியமான பணிகளை மற்றவர்களிடம் ஒப்படைக்கிறார். யுத்தத்துக்குத் தனியாகப் புறப்பட்டுப் போகும் பணியை அவர் பாராக்குக்குக் கொடுக்கிறார் – ஒருவேளை, ஆண்களுக்குச் சரீர பலம் அதிகம் இருப்பதால் யுத்தம் செய்வது ஆணின் வேலை என்று அவர் நினைப்பதால் இருக்கலாம். தேவனால் வெற்றி உறுதிசெய்யப்பட்டிருந்ததால், தான் இல்லாமலேயே இதைச் செய்யும் கனத்தைப் பாராக்குக்குக் கொடுக்க அவர் விரும்புகிறார். ஆனால் பாராக் யுத்தத்தில் அவர் தன் பக்கத்தில் இருப்பதையே விரும்புகிறார்; அப்போது, வழக்கமாக ஆண்களுக்கே உரியதாயிருந்த யுத்த மகிமையில் ஒரு பங்கை இனி அவர் "ஒரு ஸ்திரீயோடு" பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கும் என்று தெபொராள் அவரை எச்சரிக்கிறார் – இது தன்னையும், யாபீனின் சேனாபதியைக்

453. நியாயாதிபதிகள் 5:28-30. உண்மையில், தெபொராளின் நெஞ்சை உலுக்கும் பாடலில், மகனை இழந்த ஒரு தாய், தன் மகள்கள் விரைவில் சிறைபிடிக்கப்படக்கூடும் என்பதையும் அறிந்துகொள்கிறாள்.

கொல்லவிருந்த யாகேல் என்ற இன்னொரு பெண்ணையும் குறிக்கும் ஒரு தீர்க்கதரிசனக் குறிப்பு.[454]

எவ்வளவு வியப்பூட்டும் கதை! ஆணை உயர்த்தும் ஒரு கலாச்சாரத்தில், இதோ தேவனுடைய பேச்சாளராக இருக்கும் ஒரு பெண்; சேனாபதிகளும் சாதாரண ஜனங்களும் ஒரே விதமாக அவருக்கு மகிழ்ச்சியோடு செவிகொடுக்கிறார்கள்.

ஆண்கள்மேல் தேவன் தெபொராளுக்குக் கொடுத்த நியாயமான அதிகாரத்தைக் குறைத்துக் காட்டுவதில் உறுதியாக இருப்பது போலத் தோன்றும் நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள், பொதுவாக மூன்று வாதங்களைக் கொண்டு அப்படிச் செய்கிறார்கள்: அவருடைய தலைமைத்துவம் பொதுவானதல்ல, தனிப்பட்டது என்கிறார்கள்;[455] தேசத்திலுள்ள ஆண்கள் செயலற்றவர்களாக இருந்ததால் தேவன் தெபொராளைத் தெரிந்துகொள்கிறார், அதன் மூலம் அவர்களை

454. நியாயாதிபதிகள் 4:21. பாராக்கையும் தெபொராளையும் போலவே, நியாயாதிபதிகள் 5:24-26-இல் தெபொராளின் பாடலில் அவரும் கனப்படுத்தப்படுகிறார்.

455. தன் வீட்டுக்கு வரும் சிறு குழுக்களுக்கு அவர் நீதித்துறை மத்தியஸ்தராகச் செயல்படுகிறார் என்றும், பாராக்குக்கு அவர் தனிப்பட்ட முறையில் கட்டளையிடுகிறார் என்றும் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். ஆனால் தனிநபர்களோடு அவர் இடைப்பட்டாலும் அவருடைய பங்கு பொதுவானது என்பதையும், 10,000 ஆண்கள் ஆயுதம் எடுக்க வழிநடத்தும் ஒரு கட்டளையை அவர் கொடுக்கிறார் என்பதையும் இது அங்கீகரிக்கத் தவறுகிறது. அதோடு, தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட அவருடைய தலைமைத்துவத்தைப் பற்றி எல்லாரும் சேர்ந்து பாடும் ஒரு கொண்டாட்டப் பாடலில் அவர் மிகப் பெரிய சமுதாயத்தை வழிநடத்துகிறார். இந்த அறிஞர்கள் இந்த வாதத்தை முன்வைப்பதற்குக் காரணம், ஆண்களைத் தெபொராள் வழிநடத்தியதை, 1 தீமோத்தேயு 2:12-க்கு அவர்கள் கொடுக்கும் தவறான விளக்கத்தோடு – அதன்படி, அவர்கள் சொல்வதுபோல, ஒரு பெண் பொது இடத்தில் ஆண்களை வழிநடத்தக்கூடாது – ஒத்துப்போகச் செய்ய அவர்கள் முயல்வதுதான். இந்த வேறுபாடுகள் வலிந்து இழுக்கப்பட்டவையாகவும் தன்னிச்சையானவையாகவும் தோன்றுகின்றன.

வெட்கப்படுத்த நாடுகிறார் என்கிறார்கள்;[456] தெபொராள் பாராக்கையே உண்மையான தலைவராக அங்கீகரிக்கிறார் என்கிறார்கள்.[457] இந்த வாதங்களில் எதுவும் உண்மையில் நிலைநிற்பதில்லை. இந்த வேதப்பகுதி காட்டுவது இதுதான்: தேவனுடைய தெரிந்தெடுப்பின்படி,

456. ஆனால் தீர்க்கதரிசி, நீதித்துறை அதிகாரி, இராணுவத் தந்திரோபாய வல்லுநர் ஆகிய பங்குகளை ஆண்கள் மறுப்பதாகக் கதையில் எதுவும் காட்டவில்லை. பாராக்கின் தயக்கம் இந்தப் பங்குகளில் எதற்கும் எதிரானதல்ல – தெபொராள் இல்லாமல் யுத்தத்துக்குப் புறப்படும் அணிவகுப்பை வழிநடத்துவதில் மட்டுமே அவருக்குப் பதற்றம் இருக்கிறது; அதற்காக, யுத்த மகிமையைத் தெபொராளோடும் யாகேலோடும் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டியதன் மூலம் கலாச்சார ரீதியாக அவர் தண்டிக்கப்படுகிறார். தேவன் தலைவர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதைப் பற்றி நமக்கு ஏதாவது தெரியுமென்றால், எதிர்பாராத நபரைத் தெரிந்தெடுப்பதையே அவர் விரும்புகிறார் என்பதுதான். உதாரணமாக, முதல் நியாயாதிபதியாகிய ஒத்னியேல் முன்மாதிரியான நியாயாதிபதியாக இருந்தாலும், அதற்குப் பின் தேவன் தெரிந்தெடுக்கும் மூன்று நியாயாதிபதிகள் ஒவ்வொருவரும் ஆச்சரியங்களுக்கான தேவனுடைய விருப்பத்தைக் காட்டுகிறார்கள். ஏகூத் “இடதுகைப் பழக்கமுள்ளவர்” – அதாவது, வழக்கமாக வலதுகைப் பழக்கமுள்ள வீரனோடு போரிடப் பயிற்சி பெற்ற சாதாரணப் போர்வீரனை அவர் ஆச்சரியப்படுத்த முடியும். கிதியோன் பயந்த சுபாவமுள்ளவர், தாழ்ந்த வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். நிச்சயமாக, தெபொராள் ஒரு பெண் – இராணுவ வெற்றியைச் சாதிப்பார் என்று யாரும் முதலில் எதிர்பார்க்கும் நபர் அவர் அல்ல. அதற்குப் பிறகுவந்த தேவனுடைய ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் சொல்கிறேன்: தேவன் எதிர்பாராத விதத்தில் தெரிந்தெடுக்கும் தலைவர்களை ஏற்றுக்கொள்ள நாம் மனமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். இடதுகைப் பழக்கமுள்ள தலைவர்களையோ, பின்தங்கிய பின்னணியிலிருந்து வந்த பயந்த சுபாவமுள்ள தலைவர்களையோ நாம் புறக்கணிக்காதது போலவே, பெண் தலைவர்களையும் நாம் புறக்கணிக்கக்கூடாது.

457. Grudem தன் “Evangelical Feminism” (அதி. 4) இல், படைகளை ஒன்றுகூட்டும்படி தெபொராள் பாராக்குக்குச் சொல்வதன் மூலம் “ஆண் தலைமைத்துவத்தின் சரியான தன்மையை” உறுதிப்படுத்துகிறார் என்று இதற்காக வாதிடுகிறார். யுத்தத்துக்குத் தன்னோடு வர வேண்டும் என்று பாராக் வற்புறுத்தியதற்காகத் தெபொராள் அவரைக் கடிந்துகொண்டதும் அதையே நிரூபிக்கிறது என்று அவர் சேர்த்துச் சொல்லுகிறார். ஆனால் இவை எல்லாம் ஊகிக்கப்பட்டவை. ஒரு சரீர யுத்தத்தில் சேனையை வழிநடத்துவது ஆண்களுக்கே மிகப் பொருத்தமானது என்பதை அவர் சரியாக உணர்ந்தார் என்ற விளக்கமே மிகச் சிறப்பாகப் பொருந்துகிறது. அவர் ஒரு பெண்; ஆகவே பலம் முக்கியமாயிருந்த ஓர் இராணுவ நடவடிக்கைக்கு அவர் பொருத்தமானவர் அல்ல. ஒரு யுத்தத்தைச் சரீரப்பிரகாரமாக வழிநடத்த அவருக்கு எந்த ஆசையும் இல்லை; சரீர யுத்தம் ஆண்களின் மகிமை என்று அவர் நம்புகிறார். நிச்சயமாக, பாராக் வழிநடத்தத்தான் செய்கிறார்; ஆனால் அவருடைய தலைமைத்துவமும்கூட தெபொராளால் அவருக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டதுதான். (சாமுவேலைப் போலவே) தெபொராள் விரும்பிய தந்திரோபாயம், யுத்தம் செய்யும்படி படைத்தலைவருக்கு அறிவுறுத்தும் முதன்மைத் தளபதியாக இருப்பதுதான். ஆனால் மேற்பார்வையின் மூலம் தெபொராளே இன்னும் தலைவராக இருக்கிறார். அவர் தன் தலைமைத்துவத்தை ஒப்படைத்துவிடவில்லை – தேவன் தனக்குக் கொடுத்த தலைமைத்துவத்தைச் செயல்படுத்தும்படி ஓர் ஆணுக்கு அவர் அறிவுறுத்தியிருக்கிறார். அவர் பாராக்கை உண்மையான தலைவராக அங்கீகரிக்கிறார் என்று காட்ட முடிந்தாலும் (அப்படிக் காட்ட முடியாது), தேசத்தின் மிக உயர்ந்த நீதித்துறை அதிகாரம் அவருக்கு இருந்தது என்பது நாம் பாராக்கைச் சந்திப்பதற்கு முன்பே தெளிவாக இருக்கிறது.

ஒரு பெண் ஆண்கள் உட்படத் தேவனுடைய ஜனங்களை மதத் தளத்திலும் குடிமைத் தளத்திலும் வழிநடத்துகிறார். அப்படிச் செய்வதன் மூலம், இந்த இரண்டில் ஒரு தளத்திலோ இரண்டிலுமோ வழிநடத்த அழைக்கப்படக்கூடிய இன்றைய தேவபக்தியும் வரங்களுமுள்ள பெண்களுக்கு அவர் வழியைத் திறந்து முன்னோடியாகிறார்.

சில அறிஞர்கள் அவருடைய குடிமைப் பங்கை மட்டுமே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். குரூடெம் (Grudem), அவருடைய முதன்மைத் தளபதிப் பங்கை ஒப்புக்கொள்ளத் தவறி, அவருடைய நீதித்துறைப் பணியை இன்றைய ஓர் ஆலோசகரின் அல்லது ஒரு சிவில் நீதிபதியின் பணியோடு ஒப்பிடுகிறார். வேறு அறிஞர்கள் அவருடைய ஆவிக்குரிய தலைமைத்துவத்தைப் பற்றி மட்டுமே பேசுகிறார்கள். பியூரிட்டன் விளக்கவுரையாளரான மேத்யூ ஹென்றி (Matthew Henry) அவருடைய சமுதாயப் பங்கை மறுத்து இப்படிச் சொல்லுகிறார்: "அவள் தனக்கு அளிக்கப்பட்ட குடிமை அதிகாரத்தினால் ஓர் இளவரசியாக அல்ல, ஒரு தீர்க்கதரிசினியாக, அவர்களுக்குத் தேவனுடைய வாயாக இருந்து நியாயம் விசாரித்தாள்; துர்ப்பிரயோகங்களைத் திருத்தி, குறைகளை – குறிப்பாகத் தேவனுடைய ஆராதனையோடு தொடர்புடையவற்றை – நிவர்த்தி செய்தாள்."[458] இஸ்ரவேல் ஜனங்கள்மேல் அவர் மதத் தலைமைத்துவத்திலும் மற்றும் சமுதாயத் தலைமைத்துவத்திலும் (அரசியல், நீதித்துறை, இராணுவத் தளங்கள் உட்பட) நடக்கிறார் என்பதைக் காண குருடெமும் ஹென்றியும் தவறுகிறார்கள்.

இந்தக் கதை ஒரு வல்லமையான முன்னுதாரணம். பெண்களின் தலைமைத்துவத்தைத் தேவனோ பண்டைய எபிரெயர்களோ இயல்பாகவே அருவருப்பானதாகக் கருதவில்லை என்பது போதுமான அளவு தெளிவாக இருக்கிறது. இதோ, ஒரு முழுச் சமுதாயத்தையும் – அதிலுள்ள மிக வலிமையான ஆண்கள் உட்பட – திறமையாக வழிநடத்தும் ஒரு பெண் நம்முன் இருக்கிறார்.

தெபொராளின் ஊழியத்தை இன்றைய ஊழியச் சூழல்களுக்குக் குறிப்பாகப் பொருத்தமானதாக்குவது என்னவென்றால், நியாயாதிபதிகளை/விடுதலையாளர்களைத் தேவன் தெரிந்தெடுத்த விதம், இன்று தேவன் பயன்படுத்தக்கூடிய தலைவர்களின் வகைக்குப் பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், கலாச்சாரத்தோடு

458. ஆதாரம்: www.bit.ly/3bIr6am

கட்டுண்ட அமைப்புகளால் தேவன் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை – முற்பிதாக்களின் விஷயத்தில் ஆண் தலைச்சன் உரிமை, ஆசாரிய அமைப்புக்கு மோசேயின் விரிவான நியாயப்பிரமாணம், அல்லது பண்டைய அண்மைக் கிழக்கின் பொதுவான புவி-அரசியல் அமைப்பாகிய ஆண் ராஜபதவி போன்றவற்றால். அதற்கு மாறாக, ஒவ்வொரு நியாயாதிபதியின் நியமனமும் பண்டைய சமுதாயத்தின் மிகப் பிரபலமான அல்லது எதிர்பார்க்கக்கூடிய தெரிவின் அடிப்படையில் அல்ல, ஆவியானவர் அருளும் அழைப்புகளின் மற்றும் வரங்களின் அடிப்படையிலேயே அமைகிறது. நியாயாதிபதிகள் புஸ்தகத்திலுள்ள ஆறு முக்கிய விடுதலையாளர்களில், அவர்கள் எல்லாரிலும் மிகச் சாதனை படைத்தவர் தெபொராள்தான் என்று வாதிடலாம் என்பது அற்புதம் – அவர் தேசத்தின் மூத்த அரசியல்–இராணுவத் தலைவர் மட்டுமல்ல, ஒரு தீர்க்கதரிசியும் மிக உயர்ந்த நீதித்துறைத் தலைவருமாவார்.

இதை ஒப்புக்கொள்ளும் நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள், ஆண்களே தேவனுடைய ஜனங்களை வழிநடத்த வேண்டும் என்ற விதியை நிரூபிக்கும் ஒரு விதிவிலக்குதான் அவர் என்று அப்படியிருந்தும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உரைப்பகுதியில் எதுவுமே நம்மை அந்தத் திசையில் சுட்டிக்காட்டவில்லை. இல்லை, விதியை நிரூபிக்கும் விதிவிலக்கு அவர் அல்ல. மாறாக, அவருடைய விதிவிலக்கான தலைமைத்துவம், அப்படிப்பட்ட ஒரு விதியே இல்லை என்பதை – நிச்சயமாகத் தேவனுடைய சிந்தையில் இல்லை என்பதை – நிரூபிக்கிறது. தேவனுடைய சிந்தையில் இருக்கிறது என்று பல நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் சொல்லும் ஆண் ஆட்சி அதிகாரத்தின் “மாதிரி” என்று அழைக்கப்படுவதை அவர் மீறுகிறார். ஆணாதிக்க உலகில் இவ்வளவு முக்கியமான தலைமைத்துவத்துக்குத் தேவன் ஒரு பெண்ணைத் தெரிந்தெடுத்தது முற்றிலும் வியக்கத்தக்கது. அது ஒரு “novum” ஆக (ஒரு கதையிலோ உரையிலோ வரும் புதிதான, எதிர்பாராத ஒன்று) இருக்கிறது; நியாயாதிபதிகள் புஸ்தகத்தின் முதல் வாசகர்களையும் (நம்மையும்) தேவன், பாலினம், தலைமைத்துவம் பற்றிய நம்முடைய அனுமானங்கள் அனைத்தையும் கேள்வி கேட்க வைக்கிறது. நியாயாதிபதிகள் புஸ்தகத்தின் ஒரு பண்டைய வாசகருக்கு, ஓர் ஆண் வழிநடத்துவதைப் பற்றி வாசிப்பது கலாச்சார ரீதியாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஒன்று; ஆச்சரியமான விவரமோ “செய்தியே”

ஆக இருந்தது. தெபொராளைப் பற்றிய இந்த விவரணத்தில் அவர்கள் கண்டதை நாம் காணத் தவறி, பிறகு தவறுதலாக ஆவிக்குரிய தலைமைத்துவத்தை ஆண் பாலினத்தோடு ஒரே பெட்டிக்குள் வைத்தால், கடைசியில் நாம் தேவனையே ஒரு பெட்டிக்குள் அடைக்க முயல்கிறவர்களாக ஆகிவிடுகிறோம்.

நம் நிலைக்கு இறங்கி வரும் தேவன்

உல்தாள், மிரியாம், எஸ்தர், தெபொராள் ஆகியோரை ஒருபுறம் வைத்தாலும், கேள்வி அப்படியே இருக்கிறது: பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் ஏன் பெரும்பாலும் ஆண்களையே தலைவர்களாகத் தெரிந்தெடுக்கிறார்?

பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள ஆண் மூப்பர்கள், ஆண் குலத்தலைவர்கள், ஆண் முற்பிதாக்கள், ஆண் ராஜாக்கள் முதலானவர்களை நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் அடிக்கடி பட்டியலிடுகிறார்கள் – ஆண்கள் மட்டுமே வழிநடத்த வேண்டும் என்று எல்லாக் காலத்துக்குமான ஒரு நெறியைத் தேவன் நிலைநாட்டுகிறார் என்பது போல. ஆனால் இந்த முடிவு, தேவனுடைய மீட்பின் செயல்முறைகளைப் பற்றிய மிக முக்கியமான ஒன்றைக் கவனிக்கத் தவறுகிறது: இந்தப் பங்குகளில் எதையும் இஸ்ரவேல் தனிப்பட்ட விதத்தில் உருவாக்கவில்லை – பண்டைய அண்மைக் கிழக்கிலுள்ள எல்லாத் தேசங்களிலும் ஆண் மூப்பர்கள், ஆண் குலத்தலைவர்கள், ஆண் முற்பிதாக்கள், ஆண் ராஜாக்கள் இருந்தார்கள். இஸ்ரவேல் அதையே பின்பற்ற தேவன் அனுமதித்ததன் மூலம் அவர் இதை ஏதோ ஒருவித உலகளாவிய இலட்சியமாக அங்கீகரித்தார் என்று நாம் அனுமானிக்கக்கூடாது. வேதாகமத்தின் நீளமும், அது உள்ளடக்கும் மிகப் பெரிய காலப்பரப்பும், வீழ்ச்சியடைந்த உலகத்தைத் தேவன் மீட்பது மெதுவாக நடக்கிறது என்பதைக் காட்டுகின்றன. விசுவாசிக்காத உலகத்துக்குள் மீட்கப்பட்ட சமுதாயங்களுக்கும் அவற்றின் மூலமாகவும் தேவன் தம்மை வெளிப்படுத்தும்போது, இலட்சியமற்ற, சில வேளைகளில் முற்றிலும் பயங்கரமான கலாச்சார யதார்த்தங்களுக்குக்கூட அவர் அடிக்கடி இறங்கி வருகிறார் என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம்; அதே நேரத்தில், அவை இறுதியில் மீட்கப்படுவதற்கு வழிநடத்தும் விதைகளை அவற்றுக்குள்ளேயே அவர் விதைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

இன்றைய மத்திய கிழக்கைப் போலவே பண்டைய அண்மைக் கிழக்கும் கடுமையான ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரமாக இருந்தது. இதனால்தான் பழைய ஏற்பாட்டில் குலங்களுக்கும் கோத்திரங்களுக்கும் தலைவர்கள் எப்போதும் ஆண்களாகவே இருந்தார்கள்; ஒரு பெண் ஒரு கோத்திரத்துக்கோ குலத்துக்கோ தலைமை தாங்கியதாக எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. பழைய ஏற்பாட்டில் தேவனுடைய ஜனங்கள் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு ஆகியோரின் குடும்பம். குடும்பத் தலைவர்களுக்கும் கோத்திரத் தலைவர்களுக்கும் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளிக்க மோசே முயலும்போது, "மூப்பர்கள்" என்று அழைக்கப்படும் 70 மூத்த ஆண்களை அவர் தெரிந்தெடுக்கிறார். "மூப்பர்களைப்" பற்றிப் பேசும்போது, ஆண் மூப்பர்கள் பட்டணங்களின் வாசல்களில் உட்கார்ந்திருப்பார்கள் என்பதையும் நாம் நினைவுகூருகிறோம் – ஆனால் பாருங்கள், இது பரந்த உலகத்தில் வழக்கமாயிருந்த தலைமை அமைப்பு: உதாரணமாக, எகிப்திலும்கூட "மூப்பர்கள்" இருந்தார்கள்.[459]

ஆனால், ஏற்கெனவே இருந்த ஆணாதிக்கக் கலாச்சார வழக்கத்துக்குள்ளும் அதன் நடுவிலும் தேவன் தம்மை வெளிப்படுத்திச் செயல்பட்டது, அதற்கான உலகளாவிய அங்கீகாரம் அல்ல – உதாரணமாக, யாக்கோபின் குமாரராகிய பன்னிரண்டு கோத்திரப் பிதாக்களை பலதார மணம் என்னும் கலாச்சார வழக்கத்தின் மூலம் அவர் தோன்றச் செய்தது எப்படி அதற்கான அங்கீகாரம் அல்லவோ அப்படியே. பலதார மணம் தவறு என்று நமக்குத் தெரியும்; ஆயினும் இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களுக்கும் ஒரே தகப்பனையும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தாய்மாரையும் உடைய மனிதர்கள் ஸ்தாபகர்களாக இருக்கும் அளவுக்குத் தேவன் அதற்கு இறங்கி வந்தார். அடிமைத்தனத்திலும் அப்படியே – அதிகாரம் 9-இல் நாம் பார்த்தது போல. பலதார மணமும் அடிமைத்தனமும் ஆணாதிக்கமும் வழக்கமாயிருந்த ஒரு ஜனத்துக்குள் தேவன் செயல்பட்டது, இந்த வழக்கங்களில் எதையாவது தேவன் இலட்சியமாகக் கருதுகிறார் அல்லது அங்கீகரிக்கிறார் என்று அர்த்தமாகாது. தேவன் தம்மையும் உலகளாவிய தம்முடைய மீட்பின் நோக்கங்களையும் படிப்படியாக வெளிப்படுத்தும் நீண்ட செயல்முறையில், இறுதியில் தாம் முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதாக வாக்களிக்கும் காரியங்களையும் அவர்

459. ஆதியாகமம் 50:7

பொறுத்துக்கொள்ள மனமுள்ளவராக இருக்கிறார் என்று தோன்றுகிறது.

ஆயினும், பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் எப்போதும் ஆண்களை மட்டுமே தலைவர்களாகத் தெரிந்தெடுத்தார் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் (உண்மை அப்படியல்ல), அந்தப் பொதுவான கலாச்சார மாதிரி இயேசுவின் சபைக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று நாம் அனுமானிக்கக்கூடாது. காரணம் இதுதான்: இயேசுவின் வருகைக்கு முன் தேவனுடைய ஜனங்கள் சொல்லர்த்தமான ஒரு தேசமாக இருந்தார்கள்; ஆனால் அவருடைய வருகைக்குப் பின், குறிப்பாக முதல் சபைக்கு எருசலேமில் நேரிட்ட உபத்திரவத்துக்குப் பின், அவர்கள் ஒரு புதிய வடிவத்தைப் பெற்றார்கள். இப்போது வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள தேவனுடைய திட்டம் என்னவென்றால், சபைகள் ஒரு தேசமாக அல்ல, உலகமெங்குமுள்ள தேசங்களுக்கு உள்ளே ஓர் உயிருள்ள சமுதாயமாக இருக்க வேண்டும் என்பதே. இனி ஒரு புவி-அரசியல் ஜனமாக இல்லாததால், இன்றைய தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு ராஜாக்கள், குலத்தலைவர்கள், பிரதான ஆசாரியர்கள், தேசியத் தீர்க்கதரிசிகள் போன்ற பண்டைய தலைமைப் பங்குகள் தேவையில்லை. பெரும்பாலும், பழைய உடன்படிக்கையின் கீழும் புதிய உடன்படிக்கையின் கீழும் இருக்கும் விசுவாசத்துக்கிடையேயான தொடர்ச்சியின்மையையே புதிய ஏற்பாடு வலியுறுத்துகிறது. இந்த உண்மையைப் புறக்கணிப்பதன் மூலம், ஆண் தலைமைத்துவமே தேவன் விரும்பும் நெறி என்பதற்குப் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இன்னொரு வாதத்தை முன்வைக்கிறார்கள்.

ஆண் ஆசாரியர்கள்

பழைய ஏற்பாட்டின் மூன்று பெரிய பதவிகள் தீர்க்கதரிசி, ஆசாரியன், ராஜா ஆகியவை. தேவன் பயன்படுத்தின தீர்க்கதரிசினிகளையும் வல்லமையுள்ள ராஜஸ்திரீகளையும் பற்றி நாம் அறிந்திருந்தாலும், மறுக்க முடியாதபடி – எந்த விதிவிலக்குமின்றி – ஆண்களுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டிருந்த ஒரே பதவி ஆசாரியப் பதவிதான்.

சில நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் இதைப் பெரிதுபடுத்துகிறார்கள்: “பழைய ஏற்பாட்டில் ஆசாரியர்களைத் தவிர எல்லாத் தலைமைப் பங்குகளிலும் விதிவிலக்குகள் இருக்கின்றன என்று ஒருவர் ஏற்றுக்கொண்டால், நிச்சயமாக ஒரு மாதிரி நடைமுறையில் இருக்கிறது:

ஒன்றைத் தவிர எல்லாவிதமான தலைமைத்துவத்தையும் தேவன் பெண்களுக்குத் திறந்துவைக்கிறார். இந்த அர்த்தத்தில், பழைய ஏற்பாட்டில் ஆசாரியர்களும், புதிய ஏற்பாட்டில் மூப்பர்களும் விதிவிலக்காக இருக்கிறார்கள்."[460]

மிகச் சமீபத்தில், வேறு சில அறிஞர்கள் இந்த வாதத்துக்கு மேலும் இரண்டு வாதங்களைச் சேர்த்து அதைப் பலப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்; அவை ஒவ்வொன்றும் பழைய ஏற்பாட்டு ஆசாரியர்களுக்கும் குறிப்பாகச் சபை மூப்பர்களுக்கும் இடையே ஒரு தொடர்பை வரைகின்றன. முதலாவது, தலைமை ஆசாரியர்களாகிய ஆரோனும் லேவியும் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தை ஜனங்களுக்குப் போதிக்கும்படி சொல்லப்பட்டார்கள் என்று அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்[461] – இது "போதக சமர்த்தராக"[462] இருக்க வேண்டிய மூப்பர்களோடு ஓரளவு ஒத்துப்போகிறது. இரண்டாவது, ஆசாரியர்கள் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்கும் அதன் பொருட்களுக்கும் காவலர்களாக இருந்தார்கள் என்று அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள்; இது சபையின் ஆவிக்குரிய, தார்மீகக் காவலர்களாக இருக்க வேண்டிய இன்றைய மூப்பர்களின் பணிக்கு இணையாக இருக்கிறது.

இந்த வாதங்களுக்கு ஒருவர் எப்படிப் பதிலளிப்பது?

ஆசாரியர்கள் ஆண்களாக இருந்தபோதிலும், தேவன் ஆணாதிக்கத்தை அங்கீகரித்தார் என்று நாம் முடிவுசெய்யக்கூடாது – குறிப்பாக, வேதவாக்கியம் அப்படிச் சொல்லாததால். ஆண்கள் மட்டுமே ஏன் ஆசாரியர்களாக இருந்தார்கள் என்பதற்கு, ஒருவேளை நம்மால் அறிய முடியாத, குறிப்பிட்ட காரணங்கள் இருந்திருக்கலாம். பரிசுத்த ஸ்தலத்தை நடத்துவதிலிருந்து பெண்களை விலக்கியதற்கு ஏற்கத்தக்க மூன்று காரணங்கள் இருக்கின்றன. (அவற்றில் ஒன்றின் மேல் மட்டுமே நான் பந்தயம் கட்ட வேண்டியிருந்தால், அது முதலாவதாகத்தான் இருக்கும்.)

முதலாவது, மாதவிடாய் உள்ள பெண்கள் சடங்கு ரீதியாகத் தீட்டுள்ளவர்கள் என்று மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் கருதியது; ஆகவே ஒவ்வொரு மாதத்திலும் கால்பங்கு நாட்கள் அவர்கள் ஆலயத்தில் கால் வைக்கக்கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை. இன்று நாம்

460. Craig Blomberg, "Two Views of Women in Ministry"
461. லேவியராகமம் 10:11, மல்கியா 2:7
462. 1 தீமோத்தேயு 3:2

இதைப் பார்த்துச் சிரிக்கலாம்; ஆனால் பண்டைய இஸ்ரவேலரின் மதக் கற்பனையில் இது பெரிதாகத் தோன்றியது. மோசே கட்டளையிட்டார்: "ஒரு ஸ்திரீ தன் சரீரத்திலுள்ள உதிரப்போக்கினால் சூதகமாயிருந்தால், அவள் ஏழுநாள் தன் தீட்டில் இருக்கக்கடவள்; அவளைத் தொடுகிறவன் எவனும் சாயங்காலம்மட்டும் தீட்டாயிருப்பானாக. ... அவள் உட்கார்ந்த எந்தப் பொருளையாகிலும் தொடுகிறவன் எவனும் தீட்டாயிருப்பான்; அவன் தன் வஸ்திரங்களைத் தோய்த்து, ஜலத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி, சாயங்காலம்மட்டும் தீட்டாயிருப்பானாக."[463] மாறிக்கொண்டேயிருக்கும் அவர்களுடைய மாதவிடாய்ச் சுழற்சிகளைச் சுற்றி முறைப் பட்டியல்கள் வடிவமைக்கப்பட்டாலொழிய, இது சடங்குப் பணியில் பெண்கள் ஆசாரியர்களாக இருப்பதைப் பொருத்தமற்றதாக்கியிருக்கும் – அது நிச்சயமாக வலிந்து இழுக்கப்பட்ட ஒரு யோசனை.[464]

இரண்டாவது, பெண் ஆசாரியர்கள் இருப்பது, விபசாரத்தை வழிபாட்டோடு கலந்த புறஜாதி மதங்களின் பூசாரிணிகளோடு தொடர்புபடுத்தப்படக்கூடிய வாய்ப்பை உண்டாக்கியிருக்கலாம்.[465] மூன்றாவது, ஆசாரியர்கள் சரீரப்பிரகாரமாகப் பலமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டியிருந்தது. ஆலயத்துக்குள் சட்டவிரோதமாக நுழைந்த எவரிடமிருந்தும் சரீரப்பிரகாரமாகப் பாதுகாக்கவும், தேவைப்பட்டால் அவர்களைக் கொலைசெய்யவும் வேண்டியிருந்தது;[466] நாள் முழுவதும் அவர்கள் மிருகங்களை வெட்டிச் சுமந்து திரிந்தார்கள்; பரிசுத்த ஸ்தலம் இருந்த முதல் 300–400 ஆண்டுகளில், ஆசாரியர்கள் முழுப் பரிசுத்த ஸ்தலத்தையும் அதன் தளவாடங்கள் அனைத்தையும் திரும்பத் திரும்பப் பிரித்துக் கட்டி இடத்துக்கு இடம் சுமந்துசெல்ல வேண்டியிருந்தது. இந்த அர்த்தத்தில், ஆலயத்தின் ஆசாரியத்துவத்திலிருந்து பெண்களை விலக்கியது, இஸ்ரவேலின் சேனையிலிருந்து பெண்களை விலக்கியது போலவே இயல்பான ஒரு வரம்பாக இருந்தது.

463. லேவியராகமம் 15:19, 22
464. நன்றியோடு சொல்கிறேன், இந்தத் தூய்மைச் சட்டங்களுக்கு முடிவுகட்டவே இயேசு வந்தார்: யவீருவின் மகளை உயிரோடெழுப்பினதும், பெரும்பாடுள்ள ஸ்திரீயைக் குணமாக்கினதுமான அடுத்தடுத்த அற்புதங்களை எண்ணிப் பாருங்கள்; மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி, அவர்களைத் தொட்டதால் இயேசு தீட்டுள்ளவரானார். இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், தீட்டானதை இயேசு சுத்தமாக்குகிறார்.
465. இதை உபாகமம் 23:17 தடைசெய்கிறது – சுற்றிலுமுள்ள தேசங்களின் ஒழுக்கக்கேடான வழக்கங்களைப் பின்பற்றுவதாகத் தோன்றுவதைக்கூட இஸ்ரவேலுக்குத் தேவன் திரும்பத் திரும்பத் தடைசெய்தார்.
466. எண்ணாகமம் 18:7

ஆனால் ஆசாரியர்கள் ஆண்களாக இருந்ததை ஒரு முன்னுதாரணமாகப் பயன்படுத்த முயல்வதைப் பற்றி இன்னும் அடிப்படையான ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். ஆசாரியர்கள் ஆண்களாக இருக்க வேண்டும் என்று விதித்தது மோசேயின் சடங்குப் பிரமாணமே. இயேசுவே குறிப்பிட்டது போல,[467] மோசேயின் பிரமாணங்கள் ஓர் இலட்சியச் சமுதாயத்தை விதிக்கவில்லை; மாறாக அவை குறைபாடுள்ள ஒரு சமுதாயத்தில் கொடுக்கப்பட்ட விட்டுக்கொடுப்புகளாக இருந்தன. ஆகவே ஆண்கள் மட்டுமே ஆசாரியர்களாக இருந்தார்கள் (ஒரே கோத்திரத்திலிருந்து மட்டுமே என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும்) என்ற உண்மைக்கு, இன்றைய சபைத் தலைமைத்துவம் பற்றி நமக்கிருக்கும் கேள்வியில் எந்த எடையும் இல்லை. அது வேறொரு கலாச்சாரத்துக்கும் வேறொரு உடன்படிக்கைக்கும் உரிய விதி. புதிய உடன்படிக்கையின் விசுவாசிகளாக, நாம் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் இல்லை. ஆசாரியனாவதற்கு ஒருவருடைய வரங்களோடோ தேவபக்தியோடோ எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை; லேவி கோத்திரத்தில் ஆணாகப் பிறந்ததோடும், சரீரத்தில் எந்தக் குறைபாடும் இல்லாத அதிர்ஷ்டத்தோடும் மட்டுமே அது சம்பந்தப்பட்டிருந்தது; ஆகவே அவர்களுடைய பதவி ஆவிக்குரிய தலைமைத்துவத்தின் முன்னோடி அல்ல.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், பழைய ஏற்பாட்டு ஆசாரியனுக்கும் புதிய ஏற்பாட்டுப் போதகருக்கும் இடையே இருப்பதாகச் சொல்லப்படும் தொடர்பு மிகவும் பலவீனமானது. ஒரு சொத்தைச் சரீரப்பிரகாரமாகப் பாதுகாப்பது, ஒரு ஜனத்தை ஆவிக்குரிய விதத்திலும் தார்மீக

467. மத்தேயு 19:8

விதத்திலும் காப்பதிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டது:[468] முந்தையது சரீர பலத்தோடு – ஆண்களிடம் காணப்படும் ஒன்றோடு – சம்பந்தப்பட்டது; பிந்தையதோ ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சியோடும் உபதேச ஆழத்தோடும் – ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியதல்லாத ஒன்றோடு – சம்பந்தப்பட்டது. நிச்சயமாக, இன்றைய போதகர்களைப் போலவே, பழைய ஏற்பாட்டில் ஆசாரியர்களும் தேவனுடைய வார்த்தையைப் போதித்தார்கள்; ஆனால் தீர்க்கதரிசிகள், மன்னர்கள், பெற்றோர் – பெண்களையும் உள்ளடக்கிய பங்குகள் – அதைப் போதிக்கும் பொறுப்பும் உடையவர்களாக இருந்தார்கள்.[469]

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, பேதுருவின்படியும் எபிரெயர் நிருபத்தை எழுதினவரின்படியும், ஆசாரியர்கள் போதகர்களின் முன்னோடிகள் அல்லவே அல்ல; மாறாக, பரிபூரண பலியாகத் தம்மையே செலுத்தும் பரிபூரண ஆசாரியராகிய இயேசுவின்[470] முன்னோடிகள், மேலும் "இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்த் தேவனுக்குப் பிரியமான ஆவிக்கேற்ற பலிகளைச் செலுத்தும்படிக்குப் பரிசுத்த ஆசாரியக்கூட்டமாக" இருக்கும் ஆண்களும் பெண்களுமான எல்லா விசுவாசிகளின் முன்னோடிகள்.[471] போதகர்களை ஆசாரியர்களோடு புதிய ஏற்பாடு எங்கும் நேரடியாக இணைக்கவில்லை. உண்மையில், சீர்திருத்தத்தின் (Reformation) மிகப்

468. சமீபத்தில், ஒரு நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலாளர், தோட்டத்தை ஆதாம் காத்ததை இதோடு சேர்த்து இந்த வாதத்தைப் பலப்படுத்த முயன்றிருக்கிறார். ஆணாகிய ஆதாம் தோட்ட-ஆலயத்தின் ஆசாரியனும் காவலனுமாக இருக்க வேண்டியிருந்தது என்றும், ஆண் ஆசாரியர்கள் சரீரப்பிரகாரமான ஆலயத்தைக் காக்க வேண்டியிருந்தது என்றும், ஆகவே ஆண் மூப்பர்கள் சபை-ஆலயத்தைக் காக்க வேண்டும் என்றும் அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இறையியல் ரீதியாகத் தோட்ட-ஆலயம், சரீரப்பிரகாரமான ஆலயம், சபை-ஆலயம் ஆகியவற்றுக்கிடையே ஒரு தொடர்பு இருந்தாலும் (அவை தேவன் வாசம்பண்ணும் இடங்கள்), சொல்லப்படும் இந்த மாதிரி மூன்று விதங்களில் தோற்றுப்போகிறது. முதலாவது, தோட்ட-ஆலயத்தைப் பராமரிப்பதில் ஆதாமோடு பங்காளியாக இருக்க, தேவன் ஏவாளை ஒரு வலிமையான துணையாக அவனுக்குக் கொடுக்கிறார் (ஆதியாகமம் 2:18); ஆகவே ஆதாம் ஆணாக இருப்பது இங்கே பொருத்தமற்றது. இரண்டாவது, புதிய ஏற்பாட்டின்படி, ஆதாம் சபைப் போதகர்களின் முன்னோடி அல்ல, கடைசி ஆதாமாகிய இயேசுவின் முன்னோடி (1 கொரிந்தியர் 15:45); அதோடு, தேவனுடைய வீட்டில் ஆசாரியர்களாகப் பணிசெய்ய வேண்டிய, ஆண்களும் பெண்களுமான, கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் அவன் முன்னோடி (1 பேதுரு 2:5). மூன்றாவது, ஆலயத்தின் ஆசாரியர்களைப் போலவே ஆதாமும் தான் காக்கும் தோட்டத்துக்கு மேலானவனாக இருக்கிறான், அதன் ஒரு பகுதியாக அல்ல; போதகர்களோ சபை-ஆலயத்துக்கு மேலானவர்கள் அல்ல, அதன் ஒரு பகுதி.
469. மேலும், (முழு ஆசாரியக் கூட்டத்தையும் அல்ல) லேவியும் ஆரோனும் போதித்ததைப் பற்றிய குறிப்புகள், ஒவ்வொரு ஆசாரியனும் ஒரு போதகனாக இருந்தான் என்று அர்த்தப்படுவதில்லை.
470. எபிரெயர் 8-10
471. 1 பேதுரு 2:5

பெரிய கண்டுபிடிப்புகளில் ஒன்று, பழைய ஏற்பாட்டின் ஆசாரியர்கள் சபையின் குருமாருக்கு அல்ல, எல்லா விசுவாசிகளுக்குமே ஒத்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான். சீர்திருத்தத்தின் ஒரு மூலைக்கல்லையே நாம் தகர்க்க முயல்கிறோமா?

இந்த அதிகாரத்தின் முக்கியக் கருத்துக்குத் திரும்புவோம்: பண்டைய அண்மைக் கிழக்கில் ஆண் ஆதிக்கம் நெறியாக இருந்தபோதிலும், ஆண்களை வழிநடத்தி, அவர்களுடைய ezer kenegdos-ஆக – வலிமையான பங்காளர்களாக – செயல்பட்ட பெண்களின் இந்தச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள், தேவனுடைய பணியில் பெண்கள் முழுமையான கூட்டாண்மையில் ஆண்களோடு அருகருகே நிற்கும் ஒரு நாளின் முன்கூட்டிய மின்னல்களாக இருக்கின்றன. ஆண்களும் பெண்களும், குமாரரும் குமாரத்திகளும் ஆவியானவரின் முழு வல்லமையில் செயல்படுவார்கள் என்ற யோவேலின் தீர்க்கதரிசனம்,[472] தலைமைத்துவத்தின், பிரசங்கத்தின் பொறுப்புகளைச் சுமக்கப் பெண்கள் வருங்காலத்தில் இன்னும் பெரிய அளவில் எழும்புவார்கள் என்ற இந்த எதிர்பார்ப்பை அழகாக வெளிப்படுத்துகிறது. இது ஆச்சரியமாக இருக்கக்கூடாது: சமுதாயத்திலும் சபையிலும் வல்லமையான தலைமைப் பணிகளுக்கும் போதிக்கும் பணிகளுக்கும் தேவன் பெண்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் சாத்தியத்தைக் குலைக்கும் எதுவும் பழைய ஏற்பாட்டில் இல்லை. உண்மையில், பண்டைய ஆணாதிக்கக் கடந்த காலத்தில் தேவனால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பெண்களின் பல எடுத்துக்காட்டுகள், வருங்காலத்தில் அவர் தலைவர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதிலும் அவர் பட்சபாதமில்லாதவராகவே இருப்பார் என்று நம்மை எதிர்பார்க்க வைக்க வேண்டும் – அவர்களுடைய குரோமோசோம்கள் XX ஆ XY ஆ என்பதும் அதில் அடங்கும்.[473]

இறுதியில், சாபம் முழுமையாகத் தலைகீழாக்கப்படும்: இனி ஆதாம் ஏவாளை ஆளமாட்டான்; மாறாக அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் அருகருகே ஆளுவார்கள். பழைய ஏற்பாட்டின் போதனைக்கு நாம் உண்மையாக இருக்க வேண்டுமென்றால், அதன் முதல் அதிகாரத்திலேயே தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள தேவனுடைய இலட்சியம் இதுவே.

472. யோவேல் 2:28-29
473. அல்லது இடைப்பாலின (intersex) மக்களிடம் இருப்பதாக அறிவியல் நிரூபிக்கக்கூடிய வேறு எந்த வேறுபாடுகளும்.

11

சுவிசேஷங்களில் வல்லமையுள்ள பெண்கள்

“இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலின் செய்தியை – ஆதிச் சபையில் சுவிசேஷத்தின் மையமாயிருந்த அந்தச் செய்தியை – முதன்முதலில் அறிவித்தவர்கள் இயேசுவின் பெண் சீஷர்களே என்று எல்லாச் சுவிசேஷங்களும் காட்டுகின்றன.” டேவிட் ஸ்கோலர் (David Scholer)[474]

நன்றியோடு சொல்கிறேன், இயேசு பெண்களை உயர்த்தினதை நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஏனெனில், பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமான மதிப்பும் மேன்மையும் உடையவர்களாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டின் அடிப்படைக் கருத்தை இயேசுவின் ஊழியத்தின் இந்தப் பகுதி ஆதரிக்கிறது. ஆனால், சுவிசேஷங்களில் இயேசு பெண்களின் மதிப்பை வெளிப்படுத்துவது மட்டுமல்ல, பெண்களின் ஊழியத்தைக் கட்டவிழ்த்துவிடுகிறார் என்பதை இந்த அறிஞர்கள் பின்பு கவனிக்காமல் விடவோ குறைத்துக் காட்டவோ முனைகிறார்கள். இது ஒரு தவறு. கிறிஸ்தவம் என்பது, அதன் சாராம்சத்தில், பெண்களையும் ஊழியத்தையும் உட்பட எல்லாவற்றையும் இயேசு பார்க்கிறபடியே பார்க்கக் கற்றுக்கொள்வதுதான்.

இயேசுவின் ஊழியத்தில் ஒவ்வொரு நிரப்புக் கோட்பாட்டாளரும் ஆர்வத்தோடு சுட்டிக்காட்டும் பகுதி, இயேசு ஆண் அப்போஸ்தலர்களை மட்டுமே தெரிந்தெடுத்தார் என்ற உண்மைதான். சுவிசேஷங்களில் பெண்களின் ஊழியம் பற்றிய இயேசுவின் பார்வையைக் குறித்து அவர்கள் கவனிப்பது இது ஒன்று மட்டுமே என்று பலமுறை தோன்றுகிறது. பெண்கள் ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்று இயேசு விரும்புகிறார், ஆனால் வழிநடத்த அல்ல என்று அவர்கள்

474. www.fuller.edu/womeninministry/

முடிவுசெய்கிறார்கள். இந்த அதிகாரத்தின் முடிவில், இயேசுவின் பன்னிருவரைத் தம்முடைய சபையின் வருங்காலத் தலைமைத்துவம் முழுவதற்குமான ஏதோ ஒரு மாதிரி வார்ப்பாகக் கருதுவதிலுள்ள தவறை நான் நிரூபிப்பேன். ஆனால் இந்த அதிகாரத்தின் பெரும்பகுதியில், ஆண்கள் மட்டுமே செய்யும் ஊழியப் பணிகள் என்ற கருத்தை இயேசு அங்கீகரித்தார் என்ற எண்ணத்தையே நான் தவறென்று நிரூபிப்பேன். சுவிசேஷங்கள் முதன்மையாக இயேசுவின் ஊழியத்தைப் பற்றியவை என்றாலும், இயேசு பெண்களை ஊழியத்துக்கு விடுவித்து, பாலினத்துக்கு "ஏற்ற" ஏதோ ஒரு "வட்டத்துக்குள்" அவர்களை வைத்திருப்பதைப் பற்றி எள்ளளவும் கவலைப்படாமல், தேவனுடைய பணியின் முன்னணியிலும் மையத்திலும் அவர்களை நிறுத்தினதற்குச் சுவிசேஷ எழுத்தாளர்கள் எவ்வளவு இடம் கொடுக்கிறார்கள் என்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த அதிகாரத்தில், இயேசு தம்முடைய ராஜ்யத்தின் மிக வல்லமையான கருவிகளாகப் பயன்படுத்தின பெண்களில் சிலரை நாம் பார்வையிடுவோம். மிக முக்கியமானவரிலிருந்து தொடங்குவோம்.

இயேசு என்ற நாமத்தை வரலாற்றில் முதன்முதலில் கேட்ட நபர் யார்? உலகத்தை இரட்சிக்க வரும் தேவகுமாரன் அவர் என்றும், மிகச் சிறியவர்கள் மிகப் பெரியவர்களாகும் ஒரு ராஜ்யத்தை அவர் தொடங்குவார் என்றும் முதன்முதலில் கேட்டு விசுவாசித்தவர் யார்? புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் தேவன் அனுப்பின செய்தியை முதன்முதலில் பெற்றுக்கொண்டவரும், தேவ ஆவியானவர் வல்லமையோடு தங்கள்மேல் இறங்கப்பெற்றவரும் யார்? இயேசுவையும், கிருபையின் தலைகீழான அவருடைய ராஜ்யத்தையும் பற்றி ஒரு பிரசங்கத்தை (சரி, உண்மையில் பாடியது) முதன்முதலில் செய்தவர் யார்? தேவகுமாரன்மேல் வைத்த விசுவாசத்துக்காக முதன்முதலில் பாடுபட்டவர் – குறிப்பாக, துன்புறுத்தப்பட்டவர் – யார்? இன்னும் ஒரு குறிப்பு: இயேசு வந்து தங்களுக்குள்ளே வாசம்பண்ணப்பெற்ற முதல் நபரும் அவர்தான்.

நிச்சயமாக, நம்முடைய கர்த்தரின் தாயாகிய மரியாளைப் பற்றித்தான் நான் பேசுகிறேன்.

தாயாகிய மரியாள்

ஆபத்தான, ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட ஒரு தேசத்தில் தாழ்ந்த அந்தஸ்துள்ள ஒரு பதின்வயதுப் பெண்ணாக இருந்தபோதிலும், தேவன் "பலவான்களை ஆசனங்களிலிருந்து தள்ளி, தாழ்மையானவர்களை உயர்த்தினார்"[475] என்பதற்காகத் தான் எவ்வளவு பாக்கியவதி என்று மரியாளின் பாடல் அறிவிக்கிறது. அவள் (ஓர் ஆணையோ ஒரு கலாச்சார நெறியையோ அல்ல) தேவனை நம்பி, அவருடைய கட்டளைக்குப் பணியும்போது, எந்த ஆணும் எந்தக் கலாச்சாரமும் ஒருபோதும் அவளிடமிருந்து பறித்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு மதிப்பைத் தேவன் அவளுக்கு அருளுகிறார்.

தேவகுமாரனை மரியாள் பெற்றெடுத்ததன் இறையியல் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி அகஸ்டின் (Augustine) சிந்திக்கிறார்: "இரட்சிப்புக்கென்று நியமிக்கப்பட்ட ஆண்களும் பெண்களுமான மனிதர்களை விடுவிக்க வந்த கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, ஆண் சுபாவத்தைக் குறித்து வெட்கப்படவில்லை, ஏனெனில் அதை அவர் தம்மேல் எடுத்துக்கொண்டார்; பெண் சுபாவத்தைக் குறித்தும் வெட்கப்படவில்லை, ஏனெனில் அவர் ஒரு ஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தார்."[476] அகஸ்டினின் இந்த மேற்கோளைப் பற்றி லூசி பெப்பியாட் (Lucy Peppiatt) கருத்துரைக்கிறார்: "தேவன் பூமிக்கு வரத் தீர்மானித்தபோது, ஒரு பெண்ணின் கர்ப்பத்தின் மறைவைத் தெரிந்துகொண்டார். தேவன் மாம்சமாகத் தீர்மானித்தபோது, இந்த மாம்சத்தை ஒரு பெண்ணிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளத் தெரிந்துகொண்டார். ... ஓர் ஆணின் மூலம் தேவன் தம்மை நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறார்; ஒரு பெண்ணின் மூலம் தேவன் மனுக்குலத்தோடு தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறார்."[477]

இயேசு வளர்ந்து பெரியவரான நீண்ட காலத்துக்குப் பின்னும், மரியாள் அவருக்குச் செய்யும் ஊழியத்திலும், அவருக்காகப் பாடுபட மனமுள்ளவளாக இருப்பதிலும் சுறுசுறுப்பாகவே இருக்கிறாள்:

475. லூக்கா 1:52
476. Thomas Oden, Classic Christianity: A Systematic Theology, பக். 266-இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது
477. Lucy Peppiatt, Rediscovering Scripture's Vision for Women, அதி. 2.

“திராட்சரசம் தீர்ந்துபோனது என்றோ, மதத் தலைவர்களை அவர் தொடர்ந்து புண்படுத்திக்கொண்டிருந்தால் தனக்கே தொல்லையை வருவித்துக்கொள்வார் என்றோ இயேசுவின் முகத்துக்கு நேராக வந்து சொல்பவள் வேறு யார்? அந்தக் கொடூரமான முதல் புனித வெள்ளியன்று காவலன் தன் குமாரனின் விலாவைக் குத்துவதைக் கண்டு – இயேசு துணியில் பத்திரமாகச் சுற்றப்பட்ட வெறும் குழந்தையாக இருந்தபோது அவருக்குச் சொல்லப்பட்ட ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலாக – தன் ஆத்துமா ஊடுருவக் குத்தப்படுபவள் வேறு யார்?”[478]

இயேசுவுக்கு அடுத்தபடியாக, தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்காக மிக அதிகமாகச் செய்தவர் யார்? என் பதில் ஆபிரகாமோ, மோசேயோ, தாவீதோ, பவுலோ அல்ல. சந்தேகமே இல்லாமல், அது மரியாள்தான். மேசியாவைத் தன் கர்ப்பத்தில் சுமந்து, அவர் தம்முடைய சொந்தக் கால்களில் நிற்கும்வரை அவரை உயிரோடு காப்பாற்றியதைவிடப் பெரிய ஊழியம் மனித வரலாற்றில் இருந்திருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

அவருடைய குமாரன் மட்டுமல்ல, அவரும் வல்லமைமிக்கவர்: நாம் அவருடைய தாழ்மையையும் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையையும் பற்றி நினைக்க முனைகிறோம்; ஆனால் அவர் எவ்வளவு கவனிக்கப்பட வேண்டிய வல்லமையுள்ளவர் என்றால், இயேசு அவரை யாருடைய பராமரிப்பில் ஒப்படைத்தாரோ அந்த மாற்று மகனாகிய யோவான், அவர் பிரசவிக்கும்போது சிவந்த ஒரு பிசாசுத்தனமான வலுசர்ப்பத்தோடு போராடிப் பிழைப்பவராக அவரைத் தீர்க்கதரிசனமாகச் சித்தரிக்கிறார் என்பதை நாம் மறந்துவிடுகிறோம்.[479]

அன்னாள்: தீர்க்கதரிசினி

“அன்னாள் என்னும் ஒரு தீர்க்கதரிசியும் இருந்தாள்; [அவள்] தேவாலயத்தை விட்டு நீங்காமல், இரவும் பகலும் உபவாசித்து, ஜெபம்பண்ணி, ஆராதனை செய்துகொண்டிருந்தாள். அவளும்

478. Lucy Peppiatt, Rediscovering Scripture’s Vision for Women, அதி. 2.
479. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12:1-6

அந்நேரத்திலே மரியாள், யோசேப்பு, பிள்ளை ஆகியோரிடம் வந்து, தேவனைப் புகழ்ந்தாள்."[480]

புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் தீர்க்கதரிசி என்று அழைக்கப்பட்ட முதல் நபர் அன்னாள்தான். உண்மையில், இந்தப் பரிசுத்தமான தருணத்துக்கு முந்தைய ஐந்நூறு ஆண்டுகள் முழுவதும் ஒரு தீர்க்கதரிசி தேவனுடைய வார்த்தையை அறிவித்ததாக வேதாகமப் பதிவு எதுவும் நம்மிடம் இல்லை. திருமணமாகி ஏழு ஆண்டுகளிலேயே கணவனை இழந்த அவர், தன் வாழ்நாளின் மீதிக் காலத்தை ஆலயத்தில் செலவிடுகிறார். ஆண்டுகள் கடந்துபோகும்போது, இறந்துபோன தன் துணைக்கான அவருடைய ஏக்கம், உலக இரட்சகருக்கான வாஞ்சையாக மாறுகிறது. ஒருநாள், மரியாளும் யோசேப்பும் தங்கள் குழந்தையை ஒப்புக்கொடுப்பதற்காக ஆலயத்துக்கு வரும்போது, அந்தக் குழந்தையைக் காண – உண்மையாகவே காண – அன்னாளுக்குக் கண்கள் அருளப்படுகின்றன. காத்திருப்பு இறுதியாக முடிந்துவிட்டது. அவருடைய ஏமாற்றங்கள் எல்லாம் விலகுகின்றன; அவர் உடனே துதியில் வெடித்தெழுந்து, "எருசலேமிலே மீட்பு வரக் காத்திருந்த யாவருக்கும் அவரைக் குறித்துப் பேசுவதன்"[481] மூலம் தன் ஊழியத்தை நிறைவேற்றுகிறார்.

ஒரு மதச் சார்ந்த, பொது இடத்தில் விசுவாசிகளான ஆண்களுக்குப் போதிக்க அதிகாரம் இல்லை என்ற எந்த நிரப்புக் கோட்பாட்டுப் போதனையையும் பற்றி அற்புதமாக அறியாதவராக, ஆலய வளாகத்தில், அவர் விசுவாசமுள்ள பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் வேதவாக்கியத்தின் தீர்க்கதரிசன வாக்குத்தத்தங்களை நினைப்பூட்டுகிறார். இரட்சிக்கும் ராஜாவாக இருக்கப்போகும் அந்தக் குழந்தையைப் பற்றிய நற்செய்தியை அவர்களுக்கு அறிவிக்கிறார் – இவை எல்லாவற்றையும், தன்னை "மூட" அல்லது தன் பக்கத்தில் நிற்க ஒரு கணவன் இல்லாமலேயே செய்கிறார்.

கிணற்றருகே இருந்த பெண்

திரளான ஜனக்கூட்டத்துக்கு இயேசுவை மேசியா என்று அறிவித்து, சுவிசேஷப் பணியில் பெரும் வெற்றி கண்ட முதல் கிறிஸ்தவர் யார்

480. லூக்கா 2:36-37
481. லூக்கா 2:38

என்று எந்த வேதாகம வாசகரிடம் கேட்டாலும், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பேதுருதான் என்று அநேகமாகச் சொல்லுவார்கள். ஆனால் அவருக்குச் சில ஆண்டுகள் முன்னதாகவே அதைச் செய்த ஒருவர் இருந்தார்.

அதிகாரம் 5-இல், சமாரியப் பெண்ணோடு இயேசு நடத்தின, பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளவற்றில் மிக நீளமான, நேருக்கு நேரான இறையியல் உரையாடலைப் பற்றி நான் பேசினேன். இங்கே நான் வலியுறுத்த விரும்புவது இதுதான்: அவர் மேசியா என்று அவள் விசுவாசிக்க வருவது மட்டுமல்ல; ஒருவிதமான பொது எழுப்புதலுக்கு முன்னின்று வழிநடத்தின முதல் சுவிசேஷப் பிரசங்கியாகவும் அவள் ஆகிறாள்.

இது ஒரு வாழ்க்கையின் வியக்கத்தக்க திருப்பம். தண்ணீர் கேட்பதன் மூலம் இயேசு அவளுக்குத் தம்மை அறிமுகப்படுத்தும்போது, அவள் தாகமுள்ள இன்னொரு ஆத்துமா மட்டுமே. தன் ஊரின் அந்தஸ்து ஏணியின் கடைசிப் படியிலும் அவள் இருக்கிறாள். வழக்கமாகப் பெண்கள் அதிகாலையில், மற்றப் பெண்களோடு சேர்ந்து கிணற்றுக்கு வருவார்கள்; ஆனால் இதோ அவள் – தன்னந்தனியாக, உச்சி வெயிலில் – மற்றப் பெண்களின் பார்வையில் அவள்மேல் இருந்த களங்கத்தின் அடையாளம்; மிக அநேக ஆண்களோடு உறவுகளில் இணைந்து பிரிந்ததற்காக அவர்கள் அநேகமாக அவளைப் பற்றி இழிவாகப் பேசியிருப்பார்கள்.

ஆனால் இயேசுவோ அவளோடு பேசுகிறார். அவளோடு இறையியல் உரையாடல் நடத்துகிறார். அதன் போக்கில், அவள் தன்னை அவருக்கு வெளிப்படுத்தும்போதே, அவர் தம்மை வெளிப்படுத்துவதைப் படிப்படியாக அனுபவிக்கிறாள். “நானே மேசியா” என்று சொல்வதன் மூலம் இயேசு உரையாடலை உச்சத்துக்குக் கொண்டுவரும்போது, அவள் ஜீவத்தண்ணீரைச் சுத்திகரிக்கும் ஒரு மிடறாகப் பருகி, தன் பழைய குடத்தைக் கீழே போட்டுவிட்டு, தானே இப்போதுதான் பெற்ற அதே தண்ணீரை மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்க ஊருக்குத் திரும்பி ஓடுகிறாள். நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது: “அப்பொழுது அந்த ஸ்திரீ, தன் குடத்தை வைத்துவிட்டு, ஊருக்குள்ளே போய், ஜனங்களை நோக்கி: நான் செய்த எல்லாவற்றையும் எனக்குச் சொன்ன மனுஷனை வந்து பாருங்கள்; அவர் கிறிஸ்துதானோ என்றாள். அப்பொழுது அவர்கள் ஊரிலிருந்து புறப்பட்டு, அவரிடத்தில் வந்தார்கள்.”[482]

482. யோவான் 4:28-30

விளைவு என்னவென்றால், “அந்த ஸ்திரீ சொன்ன சாட்சியினிமித்தம் ... அநேகர் அவரை விசுவாசித்தார்கள்.” இயேசுவைத் தாங்களே சந்தித்த பிறகு, அவர்கள் அந்த ஸ்திரீயை நோக்கி: “உன் சொல்லினிமித்தம் அல்ல, அவருடைய உபதேசத்தை நாங்களே கேட்டு, அவர் மெய்யாய்க் கிறிஸ்துவாகிய உலக இரட்சகர் என்று அறிந்து விசுவாசிக்கிறோம்”[483] என்றார்கள். “நானே மேசியா” என்ற வார்த்தைகளை வரலாற்றில் முதன்முதலில் கேட்ட நபர் அவள் மட்டுமல்ல; அன்னாளுக்குப் பிறகு, இந்தக் கண்டுபிடிப்பைத் தனக்குச் செவிகொடுக்கும் எவருக்கும் – ஆண்களாயினும் பெண்களாயினும் – பரப்பின முதல் நபரும் அவள்தான்! இயேசு அவளைத் தெரிந்தெடுத்துக் கனப்படுத்தினது, ஒதுக்கப்பட்டிருந்த அவளுடைய அடையாளம் இயேசுவின் அறிவிப்பாளர் என்ற உயர்ந்த அந்தஸ்துக்கு வழிவிடுகிறது என்று அர்த்தம்.

அவளுடைய சுவிசேஷ ஊழியத்தைக் குறைத்துக் காட்டும் அறிஞர்கள் – “அவள் வெறுமனே தன் சாட்சியைப் பகிர்ந்துகொண்டாள்” – உண்மைகளைக் கவனிக்கத் தவறுகிறார்கள்: அவள் போய் ஜனங்களைக் கண்டுபிடித்தாள்; ஜனங்களை இயேசுவிடம் வழிநடத்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினாள்; அவரை மேசியா என்று அறிவித்தாள்; அதன் விளைவாக அவர்கள் இயேசுவின்மேல் விசுவாசம் வைத்தார்கள். சுவிசேஷப் பணியைப் பற்றித் தம்முடைய சீஷர்களுக்குக் கொடுத்த ஒரு சுருக்கமான போதனையில், இயேசு நேரடியாக நடந்துகொண்டிருந்த அவளுடைய எடுத்துக்காட்டைக்கூடப் பயன்படுத்துகிறார். ஜனக்கூட்டங்களை அறுவடைக்கு விளைந்த வயலுக்கு ஒப்பிட்ட பிறகு, “இப்பொழுதே அறுக்கிறவன் ... நித்திய ஜீவனுக்காகப் பலனைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறான்”[484] என்று சொல்வதன் மூலம் அவளைக் குறிப்பிடுகிறார். அந்தச் சுவிசேஷப் பிரசங்கி தன் புதிய நண்பர்களைப் பின்னால் அழைத்துக்கொண்டு மலையேறி இயேசுவிடம் வரும்போது அவருடைய பிரசங்கம் முடிகிறது. முன்னதாக, “அவர் ஸ்திரீயுடனே பேசுகிறதைக் குறித்து” சீஷர்கள் “ஆச்சரியப்பட்டிருக்கலாம்”[485] (வச. 27); ஆனால் அந்த நேரத்தில் அவர்களுடைய சொந்த ஊழியங்கள் எதையும்விட மேலான விதத்தில்

483. யோவான் 4:39-42
484. யோவான் 4:36
485. யோவான் 4:27

அவளுடைய சுவிசேஷ ஊழியம் உடனே தொடங்கப்பட்டதைக் கண்டபோது அவர்கள் இன்னும் எவ்வளவு ஆச்சரியப்பட்டிருப்பார்கள்!

மார்த்தாள்: சாட்சி

“மார்த்தாள்” என்ற பெயரைக் கேட்கும்போது, நம்மில் அநேகருக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அவர் தவறிழைத்தது நினைவுக்கு வருகிறது: இயேசுவின் சீஷியாக இருப்பதைவிட அவருடைய வீட்டுப் பணிவிடைக்காரியாக இருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, அவரிடம் கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பைத் தவறவிட்டதற்காக இயேசு அவரைக் கடிந்துகொண்டபோது. இயேசு தன் சகோதரிக்கு ஆவிக்குரிய விருந்தைப் பரிமாறிக்கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில், அவர் ஒருபோதும் கேட்காத ஒரு சரீரப்பிரகாரமான உணவை அவருக்காக ஆயத்தம் செய்ததே அவருடைய தவறு.

ஆனால், இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் அவர் எவ்வளவு சிறப்பாகச் சரியாகச் செய்கிறார் என்பதையும், இன்று வேதாகமம் வைத்திருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் போதிக்கத் தேவன் அவரைப் பயன்படுத்துகிறார் என்பதையும் நம்மில் சிலரே நினைவுகூருகிறோம். இயேசுவைப் பற்றிய மற்ற விவரணங்களைவிட அதிகமாக, யோவானின் சுவிசேஷம், இயேசுவோடு தனிப்பட்ட முறையில் சந்திக்கும் ஒவ்வொருவரும் அவரைப் பற்றி மிக முக்கியமான ஏதோ ஒன்றை உணர்ந்துகொள்ளும் விதத்தில் அந்தச் சந்திப்புகளைச் சித்தரிக்கிறது – வாசகர்களாகிய நமக்கும் இந்த வெளிப்பாட்டைத் திறந்து கொடுக்கிறது. உதாரணமாக, கிணற்றருகே இருந்த பெண் இயேசுவை மேசியாவாகக் கண்டுகொண்டது, யோவானின் சுவிசேஷத்தின் மூலம், அவளுடைய முதல் நூற்றாண்டு ஊர்க்காரர்களுக்கு அப்பால் வெகுதூரத்திலுள்ள மக்களுக்கும் இடங்களுக்கும் இப்போது அறிவிக்கப்படுகிறது. ஆனால் யோவான் தன் எழுத்தில் மேடையேற்றும் இயேசுவுக்கான பெண் சாட்சி அவள் மட்டுமல்ல: மார்த்தாளும் இயேசுவைப் பற்றி மிக முக்கியமான ஒன்றுக்குச் சாட்சி கொடுக்கிறார்.

அவரிடம் வருவதற்கு முன் ஒரு சிறு குறிப்பு: சுவிசேஷங்களிலுள்ள இந்தச் சாட்சி அறிக்கைகளின் முக்கியத்துவம் பெரும்பாலான வேதாகம வாசகர்களுக்குத் தெரியும். மிகப் பிரபலமானது, “நான் யார் என்று

நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள்?" என்று இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம் கேட்க, பேதுரு "நீர் கிறிஸ்து" என்று பதிலளிக்கும் சந்தர்ப்பம்.[486] உண்மையில், பேதுருவின் இந்த அறிக்கை, மாற்கு சுவிசேஷத்தின் முதல் பாதியை (இயேசு யார் என்பதைப் பற்றியது) இரண்டாம் பாதியோடு (நமக்காகச் சிலுவையில் மரிக்க இயேசு கொண்டிருந்த உறுதியைப் பற்றியது) இணைக்கும் ஒரு கீலாக இருக்கிறது. இன்னும் நேரடியாகச் சொன்னால், சபை கட்டப்பட வேண்டிய வெளிப்பாட்டின் கன்மலை பேதுருவின் இந்த அறிக்கைதான்.

சிலரே உணர்ந்திருப்பது என்னவென்றால், மாற்கு பேதுருவின் சாட்சி அறிக்கையைப் பயன்படுத்துவது போலவே, யோவான் இயேசுவுக்கு மார்த்தாள் கொடுத்த சாட்சி அறிக்கையைப் பயன்படுத்துகிறார். யோவான் 11-இல், சமீபத்தில் மரித்துப்போன தன் சகோதரனுக்காக மார்த்தாள் அழுதுகொண்டிருப்பதை இயேசு வந்து காண்கிறார் என்று வாசிக்கிறோம். இயேசு அவரிடம் சொல்லுகிறார் (சுவிசேஷங்களில் இதுபோன்ற ஒன்று நம்மிடம் இருக்கும் ஒரே இடம் இதுதான்): "நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன், என்னை விசுவாசிக்கிறவன் மரித்தாலும் பிழைப்பான் ... இதை விசுவாசிக்கிறாயா?"

"ஆம், ஆண்டவரே," என்று அவர் பதிலளிக்கிறார் (இதோ அவருடைய அறிக்கை வருகிறது), "நீர் உலகத்தில் வருகிறவராகிய தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன்."[487] யோவான் அவருடைய வார்த்தைகளைப் பின்வரும் தலைமுறைகளுக்காக எழுதிவைக்கிறார் – அப்படியே, இயேசுவில் அவர் காண்பதும் இயேசுவைப் பற்றி அவர் சொல்வதும், யோவானின் சுவிசேஷத்தை வாசிக்கும் கோடிக்கணக்கானோர் தங்கள் வாழ்க்கையையும் நித்திய முடிவையும் கட்டக்கூடிய ஓர் அஸ்திபாரப் பாறையாகிறது.

இயேசுவின் நெருங்கிய வட்டத்திலிருந்த பெண்கள்

இயேசுவின் சீஷர்களுடைய நெருங்கிய வட்டத்தில் இருந்த 23 பேரின் பெயர்களைச் சுவிசேஷங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. பன்னிருவர், யுஸ்து என்னும் யோசேப்பு, லாசரு, நிக்கொதேமு, அரிமத்தியா ஊரானாகிய

486. மாற்கு 8:29
487. யோவான் 11:25-27

யோசேப்பு ஆகியோர் இருக்கிறார்கள். சிலரே உணர்ந்திருப்பது என்னவென்றால், பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட மீதி ஏழு சீஷர்களும் பெண்கள்: அவருடைய தாயாகிய மரியாள், மகதலேனா மரியாள், "மற்ற" மரியாள், பெத்தானியா ஊராளாகிய மரியாள், யோவன்னாள், சூசன்னாள், சலோமே. உதாரணமாக, இந்த வேதப்பகுதியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்:

இயேசு தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கடுத்த நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்து அறிவித்துக்கொண்டு, பட்டணங்கள்தோறும் கிராமங்கள்தோறும் பிரயாணம்பண்ணினார். பன்னிருவரும் அவருடனேகூட இருந்தார்கள். அவர் பொல்லாத ஆவிகளையும் வியாதிகளையும் நீக்கிக் குணமாக்கியிருந்த சில ஸ்திரீகளும் இருந்தார்கள்: ஏழு பிசாசுகள் நீங்கின மகதலேனாள் என்னப்பட்ட மரியாளும், ஏரோதின் காரியக்காரனாகிய கூசாவின் மனைவி யோவன்னாளும், சூசன்னாளும், வேறே அநேக ஸ்திரீகளும் இருந்தார்கள். இவர்கள் தங்கள் ஆஸ்திகளால் அவருக்கு ஊழியஞ்செய்துவந்தார்கள்.[488]

இயேசுவுக்குப் பன்னிருவரைவிடப் பெரிய ஒரு நெருங்கிய வட்டம் இருந்தது என்றும், அதில் அநேகர் பெண்கள் என்றும் இந்த வேதப்பகுதி காட்டுகிறது. இயேசுவின் விடுவிக்கும் தொடுதலை அனுபவித்த இந்தக் கலிலேயப் பெண்கள், அவ்வப்போது இயேசுவோடும் பன்னிருவரோடும் சேர்ந்து, எருசலேமுக்குச் செல்லும் கடினமான பயணத்தை மேற்கொண்டார்கள்.

இயேசு இந்தப் பெண்களைத் தம்முடைய சீஷிகளாகவும், ஊழியப் பயணத்தில் தோழிகளாகவும், தங்கள் சொந்தச் சொத்துகளிலிருந்து ஊழியத்துக்குப் பணம் கொடுத்த புரவலர்களாகவும் தெரிந்துகொண்டார். பண்டைய கலாச்சாரத்தில், புரவலரின் உதவியைப் பெறுவது என்பது ஒருவர் தன்னைச் சார்ந்திருக்கும், கடன்பட்டிருக்கும் நிலையில் வைப்பதாகும். ஆகவே, இந்தப் பெண்கள் இயேசுவால் மிகவும் கனப்படுத்தப்பட்டிருப்பார்கள்.

லூக்கா 10-இல், "கர்த்தர் வேறே எழுபத்திரண்டு பேரை நியமித்து, தாம் போகும் எல்லாப் பட்டணங்களுக்கும் இடங்களுக்கும் அவர்களைத் தமக்கு முன்னே இரண்டிரண்டு பேராக அனுப்பினார்" என்று நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இயேசு தம் பேச்சைக் கேட்கும் தூரத்தில்

488. லூக்கா 8:1-3

இருந்தவர்களை வெறுமனே ஒன்றுகூட்டவில்லை; இந்த ஊழியக் குழுவை விசேஷமாகத் தெரிந்தெடுத்து, பிறகு ஆயத்தப்படுத்தினார் என்பதைக் கவனியுங்கள். யூதத் தாயகம் முழுவதும் நடந்த அந்த அதிவேக ஊழியப் பயணத்துக்கு இயேசு அனுப்பின 36 ஜோடிகளில், அவருடைய நெருங்கிய வட்டத்திலிருந்த பெண்களில் அநேகர் – இல்லையென்றால் அனைவருமே – இருந்திருக்க மிகவும் வாய்ப்பிருக்கிறது.[489] ஆகவே, இந்தப் பெண்கள் – இயேசுவின் அறிவுறுத்தல்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து – தங்களை ஏற்றுக்கொண்ட வீடுகளுக்கும் கிராமங்களுக்கும் தேவனுடைய ராஜ்யம் வந்திருப்பதை அறிவித்திருப்பார்கள்; இயேசுவின் அழைப்பையும் ஆட்சியையும் புறக்கணித்தவர்களைத் துணிவோடு கண்டித்திருப்பார்கள்; பிசாசுகளைத் துரத்துவதன் மூலம் அவருடைய ராஜரீக வல்லமையை வெளிப்படுத்தியிருப்பார்கள்.

ஆயினும், "வேறே" (கிரேக்கம்: heterous) என்ற சொல் ஆண்பாலில் இருப்பதால், 72 பேர் கொண்ட அந்த முன்னோடிக் குழு முழுவதும் ஆண்களே என்று சில அறிஞர்கள் வாதிடுகிறார்கள். ஆனால் ஆண்-மைய மொழிகளில் பேசிய பண்டைய மனிதர்கள், ஆண்களும் பெண்களும் கலந்த குழுக்களைக் குறிக்க ஒரு சொல்லின் ஆண்பால் வடிவத்தை வழக்கமாகப் பயன்படுத்தினார்கள் என்பதை இது தவறாகப் புரிந்துகொள்கிறது. (உதாரணமாக, குணமாக்கப்படுவதற்காக இயேசுவின் பாதங்களருகே வைக்கப்பட்ட "சப்பாணிகள், குருடர், ஊமையர், ஊனர் முதலிய வேறே அநேகர் [heterous]"[490] அனைவருக்கும் அதே சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது – அந்தக் குணமாக்குபவரிடம் வந்த நோயாளிகளில் அநேகர் பெண்களாக இருந்தார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.)

பிற்காலத்தில், இயேசுவின் நெருங்கிய வட்டத்திலிருந்த இந்தப் பெண்களில் அநேகர் முதன்மைச் சாட்சிகளானார்கள்; அந்தத் துயரமான வெள்ளிக்கிழமையன்று சிலுவையை விட்டுக் கடைசியாகச் சென்ற

489. சுவிசேஷங்களில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட சீஷர்களில் பெரும்பாலோரையோ அனைவரையுமோ சேர்க்காமல், மிகவும் அர்ப்பணிப்புள்ள 72 சீஷர்களைக் கொண்ட இன்னொரு கூட்டத்தை இயேசு கண்டுபிடித்திருப்பார் என்பது சாத்தியமில்லை. ஆனால் இந்தப் பெண்கள் சேர்க்கப்பட்டிருந்ததைப் பற்றி நான் இன்னும் உறுதியாகச் சொல்லாததற்குக் காரணம், ஊழியப் பணியில் பலமுறை தந்திரோபாய அணுகுமுறையைக் கொண்டிருந்த இயேசுவுக்கு, கடுமையான ஆணாதிக்கமுள்ள இஸ்ரவேல் ஆண்களின் பொது ஊழியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவே அதிக வாய்ப்பிருந்தது என்று ஒருவேளை தோன்றியிருக்கலாம் என்பதே.
490. மத்தேயு 15:30

சீஷர்களும், உயிர்த்தெழுதல் ஞாயிறன்று அவருடைய கல்லறைக்கு முதலில் வந்தவர்களும் அவர்களே. இந்தப் பெண்களில் ஒருவர் மற்றவர்களுக்கு மேலாகக் கனப்படுத்தப்படுகிறார்.

மகதலேனா மரியாள்

கிறிஸ்தவ சுவிசேஷத்தின் இருதயத்தில் இருப்பது, வரலாற்று உண்மைகளின்படி இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டு, அடக்கம்பண்ணப்பட்டு, மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டார் என்ற கூற்றுதான் என்பதை இதற்குள் நீங்கள் ஒருவேளை கண்டுகொண்டிருப்பீர்கள். இந்த வரலாற்று நிகழ்வுகளைப் பற்றி நமக்கு ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால், கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றியே நமக்குச் சந்தேகம் இருக்கிறது.

நன்றியோடு சொல்கிறேன், வரலாற்றின் இந்த மகத்தான நிகழ்வுகள் ஒவ்வொன்றும் – அவருடைய மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் – அநேகரால் காணப்படும்படி இயேசு பார்த்துக்கொண்டார். ஆனால் ஒருவேளை ஆச்சரியமாக இருக்கக்கூடியது என்னவென்றால், இந்தச் சாட்சிகளாக அவர் முக்கியமாகப் பெண்களையே தெரிந்துகொண்டார்! உண்மையில், மகதலேனா மரியாளும் அவருடைய தோழிகளும் மட்டுமே இந்த மூன்று நிகழ்வுகளையும் கண்டார்கள். ஆண் சீஷர்கள் ஓடிப்போய் நீண்ட நேரத்துக்குப் பிறகும் அங்கேயே நின்றுகொண்டு, சிலுவையருகே கடைசியாக இருந்தவர்கள் அவர்களே.[491] அவர்களில் சிலர் அவரை அடக்கம்பண்ணவும் உதவினார்கள்.[492] ஞாயிற்றுக்கிழமை விடியற்காலையிலேயே அவர்கள் கல்லறையிடம் இருந்தார்கள் – நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது: “தூதன் ஸ்திரீகளை நோக்கி: நீங்கள் பயப்படாதிருங்கள்; சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசுவைத் தேடுகிறீர்கள் என்று அறிவேன். அவர் இங்கே இல்லை, ... உயிர்த்தெழுந்தார். ... சீக்கிரமாய்ப் போய், அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தார் என்று அவருடைய சீஷருக்குச் சொல்லுங்கள்.”[493] இதன் அர்த்தம் என்ன என்று சிந்தியுங்கள்: இயேசுவின் சரீரம் கல்லறைக்குள் வைக்கப்பட்டதைப் பார்த்து, அதோடு மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு அது

491. மத்தேயு 27:55-56; மாற்கு 15:40-41
492. மத்தேயு 27:57-61; மாற்கு 15:42-47; லூக்கா 23:50-56
493. மத்தேயு 28:5-6

வெறுமையாக இருப்பதைக் கண்ட ஆண் அப்போஸ்தலர் ஒருவரும் இல்லை. மாறாக, இந்த நிகழ்வுகள் அனைத்துக்கும் சாட்சியாக இருந்து, தாங்கள் கண்டதை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லும் பணியைத் தேவன் மரியாளிடமும் அவருடைய தோழிகளிடமும் ஒப்படைக்கிறார். உண்மையில், அந்த முதல் உயிர்த்தெழுதல் ஞாயிற்றின் பெரும்பகுதி முழுவதும், இந்தப் பெண்களே பூமியில் உயிர்த்தெழுதலின் செய்தியைச் சுமந்த ஒரே மனிதர்களாக இருந்தார்கள். அதைப் பற்றிச் சிந்தியுங்கள் – பிரபஞ்சத்தின் மிகப் பெரிய கதை விரிவடைந்த இந்த முக்கியமான கட்டத்தில், கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் முழு நம்பகத்தன்மையும் இந்தச் சில பெண்களின் கைகளில் தங்கியிருக்கிறது. பெண்கள்மேல் தேவனுக்கு இருக்கும் நம்பிக்கைக்கு இதைவிடப் பெரிய சான்று வேண்டுமா!

இந்தப் பெண்களில், உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தராகத் தம்மோடு நேரடியாகச் சந்திக்கும் முதல் வாய்ப்பை இயேசு மகதலேனா மரியாளுக்கு அருளினார்: “அவள், அவரைத் தோட்டக்காரனென்று எண்ணி: ஐயா, நீர் அவரை எடுத்துக்கொண்டுபோனதுண்டானால், அவரை எங்கே வைத்தீர் என்று எனக்குச் சொல்லும், நான் அவரை எடுத்துக்கொண்டுபோவேன் என்றாள்.” பிறகு இயேசு அவருடைய பெயரைச் சொல்லி அழைக்கும்போது, அவர் அவரிடமாகத் திரும்பி, அரமேய மொழியில் “ரபூனி!” (அதற்குப் போதகரே என்று அர்த்தம்) என்று கூப்பிடுகிறார். பின்பு மரியாள் வியப்பூட்டும் செய்தியோடு சீஷர்களிடம் போகிறார்: “நான் கர்த்தரைக் கண்டேன்!”[494]

நாம் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது: ஒரு பெண்ணின் சாட்சி குறைவான நம்பகத்தன்மை உடையதாக – உடனடியாகத் தள்ளப்படாவிட்டாலும் – கருதப்பட்டது என்று அறிந்திருந்தும்,[495] இயேசு ஏன் பெண்களைத் தெரிந்துகொண்டார்? ஆண் சீஷர்கள்கூட அவர்களை அநேகமாக நம்பமாட்டார்கள் என்று அறிந்திருந்தும், அவர் ஏன் அப்படிச் செய்தார்? சொல்லப்போனால், நடந்ததும் அதுதான் – “அவர்களுடைய வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு வீண்பேச்சாகத் தோன்றினதால், அவர்கள் அந்த ஸ்திரீகளை நம்பவில்லை”[496] என்று லூக்கா விவரிக்கிறார். நிச்சயமாக, அன்றைய நாளில் பின்னர் ஆண்கள் இயேசுவைத்

494. யோவான் 20:15-18
495. உதாரணமாக, நூறு பெண்களின் சாட்சி ஓர் ஆணின் சாட்சிக்குச் சமமானதல்ல என்று யூத ரபீக்களின் சட்டம் கருதியது.
496. லூக்கா 24:11

தாங்களே சந்திக்கும்போது, பெண்களின் செய்தியைச் சந்தேகித்தது எவ்வளவு மதியீனம் என்று உணர்கிறார்கள். தங்கள் சகோதரிகளுக்குச் செவிகொடுக்கத் தவறியதற்காக இயேசு பிற்பாடு அவர்களைக் கடிந்துகொள்கிறார்[497] என்பது, உலகில் சபை தொடங்கப்பட்ட அந்தத் தருணத்திலேயே ஆண்களாகிய நமக்கு அவர் கற்பிக்க முயலும் பாடத்தைச் சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாததாக்குகிறது: உங்கள் சகோதரிகளின் வாயிலிருந்து வரும் தேவனுடைய வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ளக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். வரலாற்றின் மிக முக்கியமான நாளுக்குள் இயேசு இந்த முக்கியமான உள்ளுணர்வைத் தைத்து வைக்கிறார் என்பதும், சுவிசேஷ எழுத்தாளர்கள் அதைப் பதிவுசெய்கிறார்கள் என்பதும், கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறவர்களின் பிற்காலச் சமுதாயங்களாகிய நாம் ஒருபோதும் மறக்கக்கூடாத, முன்னுரிமை வாய்ந்த பாடம் இது என்பதைக் காட்டுகின்றன.

இந்த விஷயத்தில், உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தருடைய வாயிலிருந்து வரும் முதல் வார்த்தை என்ன?

அது: “ஸ்திரீயே ...”

அதைத் தவறவிடாதீர்கள். இயேசு “வாரத்தின் முதலாம் நாளில்” எழுப்பப்பட்டார் என்று யோவானின் சுவிசேஷம் நமக்குச் சொல்லுகிறது – இது புதிய சிருஷ்டியைக் குறிக்கிறது. தோட்டத்தில் தன் அயர்ந்த நித்திரையிலிருந்து விழித்தெழுந்து உடனே ஏவாளைக் கண்டு, அவளில் மகிழ்ந்து, அவளை “மனுஷி” (ஸ்திரீ) என்று அழைத்து, பின்பு “ஏவாள் ... ஜீவனுள்ளோர் யாவருக்கும் தாய்” என்று அழைத்த ஆதாமின் கதையை இயேசு மீண்டும் நடித்துக் காட்டுகிறார். ஆகவே, déjà vu போன்ற இந்தத் தருணத்தில், மகதலேனா மரியாள், புதிய சிருஷ்டியின் காலத்திலுள்ள எல்லாப் பெண்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்: இயேசு உயிரோடிருக்கிறார் என்று அவர்கள் யாருக்கு அறிவிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஜீவனைக் கொண்டுவரும் அறிவிப்பாளர்களாக அவர்கள் கொண்டாடப்பட வேண்டும்.

முதல் சிருஷ்டியின் தோட்டத்தில், சாத்தானுடைய அடிமைப்படுத்தும் செய்தியை ஆதாமிடம் கொண்டுசென்றபோது, ஏவாள் தோற்றுப்போயிருக்கலாம். ஆனால் வெறுமையான கல்லறையின், புதிய சிருஷ்டியின் தோட்டத்தில், சாபம் தலைகீழாக்கப்படுகிறது –

497. மாற்கு 16:14

ஏவாளின் மகள் இப்போது தேவனுடைய விடுதலையளிக்கும் செய்தியை ஆதாமின் குமாரர்களிடம் கொண்டுசெல்கிறார். அப்படியே, பழைய, உடைந்துபோன இந்த உலகத்தின் நடுவே ஒரு முழுப் புதிய உலகம் உடைத்துக்கொண்டு நுழைகிறது – தேவனுடைய ஊழியப் பணியின் முன்னணியில் பெண்கள் ஆண்களோடு தோளோடு தோள் நிற்கும் மகிமையான சாத்தியத்தையும் அது தன்னோடு கொண்டுவருகிறது. உயிர்த்தெழுந்த இயேசு, உயிர்த்தெழுதல் யதார்த்தத்தின் புதிய யுகத்தில் முதல் முக்கியமான ஊழியத்தைப் பெண்களுக்குக் கொடுப்பது மட்டுமல்ல; சமத்துவத்தின், ஊழியத் தாக்கத்துக்கான சாத்தியத்தின் ஒரு புதிய நிலையால் அவர்களைக் கனப்படுத்துகிறார். "பெண்கள் ஓர் ஊழியப் பங்குக்கு உயர்த்தப்படுவது, உடைத்துக்கொண்டு நுழையும் ராஜ்யத்தின் அடையாளம்; பழைய ஒழுங்கு முடிந்துவிட்டது, உறவுகளின் ஒரு புதிய அமைப்பு தொடங்கியிருக்கிறது என்பதை அது காட்டுகிறது."[498]

மரியாள் ஒருவிதமான அப்போஸ்தலப் பங்கையும் வகிக்கிறார். அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் புஸ்தகத்தின் ஆரம்ப அதிகாரங்களில், "உயிர்த்தெழுதலுக்குச் சாட்சியாக" இருக்கும் ஊழியம் அப்போஸ்தலர்களைக் குறிக்கும் ஒரு வழியாக ஆனது.[499] உயிர்த்தெழுந்த இயேசுவைச் சந்தித்து, நற்செய்தியை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லும்படி அவரால் அனுப்பப்பட்டவர்களே அப்போஸ்தலர்கள். இதனால்தான் சபைப் பிதாக்கள் மகதலேனா மரியாளை அன்போடு "அப்போஸ்தலர்களுக்கு அப்போஸ்தலர்" என்று அழைத்தார்கள். என். டி. ரைட் (N.T. Wright) இதை ஆமோதிக்கிறார்: "ஓர் அப்போஸ்தலர் என்பவர் உயிர்த்தெழுதலுக்கு [அனுப்பப்பட்ட] சாட்சி என்றால், ஆண்களில் எவருக்கும் முன்பாக அந்தப் பட்டத்துக்குத் தகுதியான பெண்கள் இருந்தார்கள்."[500] தெளிவாகச் சொல்வதானால், கண்டிப்பான அர்த்தத்தில் அவர் பன்னிருவரில் ஒருவர் அல்ல; ஆனால் குறைந்தபட்சம் அந்த நேரத்துக்காவது, இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குச் சாட்சிகளாக இருக்கும் "அனுப்பப்பட்டவர்களின்" ஒரு பரந்த வட்டத்தின் பகுதியாக அவர் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது (அப்போஸ்தலன் என்பதன் அர்த்தம் இதுதான்).

498. Grant Osborne, Women in Jesus' Ministry, பக். 289-90.
499. அப்போஸ்தலர் 1:22; 2:32
500. www.bit.ly/3k5tah6

நம்முடைய முடிவு: இயேசுவின் வருகையோடு புதிய சிருஷ்டி உதித்த நாள்முதல், ஆண்கள் மட்டுமல்ல, பெண்களும் இயேசுவைப் பற்றிய சத்தியத்தை அறிவிக்க வேண்டும் என்பதே தேவனுடைய விருப்பம் என்பது தெளிவாக இருக்கிறது. அவிசுவாசிகளுக்கு மட்டுமோ, தனிப்பட்ட முறையில் மட்டுமோ, பெண்களுக்கு மட்டுமோ அல்ல; (நிரப்புக் கோட்பாட்டுப் போதனைக்கு மாறாக) கேட்கக் காதுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் – பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும், அவிசுவாசிகளுக்கும் விசுவாசிகளுக்கும், தனிப்பட்ட முறையிலும் பகிரங்கமாகவும்.

ஏன் ஆண் அப்போஸ்தலர்கள் மட்டும்?

இன்றைய சபைகளின் மூத்த தலைமைக் குழுக்களிலிருந்து பெண்களை விலக்குவதற்கு நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் முன்வைக்கும் இன்னொரு நியாயப்படுத்தல் இதுதான்: தேவனுடைய பணியில் பெண்களின் பங்கை இயேசு கனப்படுத்தினாலும், தம்முடைய பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களைத் தெரிந்தெடுத்ததில் அவர்களை விலக்கினார். நியாயமாகச் சொன்னால், எல்லா நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களும் இதற்கு அவ்வளவு எடை கொடுப்பதில்லை: “இயேசு பன்னிரண்டு ஆண்களைத் தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களாகத் தெரிந்துகொண்டார் என்பதற்காக மட்டுமே, சபையில் ஆண்கள் மட்டுமே கொண்ட மூப்பர் குழுவை இயேசு விரும்பியிருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் வாதிடமாட்டோம்”[501] என்று பைப்பர் (Piper), குரூடெம் (Grudem) எழுதுகிறார்கள். ஆயினும், அநேகர் இதை ஒரு கணிசமான வாதமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இந்த வாதத்தை முன்வைப்பவர்களில் நான் வாசித்தவர்கள் அனைவரும் ஏறக்குறைய ஒரே அடிப்படைத் தர்க்கத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்; அதை மரியாதையோடு அதன் சாராம்சத்துக்குச் சுருக்க முயல்கிறேன்:

பிற்காலத்தில் எருசலேம் சபையை வழிநடத்தவிருந்த அப்போஸ்தலர்களாக இயேசு ஆண்களை மட்டுமே தெரிந்தெடுத்ததற்கு இரண்டு சாத்தியமான காரணங்கள் இருக்கின்றன. முதலாவது, ஓர் ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரத்தின் சமூக மரபுகளை அவர் கடைப்பிடித்தார் என்பது. மாற்றுக் காரணம், தேவனுடைய ஜனங்களை ஆண்கள் மட்டுமே

501. Recovering Biblical Manhood and Womanhood, பக். 62

வழிநடத்த வேண்டும் என்ற கொள்கையை வருங்காலச் சபைக்கு அவர் முன்மாதிரியாகக் காட்டினார் என்பது. சமூக மரபுகளைத் தலைகீழாக்குவதில் இயேசுவுக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை என்று நமக்குத் தெரியும் (ஒரு பெண்ணோடு தனியாக அவர் பேசினதையோ, ஓய்வுநாளில் ஊழியம் செய்ததையோ நினைத்துப் பாருங்கள்); ஆகவே அது இரண்டாவது காரணமாகத்தான் இருக்க வேண்டும். எனவே, இயேசுவின் நடைமுறையைப் பின்பற்றி, சபைகளின் மேய்ப்பர் தலைமைக் குழுக்களில் ஆண்கள் மட்டுமே பணியாற்ற வேண்டும்.

முதல் வாசிப்பில் இந்தத் தர்க்கம் நம்பவைப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் நெருக்கமாக ஆராய்ந்தால், அது தூளாக நொறுங்கிவிடுகிறது.

முதலாவதாக, நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் அப்போஸ்தலர்கள் ஆண்களாக இருந்ததில் மட்டுமே ஏன் கவனத்தைக் குவிக்கிறார்கள் என்று நாம் கேட்கலாம். ஒவ்வொரு உள்ளூர்ச் சபையும் தெரிந்தெடுக்கும் போதகர்களின் அல்லது மூப்பர்களின் வகைக்கான மாதிரியை, அப்போஸ்தலர்களுக்கான இயேசுவின் மாதிரி தீர்மானிக்க வேண்டும் என்று உண்மையில் நாம் சொல்ல முடியுமா? இயேசு பன்னிருவரைத் தெரிந்தெடுத்தார். எல்லாச் சபைகளுக்கும் பன்னிரண்டு பேர் இருக்க வேண்டுமா? அவர் புறஜாதியாரை அல்ல, யூதர்களைத் தெரிந்தெடுத்தார்; எல்லாச் சபைகளும் அதையே பின்பற்ற வேண்டுமா? இயேசு அடிமைகளை அல்ல, சுதந்திர மனிதர்களைத் தெரிந்தெடுத்தார்; ஏழைகளுக்குத் தலைமைப் பங்குகளை நாம் மறுக்க வேண்டுமா? அவர்கள் இளைஞர்களாக இருந்தார்கள்; இதைப் பற்றிச் சபைகள் என்ன செய்ய வேண்டும்? ஏனெனில் இங்கே நாம் ஒரு சிக்கலில் மாட்டிக்கொள்கிறோம்: “மூப்பர்” என்ற சொல்லின் அர்த்தமே வயதானவர் என்பதுதான். இந்தக் கேள்விகள் எழுப்பும் பிரச்சினை இதுதான்: பன்னிரண்டு யூத ஆண்களை இயேசு தெரிந்தெடுத்ததைப் போதகர்கள் அல்லது மூப்பர்களின் பிற்காலத் தெரிவுகள் அனைத்துக்குமான சொல்லர்த்தமான மாதிரி வார்ப்பாக நாம் எடுத்துக்கொண்டால், இயேசு பாலினப் பாரபட்சம் உடையவர் மட்டுமல்ல, இனப் பின்னணி சார்ந்த பாரபட்சமும் (புறஜாதியார் அல்ல, யூதர்கள்) வர்க்கப் பாரபட்சமும் (அடிமைகள் அல்ல, சுதந்திரர்) உடையவர் என்றும் நாம் முடிவுசெய்ய வேண்டியிருக்கும். அதைவிட அதிக வாய்ப்புள்ளது என்னவென்றால், பன்னிரண்டு பேரை அவர் தெரிந்தெடுத்தது, மீட்பின் வரலாற்றில் ஒரு

குறிப்பிட்ட நோக்கத்துக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட தருணத்துக்கும் உரியதாக இருந்தது.

நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாதத்தின் முதன்மையான பலவீனம் என்னவென்றால், இயேசு ஆண்களைத் தெரிந்தெடுத்ததற்கு இரண்டு காரணங்கள் மட்டுமே இல்லை – உண்மையில், பன்னிருவரிலிருந்து பெண்களை விலக்கியதற்கு மிகத் தெளிவான ஓர் அடையாள அர்த்தமுள்ள காரணமும், ஒருவேளை சில தந்திரோபாயக் காரணங்களும் இருக்கின்றன.

முதலில் அடையாள அர்த்தமுள்ள காரணத்தைக் கவனியுங்கள். வரவிருந்த மேசியாவைப் பற்றிய பழைய ஏற்பாட்டு உருவகங்களையும் வாக்குத்தத்தங்களையும் நிறைவேற்ற, இயேசு அடையாளச் செயல்களைத் திறமையாகப் பயன்படுத்தினார். உதாரணமாக, இயேசு தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்குப் போதிக்க ஒரு மலையின் மேல் ஏறுகிறார்; ஜனக்கூட்டத்துக்கு அப்பம் கொடுக்கிறார். அப்படிச் செய்வதன் மூலம், மலையின் மேல் நியாயப்பிரமாணத்தைப் பெற்று, வானத்திலிருந்து அப்பத்தைப் பெறும்படி தேவனுடைய ஜனங்களை வழிநடத்தின உண்மையான மோசே தாமே என்று காட்டுகிறார். இயேசு ஒரு கழுதையின் மேல் ஏறித் தலைநகருக்குள் வரும்போது, பெருமையுள்ள தன் எதிரிகளை அழிக்கக் கவனிக்கப்படாமல் அமைதியாக வரும் தாழ்மையுள்ள மேசியாவைப் பற்றிய சகரியாவின் தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றுகிறார். ஆலயத்திலிருந்த பலகைகளை அவர் கவிழ்க்கும்போது, இஸ்ரவேலின் ஆராதனையிலுள்ள சீர்கேட்டைத் தேவன் சுத்திகரிக்கப்போவதாக எச்சரிப்பதைப் படமாக வெளிப்படுத்துகிறார். அவருடைய மரணத்தின் நேரமும் இடமும்கூட அடையாள அர்த்தம் நிறைந்தவை – எந்த நாளிலும் எந்த இடத்திலும் அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்கலாம்; ஆனால் கொடுங்கோன்மையிலிருந்தும் அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் தேவன் முற்காலத்தில் தம்முடைய ஜனங்களை மீட்டதை நினைவுகூர ஆயிரக்கணக்கான ஆட்டுக்குட்டிகள் பலியிடப்பட்டுக்கொண்டிருந்த அதே நகரத்தில், பஸ்கா பண்டிகையின்போது அவர் மரிக்கிறார்.

இப்போது என் கருத்துக்கு வருகிறேன்: பன்னிரண்டு யூத ஆண்களை இயேசு தெரிந்தெடுத்தது ஒருவேளை அவருடைய எல்லா அடையாளச் செயல்களிலும் மிகவும் கவனத்தை ஈர்ப்பதாக இருக்கலாம்; இன்றைய

நாம் அதைக் காணத் தவறினாலும், எபிரெய வேதவாக்கியங்களில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் அதை அடையாளம் கண்டுகொண்டிருப்பார்கள். பன்னிரண்டு சுதந்திர யூத ஆண்களைத் தெரிந்தெடுப்பதன் மூலம், சிதறிப்போன, வீழ்ச்சியடைந்த தேவனுடைய ஜனத்தைத் தம்முடைய தலைமையின் கீழ் அவர் மீண்டும் கட்டியெழுப்புகிறார் என்று அக்காலத்து யூதர்களுக்குக் காட்டுகிறார். இயேசுவின் வெளிப்படையான விளக்கத்தின்படி,[502] அவர்கள் புதிய இஸ்ரவேலை, அதாவது இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களை – குறிப்பாக, முழுத் தேசமும் யாரிலிருந்து தோன்றியதோ அந்த யாக்கோபின் பன்னிரண்டு குமாரரை – அடையாளப்படுத்துகிறார்கள். தம்முடைய கடைசி போஜனத்தின்போது – அடையாளங்கள் நிறைந்த நிகழ்வு என்று ஒன்று இருக்குமானால் அதுதான் – பன்னிருவரின் பங்கை இஸ்ரவேலின் நியாயாதிபதிகள் என்று இயேசு அறிவிப்பதும் தற்செயலானது அல்ல.[503]

சுருக்கமாகச் சொன்னால், இஸ்ரவேல் உணர வேண்டும் என்று இயேசு விரும்பியது இதுதான்: பன்னிரண்டு யூத ஆண் சீஷர்கள் கொண்ட அவருடைய சிறிய குழு, மேசியாவின் கட்டத்திலுள்ள தேவனுடைய ஜனத்தின் முன்னணிப் படையாக இருந்தது. ஆண் அப்போஸ்தலர்களை அவர் தெரிந்தெடுத்தது, அவர்கள் பன்னிரண்டு பேராக இருக்க வேண்டும், யூதர்களாகவும் சுதந்திரர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற

502. மத்தேயு 19:28-இலும் லூக்கா 22:30-இலும்
503. லூக்கா 22:14-30

அவருடைய தெரிவோடு ஒத்துப்போகிறது.[504] பிற்காலத்தில் தோன்றும் ஏதோ ஓர் உள்ளூர்ச் சபையை வழிநடத்தப்போகும் எந்தத் தலைமைக் குழுவைப் பற்றியும் அவர் எதுவுமே சொல்லவில்லை. உண்மையில், உள்ளூர்ச் சபையைப் பற்றி இயேசு குறிப்பிடும் ஒரே இடத்தில், சில தலைவர்களிடம் மட்டுமல்ல, முழுச் சமுதாயத்திடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள ஆவிக்குரிய அதிகாரத்தையே அவர் வலியுறுத்துகிறார்.[505]

நம்முடைய பிற்காலக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து, இயேசு தம்முடைய குழுவைக் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கலந்து அமைத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று நாம் நினைக்கலாம்; ஆனால் அந்த அடையாள முக்கியத்துவம் புறஜாதியாருக்காக (உலகின் மற்றப் பகுதிகளில் பிற்காலத்தில் சுவிசேஷத்தால் சென்றடையப்பட்ட நம்மில் பெரும்பாலோரைப் போன்றவர்களுக்காக) அல்ல, இயேசுவின் முதல் ஊழியக் களமாகிய யூதர்களுக்காகவே – எபிரெய வேதாகமத்தால் முழுமையாக வடிவமைக்கப்பட்ட உலகப் பார்வையுடைய அவர்களுக்காகவே – இருந்தது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இயேசு ஆறு ஆண்களையும் ஆறு பெண்களையும், அல்லது ஆறு யூதர்களையும் ஆறு புறஜாதியாரையும், அல்லது ஆறு முதியவர்களையும் ஆறு இளைஞர்களையும், அல்லது ஆறு

504. Michael Bird “Evangelical Theology” இல், இயேசு தம்முடைய ஊழியத்தில் ஆரம்பத்தில் இலக்காகக் கொண்ட மக்களின் – இஸ்ரவேலிலுள்ள யூதர்களின் – முக்கியத்துவத்தை இப்படி விளக்குகிறார்: “12 என்ற எண் இஸ்ரவேலின் 12 கோத்திரங்களின் அடையாளமாக இருந்தது. ஆயினும், யூதக் கோத்திரக் கூட்டமைப்பு நீண்ட காலத்துக்கு முன்பே மறைந்துவிட்டது என்று இஸ்ரவேலில் எல்லாருக்கும் தெரியும். வடக்கின் பத்துக் கோத்திரங்கள் எட்டாம் நூற்றாண்டில் அசீரியர்களால் சிறைபிடித்துக் கொண்டுபோகப்பட்டன; மீதியிருந்த இரண்டு கோத்திரங்கள் ஆறாம் நூற்றாண்டில் பாபிலோனுக்குப் போயிருந்தன; ஒரு மீதியானோர் மட்டுமே யூதேயாவுக்குத் திரும்பி வந்திருந்தார்கள். விடுதலையின் யுகம் உதயமாகும்போது, புதுப்பிக்கப்பட்ட ஒரு யூத ராஜ்யத்தில் 12 கோத்திரங்களும் மீண்டும் ஒன்றிணைவது அதோடுகூட நடக்கும் என்பது ஒரு முக்கிய நம்பிக்கையாக இருந்தது (உதா., ஏசாயா 34:10; 43:5; 56:8). 12 சீஷர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதன் மூலம் ... இஸ்ரவேலின் மறுசீரமைப்பு இப்போது தம்மையும் தம்முடைய 12 பின்பற்றுகிறவர்களையும் சுற்றித் தொடங்கிவிட்டது என்று இயேசு உண்மையில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அவர்கள் புதிய இஸ்ரவேலின் முன்னணிப் படையாக இருந்தார்கள். இதனால்தான், புதுப்பிக்கப்பட்ட ஒரு தேசத்தை ஆளும்படி இயேசு 12 சீஷர்களைத் தெரிந்தெடுத்தார் (மத்தேயு 19:28/லூக்கா 22:30); இதனால்தான் அவர் தம்முடைய ஊழியத்தை இஸ்ரவேலின் மேல் மட்டுமே குவித்தார் (மத்தேயு 10:5-6; 15:24); இதனால்தான், இந்த மகத்தான நிகழ்வில் இணைந்துகொள்ளக் கிழக்கிலிருந்தும் மேற்கிலிருந்தும் அநேகர் சீக்கிரத்தில் வருவார்கள் என்று அவர் அறிவித்தார் (மத்தேயு 8:10-12/லூக்கா 13:28-30).”

505. மத்தேயு 18:17

அடிமைகளையும் ஆறு சுதந்திரர்களையும் அழைத்திருந்தால் நாம் விரும்பியிருக்கலாம்; ஆனால் அப்போது, யாருக்காக அந்த அடையாளம் கருதப்பட்டதோ அவர்களுக்கு அது முற்றிலும் புரியாமல் போயிருக்கும்.

இயேசு எதிர்காலத் தலைவர்களை உருவாக்குவதில் மட்டுமல்ல, அடையாளத்திலும் அக்கறை கொண்டிருந்தார் என்பதற்கு ஒருவேளை மிகப் பெரிய சான்று, பன்னிருவரில் பெரும்பாலோர் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஊழியத்திலிருந்து மறைந்துபோகிறார்கள் என்ற உண்மைதான். நிச்சயமாக, பேதுருவும் யோவானும் யாக்கோபும் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் புஸ்தகத்தில் தொடர்ந்து முக்கியத் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள்; ஆனால் மீதி அப்போஸ்தலர்களின் பெயர்கள் மீண்டும் ஒருபோதும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அடையாளத்துக்கு முன்னுரிமை இருந்தது என்பதற்கு இன்னொரு சான்று, அப்போஸ்தலர் 1-இல் யூதாசுக்குப் பதிலாக ஒருவரைக் கண்டுபிடிக்கப் பேதுரு அவ்வளவு ஆர்வமாக இருக்கிறார் என்பதுதான். 12 பேர் செய்யக்கூடிய வேலையை 11 பேரால் செய்ய முடியாது என்று அவர் நினைப்பதால் அல்ல. மாறாக, மேசியாவிடம் வரும்படி எருசலேமை அழைக்கப் பன்னிரண்டு ஆண்கள் அதற்கு முன்பாக நிற்பது முக்கியம் என்று அவர் அறிந்திருப்பதால்தான். இதனால்தான், நகரத்துக்குச் சபை செய்த முதல் பிரசங்கத்தில், அவர் சுவிசேஷத்தை அறிவித்தபோது "பேதுரு பதினொருவரோடுங்கூட நின்றார்"[506] என்று நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "பேதுரு பத்துப் பேரோடுங்கூட நின்றார்" என்று இருந்திருந்தால், இயேசுவுக்கு அவ்வளவு முக்கியமாயிருந்த அந்த அடையாளச் செய்தி இழக்கப்பட்டிருக்கும்.

தொடக்கத்தில் பேதுருவும் பதினொருவரும் எருசலேம் சபையின் தலைமைக் குழுவாகச் செயல்படுகிறார்கள்; ஆனால் புதிய சபையின் மேய்ப்பர்களாகப் பணியாற்றுவதைவிட, புதிய இஸ்ரவேலின் முன்னணிப் படையாக யூதர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பதே தங்கள் பணி என்றும் அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள். இதனால்தான், மேய்ப்புப் பணியின் சவால்களைக் கையாளுவதும் சேர்ந்து அவர்களுடைய வேலைப்பளு அதிகரிக்கும்போது, சபையை வழிநடத்துவதில் இணைந்து செயல்பட ஏழு தலைவர்களைத்

506. அப்போஸ்தலர் 2:14

தெரிந்தெடுக்கச் சபையை அனுமதிக்கிறார்கள்.[507] மேய்ப்புத் தலைமைத்துவத்தின் நடைமுறைப் பரிமாணங்களிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக்கொள்ள அவர்கள் கொண்டிருந்த இந்த உறுதி, சில காலத்துக்குப் பிறகு எருசலேம் சபையை அப்போஸ்தலர்கள் அல்ல, மூப்பர்களே வழிநடத்துகிறார்கள் என்ற உண்மையால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. பன்னிருவர் இந்தப் பிற்கால மூப்பர்களிலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு குழு என்பதில் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் புஸ்தகம் தெளிவாக இருக்கிறது என்பதைக் கவனியுங்கள்.[508] அப்படியானால், பன்னிருவர் மூப்பர்களிலிருந்து இவ்வளவு தெளிவாக வேறுபடுத்தப்பட்டிருக்கும்போது, மூப்பர்கள் ஆண்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான வாதமாக அப்போஸ்தலர்கள் ஆண்களாக இருந்ததை நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் ஏன் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று ஒருவர் வியக்கிறார்.[509]

சுவிசேஷம் இஸ்ரவேலுக்கு அப்பால் பரவத் தொடங்கும்போது, பன்னிருவருக்கு அப்பால் பவுல், பர்னபா, சீலா உட்பட அப்போஸ்தலர்களின் ஒரு பரந்த வட்டத்தைத் தேவன் எழுப்புகிறார். இந்தப் பெரிய குழு, பன்னிருவருக்குள் இயல்பாக அடங்கியிருந்த அடையாளச் செய்தியை இனி சுமப்பதில்லை. ஆகவே யூனியா என்ற ஒரு பெண் அவர்களுடைய எண்ணிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை.[510] (அவரைப் பற்றி அடுத்த அதிகாரத்தில் இன்னும் அதிகமாக.)

அடையாளத்தை ஒருபுறம் வைத்தாலும், பன்னிருவர் கொண்ட தம்முடைய குழுவுக்கு இயேசு ஆண்களை மட்டுமே தெரிந்தெடுத்ததற்குச் சாத்தியமான தந்திரோபாயக் காரணங்களும் இருக்கக்கூடும். சில வேளைகளில் சமூக மரபுகளை மீறுவதை இயேசு பொருட்படுத்தவில்லை என்றாலும், அவர் அதைக் கண்மூடித்தனமாகச் செய்தார் என்று அர்த்தமல்ல. இயேசு தம்முடைய முயற்சிகளில் பலமுறை தந்திரோபாயமாகச் செயல்பட்டார் – உதாரணமாக,

507. அப்போஸ்தலர் 6:1-6
508. காண்க: அப்போஸ்தலர் 11:30; 15:2
509. உண்மையில், வருங்காலச் சபைகளின் மூப்பர்களைப் பற்றி இயேசு எதுவுமே சொல்லவில்லை. அவர் பேசும் – அதுவும் அதிகமாகப் பேசும் – ஒரே மூப்பர்கள், இறுதியில் அவரைச் சிலுவையில் அறையப்போகும் எருசலேமின் துன்மார்க்க மூப்பர்கள்தான்.
510. ரோமர் 16:7

இராயனுடையதை இராயனுக்குச் செலுத்துவதில்;[511] தம்முடைய ஊழியத்தின் ஆரம்பப் பகுதிகளில் தாம் மேசியா என்பது பகிரங்கமாக அறியப்படுவதைக் குறைத்துக் காட்ட அவர் எடுத்த தீர்மானத்தில்; சபையின் ஊழியப் பணியில் அது கட்டம் கட்டமாகப் புவியியல் ரீதியாக விரிவடைவதைத் திட்டமிட்டதில்.[512] இயேசுவே புறாவைப் போலக் கபடற்றவராக இருந்திருக்கலாம்; ஆனால் தாம் பிரசங்கித்ததைக் கடைப்பிடித்து, அவர் "சர்ப்பங்களைப்போல வினாவுள்ளவராகவும்" இருந்தார்; ஆகவே அப்பாவித்தனமற்றவராகவும், நடைமுறைச் சிந்தனையுள்ளவராகவும், தந்திரோபாயமுள்ளவராகவும் இருந்தார்.

முதலில் இஸ்ரவேலைச் சென்றடைவதே இயேசுவின் ஊழிய முன்னுரிமையாக இருந்ததால்,[513] தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களாகப் புறஜாதியாரைவிட யூதர்களைத் தெரிந்தெடுப்பது அநேகமாக அதிகத் தந்திரோபாயமானதாக இருந்தது; அவர் அதையே செய்தார். யூத ஆண்களை மட்டுமே அவர் தெரிந்தெடுத்தது, இஸ்ரவேலைச் சென்றடைவது என்ற அவருடைய உடனடி முன்னுரிமைகளோடு மிகச் சிறப்பாகப் பொருந்துகிறது. அதோடு, கடுமையான ஆணாதிக்கமுள்ள இஸ்ரவேல் ஆண்களின் பொது ஊழியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவே அதிக வாய்ப்பிருந்தது. இயக்கத்தின் மூத்த, பொதுத் தலைவர்களாகப் பெண்கள் இருப்பது, கடுமையான ஆணாதிக்கமுள்ள ஓர் உலகத்தில் அந்தப் புதிய இயக்கத்தின் மேலும் அதன் செய்தியின் மேலும் தேவையற்ற சந்தேகத்தை உண்டாக்கக்கூடும். (உயிர்த்தெழுதல் நாளில் ஒரு பெண்ணின் சாட்சியை இயேசுவின் சீஷர்களே எவ்வளவு எதிர்த்தார்கள் என்று நினைத்துப் பாருங்கள் – இயேசுவைப் பின்பற்றாதவர்கள் இன்னும் எவ்வளவு அதிகமாக வெறுப்புக் காட்டியிருப்பார்கள்?) இந்தக் காரணத்தால்தான், அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் புஸ்தகத்தில், உயிர்த்தெழுதலின் முதன்மையான பொதுச் சாட்சிகள் ஆண் அப்போஸ்தலர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இதை நாம் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் இயேசு ஆண்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்கு வேறு சில நடைமுறைக் காரணங்களும் இருந்திருக்கலாம்: இயேசு சீஷர்களை அழைத்தார்; அவர்கள் அவரை ரபீ என்று அழைத்தார்கள். இப்படிச் செய்ததன் மூலம், ரபீக்கள் சீஷர்களை உருவாக்கும் யூத முறையை அவர் வேண்டுமென்றே

511. மாற்கு 12:17
512. அப்போஸ்தலர் 1:8
513. காண்க: மத்தேயு 10:5-6; 15:24.

பயன்படுத்தினார். அந்த முறை அக்காலத்தில் ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியதாக இருந்தது. மேலும், ஆரம்பகால அப்போஸ்தல ஊழியத்தில், பணிக்காகத் தன் குடும்பத்தை விட்டுவிடுவதும், இரத்தசாட்சியாக மரிக்கும் வாய்ப்பும் அடங்கியிருந்தன. ஒருவேளை இதைத் தாய்மார்களிடம் கேட்க இயேசு விரும்பவில்லை.[514]

அதுமட்டுமல்ல, இயேசுவின் நடைமுறையிலிருந்து அதிகபட்சம் ஊகிக்க மட்டுமே முடிகிற ஒன்றை நாம் மாற்ற முடியாத விதியாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அவர் கட்டிக்கொண்டிருந்த சபையில் பின்னாளில் தலைமை தாங்கப்போகிறவர்களின் பாலினத்தைக் குறித்து இயேசு ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்லவில்லை. உண்மையில், சபைத் தலைமைத்துவம் குறித்த அவருடைய வெளிப்படையான போதனை – இன்று சபைகளில் போதகர்களின் தலைமைத்துவத்திற்கான முன்னுரிமைகளுக்கு அடித்தளமாக அமைந்துள்ள போதனை – ஊழியக்காரனின் மனப்பான்மையைத் தலைமைத்துவத்தின் அடிப்படையாகவும் மையமாகவும்

514. உதாரணமாக, லூக்கா 14:26-இல் கணவனை விட்டுவிடுவது பற்றி எதுவும் சொல்லப்படவில்லை; மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் விட்டுவிடுவது பற்றி மட்டுமே சொல்லப்படுகிறது. மேலும், அப்போஸ்தல ஊழியம் பெரும்பாலும் இரத்தசாட்சி மரணத்திற்கு வழிநடத்தும் என்று இயேசு அறிந்திருந்தார் (சபைப் பாரம்பரியத்தின்படி, பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களில் பதினொரு பேர் இரத்தசாட்சிகளாக மரித்தார்கள்). சில ஊழியப் பயணங்களில் பெண்கள் அவ்வப்போது அவரோடு பயணம் செய்தபோதிலும் (லூக்கா 8:1-3), அந்தக் கலாச்சாரத்தில் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் முதன்மைப் பொறுப்பு உடையவர்களாக இருந்த தாய்மார்களிடம், தங்கள் பிள்ளைகளை நிரந்தரமாக விட்டுவிட்டுத் தம்மோடு பயணம் செய்யும்படி கேட்பது அதிகம் என்று இயேசு கருதியிருக்கலாம். தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களில் சிலர் இறுதியில் இஸ்ரவேலுக்கு வெகு அப்பால் பயணம் செய்வார்கள் என்று இயேசு அறிந்திருந்தார். பண்டைய உலகில், பெண்கள் ஊர் ஊராகப் பயணம் செய்வது மிக அரிதாக இருந்தது. அவர்கள் அதிக ஆபத்தை எதிர்கொண்டார்கள்; அதோடு வீட்டுப் பொறுப்புகளோடும் பிள்ளை வளர்ப்புப் பொறுப்புகளோடும் மிக அதிகமாகக் கட்டுண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிந்திய புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதியில் பயணம் செய்தார்கள் என்று நமக்கு உறுதியாகத் தெரிந்த, பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட பெண்கள் நான்கு பேர் மட்டுமே இருப்பதில் ஆச்சரியம் இல்லை: பேதுருவின் ஊழியத்தின் பிற்பகுதியில் அவருடைய மனைவி (அப்போது பிள்ளைகள் வளர்ந்துவிட்டார்களோ?), மெய்க்காப்பாளர்களை வைத்துக்கொள்ள நிச்சயமாக வசதியுடைய செல்வந்தப் புரவலராகிய பெய்பேயாள், தங்கள் கணவர்களோடு பயணம் செய்த யூனியாவும் பிரிஸ்கில்லாளும் (பிள்ளைகளைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை). கவனிக்கத்தக்க விதத்தில், கிறிசோஸ்தோம் (Chrysostom) மத்தேயு 23:14 பற்றிய தன் 73-ஆம் பிரசங்கத்தில் (Homily 73), "ஆண்மையுள்ள தைரியத்தோடு" பயணம் மேற்கொண்ட பிரிஸ்கில்லாள் உட்பட மிகச் சில பெண்களைக் குறிப்பிடுகிறார். அந்நாட்களில், மிஷனரிப் பயணம், ஒரு படையில் போரிடுவதைப் போலவே, ஆண்களிடமுள்ள உடல் வலிமைக்கு அதிகப் பொருத்தமாக இருந்தது.

ஏற்றுக்கொள்வதையே வலியுறுத்தியது.[515] சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதற்கும், "அவர் கட்டளையிட்ட யாவையும் கைக்கொள்ளும்"[516] சீஷர்களை உருவாக்குவதற்கும் அவர் தெளிவாக முன்னுரிமை கொடுத்தார் – ஆனால் கவனியுங்கள், இந்த இரண்டு ஊழியப் பணிகளும் ஆரம்பப் பன்னிருவருக்கு மட்டும் உரியவை அல்லாதது போலவே, ஆண்களுக்கு மட்டும் உரியவையும் அல்ல.

இயேசு பன்னிருவரைத் தேர்ந்தெடுத்ததில் நம்முடைய கருத்துகளையும் ஊகங்களையும் புகுத்தி வாசிப்பது, அவர் பெண்களை ஊழியத்திற்கு வல்லமையாக விடுவித்த விதத்தோடு ஒத்துப்போகாது. அதோடு, அது வேதப்பகுதியை முரணான விதத்தில் வாசிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டது (அந்த வாசிப்பு, பன்னிருவரின் பாலினத்தைத் தவிர அவர்களுடைய மற்ற எல்லா இயல்பான பண்புகளையும் புறக்கணிக்கத் தீர்மானிக்கிறது). வரலாற்றில் அவருக்கு முன் வந்த எந்தப் பொது நபரையும்விட இயேசு மிக அதிகமாகப் பெண்களின் பக்கம் நின்றார்; ஊழியம் செய்யும் பெண்களின் பக்கமும் நின்றார். தம் சகோதரிகளின் சிறகுகளை வெட்டிப்போட்ட ஆணாதிக்கத்தை அவர் திட்டமிட்டு உடைத்தெறிந்தார்; பணி அவர்களை எங்கே கொண்டுசென்றதோ, அங்கே ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியதாக இருந்த பங்குகளுக்குள் அவர்கள் நுழையக் கதவுகளைத் திறந்தார். ஆகவே, இயேசு ஒருபோதும் வெளிப்படையாகச் சொல்லாத, மறைமுகமாகக்கூடக் குறிப்பிடாத ஒரு காரணத்தை – அவர் பன்னிருவரிலிருந்து பெண்களை விலக்கியதற்கான காரணத்தை – மௌனத்திலிருந்து ஊகிப்பது நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின் தவறு. இப்படிப்பட்ட விலக்கலை எல்லாக் காலத்துக்கும் நீட்டி, பெண்களைத் தலைமைத்துவத்திலிருந்து தடுப்பது, இயேசுவின் நடைமுறைக்குக் கடுமையாக முரண்படுகிறது. ஏனெனில் அவர் பலமுறை ஆணாதிக்க நெறிகளை மீறி, பாலினத்துக்கு "ஏற்ற" எல்லைகளைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலைப்படாமல் பெண்களை ஊழியத்திற்கு விடுவித்தார்.

பெண்கள் முதலில்

இயேசு 12 ஆண்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார் என்ற உண்மையைத் தனியாக எடுத்துக்கொண்டால், அதைப் பெண்களின் தலைமைத்துவத்திற்கு ஆதரவாகப் பயன்படுத்த முடியாது. ஆனால் அவர் 12 யூத ஆண்களைத்

515. மாற்கு 10:42-45
516. மத்தேயு 28:19

தேர்ந்தெடுத்ததற்கான காரணத்தையும், முதல் நூற்றாண்டு இஸ்ரவேலில் இருந்த பாலின அடிப்படையிலான கட்டுப்பாடுகளைச் சற்றும் பொருட்படுத்தாமல் இயேசு பெண்களை ஊழியத்திற்கு விடுவித்த விதத்தையும் ஒருவர் கண்டுகொள்ளும்போது, அதைப் பெண்களின் தலைமைத்துவத்திற்கு எதிரான வாதமாகவும் பயன்படுத்த முடியாது.

பெண்களை எப்போதும் கடைசியில் வைத்த ஓர் உலகத்தில், இயேசு அடிக்கடி அவர்களை முதலில் வைத்தார். அவர் மாம்சமாகி வருவதைப் பற்றி முதலில் கேள்விப்பட்டு, சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தவர் ஒரு பெண்;[517] முதல் சமாரிய விசுவாசியும் முதல் பொது சுவிசேஷப் பிரசங்கியும் ஒரு பெண்;[518] முதல் புறஜாதி விசுவாசி ஒரு பெண்;[519] இயேசுவே "உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறவர்" என்ற வெளிப்பாட்டை முதலில் பெற்றவர் ஒரு பெண்;[520] இயேசுவின் பணியில் சிலுவையே மையம் என்பதை முதலில் புரிந்துகொண்டவர் ஒரு பெண்;[521] இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலை முதலில் கண்டவரும் ஒரு பெண்.[522] நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள், முதலில் வருவதையும் உரிமையான தலைவராக இருப்பதையும் தவறாக ஒன்றாகக் கலந்து, "முதலில் ஆதாம், பின்பு ஏவாள் உருவாக்கப்பட்டாள்" என்பதை மிகவும் பெரிதுபடுத்துகிறார்கள் – அப்படியானால் இந்த "முதல்கள்" அனைத்தையும் அவர்கள் எப்படிப் புரிந்துகொள்கிறார்கள் என்று நான் யோசிக்கிறேன்.

ஆனாலும், பல நூற்றாண்டுகளாகச் சபை யூதா கோத்திரத்துச் சிங்கத்தின் சகோதரர்களைச் சிங்கங்களாக நடத்தியது; அவருடைய சகோதரிகளையோ வீட்டில் வளர்க்கும் பூனைக்குட்டிகளாகக் குறுக்கிவிட்டது. ஆண்கள் மட்டுமே ஆளுகைக்குத் தகுதியானவர்கள் என்று கருதப்பட்ட நீண்ட, வருத்தமான ஒரு பாரம்பரியம் இருந்தபோதிலும், நம் உலகத்திற்கும் நம் சபைக்கும் ஊழிய அதிகாரத்தைச் செலுத்தும் கிறிஸ்தவ ஆண்களும் பெண்களும் இருவருமே தேவை.

517. லூக்கா 1:32-35
518. யோவான் 4:7-42
519. மத்தேயு 15:21-28
520. யோவான் 11:23-27
521. மத்தேயு 26:7-11
522. யோவான் 20:16

பெண்களை ஒடுக்கிய ஓர் உலகத்தில், இயேசு பெண்களை நடத்திய விதமும் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்ட விதமும் வியக்கத்தக்க அளவுக்கு முற்போக்கானதாக இருந்தது. ஆகவே, இப்பொழுது நாம் பின்னோக்கிச் செல்லும்படி இயேசு அழைப்பார் என்பது எனக்குச் சற்றும் பொருந்தவில்லை – அதுவும், பெண்களின் தலைமைத்துவ வரங்களும் போதிக்கும் வரங்களும் ஆண்களின் வரங்களுக்குச் சமமாக ஒருவழியாக கொண்டாடப்பட்டு விடுவிக்கப்படுகிற உலக வரலாற்றின் இந்தக் காலகட்டத்தில்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைய சமுதாயம் பெண்களை உயர்த்துவதற்கும் அவர்களுக்கு விடுதலை அளிப்பதற்கும் முக்கிய வேர்க் காரணம், இயேசு பெண்களின் அடையாளத்தையும் ஊழியத்தையும் மேன்மைப்படுத்தியதே. கிறிஸ்தவர்கள் இதைத் தங்கள் சுவிசேஷம் சமுதாயத்தின்மேல் ஏற்படுத்திய நீண்டகால விளைவாக உரிமையோடு சொல்ல வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்; நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் முன்வைக்கும் குறைபாடுள்ள வாதங்கள் எத்தனையாக இருந்தாலும், அவற்றின் அடிப்படையில் இதை எதிர்க்கக் கூடாது. உண்மையில், இந்த வாதங்களின் கண்களால் பெண்களைப் பார்ப்பது, இயேசு அவர்களைப் பார்த்தபடி பார்க்கத் தவறுவதாகும்.

கவனியுங்கள், மிக ஆரம்பகாலச் சபைகளில் இருந்த பலர் அவர்களைப் பார்த்த விதத்திலும் அது அவர்களைப் பார்க்கத் தவறுகிறது.

12

ஆதி சபையில் வல்லமையுள்ள பெண்கள்

“பெண்களை ஊழியத்திற்கு நியமிப்பது (ordination), பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிப்பது போன்ற விஷயங்களில் இன்றைய விசுவாசிகள் பிளவுபட்டிருக்கும் நிலையில், இப்படிப்பட்ட ஆட்சேபணைகள் பவுலைக் குழப்பியிருக்கும் என்று [ரோமர் 16] காட்டுகிறது ... [அவருக்கு] பெண்கள் போதிப்பவர்களாகவோ தலைவர்களாகவோ, நற்செய்தியை அறிவிப்பவர்களாகவோ மிஷனரிகளாகவோ இருப்பதில் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. பின்னாளில் ‘பதவி’ என்று அழைக்கப்படும் ஊழியங்களைப் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் பெண்கள் செய்தார்களா? எல்லாச் சான்றுகளும் ‘ஆம்’ என்றே பதிலளிக்கின்றன.” வில்லியம் விட் (William Witt)[523]

புரோக்ரஸ்டீஸின் கட்டில்

புரோக்ரஸ்டீஸ் (Procrustes) பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? கிரேக்கப் புராணக் கதையின்படி, அவன் களைப்படைந்த பயணிகளைத் தன் வீட்டில் வரவேற்று, ஒரு கட்டிலில் தூங்க அனுமதிப்பான். அவர்கள் தூங்கும்போது, அவர்களுடைய உடல் அவனுடைய கட்டிலுக்குச் சரியாகப் பொருந்தும்வரை, அவர்களுடைய கை கால்களை இழுத்து நீட்டுவான், அல்லது அவர்களுடைய பாதங்களை வெட்டிவிடுவான். இதிலிருந்து வாதத் துறையில் புரோக்ரஸ்டீஸின் கட்டில் (Procrustean bed) என்ற ஒரு சொற்றொடர் உருவானது: ஒருவர் ஒரு விஷயத்தில் ஒரு கருத்தை எடுத்துக்கொண்டு, உண்மையில் அந்தக் கருத்தைப் பொய்யென்று நிரூபிக்கும் மற்றத் தகவல் மூலங்களோடு அதை

523. William Witt, Icons of Christ, பக். 99

வலுக்கட்டாயமாகப் பொருத்துவதே அது. அந்தத் தகவல் மூலங்களில் இல்லாத கருத்துகளை அவற்றுக்குள் புகுத்துவதன் மூலம் – அவற்றை இழுத்து நீட்டியோ, அவற்றின் சில அம்சங்களை வெட்டிவிட்டோ – இது செய்யப்படுகிறது.[524]

பழைய ஏற்பாட்டிலும், சுவிசேஷங்களிலும், புதிய ஏற்பாட்டின் மற்றப் பகுதிகளிலும் ஊழியம் செய்த பெண்களைப் பற்றிய வேதாகம விவரங்களுக்கு எதிராக நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் வைக்கும் எதிர்வாதங்களை நான் ஆராய்ந்தபோது, மிரியாம், உல்தாள், தெபொராள், மகதலேனா மரியாள், பெய்பேயாள், பிரிஸ்கில்லாள், யூனியா போன்ற பெண்களின் பங்கையும் பங்களிப்பையும் குறைத்துக்காட்ட நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் எவ்வளவு சளைக்காமல் முயல்கிறார்கள் என்பது என்னைத் திடுக்கிடச் செய்தது. நிச்சயமாக, அவர்கள் ஒரு காரணத்திற்காகவே இதைச் செய்கிறார்கள். என் கருத்தில், 1 தீமோத்தேயு 2:12 பற்றிய அவர்களுடைய வாசிப்பு, ஊழியம் செய்யும் எல்லாப் பெண்களுக்கும் ஒரு புரோக்ரஸ்டீஸின் கட்டிலாக இருக்கிறது. அந்த வசனம் “கிறிஸ்தவப் பெண்கள் கிறிஸ்தவ ஆண்களுக்கு அதிகாரத்தோடு போதிப்பதையோ, அவர்கள்மேல் போதகருக்குரிய அதிகாரம் செலுத்துவதையோ நான் அனுமதிக்கிறதில்லை” என்று சொல்வதாக அவர்கள் தவறாக வாசித்து, அதைக்கொண்டு இன்றைய பெண்களின் ஊழியத்தை மட்டுப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், வேதாகமத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பெண்ணின் ஊழியத்தையும் மட்டுப்படுத்தி, அதற்கு வேறு அர்த்தம் கொடுக்கிறார்கள். நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியாத ஒன்று இருக்கிறது: வேதாகமக் காலத்தில் விசுவாசியான ஒரு பெண், அவர்களுடைய விளக்கம் அவள் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லும் அதே காரியத்தைச் செய்வது – அதாவது, ஒரு ஆணை ஆவிக்குரிய விதத்தில் வழிநடத்தவோ அவனுக்குப் போதிக்கவோ தேவனால் பயன்படுத்தப்படுவது. வேதாகமச் சான்றுகள் சரியாக ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே, தெபொராள் தேவஜனத்தின் பொதுத் தலைவராக இருந்திருக்க முடியாது என்றும், (இந்த அதிகாரத்தில் நாம் காணப்போவதுபோல) பிரிஸ்கில்லாள் தன் கணவரோடுகூடச்

524. இது பொதுவாக “சிறப்பு வாதத்தின் தர்க்கப் பிழை” (fallacy of special pleading) என்று அழைக்கப்படுகிறது: முன்பே கொண்டிருந்த ஒரு நம்பிக்கைக்கு எதிரான தரவுகள் அதற்கு நியாயமான சவால் விடுகின்றன என்று ஒப்புக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, ஒருவர் அந்தத் தரவுகளை “விளக்கித் தள்ளிவிட” முயல்கிறார்.

சபைகளில் போதகராக ஊழியம் செய்து, அவற்றுக்குப் போதித்திருக்க முடியாது என்றும், யூனியா புதிய பாதை வகுத்த ஒரு பெண் அப்போஸ்தலராக – அதுவும் தலைசிறந்த ஒருவராக – உண்மையில் இருந்திருக்க முடியாது என்றும் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர் ஏற்கனவே தீர்மானித்துவிட்டார்.

இவர்களையும் மற்ற வேதாகமப் பெண்களையும் நானே ஆராய்ந்தபோது, பிரச்சினை அவர்களுடைய ஊழியத்தின் அளவு அல்ல, 1 தீமோத்தேயு 2:12 பற்றிய நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கம் என்ற கட்டிலின் தன்னிச்சையான அளவுதான் என்று உணர்ந்தபோதுதான், என்னால் அவர்களை உண்மையாகவே “காண” முடிந்தது. இந்தக் கட்டில்தான், நமக்குக் கிடைக்கும் வேதாகமத் தரவுகளை “விளக்கித் தள்ளிவிடும்” எல்லாவிதமான ஊகங்களையும் செய்யும்படி நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களைத் தூண்டுகிறது. உதாரணமாக, பிரிஸ்கில்லாளின் ஊழியத்தைப் பற்றி கெவின் டி யங் (Kevin De Young) தரும் சுருக்கத்தைக் கேளுங்கள்: “அவர் கற்றறிந்தவராகவும், ஞானமுள்ளவராகவும், செல்வாக்குள்ளவராகவும் இருந்திருக்கலாம்; ஆனால் அவர் ஆண்கள்மேல் போதிக்கும் அதிகாரம் செலுத்தினார் என்பதற்கு எந்தக் குறிப்பும் இல்லை.”[525]

1 தீமோத்தேயு 2 என்ன சொன்னாலும், மீதமுள்ள வேதவாக்கியங்களின் வெளிச்சத்தில் நாம் அதை விளக்க வேண்டும். அதாவது, “வேதாகமத் தொகுப்பு முழுவதிலும் தெரியும் மீட்பின் வளைவையும், இயேசுவின் ஊழியத்தின் திசைப்போக்கையும், பவுலே நமக்குத் தரும் ஆதி சபை வாழ்க்கையின் சித்திரத்தையும்” நாம் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.[526]

இந்தப் புத்தகத்தை எழுத என்னைத் தூண்டியவற்றில் ஒன்று, இன்றும் நாளையும் சபைகளில் இருக்கும் என் சகோதரிகளின் நியாயமான தலைமைத்துவ வரங்களையும் போதிக்கும் வரங்களையும் ஆதரித்து நிற்க வேண்டும் என்ற என் விருப்பம். ஆனால் வேதாகமத்திலுள்ள பெண்களின் தலைமைத்துவ வரங்களையும் போதிக்கும் வரங்களையும் நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் வெட்டிக் குறைக்கும் விதத்தை நான் ஆராய்ந்தபோது, வேதாகமத்திலுள்ள என் சகோதரிகளுக்காகவும் வாதாட நான் எழுச்சி பெற்றேன்.

525. ஆதாரம்: www.bit.ly/3nXd763
526. இதைச் சொல்பவர் Amy Etikson. ஆதாரம்: www.bit.ly/2ZQo0Pj (பக். 61)

ஒரு ஆணுக்குப் போதிக்கும்போது பிரிஸ்கில்லாள் தன் கணவரின் மறைப்பின் (covering) கீழ் இருப்பதை உறுதிசெய்துகொண்டார் என்றோ, அது தனிப்பட்ட முறையில், முறையான கிறிஸ்தவக் கூட்டத்திற்கு வெளியே நடந்தது என்றோ, அல்லது அவர் எந்தக் கோட்பாட்டு அதிகாரத்தோடும் பேசாமல், எல்லாம் நன்கறிந்த சபையின் ஆண் போதகர்களிடம் அந்த மனிதரை அனுப்பிவைத்தார் என்றோ நாம் நம்ப வேண்டுமா? தெபொராள் தன் தலைமைத்துவம் தனிப்பட்டதாகவே இருக்கும்படி, அல்லது தேவன் உண்மையில் தெரிந்துகொண்ட தலைவரான பாராக்கின் கீழ் அடங்கியிருக்கும்படி பார்த்துக்கொண்டுதான் வழிநடத்தினார் என்று நாம் நம்ப வேண்டுமா? இல்லை. பிரிஸ்கில்லாள், தெபொராள் மற்றும் பிறருடைய ஊழியங்களை விவரிக்கும் வேதப்பகுதிகளை நேரடியாக வாசித்தால், ஒன்று அவர்கள் தேவனுடைய நிரப்புக் கோட்பாட்டு விருப்பம் என்று சொல்லப்படுவதோடு பாவமான முறையில் முரண்பட்டு நடந்தார்கள், அல்லது – இதுவே மிக அதிகச் சாத்தியமானது – ஒரு பெண் ஒரு ஆணுக்கு ஆவிக்குரிய விதத்தில் போதிக்கவோ அவனை வழிநடத்தவோ கூடாது என்ற எந்தத் தெய்வீக விதியைப் பற்றியும் இந்த வேதாகமப் பெண்கள் சற்றும் அறிந்திருக்கவில்லை என்பது தெரியவருகிறது.

பெண் போதகர்கள் இல்லையா?

அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் புத்தகத்தை வாசித்துப் பாருங்கள்; சுவிசேஷம் எருசலேமுக்குள்ளும், பின்பு சமாரியாவுக்குள்ளும், அதன்பின் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக பிலிப்பி, தெசலோனிக்கே, பெரோயா, அத்தேனே, கொரிந்து ஆகிய ஐரோப்பிய நகரங்களுக்குள்ளும் பரவும் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், முக்கியமான புதிய விசுவாசிகளாகப் பெண்கள் பலமுறை குறிப்பிடப்படுவதை நீங்கள் கவனிக்காமல் இருக்க முடியாது.[527] ஆனால், லூக்கா இந்த ஆதி சபைகளின் கதையைச் சொல்லும் விதம் முதலில் பன்னிருவரின் தலைவராகிய பேதுருவின் ஊழியத்தின்மேலும் (அப்போஸ்தலர் 1-12), பின்பு அப்போஸ்தலர்களின் விரிவான வட்டத்தில் மிகவும் வெற்றிகரமானவரான பவுலின்மேலும் (அப்போஸ்தலர் 13-28) கவனம் செலுத்துகிறது; உதாரணமாக

527. அப்போஸ்தலர் 5:14; 8:12; 16:13-15; 17:4,12,34 மற்றும் 18:2.

ஸ்தேவான், பிலிப்பு, பர்னபா ஆகியோருக்கு இரண்டாம் நிலைக் கவனமே கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, மேலோட்டமாக வேதாகமத்தை வாசிக்கும் பெரும்பாலானவர்கள், பல பெண்கள் உட்பட மற்றவர்கள் ஆற்றிய வல்லமையான ஊழியப் பங்குகளைக் கவனிப்பதில்லை.

நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள், பெண்களின் இந்தப் பங்களிப்புகளில் பெரும்பாலானவற்றைக் குறைந்தபட்சம் அறிந்திருக்கிறார்கள் – அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் கவனம் செலுத்துவது, இந்தப் பெண்களில் ஒருவர்கூடச் சபைகளில் மூப்பர் என்றோ போதகர் என்றோ குறிப்பிட்டுப் பெயரிடப்படவில்லை என்பதைத்தான். சுவிசேஷம் முன்னேறுவதிலும் சபை வளர்வதிலும் இந்தப் பெண்கள் எவ்வளவுதான் செய்திருந்தாலும், அவர்கள் ஒரு சபையில் மூத்த போதகருக்குரிய அதிகாரத்தையோ போதிக்கும் அதிகாரத்தையோ செலுத்தவில்லை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய சொந்த வார்த்தைகளில் சொன்னால் – இதோ ஷ்ரைனரின் (Schreiner) புரோக்ரஸ்டீஸ் கூற்று: “சபையில் பெண்களின் ஊழியம் குறிப்பிடத்தக்கதும் முக்கியமானதுமாக இருந்தது; ஆனால் அது ஆண்களின் தலைமைத்துவத்தை ஒருபோதும் இடம்பெயர்க்கவில்லை; மாறாக, அது ஆண்களின் தலைமைத்துவத்திற்கு ஒரு துணையாகச் செயல்பட்டது.”[528]

இந்த அதிகாரத்தில், ஆதி சபையில் பெண்கள் ஆற்றிய வல்லமையான பங்களிப்புகளில் சிலவற்றை ஆராய்வதன் மூலம் நான் இந்தக் கூற்றுக்குப் பதிலளிக்கிறேன். புதிய ஏற்பாட்டில் பெண் சபைத் தலைவர் ஒருவர்கூடப் பெயரிடப்படவில்லை என்றும், தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கான பங்களிப்பின் மிக உயர்ந்த நிலைகளில் வேறு ஆண்களோடு தோளோடு தோள் நின்ற பெண்கள் யாரும் இல்லை என்றும் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சொல்லும் கூற்றுகளையும் நான் நேரடியாக எதிர்கொள்வேன்.

ஆனால் முதலில், “மூப்பர்”, “போதகர்” ஆகிய சொற்களைப் பற்றி ஒரு சிறிய விளக்கம். இன்று ஒரு சபை எந்த ஆட்சிமுறையைப் பின்பற்றுகிறது என்பதைப் பொறுத்து, போதகர்களையும் மூப்பர்களையும் பற்றிய வசனங்களை நாம் வெவ்வேறு விதமாக வாசிக்கிறோம். சில சபைப் பிரிவுகள் “போதகர்”, “மூப்பர்” ஆகிய பங்குகளைப் பிரித்துப் பார்த்தாலும், இந்த அதிகாரத்தில், புதிய ஏற்பாடு “மூப்பர்”, “போதகர்”, “கண்காணி” ஆகிய சொற்களை ஒரே நபரின்

528. “Recovering Biblical Manhood and Womanhood”, பக். 216.

வெவ்வேறு பணிகளைக் குறிக்க ஒன்றுக்கொன்று மாற்றாகப் பயன்படுத்துகிறது என்று நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன்.[529]

பழைய ஏற்பாடும் புதிய ஏற்பாடும், ஆடுகளைப் பராமரிக்கும் மேய்ப்பன் என்ற உருவகத்தை ஆவிக்குரிய தலைவரின் பங்குக்குப் பொருத்துகின்றன. வேதாகமத்தில் பெண் மேய்ப்பர்கள் இருந்தபோதிலும்,[530] வேதாகமத்தில் பெண் போதகர்கள் (அதாவது பெண் "மேய்ப்பர்கள்") இல்லை என்பதில் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் எப்படியோ உறுதியாக இருக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டுகளாக, நாங்கள் ஏன் பெண் போதகர்களை நியமிப்பதில்லை என்பதற்கு எங்கள் சபையின் புதிய அங்கத்தினர்களுக்கு நான் இந்த விளக்கத்தைக் கொடுத்துவந்தேன்: "புதிய ஏற்பாட்டில் பெண் போதகர்களோ பெண் மூப்பர்களோ இல்லை; நாங்கள் சபையை நடத்தும் விதத்தில் வேதவாக்கியங்களைத் தாண்டிச் செல்ல விரும்பவில்லை." எனக்கு நினைவிருக்கிறபடி, இதை இன்னும் அழுத்தமாகச் சொன்ன நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு இறையியலாளரிடமிருந்து நான் இதைப் பெற்றேன்: "புதிய ஏற்பாட்டில் எங்குமே ஒரு பெண் மூப்பரைப் பற்றிய குறிப்பு இல்லை. இது மௌனத்திலிருந்து எழும் வாதம் என்று சுட்டிக்காட்டி நீங்கள் ஆட்சேபிக்க விரும்பலாம். ஆம், அப்படித்தான். ஆனால் அது காதைச் செவிடாக்கும் மௌனம்."[531]

என் ஆய்வின்போது, ஆதி சபையில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட ஆண் மூப்பர்கள் அல்லது போதகர்கள் யார் யார் என்று அறிய ஆவலாக இருந்தேன். குறைந்தது பத்துப் பேரையாவது காண்பேன் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட மூப்பர் ஒருவர் மட்டுமே இருப்பதைக் கண்டு எவ்வளவு அதிர்ச்சியடைந்தேன்: அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு "உடன்மூப்பர்களை" விளித்துப் பேசுகிறார்;[532] இதன் மூலம், அவர் முதன்மையாக ஒரு அப்போஸ்தலராக இருந்தபோதிலும், தன் ஊழியத்தின் பிற்பகுதியில் ஒரு மூப்பராகவும் இரட்டைப் பொறுப்பு வகித்திருக்கலாம் என்று அவர் குறிப்பிடுவதாகத்

529. காண்க: அப்போஸ்தலர் 20:17, 28; 1 பேதுரு 4:1-2 மற்றும் தீத்து 1:5-7.
530. ஆதியாகமம் 29:9; உன்னதப்பாட்டு 1:5-8
531. Sam Storms. ஆதாரம்: www.bit.ly/3CL3GNt
532. 1 பேதுரு 5:1-2. இயேசு "நம் ஆத்துமாக்களின் மேய்ப்பரும் (pastor) கண்காணியுமானவர்" (1 பேதுரு 2:25) என்று அழைக்கப்படுகிறார்; ஆனால் இது முழுச் சபையின்மேலும் அவர் செலுத்தும் ஒப்பற்ற தலைமைத்துவத்தைக் குறிக்கிறது. யோவான் ஒரு தனிநபருக்கு எழுதும்போது தன்னை "மூப்பன்" (2 யோவான் 1:1) என்று அழைக்கிறார்; இது அனுபவமிக்க ஒரு அப்போஸ்தலராக அவருடைய வயதையும் ஞானத்தையும் குறிப்பதாகவே அதிக வாய்ப்பு உள்ளது.

தெரிகிறது. ஆனாலும் சில வேதாகம அறிஞர்கள், அவர் தன் பதவியைக் குறிப்பிடாமல் தன் வயதை மட்டுமே குறிப்பிட்டிருக்கலாம் என்று கருதுகிறார்கள்.

உடனே தெளிவாவது இதுதான்: பேதுருவைத் தவிர வேறு எந்தப் போதகர்கள் அல்லது மூப்பர்களின் பெயர்களையும் புதிய ஏற்பாடு தரவில்லை; அவர்கூட ஒரு மூப்பராக இல்லாமல் இருக்கலாம்! ஆனாலும், புதிய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்படும் சபைகளில் பல – அல்லது ஒருவேளை பெரும்பாலானவை – காலப்போக்கில் இப்படிப்பட்டவர்களின் ஒரு குழுவால் வழிநடத்தப்பட்டன என்று நமக்குத் தெரியும்.[533] ஒருவேளை பேதுருவைத் தவிர, ஏன் ஒருவர்கூட மூப்பர் என்று பெயரிடப்படவில்லை என்பது ஒரு மர்மம். வெளிப்படையாகவே, இந்தத் தகவல் புதிய ஏற்பாட்டின் பல்வேறு எழுத்தாளர்களின் நோக்கத்திற்கும் எல்லைக்கும் அப்பாற்பட்டதாக இருந்தது. ஆனாலும், நாம் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது: புதிய ஏற்பாட்டின் ஆதி சபைகளில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட பலரில் யார் யார் போதகர்களாகவோ மூப்பர்களாகவோ இருந்திருக்கக்கூடும்? நல்லவேளையாக, அவர்கள் யாராக இருந்திருக்கலாம் என்பதற்குச் சில சான்றுகள் உள்ளன.

மூப்பர்களாக இருந்திருக்கக்கூடியவர்களைக் கண்டறியும் அளவுகோல்கள்

ஆதி சபையில் பெண் மூப்பர்கள் இருக்கவே இல்லை என்று எந்த நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞராலும் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அதிகபட்சம், அப்படி யாரும் இருந்திருக்க வாய்ப்புக் குறைவு என்றுதான் அவர்களால் சொல்ல முடியும். ஆனால் இந்தக் கருத்துக்கு மாறாக, அவர்கள் இருந்திருக்க மிக அதிக வாய்ப்பு உண்டு என்று நான் இப்போது வாதிடப்போகிறேன்.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் லூக்காவோ, தன் நிருபங்களில் பவுலோ எந்த மூப்பர்களின் அல்லது போதகர்களின் பெயர்களையும் குறிப்பிடவில்லை என்றாலும், அந்த மூப்பர்கள் யாராக இருந்திருக்கலாம் என்பதற்கு அவர்கள் வலுவான குறிப்புகளைத் தருகிறார்கள். புதிய ஏற்பாட்டில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட ஒருவர், ஒரு

533. காண்க: அப்போஸ்தலர் 14:23, 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:12 மற்றும் 1 தீமோத்தேயு 5:17.

சபையின் மூத்த தலைமைக் குழுவில் பணியாற்றும் போதகராக இருந்திருக்கலாம் என்பதற்கு ஐந்து முதன்மையான அடையாளங்கள் உள்ளன என்று நான் முன்வைக்கிறேன்.

முதலாவது, கைது செய்யப்பட்டவர்கள் பெரும்பாலும் முன்னணியில் நின்ற தலைவர்களாகவோ, போதிப்பவர்களாகவோ, போதகர்களாகவோ இருந்திருக்கலாம். சபை வரலாற்றில் ஏதோ ஒரு காலத்தில் ஏற்பட்ட துன்புறுத்தலின்போது ஒரு சபையில் யாரோ ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டால், சந்தேகத்திற்கு உள்ளான அந்தச் சமூகத்தின் முக்கியத் தலைவராகவோ பொதுப் பேச்சாளராகவோ அவர் கருதப்பட்டதுதான் அதற்குப் பெரும்பாலும் காரணம் என்று நாம் சரியாகவே ஊகிக்கிறோம்.

இரண்டாவது, முதலில் மனந்திரும்பியவர்கள் அல்லது ஏற்கனவே அப்போஸ்தல போதனையைப் பெற்ற அங்கத்தினர்களே, பின்னர் மனந்திரும்பியவர்களைப் பராமரிப்பதற்கும் சீஷராக்குவதற்கும் பொதுவாக அப்போஸ்தலர்களின் முதல் தெரிவாக இருந்தார்கள். இது ஒரு பொதுவான நடைமுறையாக இருந்தது என்பதற்கு அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகத்திலும், பவுல் கொரிந்தியருக்கு எழுதிய நிருபத்திலும், சபைப் பிதாவாகிய கிளெமெந்தின் (Clement) எழுத்துகளிலும் சான்றுகள் உள்ளன.

மூன்றாவது, சபையைத் தங்கள் வீட்டில் கூடவைத்த குடும்பத் தலைவர்கள் பெரும்பாலும் அந்தச் சபையின் தலைவர்களாக இருந்திருக்கலாம். தங்களுக்கென்று தனியாக அமைந்த இடங்களில் கூடும் நவீன சபைகளைப் போலல்லாமல், ஆதி சபைகள் பெரும்பாலும் வழக்கத்தைவிடப் பெரிய வீடுகளை மையமாகக் கொண்டிருந்தன; அவற்றில் அந்த முழு வீட்டாரும், கூட்டங்களுக்கு வந்த மற்றவர்களும் இருந்தார்கள். 1 தீமோத்தேயு 3-இல், இப்படிப்பட்ட குடும்பத் தலைவர்களிலிருந்து மூப்பர்களைத் தெரிந்தெடுப்பது நல்லது என்று பவுல் கருதுகிறார். ஆகவே, வீட்டுச் சபைகளின் தலைவர்களில் பலர் உண்மையில் சபைத் தலைவர்களாக இருந்தார்கள் என்று நாம் ஊகிக்கலாம்.

நான்காவது, ஒரு சபையை நாட்டி, அதில் மனந்திரும்பியவர்களைக் கூட்டிச்சேர்த்து, அவர்களை நிலைநிறுத்தி, அவர்களுக்குப் போதித்தவர்கள் பெரும்பாலும் சபைத் தலைவர்களாக இருந்திருக்கலாம். இது ஒன்றும் பெரிய விஞ்ஞானம் அல்ல என்று நான்

ஒப்புக்கொள்கிறேன். சில சந்தர்ப்பங்களில், பிலிப்புவைப் போன்ற சுவிசேஷப் பிரசங்கிகளும் பவுலைப் போன்ற அப்போஸ்தலர்களும் ஒரு சபையைத் தொடங்கிவிட்டு, பின்னர் அதை வேறு தலைவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுச் சென்றுவிடுவார்கள். ஆனால் சில நேரங்களில், ஒருவர் ஒரு சபையைத் தொடங்கி, பின்னரும் தொடர்ந்து அதன் மக்களை வழிநடத்தி, அவர்களுக்குப் போதிப்பார்.

ஐந்தாவது, ரோமர் 16-இல் பவுல் கொடுக்கும் பட்டியலில் உள்ள பலர் பெரும்பாலும் ரோமச் சபையின் தலைவர்களாக இருந்திருக்கலாம். தன் நிருபத்தின் முடிவில் பவுல் ஏறக்குறைய 27 பேரைப் பெயர் சொல்லிக் குறிப்பிடுகிறார். இதுவே புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள மிக நீண்ட பெயர்ப் பட்டியல். புறஜாதியாருக்கான தன் ஊழியப் பணியின் முன்னணி வேலையில், தனக்கும் தன்னோடு மிக நெருக்கமாக உழைத்தவர்களுக்கும் அவர் பயன்படுத்தும் அதே சொற்களை, இவர்களில் பலருக்கும் அவர் பயன்படுத்துகிறார். இப்படிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டவர்களில் சிலர் ரோமச் சபையின் தலைமைக் குழுவில் இருந்திருப்பது மிகவும் நம்பத்தகுந்ததே.

இந்த ஐந்து அளவுகோல்களும் ஆதி சபையில் தலைமைத்துவத்தின் சரியான அடையாளங்கள் என்று நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடிந்தால், நிருபங்களையும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகத்தையும் ஆராயும்போது நாம் கண்டுபிடிப்பது இதுதான்: மூப்பராகவோ போதகராகவோ இருந்திருக்க மிக அதிக வாய்ப்புள்ள, பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட ஒவ்வொரு ஆணுக்கும், தகுதியிலோ பணியிலோ அந்த ஆண்களுக்கு அணுவளவும் குறையாமல் சமமாக நிற்கும், பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பெண்களை நாம் காண்கிறோம். நான் உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன்.

துன்புறுத்தலின் இலக்கு

எந்தக் குழுவைத் துன்புறுத்தினாலும், ஏறக்குறைய எல்லா இடங்களிலும் பின்பற்றப்படும் வழிமுறை, அந்தக் குழுவின் தலைவர்களைத் தனியாகக் குறிவைத்து, அவர்களை அச்சுறுத்துவது அல்லது கைது செய்வதுதான். அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகத்தில், பேதுருவும் யோவானும், பின்னர் பவுலும் சீலாவும் கைது செய்யப்பட்டுச்

சிறையில் அடைக்கப்படுவதற்குக் குறிவைக்கப்பட்டதற்கு இதுவே காரணம். அது பொருத்தமானதே: அந்த நேரத்தில் அவர்கள் ஊழியம் செய்த சபைகளில் அவர்கள் அனைவரும் முதன்மைத் தலைவர்களாகவும், போதிப்பவர்களாகவும், சுவிசேஷப் பிரசங்கிகளாகவும் இருந்தார்கள்.

அப்படியானால், எருசலேமில் சபைத் தலைவராகிய ஸ்தேவான் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, சவுல் அருகிலுள்ள ஊர்களில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான துன்புறுத்தலைத் தொடர முயல்கிறான் என்பது எவ்வளவு கவனிக்கத்தக்கது! "சவுல் சபையைப் பாழாக்கத் தொடங்கினான். ... [அவன்] ஆண்களையும் பெண்களையும் இழுத்துக்கொண்டுபோய்ச் சிறையில் அடைத்தான்" என்று நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது.[534] உண்மையில், இது பின்னர் அவருடைய சாட்சியின் ஒரு பகுதியாக மாறியது – பிற்காலத்தில் தானே விசாரணைக்கு உள்ளானபோது, தான் துன்புறுத்தியதையும், "ஆண்கள், பெண்கள் ஆகிய இருபாலரையும் கைது செய்ததையும்" அவர் நினைவுகூருகிறார்.[535] பவுலின் மனதில், அவர் துன்புறுத்திய வளர்ந்துவந்த சபைகளில் இருந்த பல பெண்களுக்குப் போதுமான அளவு முக்கியமான ஊழியங்கள் இருந்தன (வெறும் சமையல், சுத்தம் செய்தல், பிள்ளை வளர்ப்பு மட்டுமல்ல); ஆகவே, அவர்களைக் கைதிகளாகப் பிடிக்காமல் இந்த இயக்கத்தை நிறுத்த முடியாது என்று அவர் முடிவுசெய்தார். என்.டி. ரைட் (N.T. Wright) இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்: "பெண்களும் தலைவர்களாக, சமூகத்திற்குள் செல்வாக்குள்ள நபர்களாகக் கருதப்பட்டால் மட்டுமே இது அர்த்தமுள்ளதாகிறது."[536] இந்தப் பெண்களில் யாராவது தங்கள் சபைகளின் மூத்த தலைமைக் குழுக்களில் இருந்தார்கள் என்பதற்கு இது உறுதியான நிரூபணம் அல்ல. ஆனாலும், பரவலாக அறியப்பட்ட சுவிசேஷப் பணி, போதனை, அல்லது தலைமைத்துவப் பங்குகளைச் செய்த பெண்கள் மட்டுமே இப்படிக் குறிவைக்கப்படுவதற்குக் காரணம் இருந்திருக்கும்.

534. அப்போஸ்தலர் 8:1,3
535. அப்போஸ்தலர் 22:4
536. காண்க: www.bit.ly/3BEnYqo

சபையின் “முதற்பலனாகிய” பெண்கள்

பவுலும் அப்போஸ்தலர்களும் ஒரு புதிய சபையின் முதல் விசுவாசிகளை அல்லது முதல் அங்கத்தினர்களைத் தலைவர்களாகத் தெரிந்தெடுப்பது வழக்கம். முதிர்ச்சியடைந்த சபைகளுக்கு, “புதிதாக மனந்திரும்பியவர்களாக இல்லாத” தலைவர்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் வசதி இருந்தது; ஆனால் புதிதாகத் தொடங்கிய சபைகளுக்கும் ஏதோ ஒருவிதத் தலைமைத்துவம் தேவைப்பட்டது.

கி.பி. 95-இல், அப்போஸ்தலர்கள் தங்களுடைய “முதற்பலன்களைச்” சபையின் தலைவர்களாகத் தெரிந்தெடுக்கும் வழக்கம் உடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்று ரோமின் கிளெமெந்து (Clement of Rome) பதிவுசெய்கிறார்.[537] இது அப்போஸ்தலர் 14:23-இல் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது; அங்கே பவுல் தன் இரண்டாவது வருகையின்போது, வெறும் சில மாதங்களுக்கு முன்பு நடந்த முந்தைய பயணத்தில் மனந்திரும்பியவர்களிலிருந்து போதகர்களை நியமிக்கிறார். கொரிந்துவில் இருந்த ஸ்தேவனாஸ் (Stephanas) ஒரு மூப்பராக இருந்தார் என்று பல விளக்கவுரையாளர்கள் கருதுவதற்கும் இதுவே காரணம்; “முதலில் மனந்திரும்பியவர்களாகவும்” (சொல்லர்த்தமாக “முதற்பலன்களாகவும்”), “பரிசுத்தவான்களுக்குச் செய்யும் ஊழியத்தில்” சிறந்த முன்மாதிரிகளாகவும் இருந்த “இப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்” என்று பவுல் அந்தச் சபையை வலியுறுத்துகிறார்.[538] ஆகவே, ஒரு மூப்பர் மற்ற மக்களைவிட வயதில் மூத்தவராக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை; ஆனால் அவர் (சற்றுக் கூடுதலாக மட்டுமே என்றாலும்) ஆவிக்குரிய விதத்தில் அதிக அனுபவம் பெற்றவராக இருந்தார். சபையை நாட்டிய அப்போஸ்தலர் முதன்முதலில் போதனையை அள்ளி வழங்கியபோது அவர்களும் அங்கே இருந்தார்கள்.

அப்படியானால், குறிப்பிடத்தக்கது என்னவென்றால், பலமுறை சபையின் முதல் விசுவாசியாக அல்லது முதல் அங்கத்தினராக

537. “அப்போஸ்தலர்கள் நாடுகளிலும் ஊர்களிலும் பிரசங்கித்துக்கொண்டு சென்றபோது, தங்கள் முதல் விசுவாசிகளை – ஆவியானவரால் அவர்களைச் சோதித்தறிந்த பின்பு – எதிர்கால விசுவாசிகளுக்காகக் கண்காணிகளாக ... நியமித்தார்கள்.” (1 Clement 42)
538. 1 கொரிந்தியர் 16:16-17

இருந்தது ஒரு பெண்தான் – உதாரணமாக, லீதியாள் ஐரோப்பாவில் பவுல் மூலம் முதலில் மனந்திரும்பியவர்; அவர் பிலிப்பி சபையின் முதல் அங்கத்தினராகவும் இருந்தார்; அந்தச் சபை அவருடைய வீட்டிலேயே கூடியது.[539]

குடும்பத் தலைவிகளும் சபைக்குத் தங்கள் வீட்டைத் திறந்தவர்களுமான பெண்கள்

தன் வீட்டில் ஒரு சபையைக் கொண்டிருந்த, செல்வந்தரும் மதிக்கப்பட்டவருமான குடும்பத் தலைவராகிய பிலேமோன் கொலோசெ சபையில் ஒரு மூப்பராக இருந்திருக்கலாம் என்பதை யார் மறுக்க முடியும்? ஏனெனில், பவுல் அவரைக் கர்த்தரிடம் வழிநடத்தினார் என்றும்,[540] அது பெரும்பாலும் எபேசுவில் நடந்தது என்றும்,[541] தன் போதனையால் அவரை நிலைநிறுத்திய பின்பு, அந்தச் சபையில் ஊழியம் செய்ய அவரைக் கொலோசெக்கு அனுப்பினார் என்றும், அங்கே பரிசுத்தவான்களை நேசிக்கும் "உடன்வேலையாள்" என்று பவுல் அவரை உறுதிப்படுத்தினார் என்றும் நமக்குத் தெரியும்.[542]

ஆனால் கொஞ்சம் பொறுங்கள்: (சில சபைப் பிதாக்கள் சொன்னதுபோல[543]) பிலேமோன் கொலோசெயில் ஒரு மூப்பராக இருந்தார் என்று நாம் சொல்ல முடியுமானால், நிம்பாவைப் பற்றி என்ன சொல்வது? ஏனெனில், கொலோசெயிலிருந்த மற்ற வீட்டுச் சபையை அவர் வழிநடத்தினார் என்று நமக்குத் தெரியும்.[544] அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகம், அப்போஸ்தலர்கள் செய்த எல்லைப்புறச் சுவிசேஷப் பணியிலும் உலகளாவிய ஊழியப் பணியிலும் கவனம் செலுத்துகிறது; ஆனாலும், உள்ளூர்ச் சபைகளில் நடந்த ஊழியத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும் அது நமக்குப் போதுமான குறிப்புகளைத் தருகிறது. அப்படியானால், இந்த வீட்டுச் சபைகளுக்கு ஆண்கள்

539. அப்போஸ்தலர் 16:13-40
540. பிலேமோன் 3, 8-9,19
541. அப்போஸ்தலர் 19:9-10
542. பிலேமோன் 1, 5, 7
543. காண்க: உதாரணமாக, www.bit.ly/3CN1tRo இல் பத்தி XLVI
544. கொலோசெயர் 4:15. நிம்பா ஒரு ஆணாக இருந்திருக்கலாம் என்று வாதிடும் அறிஞர்கள், கிடைக்கும் மிகச் சிறந்த கிரேக்கக் கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை; அவை "சபை 'அவளுடைய' (autēs) வீட்டில் கூடியது" என்று சொல்கின்றன.

மட்டுமல்ல, பெண்களும் இடமளித்தார்கள், அனுமானப்படி அவற்றை வழிநடத்தவும் செய்தார்கள் என்பது கவனத்தை ஈர்க்கிறது.

நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் பொதுவாக இந்தக் கருத்தைத் தள்ளிவிடுகிறார்கள்; வீட்டுச் சபையின் தலைவரை, “அடுத்த வாரம் யாருடைய வீட்டில் கூடலாம்?” என்று கேட்கும் நவீனச் சிறு குழுவின் (small group) உபசரிப்பாளரோடு அவர்கள் தவறாக ஒப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் இது முதல் நூற்றாண்டில் குடும்பம் (household) என்பதன் தன்மையைப் பற்றிய அறியாமையையே காட்டுகிறது. கிரேக்க-ரோமக் காலத்தில் குடும்பத் தலைவர் பொதுவாக ஒரு ஆணாக இருந்தார்; அவர் paterfamilias (குடும்பத் தலைவன்) என்று அழைக்கப்பட்டார். ஆனால் கணவர் இறந்துவிட்டு, குடும்பத்தின் மூத்த நபர் ஒரு பெண்ணாக இருந்தால், அவர் materfamilias (குடும்பத் தலைவி) ஆக அதை வழிநடத்துவார். அவர்கள் தங்கள் வீட்டில் வாழ்ந்த அனைவரையும் – பிள்ளைகள், உறவினர்கள், அடிமைகள், குடியிருப்பவர்கள் உட்பட – இயல்பாகவே மேற்பார்வை செய்தார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல உறவுத் திறன்களும், ஒழுங்கமைக்கும் திறன்களும், நிர்வாகத் திறன்களும்,[545] அதோடு போதிக்கவும், கண்டித்துத் திருத்தவும், பேணி வளர்க்கவும், பொருள் வளங்களை நிர்வகிக்கவும் திறமையும் தேவைப்பட்டன. ஆகவே, குறைந்தது சில சந்தர்ப்பங்களிலாவது, ஒரு குடும்பத்தின் தலைவராக இருப்பது, அந்த வீட்டில் கூடிய சபையின் தலைவராவதற்கு ஒருவரை முதன்மையான போட்டியாளராக்கியது என்று ஊகிக்கலாம். நிம்பா வெறுமனே தன் கதவுகளைத் திறந்ததைவிட அதிகம் செய்தார். ஏனெனில், வீட்டுச் சபைகள் உள்ளூர்ச் சுவிசேஷப் பணிக்கும் புதிய விசுவாசிகளைச் சீஷராக்குவதற்கும் தளமாக இருந்தன – இவை அனைத்திற்கும் தலைமைத்துவமும், பயிற்சியும், வளங்களை வழங்குவதும் தேவைப்பட்டன. “புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் நடந்த உபசரிப்பு, நீண்டகாலச் செயல்பாடுகளுக்கான ஒரு மூலோபாயத் தளத்தை அமைப்பதாக இருந்தது; சபையின் இலக்குகள் வெற்றி பெறுவதோ தோல்வியடைவதோ அந்த வீட்டின் தலைவரைப் பெரிதும் சார்ந்திருந்தது.”[546]

545. இதனால்தான் 1 தீமோத்தேயு 5:14-இல் பவுல் materfamilias-ஐ “வீட்டை நடத்தும்படி” – சொல்லர்த்தமாக, வீட்டின் “சர்வாதிகாரியாக” (despot) இருக்கும்படி – ஊக்குவிக்கிறார்.
546. Jamin Hübner. ஆதாரம்: www.bit.ly/3BNaSY8

அவர்கள் தேவபக்தியில் நிரூபிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை உடையவர்களாகவும் சுவிசேஷத்தில் வேரூன்றியவர்களாகவும் இருந்தால், போதகர் தலைமைத்துவத்திற்கு ஏற்ற வேட்பாளர்களாக இருந்திருப்பார்கள். 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:12-இல் சொல்லப்படும் போதகர்களின் மூன்று பணிகளைக் கவனியுங்கள்: “பிரயாசப்படுகிறவர்கள்” (கிரேக்கம்: kopiōntas), “உங்களை விசாரிக்கிறவர்கள்” (கிரேக்கம்: proistamenous), “உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறவர்கள்” (கிரேக்கம்: nouthetountas). “பிரயாசப்படுதல்” என்பது, ஊழியத்தை நடைமுறையிலும் ஆவிக்குரிய விதத்திலும் தாங்குவதற்குத் தேவையான உடல் உழைப்பைக் குறிக்கிறது.[547] “விசாரித்தல்” என்பது சமூகத்திற்கு வழிகாட்டுவதையும், அதை நிர்வகிப்பதையும், அதன் நலனுக்குப் பொறுப்பேற்பதையும் குறிக்கிறது.[548] “புத்திசொல்லுதல்” என்பது திருத்தும் போதனையை உள்ளடக்கியது.[549] நிகழ்காலத்தின் பயன்பாடு, இந்தப் பொறுப்புகள் அவ்வப்போது மட்டும் அல்ல, தொடர்ச்சியானவை என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆனால் கவனியுங்கள் – ஒரு நல்ல குடும்பத் தலைவர் சிறந்து விளங்கும் திறன்களும் ஆற்றல்களும் சரியாக இவைதான். அதோடு, வீட்டில் நடப்பவற்றுக்குச் சுற்றியுள்ள சமூகத்திற்கு முன்பாக வீட்டுத் தலைவர்களே பொறுப்பாளிகளாகக் கருதப்பட்டார்கள்.[550] ஆகவே, ஒரு பொது விதியாக, “வீட்டுத் தலைவர் சபையில் தலைமைத்துவ அதிகாரத்தைப் பெற்றதாகத் தெரிகிறது.”[551]

பிரையன் கேப்பர் (Brian Capper), ஆரம்பகாலக் கிரேக்க-ரோமச் சூழலிலும் முதல் நூற்றாண்டுச் சபைகளின் அமைப்பிலும் நிபுணர். ஒரு நகரத்திலுள்ள சபை ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வீட்டுச் சபைகளைக் கொண்டிருக்கும் என்று குறிப்பிட்டு, அவர் இப்படி முடிவுசெய்கிறார்:

பவுலின் சபைகளின் “உயிரணு” (cellular) அமைப்பிலிருந்தே ... உள்ளூர்த் தலைவர்கள் பலராக இருந்ததற்கான காரணம் வெளிப்படுகிறது. ஒவ்வொரு உட்குழுவும் கிறிஸ்தவ சமூகத்திலுள்ள

547. காண்க: 1 தெசலோனிக்கேயர் 2:9 மற்றும் 3:5.
548. ரோமர் 12:8-இல் “தலைமை தாங்கும் வரத்தோடு” தொடர்புடைய பணிக்கும், தங்கள் வீட்டை நன்றாக “நடத்திய” எல்லாக் கவனமுள்ள குடும்பத் தலைவர்களிடம் எதிர்பார்க்கப்பட்டதற்கும் இதே சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
549. காண்க: 1 கொரிந்தியர் 4:14
550. உதாரணமாகக் காண்க: அப்போஸ்தலர் 17:5-7.
551. www.bit.ly/3bHJPmo

ஒரு தலைவரின் வீட்டில் கூடியது; இப்படிப்பட்ட ஒவ்வொரு தலைவரும் ஒரு மூப்பர்/கண்காணி; ஒவ்வொரு நகரத்திலும் இவர்கள் பலர் இருந்தார்கள். ... பண்டைய உலகில், உபசரிக்கப்பட்ட எந்தக் கூட்டத்தின்மேலும் இறுதிக் கட்டுப்பாடு வீட்டுத் தலைவருக்கே அளிக்கப்பட்டது என்பதில் நாம் உறுதியாக இருக்கலாம். இதுவே வழக்கமும் பொதுவான நடத்தை முறையுமாக இருந்தது. சபைக் கூட்டங்களைத் தங்கள் வீடுகளில் நடத்திய ஆரம்பகாலக் கிறிஸ்தவ வீட்டுத் தலைவர்கள் எப்போதும் விசுவாசத்தில் மூத்தவர்களாகவும், சுவிசேஷத்தின் உள்ளூர் ஆதரவாளர்களாகவும் இருந்ததால், அவர்கள் உள்ளூர் அளவில் சபையின் ஆளுமை மிக்க நபர்களானார்கள். சமூக அந்தஸ்தும், முதிர்ச்சியும், தாராள குணமும், தனிப்பட்ட கவர்ச்சியும் (charisma), அப்போஸ்தல நியமனமும் ஒன்றுசேர்ந்து, சுவிசேஷத்தின் இந்த உள்ளூர் ஆதரவாளர்களுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்தன. ... மூப்பரைப் பொறுத்தவரை, சபை என்பது வெறுமனே அவருடைய சொந்தக் குடும்பத்தின் ஒரு நீட்சியாக இருந்தது; ஏனெனில் அவர்கள் சபையைத் தங்கள் சொந்த வீட்டிலேயே கூடவைத்தார்கள்."[552]

பண்டைய சூழலுக்கு அருகில் வாழ்ந்த பிற்கால ஆணாதிக்க வாசகர்கள், சபையைத் தங்கள் வீட்டில் கூடவைத்த பெண்களைப் பற்றிய குறிப்பைக் கண்டு ஏன் தயங்கினார்கள் என்பதை இது விளக்குகிறது. உதாரணமாக, நிம்பாவின் வெளிப்படையான தலைமைத்துவப் பங்கு, பிரதி எடுத்தவர்களுக்கு அவ்வளவு அதிர்ச்சியூட்டுவதாக இருந்ததால், அவர்களில் சிலர் அவளுடைய பெயரை ஆண்பாலாக்கி, "அவனை" நிம்பாஸ் (Nymphas) என்று அழைத்தார்கள். அவர்களுக்கு, ஒரு பெண் போதகரை ஒப்புக்கொள்வதைவிட, ஒரு வேதாகமக் கதாபாத்திரத்தின் பாலினத்தை மாற்றுவதே ஏற்றுக்கொள்ள எளிதாக இருந்தது.

இவை அனைத்தும் சொல்வது இதுதான்: பொது வாழ்க்கையில் பெண்களுக்குப் பொதுவாகக் குறைந்த அந்தஸ்தே இருந்தபோதிலும், மக்களை உபசரிக்கப் போதுமான பெரிய வீடு உடைய ஒரு materfamilias, அதே திறன்களைக் கொண்டிருந்ததால், சபைத் தலைமைத்துவப் பணிக்கு ஒரு paterfamilias-ஐப் போலவே தகுதியுடையவராக இருந்திருப்பார். அப்படியானால், நம் ஆர்வத்தைத் தூண்ட வேண்டியது இதுதான்: சபைகள் கூடிய வீடுகளை விவரிக்கும்போது, புதிய ஏற்பாடு ஆண்களின் பெயர்களைவிட அதிகமாகப் பெண்களின் பெயர்களைக்

552. www.rb.gy/cmxtqm

குறிப்பிடுகிறது – நிம்பாவும் லீதியாளும் மட்டுமல்ல; எருசலேம் சபைக்குத் தளமாக இருந்த வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரரான, மாற்குவின் தாயாகிய மரியாள்;[553] கொரிந்து சபையைப் பற்றிய சில கவலைகளைத் தெரிவிக்கப் பவுலிடம் பயணம் செய்த, சொல்லர்த்தமாகவே "குலோவேயின் வீட்டார்" என்று அழைக்கப்படும் மக்களுக்கு உரியவரான குலோவே;[554] நான் சற்று நேரத்தில் மீண்டும் பேசப்போகும் பிரிஸ்கில்லாள்;[555] அதோடு, "தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட அம்மாள்" என்று அழைக்கப்படும், பெயர் குறிப்பிடப்படாத ஒரு பெண் வீட்டுச் சபைத் தலைவரும் இதில் அடங்கலாம்.[556]

சபையை நாட்டிய ஒரு பெண்

போதகராக இருந்திருக்கக்கூடிய இன்னொருவர், ஒரு சபையை நிறுவி வழிநடத்தியவர், ஆனால் அப்போஸ்தலர் அல்லாதவர். ஒரு ஆணின் உதாரணத்திலிருந்து தொடங்குவோம் – அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகத்தில் மிக முக்கியமான உதாரணம் ஆக்கில்லா. அவர் கொரிந்துவில் பவுலோடு சேர்ந்து சபையைத் தொடங்க உதவினார்; அதைத் தன் வீட்டில் கூடவைத்தார்; அதன் பணிக்குப் பணஉதவி செய்தார்.[557] பவுலின் கீழ் 18 மாதங்கள் பயிற்சி பெற்ற பின்பு, அவர் பவுலோடு கப்பலேறிச் சென்றார். "அவர்கள் எபேசுவுக்கு வந்தார்கள்; அங்கே பவுல் ஆக்கில்லாவை விட்டுச் சென்றார்"[558] – உள்ளூர் ஜெப ஆலயத்தில் யூதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரே ஒரு சுவிசேஷச் செய்தியின் மூலம் மனந்திரும்பிய சிலரைக் கவனித்துக்கொள்வதற்காக என்று தெரிகிறது.[559] பவுல் இல்லாதிருந்த

553. அப்போஸ்தலர் 12:12
554. 1 கொரிந்தியர் 1:11
555. ரோமர் 16:3
556. "தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட அம்மாள்" என்பது சபையையே குறிக்கிறது என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள்; ஆனால் நியாயமாகச் சொன்னால், "தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட அம்மாள்" ஏன் "அவளுடைய பிள்ளைகளிடமிருந்து" (2 யோவான் 1) வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகிறாள் என்பதையோ, 3 யோவான் நிருபத்தை யோவான் எழுதிய காயு என்ற தனிநபரை அவர் வாழ்த்தும் அதே விதத்தில் "அவள்" ஏன் விளிக்கப்படுகிறாள் என்பதையோ இது விளக்கவில்லை. காண்க: Scott McKnight, "The Elect Lady," Patheos (blog), September 18, 2014, www.bit.ly/3CMNSd1
557. அப்போஸ்தலர் 18:1-3
558. அப்போஸ்தலர் 18:18
559. அப்போஸ்தலர் 18:19-21

ஆறு முதல் பன்னிரண்டு மாதங்களில், ஆக்கில்லா தன் வீட்டில் ஒரு சபையைக் கூடவைத்தார்; அதில் “சகோதர சகோதரிகளின்” எண்ணிக்கை பெருகிக்கொண்டிருந்தது.[560] சுவிசேஷத்தோடு அணுகக்கூடிய, திறந்த மனமுள்ள மக்களைத் தேடி, அவர் தொடர்ந்து ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்றுவந்தார். இது நமக்குத் தெரியும்; ஏனெனில் ஒரு ஓய்வுநாளில் அவர் “அலெக்சந்திரியா பட்டணத்தானாகிய அப்பொல்லோ” என்ற குறிப்பிடத்தக்க ஒரு மனிதரைச் சந்தித்தார்; அவன் “கல்விமானும், வேதவாக்கியங்களில் ஆழ்ந்த அறிவுள்ளவனுமாயிருந்தான். அவன் கர்த்தருடைய மார்க்கத்தில் உபதேசிக்கப்பட்டு, ... இயேசுவைக் குறித்துத் திட்டமாய்ப் போதித்துவந்தான்; ஆனாலும் யோவானுடைய ஞானஸ்நானத்தை மாத்திரமே அறிந்திருந்தான். அவன் ஜெப ஆலயத்தில் தைரியமாய்ப் பேசத் தொடங்கினான். ... ஆக்கில்லா அவன் பேசுவதைக் கேட்டபோது, [அவர்] அவனைத் [தன்] வீட்டிற்கு அழைத்தார் ...”[561]

அப்பொல்லோ பழைய ஏற்பாட்டை அறிந்திருந்தார்; பழைய ஏற்பாட்டில் வாக்களிக்கப்பட்ட மேசியா இயேசுவே என்று உணரும் அளவுக்கு இயேசுவைப் பற்றிப் போதுமான அளவு கேள்விப்பட்டிருந்தார் என்றும் தெரிகிறது. ஆனாலும் அவருடைய இறையியலில் இன்னும் சில குறைகள் இருந்தன; அவற்றை ஆக்கில்லா கண்டுகொண்டார். ஆக்கில்லா அவரைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்து, “தேவனுடைய மார்க்கத்தை இன்னும் திட்டமாக அவருக்கு விவரித்தார்.” “விவரித்தார்” (கிரேக்கம்: exethento) என்ற சொல், “போதித்தல்” என்ற சொல்லுக்கு இணையானது; ரோமாவில் பவுல் செய்த ஊழியத்தை விவரிக்கவும் அது பயன்படுத்தப்படுகிறது; அங்கே அவர் “காலைமுதல் மாலைவரை” “தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் குறித்து விவரித்துக் காட்டினார்.”[562] ஆக்கில்லாவின் முன்னுரிமை வெறுமனே மனந்திரும்பியவர்களைக் கூட்டிச்சேர்ப்பது அல்ல, சுவிசேஷத்திற்கான தூதர்களை அனுப்புவதாக இருந்ததால், அவர் அப்பொல்லோவை இன்னொரு நகரத்திற்குச் செல்ல ஊக்குவித்தார்; அங்கே ஆக்கில்லா அவருக்குக் கொடுத்த இறையியல் பயிற்சி மிகுந்த கனி கொடுத்தது.[563]

560. அப்போஸ்தலர் 18:27
561. அப்போஸ்தலர் 18:24-26
562. அப்போஸ்தலர் 28:23
563. அப்போஸ்தலர் 18:27-28

நிச்சயமாக, ஆக்கில்லா கொரிந்து சபையின் மூப்பராகவோ போதகராகவோ இருந்தார், அதைவிட உறுதியாக எபேசு சபையின் மூப்பராகவோ போதகராகவோ இருந்தார், அல்லவா? யாராவது ஒரு சபையை "நாட்டினார்" அல்லது "ஒரு சபையை வழிநடத்தினார்" என்ற சொற்களைப் புதிய ஏற்பாடு எங்குமே பயன்படுத்தவில்லை என்றாலும், ஆக்கில்லா செய்துகொண்டிருந்த வேலை சரியாக இதுதான்.

இப்போது கதையில் ஒரு திருப்பம்: முந்தைய பத்திகளில் நான் வேண்டுமென்றே ஒரு பெண்ணின் பெயரை விட்டுவிட்டேன்; ஆனால் அப்போஸ்தலர் 18, ஆக்கில்லாவின் பெயரை அவருடைய மனைவியாகிய பிரிஸ்கில்லாளின் பெயரோடு கவனமாக இணைத்தே சொல்கிறது. ஆக்கில்லா செய்த அனைத்தையும் பிரிஸ்கில்லாளும் செய்தார். கூடாரத் தொழிலாளர்களாக இணைந்து உழைத்து அதைத் தாங்கி, கொரிந்து சபையைத் தங்கள் வீட்டில் கூடவைத்தவர்கள் அவர்கள் இருவருமே. பவுலோடு கப்பலேறிச் சென்றவர்கள் அவர்கள் இருவருமே. சுவிசேஷத்தின் சாட்சியை நாட்டுவதற்காக எபேசுவில் பவுல் விட்டுச்சென்றது அவர்கள் இருவரையுமே. புதிய விசுவாசிகளைத் தங்கள் வீட்டில் கூட்டிச்சேர்த்தவர்கள் அவர்கள் இருவருமே. உள்ளூர் ஜெப ஆலயத்தில் இன்னும் விசுவாசிக்காதவர்களை அணுகியவர்கள் அவர்கள் இருவருமே. அப்பொல்லோவுக்குப் போதித்தவர்கள் அவர்கள் இருவருமே.

அப்போஸ்தலர் 18-இலும் மற்ற வேதப்பகுதிகளிலும் உள்ள சான்றுகளின் அடிப்படையில்,[564] ஆக்கில்லா எபேசுவில் ஒரு மூப்பராகவோ போதகராகவோ இருந்தார் என்று நாம் ஏறக்குறைய நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். புதிய ஏற்பாட்டில் நமக்கிருக்கும் மிக அதிக வாய்ப்புள்ள வேட்பாளர் அவரே! ஆனாலும், அதே வேதச் சான்றுகளின் அடிப்படையில், அவர் தன் மனைவியைவிட உயர்ந்த ஆவிக்குரிய அல்லது சபைத் தலைமைத்துவ அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தார் என்று சந்தேகிக்க நமக்கு எந்தக் காரணமும் இல்லை. மாறாக, அவர்கள் –

564. அப்போஸ்தலர் 18-ஐ இங்கே நான் ஆழமாக ஆராயவில்லை என்றாலும், எபேசு சபையில் இந்தத் தம்பதியின் போதிக்கும் பங்கு, சபை நாட்டும் பங்கு, சபையை வழிநடத்தும் பங்கு ஆகியவற்றுக்கு வேறோர் இடத்தில் இன்னும் அதிகமான சான்றுகளைத் தந்திருக்கிறேன்; இதற்கு எதிரானதாகச் சொல்லப்படும் சான்றுகளையும் அங்கே கையாண்டிருக்கிறேன் – www.terranwilliams.com தளத்தில் www.rb.gy/ttr2do என்ற முகவரியில் உள்ள "Was Priscilla a pastor?" என்ற என் கட்டுரையைக் காண்க; அதில், "பிரிஸ்கில்லாள் போதகர் என்ற எண்ணத்தைக் களைய" ("disabuse Priscilla as a pastor") Mark Ellis செய்த முயற்சியை நான் மறுக்கிறேன்.

வீழ்ச்சிக்கு முந்திய ஆதாமையும் ஏவாளையும் போல – அழைப்பிலும் ஊழியத்திலும் சமமானவர்களாகவும் பங்காளிகளாகவும் செயல்பட்டார்கள்.

ரோமர் 16-இன் உடன்வேலையாட்கள்

ரோமர் 16-இல், ரோமச் சபையிலுள்ள 27 பேரைப் பவுல் பெயர் சொல்லி வாழ்த்துகிறார். இந்த ஆதி சபைகளில் பல மிகச் சிறியவையாக இருந்ததால், நிச்சயமாக இவர்களில் சிலர் அந்தச் சபையின் தலைமைக் குழுவில் இருந்திருப்பார்கள். ஆனால் யார் யார்? பட்டியலில் சிலருக்கு மட்டுமே பவுல் கொடுக்கும் அடையாளச் சொற்றொடர்களே சிறந்த குறிப்பு: "கர்த்தருக்குள் மிகவும் பிரயாசப்பட்டவர்கள்" (கிரேக்கம்: polla ekopiasen en kyrio), "உடன்வேலையாட்கள்" (கிரேக்கம்: synergos). இது நமக்கு எப்படித் தெரியும் என்றால், பவுல் வேறு இடங்களில் இதே சொற்களைத் தன் குழுவிலுள்ள மிக முக்கியமான நபர்களுக்குப் பயன்படுத்துகிறார். தீமோத்தேயு, அப்பொல்லோ, உர்பான், தீத்து, எப்பாப்பிரோதீத்து, மாற்கு, எப்பாப்பிரா, லூக்கா ஆகியோரைத் தன் "உடன்வேலையாட்கள்" என்று அவர் அழைக்கிறார்[565] – சுவிசேஷம் பரவுவதைக் காணும் தன் முயற்சியில் இவர்களே அவருடைய முதன்மைப் பங்காளிகள். தலைமைத்துவத்திற்குத் தகுதியானவர்களைக் குறிக்கவும், மூப்பர் பணியின் ஒரு முக்கிய அம்சத்தைக் குறிக்கவும் பவுல் அடிக்கடி "பிரயாசப்படுதல்" என்ற வினைச்சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்.[566] தன் சொந்த ஊழியத்தை விவரிக்கவும் இது அவருக்குப் பிடித்த ஒரு வழி.[567]

வெளிப்படையாகவே, "போதகர்" (ஒரு சபையில் நிலைகொண்டவர்களுக்கு) அல்லது "மிஷனரி" (புதிய பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்படுபவர்களுக்கு) போன்ற ஊழியப் பட்டங்களைப் பயன்படுத்தும் பழக்கம் பவுலுக்கு இல்லை; மாறாக, அவர்களைக் "கர்த்தருக்குள் பிரயாசப்படுகிற" "உடன்வேலையாட்கள்" என்றே அவர் குறிப்பிடுகிறார். உண்மையில், கொரிந்தியருக்கு எழுதிய தன்

565. காண்க: ரோமர் 16:21, 1 கொரிந்தியர் 3:9, ரோமர் 16:9, 2 கொரிந்தியர் 8:23, பிலிப்பியர் 2:25, கொலோசெயர் 4:11, பிலேமோன் 24.
566. 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:12
567. 1 கொரிந்தியர் 4:12; 15:10; கலாத்தியர் 4:11; பிலிப்பியர் 2:16; கொலோசெயர் 1:29; 1 தீமோத்தேயு 4:10

நிருபத்தில், சபை யாருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டுமோ அவர்களை விவரிக்க அவர் இந்த இரண்டு சொற்களையும் பயன்படுத்துகிறார்.[568]

கவனிக்கத்தக்க விதத்தில், ரோமர் 16 பட்டியலில், இந்தச் சொற்களாலும் தீவிரமான ஊழியப் பங்களிப்போடு தொடர்புடைய வேறு சொற்களாலும் விவரிக்கப்படுகிறவர்கள் பத்துப் பேர். அடுத்து நான் சொல்லப்போவதைக் கேட்க நீங்கள் உட்கார்ந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கலாம்: இந்தப் பத்துப் பேரில் ஏழு பேர் பெண்கள்! அவர்களைப் பட்டியலிடுவோம்: பிரிஸ்கில்லாள் “உடன்வேலையாள்” என்று அழைக்கப்படுகிறார் (வச. 3); மரியாள் (வச. 6), திரிபேனாள், திரிபோசாள், பெர்சியாள் (வச. 12) ஆகியோர் “கர்த்தருக்குள் பிரயாசப்பட்டவர்கள்” என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். குறிப்பிடத்தக்க மற்றவர்கள்: அப்போஸ்தலராகிய யூனியா (வச. 7), கெங்கிரேயா

568. 1 கொரிந்தியர் 16:16.

சபையின் உதவிக்காரியும் (வச. 1)[569] பவுலின் ஆதரவாளரும் புரவலருமான (வச. 2) பெய்பேயாள். அதோடு, ரோமாவுக்குப் பயணம் செய்யும்போது – முரசு கொட்டுங்கள்! – ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தையே தன் பொறுப்பில் கொண்டுசெல்லும்படி பவுல் ஒப்படைத்ததும் பெய்பேயாளிடம்தான்.

இந்தச் சொற்களில் சில, வேறு சபைகளிலுள்ள வேறு பெண்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றன. எயோதியாள், சிந்திகேயாள் என்ற இரண்டு பெண்களைப் பவுல் கனப்படுத்துகிறார்; "சுவிசேஷத்திற்காக [தன்] பக்கத்தில் நின்று போராடிய" "உடன்வேலையாட்கள்" என்று அவர்களைப் பாராட்டுகிறார்.[570] "போராடிய" என்பதற்கான கிரேக்கச் சொல் (synēthlēsan), வெற்றி பெறுவதற்காகத் தன் ஒவ்வொரு

569. பெய்பேயாளைப் பற்றிய ஒரு சிறு கொண்டாட்டம் இதோ: கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் பதிவுசெய்யப்பட்ட முதல் 'உதவிக்காரர்' (deacon) அவரே. ஆனாலும், அவர் உண்மையில் ஒரு உதவிக்காரராக இருந்தாரா என்று சில அறிஞர்கள் விவாதிக்கிறார்கள்; ஏனெனில் "diakonos" என்ற சொல் சில நேரங்களில் "ஊழியக்காரர்களைக்" (servants) குறிக்கிறது, பிலிப்பியர் 1:1-இல் குறிப்பிடப்படும் உதவிக்காரர் பதவியைக் குறிப்பதில்லை (தமிழ் யூனியன் மொழிபெயர்ப்பும் ரோமர் 16:1-இல் அவரை "ஊழியக்காரி" என்றே அழைக்கிறது). ஆனால் அவர் "கெங்கிரேயா ஊர்ச் சபையின்" diakonos. ஒரு குறிப்பிட்ட உள்ளூர்ச் சபையோடு இந்தச் சொல் நேரடியாக இணைக்கப்படும் ஒரே புதிய ஏற்பாட்டு இடம் இதுதான். பவுல் வெறுமனே "ஊழியக்காரர்" என்று அர்த்தப்படுத்தியிருந்தால், "ஊழியம் செய்கிறவர்" (diakoneo) (ரோமர் 15:25) போன்ற ஒரு வினைச்சொல் வடிவத்தையோ, "ஊழியம்" (diakonia) (1 கொரிந்தியர் 16:15) என்ற பொதுச் சொல்லையோ பெரும்பாலும் பயன்படுத்தியிருப்பார். நிகழ்கால வினையெச்சம் (உதவிக்காரராக இருத்தல்) தொடர்ச்சியான ஓர் ஊழியத்தைக் குறிப்பதாகத் தெரிகிறது. இதுவும், "கெங்கிரேயா சபையின்" என்ற அடைமொழியும் சேர்ந்து, சபையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு பதவியைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இந்தச் சொல்லுக்கு "உதவிக்காரர்" (deacon) என்பதைத் தவிர வேறு அர்த்தம் கொடுக்கும் முயற்சிகள் தோல்வியடைகின்றன என்று என்.டி. ரைட் (N.T. Wright) சொல்கிறார். அதை "ஊழியக்காரர்" என்று மொழிபெயர்ப்பது பிரச்சினையை இன்னொரு படி பின்னுக்குத் தள்ளுகிறது, அவ்வளவுதான்; ஏனெனில் அது "ஒன்று பெய்பேயாள் சபையின் சம்பளம் பெறும் பணியாளர் (எதைச் செய்வதற்கு?) என்று அர்த்தப்படும், அல்லது வேறு எங்கும் அறியப்படாத 'ஊழியக்காரர்கள்' என்ற ஊழிய வரிசை ஒன்று இருந்தது என்று அர்த்தப்படும்." கிரெய்க் கீனர் (Craig Keener) சுட்டிக்காட்டுகிறார்: "இந்த வேதப்பகுதி ஒரு பெண்ணைக் குறிக்காமல் இருந்திருந்தால், பெரும்பாலான வாசகர்கள் இங்கே அந்த அர்த்தத்தையே [உதவிக்காரர்] எடுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள்." இந்தச் சொல் பொதுவாக "வசனத்தின் ஊழியக்காரர்" என்று அர்த்தப்படும் – சுவிசேஷத்தின் அப்போஸ்தலனாகிய தனக்கே பவுல் இதை ஏழு இடங்களில் பயன்படுத்துகிறார் (1 கொரிந்தியர் 3:5; 2 கொரிந்தியர் 3:6; 6:4; 11:23; எபேசியர் 3:7; கொலோசெயர் 1:23, 25); சுவிசேஷத்தில் தன் பங்காளிகளுக்கும் இதைப் பயன்படுத்துகிறார் (எபேசியர் 6:21; கொலோசெயர் 1:7; 4:7; 1 தெசலோனிக்கேயர் 3:2; 1 தீமோத்தேயு 4:6). இவை அனைத்தும், அவர் தன் சபைக்குள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு ஊழியத்தை அல்லது பொறுப்புள்ள பதவியை வகித்தார் என்பதையே சுட்டிக்காட்டுகின்றன.
570. பிலிப்பியர் 4:3

தசையையும் முறுக்கிப் போராடும் ஒரு விளையாட்டு வீரரின் அல்லது போர்வீரரின் உருவகத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், கிறிஸ்துவின் பணிக்காக அவர்கள் காட்டிய அர்ப்பணிப்பைப் பவுல் தன் சொந்த அர்ப்பணிப்புக்கு இணையாக வைக்கிறார்.[571]

என்.டி. ரைட் (N.T. Wright) சொல்கிறார்: "ரோமர் 16 இந்த நிருபத்திலேயே மிகச் சலிப்பான அதிகாரம் என்று நான் முன்பு நினைத்தேன்; இப்போதோ, அந்தப் பெயர்களை ஆராய்ந்து அவற்றைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது, இயேசுவின் போதனையும் பவுலின் போதனையும் நடைமுறையில் எவ்வளவு வல்லமையாகச் செயல்படுத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தன என்பது என்னை வியக்கவைக்கிறது."[572] சிறப்புப் பெயர்களால் குறிப்பிடப்பட்ட பெண்களின் இந்தப் பட்டியல், அவர்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் இடையே அந்தஸ்திலோ ஊழியத்திலோ எந்த வேறுபாடும் இல்லை என்பதைச் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றிக் காட்டுகிறது.

பவுல் ஊழியப் பட்டங்களால் கனப்படுத்திய ரோமச் சபையின் இந்தப் பெண்களில் குறைந்தது சிலராவது தங்கள் சபையின் மூத்த தலைமைக் குழுவில் இருந்திருக்கலாம் அல்லவா? அது சாத்தியம் மட்டுமல்ல, மிகவும் வாய்ப்புள்ளதும்கூட அல்லவா? குறிப்பாக, அவர்கள் பயணம் செய்துகொண்டிருந்த மிஷனரிகளாக இல்லாமல், பெரும்பாலும் அந்தச் சபையிலேயே நிலைகொண்டிருந்தவர்கள் என்பதைக் கருத்தில்கொண்டால்? சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Westfall) சொல்கிறார்: "முதல் நூற்றாண்டுக் கிறிஸ்தவத்தில், இந்தச் சொற்கள், பின்னாளில் முறைப்படி நியமிக்கப்பட்ட குருமார் (ordained clergy) என்று ஆனவர்களோடு நெருக்கமாகப் பொருந்துகின்றன. தலைவர்களைக் கனப்படுத்தும்போது பவுல் இந்தச் சொற்களை ஒரே சீராகப் பயன்படுத்துவதாகத் தெரிகிறது."[573]

பண்டைய மத்தியதரைக் கடல் பகுதிச் சமுதாயத்தில், பெண்களுக்கு மிகக் குறைந்த சமூக அதிகாரமே கொடுக்கப்பட்டது. ஆனாலும்,

571. இந்த இரண்டு பெண்களும் தங்கள் சபையில் எவ்வளவு முக்கியமான இடத்தை வகித்தார்கள் என்றால், அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் முரண்பட்டபோது, ஒற்றுமையின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி ஒரு முழு நிருபத்தையே – பிலிப்பியருக்கு எழுதிய நிருபத்தை – பவுல் எழுத வேண்டியதாயிற்று.
572. www.bit.ly/3URMrTN
573. Cynthia Westfall, Paul and Gender, அதி. 8.

பெண்களுக்குப் பொது இடத்தில் குரலையோ சமூகத் தலைமைத்துவத்தில் அர்த்தமுள்ள பங்கையோ சமூகச் சூழ்நிலைகள் அரிதாகவே அளித்த, ஆண் மேலாதிக்க உணர்வு மிகுந்த அந்த உலகத்தில், எத்தனை பெண்கள் கிறிஸ்துவுக்காக முக்கியமான ஊழியத்தில் முன்வந்து நின்றார்கள், அதற்காக அப்போஸ்தலனாகிய பவுலால் பாராட்டப்பட்டார்கள் என்று பாருங்கள். பெண்களுக்கு இவ்வளவு விரோதமான ஒரு கலாச்சாரத்திலேயே பெண்கள் ஊழியத்தில் செழித்து வளர முடிந்ததென்றால், நம் கலாச்சாரத்தின் சமூகச் சூழ்நிலைகள் இனி அதை எதிர்க்காத இந்தக் காலத்தில், தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கு வல்லமையான பங்களிப்புகளைச் செய்யப் பெண்கள் எவ்வளவு அதிகமாக எழும்ப முடியும்?

ஆனால் நான் என் கருத்தைவிட முந்திக்கொண்டு போகிறேன். சுருக்கமாக மீண்டும் சொல்கிறேன். புதிய ஏற்பாடு தன் சபைகளின் போதகர்களுக்குப் பெயரிடவில்லை; ஆனால் அவர்கள் யாராக இருந்திருக்கலாம் என்பதற்கு அது ஐந்து முக்கியக் குறிப்புகளைத் தருகிறது என்று நான் வாதிடுகிறேன்: மிகக் கடுமையான துன்புறுத்தலை அனுபவித்தவர்கள்; விசுவாசத்தில் முதலில் வந்து, அதனால் மற்றவர்களைச் சீஷராக்கும் திறன் பெற்றவர்கள்; தங்கள் குடும்பத்தைச் சபையின் தளமாக மாற்றியவர்கள்; ஒரு சபையை நாட்டியவர்கள்; மற்றும்/அல்லது ஊழியச் சாதனையில் மிக உயர்ந்த கனத்தோடு ரோமர் 16-இல் குறிப்பிடப்பட்டவர்கள்.

இவற்றில் எதுவும் மறுக்க முடியாத நிரூபணம் அல்ல; ஆனால் ஒவ்வொரு குறிப்பும், அப்படிப்பட்ட ஒருவர் தன் சபையின் தலைமைக் குழுவில் இருந்தார் என்பதைக் கணிசமாக நம்பவைக்கிறது. இப்போது, நீங்கள் இன்னும் உட்கார்ந்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்; ஏனெனில் இந்த ஐந்து பிரிவுகள் அனைத்திலும் பெயர் முன்னுக்கு வரும் ஒரு பெண் இருக்கிறார்.

பிரிஸ்கில்லாள்

பிரிஸ்கில்லாள் துன்புறுத்தலின் முக்கிய இலக்காக இருந்தாரா? ஆம். சுவிசேஷத்தில் பவுலோடு பங்காளியாக இருந்ததன் மூலம் அவர் “தன்

உயிரைப் பணயம் வைத்தார்”[574] என்று பவுல் நமக்குச் சொல்கிறார்; சபை ஊழியத்தில் அவருக்கிருந்த முக்கியத்துவம், விரோதமான அதிகாரிகளின் கவனத்தை ஈர்க்கும் அளவுக்கு உயர்ந்ததாக இருந்தது என்பதையே இது குறிக்கிறது.

புதிய விசுவாசிகளைச் சீஷராக்கும் திறனுள்ள ஒரு “முதற்பலனாக” அவர் இருந்தாரா? ஆம். தன் கணவரோடுகூட, கொரிந்து சபை, எபேசு சபை ஆகிய இரண்டிலும் அவர் மிக முதல் அங்கத்தினராக இருந்தார்; இரண்டு சபைகளிலும் ஆவிக்குரிய விதத்தில் மிக அனுபவம் பெற்றவர்களில் ஒருவராகவும் இருந்தார். அதோடு, பவுல் உள்ளூர் ஜெப ஆலயத்திற்குச் சுருக்கமாக வந்துபோனபோது விசுவாசத்திற்கு வந்து, பின்னர் (மற்ற) எபேசுப் போதகர்களானதாகத் தெரியும் முதல் சில விசுவாசிகளைப் பவுல் இல்லாதபோது பராமரித்துச் சீஷராக்க, எபேசுவில் அவர் தனித்தன்மையான தகுதி பெற்றிருந்தார்.[575]

அவர் ஒரு வீட்டுச் சபையின் தலைவராக இருந்தாரா? ஆம். உண்மையில், மூன்றுக்குக் குறையாத வெவ்வேறு சபைகளில் – கொரிந்து, எபேசு, ரோமா – அவர் தன் குடும்பத்தைச் சபைச் செயல்பாடுகளுக்கான தளமாக மாற்றினார் என்பதற்கு நம்மிடம் வேதாகமச் சான்று உள்ளது.

அவர் ஒரு சபையை நாட்டினாரா? ஆம். குறிப்பாக எபேசுவில், இன்றைய சபை நாட்டுபவர்கள் செய்யக்கூடிய அனைத்தையும் அவரும் அவருடைய கணவரும் செய்தார்கள்: ஒரு பணியைத் தொடங்க உதவுவதற்காகப் புதிய பகுதிக்குக் குடிபெயர்ந்தார்கள்; சுவிசேஷம் அறிவித்தார்கள்; மனந்திரும்பியவர்களைக் கூட்டிச்சேர்த்தார்கள்; அவர்களுக்கு இறையியல் போதித்தார்கள்; அவர்களை ஊழியத்தில் வளர்த்தெடுத்தார்கள்; அவர்களை ஊழியப் பணிக்கு அனுப்பினார்கள்.

ரோமர் 16 பட்டியலில் அவர் “உடன்வேலையாள்” என்று அழைக்கப்படுகிறாரா? மறுபடியும், ஆம். உண்மையில், ரோமச் சபையில் வாழ்த்தப்பட்ட அனைவரிலும் அவருடைய பெயரே முதலாவது!

574. ரோமர் 16:3
575. www.rb.gy/ttr2do இல் உள்ள “Was Priscilla a pastor?” என்ற என் கட்டுரையைக் காண்க; அதில், அப்போஸ்தலர் 18:17-19, 27 மற்றும் 20:18 ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், எபேசு ஜெப ஆலயத்திலிருந்து தன் மூலம் முதன்முதலில் மனந்திரும்பியவர்களைப் பவுல் பிரிஸ்கில்லாள், ஆக்கில்லாவின் பராமரிப்பில் விட்டுச்சென்றார் என்றும், அவர்கள் பின்னர் பிரிஸ்கில்லாள், ஆக்கில்லாவோடுகூட எபேசு சபையின் போதகர்களானார்கள் என்றும் நான் வாதிடுகிறேன்.

அவருடைய ஊழியம் அவ்வளவு நன்கு அறியப்பட்டிருந்ததால், பவுல் அதற்காக அவருக்கு நன்றி செலுத்துவது மட்டுமல்லாமல், "புறஜாதியாரின் சபைகள் யாவும்" அவருக்குச் செலுத்தும் நன்றியையும் தெரிவிக்கிறார்![576]

இதை ஒரு முடிவாக நான் முன்வைக்கிறேன்: பிரிஸ்கில்லாள் இந்த ஐந்து பிரிவுகள் அனைத்திலும் காணப்படுகிறார் என்ற உண்மை, அவர் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சபைகளின் மூத்த தலைமைக் குழுவில் பணியாற்றினார் என்பதற்கு ஏறக்குறைய மிக வலுவான வேதச் சான்றாகும். இது கிட்டத்தட்ட நிச்சயமானது என்றுகூட நான் சொல்வேன்.

இந்தக் கருத்தை நான் அழுத்தமாகப் பதியவைக்கும் இந்த நேரத்தில், இதன் விளைவை வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிடுகிறேன்: தான் வாழ்ந்து உழைத்த கடுமையான ஆணாதிக்கச் சூழல் இருந்தபோதிலும், கிட்டத்தட்ட நிச்சயமாக ஒரு போதகராக இருந்த, இயேசுவின் முதல் நூற்றாண்டுப் பெண் சீஷர் ஒருவரையாவது நம்மால் கண்டுபிடிக்க முடியுமானால், இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் நாம் இருக்கும் உறுதியான சமத்துவச் சூழல்களில், வரம் பெற்ற, அழைக்கப்பட்ட பெண்களைப் போதகர் தலைமைக் குழுக்களுக்குள் மகிழ்ச்சியோடு விடுவிக்க நாம் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் யோசிக்கவே ஒன்றுமில்லை.

பிரிஸ்கில்லாள் போதகராக இருந்தார் என்பதற்கு எதிரான ஆட்சேபணைகள்

நான் மிக வேகமாகச் சென்றுவிட்டேன் என்றால், சற்றுப் பின்னோக்கிச் செல்கிறேன். பிரிஸ்கில்லாள் உண்மையில் தன் கணவரைப் போலவே ஒரு மூத்த சபைத் தலைவராக இருந்தார் என்ற என் முடிவைக் குறித்து உங்களுக்குச் சில தயக்கங்கள் இருக்கலாம். உண்மையில், பிரிஸ்கில்லாளுக்கு இருந்ததாகக் கருதப்படும் மூத்த தலைமைத்துவப் பங்குக்கும் போதிக்கும் பங்குக்கும் எதிராகப் பொதுவாக நான்கு ஆட்சேபணைகள் சொல்லப்படுகின்றன. முதலாவது, 1 தீமோத்தேயு 3 கண்காணியைத் "தன் மனைவிக்கு உண்மையுள்ளவர்" என்று

576. ரோமர் 16:3

பேசுகிறது என்பது. அதை அடுத்த அதிகாரத்தில் விரிவாகப் பார்ப்போம்; ஆனால் மற்ற மூன்று ஆட்சேபணைகளை இப்போது கையாளுகிறேன்.

முதல் ஆட்சேபணை, பிரிஸ்கில்லாள் வெறுமனே ஆக்கில்லாவுக்கு ஆதரவாக இருந்தார் என்று சொல்வது. இன்றைய நிரப்புக் கோட்பாட்டு வட்டாரங்களில் "ஊழியத் தம்பதிகள்" (ministry couples) என்று பேசுவது வழக்கம். இந்தச் சொல் எவ்வளவு அழகானதாக இருந்தாலும், அதன் சாராம்சத்தைப் பிழிந்து பார்த்தால், அவர்கள் உண்மையில் சொல்வது இதுதான்: கணவனே உரிமையான தலைவன், மனைவி அவனுக்குத் திறமையான உதவியாளர் (ஏவாள் ஆதாமின் "விசுவாசமுள்ள உதவியாளர்" என்ற ஜான் பைப்பரின் (John Piper) கூற்றுக்கு ஏற்ப). கணவனின் தலைமைத்துவ வரங்கள் தம்பதிக்குக் கதவைத் திறக்காவிட்டால், மனைவி தன் சொந்தத் தலைமைத்துவ வரங்களைச் செயல்படுத்த வாய்ப்பே மிகக் குறைவு. அப்படியானால் இந்த விஷயத்தில், ஆக்கில்லா போதகராக இருந்தார், பிரிஸ்கில்லாள் வெறுமனே அவருடைய அற்புதமான திறமையுள்ள உதவியாளராக இருந்தார்.

ஆனாலும், பிரிஸ்கில்லாள், ஆக்கில்லா விஷயத்தில் இந்தத் தலைவர்-உதவியாளர் மாதிரி மிக மிக வாய்ப்பற்றது. வேதாகமத்தில் இந்தத் தம்பதி பெயரிடப்படும் ஆறு இடங்களில், நான்கு இடங்களில் பிரிஸ்கில்லாளின் பெயரே முதலில் வருகிறது. நவீனக் காதுகளுக்கு இது பெரிதாகத் தோன்றாமல் இருக்கலாம்; ஆனால் பண்டைய ஆணாதிக்க இலக்கியத்தில் ஒருவருடைய மனைவி குறிப்பிடப்படுவதே அரிது (உதாரணமாக, புதிய ஏற்பாட்டில் எத்தனை குறைவான மனைவிகள் பெயரிடப்படுகிறார்கள் என்று யோசித்துப் பாருங்கள்). ஒரு மனைவியின் பெயர் முதலில் குறிப்பிடப்படுவது இன்னும் அரிது.

இது வெறும் தற்செயல் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். ஆனால் பவுல், லூக்கா இருவருமே தங்கள் எழுத்துகளில் அவருடைய பெயரை முதலில் வைக்கிறார்கள்; அதுவும் ஆறில் நான்கு முறை (ஒன்றிரண்டு முறை மட்டும் அல்ல) அப்படிச் செய்கிறார்கள்; இவை இது தற்செயல் அல்ல என்பதைக் காட்டுகின்றன. இதற்கு மாறாக, ரோமர் 16-இல் பிரிஸ்கில்லாளையும் ஆக்கில்லாவையும் குறிப்பிட்ட சில வசனங்களுக்குப் பின், பவுல் இன்னொரு தம்பதியைக்

குறிப்பிடும்போது, ஆணின் பெயரை முதலில் வைக்கும் வழக்கமான முறைக்கே திரும்புகிறார்.

இது அவருக்குச் சமூகத்தில் முக்கியத்துவம் இருந்தது என்பதை மட்டுமே காட்டுகிறது என்று சில அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள். ஒருவேளை அவர் உயர்குடியில் பிறந்தவராகவும், ஆக்கில்லா தாழ்ந்த குடியில் பிறந்தவராகவும் இருந்திருக்கலாம்; அல்லது அவர் ரோமக் குடியுரிமை பெற்றவராகவும், ஆக்கில்லா அப்படி இல்லாதவராகவும் இருந்திருக்கலாம்? ஆனால் இது இன்னும் வெளிப்படையான அர்த்தத்தைத் தவிர்த்துச் செல்கிறது. புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் ஒருவரின் பெயரைத் தொடர்ந்து முதலில் வைக்கும்போதெல்லாம், அது பொதுவாக அவருடைய ஊழிய முக்கியத்துவத்திற்குச் சான்றாக இருக்கிறது (அது, அவருடைய குறிப்பிட்ட வரத்தோடு தொடர்புடையது). இதனால்தான் லூக்காவும் மற்ற சுவிசேஷ எழுத்தாளர்களும் அப்போஸ்தலர்களின் பெயர்ப் பட்டியலில் எப்போதும் பேதுருவை முதலில் வைக்கிறார்கள். இதனால்தான், அந்தியோகியா சபையில் பர்னபாவும் பவுலும் இணைந்து செய்த ஊழியத்தைக் குறிப்பிடும்போது லூக்கா பர்னபாவைப் பவுலுக்கு முன் வைக்கிறார்; ஆனால் இறுதியில் அவர்கள் மிஷனரிப் பயணத்தில் புறப்பட்டு, பவுலின் பிரசங்கமும் அற்புத ஊழியமும் இன்னொரு நிலைக்கு உயர்ந்தபோது, அதுமுதல் அவர் பவுலை முதலில் வைக்கிறார்.[577]

வேதாகமத்தில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட திருமணத் தம்பதிகளை நான் ஆராய்ந்தபோது, வேறு மூன்று தம்பதிகளில் மட்டுமே மனைவி கணவனுக்கு முன் பெயரிடப்படுவதைக் கண்டேன்: நியாயாதிபதியாகிய தெபொராள் லாபிதோத்துக்கு முன் பெயரிடப்படுகிறார்;[578] தீர்க்கதரிசினியாகிய உல்தாள் சல்லூமுக்கு முன் பெயரிடப்படுகிறார்;[579] மரியாள் யோசேப்புக்கு முன் பெயரிடப்படுகிறார்.[580] இந்த எல்லா

577. அப்போஸ்தலர் 11:26, 30; 12:25; 13:1-2 ஆகிய இடங்களில் எப்போதும் “பர்னபாவும் சவுலும்/பவுலும்” என்றே இருக்கிறது. ஆனால், அவரும் பர்னபாவும் மேற்கொண்ட மிஷனரிப் பயணத்தின் முதல் கட்டமான பாப்போ தீவில் அவர் செய்த வியத்தகு ஊழியத்திற்குப் பின், பவுலின் பெயர் முதலில் வரத் தொடங்குகிறது – உதாரணமாக அப்போஸ்தலர் 13:13, 42, 43, 46, 49; 14:1, 3 ஆகியவற்றைக் காண்க. எபேசுவில் ஆக்கில்லாவும் பிரிஸ்கில்லாளும் சபை நாட்டியதை லூக்கா விவரிக்கும்போது, அவர் மூன்று முறை பிரிஸ்கில்லாளின் பெயரை முதலில் வைக்கிறார் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும் – அப்போஸ்தலர் 18:18, 19, 26 ஆகியவற்றைக் காண்க.
578. நியாயாதிபதிகள் 4:4
579. 2 இராஜாக்கள் 22:14
580. மத்தேயு 1:18

இடங்களிலும், அவர்கள் முதலில் குறிப்பிடப்படுவது அவர்களுடைய அதிக முக்கியத்துவமுள்ள ஊழியத்தைத் தெளிவாக வலியுறுத்துகிறது. அப்படியானால், பிரிஸ்கில்லாளைப் பற்றியும் இதே முடிவுக்கு இது நம்மை ஏன் வழிநடத்தக் கூடாது? ஆக்கில்லாவைவிடப் பிரிஸ்கில்லாளை அதிக முக்கியத்துவம் உடையவராக்கிய வரங்கள் எவை என்று நாம் ஊகிக்க மட்டுமே முடியும்; ஆனால் உறுதியாகச் சொல்லக்கூடிய ஒன்று உண்டு: அவர் தன் கணவரின் ஊழியத்தில் பின்னால் ஒட்டிக்கொண்டு வரும் வெறும் துணையாள் அல்ல. இவை அனைத்தும் சொல்வது இதுதான்: குறைந்தபட்சம், அவர் ஆக்கில்லாவுக்குச் சமமானவராக இருந்தார்; தன் பொது வரத்தில் அவர் ஆக்கில்லாவைப் போலவே (அல்லது அவரைவிட அதிகமாகவே) விடுவிக்கப்பட்டிருந்தார்.

இரண்டாவது ஆட்சேபணை, “மூப்பர்”, “போதகர்” ஆகியவை ஆண்பால் சொற்கள் என்பதை மையமாக்குகிறது; ஆகவே, பிரிஸ்கில்லாள் எவ்வளவுதான் வரம் பெற்றவராகவும் கனம் பெற்றவராகவும் இருந்தாலும், அவரால் ஆக முடியாத ஒன்று ஆண்; ஆகவே அவர் மூப்பராகவும் இருக்க முடியாது என்று அது சொல்கிறது.

பண்டைய கிரேக்க மொழி, எல்லாப் பண்டைய மொழிகளையும் போல, ஆண்மையமானது (androcentric), அதாவது ஆணை மையமாகக் கொண்டது என்பதை இந்த ஆட்சேபணை புரிந்துகொள்ளவில்லை. தன் ஆண்மையத்தன்மையை இப்போது வேகமாகக் கைவிட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஆங்கில மொழிகூட, இன்னும் இரு பாலருக்கும் ஆண்பால் பெயர்ச்சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறது: பொதுவான “he” (அவன்) என்பது “he or she” (அவன் அல்லது அவள்) என்பதைக் குறிக்கலாம்; “mankind” (மனிதகுலம்; சொல்லர்த்தமாக “ஆண்-இனம்”), “manmade” (மனிதனால் செய்யப்பட்டது; சொல்லர்த்தமாக “ஆணால் செய்யப்பட்டது”) ஆகியவை பெண்களையும் உள்ளடக்குகின்றன; “chairman” (தலைவர்), “fireman” (தீயணைப்பு வீரர்) போன்ற சொற்களும் அப்படியே.

பண்டைய கிரேக்கத்தில் இந்த ஆண்மையத்தன்மை இன்னும் மிக அதிகமாகத் தெரிகிறது; ஏனெனில் மனிதர்களைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொற்கள் ஆண்பாலாகவோ பெண்பாலாகவோ மட்டுமே இருக்கின்றன; பால் சாராத (neuter) வடிவம் இல்லை. ஒரு பெண்ணை

அல்லது பெண்கள் குழுவை மட்டுமே குறிக்கும்போது மட்டுமே பெண்பால் வடிவம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு ஆணை அல்லது ஆண்களை மட்டும் குறிக்கும்போதோ, அல்லது ஆண்களும் பெண்களும் கலந்த ஒரு குழுவைக் குறிக்கும்போதோ, ஆண்பால் பெயர்ச்சொல் வடிவமே பயன்படுத்தப்படுகிறது.[581]

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் கூட்டத்திலிருந்த ஆயிரக்கணக்கான ஆண்களையும் பெண்களையும் பேதுரு விளித்துப் பேசும்போது, "சகோதரர்கள்" (adelphoi), "புருஷர்கள்" (andres) என்ற ஆண்பால் பெயர்ச்சொற்களால் அவர்களை அழைக்கிறார். அதுபோலவே, அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகத்தில் "சீஷர்களைக்" குறிப்பிடும்போது, பெண்கள் தெளிவாக இருக்கும் இடங்களிலும் ஆண்பால் வடிவமே பயன்படுத்தப்படுகிறது. அல்லது, 1 கொரிந்தியர் 14-இல் விவரிக்கப்படும் சபைக் கூட்டங்களில் பங்கேற்ற பல தீர்க்கதரிசிகளைக் குறிப்பிடும்போது, பெண்களும் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார்கள் என்று நமக்குத் தெரிந்திருந்தும், ஆண்பால் வடிவம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.[582] அல்லது இதைக் கவனியுங்கள்: "பவுலும் சீலாவும் ... லீதியாளின் வீட்டிற்குச் சென்று, அங்கே adelphoi-ஐ (சொல்லர்த்தமாக "சகோதரர்களை") சந்தித்து, அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொன்னார்கள்"[583] – அந்த நேரமெல்லாம், லீதியாளும் வேறு பல பெண்களும் அந்த ஆண்-பெண் கலந்த குழுவின் பகுதியாக இருந்தார்கள்; ஆனாலும் அந்தக் குழு ஒரு கூட்டு ஆண்பால் பெயர்ச்சொல்லால் விவரிக்கப்படுகிறது. மொழியின் இந்த ஆண்மையப் பயன்பாடு எவ்வளவு தீவிரமாக இருந்ததென்றால், சில நேரங்களில் ஒரு தலைமைப் பதவியிலிருந்த ஒரே ஒரு பெண்ணைக்கூட ஆண்பால் பெயர்ச்சொல்லால் விவரிக்க முடிந்தது – உதாரணமாக, நான் ஏற்கனவே மேற்கோள் காட்டியபடி, பெய்பேயாள் பெண்ணாக இருந்தபோதிலும், ரோமர் 16:1-இல் deacon (உதவிக்காரர்) என்றே அழைக்கப்படுகிறார், deaconess ("deacon" என்ற சொல்லின் பெண்பால் வடிவம்) என்று அல்ல.

581. சில நேரங்களில், ஆசிரியர் ஆண்களை மட்டுமே குறிக்கிறார் என்று சூழல் தெளிவுபடுத்தும்; வேறு சில நேரங்களில் ஆண்களையும் பெண்களையும் குறிக்கிறார் என்று தெளிவுபடுத்தும்; சில நேரங்களில் பெண்களும் உள்ளடக்கப்படுகிறார்களா இல்லையா என்று வாசகரால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது.
582. காண்க: 1 கொரிந்தியர் 11:2; 14:29.
583. அப்போஸ்தலர் 16:40

அப்படியானால், பவுல் “ஒவ்வொரு சபையிலும் ... மூப்பர்களை ஏற்படுத்தினார்”[584] என்று நாம் வாசிக்கும்போது, அந்தக் குழுவில் பெண்களும் இருந்திருக்கலாம்; அல்லது குறைந்தபட்சம், அவர் “மூப்பர்” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவதே, அவர் பெண் மூப்பர்களை நியமிக்கவில்லை என்பதற்கு அடையாளம் அல்ல. நிச்சயமாக, அக்காலத்தின் கடுமையான ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரத்தில், பல சபைகளுக்கு ஆண்கள் மட்டுமே கொண்ட குழு இருந்திருப்பது மிகவும் சாத்தியமே. ஆனாலும் இது எப்போதும் அப்படியே இருந்தது என்று சொல்ல முடியாது; குறிப்பாக, அந்த நேரத்தில் பிரிஸ்கில்லாள் அந்தச் சபையில் இருந்திருந்தால்.

என் கருத்தை விளக்க ஒரு கற்பனைக் காட்சி இதோ: எபேசு சபைக்குத் திரும்பி வந்த பின்பு, பவுல் அதை மறுபடியும் விட்டுச் சென்றார்; பின்னர் சில காலம் கழித்து எபேசுவைக் கடந்து பயணம் செய்துகொண்டிருந்தபோது, அவர் அந்த ஊருக்குள் நுழையாமல், அருகிலுள்ள மிலேத்து என்ற ஊருக்குச் சபையின் மூப்பர்களை மட்டும் வரவழைக்கத் தீர்மானித்தார்; தன் இரண்டு ஆண்டுக் கால ஊழியத்தை நினைவுகூர்ந்து, போதகர் ஊழியத்திற்காக அவர்களுக்கு மறுபடியும் உற்சாகமூட்டுவதில் ஒரு நாளைச் செலவிடுவதற்காகவே இப்படிச் செய்தார். இந்தச் சந்திப்பை, “அவர்கள் அவருடைய முகத்தைக் காணும் கடைசி முறை” என்று அவர் விவரித்தார்.[585] அவர்கள் அவரைச் சுற்றிக் கூடி, அழுதுகொண்டே, ஜெபத்தோடு அவரை வழியனுப்பியதோடு அந்தச் சந்திப்பு முடிந்தது. ஆனால் கவனியுங்கள்: சபையிலுள்ள அனைவரும் அழைக்கப்படவில்லை; மூப்பர்கள் மட்டுமே அழைக்கப்பட்டார்கள்.[586] இப்போது, மிலேத்துவுக்குச் செல்லும் பயணத்தில் தன்னோடு சேர்ந்துகொள்ள முயலும் பிரிஸ்கில்லாளிடம் ஆக்கில்லா, “அன்பே, மூப்பர்கள் மட்டும்தான் என்று பவுல் சொன்னார். நீ இங்கேயே இருக்க வேண்டும்” என்று சொல்வதை உங்களால் கற்பனை செய்ய முடிகிறதா? என்னால் முடியவில்லை. ஏன் என்று சொல்கிறேன்: அந்தச் சபையில் பிரிஸ்கில்லாள் தன் கணவரைப் போலவே முழுமையாக ஒரு போதகராகச் செயல்பட்டிருந்தார்.

கடைசி ஆட்சேபணை, ஆரம்பச் சபையாகிய எருசலேம் சபை ஆண்களால் மட்டுமே வழிநடத்தப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது.

584. அப்போஸ்தலர் 14:23
585. அப்போஸ்தலர் 20:38
586. அப்போஸ்தலர் 20:17

ஆண் அப்போஸ்தலர்கள் எருசலேம் சபையை வழிநடத்தினார்கள் (அப்போஸ்தலர் 1-5), பின்னர் தங்களுக்கு உதவியாக வழிநடத்த ஏழு ஆண்களை நியமித்தார்கள் (அப்போஸ்தலர் 6-8) என்பது உண்மைதான்; ஆனால் இவற்றில் எதுவும் எல்லாச் சபைகளுக்குமான உலகளாவிய மாதிரியாக அமையவில்லை. பன்னிருவர் ஆண்களாக இருந்ததன் அடையாள முக்கியத்துவத்தை ஒருபுறம் வைத்துவிட்டு (அதை முந்தைய அதிகாரத்தில் கையாண்டேன்), எல்லாச் சபைகளையும் போலவே எருசலேம் சபையும் தன் உள்ளூர்ச் சூழ்நிலையால் வடிவமைக்கப்பட்டது என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக, அப்போஸ்தலர் 6-இல், கிரேக்க மொழி பேசும் யூதர்களான பாதுகாப்பற்ற விதவைப் பெண்களுக்கும் எபிரெய மொழி பேசும் யூதர்களான விதவைகளுக்கும் இடையிலான பெரிய முரண்பாடுகளைக் கையாள, அப்போஸ்தலர்கள் அல்ல, சபையே ஏழு ஆண்களைத் தெரிந்தெடுக்கிறது. அந்த யூதேயக் கலாச்சாரத்தில், தங்களைப் பாதுகாக்கவும் தங்களுக்காகப் பரிந்து பேசவும் யாராவது தேவைப்பட்ட, ஓரங்கட்டப்பட்ட பெண்கள், அதைச் செய்ய சுதந்திர ஆண்களையே (வேறு பெண்களையோ அடிமைகளையோ அல்ல) தெரிந்தெடுப்பார்கள் என்பது எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஒன்று.

எருசலேம் சபையின் வெளிப்படையான ஆண்மையத்தன்மையைப் பற்றி இன்னும் சொல்லலாம். இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலாலும் ஆவியானவர் என்ற ஈவாலும் கட்டவிழ்க்கப்பட்ட புதிய இறையியல் உண்மைகள், வளர்ந்துவந்த முதல் நூற்றாண்டுச் சபைக்குள் ஊறிப்போகச் சில ஆண்டுகள் எடுத்ததாகத் தெரிகிறது. அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகத்தைத் தொடக்கம்முதல் முடிவுவரை வாசிக்கும்போது, நடைமுறைகளில் ஒருவித முன்னேற்றத்தை நாம் கவனிக்கிறோம்; ஏனெனில் ஆதி சபை, தான் சமீபத்தில் பெற்ற சுவிசேஷத்தைச் செயல்படுத்த நேரம் எடுக்கிறது. மிக எளிமைப்படுத்தும் அபாயம் இருந்தாலும், புதிய ஏற்பாட்டில் விவரிக்கப்படும் “ஆதி சபை” காலம் இரண்டு கட்டங்களாகப் பிரிகிறது. முதல் பத்தாண்டுகளில், சபை முதன்மையாக எருசலேமிலுள்ள ஒரு யூதப் பிரிவாக இருக்கிறது. பின்னர் அது தன் யூத அடித்தளத்தைத் தாண்டி ஆசியா மைனருக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் வேகமாகப் பரவுகிறது; அங்கே அது முதன்மையாகப் புறஜாதியாரின் சமூகமாகிறது. ஆதி சபைக்குள் நடந்த இந்தப் பரிணாமத்தைத் தொடர்ந்து, யூதர்கள் மட்டுமே கொண்ட

தலைமைத்துவத்திலிருந்து யூதர்களும் புறஜாதியாரும் கொண்ட தலைமைத்துவத்தை நோக்கி ஒரு தெளிவான நகர்வு இருக்கிறது; இறையியல் ரீதியாகத் தொடக்கத்திலிருந்தே "யூதனென்றும் புறஜாதியானென்றும் இல்லை" என்றாலும், இந்தச் செயல்முறைக்கு நேரம் எடுக்கிறது. சரி, தொடக்கத்திலிருந்தே இறையியல் ரீதியாக "ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் இல்லை" என்றாலும், பெண்களை இன்னும் முழுமையாக ஊழியத்தில் ஈடுபடுத்துவதில் சபை மெதுவாக முன்னேறியதைப் பற்றியும் இதுபோன்ற ஒன்றை ஊகிக்கலாம். புதிய ஏற்பாட்டுச் சபையின் இந்த இரண்டு கட்டங்களில், இன்றைய சபைகளோடு அதிகம் ஒத்திருப்பது எது? கி.பி. 35-இன் எருசலேம் சபையிலிருந்து நாம் உத்வேகம் பெறலாம்; ஆனால் கி.பி. 57-இன் ரோமச் சபையால் வழிநடத்தப்படுவதே நமக்கு ஒருவேளை சிறந்ததாக இருக்கும் – அது இனி ஒரு யூதப் பிரிவு அல்ல (ரோமர் 1-15-இன் பெரிய கருத்து), இனி ஆண் மேலாதிக்கம் கொண்டதும் அல்ல (ரோமர் 16-இன் பெரிய கருத்து).

முடிவாக: பிரிஸ்கில்லாள் ஒரு போதகராக இருந்தார் என்று நம்புவதற்கு நமக்கு ஏராளமான நல்ல காரணங்கள் உள்ளன; நம்பாமல் இருப்பதற்கு உறுதியான காரணம் எதுவும் இல்லை. ஆனால் ஒருவேளை நாம் பிரிஸ்கில்லாளின்மேல் மட்டுமே கவனத்தைக் குவித்துவிட்டோம். ரோமர் 16-இல் குறிப்பிடப்படும் இன்னொரு பெண் இருக்கிறார்; அவருடைய ஊழியத் தகுதிச் சான்றுகள், வரலாற்றுச் சபையிலும் இன்றைய சபையிலும் பெண்களின் ஊழியம் குறைத்து மதிப்பிடப்படுவதை வல்லமையாகக் கடிந்துகொள்கின்றன.

அப்போஸ்தலராகிய யூனியா

பிரிஸ்கில்லாளையும் ஆக்கில்லாவையும் வாழ்த்திய பின்பு, ரோமச் சபையிலுள்ள இன்னொரு தம்பதியைப் பவுல் பாராட்டுகிறார்: "என் இனத்தாரும் என்னோடுகூடச் சிறையில் இருந்தவர்களுமான அந்திரோனீக்கையும் யூனியாவையும் வாழ்த்துங்கள். அவர்கள் அப்போஸ்தலருக்குள் பெயர்பெற்றவர்கள்; எனக்கு முன்னமே கிறிஸ்துவுக்குள்ளானவர்கள்."[587]

587. ரோமர் 16:7

உலகளாவிய சபையின் முதல் பத்தாண்டுகளில் நடந்த முக்கியமான ஊழியம் அனைத்தும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் சில நேரங்களில் எண்ணுகிறோம். ஆனால் இந்த வசனம் அந்த எண்ணத்தைச் சிதறடிக்கிறது. அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகம் சற்றும் குறிப்பிடாத ஒரு தம்பதி இதோ; ஆனாலும் அவர்கள் மிக மிக முக்கியமான, புதிய பாதை வகுத்த ஊழியத்தைச் செய்ததாகத் தெரிகிறது; அதுவும் பெரும் விலை கொடுத்து: அதற்காக அவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள்.

பவுல் ரோமச் சபைக்கு எழுதும்போது, அவர் இன்னும் அந்த நகரத்திற்கோ அந்தச் சபைக்கோ சென்றிருக்கவில்லை. ஐரோப்பாவில் அவர் நாட்டாத சில சபைகளில் இதுவும் ஒன்று. அதை யார் நாட்டினார்கள் என்று நாம் ஊகிக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது; பல அறிஞர்களின் கருத்துப்படி, இந்தத் தம்பதியே அதற்கு மிக அதிக வாய்ப்புள்ளவர்கள். பவுலைப் போலவே யூதர்களான யூனியாவும் அந்திரோனீக்குவும் பவுலுக்கு முன்பே விசுவாசிகளானார்கள்; அதாவது, அவர்கள் எருசலேம் சபையில் இயேசுவைப் பின்பற்றத் தொடங்கியிருந்தார்கள். உயிர்த்தெழுந்த இயேசுவைக் கண்டவர்களும், ஸ்தேவான் கொல்லப்பட்டபோது விரிவான உலகத்திற்குள் துரத்தப்பட்டவர்களுமான எருசலேமின் உள்வட்ட விசுவாசிகளில் அவர்களும் ஒருவேளை இருந்திருக்கலாம்.

பிரிஸ்கில்லாள், ஆக்கில்லா விஷயத்தைப் போலவே, இவர்களுடைய திருமணத்திற்குள் நிரப்புக் கோட்பாட்டின் “தலைவர்-உதவியாளர் மாதிரியைப்” புகுத்தி வாசிக்கப் பவுல் நமக்கு எந்த வாய்ப்பையும் தரவில்லை; மாறாக, இருவருக்கும் ஒரே நேரத்தில் ஒரே பாராட்டைக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களை உண்மையான ஊழியத் தம்பதியாகவே நடத்துகிறார் – இருவருமே அப்போஸ்தலர்கள்; இருவருமே தங்கள் முன்னோடி ஊழியத்தில் பெயர்பெற்றவர்கள்; இருவருமே சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக, படிநிலைக் கோட்பாட்டு (hierarchist) விளக்கவுரையாளர்கள், மூன்று வழிகளில் ஒன்றில், நீண்ட காலமாக யூனியாவின் ஊழியத்தைக் குறைத்துக்காட்ட முயன்றுவருகிறார்கள்.

முதலாவது, யூனியா ஒரு பெண் அல்ல என்று சிலர் வாதிடுகிறார்கள். பிந்திய மத்திய காலம்வரை அவர் ஒரு பெண்ணாகவே

அங்கீகரிக்கப்பட்டார்;[588] ஆனால் பதினான்காம் நூற்றாண்டில் ரோமின் கைல்ஸ் (Giles of Rome), யூனியா ஒரு அப்போஸ்தலர் என்று அழைக்கப்பட்டதால், அவரை ஒரு ஆணாக அடையாளப்படுத்தினார். ஆனால் இந்தப் "பால் மாற்றம்", ஒரு அறிஞர் சொல்வதுபோல, "ஆண் மேலாதிக்கக் கற்பனையின் படைப்பு."[589]Junia (யூனியா) என்ற பெயர், லத்தீன் மொழியிலிருந்து வந்த, ரோமப் பேரரசில் பரவலாக இருந்த ஒரு பெண் பெயர். இதற்கு மாறாக, பண்டைய பெயர்களின் தரவுத்தளத்தில் முழுமையாகத் தேடியும், Junias (யூனியாஸ்) என்று சொல்லப்படும் ஆண் பெயருக்கு ஒரு உதாரணம்கூடக் கிடைக்கவில்லை.[590] இருபதாம் நூற்றாண்டில் அவரை ஆண் என்று அழைக்கும் போக்கு மீண்டும் தலைதூக்கிய பின்பு, இப்போது ஏறக்குறைய நான்கு பத்தாண்டுகளாக, அவர் ஒரு பெண் என்று அறிஞர்களின் பொதுக் கருத்து மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறது[591] (சில நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் இன்னும் வேறுவிதமாக வாதிட்டாலும்[592]).

இரண்டாவது, அவர் ஒரு அப்போஸ்தலர் அல்ல என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். 2001-இல், இரண்டு நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள்[593] ஒரு கட்டுரை எழுதினார்கள்; "யூனியா அப்போஸ்தலர்களால் மிகவும் மதிக்கப்பட்டவர்" – ஆகவே அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவர் அல்ல – என்று மொழிபெயர்க்கத் தீர்மானித்த ESV மொழிபெயர்ப்பை நியாயப்படுத்த அந்தக் கட்டுரை பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இந்த அறிஞர்களின் கூற்று (ஆகவே அந்த வசனத்தின் ESV மொழிபெயர்ப்பும்) அறிஞர்களின் சக மதிப்பாய்வு (peer review) என்ற சோதனையைத் தாங்கி நிற்கவில்லை. தரவுத்தளத்தை ஆராய்ந்து, சொல்லகராதியையும்

588. காண்க: Paul Jewett, Romans, பக். 961–62. விதிவிலக்கு எப்பிஃபானியஸ் (Epiphanius) (315-403); அவர் ஆணாகிய ஒரு யூனியாஸைக் (Junias) குறிப்பிடுகிறார்; ஆனால் ரோமர் 16:3-இன் பிரிஸ்கில்லாளும் ஒரு ஆண் என்று அவர் கருதுகிறார்; அது உண்மையல்ல என்று நமக்குத் தெரியும். ஆகவே, நம்பகமான சாட்சியாக அவரை ஒதுக்கிவைப்பது பாதுகாப்பானது என்று தோன்றுகிறது. காண்க: Eldon Epp, Junia, பக். 34.

589. Paul Jewett, Romans, பக். 962.

590. Kevin Giles, What the Bible Actually Teaches on Women, பக். 276

591. உதாரணமாக, M.J. Lagrange, Leon Morris, John Ziesler, J. A. Fitzmyer, C. E. B. Cranfield, James Dunn போன்ற ரோமர் நிருபத்தின் சமீபத்திய விளக்கவுரையாளர்கள் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

592. ஆனாலும், மூத்த நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களில் பெரும்பாலானவர்களும், Andreas Köstenberger, Douglas Moo போன்ற இன்றைய விளக்கவுரையாளர்கள் ஏறக்குறைய அனைவரும், அவர் ஒரு பெண் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.

593. Michael Burer மற்றும் Daniel Wallace, "Was Junia Really an Apostle? A Re-examination of Romans 16:7" NTS 47 (2001), பக். 76–91.

இலக்கணத்தையும் பகுப்பாய்வு செய்த பின்பு, லிண்டா பெல்வில் (Linda Belleville), எல்டன் எப் (Eldon Epp), ரிச்சர்ட் பாக்கம் (Richard Bauckham) போன்ற மூலபாட அறிஞர்கள் இந்தக் கூற்றை விரைவில் மறுத்தார்கள்; ஆதி சபையின் புரிதலுக்கு ஏற்ப, யூனியா ஒரு பெண்ணாகவும் ஒரு அப்போஸ்தலராகவும் இருந்தார் என்று அந்த வசனத்தைப் புரிந்துகொள்வதே மிக அதிகமாக நம்பவைக்கக்கூடியது என்று அவர்கள் நிரூபித்தார்கள்.[594]

அவர்களுடைய வாதங்கள் எவ்வளவு வலுவானவை என்றால், டாம் ஷ்ரைனர் (Tom Schreiner)கூட, அவர் ஒரு பெண் என்றும் ஒரு அப்போஸ்தலர் என்றும் இறுதியில் ஒப்புக்கொண்டார்;[595] ஆனால் அதே நேரத்தில் அவர் இன்னொரு ஆட்சேபணையை எழுப்பினார்.

அவர் ஒரு முறையான அப்போஸ்தலர் அல்ல. ஷ்ரைனர் சொல்கிறார்: "இங்கே 'அப்போஸ்தலர்கள்' என்ற சொல் பெரும்பாலும் 'சபை நாட்டுபவர்களை' அல்லது 'மிஷனரிகளைக்' குறிக்கிறது; ஆகவே அது யூனியாவையும் அந்திரோனீக்குவையும் பன்னிருவரின் அல்லது பவுலின் நிலையில் வைக்கவில்லை."[596]

ஆனால் அப்போஸ்தலத்துவத்தைப் பற்றி ஷ்ரைனருக்குப் போதுமான புரிதல் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. "அப்போஸ்தலர்" என்ற சொல்லின் அர்த்தம் அனுப்பப்பட்டவர் என்றாலும், புதிய ஏற்பாட்டில் மூன்று வகை "அப்போஸ்தலர்கள்" இருக்கிறார்கள். முதல் வகை அப்போஸ்தலர்கள்: இயேசு பூமியில் இருந்தபோதே தெரிந்துகொண்ட பன்னிருவர். பின்னர் இரண்டாம் வகை அப்போஸ்தலர்கள்

594. காண்க: Linda Belleville, "A Re-examination of Romans 16:7 in Light of Primary Source Materials," NTS 51 (2005): பக். 231–49; Eldon Epp, Junia: The First Woman Apostle; Richard Bauckham, Gospel Women, பக். 165–85.
595. 1995-இல் வெளியான "Recovering Biblical Manhood and Womanhood" (p221) நூலில், யூனியா ஒரு அப்போஸ்தலர் என்பதற்கு எந்த நிச்சயமும் இல்லை என்று அவர் வாதிடுகிறார்; ஆனால் 2005-இல் வெளியான "Two Views of Women in Ministry" (அதி. 1) நூலில், பெரும்பான்மை அறிஞர்களின் கருத்தோடு அவர் உடன்படுகிறார். அதுபோலவே, Philip Payne எழுதிய "One in Christ" என்ற நூலைப் பற்றிய தன் மதிப்புரையில் அவர் Payne-உடன் உடன்படுகிறார்: "யூனியா ஏறக்குறைய நிச்சயமாக ஒரு பெண்; பவுல் அவரை ஒரு அப்போஸ்தலர் என்று அடையாளப்படுத்துகிறார்." (ஆதாரம்: www.bit.ly/3qaJctI) அவர் தனியாக இல்லை – இதை ஏற்றுக்கொள்ளும் மற்ற முன்னணி நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள்: தன் Romans விளக்கவுரையில் Douglas Moo (பக். 923), "God's Design for Man and Woman" நூலில் Köstenberger (பக். 153).
596. "Two Views of Ministry" நூலில், பக். 105-இல் Schreiner இப்படிச் சொல்கிறார். Douglas Moo தன் ரோமர் விளக்கவுரையில் (பக். 922) இதுபோன்ற ஒரு வாதத்தை முன்வைக்கிறார்.

இருக்கிறார்கள். இது, இயேசு இப்போது பரலோகத்தில் இருக்கும்போது எழுப்பி அனுப்பக்கூடிய, பவுல், பர்னபா, யாக்கோபு உட்பட்ட அப்போஸ்தலர்களின் விரிவான வட்டத்தைக் குறிக்கிறது.[597] புதிய ஏற்பாட்டில் அப்போஸ்தலர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் ஏறக்குறைய அனைத்தும் இந்த இரண்டு பயன்பாடுகளுக்குள் அடங்குகின்றன; ஆனால், சபையின் வரலாற்றில் சில பத்தாண்டுகள் கடந்து ரோமர் நிருபம் எழுதப்பட்ட காலத்தில், "அப்போஸ்தலர்கள்" என்பது இனி பன்னிருவரைக் குறிக்கவில்லை, அந்த விரிவான குழுவையே குறித்தது. பவுல் வழக்கமாக இந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்திய விதம் இதுதான்.

கடைசியாக, மூன்றாம் வகை அப்போஸ்தலர்கள் இருக்கிறார்கள்: ஒரு குறிப்பிட்ட சபையால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, ஒரு முக்கியமான பணிக்காக – குறிப்பாக, ஒரு பண அன்பளிப்பைக் கொண்டுசெல்பவராக – அனுப்பப்பட்டவர்கள். ஒரு உள்ளூர்ச் சபை யாராவது ஒருவரிடமோ இன்னொரு சபையிடமோ தன்னைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சிறப்புப் பணியோடு அனுப்பும் ஒருவரை விவரிக்க, புதிய ஏற்பாட்டில் இரண்டு இடங்களில் மட்டுமே இந்தச் சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது: பவுலைத் தேற்றவும் அவருக்குத் தேவையானதைக் கொடுக்கவும் பிலிப்பி சபை எப்பாப்பிரோதீத்துவை ஒரு "அனுப்பப்பட்டவராக" அனுப்புகிறது;[598] அதோடு பல சபைகள், எருசலேம் சபைக்கு ஒரு பெரிய பண அன்பளிப்பைக் கொண்டுசெல்ல உதவுவதற்காக, ஒவ்வொன்றும் ஒருவரைத் தெரிந்தெடுத்து அனுப்புகின்றன[599] – இங்கே NIV இந்தச் சொல்லை "representatives" (பிரதிநிதிகள்) என்று மொழிபெயர்க்கிறது.

அப்படியானால், யூனியா "அப்போஸ்தலர்களில்" ஒருவர் என்று பவுல் சொல்லும்போது, அவர் எதைக் குறிப்பிடுகிறார்? பவுல் வேறோர் இடத்தில் "பன்னிருவர்" என்று பெயரிடும் முதல் வகை அப்போஸ்தலர்களாக அவர்கள் இருக்க முடியாது என்பது வெளிப்படை.[600] ஒரு சிறப்புப் பணிக்காகச் சபைகளால் அனுப்பப்பட்ட வெறும் மூன்றாம் வகைப் பிரதிநிதிகளாகவும் அவர்கள் ஏறக்குறைய நிச்சயமாக இல்லை. இது நமக்கு எப்படித் தெரியும் என்றால்,

597. காண்க: அப்போஸ்தலர் 14:14, 1 கொரிந்தியர் 9:5-6, கலாத்தியர் 1:19.
598. பிலிப்பியர் 2:25
599. 2 கொரிந்தியர் 8:23
600. 1 கொரிந்தியர் 15:5

அனுப்பப்பட்ட பிரதிநிதி என்ற அர்த்தத்தில் பவுல் இந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்தும் இரண்டு இடங்களிலும், அவர் அதை உடைமைப் பிரதிப்பெயர்களால் வரையறுக்கிறார்: எப்பாப்பிரோதீத்து "உங்கள் அப்போஸ்தலர்"; பணத்தைக் கொண்டுசென்றவர்களோ "சபைகளின் அப்போஸ்தலர்கள்." இதற்கு மாறாக, இரண்டாம் வகை அப்போஸ்தலர் எந்த ஒரு உள்ளூர்ச் சபையின் வெறும் பிரதிநிதியும் அல்ல – அவர்கள் கிறிஸ்துவாலேயே அனுப்பப்பட்டவர்கள். பவுல் இந்தத் தம்பதியை வெறுமனே "அப்போஸ்தலர்கள்" என்று அழைப்பது, அவர்கள் ஒரு சிறப்புப் பணிக்காக ஒரு சபையால் மட்டும் அனுப்பப்பட்டவர்கள் அல்ல என்பதைக் காட்டுகிறது. எப்பாப்பிரோதீத்துவோ பணத்தைக் கொண்டுசென்றவர்களோ அந்தப் பணிகளைச் செய்வதால் சிறைக்குச் செல்லும் அபாயத்தைச் சந்திக்கவில்லை; ஆனால் யூனியாவும் அவருடைய கணவரும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்கள் – பெரும்பாலும் இரண்டாம் வகை அப்போஸ்தலரின் பணியைச் செய்ததற்காகவே. பவுலைப் போலவே, அவர்களும் பெரும் விலை கொடுக்க வேண்டிய, புதிய பாதை வகுக்கும் ஊழியத்தைச் செய்ய இயேசு கிறிஸ்துவால் நேரடியாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள்; அதில் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதும், சபைகளை நாட்டி நிலைநிறுத்துவதும், இந்தச் சபைகளின் கோட்பாட்டை நிர்ணயிப்பதும், போதகர்களை எழுப்பி நியமிப்பதும் அடங்கும்.

பன்னிருவரில் சிலரைப் போலவே பவுலும் வேதவாக்கியங்களை எழுதுவதால், அப்போஸ்தலர்களின் விரிவான வட்டத்திற்குள் அவருடைய அப்போஸ்தலத்துவம் தனித்தன்மையானது; ஆனாலும் இந்த அப்போஸ்தலத் தம்பதியைத் தன்னோடு அடையாளப்படுத்தும் சொற்களையே அவர் பயன்படுத்துகிறார். அவர்கள் "என் இனத்தார்" (சக யூதர்கள்). அவர்கள் "என்னோடுகூட" சிறையில் இருந்தவர்கள்.

யூனியாவை வெறும் "சபை நாட்டுபவர்" அல்லது "மிஷனரி" என்று ஷ்ரைனர் அழைப்பது, சரியாக அதுவாகவே இருந்த பவுலைவிட அவரை எப்படிக் குறைந்தவராக்குகிறது என்று நாம் யோசிக்கிறோம். உண்மையில், தன் பார்வையில் யூனியா தனக்குச் சமமானவர் என்பதை வெளிப்படுத்தும் சொற்களையே பவுல் பயன்படுத்துகிறார். தன்னையும் உள்ளடக்கிய ஒரு குழுவாகிய "அப்போஸ்தலருக்குள் பெயர்பெற்றவர் [அதாவது, வகுப்பில் முதலிடம் பெற்றவர்]" என்று அவர் யூனியாவைச் சொல்லும்போது, அவர் வேறு என்ன அர்த்தப்படுத்த முடியும்?

யூனியாவைப் பற்றிப் பவுலை மிகவும் கவர்ந்ததன் ஒரு பகுதி, அவர் தன்னைவிட நீண்ட காலமாக அப்போஸ்தலப் பணியைச் செய்துவந்ததாகத் தெரிந்ததே. பவுல் சொல்வதுபோல, யூனியா "அவருக்கு முன்னமே கிறிஸ்துவுக்குள்" இருந்தார்.

ஷ்ரைனரின் தவறு இதில்தான் இருக்கிறது: யூனியாவைப் பவுலைவிடக் குறைந்தவராக்க அவர் செய்யும் முயற்சி, யூனியாவைத் தன்னைப் போன்றவராக – ஏன், தன்னைவிட மேலானவராகக்கூட – காட்டப் பவுல் செய்யும் முயற்சிக்கு நேர் எதிராக இருக்கிறது. ரோமர் 16 பற்றிய தன் பண்டைய விளக்கவுரையில் சபைப் பிதாவாகிய யோவான் கிறிசோஸ்தோம் (John Chrysostom) சொன்ன வார்த்தைகளுக்கு ஷ்ரைனர் செவிகொடுப்பது ஒருவேளை நல்லது: "ஒரு அப்போஸ்தலராக இருப்பது பெரிய காரியம். ஆனால் அப்போஸ்தலருக்குள் பெயர்பெற்றவர்களாக இருப்பது – அது எவ்வளவு அற்புதமான புகழ்ப்பாடல் என்று எண்ணிப்பாருங்கள்! தங்கள் செயல்களின் அடிப்படையிலும் நற்செயல்களின் அடிப்படையிலும் அவர்கள் பெயர்பெற்றவர்களாக இருந்தார்கள். உண்மையில், அப்போஸ்தலர் என்ற பட்டத்திற்கே தகுதியானவராகக் கருதப்பட்ட இந்தப் பெண்ணின் ஞானம் எவ்வளவு பெரியதாக இருந்திருக்க வேண்டும்."[601]

நாம் முடிவுசெய்கிறோம்: யூனியா ஒரு பெண்; அவர் ஒரு அப்போஸ்தலர் – அதுவும் இரண்டாம் வகை அப்போஸ்தலர். ஆனால் இவை அனைத்தின் அர்த்தம் என்ன என்று பார்க்கிறீர்களா?

பெரும்பாலான நவீன சபைப் பிரிவுகள் அப்போஸ்தல ஊழியத்தை அங்கீகரிப்பதில்லை என்றாலும், அதுவே இருப்பதிலேயே மிக முக்கியமான ஊழியம் என்று புதிய ஏற்பாடு இரண்டு இடங்களில் சொல்கிறது. உண்மையில், உலகில் மேலும் சபைகளைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் நிறுவும் விதத்தை விவரிக்கும்போது பவுல் "முதலாவது" என்ற சொல்லைக்கூடப் பயன்படுத்துகிறார். அவர் சொல்கிறார்: "தேவன் சபையிலே முதலாவது அப்போஸ்தலர்களையும், இரண்டாவது தீர்க்கதரிசிகளையும், மூன்றாவது போதிப்பவர்களையும், பின்பு அற்புதங்களையும், பின்பு குணமாக்கும் வரங்களையும், உதவிசெய்யும் வரங்களையும், வழிநடத்தும் வரங்களையும், பலவித பாஷைகளையும் ஏற்படுத்தினார்."[602]

601. John Chrysostom, Homily 31 on Romans
602. 1 கொரிந்தியர் 12:28-29. எபேசியர் 4:11-ஐயும் காண்க.

இது ஒரு எளிய கேள்வியை எழுப்புகிறது: ரோமர் 16:7 அப்போஸ்தலராக இருந்த – ஆகவே உலகிலேயே மிக மூத்த, மிக முக்கியமான, அடித்தளமான, அதிகாரமுள்ள ஊழியத்தின் பகுதியாக இருந்த – ஒரு பெண்ணைப் பெயரிடுகிறது என்றால், ஒரு உள்ளூர்ச் சபைத் தலைவர் உட்பட, அதைவிடக் கீழ்நிலையிலுள்ள எந்த ஊழியத்திலும் ஒரு பெண் தலைமை தாங்குவது பிரச்சினையாக இருக்குமா? இதற்கான பதில், சபையில் பெண்கள் உயர்ந்த அதிகாரத்தைச் செலுத்த முடியாது என்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டு நம்பிக்கைக்கு அவ்வளவு முரணாக இருப்பதால், யூனியாவின் பாலினத்தையும் அப்போஸ்தலத்துவத்தையும் கேள்விக்குள்ளாக்க அதன் அறிஞர்கள் ஏன் இவ்வளவு தூரம் போகிறார்கள் என்பது இப்போது நமக்குப் புரிகிறது.[603]

பெண் தீர்க்கதரிசிகள்

புதிய ஏற்பாட்டில் நமக்கு ஒரு பெண் அப்போஸ்தலரும் (யூனியா), ஒரு பெண் சுவிசேஷப் பிரசங்கியும் (சமாரியப் பெண்), ஒரு பெண் போதகரும் போதிப்பவரும் (பிரிஸ்கில்லாள்) இருக்கிறார்கள். இது எபேசியர் 4:11-இல் குறிப்பிடப்படும் ஐந்து தலைமைத்துவ ஊழியப் பதவிகளை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது (“கிறிஸ்து தாமே தம்முடைய மக்களை ஆயத்தப்படுத்துவதற்காக அப்போஸ்தலர்களையும், தீர்க்கதரிசிகளையும், சுவிசேஷப் பிரசங்கிகளையும், போதகர்களையும் போதிப்பவர்களையும் கொடுத்தார்.”[604]); அது, இந்த அதிகாரத்தில் இதுவரை நாம் கையாளாத இன்னும் ஒரு முக்கியமான ஊழியத்தை நோக்கி நம்மைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது: தீர்க்கதரிசிகள்.

எபிரெய வேதாகமத்திலுள்ள பெண் தீர்க்கதரிசிகளின் பாரம்பரியத்தைத் தொடர்ந்து (மிரியாம், தெபொராள், உல்தாள் உட்பட), பெண்களும் குமாரத்திகளும் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பார்கள் என்ற

603. இவை அனைத்தின் மற்றொரு விளைவு, பிரிஸ்கில்லாளைப் போதகராக ஏற்றுக்கொள்ள இன்னும் ஒரு காரணம் நமக்கு இருக்கிறது என்பதுதான்; ஏனெனில் யூனியா தன் கணவரோடு அப்போஸ்தலப் பதவியைப் பகிர்ந்துகொண்டார் என்றால், பிரிஸ்கில்லாள் தன் கணவராகிய ஆக்கில்லாவோடு போதகர் தலைமைத்துவப் பதவியைப் பகிர்ந்துகொள்வது இயல்பான நடைமுறையாக இருந்திருக்கும் என்று நாம் ஊகிக்கலாம்.

604. 1 கொரிந்தியர் 12-உம் ரோமர் 12-உம் வரங்களை (பெண்கள் உட்படப்) பல்வேறு மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணிகளாகக் குறிப்பிடுகின்றன; ஆனால் எபேசியர் 4:11, தாங்களே சபைக்கு இயேசு கொடுத்த வரங்களாக இருக்கும் சில தலைவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

யோவேலின் தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றும் விதமாக, புதிய ஏற்பாட்டில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட பல பெண் தீர்க்கதரிசிகள் இருக்கிறார்கள்: அன்னாள், இயேசுவின் தாயாகிய மரியாள், பிலிப்புவின் நான்கு குமாரத்திகள்.[605] கொரிந்து சபையில் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்த பெயர் குறிப்பிடப்படாத பெண்களையும் பவுல் பாராட்டுகிறார்.[606] வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில், தியத்தீரா சபையிலிருந்த, தீர்க்கதரிசினியும் போதிப்பவளுமான – ஒருவேளை அந்தச் சபையின் தலைவியாகவும் இருந்திருக்கக்கூடிய – ஒரு பெண்ணை இயேசு கண்டிக்கிறார்; அவள் மனந்திரும்பும்படி அவளுக்குக் காலமும் கொடுக்கிறார். அவள் ஒரு பெண்ணாக போதிக்கவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும் முயன்றதால் அல்ல, ஒழுக்கக்கேட்டை ஊக்குவித்த ஒழுக்கமற்ற நபராக அவள் இருந்ததால்தான் இயேசு அவளைக் கண்டிக்கிறார்.[607]

புதிய ஏற்பாட்டில், (எபேசியர் 4:11-இல் குறிப்பிடப்படும்) அதிகம் காணப்படாத தீர்க்கதரிசி என்ற தலைமைத்துவப் பதவிக்கும், அதிகம் காணப்படும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும் வரத்துக்கும் இடையே வேறுபாடு இருப்பதாகத் தெரிந்தாலும், பெண்களுக்கு வரம் மட்டுமே இருக்க முடியும், பதவி இருக்க முடியாது என்று சொல்லும் எதுவும் வேதப்பகுதியில் சற்றும் இல்லை; குறிப்பாக, பழைய ஏற்பாட்டில் தீர்க்கதரிசி என்ற பதவியைத் தெளிவாக வகித்த பெண்களின் வெளிச்சத்தில். இந்த உள்நோக்கு எவ்வளவு முக்கியமானது என்று இப்போது எண்ணிப்பாருங்கள்.

தீர்க்கதரிசிகளும் போதிப்பவர்களாக இருந்தார்கள் – இல்லாவிட்டால், அவர்கள் “ஒரு போதக வார்த்தையை”[608] கொண்டுவரலாம் என்று 1 கொரிந்தியர் 14-இல் பவுல் ஏன் சொல்லுவார்? 1 கொரிந்தியர் 14-ஐப் பகுப்பாய்வு செய்து, டெரெக் மார்ஃபியூ (Derek Morphew) இப்படி முடிவுசெய்கிறார்: “பவுலைப் பொறுத்தவரை, தீர்க்கதரிசனம் என்பது ஆவியானவரால் ஏவப்பட்ட சிலவகைப் போதனைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு சொல். தீர்க்கதரிசியின் போதனை போதிப்பவரின் போதனையோடு ஒன்றின்மேல் ஒன்றாகப் படிகிறது; அது கொடுக்கப்படும் விதத்தாலோ, போதிப்பவர் தீர்க்கதரிசியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிலையாலோ மட்டுமே

605. லூக்கா 2:36; அப்போஸ்தலர் 1:14 மற்றும் 2:17; அப்போஸ்தலர் 21:9
606. 1 கொரிந்தியர் 11:4
607. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:20-24
608. 1 கொரிந்தியர் 14:26

அதை வேறுபடுத்த முடியும்.”[609]

போதிப்பவர்களுக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் இடையே தெளிவான எல்லைக்கோடு வரைந்து, போதிப்பவர்களைத் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு மேலாக வரிசைப்படுத்தும் நவீன சபைப் பிரிவுகள், போதனை நம்பகமானது, ஆகவே அதிகாரமுள்ளது, தீர்க்கதரிசனமோ அதிகத் தன்னிச்சையானதாக இருக்கலாம், ஆகவே அப்படியல்ல என்று சொல்லி, தங்கள் நம்பிக்கைகளைப் புதிய ஏற்பாட்டின்மேல் பின்னோக்கிப் பொருத்த முயல்கின்றன. உண்மையில், போதிப்பவர்களின் போதனைகளும் தீர்க்கதரிசிகளின் போதனைகளும் உண்மையானவையாகவும் ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்பட்டவையாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன; ஆனால் இரண்டுமே பொய்யாகிவிடும் ஆபத்தில் இருக்கின்றன; ஆகவே சபைகள் அவற்றைச் சோதித்தறிய வேண்டும்.[610] பேதுருகூடக் கள்ளப் போதனையையும் கள்ளத் தீர்க்கதரிசனத்தையும் – ஆகவே போதனையையும் தீர்க்கதரிசனத்தையும் – ஒன்றாக இணைக்கிறார்: “கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளும் ஜனங்களுக்குள்ளே இருந்தார்கள்; அப்படியே உங்களுக்குள்ளும் கள்ளப்போதகர்கள் இருப்பார்கள்.”[611] போதனைக்கும் தீர்க்கதரிசனத்துக்கும் இடையிலான இந்தக் கருத்து ஒற்றுமையின் காரணமாக, “நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் களத்திற்கு வருவதற்கு முன்பு, புராட்டஸ்டன்ட் இறையியலாளர்களும் விளக்கவுரையாளர்களும், தீர்க்கதரிசனம் என்பது [வேதாகமப்] பிரசங்கத்தின் ஒரு வடிவம் என்றும், [அது] ஆதி சபையின் மிக முக்கியமான ஊழியங்களில் ஒன்று என்றும் வாதிட்டார்கள். ஜான் கால்வின் (John Calvin)கூடத் தீர்க்கதரிசனத்தை ‘தற்போதைய தேவைக்குப் பொருத்தப்படும் வேதவாக்கிய விளக்கம்’ என்று கண்டார்.”[612]

போதனை “அதிகாரப்பூர்வமான” ஊழியம், தீர்க்கதரிசனம் “அதிகாரப்பூர்வமற்ற” ஊழியம் என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள்

609. Derek Morphew, “Equal but Different” நூலில், E.E. Ellis எழுதிய “Prophecy and Hermeneutics in Early Christianty” (பக். 141) நூலை மேற்கோள் காட்டுகிறார்.
610. 1 கொரிந்தியர் 14:29; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:20, 24
611. 2 பேதுரு 2:1
612. Kevin Giles, What the Bible Actually Teaches on Women, அதி. 6.

சொல்லும் விதத்தைப் புதிய ஏற்பாடு வெறுமனே ஆதரிக்கவில்லை.[613] எபேசியர் 4:11-இல் பவுல் குறிப்பிடும் ஐந்து தலைமைத்துவ ஊழியப் பதவிகளுக்கு வெளியே, "அதிகாரப்பூர்வமான" ஊழியம் என்று அழைக்கப்படக்கூடிய எதையாவது பவுல் வெளிப்படுத்துவதற்கு மிக நெருக்கமாக வருவது இரண்டு இடங்கள்: எபேசியர் 2:20, அங்கே சபைகள் "அப்போஸ்தலர்கள், தீர்க்கதரிசிகள்" ஆகியோரின் ஊழியங்கள் என்ற அஸ்திபாரத்தின்மேல் கட்டப்பட வேண்டும் என்று பவுல் சொல்கிறார் (போதகர்களைப் பற்றியோ போதிப்பவர்களைப் பற்றியோ எந்தக் குறிப்பும் இல்லை); மற்றும் 1 கொரிந்தியர் 12:28, அங்கே பவுல் பதவிகளை மிக முக்கியமானதும் மூலோபாயமானதுமானவற்றிலிருந்து குறைந்தவை வரை வரிசைப்படுத்துகிறார்: "தேவன் சபையிலே முதலாவது அப்போஸ்தலர்களையும், இரண்டாவது தீர்க்கதரிசிகளையும், மூன்றாவது போதிப்பவர்களையும் ஏற்படுத்தினார்." தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதைவிடப் போதிப்பதற்கு உயர்ந்த இடம் கொடுக்க நமக்கு வேதாகம நியாயம் எதுவும் இல்லை – ஏதாவது சொல்ல முடியுமென்றால், தீர்க்கதரிசிகள் போதிப்பவர்களைவிட மேலான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்றுதான் வாதிட முடியும். போதனையும் தீர்க்கதரிசனமும், அவை கொண்டுவரும் செய்தி எந்த அளவுக்கு உண்மையானதாகவும் தேவனிடமிருந்து வந்ததாகவும் இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு அதிகாரமுள்ளவை. இவை அனைத்தும் சொல்வது இதுதான்: பெண்கள் தீர்க்கதரிசிகளாக இருக்கலாம், ஆனால் தங்கள் "அதிகாரப்பூர்வமான" ஊழியத்தில் அதைவிட உயர்ந்த அதிகாரம் கொண்ட போதகர்களாகவோ போதிப்பவர்களாகவோ இருக்க முடியாது என்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாதம், பல நவீனச் சபைச் சூழல்களில் அர்த்தமுள்ளதாகத் தோன்றலாம்; ஆனால் அது பவுலின் இறையியலுக்கு முரண்படுகிறது.

613. ஒரு நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர் சொன்னதாக Kevin Giles மேற்கோள் காட்டுகிறார்: "தீர்க்கதரிசனத்தின் அதிகாரப் பணி, நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட ஒரு பதவியில் அல்ல, தேவனுடைய வார்த்தையாகிய அந்த உரையிலேயே தங்கியிருக்கிறது." (அதி. 6) ஆனால் இந்த வாதம் இரண்டு பக்கமும் செயல்படுகிறது. நீங்கள் இப்படியும் சொல்லலாம்: "போதிப்பவருக்கும் போதனைக்கும் உள்ளார்ந்த அதிகாரம் எதுவும் இல்லை; தீர்க்கதரிசனத்தைப் போலவே, அதிகாரமுள்ளது 'தேவனுடைய வார்த்தையாகிய அந்த உரையே.'"

சபை வரலாற்றிலிருந்து எழும் வாதம்

பிரிஸ்கில்லாள் போதகர் என்பதையும் யூனியா அப்போஸ்தலர் என்பதையும் மறுக்க நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் முயலும் இன்னொரு வழி, நமக்குத் தெரிந்தவரை, இரண்டாம் நூற்றாண்டுமுதல் சபைப் பிதாக்கள் பெண்களைத் தலைவர்களாகவோ போதிப்பவர்களாகவோ நியமிக்கவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டுவது. உண்மையில், காலம் செல்லச் செல்ல, அவர்கள் அதை மேலும் மேலும் கடுமையாகக் கட்டுப்படுத்தினார்கள்.[614] இதைப் பற்றி என்ன சொல்வது?

அதிகாரம் 2-இல், சபைப் பிதாக்களில் பலரிடம் காணப்பட்ட பெண் வெறுப்பு மனப்பான்மைகளை மீண்டும் பார்த்தோம். நாம் கண்டபடி, இயேசு பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார் என்பதை அவர்கள் வருத்தத்திற்குரிய விதத்தில் மறந்துபோனார்கள்; வேதவாக்கியங்களின் கண்ணாடி வழியாகத் தங்கள் கலாச்சாரத்தை வாசிப்பதற்குப் பதிலாக, தங்கள் ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரத்தின் கண்ணாடி வழியாக வேதவாக்கியங்களை வாசித்தார்கள். இப்படியாக, பெண்களைக் கொண்டாடும் புதிய ஏற்பாட்டின் மை காய்வதற்கு முன்பே, பெண் வெறுப்பு சபைக்குள் ஊறிப்போனது. பெண் போதகர்களை நியமிப்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும்; பெண்களின் தாழ்வுநிலையையும் கீழ்நிலைப்படுத்தலையும் பற்றிச் சபை எவ்வளவு உறுதியாகிவிட்டதென்றால், கடந்த நூற்றாண்டுகளில் ஏறக்குறைய எந்தச் சபையும் உதவிக்காரிகளைக்கூட நியமிக்கவில்லை.

சபை வரலாற்றிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது மிக அதிகம் என்றாலும், எல்லாவிதமான தலைப்புகளிலும் வேதவாக்கியங்களையும் வேதாகமப் போதனையையும் பற்றிய சிறந்த புரிதல்களைக்கொண்டு அதை நாம் விமர்சிக்கவும் வேண்டும். உதாரணமாக, சபை தன் முதல் சில நூற்றாண்டுகளில் திரித்துவம், இயேசு கிறிஸ்து ஆகியவை தொடர்பான கோட்பாடுகளை வரையறுப்பதில் பெரும் முன்னேற்றம் கண்டாலும், சபைத் தலைமைத்துவம் பற்றிய புதிய ஏற்பாட்டுப்

614. சபைப் பிதாக்களின் காலத்தில் (Patristic era) குறைந்தது சில பெண்களாவது சபைகளின் மூப்பர்களாக (presbyters) நியமிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பது, கி.பி. 370-இல் லவோதிக்கேயா ஆலோசனைச் சங்கம் (Council of Laodicea) போன்ற சங்கங்கள் அப்படிப்பட்ட நடைமுறையைத் தடைசெய்ததிலிருந்து தெளிவாகிறது.

போதனையிலிருந்து அது விரைவில் விலகிச் சென்றதாகத் தெரிகிறது. முதல் நூற்றாண்டின் முடிவில், புதிய ஏற்பாட்டில் வலியுறுத்தப்பட்ட பன்மைத் தலைமைத்துவம் (பலர் சேர்ந்து வழிநடத்துதல்) கைவிடப்பட்டது. சபைப் பிதாவாகிய இக்னேஷியஸ் (Ignatius), ஒவ்வொரு சபையும் ஒற்றை ஆயர் ஆட்சிமுறையால் (monarchical episcopate) – அதாவது தனியொரு போதகரால் – வழிநடத்தப்பட வேண்டும் என்று வழிகாட்டினார்; இந்தக் கருத்து இன்றும் பரவலாகப் பின்பற்றப்படுகிறது.

சீர்திருத்தத்திற்குப் (Reformation) பின்புதான், பிரெஸ்பிடேரியன் சபையார் போன்ற குழுக்கள் பன்மைத் தலைமைத்துவம் என்ற கருத்தை மீண்டும் உரிமைகொண்டாடின. இன்று முழுச் சபைப் பிரிவுகளும் இதை மீண்டும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், இது ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலான “சபை வரலாற்றிலிருந்து” ஒரு விலகல் என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம்; புதிய ஏற்பாடு எப்போதும் போதித்துவந்ததை மீண்டும் கண்டுபிடித்ததன் அடிப்படையிலான விலகல் இது. அதுபோலவே, சபை வரலாற்றில் எங்கும் பரவியிருந்த பெண்களின் தாழ்வுநிலையையும் கீழ்நிலைப்படுத்தலையும் நிராகரிப்பது, புதிய ஏற்பாடு எப்போதும் போதித்துவந்ததை மீண்டும் கண்டுபிடித்ததன் மூலம் நியாயப்படுத்தப்படுகிறது.

கடந்த நூற்றாண்டில் மனித வரலாறு பெரும்பாலும் மேலும் மேலும் அதிகமான பெண்கள் சமுதாயத்தின் தலைமையில் ஆண்களோடு சேர அனுமதித்திருந்தாலும், முரண்நகையாக, பன்மைத் தலைமைத்துவம் கொண்ட பல சபைகள் எதிர்த்திசையில் சென்றிருக்கின்றன. ஒற்றை ஆயர் ஆட்சிமுறையின் நூற்றாண்டுகளில், ஒரே ஒரு மனிதர் மட்டுமே ஒரு சபையை வழிநடத்தினார்; ஆகவே குறைந்தபட்சம் பல பெண்கள், கொள்கையளவில், இரண்டாம் நிலை ஊழியங்களில் அவருக்கு அருகில் நிற்க முடிந்தது. ஆனால் பன்மைத் தலைமைத்துவத்தை மீண்டும் உரிமைகொண்டாடியவர்கள், தலைமைக் குழுவிலுள்ள அனைவரும் ஆண்களாகவே இருக்க வேண்டும் என்றும் எடுத்துக்கொண்டபோது, இந்தச் சபைகள் முன்னெப்போதையும்விட அதிகமாக ஆண் மேலாதிக்கம் கொண்டவையாகிவிட்டன!

மேலும் மேலும் அதிகமான அறிஞர்கள் வேதவாக்கியங்களின் ஒட்டுமொத்தப் போதனையை மீண்டும் கண்டுபிடித்திருக்கும் ஒரு

காலத்தில் உயிரோடிருப்பதற்காக நான் மிகவும் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன் – பிரிஸ்கில்லாள் ஒரு போதகராகவும், யூனியா ஒரு அப்போஸ்தலராகவும் இருந்தார்கள் என்றால், பெண் தீர்க்கதரிசிகளும் இருந்தார்கள் என்றால், தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் எந்தச் செயல்பாட்டிலிருந்தும் பெண்களை விலக்கிவைக்க எந்த நல்ல காரணமும் இல்லை. பாரம்பரியத்தை நாம் அலட்சியமாக நடத்தக் கூடாது என்றாலும், வேதவாக்கியங்களைப் பற்றிய நம் புதுப்பிக்கப்பட்ட புரிதலின் அடிப்படையில் நம் பாரம்பரியங்களைப் புதுப்பிக்க இயேசு நமக்குப் போதிக்கிறார்; சுவிசேஷத்தின் விளைவுகளுக்கு ஏற்பச் செயல்படுவதைத் தவிர்க்கப் பாரம்பரியங்களைப் பயன்படுத்துவதைக் குறித்து அவர் நம்மை எச்சரிக்கிறார்.[615]

வேதாகம அணுகுமுறை எதிர் வசனவாத அணுகுமுறை

நான் சொன்ன இவை அனைத்திற்குப் பின்பும், பிரிஸ்கில்லாளோ வேறொரு பெண்ணோ போதகராக இருந்தார் என்பதில் நமக்கு நூறு சதவிகித நிச்சயம் இல்லையென்றால், நாம் எச்சரிக்கையின் பக்கமே நின்று, இன்று பெண் போதகர்களை நியமிக்கக் கூடாது என்று சொல்லிச் சிலர் இன்னும் பிடிவாதமாக நிற்கிறார்கள்.

இதிலுள்ள முதல் பிரச்சினை, புதிய ஏற்பாட்டில் எந்தப் புறஜாதியாரோ அடிமையோ மூப்பராக நியமிக்கப்பட்டார் என்பதற்கும் நமக்கு முழு நிச்சயம் இல்லை என்பதுதான். போதகராக இருந்திருக்கக்கூடிய ஒரே ஒரு மனிதரைப் பற்றி மட்டுமே நமக்குத் தெரியும் – பேதுரு, ஒரு சுதந்திர யூத ஆண். அப்படியானால், நிச்சயத்தின் பெயரால், புறஜாதியாரும் தாழ்ந்த அந்தஸ்துள்ளவர்களும் சபைகளில் மூத்த தலைமைத்துவத்தில்

615. மத்தேயு 15:2-6

இருப்பதை இப்போது நாம் தடைசெய்வோமா?[616] நாம் ஒரே சீராக இருக்க வேண்டும். வெளிப்படையான உதாரணங்களைக் காட்ட முடியாது என்பதற்காகப் பெண் மூப்பர்களைக் குறித்து நாம் பதட்டப்படுகிறோம் என்றால், புறஜாதி மூப்பர்களைக் குறித்தும் அதே அளவு பதட்டப்பட வேண்டும்.

616. இன்றைய சபையில் புறஜாதியாரை நியமிப்பதில் நாம் ஏன் இவ்வளவு நிம்மதியாக இருக்கிறோம்? புறஜாதி மூப்பர்களுக்கு நிரூபணம் இல்லை என்ற இந்த வாதத்திற்கு நான் அதிக எடை கொடுக்க விரும்பவில்லை; ஆனால், பெண் மூப்பர்களுக்கு ஆதரவாகவோ எதிராகவோ வாதிடும்போது நாம் சந்திக்கும் அதே முடிவற்ற நிலைக்கே நாம் வந்து சேர்கிறோம் என்பதைக் காட்டுவதற்காக இதைச் சற்று ஆராய்கிறேன். ஆதி சபையில் கிரேக்கத் தலைவர்கள் யார்? கிரேக்கனாகிய தீத்து மூப்பர் அல்ல, அப்போஸ்தலரின் பிரதிநிதி. ஒரு யூதத் தாயாலும் பாட்டியாலும் வேதவாக்கியங்களைக் கற்பிக்கப்பட்ட தீமோத்தேயு, பெரும்பாலும் யூதராகவே இருந்தார். அவர் புறஜாதியாராக இருந்திருந்தாலும், அவரும் மூப்பர் அல்ல, அப்போஸ்தலரின் பிரதிநிதியே. லூக்கா புறஜாதியார் என்பது சந்தேகத்திற்குரியது; அப்படி இருந்திருந்தாலும், அவர் ஒரு பயணத் தோழரும் எழுத்தாளரும், மூப்பர் அல்ல. எந்த ஊரிலும் முதலில் யூதர்களிடமும், அதன் பின்புதான் புறஜாதியாரிடமும் செல்வதே பவுலின் உத்தியாக இருந்ததால், வேதவாக்கியங்களை நன்கு அறிந்திருந்த யூதப் பிரிவிலிருந்தே அவர் மூப்பர்களைத் தெரிந்தெடுத்திருப்பார் என்பது குறைந்தபட்சம் நம்பத்தகுந்ததே. ஆனாலும், இவை அனைத்தையும் கேட்ட நம்மில் யார், இதன் காரணமாகப் புறஜாதியார் மூப்பர்களாக இருப்பதைத் தடைசெய்வோம்? நான் அல்ல; ஒருவேளை நீங்களும் அல்ல. அப்படியானால், உறுதியான வேதாகம உதாரணம் எதையும் காட்ட முடியாது என்ற காரணத்திற்காகப் பெண்கள் மூப்பர்களாகப் பணியாற்றுவதைத் தடுக்கப் பலர் ஏன் இவ்வளவு தயாராக இருக்கிறார்கள்? புறஜாதியார் ஏன் மூப்பர்களாக இருக்கலாம் என்பதை யாராவது நியாயப்படுத்த முயன்றால், அது எப்படிச் செய்யப்படும்? நான்கு வாதங்களில் ஒன்றை மேற்கோள் காட்டுவதன் மூலம் என்று நினைக்கிறேன்: 1) கிறிஸ்துவுக்குள் 'யூதனென்றும் புறஜாதியானென்றும் இல்லை' என்று கலாத்தியர் 3:28 சொல்கிறது. ஆனால் இந்த வசனம் பாலினத்தைப் பற்றியும் இதையே சொல்கிறது என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும்: 'ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் இல்லை'. 2) வீட்டின் மேல்தளத்தில் பேதுரு கண்ட தரிசனமும், அதைத் தொடர்ந்து கொர்நேலியுவின்மேல் ஆவியானவர் ஊற்றப்பட்டதும், யூதர்கள் எண்ணியதுபோலப் புறஜாதியார் தீட்டானவர்கள் அல்ல, சபையின் முழு அங்கத்துவத்திற்குத் தகுதியானவர்கள் என்று அவருக்குக் காட்டின. ஆனால், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பெண்கள்மேலும் ஆவியானவர் ஊற்றப்பட்டதன் மூலம் சான்றளிக்கப்பட்டபடி, பெண்களுக்கும் முழு அங்கத்துவம் இருந்தது என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். 3) தீத்துவைப் போன்ற ஒரு கிரேக்க அப்போஸ்தலப் பிரதிநிதியைச் சுட்டிக்காட்டி, அதன் மூலம் மூப்பர்களைப் போன்ற குறைந்த அதிகாரமுள்ளவர்களும் கிரேக்கர்களாக இருக்கலாம் என்று காட்டுவதன் மூலம். ஆனால், அதிகார அளவுகோலில் தீத்துவைவிட ஒரு படி மேலே இருக்கும் அப்போஸ்தலராகிய யூனியா நமக்கு இருக்கிறார் என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். 4) ரோமப் பேரரசுக்கும் முதல் நூற்றாண்டுக்கும் அப்பால், புறஜாதியார் மட்டுமே கொண்ட கலாச்சாரங்கள் இருந்திருக்கும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம்; யூதர்கள் எப்போதும் காணப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டு ஊர்களையும் நகரங்களையும் போல அவை இல்லை (யூதர்களில் 60 லட்சம் பேர் பாலஸ்தீனத்திற்கு வெளியே வாழ்ந்தார்கள்). ஆனால், முதல் நூற்றாண்டின் ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரங்களைப் போலல்லாமல், இப்போது நாம் ஒரு சமத்துவக் கலாச்சாரத்தில் இருக்கிறோம் என்ற சமத்துவவாதிகளின் வாதத்தையே இது எதிரொலிக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும்.

ஆனால் இதைவிடப் பெரிய பிரச்சினை என்னவென்றால், வேதவாக்கியங்களை நாம் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய வழி இதுவே அல்ல! இது வசனவாத (biblicist) அணுகுமுறையே தவிர, வேதாகம அணுகுமுறை அல்ல. முதலாவது, ஒரு காரியத்துக்கு ஆதாரமான வசனம் கிடைக்காவிட்டால் எதையுமே அனுமதிப்பதில்லை; இரண்டாவதோ, ஒரு நடைமுறையைத் துல்லியமாகக் கட்டளையிடும் ஆதார வசனம் கிடைக்காவிட்டாலும், வேதவாக்கியத்தின் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப நடக்க முயல்கிறது. ஆவியானவரால் நடத்தப்படும், சூழலை உணர்ந்து செயல்படும் சபையின் ஊழியப் பணியைப் பொறுத்தவரை, ஆதார வசனம் கிடைக்கும்வரை எதையும் செய்யாமல் இருக்கும் பயம் நிறைந்த வசனவாத மனப்பான்மையை எடுப்பதற்குப் பதிலாக, வேதவாக்கியத்தின் கொள்கைகளுக்கு ஏற்பச் செயல்படச் சுதந்திரம் உண்டு என்ற நிலைப்பாட்டையே நாம் எடுக்க வேண்டும் என்று நான் முன்வைக்கிறேன்.

உண்மையில், ஊழியப் பணியை மனதில் கொண்ட இன்றைய நவீன சபைகள் செய்யும் நூற்றுக்கணக்கான காரியங்களில் இதுவே ஏற்கெனவே நம் வழக்கமான செயல்முறை (modus operandi): நாம் இசைக்கருவிகளையும் ஒலி அமைப்புகளையும் பயன்படுத்தலாம், சிறப்பு மன்றாட்டு ஜெபக் குழுக்களை ஏற்படுத்தலாம், சுவிசேஷத் துண்டுப்பிரசுரங்களை விநியோகிக்கலாம், தலைவர்களைப் படிப்படியாக உருவாக்கும் பயிற்சி வழிகளை அமைக்கலாம், பல ஊழியர்களைப் பணியில் அமர்த்தலாம், வேதாகமங்களை அச்சிட்டு வழங்கலாம், இணையதளங்களை உருவாக்கலாம், கட்டடங்களை வாங்கலாம், அல்லது சிறுவர்களையும் பதின்வயதினரையும் ஒருவரிடமிருந்து ஒருவரையும் பெரியவர்களிடமிருந்தும் பிரித்து வைக்கலாம். ஆனால் இவற்றில் ஒன்றுகூடப் புதிய ஏற்பாட்டில் கட்டளையிடப்படவுமில்லை, விவரிக்கப்படவுமில்லை.

பெண் போதகர்களை நியமிக்கும் சுதந்திரம் வேதாகமத்திலும் இணையான அழுத்தம் பெறும் ஒரு திசையாகும்: சபையில் நிச்சயமாகவே பெண் சுவிசேஷப் பிரசங்கிகளும், வீட்டாரை வழிநடத்திய பெண்களும், போதித்த பெண்களும், தீர்க்கதரிசினிகளும், உதவிக்காரிகளும், பெண் அப்போஸ்தலர்களும் இருந்தார்கள்; அதற்கு எதிரான தெளிவான வேதாகமத் தடை எதுவும் இல்லை. ஆகவே, தேவன் பெண்களை எழுப்புகிற இடங்களிலும், அது ஊழியப் பணிக்கு

அனுகூலமாக இருக்கும் இடங்களிலும் – இன்று பெரும்பாலான சமத்துவக் கலாச்சாரங்களில் நிலைமை இதுவே – பெண் மூப்பர்களை ஏற்றுக்கொள்வது நியாயமற்றதல்ல, நியாயமானதே. ஜேமின் ஹூப்னர் (Jamin Hübner) சொல்வதுபோல, "மூப்பர் பணியையோ போதகர் பதவியையோ இந்த மற்ற பணிகளிலிருந்து பிரித்து ஒரு தனி, விசேஷ வகையாக்குவதில் – ஒரு பாலினத்தார் ஒரு பணியிலிருந்து தானாகவே, எல்லா இடங்களிலும், நிரந்தரமாகவும் விலக்கப்பட்டு, ஆனாலும் மற்ற எல்லாப் பணிகளையும் செய்யலாம் என்கிற அளவுக்கு அப்படிச் செய்வதில் – எந்த அர்த்தமும் இல்லை."[617] புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் ஆண்கள் மட்டுமே மூப்பர்களாக இருந்தார்கள் என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது என்பதாலும், பெண்கள் மூப்பர்களாக இருப்பதற்கு வெளிப்படையான தடை எதுவும் இல்லை என்பதாலும், பிரிஸ்கில்லாள் தன் கணவனைப் போலவே ஒரு போதகராக இருந்தார் என்று நாம் ஏறக்குறைய நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும் என்பதாலும் இது இன்னும் அதிகமாக உண்மையாகிறது.

மேலும், ரோமச் சபை பெண் தலைவர்களையும் போதிக்கும் பெண்களையும் தங்கள் நடுவில் ஊழியம் செய்ய விடுவிக்க ஆயத்தமாக இருந்ததற்குக் காரணம், ஆவிக்குரிய வரங்களை அடையாளம் கண்டுகொள்ளுதல் என்ற வழிகாட்டும் கொள்கையை அவர்கள் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருந்ததே.

617. ஜேமின் ஹூப்னர் (Jamin Hübner) தம் PhD ஆய்வேட்டில் இவ்வாறு சொல்கிறார்: "A New Case for Female Elders." (ஆதாரம்: www.bit.ly/3BNaSY8 பக்.171)

13

வரங்கள் (ரோமர் 12) எதிர் பாலினம் (1 தீமோத்தேயு 3)

“ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் முதல் அளவுகோலாகப் பாலினம் பயன்படுத்தப்படும்போது, தேவன் ... பெண்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் வரங்களும் திறமைகளும் எதுவானாலும், அவை ஓர் அலமாரித் தட்டில் கிடக்கும் நிலைக்கு வந்துவிடக்கூடும். இந்த வரங்கள் மறுக்கப்படுவதால் உண்டாகும் விரக்தி ஒரு விளைவு; ஆனால் அதைவிடப் பெரியது, நம் ஆளுமையின் ஓர் உள்ளார்ந்த பகுதி அலட்சியம் செய்யப்படும்போது உண்டாகும் கோபமோ துக்கமோ ஆகும்.” ஆலிஸ் மேத்யூஸ் (Alice Mathews)[618]

சமுதாயத்தில் ஆணாதிக்கம் ஏற்படுத்தும் ஒரு விலை, அது மக்கள்தொகையில் பாதிப் பேரின் பங்களிப்பை அடக்குகிறது என்பது மட்டுமல்ல; மற்ற பாதியில் உள்ளவர்கள் சாதாரணமான பங்களிப்பையே செய்ய அது அதிக வாய்ப்பளிக்கிறது என்பதும் ஆகும் – அந்தப் பணிக்கு மற்றவர்கள் அதிகத் தகுதி பெற்றிருந்தாலும் தங்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்க உரிமை உண்டு என்று அவர்கள் பல நேரங்களில் நினைக்கிறார்கள். தலைமைத்துவத்தில் பெண்கள் குறித்து 2019-இல் வெளியான தம் புத்தகத்தில், மெலிண்டா கேட்ஸ் (Melinda Gates) பாலினச் சமத்துவத்தின் தராசைச் சமநிலைப்படுத்துவது பற்றிய தம் கருத்தை இவ்வாறு விளக்குகிறார்:

பெண்கள் ஆண்களைவிடச் சிறந்தவர்கள் என்றோ, உலகை மேம்படுத்தச் சிறந்த வழி பெண்கள் ஆண்களைவிட அதிக அதிகாரம் பெறுவதுதான் என்றோ நான் ஒருபோதும் கருதியதில்லை. ஆண் ஆதிக்கம் சமுதாயத்துக்குத் தீங்கானது என்று நான் நினைக்கிறேன்;

618. Alice Mathews, Gender Roles and the People of God, அதி. 13

ஏனென்றால் எந்த ஆதிக்கமும் தீங்கானதே: அதன் பொருள், ஒரு போலியான படிநிலையால் சமுதாயம் ஆளப்படுகிறது; அதில் அதிகாரமும் வாய்ப்பும் பாலினம், வயது, செல்வம், சலுகை ஆகியவற்றின்படி வழங்கப்படுகின்றன – திறமை, முயற்சி, ஆற்றல், சாதனைகள் ஆகியவற்றின்படி அல்ல.[619]

பாலினத்தின் அடிப்படையில் தலைவர்களையும் போதிப்பவர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கும் சபையைப் பற்றியும் இதைப் போன்ற ஒன்றைச் சொல்லலாம். நிச்சயமாக, மிகவும் ஆணாதிக்கம் நிறைந்த ஒரு சூழலில் (கண்டிப்பான ஓர் இஸ்லாமிய நாட்டைப் போன்ற சூழலில்), வெளியாட்கள் சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அது ஒரு பெரிய இடறலாகக் காணப்படக்கூடிய இடத்தில், சபையில் ஆண்களை மட்டுமே தலைவர்களாகத் தேர்ந்தெடுப்பது ஊழியப் பணிக்கு அனுகூலமாக இருக்கலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட இடறல் எதுவும் இல்லாதபோது, வரம்தான் வெற்றி பெற வேண்டும் என்பது எனக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

ரோம, எபேசு, கொரிந்து சபைகளுக்குப் பவுல் எழுதிய நிருபங்களில் (தற்செயலாக, இவை பிரிஸ்கில்லாள் சில காலகட்டங்களில் வழிநடத்த உதவிய சபைகளே) அவர் கொடுக்கும் ஆவிக்குரிய வரங்களின் பல பட்டியல்களை[620] ஆராய்ந்து பாருங்கள்; ஒருவருடைய பாலினத்தையோ சமுதாய அந்தஸ்தையோ பொருட்படுத்தாமல் ஆவியானவர் இந்த வரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கிறார் என்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள். வரங்களைக் கொடுக்கும் ஆவியானவர் பாலினத்தைப் பார்ப்பதில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

ரோமர் 16-இல் தெளிவாகத் தெரிகிறபடி, குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்யும் பணிகளுக்குப் பெண்களை விடுவிப்பதில் ரோமச் சபை அவ்வளவு இயல்பாக இருந்ததற்குக் காரணம், ரோமர் 12-இல் தெளிவாகத் தெரிகிறபடி, பணிகளைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கு வரங்களே அடிப்படை என்ற உறுதியான புரிதல் அதற்கு இருந்ததுதான்:

நமக்கு அளிக்கப்பட்ட கிருபையின்படியே நாம் வெவ்வேறு வரங்களை உடையவர்களாயிருக்கிறோம். உங்கள் வரம் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல் என்றால், உங்கள் விசுவாசத்திற்கு ஏற்றபடி தீர்க்கதரிசனம் உரையுங்கள்; ஊழியம் செய்தல் என்றால், ஊழியம் செய்யுங்கள்;

619. Melinda Gates, The Moment of Lift: How Empowering Women Changes the World
620. காண்க: எபேசியர் 4:11, 1 கொரிந்தியர் 12, 14, ரோமர் 12:6-8.

போதித்தல் என்றால், போதியுங்கள்; உற்சாகப்படுத்துதல் என்றால், உற்சாகப்படுத்துங்கள்; கொடுத்தல் என்றால், தாராளமாகக் கொடுங்கள்; வழிநடத்துதல் என்றால், ஜாக்கிரதையாக அதைச் செய்யுங்கள்; இரக்கம் காட்டுதல் என்றால், உற்சாகத்தோடு அதைச் செய்யுங்கள்.[621]

சில பணிகள் ஒருவருடைய பாலினத்தால் வரையறுக்கப்பட்டவை என்று பவுல் நம்பியிருந்தால், அதைச் சொல்ல இதுவே அவருக்குப் பொருத்தமான இடமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அவர் அப்படிச் சொல்லவில்லை. இந்த வரங்களில் எதிலிருந்தாவது பவுல் பெண்களை விலக்கியிருக்கலாம் என்று காட்டும் எதுவுமே இந்தப் பகுதியில் இல்லை.[622] அவருடைய நிருபத்தின் முடிவுவரை வாசிக்கும்போது, உதாரணமாகப் பிரிஸ்கில்லாளைப் பற்றி அவர் குறிப்பிடுவதைக் காண்கிறோம்; ஆதாரங்களின்படி அவர் ஆண்களை வழிநடத்தினார், அவர்களுக்குப் போதித்தார். இதற்கான விளக்கம் நமக்குக் கிடைக்கிறது: பிரிஸ்கில்லாளுக்குப் போதித்தல், தலைமைத்துவம் ஆகிய ஆவிக்குரிய வரங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும்.

சமநிலைப்படுத்தும் ஆவிக்குரிய வரங்கள்

அந்தஸ்து, இனப் பின்னணி அல்லது பாலினம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மக்களைப் பதவிகளுக்கும் பணிகளுக்கும் விடுவிப்பது, அறியாமலேயே மக்களைப் பிரிக்கிறது; ஆனால் ஆவிக்குரிய வரங்களின் அடிப்படையில் அப்படிச் செய்வது அவர்களை ஒன்றுபடுத்துகிறது. முதலாவது மனித விருப்பங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது; இரண்டாவது தெய்வீகத் தெரிந்தெடுப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. எபேசியருக்கும் ரோமருக்கும் எழுதிய தம் தலைசிறந்த நிருபங்களில், யூதர்களும் புறஜாதியாரும் நடைமுறையில் ஒன்றுபட்டிருக்க வேண்டும் என்பதில் பவுல் கொண்டிருந்த உறுதியைக் கவனியுங்கள். எபேசியர் 1-3, ரோமர் 1-11 ஆகியவற்றில் அவர் ஒற்றுமைக்கான இறையியல் அடிப்படையோடு தொடங்குகிறார்; பின்பு எபேசியர் 4-6, ரோமர் 12-15 ஆகியவற்றில், அந்த ஒற்றுமையை நடைமுறையில் வாழ்வதற்குத் தேவையான தேவபக்தியை

621. ரோமர் 12:6-8
622. “if it is teaching, then let him teach” (“போதித்தல் என்றால், அவன் போதிக்கட்டும்”) என்பதுபோல ஓர் ஆண்பால் பிரதிப்பெயர்ச்சொல்கூட அங்கே இல்லை.

விவரிக்கிறார். ஆனால் ரோமர் 12:3-8, எபேசியர் 4:11-16 ஆகியவற்றில் உள்ள சமத்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் ஆவிக்குரிய வரங்களைப் பற்றிய போதனையே முன்பகுதியையும் பின்பகுதியையும் ஒன்றாக இணைக்கும் பசை என்பதைக் கவனியுங்கள். ஆவியானவர் வரங்களை – வழிநடத்துதல், போதித்தல் ஆகிய வரங்கள் உட்பட – ஒருவருடைய இனப் பின்னணியைப் பொருட்படுத்தாமல் பகிர்ந்தளிப்பதால், பல்வேறு இனப் பின்னணி கொண்ட மக்களை அவர் ஒன்றுபடுத்தும் இன்னொரு வழி இதுவே என்று பவுல் சொல்வதுபோல் தெரிகிறது. அதுபோலவே, 1 கொரிந்தியர் நிருபம் இதே பகுதிகளாக நேர்த்தியாகப் பிரிக்கப்படாவிட்டாலும், ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலும், செல்வந்தருக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையிலும் இருந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் பவுல் இறையியல் ரீதியாகக் கையாளும் விதம், ஆவியானவர் தம் இறையாண்மையின்படி (ஆகவே ஒருவருடைய சமுதாய அந்தஸ்தையோ பாலினத்தையோ பொருட்படுத்தாமல்) வரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கிறார் என்ற அவருடைய போதனையால் பலப்படுத்தப்படுவதை நாம் காண்கிறோம்.

இவை அனைத்திலும், யூதர்களுக்கும் புறஜாதியாருக்கும் இடையில் (செல்வந்தருக்கும் ஏழைகளுக்கும், அடிமைகளுக்கும் சுதந்திரருக்கும், ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலும் என்று நாம் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்) தாம் எதிர்பார்க்கும் ஒற்றுமைக்கு, அதைத் தூண்டிவிடும் மூன்று காரணங்களைப் பவுல் தருகிறார்: சமுதாயத்தின் தடைகளை உடைத்து ஒன்றுபடுத்தும் சுவிசேஷத்தைப் புரிந்துகொள்ளுதல்; தன்னிலிருந்து வேறுபட்ட மக்களை நேசிக்கவும் அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்யவும் ஒற்றுமையைக் கட்டியெழுப்பும் அர்ப்பணிப்பு; தேவன் தாம் தீர்மானிக்கும் எவருக்கும் கொடுக்கும் வரங்களை அங்கீகரித்தல். “ஆண்–பெண் போராட்டத்துக்கு” மாறாக, பாலினங்களை ஒன்றுபடுத்தும் தேவனுடைய தீர்வு இதுவே: சபையாகிய நாமும் அவரோடு சேர்ந்து “பட்சபாதமில்லாதவர்களாக” இருந்து, தேவன் தம் இறையாண்மையின்படி வரமளித்து அழைக்கும் மக்களை வழிநடத்தவும் போதிக்கவும் விடுவிக்க வேண்டும்.

வரங்களை அடக்குவதன் ஆபத்து

1 தீமோத்தேயு 2:12 எந்த ஒரு பெண்ணும் எந்த ஓர் ஆணுக்கும் போதிப்பதையோ அவனை வழிநடத்துவதையோ தடுக்கும் உலகளாவிய தடை என்று தவறாக விளக்குவதன் சோகம் என்னவென்றால், ஆவியானவர் இந்த வரங்களால் பலப்படுத்தும் பெண்களுக்கு அது ஒரு கட்டுக்கயிறாக மாறிவிடுகிறது. இந்தப் பெண்கள் தங்கள் வரங்களைச் சிறுபிள்ளைகளுக்கும் மற்ற பெண்களுக்கும் மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அவர்களிடம் சொல்வது அவர்களை அவமதிப்பது மட்டுமல்ல; அது – இதுதான் என் உண்மையான கவலை – தேவன் தனக்குக் கொடுக்கும் கிருபையின் எல்லா வழிகளும் மிகவும் தேவைப்படுகிற சபையையே இழப்புக்குள்ளாக்குகிறது.

ஆனாலும் நிரப்புக் கோட்பாட்டை நிறுவியவர்களில் ஒருவரான ஒரு பெண், ஓர் ஆண் அறையில் இருக்கும்போது தங்கள் வரத்தின்மேல் ஒரு முக்காடு போட்டுக்கொள்ளும்படி பெண்களுக்கு நடைமுறையில் ஆலோசனை கூறுகிறார்: “ஒரு ஞானமுள்ள பெண், தன் வரத்தைப் பயன்படுத்துவதால் தேவனுடைய வார்த்தைக்கும், அதனால் அவருக்கும் அவமதிப்பு உண்டாகும் அபாயம் இருக்குமானால், தன் வரத்தைக் காட்டவும் பயன்படுத்தவும் கிடைக்கும் வாய்ப்பை விட்டுவிடுவதையே விரும்புவாள்.”[623] அதுபோலவே, கெவின் டி யங் (Kevin De Young), “போதித்தல், தலைமைத்துவம் ஆகிய வரங்கள் உட்பட, பெண்களுக்கு முக்கியமான ஆவிக்குரிய வரங்கள் உண்டு” என்று ஒப்புக்கொண்ட பிறகும், இந்த வரங்களை ஆண்களிடமிருந்து விலக்கி வழியனுப்புகிறார்: “சிறுபிள்ளைகளுக்கும் மற்ற பெண்களுக்கும் போதிப்பது ஒரு பெண்ணின் வரங்களை வீணாக்குவது அல்லவே?”[624] ஆனால் மற்ற விசுவாசிகளின் பங்களிப்புகளைத் தாழ்மையோடு ஏற்றுக்கொள்வது பற்றிய பவுலின் போதனை, இப்படிப்பட்ட தீங்கான எண்ணங்களுக்கு எதிராக எச்சரிக்கிறது: “கண் கையைப் பார்த்து, ‘நீ எனக்குத் தேவையில்லை!’ என்று சொல்லக்கூடாது. தலை கால்களைப்

623. Dorothy Patterson, “Women in the Church” (2nd Edition), அதி. 6-இல் இவ்வாறு சொல்கிறார்.
624. ஆதாரம்: www.bit.ly/3k2AA4x

பார்த்து, 'நீங்கள் எனக்குத் தேவையில்லை!' என்றும் சொல்லக்கூடாது."[625]

சம்பளம் பெறும் சபை ஊழியத்தை விட்டு விலகிய, அற்புதமான வரம் பெற்ற ஒரு பெண் தலைவரோடு நான் சமீபத்தில்தான் உட்கார்ந்து காப்பி அருந்தினேன். சபையில் தன் பங்களிப்பு ஓரங்கட்டப்பட்டு, சந்தேகிக்கப்பட்டு, சில நேரங்களில் சபையிலுள்ள ஆண்களால் வாயடைக்கப்பட்ட வேதனையைப் பற்றி அவர் என்னிடம் சொல்கிறார். அதுபோலவே, எண்பது வயதுகளில் இருக்கும் இறையியலாளரும் முன்னாள் கல்விப் புல முதல்வருமான ஆலிஸ் மேத்யூஸ், தம் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியில் தம் வரங்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டதன் வேதனையைப் பற்றிச் சொல்கிறார்:

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நானும் என் கணவரும் ஐரோப்பாவில் மிஷனரிகளாகப் பணியாற்றியபோது, ஒரு காலை நான் எங்கள் கட்டிலில் உட்கார்ந்து மத்தேயு 25-ஐ வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன். தாலந்துகளின் உவமையின் முடிவுக்கு வந்தபோது, நான் அழுதுகொண்டிருப்பதை உணர்ந்தேன். நான் ஜெபித்தேன்: "ஆண்டவரே, அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் என்னை அனுமதிக்காததால் நீர் எனக்குக் கொடுத்திருப்பதை நான் பயன்படுத்தவில்லை; அதற்காக என்னிடம் கொஞ்சம் தயவு காட்டுவீரா?" வரத்தைப் பாலினம் வென்றுவிட்டது; அதைக் குறித்து எதுவும் செய்ய முடியாமல் நான் உதவியற்றவளாக உணர்ந்தேன். பல கிறிஸ்தவப் பெண்களுக்கு இது அரிதான அனுபவம் அல்ல.[626]

நிரப்புக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றும் ஒரு சபை தனிநபர்களைக் காயப்படுத்தும் அபாயத்தில் இருப்பது மட்டுமல்ல; அந்தச் சபையின் முழு ஊழியப் பணியின் பலனையும் அது தடைசெய்கிறது. என் நகரத்தில், அருகிலுள்ள ஒரு சபை பாலினத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் வரங்களின்படி ஆண்களையும் பெண்களையும் விடுவிப்பதால், அது வேகமாக வளர்ந்து ஆயிரக்கணக்கானோரைக் கொண்டதாக ஆவதைக் காணும் சிலாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அங்கே ஆண்களும் பெண்களும் வழிநடத்துகிறார்கள். பெண்களும் ஆண்களும் பிரசங்கிக்கிறார்கள்.

625. 1 கொரிந்தியர் 12:21
626. Alice Mathews, Gender Roles and the People of God, அதி. 13

ஆண்கள் மட்டுமே வழிநடத்துவதையும் பெண்கள் இந்த ஆண்களுக்கு ஆதரவாக இருப்பதையும் ஜான் பைப்பர் (John Piper), டாம் ஷ்ரைனர் (Tom Schreiner) ஆகியோர் "அழகானது" என்று காணலாம்; ஆனால் ஆண்களும் பெண்களும் ஒருவருக்கொருவர் அருகருகே நின்று வழிநடத்துவதையும் போதிப்பதையும் காண்பது இன்னும் அதிக அழகானது என்று நான் காண்கிறேன்.

கடந்த சில காலத்தில் சில முறை, பெண்களின் பங்களிப்பு அடக்கப்படுவதைக் குறித்துத் தேவ ஆவியானவர் தம்முடைய துக்கத்தில் கொஞ்சத்தை என்னோடு பகிர்ந்துகொண்டார் என்று நான் நம்புகிறேன். ஒருமுறை, நிரப்புக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றும் ஓர் இயக்கத்தின் தலைமைத்துவ மாநாட்டில், ஒரு பெண் தன் நண்பர்களை இயேசுவிடம் கொண்டுவருவது பற்றித் தான் கற்றுக்கொண்ட அனைத்தையும் 15 நிமிடங்கள் பகிர்ந்துகொண்டார். நான் ஆர்வத்தோடு குறிப்புகள் எடுத்தேன்; அவரிடமிருந்து மிகுந்த உத்வேகம் பெற்றேன். ஆனால் பின்பு, இறையியலில் மிகவும் தேர்ந்த ஓர் ஆண் நண்பர் – அவர் எந்த இறையியலையும் போதிக்கக்கூடாது என்ற வரம்பை அவள் கடைப்பிடித்திருந்தபோதிலும் – என்னிடம் இப்படிச் சொன்னார்: "ஒரு பெண் பிரசங்க மேடைக்குப் பின்னால் நிற்கும்போது எனக்கு அருவருப்பாக இருக்கிறது." அவருடைய வார்த்தைகள் என்னைத் துக்கப்படுத்தின – தேவன் அவளைப் பார்க்கிறதுபோல அவளைப் பார்க்கத் தவறியதால், அவள் மூலம் வந்த தேவனுடைய வார்த்தைகளைக்கூட அவரால் கேட்க முடியவில்லை.

ஒரே ஒரு வேதப்பகுதியின் தவறான விளக்கத்தை ஒரு சபையின்மேல் திணிப்பது, இல்லையென்றால் சுவிசேஷப் பணி, சீஷராக்குதல், மேய்ப்புப் பணி, தலைமைத்துவம், சபை நிறுவுதல் ஆகியவற்றில் ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து செய்யும் ஊழியங்களால் பயனடைந்திருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு, அளவிட முடியாத ஆவிக்குரிய அபாயத்தை ஏற்படுத்துகிறது? ஒரு தலச் சபையில், ஒவ்வொரு வரமும் மற்ற ஒவ்வொருவருக்கும் பயனளிக்கக்கூடிய விதத்தில் செயல்பட வேண்டும்; அப்பொழுதுதான் சபை "ஒவ்வொரு உறுப்பும் தன் வேலையைச் செய்கிறபடியே, அன்பில் வளர்ந்து தன்னைத்தானே கட்டியெழுப்புகிறது."[627] பரிசுத்த ஆவியானவர் பெண்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கும் வரங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதைக்

627. எபேசியர் 4:16

கட்டுப்படுத்துவதை நியாயப்படுத்த வேண்டுமானால், 1 தீமோத்தேயு 2:12-க்குத் தான் கொடுக்கும் விளக்கத்தைக் குறித்து ஒருவர் முற்றிலும் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதிகாரம் 7-இல் நான் முன்வைத்தபடி, திறந்த மனமும் உண்மையான நேர்மையும் உள்ள எவரும் அவ்வளவு உறுதியாக இருக்கக்கூடாது.

வரங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது பெண்களுக்கு மட்டுமல்ல, தேவனுக்கே ஒரு கட்டுக்கயிறு போடுகிறது. தேவ ஆவியானவர் ஒரு பெண்ணைப் பயன்படுத்தி உங்களுக்கு ஊழியம் செய்யும்போது உங்களுக்கு அருவருப்பாக இருப்பதற்குக் கோணலான ஓர் இறையியல் நியாயத்தைக் கண்டுபிடிப்பது, பரிசுத்த ஆவியானவரைத் துக்கப்படுத்துகிறது; அவர் "தமக்கு இஷ்டமான இடத்தில் வீசுகிறவர்"[628]; தமக்குப் பொருத்தமாகத் தோன்றும் எந்த வாயையும் தம் குரலாக நியமிப்பது அவருடைய வழக்கம்.[629] கார்டன் ஃபீ (Gordon Fee) சொல்கிறார்:

பரிசுத்த ஆவியானவர் பாலினங்கள் இரண்டையும் உள்ளடக்குகிறவர் என்பதே புதிய ஏற்பாட்டின் சான்று; அவர் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வரமளிக்கிறார்; இவ்வாறு சரீரத்தின் எல்லா உறுப்புகளும் ஊழியம் செய்யவும், பல்வேறு விதங்களில் மற்றவர்களுக்குத் தலைமைத்துவம் கொடுக்கவும் முழுச் சரீரத்தையும் விடுவிக்கக்கூடியவராக இருக்கிறார். ஆகவே இறுதியில் என் கவலை, "ஊழியத்தில் பெண்கள்" என்ற ஒரு செயல்திட்டம் அல்ல. மாறாக, அது ஆவியானவரின் செயல்திட்டம்; சபை தனக்கும் உலகத்துக்கும் இன்னும் பயனுள்ள விதத்தில் ஊழியம் செய்யும்படி, நம்முடைய கட்டுப்பாடுகளிலிருந்தும் அமைப்புகளிலிருந்தும் ஆவியானவரை விடுவிக்கும்படி விடுக்கப்படும் ஒரு வேண்டுகோள்.[630]

தேவன் பெண்களுக்குக் கொடுக்கும், ராஜ்யத்தை முன்னேற்றும் வரங்களை நாம் வழக்கமாக இரண்டு விதங்களில் அடக்குகிறோம்: அவற்றுக்கு ஓர் உச்சவரம்பு விதிக்கலாம்; அல்லது சமூகச் சூழ்நிலைகள் அவை முதலில் கண்டுபிடிக்கப்படுவதையே தடுக்கலாம்.

628. யோவான் 3:8
629. யாத்திராகமம் 15:20; நியாயாதிபதிகள் 2:16; 4:4; எஸ்தர் 4:14
630. ஆதாரம்: Discovering Biblical Equality, 2005, பக். 254.

பழைய துருத்திகள் புதிய திராட்சரசத்தை வீணாக்கும்போது

சபை வரலாற்றில் பெண்களின் குறிப்பிடத்தக்க ஊழியம் அவ்வப்போது வெடித்தெழுந்த காலங்கள் இருந்தபோதிலும், 1900-க்கு முந்திய சபை வரலாற்றில் பெண்கள் நீண்ட காலம் தொடர்ந்து சபைகளை வழிநடத்திய உதாரணங்கள் மிகச் சிலவே. இது ஏன்? பழைய துருத்திகள் புதிய திராட்சரசத்தைக் கெடுத்துவிடும் ஆபத்தைக் குறித்து இயேசு எச்சரித்தார். இது நடக்கும் ஒரு வழி இதுதான்: ஆவியானவர் வல்லமையாக அசைவாடி, பலவிதமான வரம் பெற்ற மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவருகிறார்; ஆனால் பின்பு நிறுவனமயமாக்கலின் சக்திகள், தேவனால் பிறப்பிக்கப்பட்டதற்குப் பதிலாக, மிகக் கடுமையாக வரையறுக்கப்பட்ட கொள்கைகளையும் நடைமுறைகளையும் நிலைநிறுத்துகின்றன. ஒருகாலத்தில் வரங்களால் நடத்தப்பட்டதற்குப் பதிலாக, பணி விவரங்களுக்கு இணங்குதல் வந்துவிடுகிறது.

உதாரணமாக, நூற்றாண்டுகளின் எழுப்புதல்களை ஆராயும்போது, அவற்றின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் புதிய திராட்சரசம் ஊற்றப்படுவதைக் காண்கிறோம் – அப்பொழுது பெண்கள் உட்பட, “அங்கீகாரம் பெறாத” பலவிதமான மக்கள், ஆவியானவரின் வல்லமையில் வழிநடத்தியும், பிரசங்கித்தும், சுவிசேஷம் அறிவித்தும், சபைகளை நிறுவியும் மேய்த்தும் திடீரெனக் களத்தில் இறங்குகிறார்கள். கடந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நடந்த பெந்தெகொஸ்தே இயக்கத்தை நினைத்துப் பாருங்கள்; அதில் திரளான பெண்கள் சுவிசேஷப் பணியிலும், பிரசங்கத்திலும், முன்னோடித் தலைமைத்துவத்திலும் ஆவியானவரால் வல்லமையாக வரமளிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் பின்பு, போதுமான காலம் கடந்தவுடன், நிறுவனமயமாக்கல் மெல்ல நுழைகிறது; சபை “தொழில்முறை” ஊழியர்கள் (தேவனுடைய வேலையின் பெரும்பகுதியைச் செய்யும் ஒரு சில உயர்ந்தோர்), பெண்களின் கீழ்நிலைப்படுத்தல் (சில நேரங்களில் தங்களைவிடக் குறைந்த வரமுள்ள ஆண்களுக்குக் கீழ்) என்ற தன் பழைய துருத்திகளுக்குத் திரும்பிவிடுகிறது. மரியா போச்சியா (Maria Boccia) Hidden History of Women Leaders of the Church என்ற கட்டுரையில், சபை வரலாற்றில்

மீண்டும் மீண்டும் வரும் இந்தத் துயரமான மாதிரியைச் சுருக்கமாகச் சொல்கிறார்: “பரிசுத்த ஆவியானவர் அருளும் வரங்களின் மூலம் தேவனே தலைவர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதாகத் தலைமைத்துவம் இருந்தபோது, பெண்களும் சேர்க்கப்பட்டார்கள். காலம் செல்லச் செல்லத் தலைமைத்துவம் நிறுவனமயமானது, உலகப்பிரகாரமான ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரம் சபைக்குள் கசிந்து நுழைந்தது, பெண்கள் விலக்கப்பட்டார்கள்.”[631]

இது இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கே செல்கிறது. நமக்குத் தெரிந்தவரை, ரோமர் 16-இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ள தலைமைக் குழுவுக்குப் பிறகு, ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்த ஒரு தலைமைக் குழு சபையில் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. பவுல் ரோமச் சபைக்குத் தன் நிருபத்தை எழுதி சில பத்தாண்டுகளுக்குள், வல்லமையான ஓர் ஆணாதிக்கப் போக்கும் நிறுவனமயமாக்கலும் சபையை இறுகச் சுற்றிக்கொண்டன. உதாரணமாக, தெர்த்துல்லியன் (Tertullian) சபையை ரோம சமுதாயத்தின் ஒரு சிறு வடிவமாக மறுகற்பனை செய்தார்; அதில் வரிசைப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் படிகள் இருந்தன; இதனால் போதகர்கள் ஆட்சியாளர்களானார்கள். வரங்களின் உயிரோட்டமான பயன்பாடு மறைந்தது; அதன் இடத்தில் குருமாருக்கும் பொது விசுவாசிகளுக்கும் இடையிலான பிளவு பிறந்தது; அதனோடு குருமாருக்கு விசேஷ உரிமைகளும், ஆண்கள் மட்டுமே குருமாராக இருக்க முடியும் என்ற அனுமானமும் வந்தன.

எந்தப் பெண்ணும் வழிநடத்தவோ பிரசங்கிக்கவோ கூடாது என்று ஒரு சபை தீர்மானிக்கும்போது, அதன் மீட்பின் ஆற்றலில் ஒரு பகுதி இரத்தம்போல வடிந்துபோகிறது. நன்றியோடு சொல்கிறேன், தேவன் தொடர்ந்து அதில் செயல்படுகிறார் (ஏனென்றால் அவருக்கு ஒருபோதும் குறைவற்ற சபை இருந்ததில்லை). ஆனால் ஒரு சபை (அல்லது சபைகளின் இயக்கம்) ஆவியானவர் அருளும் உதவியில் ஒரு பகுதியை இழக்காமல் இருக்க வேண்டுமானால், ஆளுகையின் படிநிலையில் கவனம் செலுத்தும் அல்லது தலைமைத்துவத்தையும் போதித்தலையும் பாலினத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கும் பழைய துருத்திகளை அது விட்டொழிக்கவே வேண்டும். ஆதிச் சபையும் அதற்குப் பின் வந்த எண்ணற்ற எழுப்புதல்களும் ஏதாவது சுட்டிக்காட்டுமானால், சிறந்த துருத்தி என்பது ஆவியானவர் எல்லா மக்களுக்கும் – இளைஞருக்கும்

631. ஆதாரம்: Journal of Biblical Equality, September 1990, பக். 58.

முதியோருக்கும், செல்வந்தருக்கும் ஏழைகளுக்கும், கறுப்பருக்கும் வெள்ளையருக்கும், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் – கொடுக்கும் வரங்களைக் கண்டுபிடித்துப் பயன்படுத்துவதே. இதைச் சொன்ன பிறகு, பெண்களின் வரங்களுக்கு உச்சவரம்பு விதிப்பதைவிட இன்னும் மோசமான ஒன்று இருக்கிறது. அது, அந்த வரங்களை முதலில் கண்டுகொள்ளக்கூட முடியாமல் போவதே.

சமூகச் சூழ்நிலைகள் வரங்களின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கக்கூடும்

பெண் விடுதலை இயக்கத்தின் (Women's Liberation Movement) வெற்றியை நான் கொண்டாடுகிறேன்; குறிப்பாக, கல்வியிலும் தொழிலிலும் சம வாய்ப்புகளுக்காக அவர்கள் வாதாடியதை. பரந்த வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், சமுதாயத்தின் எல்லாத் துறைகளிலும் பெண்கள் கட்டவிழ்த்து விடப்படும்போது அவர்கள் எவ்வளவு திறமையானவர்கள் என்பதை உலகம் இப்போதுதான் கண்டுபிடிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. உண்மையில், 1960-கள் வரை, இன்று லட்சக்கணக்கான பெண்கள் செய்வதைப் பெண்களால் செய்ய முடியாது என்பது ஏறக்குறைய ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது! தேவன் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கொடுத்திருக்கும் திறமைகளுக்காகவும் வரங்களுக்காகவும் வாய்ப்புகளுக்காகவும் அவருக்கே மகிமை உண்டாவதாக!

சமூகச் சூழ்நிலைகள் காரணமாக, பெண்களுக்குத் தங்கள் ஆற்றலை வெளிக்கொணரக் கல்வியோ வாய்ப்புகளோ அரிதாகவே கொடுக்கப்பட்டதால், உலக வரலாற்றில் வீணாகப்போன எல்லாத் திறமைகளையும் வரங்களையும் குறித்து நாம் சற்று நின்று சிந்திக்க இது நம்மைத் தூண்ட வேண்டும். இது சபையின் வரலாற்றுக்கும் பொருந்தும் – எத்தனை அப்போஸ்தலர்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் போதிப்பவர்களும் வெளிச்சத்தையே காணாமல் போனார்கள்? தேவன் தம் சபைக்குக் கொடுத்த நல்ல வரங்களில் எத்தனை திறக்கப்படவே இல்லை? வருத்தமான விஷயம் என்னவென்றால், இவ்வளவு அதிகமாக இழந்தவை கடந்த காலச் சபைகள் மட்டுமல்ல. பாலினத்தால் கட்டுப்படுத்தும் இறையியலைக் கொண்ட இன்றைய சபைகளும்தான்; அந்த இறையியல், தங்கள் நடுவிலுள்ள வரம் பெற்ற பெண்களைக்

காணாதபடி அவர்களைக் குருடாக்குகிறது; அல்லது இந்த வரங்கள் கண்டுகொள்ளப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டாலும், ஆண்கள் இல்லாத அறைகளுக்குள் மட்டுமே அவற்றை அடைத்து வைக்கிறது.

நான் ஒரு சமத்துவக் கலாச்சாரத்தில் வாழ்வதற்காகத் தேவனுக்கு நன்றி சொல்கிறேன்; அங்கே சமூகச் சூழ்நிலைகள், தேவன் என் மகளுக்கு எந்தத் தொழில்முறைப் பங்களிப்பைச் செய்ய வரமளித்திருக்கிறாரோ அதைச் சமுதாயத்தில் அவள் செய்ய அதிக வாய்ப்பளிக்கின்றன. சபையில் அவளுடைய ஊழியத்துக்கும் இதுவே உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் உள்ளன்போடு நம்புகிறேன்.

ஆனாலும், படிநிலையை ஆதரிக்கும் அறிஞர்கள் வழக்கமாக எழுப்பும் ஓர் ஆட்சேபனைக்கு நான் இன்னும் பதில் சொல்லவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்: சபைத் தலைமைத்துவம் பாலினத்தின் அடிப்படையில் அமையக்கூடாது என்றால், ஒரு போதகர் “தன் மனைவிக்கு உண்மையுள்ளவனாக” இருக்க வேண்டும் என்று 1 தீமோத்தேயு 3:2 ஏன் சொல்கிறது? இந்தக் கேள்வி, அந்த வசனத்தை மட்டுமல்ல, தன்னுடைய சொந்த விளக்கமுறையையும் கவனமாகப் பார்க்க ஒருவரை வழிநடத்துகிறது.

ரோமர் எதிர் 1 தீமோத்தேயு – பொது நெறி எதிர் திருத்தம்

அந்த வார்த்தைகள் வரும் வேதப்பகுதி இதுதான்:

கண்காணியாக இருக்க விரும்புகிற எவரும் மேன்மையான ஒரு பணியை விரும்புகிறார். ஆகையால் கண்காணியானவன் குற்றஞ்சாட்டப்படாதவனும், **தன் மனைவிக்கு உண்மையுள்ளவனும்**, மிதமானவனும், தன்னடக்கமுள்ளவனும், மதிப்புக்குரியவனும், அந்நியரை உபசரிக்கிறவனும், போதிக்கத் திறமையுள்ளவனும், மதுபானப்பிரியனல்லாதவனும், கொடூரமில்லாமல் சாந்தமுள்ளவனும், சண்டைபண்ணாதவனும், பண ஆசையில்லாதவனுமாயிருக்க வேண்டும். அவன் தன் சொந்தக் குடும்பத்தை நன்றாக நடத்தி, தன் பிள்ளைகள் தனக்குப் பணிந்து நடக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்; அதை முழு மரியாதைக்குத் தகுந்த விதத்தில் செய்ய வேண்டும். (ஒருவன் தன் சொந்தக் குடும்பத்தை [சொல்லர்த்தமாக, “வீட்டை”] நடத்த அறியாதிருந்தால், தேவனுடைய சபையை எப்படி

விசாரிப்பான்?) அவன் இறுமாப்படைந்து பிசாசு அடைந்த அதே ஆக்கினைக்குள் விழாதபடிக்கு, நூதன சீஷனாயிருக்கக்கூடாது. அவன் நிந்தனையிலும் பிசாசின் கண்ணியிலும் விழாதபடிக்கு, புறம்பானவர்களிடத்திலும் நற்பெயர் பெற்றவனாயிருக்க வேண்டும்.[632]

கிரேத்தா தீவில் தீத்து செய்த அப்போஸ்தல ஊழியத்தில் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மூப்பர்களுக்கான தகுதிகளின் பட்டியலை இந்தப் பகுதி ஏறக்குறைய ஒத்திருக்கிறது.[633] இரண்டுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு என்னவென்றால், தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதிய பகுதி அதன்பின் உதவிக்காரர்களுக்கான இதேபோன்ற, ஆனால் சுருக்கமான ஒரு தகுதிப் பட்டியலைச் சேர்க்கிறது.[634] மூன்று பகுதிகளும் – மூப்பர்களைப் பற்றிய தீத்துவின் பகுதியும், மூப்பர்களையும் உதவிக்காரர்களையும் பற்றிய தீமோத்தேயுவின் இரண்டு பகுதிகளும் – "தன் மனைவிக்கு உண்மையுள்ளவன்" என்ற சொற்றொடரை ஒரு தகுதியாகச் சேர்த்திருக்கின்றன.

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால், இது ரோமர் 12, 16 ஆகியவற்றோடு மோதுவதாகத் தெரிகிறது; அங்கே ஆணாக இருப்பதோ திருமண நிலையோ அல்ல, வரமும் அழைப்புமே ஒரே அளவுகோல். ஆகவே நாம் கேட்கிறோம்: "ரோமர் 12, 16 ஆகியவற்றை 1 தீமோத்தேயு 3-இன் வெளிச்சத்தில் விளக்க வேண்டுமா, அல்லது அதற்கு நேர்மாறாகவா?"

நான் என் பிள்ளைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி, அதில் அவன்மேல் எனக்குள்ள அன்பையும் அவனுடைய வாழ்க்கைக்கான என் சிறந்த ஞானத்தையும் பகிர்ந்துகொண்டு, பின்பு இன்னொரு கடிதத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையை அவன் மோசமாகக் கையாண்ட விதத்தைக் குறித்த என் கவலையைப் பகிர்ந்து, அதை அவன் எப்படிச் சரிசெய்ய வேண்டும் என்று ஆலோசனை சொன்னால், ஆண்டுகள் செல்லச் செல்ல, முந்திய நேர்மறையான கடிதமே பிந்திய திருத்தும் கடிதத்துக்குச் சட்டகமாக இருக்க என் பிள்ளை இடம் கொடுப்பான் என்று நம்புவேன். அதுபோலவே, ரோமர் 12, 16 ஆகியவை 1 தீமோத்தேயு 3-க்குச் சட்டகமாக இருக்க நாம் இடம் கொடுக்க வேண்டும். அதிகாரம் 7-இல் நான் காட்டியபடி, 1 தீமோத்தேயு நிருபம் முழுவதும் பெரும்பாலும் திருத்தும் தொனியில் இருக்கிறது; கள்ளப் போதகர்களால் சேதமடைந்திருந்த ஒரு

632. 2 தீமோத்தேயு 3:1-7
633. தீத்து 1:6-9
634. 1 தீமோத்தேயு 3:8-12

சபையைச் சீர்ப்படுத்த அது முயல்கிறது. அதன் பகுதிகளில் காலத்தைக் கடந்த ஞானம் இருந்தாலும், முற்றிலும் வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளை எதிர்கொள்ளக்கூடிய இன்றைய சபைகள் அந்தச் சத்தியங்களைக் கவனமாகத் தோண்டி எடுக்க வேண்டும்.

என் உவமைக்குத் திரும்புவோம்: முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இருக்கும் என் மகள், தன் வாழ்க்கையிலுள்ள குழப்பத்தை எப்படிச் சரிசெய்வது என்று அவளுடைய சகோதரனுக்கு நான் எழுதிய கடிதத்தை வாசித்தால், அந்தக் கடிதத்தில் நான் சொன்ன எல்லாவற்றையும் அவள் சிந்திக்காமல் தன் வாழ்க்கையில் பொருத்தமாட்டாள் என்று நம்புவேன். இந்த உவமையைப் பொருத்திப் பார்த்தால், ரோமர் நிருபம், என் ஐந்து பிள்ளைகளுக்கும் அவர்களுடைய சூழ்நிலை எதுவானாலும் நான் எழுதும் ஒரு சுற்றுக் கடிதத்தைப் போன்றது. யூதர்–புறஜாதியார் ஒருங்கிணைப்பு என்ற தனித்துவமான ஒரு சூழ்நிலையை அது கையாண்டாலும், அது முதன்மையாகத் திருத்தும் தன்மையுடையது அல்ல – மாறாக, தாம் சொல்லும் ஏறக்குறைய எல்லாவற்றையும் எந்த இடத்திலுமுள்ள எந்தச் சபைக்கும் நேரடியாகப் பொருத்தக்கூடிய விதத்தில் பவுல் போதிக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் அந்தச் சபைக்கு இதுவரை போனதுகூட இல்லை; ஆகவே அவர் பெரும்பாலும் எந்தவொரு பொதுவான சபைக்கும் எழுதுவதுபோலவே எழுதுகிறார்.

மாறாக, 1 தீமோத்தேயு நிருபம், தீத்துவுக்கு எழுதிய நிருபத்தைப் போலவே, முக்கியமாக ஒரு தனிநபருக்கு எழுதப்பட்டது. ஒரு குறிப்பிட்ட சபைக்கு அதன் உள்ளடக்கம் தெரிந்திருக்கலாம்; ஆனாலும் மிகக் குறிப்பிட்ட சவால்களைச் சமாளித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு குறிப்பிட்ட தலைவருக்கு அது எழுதப்பட்டது என்ற உண்மையின் பொருள், அதன் உள்ளடக்கத்தை எல்லாச் சபைகளுக்கும் பொருத்துவதில் கூடுதல் கவனம் எடுக்க வேண்டும் என்பதே.

இறுதியாக, தெளிவான வேதப்பகுதிகளைக் கொண்டே தெளிவு குறைந்த பகுதிகளை விளக்க வேண்டும் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். 1 தீமோத்தேயு 3 முதல் வாசிப்பில் போதுமான அளவு எளிமையாகத் தோன்றினாலும், கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்த்தால், வேதாகமத்தின் வேறு பல பகுதிகள் தெளிவாகப் போதிப்பதற்கு அது முரண்படுவதுபோல் தோன்றுவது தெரியவருகிறது. விரைவில்

உதாரணங்களைத் தருவேன். வேதவாக்கியமே வேதவாக்கியத்தை விளக்குவதால், தெளிவான பகுதிகள் தெளிவு குறைந்த பகுதிகள்மேல் வெளிச்சம் வீச வேண்டியவை என்பதால், 1 தீமோத்தேயு 3-இலிருந்து எல்லா இடங்களுக்கும் பொருந்தும் சத்தியத்தை வெளிக்கொணர நாம் செய்யும் முயற்சி ரோமர் 12, 16 ஆகியவற்றால் வழிநடத்தப்பட வேண்டும்.[635]

1 தீமோத்தேயு 3, தீத்து 1 ஆகியவற்றை வாசிக்க இரண்டு வழிகள்

பாலினம், சபைத் தலைமைத்துவம் ஆகியவற்றைக் குறித்து 1 தீமோத்தேயு 3-ஐ (தீத்து 1-ஐயும்) விளக்க இரண்டு வழிகள் உண்டு. முதல் வழி, எபேசுச் (கிரேத்தாச்) சபைகளிலுள்ள மூப்பர்கள் ஆண்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும், ஆகவே எல்லா இடங்களிலுமுள்ள எல்லாச் சபைகளிலும் அப்படியே இருக்க வேண்டும் என்றும் பவுல் கட்டளையிடுவதாக அதை வாசிப்பது. இரண்டாம் வழி, அந்தக் கிரேக்க-ரோமச் சபைகளில் மிகவும் சாத்தியமான, ஒருவேளை மிகவும் பொருத்தமான மூப்பர் ஒரு paterfamilias, அதாவது வீட்டாரை வழிநடத்தும் ஓர் ஆணாக இருப்பார் என்று பவுல் அனுமானிப்பதாக – விதிவிலக்குகள் சாத்தியமானாலும் – அதை வாசிப்பது.[636]

இரண்டாம் வழியே அதை வாசிக்கச் சிறந்த வழி என்று நான் முன்வைக்கிறேன். என். டி. ரைட் (N.T. Wright) சொல்வதுபோல: “பவுல்

635. நான் சொல்லாததை நான் சொல்வதாகத் தயவுசெய்து எடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள். எந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதியையும் விளக்க வேதவாக்கியங்களின் முழுத் தொகுப்பும் நமக்குத் தேவை; ஆனாலும், திருத்தும் நிருபமாகிய 1 தீமோத்தேயுவை, பொது நெறி வழங்கும் நிருபமாகிய ரோமரின் கண்ணாடி வழியாக வாசிப்பது, அதற்கு நேர்மாறாக வாசிப்பதைவிடச் சிறந்ததாக இருக்கலாம்.

636. என் புத்தகத்தை எழுதி முடித்த பிறகு, Andrew Bartlett எழுதிய “Men and Women in Christ” என்ற புத்தகத்தை வாசித்து, அதன் 315–327 பக்கங்களில் மூன்றாவது ஒரு வழியைக் கண்டேன்: பவுல் வேண்டுமென்றே பொதுவான, ஆகவே இரு பாலினங்களையும் உள்ளடக்கும் மொழியைப் பயன்படுத்துகிறார்; ஆகவே கண்காணிகள் ஆண்களாக இருப்பார்கள் என்றுகூட அவர் அனுமானிக்கவில்லை. 11-ஆம் வசனத்திலுள்ள புதிரான “பெண்கள்” பற்றிய குறிப்பு இல்லாதிருந்தால் (பின்னிணைப்பு 5-இல் அதைப் புரிந்துகொள்ள முயல்கிறேன்), நான் அவருடைய கருத்துக்கே மாறிவிடுவேன். இப்போதைய நிலையில், இரண்டாம் வழிக்கும் மூன்றாம் வழிக்கும் இடையில் வேலிமேல் உட்கார்ந்திருக்கிறேன். எந்த வழியில் எடுத்துக்கொண்டாலும், அந்தப் பகுதி மேய்ப்புப் பணியிலிருந்து பெண்களை விலக்குவதாக வாசிக்கப்படக்கூடாது.

[கண்காணியை] ஓர் ஆணாகக் குறிப்பிட்டாலும் ... அதற்குக் காரணம், கிரேக்க இலக்கணம் வழக்கமாக இரு பாலினங்களையும் சேர்த்தே குறிப்பிடுகிறது; மேலும் சபையின் ஆரம்ப நாட்களில் பெரும்பாலான சமூகங்களின் தலைவர்கள் ஒருவேளை ஆண்களாக இருந்தார்கள். இந்தக் குறிப்பிட்ட ஊழியத்திலிருந்தும் அழைப்பிலிருந்தும் பெண்களை அது தடுப்பதாக நான் பார்க்கவில்லை."[637]

"கிரேக்க இலக்கணம் வழக்கமாக இரு பாலினங்களையும் குறிப்பிடுகிறது" என்று சொல்லும்போது ரைட் சரியாகவே சொல்கிறார். நம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளுக்கு மாறாக, பவுல் பயன்படுத்தும் வார்த்தைகள் முதன்மையாக இரு பாலினங்களையும் உள்ளடக்குகின்றன. மூலக் கிரேக்கில், "கண்காணியாக இருக்க விரும்புகிற எவரும்"[638] என்பதில் "எவரும்" என்பதற்குப் பவுல் பயன்படுத்தும் வார்த்தை (tis) இரு பாலினங்களையும் உள்ளடக்குகிறது. ஆனால் இன்னும் முக்கியமாக, 1 தீமோத்தேயு 3-இலும் தீத்துவிலும் உள்ள பட்டியல்கள் இரண்டிலும் ஆண்பால் பிரதிப்பெயர்ச்சொற்கள் எதுவுமே இல்லை. 1 தீமோத்தேயுவில் கண்காணிகளைப் பற்றிய பட்டியலின் நம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளோடு அதை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள் – "his ... He ... his ... his ... him ...he ... his ... he ... He ... he ... He ... he ..." ("அவனுடைய ... அவன் ... அவனுடைய ... அவனுடைய ... அவனை ... அவன் ..."); மூல வாசகர்கள் காணாத விதத்தில், ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு வரியிலும் ஓர் ஆணைக் கற்பனை செய்யும்படி அவை நம்மைத் தவறாக வழிநடத்துகின்றன.

"ஒருவர் தன் மனைவிக்கு உண்மையுள்ளவராக இருத்தல்" (சொல்லர்த்தமாக "ஒரு மனைவியின் கணவன்") என்ற சொற்றொடர் மட்டுமே, மேலோட்டமாக வாசிக்கும்போது, அந்தப் பட்டியலில் ஆணாக இருப்பதைக் குறிக்கும் ஒரே பகுதி என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும்போது, இரு பாலினங்களையும் உள்ளடக்கும் இந்தச் சாத்தியம் இன்னும் பலப்படுகிறது. ஆனாலும் உண்மையில், இந்தச் சூழலில், ஆணோ பெண்ணோ, பொதுவாக எந்த ஒரு நபருக்கும் பயன்படுத்தப்படும் சொற்றொடரே அது. உண்மைதான், பெண்களிடம் மட்டுமே

637. Tom Wright, Paul for Everyone: The Pastoral Letters, பக். 29

638. "எவரும்" அல்லது "யாராவது" (tis) என்ற அதே வார்த்தை 5-ஆம் வசனத்திலும், தீத்து 1:6-இலும் மீண்டும் வருகிறது. அதன் பொருள் "எந்த ஆணும்" அல்ல, "எந்த நபரும்" – உதாரணமாக, இயேசு சொல்கிறார்: "யாராவது (tis) என்னைப் பின்பற்ற விரும்பினால், அவர்கள் தங்கள் சிலுவையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்." (மத்தேயு 16:24)

பேசப்படுமானால், பவுல் “ஒரு கணவனின் மனைவி” என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துவார் (1 தீமோத்தேயு 5:9-இல் செய்வதுபோல). ஆனாலும் பழங்கால ஆண்மையப்படுத்தப்பட்ட கிரேக்க எழுத்தாளர் எவரையும் போலவே, ஒரு குழுவில் இரு பாலினத்தாரும் சேர்ந்திருக்கும்போது பவுலும் ஒரு சொற்றொடரின் ஆண்பால் வடிவத்தையே பயன்படுத்தியதால், இங்கேயும் அப்படியே இருந்திருக்கக்கூடும் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். “பிறனுடைய மனைவியை” இச்சிக்கக்கூடாது என்று ஆண்மையப்படுத்தி எழுதப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்தை இயேசு மேற்கோள் காட்டும்போது அவரும் இதைப் போன்ற ஒன்றைச் செய்கிறார்[639] – பிறனுடைய கணவனை இச்சிக்கக்கூடாத மனைவிகளுக்கும் அந்தக் கட்டளை பொருந்துகிறது.

“ஒருவர் தன் மனைவிக்கு உண்மையுள்ளவராக இருத்தல்” என்பதன் நோக்கம் ஆணாக இருப்பது இல்லையென்றால், அதன் நோக்கம் என்ன? அந்தச் சொற்றொடரின் பொருள் திருமணத்திலும் பாலுறவிலும் ஒரே துணைக்கு உரியவராக இருத்தல். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வாழ்க்கைத்துணை உள்ளவர்களையும், தங்கள் வாழ்க்கைத்துணைக்குப் பாலுறவில் உண்மையற்றவர்களையும் அது விலக்குகிறது.[640] ஷ்ரைனர் (Schreiner) போன்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களும் (மற்றவர்களும்) இந்தச் சாத்தியத்தை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்: “1 தீமோத்தேயு 3:1-7, தீத்து 1:6-9 ஆகியவற்றிலுள்ள மூப்பர்களுக்கான தகுதிகள், அவர்கள் ஒரு மனைவியின் கணவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற கூற்று உட்பட,

639. மாற்கு 10:12

640. “ஒரு மனைவியின் கணவன்” என்பது அதன் பகுதிகளின் கூட்டுத்தொகையாகவே புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு மரபுத்தொடர். அதுபோலவே, ஆங்கிலத்தில் “mailman” (தபால்காரர்), “chairman” (தலைவர்) போன்ற “man” என்ற சொல்லைக் கொண்ட பட்டப்பெயர்கள் இருந்திருக்கின்றன; அவை குறிக்கப்படுபவர் ஆண் என்று காட்டவில்லை; மாறாக, ஆண்பாலே இயல்பான பாலினமாகக் கருதப்பட்டது என்பதையே காட்டின. Philip Payne, Man and Woman, One in Christ, அதி. 24-இலுள்ள விவாதத்தைக் காண்க.

தாமாகவே பெண்கள் மூப்பர்களாகப் பணியாற்றுவதை அவசியமாகத் தடுப்பதில்லை."[641]

ஆனால் (அதற்குக் கணிசமான காரணம் எதுவும் இல்லாவிட்டாலும்) இந்தப் பட்டியலில் பவுல் குறிப்பாக ஆண்களை மட்டுமே குறிப்பிட்டார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்படியிருந்தாலும், அந்தச் சூழலில் மூப்பர்கள் ஒருவேளை ஆண்களாக இருப்பார்கள் என்று பவுல் அதிகபட்சம் அனுமானிக்கிறார், ஆனால் இதை எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லாச் சபைகளுக்கும் பொருந்தும் மாற்ற முடியாத விதியாக அவசியம் ஆக்கவில்லை என்று முடிவுசெய்ய நமக்கு நல்ல காரணம் இன்னும் உண்டு.

இது புதுமையான ஒரு சிந்தனை அல்ல. போதகர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது 1 தீமோத்தேயு 3-ஐப் பொருத்துவதாகக் கூறிய "மூப்பர்களால் நடத்தப்படும்" சபைகளில் நான் பல பத்தாண்டுகளாகப் பணியாற்றியிருக்கிறேன். ஆனாலும் சபைத் தலைவர்களாகிய எங்களில் ஒருவர்கூட, சூழ்நிலையைச் சார்ந்த பவுலின் தகுதிகளை, யார் வழிநடத்தலாம் என்பது பற்றிய கண்டிப்பான சட்டமாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. குணத்தோடு தொடர்புடைய பண்புகள் ("சாந்தமுள்ளவன், சண்டைபண்ணாதவன், பண ஆசையில்லாதவன்"), உறவுகளில் வழிநடத்தும் திறமையோடு தொடர்புடையவை ("நடத்தத் தெரிந்தவன்"), உபதேச அறிவோடு தொடர்புடையவை ("போதிக்கத் திறமையுள்ளவன்") ஆகியவை எல்லா இடங்களுக்கும் பொருந்துபவை என்று நாங்கள் அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டோம். ஆனால், 4, 5 வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள, சூழ்நிலையை அதிகம் சார்ந்த காரணிகள் அப்படிப்பட்டவை அல்ல. உண்மையில், அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு கட்டளையாக எடுத்துக்கொண்டால், வயதானவர்களை ("மூப்பர்" என்ற வார்த்தையே வயதில் மூத்தவர் என்பதைக் குறிக்கிறது), திருமணமானவர்களை, ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துவுக்கு ஆர்வத்தோடு ஊழியம் செய்து தங்கள் பெற்றோரின் ஒவ்வொரு கட்டளைக்கும் பணிகிற, வளர்ந்த இரண்டு அல்லது அதற்கு

641. ஆதாரம்: www. bit.ly/31ls4qR பக். 36. அதுபோலவே, ஆண்கள் மட்டுமே தலைமைத்துவத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று வாதிடும் Douglas Moo-வும் இவ்வாறு சொல்கிறார்: "அந்தச் சொற்றொடர் [ஒரு-மனைவியின்-கணவன்] பெண்களைத் தெளிவாக விலக்குகிறது என்று வாதிடுவது மிகையாகும்." (The Interpretation of 1 Timothy 2: 11-15: A Rejoinder.) Craig Blomberg-உம் அப்படியே சொல்கிறார்: "1 தீமோத்தேயு 3:1-7, தீத்து 1:5-9 ஆகியவை அவ்வளவாகத் தொடர்புடையவை அல்ல." (Two Views on Women in Ministry, அதி. 1).

மேற்பட்ட பிள்ளைகளை உடையவர்களை மட்டுமே சபைகள் நியமிக்க முடியும் என்று அது கட்டுப்படுத்திவிடும். வயதானவர்களாக இல்லாத, திருமணமானவர்களாக இல்லாத, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகள் இல்லாத, நல்லொழுக்கமுள்ள அல்லது விசுவாசிகளான பிள்ளைகள் இல்லாத, சொந்த வீட்டார் (பொதுவாக அடிமைகளோடும் உறவினரோடும் குடியிருப்போரோடும்) இல்லாத, இந்த வாதத்தின் நீட்சியாக, ஆணாகவும் இல்லாத போதகர்களை நியமிக்கும் சாத்தியத்தைப் பவுல் எல்லா இடங்களுக்கும் தடை செய்கிறார் என்பது நிச்சயமாக இல்லையல்லவா?

இயேசுவும் தீமோத்தேயுவும் பவுலும் – மூவரும் திருமணமாகாதவர்கள் – ஒரு சபையின் மூத்த தலைமைக் குழுவில் இருக்க அனுமதிக்கப்படக்கூடாது என்று பவுல் நினைக்கிறார் என்று நாம் உண்மையில் நம்ப வேண்டுமா? கொஞ்சம் பொது அறிவைப் பயன்படுத்தினால், இந்தப் பட்டியலில் நாம் காண்பது, அந்தக் காலத்தில் எபேசுச் சபைக்கு மிகவும் சாத்தியமான மற்றும்/அல்லது பொருத்தமான மூப்பர்கள் யார் என்பது பற்றிய பவுலின் அனுமானம்தான் என்பதை நாம் உணர்கிறோம் – இனிவரும் எல்லாக் காலத்துக்கும் சபைகளை வழிநடத்தக்கூடியவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பது பற்றிய அவருடைய உலகளாவிய கட்டளை அல்ல.

நான் சொன்னதுபோல, 1 தீமோத்தேயு 3, தீத்து 1 ஆகியவற்றிலுள்ள குணப் பண்புகள் மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க நமக்கு உதவும் முக்கியமான வேதாகமப் பகுதிகள்; ஆனால் குணப் பண்புகளின் இந்தப் பட்டியல்கூடச் சூழ்நிலையால் வடிவமைக்கப்பட்டதே: நாம் இப்படிக் கேட்கலாம்: இந்தப் பட்டியல் ஏன் உள்ளான பண்புகளில் அல்ல, வெளிப்புறப் பண்புகளில் – நீதியாகத் தோன்றுவதில் – இவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறது? தேவன்மேலும் மக்கள்மேலும் ஒருவருக்குள்ள அன்போடு தொடர்புடைய ஒரு பண்புகூட ஏன் குறிப்பிடப்படவில்லை? “நூதன சீஷனாயிருக்கக்கூடாது” (வ.6) என்பதைத் தவிர, பட்டியலிலுள்ள ஒவ்வொரு பண்பும் கிரேக்க-ரோம உலகில் கிறிஸ்தவரல்லாத ஒரு பொது அதிகாரியிடமும் எதிர்பார்க்கப்படும் அளவுக்கு, அக்காலக் கிரேக்க இலக்கியத்தில் இந்தப் பட்டியலுக்கு ஏன் இவ்வளவு வியப்பூட்டும் இணைகள் இருக்கின்றன? இந்தப் பண்புகளைக் காட்டத்

தவறுவது ஏன் “நிந்தனைக்கு” (வ.7) வழிவகுக்கும்?[642] மூப்பர்களை நியமித்தபோது பவுல் தம்முடைய சொந்த அறிவுரைகள் எல்லாவற்றையும் ஏன் பின்பற்றவில்லை – உதாரணமாக, புதிய கிறிஸ்தவர்களை மூப்பர்களாக நியமிக்கக்கூடாது (வ.6) என்று இங்கே அவர் சொன்னாலும், அவரும் பர்னபாவும் சில நேரங்களில் புதிதாக மனந்திரும்பியவர்களின் கூட்டத்திலிருந்தே மூப்பர்களை நியமித்தார்களே?[643]

ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் பதில் இதுவாகத் தோன்றுகிறது: சபையின் நற்பெயரைச் சின்னாபின்னமாக்கிய கள்ளப் போதகர்களாலும் விழுந்துபோன தலைவர்களாலும் எபேசுச் சபை ஏற்கெனவே நிந்தனையை அனுபவித்திருந்தது. இந்தப் பட்டியலின் பின்னணியில் பவுலை உந்தித் தள்ளும் கவலை இதுதான்: சபை தன் தலைவர்களின் நம்பகத்தன்மையின் மூலம், தன் சூழலில் தன் சொந்த நம்பகத்தன்மையையும் சாட்சியையும் மீண்டும் பெற வேண்டும்.[644] அந்தக் கலாச்சாரத்தில், வயதானவர்களால் வழிநடத்தப்படும் ஒரு சபை, இளைஞர்களால் வழிநடத்தப்படும் சபையைவிடச் சிறந்த செய்தியை அனுப்பும் – மேலும், ஆணாக இருத்தல், திருமணமாகியிருத்தல், தன் வீட்டாரில் கீழ்ப்படிகிற உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருத்தல் ஆகிய அனைத்தும் அக்காலத்தில் உருவாகிக்கொண்டிருந்த எந்த அமைப்பின் தலைவர்களிடமும் விரும்பப்பட்ட, கண்ணுக்குத் தெரியும் பண்புகளாக இருந்தன. ஆனால் சூழ்நிலையைச் சார்ந்த இந்தக் காரணிகள் எல்லாம் மற்ற கலாச்சாரங்களிலும் சூழல்களிலும் எப்போதும் அப்படியே இருக்கும் என்று நாம் அனுமானிக்கக்கூடாது. உண்மையில், நம்முடைய

642. கலாச்சாரத்தில் நம்பகத்தன்மை குறித்த பவுலின் அக்கறை, தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதிய அவருடைய முழு நிருபத்தையும் இயக்கும் ஒரு முக்கியக் காரணி. சபைத் தலைவர்கள் “நிந்தனையில் விழாதபடிக்கு, புறம்பானவர்களிடத்தில் நற்பெயர் பெற்றவர்களாக” இருக்க வேண்டும் என்று பவுல் விரும்புகிறார். அதுபோலவே, 1 தீமோத்தேயு 2:10,15; 3:4,8,11; 5:10; 6:1 ஆகியவை சபையின் வெளிப்புற நற்பெயர் குறித்த பரவலான அக்கறையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

643. அப்போஸ்தலர் 14:8-23

644. William Mounce தம்முடைய 1-2 Timothy and Titus விளக்கவுரையில் இதைக் காட்டுகிறார்: 1 தீமோத்தேயு 3, தீத்து 1 ஆகியவற்றின் பட்டியல்களை ஒன்றுசேர்த்து, இந்த இரண்டு நிருபங்களிலிருந்து பவுலின் எதிராளிகளைப் பற்றியும் கள்ளப் போதகர்களைப் பற்றியும், அவர்கள் சபையின்மேல் ஏற்படுத்திய விளைவுகளைப் பற்றியும் நமக்குத் தெரிந்தவற்றின் பட்டியலைத் தயாரித்தால், பவுலின் பட்டியல்களிலுள்ள ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு விவரிப்புக்கும் எதிராளிகளிடம் சமமான ஓர் எதிர்மாறு உண்டு. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், சபை(களை)ப் பாழாக்கிய எதிராளிகளைப் போல் சற்றும் இல்லாத தலைவர்களைத் தேடும்படி பவுல் தீமோத்தேயுவையும் தீத்துவையும் வற்புறுத்துகிறார்.

சொந்தக் கலாச்சாரத்தில், பிள்ளைகள் இல்லாத, திருமணமாகாத, வயதில் இளைய அல்லது பெண் தலைவர்கள் சபையின் நம்பகத்தன்மையைக் குலைப்பதில்லை. நான் புதிதாகத் திருமணமான, “மூப்பர் தன்மை” மிகக் குறைவாக இருந்த (அப்போது எனக்கு இருபதுகளில்தான் வயது), பிள்ளைகளும் இல்லாத ஓர் ஆணாக இருந்தபோது போதகரானேன்; என்னை நியமித்தவர்கள் தாங்கள் வேதாகமப் போதனையை மீறுவதாக நினைக்கவில்லை; என் ஆவிக்குரிய தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்ட சபை மக்களும் அப்படி நினைக்கவில்லை.

1 தீமோத்தேயுவைச் சரியாக வாசிப்பது பற்றி நாம் ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமானால், அதன் அறிவுரைகளில் பல எவ்வளவு சூழ்நிலையைச் சார்ந்தவை என்பதைத்தான். அதில் உள்ள எல்லாமே உலகளாவிய சட்டம் அல்ல. உதாரணமாக, “விதவைகளின் பட்டியலை” வைத்திருந்த ஒரு சபையில் நான் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை; ஆனாலும் 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட (59 அல்லது அதற்குக் குறைவானவர்கள் அல்ல) விதவைகள் மட்டுமே (மனைவியை இழந்த ஆண்கள் அல்ல) சபையிடமிருந்து பண உதவி பெற வேண்டும் என்று 1 தீமோத்தேயு 5:3-9 சொல்கிறது. ஆனாலும் பல சபைகள், 60 வயதுக்குக் குறைவான, மனைவியை இழந்த ஆண்களுக்கும் உதவ மனமுள்ளவையாக இருக்கின்றன! 1 தீமோத்தேயு 5-இலுள்ள “தெளிவான போதனையை” அவர்கள் ஏன் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்று கேட்டால், எபேசுச் சூழ்நிலையிலிருந்து வேறுபட்ட தங்கள் சூழ்நிலையில் அப்படிச் செய்வதே சரி என்று அவர்கள் சரியாகவே பதில் சொல்கிறார்கள். அதுபோலவே, 1 தீமோத்தேயு 3-இன் “தெளிவான போதனை” இருந்தபோதிலும், இன்று ஒரு சபை தன் மூத்த தலைமைக் குழுவில் வரம் பெற்ற, தேவபக்தியுள்ள, திருமணமாகாத ஓர் ஆணையோ திருமணமான ஒரு பெண்ணையோ ஏன் சேர்க்கலாம் என்று கேட்டால், காயமடைந்திருந்த எபேசுச் சபையின் சூழ்நிலையிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்ட தங்கள் சூழ்நிலையில் அப்படிச் செய்வதே சரி என்று அவர்கள் சரியாகவே பதில் சொல்கிறார்கள்.

“அவளால் செய்ய முடியாதது ஏதாவது உண்டா?”

எல்லாத் திறன்களும் நிறைந்த ஒரு நபராகவும் அனுபவமுள்ள ஒரு தொழில்முறைப் பணியாளராகவும் என் மனைவி காட்டும் குறிப்பிடத்தக்க திறமையைக் கண்டு நான் அடிக்கடி வியக்கிறேன்; அப்போது இந்தக் கேள்வியை எனக்குள் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் மேய்ப்புப் பணி என்று வரும்போது, தேவபக்தியுள்ள, பொருத்தமான வரம் பெற்ற பெண்களைக் குறித்தும் இந்தக் கேள்வி கேட்கப்படத் தகுந்தது.

மூப்பர்களுக்கு அல்லது போதகர்களுக்குத் தேவையான பண்புகளையும் பணிகளையும் புதிய ஏற்பாடு விவரமாகச் சொல்கிறது. இந்த விவரங்களை ஆராயும்போது என்னைக் கவர்வது என்னவென்றால், அவை ஒவ்வொன்றும் பெண்களுக்கும் எட்டக்கூடியவையே.

1 தீமோத்தேயு 3-இலுள்ள (தீத்து 1-இலும் எதிரொலிக்கும்) குணத் தகுதிகளின் பட்டியலிலிருந்து தொடங்குவோம். “ஒரு மனைவியின் கணவன்” என்ற சொல்லைத் தவிர (அதைத் “திருமணத்திலும் பாலுறவிலும் ஒரே துணைக்கு உரியவர்” என்று பொதுவாக வாசிக்க வேண்டும் என்று நான் முன்பு வாதிட்டேன்), ஆண்களுக்கு மட்டுமே எட்டக்கூடியது என்று இன்றைய ஒரு வாசகர் அடையாளம் காணக்கூடிய எதுவும் அந்தப் பட்டியலில் இல்லை. ஆனாலும் நாம் கேட்கலாம்: பவுல் அப்படி நினைத்தாரா? இதற்குப் பதில் சொல்ல நாம் ஊகிக்க வேண்டியதில்லை: தீமோத்தேயுவுக்கும் தீத்துவுக்கும் எழுதிய தம் நிருபங்களின் வேறு இடங்களில், தேவபக்தியுள்ள பெண்கள் இதே பண்புகளை வெளிப்படுத்துவதை அவர் குறிப்பாக எதிர்பார்க்கிறார்:

மூப்பர் பணி ஒரு நல்ல வேலை (3:1); பெண்கள் நல்ல வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் (5:10). மூப்பர்களும், வேறு இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி பெண்களும், இப்படி இருக்க வேண்டும்: குற்றஞ்சாட்டப்படாதவர்கள் (3:2; 5:7); மிதமானவர்கள் (3:2; 3:11); தன்னடக்கமுள்ளவர்கள் (3:2; 2:9, 15); மதிப்புக்குரியவர்கள் (3:2; 2:9); அந்நியரை உபசரிப்பவர்கள் (3:2; 5:10); தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்கள் (3:3; தீத்து 2:3); தங்கள் வீட்டாரை நன்றாக நடத்துபவர்கள் (3:4; 5:14); புறம்பானவர்களிடத்தில் நற்பெயர் பெற்றவர்கள் (3:7; 5:7, 10). மூப்பர்கள்

போதிக்கத் திறமையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் (3:2); பெண்கள் நன்மையானதைப் போதிக்க வேண்டும் (தீத்து 2:3). மூப்பர்கள் பண ஆசையுள்ளவர்களாக இருக்கக்கூடாது (3:3); பெண்கள் பொன்னையும் முத்துக்களையும் விலையுயர்ந்த ஆடைகளையும் அணியக்கூடாது (2:9). மூப்பர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கட்டுப்பாட்டில் வைக்கும் விதத்தில் கண்ணியத்தைக் காட்ட வேண்டும் (3:4); பெண்களும் கண்ணியத்தைக் காட்ட வேண்டும் (3:11). மூப்பர்கள் இறுமாப்படைந்து ஆக்கினைக்குள் விழும் நூதன சீஷர்களாக இருக்கக்கூடாது (3:6); பெண்கள் தாழ்மையுள்ளவர்களாகவும் ஆக்கினைக்கு உட்படாதவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் (5:10, 12).[645]

குணப் பண்புகள் ஒருபுறமிருக்க, ஒரு போதகருக்கு அல்லது மூப்பருக்குத் தேவையான திறமை பற்றி என்ன? சுருக்கமாகச் சொன்னால், அவர்கள் "மந்தையை மேய்க்க வேண்டும், வழிநடத்த வேண்டும், போதிக்க வேண்டும், புத்திசொல்ல வேண்டும், கண்காணிக்க வேண்டும். கள்ளப் போதகர்களுக்கு எதிராகக் காவல் காப்பதும் இதில் அடங்கும். அவர்கள் நல்ல முன்மாதிரியாக இருந்து, வியாதியஸ்தர்களின் சுகத்துக்காக ஜெபிக்கவும் வேண்டும். தீர்க்கதரிசனத்திலும், ஆவிக்குரிய வரங்களை அளிக்கக் கைகளை வைப்பதிலும் அவர்கள் ஈடுபடலாம்."[646] இந்தப் பணிகளில் ஏதாவது, அவற்றைச் செய்யப் போதுமான வரமும் பயிற்சியும் அனுபவமும் பெற்ற பெண்களின் திறனுக்கு அப்பாற்பட்டதா?

பெண்கள் போதகர்களாக இருப்பதைத் தெளிவாகத் தடை செய்யும் ஒரு வேதப்பகுதி இல்லாத நிலையில் (அப்படிப்பட்ட பகுதி இல்லை என்பதை இந்தப் புத்தகத்தில் இதுவரை நான் காட்டியிருக்கிறேன்), "கண்காணியாக இருக்க விரும்புகிற எவரும் மேன்மையான ஒரு பணியை விரும்புகிறார்" (3:1) என்று பவுல் எழுதும்போது "எவரையும்" பின்தொடரும்படி அழைக்கும் அதே அழைப்பை ஒரு பெண் பின்தொடர்வதிலிருந்து அவளை விலக்கும் எதுவும் தகுதிப்

645. Andrew Bartlett, "Men and Women in Christ" (பக். 318–319) இந்தக் குறிப்புகளை என் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்தார். அவர் மேலும் சொல்கிறார்: "பவுல் இன்னும் மூன்று தகுதிகளைச் சேர்க்கிறார்: சாந்தமுள்ளவர், கொடூரமில்லாதவர் (1:13-உடன் ஒப்பிடுக), சண்டைபண்ணாதவர் (3:3). இவை பெண்களிடம் காணப்படலாம் என்பதில் எந்தச் சர்ச்சையும் இல்லை."

646. அப்போஸ்தலர் 20:28; 1 தீமோத்தேயு 3:5; 5:17; 1 பேதுரு 5:2-3; அப்போஸ்தலர் 20:28-31, யாக்கோபு 5:14-15, 1 தீமோத்தேயு 4:14. பணிகளின் இந்தப் பட்டியலுக்காக Andrew Bartlett, "Men and Women in Christ" (பக். 294) அவர்களுக்கு நன்றி; அதை ஏறக்குறைய வார்த்தைக்கு வார்த்தை மேற்கோள் காட்டுகிறேன்.

பட்டியலிலோ பணிப் பட்டியலிலோ இல்லை என்று அனுமானிப்பது நியாயமானதே. சுருக்கமாகச் சொன்னால், நிச்சயமாக நான் வாழும் சமத்துவக் கலாச்சாரத்தில், நற்குணம் நிறைந்த, அழைக்கப்பட்ட, திறமையுள்ள பெண்களையும் சபைத் தலைமைத்துவத்துக்கு நியமிப்பது சரியானதும் ஞானமானதுமாகும்.

("தன் மனைவிக்கு உண்மையுள்ளவன்" என்ற பவுலின் வார்த்தைகளைத் தவிர, ஆண்கள் மட்டுமே மூப்பர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று வாதிட நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் 1 தீமோத்தேயு 3-இலிருந்து பயன்படுத்தும் இன்னும் இரண்டு வாதங்கள் உண்டு. பின்னிணைப்பு 5: 1 தீமோத்தேயு 3-இலிருந்து மேலும் இரண்டு வாதங்கள் என்ற பகுதியில் அவற்றைக் கையாளுகிறேன்.)

போதித்தலுக்கும் தலைமைத்துவத்துக்கும் அடிப்படையான வரங்கள்

மீண்டும் சொல்கிறேன்: பொது நெறி வழங்கும் நிருபமாகிய ரோமரில், சபையில் வழிநடத்துவதற்கும் போதிப்பதற்கும் வரமே அடிப்படை என்பதைப் பவுல் வலியுறுத்துகிறார்; ஆனால் திருத்தும் நிருபமாகிய 1 தீமோத்தேயுவிலோ, எபேசுச் சபையிலுள்ள ஒரு சூழ்நிலையைச் சீர்ப்படுத்துவதில் அவர் அதிக அக்கறை காட்டுகிறார்.

ஆனாலும், தலைவர்களையும் போதிப்பவர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கும்போது வரங்களை அடையாளம் காண்பதன் முக்கியத்துவத்தை 1 தீமோத்தேயு முற்றிலும் கைவிடுகிறது என்று அதற்குப் பொருளல்ல. நிருபத்தின் முடிவுக்கு அருகிலுள்ள ஒரு முக்கியமான வசனம் இதை வெளிப்படுத்துகிறது: "சபையின் காரியங்களை நன்றாக நடத்துகிற மூப்பர்கள், விசேஷமாகப் பிரசங்கித்தலிலும் போதித்தலிலும் பிரயாசப்படுகிறவர்கள், இரட்டிப்பான கனத்திற்குப் பாத்திரராக இருக்கிறார்கள்."[647] இந்த வசனத்தில் வரங்களைப் பற்றிய இரண்டு மறைமுகக் குறிப்புகளைக் கவனியுங்கள். முதலாவது தலைமைத்துவ வரம். சில மூப்பர்கள் "சபையை நடத்துவதில்" குறிப்பாகத் திறமையுள்ளவர்கள் என்று பவுல் சொல்கிறார். "நடத்துதல்" என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை (proestōtes) ஒரு சபையை வழிநடத்துவதற்கு மிகப் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும்

647. 1 தீமோத்தேயு 5:17

வார்த்தை.[648] ஆனாலும் – இது நம்மைத் திடுக்கிடச் செய்ய வேண்டும் – ரோமர் 12-இல் பாலினத்தைச் சாராத "தலைமைத்துவ வரத்துக்கும்" பவுல் அதே வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார். நான் சொல்ல வருவது இதுதான்: ஒருவர் கண்காணியாக இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்பக்கூடும் என்பதற்கு மிக உறுதியான அடையாளம், தேவன் கொடுத்த தலைமைத்துவ வரத்தை அவர் வெளிப்படுத்துவதே.

இரண்டாவது போதித்தலின் வரம். நிருபத்தின் முற்பகுதியில், எல்லா மூப்பர்களும் "போதிக்கத் திறமையுள்ளவர்களாக" இருக்க வேண்டும் என்று பவுல் சொல்கிறார்; ஆனால் "விசேஷமாகப் பிரசங்கித்தலிலும் போதித்தலிலும் பிரயாசப்படுகிறவர்கள்" என்று எழுதுவதன் மூலம், சில மூப்பர்கள் ஒருவேளை மற்றவர்களைவிட இதை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று தெளிவுபடுத்துகிறார். சபை வாழ்க்கையில் எனக்குள்ள அனுபவமும் இதை ஒப்புக்கொள்ள என்னை நடத்துகிறது: சில பிரசங்கிகள் மற்றவர்களைவிட இதில் வெறுமனே அதிக வரம் பெற்றவர்கள். மேய்ப்புத் தலைமைக் குழுக்கள் தேவன் கொடுத்த வரங்களைக் குறித்து (தங்களுக்குள்ளும் மற்றவர்களிடமும்) ஆழ்ந்த விழிப்புணர்வுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதை 1 தீமோத்தேயுவின்படி நாம் அறிகிறோம்; ஏனென்றால் பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு இவ்வாறு நினைப்பூட்டுகிறார்: "மூப்பராகிய சங்கத்தார் உன்மேல் கைகளை வைத்தபோது, தீர்க்கதரிசனத்தினால் உனக்கு அளிக்கப்பட்ட உன் வரத்தைக்குறித்து அசதியாயிராதே."[649]

நாம் தொடங்கிய இடத்திலேயே இந்த அதிகாரத்தை முடிப்போம்: நாம் பொருத்த முயல வேண்டிய "ஆவியானவரின் துருத்தி", வரங்களை அடையாளம் காண்பதே; நிச்சயமாகப் பாலினத்தின் அடிப்படையில் விலக்குவது அல்ல. போதித்தல், வழிநடத்துதல் ஆகிய மிகுந்த தாக்கமுள்ள ஊழியங்களுக்குப் பயிற்றுவித்து விடுவிக்கும்படி தேவபக்தியுள்ள, வரம் பெற்ற மக்களைச் சபைகள் தேடிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் பவுலே இதை நேரடியாகக் கட்டளையிடுகிறார்: "உங்கள் வரம் ... போதித்தல் என்றால், போதியுங்கள்; ... வழிநடத்துதல் என்றால், ஜாக்கிரதையாக வழிநடத்துங்கள்."[650] வரம் பெற்ற பெண்களைக் கண்டு அச்சுறுத்தல் உணர்வதற்குப் பதிலாக,

648. சபைத் தலைமைத்துவத்தை விவரிக்க அந்த வினைச்சொல்லின் ஒரு சார்புச் சொல்லைப் பயன்படுத்தும் 1 தீமோத்தேயு 5:12-இல் அது வருகிறது.
649. 1 தீமோத்தேயு 4:14
650. ரோமர் 12:6-8

அவர்களுக்காக நாம் தேவனைத் துதிக்க வேண்டும். ஆதிச் சபையில் பெண்களின் ஊழியம் பற்றித் தம் PhD ஆய்வேட்டை எழுதிய புதிய ஏற்பாட்டு அறிஞர் பென் விதரிங்டன் (Ben Witherington) கூறும் இந்த முடிவில், நாம் விரும்புவதைவிட அதிக உண்மை இருக்கலாம்: "[சபையிலுள்ள] பிரச்சினை பலமுள்ள பெண்கள் அல்ல; மாறாக ... பலமுள்ள பெண்களால் அச்சுறுத்தப்படுவதாக உணர்ந்து, சபையில் அவர்கள் தங்கள் வரங்களையும் கிருபைகளையும் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்க, சந்தேகத்துக்குரிய வேதவிளக்கம் உட்படப் பல்வேறு வழிகளை முயன்ற ஆண்களே."[651]

YWAM இயக்கத்தைச் சேர்ந்த லாரன் கன்னிங்ஹாம் (Loren Cunningham), காலஞ்சென்ற டேவிட் யாங்கி சோ (David Yonggi Cho) ஒருமுறை தம்மிடம் சொன்ன ஒன்றை விவரிக்கிறார்: "[கொரியாவிலுள்ள] எல்லாச் சபைகளும் சிறியவை; [ஏனென்றால்] அவை தங்கள் பெண்களைப் பின்னுக்கு இழுத்துப் பிடிக்கின்றன; தேவன் அவர்களை அழைக்கும் காரியங்களைச் செய்ய அவர்களை அனுமதிப்பதில்லை. உங்கள் பெண்களை விடுவியுங்கள் என்று நான் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன்; ஆனால் அது பிரச்சினை அல்ல என்று அவர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள். 'உங்கள் சபையின் இரகசியம் என்ன?' என்று அவர்கள் என்னிடம் கேட்கிறார்கள். 'உங்கள் பெண்களை விடுவியுங்கள்' என்று நான் மீண்டும் அவர்களிடம் சொல்கிறேன்; ஆனால் அவர்கள் நான் சொல்வதைக் கேட்பதே இல்லை!"[652]

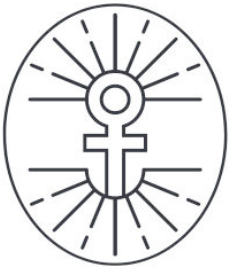
சமீபத்தில்தான், தம் மனைவியோடு சேர்ந்து ஐம்பது பெரியவர்களைக் கொண்டு ஒரு சபையை மீண்டும் நிறுவி, அது ஆயிரக்கணக்கானோரைக் கொண்டதாக வளர்வதைக் கண்ட ஒரு நண்பரோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். தென் ஆப்பிரிக்கப் பகுதியில் ஒரு பெரிய சபைக் குடும்பத்தையும், முன்பு அவர்கள் சாம்பியாவில் நிறுவிய, பெருகிக்கொண்டே போகும் ஒரு சபைக் குடும்பத்தையும் அவர்கள் வழிநடத்துவதால், இந்தப் பாரத்தை அவர் எப்படிச் சமாளிக்கிறார் என்று கேட்டேன். தம் திருமண வாழ்க்கையிலும் ஊழியத்திலும், உலகத்துக்குள் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை ஊற்றும் துருத்தியாக, பாலினத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் வரங்களை

651. ஆதாரம்: www.bit.ly/3BJj5wh
652. Loren Cunningham, Why Not Women? A Biblical Study of Women in Missions, Ministry, and Leadership

அடையாளம் காண்பதை அவர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதைக் காட்டும் விதத்தில் அவர் பதில் சொல்கிறார்:

நானும் என் மனைவியும் சேர்ந்தே வழிநடத்துகிறோம். எங்களைப் பொறுத்தவரை, நாங்கள் செய்வதை அது பெருக்கும் விளைவை உண்டாக்குகிறது. நாங்கள் இருவரும் வழிநடத்துகிறோம், ஒரு குழுவாகச் செயல்படுகிறோம்; எங்கள் பலங்களுக்கு ஏற்ப, பல்வேறு பகுதிகளில் இருவரும் வழிநடத்துகிறோம், ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிகிறோம். ஒருவரிடமுள்ள சிறந்ததை மற்றவர் வெளிக்கொணரவும், ஒருவரையொருவர் தாங்கவும் முயல்கிறோம். சாம்பியாவில் சபைகளை நிறுவும்போது, எங்களிடம் இருக்கும் ஆண் சபைத் தலைவர்களைவிட அதிகமான வாய்ப்புகள் எங்களுக்கு இருக்கின்றன. பல நேரங்களில் பெண்களே அதிக வரம் பெற்றவர்களாகவும் சிறந்த குணமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பொறுப்பில் சபைகளை ஒப்படைக்கும்போது, அவர்களும் அவர்கள் வழிநடத்தும் சபைகளும் செழித்து வளர்வதை மீண்டும் மீண்டும் காண்கிறோம்.

வரம் பெற்ற பெண்களை ஒதுக்கித் தள்ளும்போதோ குறைத்து மதிப்பிடும்போதோ, தேவனுடைய கிருபையில் மிக அதிகமானதை நாம் இழக்கிறோம். வரம் பெற்ற பெண்களை மட்டுமல்ல, நாம் வழிநடத்தும் சபைகளையும், நாம் ஊழியம் செய்யும் உலகத்தையும், ஆண்களையும் கூட, அவர்களுக்கு மிகவும் தேவையான கூட்டாண்மையை இழக்கச் செய்கிறோம்.

நான்காம் பகுதி

பெண்களை விடுவித்தல்

14

வேதாகமப் பெண்மையும் ஆண்மையும்

“பெண் பராமரிப்பவள், ஆண் தலைவன் என்ற பழைய மரபுவழிக் கருத்தை ஒதுக்கி வையுங்கள். பெண் எல்லாம் செய்யும் ‘சூப்பர்வுமன்’, ஆண் ஒடுக்குபவன் என்ற புதிய கருத்துகளையும் ஒதுக்கி வையுங்கள். எல்லாவற்றிலும் மிகவும் பயமுறுத்தும் ஒன்றிலிருந்து தொடங்குங்கள்: ஒன்றுமே எழுதப்படாத ஒரு சுத்தமான பலகை.” **அன்னா குவிண்ட்லன் (Anna Quindlen)**[653]

ஜான் பைப்பர் (John Piper) சொல்கிறார்: “‘அம்மா, வளர்ந்து ஒரு பெண்ணாக அல்ல, ஓர் ஆணாக இருப்பது என்றால் என்ன?’ என்று கேட்கும் எட்டு வயதுச் சிறுவனுக்கோ சிறுமிக்கோ என்ன சொல்வது என்பதற்குச் சபைக்கு ஒரு பதில் தேவை. ... எல்லா மனிதர்களுக்கும் பொதுவான நற்பண்புகளைப் பற்றி என்னிடம் பேசாதீர்கள். ஒரு பெண்ணாக அல்ல, ஓர் ஆணாக இருப்பது என்றால் என்ன என்று எனக்குச் சொல்லுங்கள்.”[654] ஆனால் நானும் அவரிடம் இதையே கேட்கலாம். ஏறக்குறைய அந்த வயதில் இருக்கும் என் பிள்ளைகளுக்கு அவர் என்ன சொல்வார்? இனி வருவதில் அவருடைய வாயில் நான் வார்த்தைகளை வைப்பதை மன்னியுங்கள்; ஆனால் அவை அவருடைய சொந்த வார்த்தைகளே.

அவர் எழுதிய டான்வர்ஸ் அறிக்கை (Danvers Statement), பெண்களை வழிநடத்தவும், அவர்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுக்கவும், அவர்களைப் பாதுகாக்கவும் தேவன் எல்லா ஆண்களையும் அழைக்கிறார் என்று கூறுகிறது. பெண்களோ இந்தத் தலைமைத்துவத்துக்கும் பராமரிப்புக்கும் பாதுகாப்புக்கும் கீழ்ப்படிந்து

653. 1999 Mount Holyoke Commencement Speech
654. காண்க: www.vimeo.com/44525286.

அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; குறிப்பாக வீட்டிலும் பிள்ளைகளிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். முறையாக ஆண்மையுள்ள ஓர் ஆணாகவும் முறையாகப் பெண்மையுள்ள ஒரு பெண்ணாகவும் இருப்பது என்றால் என்ன என்று என் பிள்ளைகள் கேட்டால், பைப்பர் துணிந்து ஒரு பதிலைச் சொல்கிறார்:

முதிர்ந்த ஆண்மையின் இதயத்தில், ஓர் ஆணின் பல்வேறு உறவுகளுக்கு ஏற்ற விதங்களில் பெண்களை வழிநடத்தவும், அவர்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுக்கவும், அவர்களைப் பாதுகாக்கவும் வேண்டும் என்ற நன்மைநாடும் பொறுப்புணர்வு இருக்கிறது ... மேலும் ... முதிர்ந்த பெண்மையின் இதயத்தில், ஒரு பெண்ணின் பல்வேறு உறவுகளுக்கு ஏற்ற விதங்களில், தகுதியுள்ள ஆண்களிடமிருந்து வரும் பலத்தையும் தலைமைத்துவத்தையும் உறுதிப்படுத்தவும், ஏற்றுக்கொள்ளவும், வளர்க்கவும் விடுதலை தரும் ஒரு மனப்பான்மை இருக்கிறது.[655]

ஆனால் பாருங்கள், பைப்பர் இப்போது திருமணப் பங்குகள் பற்றிய தம் புரிதலை ஆண்–பெண் இடையிலான எல்லா உறவுகளின்மேலும் சுமத்துகிறார். அவர் சொல்வது சரியென்றால், என் எட்டு வயது மகள் தன் நான்கு சகோதரர்களுடைய “தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ள” தொடங்கும்படி நான் அவளை வழிநடத்த வேண்டும். என் மகன்களிடமும் மகளிடமும் தேவன் உண்மையில் எதிர்பார்ப்பது இதுதானா? ஆண்மையையும் பெண்மையையும் பற்றி வேதாகமம் என்ன போதிக்கிறது என்ற கேள்வியை நம்மால் முடிந்த அளவு முழுமையாக ஆராய்வோம்.

நிரப்புத்தன்மை – ஒரு வேதாகமப் போதனை

வேதாகமத்தின் முதல் அதிகாரத்தில், மனிதகுலத்தைப் பற்றிய முதல் வசனமே, “ஆணும் பெண்ணுமாக அவர்களைச் சிருஷ்டித்தார்” என்று நமக்குச் சொல்கிறது. உயிரியல் ரீதியாக, தேவன் மனித இனத்தை இரண்டு வெவ்வேறு பாலின வடிவங்களைக் கொண்டதாகப் படைத்தார். ஆதியாகமம் 1-இல் இதற்கு முன்பே வரும் இரவும் பகலும், சூரியனும் சந்திரனும் என்ற மொழி, ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றையொன்று

655. ஆதாரம்: Recovering Biblical Manhood and Womanhood, அதி. 1.

நிரப்புவதற்கு ஒரு மாதிரியாக இருக்கலாம். நாம் ஒருவருக்கொருவர் இணையானவர்கள். ஒரு புதிர்ப்படத்தின் இரண்டு துண்டுகளைப் போல, ஒருவருடைய இடைவெளிகளை மற்றவர் நிரப்புகிறோம். ஆதியாகமம் 1-ஐக் குறிப்பிட்டு இயேசு பாலின வேறுபாட்டை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டினார்: "ஆதியிலே சிருஷ்டிகர் 'அவர்களை ஆணும் பெண்ணுமாக உண்டாக்கினார்' என்பதை நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா?"[656]

வேதாகமத்தின் இரண்டாம் அதிகாரமும் பாலினங்களின் நிரப்புத்தன்மையைக் காட்டுகிறது. ஆதாமையும் ஏவாளையும் பொதுவாக ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் முன்மாதிரிகளாக எடுத்துக்கொண்டால், நாம் "ஒத்தவர்களும் எதிரெதிரானவர்களும்" (kenegdo) ஆவோம் – இணையானவர்களாக ஒருவரையொருவர் முழுமையாக்குகிறோம், அத்துடன் ஒருவரிடமுள்ள சிறந்ததை மற்றவர் வெளிக்கொணரப் பங்காளிகளாகச் சேர்ந்து செயல்படுகிறோம். (இந்தக் கருத்துகளை ஒன்றுசேர்த்தால், நாம் "இணைப்பங்காளர்கள்.")

ஆகவே நிரப்புத்தன்மை தேவனுடைய எண்ணமே! இதுவரை எல்லாம் நல்லதே. ஆனால் வெளிப்படையான உயிரியல் வேறுபாடுகளைத் தவிர, ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு சரியாக என்ன என்று வேதாகமத்தின் இந்தத் தொடக்க அதிகாரங்களிடம் கேட்கும்போது, பதில்களைக் கண்டுபிடிக்க நாம் தடுமாறுகிறோம். நிச்சயமாக, ஆணால் பிள்ளைகளைக் கருவில் சுமக்கவோ பெற்றெடுக்கவோ பாலூட்டவோ முடியாது; ஆனால் வேறு எதை அவனால் செய்ய முடியாது, அல்லது அவன் செய்யக்கூடாது? ஒரு பெண்ணைக் கர்ப்பமாக்குவதைத் தவிர, ஒரு பெண்ணால் எதைச் செய்ய முடியாது? வேதவாக்கியத்தின் தொடக்க அதிகாரங்களில் தெளிவான பதில்கள் மிகக் குறைவாகவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நான் முன்வைக்கிறேன்.

எந்த விதமான "பங்கு அடையாளத்துக்கும்" நாம் மிக அருகில் வரக்கூடியது, ஆதியாகமம் 3-இல் தேவன் தண்டனைகளைக் கொடுக்கும் விதத்தில்தான். பெண் பிரசவத்தில் வேதனையை அனுபவிப்பாள் –

656. மத்தேயு 19:4. சுவாரஸ்யமாக, போலியான, ஞானவாத (Gnostic) இயேசு மட்டுமே இந்த வேறுபாட்டைக் கரைத்துவிடுகிறார்: "நீங்கள் இரண்டை ஒன்றாக்கும்போது ... ஆண் ஆணாக இல்லாமலும் பெண் பெண்ணாக இல்லாமலும் போகும்படி ... அப்பொழுது நீங்கள் [ராஜ்யத்துக்குள்] பிரவேசிப்பீர்கள்" (தோமாவின் சுவிசேஷம் 22).

அவளுடைய வாழ்க்கையின் திசை பிள்ளைகளை வளர்ப்பதாக இருக்கும் என்பதைத் தேவன் அங்கீகரிக்கும் வழி இதுவா? ஆண் வயல்நிலத்தால் விரக்தியடைவான் – அவனே பொருளாதார ரீதியாகக் குடும்பத்தைப் பராமரிப்பவன் என்பதைத் தேவன் உறுதிப்படுத்தும் வழி இதுவா?

இந்தத் தண்டனைகளிலிருந்து நம்முடைய பங்குகளைப் பற்றி இவ்வளவு அதிகமான முடிவுகளை எடுக்க நாம் துணியவாவது வேண்டுமா? உண்மையில் கேட்க வேண்டிய கேள்வி இதுதான்: இந்தப் பகுதி விவரிக்கிறதா, அல்லது கட்டளையிடுகிறதா? ஆதியாகமத்தின் மூல வாசகர்களைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, இங்கே ஒன்று பெரும்பாலும் விவரிக்கப்படுகிறதே தவிர, கட்டளையிடப்படவில்லை என்பதை உணர்கிறோம். இது ஒரு விவசாயக் கலாச்சாரத்துக்கு எழுதப்பட்டது; அதில் ஆண்கள் பண்ணை வேலையின் உடல் உழைப்பு மிகுந்த பகுதியைச் செய்துகொண்டிருப்பார்கள்; மனைவிகளோ தங்கள் ஆறாவது பிள்ளைக்குப் பாலூட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

உண்மையில், திருமணமானவர்களோ ஆகாதவர்களோ, எல்லாக் கலாச்சாரங்களிலுமுள்ள எல்லா ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பாலினத்தின்படி பிரிக்கப்பட்ட தனித்தனிக் களங்களைக் கட்டளையிடும் எதுவும் இந்தத் தண்டனைகளில் இல்லை. மாறாக, பிள்ளைகளை வளர்ப்பதில் (“பலுகிப் பெருகுங்கள்”) ஆணும் பெண்ணும் இருவரும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று ஆதியாகமம் 1 வலியுறுத்துகிறது. ஏவாள் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுக்கலாம்; ஆனால் ஆதாமும் அவர்களுடைய பிள்ளைகளைப் பராமரித்து வளர்க்கிறான். (ஒரு பிள்ளை தகப்பன், தாய் இருவராலும் வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதே தேவனுடைய திட்டம் என்று ஆதியாகமம் 2-இல் கதைசொல்லி உணர்த்துகிறார்.[657])

வயல்களில் உழைப்பதிலும் (“பூமியைக் கீழ்ப்படுத்துங்கள்”) இருவரும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஏவாள் வருவதற்கு முன்பே, தோட்டத்தைப் பண்படுத்த ஆதாம் அதில் வைக்கப்பட்டான் என்பது உண்மையாக இருக்கலாம்; ஆனால் ஏவாள் அவனுக்கு ஏற்ற துணையாகவும் பங்காளியாகவும் கொடுக்கப்படுகிறாள் என்று நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது; இது அவளும் அந்த வேலைப்பளுவில்

657. காண்க: ஆதியாகமம் 2:24

பங்குகொள்கிறாள் என்பதைக் குறிக்கிறது.[658] பராமரிப்பவன்–பேணி வளர்ப்பவள் என்ற இந்தப் பங்குகளில் எந்தத் தவறும் இல்லை; ஆனால் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இவற்றை எல்லா ஆண்களின்மேலும் பெண்களின்மேலும் சுமத்தும்போது, இந்தப் பகுதியின் தெளிவான போதனையைத் தாண்டிப் போகிறார்கள்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், இரண்டு வெவ்வேறு பாலின வடிவங்களும், நிரப்புத்தன்மை என்ற கருத்தும் ஆதியாகமம் 1-3-இல் தெளிவாகத் தெரியலாம்; ஆனால் ஆண், பெண் ஆகியோரின் பங்குகளையும் களங்களையும் பற்றிய கட்டளைகளோ, ஆண்மை, பெண்மை ஆகியவற்றுக்கான வரையறைகளோ அங்கே இல்லை.

ஆண்மையும் பெண்மையும்: சமூகம் உருவாக்கிய கருத்தா?

பாலினம் என்பது “சமூகம் உருவாக்கிய ஒரு கருத்து” என்ற பின்நவீனத்துவச் சிந்தனை வெற்றி பெற்றுவிட்டதால், “உண்மையான ஆண்” அல்லது “உண்மையான பெண்” என்றால் என்ன என்ற கேள்விகள் நம் நவீன கலாச்சாரத்தில் இன்னும் சிக்கலாகியிருக்கின்றன. உயிரியல் பாலினத்தைத் தவிர, ஆண்மை, பெண்மை போன்ற கருத்துகள் ஒருவருடைய மரபணுக்களைவிட அவருடைய வளர்ப்பின், கலாச்சாரத்தின் விளைவே மிக அதிகம் என்று இப்போது பரவலாகக் கூறப்படுகிறது.

658. பாலின வேறுபாடுகளைப் பற்றி வேதப்பகுதியிலிருந்து இன்னும் அதிகமாக வாசித்தெடுக்க வேண்டும் என்று Alastair Roberts சமீபத்தில் பரிந்துரைத்திருக்கிறார்: ஆதியாகமம் 1-இன் வெளிச்சத்தில் ஆதியாகமம் 2-ஐ வாசித்தால், ஆதியாகமம் 2-இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ள ஆணின் அழைப்பு, முதன்மையாகச் சிருஷ்டிப்பின் முதல் மூன்று நாட்களின் பணிகளுக்கு ஒத்திருக்கிறது: பெயரிடுதல், பழக்குதல், பிரித்தல், ஆளுதல். பெண்ணின் அழைப்பு முக்கியமாக நிரப்புதல், மகிமைப்படுத்துதல், உண்டாக்குதல், ஐக்கியத்தை நிலைநாட்டுதல், புதிய உயிரைப் பிறப்பித்தல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகிறது – இவை சிருஷ்டிப்பின் அடுத்த மூன்று நாட்களோடு தொடர்புடைய பணிகள். இப்படி வாசிப்பது எவ்வளவு உற்சாகமூட்டுவதாக இருந்தாலும், இது ஒரு புதுமையான அணுகுமுறை; கற்பனையான வேதப்பொருள் திணிப்புக்கு (eisegesis) இது ஓர் உதாரணமாக இருக்கலாம். இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமானால் (அப்படிச் செய்ய வேண்டுமா என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன்), பெண்களின் அழைப்பிலும் “ஆளுதலைச்” சேர்த்து Roberts முன்வைப்பதை நான் மேம்படுத்துவேன்: ஏனென்றால், ஆறாம் நாள் அழுத்தமாக ஆளுவதையும் கீழ்ப்படுத்துவதையும் பற்றியதே.

நம் கலாச்சாரத்தின் வாதத்துக்குப் பலம் தரும் ஒரு காரணம் இதுதான்: ஆண்களையும் பெண்களையும் பற்றிய ஆய்வுகளின் பல மெட்டா-பகுப்பாய்வுகள் (meta-analyses) ஒரே முடிவுகளைக் காட்டுகின்றன: உயிரியல் வேறுபாடுகளைத் தவிர, சராசரி ஆணும் சராசரிப் பெண்ணும் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு ஒத்தவர்கள். கலாச்சாரத் தாக்கங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால், வேறுபாடுகள் மிகச் சிறியவை; அவற்றை ஒரு பொதுவான விதியாகப் பொருத்துவது தகாது என்று பல அறிஞர்கள் முடிவுசெய்கிறார்கள்.

சமூக அறிவியல்களின் கண்டுபிடிப்புகளைத் திரிக்கும் ஒரு பெண்ணியச் செயல்திட்டம் என்று இந்த முடிவைத் தூக்கியெறிய நாம் தூண்டப்படுவதற்கு முன், அது ஆதியாகமம் 1, 2 ஆகியவற்றின் போதனையோடு ஓரளவு ஒத்துப்போகிறது என்பதை நினைவில் கொள்வோம்: ஆண்களும் பெண்களும் ஒரே கிரகத்தில் உண்டாக்கப்பட்டார்கள் (ஒருவர் செவ்வாயிலிருந்தும் மற்றவர் வெள்ளியிலிருந்தும் அல்ல); ஒரே பொருளால் (“எலும்பு”, “மாம்சம்”) உண்டாக்கப்பட்டார்கள்; ஒரே சாயலிலும் ரூபத்திலும் (தேவனுடையதில்) உண்டாக்கப்பட்டார்கள். ஆதியாகமம் 1-இல் ஆணும் பெண்ணும் தேவனோடு பகிர்ந்துகொள்ளும் “சாயல்”, ஆதியாகமம் 2-இல் ஆணுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் இடையிலான “சாயலில்” ஓர் ஒப்புமையைக் காண்கிறது. மேலும், kenegdo என்ற வார்த்தை வேறுபாட்டை வலியுறுத்துவதைவிட ஒத்ததன்மையையே அதிகமாக வலியுறுத்தலாம்; ஆகவேதான் “ஏற்ற” என்ற மொழிபெயர்ப்பு. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையில் ஒரு பொருத்தம், ஒரு மனித “ஒத்ததன்மை” இருக்கிறது; எவ்வளவு கடுமையாக முயன்றாலும், தோட்டத்தின் மிருகங்கள் எதிலும் ஆதாமால் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளை மிகைப்படுத்தாமல் இருக்க இவை அனைத்தும் நமக்கு உதவுகின்றன.

டிக்வா ஃபிரைமர்-கென்ஸ்கி (Tikva Frymer-Kensky) பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள பெண்களை ஆராய்ந்து, அங்கே வலியுறுத்தப்படுவது அவர்களுடைய பெண்தன்மை அல்ல, அவர்களுடைய மனிதத்தன்மையே என்று குறிப்பிட்டார்:

பெண்களின் இலக்குகளையும் உத்திகளையும் பற்றிய வேதாகமப் பதிவை ஆராயும்போது, வியப்பூட்டும் ஓர் உண்மை வெளிப்படுகிறது. வேதாகமத்தில் பெண்கள் சித்தரிக்கப்படும் விதத்தில் தனித்துவமாகப் “பெண்தன்மை” என்று சொல்லக்கூடியது எதுவும் இல்லை; அவர்களுடைய இலக்குகளிலோ உத்திகளிலோ குறிப்பாகப் பெண்மைக்குரியது எதுவும் இல்லை. பெண்களின் இலக்குகள், வேதாகமத்தின் ஆண் கதாபாத்திரங்களும் அந்தக் கதைகளின் ஆசிரியர்களும் கொண்டிருந்த அதே இலக்குகளே.[659]

இதைச் சொன்ன பிறகும், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையில், சராசரியாக, அறிவுசார்ந்த, உளவியல் சார்ந்த, உணர்ச்சி சார்ந்த வேறுபாடுகள் – அவை சிறியவையாக இருந்தாலும் – உண்டு என்ற கருத்தை ஆதரிக்கப் போதுமான ஆய்வுகள் இருக்கின்றன என்பது என் கருத்து. கிழக்கு நாடுகளில் தெருவோர வியாபாரிகள் பயன்படுத்துவதை நான் கேட்ட ஒரு சொல்லைப் பயன்படுத்தினால்: ஆண்களும் பெண்களும் “same, same, but different” (“ஒன்றுதான், ஒன்றுதான், ஆனால் வேறு”).

வேறுபாடுகள்

நம் மூளையிலுள்ள வேறுபாடுகளை எண்ணிப் பாருங்கள். உள்ளுணர்வும் படைப்பாற்றலும் கொண்ட வலது மூளைக்கும், உண்மைகளையும் பகுப்பாய்வையும் கையாளும் இடது மூளைக்கும் இடையில் முன்னும் பின்னுமாகச் செயல்படும்படி நம் மூளைகள் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆண்களின் மூளைகளில், நரம்பு இணைப்புகள், சராசரியாக, ஒவ்வொரு பாதியிலும் முன்னிருந்து பின்னாக நகர்கின்றன; இது புலனுணர்விலும் ஒருங்கிணைந்த செயல்களிலும் அவர்களுக்கு அனுகூலம் தருகிறது. மாறாக, பெண்களின் மூளைகளில் இரண்டு பாதிகளுக்கும் குறுக்கே மிக அதிகமான பாதைகள் இருக்கின்றன; இது தொடர்புகொள்வதற்கும் புலனுணர்வுக்கும் அவர்களை அதிக இயல்பாகத் தகுதிப்படுத்துகிறது. அதனால்தான் ஆண்கள் பல நேரங்களில் வழிகளைக் கண்டுபிடிப்பதிலும் ஒற்றைப் பணிகளை முடிப்பதிலும் சிறந்து

659. Tikva Frymer-Kensky, In the Wake of the Goddesses: Women, Culture and the Biblical Transformation of Pagan Myth, அதி. 11

விளங்குகிறார்கள், பெண்கள் ஒரே நேரத்தில் பல வேலைகளைச் செய்வதிலும் குழுவாகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதிலும் சிறந்து விளங்குகிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. அதனால்தான், சராசரியாக, ஆண்கள் அதிக நேர்கோட்டு முறையிலும், பெண்கள் அதிக உள்ளடக்கும் விதத்திலும், இரு பக்கங்களையும் பார்த்தும், சூழலைக் கருத்தில் கொண்டும் சிந்திக்கிறார்கள்.[660] சராசரியாக, ஆண்கள் தங்களைப் பிரித்துக்கொள்வதன் மூலமும், பெண்கள் மற்றவர்களோடு இணைந்துகொள்வதன் மூலமும் முதிர்ச்சியடைய முயல்கிறார்கள் என்ற பிரபலமான கூற்றுக்கு ஒருவேளை இதுவே காரணமாக இருக்கலாம்.[661]

மேலும், சாம்பல் பொருளின் (தகவல் செயலாக்கப்படும் இடம்) அளவிலும், வெள்ளைப் பொருளின் (தகவல் மின்சார ரீதியாக உடலின் மற்றப் பகுதிகளுக்குக் கடத்தப்படும் இடம்) அளவிலும் உள்ள வேறுபாடுகளை மூளை ஸ்கேன்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அதிக வெள்ளைப் பொருள் கொண்ட ஆண்கள் உடல் ஒருங்கிணைப்பில் எளிதாகச் சிறந்து விளங்குகிறார்கள்; பெண்களோ தகவலை அதிக விரைவாகச் செயலாக்கி, சமூகக் குறிப்புகளை அடையாளம் காண்கிறார்கள்.[662]

என் கருத்தில் மிகவும் சுவாரஸ்யமானது இதுதான்: சமூக அறிவியலாளர்கள் ஆளுமை வகைகளில் பத்து அளவுகோல்களை அடையாளம் கண்டிருக்கிறார்கள் – ஒவ்வொன்றும் ஒருவர் இரக்கம், பணிவு, கற்பனைத்திறன், கடின உழைப்பு, உற்சாகம், மனநிலையின் நிலைத்தன்மை, ஒழுங்கு, தன்னுறுதி, பகுப்பாய்வுச் சிந்தனை, அமைதியாக இருக்கும் திறன் ஆகியவற்றில் எவ்வளவு குறைவாக அல்லது அதிகமாக இருக்கிறார் என்பதை அளக்கிறது – மேலும், சராசரியாக, இவற்றில் பல அளவுகோல்களில் ஆண்களும் பெண்களும் வெவ்வேறு இடங்களில் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள்

660. இந்த விஷயம் பற்றிய இரண்டு கட்டுரைகளைக் காண்க: www.bit.ly/2ZR6n12 மற்றும் www.cbsn.ws/2YaJ7L6
661. Carol Gilligan, In a Different Voice. Tim and Kathy Keller மேற்கோள் காட்டியது: “The Meaning of Marriage”, அதி. 6.
662. Alice Mathews, Gender Roles and the People of God, அதி. 13

கண்டிருக்கிறார்கள்; இது பின்வரும் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளது.[663]

	பெண்களின் நூற்றுமானம்	ஆண்களின் நூற்றுமானம்
இரக்கமுள்ள	61	39
பணிவுள்ள	59	41
கற்பனைத்திறனுள்ள	56,5	44,5
உற்சாகமுள்ள	55	45
ஒழுங்குள்ள	54,5	45,5
கடின உழைப்புள்ள	50	50
தன்னுறுதியுள்ள	48	52
பகுப்பாய்வுச் சிந்தனையுள்ள	45	55
நிலையான மனநிலை	42,5	57,5
அமைதியாக இருத்தல்	40	60

இந்த அட்டவணையைப் புரிந்துகொள்ள, சீரற்ற முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூறு ஆண்களிலிருந்தும் நூறு பெண்களிலிருந்தும் ஆணும் பெண்ணுமாக நூறு ஜோடிகள் உருவாக்கப்படுவதாகக் கற்பனை செய்துகொள்ளுங்கள். கடின உழைப்பைப் பொறுத்தவரை, புள்ளியியல் நிகழ்தகவு இதுதான்: பாதி ஜோடிகளில் பெண் ஆணைவிட அதிகக் கடின உழைப்பாளியாக இருப்பாள்; மற்றப் பாதியில் ஆணே அதிகக் கடின உழைப்பாளியாக இருப்பான் – கடின உழைப்பில் இருவரும் சமமான நாட்டம் கொண்டவர்கள் என்பதை இது காட்டுகிறது. இரக்கத்தைப் பொறுத்தவரையோ, 61 ஜோடிகளில் பெண் ஆணைவிட அதிக இரக்கமுள்ளவளாக இருப்பாள்; ஆனால் மற்ற 39 ஜோடிகளில் அது நேர்மாறாக இருக்கும்.

கடின உழைப்பில் சமநிலையில் இருந்தாலும், சராசரியாக, பெண்கள் இரக்கம், பணிவு, கற்பனைத்திறன், உற்சாகம், ஒழுங்கு ஆகியவற்றில் சற்று அதிக மதிப்பெண் பெறுகிறார்கள்; ஆண்களோ தன்னுறுதி, பகுப்பாய்வுச் சிந்தனை, மனநிலையின் நிலைத்தன்மை, அமைதியாக

663. ஆதாரம்: www.bit.ly/3pZn7OU

இருத்தல் ஆகியவற்றில் அதிக மதிப்பெண் பெறுகிறார்கள் என்பதைக் கவனியுங்கள்.[664]

மிகவும் சுவாரஸ்யம்! ஆனாலும் நாம் கேட்க வேண்டும்: இந்தச் சராசரிகளை வைத்து நாம் என்ன செய்வது? நிச்சயமாக, ஒவ்வொரு தனிநபரிடமும் ஒவ்வொரு தம்பதியிடமும் உள்ள எதிர்பார்ப்பாக அவற்றை நாம் திணிக்கக்கூடாது. பெற்றோராக, ஒருவருடைய மகள் தன் சகோதரனைவிட அதிகப் பகுப்பாய்வுச் சிந்தனையுள்ளவளாகவும், அவன் அவளைவிட அதிக இரக்கமுள்ளவனாகவும் இருக்கலாம். அதுபோலவே, வேலைகளைப் பகிர்ந்தளிக்கும்போது, பாலினத்தின் அடிப்படையில் தானாகவே விண்ணப்பதாரர்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடாது. டோரத்தி சேயர்ஸ் (Dorothy Sayers) சொன்னார்:

இயல்பாகவே இயந்திரவியலாளராகப் பிறக்கும் பெண்கள் சிலரே; ஆனால் அப்படி ஒருத்தி இருந்தால், அவள் வேறொன்றாக மாற வேண்டும் என்று வாதிட்டு அவளை இணங்க வைக்க முயல்வது பயனற்றது. ... [அவள்] முதல்தர வழக்கறிஞராகவோ, மருத்துவராகவோ, கட்டடக் கலைஞராகவோ, பொறியாளராகவோ ஆக முடியுமானால், அதில் தன் கையை முயற்சிக்க அவள் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். விதி [இப்படி இருக்க வேண்டும்]: முதலில் வேலை வருகிறது; பின்பு அந்த வேலையை உலகின் மற்ற அனைவரையும்விடச் சிறப்பாகச் செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் – ஆணோ பெண்ணோ, பருமனானவரோ ஒல்லியானவரோ, உயரமானவரோ குள்ளமானவரோ, அழகற்றவரோ அழகானவரோ – அது [திறந்து வைக்கப்பட வேண்டும்].[665]

பாலினப் பங்குகளைக் கட்டளையிடுவதற்கான நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாதத்திலுள்ள ஒரு பெரிய பிரச்சினை இதுவே. தேவன் ஆண்களையும் பெண்களையும் தனித்துவமாகப் படைத்தார் என்று வாதிடுவது சரியே. சராசரியாக, ஆண்கள் தங்கள் தன்னுறுதியின் காரணமாகக் கட்டளையிடும் பொறுப்பை ஏற்க அதிக இயல்பான திறன் கொண்டவர்களாக இருக்கலாம்; பெண்கள், சராசரியாக, தங்கள் ஒழுங்கின் காரணமாகவும் இரக்கத்தின் காரணமாகவும் ஒரு வீட்டை ஒழுங்குபடுத்தவும் சிறு பிள்ளைகளைக் கவனித்துக்கொள்ளவும்

664. காண்க: www.bit.ly/3q6HGJh. நியாயமாகச் சொன்னால், இந்தச் சராசரிகள் எந்த அளவுக்கு இயல்பின் (nature) அல்லது வளர்ப்பின் (nurture) விளைவு என்பதைச் சமூக அறிவியல்கள் இன்னும் உறுதியாக நிறுவவில்லை.
665. Dorothy Sayers, Are Women Human? Essays on the Role of Women in Society, பக். 19, 29. மேற்கோள்: William Witt, Icons of Christ, அதி. 17

அதிகத் தகுதி பெற்றவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் தங்கள் வரங்களின் காரணமாக இந்தச் சராசரிக்கு வெளியே நிற்கும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், இந்தப் பங்குகளை அவர்கள்மேல் சுமத்துவது மிகவும் உதவாததாக இருக்கும்.

உண்மையில், பாலின வார்ப்பு எண்ணங்களை (stereotypes) ஆதரிக்க வேதாகமத்தைப் பயன்படுத்துவதே சாத்தியமா என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன்.

பாலின வார்ப்பு எண்ணங்களை மீறும் வேதாகம ஆண்கள்

வேதாகமக் கதாபாத்திரங்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள்; ஆண்மையையும் பெண்மையையும் பற்றிய நம்முடைய இன்றைய கலாச்சார அனுமானங்களில் பெரும்பாலானவை அங்கே எங்குமே காணப்படவில்லை என்பதை நீங்கள் கண்டுகொள்ளலாம்.

பெசலெயேல், அகோலியாப் என்ற ஆண்கள் “கற்களை வெட்டவும்” “மரத்தில் சித்திரவேலை செய்யவும்” தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்படும்போது, ஆண்கள் கனமான வேலையைச் செய்யும் பாலினம் சார்ந்த வேலையை இது உறுதிப்படுத்துவதாக நாம் நினைக்கலாம். ஆனால் “விநோதமான வேலைப்பாடுகளைச்” செய்யவும் “நெய்த வஸ்திரங்களைத்” தைக்கவும்கூட அவர்கள் வரம் பெற்றிருந்தார்கள் என்ற உண்மையை வைத்து நாம் என்ன செய்வது?[666] அல்லது தாவீது ராஜா போருக்குள் பாய்ந்து செல்லும்போதோ, ஓர் இராட்சதனின் தலைக்கு நேராகத் தன் கல்லை எறியும்போதோ, அந்த வேலைக்குத் தேவன் ஓர் ஆணைத் தெரிந்தெடுத்ததைப் பாராட்டலாம்; ஆனால் அவன் சுரமண்டலம் வாசிப்பதையும் உணர்ச்சி நிறைந்த கவிதைகளை எழுதுவதையும் வைத்து நாம் என்ன செய்வது? அல்லது இயேசு தேவாலயத்தில் மேசைகளைக் கவிழ்த்துப்போடும்போது, அவருடைய ஆண்மையான துணிச்சலைப் பற்றிப் பேச நாம் விரும்புகிறோம்; ஆனால் கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன் செட்டைகளின் கீழே கூட்டிச்சேர்ப்பதுபோல, தம் ஜனங்களைக் கூட்டிச்சேர்க்க அவர் விரும்பியதை நாம் என்னவென்று புரிந்துகொள்வது?[667] உண்மையான

666. யாத்திராகமம் 31:1-10
667. மத்தேயு 21:12-17; 23:27

ஆண்கள் அழமாட்டார்களா? இயேசுவோ கண்ணீர்விட்டார். உண்மையான ஆண்கள் ஆயுதங்களைக் கையாளுவார்களா? இயேசு பேதுருவிடம் அவனுடைய ஆயுதத்தை உறையில் போடச் சொன்னார். உண்மையான ஆண்கள் பாசத்தைக் காட்டமாட்டார்களா? இயேசு யோவானைத் தம் மார்பில் தலைசாய்க்க விட்டார். உண்மையான ஆண்கள் வீட்டு வேலைகளைச் செய்யமாட்டார்களா? இயேசு தம் சீஷர்களுக்கு உணவு சமைத்துக் கொடுத்தார், அவர்களுடைய கால்களைக் கழுவினார்.[668]

தடுக்க முடியாத மனஉறுதி, ஓயாத இலட்சிய வேட்கை, எல்லாவித ஆபத்துகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் போன்ற "ஆண்மைக்குரிய" பண்புகளுக்குப் பவுல் ஓர் எடுத்துக்காட்டு என்று நினைக்க நாம் பல நேரங்களில் விரும்புகிறோம். ஆனாலும் தம் ஊழியத்தை இயக்கி வடிவமைக்கும் உருவகங்களை அவர் தேடும்போது, பல நேரங்களில் பெண்மைக்குரிய உருவகங்களையே பற்றிக்கொள்கிறார். ஒரு சபையிடம் அவர் சொல்கிறார்: "என் சிறு பிள்ளைகளே, கிறிஸ்து உங்களிடத்தில் உருவாகுமளவும் உங்களுக்காக மறுபடியும் கர்ப்பவேதனைப்படுகிறேன்."[669] இன்னொரு சபையிடம் அவர் சொல்கிறார்: "பால் கொடுக்கிற தாய் தன் பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதுபோல, 8 நாங்களும் உங்களைப் பராமரித்தோம்."[670]

அல்லது திருமணத்தைப் பற்றி எபேசியர் 5-இல் பவுல் எழுதிய வார்த்தைகளை இன்னும் சில முறை வாசியுங்கள்; இலட்சியக் கணவராகிய இயேசு தம் மணவாட்டிக்குச் செய்வதைக் கவனியுங்கள்: அவர் தம் மனைவியைக் குளிப்பாட்டுகிறார், உடுத்துவிக்கிறார், உணவளிக்கிறார், பேணி வளர்க்கிறார், அவளுடைய ஆடைகளைத் துவைக்கிறார் – அந்தக் கலாச்சாரத்தில் இவை வீட்டு வேலைகள்.[671] கிறிஸ்து/கணவன், சபை/மனைவி என்ற பவுலின் ஒப்புமைகளில், ஒவ்வொரு ஆண் வாசகனும் இயேசுவின் மணவாட்டிக்கு ஒப்பிடப்படுகிறான் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. தங்கள் "ஆண்தன்மையின்" இயல்பால் பல நேரங்களில் சுதந்திரத்தையும் தனிமையையும் நாடும் ஆண்கள், தங்கள் கணவராகிய கிறிஸ்துவின்

668. என் தோழி Margo Davies தம் வலைப்பதிவில் தந்த இந்த உள்நோக்குகளுக்காக அவருக்கு நன்றி: www.bit.ly/3mLLnlK
669. கலாத்தியர் 4:19
670. 1 தெசலோனிக்கேயர் 2:7-8
671. 27-ஆம் வசனம், அவர் தம் மனைவியின் திருமண ஆடையைப் பெற்றுக்கொடுப்பதையும் பராமரிப்பதையும்கூடக் குறிக்கலாம்.

பராமரிப்பைத் தங்களைத் திறந்து ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, அவரோடு நெருக்கத்தை நாடக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆண்களைப் பற்றிய வார்ப்பு எண்ணங்களை மீறுவது என்றால் இதுதான்.

பாலின வார்ப்பு எண்ணத்தை மீறும் வேதாகமப் பெண்கள்

“மரபுவழிப்” பெண்மையை “வேதாகமப்” பெண்மை என்றும் நாம் குழப்பிக்கொள்கிறோம். தங்கள் மக்களைப் பாதுகாக்கக் கொல்பவர்கள் ஆண்கள் மட்டுமல்ல. தாவீது–கோலியாத் கதையைச் சேர்த்திருக்கும் பல சிறுவர் வேதாகமங்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன்; ஆனால் யாகேல்–சிசெரா கதையை அவற்றில் ஒன்றுகூடச் சொல்லவில்லை; அந்தக் கதையில் யாகேல் என்ற பெண் தப்பி ஓடிக்கொண்டிருந்த ஓர் எதிரிப் படைத்தலைவனின் தலையில் பயமின்றி ஒரு கூடார ஆணியை அடித்து இறக்குகிறாள் – இதனால் தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு இன்னும் நிச்சயமான வெற்றியை உறுதிசெய்கிறாள்.[672] அல்லது முற்றுகையிடப்பட்ட தன் நகரத்தை, ஒரு மனிதனுடைய தலையை வெட்டி மதிலுக்கு மேலாக எறியும்படி ஏற்பாடு செய்து, அதன் மூலம் முகாமிட்டிருந்த எதிரிகளைச் சமாதானப்படுத்திக் காப்பாற்றிய பெண்ணைப் பற்றி என்ன.[673]

ஜேன் ஆஸ்டன் (Jane Austen) நாவலில் வரும், “தன் உணர்வுகளைப் பற்றி இடைவிடாமல் நாட்குறிப்பு எழுதிக்கொண்டும், திருமணத்தில் தனக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சிறந்த வாய்ப்புகளைப் பற்றித் திட்டம் தீட்டிக்கொண்டும், ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு உணர்ச்சிக் கலக்கத்திலும் மயங்கி விழுந்துகொண்டும், இறுக்கமான கார்செட் உட்பட அடுக்கடுக்கான ஆடைகளை அணிந்துகொண்டும், வேலை செய்ய எதிர்பார்க்கப்படாமலும் இருக்கும்” பாரம்பரியமான “பெண்மைக்குரிய” பெண்களிலிருந்து இந்தப் பெண்கள் எவ்வளவு வேறுபட்டவர்கள்.[674] வேதாகமப் பெண்மையைத் துல்லியமற்ற முறையில்

672. நியாயாதிபதிகள் 4. அதுபோலவே, தள்ளுபடியாகமத்திலுள்ள (Apocrypha) யூதித் – அவள் பெயரின் பொருள் வெறுமனே “யூதப் பெண்” – தன் சாமர்த்தியத்தைப் பயன்படுத்தி ஓலோபெர்னஸ் (Holophernes) என்ற எதிரிப் படைத்தலைவனின் தலையை வெட்டுகிறாள்.
673. 2 சாமுவேல் 2:22
674. இந்த மேற்கோளை முதலில் எங்கே கண்டேன் என்று என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை; ஆனால் அது என்னுடையது அல்ல.

இலட்சியப்படுத்தியபோது எலிசபெத் எலியட் (Elisabeth Elliot) மனதில் கொண்டிருந்த பெண்கள் இவர்கள் சற்றும் அல்ல: "பெண்கள் சரணடைகிறார்கள், உதவுகிறார்கள், பதிலளிக்கிறார்கள்; கணவர்களோ பராமரிக்கிறார்கள், பாதுகாக்கிறார்கள், முன்முயற்சி எடுக்கிறார்கள். வேதாகமப் பெண் கீழ்ப்படிகிற பெண்."[675]

நிச்சயமாக, பழங்கால ஆணாதிக்க உலகில் (இன்றைய பாரம்பரியக் கலாச்சாரங்களிலும்) பெண்கள் பிள்ளைகளைக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும், கீழ்ப்படிதலோடு ஆண்களை வழிநடத்த விட வேண்டும், பொது வாழ்க்கையில் மூழ்கியிருந்த ஆண்களுக்கு உணவு, பாலுறவு ஆகிய வசதிகளை அளிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் வேதாகமம் அப்படிப்பட்ட ஓர் உலகத்தின் நிலைக்கு இறங்கி வந்தாலும், அதைத் தேவனுடைய மிக உயர்ந்த இலட்சியமாக அது அங்கீகரிக்கவில்லை – இந்தப் பாரம்பரியப் பங்குகளை மீறிய வேதாகமப் பெண்கள் அனைவரும் இந்த உண்மையை இன்னும் உறுதியாக்குகிறார்கள். சில நேரங்களில் நம்மால் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. உதாரணமாக, பெண்களைப் பற்றிய மூன்று வேதப்பகுதிகளில்[676] ஒரு மொழிபெயர்ப்புச் சார்பு வெளிப்படுகிறது: ரூத் "உயர்ந்த குணமுள்ள" பெண் என்றும், "உயர்ந்த குணமுள்ள" மனைவி "தன் கணவனுக்குக் கிரீடம்" என்றும், நீதிமொழிகள் 31-இன் பெண் மற்றப் பெண்கள் செய்யும் "உயர்ந்த காரியங்களை" மிஞ்சுகிறாள் என்றும் நம் வேதாகமங்கள் சொல்கின்றன. ஆனால் இந்த ஒவ்வொரு பகுதியிலும் nayil என்ற எபிரெய வார்த்தை "உயர்ந்த" என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது; வேதாகமத்தில் அது வரும் மற்ற 95 இடங்களில், ஆண்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும்போது, அது "பராக்கிரமமுள்ள," "போர்வீரன்," அல்லது "பலம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தாலும் இப்படி மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது.

வேதாகமப் பெண்களும் வீரமிக்கவர்களே! எபேசியர் 5-இல் பவுல் பெண்களை மட்டுமல்ல, ஆண்களையும் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியோடு தங்களை அடையாளப்படுத்திக்கொள்ள அழைக்கிறார் என்றால் (சபையின் நல்ல கணவராகிய இயேசுவைப் போல வீட்டு வேலைகளைச் செய்யவும் அழைக்கிறார் என்றால்), எபேசியர் 6-இல் அவர் ஆண்களை மட்டுமல்ல, பெண்களையும் கிறிஸ்துவின் சேனையில் போர்வீரர்களாக

675. Elisabeth Elliot, Let Me Be A Woman, பக். 50. மேற்கோள்: Barr, Introduction
676. ரூத் 3:11, நீதிமொழிகள் 31:29, நீதிமொழிகள் 12:4

இருந்து, தங்கள் கேடகங்களையும் பட்டயங்களையும் எடுத்து, இருளைப் பின்னுக்குத் துரத்த அழைப்பதில் நாம் ஆச்சரியப்படக்கூடாது.

கிறிஸ்துவில் பலமுள்ள ஆண்களுக்கு நான் முழு ஆதரவு தருகிறேன்; ஆனால் கிறிஸ்துவில் பலமுள்ள பெண்களும் நமக்குத் தேவை – ஆண்களாகிய எங்களோடு சேர்ந்து நிலைநிற்கும் பெண்கள்; அதைத் தவிர வேறு எதையும் நாம் ஏன் விரும்ப வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. நம் உலகில் இருளால் ஆளப்படும் அனைத்தையும் கருத்தில் கொண்டால், அநீதிக்கும் வஞ்சகத்துக்கும் எதிராக நீதியைச் சரிக்கட்டும் வீரர்களாகவும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களையும் மன அதிர்ச்சிக்குள்ளானவர்களையும் மீட்கத் தேடும் விடுதலைப் போராளிகளாகவும், கிறிஸ்துவின் பணியில் தீப்பந்தம் ஏந்துபவர்களாகவும் வீரர்களாகவும் ஆண்களாகிய எங்களோடு சேரும்படி, சேனையின் மற்றப் பாதியை நாம் விடுவிக்க வேண்டும். நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்க்கும் ஓர் எதிர்காலத்தைப் பற்றி மட்டும் நான் இங்கே பேசவில்லை. கிறிஸ்துவுக்கான பெண் போர்வீரர்கள் ஏற்கெனவே மீண்டும் மீண்டும் இயேசுவுக்காக மாபெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இரட்சணிய சேனையை (Salvation Army) நிறுவிய வில்லியம் பூத் (William Booth), தம் “சிறந்த ஆட்கள் பெண்களே” என்று சொல்வது வழக்கம். அதுபோலவே, Life and Work on the Mission Field என்ற புத்தகம், “வேலை எவ்வளவு கடினமானதாகவும் ஆபத்தானதாகவும் இருக்கிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாக ஆண்களைவிடப் பெண்களின் விகிதம் இருந்தது” என்று பதிவுசெய்கிறது.[677]

வார்ப்பு எண்ணங்களைப் புறக்கணித்தல்

பெண்மைக்கும் ஆண்மைக்கும் வேதாகமம் வரையறைகளைத் தருவதில்லை என்பது, இந்தக் கருத்துகளின்மேல் நாம் ஒருவேளை தேவைக்கு மீறி கவனம் செலுத்தியிருக்கிறோம் என்று எனக்குச் சொல்கிறது. ஆம், மனிதர்கள் ஆணும் பெண்ணுமாக இருக்கிறார்கள்; உடலில் வெளிப்படும் நம் பாலின அடையாளத்துக்கு இசைவாக நாம் வாழ வேண்டும்; ஆனால் பெண்மையின் அல்லது ஆண்மையின்

677. Herbert Kane, Life and Work on the Mission Field, பக். 143. மேற்கோள்: Bessey, Jesus Feminist, அதி. 8.

இயல்பைப் பற்றி வேதாகமம் ஏறக்குறைய எதுவுமே சொல்வதில்லை. வேதாகமக் கதாபாத்திரங்களைப் பற்றிய டிக்வா ஃபிரைமர்-கென்ஸ்கியின் ஆய்வு இதை வெளிப்படுத்துகிறது:

[வேதவாக்கியம்] மனித நடத்தையின் எந்தப் பண்பையும் "பெண்ணுக்குரியது" அல்லது "ஆணுக்குரியது" என்று காட்டுவதில்லை; 'பெண்மை', 'ஆண்மை' என்ற துருவங்களுக்கு இடையில் பண்புகளைப் பிரிப்பதில்லை; ஆண் ஆக்ரோஷம்—பெண் ஏற்புத்தன்மை, ஆண் புதுமை—பெண் பாதுகாப்பு, ஆண் வெளிநோக்கிய உந்துதல்—பெண் உள்ளடக்கிக்கொள்ளுதல் ... போன்ற துருவங்களின் வேறுபாடுகளையோ, பாலின வேறுபாட்டைப் பற்றிச் சிந்திக்க நாம் பழகியிருக்கும் வேறு எந்தத் துருவங்களையோ அது சற்றும் சுட்டிக்காட்டுவதில்லை.[678]

நான் இதை எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது, Twitter-ஐத் திறந்து ஒரு பாப்டிஸ்ட் இறையியல் கல்லூரிப் பேராசிரியரின் பதிவை வாசிக்கிறேன். சில சபைகள் ஒரு பெண் பேச்சாளரை அழைப்பது வழக்கமாக இருக்கும் அன்னையர் தினத்துக்கு முன்னேற்பாடாக, சில நாட்களுக்கு முன்பு அவர் இப்படி எழுதுகிறார்: "நான் சொல்வதைத் தெளிவாகக் கேளுங்கள். உங்கள் சபையில் எப்போதாவது ஒருமுறையாவது ஒரு பெண் பிரசங்கித்தால், நீங்கள் அந்தச் சபையை விட்டு வெளியேற வேண்டும்."[679] அப்படியானால் பெண்கள் என்ன செயல்களைச் செய்ய வேண்டும் என்ற நம் கேள்வியை அவர் முன்கூட்டியே எதிர்பார்ப்பதுபோல் தெரிகிறது; ஏனென்றால் அவருடைய அடுத்த ட்வீட், துணி துவைக்கும், தைக்கும், பின்னல் வேலை செய்யும், பிள்ளைகளைக் கவனித்துக்கொள்ளும் பெண்களைப் பாராட்டுகிறது – பெண்கள் இவற்றை நன்றாகச் செய்யும்போது கிறிஸ்து இந்த எல்லாச் செயல்களுக்கும் பலனளிப்பார் என்று அவர் சொல்கிறார்.[680] அவருடைய பக்கத்தைப் பார்க்கும்போது, இன்னொரு ட்வீட் கண்முன் தோன்றுகிறது: "துரைத்தனங்களும் அதிகாரங்களும் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை வெறுக்கின்றன, வேதாகம ஆண்மையையும் பெண்மையையும் வெறுக்கின்றன, தேவனை வெறுக்கின்றன."[681]

678. Frymer-Kensky, In the Wake of the Goddesses: Women, Culture and the Biblical Transformation of Pagan Myth, பக். 141.
679. www.bit.ly/2ZNt9ai
680. www.bit.ly/3nQAwpC
681. www.bit.ly/2ZS465M

அவருடைய நம்பிக்கைகள் தவறான வழியில் செல்கின்றன: சேனையின் ஒரு பாதி மற்றப் பாதியை வீட்டுக்குள் அடைத்து வைக்கும்படி செய்வதே சாத்தானின் உத்தியாக இருந்துவந்திருந்தால் என்ன? சாத்தான் உண்மையில் வெறுப்பது, பலத்தில் ஒன்றுபட்டு, ஆவிக்குரிய போரிலும் சுவிசேஷ அறிவிப்பிலும் தோளோடு தோள் நிற்கும் ஆண்களையும் பெண்களையுமே.

“ஆண்மை, பெண்மை ஆகியவற்றுக்குரிய பங்குகளிலுள்ள வேறுபாடுகள் தேவனால் நியமிக்கப்பட்டவை; ஒவ்வொரு மனித இதயத்திலும் அவை எதிரொலிக்க வேண்டும்” என்று டான்வர்ஸ் அறிக்கை சொல்கிறது. ஆனால் அந்தக் கூற்று எவ்வளவு உதவாதது என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். அதன் ஆசிரியர் வேறோர் இடத்தில் “ஆண்மை” என்பதை “பலமும் தலைமைத்துவமும்” என்றும், “பெண்மை” என்பதை “ஆணின் பலத்தையும் தலைமைத்துவத்தையும் உறுதிப்படுத்துதல்” என்றும் வரையறுப்பதால், நீங்கள் ஓர் ஆணாக இருந்தும் ஒரு பெண்ணின் பலத்தையும் தலைமைத்துவத்தையும் உறுதிப்படுத்த முடிந்தால், அல்லது வழிநடத்த விரும்பும் பலமுள்ள ஒரு பெண்ணாக இருந்தால், இது எதைக் குறிக்கிறது? தேவனிடமிருந்து வராத ஏதோ ஒன்று உங்களுக்குள் செயல்படுகிறது என்பதையே அது குறிக்கிறது.

ஆண்களிலும் பெண்களிலும் தேவன் செய்யும் கிரியையின் உண்மையான அடையாளம், இருவருமே கிறிஸ்துவைப் போலாகுதலை நாடுவதுதான். இயேசு எப்படிப்பட்டவர் என்பது இரகசியம் அல்ல. மனிதர்கள் வைத்திருக்கும் எல்லா ஒரே மாதிரியான பிம்பங்களையும் இயேசுவின் சுபாவம் எப்படி உடைத்தெறிகிறது என்பதை வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5 ஒருவேளை மிகச் சிறப்பாகச் சுருக்கிச் சொல்லுகிறது. அதில், ஜெயங்கொண்ட “யூதா கோத்திரத்துச் சிங்கத்தைப்” பார்க்கும்படி யோவானுக்குச் சொல்லப்படுகிறது; ஆனால் அவரைப் பார்க்கத் தன் தலையை உயர்த்தும்போது, “அடிக்கப்பட்டதுபோலிருந்த ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைக்” கண்டு அவர் ஆச்சரியப்படுகிறார். இயேசு அஞ்சாத சிங்கமும், அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியுமாக இருக்கிறார். அவர் அதிகாரத்தின் செங்கோலை ஏந்துகிறார்; ஆனால் சிலுவையில் ஆணிகளால் அறையப்பட்டதின் தழும்புகளையும் சுமக்கிறார். அவர் மகத்துவமுள்ளவரும் சாந்தமுள்ளவருமாக இருக்கிறார். அவர் ராஜாவும் ஊழியக்காரருமாக

இருக்கிறார். வானங்களுக்கு மேலாக உயர்த்தப்பட்டு அவர் கம்பீரமாக நிற்கிறார்; ஆனாலும் நம்மை அள்ளித் தம் மார்போடு அணைத்துக்கொள்ளக் குனிந்து மண்டியிடுகிறார். அவர் வல்லமையுள்ளவர், ஆனாலும் காயப்படக்கூடியவர்; அதிகாரமுள்ளவர், ஆனாலும் எளிதில் அணுகக்கூடியவர்; உறுதியாக முன்னிற்பவர், ஆனாலும் விட்டுக்கொடுப்பவர்; கர்ஜிக்கிறவர், ஆனாலும் கண்ணீர் விடுகிறவர்; உடைக்க முடியாதவர், ஆனாலும் நொறுக்கப்பட்டவர்.

இயல்பாகவே இயேசுவின் சிங்கம் போன்ற குணங்களின் பக்கம் சாயக்கூடிய, உறுதியான – சில சமயங்களில் ஆக்ரோஷமான – ஆண்களுக்கு (பெண்களுக்கும்) இயேசுவின் அழைப்பு வருகிறது: "என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்; நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாய் இருக்கிறேன்."[682] இயல்பாகவே இயேசுவின் ஆட்டுக்குட்டி போன்ற குணங்களின் பக்கம் சாயக்கூடிய, சாந்தமான – ஆனாலும் எளிதில் மனம் தளரக்கூடிய – பெண்களுக்கு (ஆண்களுக்கும்) இயேசுவின் அழைப்பு வருகிறது: "பரலோகராஜ்யம் வல்லமையோடு முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது; வல்லமையுள்ளவர்கள் அதைப் பற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள்."[683] தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், இன்னும் அதிக ஆண்மைக்காகவோ இன்னும் அதிகப் பெண்மைக்காகவோ பாடுபடும்படி வேதாகமம் ஒருபோதும் நமக்குக் கட்டளையிடுவதில்லை. மாறாக, இன்னும் அதிகமாகக் கிறிஸ்துவைப் போலாகும்படியே நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். "'வேதாகமப்படியான' பெண்ணாக அல்லது ஆணாக ஆக வேண்டும் என்ற என் கடமையை நான் நிறைவேற்றுகிறேனா?" என்று நாம் கேட்பதில்லை. மாறாக, "நான் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றி நடக்கிறேனா?" என்று கேட்கிறோம்.

இதனால்தான் பவுல், "நான் புருஷனானபோது குழந்தைக்கேற்றவைகளை ஒழித்துவிட்டேன்" என்று எழுதுகிறார்; "பெண்மைக்கேற்றவைகளை ஒழித்துவிட்டேன்" என்று அவர் எழுதவில்லை. நாம் அடிக்கடி செய்வதுபோலப் பெண்மையை ஆண்மையோடு ஒப்பிட்டு வேறுபடுத்துவதற்குப் பதிலாக, ஒருவேளை இரண்டையுமே குழந்தைப்பருவத்தோடு ஒப்பிட்டு வேறுபடுத்த வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கலாம். குழந்தைகள் யாராவது சொல்லும்வரை காத்திருக்கவும், தங்களையே மையமாகக் கொள்ளவும்,

682. மத்தேயு 11:29
683. மத்தேயு 11:12

பயப்படவும், மற்றவர்களை மிக அதிகமாகச் சார்ந்திருக்கவும் கூடிய போக்குடையவர்கள். இதற்கு மாறாக, மற்றவர்களுக்குச் சேவை செய்யவும், ஒருவரையொருவர் சார்ந்து வாழவும், அதிக முன்முயற்சியும் பொறுப்பும் எடுக்கவும் நாம் கற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது, பெண்மையிலும் ஆண்மையிலும் நாம் முதிர்ச்சியடைந்திருக்கிறோம் என்று அறிகிறோம்.

ஆனால் ஒரு பாலினத்துக்கு மட்டுமே உரிய கட்டளைகள் ஏதாவது உண்டா? பெண்களுக்கு ஒன்றும், ஆண்களுக்கு ஒன்றும் உண்டு என்று நான் கருதுகிறேன்.

அழகையும் பலத்தையும் பொறுப்புடன் கையாளுதல்

பெண்களின் அழகோடு தொடர்புடைய, பெண்களுக்கான ஓர் அறிவுறுத்தலோடு தொடங்குவோம்: “பெண்கள் தகுதியான ஆடையினாலும், நாணத்தினாலும், தெளிந்த புத்தியினாலும் தங்களை அலங்கரிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்; மயிரைப் பின்னுதலினாலோ, பொன்னினாலோ, முத்துக்களினாலோ, விலையுயர்ந்த ஆடையினாலோ அல்ல, தேவபக்தியுள்ளவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் பெண்களுக்கு ஏற்றபடி நற்கிரியைகளினாலேயே.”[684]

பெண் அழகாக இருக்க விரும்புவதைப் பவுல் குறைகூறவில்லை, மாறாக அதை உறுதிப்படுத்துகிறார் என்பதைக் கவனியுங்கள். உண்மையில், வேறோர் இடத்தில், பெண்ணின் அழகு சிருஷ்டிப்பின் உச்சம் என்று அவர் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.[685] ஆனால் பல பெண்கள் மேலோட்டமான அழகோடு மிக எளிதாகத் திருப்தியடைந்துவிடுகிறார்கள் என்பதே பவுலின் கவலை. நீதிமொழிகள் 31-இன் பெண், நிலையற்ற மேலோட்டமான அழகுக்காக அல்ல, தேவன்மேல் அவள் கொண்டிருக்கும் ஒளிவீசும் அன்புக்காகவே பாராட்டப்படுகிறாள். எபேசு சபையில், தங்கள் ஆடம்பரமான அணிகலன்களால் தங்கள்மேல் கவனத்தை ஈர்க்க முயன்ற செல்வச் செழிப்புள்ள பெண்கள் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. தங்களை வெளித்தோற்றத்தைக் கொண்டு அல்ல, அன்பினால் தூண்டப்பட்ட செயல்களைக் கொண்டு மதிப்பிடுகிறவர்மேல் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று பவுல் சொல்லுகிறார். தங்கள் அழகைச்

684. 1 தீமோத்தேயு 2:9-10
685. 1 கொரிந்தியர் 11:15

சுரண்டலுக்கான கருவியாகப் பயன்படுத்தும்படி கவர்ச்சியாக உடையணிந்த கிறிஸ்தவப் பெண்களுக்கும் பவுல் சவால் விடுத்திருக்கலாம். ஒரு பெண் உடையணியும் விதமே ஆண்கள் அவளை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்றோ, ஆண்களின் பாலியல் தூய்மைக்குப் பெண்கள் எப்போதாவது தங்களைப் பொறுப்பாளிகளாக உணர வேண்டும் என்றோ நான் கொஞ்சமும் சொல்லவில்லை. ஒவ்வொரு பெண்ணும் தான் விரும்பும் விதத்தில் உடையணியச் சுதந்திரம் உடையவள்; ஆனால் தேவபக்தியுள்ள பெண்கள் முதலாவது அன்பை உடுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அன்பு முதலாவது அவர்கள்மேலேயே செலுத்தப்பட வேண்டும். சுயவெளிப்பாட்டைக் கொண்டாடுவதாக நம் கலாச்சாரம் சொல்லிக்கொண்டாலும், உடல் அழகின் இலட்சியம் என்ற கொடுங்கோன்மையால் பெண்களும் இளம் பெண்பிள்ளைகளும் இவ்வளவு அதிகமாக இதற்கு முன் ஒருபோதும் வதைக்கப்பட்டதில்லை. இதற்குச் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் சிறிய காரணம் அல்ல; இளைஞர்களிடையே மனச்சோர்வு, பதட்டம், உணவுக் கோளாறுகள் ஆகியவற்றின் அளவு மிக வேகமாக உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.[686] முழுமைக்கான முடிவில்லாத தேடலிலும், மேலும் மேலும் "லைக்குகளுக்கான" தேடலிலும், அழகுக்கான நம் இயல்பான விருப்பம் உருக்குலைந்துவிட்டது. நம் உடல் தோற்றங்கள் நம்மேலோ மற்றவர்கள்மேலோ இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் செலுத்துவதற்காக ஒருபோதும் உண்டாக்கப்படவில்லை.

இப்பொழுது இதைக் குறித்து ஓர் ஆணின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து ஒன்று சொல்ல என்னை அனுமதியுங்கள். தம்முடைய மலைப்பிரசங்கத்தில் இயேசு, பெண்களை இச்சையோடு பார்க்கக்கூடாது என்று ஆண்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறார் – இச்சையின் பொருளாக ஆகாதபடி விலகியிருக்கும்படி அவர் பெண்களுக்குக் கட்டளையிடவில்லை. அடக்கமாக உடையணிந்த ஒரு பெண்ணைக்கூட நான் இச்சையோடு பார்க்க முடியும் என்று ஓர் ஆணாக நான் அறிவேன். ஒரு கிறிஸ்தவ ஆணாக, இச்சைக்கான தீர்வு பெண்களைப் பார்ப்பதைத் தவிர்ப்பது அல்ல என்று நான் உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால், இயேசுவே எப்போதும் பெண்களைப் பார்த்தார். மாறாக, என் தூய்மைக்கான போராட்டத்தில்

686. www.bit.ly/3bIo4mc

மிகச் சிறந்த யுக்தி, தேவன் பெண்களைப் பார்க்கிற விதமாகவே அவர்களை உண்மையாகப் பார்ப்பதுதான் – பாலியல் இச்சையைத் தீர்க்கும் பொருட்களாக அல்ல, தேவசாயலைத் தாங்கும் என் சக மனிதர்களாக.

இப்பொழுது ஆண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட, அவர்களின் உடல் பலத்தோடு தொடர்புடையதாக இருக்கக்கூடிய ஒரு கட்டளையைக் கவனிப்போம். பெண்களின் முன்னிலையில் ஆண் தன் உடல் பலத்தைச் சரியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று பேதுரு அழைப்பு விடுக்கிறார்: "கணவர்களே ... உங்கள் மனைவிகளோடு விவேகத்தோடு வாழுங்கள்; அவர்கள் பெலவீனமான துணையாக இருப்பதால், ஜீவனாகிய கிருபைவரத்தை உங்களுடன்கூடச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுகிறவர்களாக அவர்களைக் கனம்பண்ணுங்கள்; அப்பொழுது உங்கள் ஜெபங்களுக்கு ஒன்றும் தடையாயிருக்காது."[687] பேதுருவின் இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டுப் பெண்கள் எவ்வளவுதான் முகம் சுளித்தாலும், அவை அவமதிப்பாகச் சொல்லப்பட்டவை அல்ல. எல்லா இடங்களிலும் உண்மையாக இருக்கும் ஒரு விஷயத்தையே அவர் குறிப்பிடுகிறார்: வயதுவந்த ஆண்கள் கிட்டத்தட்ட எப்போதும் பெண்களைவிட உடல்ரீதியாகப் பலமுள்ளவர்கள். ஆண்கள் தங்கள் பலத்தை, குறிப்பாகப் பாதுகாப்பதற்கே பயன்படுத்த வேண்டும், காயப்படுத்துவதற்கு ஒருபோதும் அல்ல.

கொடூரமான விஷயம் என்னவென்றால், கடந்த நூற்றாண்டின் பாதியில்தான் குடும்ப வன்முறை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகவும் குற்றமாகவும் கருதப்பட்டது. முன்பு அதிகாரம் 2-இல் நான் வலியுறுத்தியதுபோல, 1960களில்தான் பெண்கள் சமமானவர்களாகப் பார்க்கப்படத் தொடங்கினார்கள்; அதன் விளைவாகவே பெண்களைக் கீழ்நிலைப்படுத்துதல் கேள்விக்குள்ளானது. உண்மையில், New York Daily Mirror (நியூயார்க் டெய்லி மிரர்) என்ற செய்தித்தாளில் 1960களில் வெளியான ஒரு கட்டுரையை நான் கண்டெடுத்தேன்; அதன் தலைப்பு: "If a Woman Needs It, Should She Be Spanked?" ("ஒரு பெண்ணுக்கு அது தேவைப்பட்டால், அவளை அடித்துத் தண்டிக்க வேண்டுமா?").[688] கடிதம் எழுதிய நான்கு ஆண்களின் கருத்துப்படி, ஒருமனதான பதில்: ஆம்! "யார் எஜமான் என்பதை அது அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறது"

687. 1 பேதுரு 3:7
688. www.bit.ly/3EI1Tcr

என்று டெட்டி கல்லெல் (Teddy Gallel) என்ற ஒருவர் எழுதுகிறார். “இது ஆண்களின் உலகம் என்பதைப் பல பெண்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள்; குடும்பத்தின் எஜமான் பதவியிலிருந்து இறங்கிய பல ஆண்கள், அப்படிச் செய்யாமல் இருந்திருக்கலாமே என்று ஏங்குகிறார்கள்.” நான் வாழும் நாட்டில், அதிர்ச்சியூட்டும் விதமாக, 50% பெண்கள் தங்கள் வாழ்நாளில் கற்பழிக்கப்படுகிறார்கள் அல்லது பாலியல் துஷ்பிரயோகத்துக்கு ஆளாகிறார்கள். ஒவ்வொரு துயரமான சம்பவமும், ஓர் ஆண் தன் பலத்தைப் பெண்களைப் பாதுகாப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களை வேட்டையாடப் பயன்படுத்தியதற்கான உதாரணம். ஆணின் உடல் பலம் எவ்வளவு மோசமாகத் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது!

பழைய ஏற்பாட்டின் யுத்தங்களிலும் போர்களிலும், முரட்டுத்தனமான உடல் பலம் தேவைப்பட்டபோது, போர்முனைக்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள் ஆண்களே.[689] தங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து வந்தபோது, மரியாளும் குழந்தை இயேசுவும் தங்களுக்கு உடல்ரீதியான கேடயமாக இருக்க யோசேப்பை நம்பியிருக்க முடிந்தது.[690] உண்மையில், எல்லாக் கணவர்களும் தங்கள் மனைவிகளுக்காகத் தங்கள் உயிரைக் கொடுக்க ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும் என்று பவுல் எதிர்பார்க்கிறார்.[691] மீண்டும் சொல்கிறேன், ஒரு பொதுமைப்படுத்தலை உருவாக்க நான் விரும்பவில்லை. மூழ்கிக்கொண்டிருக்கும் படகில் ஒரு வயதான பெண், கடைசி உயிர்காப்பு உடையை ஓர் இளைஞனுக்குக் கொடுப்பதே நல்லது என்று கருதும் சமயங்கள் இருக்கலாம்; அல்லது உடல்ரீதியாக அதிகப் பலமுள்ள ஒரு மனைவி, ஊனமுற்ற தன் கணவனை ஆபத்திலிருந்து தன் உடலால் காக்கும் சமயங்கள் இருக்கலாம்; அல்லது ராகாபைப் போன்ற ஒரு பெண், குற்றமற்ற ஆண் தப்பியோடிகளைத் தன் வீட்டில் ஒளித்துவைப்பதன் மூலம் தேவன்மேல் தனக்குள்ள விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தும் சமயங்களும் இருக்கலாம்.[692]

மிக முக்கியமாக, பல நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் செய்வதுபோல, பேதுரு பெண்ணின் உடல் பலவீனத்தை உணர்ச்சிரீதியான அல்லது ஆவிக்குரிய பலவீனமாக விரிவுபடுத்துவதில்லை – சபை வரலாறு முழுவதும், பெண்கள் உணர்ச்சியிலும், அறிவிலும், ஒழுக்கத்திலும், ஆவிக்குரிய விதத்திலும் ஆண்களைவிடப் பலவீனமானவர்கள் என்று

689. உபாகமம் 20:7-8, யோசுவா 1:14
690. மத்தேயு 2:13-14
691. எபேசியர் 5:25 முதலிய வசனங்கள்
692. யோசுவா 2

தவறாகக் கருதப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பேதுரு சொல்வது அதுவல்ல; நிச்சயமாக, ஊழியப் பங்குகளிலிருந்து பெண்களை விலக்குவதற்கு அது பயன்படுத்தப்படக்கூடாது. ஆயிரக்கணக்கான சபைகளைக் கொண்ட ஒரு நிரப்புக் கோட்பாட்டு இயக்கத்தின் முன்னணி இறையியலாளர் முன்வைத்த ஒரு வாதத்தைச் சமீபத்தில் வாசித்தேன். அதில், ஆண்கள் உடல்ரீதியான பாதுகாவலர்களாக இருக்கும்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர் சரியாகவே குறிப்பிடுகிறார்; பின்பு, மந்தையை ஆவிக்குரிய விதத்தில் பாதுகாப்பதே போதகர்களின் முதன்மையான பணி என்றும் சரியாகவே சொல்லுகிறார். ஆனால் அதன் பின்பு, ஆகையால் சபைகளை வழிநடத்தும் பணிக்கு ஆண்களே அதிகத் தகுதியானவர்கள் என்று தவறாக முடிவுசெய்கிறார்.[693] உண்மையில், வாழ்க்கையின் உடல் சாராத அம்சங்களைப் பொறுத்தவரை, ஆண்கள் உட்பட மற்றவர்களைப் பாதுகாப்பதில் ஒரு பெண் ஓர் ஆணைப் போலவே திறமையுள்ளவள்.

படிநிலை இல்லாத நிரப்புத்தன்மையை மீட்டெடுத்தல்

ஆண்களும் பெண்களும் வித்தியாசமாக உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு ஒருவர் மற்றவர் தேவை என்ற உண்மையை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சரியான இடத்திலிருந்து தொடங்குகிறார்கள். ஆனால் பின்பு அவர்கள் வேதப்பகுதி சொல்வதைத் தாண்டிச் சென்று, “தேவன் நியமித்த” வேறுபாடுகள் அடிப்படையில் அதிகாரம்–கீழ்ப்படிதல் என்பதிலேயே அடங்கிவிடுகின்றன என்று கூறுகிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரை, நிரப்புத்தன்மை (ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரையொருவர் நிரப்புதல்) படிநிலைக்குரியது; ஆகவே அது நிரப்புத்தன்மையையே இழக்கச் செய்கிறது, ஏனென்றால் சபை நிர்வாகம், பிரசங்க பீடத்திலிருந்து பிரசங்கித்தல் போன்ற, ஆணின் குரல் மட்டுமே கேட்கப்படும், ஆண்களுக்கு மட்டுமான பகுதிகளை அது சபையில் உருவாக்குகிறது. இப்படிச் செய்வதன் மூலம், தேவனுடைய

693. இதைப் போலவே, ஓவன் ஸ்ட்ராச்சன் (Owen Strachan) “The Grand Design” என்ற நூலில், ஆவிக்குரிய இருளுக்கு எதிராக நிற்கத் தேவையான தைரியமும் ஆக்ரோஷமும் உண்மையில் ஆண்களுக்குரிய குணங்கள் என்று வாதிடுகிறார். ஆகவே ஆண்களே வழிநடத்த வேண்டும் என்கிறார். ஆனால் இதற்காக அவர் பயன்படுத்தும் வசனங்கள் – 1 கொரிந்தியர் 16:13-14, ஏசாயா 19:16, 1 இராஜாக்கள் 2:2, எசேக்கியேல் 22:30 – அவருடைய கூற்றை ஆதரிப்பதில்லை. உடல்ரீதியான போர்களுக்கு உடல் பலம் தேவை என்பது உண்மைதான்; ஆனால் ஆவிக்குரிய போர்களுக்கு உடல் பலம் தேவையில்லை; ஆகவே பெண்களும் தேவனுடைய பணியின் போர்முனைகளில் தைரியத்தோடு சேவை செய்யலாம்.

சாயலை அதிக முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய ஆண்–பெண் நிரப்புத்தன்மையை அவர்கள் பலவீனப்படுத்துகிறார்கள்.

இந்த அதிகாரத்தில், நிரப்புத்தன்மையை நிரப்புக் கோட்பாட்டின் கையிலிருந்து மீண்டும் பறித்தெடுத்து, அதைப் படிநிலையோடு அல்ல, பரஸ்பரப் பங்காண்மையோடு இணைத்து மணமுடித்துவைக்க நான் முயன்றிருக்கிறேன். பொதுவாக ஆண்கள் பெண்களை வழிநடத்த வேண்டும் என்பதல்ல, பொதுவாக ஆண்கள் பெண்களோடு சேர்ந்து வழிநடத்த வேண்டும் என்பதே தேவனுடைய திட்டம். அறிவுத்திறனையோ தலைமைத்துவத் திறனையோ ஏதாவது ஒரு பாலினத்தோடு இணைக்கும் எதுவும் வேதவசனத்தில் இல்லை. நாம் அதிகபட்சமாகச் சொல்லக்கூடியது, சராசரியாகப் பெண்கள் ஒரு விதத்திலும் ஆண்கள் வேறொரு விதத்திலும் சிந்திப்பார்கள் அல்லது வழிநடத்துவார்கள் என்பதுதான்.

ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் வேறுபட்ட மூளை அமைப்புகளையோ, இந்த அதிகாரத்தில் முன்பு கொடுக்கப்பட்ட அட்டவணையின் பத்து அம்சங்களையோ – அதன்படி பெண்கள் சராசரியாக அதிக இரக்கமும் படைப்பாற்றலும் உள்ளவர்கள், ஆண்கள் சராசரியாக அதிக உறுதியும் பகுப்பாய்வுத் திறனும் உள்ளவர்கள் – நாம் எடுத்துக்கொண்டால், நம் பலங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்தால் நம் திருமணங்களும், ஊழியங்களும், பணியிடங்களும் எவ்வளவோ அதிகச் செழுமையாக இருக்கும் அல்லவா? நாம் ஒவ்வொருவரும் ஆக வேண்டிய எல்லாவற்றையும் ஆவதற்கு நம் அனைவரும் தேவை. பெண்களும் ஆண்களும் சராசரியாக வேறுபட்ட விதமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தால், ஆண்களும் பெண்களும் கொண்ட ஒரு தலைமைத்துவக் குழு, சராசரியாக, தாங்கள் வழிநடத்தும் எந்த அமைப்புக்கும் சமூகத்துக்கும் மிக அதிக முழுமையான தலைமைத்துவத்தைக் கொண்டுவரும்.

இந்த விஷயத்தில் சமுதாயம் சபையைவிட முன்னே இருப்பது உண்மையில் வருத்தமானது; ஆனால் தலைமைத்துவத்தின் மிக உயர்ந்த நிலைகளில் பெண்களைச் சேர்ப்பதன் பலன் – பல நாடுகளில் அது மெதுவாகவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும் – குறிப்பிடத்தக்க விளைவுகளை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு விரிவான ஆய்வில்,[694] நிறுவனங்களின் மூத்த நிர்வாகக் குழுக்கள் ஆண்களை மட்டுமே கொண்டிருக்கும்போது, அவை 58% சமயங்களில் நல்ல

694. www.bit.ly/3BKuImw

முடிவுகளை எடுக்கின்றன என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் குழுக்களில் பெண்கள் சேர்க்கப்பட்டால், நல்ல முடிவுகளை எடுப்பதற்கான வாய்ப்பு 73%-ஆகத் தாவி உயர்கிறது![695]

ஒரு காலில் மாவுக்கட்டுப் போட்டுக்கொண்டு ஓட்டப்பந்தயத்தில் ஓட முயன்றால், நாம் நொண்டி நொண்டித் தாவுவோம். இரண்டு கால்களும் நன்றாக இயங்கும்போது, நாம் மிகப் பெரிய அடிகளை எடுத்து மிக அதிகத் தூரத்தை அடைய முடியும். ஆண்களும் பெண்களும் ஒருவரையொருவர் நிரப்பும் தனித்துவமான பங்களிப்புகளும் அப்படியே. ஆணும் பெண்ணுமாகத் தேவசாயலைத் தாங்குகிறவர்களைத் தேவன் சிருஷ்டித்ததை விவரித்த பின்பு, ஆதியாகமம் 1-இன் கதைசொல்லி, தேவன் “தாம் உண்டாக்கின எல்லாவற்றையும் பார்த்தார், அது மிகவும் நன்றாயிருந்தது” என்று சொல்லுகிறார். சிறிது காலத்துக்கு முன்பு வரை, மேற்கத்திய நாடுகளில் ஒரு காலை மட்டும் பயன்படுத்துவது அர்த்தமுள்ளதாகத் தோன்றியிருக்கலாம் (ஏனென்றால் மற்றக் கால் தாழ்ந்ததாகக் கருதப்பட்டது: பகுத்தறிவின்மை, நிலையின்மை, பயம் ஆகியவற்றுக்கு எளிதில் ஆளாகக்கூடியது என்று). இப்பொழுது நம் கலாச்சாரம் அது அப்படியல்ல என்று கண்டுகொண்டிருப்பதாலும், வேதவசனத்தின் மூல அர்த்தமும் நோக்கமும் மீட்டெடுக்கப்பட்டிருப்பதாலும், நாம் நம் இரண்டு கால்களாலும் ஓட முடியும், ஓடவும் வேண்டும்.

நாம் அதிகமாக இணைந்து பங்காளிகளாகச் செயல்படும்போது எதிர்நோக்குவதற்கு எவ்வளவோ இருக்கிறது; ஆனால் நாம் வேறுபட்டவர்கள் என்ற உண்மை, எல்லாம் எப்போதும் சுமுகமாகப் போகாது என்பதைக் குறிக்கிறது. பன்முகத்தன்மை அதிக வளர்ச்சிக்கும் உற்பத்தித்திறனுக்கும் வழிநடத்துகிறது; ஆனால் அது அதிகச் சிக்கலுக்கும் தவறான புரிதலுக்கும் வழிவகுக்கிறது. நம் பழைய தப்பெண்ணங்கள் குறிப்பாகப் பிடிவாதமானவை. திருமண வாழ்க்கை இவ்வளவு கடினமாக இருப்பதற்கு இது குறைந்தபட்சம் ஒரு காரணம். ஆனாலும், கடினமாக இருப்பது தவறு அல்ல – கிறிஸ்துவைப் போலாகுதலில் வளர நமக்குத் தேவையான வாய்ப்பே அது என்பது மிக அடிக்கடி உண்மை.

695. அந்தக் குழுவில் பல்வேறு பாலினங்கள், வயதுகள், வளர்ந்த இடங்கள், உயர்கல்வி பெற்ற இடங்கள் கொண்டவர்கள் இருந்தால், அந்த எண்ணிக்கை 87%-ஆக உயர்கிறது.

ஏனென்றால், வேதாகமம் வரையறுக்கும் வாழ்க்கையின் இலக்கு, அதிக ஆண்மையுள்ளவர்களாகவோ அதிகப் பெண்மையுள்ளவர்களாகவோ ஆவது அல்ல; சிங்கமும் ஆட்டுக்குட்டியுமான இயேசுவைப் போல இன்னும் அதிகமாக ஆவதே.

15

ஏவாளை நான்கு சுவர்களிலிருந்து விடுவித்தல்

“பெண்களின் பாரம்பரியத் தொழில்களைப் பறித்துக்கொண்டு, பின்பு அவள் புதியவற்றைத் தேடுகிறாள் என்று குறைசொல்வது முழு முட்டாள்தனம். ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஒரு மனிதப் பிறவி – இதை எத்தனை முறை சொன்னாலும் மிகையாகாது – ஒரு மனிதப் பிறவி, ஆணானாலும் பெண்ணானாலும், உலகத்துக்கு ஒரு தொல்லையாக மாறாமல் இருக்க வேண்டுமானால், அவருக்கு ஒரு தொழில் இருக்க வேண்டும்.” டோரத்தி சேயர்ஸ் (Dorothy Sayers)[696]

சமீபத்தில், ஒரு முன்னணி வேதாகம ஆசிரியரிடம், மிகப் பிரபலமான தென் பாப்டிஸ்ட் (Southern Baptist) பெண் பிரசங்கியிடம் எந்த இரண்டு வார்த்தைகளைச் சொல்வீர்கள் என்று கேட்கப்பட்டபோது, அவர் “வீட்டுக்குப் போ” என்று பதிலளித்தார். இது பெத் மூரை (Beth Moore) அவர் தனிப்பட்ட முறையில் இழிவுபடுத்தியது மட்டுமல்ல; அது அவருடைய நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலுக்கு உண்மையாக இருந்த ஓர் ஆலோசனையுமாகும்.

1998-இல், பல ஆண்டுகள் விவாதித்த பின்பு, தென் பாப்டிஸ்டுகள், பெண்களை வீட்டுக்குள் அடைத்துவைப்பதைத் தேவன் அவர்களுக்கு நியமித்த விதியாக அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீகரித்தார்கள்: “ஒரு மனைவிக்கு ... தன் கணவனை மதிக்கவும், குடும்பத்தை நிர்வகிப்பதிலும் அடுத்த தலைமுறையை வளர்ப்பதிலும் அவனுக்குத் துணையாகச் சேவை செய்யவும் தேவன் கொடுத்த பொறுப்பு உண்டு.”[697] நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின்படி, ஆதாம் சமுதாயத்திலும், சபையிலும், வீட்டிலும் தலைவனாக உயரப் பறக்கலாம். ஆனால் ஏவாள்

696. Dorothy Sayers, Are Women Human? பக். 32.
697. Barry Hankins, Uneasy in Babylon, பக். 214–215. மேற்கோள்: Barr, அதி. 1.

வீட்டுக்குள் மட்டுமே முழுமையாகச் சிறகடிக்க வேண்டும் – அங்கும்கூட வீட்டைப் பராமரிப்பதன் மூலமும் அவனுடைய பிள்ளைகளைக் கவனித்துக்கொள்வதன் மூலமும், "வீட்டின் தலைவனாகிய" ஆதாமுக்கு வெறுமனே உதவி செய்கிறாள். நாம் ஏற்கனவே கவனித்தபடி, இப்படிப்பட்ட ஆண் ஆதிக்க மனப்பான்மை புதிதல்ல. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில், ஒரு சபைப் பிதா (Church Father) தம் சக கணவர்களுக்கு இந்தக் கருத்தை இவ்வாறு விளக்கினார்:

ஒரு மனைவிக்கு ஒரே ஒரு கடமைதான் உண்டு: நாம் சேர்த்ததைப் பாதுகாப்பது, நம் வருமானத்தைக் காப்பது, நம் குடும்பத்தைக் கவனித்துக்கொள்வது. ... நம் வாழ்க்கை இரண்டு செயல்பாட்டுத் தளங்களால் ஆனது: பொது வாழ்க்கை, தனிப்பட்ட வாழ்க்கை. தேவன் இந்த இரண்டையும் பிரித்தபோது, குடும்ப நிர்வாகத்தைப் பெண்ணிடம் ஒப்படைத்தார் ... பொது ஆலோசனை மன்றத்தில் அவள் கருத்துச் சொல்ல முடியாது; ஆனால் வீட்டில் தன் கருத்தைச் சொல்ல முடியும்.[698]

இப்படிப்பட்ட கோட்பாடு, சமுதாயத்திலும், சபையிலும், – குறைந்த அளவில் – வீட்டிலும் ஒரு பெண் தரக்கூடிய முழுப் பங்களிப்பையும் சுருக்கிவிடுகிறது. நிச்சயமாக, தாய்மார்கள் (தகப்பன்மார்களும்) தங்கள் பிள்ளைகளை முழு இருதயத்தோடும் நேசித்து, பாதுகாப்பான வீட்டில் அவர்களை வளர்க்க வேண்டும்; ஆனால் திருமணமாகாத பெண்களைப் பற்றி என்ன? அல்லது பிள்ளைகள் இல்லாத பெண்களைப் பற்றி? ஒரு தாயின் வாழ்க்கையின் பல பத்தாண்டுகளிலும்கூட, பிள்ளைகளை வளர்க்கும் தீவிரமான ஆண்டுகள் (அவள் அதற்கு முழுநேரமும் தன்னை அர்ப்பணிக்கத் தெரிந்துகொண்டால்) என்றென்றும் நீடிப்பதில்லை. வீட்டுப் பங்கை மிகைப்படுத்திப் போற்றுவதன் மூலம், ஒரு பெண் தன் வாழ்க்கையின் மற்ற ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் வகிக்கக்கூடிய மற்ற ஒவ்வொரு பங்கின் முக்கியத்துவத்தையும் நிரப்புக் கோட்பாடு குறைத்துவிடுகிறது.

சாரா பெஸ்ஸி (Sarah Bessey), இயேசுவுக்கு எப்படியெல்லாம் சேவை செய்யலாம் என்பதைப் பற்றிய விசாலமான இறையியல் போதிக்கப்பட்ட ஒரு சபையில் தான் வளர்ந்ததைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்; அதனால் அவர் "மீட்பைக் கொண்டுவரும் சமாதான முயற்சியும் நீதியைத் தேடுதலும் நிறைந்த ஒரு வாழ்க்கைக்காக" ஏங்கினார். ஆனால் பெண்களின் ஊழியம் முக்கியமாக வீட்டிலிருந்து

698. St John Chrysostom, On Marriage and Family Life

தாய்மைப் பணி செய்வதிலேயே கவனம் செலுத்திய அமெரிக்கத் தென் மாநிலங்களுக்கு அவர் குடிபெயர்ந்தபோது, "இயேசுவைப் பின்பற்றுவதைப் பற்றி நாளுக்குநாள் சுருங்கிக்கொண்டே போகும் ஒரு புரிதலை" அவர் அனுபவித்தார்.[699] உண்மையில், ஒரு பெண்ணில் தேவன் காண்கிற அனைத்தையும் காணத் தவறுகிற, பெண்களை வீட்டுக்குள் அடைக்கும் இந்தக் கோட்பாடு, காலப்போக்கில் பல பெண்களைப் பெரிய, விசாலமான வாழ்க்கையல்ல, சிறிய, கட்டுப்படுத்தப்பட்ட, முழுமையாக நிறைவேறாத வாழ்க்கை வாழச் செய்கிறது.

தாய்மார்களைப் போற்றி

நான் சொல்லாத ஒன்றை நான் சொல்வதாகத் தயவுசெய்து எண்ணிவிடாதீர்கள். பெண்களின் முதன்மையான பங்களிப்பு தாய்மையில்தான் காணப்படும் என்று சொல்லும் ஒரு கோட்பாட்டினால் பெண்கள் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, தாய்மார்களின் பங்கையும் நான் நிச்சயமாகச் சிறுமைப்படுத்த விரும்பவில்லை. அவர்கள் குடும்பத்துக்கும் ஆரோக்கியமான சமுதாயங்களுக்கும் அஸ்திபாரம். இந்தப் பங்கை நாம் கனம்பண்ணி, மிக உயர்ந்த மதிப்பில் வைக்க வேண்டும். எங்கள் ஐந்து பிள்ளைகளுக்காக ஜூலி (Julie) தன் வாழ்க்கையை ஊற்றிக்கொடுக்கும் விதத்தைப் பார்த்து நான் தொடர்ந்து தாழ்மையடைகிறேன், நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். வாழ்க்கையில் அவர் வகிக்கும் எல்லாப் பங்குகளிலும், அவர் மிக அதிகமாக மதிப்பது இதுதான்; இதனால் எங்கள் பிள்ளைகளும் உலகமும் அதிகச் செழுமையடைந்திருக்கின்றன.

ஆனாலும், தாய்மார்கள் முதன்மையாக வீட்டிலும் பிள்ளைகளிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று அழைக்கும் டான்வர்ஸ் அறிக்கை (Danvers Statement), வேதாகமத்திலிருந்து வந்த ஒன்று என்பதைவிட ஒரு கலாச்சாரத்தின் விளைபொருள். மிக அடிக்கடியும் மிக எளிதாகவும், பாரம்பரியமானதை – சம்பாதிக்கும் தகப்பனும் வீட்டைப் பராமரிக்கும் தாயும் – வேதாகமப்படியானது என்று சபை குழப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. பாரம்பரியக் குடும்பம் என்பது சமீபத்திய கலாச்சாரக் கண்டுபிடிப்பு.

699. Sarah Bessey, Jesus Feminist, அதி. 3.

தொழிற்புரட்சிக்குப் பின்புதான் தகப்பன்மார் பெருந்திரளாக வேலைக்காக வீட்டை விட்டுச் செல்லத் தொடங்கினார்கள். இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிந்தைய பொருளாதார எழுச்சிக் காலத்தில் இது குறிப்பாகப் பரவலாக இருந்தது; அப்போது ஒரு தகப்பன் தொழிற்சாலையின் உற்பத்தி வரிசையில் வேலை செய்து, தன் குடும்பத்தின் முழுச் செலவையும் ஈடுகட்டப் போதுமான வருமானம் சம்பாதிக்க முடிந்தது. மிகச் செல்வச் செழிப்பான பகுதிகளைத் தவிர, இப்படிப்பட்ட குடும்பம் உலகப் பொருளாதாரச் சூழலிலிருந்து மறைந்துவிட்டது. உண்மையில், என் சொந்த நாட்டில் 60% பிள்ளைகள் தனித்து வாழும் தாய்மார்களால் வளர்க்கப்படுகிறார்கள்; அதைவிட அதிக சதவீதப் பிள்ளைகள் வீட்டுக்கு வெளியே வேலை தேட வேண்டிய தாய்மார்களால் வளர்க்கப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நாட்டில், தேவபக்தியுள்ள தாய்மார்கள் இலட்சியமாகத் தங்களை முழுவதுமாக வீட்டுப் பங்குக்கே அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்ற மிகையான வலியுறுத்தலும் எதிர்பார்ப்பும் காலாவதியானது, கொடூரமானதுங்கூட. போராடிக்கொண்டிருக்கும் தாய்மார்களுக்குக் கூடுதல் குற்ற உணர்வு உண்மையில் தேவையில்லை. அதுமட்டுமல்ல, நீதிமொழிகள் 31-இன் தாயும்கூட "ஒரு வயலை விசாரித்து அதை வாங்குகிறாள்"; இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு "தன் வீட்டாருக்கு ஆகாரம் கொடுக்கிறாள்."[700]

வீட்டில் இருக்கும்படி கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறதா?

பெண்களை வீட்டுக்குள் அடைக்கும் நிரப்புக் கோட்பாட்டுக்கு, "வேதாகம அடிப்படை" என்று சொல்லப்படுவதைக் கோஸ்டன்பெர்கர் (Köstenberger) முன்வைக்கிறார்:

தீத்துவுக்குப் பவுல் எழுதிய கடிதத்தில், பெண்கள் "வீட்டில் வேலை செய்கிறவர்களாக" இருக்கவும், "தங்கள் கணவனையும் பிள்ளைகளையும் நேசிக்கவும்" அழைக்கப்படுகிறார்கள். பெண் முதன்மையாகத் தன் குடும்பத்தையும் தன் வீட்டையும் மையமாகக் கொண்டு வாழும்போதே, பெண்களுடைய வாழ்க்கையின் மகிழ்ச்சியும் பணியும் மிகச் சிறந்த விதத்தில் வெளிப்படும். அதே சமயம், பெண்கள் எப்போதாவது வீட்டுக்கு வெளியே வேலை செய்வதை நிரப்புக் கோட்பாடு முற்றிலும் தடைசெய்வதில்லை. [ஆயினும்] கணவனின்

700. நீதிமொழிகள் 31:15-16

நோய் போன்ற தவிர்க்க முடியாத காரணங்கள் இல்லாவிட்டால், குடும்பத்தையும் வீட்டையும் மையமாகக் கொண்ட பெண்களைப் பற்றிய தேவனுடைய வடிவமைப்பிலிருந்து பின்வாங்க வேண்டிய அவசியமில்லை.[701]

வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், பெண்கள் வீட்டுக்கு வெளியே வேலை செய்யலாம்; ஆனால் முடிந்தால், செய்யக்கூடாது. தீத்து 1 உண்மையில் இதைப் போதிக்கிறதா? இந்தக் கடிதம் எழுதப்பட்ட சபையின் கிரேக்க-ரோமச் சூழலைக் கோஸ்டன்பெர்கர் கருத்தில் கொள்ளத் தவறுகிறார். வசனத்தை (text) அதன் சூழலிலிருந்து (context) பிரித்தெடுப்பதன் மூலம், அவர் நமக்கு வசனத்தை அல்ல, ஒரு சாக்குப்போக்கையே (pretext) தருகிறார்.

ஆண் "அரசை நிர்வகிக்க வேண்டும்" (அதுதான் பொது வாழ்க்கைத் தளம்) என்றும், பெண் "தன் வீட்டை ஒழுங்குபடுத்தி, வீட்டுக்குள் இருப்பவற்றைக் காத்து, தன் கணவனின் கட்டளைக்குப் பணிய வேண்டும்" என்றும் பிளேட்டோ (Plato) சொன்னார்.[702] ஃபைலோ (Philo) இன்னும் அதிகக் கட்டுப்பாடானவராக இருந்தார்:

ஒரு பெண் வீண் அலுவல்களில் தலையிடுகிறவளாக, தன் வீட்டுக் காரியங்களுக்கு வெளியே உள்ள விஷயங்களில் நுழைகிறவளாக இருக்கக்கூடாது; மாறாக, ஒதுங்கிய வாழ்க்கையையே நாட வேண்டும். ஆலயத்துக்குப் போக வேண்டிய சமயம் தவிர, மற்ற ஆண்களின் கண்களுக்கு முன்பாகத் தெருக்களில் அலைந்து திரிகிறவளைப் போலத் தன்னைக் காட்டிக்கொள்ளக்கூடாது; அப்பொழுதும்கூட, சந்தை நிரம்பியிருக்கும்போது அல்ல, பெரும்பாலான ஜனங்கள் வீட்டுக்குப் போன பின்பே போகும்படி அவள் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.[703]

இப்படிப்பட்ட உலகத்துக்குள்தான், சபையிலுள்ள பெண்கள் "வீட்டில் வேலை செய்கிறவர்களாக இருக்க" வேண்டும் என்று பவுல் வலியுறுத்தினார்.[704] இதைப் போன்ற அறிவுறுத்தல் வேதாகமத்தில் இது

701. www.bit.ly/3SHnecQ
702. Plato, Meno, பகுதி 71e–f
703. Philo. ஆதாரம்: www.bit.ly/3kquueP
704. தீத்து 2:5. NIV மொழிபெயர்ப்பின் "busy at home" (வீட்டு வேலைகளில் சுறுசுறுப்பாக) என்ற சொற்றொடர், பெண்கள் வெறும் வீட்டு வேலைகளையும் பிள்ளை வளர்ப்பையும்விட அதிகமானதைச் செய்ய முடிந்தது என்ற அர்த்தத்தைத் தவறவிடுகிறது. பொருளாதாரரீதியாகப் பயனுள்ள பெரும்பாலான வேலைகள் செய்யப்பட்ட இடம் கிரேக்க-ரோம வீடுதான்.

ஒன்றுதான் என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். “ஒழுக்கமுள்ள” பெண்கள் வீட்டிலேயே இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட கிரேத்தா தீவு மக்களின் பார்வையில் சபையின் நம்பகத்தன்மையைக் காப்பதைப் பற்றியே பவுல் கவலைப்பட்டார். அப்படிச் செய்யத் தவறினால், புதிதாகத் தோன்றிய இந்தக் கிறிஸ்தவக் குழுவைப் பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வர முயன்றுகொண்டிருந்த பார்வையாளர்களின் கண்களில் “தேவவசனம் தூஷிக்கப்படும்”[705] என்று பவுல் உடனே விளக்குகிறார். வேறோர் இடத்தில், வீட்டில் இருப்பது, கிறிஸ்தவப் பெண்கள் “சோம்பலுள்ளவர்களாய், வீடுவீடாய்த் திரிகிறார்கள்” என்றும், “தகாதவைகளைப் பேசுகிற வீண் அலுவல்காரிகள்” என்றும் எண்ணப்படுவதைத் தடுக்கும் என்று பவுல் சொல்லுகிறார்.[706] “வீட்டு வேலைகளில் சுறுசுறுப்பாக இருக்க” வேண்டும் என்ற இந்த அறிவுறுத்தல் எல்லா இடத்துக்கும் பொருந்தும் இலட்சியமோ ஆணையோ அல்ல. சுவிசேஷத்தின் நன்மைக்காக, குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற ஞானமே அது.[707]

பெண்களை (ஆண்களை அல்ல) வீட்டையும் பிள்ளை வளர்ப்பையும் மையமாகக் கொள்ளச் செய்வதற்கு நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் முன்வைக்கும் மற்ற ஆதார வசனம் 1 தீமோத்தேயு 5. இங்கும் சூழ்நிலைப் பின்னணி கவனிக்கப்படாமல் விடப்படுகிறது. நிச்சயமாக, அந்த அதிகாரத்தில் பேசப்படும், சபையின் தர்ம உதவியைச் சார்ந்திருந்த ஏழை விதவைகள், தங்கள் நேரத்தையும் சக்தியையும் தங்கள் பிள்ளைகளையும் பேரப்பிள்ளைகளையும் கவனித்துக்கொள்வதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும்.[708] மறுமணம் செய்து, அதனால் தங்கள் paterfamilias (குடும்பத் தலைவன்) மூலம் பராமரிக்கப்படும் இளம் விதவைகள், பதிலுக்குத் தங்கள் குடும்பத்தை –

705. தீத்து 2:5
706. 1 தீமோத்தேயு 5:13
707. மேல்தட்டு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மிகச் சில பெண்கள் புரவலர்களாகவும், வணிக உரிமையாளர்களாகவும், பொது அதிகாரிகளாகவும் பொதுப் பங்குகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனால் இப்படிப்பட்ட நடத்தை உயர்குடிப் பெண்களுக்கு மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இருந்தது – பெரும்பாலான பெண்கள் வீட்டுக்கு வெளியே ஆண்களைப் போல நடந்துகொண்டால் விமர்சனத்துக்கு ஆளாவார்கள். உதாரணமாக, ஆதிச் சபைகளில் இப்படிப்பட்ட செல்வச் செழிப்புள்ள பெண்கள் மிக அரிதாக இருந்ததால், அவர்களில் ஒருவர் மனந்திரும்பியபோது, லூக்கா அதைக் குறிப்பிடத் தகுந்ததாகக் கருதினார் (அப்போஸ்தலர் 13:50, 17:12, 34).
708. 1 தீமோத்தேயு 5:3-4

அடிமைகளையும் பிள்ளைகளையும் உட்பட – நிர்வகிக்க வேண்டும்.[709] மேலும், சில பெண்கள் வருமானம் சம்பாதிக்கக்கூடும் என்ற சாத்தியத்தை நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் புறக்கணிக்கிறார்கள்: வேலை செய்யக்கூடிய "ஒருவன்" (இதில் பெண்களும் அடங்குவர்) "தன் சொந்த ஜனங்களை விசாரிக்கும்படி" வேலை செய்ய வேண்டும் என்று பவுல் சொல்லுகிறார்.[710]

சுருக்கமாகச் சொன்னால், எல்லாருக்கும் ஒரே அளவு என்று இவ்வளவு வலுவாக வலியுறுத்தப்படும் ஒரு கோட்பாட்டுக்குத் தீத்து 1-உம் 1 தீமோத்தேயு 5-உம் நிச்சயமாகப் போதுமான வேதாகம அடிப்படை அல்ல. எல்லா இடங்களிலுமுள்ள எல்லாப் பெண்களும் முதன்மையாக வீட்டை மையமாகக் கொண்டு வாழ வேண்டும் என்று கட்டளையிடப்படவில்லை.

வேலை செய்யும் பெண்கள்

உலகிலுள்ள பெரும்பாலான தாய்மார்கள் வேலை செய்ய வேண்டியிருப்பது மட்டுமல்ல, பலர் வேலை செய்ய விரும்புகிறார்கள். தொழிற்புரட்சிக்கு முந்தைய கலாச்சாரங்களில் – இன்றைய ஆப்பிரிக்காவின் பெரும்பாலான கிராமப்புறப் பகுதிகளைப் போல – உழைப்பாளிகளை உருவாக்கப் பெண்கள் பல பிள்ளைகளைப் பெற வேண்டியிருந்ததால், அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலை வரம்புக்குட்பட்டதாக இருந்தது. தங்கள் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியில், இந்தப் பெண்கள் பொதுவாகக் கர்ப்பமாகவோ சிறு குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டிக்கொண்டோ இருந்தார்கள்; இதனால் அவர்களால் கடினமான வேலை செய்யவோ வீட்டிலிருந்து தொலைவுக்குப் பயணம் செய்யவோ முடியவில்லை. அவர்கள் வீட்டுக்கு அருகில் செய்யக்கூடிய வேலைகளில் துணி தயாரித்தல், சிறியவர்களுக்கும், நோயாளிகளுக்கும், முதியவர்களுக்கும் உணவளித்துப் பராமரித்தல் ஆகியவை அடங்கும். அதிகப் பலமுள்ளவர்களாகவும், வீட்டை விட்டு வெளியே போகச் சுதந்திரமுள்ளவர்களாகவும் இருந்த ஆண்கள், சமுதாயத்தில் பொதுப்

709. 1 தீமோத்தேயு 5:14
710. 1 தீமோத்தேயு 5:8

பங்குகளை வகிப்பது உட்பட, மற்ற எல்லா வகையான வேலைகளையும் செய்ய முடிந்தது.[711]

டோரத்தி சேயர்ஸ் 1971-இல் எழுதிய புகழ்பெற்ற கட்டுரையான Are Women Human? (பெண்கள் மனிதர்களா?) என்பதில், தொழிற்புரட்சிக்கு முந்தைய பெண்கள் பணம் சம்பாதிக்கச் செய்யக்கூடிய வேலைகளைக் குறிப்பிடுகிறார்: நூல் நூற்றல், சாயமிடுதல், நெசவு, விருந்துக்கு உணவு தயாரித்தல், மதுபானம் வடித்தல், உணவுப் பதப்படுத்துதல், ஊறுகாய் போடுதல், பண்ணை நிர்வாகம். பின்பு தொழிற்புரட்சி வருகிறது, மேலும் ...

பெண்ணின் இடம் வீடுதான் என்று சொல்வது மிகவும் எளிது – ஆனால் நவீன நாகரிகம், பெண்கள் கவனித்துவந்த இந்த இனிமையான, லாபகரமான செயல்பாடுகள் எல்லாவற்றையும் வீட்டிலிருந்து எடுத்து, பெரிய தொழிற்சாலைகளின் தலைமையில் இருக்கும் ஆண்களால் வழிநடத்தப்படவும் ஒழுங்கமைக்கப்படவும் பெருந்தொழில்துறையிடம் ஒப்படைத்துவிட்டது. பெண்களின் பாரம்பரியத் தொழில்களைப் பறித்துக்கொண்டு, பின்பு அவள் புதியவற்றைத் தேடுகிறாள் என்று குறைசொல்வது முழு முட்டாள்தனம். ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஒரு மனிதப் பிறவி – இதை எத்தனை முறை சொன்னாலும் மிகையாகாது – மனிதப் பிறவிக்கு ஒரு தொழில் இருக்க வேண்டும். ... வேலை என்பது முதன்மையாக ஒருவர் வாழ்வதற்காகச் செய்யும் ஒன்று அல்ல; ஒருவர் எதைச் செய்வதற்காக வாழ்கிறாரோ அதுவே வேலை. ... ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் ஒவ்வொரு உழைப்பாளியும் தன் தொழிலுக்கு அல்லது வியாபாரத்துக்கு வெளியே அல்ல, அதற்குள்ளேயே தேவனுக்குச் சேவை செய்ய அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.[712]

இந்தக் கூற்றில், “வீட்டில் இருப்பது” என்றால் பண்டைய கிரேத்தாவிலோ எபேசுவிலோ இருந்த தேவபக்தியுள்ள பெண் வருமானம் சம்பாதிக்கவில்லை என்று பொருள் என்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டின் தவறான விளக்கத்தைச் சேயர்ஸ் அம்பலப்படுத்துகிறார்: முதலாம் நூற்றாண்டில், “வீடு” என்பதுதான் பெண்கள் வருமானத்துக்காக வேலை செய்த இடம் – “நூல் நூற்றல், சாயமிடுதல், நெசவு, விருந்துக்கு உணவு தயாரித்தல், மதுபானம் வடித்தல், உணவுப் பதப்படுத்துதல், ஊறுகாய்

711. Carrie Miles, The Redemption of Love: Rescuing Marriage and Sexuality from the Economics of a Fallen World, பக். 43-46. மேற்கோள்: Witt, Icons of Christ, அதி. 7.
712. Dorothy Sayers, Are Women Human? பக். 32; மற்றும் Dorothy Sayers, Why Work? (ஆதாரம்: www. bit.ly/31wL85K)

போடுதல், பண்ணை நிர்வாகம்." ஆயினும், வேதாகம காலங்களிலும்கூட, சில பெண்கள் வீட்டுக்கு வெளியே வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்: தெபொராள் ஒரு நியாயாதிபதியும் இராணுவ யுக்தியாளருமாக இருந்தார்; எஸ்தர் ஒரு ராணியும் சட்டம் இயற்றுபவருமாக இருந்தார்.

புதிய ஏற்பாட்டில், தியத்தீரா ஊரைச் சேர்ந்த தொழில்முனைவோரான லீதியாளைச் சந்திக்கிறோம்; தியத்தீரா, இரத்தாம்பரச் சாயம் (ஊதா நிறச் சாயம்) தயாரிப்புக்கும் விற்பனைக்கும் பெயர்பெற்ற, இன்றைய துருக்கியிலுள்ள ஒரு நகரம். அங்கே அவர் சாயத்தை வாங்கி, கிரேக்க நாட்டிலிருந்த தன் மற்றொரு வீட்டுக்குக் கொண்டுசென்றார்; அந்த வீடு ஒருவேளை அவருடைய வியாபாரத் தலமாகவும் இருந்திருக்கலாம். ஒரு கனவில் "மக்கெதோனியா தேசத்தான் ஒருவன்" தன்னை அழைப்பதைப் பவுல் கேட்டார். இந்த "ஒருவன்" உண்மையில் லீதியாள் என்ற ஒரு பெண் – அதுவும் திருமணமாகாத ஒரு பெண் – என்று கண்டபோது எப்பேர்ப்பட்ட ஆச்சரியம்! அவர் சாதாரண ஒரு பெண் அல்ல; ஐரோப்பாவில் பவுல் மூலம் முதன்முதலில் மனந்திரும்பியவர் அவரே. சுவிசேஷத்துக்குத் தன் இருதயத்தைத் திறந்த பின்பு, அவர் தன் வீட்டையும் வியாபாரத் தலத்தையும் திறந்தார்; இப்பொழுது அந்த இடம் மூன்றாவது பயன்பாடாக அந்த ஊரின் புதிய சபை கூடும் இடமாகவும் ஆனது.[713] ஒவ்வொரு பெண்ணும், குறிப்பாகத் திருமணமாகாத பெண்கள், லீதியாளின் துணிச்சலான முனைப்பாலும், தொழில்முறை வெற்றியாலும், ஊழியக் கனிகளாலும் உற்சாகம் பெறலாம் (திருமணமே பெண்களுக்கு உண்மையில் உன்னதமான நோக்கம் என்ற எந்த நிரப்புக் கோட்பாட்டு நம்பிக்கையாலும் அடக்கப்பட மறுக்கவும் செய்யலாம்).

பின்பு, அப்போஸ்தலர் புஸ்தகத்தில் தொற்காள் என்றும் அழைக்கப்பட்ட தபீத்தாளைச் சந்திக்கிறோம்; யோப்பா பட்டணத்திலிருந்த விதவைகளுக்கு உடைகள் தயாரிப்பதற்காக நிதி திரட்டுவதில் அவள் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தாள். பேதுரு அவளை மரணத்திலிருந்து எழுப்பியபோது, அந்த அற்புதத்தைக் கொண்டாட முதலில் வந்தவர்கள், அவள் ஆடைகளை உடுத்துவித்த இந்த விதவைகளே.[714] நல்ல சமாரியனுக்கு அடுத்தபடியாக, அவளுடைய முன்மாதிரி, மிகவும்

713. அப்போஸ்தலர் 16:11-16, 40
714. அப்போஸ்தலர் 9:32-43

பாதிக்கப்படக்கூடியவர்களின் தேவைகளுக்குச் சேவை செய்ய சபைகளுக்கு உற்சாகமூட்டியிருக்கிறது; அதோடு தொண்டு நிறுவனங்கள், நிவாரணப் பணிகள், லாப நோக்கற்ற அமைப்புகள் தொடங்கப்படவும் தூண்டுதலாக இருந்திருக்கிறது.

இந்த வேதாகமப் பெண்கள் அனைவரும் தங்கள் வீட்டுக்கு வெளியே தங்கள் வாழ்க்கையின் மூலம் மாற்றத்தை உண்டாக்கினார்கள். ஆனாலும், புள்ளிவிவரங்களின்படி, அமெரிக்காவிலுள்ள சுவிசேஷகக் (எவாஞ்சலிக்கல்) கிறிஸ்தவர்கள், பெண்கள் வீட்டுக்கு வெளியே வேலை செய்வதைக் குறித்து "மிக அதிகத் தயக்கம் காட்டும்" குழுவாக இருக்கிறார்கள்;[715] ஒரு பெண் தலைமை நிர்வாக அதிகாரியாகவோ (CEO) ஜனாதிபதியாகவோ இருப்பதைக் குறித்தும் அவர்களே மிகக் குறைவான நிம்மதியுடன் இருக்கிறார்கள். ஆண் அதிகாரத்துக்குக் காரணம், ஏவாளுக்கு முன்பு ஆதாம் முதலில் உருவாக்கப்பட்டதுதான் என்று நம்பும் பல நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களிடையே பரவியிருக்கும் உணர்வுதான் இந்தப் பரவலான பதட்டத்துக்குக் காரணம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆண்–பெண் படிநிலை உண்மையில் ஒரு சிருஷ்டிப்பின் கொள்கையானால், அதைச் சபையில் மட்டும் பொருத்திவிட்டுச் சமுதாயத்தில் பொருத்தாமல் இருக்க முடியாது – அதனால்தான் வாழ்க்கையின் எந்தத் துறையிலும் ஒரு பெண்ணால் வழிநடத்தப்படுவதைக் குறித்துச் சுவிசேஷகர்களிடையே பரவலான தயக்கம் இருக்கிறது.

ஆனால் அற்புதமான விஷயம் என்னவென்றால், இந்தச் சுற்றறிக்கை பவுலுக்குக் கிடைக்கவில்லை போலத் தெரிகிறது! இந்த "சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை" வகுத்துரைத்தவர் அவரே என்று சொல்லப்பட்டாலும், அடிமைகள் – அவர்களில் பாதிப் பேர் ஆண்கள் – தங்கள் எஜமான்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று அவர் சொல்லும்போது,[716] அந்த எஜமான்களில் பலர் பெண் materfamilias (குடும்பத் தலைவி) ஆக இருந்தபோதிலும், அவர் அந்த ஒழுங்கை அறியாதவராகவே தோன்றுகிறார். விதவைகளுக்குத் தங்கள்

715. 2017-இல் நடத்தப்பட்ட ஒரு Barna ஆய்வு, வீட்டுக்கு வெளியே பெண்கள் வேலை செய்வதை ஆதரிப்பதில் சுவிசேஷகர்களே (எவாஞ்சலிக்கல்) "மிக அதிகத் தயக்கம் காட்டும்" குழு என்று கண்டறிந்தது: அவர்களில் 52% பேர் மட்டுமே "எதிர்காலத்தில் வேலை செய்வோரில் ஆண்களைவிடப் பெண்கள் அதிகமாக இருக்கும் சாத்தியத்தைக் குறித்து நிம்மதியாக இருக்கிறார்கள்" (பொதுவான அமெரிக்க மக்கள்தொகையைவிட 20% குறைவு). ஆதாரம்: www.bit.ly/3CNBtoX
716. எபேசியர் 6:9, கொலோசெயர் 4:1

அடிமைகள்மேல் முழு அதிகாரம் இருந்திருக்கும்; மனைவிகளுக்கோ ஒப்படைக்கப்பட்ட அதிகாரம் இருந்திருக்கும். அதுபோலவே, “ஒரு பெண் ஓர் ஆண்மேல் செலுத்தும் செல்வாக்கு தனிப்பட்டதாகவும் கட்டளையிடுவதாகவும் இருக்கும்போது, அது ... தேவன் சிருஷ்டித்த ஒழுங்குக்கு முரணாகிவிடும்” என்ற பைப்பரின் (Piper) கவலையைப் பற்றியும் பவுலுக்கு ஒன்றும் தெரியாது போலத் தோன்றுகிறது. ஆண் எஜமான்களைப் போலவே ஒரு materfamilias ஆண் அடிமைகள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவாள் என்று பவுல் எதிர்பார்த்தார் என்பது, ஒருகாலத்தில் பாராக் தெபொராளுக்குச் செய்ததுபோல, ஆண்கள் தங்கள் பெண் மேலதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதில் அவருக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இருந்திருக்காது என்பதற்கு ஆதாரம்.

நுட்பமான ஆனால் மறுக்க முடியாத இந்தத் தடைகளோடுகூட, வேலை செய்யும் பெண்கள் பாலின ஊதிய இடைவெளி (Gender Wage Gap) என்ற அவமானத்தையும் அநீதியையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. தொழிற்புரட்சி, வீட்டுக்கு வெளியே வருமானம் சம்பாதிக்கக்கூடிய வேலைச் சந்தைக்குப் பல பெண்களைக் கொண்டுவந்தாலும், அதே பெண்களுக்கு அவர்களுக்கு இணையான ஆண்களைவிடக் குறைவான ஊதியம் கொடுத்ததன் மூலம் அவர்களை மதிப்புக் குறைவாக நடத்துவதையும் அது வலுப்படுத்தியது. 1833-இல், பிரிட்டிஷ் தொழிற்சாலை ஆணையரான ஜேம்ஸ் மிச்செல் (James Mitchell) இதற்கு ஒரு நியாயத்தைக் கொடுத்தார்: “அவளுடைய குறைந்த ஊதியம், தன் சொந்தப் பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதைக் கைவிடும்படி அவளைத் தூண்டுவதில்லை. ஆகவே அவளுடைய நோக்கங்கள் ஏமாற்றமடையாதபடி இயற்கை ஏற்பாடு செய்கிறது.”[717]

பல சபைகளில் நிரப்புக் கோட்பாடு இந்த அநீதியை நிலைநிறுத்தும் ஒரு வழி, முன்னணி ஊழியப் பணியாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்துவதில் காணப்படுகிறது. ஆண்களுக்கு அவர்களுடைய பணியின் “ஆளுகை” தன்மைக்காகப் பொருளாதார வெகுமதி கொடுக்கப்படும் போக்கு உண்டு; ஆனால் அதே அளவு கனமான தலைமைத்துவப் பொறுப்புகளைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய பெண்களுக்கோ, இறையியல் நம்பிக்கையின்படி அவர்களுடைய பணி அதிகாரமுள்ளதைவிட உதவி செய்வதாகக் கருதப்படுவதால், பெரும்பாலும் குறைவான ஊதியமே கொடுக்கப்படுகிறது.

717. Beth Allison Barr, The Making of Biblical Womanhood, பக். 164

இயேசுவும் பவுலும் வீட்டுப் பங்கை ஒருபோதும் புகழவில்லை

ஆச்சரியமூட்டும் விதமாக, பெண்களை வீட்டுக்குள் அடைப்பதில் இன்றைய நிரப்புக் கோட்பாடு செலுத்தும் கவனத்துக்கு மிக அதிகமாகச் சவால் விடும் இரண்டு வேதாகம நபர்கள் இயேசுவும் பவுலுமே. உதாரணமாக, ஒரு பெண்ணின் தாய்மை அடையாளத்தை இயேசு எப்படித் தலைகீழாக்குகிறார் என்பதைக் கவனியுங்கள். அந்தக் கலாச்சாரத்தில், பிள்ளைகளை – முடிந்தால் ஆண் பிள்ளைகளை – பெற்றெடுப்பதே ஒரு பெண்ணின் முதன்மையான நோக்கமாக இருந்தது. மலடான கர்ப்பம் தேவனுடைய அதிருப்தியின் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால் இயேசு அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஒருமுறை இயேசு போதித்துக்கொண்டிருந்தபோது, "ஜனக்கூட்டத்திலிருந்த ஒரு ஸ்திரீ அவரை நோக்கி: உம்மைச் சுமந்த கர்ப்பமும், நீர் பாலுண்ட முலைகளும் பாக்கியமுள்ளவைகள் என்று சத்தமிட்டுச் சொன்னாள்" என்று நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மரியாளின் சார்பில் அந்தப் பாராட்டை ஏற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, அவர், "அப்படியானாலும், தேவனுடைய வசனத்தைக் கேட்டு, அதைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள் அதிக பாக்கியவான்கள்" என்று பதிலளித்தார்.[718] இயேசுவின் இந்த மரியாதைக் குறைவு போலத் தோன்றும் பதில் ஏன்? ஏனென்றால், ஒரு பெண்ணின் முதன்மையான மதிப்பின் மையத்தை, அவளுடைய வீட்டுப் பங்கிலிருந்தும் பிள்ளை வளர்ப்புப் பங்கிலிருந்தும் தேவனோடுள்ள அவளுடைய உறவுக்கு மாற்ற அவர் விரும்பினார். இயேசுவின்படி, ஒருவருடைய ஆளுமைக்கு மிக மையமானது வாழ்க்கைத் துணையோடுள்ள உறவோ பிள்ளையோடுள்ள உறவோ அல்ல. இயேசுவின் சீஷராக இருப்பதே மையமானது. இனப்பெருக்கம் அல்ல, தேவனுடைய வார்த்தையால் உண்டாகும் புதிய சிருஷ்டிப்பே மிக முக்கியமானது. ஒரு மகனையோ மகளையோ பெற்றிருப்பது அல்ல, தேவனுடைய மகனாகவோ மகளாகவோ இருப்பதே – அதுவே வாழ்க்கையின் உண்மையான பரிசு.

நானும் ஒரு குடும்பஸ்தன் என்ற முறையில், என் குடும்பத்துக்காக என் வாழ்க்கையை எப்படி ஊற்றிக்கொடுப்பது என்பது பற்றி எனக்குக் கிடைக்கும் எல்லா உற்சாகத்தையும் நான் மதிக்கிறேன் – ஆனால் நம் வாழ்க்கையின் மிக அதிகப் பகுதியை நம் இரத்த உறவுக்

718. லூக்கா 11:27-28

குடும்பங்கள்மேல் செலுத்தும் விக்கிரகத்துக்கு இயேசு வழக்கமாகச் சவால் விடுத்தார் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அவர் பிரியமான குமாரனாக இருந்தபோதிலும், “தகப்பனையாவது தாயையாவது என்னிலும் அதிகமாய் நேசிக்கிறவன் எனக்குப் பாத்திரன் அல்ல; மகனையாவது மகளையாவது என்னிலும் அதிகமாய் நேசிக்கிறவன் எனக்குப் பாத்திரன் அல்ல” என்றும் சொல்லுகிறார்.[719]

இதே வழியில், திருமணமாயிருப்பது தேவனுக்குச் சேவை செய்வது என்ற இன்னும் உயர்ந்த முன்னுரிமையைத் தடுக்கக்கூடும் என்று பவுல் சொல்லுகிறார்:

விவாகமாகாத பெண்ணும் கன்னிகையும் கர்த்தருக்குரியவைகளுக்காகக் கவலைப்படுகிறாள்: சரீரத்திலும் ஆவியிலும் கர்த்தருக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருப்பதே அவளுடைய நோக்கம். ஆனால் விவாகமான பெண் தன் கணவனுக்கு எப்படிப் பிரியமாயிருக்கலாம் என்று உலகத்துக்குரியவைகளுக்காகக் கவலைப்படுகிறாள். உங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக அல்ல, உங்கள் சொந்த நன்மைக்காகவே இதைச் சொல்லுகிறேன்; நீங்கள் சரியான வழியில், பிரிக்கப்படாத அர்ப்பணிப்போடு கர்த்தருக்கென்று வாழும்படிக்கே.[720]

பவுலின் கூற்று எல்லாக் காலத்துக்கும் பொருந்தும் முழுமையான ஒன்று அல்ல, ஏனென்றால் அவர் “இப்பொழுது உண்டாயிருக்கிற நெருக்கடி”[721] என்று தான் அழைக்கும் ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறார்; ஆனால் அவருடைய மனநிலையைக் கருத்தில் கொண்டால், இயேசு அங்கீகரிக்காததுபோலவே பவுலும் டான்வர்ஸ் அறிக்கையை (Danvers Statement) அங்கீகரிப்பார் என்பதற்கு மிக மிகக் குறைந்த வாய்ப்பே உண்டு என்று நான் கருதுகிறேன் – அந்த அறிக்கை உண்மையில் என்னவோ அப்படியே அதைப் பார்க்க வேண்டும்: வேதவசனப் போதனையைச் சமீபத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பாரம்பரியக் குடும்பம் என்ற விக்கிரகத்தோடு இணைத்து மணமுடித்துவைக்கும், வேறுபட்ட நம்பிக்கைகளைக் கலக்கும் ஒரு முயற்சி.

பவுலின் விரிவான எழுத்துக்களை நான் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, ஒரு தாயைப் பாராட்டும் ஒரே ஒரு இடத்தைத்தான் காண்கிறேன். ரோமர் 16-

719. மத்தேயு 10:37-38
720. 1 கொரிந்தியர் 7:34-35
721. 1 கொரிந்தியர் 7:26

இல், அவர் ரூபுவின் தாயை, “[பவுலுக்கும்] தாயாக இருந்தவளை” வாழ்த்துகிறார். சில சமயங்களில் என்னைத் தங்கள் சிறகுகளின் கீழ் அரவணைத்துக்கொண்ட சபையிலுள்ள தாய்மார்களுக்காக நானும் தேவனைத் துதிக்கிறேன்! ஆனால் இங்கும்கூட, பவுல் அவளை ஒரு பெற்ற தாயாக அல்ல, தேவனுடைய ஜனங்களுக்குத் தாயைப் போல ஊழியம் செய்கிறவளாகவே பாராட்டுகிறார்.

ஆவியானவர் ஒருபோதும் எழுதாத திரைக்கதைகள்

எந்தக் கலாச்சாரத்தின் படிப்படியான வளர்ச்சியும் கிறிஸ்தவத்துக்குப் புதிய சவால்களை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்றாலும், பணியிடங்களில் அதிகப் பெண்களையும், பிள்ளைகளை வளர்ப்பதில் நேரடியாக அதிகம் ஈடுபடும் அதிகத் தகப்பன்மாரையும் காணும் சமகால மேற்கத்திய சமுதாயத்தின் சமீபத்திய போக்குகளை, ஏதோ மோசமான ஒன்றாக நிராகரிக்கக்கூடாது என்று நான் நம்புகிறேன்.

பண்டைய கிரேக்க-ரோமக் குடும்பமோ, 1950களின் பாரம்பரியக் குடும்பமோ, எல்லாப் பெண்களுக்கும் எல்லா ஆண்களுக்குமென்று ஆவியானவர் எழுதிய திரைக்கதைகள் அல்ல. எல்லாப் பெண்களையும் வீட்டைப் பராமரிப்பவர்களாகவும் பிள்ளைகளை வளர்ப்பவர்களாகவும் இருக்கும்படி ஆவியானவர் வழிநடத்தாததுபோலவே, எல்லா ஆண்களையும் சம்பாதிப்பவர்களாகவும் முடிவெடுப்பவர்களாகவும் இருக்கும்படியும் அவர் வழிநடத்துவதில்லை. ஆண்களும் பெண்களும் இந்தப் பங்குகளில் சிலவற்றையோ அனைத்தையோ வகிக்கலாம்; ஆனால் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் செய்வதுபோல, பாரம்பரியக் குடும்பத்தை ஆவிக்குரிய அழைப்போடு இணைத்து மணமுடித்துவைக்க வேண்டாம். இது பெண்களின் முழுப் பங்களிப்பையும் அடக்கிவைப்பதற்கும், சபையிலும் சமுதாயத்திலும் பெண்களின் பங்களிப்புக்கும் குரலுக்கும் இடம் கொடுக்க ஓர் ஆணுக்கு இருக்கும் மனவிருப்பத்தையும் திறனையும் பலவீனப்படுத்துவதற்கும் மட்டுமே உதவுகிறது.

பல பெண்கள் பாரம்பரியப் பங்குகளில் செழித்து வளர்ந்து, அவற்றில் தங்கள் அழைப்பைக் கண்டடையக்கூடும் என்றாலும், எல்லாப் பெண்களும் அப்படி இருப்பார்கள் அல்லது இருக்க வேண்டும் என்று கருதுவது தவறானது மட்டுமல்ல, வேதாகமத்துக்கு முரணானதுங்கூட. “ஒரு பெண்ணின் மிக உயர்ந்த அழைப்பு தன் கணவனுடையவும்

பிள்ளைகளுடையவும் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதே [ஆகும்], ... பெண்கள் சுயநலமின்மையையும் கட்டளைக்குப் பணிதலையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்; [மேலும்] தங்கள் குடும்பங்களுக்காகத் தனிப்பட்ட ஆசைகளையும் கனவுகளையும் அடக்கிவைக்க வேண்டும்" என்று போதிக்கும் திரைக்கதையைத் தேவனே எழுதினார் என்று சில பெண்கள் கருதினால், அவர்களுக்கு இந்தப் பாரம்பரியப் பங்குகள் "அடிமைத்தனத்தின் நுகமாக" மாறிவிடுகின்றன.[722]

என் மனைவியைப் பிள்ளை வளர்ப்பிலும் ஊழியத்திலும், அதுபோலவே வேலையிலும் சம்பாத்தியத்திலும் வெறுமனே எனக்கு உதவி செய்பவராக அல்ல, என் பங்காளியாகப் பார்ப்பதன் உற்சாகமூட்டும் அம்சங்களில் ஒன்று, எங்கள் ஒன்றான பயணத்தில் அது ஏராளமான மாறுதல்களுக்கு இடம் கொடுக்கிறது என்பதே. பெற்றோராக இதுவரை நாங்கள் கடந்த ஆண்டுகளில் பெரும்பாலும், ஒவ்வொரு மாதமும் வருமானத்தின் பெரும்பகுதியை நானே சம்பாதித்தேன். இப்பொழுது, என் மனைவி அதிகம் சம்பாதிக்கும் நிலையில் நாங்கள் இருக்கிறோம்; இது புத்தகங்கள் எழுதவும் இன்னொரு பட்டப்படிப்புக்காகப் படிக்கவும் எனக்கு வாய்ப்பளிக்கும் அதே வேளையில், வீடு சம்பந்தமான, பிள்ளைகள் சம்பந்தமான அதிக வேலைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் பாக்கியமும் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே ஒரு பாக்கியமாக இருந்திருக்கிறது (என் பிள்ளைகள் இதை முழுமையாக ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம் – அவர்களுடைய அம்மாவின் சமையல் எப்போதும் என்னுடையதைவிட அதிகப் பிரபலம்). ஆனாலும், பத்தாண்டுகள் தோறும் மாறாத நிலையான பங்குகளுக்குள் கட்டுப்பட்டிருப்பதைவிட, இந்த அதிக உயிரோட்டமுள்ள கூட்டாண்மையையே நான் நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொள்வேன்.

அதே சமயம், அதிகப் பாரம்பரியமான அணுகுமுறையைத் தெரிந்துகொள்ளும் தம்பதியரிடம் எந்தத் தவறும் இல்லை. அதிகப் பழமைவாதமான ஒரு திரைக்கதையைத் தெரிந்துகொள்வதில் பலர் ஒருவித மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஏற்பாட்டை ஒவ்வொரு தம்பதிக்குமான தேவனுடைய பொதுவான சித்தமாக நாம் இலட்சியப்படுத்தக்கூடாது. முழு வேதாகமத்தின் இறையியல் அந்த முடிவுக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை. என்ன பொதுமைப்படுத்தல்கள் இருந்தாலும், எல்லாத் தாய்மார்களும் ரொட்டி சுடுவதற்கும்

722. Beth Allison Barr, The Making of Biblical Womanhood, அதி. 7.

(breadmaking), எல்லாத் தகப்பன்மார்களும் ரொட்டியைச் சம்பாதிப்பதற்கும் (breadwinning) அதிகப் பொருத்தமானவர்கள் என்ற கருத்தை நிராகரிக்கப் போதுமான விதிவிலக்குகள் இருக்கின்றன. ஆனால் வேதாகமம் உண்மையில் போதிப்பது என்னவென்றால், ஒரு தம்பதி தங்கள் பரஸ்பர நலனுக்காகவும் மற்றவர்களுக்கு அதிகபட்சச் சேவை செய்வதற்காகவும் ஒரே அணியாக இணைந்து செயல்படுவதன் முக்கியத்துவமே.

எனக்குத் தெரிந்த திருமணமான தம்பதியரைப் பற்றி நான் சிந்திக்கும்போது, சில மனைவிகள் வீட்டில் இருக்க ஏங்குகிறார்கள்; மற்றவர்கள் அதை நினைத்தாலே திகைக்கிறார்கள். சிலர் தங்கள் பிள்ளைகளோடு அதிக நேரம் இருக்க ஆசைப்படுகிறார்கள்; மற்றவர்கள் வீட்டுக்கு வெளியே அதிக நேரம் கிடைக்க ஜெபிக்கிறார்கள். சிலர் தங்கள் தொழில் இலட்சியங்களை மகிழ்ச்சியோடு விட்டுவிடுகிறார்கள்; மற்றவர்கள் தங்கள் தொழில்துறையில் தொடர்ந்து முன்னேறுவதில் உறுதியாக இருக்கிறார்கள். இலட்சிய மாதிரி என்று ஒன்று இல்லை. இப்படிச் சொன்ன பின்பும், ஒருவர் எந்த மாதிரியைத் தழுவினாலும், ஒருவர் தனித்து வாழும் பெற்றோராக இல்லாவிட்டால், மனைவிகள், கணவர்கள் இருவருமே வீட்டு வாழ்க்கையிலும் தங்கள் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதிலும் ஈடுபட வேண்டும் என்று பவுல் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுவதாகத் தெரிகிறது[723] – அடுத்த தலைமுறையை உருவாக்குவது, நம் ஒருங்கிணைந்த பலங்களுக்கும் தியாகங்களுக்கும் தகுதியான அவ்வளவு முக்கியமான பணி.

723. 1 தீமோத்தேயு 5:14 பிள்ளைகளை வளர்த்துத் தங்கள் வீடுகளை நிர்வகிக்கும் மனைவிகளைக் குறிப்பிடுகிறது; 1 தீமோத்தேயு 3:4, 12 தங்கள் குடும்பங்களை நிர்வகித்துத் தங்கள் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் கணவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

16

சபைகளுக்கான நடைமுறை விளைவுகள்

“இறையியல் கேள்வி முக்கியமானதுதான் என்றாலும், பெண்கள் தங்கள் தலைமைத்துவ வரங்களையும் மற்ற வரங்களையும் ஊழியத்தில் முழுமையாகப் பயன்படுத்துகிறார்களா இல்லையா என்பதை முதன்மையாகக் காட்டும் அடையாளம் உண்மையில் அதுவல்ல. நாம் உருவாக்கும் கலாச்சாரமே இறுதியில் தீர்மானிக்கிறது. நாம் பாலினத்தைவிட வரங்களைப் பார்க்கும் ஒரு கலாச்சாரமா? எல்லாரையும் வாய்ப்புகளுக்குள் அழைக்க நாம் மனதாயிருக்கிறோமா, அல்லது அதைப் பற்றி நாம் யோசிக்கவே இல்லையா?” காடி கோல் (Kadi Cole)[724]

என் சொந்த சபையில் பாலினப் படிநிலை என்ற கோட்பாட்டுப் பிழையைக் குறித்து என்னை விழித்தெழச் செய்த காரியங்களில் ஒன்று, எனக்குள் வளர்ந்துவந்த அறிவாற்றல் முரண்பாடு (cognitive dissonance – ஒருவர் நம்புவதும் அவர் காண்பதும் ஒத்துப்போகாதபோது உண்டாகும் உள் மோதல்). எனக்குத் தெரிந்த எத்தனையோ பெண்களிடம் கணிசமான, சில சமயங்களில் மேலான ஆவிக்குரிய வரங்கள் வெளிப்படையாகத் தெரிந்தபோதிலும் – ஆண்கள் மட்டுமே மூத்த தலைமைத்துவத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டு, அதனால் உண்மையான ஆவிக்குரிய அதிகாரத்தோடு பங்களிக்க அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.

இந்த முழுமையான தடைக்குச் சொல்லப்படும் வேதாகம அடிப்படையை நான் இன்னும் ஆழமாக ஆராய்ந்தபோது, பெண்களை ஒதுக்கிவைப்பதை ஆதரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் வாதங்களிலுள்ள விரிசல்களைக் காணத் தொடங்கினேன். ஒவ்வொரு வசனத்தையும் கவனமாக ஆராய்ந்தபோது, என் நிரப்புக் கோட்பாட்டு வட்டாரம்

724. www.bit.ly/2ZRzaCO

வசதியாகப் புறக்கணித்ததாகத் தோன்றிய இன்னும் பல வசனங்களையும் வாதங்களையும் கண்டுபிடித்தேன். ஆண்–பெண் அதிகாரம்–கீழ்ப்படிதல் என்பதை வேதவசனம் முழுவதையும் ஒருங்கிணைக்கும் விளக்கமாக வாசிப்பதற்குப் பதிலாக, அதைவிட மிகச் சிறந்த ஒன்றைக் கண்டுகொண்டேன்: சபை ஊழியத்திலும், திருமணங்களிலும், வீட்டிலும், சமுதாயத்திலும் ஆண்–பெண் பரஸ்பரப் பங்காண்மையைக் காணும், எல்லாவற்றையும் இசைவுபடுத்தி விடுதலையளிக்கும் ஒரு விளக்க முறை.

என் அனுபவத்தில், பல சபைகள் பெண்களை ஒதுக்கிவைக்கும் தங்கள் இறையியலில் அதே விரிசல்களைக் காணத் தொடங்கியிருக்கின்றன; ஆனாலும் நடைமுறை விளைவுகளின் காரணமாகத் தங்கள் நிலைப்பாட்டை மாற்ற முடியாமல் முடங்கிப்போனதாக உணர்கின்றன. மிக அடிக்கடி, தூய வேத விளக்கவுரையைவிட (exegesis) நடைமுறைவாதமே அதிக வல்லமையுள்ள சக்தியாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இந்த அதிகாரத்தில், இரு பாலினத்தவரையும் உள்ளடக்கும் சபைத் தலைமைத்துவ இறையியலை வாழ்ந்து காட்டுவது தொடர்பான, அதிக இறையியல் சாராத, ஆனால் மிகவும் உண்மையான நடைமுறைக் கவலைகளைக் கையாள்வதன் மூலம், நம்மால் முடிந்தவரை நடைமுறைக்குரிய விஷயங்களைப் பார்ப்போம்.

உங்கள் முன்முடிவுகளை விட்டுவிடுங்கள்

பெண் தலைமைத்துவம் குறித்து எந்த நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தாலும், பெரும்பாலான சபைகள் ஆண்களைச் சென்றடைந்து அவர்களைத் தலைமைத்துவத்துக்கு உயர்த்துவதில் சிரமப்படக்கூடும் என்பது என் அனுபவம். ஆகவே, (அதிகமான) பெண்கள் வழிநடத்தவும் பிரசங்கிக்கவும் நியமிக்கப்பட்டால், ஆண்களைக் கவர்ந்து தக்கவைத்துக்கொள்ளும் திறனைச் சபை இன்னும் அதிகமாக இழந்துவிடும் என்று சிலர் பயப்படுவது புரிந்துகொள்ளக்கூடியதே.

ஆனாலும், வயதாகிக்கொண்டிருக்கும் தலைமைத்துவக் குழுக்களைக் கொண்ட சபைகள், வயதானவர்கள் எல்லாரையும் வெறுமனே

நீக்கிவிடாமல் இளைய தலைவர்களைச் சேர்க்க முயல வேண்டியதுபோலவே, ஆண்கள் மட்டுமே உள்ள குழுக்களும் அதே அளவு வரம்பெற்ற ஆண்களை நீக்காமல், வரம்பெற்ற பெண்களைச் சேர்க்க முயல வேண்டும்.

மேலும், பெண் தலைவர்கள் எப்போதும் “மென்மையான, உணர்ச்சிகரமான” ஆளுமை வகையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டியதில்லை – பல பெண்கள் (இயேசுவைப் போல) சாந்தமானவர்களாக இருந்தாலும், வேறு பலர் (இயேசுவைப் போல) உறுதியானவர்களாகவும் வழிநடத்தும் இயல்புடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். சேர்க்கப்படும் எந்தப் பெண் தலைவரும் சபையின் செய்திகளுக்கும் முடிவுகளுக்கும் அதிக உணர்ச்சிகரமான, கூட்டுமுயற்சியான ஓர் அம்சத்தை மட்டுமே கொண்டுவருவார் என்று நாம் கருதக்கூடாது (அவர்கள் அதைக் கொண்டுவரவும் கூடும் என்றாலும்).

அதே சமயம், அதிகமான பெண்கள் தங்களோடு சேர்ந்து வழிநடத்த முன்வரும்போது, அது ஆண்கள் பின்வாங்க வேண்டும் என்ற அழைப்பு அல்லவே அல்ல என்று நாம் ஆண்களுக்குப் போதிக்க வேண்டும். என் சக மூப்பரான ஜென் பெடர்சன் (Jen Pedersen) சொல்வதுபோல, “ஆண்கள் செயலற்றவர்களாக இருக்கும்போது, பெண்களாகிய நாங்கள் எழும்புவது மிகவும் எளிது – ஆனால் பலமுள்ள ஆண்களும் பலமுள்ள பெண்களும் சேர்ந்து நிற்பதே தேவனுடைய இலட்சியம்.”

ஒரு சபை தன் இறையியலை மாற்றி, ஊழியத்தின் உயர்ந்த நிலைகளில் பெண்களைச் சேர்த்துக்கொண்ட பின்பும்கூட, பெண்கள் இந்தப் புதிய வாய்ப்புகளுக்குள் உயர்ந்து வரச் சிறிது காலம் எடுக்கலாம். அதைப் பெண்களிடமே வெறுமனே விட்டுவிடுவதற்குப் பதிலாக, பெண் தலைமைத்துவம் தொடர்பாகச் சபையின் கலாச்சாரத்தை மாற்றும் படிகளை நாம் எடுக்க முடியும்.

இது தொடர்பாக, பாலினப் பாகுபாடான இரட்டை அளவுகோல்களை நாம் ஒப்புக்கொண்டு விட்டுவிட வேண்டியிருக்கலாம். இது சபையில் மட்டுமல்ல, சமுதாயத்தின் எல்லாத் துறைகளிலும் உண்மை. தன் துறையில் இதற்குச் சவால் விட டெய்லர் ஸ்விஃப்ட் (Taylor Swift) செய்த முயற்சியை நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்: “இசைத்துறையில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வெவ்வேறு சொல்லகராதி இருக்கிறது.

ஓர் ஆண் ஏதாவது செய்தால், அது யுக்தி. ஒரு பெண் அதையே செய்தால், அது சூழ்ச்சி. ஓர் ஆண் எதிர்வினையாற்ற அனுமதிக்கப்படுகிறான். ஒரு பெண்ணால் மிகையாக எதிர்வினையாற்ற மட்டுமே முடியும்."[725]

காடி கோல், Developing Female Leaders (பெண் தலைவர்களை உருவாக்குதல்) என்ற நூலில், சபையில் தலைமைத்துவப் பங்குகளிலுள்ள பெண்களை அவர் நேர்காணல் செய்தபோது, அவர்கள் தங்கள் சபைகளில் இதைக் கவனித்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்: "ஓர் ஆணிடம் காணப்படும் தீவிர உணர்வு, குறிப்பாக உணர்ச்சி மிகுந்த தலைமைத்துவப் பிரச்சினைகளில், பலமானதாகவும், பயனுள்ளதாகவும், நேர்மறையானதாகவும் பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு பெண்ணிடமிருந்து அதே தீவிர உணர்வு வரும்போது, அது கோபமானதாகவும், வற்புறுத்துவதாகவும், பிடிவாதமானதாகவும், எதிர்மறையானதாகவும் தோன்றலாம். அதுபோலவே, தெளிவான அறிவுறுத்தல்களையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் கொடுக்கும் ஆண்கள் நல்ல தலைவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள்; ஆனால் அதையே செய்யும் பெண்கள் பெரும்பாலும் அதிகாரம் பண்ணுகிறவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள்."[726]

நம் சபையின் கலாச்சாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான முதல் வழி, தற்போதைய கலாச்சாரம் உண்மையில் எப்படி இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிவதாக இருக்கலாம் – வரம்பெற்ற, அழைக்கப்பட்ட பெண்களிடம் ஆழமாக ஆராயும் சில கேள்விகளைக் கேட்பதன் மூலம்; உதாரணமாக: இந்தச் சபையில் ஒரு பெண் தலைவராக இருப்பது எப்படி உணரப்படுகிறது? அதிக முழுமையாகப் பணியில் ஈடுபடுத்தப்படுவதிலிருந்து ஏதாவது உங்களைத் தடுக்கிறதென்றால், அது என்ன? இவை எல்லாவற்றையும் நாம் எப்படி மேம்படுத்தலாம்? வழிநடத்தும் ஆண்கள் இந்தக் கேள்விகளுக்கான பதில்கள் தங்களுக்கு ஏற்கனவே தெரியும் என்று தவறாகக் கருதலாம்; ஆனால் இந்த இயல்பான அனுமானமே பிரச்சினையின் ஒரு பகுதி. நாம் இன்னும் சிறப்பாக இணைந்து செயல்படவும் அதிக ஆரோக்கியமான சபைக் கலாச்சாரங்களைக் கட்டியெழுப்பவும் வேண்டுமானால், முதல் படி எதையும் அனுமானிக்காமல், இன்னும் கடினமான கேள்விகளைக்

725. www.cbsn.ws/3wNUpSk
726. Kadi Cole, Developing Female Leaders, அதி. 3.

கேட்பதே.[727]

என் சொந்த அனுபவத்தில், யுக்தியாகச் சிந்திக்கும் வரம்பெற்ற பெண்கள் தலைமைத்துவக் கூட்டங்களில் ஆச்சரியப்படும் அளவுக்கு அமைதியாக இருப்பதை நான் அடிக்கடி கண்டிருக்கிறேன். ஜார்ஜ் சுராட் (George Surrat) இதைப் போன்ற ஓர் அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறார். அவருடைய அனுபவம் உங்கள் கலாச்சாரத்தில் அப்படி இல்லாமல் இருக்கலாம்; ஆனால் அது என் சொந்த அனுபவத்தோடு நிச்சயமாக ஒத்துப்போவதால் நான் அதைப் பகிர்ந்துகொள்கிறேன். புதிய குழு உறுப்பினர் ஏன் இவ்வளவு அமைதியாக இருக்கிறார் என்று அவர் விசாரித்தபோது, அந்தப் பெண் சொன்னார்: "ஆண்கள் தொடர்ந்து குறுக்கிட்டு, ஒருவர் பேசும்போதே மற்றவர் மேலாகப் பேசிக்கொண்டிருந்ததால், ஒரு வார்த்தை சொல்வதுகூட அடிக்கடி கடினமாக இருந்தது. 'அதுமட்டுமல்ல,' என்று அவர் சொன்னார், 'என் கருத்து உண்மையில் தேவையா என்று எனக்கு உறுதியாகத் தெரியவில்லை.'" அதற்குப் பதிலாக, மிக அதிகப் பணிவுள்ள இந்தத் தலைவரிடம் சுராட் இரண்டு காரியங்களைச் சொன்னார்: "முதலாவது, ஆண்கள் நிறைந்த அறைகளில், யாராவது கேட்கும்வரை நீங்கள் காத்திருந்தால், உங்களிடம் ஒருவேளை ஒருபோதும் கேட்கப்படாமலே போகலாம். நல்லதோ கெட்டதோ, நீங்கள் வாய்திறந்து பேச வேண்டும். இரண்டாவது, உங்கள் கருத்து தேவையில்லை என்றால், நீங்கள் இந்த மேசையில் இருக்கமாட்டீர்கள். சபைக்கு உங்கள் பங்களிப்பு தேவை."[728] இவை எல்லாவற்றின் சாராம்சம்: பெரும்பாலும் ஆண்களைக் கொண்ட தலைமைத்துவக் குழுக்களுக்குள் பெண்கள் முதன்முதலில் அழைக்கப்படும்போது, உண்மையாக வாய்திறந்து பேசத் தொடங்க அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட உற்சாகம் தேவைப்படலாம்.

பெண்களோடு சேர்ந்து வழிநடத்த ஆண் தலைவர்களைப் பயிற்றுவியுங்கள்

சுராட்டிடமிருந்து இன்னும் அதிக ஞானத்தைப் பெற்றுக்கொள்வோம். அவருடைய மனைவியும் மகளும் சிறந்த தலைவர்கள்; ஆனால்

727. பெண்களே பேசும்படி விடுவதற்குப் பதிலாக அவர்கள் சார்பில் ஆண்கள் பேசும்போது செய்யும் தவறை, நகைச்சுவையான இந்தப் பகடி வெளிப்படுத்துகிறது: www.bit.ly/3bKamzu

728. George Surrat, Why Women Don't Lead in your Church, www.bit.ly/2YgL4FR

தலைமைத்துவக் கூட்டங்களில் தங்கள் இருப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஆண்களால் உண்டாகும் வேதனையையும் அவர்கள் நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள். பெண்களோடு வேலை செய்வதில் புதியவர்களாக இருக்கும் ஆண்களுக்கு அவர் நான்கு ஆலோசனைகளைக் கொடுக்கிறார்:[729]

செவிகொடுங்கள்: பல ஆண்களைவிடப் பெண்களுக்குப் பெரும்பாலும் அதிக நுணுக்கமான தொடர்பு முறை இருக்கிறது. அவர்கள் பின்னணியையும், உணர்ச்சியையும், உறவையும் உரையாடலுக்குள் கொண்டுவரும் வாய்ப்பு அதிகம். இந்த அதிகச் சிக்கலான அமைப்பைப் புறக்கணிப்பது ஒரு தவறு.

குறுக்கிடாதீர்கள்: ஆண்கள் ஒருவரையொருவர் அடிக்கடி குறுக்கிடுகிறார்கள், குறிப்பாக உரையாடல் உணர்ச்சி மிகுந்ததாக மாறும்போது. இது எப்போதுமே மரியாதைக் குறைவானது என்றாலும், பல பெண் தலைவர்கள் கலந்துரையாடலில் பங்கேற்பதை இது குறிப்பாகக் கடினமாக்குகிறது.

தெளிவுபடுத்தும் கேள்விகளைக் கேளுங்கள்: புரிந்துகொள்வதற்காகக் கேள்விகள் கேட்பது எப்போதுமே உதவியானது; ஆனால் ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து வழிநடத்தும்போது அது குறிப்பாக உதவியானது. நாம் உலகத்தை வித்தியாசமாகப் பார்க்கிறோம், வெவ்வேறு வழிகளில் முடிவுகளுக்கு வருகிறோம். உங்களுக்குப் புரியாத ஒரு கருத்தைப் புறக்கணிப்பதற்குப் பதிலாக, அதன் பின்னணியைக் கேளுங்கள்.

நம்புங்கள்: உங்கள் சபையின் தலைமைத்துவ மேசைக்குப் புதிதாக வரும் பெண்கள், அவர்கள் வழிநடத்துவார்கள் என்று நீங்கள் அவர்களை நம்புகிறீர்கள் என்பதை அறிய வேண்டும். பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய இளைய பங்காளிகளைப் போலவோ பிள்ளைகளைப் போலவோ அவர்களை நடத்தாதீர்கள். அறிவுள்ள வயதுவந்தவர்களாக அவர்கள் வழிநடத்துவார்கள் என்று பெண்களை நம்புங்கள்; உங்கள் வார்த்தைகளாலும் செயல்களாலும் அந்த நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துங்கள்.

ஆண்கள் (ஒருவேளை பெண்களும்) ஆண் ஆதிக்க மனப்பான்மை அல்லது பெண் வெறுப்பு என்ற குற்றத்தைச் செய்யும் சமயங்கள் இருக்கலாம் என்று சுராட் எச்சரிக்கிறார். இதைச்

729. www.bit.ly/2YgL4FR

சகித்துக்கொள்ளக்கூடாது; மாறாக, இதற்குச் சவால் விட வேண்டும். அந்த நபர் இதிலிருந்து மனந்திரும்பாவிட்டால், அவர் வழிநடத்தக்கூடாது. சுராட் சொல்லுகிறார்: “இது தீவிரமாகத் தோன்றலாம்; ஆனால் இனவெறி கொண்ட ஒருவரை நீங்கள் தலைமைத்துவத்தில் வைத்திருப்பீர்களா? [வேறோர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களை] மற்ற எல்லாரிடமிருந்தும் வித்தியாசமாக நடத்தி, அவர்களுடைய தலைமைத்துவத்தைப் பலவீனப்படுத்தும் ஒரு தலைவரை நீங்கள் சகித்துக்கொள்வீர்களா? ஓர் இனத்துக்கு எதிராகப் பாகுபாடு காட்டுவது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது என்றால், ஒரு பாலினத்துக்கு எதிராகப் பாகுபாடு காட்டுவதும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததே.”

வேறு சமயங்களில், ஆண் தலைவர்கள் தாங்கள் பழகிப்போனதை விட்டுவிடச் சிரமப்படுவதே பிரச்சினையாக இருக்கலாம். நான் பேசியிருக்கும், ஆண்கள் மட்டுமே உள்ள தலைமைத்துவக் குழுக்களிடமிருந்து வரும் ஒரு பொதுவான எதிர்ப்பு என்னவென்றால், பெண்கள் இருக்கும்போது “அறையின் சூழலே மாறிவிடுகிறது.” சுராட் எழுதுவதுபோல, “ஆண்கள் மட்டுமே இருக்கும்போது உரையாடல் அதிக உண்மையானதாகவும் பலனுள்ளதாகவும் இருக்கிறது” என்பதை இந்தக் கருத்து மறைமுகமாகக் குறிக்கிறது. ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், பலதரப்பட்ட மக்கள் ஒரு தலைமைத்துவக் குழுவில் இருக்கும்போது, உரையாடல்கள் சற்று அதிகச் சிக்கலானவையாக இருக்கலாம்; ஆனால் அவை எப்போதும் மிக அதிகச் செழுமையானவையாகவும், அதிக விசாலமான கண்ணோட்டத்தையும், அதனால் சிறந்த முடிவுகளையும் உண்டாக்கக்கூடியவையாகவும் இருக்கும்.

பெண்களின் ஊழியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளச் சபையை வழிநடத்துங்கள்

ஒரு சபையில் எந்த மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்கும் எப்போதுமே கொஞ்சம் தலைமைத்துவச் சாமர்த்தியம் தேவைப்படும். ஒரு சபையை மாற்றத்தின் வழியாக வழிநடத்துவதற்கான மிக முக்கியமான வழி, வேதவசனத்திலிருந்து அவர்களுக்குப் போதிப்பதே என்று நான் முன்மொழிகிறேன். பெண்களை வழிநடத்தவும் பிரசங்கிக்கவும்

விடுவிக்கத் தொடங்கச் செய்யும் ஒரு வேதாகம, இறையியல் பயணத்தைத் தலைமைத்துவக் குழு மட்டுமே மேற்கொண்டு, முழுச் சபையையும் அதைப் போன்ற ஒரு பயணத்தின் வழியாக அழைத்துச் செல்லாமல் இருப்பது ஒரு தவறாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட பிரசங்கப் பயணங்களுக்கும் சிறு குழுப் பயணங்களுக்கும் இந்தப் புத்தகத்தின் உள்ளடக்கம் பாடப்பொருளாக அமையும் என்பது என் நம்பிக்கை.

வேதவசனங்களும், இயேசுவும், ஆவியானவரும் சேர்ந்து, பெண்கள் வழிநடத்துவதற்கும் போதிப்பதற்கும் கொடுக்கும் மதிப்பைப் பற்றிப் போதித்த பின்பு, வழிநடத்தும் பெண்களையும் பிரசங்கிக்கும் பெண்களையும் – ஒருவேளை மெதுவாக, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக – சபை காணும்படி செய்யத் தொடங்குங்கள். பெண்கள் செய்யக்கூடிய பெரிய பங்களிப்புகளைப் பற்றி, அவற்றைக் காட்டாமல் வெறுமனே போதிப்பது மட்டும் போதாது. பலருக்கு, கண்டால்தான் நம்பிக்கை. ஒரு பெண் பிரசங்கிப்பதைக் கேட்கும்போதோ ஒரு பெண் வழிநடத்துவதைக் காணும்போதோதான், அதை ஒரு வேதாகம நியதியாக ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் தொடங்குகிறார்கள். உதாரணமாக, 1800களின் இரட்சணிய சேனை (Salvation Army) பெண் தலைமைத்துவத்தில் தங்களை முன்னோடிகளாகக் கருதியது. 1929-இல், அதன் நிறுவனத் தம்பதியரின் மகனான பிராம்வெல் பூத் (Bramwell Booth) இதையே சொன்னார்:

மேற்கத்திய நாடுகளில் நடந்துகொண்டிருப்பதை நாம் காணும் பெண்களின் பொதுவான விடுதலையில், சேனையின் பெண்கள் ஒரு பங்கு வகித்திருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. கடந்த ஆண்டுகளில், அவமதிக்கப்பட்ட இரட்சணிய சேனையினரின் சிறு குழுக்களுக்குத் தலைமை தாங்கி அணிவகுத்துச் சென்ற பெண்கள், கட்டளையிடும் ஒரு பெண்ணையும், பொதுக் கடமையில் தயக்கமின்றிச் சுறுசுறுப்பாகப் பங்கெடுக்கும் ஒரு பெண்ணையும், தேவனுடைய கிருபையால் தன்னுடைய குறைபாடுகள் என்று கருதப்பட்டவற்றை மேற்கொள்ளும் ஒரு பெண்ணையும் காணும் காட்சிக்குப் பொதுமக்களின் மனதைப் பழக்கப்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வாறு, ஒரு பெண்ணின் உதடுகளிலிருந்து [அல்லாமல் வேறு எங்கிருந்தும்] அதை ஒருபோதும் பெற்றிருக்க[மாட்டாத] திரளான மக்களுக்குப் பெண்கள் அன்பின், ஜீவனின் செய்தியைக் கொண்டுசெல்லக்கூடிய ஒரு கதவை நாங்கள் திறந்துகொண்டிருந்தோம் என்று நாம் உண்மையாகவே சொல்லலாம்.

அந்தக் கதவு இனி ஒருபோதும் மூடப்படாது.[730]

இரட்சணிய சேனை செய்த காரியங்களில் ஒன்று, ஆண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதே தலைமைத்துவப் பதவிகளுக்குப் பெண்களைப் பகிரங்கமாக நியமித்ததாகும். சபையிலும் அதையே செய்வதற்குச் சொல்லத்தக்க நியாயம் உண்டு. விதிவிலக்கான சில நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகள், ஆண்களுக்கு இணையான பணிகளைப் பெண்களுக்குக் கொடுக்க ஆயத்தமாக இருக்கின்றன – மேய்ப்புப் பணித் தலைமைக் குழுக்களில் அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்தைக் கேட்பது, அல்லது அவர்களைப் பிரசங்கிக்க அனுமதிப்பது போன்றவை – ஆனாலும் அதே பணிகளைச் செய்யும் ஆண்களுக்கு உள்ள வேதாகமப் பதவியையோ அழைப்பையோ அவர்கள் அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆனால் ஒருவருக்குத் தேவன் கொடுத்த பதவியை அங்கீகரிக்காமல், சபையில் வழிநடத்தவோ போதிக்கவோ அவரை விடுவிப்பது, அறியாமலேயே அவருடைய பங்களிப்பைச் சிறுமைப்படுத்துகிறது. ஏனென்றால், நமக்கு ஊழியம் செய்கிறவர்களிடமிருந்து அதிகபட்சக் கிருபையைப் பெற்றுக்கொள்ள இயேசு நமக்குக் கற்றுக்கொடுக்கும் வழிகளில் ஒன்று, தேவன் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் கிருபையையும் பதவியையும் சேர்த்து அங்கீகரிப்பதே: "தீர்க்கதரிசியைத் தீர்க்கதரிசி என்று ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் தீர்க்கதரிசிக்கேற்ற பலனை அடைவான்."[731] என் முந்தைய சபை நிரப்புக் கோட்பாட்டைக் கொண்டிருந்தபோதிலும், நாங்கள் பெண்களை மேய்ப்புப் பணிகளைச் செய்ய அனுமதித்தோம்; ஆனால் அவர்களுடைய போதகப் பதவியை அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கவில்லை. பெண்களை முற்றிலும் அடக்கிவைப்பதைவிட இது மிகவும் மேலானது என்றாலும், பல பெண்களின் வாழ்க்கையிலிருந்த கிருபையைச் சிறுமைப்படுத்தும் விளைவை இது இன்னும் கொண்டிருந்தது என்று நான் நம்பும் நிலைக்கு வந்திருக்கிறேன்.

நாங்கள் தொடங்கிய சபையில் என் மனைவி செய்த ஊழியத்திலிருந்து ஒரு தனிப்பட்ட உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். ஒரு பத்தாண்டுக் காலமாக அவருடைய பிரசங்கத்தையும் தலைமைத்துவப் பங்களிப்பையும் பற்றி நான் சிந்திக்கும்போது, ஒன்றை இப்பொழுது உணர்கிறேன்: அவர் தன்னை (ஒரு போதகரை மணந்தவர் என்று

730. Bramwell Booth, Echoes and Memories, பக். 172
731. மத்தேயு 10:41

மட்டுமல்ல) தன் சொந்த உரிமையில் தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு போதகராகக் கருதியிருந்தால், சபையில் பங்களிப்பதில் ஒருவேளை இன்னும் அதிக உயரத்துக்கு எழும்பியிருப்பார். அவரைப் பின்பற்றி அவருக்குச் செவிகொடுத்தவர்களும் அப்படியே கருதியிருந்தால், அவர் கொடுத்ததிலிருந்து அவர்கள் ஒருவேளை இன்னும் அதிகமாகப் பெற்றிருப்பார்கள். உண்மையில் நடந்தது என்னவென்றால், அவர் தன்மேல் இருந்த தேவனுடைய கிருபையின் ஒரு பெரிய, ஆனால் முழுமையற்ற பகுதியையே பயன்படுத்தினார்; அவருடைய ஊழியத்தைப் பெற்றவர்களும் அப்படியே.[732]

பெண் தலைவர்களிலும் பிரசங்கிகளிலும் முதலீடு செய்து அவர்களுக்கு வழிகாட்டுங்கள்

எதிர்காலத்தில் உயர்தரமான அதிகப் பெண் தலைவர்களையும் பிரசங்கிகளையும் நாம் காண வேண்டுமானால், இன்றே அவர்களைப் பயிற்றுவிக்கத் தொடங்க வேண்டும். பல பத்தாண்டுகளாக நானே சிறந்த தலைவர்களையும் பிரசங்கிகளையும் உருவாக்கியிருப்பதால், அவர்கள் பிறப்பதில்லை, உருவாக்கப்படுகிறார்கள் என்று நான் அறிவேன். என்னைப் போன்ற தற்போதைய தலைவர்கள் வருங்காலத் தலைவர்களை அடையாளம் கண்டவுடன், நாங்கள் அவர்களை ஒரு வளர்ச்சிப் பாதையின் வழியாக அனுப்புவோம்; அதில் படிப்படியாக அவர்களைப் பயிற்றுவித்துப் பணியில் ஈடுபடுத்துவோம்.

ஆனால் நான் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளனாக இருந்த ஆண்டுகளைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்கும்போது, திறமைசாலிகளைத் தேடிய என் கண்களுக்குக் கண்மூடிகள் போடப்பட்டிருந்தன: நான் வரம்பெற்ற ஆண்களைத் தேடிக்கொண்டிருந்தேன்; வரம்பெற்ற பல பெண்களைத் தவறவிட்டேன் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதன் இறுதி விளைவு என்னவென்றால், ஆண்டுகள் கழித்து, எங்கள் சபை சோதிக்கப்பட்டு நிரூபிக்கப்பட்ட ஆண் தலைவர்களாலும் பிரசங்கிகளாலும் நிறைந்திருந்தது; ஆனால் அவர்களுக்கு இணையான பெண்கள் மிகச்

732. இந்தக் கதையை அவருடைய அனுமதியோடுதான் பகிர்ந்துகொள்கிறேன்; அவருடைய தாழ்மையின் அடையாளமாகவே அவர் அதிகமானதை எட்டிப் பிடிக்க முயலவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன் என்பதையும் வலியுறுத்த வேண்டும். ஆனால் நான் நேர்மையாக இருந்து, சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது, கொடுப்பதற்கு அவரிடம் இன்னும் அதிகம் இருந்தது என்று சொல்ல வேண்டும்.

சிலரே இருந்தார்கள். இது ஒரு நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபையில் உறுதிப்படுத்தல் சார்பு (confirmation bias – ஏற்கனவே நம்புவதை உறுதிப்படுத்துவதை மட்டுமே காணும் போக்கு) என்ற சுழற்சியை நிலைநிறுத்துகிறது. “வரம்பெற்ற பெண்களை அதிக உயர்ந்த நிலைகளில் பங்களிக்க விடுவிக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்பியிருந்தால், ஏன் இவ்வளவு குறைவானவர்கள் இருக்கிறார்கள்?” என்று நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்கிறோம். ஆனாலும், நம் மத்தியிலுள்ள ஒரு பெண்ணுக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் இதைப் போன்ற (அல்லது மேலான) தலைமைத்துவ வரங்களையும் தொடர்புத்திறன் வரங்களையும் கொடுத்திருக்கலாம்; ஆனால் அவளுடைய சகோதரன் மட்டுமே அடையாளம் காணப்பட்டு, பயிற்றுவிக்கப்பட்டு, வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு, வழிகாட்டப்பட்டு, பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறான். சீக்கிரத்திலேயே, அவன் அவளைவிட மிக அதிக வரம்பெற்றவனாகத் தோன்றுகிறான். உண்மையில், இது தேவனுடைய பாகுபாட்டின் விளைவு அல்ல, நம்முடைய பாகுபாட்டின் விளைவு; தேவன் அவளில் காண்பதை நாம் காணத் தவறியதன் விளைவு.

பெண்கள் ஊழியத்தில் இருக்கும் ஒரு சிநேகிதி எனக்கு உண்டு. பல ஆண்டுகளாக, பெண்கள் மாறி மாறி மற்றப் பெண்களை வழிநடத்துவதையும் அவர்களுக்குப் பிரசங்கிப்பதையும் அவர் கண்டுவந்திருக்கிறார் – ஆனால் அவர் கண்டவரை, சபையின் போதகர்களிடமிருந்து எந்தப் பயிற்சியும் இல்லாமல். அவர் என்னிடம் சொல்லுகிறார்: “தவிர்க்க முடியாதபடி, இந்தப் பெண்கள் அரைகுறையாக வளர்ந்த வரங்களோடு ஊழியம் செய்வார்கள்; அவர்கள் பயிற்றுவிக்கப்படாத காரணத்தினாலேயே, பெரிதாக எதையும் சாதிக்கமாட்டார்கள். பயிற்சி பெற்ற ஆண் தலைவர்கள், பயிற்சி பெறாத பெண் தலைவர்கள் நொண்டிக்கொண்டே போகட்டும் என்று விட்டுவிடுவார்கள்.”

இன்னொரு சிநேகிதியை நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்; அவர் தொழில் உலகில் ஒரு தலைசிறந்த பேச்சாளர். ஆனாலும், பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்று பல பத்தாண்டுகளாக அவருக்கு ஆசை இருந்தபோதிலும், போதகர்கள் அவருடைய கணவர் உட்பட ஆண்களை மட்டுமே “பிரசங்கிகளுக்கான பயிற்சிக்கு” அழைத்தார்கள். தான் அழைக்கப்படாததால் மனமுடைந்த அவர், தானே இரகசியமாகப் பயிற்சி

பெறும்படி, அந்தப் பயிற்சியை ஒலிப்பதிவு செய்து வரும்படி தன் கணவரிடம் கேட்டுக்கொண்டார்.

அடுத்த நிலைக்குச் செல்லத் தலைவர்களுக்கு வழிகாட்டுதல் (mentoring) தேவை. காடி கோல் (Kadi Cole) ஒரு பெண் தலைவரை நேர்காணல் செய்தார்; அவர் சொன்னார்: "என்னை ஒரு தலைவராக வளர்க்கச் சபை செய்த மிக முக்கியமான காரியம், என்னை நீட்டி வளரச் செய்யும் பொறுப்புகளில் என்னை வைத்து, அதே சமயம் அவை எல்லாவற்றின் வழியாகவும் எனக்கு வழிகாட்டியதுதான். பெரிய வளர்ச்சிக் காலங்களில் நான் ஒருபோதும் தனியாக விடப்படவில்லை." ஒரு வழிகாட்டி (mentor) தான் வழிகாட்டும் நபருக்கு உறவுரீதியாக அணுகக்கூடியவராக இருக்க வேண்டும்.

பெரும்பாலும் இங்கேதான் காரியங்கள் சீர்குலைகின்றன – ஆண் வழிகாட்டிகள் தாங்கள் வழிகாட்டும் பெண்களோடு நேருக்கு நேர் நேரம் செலவழிப்பதைக் குறித்துப் பதட்டப்படுகிறார்கள். The Billy Graham Rule (பில்லி கிரஹாம் விதி) என்று அறியப்படும் சிந்தனை (அதை ஆரம்பத்தில் ஆதரித்தவர்களில் ஒருவரின் பெயரால் அப்படி அழைக்கப்படுகிறது), நேர்மையுள்ள ஆண் கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள் ஒருபோதும் ஒரு பெண்ணோடு தனியாக இருக்கக்கூடாது என்பதாகும். பில்லி இந்தக் கட்டளையைக் கடைப்பிடித்திருக்கலாம் என்றாலும், இயேசு அப்படிப்பட்ட எந்த விதியையும் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.[733] நிச்சயமாக, நடைமுறை ஞானம் இன்னும் தேவைதான்: வழிகாட்டுவதற்கான இரவு விருந்தைவிட வழிகாட்டுவதற்கான மதிய உணவு ஒருவேளை அதிக ஞானமானது; ஊழியப் பயணத்தில் ஒருவரை மட்டும் அழைத்துச் செல்வதைவிட இரண்டு பேரை அழைத்துச் செல்வது நல்லது; ஒருவரில் மட்டும் முதலீடு செய்வதைவிட ஒரே சமயத்தில் இரண்டு பேருக்கு வழிகாட்டுவது அதிகப் பாதுகாப்பானதாக இருக்கலாம். ஆனால் விதிகளைக் கடைப்பிடிப்பது பாவ ஆசையை அடக்குவதில்லை என்பதையும் ஒப்புக்கொள்வோம் – தகாத உறவு வைத்துக்கொள்ள விரும்பும் ஒருவர் தகாத உறவு வைத்துக்கொள்ள ஏதாவது ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிப்பார்!

733. உதாரணமாக, இயேசுவும் சமாரியப் பெண்ணும் தனியாக இருந்தார்கள் என்று யோவான் 4:8 தெளிவுபடுத்துகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையைத் தவிர்ப்பதற்குப் பதிலாக (பல நிரப்புக் கோட்பாட்டு ஆண்கள் அப்படித் தவிர்ப்பார்கள்), இயேசு இந்தத் தருணத்தை வேண்டுமென்றே தேடிச் சென்றதாகத் தோன்றுகிறது; அவளோடு மேலோட்டமாகப் பேசுவது மட்டுமல்லாமல், மிக ஆழமான நிலையில் அவளோடு தொடர்புகொள்ளவும் அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்துகிறார்.

இறுதியில், சோதனையைக் குறைக்கவும்/அல்லது மேற்கொள்ளவும் உதவும் குணத்தையும், ஞானத்தையும், ஆவிக்குரிய ஆழத்தையும், பொருத்தமான உறவு எல்லைகளையும் உடைய தலைவர்களை நாம் உருவாக்க வேண்டும். ஒரு கட்டத்தில், சோதனைகளை முழுமையாகத் தவிர்க்காமலேயே அவற்றை ஞானமாகக் கையாளும் முதிர்ச்சியை ஒருவர் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.[734]

தம்பதியரின் ஊழியத்தை மறுபடியும் சிந்தியுங்கள்

நிரப்புக் கோட்பாட்டின் பலவீனங்களில் ஒன்று, ஊழியத்தில் தேவனுக்குச் சேவை செய்யும் திருமணமான தம்பதியரைப் பற்றிய அதன் "எல்லாருக்கும் ஒரே அளவு" அணுகுமுறை. முதன்மையான மாதிரி – சில சமயங்களில் ஒரே மாதிரி – நான் "பேதுருவும் மனைவியும்" மாதிரி என்று அழைப்பதே.[735] இந்த மாதிரியில், கணவன் தலைவன், மனைவி உதவியாளர். அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவைப் போல, ஆண் முன்னணியில் நிற்கும் தலைவனாகவும்/அல்லது பிரசங்கியாகவும் இருக்கிறான்; அவனுடைய மனைவியோ (இந்த விஷயத்தில் அவள் பெயர் சொல்லப்படுவதில்லை) அவனுடைய ஊழியத்தில் திரைக்குப் பின்னால் இருந்து அவனுக்கு ஆதரவளிப்பதில் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறாள். இதில் எந்தத் தவறும் இல்லை! எத்தனையோ தம்பதியருக்கு, ஒருவேளை பெரும்பாலானவர்களுக்கு, இது அருமையாகச் செயல்படுகிறது. பிரச்சினை என்னவென்றால், ஊழியத்திலுள்ள எல்லாத் தம்பதியருக்கும் இது நிச்சயமாகச்

734. இந்தப் பிரச்சினைக்கு இன்னும் விரிவான பதிலுக்கு, Kadi Cole எழுதிய "Developing Female Leaders" என்ற நூலிலுள்ள "Create a safe environment" (பாதுகாப்பான சூழலை உருவாக்குங்கள்) என்ற அதிகாரத்தை நான் வலுவாகப் பரிந்துரைக்கிறேன். பணியிடத்திலும் சபையிலும் நடக்கும் பாலியல் துன்புறுத்தல், தகாத உறவுகள் ஆகிய பிரச்சினைகளையும் அவர் கையாளுகிறார்.
735. பேதுருவின் மனைவி பேதுருவுக்கு ஆதரவு மட்டுமே கொடுத்ததாகத் தெரிகிறது; முன்னணியில் நிற்கும் சொந்த ஊழியம் அவளுக்கு இருக்கவில்லை. இயேசுவின் ஊழியத்தின் தொடக்கத்தில், அவர் பேதுருவின் வீட்டில் பேதுருவின் மாமியைச் சுகமாக்கினார். (லூக்கா 4:38-40) மற்ற அப்போஸ்தலர்களில் பலர், இல்லாவிட்டால் அனைவரும், திருமணமானவர்களாக இருந்தார்கள் என்று நாம் கருதுகிறோம். ஆனால் பல பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்பு, அவள் பேதுருவோடு அவருடைய ஊழியப் பயணங்களில் ஐரோப்பாவுக்குப் பயணம் செய்தபோதுதான் அவள் குறிப்பிடப்படுகிறாள் (1 கொரிந்தியர் 9:5) – ஒருவேளை அப்போது அவர்களுடைய பிள்ளைகள் வளர்ந்துவிட்டதால், அவள் அதிகமாகப் பயணம் செய்யச் சுதந்திரமாக இருந்திருக்கலாம்.

செயல்படுவதில்லை. சாத்தியமான வேறு மூன்று மாதிரிகள் இருக்கின்றன என்று நான் கருதுகிறேன்.

"தெபொராளும் லபிதோத்தும்" மாதிரி உண்டு.[736] இந்த விஷயத்தில், மனைவி முன்னணியில் நிற்கும் தலைவி; அவளுடைய கணவன் அவளுடைய முதன்மையான ஆதரவாளன். நிரப்புக் கோட்பாட்டு வட்டாரங்களிலும்கூட, பரந்த அளவில் தாக்கம் செலுத்தும் பொது ஊழியங்களுக்கு அழைக்கப்பட்ட பல பெண்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய கணவர்கள், ஒருவேளை திரைக்குப் பின்னாலான வழிகளில் அதிக வரம்பெற்றவர்களாக இருந்து, தேவனுக்காகத் தங்கள் மனைவிகள் செய்யும் பணியில் அவர்களுக்குப் பெருமையோடு ஆதரவளிக்கிறார்கள்.

"பிரிஸ்கில்லாளும் ஆக்கில்லாவும்" மாதிரியும் உண்டு. இந்த விஷயத்தில், மனைவியும் கணவனும் சேர்ந்து உழைப்பதன் மூலம் தங்கள் தலைமைத்துவ வரங்களை ஒன்றிணைக்கிறார்கள் – இந்த வேதாகமத் தம்பதி தொழிலிலும், குடும்ப நிர்வாகத்திலும், சபைத் தலைமைத்துவத்திலும் இணைந்து செயல்பட்டதைப் போலவே. என் சொந்தத் திருமணத்தில் எனக்கு இருப்பதை மிகச் சிறப்பாக விவரிக்கும் மாதிரி இதுவே. தனியான ஓர் அழைப்பைப் பின்தொடர்வதைவிட, ஊழியத்தில் என்னோடு இணைந்து செயல்படுவதையே விரும்பும் ஒருவரை நான் மணந்திருக்கிறேன். அவர் தன் தலைமைத்துவ வரங்களை மகிழ்ச்சியோடு என்னுடையவற்றோடு இணைக்கிறார். நானும் அதே அளவு மகிழ்ச்சியோடு பதிலுக்கு அப்படியே செய்கிறேன்.

"எஸ்தரும் அகாஸ்வேருவும் (Xerxes)"[737] மாதிரியையும் மறந்துவிட வேண்டாம். ராணியாகிய எஸ்தர் தன் கணவனுடைய சில

736. காண்க: நியாயாதிபதிகள் 4:4.

737. அகாஸ்வேரு தேவபக்தியுள்ள மனிதனுக்கு முன்மாதிரி அல்ல; அவனுடைய திருமணங்கள் சமமானவையும் அல்ல. ஆனாலும், இன்றைய தேவபக்தியுள்ள திருமணங்களில் பின்பற்றக்கூடிய ஒன்றை அவன் செய்ததாகத் தெரிகிறது: அவன் தன் சொந்த முயற்சிகளைப் பின்தொடர்ந்தபோது, தன் மனைவிகளும் (முதலில் வஸ்தி, பின்பு எஸ்தர்) தங்கள் சொந்த முயற்சிகளைப் பின்தொடர அனுமதித்தான் – வஸ்தி பெண்களுக்கு ஒரு விருந்தை ஏற்பாடு செய்தாள்; எஸ்தர் சட்டங்களை எழுதினாள். மிக உயர்குடியினருக்கு மட்டுமே கிடைத்த இப்படிப்பட்ட திருமண ஏற்பாடு பண்டைய உலகில் அவ்வளவு அரிதாக இருந்ததால், வேதவசனத்தில் இதற்கு இருக்கும் ஒரே உதாரணம் இதுதான். பெண்கள் அறிவிலும் சமூகத்திலும் ஆண்களுக்கு மேலும் மேலும் சமமாகிவரும் பல நவீன கலாச்சாரங்களில், திருமணத் துணைவர்கள் உயிரோட்டமுள்ள கூட்டாண்மையில் நிலைத்திருந்துகொண்டே வெவ்வேறு இலக்குகளையோ, தொழில்களையோ, ஊழியங்களையோ பின்தொடர்வது அதிகச் சாத்தியமாகிறது.

தலைமைத்துவ முயற்சிகளுக்கு ஆதரவளித்திருக்கலாம் என்றாலும், அவள் தன் தலைமைத்துவத் திறனை வேறுபட்ட வாய்ப்புகளிலும் துறைகளிலும் செலுத்தினாள்; அப்படிச் செய்தபோது அவனுடைய ஆதரவைக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டாள். பிரிஸ்கில்லாளையும் ஆக்கில்லாவையும் போலவே, ஊழியத்திலுள்ள இப்படிப்பட்ட திருமணத்திலும் பொதுத் தலைமைத்துவ வரங்கள் கொண்ட இருவர் இருக்கிறார்கள்; ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அவர்கள் இரண்டு வெவ்வேறு அமைப்புகளை வழிநடத்துகிறார்கள்.

நாம் பார்க்கிறபடி, திருமணமான தம்பதியர் ஊழியத்தில் ஈடுபடச் சாத்தியமான பல வடிவங்கள் இருக்கின்றன. துரதிர்ஷ்டவசமாக, திருமணத்தைப் பற்றிய படிநிலைக் கண்ணோட்டம், திருமணத்தின் முதல் மாதிரியை (“பேதுருவும்-மனைவியும் மாதிரி”) மட்டுமே ஆதரிக்கிறது; வேறுவிதமாக அமைக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான தம்பதியர்மேல் சந்தேகத்தின், கவலையின் நிழலைப் படரச் செய்கிறது. இதற்கு மாறாக, பரஸ்பரக் கோட்பாட்டின் (ஆண்-பெண் பரஸ்பரப் பங்காண்மையின்) தரிசனம் ஒவ்வொரு மாதிரிக்கும் இடம் கொடுத்து அதைக் கொண்டாடுகிறது.

ஊழியத்திலுள்ள திருமணங்களின் இந்தப் பலவகை மாதிரிகள், இரு பாலினத்தவரையும் உள்ளடக்கும் சபைத் தலைமைத்துவக் குழுக்களுக்கும் அடிப்படையாக அமையலாம்.

ஆண்களும் பெண்களும் இணைந்த குழுக்கள்

ஆண்–பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு சபையில் எந்த இரண்டு தலைமைத்துவக் குழுக்களும் ஒரே மாதிரியாக இருக்காது; ஏனென்றால் ஒவ்வொரு குழுவும் அந்தச் சபையில் கிடைக்கும் தலைமைத்துவ வரங்களின் வேறுபட்ட கலவையால் ஆனதாக இருக்கும். ஆயினும், ஒரு குழுவில் சேவை செய்யக்கூடிய வெவ்வேறு வகையான நபர்களை நாம் அடையாளம் காண முடியும்:

- ஒரு லீதியாளோ, ஒரு தீமோத்தேயுவோ, அல்லது இரண்டு பேரோ இருக்கலாம். இவர்கள் தலைமைத்துவ வரங்களுள்ள திருமணமாகாத பெண்களும் திருமணமாகாத ஆண்களும். புதிய ஏற்பாடு திருமணமாகாதவர்களுக்கும் திருமணமானவர்களுக்கும்

சமமான அழைப்பைக் கொடுப்பதால், ஒருவருடைய திருமண நிலை யாரையும் தலைமைத்துவத்திலிருந்து தகுதியிழக்கச் செய்யக்கூடாது. உண்மையில், திருமணமாகாதவர்கள் தனித்துவமான ஒருமுக கவனத்தோடு சபையில் முதலீடு செய்ய முடியும் என்று பவுல் கருத்துத் தெரிவிக்கிறார்.[738]

- ஒரு பிரிஸ்கில்லாள்-ஆக்கில்லா ஜோடியோ, இரண்டு ஜோடிகளோ இருக்கலாம். இவர்கள் இருவருக்கும் ஒரே தலைமைத்துவ அழைப்பு உள்ள, இருவருமே குழுவில் இருக்கும் தம்பதியர்.
- ஒரு பேதுருவோ அகாஸ்வேருவோ, அல்லது இரண்டு பேரோ இருக்கலாம். இவர்கள் தலைமைத்துவ வரங்களுள்ள திருமணமான ஆண்கள்; இவர்களுடைய மனைவிகள் அதிக ஆதரவளிக்கும் பங்குகளை விரும்புகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள், அல்லது வேறோர் இடத்தில் முழுமையாக முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கும் தலைமைத்துவ வரங்களை உடையவர்களாக இருப்பதால் தலைமைத்துவக் குழுவுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இந்த மனைவிகளுக்கு விருப்பமோ, திறனோ, இயல்போ இல்லாதிருக்கக்கூடிய காரியங்களுக்காக அவர்களை மணிக்கணக்கான கூட்டங்களில் உட்கார வைத்து, அவர்கள்மேல் கோரிக்கைகளைச் சுமத்தி, அவர்களுடைய வரம்புக்குட்பட்ட தன்னார்வச் சேவைத் திறனைச் செலவழித்துவிடுவது நியாயமற்றது என்று நான் நம்புகிறேன்; ஏனென்றால் அவர்களுக்கு விருப்பமும், திறனும், இயல்பும் உண்மையில் இருக்கும் வழிகளில் சபைக்குள்ளோ சபைக்கு அப்பாலோ சேவை செய்வதில் அவர்கள் ஒருவேளை அதிக மகிழ்ச்சியைக் காண்பார்கள்.
- அதுபோலவே, ஒரு தெபொராளோ எஸ்தரோ, அல்லது இரண்டு பேரோ இருக்கலாம். இவர்கள் தலைமைத்துவ வரங்களுள்ள திருமணமான பெண்கள்; இவர்களுடைய கணவர்கள் அதிக ஆதரவளிக்கும் பங்குகளை விரும்புகிறவர்களாகவோ, வேறோர் இடத்தில் முழுமையாக முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கும் தலைமைத்துவ வரங்களை உடையவர்களாகவோ இருப்பதால் தலைமைத்துவக் குழுவில் இல்லை.

ஆண்களும் பெண்களும் இணைந்த தலைமைத்துவக் குழுக்களைக் கட்டியெழுப்பும் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுச் சபைகள், இப்படிப்பட்ட நபர்களை

738. 1 கொரிந்தியர் 7:32-34

ஒன்றிணைக்கப் பல்வேறு வழிகளை முயற்சிக்கலாம். இரு பாலினத்தவரையும் உள்ளடக்கும் இந்தத் தலைமைத்துவ மாதிரியில் நான் காணும் முக்கியமான சவால், பேதுருவின் மனைவியையும் தெபொராளின் கணவனையும் கவனித்துக்கொள்வதும் அவர்களோடு தொடர்பில் இருப்பதும்தான். தலைமைத்துவம் அவர்களிடம் கேட்கப்படாதபோதும் இந்த வாழ்க்கைத் துணைவர்களை உள்ளடக்கி வைத்திருப்பதற்கான ஒரு வழி, போதகக் குழுவின் உறவுப் பிணைப்பு அம்சங்களில் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வது. ஒரு கேளிக்கை நாளுக்கோ, ஒரு சிறப்பு இரவு விருந்துக்கோ, சபைக்காக ஊக்கமாக ஜெபிக்கும் ஒரு நேரத்துக்கோ அவர்களையும் வரச் செய்வது, அவர்களை வட்டத்துக்கு வெளியே அல்ல, உள்ளே வைத்திருப்பதற்கு மிகவும் உதவும்.

நிச்சயமாக, தலைமைத்துவக் குழுவின் ஒவ்வொரு அமைப்புமுறைக்கும் சில பலங்களும் சாத்தியமான சில பலவீனங்களும் உண்டு. “பேதுருக்களை” மட்டுமே கொண்ட நிரப்புக் கோட்பாட்டு மாதிரி போன்ற, எளிமையான ஆனால் உயிர்ப்பற்றதாக மாறக்கூடிய ஓர் அமைப்பைத் தெரிந்துகொள்வதற்குப் பதிலாக, பன்முகத்தன்மையின் சிக்கல்களைத் தழுவிக்கொண்டு, ஞானத்தின் ஆவியானவரைச் சார்ந்திருப்பது மிகவும் நல்லது; ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட தலைமைத்துவக் குழுவும் தன் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட நடைமுறையைக் கண்டடைய அவர் வழிநடத்துவார்.

மற்ற சபைகளிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளுங்கள்

பல சபைத் தலைமைத்துவக் குழுக்கள் தங்கள் கோட்பாட்டை நிரப்புக் கோட்பாட்டிலிருந்து பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுக்கு மாற்றியிருக்கின்றன, அல்லது மாற்றுவதைக் குறித்துச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இதை எப்படிச் செய்ய வேண்டும்? சபைத் தலைமைத்துவத்தில் நான் இருந்த ஆண்டுகளில், ஒரு சபையின் இறையியலில் அதிகாரப்பூர்வமான மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதில் இரண்டு முறை நான் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். ஒருவருடைய இறையியலைச் சரியாக்குவது ஒரு விஷயம்; முழுச் சபையையும் உடன் அழைத்து வருவது இன்னொரு விஷயம் – இதை நான் கடினமான வழியில் கற்றுக்கொண்டேன்.

ஏற்கனவே மாற்றம் செய்துவிட்ட மற்ற சபைகளிடமிருந்து கற்றுக்கொள்வது இங்கேதான் மிக முக்கியமாகிறது. ஆண்–பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டை நோக்கி மாறிக்கொண்டிருக்கும் சபைகளுக்காக, ஏற்கனவே இந்த முன்னேற்றத்தைச் செய்துவிட்ட சபைகளோடு அவர்கள் நடத்திய கவனமான நேர்காணல்களின் அடிப்படையில் ஒரு வழிகாட்டி வரைபடத்தை உருவாக்கிய டாக்டர் ராப் டிக்சன் (Dr. Rob Dixon), ஏப்ரல் ஃபீட் (April Fiet) ஆகியோருக்கு நான் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.[739]

உதாரணமாக, டெக்சாஸ் மாநிலம் டல்லாஸிலுள்ள பெயர்பெற்ற சபையான பென்ட் ட்ரீ பைபிள் ஃபெல்லோஷிப்பிடமிருந்து (Bent Tree Bible Fellowship) நாம் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆரம்பத்தில் ஆண்–பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டை எதிர்த்தபோதிலும், மாற்றத்துக்கான இரண்டு தூண்டுகோல்களைத் தேவன் தங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கலாம் என்று அவர்கள் பகுத்தறிந்தார்கள் – தங்கள் மத்தியில் சிறந்த ஓர் இறையியலை முன்மொழிந்த, நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு தலைவர்-இறையியலாளர்; மூத்த தலைமைத்துவக் குழுவிலிருந்து பெண்களை விலக்கி வைத்ததோடு மேலும் மேலும் முரண்படுவதாகத் தோன்றிய, பகிர்ந்துகொள்ளப்பட்ட தலைமைத்துவத்தை நீண்டகாலமாக மதித்துவந்த அவர்களுடைய பாரம்பரியம். பென்ட் ட்ரீயின் ஆண்கள் மட்டுமே உள்ள மூப்பர் குழு, தொடர்புடைய வசனங்களைப் படிப்பதிலும், தாங்கள் கண்டவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க அவ்வப்போது கூடுவதிலும் ஒரு முழு ஆண்டைச் செலவழித்தது. தாங்கள் வாசித்த புத்தகங்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். இறுதியாகத் தங்கள் கண்டுபிடிப்புகளைப் பகிர்ந்துகொள்ள அவர்கள் கூடியபோது, வேதவசனத்தைப் பற்றிய தங்கள் ஆய்விலும், சபைக்கான ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலைப் பற்றிய தங்கள் உணர்விலும் அந்தக் குழு ஒருமனதாக இருந்தது: சபையின் எந்தப் பதவியும் இனிமேல் பெண்களுக்கு மூடப்பட்டதாக இருக்கக்கூடாது.

பின்பு அவர்கள் இந்தக் கோட்பாட்டு மாற்றத்தைக் குறித்து வெளிப்படையாகவும் அவசரப்படாமலும் சபையாரோடு உரையாடினார்கள். அதைப் பல வழிகளில் செய்தார்கள்: மூப்பர்களின் அறிக்கைகள் மூலம்; ஒரு பிரசங்கம் மூலம்;[740] அவர்கள் தயாரித்த ஓர்

739. www.bit.ly/3nECNFR
740. கீழே சென்று இந்தப் பிரசங்கத்தை இங்கே கேளுங்கள்: www.bit.ly/3xbsb4h

இறையியல் கட்டுரை மூலம்; மிக முக்கியமாக, சபைக்குள் இருந்த தனிநபர்கள் எழுப்பிய கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கவும் கவலைகளைக் கையாளவும் பல வாய்ப்புகளில் தங்களை அணுகக்கூடியவர்களாக வைத்திருந்ததன் மூலம். மாறுபட்ட கருத்துள்ள அல்லது பாதுகாப்பின்மையை உணரும் சபை அங்கத்தினர்களோடு இந்த உரையாடலை அணுகக்கூடிய, அன்பான, பொறுமையான, மேய்ப்பனுக்குரிய விதத்தில் நடத்துவது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை அவர்கள் கற்றுக்கொண்டார்கள்.

மாற்றம் செய்யும் சபைகள் ஒரே கதையைச் சொல்லுகின்றன: சபையாரில் பெரும்பாலானோர் இந்த மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், ஒரு சிலரால் இந்தக் கோட்பாட்டுச் சீரமைப்பை ஏற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. இது தவிர்க்க முடியாதது; ஆனாலும் சபைத் தலைவர்களாகிய நாம், நம்மோடு இருக்கும் அனைவரும் நம்மோடு நிலைத்திருக்கும்படி ஜெபிக்க வேண்டும்; அவர்களுக்கு உதவ நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

இந்த மாற்றம் ஒரு பயணத்தின் முடிவு அல்ல. அது ஒரு பயணத்தின் தொடக்கம். கோட்பாட்டு மாற்றத்தைச் செய்த பின்பு, தேவனுக்கு நன்றி சொல்லி ஆழமாக மூச்சு விட வேண்டிய நேரம் இது; பின்பு, ஒரு சமூகமாகவும் தலைவர்களாகவும், பெண்களாகவும் ஆண்களாகவும் உண்மையாகவே இணைந்து பங்காளிகளாகச் செயல்படுவதற்கான புதிய வழிகளை நாம் பகுத்தறியும்போது, அமைப்புரீதியான, கலாச்சாரரீதியான மாற்றங்களை நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்க வேண்டிய நேரம் – இவை எல்லாம், நம் சபையிலும் நம் சபையின் மூலமும் சுவிசேஷம் இன்னும் அதிக அளவில் முன்னேறும்படிக்கே.

17

மக்கள் எதிர் ஆணாதிக்கம்

“தேவனுடைய அதிகாரத்தை ஆண்கள் சுமந்திருக்கிறார்கள் என்ற இந்தக் கதையாடல் அச்சமூட்டுகிறது; அது கிறிஸ்தவமானதும் அல்ல.” பெத் அலிசன் பார் (Beth Allison Barr)[741]

“சபையின் வாழ்க்கையில் பெண்களின் தலைமைத்துவம் உறுதிப்படுத்தப்படும்போது எல்லாமே மேம்படுகிறது என்பது நாற்பது ஆண்டுகள் போதகராக இருந்த என் அனுபவம்.” கெவின் கைல்ஸ் (Kevin Giles)[742]

சமீபத்தில் ஒரு காலை, ஆண்கள் பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார்கள் (பெண்கள் தங்களை எப்படிப் பார்க்கிறார்கள்) என்பதே இந்தப் புத்தகத்தின் மிகப் பெரிய கருத்து என்பதைக் காண என் மனைவி எனக்கு உதவினார். நான் உரையாடலைத் தொடங்கினேன்: “நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகள் தாங்கள் எதை இழக்கின்றன என்பதை உணராமலேயே தொடர்ந்து முன்னேறிச் செல்கின்றன; ஏனென்றால், மிகுந்த ஆதரவளிக்கும் மனைவிகளைக் கொண்ட வரம் பெற்ற ஆண்கள் போதுமான அளவில் இருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு நிரப்புக் கோட்பாடு கையுறைபோலக் கச்சிதமாகப் பொருந்துகிறது. பிரச்சினை என்னவென்றால், தாங்களே தலைவர்களாக இருக்கும், பெண்கள், பிள்ளைகள், நிர்வாகம், ஆலோசனை ஆகிய ஊழியங்களுக்கு அப்பால் இன்னும் எவ்வளவோ வழங்கக்கூடிய திறனால் நிரம்பி வழியும் அத்தகைய மனைவிகளையும் திருமணமாகாத பெண்களையும் இது பெரும்பாலும் கட்டுப்படுத்துகிறது அல்லது விலக்கிவைக்கிறது.”

741. The New Yorker இதழில் பேட்டி, ஜூலை 25, 2021. ஆதாரம்: www.bit.ly/2YjaG4Z
742. Kevin Giles, What the Bible Actually Teaches on Women, அதி. 8

என் மனைவி இல்லை என்று தலையசைத்தார். “இல்லை, அது பிரச்சினை அல்ல. சரி, முக்கியப் பிரச்சினை அல்ல,” என்று அவர் விளக்கினார்:

முக்கியப் பிரச்சினை, நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலும் நடைமுறையும் பெண்களைப் பார்க்கும்படி ஆண்களைப் பழக்குவிக்கும் விதமும், – ஒருவேளை அதைவிட வருத்தமாக – பெண்கள் தங்களைத் தாங்களே பார்க்கும்படி அவர்களைப் பழக்குவிக்கும் விதமும்தான். எவ்வளவுதான் நுட்பமாக இருந்தாலும், அதன் செய்தி இதுதான்: ஒரு பெண் ஏதோ ஒரு வகையில் ஆணைவிடக் குறைந்தவள், எனவே வழங்குவதற்கு அவளிடம் குறைவாகவே இருக்கிறது. அந்த ஆழ்மன மனப்பான்மை நிலைகொண்டிருக்கும் வரை, ஆண்கள் பெண்களிடம் எவ்வளவுதான் கனிவாகவும் “மதிப்பளிப்பவர்களாகவும்” இருந்தாலும், ஆண்கள் பெண்களோடு உறவாடும் விதத்திலும், ஆண்கள் தங்களோடு உறவாடப் பெண்கள் அனுமதிக்கும் விதத்திலும், சிறந்த நிலையில் தந்தைபோன்ற மேலாதிக்க மனப்பான்மையின் (paternalism) ஓர் அடிநாதமும், மோசமான நிலையில் மேன்மை மனப்பான்மையும் நிச்சயமாக இருக்கும்.

இது என் மனைவிக்கு நன்றாகவே தெரியும் – கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றிய தன் வாழ்நாள் முழுவதும் அவர் நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகளில் தன்னை முழுமையாக ஊற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார். குறிப்பிடத்தக்க விதமாக, தான் பெரிதாக இழிவுபடுத்தப்பட்டதாக உணராத அளவுக்கு அவருக்குச் சுபாவமும் வாய்ப்புகளும் தன்னம்பிக்கையும் இருந்தன. ஆயினும், அவர் விஷயத்தைச் சரியாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்: இறையியல்தான் பிரச்சினை. ஒரு சபையின் இறையியல், நாம் நினைப்பதுபோல, எங்கோ ஒரு Google Drive-இல் வைக்கப்பட்டிருக்கும், யாரும் திறந்து பார்க்காத வேதாகம வாதங்களின் ஓர் ஆவணம் அல்ல. அது அதைவிட மிக நெருக்கமான ஒன்று: இறையியல் என்பது நம்முடைய புலனுணர்வு, நம்முடைய பார்வை, யதார்த்தத்தை நாம் பார்க்கும் விதம். எனவே, பெண்களைப் பற்றிய ஓர் இறையியல் என்பது பெண்களை நாம் பார்க்கும் அடிப்படை விதமே.

உண்மையில், நான் நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலைக் கைவிட்டதன் முக்கிய விளைவு, பெண்களைப் பற்றிய என் பார்வையில் ஏற்பட்ட நுட்பமான, ஆனால் மறுக்கமுடியாத மாற்றமே. எளிமையாகச்

சொன்னால்: முன்பு கண்டதைவிட இப்போது பெண்களிடம் அதிகத்தைக் காண்கிறேன். மெதுவாக, ஆனால் உறுதியாக, தேவன் இரக்கத்தோடு என் கண்களிலிருந்து உத்திரங்களை எடுத்துப்போட்டு வருகிறார். வீட்டிலும், சபையிலும், சமுதாயத்திலும் பெண்கள் எவ்வளவு வழங்க முடியும் – கருத்துகள், கண்ணோட்டங்கள், பகுத்தறிவு, தெளிவான வெளிப்பாடுகள், வழிகாட்டுதல்கள் – என்பதை இப்போது நிச்சயமாக முன்னெப்போதையும்விட அதிகமாகக் கவனிக்கிறேன். அவர்களிடம் நான் எவ்வளவு அதிகமாகக் காண்கிறேனோ, அவ்வளவு அதிகமாக ஆதாமுக்கு (அவன் குமாரருக்கும்) தேவன் சொன்ன வார்த்தைகளின் கனத்தையும் உறுதியையும் உணர்கிறேன்: “[ஆண்கள்] தனிமையாயிருப்பது நல்லதல்ல.”

கண்ணாடிக் கூரைகளும் தங்கக் கூண்டுகளும்

தங்கள் மனதை உடைக்கும் கதைகளை என்னிடம் சொல்லும் எத்தனையோ மக்களைத் தேவன் தொடர்ந்து என் பாதையில் கொண்டுவருவதைக் கண்டு நான் வியந்திருக்கிறேன். இவற்றில் எதையும் நான் தேடிப் போகவில்லை – அவைதான் என்னைத் தேடி வருவதுபோலத் தெரிகிறது!

முதிர்ச்சியும் வரமும் பெற்ற ஒரு விசுவாசி, ஒரு சபையில் தலைமை தாங்கவும் பிரசங்கிக்கவும் ஆயத்தமாகும்படி தேவன் தன்னை அழைத்ததாக உணர்ந்த ஆவிக்குரிய அனுபவங்களைத் தன் சபைத் தலைவர்களிடம் கள்ளங்கபடமின்றிப் பகிர்ந்துகொண்டதைப் பற்றி என்னிடம் சொல்கிறார்; ஆனால் அவர் ஓர் ஆணாக இருந்திருந்தால் அவருடைய அழைப்பு உணர்வு நியாயமானதாகப் பாராட்டப்பட்டிருக்கும், அவர் ஆண் அல்லாததால் அதை வேறு திசைக்குத் திருப்ப வேண்டும் என்ற பதிலே அவருக்குக் கிடைத்தது. அதன் பின் அவர் அந்தச் சபையை விட்டு வெளியேறி, வேறொரு சபையை வெற்றிகரமாக நிறுவியிருக்கிறார்.

இன்னொரு பெண், இன்னும் உறுதியான நிரப்புக் கோட்பாட்டாளராக இருப்பவர், பல பத்தாண்டுகளாகத் தன் கணவருக்குக் கீழ்ப்படிய வருந்தி முயன்ற பின், தன் சொந்தக் குரலை எட்டும் வழியை ஏறக்குறைய இழந்துவிட்டதைக் காண்கிறார்; அதன் விளைவாக

அவருடைய திருமணம் ஆபத்தான நிலையில் இருக்கிறது. அந்தத் திருமணத்தில் தன் சுய உணர்வை எப்படியாவது மீண்டும் பெற முடியுமா என்று அவர் யோசிக்கிறார்.

போதகரான ஒரு நண்பர், பல பத்தாண்டுகள் தங்கள் சபையை வழிநடத்த உதவிய தன் மனைவி இப்போது மிகுந்த உற்சாகத்தோடு தொழில் உலகில் தன்னை அர்ப்பணித்திருப்பதாகவும், சபைக்கு ஊழியம் செய்ய அவருக்கு மிகக் குறைந்த உந்துதலே மீதமிருப்பதாகவும் என்னிடம் சொல்கிறார் – வெளியே அங்கே தன் வரங்கள் மதிக்கப்படுகின்றன, ஆண்கள் தன்னைச் சமமானவராக நடத்துகிறார்கள் என்று அவர் விளக்குகிறார்.

வரம் பெற்ற தலைவரான இன்னொரு தோழி, தன் வாழ்நாள் முழுவதும் சபைகளில் பணியாற்றிய பின், இறுதியாகப் பெண்களைச் சமமானவர்களாகக் காணும் ஒரு சபையில் சேர்ந்தார். தன் வாழ்க்கையில் முதன்முறையாக, தன் பாலினத்தின் காரணமாக மற்றவர்கள் தன் உத்திசார்ந்த கருத்துகளைப் புறக்கணிக்கிறார்களோ என்று தான் யோசிப்பதில்லை என்றும், தன் நம்பிக்கைகளின் உறுதியாலும் தொலைநோக்குப் பார்வையின் வலிமையாலும் தான் ஒருவித யேசபேலாகக் கருதப்படுவோமோ என்று பயப்படுவதில்லை என்றும் அவர் என்னிடம் சொல்கிறார்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன், சபைத் தலைவர்களுக்கான மூன்று நாள் மாநாடு ஒன்றுக்குப் பின், சாதனை படைத்த ஒரு பெண் தலைவர், அந்த மாநாட்டின் ஒவ்வொரு நாளும் தான் மேலும் மேலும் சிறியவளாகவும், தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கான ஆர்வம் குறைந்தவளாகவும் உணர்ந்ததாக என்னிடம் மனம்விட்டுச் சொல்கிறார். முதலில் நான் என்னைத் தற்காத்துக்கொள்ள முயல்கிறேன்; ஆனால் கிறிஸ்தவத் தலைமைத்துவம் ஆண்களுக்கான ஒரு விஷயம் என்று நுட்பமாகவும், அவ்வளவு நுட்பமில்லாமலும் தனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்ட எல்லா விதங்களையும் அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். நான் வெறுமனே செவிகொடுக்க முயல்கிறேன்; இறுதியில் அவர் சொல்வதை உண்மையாகக் கேட்கிறேன் – அவருடைய வார்த்தைகளை மட்டுமல்ல, அவற்றின் அடியில் மறைந்திருந்த ஆழ்ந்த ஏமாற்றத்தையும் காயத்தையும்.

இன்னும் சமீபத்தில், போதகர்களின் ஒரு மாநாட்டில் கலந்துகொண்டேன்; அங்கே ஊழியத்தில் பெண்கள் என்ற பயிலரங்கில் சேரத் தெரிந்தெடுத்தேன். ஆண் ஆதிக்கம் நிறைந்த சூழல்களில் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யத் தங்கள் வரங்களைப் பயன்படுத்த முயலும் வேதனையை ஒருவர்பின் ஒருவராகப் பெண்கள் வெளிப்படுத்தியபோது நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். “நான் தேவனால் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறேன் – ஆனால் அந்த அழைப்பை மீண்டும் மீண்டும் சந்தேகிக்கும்படி விடப்பட்டிருக்கிறேன். என் சகோதரர்களோ தங்கள் அழைப்பைச் சந்தேகிக்கும்படி ஒருபோதும் தூண்டப்படுவதில்லை.” இன்னொருவர் இரட்டை அளவுகோலைக் குறித்துப் புலம்புகிறார்: “தலைமைப் பொறுப்பிலுள்ள எத்தனையோ ஆண்கள் உண்மையில் ஆக்ரோஷமாக நடந்துகொள்ளும் குற்றம் செய்கிறார்கள்; ஆனால் அவர்கள் ஆண்கள் என்பதால் எல்லாரும் அதைச் சகித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு பெண் வெறுமனே உறுதியாகப் பேசினாலே, அவள் பாவம் செய்கிறாள் என்று கருதப்படுகிறது.”

இவற்றோடு, சபையிலுள்ள ஆண் தலைவர்களை அணுகிய பெண்களின் கதைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்; அந்தத் தலைவர்கள் தங்கள் எல்லா ஈர்ப்புத்திறனும் ஊழிய வெற்றியும் இருந்தபோதிலும், இவர்களுடைய கவலைகளை உண்மையாகக் கேட்க முடியாதவர்களாகத் தெரிகிறார்கள். குறிப்பிடத்தக்க விதமாக, சிலர் தங்கள் வாழ்க்கையிலுள்ள ஆண்களை – கணவர்கள், தகப்பன்மார், மகன்கள் – தங்கள் சார்பில் பேசும்படி கேட்பது அதிகப் பலனளிப்பதாகக் கண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியாக, இன்று ஒரு நண்பர் தன் மனைவியையும் மகளையும் தன் சபையில் ஈடுபாட்டோடு வைத்திருப்பதில் தனக்குள்ள சிரமத்தைப் பற்றி எனக்கு மின்னஞ்சல் அனுப்புகிறார். வரம் பெற்ற பெண்களான அவர்கள், தங்கள் சபையில் தாங்கள் காணப்படுவதாக உணரவில்லை என்று அவரிடம் சொல்கிறார்கள்; வேறுவிதமாக அவர்களை நம்பவைக்க அவரால் முடியவில்லை.

நினைவில் வையுங்கள்: அவற்றை என்னிடம் பகிர்ந்துகொள்ளும் அளவுக்குத் துணிவுள்ள பெண்களிடமிருந்து தற்செயலாகக் கேட்ட இந்தக் கதைகள் அனைத்தும் மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சூழல்களிலேயே நடந்தவை.

என் நகரத்தில், தென்கிழக்குக் காற்று (South Easter) சில வேளைகளில் வாரக்கணக்கில் இடைவிடாமல் ஊளையிடுகிறது. அதன் விளைவாக, பல மரங்கள் நிரந்தரமாக வடமேற்குத் திசையில் வளைந்திருக்கின்றன. பல பத்தாண்டுகளான என் சபை வாழ்க்கையில், ஒரு சபையின் "இறையியல்" – ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறித்த அதன் நம்பிக்கை அமைப்பும் வேதாகமத்தை விளக்கும் விதமும் – வேறு எதையும்விட அந்தச் சபையின் மனப்பான்மைகளையும் அனுமானங்களையும் நடைமுறைகளையும் வடிவமைக்கிறது என்பதை நான் கவனித்திருக்கிறேன். நிரப்புக் கோட்பாடு அப்படிப்பட்ட ஒரு காற்று – அதற்குப் போதுமான அளவு வெளிப்பட்டிருந்தால், இந்த ஓயாத காற்றில் வாழ்ந்த ஒரு பெண் வளைந்துபோவதற்கே அதிக வாய்ப்பு உண்டு: அவருடைய ஊழியத் திறன் தடுக்கப்படுகிறது, அவருடைய தனிப்பட்ட நலன் ஆபத்துக்குள்ளாகிறது. (இல்லை, நான் என் கருத்தை மிகைப்படுத்தவில்லை – இதைக் காட்டும் உறுதியான தரவுகள் இருக்கின்றன.[743])

திரும்பிப் பார்க்கும்போது, கிறிஸ்துவுக்குச் செய்யும் ஊழியத்தில் பெண்களைக் கட்டுப்படுத்தும் எதையும் நான் செய்ததாகவோ சொன்னதாகவோ ஒருபோதும் நினைக்கவில்லை – என் பிள்ளைகளின் ஊழிய எதிர்காலத்தைப் பற்றி நான் சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பதை உணர்ந்த அந்தத் தருணம் வரை. தமக்கு ஏற்றதாகத் தோன்றும்படி தேவன் அவர்களை வழிநடத்துவார் என்று நம்பினாலும், என் மகன்கள் ஒருநாள் போதகர்களாகி, மற்றவர்களோடு சேர்ந்து சபைகளில் போதிப்பதிலும் சபைகளை வழிநடத்துவதிலும் உள்ள உற்சாகத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று நான் நம்பிக்கொண்டிருந்தேன். பின்பு தன் சகோதரர்களோடு விளையாடிக்கொண்டிருந்த என் ஒரே மகள் ஐவியை (Ivy) பார்த்தேன்; அவள் அப்படிப்பட்ட ஒரு மனிதனைத் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று நம்பினேன்.

அந்தக் கணத்தில் எனக்கு உறைத்தது: எத்தனையோ பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் கண்ணாடிக் கூரைகள், பெண்களை அவர்களுக்குரிய

743. கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளின் கருத்துக்கணிப்புகளைப் பயன்படுத்தி, சராசரியாக 47 வயதுடைய 2,234 பெண்களிடம் நடத்தப்பட்ட ஓர் ஆய்வு, எல்லாரையும் உள்ளடக்கும் சபைகளுக்குச் செல்லும் பெண்களோடு ஒப்பிடும்போது, நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகளுக்குச் செல்லும் பெண்களில் அதிகமானோர் உடல்நலப் பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. (Patricia Holman மற்றும் Amy Burdette, "When Religion Hurts: Structural Sexism and Health in Religious Congregations," American Sociological Review, 2021, Vol. 86 (2): 234–55.)

இடத்திலேயே வைத்திருக்கத் தீர்மானித்த, சூழ்ச்சி செய்யும் ஆணாதிக்கக் கட்டிடக் கலைஞர்களால் உருவாக்கப்படுவது அரிது. இல்லை, இந்தக் கூரைகள் பாலினம் பற்றிய நம்முடைய இறையியலிலிருந்து மிக நுட்பமாகக் கட்டப்படுகின்றன. இதோ நான், வரம் பெற்ற ஒரு மகளின் பாசமிகு தகப்பன் – தேவனுடைய மக்களுக்கு அவள் அளிக்கக்கூடிய ஆற்றலின்மேலும் பங்களிப்பின்மேலும் கண்ணுக்குத் தெரியாத, ஆனால் ஊடுருவ முடியாத எல்லைகளைத் திணித்துக்கொண்டிருந்தேன். சரியான ஒரு மனிதனைத் திருமணம் செய்தால் மட்டுமே அவள் தன் சகோதரர்களுக்கு இணையான அளவில் பங்களிக்க முடியும் என்று நான் நம்பியதே இதற்கெல்லாம் காரணம்.

“இதை நிறுத்துங்கள்!”

இந்தப் புத்தகத்தின் இறுதி அதிகாரங்களை எழுதிக்கொண்டிருந்த காலத்தில், என் நகரத்திலுள்ள ஒரு சபையின், ஆண்களும் பெண்களும் இணைந்த தலைமைக் குழுவில் சேர்ந்தேன். அங்கே, அந்தக் குழுவிலுள்ள பெண்களைக் “காணுதல்” என்ற ஆவிக்குரிய ஒழுக்கத்தையும், (அதே அளவு முக்கியமாக) அவர்களுக்குச் “செவிகொடுத்தல்” என்ற ஒழுக்கத்தையும் கடைப்பிடிக்க முயல்கிறேன். சமீபத்திய ஒரு தலைமைக் கூட்டத்தில், இந்தப் புத்தகத்தின் இறுதிப் பகுதிகளை எழுதுவது ஒரு லாரியை மேட்டில் இழுத்துச் செல்வதுபோல் இருக்கிறது என்று பகிர்ந்துகொண்டிருந்தேன்: “நான் தொடர்ந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறேன்,” என்றேன், “ஏனென்றால் இது நின்றுவிட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்!” “இது” என்று நான் சொன்னது, ஒரு புத்தகம் எழுதும் களைப்பூட்டும், நேரம் விழுங்கும், உணர்ச்சிமிக்க வேலையைத்தான்.

அதற்கு, குழுவிலிருந்த பெண்களில் ஒருவர், “இதை நிறுத்துங்கள்!” என்று சொல்லி, அந்தச் சிறிய கட்டளையைத் தீர்க்கதரிசனக் கனத்தோடு இன்னும் இரண்டு முறை திரும்பச் சொன்னார். நான் சற்றுக் குழம்பினேன்; பின்பு அவர் எதைச் சொல்ல வருகிறார் என்று புரிந்துகொண்டேன்: “கிறிஸ்தவர்களும் சபைகளும் பெண்களைப் பார்க்கும், நடத்தும் இந்த விதத்தை நிறுத்துங்கள்!” அவருடைய வேண்டுகோளில் ஏறக்குறைய பரலோகத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்டதுபோன்ற ஓர் ஊக்கமான ஆர்வம் இருந்தது. இந்தப் புத்தகத்தை முடிக்கும் விடாமுயற்சிக்காக நான் ஜெபித்தபோதெல்லாம்,

பரிசுத்த ஆவியானவர் அவருடைய வார்த்தைகளை என் நினைவுக்குக் கொண்டுவந்துகொண்டே இருக்கிறார்: “இதை நிறுத்துங்கள்! இதை நிறுத்துங்கள்!” இந்தப் புத்தகம் அந்தத் திசையில் நான் அளிக்கும் சிறிய காணிக்கை.

அப்படியானால், சரியாக எது நிறுத்தப்பட வேண்டும்?

இந்த விஷயத்தை முழு வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் முறையாக விளக்குவதில் நிரப்புக் கோட்பாடு இலக்கைத் தவறவிட்டாலும், அது உண்மையில் அவ்வளவு தீங்கானதா என்று நாம் யோசிக்கலாம். எத்தனையோ மக்களுக்கு உதவிசெய்யும் நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகளை நாம் எல்லாரும் அறியோமா? ஒருவேளை நாமே அப்படிப்பட்ட ஒரு சபையில் இருக்கலாம். நீண்டகாலம் நிரப்புக் கோட்பாட்டுத் தலைவராக இருந்தவன் என்ற முறையில், நிரப்புக் கோட்பாடு என்ற புளித்தமாவு ஒவ்வொரு அப்பத்திலும் (ஒவ்வொரு சபையிலும்) ஒரே அளவில் பரவுவதில்லை என்பதை நான் நேரடியாக அறிவேன். நான் வழிநடத்த உதவிய சபையைப் போன்ற மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகள், பெண்களை விலக்கிவைக்கும் கோட்பாட்டையும் பெண்களை விடுவிக்கும் கோட்பாட்டையும், பெரும்பாலான பெண்கள் உண்மையாகவே மதிக்கப்படுவதாக உணரும் விதத்தில் இணைக்கத் தங்களால் இயன்றவரை முயல்கின்றன. எந்தச் சபையும் பூரணமானதல்ல; குறைபாடுள்ள சபைகளைக் கொண்டும் அற்புதமான காரியங்களைச் செய்ய தேவன் முழுமையாக வல்லவர். ஆயினும், மிக மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகளிலும் அதன் பாதகங்கள் வெளிப்படுவதைக் காணும் அளவுக்கு நான் நீண்டகாலம் இருந்திருக்கிறேன்.

நிரப்புக் கோட்பாடு பாலியல் பாகுபாட்டு மனப்பான்மைகளை மிக எளிதாக மறைக்கிறது. பாலியல் பாகுபாடு (sexism) – அது பகைமையானதாக (பெண் வெறுப்புடையதாக) இருந்தாலும், “கனிவானதாக” (எனவே தந்தைபோன்ற மேலாதிக்க மனப்பான்மையுடையதாக) இருந்தாலும் – ஒரு பெண் சொல்வதை உண்மையாகச் செவிகொடுத்துக் கேட்கும் ஆணின் திறனைச் சிதைக்கிறது. அமெரிக்க ஜிம்னாஸ்டிக்ஸ் அமைப்பின் (USA Gymnastics) மருத்துவரும் தன்னைத் துன்புறுத்தியவருமான லாரி நாசருக்கு (Larry Nassar) எதிரான குற்றச்சாட்டுகளோடு பகிரங்கமாக முன்வந்த பல

பாதிக்கப்பட்டவர்களில் முதலாமவரான ரேச்சல் டென்ஹாலண்டர் (Rachael Denhollander), தன் தெற்கு பாப்டிஸ்ட் (Southern Baptist) சபைப் பிரிவுக்கு இவ்வாறு சொன்னார்: "ஒரு பெண்ணுக்கு இருக்க வேண்டிய அமைதியான, கீழ்ப்படிதலுள்ள தளத்தைப் பற்றிய நூற்றுக்கணக்கான – சொல்லர்த்தமாகவே நூற்றுக்கணக்கான – பிரசங்கங்களை நான் கேட்டிருக்கிறேன் என்பது மிகவும் அர்த்தமுள்ளது என்று நினைக்கிறேன். ஒரு பெண்ணின் குரலை எப்படி மதிப்பது என்பது பற்றி ஒன்றைக்கூட நான் கேட்டதில்லை."[744]

தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள வெள்ளையர் சபைகள் இனவொதுக்கல் (Apartheid) என்ற தவறான போதனையைக் குறித்து மனந்திரும்பிய பின்புதான், இனவாத மனப்பான்மைகளைக் குறித்து மனந்திரும்பத் தொடங்கவாவது அவற்றால் முடிந்தது. என் கலாச்சாரத்தில் கிறிஸ்தவரல்லாத எத்தனையோ ஆண்கள் பாவமான ஆண் மேலாதிக்க மனப்பான்மைகளை அறிக்கையிடும்போது, எத்தனையோ கிறிஸ்தவ ஆண்கள் தங்கள் நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலுக்குப் பின்னால் வெறுமனே ஒளிந்துகொள்வது எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது.

நிரப்புக் கோட்பாடு மூளையின் ஒரு பாதியால் மட்டுமே இயங்கும் சபையை உருவாக்குகிறது. மூத்த தலைமைக் குழுக்களிலிருந்தும் பிரசங்கக் குழுக்களிலிருந்தும் பெண்களை விலக்கிவைப்பதன் மூலம், சபை தனக்கே உரிய பார்வைக் குறைபாடுகளை உறுதிசெய்துகொள்கிறது – முடிவெடுப்பதிலும், மேய்ப்பு அணுகுமுறையிலும், வேதாகமத்தை விளக்குவதிலும், ஆண்கள் பெண்கள் இரு சாராருக்குமான ஊழியத்திலும் மூளையின் இரு பக்கங்களையும் பயன்படுத்த இயலாமையை. "சபை ஊழியத்திலும் தலைமைத்துவத்திலும் உள்ள ஆண் ஆதிக்கத்தைச் சமன்செய்ய வேண்டிய நேரம் எப்போதோ வந்துவிட்டது," என்கிறார் ஆலன் ஹிர்ஷ் (Alan Hirsch). "நாம் அப்படிச் செய்யாவிட்டால், இப்போது நாம் அடைந்துவரும் அதே (ஓரளவு மூளையின் ஒரு பாதியால் மட்டுமேயான) விளைவுகளையே இன்னும் அதிகமாக எதிர்பார்க்கலாம்."[745]

இதுவே நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகளின் பெரிய முரண்நகை – ஆண்களும் பெண்களும் ஒருவரையொருவர் நிரப்புகிறார்கள் என்பதை ஊக்குவிப்பதாக அது சொல்லிக்கொண்டாலும், சபையை வழிநடத்தி

744. ஆதாரம்: www.bit.ly/3COpaJc
745. Alan Hirsch மற்றும் Dave Ferguson, On the Verge, அதி. 3.

அதற்குப் போதிக்கும் இரண்டு முக்கியப் பங்குகளை – பிரசங்கமும் மேய்ப்புத் தலைமைத்துவமும் – அது உண்மையில் ஆண்களுக்கு மட்டுமே ஒதுக்குகிறது; அதன் மூலம் பெண்களின் குரலிலிருந்தும், மிகவும் தேவையான அவர்களுடைய கண்ணோட்டங்களிலிருந்தும் நம்மைத் துண்டித்துவிடுகிறது. மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகள் குறைந்தபட்சம் பெண்களைத் தலைமைக் கூட்டங்களுக்கும் பிரசங்கமேடைக்கும் அழைப்பதன் மூலம் இதைக் குறைக்க முயல்கின்றன – ஆனால் அதே வேளையில், நான் புரிந்துகொண்டபடி, உண்மையாகவே துணிந்து பேசப் போதுமான அதிகாரத்தை அவர்களுக்கு வழங்குவதில்லை.

ஓரங்கட்டப்பட்ட, வரம் பெற்ற, அழைக்கப்பட்ட சில பெண்களுக்கு நிரப்புக் கோட்பாடு பெரும் வேதனையை உண்டாக்குகிறது. அதே கதையைத்தான் நான் மீண்டும் மீண்டும் கேட்கிறேன்: அழைக்கப்பட்ட அல்லது வரம் பெற்ற பெண்கள் கவனிக்கப்படாமல் விடப்படுவது, அல்லது ஆண்களுக்குச் சாதகமாக மரியாதையின்றி ஒதுக்கித் தள்ளப்படுவது. நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்கும்படி, நிரப்புக் கோட்பாட்டுக்குள் ஒரு "கேஸ்லைட்டிங்" (gaslighting – ஒருவர் தன் சொந்தப் புரிதலையும் உணர்வுகளையும் சந்தேகிக்கும்படி செய்தல்) பொறிமுறை உள்ளமைந்திருக்கிறது: தலைமை தாங்கவோ பிரசங்கிக்கவோ விரும்பும் பெண்ணை, முதலில் அப்படிப்பட்ட தவறான – ஏன், பாவமான என்றுகூடச் சொல்லலாம் – ஆசை அவளுக்கு இருப்பதற்காகவே அது கண்டிக்கிறது. அவள் இந்தக் குற்றச்சாட்டை ஏற்றுக்கொண்டால், பின்பு தன்னைத்தானே குற்றப்படுத்திக்கொள்கிறாள். தேவன் தடைசெய்வதாகத் தோன்றுவதை விரும்புவதற்கே என்னிடம் ஏதோ கோளாறு இருக்க வேண்டும். வரம் பெற்ற ஒரு தோழி என்னிடம் சொல்கிறார்: "இளம் பெண்ணாக இருந்தபோது, தேவன் தம்முடைய மக்களை வழிநடத்தும்படி என்னை அழைப்பதைக் கேட்டேன் – ஆனால் நான் தேவனைத் தவறாகக் கேட்டுவிட்டேன் என்று சொல்லப்பட்டபின், தேவனுடைய சத்தத்தைப் பகுத்தறியும் என் திறனையே முற்றிலும் நம்பாதவளாகிவிட்டேன்."

ஆனால் இந்தத் தீர்ப்பை ஏற்க மறுத்து, இப்போது நியாயமான அநீதி உணர்வைக் கொண்டிருக்கும் பெண்கள் எப்படிப் பதிலளிக்க வேண்டும்? வேதனையைப் புதைத்துவிட்டுத் தொடர்ந்து ஊழியம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டுமா? துணிந்து பேசி, ஏளனத்தையோ

மேலும் கேஸ்லைட்டிங்கையோ எதிர்கொள்ள வேண்டுமா? அல்லது சபையை விட்டு வெளியேறி வேறொன்றைத் தேட வேண்டுமா? இந்த மூன்று வழிகளுமே மிகவும் வேதனையானவை.

கவனிக்கப்படாமல் விடப்பட்ட பெண்ணின் வேதனை – பயம், கோபம், விரக்தி – கூர்மையாக உணரப்படலாம்; ஆனால் வரம் பெற்ற ஒருவர் என்ற தேவனுடைய ஈவு, அவருடைய பாலினத்தைத் தவிர வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் ஓரங்கட்டப்படும்போது சபை செலுத்தும் விலையைப் பற்றிப் பெரும்பாலான நேரங்களில் சபைக்கு முற்றிலும் தெரிவதே இல்லை. தொழில் உலகில் மட்டுமல்ல, சபையிலும், தகுதி குறைந்தவர்கள் தங்கள் பாலினத்தின் காரணமாக மற்றவர்களைவிட உயர்த்தப்படும்போது, சாதாரணத்தன்மையே அதற்குக் கொடுக்கும் விலை.

ஒரு பெண்ணின் தலைமைத்துவ ஆற்றல் நசுக்கப்படுவதற்கு நிரப்புக் கோட்பாடு பங்களிக்கிறது. இந்தக் கருத்தில் தலைமைத்துவ ஆலோசகரான கேடி கோல் (Kadi Cole) சொல்வதை மேற்கோள் காட்டுகிறேன்:

தலைமைத்துவத்தின் ஏதாவது ஒரு பகுதியை – அது எதுவாக இருந்தாலும், ஒரு தன்னார்வலர் குழுவை நடத்துவதோ, ஒரு ஞாயிறு பள்ளி வகுப்பில் போதிப்பதோ, அல்லது முறைப்படுத்தப்பட்ட ஏதாவது ஒரு தலைமைப் பொறுப்போ – ஏற்கத் தயாராக இருக்கும், ஏற்க வேண்டிய உண்மையுள்ள, முதிர்ச்சியுள்ள பெண்கள் உங்களிடம் இருக்கும்போது, தாங்கள் அதிகாரத்தை அபகரிக்கிறோமோ என்று யோசிப்பதில் தேவபக்தியுள்ள இந்தக் கிறிஸ்தவப் பெண்கள் எவ்வளவு ஆற்றலையும் முயற்சியையும் செலவிடுகிறார்கள் என்று தெரிந்தால் [ஆண்கள்] ஆச்சரியப்படக்கூடும். தாங்கள் அதற்குக் கீழே வாழ வேண்டிய ஒரு கோடு எங்கோ இருக்கக்கூடும் என்பதைக் குறித்துத் தேவபக்தியுள்ள பெண்கள் மிகவும் உணர்வுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். பிரச்சினை என்னவென்றால், அந்தக் கோடு ஏறக்குறைய ஏழு என்ற அளவில் இருந்தால், [ஆண்களுக்கோ அது பத்து] பெரும்பாலான தேவபக்தியுள்ள பெண்கள், தவறுதலாக [எல்லையைத் தாண்டிவிடாதபடி] ஏறக்குறைய நான்கு என்ற அளவிலேயே வாழ்வார்கள்.[746]

746. www.bit.ly/3wvNjlD

கோலின் இந்த நுண்ணறிவு எனக்கு மிகவும் விளக்கமளிப்பதாக இருந்தது. நான் வழிநடத்திய மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகளில், எத்தனையோ ஆண்கள் தலைவர்களாக – புரிந்துகொள்ளக்கூடிய விதத்தில் – உயரப் பறந்துகொண்டிருந்தபோது, ஒரு குறிப்பிட்ட துறையில் தலைமை தாங்க ஊக்குவிக்கப்பட்ட பெண்கள் ஏன் பெரும்பாலும் ஒரு சாதாரண நிலைக்கு மட்டுமே உயர்ந்தார்கள் என்று நான் யோசித்தேன். ஒரு கண்ணாடிக் கூரை – பாலினத்துக்கே உரிய ஒரு வரம்புக் கோடு – இருக்கும்போது, மிகச் சில பெண்களே அதன் அருகில்கூடச் செல்கிறார்கள் – பிரச்சினை ஒரு கண்ணாடிக் கூரை இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல; அந்தக் கண்ணாடிக் கூரை ஓர் ஒட்டும் தரையை (sticky floor) உருவாக்குகிறது என்பதுதான் பிரச்சினை.

பெண்களின் குரல்கள் அடக்கப்படுவதற்கு நிரப்புக் கோட்பாடு பங்களிக்கிறது. ஆடம் கலின்ஸ்கி (Adam Galinski), How to Speak Up for Yourself [747] (“உங்களுக்காக எப்படித் துணிந்து பேசுவது”) என்ற தன் TED உரையில், துணிந்து பேசுவதற்கான தைரியத்துக்குப் பல முன்நிபந்தனைகள் தேவை என்கிறார்: துணிந்து பேசுவது சரியானது என்ற தார்மீக உறுதி, சமூகத்தின் ஆதரவு, அப்படிப் பேசுவதற்கான அதிகாரம் அல்லது மேடை, தண்டனை பற்றிய பயத்திலிருந்து விடுதலை.

இதனால்தான் சபையிலுள்ள எத்தனையோ பெண்கள் நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகளில் மிகவும் வாயடைக்கப்பட்டவர்களாக அல்லது கேட்கப்படாதவர்களாக உணர்கிறார்கள்: பெண்களின் கீழ்ப்படிதல், மௌனம் பற்றிய கோட்பாடு, துணிந்து பேசுவது சரியானதா என்றே அவர்களைச் சந்தேகிக்கச் செய்கிறது; எனவே அப்படிப் பேசுவதில் சமூகம் அவர்களை ஆதரிப்பதில்லை; துணிந்து பேச அவர்களுக்கு எந்த மேடையும் அதிகாரமும் கொடுக்கப்படுவதில்லை; அவர்கள் பேசும்போதோ, கீழ்ப்படியாத மனப்பான்மைக்காக அல்லது தங்கள் பாலினத்துக்கு ஏற்ற கோட்டைத் தாண்டியதற்காகக் கண்டிக்கப்படும் விளைவுகளை எதிர்கொள்கிறார்கள்.

ஞாயிற்றுக்கிழமையில் பெண்கள் பிரசங்கிக்க அனுமதிக்கும் அந்தச் சில நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகளில், அந்தப் பெண்கள் போதிக்கலாம்,

747. www.bit.ly/3k7dsSF. இந்த உரையை எனக்குச் சுட்டிக்காட்டியதற்காக வில்லியம் விட்டுக்கு (William Witt) நன்றி சொல்கிறேன்.

ஆனால் “அதிகாரத்தோடு போதிக்கக்கூடாது” என்று அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள் (1 தீமோத்தேயு 2:12-ஐ அவர்கள் தவறாக விளக்குவதன் அடிப்படையில்). ஆனால் இது பல பெண் பிரசங்கிகளின் இருதயத்தில் திகிலை உண்டாக்குகிறது; பிரசங்கிக்கும்போது எந்தக் கணத்திலும் தான் அளவுக்கு மீறிய உறுதியோடு பேசிவிடலாம், அல்லது ஏதாவது ஒரு கோட்பாட்டு விளக்கத்துக்குள் தடுமாறி நுழைந்துவிடலாம், அதனால் பாவம் செய்துவிடலாம் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

நிரப்புக் கோட்பாட்டின் நிறுவன உறுப்பினர்களில் ஒருவரான மேரி காசியன் (Mary Kassian), ஜான் பைப்பரின் (John Piper) இணையதளத்தில் Women Teaching Men—How Far Is Too Far? (“ஆண்களுக்குப் போதிக்கும் பெண்கள் – எவ்வளவு தூரம் போவது அளவுக்கு மீறியது?”)[748] என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதினார். பெண்கள் ஞாயிறு காலையிலோ, ஞாயிறு அல்லது புதன் இரவிலோ பிரசங்கிக்கலாமா என்று அடிக்கடி தன்னிடம் கேட்பதாக அவர் சொல்கிறார். தங்கள் சாட்சியைப் பகிர்ந்துகொள்ளலாமா என்றும். அல்லது ஆண்களும் பெண்களும் கலந்த ஒரு வேதாகமப் படிப்பிலோ, ஒரு சமய மாநாட்டில் கலப்பு அவையிலோ பேசலாமா என்றும். அல்லது ஆண்கள் இருக்கும்போது ஒரு கருத்தரங்கில் அல்லது ஓர் இறையியல் கல்லூரியில் போதிக்கலாமா என்றும். அல்லது ஒரு ஜெபக் கூட்டத்தை நடத்தலாமா என்றும். அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் ஆண்களுக்கு வழிகாட்டலாமா என்றும். அல்லது தொலைக்காட்சியிலோ வானொலியிலோ பிரசங்கிக்கலாமா என்றும். அல்லது கட்டுரைகள், புத்தகங்கள் மூலம் ஆண்களுக்கு அறிவுறுத்தலாமா என்றும். அவர் பதிலளிக்கிறார்: “சபையில் ஆணின் தலைமைத்துவத்தை – போதிக்கும் ஆவிக்குரிய வரம் பெற்ற ஒரு பெண்ணாக – நான் எப்படி மதிக்க வேண்டும் என்ற கேள்விக்கும், ஓர் இளம் பெண் [தன் காதலனோடு] [பாலியல்] தூய்மை என்ற கொள்கையை எப்படி மதிக்க வேண்டும் என்ற கேள்விக்கும் பல ஒற்றுமைகள் உண்டு.”

இரண்டு விஷயங்களிலும் அந்தக் கோடு வேதாகமத்தில் வெளிப்படையாகத் தெளிவாக இல்லை என்று அவர் ஒப்புக்கொண்டாலும், ஒரு பெண் ஓர் ஆணுக்குப் போதிப்பதை அவனோடு பாலியல் பாவம் செய்வதற்கு ஒப்பிடுவதன் மூலமும், இதனால் அவள் அந்தக் கோட்டிலிருந்து முடிந்தவரை தூரத்தில் இருக்க

748. www.bit.ly/3fxTcKC

வேண்டும் என்று மறைமுகமாகச் சொல்வதன் மூலமும், பரவலாக வாசிக்கப்பட்ட அவருடைய கட்டுரை சந்தேகமின்றி ஏற்கெனவே எத்தனையோ பெண்களை மௌனத்தின் தரையோடு ஒட்டவைத்துவிட்டது. ஒன்று, காசியன் குறிப்பிடும் பேசும் வாய்ப்புகளை அவர்கள் வெறுமனே தவிர்த்துவிடுவார்கள்; அல்லது, அவர்கள் பேசினாலும், தவறான ஒன்றைச் சொல்வதையோ, சரியான ஒன்றைச் சற்றேனும் நேரடியாகவும் உறுதியாகவும் சொல்வதையோ தவிர்ப்பதில் மிகவும் கவனமாக இருப்பார்கள்.

தேவன் கொடுத்திருக்கும் அறுவடையாட்களில் பலரை நிரப்புக் கோட்பாடு கட்டுப்படுத்துகிறது. அறுப்பு மிகுதி, வேலையாட்களோ கொஞ்சம் என்று இயேசு சொன்னார். அதிக வேலையாட்களுக்காக நாம் ஜெபிக்க வேண்டும்; பின்பு அந்த வேலையாட்களை வேலையில் ஈடுபடுத்துகிறோம் என்பதை உறுதிசெய்ய வேண்டும். சுவிசேஷம் அறிவித்துச் சீஷராக்கும் சபையின் பணி மிகவும் முக்கியமானது; இந்தப் பணியை நிறைவேற்ற உள்ளூர்ச் சபையும் ஞாயிற்றுக்கிழமைப் பிரசங்கமேடையும் மிகவும் இன்றியமையாதவை; எனவே அதன் தலைமைத்துவ, பிரசங்க வரங்களில் பாதியைப் புறக்கணிக்கும் அபாயத்தை ஏற்க முடியாது. கரோலின் கஸ்டிஸ் ஜேம்ஸ் (Carolyn Custis James) சொல்கிறார்: "சபையின் பாதி பின்வாங்கும்போது – அது விருப்பத்தினாலோ, வேறு வழியில்லாததாலோ – எல்லாரும் இழக்கிறார்கள்; நம்முடைய பணி பின்னடைவுகளைச் சந்திக்கிறது."[749]

நம் நடுவில் வளர்ந்துவரும் பெண் தலைவர்களைக் காணாதபடி நிரப்புக் கோட்பாடு நம்மைக் குருடாக்குகிறது. இருபது ஆண்டுகள் நான் வழிநடத்த உதவிய சபையை விட்டு முன்னேறிச் செல்வதைப் பற்றி முதன்முதலில் யோசித்தபோது, ஊக்கியாகச் செயல்படும் (catalytic) தலைமைத்துவ வரங்கள் சபைக்கு இன்னும் அதிகமாகத் தேவை என்பதை உணர்ந்திருந்தேன் – பல ஆண்டுகளாக, அப்படிப்பட்டவர்களில் ஒருவனாக இருக்கும் கிருபையைத் தேவன் எனக்கு அருளியிருந்தார்; என் இடத்தை நிரப்ப என்னுடையதைப் போன்ற இன்னும் அதிக வரங்களுக்காக ஜெபித்துக்கொண்டிருந்தேன். ஒருமுறை, மிக இளைய சபைக்கூட்டத்தின் – இருபது வயதுகளிலிருந்த நூற்றுக்கணக்கானோரின் – பின்பக்கத்தில் நின்று, இந்தக் கூட்டத்திலுள்ள ஆண்களில் யார் என் ஜெபங்களுக்கான பதிலாக

749. Carolyn Custis James, Half the Church, பக். 162. மேற்கோள்: Bessey, அதி. 10.

இருக்கக்கூடும் என்று யோசித்தேன். திடீரென்று, பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னிடம், “அடுத்த ஊக்கி வரங்கள் பெண்களாக இருந்தால் என்ன?” என்று சொல்வதை உணர்ந்தேன். கூட்டத்தின் மற்றப் பாதியைக் காண என் கண்கள் சட்டென்று திறக்கப்பட்டன. நமக்கு முன்னால் இருக்கும் எத்தனையோ வரங்களைக் காணாதபடி நம்மை முன்கூட்டியே பழக்குவிக்கும் கட்டுப்படுத்தும் இறையியலின் வல்லமையை அந்தக் கணத்தில் உணர்ந்தேன்.

பெண்களின் ராஜ்யக் கனவுகளுக்கு நிரப்புக் கோட்பாடு ஓர் உச்சவரம்பு இடுகிறது. எல்லா லட்சியமும் கெட்டதல்ல. தேவனை மகிமைப்படுத்தவும் அவருக்காகப் பெரிய சாதனைகளைச் செய்யவும் ஆவியானவரால் பிறக்கும் ஒரு லட்சியம் நம்மில் சிலருக்குள் எரிந்துகொண்டிருக்கிறது. என் இருபதுகளில், வேகமாக வளர்ந்துகொண்டிருந்த சபை நிறுவுவோரின் ஓர் இயக்கத்தில் நான் இருந்தேன். இளைஞனாக இருந்த நான், இந்த இயக்கத்தை முன்னின்று நடத்திய வயதில் மூத்த ஆண்களைப் பிரமிப்போடு பார்த்தேன். அவர்கள் தேவனுக்காகச் செய்துகொண்டிருந்ததைச் செய்ய நான் என்றென்றைக்கும் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கும் என்று எனக்குள் நினைத்துக்கொண்டேன். தலைமை தாங்குவதற்கு வயது ஓர் அளவுகோல் அல்ல, ஒருவருடைய தேவபக்தியும் வரங்களும் மட்டுமே அளவுகோல் என்று அந்த இயக்கத்தின் தலைவர் விளக்கும் வரை அப்படித்தான் நினைத்தேன். சூழ்நிலைக் காரணிகளைக் கணக்கிலிருந்து நீக்குவதன் மூலம், என்னால் முடிந்த அனைத்தையும் கொடுக்கும்படி அவர் என்னைத் தூண்டினார்; நானும் அப்படியே செய்தேன்.

இளம் பெண்களிடம், சபையிலும் உலகத்திலும் தேவனுக்கு அவர்கள் எவ்வளவு பயனுள்ளவர்களாக இருக்க முடியும் என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் அவர்களுடைய வயதோ பாலினமோ அல்ல, அவர்களுடைய தேவபக்தியும் வரங்களும் மட்டுமே முதன்மையான காரணிகள் என்று நாம் சொல்லும்போதும் இதைப் போன்ற ஒன்றே நடக்கிறது. அவர்கள் பிரசங்கிகளாகவும் போதகர்களாகவும் ஆகாவிட்டாலும், தேவன் அவர்களை அழைக்கும் வேறு எந்த ராஜ்யப் பணியிலும் அவர்கள் சிறந்து விளங்க அதிக வாய்ப்பு உண்டு.

நிரப்புக் கோட்பாடு மென்மையான ஆண்களிடம் குறிப்பாகக் கடுமையாகவும், இயல்பாகவே உறுதியாகப் பேசும் அல்லது ஆக்ரோஷமான ஆண்களை அளவுக்கு மீறிப் புகழ்வதாகவும் இருக்கக்கூடும். நிரப்புக் கோட்பாட்டு வட்டாரங்களில், "வலிமையான பெண்களை" வழிநடத்த முடியாத "பலவீனமான ஆண்கள்" என்ற பிரச்சினையைப் பற்றிய பல உரையாடல்களை நான் அருகிலிருந்து கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இதுதான் உண்மையில் முதன்மையான பிரச்சினையா? அல்லது நம்முடைய சொந்தக் கண்களில் இதைவிடப் பெரிய ஓர் உத்திரம் இருக்கக்கூடுமா:

சில ஆண்கள் இயல்பான தலைவர்கள். நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலின்படி, நன்றாக வழிநடத்தும் ஓர் ஆண் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்கிறான். ஆனால் ஓர் ஆண் நன்றாக வழிநடத்தாவிட்டால், அவன் தன் பாவமான, வீழ்ந்துபோன சுபாவத்துக்கு இடங்கொடுக்கிறான். எனவே நீங்கள் ஓர் ஆணாக இருந்து, வீட்டில் தலைவராக இருப்பது உங்களுக்கு இயல்பாகவும் சௌகரியமாகவும் இருந்தால், தலைவராக இருப்பதை விரும்பாத, அதில் அவ்வளவு திறமையில்லாத அங்கே இருக்கும் அந்த ஆணைவிட நீங்கள் சிறந்த கிறிஸ்தவர் என்று நினைப்பது எளிது. ஆனால் இது உண்மையில் ஆவிக்குரிய தன்மையா – அல்லது வெறும் ஆளுமையா?[750]

மறுபுறம், நிரப்புக் கோட்பாடு உறுதியாகப் பேசும் பெண்களிடம் குறிப்பாகக் கனிவில்லாமலும், இயல்பாகவே கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் பெண்களை அளவுக்கு மீறிப் புகழ்வதாகவும் இருக்கக்கூடும். கணவர்கள் வேலைக்குச் செல்லும்போது வீட்டில் இருக்கும் சிலாக்கியம் பெற்ற பெண்களோ, இயல்பாகவே இணங்கிப்போகும் சுபாவமுள்ள பெண்களோ, இருக்கும் நிலைமையில் பெரும்பாலும் எந்தப் பிரச்சினையையும் காண்பதில்லை என்பதை நான் கவனித்திருக்கிறேன். பண்டைய ஆணாதிக்க அனுமானங்கள் தங்களைத் தாங்களே உறுதிப்படுத்திக்கொண்டன: பிள்ளைகளின்மேல் கவனம் செலுத்தி, பொருளாதாரத்தில் தங்கள் கணவர்களை முற்றிலும் சார்ந்திருந்த பெண்கள், இயல்பாகவே தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள்; அந்தக் கணவர்களோ அதே நேரத்தில் சமுதாயத்தோடு ஈடுபடும் தன்னம்பிக்கையில்

750. Kristen Rosser, "The Consequences of Complementarianism for Men" என்ற கட்டுரையில். www.bit.ly/3BNNCsL

வளர்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். இன்றும் சபையில், வீட்டிலேயே இருக்கும் பல தாய்மார் அதே அனுமானத்தை எளிதாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, மனைவியின் கீழ்ப்படிதல் சரியானதாகவே தோன்றுகிறது. தேவபக்தியுள்ள பெண்மைக்கு முன்மாதிரிகளாகவும் அவர்கள் புகழப்படுகிறார்கள்.

பொதுவாக, வேலைக்குச் செல்லும் பெண்கள், குறிப்பாகத் தங்கள் பணியிடத்தில் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டு, தலைமைத்துவ வரங்களைக் கொண்டிருக்கும் பெண்கள்தான், இந்த நிலைமையின் அநியாயத்தைக் கண்டு கொதிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். அவர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்துப் பேசினால், அவர்களுடைய கருத்தின் உறுதியும், வெளிப்படையாகப் பேசத் தயாராக இருப்பதும் கீழ்ப்படியாத ஆவியின் அடையாளங்களாக உடனே கருதப்படுகின்றன.

இந்தப் பாலினப் பாகுபாடு எவ்வளவு அநியாயமானது என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்: நிரப்புக் கோட்பாட்டு மனப்பான்மை நிலைகொண்டிருக்கும்போது, காரியங்களைப் பற்றிய தன் கருத்தை வெளிப்படையாகச் சொல்லத் தயாராக இருக்கும் தன்னம்பிக்கையுள்ள ஓர் ஆண் வருங்காலத் தலைவராகக் காணப்படுகிறான்; ஆனால் வெளிப்படையாகப் பேசும் தன்னம்பிக்கையுள்ள ஒரு பெண் வருங்கால அச்சுறுத்தலாகக் காணப்படுகிறாள்.

சமுதாயத்திலுள்ள அழிவுக்குரிய பாலினப் படிநிலைகளை எதிர்த்து நிற்கும் சபையின் திறனில் ஒரு பகுதியை நிரப்புக் கோட்பாடு இழக்கச் செய்கிறது. கருத்துகளுக்கு விளைவுகள் உண்டு. பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை என்ற உலகளாவிய கொடுமைக்குப் பின்னால் பாலினச் சமத்துவமின்மை என்ற பாவம் இருக்கிறது. பாவத்தால் சீரழிந்த சமுதாயத்தில், துன்பத்தை உண்டாக்கும் அநீதியான, பாவமான மனப்பான்மைகளையும் அமைப்புகளையும் எதிர்த்து நின்று, சபை உப்பாகவும் வெளிச்சமாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆயினும் பெண் விடுதலை இயக்கத்திலுள்ள (Women's Liberation Movement) சமூகவியலாளர்கள் நம்பத்தகுந்த விதத்தில் இதை நிரூபித்திருக்கிறார்கள்:

ஆண்களுக்கு முன்னுரிமை உள்ள, பெண்கள் அவர்களுக்குக் கீழ்நிலைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சமுதாயங்களில் நாம் காண்பவை: கோடிக்கணக்கான பெண் கருக்கள் கலைக்கப்படுவதற்கு வழிவகுக்கும்

ஆண் குழந்தைகள்மீதான விருப்பம்; பெண்களுக்குக் கல்வி, உடல்நலம், வருமானம், சொத்துரிமை, வேலை ஆகியவற்றில் சமத்துவமின்மை; பெண்களுக்கு எதிரான பரவலான, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வன்முறை; [மேலும்] முக்கியமாக விபச்சாரத்துக்காகப் பெண்களைக் கடத்துதல்.[751]

எந்த நிரப்புக் கோட்பாட்டாளரும் இந்த அநீதிகளில் எதையும் வெளிப்படையாக ஆதரிக்கமாட்டார் என்றாலும், பாலினப் பரஸ்பரக் கோட்பாடு – பெண்களை ஆண்களோடு உண்மையான சமத்துவமுள்ள இடத்துக்கு உயர்த்தும் கோட்பாடு – சமுதாயத்துக்கு மிகச் சிறந்த ஒரு கொடையாக இருக்கிறது; அது அநீதியை நிலைநிறுத்தக்கூடிய பாரபட்சத்தின் விதைகளை வழங்குவதற்குப் பதிலாக, சமுதாயத்தின் மீட்புக்குப் பங்களிக்கிறது.

உதாரணமாக, ஆப்பிரிக்காவிலும் ஆசியாவிலும், ஆணாதிக்க மனப்பான்மைகளின் காரணமாக, ஒரு சராசரிச் சிறுமியின் வாழ்க்கைத் தரம் முற்றிலும் அவளுடைய தகப்பன், மாமன்மார், சகோதரர்கள் ஆகியோரின் நல்லெண்ணத்தாலோ தீய எண்ணத்தாலோ தீர்மானிக்கப்படுகிறது. பெண்களுக்குத் தாங்களே முடிவெடுக்கும் சுதந்திரம் குறைவாக இருக்கும் பாலினச் சமத்துவமற்ற கலாச்சாரங்கள், அவர்களை ஆண்களின் தயவில் விட்டுவிடுகின்றன. இந்தக் கலாச்சாரங்கள் பொதுவாகச் சமயப் பற்றுள்ளவையாக இருப்பதாலும், பெண்களை நடத்தும் விதத்தைத் தங்கள் விசுவாச சமூகங்களிடமிருந்து பெறுவதாலும், இந்தச் சிறுமிகள் மறைமுகமாக, போதிக்கப்படுவதின் தயவிலும் இருக்கிறார்கள். வருத்தத்துக்குரிய விதமாக, 50 நாடுகளைப் பற்றிய ஒரு பகுப்பாய்வு, பாலினச் சமத்துவத்தின் அளவுக்கும் சமயப் பற்றுக்கும் எதிர்மறையான தொடர்பு இருப்பதைக் கண்டறிந்தது.[752] வளர்ந்த நாடுகளில் (first world) பின்பற்றப்படும் நிரப்புக் கோட்பாட்டுப் போதனைகள் சில வேளைகளில் மட்டுமே பெண்களுக்குத் தீங்கிழைக்கின்றன; ஏனென்றால் பரந்த சமுதாயம் அவற்றின் விளைவுகளைச் சமன்செய்கிறது; ஆனால் இந்தப் போதனைகள் – உண்மையில் நடப்பதுபோல – உலகின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு நாடுகளைச் (two-thirds world – வளரும் நாடுகள்) சென்றடையும்போது, அவற்றின் எதிர்மறையான தாக்கம் பன்மடங்காகிறது. சமயம் “பெண்களுக்கும் சிறுமிகளுக்குமான சமூகங்களின்

751. Giles, 549
752. ஆதாரம்: www.bit.ly/3xSsK5k

நெறிமுறைகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் வடிவமைக்கும் ஒரு முக்கியக் காரணி. பெண்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தும் செயலுக்கு அது ஓர் ஊக்கியாக இருக்கலாம்; அல்லது மோதலின் ஊற்றாகவும் மாற்றத்துக்கு ஒரு தடையாகவும் இருக்கலாம்" என்று ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன.[753] அப்படியானால், பெண்களைக் கீழ்நிலைப்படுத்தும் தவறான ஒரு கோட்பாட்டின் காரணமாக, துன்பப்படும் லட்சக்கணக்கான பெண்களுக்காக இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் பாலினச் சமத்துவத்தைப் பற்றித் தெளிவான அழைப்பை எழுப்பாதபோது, அது எவ்வளவு பரிதாபகரமானது!

நிரப்புக் கோட்பாடு சபையின் இறையியல் திறன்களையும் விளக்கத் திறன்களையும் பலவீனப்படுத்துகிறது. இந்தப் புத்தகம் முழுவதும் நான் காட்ட முயன்றதுபோல, அது தவறான வேதவிளக்க முறைகளை (hermeneutics) இயல்பானவையாக்குகிறது. தெளிவற்ற வசனப்பகுதிகளின்மேல் முக்கியக் கோட்பாடுகளைக் கட்டுகிறது; தெளிவான வசனப்பகுதிகளின் போதனைக்கு முரண்படும் விதத்தில் தெளிவற்ற பகுதிகளை விளக்க இடமளிக்கிறது. இரண்டாம் நிலை விஷயங்களை எடுத்து அவற்றை மையக் கோட்பாடாக்குகிறது – இல்லையென்றால் தெற்கு பாப்டிஸ்ட் (Southern Baptist) இறையியல் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் ஏன் ஒவ்வொரு ஆண்டும் டான்வர்ஸ் அறிக்கையில் (Danvers Statement) கையெழுத்திட வேண்டும், இல்லாவிட்டால் தங்கள் வேலையை இழக்க வேண்டும்? காரியங்களை வேறுவிதமாகப் பார்க்கும், சிந்திக்கும் வேதாகம விசுவாசிகளை அது தீயவர்களாகச் சித்தரிக்கிறது; அவர்கள் வேதாகமத்தைத் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றும், கலாச்சாரத்துக்குச் சரணடைந்துவிட்டார்கள் என்றும் குற்றம் சாட்டுகிறது. சமுதாயத்தோடு ஈடுபடுவதில் விமர்சன நோக்குள்ள மரபுவழி நம்பிக்கையை அல்ல, வெறும் எதிர்வினைப் போக்கையே ஊக்குவிக்கிறது. சமீப காலம் வரை, அது திரித்துவத்தையும் இந்த விவாதத்துக்குள் இழுத்துவந்தது; பாலினப் படிநிலைக்குத் தான் ஏற்கெனவே கொண்டிருந்த பற்றுறுதியை ஆதரிப்பதற்காக, தேவத்துவத்திலுள்ள நித்திய உறவுகளையே மறுகற்பனை செய்யவும் தயாராக இருந்தது.

753. Berkeley Center for Religion, Peace and World Affairs; Georgetown University (2008). Challenges of Change: Faith, Gender and Development, பக். 5

நிரப்புக் கோட்பாடு அடுத்த தலைமுறைக்கு நன்மை செய்வதில்லை.
நிரப்புக் கோட்பாட்டை எதிர்கொள்வது உண்மையில் என் முயற்சிக்குத் தகுந்ததா என்று நான் தீர்மானித்துக்கொண்டிருந்தபோது, எதிர்காலச் சபையைப் பற்றிய என் அக்கறையே எனக்குத் துணிவைத் தந்தது. பெரும்பாலான நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகளிலும் சபைப் பிரிவுகளிலும் இப்போதுள்ள அதிகாரக் கட்டமைப்புகளும் கூட்டணிகளும், இந்தப் பகுதியில் தங்கள் இறையியலைத் திருத்துவதற்கு எதிராக அவற்றைச் சாயச் செய்வது புரிந்துகொள்ளக்கூடியதுதான் – ஆனால் நம்மைச் சித்திரத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டு, இருபது ஆண்டுகளில் நம்முடைய பிள்ளைகள் அதே சபையை வழிநடத்துவதைக் கற்பனை செய்யும்போது, காரியங்கள் தெளிவாகின்றன. என் சொந்தப் பிள்ளைகள் ஒருநாள் சபைகளின் தலைமைக் குழுக்களில் அமர்ந்திருப்பதையும், மேலும் மேலும் நியாயப்படுத்த முடியாததாகிவரும் இந்தக் கோட்பாட்டை அவர்கள் நியாயப்படுத்த வேண்டியிருக்கும் வருத்தமான வாய்ப்பையும் கற்பனை செய்கிறேன். நாம் உண்டாக்கிய குழப்பத்தைச் சரிசெய்யும் பொறுப்பை அவர்களிடம் விட்டுவிடுவது நம்முடைய எவ்வளவு குறுகிய பார்வை! நாம் அப்படிச் செய்தால், அவர்கள் நம்முடைய காலத்தைத் திரும்பிப் பார்த்து, மிகவும் பலவீனமான வாதங்களின்மேலும் தெளிவற்ற நடைமுறைக் கவலைகளின்மேலும் அமைந்த ஒரு படிநிலை இறையியலை நியாயப்படுத்த நாம் அவ்வளவு தயாராக இருந்தது மன்னிக்க முடியாதது என்று காண்பார்கள் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

நான் இன்னும் தொடர முடியும். இயேசுவுக்காக உலகத்தை மாற்ற வேண்டும் என்ற ஒரு சிறுமியின் கனவுகளை நிரப்புக் கோட்பாடு சிறிதாக்கிவிடக்கூடும். கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களுக்கும் சந்தேகிக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் கிறிஸ்தவத்தைத் தூக்கியெறிய அது இன்னொரு காரணத்தைக் கொடுக்கிறது. வாழ்க்கைத் துணை இல்லாதது சபையிலும் சமுதாயத்திலும் தங்கள் குரலையும் பயனையும் பங்களிப்பையும் குறைக்கிறது என்று திருமணமாகாத பெண்களை அது உணரச் செய்யக்கூடும். நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகளில் ஆண் தலைவர்களை மணந்த பெண்களுக்கு, ஒருவேளை அதிக வரமும் அர்ப்பணிப்பும் உள்ள, திருமணமாகாத அல்லது ஒரு தலைவரை மணக்காத பெண்களைவிட அதிக அளவில் பங்களிக்க

வாய்ப்பளிக்கப்படும் அநியாயமான நடைமுறைக்கு அது வழிவகுக்கிறது. தலைமை தாங்கவும் போதிக்கவும் தேவனால் உண்மையாகவே அழைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய (ஒருவேளை தங்கள் சபையில் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய) பெண்கள், இயேசுவைப் பின்பற்றும் மற்றவர்களால் ஊக்குவிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக நியாயந்தீர்க்கப்படும் தேவையற்ற வேதனையை அனுபவிக்கும்படி அது செய்கிறது. துன்புறுத்தும் ஆண்களுக்குப் பாதுகாப்பான புகலிடங்களை அது உருவாக்கக்கூடும். ஒரு கணவன் தன் குடும்பத்தின் சார்பில் மூளையின் ஒரு பாதியால் மட்டுமே எடுக்கும் குறுகிய முடிவுகளுக்கான வாய்ப்பை அது அதிகரிக்கிறது. வளர்ச்சிக்கு முடிவில்லாத வாய்ப்புகளுள்ள "முதிர்ந்தவர்–முதிர்ந்தவர்" திருமணங்களுக்குப் பதிலாக, தனிப்பட்ட வளர்ச்சியை நசுக்கும் "பெற்றோர்–பிள்ளை வகை" திருமணங்களை அது வளர்க்கக்கூடும். வேலைக்குச் செல்லும் ஒரு கிறிஸ்தவத் தாயின் குற்ற உணர்வையும் அழுத்தத்தையும் அது பன்மடங்காக்கக்கூடும்: குற்ற உணர்வு – ஏனென்றால், வேலை செய்யும்போது, தான் இருக்க வேண்டிய இடம் வீடு என்று அவள் உணர்கிறாள்; அழுத்தம் – ஏனென்றால், ஒரு முழு நாள் வேலைக்குப் பின்பும், வீட்டைப் பராமரிப்பதும் பிள்ளைகளைக் கவனிப்பதும் அவளுடைய கணவனைவிட அவளுக்கே அதிகக் கடமையாக இருக்கிறது. ஒரு மனைவி தன் சுய முடிவெடுக்கும் திறனில் ஒரு பகுதியை இழக்கவும் அது காரணமாகலாம்; ஏனென்றால், அவள் செழித்து வளர்வது முதன்மையாகத் தன் கணவன் தன்னை எவ்வளவு நன்றாக வழிநடத்துகிறான் என்பதைப் பொறுத்ததாகவே தோன்றுகிறது.[754]

இயேசு சொன்னார்: "மரமானது அதின் கனியினால் அறியப்படும்."[755] அவருடைய இந்தக் கூற்று முக்கியமாக மனிதர்களையும் அவர்களுடைய செயல்களையும் மையமாகக் கொண்டிருந்தாலும், கோட்பாடுகளுக்கும் அவற்றின் விளைவுகளுக்கும் அதைப் பொருத்தலாம். ஆரோக்கியமான,

754. என் மனைவி ஜூலி (Julie) இவ்வாறு விளக்குகிறார்: "நிரப்புக் கோட்பாட்டில், என் கணவருக்கு விட்டுக்கொடுத்து, குறைவான முன்முயற்சி எடுப்பது எனக்கு மிகவும் எளிதாக இருந்தது. என் வாழ்க்கைக்கும், என் ஊழியத்துக்கும், இரண்டின் போக்குக்கும் உண்மையாகவே பொறுப்புள்ளவளாக உணர்வதிலிருந்து நான் அடிக்கடி 'விலகியிருந்தேன்' – நிச்சயமாக ஒருபோதும் வெளிப்படையாக அல்ல, ஆனால் சிறிய, ஆனால் மிகுந்த விளைவுகளுள்ள எல்லாவிதமான முடிவுகளிலும் – மிக நுட்பமான, ஆனால் வலிமையான ஒரு பொருளில், என்னால் அப்படிச் செய்ய முடிந்தது என்பதற்காகவே!"
755. மத்தேயு 12:33

உண்மையான ஒரு கோட்பாடு, சபைகளிலும் கிறிஸ்தவர்களிடமும் நல்ல அனுபவங்களுக்கு வழிநடத்த வேண்டும். ஆனால் நிரப்புக் கோட்பாட்டின் கசப்பான கனிகளைப் பார்க்கும்போது, அதன் செல்லுபடியை நான் இருமடங்காகச் சந்தேகிக்கிறேன். இவ்வளவு காலமும், இந்தக் “கிறிஸ்தவ” ஆணாதிக்கத்துக்கு, நடைமுறைக்கு ஏற்ற ஒரு வேதாகம மாற்று இருந்துவந்திருக்கிறது என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள் – உலகின் தலைசிறந்த வேதாகம அறிஞர்களில் எத்தனையோ பேர் கொண்டிருக்கும் ஒரு மாற்று.

தீவிர இடதுசாரிச் சித்தாந்தமா, அல்லது வழுக்கும் சரிவா?

பரஸ்பரக் கோட்பாடு, தீவிர இடதுசாரிச் சித்தாந்தத்தின் பரவலான செல்வாக்குக்கு – அதன் அடையாள அரசியலுக்கு – இணங்கிப்போகிறது என்று பலர் அஞ்சலாம்; அந்த அடையாள அரசியல், முரண்நகையாக, ஆணாதிக்கத்தின் துன்புறுத்தும் வடிவங்களுக்கு முன்பு பலியானவர்களை எடுத்து, அவர்களைப் புதிய ஒடுக்குமுறையாளர்களாக நிறுத்துவதுபோலத் தெரிகிறது. “‘ஆண்கள் குப்பை’, எனவே பெண்களே வழிநடத்தட்டும்!”

ஆனால் முன்பு அதிகாரம் பறிக்கப்பட்டவர்களுக்குச் சாதகமாக அதிகார உறவுகளைப் புரட்டிப்போட முயல்பவர்கள், முதல் பார்வையில் தோன்றுவதைவிட, பெண் வெறுப்புள்ள அதிகாரக் காவலர்களுக்கு நெருக்கமானவர்கள். ஒருகாலத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தியவர்கள்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துவது, தீமைக்குத் தீமை செய்வதாகும் – உண்மையில் ஆண்-பெண் உறவுகளின் சீர்குலைவை இன்னும் மோசமாக்குவதாகும்.

இதற்கு மாறாக, ஆண்-பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்வது, ஆணோ பெண்ணோ, கறுப்பரோ வெள்ளையரோ, பாதிக்கப்பட்டவரோ குற்றமிழைத்தவரோ, சலுகை பெற்றவரோ சலுகை இல்லாதவரோ, எவருக்கும் மற்றவர்மேல் ஆளுகை செய்ய எந்த உள்ளார்ந்த உரிமையும் இல்லை என்ற வேதாகம உறுதியின்மேல் சார்ந்திருக்கிறது. ஒருவரை ஏதோ ஒரு வகையில் மேலானவராகப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக, மற்றவரின் உண்மையான மதிப்பைத் தாழ்மையோடு அங்கீகரிப்பதிலும், நம்முடைய சொந்தப் பலவீனங்கள், பார்வைக்

குறைபாடுகள், பாவங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்விலும் வேரூன்றிய, ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருக்கும் உறவை அது நாடுகிறது.

பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுக்காக இந்தப் புத்தகத்திலுள்ள வாதங்கள், நம்முடைய கலாச்சாரத்தால் உந்தப்பட்டு அடிப்படைக் கிறிஸ்தவ மரபுவழி நம்பிக்கையின்மேலுள்ள பிடியைத் தளர்த்தும் "வழுக்கும் சரிவு" வாதங்கள் என்று அடிக்கடி குற்றம் சாட்டப்படுகின்றன. ஆனால், இல்லை. நம்முடைய சமத்துவவாதக் கலாச்சாரம் இந்த உரையாடலை மேசைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கலாம்; ஆனால் இந்த உரையாடல் எப்படி நடக்க வேண்டும், அது எங்கே போய்ச் சேர வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிப்பது கலாச்சாரம் அல்ல, வேதாகமமே. இந்தப் புத்தகத்தில் நான் நிரூபித்ததுபோல, பெண்களின் மாண்பையும் பங்களிப்பையும் மீட்டெடுப்பதற்கான ஊக்க ஆற்றலை உண்மையில் வேதாகமமே வழங்குகிறது – பெண் வெறுப்பும் ஆணாதிக்கமும் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக மனிதக் கலாச்சாரங்களில் எவ்வளவு ஆதிக்கம் செலுத்தியிருக்கின்றன என்பதைக் கருதும்போது, இது சிறிய சாதனை அல்ல. கேள்வி என்னவென்றால், சபை முழுவதிலும் நடக்கும் இந்த மாற்றத்தில் தனிப்பட்ட விசுவாசிகள் எப்படிப் பங்குபெறுவது?

மாற்றத்தின் முகவர்களாக மாறுதல்

கோட்பாட்டு அளவில் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு சபையில் நீங்கள் இருந்தால், இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய உங்கள் உறுதியான நம்பிக்கைகளை ஆழப்படுத்த இந்தப் புத்தகம் உதவக்கூடும்.

ஆனால் நீங்கள் ஒரு நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபையில் இருந்து, இந்தப் புத்தகத்திலுள்ள பெரும்பாலான வாதங்கள் நம்பவைப்பவையாகவும் சரியானவையாகவும் இருப்பதாகக் கண்டால், உங்கள் சபையில் ஆண்-பெண் படிநிலையிலிருந்து ஆண்-பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுக்கு மாறுவதை நீங்கள் எப்படி ஊக்குவிக்கலாம்? அதற்கான பதில் சற்றுச் சிக்கலானது.

துணிந்து பேசுங்கள். "சமாதானம்பண்ணுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்" என்று இயேசு பிரசங்கித்தார். சில வேளைகளில் உண்மையான சமாதானம்பண்ணுகிறவராக ஆவதற்கு ஒரே வழி, சமாதானத்தைக்

குலைப்பவர்போலத் தோன்றுவதுதான். துணிந்து பேசுவதற்குத் தைரியம் தேவைப்படும். அதற்கு விலையும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கலாம். ஆனால் எண்ணாகமம் புத்தகத்தில் ஒதுங்கியிருக்கும் ஒரு வரலாற்றிலிருந்து நீங்கள் உத்வேகம் பெறலாம். பாலினச் சமத்துவமின்மையை நிலைநிறுத்தும் சட்டங்களையும் நெறிமுறைகளையும் எதிர்த்து நிற்பதன் ஆவிக்குரிய முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால், தேவனுடைய ஆதரவை நமக்கு உறுதிப்படுத்த செலொப்பியாத்தின் குமாரத்திகள் இருக்கிறார்கள். பண்டைய அண்மைக் கிழக்கில், ஒருவருடைய முதன்மையான செல்வம் அவருடைய நிலமே. இஸ்ரவேலின் சுதந்தரச் சட்டங்களின்படி, சொத்து தகப்பனிடமிருந்து குமாரனுக்குச் செல்லும்; ஒருபோதும் குமாரத்திகளுக்குச் செல்லாது. ஆனால் ஐந்து பெண்கள் துணிச்சலோடு ஒன்றுசேர்ந்து இந்த அநியாயமான அமைப்பை எதிர்த்தார்கள்; அதன் ஆணாதிக்கத் தன்மையை அவர்கள் ஒழிக்காவிட்டாலும், ஒரு விதிவிலக்குப் பிரிவைக் கொண்டுவருவதில் வெற்றிபெற்றார்கள்.

அவர்களுடைய தகப்பன் மரித்தபோது, அவருடைய ஐந்து குமாரத்திகள் மோசேயிடம் மன்றாடுகிறார்கள்: “எங்கள் தகப்பனுக்குக் குமாரன் இல்லாததினால், அவருடைய பேர் அவர் வம்சத்திலிருந்து அற்றுப்போவானேன்? எங்கள் தகப்பனுடைய சகோதரருக்குள்ளே எங்களுக்குக் காணியாட்சி தரவேண்டும்.” மோசே அன்போடு இந்த விஷயத்தைத் தேவனிடம் கொண்டுபோகிறார்; தேவன் (அற்புதமாக) அந்தப் பெண்களோடு ஒத்துப்போகிறார். அதிக நீதியான ஒரு சட்டம் இயற்றப்படுகிறது: “ஒருவன் குமாரன் இல்லாமல் மரித்தால், அவனுடைய சுதந்தரத்தை அவன் குமாரத்திக்குச் சேரப்பண்ணுங்கள். ... இது கர்த்தர் மோசேக்குக் கட்டளையிட்டபடியே, இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு நியாயவிதிப் பிரமாணமாய் இருக்கக்கடவது.”[756]

இன்றும், சபைகளின் நெறிமுறைகளோ கொள்கைகளோ, அரசாங்கங்களின் சட்டங்களோ, தொழில் நிறுவனங்களின் நடைமுறைகளோ பெண்களைச் சமமாக நடத்துவதைக் கெடுக்கும் இடங்களில், தலைவர்களை அணுகி இந்த அநீதிக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பது பெண்களுக்கு நியாயமானதே; அந்தத் தலைவர்களும்

756. எண்ணாகமம் 27:4, 8, 11

மோசேயைப் போல அவர்களுடைய கவலைகளைத் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைய சபைகளின் சூழலில், சபையின் மிக முக்கியமான ஊழியப் பணிகளில் – தலைமைத்துவம், போதித்தல் போன்றவற்றில் – ஆண்களே ஆதிக்கம் செலுத்தும் போக்கைப் பெண்கள் எதிர்த்துக் கேள்வி கேட்கலாம். ஏனென்றால், நிலத்தைச் சுதந்தரித்தல் என்ற பழைய ஏற்பாட்டுக் கருத்து, வேதாகமத்தில் பின்னர் ஆவிக்குரிய பொருளில், ஒருவருடைய ஆவிக்குரிய சுதந்தரத்தை அல்லது தேவனுடைய மக்கள் நடுவில் ஒருவருக்கே உரிய ஊழியத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.[757] இறுதியில் நம்மை நம்முடைய சுதந்தரத்துக்குள் கொண்டுவருகிறவர் தேவனே என்றாலும், தேவன் கொடுத்த சொந்த ஆற்றலை ஒருவர் அடைவதைக் கெடுக்கும் ஒரு சமூக அல்லது சமய அமைப்புக்குள் இருப்பது முற்றிலும் சாத்தியம்; அது அவருடைய சொந்தச் சபையை வறுமையாக்கி, தேவனை விட்டுத் தூரத்தில் இருக்கும் இன்னும் அதிக மக்களைச் சென்றடையும் அதன் திறனைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.[758] அது சரியல்ல; மனதைக் கவரும் விதத்திலும் மரியாதையோடும் துணிந்து பேசும் சில தைரியசாலிகள் நமக்குத் தேவை.

யதார்த்தமாக இருங்கள். கனடிய இறையியலாளர் ஜான் ஸ்டாக்ஹவுஸ் (John Stackhouse) இந்தக் கருத்தில் மிகவும் உதவியாக இருக்கிறார்:

தேவனிடத்தில் அன்புகூரவும், நம்முடைய அயலாரிடத்தில் அன்புகூரவும் இயேசு நமக்குச் சொன்னார். ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில்

757. சங்கீதம் 2:8-இல், தேவனுடைய எல்லா மக்களும் உட்பட முழுப் பூமியும் இயேசுவுக்கே உரிய சுதந்தரம். சங்கீதம் 16:6-இல், வாக்குத்தத்த தேசத்தைப் பங்கிட்டு, சீட்டுப்போட்டு ஒவ்வொரு வம்சத்துக்கும் குடும்பத்துக்கும் அவர்களுடைய நிலப்பங்கை ஒதுக்கும் வழக்கத்தைத் தாவீது குறிப்பிடுகிறார். “நலமான இடங்களில் எனக்குப் பங்கு கிடைத்தது; ஆம், சிறப்பான சுதந்தரம் எனக்கு உண்டு.” “பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களெல்லாருக்குள்ளும் ஒரு சுதந்தரத்தை” தேவன் அவர்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறார் என்று பவுல் ஒரு மூப்பர் குழுவினரிடம் சொல்கிறார். (அப்போஸ்தலர் 20:3) நம்மில் ஒவ்வொருவரும் “விசுவாசத்தினாலும் நீடிய பொறுமையினாலும் வாக்குத்தத்தங்களைச் சுதந்தரிக்கிறவர்களைப்” பின்பற்ற வேண்டும். (எபிரெயர் 6:12)

758. இது பிரிவினை உண்டாக்கும் விதத்தில் செய்யப்படக்கூடாது. ஒரு விஷயத்தில் சரியாக இருந்தும், அதைத் தவறான விதத்தில் கையாள முடியும். இந்த ஐந்து குமாரத்திகள், தங்கள் அதிருப்தியையோ அநீதி உணர்வையோ கேட்க விரும்பும் எவரிடமும் பிரிவினை உண்டாக்கும் விதத்தில் பகிர்ந்துகொள்வதற்கு மாறாக, தலைவர்களை நேரடியாக அணுகுவதன் முக்கியத்துவத்துக்கு முன்மாதிரியாக இருக்கிறார்கள்.

தேவனிடத்திலும் நம்முடைய அயலாரிடத்திலும் அன்புகூருவது என்றால் என்ன என்பதை முடிந்தவரை தெளிவாக நாம் காண வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளின் தொகுப்பில், என்ன நடக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார்? வெளிப்படையான வரம்புகளைக் கருத்தில் கொண்டால், தேவனுடைய முன்னுரிமைகள் என்ன? அயலார் யார் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டால், எந்த வழிகளில் நான் அவர்களிடத்தில் அன்புகூர முடியும், எந்த வழிகளில் அப்படிச் செய்ய அவர்கள் என்னை அனுமதிப்பார்கள்? இப்படிப்பட்ட யதார்த்த உணர்வு, தேவையான கடினமான முடிவுகளை எடுக்க நமக்கு உதவும் – நாம் முயலும் எல்லாவற்றிலும் வழக்கமாக வெற்றிபெற முடியாத ஓர் உலகில், அடிக்கடி அரை அப்பத்தோடு திருப்தியடைய வேண்டியிருக்கும் ஓர் உலகில், மதிப்பீடுகளின் மோதலை அடிக்கடி எதிர்கொண்டு, தாழ்ந்ததை விலையாகக் கொடுத்து உயர்ந்ததற்காக உழைக்க வேண்டியிருக்கும் ஓர் உலகில்.

ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் ஒரு தனிநபரோ, ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவோ, ஒரு வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்களோ சரியாக எதைச் சாதிக்க முடியும் என்று நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக, ஒரு குறிப்பிட்ட சபையிலுள்ள மூப்பர்கள், இளைஞர்கள் எவ்வளவுதான் சரியாக இருந்தாலும், அவர்களில் பலருக்குச் செவிகொடுக்கமாட்டார்கள். பல ஆண்கள் பெண்களுக்குச் செவிகொடுக்கமாட்டார்கள். அது நியாயமல்ல, அது நல்லதுமல்ல, ஆனால் நிலைமை அப்படித்தான் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள், தங்களுக்கு உண்மையில் இருக்கும் வாய்ப்புகளில், தேவனை எப்படிச் சிறப்பாகக் கனம்பண்ணி அவருடைய ராஜ்யத்தை முன்னேற்றலாம் என்று தீர்மானிக்க வேண்டும். சூழ்நிலையின் சமூக யதார்த்தங்களைப் பொருட்படுத்தாமல், தங்கள் வாதங்களின் தகுதியால் மட்டுமே தாங்கள் கேட்கப்படுவோம் என்ற எந்த மாயையையும் அவர்கள் கூடிய சீக்கிரம் தூக்கியெறிய வேண்டும்.

இந்தக் கருத்தில் நான் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படாதபடி, பரிசுத்த ஆவியானவர் இருதயங்களை மாற்ற முடியும், சில வேளைகளில் ஆச்சரியமான வழிகளில் அப்படிச் செய்கிறார் என்ற என் நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துகிறேன். ஆனால் நாம் இப்போது பேசிக்கொண்டிருப்பது இயல்பான மனித உறவுகளின் இடைநிறுத்தம் – நான் “சமூகவியல்

அற்புதம்" என்று அழைப்பது – என்பதை நாம் யதார்த்தமாகக் காண வேண்டும்.[759]

ஆயிரக்கணக்கான மக்களால் நிரம்பிய பத்துச் சபைக்கூட்டங்களைக் கொண்ட என் முந்தைய சபையில், என்னோடு சேர்ந்து முடிவெடுத்தவர்களின் – ஏறக்குறையப் பத்துப் பேர் கொண்ட மூத்த தலைமைக் குழுவின் – இறையியலை ஆழமாக விமர்சிக்க நான் நம்பியிருந்தேன். சபையின் ஒற்றுமைக்கு நான் ஓர் அச்சுறுத்தலாகக் காணப்பட்டது புரிந்துகொள்ளக்கூடியதே. இவர்களில் பாதிப் பேர் மட்டும் தங்கள் மனதை மாற்றிக்கொண்டால் என்ன நடக்கும்? அது முழுச் சபையையும் இரண்டாகப் பிளந்துவிடும். இவர்களில் இரண்டு மூன்று பேர் மட்டும் தங்கள் மனதை மாற்றிக்கொண்டால்? அது ஒருவேளை அவர்கள் தங்கள் வேலையையும், மேசையில் தங்களுக்குள்ள இடத்தையும் இழக்க வழிவகுக்கும். நான் கள்ளங்கபடமின்றி "ஒரு சமூகவியல் அற்புதத்துக்காக" நம்பியிருந்தேன். இவர்களில் எல்லாரும் அல்லது பெரும்பாலானோர் தங்கள் மனதை மாற்றிக்கொள்வது மட்டுமல்லாமல், ஒரே நேரத்தில் மாற்றிக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு எவ்வளவு? மிகக் குறைவு என்று பின்னர் தெரிந்தது.[760]

ஆயினும், இந்த விஷயம் என் சகோதரர்களில் பலருக்கு உண்டாக்கிய மனக்கலக்கம் இருந்தபோதிலும், இந்த விஷயத்தை எழுப்பியது சரியே

759. John Stackhouse, Finally Feminist, பக். 99–100.

760. சில சபைகள் ஏன் நிரப்புக் கோட்பாடு, பரஸ்பரக் கோட்பாடு இரண்டையுமே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்று சிலர் யோசிக்கலாம். ஆனால் இந்த விஷயம் "வரையறுக்கும் நம்பிக்கை" (defining belief) என்றழைக்கப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட வகைக் கோட்பாட்டுக்குள் அடங்குகிறது. விளக்குகிறேன். கோட்பாடுகள் மூன்று வகைப்படும். அத்தியாவசியக் கோட்பாடுகள் உண்டு – இவை கிறிஸ்தவ மரபுவழி நம்பிக்கையில் உண்மையாகவே விட்டுக்கொடுக்க முடியாதவை. அப்போஸ்தலருடைய விசுவாசப் பிரமாணத்தை (Apostle's Creed) நினைத்துப் பாருங்கள்; இயேசுவின் தெய்வீகத்தையும் சிலுவையின் இரட்சிக்கும் கிரியையையும் நினைத்துப் பாருங்கள். பின்பு விவாதத்துக்குரிய விஷயங்கள் உண்டு – மதுபானப் பயன்பாட்டையும் கடைசிக் காலத் தீர்க்கதரிசனம் பற்றிய நம்பிக்கைகளையும் நினைத்துப் பாருங்கள். பின்பு வரையறுக்கும் நம்பிக்கைகள் உண்டு – இவை கிறிஸ்தவ உலகம் முழுவதிலும் விவாதிக்கப்படும் கோட்பாடுகள்; ஆனாலும் ஒரு சபை எப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்பதை இவை வரையறுக்கின்றன. உதாரணமாக, ஆவியானவரின் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வரங்களைத் தான் நம்புகிறதா, தான் மூப்பர்களால் வழிநடத்தப்படுமா, நிச்சயமாக இந்த மூப்பர்கள் எந்தப் பாலினத்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதை ஒரு சபை தீர்மானிக்க வேண்டும். இந்தக் கேள்விகளுக்கான பதில்களில் சபையின் தலைவர்கள் ஒருமனப்பட்டிருக்க வேண்டும்; ஏனென்றால் அவை சபையின் நடைமுறைகளை வரையறுக்கின்றன.

என்று நம்புகிறேன். அடுத்த கருத்தின் காரணமாக, நான் இன்னும் நம்பிக்கை நிறைந்தவனாகவே இருக்கிறேன்.

நீண்டகாலப் பார்வையைக் கொண்டிருங்கள். ஸ்டாக்ஹவுஸ் தொடர்கிறார்:

[பரஸ்பரக் கோட்பாட்டை] மிக வேகமாகவும் மிகத் தூரமாகவும் தள்ளுவது ஒரு திருமணத்தில் அல்லது ஒரு சபையில் பிளவையும் அழிவையும்கூட உண்டாக்கும் சில சூழ்நிலைகள் இருக்கலாம். அது, குறைந்தபட்சம் பொதுவாக, தேவனுடைய சித்தமாகத் தோன்றவில்லை. கொள்கைவெறியர் தன் தூய்மையிலும் வைராக்கியத்திலும் தனிப்பட்ட திருப்தி அடையலாம்; ஆனால் தேவன் கருத்தியல் கொள்கைகளைவிட உண்மையான மனிதர்களைப் பற்றி மிக அதிகமாக அக்கறை கொள்கிறார்.[761]

எவ்வளவு உண்மை! தேவன் நம் ஒவ்வொருவரிடமும் எவ்வளவு பொறுமையாக இருந்திருக்கிறார் என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்; நம்மால் போக முடிந்த வேகத்தில் தம்முடைய சித்தத்துக்கும் வழிகளுக்கும் நம்மை அழைத்துச் செல்கிறார் – நம்மால் முடிந்ததைவிட வேகமாக அரிதாகவே. இதனால்தான், இந்த விஷயத்தை மறுபடியும் சிந்திக்கும்படி ஒரு சபையை மெதுவாகவும் நிலையாகவும் தூண்டுவதோடு, அங்கே ஆவியானவர் செய்துவரும் உண்மையான எல்லாப் பணிக்கும் நன்றியுணர்வுள்ள ஆதரவும் கலந்திருக்க வேண்டும்.

உங்களுக்கு இருக்கும் வாய்ப்புகளைக் கருத்தில் கொள்ளுங்கள். “ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வில் ஓர் அற்புதத்தை எதிர்பார்க்க நமக்கு உறுதியான அடிப்படை இல்லையென்றால், நாம் வேறு தெரிவுகளைச் செய்ய வேண்டும் – நம்முடைய சக சபை உறுப்பினர்கள்மேல் அவர்களுடைய பிடிவாதத்துக்காக மட்டுமல்ல, நாம் தேடிய அற்புதத்தைச் செய்யாததற்காகத் தேவன்மேலும் நாம் கசப்படைவதற்கு முன்பே.”[762] உங்கள் சபையின் நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலோடு நீங்கள் உடன்படாத நிலைக்கு வந்தால், துணிந்து பேசும் ஆயத்தத்தை, ஸ்டாக்ஹவுஸ் “தீர்க்கதரிசனத் தயக்கம்” (prophetic hesitation) என்று அழைப்பதோடு இணையுங்கள்.

761. John Stackhouse, Finally Feminist, பக். 100.
762. John Stackhouse, Finally Feminist, பக். 100.

செயல்படுவதற்கு முன் நாம் தயங்கும்போது, காத்திருத்தலின் முன்னுரிமையை அங்கீகரிக்கிறோம். நம்முடைய வரம்புக்குட்பட்ட தன்மையையும் பாவத்தன்மையையும் நினைவுகூர்ந்து, முதல் முயற்சி மனிதர்களுக்கு உரியதல்ல என்பதை நமக்கே நினைப்பூட்டிக்கொள்கிறோம். ... செயலின் நடுவில் நாம் நின்று திரும்பச் சொல்கிறோம் ... மரியாதையின் அடையாளமாக – தேவனுக்கும், பூமியை நம்மோடு பகிர்ந்துகொள்ளும் படைப்புகளுக்கும். அது தாழ்மையையும் வெளிப்படுத்துகிறது: நம்முடைய புரிதலுக்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும் அப்பாற்பட்ட மதிப்பீடுகளும் யதார்த்தங்களும் இருக்கின்றன.[763]

நம்முடைய எல்லா முயற்சிகளையும் ஜெபத்தால் நிரப்பவும் வேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது, ஒரு கர்ப்பிணிப் பெண்ணின் பொறுமையைப் போல, நம்முடைய பிரயாசம் இறுதியில் மேம்பட்ட ஒரு சபை என்ற கனியைக் கொடுக்கும் என்று நாம் நம்ப வேண்டும்.

இந்த விஷயத்தின் அடிப்படையில், எப்படியிருந்தாலும் சபையில் தொடர்ந்து இருப்பதா அல்லது வெளியேறுவதா என்று நீங்கள் தீர்மானிக்க வேண்டியிருந்தால், எது சிறந்தது?

தொடர்ந்து இருப்பது சிறந்ததாக இருக்கலாம். இயேசுவை அர்ப்பணிப்போடு பின்பற்றுகிறவர்கள், தங்கள் சபை காரியங்களை அணுகும் விதத்தின் ஏதாவது ஓர் அம்சத்தோடு உடன்படாத ஒவ்வொரு முறையும் சபையை விட்டு வெளியேறச் சுதந்திரம் உள்ளவர்கள் அல்ல. நவீன தனிநபர்வாதக் கலாச்சாரங்களில் வாழும் நம்மில் மிகப் பலர், நம்முடைய சமூகத்தின் ஒற்றுமையின் வேரில் இருக்கும் உடன்படிக்கை என்ற கருத்தை இழந்துவிட்டோம். நம்முடைய நண்பர்களை நாம் தெரிந்துகொள்ள முடியலாம்; ஆனால் நம்முடைய குடும்பத்தை நாம் தெரிந்துகொள்வதில்லை. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், இந்தச் சபைக் குடும்பத்தை – அதன் எல்லாக் குறைகளோடும் – தேவன் நமக்காகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார் என்றே நாம் கருத வேண்டும்.

மேலும், தங்கள் சபையின் கோட்பாட்டுக்கு ஒரு சிறந்த நாள் வர வேண்டும் என்று நம்பிய ஒவ்வொருவரும் வெறுமனே வெளியேறிவிட்டால், அந்தச் சபை ஒருநாள் சிந்தனையோடு தன் கோட்பாட்டை மாற்றிக்கொள்ளும் என்பதற்கு என்ன நம்பிக்கை

763. Glenn Tinder, The Political Meaning of Christianity, பக். 164. மேற்கோள்: Stackhouse, பக். 97.

இருக்கும்? இதற்கிடையில், ஜெபத்தோடு மாற்றத்துக்காகக் காத்திருக்கும்போது, இயேசுவின் தாழ்மையையும் நீடிய பொறுமையையும் நம்மால் முடிந்தவரை பின்பற்றி, நம்முடைய சபையில் கொண்டாடக்கூடிய எல்லாவற்றையும் கொண்டாடும் ஒழுக்கத்தைக் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

எத்தனையோ திருமணங்களில், பரிசுத்தமாக்கப்படுதலின் செயல்முறை ஒரு வாழ்க்கைத் துணையை, தன் துணையிடம் உண்மையில் பிடிக்காத ஏதோ ஒன்று இருக்கும் ஒரு நிலைக்கு அடிக்கடி கொண்டுவருகிறது; ஆனாலும் அவர் அந்தத் திருமணத்தில் நிலைத்திருக்கக் கிருபையையும் இரக்கத்தையும் கண்டடைந்து, அதில் உண்மையான அர்த்தத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் காண்கிறார். அதே கொள்கை நம்முடைய சபைக்கும் பொருந்தக்கூடும்.

ஆயினும், சிலருக்கு, ஆண்-பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டை ஆதரிக்காத ஒரு சபையில் தொடர்ந்து இருப்பது தாங்க முடியாததாகவோ ஞானமற்றதாகவோ இருக்கலாம். பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்கள் தங்கள் சபையில் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமா அல்லது வெளியேற வேண்டுமா என்று என்னிடம் கேட்டபோது, நான் அவர்களிடம் இரண்டு கேள்விகளைக் கேட்கிறேன். முதலாவது: “நீங்கள் வாழும் பகுதியில், நீங்கள் செல்வதாகக் கற்பனை செய்யக்கூடிய பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுச் சபைகள் ஏதாவது இருக்கின்றனவா?” சிறிய நகரங்களில் வாழும் மக்களுக்கு, அப்படி ஒன்றும் இல்லாமலே இருக்கலாம்.

நான் கேட்கும் மற்றக் கேள்வி: “ஒரு சபையில் உங்களுக்கு மிகவும் முக்கியமான பத்து விஷயங்களை, மிக உயர்ந்ததிலிருந்து மிகத் தாழ்ந்தது வரை ஒரு பட்டியலாக்கினால், ஆண்-பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டை எங்கே வைப்பீர்கள்: முதல் ஐந்தில், அல்லது கடைசி ஐந்தில்?” என் அனுபவ விதி – இதை ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலாக எடுத்துக்கொள்ளவே கூடாது – இதுதான்: இந்த மதிப்பீடு உங்கள் முதல் ஐந்தில் இருந்தால், அந்தச் சபையில் தொடர்ந்து இருப்பது உங்களால் நீடிக்க முடியாததாக இருக்கலாம். ஆனால் அது கடைசி ஐந்தில் இருந்தால், எந்தச் சபைக்குச் செல்வது என்பதைத் தீர்மானிக்கும் காரணியாக இருக்கும் அளவுக்கு அது ஒருவேளை முக்கியமானதல்ல.

நம்மால் தொடர்ந்து இருக்க முடியாமலும், நம்முடைய பகுதியில் சேர்வதற்கு ஏற்ற சபைகள் இல்லாமலும் இருந்தால், இன்னொரு

வாய்ப்பு ஒரு புதிய சபையைத் தொடங்குவதாக இருக்கலாம் – நிச்சயமாக, தேவன் அப்படி வழிநடத்தினால் மட்டுமே. சில வேளைகளில், நிரப்புக் கோட்பாட்டு நூலால் முழுவதும் தைக்கப்பட்ட ஒரு பழைய துருத்தியின்மேல் அழுத்தம் கொடுப்பதைவிட, புதிய திராட்சரசத்தைப் புதிய துருத்தியில் வார்ப்பது சிறந்ததாக இருக்கலாம்.

பின்னுரை: இயேசு பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார்

இயேசுவே பூரணமான இறையியல். அவர் தேவனுடைய சுய வெளிப்பாடு. தேவன் பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார் என்று அறிய விரும்பினால், இயேசு பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார் என்று கண்டறிய சுவிசேஷங்களை வாசிப்பதற்கு அப்பால் நாம் போக வேண்டியதில்லை.

லூக்கா 13-இல், இயேசு ஓய்வுநாளில் ஒரு ஜெப ஆலயத்தில் போதித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, பதினெட்டு ஆண்டுகளாகச் சாத்தானால் முடமாக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணைச் சந்திக்கிறார். நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது: “அவள் எவ்வளவும் நிமிரக்கூடாத கூனியாயிருந்தாள். இயேசு அவளைக் கண்டு ...”

இப்போது மெதுவாக ...

இயேசு ...

கண்டார் ...

அவளை.

லூக்கா சுவிசேஷத்தில் இதற்கு முன்பு, தாம் ஒரு பெண்ணிடம் காண்பதை ஒரு மனிதனும் அவளிடம் காணும்படி உதவ இயேசு முயல்வதைக் காண்கிறோம்: “[இயேசு] அந்த ஸ்திரீயினிடமாய்த் திரும்பி, [அந்த மனுஷனை] நோக்கி: ‘இந்த ஸ்திரீயைப் பார்க்கிறாயா?’ என்றார்.”[764] அவருடைய கேள்வி இன்றும் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் எதிரொலிக்கிறது.

கூனியான அந்தப் பெண்ணை இயேசு கண்ட விதம், ஆதியாகமத்தில் தேவன் ஆகாரைக் கண்டதை நினைவுக்குக் கொண்டுவருகிறது. தேவன்

764. லூக்கா 7:44

ஆகாருக்குச் செய்ததுபோல, இயேசு இங்கே செய்கிறார். அவர் அவளை வெறுமனே காண்பதில்லை. அவளை விடுவிக்கிறார். அவளுடைய மேன்மையை வெளிக்கொண்டுவருகிறார். அடுத்து, "அவளைத் தம்மிடத்தில் அழைத்து: 'ஸ்திரீயே, உன் பலவீனத்தினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டாய்' என்று சொன்னார்."[765] அவர் அவளைத் தொடுகிறார்; அவள் உடனே நிமிர்ந்து, இதுவரை இருந்ததைவிட உயரமாக நின்று, தேவனைத் துதிக்கிறாள்!

அங்கே கூடியிருந்த மக்கள் அவளோடுகூடச் சேர்ந்து மகிழ்வதை உங்களால் காண முடிகிறதா?

அவ்வளவு சீக்கிரம் வேண்டாம்: ஓய்வுநாளில் இயேசு அவளைச் சுகமாக்கியதைக் குறித்து ஜெப ஆலயத் தலைவன் கோபமடைகிறான். இது இயேசுவுக்குக் கடுங்கோபத்தை உண்டாக்குகிறது; அந்த மனிதன் இந்தப் பெண்ணைவிடத் தன் மிருகஜீவன்களைப் பற்றியே அதிகம் அக்கறை கொள்கிறான் என்று அவர் அவனைக் குற்றம் சாட்டுகிறார்.

அங்கே நில்லுங்கள்.

இதோ ஒரு பெண் – ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகளாக, உருக்குலைந்து, வேதனையில் கூனிக் குறுகியவளாக, இந்த விசுவாச சமூகத்துக்கு வந்துகொண்டிருந்தவள். தன் சமூகத்திலுள்ள மக்களைத் தேவன் பார்ப்பதுபோலப் பார்ப்பதே வேலையாக உள்ள அந்த ஆவிக்குரிய தலைவன், அவளுடைய பரிதாபமான நிலையைக் குறித்துக் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

அவள் நிமிர்ந்து நிற்கும்போதுதான் அவன் இடறலடைகிறான்.

பின்பு, இதற்கு முன் ஒருபோதும் கொடுக்கப்படாத ஒரு பட்டத்தை இயேசு இந்தப் பெண்ணுக்கு அருளும்போது, கூடியிருந்தவர்கள் நடுவே மேலும் அதிர்ச்சி அலைகளை எழுப்புகிறார்: "இந்த ஸ்திரீ ஆபிரகாமின் குமாரத்தி." சாரா பெஸ்ஸி (Sarah Bessey) இந்தத் தருணத்தைப் பற்றி இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்: "மக்கள் 'ஆபிரகாமின் குமாரர்' என்பதைப் பற்றி மட்டுமே கேள்விப்பட்டிருந்தார்கள் – குமாரத்திகளைப் பற்றி ஒருபோதும் இல்லை. ஆனால் 'ஆபிரகாமின் குமாரத்தி' என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகள் ஒலித்தபோது, அவர் அவளுக்குக் குமாரர்களோடு – குறிப்பாக, இவை எல்லாவற்றின்மேலும் தங்களுக்கே உரிமையும் தனியுரிமையும் உண்டு என்ற உணர்வோடு

765. லூக்கா 13:11-13

உறுமிக்கொண்டிருந்தவர்களோடு – சேர்ந்து நிற்க ஓர் இடத்தைக் கொடுத்தார்."[766]

தேவனுடைய உலகத்தில் அவளுடைய இடத்தை மீட்டுக்கொடுப்பது அவளுடைய புதிய பெயர் மட்டுமல்ல. புதுப்பிக்கப்பட்ட அவளுடைய உயரமும்கூட. அடையாளச் செயல்களில் இயேசு தலைசிறந்தவர். அவளுடைய அவமானத்தையும், மனவேதனையையும், உடல் வலியையும் நினைத்துப் பாருங்கள். ஆணாதிக்க உலகில், எல்லாப் பெண்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் கூனிப்போயிருக்கிறார்கள்; தாங்கள் சில வேளைகளில் ஆண்களைவிடக் குறைந்தவர்கள், அல்லது ஆண்களுக்குக் கீழானவர்கள் என்ற தவறான எண்ணத்தின் கீழ்ப் பாடுபடுகிறார்கள். தாங்கள் உண்மையாகவே ஆண்களுக்குச் சமமானவர்கள் என்று அவர்கள் தங்களைக் கண்டாலும், தங்கள் முழு வரங்களிலும் பங்களிப்பிலும் நிமிர்ந்து விரிந்து வளரும் சுதந்திரத்தை அவர்கள் மிக அடிக்கடி உணர்வதில்லை.

மூன்றாம் தலைமுறைப் போதகரான நார்வே நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர், எண்பது வயதான தன் தாத்தாவோடு நடந்த உரையாடலைப் பற்றிச் சமீபத்தில் என்னிடம் சொன்னார். "எனக்கு ஒரே ஒரு வருத்தம்தான் இருக்கிறது; திரும்பிப் போய் அதை மாற்ற முடிந்தால் நான் எதையும் கொடுப்பேன்," என்று கண்ணீரோடு, மரணத்தருவாயில் இருந்த அந்த மனிதர் சொன்னார். "என் மனைவி தன் வரங்களில் ஒருபோதும் முழுமையாக விடுவிக்கப்படவில்லை. அதை நான் மாற்றியிருக்க முடியும். அவளை நிழலில் வைத்திருந்த சபைக் கலாச்சாரத்தை நான் எதிர்த்து நின்றிருக்க முடியும்."

சிருஷ்டிப்பும் மீட்பும், ஆண்களுக்கு மட்டுமே ஆளுகை கொடுத்துப் பெண்களை வீட்டுக்குள் அடக்கிவைக்கும் ஆணாதிக்கவாதிகளின் சூழ்ச்சிகளை எதிர்த்து நிற்க நம்மை எழுப்ப வேண்டும். ஆதியாகமம் 1-இன்படி, பீட்டர்களும், சூசன்களும், எட்மண்டுகளும், லூசிகளும் பக்கம் பக்கமாக ஆளுகை செய்ய வேண்டும். மீட்கப்பட்ட பெண்கள், உயிர்த்தெழுந்த யூதா கோத்திரத்துச் சிங்கத்தின் அதே சுபாவத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இயேசுவை ஒரு வீட்டுச் செல்லப்பிராணியாகப் பழக்கிவிடும் அபாயத்தைக் குறித்து நம்மில் பலர் எச்சரிக்கையாக இருந்தாலும், சிங்கத்தின் இரத்தம் ஓடும் அவருடைய ராஜரீகச் சகோதரிகளையோ நாம் அடக்கிவைக்கிறோம்.

766. Sarah Bessey, Jesus Feminist, அதி. 1.

இத்தனை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு ஆபிரகாமின் இந்தக் குமாரத்திக்கு இயேசு செய்ததுபோல, இன்றும் அவர் செய்கிறார்: பெண்கள் கூனிப்போயிருப்பதையே விரும்புகிறவர்களை எதிர்கொள்கிறார்; நெரிந்த நாணல்களுக்குச் சுகமளிக்கும் களிம்பைக் கொண்டுவருகிறார்; கூனிக் குறுகிய இளஞ்செடிகளை நீதியின் உயர்ந்த விருட்சங்களாக மாற்றுகிறார். இந்தப் பரிசுத்தப் பணியில் அவரோடு இணைவது நம்முடைய சிலாக்கியமும் பொறுப்புமாக இருக்கிறது – ஒவ்வொரு பெண்ணையும், ஆண்களோடு பக்கம் பக்கமாக, தேவன் அவர்களுக்காகக் கருதியிருக்கும் எல்லாவற்றுக்குள்ளும் நிமிர்ந்து விரிந்து வளரும்படி அழைப்பது.

பின்னிணைப்பு 1: தேவன் ஆணா?

வேதாகமத்தில் தேவன் பெரும்பாலும் ஆண்மைக்குரிய வழிகளில் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார். இயேசுவே தேவனுடைய மிக உயர்ந்த சுய வெளிப்பாடு என்றால், அவருடைய ஆண் தன்மை இதைப் பற்றிய நம் உணர்வை இன்னும் அதிகமாக அழுத்திக்காட்டுகிறது. பல பெண்ணியவாதிகள் இந்த ஒரே அடிப்படையில் வேதாகமத்தை நிராகரிக்கிறார்கள் – ஓர் ஆண் தேவன் என்பது தெளிவாகவே ஆண்கள் உருவாக்கிய ஆணாதிக்கப் படைப்பு; பெண்கள்மேல் ஆண்களின் மேன்மையையும் அதிகாரத்தையும் ஆதரிக்கும் ஒரு செயற்கைப் படைப்பு என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கிறிஸ்தவ ஆண்கள் வரலாறு முழுவதும், அதிகாரத்தில் நிலைத்திருக்கும் தங்கள் உரிமைக்கான ஒரு வாதமாக இதைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான். ஏனென்றால், வேதாகமம் இந்த முடிவை ஆதரிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது (ஏறக்குறைய மற்ற எல்லா வகையான ஒடுக்குமுறைக்கும் அப்படியே). தேவனுடைய "ஆண் தன்மையைப்" பற்றிய அதன் சித்தரிப்பு உட்பட, வேதாகமத்தைத் தேவனுடைய வார்த்தையாக ஏற்றுக்கொண்டு, அதே நேரத்தில் ஆணாதிக்கத்தை ஓர் இலட்சியமாக வலியுறுத்தாமல் இருக்க ஒரு வழி உண்டா?

நிச்சயமாக உண்டு! ஆனால் வேதாகமத்தை கவனமாக வாசித்தால் மட்டுமே.

ஒவ்வொரு காலத்திலும் உள்ள பெரும்பாலான தீவிர இறையியலாளர்கள், தேவனுக்குப் பாலுறுப்புகளோ மனித ஆண் தன்மையின் வேறு அடையாளங்களோ உண்டு என்ற கருத்தை நிராகரித்திருக்கிறார்கள். ஒரு பொருளில், தேவன் ஆணுமல்ல, பெண்ணுமல்ல; ஆயினும் நமக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்த அவர் தெரிந்துகொள்ளும் விதத்தில், அவர் ஆணும் பெண்ணுமாக இருக்கிறார். இதற்கான சிறந்த சான்று வேதாகமத்தின் முதல் அதிகாரமே: "தேவன் தம்முடைய சாயலாக மனுக்குலத்தைச் சிருஷ்டித்தார், தேவசாயலாகவே அவர்களைச் சிருஷ்டித்தார்; ஆணும்

பெண்ணுமாக அவர்களைச் சிருஷ்டித்தார்.”[767] ஆண் மற்றும் பெண் சேர்ந்தே தேவனுடைய சாராம்சத்தின் ஏதோ ஒன்றைச் சிறப்பாக உருவகித்து வெளிப்படுத்துகிறார்கள் என்பதைக் கவனியுங்கள். ஆண் சாயல்-தாங்கி தேவனைப் போலவே இருக்கிறான், பெண் சாயல்-தாங்கியோ தேவனுக்கு அந்நியமானவள் என்பதுபோல அல்ல. பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் இருவருமே தங்கள் சாராம்சத்தைத் தேவனிடமிருந்து பெறுகிறார்கள்; ஏதோ ஒரு விதத்தில் அவருடைய சாயலோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

தேவனைப் பற்றிய பெண்மைச் சித்திரங்கள்

வேதாகமத்தில் தேவன் பெரும்பாலும் ஆண்மைக்குரிய வழிகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டாலும், அவர் ஆணும் பெண்ணுமாக இருக்கிறார் என்பதைப் பெரும்பாலான சபைத் தலைவர்களும் வேதாகமப் பிரசங்கிகளும் உறுதிப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால், நான் பங்குபெற்ற சபைப் பாரம்பரியங்களில், நாம் அவரை எப்போதும் ஆணாகவும், ஒருபோதும் பெண்ணாக அல்லாமலும் மிக அடிக்கடி முன்வைக்கிறோம் என்பதைக் கவனித்திருக்கிறேன்.

இதற்கிடையில், வேதாகமம் தேவனைப் பற்றிய ஏராளமான பெண்மைச் சித்திரங்களைத் தருகிறது. மார்கோ ஹவுட்ஸ் (Margo Houts), The IVP Women’s Bible Commentary[768] என்ற நூலில், தேவனைப் பற்றிய விவரிப்புகளின் மாதிரிகளைத் தருகிறார்: தேவன் இஸ்ரவேலரைப் பெற்றெடுக்கும் ஒரு தாயாக; தன் பிள்ளைகளுக்குப் பாலூட்டுபவளாக; தான் பாலூட்டும் பிள்ளையை மறவாதவளாக; தன் பிள்ளைகளைத் தேற்றுபவளாக; தன் குழந்தைகளை அழைத்து, போதித்து, ஏந்தி, குணமாக்கி, உணவளிப்பவளாக முன்வைக்கப்படுகிறார்.[769] வேதாகம வரலாற்றின் பல்வேறு இடங்களில், தேவன் இஸ்ரவேலர் அணிவதற்கு உடைகளைத் தைக்கும் ஒரு தையல்காரியாக; ஒரு பிரசவத்தில் உதவும் மருத்துவச்சியாக; “தன் வேலைக்காரி இரக்கத்துக்காக நோக்கியிருக்கும்” அதிகாரமுள்ள ஒரு பெண்ணாக; அப்பத்துக்குள் புளித்தமாவைப் பிசையும் ஒரு பெண்ணாக; தன் வலிமையான

767. ஆதியாகமம் 1:27
768. Margo G. Houts, “Images of God as Female,” The IVP Women’s Bible Commentary நூலில், பக். 356-58. மேற்கோள்: Peppiatt, அதி. 1.
769. எண்ணாகமம் 11:12; உபாகமம் 32:18; ஏசாயா 49:14-15, 66:12-13; ஓசியா 11:1-4

மூச்சுகள் தெய்வீக வல்லமையின் சித்திரமாக இருக்கும் பிரசவ வேதனைப்படும் ஒரு பெண்ணாக இருக்கிறார்.[770] விரைவில் தம்மைச் சிலுவையில் அறையப்போகும் கூட்டங்களை இயேசு நோக்கிப் பார்க்கும்போது, இப்படிக் கதறுகிறார்: "எருசலேமே, எருசலேமே, தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலைசெய்து, உன்னிடத்தில் அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிகிறவளே! கோழி தன் குஞ்சுகளைச் செட்டைகளின் கீழே கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ளும்வண்ணமாக நான் எத்தனைதரமோ உன் பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ள மனதாயிருந்தேன்; உங்களுக்கோ மனதில்லாமற்போயிற்று."[771] இப்படிச் செய்வதன் மூலம், தன் குஞ்சுகளைத் தன் செட்டைகளின் கீழ் அரவணைக்கும் ஒரு பெண் பறவையாகத் தேவனைச் சித்தரிக்கும், மீண்டும் மீண்டும் வரும் ஒரு சித்திரத்தை அவர் தமக்குப் பொருத்துகிறார்;[772] அந்தப் பறவை பெரும்பாலும் ஒரு கழுகு என்று குறிப்பிடப்படுகிறது[773]. இன்னோர் இடத்தில், தேவனுடைய கடுமையான அன்பு வெறிகொண்ட ஒரு பெண் கரடிக்கு ஒப்பிடப்படுகிறது: "குட்டிகளைப் பறிகொடுத்த கரடியைப்போல நான் அவர்களை எதிர்த்து, அவர்களைக் கிழித்துப்போடுவேன்."[774]

தற்போது நான் என் பிள்ளைகளோடு வேதாகமத்தின் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளை வாசித்துவருகிறேன். ஞானத்தை ஒரு பெண்ணாக உருவகப்படுத்தும் – அவள் மூலம் சிருஷ்டி பிறப்பிக்கப்படுகிறது – நீதிமொழிகள் 8-ஐ முதன்முதலில் வாசித்தபோது, அந்த அதிகாரத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் எந்தப் பகுதி மிகவும் பிடித்தது என்று அவர்களிடம் கேட்டேன் – தேவன் ஒரு பெண் என்பது தனக்குப் பிடித்தது என்று என் மகள் மகிழ்ச்சியோடு சொன்னாள். அந்தப் பகுதி உண்மையில் ஞானத்தைத் தேவனும் அல்லாத, சிருஷ்டியும் அல்லாத ஒருவித இடைநிலை உருவமாகப் பேசுகிறது என்று விளக்கி, நான் அவளை மென்மையாகத் திருத்தினேன்.

ஆயினும் இன்னும் ஆழ்ந்து சிந்தித்தபோது, பவுலும், அவருக்குப் பின் ஆதிகாலச் சபைப் பிதாக்களில் (Church Fathers) பலரும் பண்டைய

770. நெகேமியா 9:21; சங்கீதம் 22:9-10; 71:6; ஏசாயா 66:9; சங்கீதம் 123:4; லூக்கா 13:20-21; ஏசாயா 42:14
771. மத்தேயு 23:37
772. சங்கீதம் 17:8; 36:7; 57:1; 91:1,4; ஏசாயா 31:5
773. உபாகமம் 32:11-12; யாத்திராகமம் 19:4; யோபு 39:27-30
774. ஓசியா 13:8

இறையியலாளர்களும், நாம் ஒப்புக்கொள்ள முனைவதைவிட அதிகமானது இந்தப் பகுதியில் நடக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இயேசு "தேவனுடைய ஞானம்" என்றும், "ஞானத்தின் பொக்கிஷங்களெல்லாம்" மறைந்திருக்கிறவர் அவரே என்றும் பவுல் வெளிப்படையாகப் போதிக்கிறார்.[775] ஞானமே மாம்சமாகி வந்தவராகிய கிறிஸ்து, தாமே தேவனாகவும், சிருஷ்டி யாரால் உண்டாக்கப்பட்டதோ அவராகவும் இருக்கிறார். அதுபோலவே, சபைப் பிதாவாகிய இரேனியஸ் (Irenaeus), இந்த மர்மப் பெண்ணைத் தேவனுடைய இருப்பின் ஓர் அம்சமாக விளக்கினார்; அது பரிசுத்த ஆவியானவரையோ, வார்த்தையாகிய இயேசுவையோ குறிக்கிறது என்றார் (யோவான் 1:1-3, எபிரெயர் 1:1-2-இல் இயேசுவைப் பற்றிய குறிப்பு). நாம் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது; ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டின் ஆசிரியர்களும் இரேனியஸும் "அவளை" குமாரனோடும் ஆவியானவரோடும் அடையாளப்படுத்துகிறார்கள் என்ற உண்மை, இங்கே பெண்மைக்குரிய விதத்தில் சித்தரிக்கப்படும் தேவனுடைய மர்மங்களை அழித்துவிட நாம் செய்யும் முயற்சிகளுக்குச் சவால் விடுகிறது.

தேவன் மழலை பேசுகிறார்

சீர்திருத்தக் கால இறையியலாளர் ஜான் கால்வின் (John Calvin), வேதாகமம் தேவனுக்கு "வாய், காதுகள், கண்கள், கைகள், கால்கள்" உண்டு என்று சொல்லும் விதத்தைக் குறித்துப் போராடினார். இவற்றைச் சொல்லர்த்தமாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று அவர் விளக்கினார்: "செவிலித்தாய்கள் குழந்தைகளிடம் செய்வதுபோல, தேவன் நம்மிடம் பேசும்போது 'மழலை பேசுகிறார்'. இப்படிப்பட்ட பேச்சு வடிவங்கள், தேவன் எப்படிப்பட்டவர் என்பதைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவதைவிட, அவரைப் பற்றிய அறிவை நம்முடைய சிறிய திறனுக்கு ஏற்றபடி நம் நிலைக்கு இறக்கிக் கொண்டுவருகின்றன. இதைச் செய்ய, அவர் தம்முடைய உன்னதத்திலிருந்து வெகு கீழே இறங்கி வர வேண்டும்."[776]

775. 1 கொரிந்தியர் 1:30, கொலோசெயர் 2:3
776. John Calvin, Institutes of the Christian Religion, 1.13.1. மேற்கோள்: Peppiatt, அதி. 1.

மனித வழிகளில் தம்மை நம்முடைய மனங்களுக்கு முன்வைக்கத் தேவன் கொண்டிருக்கும் ஆயத்தத்துக்கான இறையியல் சொல் மனித உருவகம் (anthropomorphism) என்பது; அதன் பொருள் மனித வடிவம் எடுத்தல். “accommodate” (நம் நிலைக்கு இறங்கி வருதல்) என்ற சொல்லின் மூலம் கால்வின் சொல்ல வருவது இதுதான்: வரம்புக்குட்பட்ட படைப்புகளாகிய நாம் அவரை இன்னும் அதிகமாகப் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்கும்படி, தேவன் தம்முடைய அளவிட முடியாத உன்னதத்திலிருந்து குனிந்து இறங்கி வந்து “மழலை பேசுகிறார்”. தேவன் நமக்குக் காட்ட வேண்டியது எவ்வளவோ இருக்கிறது; ஆனால் நம்முடைய மொழியையும், சிந்தனை வடிவங்களையும், மனித அனுபவங்களின் வரம்பையும் கொண்டே அவர் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நம் நிலைக்கு இறங்கி வரும் இந்த வெளிப்பாடுகள் மிக அதிகமானதை வெளிப்படுத்தினாலும், எல்லையற்ற, பரிசுத்தமான ஒரு தேவனைப் பற்றி அறிய வேண்டிய எல்லாவற்றையும் அவை பிடித்துவைப்பதில்லை; அவர், வரையறையின்படியே, படைப்புகளின் மனங்களின் எல்லைகளுக்குள் அடைத்துவைக்க முடியாத அளவுக்கு மிகப் பெரியவர். தேவன் ஒரு திராட்சத்தோட்ட உரிமையாளர், அடைக்கலம் தரும் கன்மலை, வீரமிக்க போர்வீரர், ஒரு கணவர், ஒரு தாய், ஒரு தகப்பன், ஒரு குயவர், ஒரு மேய்ப்பர், ஒரு கட்டுபவர், ஒரு ராஜா என்பது உண்மைதான் – இவை ஒவ்வொன்றும் தேவனைப் பற்றி உண்மையான ஏதோ ஒன்றைச் சொல்கின்றன; ஆனால் அவரைப் பற்றி எல்லாவற்றையும் அல்ல. இந்த உருவகங்களை நாம் அளவுக்கு மீறி நீட்டக்கூடாது – மிகச் சிறந்த ஒப்புமைகள்கூடத் தேவனைப் பற்றிய எல்லாவற்றையும் பூரணமாக வெளிப்படுத்துவதில்லை.

அதுபோலவே, தேவன் தம்மை ஓர் ஆணாக வெளிப்படுத்தும்போது, அவர் மழலை பேசுகிறார். ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் கருதப்படும் தெய்வங்களைப் போலல்லாமல், யெகோவா சொல்லர்த்தமாக ஆண் அல்ல. அவருடைய ஆண் தன்மை ஓர் ஒப்புமை. தேவன் பயன்படுத்தும் ஒவ்வொரு ஒப்புமைக்கும் ஒரு வரம்பு உண்டு. உதாரணமாக, தேவனுடைய புயங்களும் கண்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றன; ஆனால் ஆண் தன்மை என்ற ஒப்புமை, இடுப்புக்குக் கீழேயும் அவரைக் கற்பனை செய்யும்படி நம்மை நடத்துவதில்லை. தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார்

என்று இயேசு போதித்தார்.[777] எனவே, அதற்குரிய உறுப்புகளோடுகூடிய ஆண் உடல் அவருக்கு இல்லை. மனித உருவகங்கள், மிகச் சிறந்த நிலையிலும், உண்மையில் விவரிக்க முடியாத ஒரு தேவனின் ஏதோ ஒரு பகுதியை விவரிக்கும் ஒரு முயற்சியாக மட்டுமே இருக்கும். வேதாகமத்தில் மிகவும் பரவலாகக் காணப்படும், தேவனைப் பற்றிய ஆண்மைச் சித்திரங்கள், தேவன் பாலினம் உள்ளவர், உடல் உள்ளவர், பாலியல்தன்மை உள்ளவர் என்று உண்மையில் குறிப்பிடுவதில்லை – சபை உண்மையில் தன் கணவனுக்காகக் காத்திருக்கும் ஒரு கன்னி மணமகள் அல்லாததுபோலவே. ஆயினும், இது ஒரு கேள்விக்கு வழிநடத்துகிறது.

தேவனுடைய ஆண் தன்மை ஏன் இவ்வளவு பரவலாக இருக்கிறது?

தேவன் உண்மையில் ஆண் அல்லவென்றால், வேதாகமத்தில் தம்மைப் பெரும்பாலும் ஓர் ஆணாக வெளிப்படுத்த அவர் ஏன் தெரிந்துகொண்டார்? தேவன் ஏன் தம்மை ஆண்பாலில் (himself) – பெண்பாலில் (herself) அல்ல – நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறார்?

வேதாகமத்தை உருவாக்கும் புத்தகங்கள் ஒவ்வொன்றும் நமக்காக எழுதப்பட்டது; ஆனால் அவசியமாக நம்மை நோக்கி எழுதப்பட்டதல்ல. ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் – மோசே, ஆமோஸ், தாவீது, பேதுரு – ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில், குறிப்பிட்ட மக்களுக்கு எழுதினார்கள். தேவனுடைய வார்த்தை அவர்களுக்கு என்ன சொன்னது என்பதைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்ட பின்புதான், அது நமக்கு என்ன சொல்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அதனால்தான், தேவனுடைய வார்த்தையைப் புரிந்துகொள்ள, நம்முடைய கலாச்சாரத்தின் உணர்வுகளையும் அனுமானங்களையும் ஒதுக்கிவைத்து, அவர்களுடைய கலாச்சாரத்தின் சட்டகத்துக்குள் நுழைய நம்மால் முடிந்ததைச் செய்ய வேண்டும். இது நம்முடைய பதிலின் ஒரு பகுதிக்கு வழிநடத்துகிறது: வேதாகமத்தின் பெரும்பாலான இடங்களில், ஒரு பண்டைய ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரத்தின் நிலைக்கு ஓர் ஆணாக இறங்கி வருவதே சிறந்தது என்று தேவன் கருதினார். இது ஏன் இப்படி இருக்கக்கூடும் என்று

777. யோவான் 4:24

சிந்திக்கும்படி கனடிய இறையியலாளர் ஜான் ஸ்டாக்ஹவுஸ் (John Stackhouse) நமக்குச் சவால் விடுகிறார். அவர் முன்வைப்பது இதுதான்:

வேதாகமத்தில், தம்மைப் பற்றிய இரண்டு முக்கியக் கருத்துகளை மனிதர்களுக்குப் புரியவைக்கத் தேவன் முயல்கிறார். முதலாவது, அவர் எல்லாவற்றுக்கும் மேலானவர், சர்வவல்லவர், சுயமாய் இருக்கிறவர்; எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தவர்[778], தாங்குகிறவர், வரலாற்றின் ஆசிரியர், நீதியை நிலைநாட்டுகிறவர், பூமியின் நியாயாதிபதி, யுகங்களை நிறைவுக்குக் கொண்டுவருகிறவர். பழைய, புதிய ஏற்பாடுகளின் கலாச்சாரங்களிலிருந்த மக்களுக்குத் தேவன் இந்தக் கருத்தை எப்படிச் சிறப்பாகத் தெரிவிப்பார்? ஆண்டவர், ஆட்சியாளர், மன்னர், நியாயாதிபதி, எஜமான் என்ற சித்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் – அந்தக் கலாச்சாரங்களில் பொதுவாக ஆண்கள் வகித்த பதவிகளின் சித்திரங்கள்.

தேவன் நமக்குப் புரியவைக்க முயன்ற இரண்டாவது, இதை நிறைவுசெய்யும் கருத்து: மனிதர்களைப் பற்றியும் மற்ற எல்லாச் சிருஷ்டியைப் பற்றியும் அவர் ஆழமாக அக்கறை கொள்கிறார். தேவன் நம்மை உண்டாக்கினார், நம்மைப் பராமரிக்கிறார், நம்மைச் சிட்சிக்கிறார், தம்மோடு புதுப்பிக்கப்பட்ட ஐக்கியத்துக்குள் நம்மை இழுத்துக்கொள்கிறார். குறிப்பாக, தேவன் ஒரு மக்களைத் தெரிந்துகொண்டு நேசிக்கிறார், அவர்களோடு பராமரிப்பின் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துகிறார், உண்மையுள்ள, பரஸ்பர அர்ப்பணிப்பின் நித்தியப் பிணைப்பை அவர்களோடு உருவாக்க முயல்கிறார். பழைய, புதிய ஏற்பாடுகளின் கலாச்சாரங்களிலிருந்த மக்களுக்கு இதை எப்படிப் புரியவைப்பது? நேசிப்பவர் என்ற சித்திரத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் – ஆம், பெற்றோரின் சித்திரம், ஆனால் அதைவிட அதிகமாகப் பெண் கேட்பவரின், வாழ்க்கைத் துணையின் சித்திரம். ஆண்டவர், நேசிப்பவர் என்ற கருத்துகளை இணைக்க, நிச்சயமாகப் பெரும்பாலும் ஆண்மைச் சித்திரங்கள்

778. ஆண் சிருஷ்டிகர் என்ற தேவனைப் பற்றிய கருத்தைச் சற்று விரிவாக்க அனுமதியுங்கள். தேவன் பொய்த் தெய்வங்களிலிருந்து வேறுபட்டவர் என்பதையும், தம்முடைய சிருஷ்டியில் ஈடுபட்டிருந்தும் அதிலிருந்து வேறுபட்டவர் என்பதையும் பழைய ஏற்பாடு வலியுறுத்துவதால், ஓர் ஆண் சிருஷ்டிகராக நம் நிலைக்கு இறங்கி வரும் தேவனுடைய வெளிப்பாடு, தேவன் ஒரு பெண் சிருஷ்டிகராக இருந்திருந்தால் இருப்பதைவிடச் சிறப்பாகக் கருத்தைத் தெரிவிக்கிறது. உதாரணமாக, இனப்பெருக்கத்தில் தாய்மார் தங்களுக்குள்ளிருந்தே உயிரை உருவாக்குகிறார்கள்; எனவே இந்த உருவகம், சிருஷ்டிகருக்கும் சிருஷ்டிக்கும் இடையிலான அடிப்படைப் பிரிவை இழக்கச் செய்துவிடும்.

தேவைப்படும். பெண் கேட்பதில் ஆண்கள் முன்முயற்சி எடுத்து, (வழக்கமாக அவளுடைய பெற்றோரின் சம்மதத்தோடு) மணமகளின் மனதைக் கவர்ந்து அவளை வெல்ல வேண்டியிருந்த கலாச்சாரங்களில், பெண் கேட்கும் ஓர் ஆணின் சித்திரமே மிக இயல்பாகப் பொருந்தியது. கணவர்களும் தகப்பன்மாரும் தங்கள் வீடுகளை ஆண்டு, அவற்றுக்குப் பொருளாதார ரீதியில் வழங்கி, அவற்றைப் பாதுகாத்த கலாச்சாரங்களில், ஆண்மைச் சித்திரமே மிக இயல்பாகப் பொருந்தியது.

“மழலை பேசும்போது” ஒருவர் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படலாம். நம் நிலைக்கு இறங்கி வருதல் என்பது தேவன் எடுக்கும் ஒரு துணிகர அபாயம். தம்முடைய சுய வெளிப்பாட்டை நம்முடைய சிந்தனை வடிவங்களுக்கும் கலாச்சாரப் புரிதல்களுக்கும் ஏற்றபடி அவர் இறக்கிக் கொண்டுவருவது, அவற்றை அவர் முழுமையாக அங்கீகரிக்கிறார் என்று பொருளாகாது. உதாரணமாக, தேவன் தம்மை ஒரு ராஜாவாக வெளிப்படுத்துகிறார் என்பது, முடியாட்சி மக்களாட்சியைவிட மேலானது என்று பொருளாகாது. நாம் இருக்கும் இடத்தில் நம்மைச் சந்திக்கத் தேவன் எவ்வளவு தூரம் போவார் என்பதையே அது காட்டுகிறது.

பிதாவும் குமாரனுமாக – மீண்டும் ஆண்மைச் சித்திரங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன – தேவன் தம்மை வெளிப்படுத்துவதைப் பற்றியும் இதையே சொல்லலாம். இந்தப் பிதா–குமாரன் உறவு, வல்லமையும் செழுமையும் மிக்க ஓர் உருவகம்: யெகோவாவை வெளிப்படுத்துவதில் இயேசு எவ்வளவு திறம்படச் செயல்படுகிறார் என்பதற்கும்; இஸ்ரவேலையும், வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட தாவீதின் வம்ச ராஜாவையும் பழைய ஏற்பாடு “தேவனுடைய குமாரன்” என்று சித்தரிக்கும் விதத்துக்கும்; குமாரனும் பிதாவும் பகிர்ந்துகொள்ளும் நெருங்கிய உறவுக்கும் (இயேசுவின் சுவீகாரச் சகோதரர்களும் சகோதரிகளுமாகிய நாம் பிதாவின் பராமரிப்புக்குள் வரவேற்கப்படும் விதத்துக்கும்) அது ஓர் உருவகம். ஆனால் இதுவும் ஓர் ஒப்புமையே. இந்த உருவகத்தின் ஒவ்வொரு பரிமாணமும் உண்மையல்ல – பிதா, பாலியல் உறவால் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஒரு குமாரனுக்குச் சொல்லர்த்தமான தகப்பன் அல்ல.

“நீ ஒரு குமாரனைப் பெறுவாய்”[779]

இவை கன்னிகையாகிய மரியாளுக்குக் காபிரியேல் சொன்ன வார்த்தைகள். ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் கழித்து, அந்த வார்த்தைகளின் நிறைவேறுதல் – இயேசு ஒரு மகளாக அல்ல, ஒரு மகனாக இருப்பது – தேவன் ஆணாதிக்கத்தை அங்கீகரிக்கிறார் என்ற முடிவுக்கு வழிநடத்தக்கூடும். என்றென்றைக்கும், நமக்கு இருக்கும் ஒரே இரட்சகரும் கர்த்தரும் ஓர் ஆண்.

தேவனுடைய மிகப் பெரிய வெளிப்பாட்டுச் செயலை விவரிக்க அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் முயலும்போது, “அந்த வார்த்தை மாம்சமானார்” என்கிறார்.[780] மனித இனத்துக்குத் தேவன் அளித்த முதன்மையான கொடை ஒரு நபர். பூமியில் அந்த 33 ஆண்டுகள், நாசரேத்திலிருந்து வந்த ஒரு யூதராக, உடலோடு நம்மோடு இருந்த இயேசுவின் பிரசன்னம், தேவன் தம்மை வெளிப்படுத்திய மற்ற எல்லா வழிகளையும் விஞ்சியது; ஏனென்றால் இயேசுவே தேவனுடைய நேரடியான, இடைநிலை இல்லாத தொடர்பு. இது சொல்லர்த்தமான மனித உருவகம் – தேவன் உண்மையில் கண்களையும், கைகளையும், வாயையும், ஓர் ஆண் உடலையும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

அப்படியானால் இயேசு ஏன் ஆணாக இருந்தார்?[781]

ஒருவேளை, ஓர் ஆணாதிக்க உலகில், சபையின் கர்த்தரும் கணவருமாக இருக்கும் அவருடைய அடையாளத்தையும், வழங்கிப் பாதுகாக்கும் அவருடைய திறனையும் அது சிறப்பாகப் பிரதிபலித்ததால் இருக்கலாம். மேசியாவை ஒரு புதிய மனுக்குலத்தின் (புதிய ஆதாம்), ஒரு புதிய யாத்திரையின் (புதிய மோசே), ஒரு புதிய ராஜ்யத்தின் (புதிய தாவீது) தலைவராக வெளிப்படுத்தும் பழைய ஏற்பாட்டுக் கருப்பொருள்களையும் இயேசுவின் ஆண் தன்மை உச்சத்துக்குக் கொண்டுவருகிறது. நம்முடைய ஊழியக்காரராக இருக்க அவர் தெரிந்துகொண்டதன் தாக்கத்தை அவருடைய ஆண் தன்மை இன்னும் வலுப்படுத்துகிறது.

779. லூக்கா 1:31-இல் கன்னிகையாகிய மரியாளுக்குக் காபிரியேல் சொன்ன வார்த்தைகள்
780. யோவான் 1:14
781. இதைத் தொடர்ந்து வரும் இந்தக் கேள்விக்கான பதிலுக்கு எனக்கு உதவிய “Rediscovering Scripture’s Vision of Women” என்ற நூலின் முதல் அதிகாரத்துக்காக லூசி பெப்பியாட்டுக்கு நன்றி.

தேவனுடைய குமாரன் நுழைந்த மானம்–அவமானக் கலாச்சாரத்தில், பெண்கள் ஏற்கெனவே ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். ஓர் ஆண் இரட்சகரால் அதன் உள்ளார்ந்த அதிகாரக் கட்டமைப்புகளைச் சிறப்பாக முறியடிக்க முடிந்தது: அவர் தம்முடைய அதிகாரத்தை ஒதுக்கிவைத்து, நம் அனைவரையும் இரட்சிக்கவும் நமக்கு ஊழியம் செய்யவும் தம்முடைய வல்லமைகளைக் கீழே வைக்கும் ஓர் ஊழியக்காரரின் பங்கைத் தாமாகவே மனமுவந்து ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் இரட்சிக்கிறார்.

இந்த வேதாகமக் கருப்பொருள்களுக்கும் சூழல்சார்ந்த யதார்த்தங்களுக்கும் அப்பால், இயேசுவின் ஆண் தன்மையின் பொருளை நாம் மிகைப்படுத்தக்கூடாது. மறுபுறம், அவரை ஆண்-பெண் இருபாலும் கலந்த ஓர் உயிராகவும் நடத்தக்கூடாது. ஆயினும், தேவனுடைய குமாரன் நம்மில் ஒருவரானபோது, அவர் ஏற்றுக்கொண்டது ஆண் தன்மையை என்பதைவிட மனித சுபாவத்தையே. இறையியல்ரீதியாக, இயேசு ஏற்றுக்கொண்டது ஆணின் பாலியல் தன்மையை என்பதைவிட, ஆணானாலும் பெண்ணானாலும், முழுமையான மனித சுபாவத்தையே என்று சபை எப்போதும் வலியுறுத்திவந்திருக்கிறது. இதனால்தான், சிலுவையில் அறையப்பட்டு உயிர்த்தெழுந்த தம்முடைய பூமிக்குரிய சரீரத்தில் அவர் ஆண்களையும் பெண்களையும் இரட்சிக்க முடிகிறது. இதனால்தான் ஆண்களும் பெண்களும் அவருடைய ஆவிக்குரிய சரீரமாகிய சபையின் பகுதியாக இருக்க முடிகிறது.

தேவனுடைய குமாரனின் பொருளை அவருடைய உடல்தன்மைக்கும் பூமிக்குரிய வாழ்க்கைக்கும் மட்டுப்படுத்துவது தவறு. சுவிசேஷங்களை மேலோட்டமாக ஒருமுறை வாசித்துவிடலாம்; ஆனாலும் அவரைப் பற்றி எவ்வளவோ நாம் தவறவிடக்கூடும். தேவனைப் பற்றி நாம் அறிந்திருக்கும் மிக முக்கியமான விஷயம் இயேசுவாக இருக்கலாம்; ஆனால் தேவனுடைய குமாரனை நாம் உண்மையில் எவ்வளவு அறிந்திருக்கிறோம்? அவரோடு நடந்து பேசிய சீஷர்கள்கூட, தங்களுக்கு முன்னால் இருந்த அந்த நபரின் மேற்பரப்பை மட்டுமே தாங்கள் தொட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை உணர்ந்தார்கள். மறுரூபமாகுதலை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்: அவர்கள் கண்களுக்கு முன்பாக இயேசு மறுரூபமாகும் முன்பு, அற்புதங்கள் செய்யும், யூதேயாவைச் சேர்ந்த ஒரு யூதராக அவர்கள் அவரை அறிந்திருக்கலாம்.

ஆனால் அதன் பின்பு, “அவருடைய மகத்துவத்தைக் கண்ணாரக் கண்டவர்களாயிருந்தோம்” என்றும், “தேவனை ஒருவனும் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை; தாமே தேவனாயிருந்து, பிதாவோடு மிக நெருங்கிய உறவில் இருக்கிற ஒரேபேறான குமாரனே அவரை வெளிப்படுத்தினார்” என்றும் அவர்கள் சொல்வார்கள்.[782] லூசி பெப்பியாட் (Lucy Peppiatt) சீஷர்களின் அனுபவத்தையும் நமக்கு அதன் பொருளையும் குறித்துச் சிந்திக்கிறார்: “கண்ணுக்குத் தெரிவதைவிட இயேசுவில் அதிகம் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ... எனவே, மாம்சத்தில் வரும் வார்த்தை மாம்சத்துக்குள் மட்டுப்படுத்தப்படாத விதத்தில் இயேசுவைச் சித்தரிப்பதில் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். ... சுருக்கமாக, இப்பொழுது நாம் குறைந்த அளவே அறிகிறோம், கண்ணாடியிலே நிழலாட்டமாய்ப் பார்க்கிறோம் என்பதை இப்போதைக்கு அறிந்திருக்கிறோம்.”[783] பூமியிலிருந்த இயேசுவே தேவனுடைய முதன்மையான சுய வெளிப்பாடு என்பது உண்மைதான்; ஆனால் இயேசுவின் பூமிக்குரிய சரீரமே தேவனுடைய ஒரே சுய வெளிப்பாடு என்பது நிச்சயமாக உண்மையல்ல. இயேசுவின் ஆண் தன்மையைவிடத் தேவனுடைய குமாரனில் எவ்வளவோ அதிகம் இருக்கிறது; சபையில் பெண்களின் தலைமைத்துவத்துக்கு எதிரான ஒரு பொதுவான ஆட்சேபணையைக் கவனமாகச் சிந்திக்க இந்த உண்மை நமக்கு உதவுகிறது.

ஓர் ஆண் தலைவர், ஆணாகிய கிறிஸ்துவைச் சிறப்பாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறாரா?

சில புராட்டஸ்டன்ட் சபைகளும் பெரும்பாலான கத்தோலிக்கச் சபைகளும், மூத்த சபைத் தலைமைத்துவத்திலிருந்தோ குருத்துவத்திலிருந்தோ பெண்களை விலக்கிவைக்க இந்த வாதத்தை முன்வைக்கின்றன: “ஓர் ஆண், தன் ஆண் தன்மையின் காரணமாகவே, சபைக்கு இயேசுவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறான்.”

கத்தோலிக்கர்கள் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்குக் காரணம், அவர்களுடைய பாரம்பரியத்தில் குரு தேவனுக்கும் சபைக்கும் இடையே

782. 2 பேதுரு 1:16, யோவான் 1:18
783. Lucy Peppiatt, Rediscovering Scripture’s Vision for Women, அதி. 1.

ஓர் இடைநிலைப் பங்கை வகிக்கிறார் என்பதே. குறிப்பாக, நற்கருணையை (திருவிருந்தை) தலைமை தாங்கி நடத்தும்போது, குரு கிறிஸ்துவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்.[784]

போதகர்/குரு இயேசுவைச் சிறப்பான விதத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார் என்ற இந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டாலும் (அதற்கு வேதாகம அடிப்படை இல்லாததால் நான் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை), இந்த வாதம் நிற்காது. இயேசுவின் ஆண் தன்மை ஏன் சபைத் தலைவரில் சித்தரிக்கப்பட வேண்டும்; அவருடைய யூதத் தன்மையும் (இதனால் புறஜாதியாரை விலக்கிவைத்து), அவருடைய உடல் ஊனமற்ற தன்மையும் (இதனால் மாற்றுத்திறனாளிகளை விலக்கிவைத்து), அவருடைய திருமணமாகாத நிலையும் (இதனால் திருமணமானவர்களை விலக்கிவைத்து) ஏன் சித்தரிக்கப்பட வேண்டியதில்லை? (இடையில் ஒன்று: இந்தப் பட்டியலின் கடைசி அம்சம், கத்தோலிக்க மதத்தில் குருக்களின் பிரமச்சரியத்துக்கு ஒரு முக்கிய வாதமாக இருக்கிறது.[785]) கத்தோலிக்க மதம் தன் கோட்பாடுகளை வேதாகமத்திலிருந்து மட்டுமல்ல, சபைப் பிதாக்களிடமிருந்தும் பெறுகிறது என்றாலும், இந்தக் கருத்து சபைப் பிதாக்களின் எழுத்துகளில்கூட எங்கும் இல்லை.[786]

மிக முக்கியமாக, ஓர் ஆண் தலைவர் ஆணாகிய கிறிஸ்துவைச் சிறப்பாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார் என்ற கூற்று, குரு/சபைத் தலைவர் கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதி என்பதற்கும், கிறிஸ்துவின் பிரதிமை – அதாவது உடல்ரீதியான சாயல் – என்பதற்கும் இடையே வேறுபடுத்திக் காட்டத் தவறுகிறது. தலைவரோ பிரசங்கியோ உடலளவில் இயேசுவைப் போலத் தோன்ற வேண்டும் என்று சொல்ல வேதாகம ஆதாரம் இல்லை – ஆனால் எந்த நபரும் இயேசுவின் சார்பில் பேசுபவராக அவருடைய

784. இந்தக் கோட்பாடு “in persona Christi” (“கிறிஸ்துவின் நபரில்”) என்று அழைக்கப்படுகிறது.
785. இந்த வாதத்துக்கான பெருமை “Finally Feminist” என்ற நூலில் ஜான் ஸ்டாக்ஹவுஸுக்கு உரியது.
786. “திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட ஊழியம் பற்றிய in persona Christi இறையியலின் ஆரம்பகால உதாரணமாக, (சிப்ரியனில் – Cyprian) ஒரு பகுதி சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது; ஆனால் இது ஏறக்குறைய நிச்சயமாகத் தவறான வாசிப்பு.” இந்தக் கோட்பாடு “தேவனுடைய எழுதப்பட்ட வார்த்தையின்மேல் அமைந்து, ஆரம்பம் முதல் சபையின் பாரம்பரியத்தில் தொடர்ந்து காக்கப்பட்டுப் பின்பற்றப்பட்டுவருகிறது” என்று “Responsum Ad Propositum Dubiu”-இல் கர்தினால் ராட்சிங்கர் (Cardinal Ratzinger) கூறுவதற்குச் சரிபார்க்கக்கூடிய ஆதாரம் இல்லை. இந்தப் போதனை முதன்முதலில் மத்திய காலத்தில் தாமஸ் அக்வினாஸால் (Thomas Aquinas) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. (William Witt, Icons of Christ, அதி. 10.)

பிரதிநிதியாக இருக்கலாம் என்று சொல்ல ஏராளமான வேதாகமச் சான்றுகள் உண்டு.[787]

787. உதாரணமாக, 1 பேதுரு 4:11-ஐக் காண்க; அது “anyone” (எவரும்) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறது – இது பாலினம் சாராத, எல்லாரையும் உள்ளடக்கும் சொல்.

பின்னிணைப்பு 2: வீழ்ச்சிக்கு முன் ஆதாமும் ஏவாளும் (தொடர்ச்சி)

வேதாகமத்தின் ஒரு கதைப்பகுதி ஒன்றைப் போதிக்கிறது என்று ஒரு வாசகர் முன்கூட்டியே முடிவுசெய்துவிட்டால் – அது உண்மையில் அதைப் போதிக்காவிட்டாலும் – அந்தப் பகுதியின் தெளிவான போதனைக்கு அப்பால் செல்லும் எல்லா விதமான ஊகங்களையும் கற்பனை செய்து, அந்த முன்முடிவை ஆதரிக்க முடியும். அதிகாரம் 4-இல், நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் ஆதியாகமம் 2-3-க்குள் வாசித்துப் புகுத்தும் ஐந்து பிரபலமான ஊகங்களை நான் விளக்கி, விமர்சித்தேன். இந்தப் பின்னிணைப்பில், இன்னும் சில பொதுவான வாதங்களுக்குப் பதிலளிப்பேன்.

"தேவன் 'MAN'-ஐ (மனுஷனை) தம்முடைய சாயலாகப் படைத்தார்"

சில நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள், மனித இனம் (ஆதியாகமம் 1:27-இல்) "man" (மனுஷன்) என்று அழைக்கப்படுவதால், தலைமை தாங்குவதற்குத் தேவன் பெண்களை அல்ல, ஆண்களையே விரும்புகிறார் என்பது நிச்சயம் என்று வாதிடுகிறார்கள். ரே ஆர்ட்லண்ட் (Ray Ortlund) இப்படி வாதிடுகிறார்: "தேவன் மனித இனத்துக்கு 'man' (மனுஷன்) என்று பெயரிட்டது, ஆணின் தலைமைத்துவத்தை மெல்லிய குரலில் சொல்லுகிறது." ஆனால் இந்த வாதம் தன் ஆதார வசனத்தை அதன் சூழலில் வாசிப்பதில்லை. முதலாவது, அது இலக்கியச் சூழலைத் தவறவிடுகிறது. "தேவன் தம்முடைய சாயலாக man-ஐ (மனுஷனை, அல்லது mankind – மனுக்குலத்தை) சிருஷ்டித்தார்" என்று ஆதியாகமம் 1:27 சொல்லுகிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் "man" என்பதில் ஆணும் பெண்ணும் அடங்குவார்கள் என்று அதே வசனம் தெளிவுபடுத்துகிறது.[788]

இரண்டாவது, அது ஆண்மையச் (ஆணை மையமாகக் கொண்ட) சூழலைத் தவறவிடுகிறது. தேவனுடைய வார்த்தை, ஒரு வழக்கமான

788. "man" (அல்லது "mankind") என்ற பெயர் இரு பாலினத்தையும் குறிக்கும் ஆதியாகமம் 5:2-ஐயும் காண்க.

பண்டைய அண்மைக் கிழக்குக் கலாச்சாரத்தின் மொழி வடிவில் நம்மிடம் வருகிறது; அந்தக் கலாச்சாரத்தில் ஆண்பால் பெயர்ச்சொற்கள் பெரும்பாலும் இரு பாலினத்தையும் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கடந்த சில பத்தாண்டுகளில் “mankind” (மனுக்குலம்) என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக, எல்லாரையும் உள்ளடக்கும் “humankind” (மனித இனம்) என்ற சொல் வந்துவிட்டது. ஏனென்றால், மொழியே தன் ஆண்மையப் போக்குகளிலிருந்து கத்தரிக்கப்படும் ஒரு புதிய காலத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். இதற்கு மாறாக, முதல் வாசகர்கள் வாழ்ந்த கலாச்சாரத்தில் ஆண்மைய மொழி யாரும் கேள்வி கேட்காததாகவும் இயல்பானதாகவும் இருந்தது.

மூன்றாவது, அது தவறான தர்க்கம். ஆதியாகமம் 1-இல் உள்ள ha’adam என்ற எபிரெயச் சொல் (இதை ஆதாம் (Adam) என்ற பெயரோடோ, ஆணைக் குறிக்கும் சொல்லோடோ குழப்பிக்கொள்ளக் கூடாது) மனித இனம் என்று பொருள்படுகிறது, ஆண் இனம் அல்ல. ha’adam என்பது “ஆண் இனம்” என்று பொருள்பட வேண்டும் என்று தேவன் நினைத்திருந்தால் (அவர் அப்படி நினைக்கவில்லை), அது பெண்களை வெறும் பின்யோசனையாக, அல்லது மனிதரைவிடக் குறைந்த ஒன்றாக ஆக்கிவிடும். ஆனால் இன்று எந்த நிரப்புக் கோட்பாட்டாளரும் இதை நம்புவதில்லை – 1960-களுக்கு முன்பு பெண்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்று நம்பப்பட்டது; இப்போது அப்படியில்லை. ஆகவே, ஆர்ட்லண்ட் செய்வதுபோல, இது பெண்ணின் தாழ்வுநிலையைக் குறிக்கவில்லை, அவளுடைய கீழ்நிலை அந்தஸ்தை மட்டுமே குறிக்கிறது என்று அவர்கள் அதன்பின் வாதிடுவது விசித்திரமானதும், தன்னிச்சையானதும், முரண்பாடானதுமாகும்.

ஆதாம் மனித இனத்தின் பிரதிநிதி

வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய தோட்டத்தில், ஆதாம் ஒரே மனிதனாக இருக்கும் ஒரு காலம் உண்டு; ஆகவே, அந்த நேரத்தில், அவன் தனக்குப் பின்வரும் முழு மனிதகுலத்தையும் – “ஆதாமுக்குள்” இருக்கும் அனைவரையும் – பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறான். உண்மையில், ஏவாள்கூட “ஆதாமுக்குள்” இருந்தாள் என்ற உட்பார்வையை ஆதியாகமம் 2-இலிருந்து பிரித்தெடுக்கலாம். உதாரணமாக, அவளுடைய சரீரம்

அவனுடைய சரீரத்திலிருந்து உருவானது (நம்முடையதும் அப்படியே). மேலும், ஏவாள் உருவாவதற்கு முன்பே தேவன் அந்தக் கட்டளையை மனுஷனுக்குக் கொடுத்திருந்தாலும், அதை நிறைவேற்றத் தவறியதற்காக அவள் தேவனுக்குக் கணக்கொப்புவிக்க வேண்டியவளாயிருந்தாள். ஆதியாகமம் 3-இல் மரணமும் பின்பு வெளியேற்றமும் ஆதாமுக்கு மட்டுமே தீர்ப்பாகக் கூறப்பட்டாலும், ஏவாளும் வெட்கத்தோடே தோட்டத்தைவிட்டு வெளியேறினாள், மண்ணுக்குத் திரும்பினாள் – வெளிப்படையாகவே, "ஆதாமுக்குள்" அவளும் மரித்தாள்.

ஆதாமின் பிரதிநிதித்துவப் பங்கு பவுலின் எழுத்துகளில் விசேஷமான அடையாள முக்கியத்துவம் பெறுவதற்கு இதுவே காரணமாக இருக்கலாம்; அங்கே, ஆதாம் தன் தெரிவுகளில் முழு மனிதகுலத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பங்கை அவர் இரண்டு முறை சுட்டிக்காட்டுகிறார்: "ஒரே மனுஷனுடைய கீழ்ப்படியாமையினாலே அநேகர் பாவிகளாக்கப்பட்டார்கள்", மேலும் "ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல ..."[789]

அப்படியானால், ஆதாம் தன் தோல்வியில் மனித இனத்தைத் தனியாகவே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினான் என்று பவுல் கருதுகிறார் என்று இதற்குப் பொருளா? ஒருவேளை இல்லை – பின்வந்த மனிதகுலத்தை ஏவாளும் உடன்-பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினாள் என்ற எண்ணத்தை அவர் விலக்காமல் இருக்கலாம்.[790] ஆனாலும், பவுல் ஆதாமை ஒரே பிரதிநிதியாகவே குறிப்பிடுகிறார் என்று வைத்துக்கொண்டால், இதை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது? அப்படியானால் – சில நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் கூறுவதுபோல – ஆதாம் மனித இனத்துக்கும் ஏவாளுக்கும் தலைவனா?

இல்லை. ஆதாமின் பிரதிநிதித்துவப் பங்கு, ஏவாள்மேல் அவனுக்கு இருந்ததாகச் சொல்லப்படும் எந்தச் செயல்முறை அதிகாரத்தைப்

789. ரோமர் 5:9; 1 கொரிந்தியர் 15:22

790. ஒருவேளை பவுல் ஏவாளை அல்ல, ஆதாமைத் தெரிந்தெடுப்பது, அவன் முழு மனிதகுலத்தின் பிரதிநிதி என்பதால் அல்ல; அவனுக்கும் இயேசுவுக்கும் இடையே அவர் ஓர் ஒப்பீடு செய்வதால், ஆணாகவும் தன் இனத்தில் முதலாவதாகவும் இருப்பவரைத் தெரிந்தெடுப்பதே அதிகப் பொருத்தமாக இருப்பதால் இருக்கலாம். மேலும், ஆதாம் ஆதாமாகவும் ஏவாளாகவும் "பெருகுவதற்கு" முன்பு இருந்த ஆதாமைப் பவுல் குறிப்பிடுவதாகவும் இருக்கலாம் – ஆதாமும் ஏவாளும் இருவருமே பாவம் செய்தாலும், "ஆதாம்" என்பது மனித இனத்தின் ஒன்றிணைந்த பெற்றோராகிய "ஆதாம்-ஏவாள்" என்பதன் சுருக்கம்.

பற்றியும் எதுவும் சொல்லுவதில்லை. ஆதியாகமத்தில் ஆதாமின் தனித்துவமான பங்கைப் பற்றிய குறிப்புகள் ஏதாவது இருந்தால், அது இதுதான்: அவன் முதன்முதல் மனிதன், நம் அனைவருக்கும் – ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், முதல் பெண்ணாகிய ஏவாளுக்கும் – முன்மாதிரி.

முன்னோடியாக இருப்பது, பின்வந்த எல்லா மனிதருக்கும் – ஏன், ஏவாளுக்கும்கூட – அவன் ராஜா என்று பொருள்படாது. ஆதாமின் பிரதிநிதித்துவத்திலிருந்து அவன் மனித இனத்தின் (அல்லது ஏவாளின்) தலைவன் என்று முடிவுசெய்வது, இறையியல் வகைகளைத் தவறாகக் கலந்துவிடுவதாகும். பிரதிநிதித்துவமும் தலைமைத்துவமும் ஒன்றே அல்ல.

ஆதாம் ஏவாளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தலாம்; ஆனால் அவன் ஏவாளுக்கோ நமக்கோ ஆட்சியாளன் (regent) அல்ல. ஓர் உதாரணம்: இளைஞனாகிய தாவீது இஸ்ரவேலின் பிரதிநிதியாகக் கோலியாத்தோடு போரிட்டபோது, அவன் இன்னும் அவர்களுடைய தலைவனாகவில்லை. சவுலே தலைவனாக இருந்தான். (பல பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்புதான் தாவீது ராஜாவானான்.) அப்படியே, ஆதாம் ஏவாளுக்கு (அல்லது வேறு எவருக்கும்) ஆளுகை செய்யும் ஆட்சியாளனாக இருக்கவில்லை; ஆனாலும் அவன் ஏவாளுக்கும் (மற்ற எல்லாருக்கும்) வீழ்ந்துபோன பிரதிநிதியாக, அல்லது முன்மாதிரியாக இருந்தான்.

எல்லாவற்றையும்விட முக்கியமாக, ஆதாம் இனி நம்முடைய பிரதிநிதி அல்ல. இரண்டு பகுதிகளிலும், நம்முடைய வீழ்ந்துபோன பிரதிநிதியாகிய ஆதாமை, நம்முடைய உயிர்த்தெழுந்த முன்னோடியாகிய கிறிஸ்துவோடு பவுல் வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார். மரணமும் ஆணாதிக்கமும் ஆதாமின் வீழ்ச்சியில் தோன்றியிருக்கலாம்; ஆனால் பாலின உறவுகளின் மீட்பு, இயேசு மரித்தோரிலிருந்து எழுந்ததில் தன் தொடக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

ஏவாள்மேல் ஆதாமுக்கு அதிகாரம் இருந்தது என்பதற்கான பிற வாதங்கள்

வீழ்ச்சிக்கு முன்பு ஆதாம் எப்படியோ ஏவாளுக்குப் பொறுப்பாளனாக (அவள்மேல் அதிகாரியாக) இருந்தான் என்று நம்புவதற்கான இறையியல் முன்-அர்ப்பணிப்பு, இன்னும் நான்கு வாதங்களை உருவாக்குகிறது; அவை அனைத்தும் ஊகத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை:

தோட்டத்தில் ஆதாம் மட்டுமே பேசுகிறான். அவள் தன் எலும்பில் எலும்பும், தன் மாம்சத்தில் மாம்சமுமாயிருக்கிறாள் என்று அவன் அறிவிக்கிறான்; அவள் பதிலுக்கு எதுவும் சொல்லுவதில்லை. இது ஏவாள்மேல் அவனுக்கு உள்ள தலைமைத்துவத்தைக் குறிக்கிறது என்று சில நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவன் உறவைத் தொடங்குகிறான், அவள் அவனுடைய முன்முயற்சியை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறாள். ஆனால் இது கதையின் ஓட்டத்தை மறைத்துவிடுகிறது: ஏவாள் உண்டாக்கப்படுவதற்கு முன்பு, ஆதாம் தனக்கு ஏற்ற துணையைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறான். கடைசியில் அவளைக் கண்டடையும்போது அவனுக்குச் சொல்ல ஏதாவது இருப்பதில் வியப்பில்லை! அவன் சொல்லுவதில் தலைமைத்துவத்தையோ அதிகாரத்தையோ குறிக்கும் எதுவும் இல்லை; அடையாளம் கண்டுகொள்ளுதலும் மகிழ்ச்சியும் மட்டுமே உண்டு. அதற்கு மேல் அதில் வாசிப்பது துல்லியமாக அதுதான் – வசனம் தருவதைவிட அதிகமாக அதில் வாசித்துப் புகுத்துவது. மேலும், ஆதியாகமம் 4-இல் (வீழ்ச்சிக்குப் பின்பு) ஏவாள் மட்டுமே பேசுவது, மனுஷன்மேல் அவளுக்குத் தலைமைத்துவம் உண்டு என்று எப்படிக் குறிக்கவில்லையோ, அப்படியே ஆதியாகமம் 2-இல் (வீழ்ச்சிக்கு முன்பு) ஆதாம் மட்டுமே பேசுவதும் பெண்மேல் அவனுக்குத் தலைமைத்துவம் உண்டு என்பதை வெளிப்படுத்துவதில்லை.

தேவன் கட்டளையை ஏவாளுக்கு அல்ல, ஆதாமுக்குக் கொடுக்கிறார். வெளிப்படையாகச் சொல்லப்படாவிட்டாலும், ஏவாள் வந்தபின்பு, தேவனிடமிருந்து தான் பெற்ற கட்டளையைத் தன் மனைவிக்குக் கற்பிக்கும் பொறுப்பு ஆதாமுக்கு இருந்ததாகத் தோன்றுகிறது – ஆகவே

அவன் அவளுடைய தலைவன் – என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் வாதிடுகிறார்கள். இது உண்மையாக இருந்தாலும்கூட, தகவலை – நீங்கள் கேட்ட ஒரு கட்டளையையேகூட – மற்றவருக்குச் சொல்லும் நிலையில் இருப்பது, நீங்கள் யாருக்குத் தெரிவிக்கிறீர்களோ அவர்மேல் இயல்பாகவே உங்களை அதிகாரியாக்குவதில்லை. இந்த வாதத்தின்படி, தன் கணவனுக்கு முன்பு சுவிசேஷத்தைக் கேட்கும் மனைவி அவனுடைய தலைவியாகிவிடுவாள். இந்த வாதத்தின் மிகப்பெரிய பிரச்சினை, அது உண்மையல்ல என்பதுதான். எபிரெயச் சொல்லமைப்பைக் கவனமாக வாசித்தால், தேவன் முன்பு ஆதாமுக்குக் கொடுத்த கட்டளையை இந்த முறை ஏவாள் முன்னிலையில் மீண்டும் சொன்னார் என்று ஆதியாகமம் 3:3 மறைமுகமாகக் காட்டுகிறது; ஏனெனில் அவள் சர்ப்பத்தினிடம் இப்படிச் சொல்லுகிறாள்: "'நீங்கள் [பன்மை] ... கனியைப் புசிக்க வேண்டாம்; ... நீங்கள் [பன்மை] அதைத் தொடவும் வேண்டாம்; தொட்டால் நீங்கள் [பன்மை] சாவீர்கள்' என்று தேவன் சொன்னார்."

திருமணம் செய்வதற்கு "புருஷன் தன் தகப்பனையும் தன் தாயையும் விட்டு" வருகிறான் என்று ஆதியாகமம் 2:24 சொல்லுகிறது. புதிய குடும்பத் தலைவனாவதற்கு அவன் அதிகாரத்தின் கீழிருந்து வெளியே வருகிறான் என்பதை இது குறிக்கிறது என்று சில நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், புருஷன் தன் தாயையும் தகப்பனையும் விட்டு வருவது எவ்வளவு விசித்திரம் – பண்டைய ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரங்களில், கணவனின் அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் அடையாளமாகப் பெண்களே தங்கள் வீட்டைவிட்டு வருவார்கள். இந்த வசனம் அதைத் தலைகீழாக்குகிறது. தெளிவாக இருப்பது இதுதான்: ஒரு மனுஷனின் முந்தைய குடும்பத்தில், அவன் தன் தகப்பனுடைய மற்றும் தாயுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்தான்.

வீழ்ச்சியின் சாரம், பாலினப் பங்குகள் தலைகீழானதுதான். நிரப்புக் கோட்பாட்டின் நிறுவனராகிய ஜார்ஜ் நைட் (George Knight) 1977-இல் முதன்முதலில் முன்வைத்த இந்த வாதத்தை, அதிகாரம் 7-இல் "ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டாள், ஆதாம் அல்ல" என்ற தலைப்பின் கீழ் நான் கையாண்டிருக்கிறேன். இங்கே நான் சொல்லுவது இதுதான்: தோட்டத்தில் நடந்த துயரம், ஏவாள் ஆதாமுக்குக் கீழ்ப்பட்டவளாக அவனுக்குக் கீழே நிற்க வேண்டியிருந்தும் அதற்குப் பதிலாக அவனுடைய இடத்தை எடுத்துக்கொண்டாள் என்பது அல்ல. சரியாக

வாசித்தால், பேரழிவு இதுதான்: அவள் ஆதாமின் பங்காளி-துணையாக அவனருகில் நிற்க வேண்டியிருந்தது; ஆனால் அதற்குப் பதிலாக அவள் அவனுக்கு விஷத்தை உண்ணக் கொடுத்தாள்.

வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட்டது, ஊகிக்கக்கூடியதற்கு எல்லை வகுக்க வேண்டும்

சற்றுப் பின்னால் நின்று, இந்தப் பின்னிணைப்பின் மற்றும் அதிகாரம் 4 “பரதீசில் உருவான கூட்டாண்மை” என்பதன் மிக முக்கியமான உட்பார்வைகளைப் பார்ப்போம்.

வேதாகமக் கதைகள் தவறான விளக்கத்துக்கு விசேஷமாக எளிதில் இலக்காகின்றன. உண்மையில், ஆதியாகமம் 2-இலும் 3-இலும் ஏவாள்மேல் ஆதாமுக்குத் தலைமைத்துவம் இருந்ததாகக் கூறும் நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாதங்கள் அனைத்தும், மிகச் சுருக்கமான ஒரு கதைக்குள் வாசித்துப் புகுத்தப்பட்டவை.

நல்லவேளையாக, வேதாகமக் கதைகளின் ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் சில விளக்கக் கட்டுப்பாடுகளைத் தங்கள் எழுத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆதியாகமம் 1-3-இல், ஆண்களையும் பெண்களையும் பற்றி அந்தக் கதைக்குள் எதை ஊகிக்கலாம், எதை ஊகிக்கக் கூடாது என்பதற்கு எல்லைக்கோடாகப் பயன்படும் கூற்றுகள் கதையில் பின்னப்பட்டிருக்கின்றன.

பாலின உறவுகளைப் பற்றி ஆதியாகமம் 1-3 வெளிப்படையாக என்ன போதிக்கிறது என்று கவனியுங்கள்:

- பெண்ணோடுகூட பூமியை ஆளுவதற்கே ஆண் உண்டாக்கப்பட்டான் (1:26-28).
- ஏதேனை/பூமியை ஆளுவதில் ஆணுக்குப் பங்காளியாகவும் இணையாகவும் பெண் கொடுக்கப்பட்டாள் (2:18, 23-25).
- வீழ்ச்சிக்குப் பின்பு, ஆண் இனிப் பெண்ணை ஆளுவான் (3:16).

ஆகவே, ஆதியாகமக் கதையில் உள்ளதாகக் கூறப்படும் மறைமுகக் குறிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஏதோ சிருஷ்டிகரின் இலட்சியம் என்பதுபோலப் பெண்களை ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தும் எல்லா வாதங்களும் கைவிடப்பட வேண்டும்.

இதன் பொருள் என்னவென்று புரிகிறதா? “ஆண்கள் என்பதற்காக மட்டுமே ... ஆண்களுக்குத் தலைமைப் பங்கு இருப்பது நியாயமல்ல” என்று பரஸ்பரக் கோட்பாட்டாளர்கள் முறையிடலாம் என்று வெய்ன் குரூடெம் (Wayne Grudem) சொல்லுகிறார்; “ஆனால் இது ஆதிமுதல் தேவன் பங்குகளை நியமித்ததை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தால், அது நியாயமானதே.”[791]

ஆனால் தேவன் அப்படிப்பட்ட அதிகாரம்–கீழ்ப்படிதல் “பங்குகளை ஆதிமுதல்” எதையும் நியமிக்கவில்லை என்றால், அது நிச்சயமாக நியாயமற்றது. விசேஷமான சூழ்நிலைக் காரணங்கள் எதுவுமின்றி, பெண்கள் என்பதற்காகவே சபை பெண்களைத் தலைமைத்துவத்திலிருந்து விலக்கும்போது, நாம் சேவிப்பதாகச் சொல்லும் தேவனை – “பட்சபாதமில்லாத” தேவனை – அது கவனித்துக்கொண்டிருக்கும் உலகத்துக்கு மோசமாகச் சித்தரிக்கிறது.[792]

791. Wayne Grudem, Evangelical Feminism and Biblical Truth, அதி. 1.
792. ரோமர் 2:11

பின்னிணைப்பு 3: Kephalē என்பதன் பொருள்

kephalē என்ற கிரேக்கச் சொல்லைப் பயன்படுத்தும்போது பவுல் எதைக் குறிக்கிறார்? இன்றைய ஆங்கிலத்தில், உருவகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் “head” (தலை) என்ற சொல் பெரும்பாலும் அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறது – தலைமை நிர்வாக அதிகாரி (CEO) நிறுவனத்தின் தலைவர் என்பதுபோல, அல்லது கட்டளை அதிகாரி படைப்பிரிவின் தலைவர் என்பதுபோல. மேலும், நவீன மனிதர்களாகிய நாம் ஒரு சொல்லர்த்தமான சரீரத்தின் சொல்லர்த்தமான தலையைக் கற்பனை செய்யும்போது, மூளையைக் கொண்டிருக்கும் தலையே சரீரத்தின் கட்டுப்பாட்டு மையம் என்று எண்ணிக்கொள்கிறோம். நரம்பு மண்டலத்தின் வழியாக அது சரீரத்துக்குக் கட்டளைகளை அனுப்புகிறது. நாம் கேட்க வேண்டிய கேள்வி இதுதான்: kephalē என்ற சொல்லைத் தெரிந்தெடுத்தபோது பவுல் எதைக் குறித்தார், அவருடைய முதல் வாசகர்கள் எதைப் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள்?

எல்லாத் தரப்பு அறிஞர்களுக்கும் இடையே பல ஆண்டுகளாக நடந்துவரும் வாதப்பிரதிவாதங்களை நான் பின்தொடரும்போது, இந்தச் சொல் ஏறக்குறைய எப்போதும் மேலான அதிகாரம் என்று பொருள்படுகிறது என்று குரூடெம் வாதிடுகிறார்; மற்ற அறிஞர்களோ, அது அந்தப் பொருளை அரிதாகவே கொடுக்கிறது, அல்லது ஒருபோதும் கொடுப்பதில்லை என்று வாதிடுகிறார்கள். பவுலின் காலத்தில், நிச்சயமாகப் பவுலின் பயன்பாட்டில், அது அரிதான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே அதிகாரத்தைக் குறித்தது என்ற இடத்துக்கு நான் வந்து

சேருகிறேன்.[793] எல்லா உருவகங்களையும்போல, வெவ்வேறு

793. முதலாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பும் அந்த நூற்றாண்டிலும் கிரேக்க-ரோம உலகில் kephale என்ற கிரேக்கச் சொல் எப்படிப் பயன்படுத்தப்பட்டது? ஏறக்குறைய எப்போதும் அது சொல்லர்த்தமான சரீரத் தலையைக் குறித்தது; சில வேளைகளில் உருவகமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. அந்தச் சொல்லின் உருவகப் பயன்பாடுகளைக் குறித்துச் சிறந்த அறிஞர்கள் பிரிந்து நிற்கிறார்கள்; முக்கியமாக, அந்த உருவகச் சொல் பல்வேறு விதங்களில் பயன்படுத்தப்படுவதாகத் தெரிவதால்: 1) முதலாம் நூற்றாண்டில் மிகப் பொதுவாக, அது மிக முக்கியமானவராகவும் பிரதிநிதித்துவப் பங்கு வகிப்பவராகவும் இருப்பவரைக் குறித்தது (ஒருவருடைய தலை முழுச் சரீரத்தின் பொதுப் பிரதிநிதியாக இருப்பதுபோல). இந்தப் பொருளில், அது "மிக முக்கியமானவர்" என்று பொருள்படுகிறது. 2) அதைவிட அரிதாக, அது "அதிகாரத்தில்" இருப்பவரைக் குறித்தது (மூளை சரீரத்தை வழிநடத்துவதுபோல). 3) அதுவும் அரிதாக, அது போஷிப்பை அல்லது இருப்பை அளிப்பவரைக் குறித்தது (வாய் சரீரத்துக்கு உணவளிப்பதுபோல, அல்லது சரீரமில்லாத தலை மரிப்பதுபோல). இந்தப் பொருளில் அது "மூலம்" என்று பொருள்படுகிறது. ஆனால் பவுல் அதை எப்படிப் பயன்படுத்தினார்? 1970-கள் வரை பெரும்பாலான வேதாகம அறிஞர்கள் பவுல் "அதிகாரம்" என்றே குறித்தார் என்று எண்ணினார்கள் – ஆனால் இதற்குக் காரணங்கள்: 1) லத்தீன், ஜெர்மன், ஆங்கில மொழிகளில் (வரலாற்று இறையியல் முக்கியமாக நடந்த மொழிகள்) தலைக்கான சொல் அதிகாரத்தில் உள்ளவரைக் குறிக்கிறது; 2) சமுதாயத்தைப் போலவே சபையும் 1960-கள் வரை பெண்களின் தாழ்வுநிலையை நம்பியது; ஆகவே பெண்களின் கீழ்நிலைப்படுத்தல் கேள்வியின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 1 கொரிந்தியருக்கான Gordon Fee-இன் முன்னணி விளக்கவுரையில் உருப்பெற்றபடி, கடந்த நூற்றாண்டின் கடைசிக் கால்பகுதியில் அறிஞர்களின் கருத்து "மூலம்" என்ற பொருளை நோக்கிப் பெருமளவில் மாறியது. ஆனால் அறிஞர்களின் கருத்து மீண்டும் "மிக முக்கியமானவர்" என்ற பொருளை நோக்கி மாறியிருக்கிறது – 1 கொரிந்தியருக்கான Anthony Thiselton-இன் அதே அளவு மேன்மையான விளக்கவுரை இதற்குச் சான்று. ஆனாலும், பவுல் "அதிகாரம்" என்று குறிக்கவில்லை என்பதில் Thiselton, Fee அளவுக்கே உறுதியாக இருந்தாலும், அவர் "மூலம்" என்பதைவிட "மிக முக்கியமானவர்" என்பதைத் தெரிந்தெடுக்கிறார்; ஆனால் தாமும் தம்முடைய உடன்-ஆய்வாளர் குழுவும் இந்தத் தெரிவை "மிகக் குறுகிய" வித்தியாசத்திலேயே செய்தோம் என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். எல்லா வாதங்களையும் நான் ஆராய்ந்தபின், அது "அதிகாரம்" என்று பொருள்படுவதில்லை என்பதில் Fee-உடனும் Thiselton-உடனும் உடன்படுகிறேன்; பவுலின் எழுத்துகளுக்கு வெளியே, முதலாம் நூற்றாண்டில் அது "மூலம்" என்ற பொருளில் அரிதாகவே பயன்படுத்தப்பட்டது என்ற Thiselton-இன் கவனிப்பையும் நான் புரிந்துகொள்ளுகிறேன். ஆனாலும், "Paul and Gender" என்ற Cynthia Westfall-இன் சமீபத்திய படைப்பின் உதவியோடு, பவுல் "மூலம்" – அதாவது "மற்றொருவர் தம் இருப்பையோ தேவைகளையோ யாரிடமிருந்து பெறுகிறாரோ அவர்" – என்றே குறிக்கிறார் என்பதில் நான் Fee-உடன் உடன்படுகிறேன். பவுல் இந்தச் சொல்லை உருவகமாகப் பயன்படுத்தியது வெளிப்படையாகவே புதுமையானது; குறிப்பாக, மற்ற எல்லாப் பண்டைய கிரேக்க எழுத்தாளர்களையும்போல அல்லாமல், அவர் அதை ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையேயான உறவுக்கும், கணவனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் இடையேயான உறவுக்கும் தனித்துவமாகப் பொருத்தினார். மேலும், 1 கொரிந்தியர் 11:3-இலும் எபேசியர் 5:23-இலும் "மூலம்" என்ற பொருளே பின்வரும் பகுதிகளுக்கு மிகச் சிறந்த அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது. 1 கொரிந்தியர் 11:3 "மிக முக்கியமானவர்" என்ற நுட்பத்தையும் உள்ளடக்கியிருக்கலாம்; ஏனெனில் பின்வரும் வசனங்களில், ஒருவருடைய சொல்லர்த்தமான மற்றும் உருவகமான தலைகளுக்குரிய கனத்தைப் பவுல் வலியுறுத்துகிறார். எபேசியர் 5:25-இல் பண்டைய கிரேக்க-ரோமக் கணவனைப் பவுல் kephale என்று குறிப்பிடுகிறார்; உண்மையில் இந்தப் பண்டைய கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகள்மேல் அதிகாரம்

சூழல்களில் அதற்கு வெவ்வேறு பொருள் இருக்கலாம்; சிலவற்றில் அதிகாரம் என்ற எண்ணமும் அடங்கியிருக்கலாம். ஆனாலும், அது ஏன் மிக அரிதான பொருளாக இருக்கும் என்பதற்கான வாதங்களை முன்வைக்க என்னை அனுமதியுங்கள்.

பவுலின் காலத்தில், ஒருவருடைய சரீரத் தலையைக் குறிக்கும் கிரேக்கச் சொல்லுக்கு, நம்முடைய ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இருப்பதைவிட வேறுபட்ட உருவகப் பொருள் இருந்தது. பவுல் பிறப்பதற்கு முந்தைய நூற்றாண்டுகளில், தலை சில வேளைகளில் சரீரத்தின் உயிர்-மூலமாகக் கருதப்பட்டது. தலை முழுச் சரீரத்துக்கும் ஒரு நீரூற்றைப் போல, அல்லது விநியோக மூலத்தைப் போல இருக்கிறது என்று அரிஸ்டாட்டில் (Aristotle) போதித்தார்;[794] பல மருத்துவ எழுத்தாளர்களும் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். உதாரணமாக, சரீரத் தலையே ஆணின் விந்துவின் மூலம் என்றும், அது முதுகுத்தண்டு வழியாகப் பிறப்புறுப்புகளுக்கு இறங்குகிறது என்றும் பித்தாகரஸ் (Pythagoras) போதித்தார். கிரேக்கம் பேசிய யூத ஆசிரியராகிய ஃபைலோ (Philo), தலை பரலோகத்திலிருந்து வல்லமையைப் பெற்று, தன் உயிர்ச்சக்தியை முழுச் சரீரத்துக்கும் பகிர்ந்தளிக்கிறது என்று கூறினார்.[795] ஆகவே, பண்டைய கிரேக்கர்கள் ஒருவரை இன்னொருவருக்கோ ஒரு கூட்டத்துக்கோ “தலை” என்று பேசியபோது, அது அவரை ஓர் அதிகாரியாகக் குறிப்பது என்று அவசியமில்லை; மாறாக, அவர் உயிர்-மூலமாக, அல்லது மூதாதையாக இருந்த விதத்தைக் குறிப்பதாகவே இருக்க அதிக வாய்ப்புண்டு.

மனிதத் தலைக்கான எபிரெயச் சொல் rosh; ஆங்கிலத்தைப் போலவே, எபிரெயத்திலும் உருவகமாகப் பயன்படுத்தும்போது அது அதிகாரத்தைக் குறித்தது. அப்படியானால் வியப்பூட்டுவது இதுதான்: பவுலின் காலத்துக்கு முன்பே, எபிரெய வேதாகமம் கிரேக்க மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது (இது செப்துவஜிந்த் – Septuagint அல்லது LXX – என்று அழைக்கப்படுகிறது). rosh என்பது அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறது என்று நம்பகமாக உறுதிசெய்யப்பட்ட LXX-இன் 171 இடங்களைச் சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Westfall) ஆராய்கிறார்; கிரேக்க

செலுத்தினார்கள்; ஆனால் அந்தச் சொல்லையும் அது குறிக்கும் நபரையும் நாம் குழப்பிக்கொள்ளக் கூடாது – மேலும் அறிய அதிகாரம் 8-இல் “நிலைப்பாடு 4: மீட்கப்பட்ட paterfamilias (குடும்பத் தலைவன்) ஆகக் கணவன்” என்பதைப் பாருங்கள்.

794. Aristotle, Problems 10 867a

795. “நல்லொழுக்கமுள்ளவர் மனித இனத்தின் kephale ஆக இருப்பார்; மற்ற எல்லாரும் தலையின் சக்திகளிலிருந்து தங்கள் உயிரைப் பெறும் உறுப்புகளைப் போல இருப்பார்கள்.” (Philo Det. Pol. Ins. 85)

மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் kephalē என்ற சொல்லை நான்கு முறை மட்டுமே பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றும், ஏறக்குறைய எப்போதும் அதிகாரத்தை இன்னும் தெளிவாகக் குறிக்கும் வேறு கிரேக்கச் சொற்களையே தெரிந்தெடுக்கிறார்கள் என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.[796]

இதைச் சற்று யோசியுங்கள். கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் rosh என்ற எபிரெயச் சொல்லை வாசிக்கிறார்கள்; அது சரீரத் தலையைக் குறித்தால், அவர்கள் kephalē-ஐத் தெரிந்தெடுக்கிறார்கள். ஆனால் rosh உருவகமாக அதிகாரத்தில் உள்ள ஒருவரைக் குறிக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் 97.7% இடங்களில், அவர்கள் அதற்குப் பதிலாக வேறு கிரேக்கச் சொற்களைத் தெரிந்தெடுக்கிறார்கள்.[797] இதன் பொருள்: பவுலின் காலத்துக்குச் சற்று முன்பு வாழ்ந்த கிரேக்கர்களின் மனதில், அதிகாரம் என்பது kephalē என்ற சொல்லின் பொதுவான உருவகப் பொருளாக இருக்கவில்லை; இல்லாவிட்டால் அதுவே பயன்படுத்த மிக இயல்பான சொல்லாக இருந்திருக்கும். இது பரவலாக அறியப்பட்ட உண்மை. நம்மிடம் உள்ள மிக விரிவான பண்டைய கிரேக்க அகராதியாகிய The LSJ Greek–English Lexicon, 48 சாத்தியமான உருவகப் பொருள்களைப் பட்டியலிடுகிறது – அவற்றில் ஒன்றுகூட அதிகாரம் அல்ல. சமீபத்திய Cambridge Greek Lexicon-உம் அதையே

796. Grudem-இன் மிகச் சமீபத்திய கணக்கு 14 இடங்கள். ஆனால் Westfall என்னோடு நடத்திய கடிதத் தொடர்பில் இப்படிச் சொன்னார்: “rosh அதிகாரத்தைக் குறித்த இடங்களில் அது kephalē என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட LXX பகுதிகளால் பவுல் தாக்கமடைந்தார் என்று Grudem வாதிடுகிறார். எபிரெய வேதாகமத்தில் rosh “அதிகாரத்தைக்” குறிப்பதாகத் தோன்றும் 171 இடங்களில், பாடவேறுபாடுகள் (variants) இல்லாமல் kephalē என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பகுதிகள் நான்கு மட்டுமே (2 சாமுவேல் 22:44; சங்கீதம் 18:43 [17:44 LXX]; எரேமியா 31:7 [LXX 38:7]; புலம்பல் 1:5). இந்த இடங்கள் செப்துவஜிந்த் மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் மோசமான மொழிபெயர்ப்புத் தெரிவுகளாக (எபிரெய மொழி வழக்குகள் – Hebraisms) இருக்கலாம்; அல்லது சில, ஒரு பண்டைய ராஜாவுக்கும் அவனுடைய மக்களுக்கும் அல்லது நிலப்பரப்புக்கும் இடையேயான ஒன்றையொன்று சார்ந்த உறவைப் பிரதிபலிக்கலாம். இந்த நான்கு பகுதிகளுக்கும் பவுலின் kephalē பயன்பாட்டோடு எந்த இடைப்பிரதித் தொடர்போ சொற்பொருள் தொடர்போ இல்லை; ஆகவே பவுலின் kephalē பயன்பாட்டை LXX பகுதிகள் விளக்குகின்றன என்ற Grudem-இன் வாதம் ஏற்கத்தக்கதல்ல.” R.S. Cervin-இன் கட்டுரை Westfall-இன் முடிவை ஆதரிக்கிறது: “kephalē தலைவனை அல்லது அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறது என்பதற்கான சான்றாக LXX அளவுக்கு மீறி மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.” காண்க: www.bit.ly/3GOWjqB

797. எபிரெய வசனத்தோடு நெருக்கமாக இருப்பதற்காக, செப்துவஜிந்த் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பை விரும்பும் வலுவான போக்கையும், கிரேக்கச் சொற்களை அவற்றின் வழக்கமான பொருள்களுக்கு அப்பால் நீட்டும் போக்கையும் காட்டியபோதிலும் இப்படி இருக்கிறது.

பின்பற்றுகிறது.[798]

இந்தச் சொல்லைப் பவுல் உருவகமாகப் பயன்படுத்தும் பல இடங்களை நாம் ஆராயும்போது, அவர் இதை அறிந்திருக்கிறார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. சின்ன ஆசியாவில் சிதறிவாழ்ந்த யூதர்களில் (Diaspora) ஒருவராக வளர்ந்ததால், அவர் கிரேக்க மொழி வழக்குகளிலும் சிந்தனையிலும் நன்கு தேர்ந்தவராக இருந்திருப்பார். அவர் தம் நிருபங்களைக் கிரேக்கம் பேசும் மக்களுக்கே எழுதுகிறார். இந்தச் சொல்லை உருவகமாகப் பயன்படுத்தும் ஒரே வேதாகம எழுத்தாளராகிய அவர், பெரும்பாலும் அதை ஒரு தலை–சரீர ஒப்புமையின் பகுதியாகவே பயன்படுத்துகிறார்; அதில் இயேசு உயிர்-மூலமாகப் பேசப்படுகிறார், சபை இரட்சிப்பினாலும் ஆவியினாலும் அவரோடு உயிருள்ள முறையில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எபேசியர் 4:15-16-இல் அவர் இதை எப்படிச் சொல்லுகிறார் என்று கேளுங்கள்: “தலையாகிய கிறிஸ்துவின் முதிர்ச்சியடைந்த சரீரமாக நாம் எல்லாவற்றிலும் வளருவோம். அவராலே சரீரம் முழுவதும் ... அன்பினாலே வளர்ந்து தன்னைக் கட்டியெழுப்புகிறது.” பின்பு கொலோசெயர் 2:19-இல், நமக்குத் “தலையோடு இணைப்பு” உண்டு என்றும், “அந்தத் தலையினாலே சரீரம் முழுவதும் கணுக்களினாலும் கட்டுகளினாலும் உதவிபெற்று, இணைக்கப்பட்டு, தேவன் வளரச்செய்கிறபடி வளருகிறது” என்றும் பவுல் சொல்லுகிறார். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், பவுல் தம்முடைய தலை–சரீர உருவகத்தை விரித்துரைக்கும்போது, தலையாகிய இயேசு தம்முடைய சரீரமாகிய சபைக்கு வளர்ச்சியையும் இணைப்பையும், அன்பையும் உயிரையும், போஷிப்பையும் பெலனையும் குறிப்பாக அளிக்கிறார். மூளையின் நிர்வாகச் செயல்பாட்டைப் பற்றிய நம்முடைய புரிதலைக் கொண்ட நவீன மக்களாகிய நாம், இயேசு தலைமைத்துவத்தையும் வழிநடத்துதலையும் அளிப்பதைப் பற்றியும் பவுல் ஏதாவது சொல்லுவார் என்று எண்ணிக்கொள்கிறோம். ஆனால் தலையைப் பற்றிய தம்முடைய புரிதலைக் கொண்ட பவுல் அப்படிச் சொல்லுவதில்லை.

798. Philip Payne, Man and Woman, One in Christ, பக். 121. மேலும், பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் செவ்வியல் உலகியல் கிரேக்க அகராதிகள், kephalē (“head” – தலை) “மூலம்” என்று பொருள்படுவதைப் பொதுவாகப் பட்டியலிடுகின்றன; ஆனால் “அதிகாரம்” என்று பொருள்படும் புதிய ஏற்பாட்டுக்கு முந்தைய எந்த உதாரணத்தையும் அவை காட்டுவதில்லை.

தலை–சரீர உருவகம் “மூலம்” என்ற கருத்தைக் குறிக்கக்கூடும் என்று ஒப்புக்கொண்டாலும்,[799] kephalē அரிதாகவே அதிகாரத்தைக் குறித்தது என்ற கருத்தைக் குரூடெம் எதிர்க்கிறார்; படைத்தளபதிகளும் ராஜாக்களும் படைக்கோ மக்களுக்கோ kephalē ஆக இருந்ததற்கான உதாரணங்களை இலக்கியத்திலிருந்து ஈர்க்கக்கூடிய ஒரு பட்டியலாக அவர் சேகரிக்கிறார். ஆனால் அதற்கு அவர் முக்கியமாகப் பிற்கால இலக்கியத்தையே நாடுகிறார். மேலும், பண்டைய கிரேக்கர்கள் தங்கள் தலைவனைத் தங்கள் உயிர்-மூலமாகவும் கருதியிருக்கலாம். ஒரு மிருகத்தின் அல்லது மனிதனின் தலையை வெட்டினால், அவை மரிக்கின்றன. ஒரு படைக்கும் தேசத்துக்கும் அப்படியே: தளபதியையோ ராஜாவையோ கொன்றால் மக்கள் அழிந்துபோகிறார்கள். ராஜாக்களும் தளபதிகளும், அவர்களுடைய ராஜ்யம் அவர்களின் கீழ் ஒன்றாக நிலைத்திருக்கிறது என்ற பொருளில்தான் தலைகளாக இருக்கிறார்கள். எபேசியர் 1:10-இல் kephalē-உடன் தொடர்புடைய ஒரு சொல்லைப் பவுல் இயேசுவைக் குறிக்க இப்படித்தான் பயன்படுத்துவதாகத் தெரிகிறது; அங்கே, எல்லாவற்றையும் (யூதர்களையும் புறஜாதியாரையும்) ஒன்றுசேர்த்து, ஒரே தலையாகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் அவற்றை ஒன்றாகக் கூட்டுவதே தேவனுடைய திட்டம் என்று அவர் சொல்லுகிறார். நிச்சயமாக இயேசு அதிகாரமுள்ள கர்த்தர்தான்; ஆனால் இங்கே பவுல் தலை உருவகத்தைப் பயன்படுத்துவது, அவருடைய அதிகாரத்தை அல்ல, தம்முடைய மக்களை ஒன்றிணைக்கும் உயிர்-மூலம் என்ற அவருடைய பங்கையே முன்னிறுத்துவதற்காகத் தெரிகிறது.[800] அதேபோல, கொலோசெயர் 1:16-17-இல் இயேசு “எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவர்; எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகத் தாங்குகிறவர்; சபையாகிய சரீரத்துக்குத் தலை, ஆதியானவர்” என்று பவுல் சொல்லும்போதும்

799. “வாயின் வழியாக, ஆகவே ஒரு விதத்தில் தலையின் வழியாக, நாம் போஷிப்பைப் பெறுகிறோம் என்பது வாழ்க்கையின் அடிப்படை உண்மை; இந்த எண்ணம் பண்டைய உலகத்துக்கும் தெளிவாக இருந்தது; ஆகவே “head” (தலை) என்பது “source” (மூலம்) என்று பொருள்படும் ஓர் உருவகம் இருப்பது சாத்தியமற்றது அல்ல,” என்று Grudem, Evangelical Feminism and Biblical Truth (பக். 567) என்ற நூலில் எழுதுகிறார்.

800. இறையியலாளர்கள் பவுலின் “federal headship” (பிரதிநிதித் தலைமை) போதனை என்று அழைப்பதில், மனிதகுலத்துக்கு இரண்டு சாத்தியமான “தலைகள்” உண்டு: ஆதாம் அல்லது இயேசு. முதல் பாவியாகிய ஆதாம் நம்முடைய தலைவன் அல்ல; ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக அவன் நம்முடைய மூலம்: அவனுடைய பாவத்துக்கு அடிமைப்பட்ட நிலையையும் கெட்டுப்போன சுபாவத்தையும் நாம் சுதந்தரிக்கிறோம். நல்லவேளையாக, இயேசு மீட்கப்பட்ட மனித இனத்தின் புதிய தலையாகிறார்: அவரிடமிருந்து அவருடைய உயர்த்தப்பட்ட நிலையையும் சாயலையும் நாம் சுதந்தரிக்கிறோம்.

அப்படியே. இந்த விவரணைகள் அவருடைய ஆளுகையை மையப்படுத்துவதில்லை; அவை அவருடைய அரசாட்சியிலிருந்து வேறுபட்ட இயேசுவின் ஊழியத்தின் அம்சங்களை விவரிக்கின்றன – ஆனாலும், அவை ஒவ்வொன்றும் அவர் அதிகாரம் செலுத்துவதற்கான அவருடைய திறனையும் தகுதியையும் ஆதரிக்கின்றன; "எல்லாவற்றிலும் அவர் முதன்மையானவராயிருக்கும்படி" என்று பவுல் சொல்லும்போது அதுவே அவருடைய கருத்து. இங்கே பவுல், தாங்குகிறவர், உயிர்-மூலம், தோற்றுவிப்பவர் என்ற இயேசுவைப் பற்றிய கருத்துகளை அவருடைய மேன்மை பற்றிய கூற்றோடு அருகருகே வைத்தாலும், நாம் அந்தப் பொருள்களை வெறுமனே ஒன்றாகக் கலந்துவிடக் கூடாது. சபைக்கும், தம்மில் தோன்றித் தம்மில் நிலைநிற்கும் காரியங்களுக்கும் தலையாக இருக்கும் இயேசு, தம்முடைய மக்களுக்கும், தம் மூலமாக உண்டாக்கப்பட்டுத் தம்மால் தாங்கப்படும் காரியங்களுக்கும் கர்த்தராக இருக்கும் இயேசுவோடு சரியாக ஒன்றே அல்ல.

பவுல் இந்தப் பொருள்களை உண்மையிலேயே ஒன்றாகக் கலப்பதுபோலத் தோன்றும் இரண்டு இடங்களைப் பற்றி – எபேசியர் 1:22, கொலோசெயர் 2:10 – என்ன சொல்வது? இந்தப் பகுதிகளிலும்கூட, அதிகாரமுள்ளவராகிய இயேசு என்ற கருத்தையும் kephalē ஆகிய இயேசு என்ற கருத்தையும் பவுல் நெருக்கமாக அருகருகே வைத்திருக்கலாம்; ஆனால் அவற்றை அவர் அவசியமாக ஒன்றாக இணைத்துவிடுவதில்லை.[801]

எபேசியர் 1:22-இல் "எல்லாவற்றிற்கும் மேலான kephalē" என்ற சொற்றொடர் உள்ளது. "மேலான" (over) என்பதற்கான கிரேக்கச் சொல் (hyper) பொதுவாக -இன் நன்மைக்காக என்று பொருள்படுகிறது; "கிறிஸ்து நமக்காக (hyper) தம்மைக் காணிக்கையாக ஒப்புக்கொடுத்தார்" (எபேசியர் 5:2) என்பதில் உள்ளதுபோல. ஆனாலும் எபேசியர் 1:22-இல் அது மேலே அல்லது மேலாக என்று பொருள்படுகிறது, -இன் (of) என்று அல்ல – அது எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகச் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் இயேசுவைப் பற்றிய ஓர்

801. எபேசியர் 1:22, கொலோசெயர் 2:10 ஆகியவற்றில் kephalē என்பதன் பொருளைப் பற்றிய என் கேள்விக்கு, Cynthia Westfall என்னோடுள்ள கடிதத் தொடர்பில், "The IVP Dictionary of Paul and his Letters" என்பதன் இரண்டாம் பதிப்புக்காகத் தாம் எழுதிய ஒரு கட்டுரையிலிருந்து பகுதிகளை எடுத்துப் பதிலளித்தார்; இங்கே அவருடைய உதவியைப் பெற்றிருக்கிறேன்.

இடஞ்சார்ந்த சித்திரத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறது. இந்த வசனத்தை 1:18-2:6 என்ற சூழலில் வாசிக்கும்போது வியப்பு இதுதான்: சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பது தலையாகிய இயேசு மட்டுமல்ல, இயேசுவும் சபையும், அதாவது தலையும் சரீரமும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலான kephalē ஆகிய இயேசு "சபைக்காக" இருக்கிறார், "அந்தச் சபை அவருடைய சரீரம்" என்று பவுல் சொல்லுகிறார். எல்லாம் "அவருடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்" இருக்கிறது – ஆனால் நாமே அவருடைய பாதங்கள். சுருக்கமாகச் சொன்னால், இங்கே இயேசு kephalē ஆக இருப்பது, நம்மேல் அல்லது எல்லாவற்றின்மேலும்கூட அவருக்கு அதிகாரம் உண்டு (நிச்சயமாக அது உண்டு) என்பதைக் குறிப்பாகக் குறிக்கவில்லை – மாறாக, எல்லாவற்றின்மேலும் உரிமையுள்ள கர்த்தராகிய இயேசு அந்த அதிகாரத்தை நம்மோடு எப்படிப் பகிர்ந்துகொள்ளுகிறார் என்பதையே அது விளக்குகிறது; ஏனெனில் ஒரு ராஜாவின் தலை மட்டுமல்ல, அவருடைய முழுச் சரீரமுமே ஆளுகை செய்கிறது.

எல்லாத் துரைத்தனங்களுக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் இயேசு kephalē ஆக இருப்பதைக் கொலோசெயர் 2:10 குறிப்பிடுகிறது – அவற்றின் ("of") தலை; சில மொழிபெயர்ப்புகள் சொல்லுவதுபோல அவற்றுக்கு "மேலான" ("over") தலை அல்ல. சபை அல்லாத வேறொன்றுக்கு இயேசு kephalē ஆக இருப்பதைப் பற்றிப் பேசும் இரண்டு பகுதிகளில் இது ஒன்று. 1 கொரிந்தியர் 11:3-இல், அவர் "ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும்" kephalē என்று சொல்லப்படுகிறது – அதாவது தேவன் கிறிஸ்துவின் மூலமாக ஆதாமை (அவனிலிருந்து வந்த அவனுடைய குமாரரையும்) சிருஷ்டித்தார். அதேபோல, கொலோசெயர் 2:10-இல் எல்லாத் துரைத்தனங்களுக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் இயேசு தலையாக இருப்பது 1:16-ஐத் தொடர்ந்து வருகிறது; இதே துரைத்தனங்களும் அதிகாரங்களும் கிறிஸ்துவின் மூலமாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன, ஆகவே அவருக்குள் நிலைநிற்கின்றன என்று அது சொல்லுகிறது. அவற்றின் தலையாக, இயேசு ஒவ்வொரு ஆவிக்குரிய வல்லமைக்கும் சிருஷ்டிகர்-மூலம் ஆக இருக்கிறார் – அதனால்தான் கொலோசெ விசுவாசிகள் தங்கள் பரிபூரணத்துக்காகத் தூதர்களை அல்ல, இயேசுவையே நோக்க வேண்டும் என்று பவுல் சொல்லுகிறார்; ஏனெனில் சிருஷ்டிகராகிய கிறிஸ்து, தூதர்களாகிய சிருஷ்டிகளும் செய்ய முடியாததை நமக்குச் செய்ய முடியும்.

ஒவ்வொரு தனித்துவமான பகுதியும், தன் சூழலுக்கே உரிய kephalē என்ற சொல்லின் நுட்பமான ஒரு பொருளை வெளிக்கொணர்கிறது. உதாரணமாக, ஆலன் ஜான்சன் (Alan Johnson), எல்லாத் தரப்பிலிருந்தும் kephalē என்ற சொல்லைப் பற்றிச் செய்யப்பட்ட 17 முக்கிய ஆய்வுகளின் மீது ஒரு மேல்-ஆய்வு (meta-study) செய்து, இப்படி முடிவுசெய்கிறார்: "kephalē என்பது உருவகமாக வெவ்வேறு சூழலில் வெவ்வேறு பொருளைக் கொண்டிருக்கலாம் என்பதில் ஒருமித்த கருத்து வளர்ந்துவருவதாகத் தெரிகிறது."[802] இது, படைத்தளபதிகளும் ராஜாக்களும் மற்றவர்களுக்கு kephalē ஆக இருப்பதற்கான குருடெமின் மாதிரிகளில் உள்ள பிரச்சினைக்கு நம்மைக் கொண்டுவருகிறது: பவுல் kephalē-ஐ மனித உறவுகளுக்குப் பொருத்தும்போது, ஓர் ஆணுக்கும் ஒரு பெண்ணுக்கும் இடையேயான உறவுக்கு மட்டுமே அப்படிச் செய்கிறார் – ஒரு ராஜாவுக்கும் அவனுடைய குடிமக்களுக்கும், ஒரு தளபதிக்கும் அவனுடைய படைக்கும், ஒரு பெற்றோருக்கும் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும், ஓர் எஜமானுக்கும் அவனுடைய அடிமைகளுக்கும் இடையேயான உறவுக்கு அல்ல. அவை முற்றிலும் வெவ்வேறு தளங்கள்; ஒவ்வொரு தளமும் பொருளின் வெவ்வேறு சாயலை வெளிக்கொணரும். உண்மையில், அவருடைய காலம்வரை வாழ்ந்த எல்லாப் பண்டைய எழுத்தாளர்களிலும், இந்த உருவகத்தை ஓர் ஆணுக்கும் ஒரு பெண்ணுக்கும் பொருத்தியவர் என்று நமக்குத் தெரிந்த ஒரே ஆள் பவுல்தான் – 1 கொரிந்தியர் 11:3-இல் ஆதாம் ஏவாளுக்கு kephalē என்று சொல்லப்படுகிறது; எபேசியர் 5:25-இல் கணவன் தன் மனைவிக்கு kephalē என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஆனால் இந்த இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும்கூட, பவுல் அந்தச் சொல்லைச் சரியாக ஒரே விதத்தில் பயன்படுத்துவதில்லை. 1 கொரிந்தியர் 11:3-இல், ஏவாள் ஆதாமின் சரீரத்திலிருந்து உண்டாக்கப்பட்ட விதத்தை அவர் குறிப்பிடுகிறார்; ஆகவே ஆதாம் (அவனுடைய குமாரரும்) ஏவாளில் உள்ள தன் சொந்தச் சாயலைக் கனம்பண்ண வேண்டும்; ஏவாளும் (அவளுடைய குமாரத்திகளும்) தான் தோன்றிய மூலமாகிய ஆதாமைக் கனம்பண்ண வேண்டும். ஆகவே இங்கே அது அதிகாரம் என்று அல்ல, கனத்துக்குரிய உயிர்-மூலம் என்றே பொருள்படுவதாகத் தெரிகிறது. (மேலும் அறிய அதிகாரம் 6-ஐப் பாருங்கள்.)

802. காண்க: www.bit.ly/3GJ9Vnc

எபேசியர் 5:25-இல், தம்முடைய சரீரத்தின் தலையாக அல்லது உயிர்-மூலமாக இருக்கும் இயேசுவுக்கும், தன் மனைவியின் உயிர்-மூலமாக இருக்கும் கணவனுக்கும் இடையே பவுல் ஓர் ஒப்புமையை வரைகிறார்; ஆகவே, ஒரு தலை தன் சொந்தச் சரீரத்துக்கு உரியபடி தேவையானதைக் கொடுத்துப் பராமரிப்பதுபோலவே, கணவர்களும் தங்களோடு "ஒரே மாம்சமாக" இருக்கும் தங்கள் மனைவிகளை முழுமையாக நேசித்துப் பராமரிக்க வேண்டும். ஜான் பைப்பர் (John Piper)கூட, இங்கே kephalē இந்தப் பொருளையும் கொண்டிருக்கலாம் என்று (அறியாமலேயே) ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்.[803] ஆகவே இங்கே அது அதிகாரம் என்று அல்ல, உயிர்ப்புடனும் நெருக்கமாகவும் இணைக்கப்பட்ட பராமரிப்பு மற்றும் சேவையின் மூலம் என்றே பொருள்படுவதாகத் தெரிகிறது. (மேலும் அறிய அதிகாரம் 8-ஐப் பாருங்கள்.)

803. "Recovering Biblical Manhood and Womanhood" நூலின் முதல் அதிகாரத்தின் 15-ஆம் அடிக்குறிப்பில், ஒரு முரண்பாடான கணத்தில், John Piper, மனைவிகளுக்குப் பொருளாதாரத் தேவைகளை முக்கியமாக ஆண்களே வழங்க வேண்டும் என்ற தம்முடைய வேதாகமத்துக்குப் புறம்பான கூற்றுக்கு ஒரு வேதாகம அடிப்படையைக் கொடுக்க முயலுகிறார். எபேசியர் 5:25-இல் தேவன் கணவனைத் "தலை" என்று பெயரிடும் விதத்தை அவர் மேற்கோள் காட்டுகிறார்; ஆகவே இயேசு சபைக்குத் தேவையானதை வழங்குவதுபோலவே அவன் அவளுக்கு வழங்க வேண்டும் என்கிறார். அவர் எழுதுகிறார்: "தலை என்ற சித்திரம் கிறிஸ்துவே வழங்குகிறவர் என்பதைக் குறிக்கிறது ... " இங்குள்ள முரண் இதுதான்: Piper – சந்தேகமின்றி அறியாமலேயே – kephale என்பது, மற்றவற்றோடு, மூலம் அல்லது வழங்குபவர் என்றும் பொருள்படலாம் என்று உண்மையில் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார் – அவர் சார்பாகப் பேசும் நிரப்புக் கோட்பாடு இதை உறுதியாக மறுத்தாலும்.

பின்னிணைப்பு 4: பெண்கள் போதிக்கலாமா?

1 தீமோத்தேயு 2:12-ஐ நிரப்புக் கோட்பாட்டின்படி வாசித்து அதைக் கண்டிப்பாகப் பின்பற்றினால், சபையில் பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிக்க அனுமதி இல்லை. வருத்தத்துக்குரியவிதமாக, தி காஸ்பல் கோயலிஷின் (The Gospel Coalition) இந்தக் கருத்தையே கொண்டிருக்கிறது.[804] பல சபைகள் சிறு குழுக்களிலோ ஜெபக் கூட்டங்களிலோ பெண்கள் போதிக்க அனுமதிப்பதில்லை; வாராந்திர ஆராதனைக் கூடுகைகளில் நிச்சயமாக அனுமதிப்பதில்லை. சில சபைகள் ஆராதனையில் பெண்கள் வேதாகமத்தை வாசிப்பதற்குக்கூட அனுமதிப்பதில்லை.[805] ஊழியப் பயிற்சியிலும் இறையியல் பயிற்சியிலும் பெண்கள் ஆண்களுக்கு விரிவுரை ஆற்றுவதை ஜான் பைப்பர் (John Piper) ஆதரிப்பதில்லை (ஆனாலும் பெண் இறையியலாளர்கள் எழுதுவதை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்; ஏனெனில் இது "எழுத்தாளராகிய பெண்ணை வாசகரின் பார்வைக்கு அப்பால் வைக்கிறது; ஒரு விதத்தில், அவளுடைய பெண் ஆளுமையின் பரிமாணத்தை நீக்கிவிடுகிறது."[806]).[807]

ஆனாலும், சில மிதமான நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் சபையில் பெண்கள் போதிக்க அனுமதிக்க ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்க முயலுகிறார்கள். அவர்கள் அதைச் செய்யும் மூன்று வழிகள் இவை: முதலாவது, சிலர் ஆராதனைக் கூடுகைகளுக்கு வெளியே பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிக்க அனுமதிக்கிறார்கள். விசேஷ வகுப்புகளிலும்

804. அதன் மூத்த பங்களிப்பாளராகிய Kevin De Young, பெண்கள் பிரசங்கிப்பதைக் குறித்துச் சுவிசேஷக (எவாஞ்சலிக்கல்) உலகில் எழும் எந்தச் சவாலையும் தொடர்ந்து தனியே சுட்டிக்காட்டி, அவற்றைத் திருத்த முயலுகிறார். காண்க: www.bit.ly/3BHFz0N.
805. காண்க: www.bit.ly/3ENSkc4.
806. காண்க: www.bit.ly/3wqsGXW.
807. Piper-இன் பரவலாக ஒலிபரப்பப்பட்ட இந்த உறுதியான கருத்து எவ்வளவு காயப்படுத்துகிறது என்பதை, உலகத் தரம் வாய்ந்த ஒரு பெண் போதிப்பவர் அது தன்மேல் ஏற்படுத்திய விளைவைப் பகிர்ந்துகொள்வதைக் கேட்டு எண்ணிப்பாருங்கள்: "நான் சொல்லமுடியாத அளவுக்குத் துக்கமும் விரக்தியும் அடைந்தேன். அப்படிப்பட்ட கருத்துகளை அச்சில் பார்க்கும்போதெல்லாம் சிறிது நேரம் பேச்சற்றுப்போகிறேன். நான் ஓர் இறையியல் கல்வியாளர்; ஓர் இறையியல் கல்லூரியின் முதல்வர் (அந்தக் கல்லூரி வாழ்க்கைக்கும், தலைமைத்துவத்துக்கும், ஊழியத்துக்குமான ஆவிக்குரிய உருவாக்கத்தில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்துகிறது). இருபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகச் சபையில் போதிக்கும் பிரசங்கிக்கும் ஊழியம் எனக்கு உண்டு." www.bit.ly/31xWCWF

பயிற்சிகளிலும் பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிக்கலாம்; ஆனால் ஞாயிறு பிரதான கூடுகையில் அல்ல. 1 தீமோத்தேயு 2-இல் பவுல் குறிப்பாகச் சபைக் கூடுகையைப் பற்றியே பேசுகிறார், ஆகவே அவருடைய தடை அந்தச் சூழலுக்கு மட்டுமே என்று வாதிட்டு அவர்கள் இதை நியாயப்படுத்துகிறார்கள்.

இரண்டாவது, மூப்பர்கள் அல்லது போதகர்களின் அதிகாரத்தின் கீழும், அவர்கள் வகுக்கும் உபதேச எல்லைகளுக்குள்ளும் பெண்கள் போதிக்கச் சிலர் அனுமதிக்கிறார்கள். ஓர் ஒப்புமையைப் பயன்படுத்தினால்: ஓர் இசைக்குழு நடத்துநரும் ஒரு வயலின் கலைஞரும் பீத்தோவனின் இசையை "விளக்கிக்" காட்டுகிறார்கள். வயலின் கலைஞர் அந்த விளக்கத்தை வெறுமனே வழங்குகிறார்; ஆனால் வேறொருவரின் மேற்பார்வையின் கீழும் வழிநடத்துதலின் கீழும். அதேபோல, மூத்த போதகத் தலைவர்கள் உபதேசத்தை வரையறுக்கிறார்கள்; பெண்கள் உட்பட மற்றவர்கள் அந்த உபதேசத்தை வழங்கலாம்.

மூன்றாவது, சிலர் பெண்கள் ஒரு பிரசங்கத்தில் "தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும்" "புத்திசொல்லவும்" (exhort – உற்சாகப்படுத்தி அறிவுறுத்துதல்) அனுமதிக்கிறார்கள்; ஆனால் "போதிக்க" அல்ல. "போதித்தல்" என்பதை அவர்கள் "அடிப்படையான அப்போஸ்தல உபதேசங்களை நிலைநாட்டுதல்" என்று வரையறுக்கிறார்கள். இன்றைய பிரசங்கங்கள் எல்லாமே இந்தப் பொருளில் "போதித்தல்" அல்ல என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பவுலே "புத்திசொல்லுதல்," "தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல்," "போதித்தல்" ஆகியவற்றை வேறுபடுத்துகிறார். சபைக் கூடுகையில் பெண்கள் "தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பார்கள்" என்று பவுல் எதிர்பார்க்கிறார்; சபைக்குப் "புத்திசொல்லப்" பெண்களுக்கு அவர் ஒருபோதும் தடைவிதிக்கவில்லை.

பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிப்பதை நியாயப்படுத்தும் இந்த மூன்று நல்லெண்ண முயற்சிகளையும் நான் பாராட்டினாலும், அவை 1 தீமோத்தேயு 2:12-க்குத் தாங்களே கொடுத்த தவறான விளக்கத்தைச்

சுற்றிவளைத்துத் தவிர்க்க முயலும் கோணலான முயற்சிகள்.[808] அதனால்தான் நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் தொடர்ந்து அவற்றை மறுத்துவருகிறார்கள்.[809] ஆனாலும், அதிகாரம் 7-இல் நான் விளக்குவதுபோல, 1 தீமோத்தேயு 2:12-இன் நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாசிப்பை நாம் கைவிட்டவுடன், இந்தத் தலைப்பை மிகச் சிறந்த விதத்தில் அணுக முடியும். அப்போது நாம் இப்படிக் கேட்கலாம்: போதக நிருபங்களின் (Pastoral Epistles) படி, யார் போதிக்கக் கூடாது? மற்றும் பெண்கள் போதிப்பதைப் பற்றிய எந்தத் தெளிவான வேதவசனங்கள் 1 தீமோத்தேயு 2:12 என்ற தெளிவற்ற பகுதியை இன்னும் சிறப்பாக விளக்க நமக்கு உதவக்கூடும்?

போதிக்கக் கூடாதவர்கள்

முதல் கேள்வியைப் பொறுத்தவரை, போதிக்கக் கூடாத மூன்று வகையான மக்கள் உண்டு. முதலாவது, கள்ளப் போதகர்கள் போதிக்கக் கூடாது. “அவர்களுடைய வாயை அடக்கவேண்டும்; ஏனெனில் அவர்கள் ... போதிக்கத் தகாதவைகளைப் போதிக்கிறார்கள்” என்று பவுல் தீத்துவிடம் சொல்லுகிறார்.[810] இரண்டாவது, கற்றுக்கொள்ள மனமில்லாதவர்களும் கிறிஸ்துவைப் போல நடக்காதவர்களும் போதிக்கக் கூடாது. அதிகாரம் 7-இல் நான் வாதிட்டதுபோல, கோணலான போதனையால் பாதிக்கப்பட்ட கூட்டத்தினர் மற்றவர்களிடம் பெருமையான, தன்னிச்சையான, தன்னை

808. முதல் கருத்து தவறு; ஏனெனில் 1 தீமோத்தேயு 2 கூடிவந்த ஆராதனையைப் பற்றி மட்டும் பேசவில்லை; மேலும் ஒரு சபை எந்த வாரத்திலும் நடத்தக்கூடிய வெவ்வேறு வகையான கூடுகைகளுக்கு இடையே புதிய ஏற்பாடு கூர்மையான வேறுபாடு காட்டுவதில்லை. இரண்டாவது தவறுகிறது; ஏனெனில் (அவர்கள் நம்புவதுபோல) பெண்கள் போதிக்கக் கூடாது என்று தேவன் சபைகளுக்குச் சொல்லியிருந்தால், மூப்பர்கள் அதற்கு எதிரானதை அனுமதிக்க முடியாது. மூன்றாவதன் குறை – John Dickson தம்முடைய மற்றபடி அருமையான “Hearing Her Voice” என்ற நூலில் இதை முன்னோடியாக முன்வைத்தார் – இதுதான்: போதக நிருபங்களிலும்கூட “போதித்தல்” என்ற சொல் அப்போஸ்தல உபதேசத்தைக் கடத்துவதையே குறிக்கிறது; Dickson சொல்லுவதுபோல அதிகாரத்தோடு “[உபதேசத்தை] நிலைநாட்டுவதை” அல்ல; நடைமுறையில் சொன்னால், எவ்வளவு தீர்க்கதரிசனமானதாகவோ புத்திசொல்லுவதாகவோ இருந்தாலும், அப்போஸ்தல உபதேசத்தைக் கடத்தாமல் ஒருவர் எப்படி முப்பது நிமிடப் பிரசங்கம் செய்ய முடியும் என்று என்னால் கற்பனை செய்யவே முடியவில்லை.
809. De Young, John Dickson-இன் கருத்தை எதிர்கொள்ளுகிறார்: www.bit.ly/3wqsXtW அதேபோல, Schreiner, Andrew Wilson-ஐ மறுக்க முயலுகிறார்: www.bit.ly/2ZTCIoH
810. தீத்து 1:11

முன்னிறுத்தும், அல்லது அடக்கியாளும் மனப்பான்மையைக் கொண்டிருப்பதை 1 தீமோத்தேயு 2:12 தடைசெய்கிறது என்றே நாம் விளக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தேவைப்படுவது, தேவனுடைய வார்த்தையின் கீழ் மனத்தாழ்மையோடு அமர்ந்து கற்றுக்கொள்ளும் ஒரு புதிய அனுபவமே.

மூன்றாவது, கற்பிக்கப்படாதவர்கள் போதிக்கக் கூடாது. பவுல் தீமோத்தேயுவிடம் சொல்லுகிறார்: "அநேக சாட்சிகளுக்கு முன்பாக என்னிடத்தில் நீ கேட்டவைகளை, மற்றவர்களுக்கும் போதிக்கத் தகுதியுள்ள உண்மையுள்ள மனுஷரிடத்தில் ஒப்புவி."[811] அப்போஸ்தல உபதேசங்களைத் தீமோத்தேயுவுக்குப் போதித்தபின், அவற்றை மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கும்படி பவுல் அவரிடம் கேட்கிறார்; அப்போது அவர்களும் அதை இன்னும் அதிகமானவர்களுக்குப் போதிக்க முடியும். பயிற்சி பெறும் இந்தப் போதிப்பவர்கள் "ஆண்கள்" அல்ல, "மனுஷர்" (people) என்பதைக் கவனியுங்கள் – பவுல் பொதுவான anthrōpois என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்; அதன்மூலம் ஆண்களையும் பெண்களையும் உள்ளடக்குகிறார்.[812] மூப்பர்களே பெரும்பாலான போதனையைச் செய்வார்கள் என்று பவுல் எதிர்பார்த்தாலும், போதிக்கும் ஊழியத்தை அவர் ஒருபோதும் அவர்களுக்கு மட்டுமே என்று

811. 2 தீமோத்தேயு 2:2. NIV இந்த நபர்களை 'men' (ஆண்கள்) (ESV) என்று அல்ல, 'people' (மனிதர்கள்) என்று சரியாக மொழிபெயர்க்கிறது; ஏனெனில் 'anthropos' என்ற கிரேக்கச் சொல் வடிவத்தில் ஆண்பாலாக இருந்தாலும், பெண்களையும் உள்ளடக்கியே பயன்படுத்தப்படுகிறது. உதாரணமாக, நமக்கு விரோதமாகப் பாவம் செய்த மற்றவர்களை மன்னிக்கும்படி இயேசு சொல்லும்போது, 'மற்றவர்கள்' என்பதற்கு அவர் 'anthropos' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார் (மத்தேயு 6:14).
812. உதாரணமாக, 1 பேதுரு 3:4-இல் இந்தச் சொல் வெளிப்படையாகப் பெண்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கட்டுப்படுத்துவதில்லை.[813] அதேபோல, எபிரெயருக்கு எழுதியவரும், முழுச் சமூகமும் – ஆண்களும் பெண்களும் – தங்கள் நல்ல உபதேசத்தின் அடிப்படையிலும் ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சியின் அடிப்படையிலும் போதிக்கும் ஊழியத்துக்குத் தகுதியானவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்; அவர் இப்படிச் சொல்லுகிறார்: "காலத்தைப் பார்த்தால் நீங்கள் இதற்குள் போதிக்கிறவர்களாயிருக்க வேண்டியிருந்தும், மூல சத்தியங்களை ... மறுபடியும் ஒருவர் உங்களுக்குப் போதிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது."[814] (இதற்கிடையில், எபேசுவின் பெண்கள்கூட எதிர்காலத்தில் மீண்டும் போதிக்கக்கூடியவர்களாக மீட்டெடுக்கப்படலாம் என்ற நம்பிக்கையை இது நமக்குக் கொடுக்கிறது.)

பெண்கள் போதித்ததற்கான உதாரணங்கள்

பெண்கள் போதிப்பதைப் பற்றிய எந்தத் தெளிவான வேதவசனங்கள் 1 தீமோத்தேயு 2:12 என்ற தெளிவற்ற பகுதியை இன்னும் சிறப்பாக விளக்க நமக்கு உதவக்கூடும்? அநேகம் உண்டு: ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் போதிக்கும் வரங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்

813. மூப்பர்கள் மட்டுமே போதிக்க வேண்டும் என்று நிருபங்கள் சொல்லுகின்றன என்று வாதிடும் பல நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களின் எழுத்துகளை நான் வாசித்திருக்கிறேன். இது சில சபைப்பிரிவுகளில் ஒரு விதியாக இருக்கலாம்; ஆனால் இது வேதவசனத்தின் விதி அல்ல. இந்த அறிஞர்கள் தங்கள் கூற்றை ஆதரிக்க வழக்கமாகப் பின்வரும் குறிப்புகளை அடுக்குகிறார்கள்: 1 தீமோத்தேயு 2:12; 3:2; 4:11-13; 5:17; 2:24-26; 4:1-5; தீத்து 1:5-6;15, யாக்கோபு 3:1. ஆனால் இந்தக் குறிப்புகள், மூப்பர் அல்லாதவர்களைப் போதிப்பதிலிருந்து விலக்குவதை ஆதரிப்பதில்லை. போதிக்கப்பட்ட எவரும் போதிக்கக்கூடும் என்று 2 தீமோத்தேயு 2:2 குறிப்பிடுகிறது என்பது ஒருபுறம் இருக்க, "ஆதார" வசனங்களின் இந்த நீண்ட பட்டியலைக் கவனமாக ஆராய்ந்தால், அவற்றில் மூன்று மட்டுமே மூப்பர்கள் போதிப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பாகப் பேசுகின்றன என்பது தெரியவரும் (1 தீமோத்தேயு 3:2, 5:17, தீத்து 1:5-6). அவற்றில் நான்கு, மூப்பர்கள் அல்ல, தீமோத்தேயு, தீத்து போன்ற அப்போஸ்தலப் பிரதிநிதிகள் போதிப்பதைப் பற்றிப் பேசுகின்றன (2 தீமோத்தேயு 4:11-13, 2 தீமோத்தேயு 2:2, 4:1-5, தீத்து 2:1-6,15). ஒரு பெண் அப்போஸ்தலப் பிரதிநிதியாக இருக்க முடியாதா? உதாரணமாக, பவுலின் சார்பாக ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தைத் தாமே சுமந்துசென்ற பெய்பேயாளை எண்ணிப்பாருங்கள் (ரோமர் 16:1-2). இன்னும் கூர்மையாக, (தம்முடைய கணவரோடு சேர்ந்து) அப்போஸ்தலராக இருந்த யூனியாவை எண்ணிப்பாருங்கள் (அப்போஸ்தலப் பிரதிநிதியைவிட ஒரு படி உயர்ந்த நிலை). கடைசியாக, யாக்கோபு 3:1 (அங்கே 'சகோதரர்' என்பது 'சகோதரர்களும் சகோதரிகளும்' என்று பொருள்படுகிறது) ஆண்களுக்கோ மூப்பர்களுக்கோ மட்டுமல்ல, எவருக்கும் போதிப்பவர்களாக இருப்பதற்கான கதவைத் திறந்தே வைக்கிறது.

814. எபிரெயர் 5:14

என்றும்;[815] ஆராதனைக்காகக் கூடிவரும்போது ஒருவருக்கொருவர் போதித்துப் புத்திசொல்ல வேண்டும் என்றும்;[816] சபைக் கூடுகைகளில் ஒரு போதக வார்த்தையைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும்[817] பவுல் கட்டளையிடுகிறார். இந்தப் பகுதிகள் அனைத்தும் 1 தீமோத்தேயு 2:12-இலும் பயன்படுத்தப்படும் didaskein என்ற கிரேக்கச் சொல்லையே பயன்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக, இவை அனைத்தும் இவற்றோடு பொருந்துகின்றன: ஆண்களுக்குச் சுவிசேஷம் அறிவித்த சமாரியப் பெண்,[818] பெண்களால் இயற்றப்பட்ட, உபதேசச் செழுமையுள்ள வேதாகமத்தின் பல பகுதிகள்,[819] அப்பொல்லோவைத் தங்கள் வீட்டுக்கு அழைத்தபின் "தேவனுடைய மார்க்கத்தை அதிக திட்டமாய் அவனுக்கு விவரித்துக் காண்பித்த" பிரிஸ்கில்லாள், ஆக்கில்லா ஆகியோரின் வரலாறு.[820]

பிரிஸ்கில்லாளின் போதக ஊழியத்தைப் பொறுத்தவரை, "விவரித்துக் காண்பித்தார்கள்" (explained; கிரேக்கம்: exethento) என்ற சொல் "போதித்தல்" என்ற சொல்லுக்கு இணையானது;[821] ரோமாபுரியில் பவுலின் ஊழியத்தை விவரிக்கவும் அது பயன்படுத்தப்படுகிறது; அங்கே அவர் "காலைமுதல் மாலைவரை" "தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் குறித்து விவரித்துக் கொண்டிருந்தார்."[822] ஆனாலும், நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள், 1 தீமோத்தேயு 2:12-க்கு அவர்கள் கொடுக்கும் தவறான விளக்கம் என்ற புரோக்ரஸ்டீஸின் கட்டிலுக்குப் (Procrustean bed – எல்லாவற்றையும் வலுக்கட்டாயமாக ஒரே அளவுக்குள் திணிக்கும் முறை) பொருந்தும்படி, பிரிஸ்கில்லாள் அப்பொல்லோவுக்குப் போதித்ததன் நேரடியான பொருளை மழுங்கடிக்கிறார்கள்; அந்த விளக்கம், சபையில் ஒரு பெண் ஓர் ஆணுக்கு அதிகாரத்தோடு போதிப்பதைத் தடைசெய்கிறது என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். அவருடைய போதனை தனிப்பட்டதும் முறைசாராததுமாக இருந்தது, பொதுவானதும் முறையானதுமாக அல்ல என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். எபேசு சபையின் கூடுகைகள் அநேகமாக அதே

815. ரோமர் 12:7, 1 கொரிந்தியர் 12:28-30
816. கொலோசெயர் 3:16
817. 1 கொரிந்தியர் 14:26
818. யோவான் 4:39
819. உதாரணமாக, நியாயாதிபதிகள் 5:2-31; 1 சாமுவேல் 2:1-10; 25:24-31; லூக்கா 1:25, 42-45, 46-55 காண்க.
820. அப்போஸ்தலர் 18:26
821. www.bit.ly/3q7sZpi
822. அப்போஸ்தலர் 28:23

வீட்டில்தான் நடந்தன என்பதையும், (மிகப் பிற்காலச் சபை வழக்கங்களை முதலாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிக்குள் இறக்குமதி செய்ய நாம் முயலாவிட்டால்) அவை நெருக்கமானவையும் முறைசாராதவையுமாக இருந்தன என்பதையும் இந்தக் கூற்று அடையாளம் காணத் தவறுகிறது.[823]

அவருடைய போதனை, பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கும் தீத்துவுக்கும் எழுதிய போதக நிருபங்களில் குறிப்பிடும் "அதிகாரப்பூர்வமான" அல்லது "அதிகாரமுள்ள" போதனையோடு எந்தத் தொடர்பும் இல்லாதது என்ற வாதத்தைப் பொறுத்தவரை, உண்மையில், "மற்றவர்களுக்கும் போதிக்கத் தகுதியுள்ள உண்மையுள்ள மனுஷரிடத்தில்" பெருக்கும்படி பவுல் தீமோத்தேயுவிடம் சொல்லும் போதக ஊழியத்துக்குப் பிரிஸ்கில்லாள் ஒரு சரியான உதாரணம்.[824] பிரிஸ்கில்லாள் வெறுமனே பக்திச் சிந்தனைகளைப் பகிர்ந்துகொள்ளவில்லை – பவுலால் போதிக்கப்பட்ட அவர், வல்லமையான ஒரு வகைப் போதனையில் ஈடுபட்டிருந்தார்; அப்பொல்லோவுக்கு உபதேசத்தைக் கற்பித்து, அவருடைய குறைபாடுள்ள, போதாத கருத்துகளைத் திருத்தினார். பிரிஸ்கில்லாளின் போதனையின் கனியைக் கவனியுங்கள்: அவருடைய போதக ஊழியத்தைப் பெற்ற அப்பொல்லோ, பின்பு முழுமையாகத் தகுதிபெற்றவராக அனுப்பப்பட்டு, ஆதி சபைக் காலத்தின் மாபெரும் போதிப்பவர்களில் ஒருவரானார்.[825]

சுருக்கமாகச் சொன்னால், முழு வேதாகமத்தின் அடிப்படையிலான விளக்கத்தின்படி, இன்று சபைகளில் பெண்கள் போதிக்கவும் பிரசங்கிக்கவும் அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமா? ஆம், நிச்சயமாக. ஆனால் மூன்று நிபந்தனைகளோடு; அவை ஆண்களுக்கும் பொருந்தும்: அவர்கள் போதிக்கப்பட்டபின், இப்போது மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கத்

823. "What the Bible Actually Teaches about Women" (அதி. 6) என்ற நூலில் Kevin Giles கவனிப்பதுபோல, நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் பின்வரும் உண்மையைக் கவனிக்காமல் விடும் போக்குடையவர்கள்: "ஆதிக் கிறிஸ்தவர்கள் சிறிய எண்ணிக்கையில் வீடுகளில் கூடிவந்தார்கள். இந்த உண்மைகளை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளத் தவறுவதால், சபையையும் சபைத் தலைமைத்துவத்தையும் பற்றிய தங்கள் சொந்த நவீன கலாச்சாரப் புரிதலைப் புதிய ஏற்பாட்டுக்குள் வாசித்துப் புகுத்துகிறார்கள்; பின்பு இன்றைய சபை வாழ்க்கைக்கு எது கட்டளையாக இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றிய தங்கள் முடிவுகளை ஆதரிக்க இதையே ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார்கள்."
824. 2 தீமோத்தேயு 2:2
825. எபேசுவில் பிரிஸ்கில்லாளின் ஊழியத்தையும் அப்பொல்லோவுக்கு அவர் செய்த போதக ஊழியத்தையும் பற்றிய விரிவான ஆய்வுக்கு, காண்க: www.rb.gy/ttr2do

தகுதியுள்ள உண்மையுள்ள மனுஷராக இருக்க வேண்டும்; அவர்களுக்குப் போதிக்கும் வரம் இருக்க வேண்டும்; மேலும் (கவனமாகத் தோண்டியெடுத்த இந்த உட்பார்வைக்காக 1 தீமோத்தேயு 2:12-க்கு நன்றி) சபையில் உள்ள சிலரிடம் பெருமையையோ பாவமான பகைமையையோ காட்டாத விதத்தில் அவர்கள் போதிக்க வேண்டும். பெண்கள் ஆண்களுக்குப் பிரசங்கிக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு மேலும் வலுச்சேர்ப்பது, சபையில் உள்ள தீர்க்கதரிசினிகளைப் புதிய ஏற்பாடு கொண்டாடுகிறது என்ற உண்மை; அது போதித்தலின் செயல்பாட்டோடு ஒன்றிணைந்த ஓர் அறிவிப்பு ஊழியம்; போதித்தலைவிட இன்னும் உயர்ந்த மூலோபாய முக்கியத்துவமும் அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டது.[826] ஆகவே இன்று பெண்களைப் பிரசங்க மேடையிலிருந்து விலக்குவதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை.

826. இதைப் பற்றி மேலும் அறிய அதிகாரம் 12, “பெண் தீர்க்கதரிசிகள்” என்ற பகுதியைக் காண்க.

பின்னிணைப்பு 5: 1 தீமோத்தேயு 3-இலிருந்து மேலும் இரண்டு வாதங்கள்

அதிகாரம் 12-இல், 1 தீமோத்தேயு 3-இல் பவுல் கண்காணியைத் “தன் மனைவிக்கு உண்மையுள்ளவர்” என்று விவரிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிரப்புக் கோட்பாட்டு வாதத்தை நான் கையாளுகிறேன். இந்தப் பின்னிணைப்பில், சபைத் தலைமைத்துவத்திலிருந்து பெண்களை விலக்குவதற்காக நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் முன்வைக்கும், அதுவும் 1 தீமோத்தேயு 3-ஐ அடிப்படையாகக் கொண்ட, இன்னும் இரண்டு வாதங்களைக் கையாளுகிறேன்.

1 தீமோத்தேயு 3:11-இல் உள்ள “ஸ்திரீகள்” என்ற புதிர்

மூப்பருக்குரிய தகுதிகளைப் பட்டியலிட்டபின், பவுல் உதவிக்காரருக்கும் அதைப் போன்ற ஒன்றைச் செய்கிறார். “ஸ்திரீகள்” பற்றிய குறிப்பைக் கவனமாகப் பாருங்கள்:

அந்தப்படியே, உதவிக்காரரும் மதிப்புக்குரியவர்களாயும், இருநாக்கில்லாதவர்களாயும், மிகுந்த மதுபானத்துக்கு இச்சையில்லாதவர்களாயும், இழிவான ஆதாயத்தை இச்சியாதவர்களாயும் இருக்கவேண்டும். விசுவாசத்தின் ஆழமான சத்தியங்களைச் சுத்த மனச்சாட்சியோடே பற்றிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இவர்கள் முன்பு சோதிக்கப்படவேண்டும்; பின்பு இவர்களுக்கு விரோதமாக ஒன்றுமில்லையானால், உதவிக்காரராக ஊழியஞ்செய்யலாம்.

அந்தப்படியே, **ஸ்திரீகளும்** மதிப்புக்குரியவர்களாயும், அவதூறு பண்ணாதவர்களாயும், தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயும், எல்லாவற்றிலேயும் உண்மையுள்ளவர்களாயும் இருக்கவேண்டும்.

உதவிக்காரன் தன் மனைவிக்கு உண்மையுள்ளவனாயும், தன் பிள்ளைகளையும் தன் வீட்டாரையும் நன்றாய் நடத்துகிறவனாயும் இருக்கவேண்டும். நன்றாய் ஊழியஞ்செய்தவர்கள் தங்களுக்கு நல்ல

நிலையையும், கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றும் விசுவாசத்தில் மிகுந்த தைரியத்தையும் அடைவார்கள்.[827]

1 தீமோத்தேயு 2:12-15-க்கு அடுத்தபடியாக, இந்த நிருபத்தில் அதிகம் விவாதிக்கப்படும் இரண்டாவது பகுதி இதுதான். இந்த "ஸ்திரீகள்" யார் என்பதில்தான் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. இது உதவிக்காரர்களின் மனைவிகளைக் குறிக்கிறதா, அல்லது deaconesses-ஐ ("deacon" என்ற சொல்லின் பெண்பால் வடிவம் – பெண் உதவிக்காரர்கள்) குறிக்கிறதா? எந்தக் காரணத்தினாலோ, பவுல் அதைத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. இந்தத் தெளிவின்மை மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் வேலையில் தெரிகிறது – 28 ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளில், 18 "deacon's wives" (உதவிக்காரர்களின் மனைவிகள்) என்பதைத் தெரிந்தெடுக்கின்றன; 2 "deaconesses" என்பதை; மீதமுள்ள 8 "women" (பெண்கள்) என்றே விட்டுவிடுகின்றன (வாசகர் தீர்மானிக்கும்படி). தனிப்பட்ட முறையில், பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் "wives" (மனைவிகள்) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவது சரி என்று நான் நினைக்கிறேன்; ஏனெனில், சில வசனங்களுக்கு முன்பு (வச. 2) வரும் "தன் மனைவிக்கு உண்மையுள்ளவர்" என்ற சொற்றொடரிலும், உடனே பின்வரும் வசனத்திலும் (வச. 12) "மனைவி" என்ற பொருளில் பவுல் சரியாக இதே gunaikas என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். இந்த மற்ற பயன்பாடுகளுக்கு இடையே இவ்வளவு நெருக்கமாக அமைந்திருக்கும் இந்த இடத்தில் அதற்கு வேறு பொருள் இருப்பதற்கு வாய்ப்பு குறைவு.

இதை உதவிக்காரர்களின் மனைவிகள் என்று எடுத்தாலும் deaconesses என்று எடுத்தாலும், பெண் மூப்பர்களைப் பவுல் அனுமதிக்கவில்லை என்பதையே இது காட்டுகிறது என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் வாதிடுகிறார்கள். இது உதவிக்காரர்களின் மனைவிகளைக் குறித்தால், பவுல் இரண்டு குழுக்களை எண்ணியிருந்தார் என்பதை இது குறிக்கிறது என்கிறார்கள்: ஆண் மூப்பர்கள், ஆண் உதவிக்காரர்களும் அவர்களுடைய மனைவிகளும். மறுபுறம், இது deaconesses-ஐக் குறித்தால், பவுல் மூன்று குழுக்களை எண்ணியிருந்தார் என்று பொருள் என்கிறார்கள் சில நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள்: ஆண் மூப்பர்கள், ஆண் உதவிக்காரர்கள், பெண் உதவிக்காரிகள் (ஆனால் பெண்

827. 1 தீமோத்தேயு 3:8-13

மூப்பர்கள் இல்லை). எந்த வாசிப்பும் பெண் மூப்பர்களுக்கான சாத்தியத்தை விலக்குகிறது.

முதலாவது, பின்னைய சாத்தியத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டாலும், கேள்வி அப்படியே நிற்கிறது: ஒவ்வொரு உள்ளூர் சபையிலும் மூன்று பதவிகள் – அதாவது ஆண் மூப்பர்கள், ஆண் உதவிக்காரர்கள், பெண் உதவிக்காரிகள் – இருக்க வேண்டும் என்று பவுல் கட்டளையிடுகிறாரா? அல்லது அவர் எழுதிய காலத்தில் எபேசு சபையில் இருந்த பதவிகள் இவைதான் என்று அவர் முன்னனுமானித்திருந்தாரா அல்லது அறிந்திருந்தாரா, 1 தீமோத்தேயு 3-இல் இந்தப் பதவிகளுக்கு மிகப் பொருத்தமான வகையான மக்களை மட்டுமே குறிப்பிட்டுக் கட்டளையிடுகிறாரா? இது ஒரு கட்டளை அல்ல, முன்னனுமானம் என்றே நான் நினைக்கிறேன். மேலும், பவுல் பெண் உதவிக்காரிகளைக் குறிப்பிட்டால், அடுத்த வசனத்திலேயே உதவிக்காரர்கள் (பெண்கள் உட்பட) “தன் மனைவிக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக” (வச. 12) இருக்க வேண்டும் என்று அவர் சொல்லும்போது, அது, உதாரணமாக தீத்து 1-இல் உள்ள மூப்பர் தகுதிகளில் நாம் காணும் இந்த மரபுத் தொடர் இரு பாலினத்தையும் உள்ளடக்குகிறது என்பதையே உறுதிப்படுத்துகிறது; அங்கே கிரேத்தா சபைகளில் நியமிக்கப்பட்ட பதவியாகப் பவுல் மூப்பர்களை மட்டுமே எண்ணுகிறார், உதவிக்காரர்களை அல்ல.[828] இதன் பொருள், பாலினத்தைப் பிரிக்கும் எந்தப் பிரதிப்பெயர்ச்சொல்லோ மரபுத் தொடரோ இல்லாத தீத்து 1-இன் மூப்பருக்கான வரையறைகள், பெண் மூப்பர்களை நியமிப்பதற்கு இடமளிக்கும்.

ஆனாலும், பெரும்பான்மைக் கருத்து என்னவென்றால், இந்த ஸ்திரீகள் பெண் உதவிக்காரிகள் அல்ல, உதவிக்காரர்களின் மனைவிகள் என்றே பவுல் குறிக்கிறார். அப்படியானால், அவர் ஆண் மூப்பர்களையும் ஆண் உதவிக்காரர்களையும் மட்டுமே எண்ணியிருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இந்தக் கருத்தின் பலவீனம் இதுதான்: 1 தீமோத்தேயு 3-இல் உள்ள இந்தப் பட்டியல்களை எல்லாச் சபைகளுக்குமான சட்டபூர்வமான நெறியாக நாம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதற்கு இன்னும் ஒரு சான்று நமக்குக் கிடைக்கிறது; ஏனெனில் இந்த நிருபம் எழுதப்பட்ட

828. யோவான் கிறிசோஸ்தோம் (John Chrysostom) இதைக் கண்டார். 1 தீமோத்தேயு 3-இன் மீதான தம்முடைய 11-ஆம் பிரசங்கத்தில் (Homily 11) அவர் எழுதுகிறார்: “ஒரே பெண்ணின் புருஷர்கள் . . . என்பது பெண் உதவிக்காரிகளைக் குறித்தும் சொல்லப் பொருத்தமானதே.”

அதே காலத்தில் எழுதப்பட்ட ரோமர் 16:2, கெங்கிரேயா சபையின் உதவிக்காரியாகப் (தமிழ் வேதாகமத்தில்: "ஊழியக்காரியாகிய பெய்பேயாள்") பவுல் சிபாரிசு செய்யும் பெய்பேயாள் என்ற பெண்ணைக் குறிப்பிடுகிறது.[829]

வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், இந்த ஸ்திரீகளைப் பற்றிய எந்தக் கருத்தும், 1 தீமோத்தேயு 3-இல் உள்ள பவுலின் பகுதி எல்லாச் சபைகளிலும் பெண் போதகர்களுக்கான சாத்தியத்தை விலக்குகிறது என்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டு நம்பிக்கையை வலுவிழக்கச் செய்கிறது.

வசனம் 11-இல் உள்ள "ஸ்திரீகள்" என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேறொரு வழி உண்டா? இந்த ஸ்திரீகள் உதவிக்காரர்களின் மனைவிகளையோ deaconesses-ஐயோ (நீங்கள் எப்படி எடுத்துக்கொண்டாலும்) மட்டுமல்ல, மூப்பர்களின் மனைவிகளையோ பெண் மூப்பர்களையோகூட உள்ளடக்குகிறார்கள் என்ற கருத்து எனக்கு அதிக நம்பத்தகுந்ததாகத் தோன்றுகிறது. விளக்குகிறேன். மைக்கேல் ஈட்டன் (Michael Eaton) 1 தீமோத்தேயுவுக்கான தம்முடைய விளக்கவுரையில் விளக்குவதுபோல, பண்டைய எழுத்துகளில் வழக்கமாக இருந்ததுபோல, பவுல் இரண்டு ஒத்த பட்டியல்களை (ஒன்று மூப்பர்களுக்கு, ஒன்று உதவிக்காரர்களுக்கு) உருவாக்குகிறார்; ஆனால் அளவுக்கு மீறிய திரும்பத்திரும்பச் சொல்லுதலைத் தவிர்ப்பதற்காக, இரண்டுக்கும் பொருந்த வேண்டிய சில உள்ளடக்கங்களை இரண்டு பகுதிகளுக்கும் இடையே பிரித்து வைக்கிறார்.[830] அவருடைய கருத்து உறுதியானது, குறிப்பாக இந்தப் பகுதியில். உதாரணமாக, மூப்பர் பகுதியில், வசனம் 1 அந்த வேலையைச் செய்ய ஒருவருக்குள்ள விருப்பத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது, வசனம் 7 புறம்பானவர்களிடத்தில் நற்சாட்சி பெற்றிருக்க வேண்டியதைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்பதைக் கவனியுங்கள். பின்பு உதவிக்காரர் பகுதியில், வசனம் 9 விசுவாசத்தின் ஆழமான

829. பெய்பேயாள் ஓர் உதவிக்காரியாக இருந்தார் என்பதற்கான சான்றுக்கு, அதிகாரம் 12-இல் "ரோமர் 16-இன் உடன்வேலையாட்கள்" என்ற தலைப்பின் கீழ் பெய்பேயாளைப் பற்றிய அடிக்குறிப்பைக் காண்க.

830. "மூப்பர்களுக்குப் பொருந்தும் சில காரியங்கள் உதவிக்காரர்களுக்கும் பொருந்தும்; உதவிக்காரர்களுக்குப் பொருந்தும் சில மூப்பர்களுக்கும் பொருந்தும். இரண்டு தலைப்புகளைப் பற்றி ஒத்த காரியங்களைச் சொல்ல விரும்பும்போது, விஷயத்தை இரண்டு பத்திகளாகப் பிரித்து, ஒரு பகுதியைப் பற்றி ஒன்றையும் மற்றொரு பகுதியைப் பற்றி இன்னொன்றையும் சொல்வது எபிரெய எழுத்து நடையில் வழக்கமானது. ஆனால் எபிரெய நடை அதை இரண்டு பகுதிகளுக்கும் பொருத்தும்படியே நம்மிடம் எதிர்பார்க்கிறது." (Michael Eaton, Preaching Through the Bible: Timothy)

சத்தியங்களைப் பற்றிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதைப் பற்றிப் பேசுகிறது, வசனம் 10 அந்தப் பங்கில் ஊழியஞ்செய்ய அனுப்பப்படுவதற்கு முன்பு சோதிக்கப்பட வேண்டியதைப் பற்றிப் பேசுகிறது, வசனம் 13 நன்றாய் ஊழியஞ்செய்கிறவர்களுக்குத் தேவன் அளிக்கும் பலனைப் பற்றிப் பேசுகிறது. ஆனாலும் இந்த ஐந்து அம்சங்களும் மூப்பர்களுக்கும் உதவிக்காரர்களுக்கும் பொருந்துகின்றன. நவீன மக்களாகிய நம்மைவிடப் பண்டைய வாசகர்கள் இதை விரைவாக உணர்ந்துகொள்வார்கள். பல பத்தாண்டுகளாக மூப்பர்களையும் உதவிக்காரர்களையும் பயிற்றுவிக்க இந்தப் பகுதியைப் பயன்படுத்திய நான், இயல்பாகவே இப்படித்தான் அதை விரித்துரைக்கும் முறையை ஒழுங்குபடுத்தினேன். மூப்பர்கள் மட்டுமல்ல, உதவிக்காரர்களும் இப்படித் தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்ய விரும்ப வேண்டாமா, புறம்பானவர்களிடத்தில் நற்சாட்சி பெற்றிருக்க வேண்டாமா? உதவிக்காரர்கள் மட்டுமல்ல, மூப்பர்களும் வேதவசனத்தை ஆழமாகத் தியானிக்க வேண்டாமா, நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்பு சோதிக்கப்பட வேண்டாமா, நன்றாய் வழிநடத்தியதற்காகத் தேவனிடமிருந்து பலனை எதிர்பார்க்க வேண்டாமா?[831]

பாருங்கள், சில தகுதிகளை இரண்டு குழுக்களுக்கும் பொருந்துவதாக வாசிக்கும் இந்த முறைதான், பவுல் “உதவிக்காரர்களின் மனைவிகள்” என்றோ “பெண் உதவிக்காரர்கள்” என்றோ எழுதாமல், “மனைவிகள்/ஸ்திரீகள்” என்று மட்டுமே எழுதுவதற்கான ஒரே விளக்கமாக இருக்கலாம் – அதன் பயன்பாட்டை உதவிக்காரர்களுக்கு மட்டும் என்று அவர் கட்டுப்படுத்த விரும்பவில்லை.

ஆகவே, வசனம் 11-இல் பவுல் மனைவிகளைக் குறித்தால், உதவிக்காரர்கள், மூப்பர்கள் ஆகிய இருவரின் மனைவிகளுக்கும் தேவையான குணநலன்களை அவர் குறிப்பிடுகிறார். பெண் உதவிக்காரியாகிய பெய்பேயாள் இருந்தார் என்பதை நினைவில் கொண்டால், இந்தப் பகுதியிலிருந்து பெற வேண்டிய காலத்தால் அழியாத சத்தியம் இதுதான்: மூப்பர்கள், உதவிக்காரர்கள் ஆகியோரின் வாழ்க்கைத்துணைகளுடைய (மனைவிகளுடையது மட்டுமல்ல) தேவபக்தி முக்கியமானது.

831. அப்படியிருந்தும், இரண்டு குழுக்களுக்கும் பவுல் ஏன் அதிக உள்ளடக்கத்தைத் திரும்பச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறார் என்று நாம் கேட்கலாம். பதில்: அவர் விசேஷமாகக் குணநலன்களைக் குறித்தே அப்படிச் செய்கிறார்; அவை கூடுதல் வலியுறுத்தலுக்குத் தகுதியானவை.

வசனம் 11-இல் பவுல் இந்தப் பதவியின் பெண் வடிவத்தைக் குறித்தால், பெண் உதவிக்காரிகள், பெண் மூப்பர்கள் ஆகிய இருவருக்கும் தேவையான குணநலன்களை அவர் குறிப்பிடுகிறார். பிரிஸ்கில்லாளும் அவருடைய கணவரும் ஒருகாலத்தில் இதே சபையை நிறுவி வழிநடத்தினார்கள் என்ற உண்மை இந்த விளக்கத்தை இன்னும் அதிக நம்பத்தகுந்ததாக்குகிறது.

எப்படி எடுத்துக்கொண்டாலும், இந்தப் பகுதியை நாம் எவ்வளவு அதிகமாகத் தியானிக்கிறோமோ, இந்தப் புதிரான ஸ்திரீகள் யார் என்பதைப் பற்றி அவ்வளவு குறைவான நிச்சயமே நமக்கு இருக்கிறது; அதே நேரத்தில், வசனம் 11 ஒன்று மிகவும் தெளிவற்றது, அல்லது மிகவும் சூழல் சார்ந்தது; ஆகவே எந்த நியாயமான விளக்க அணுகுமுறையின்படியும், எப்போதும் எங்கும் பெண்களின் நியமனத்தைத் தடைசெய்வதற்கு அது போதுமான அடிப்படை அல்ல என்பதில் நாம் அவ்வளவு அதிக நிச்சயமடைகிறோம்.

மூப்பர்கள் தகப்பன்மார்களா?

ஓர் இயக்கத்தின் முன்னாள் தலைவராகிய பி. ஜே. ஸ்மித் (P. J. Smyth), ஆண்கள் மட்டுமே மூப்பர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு புதிய வாதத்தைச் சமீபத்தில் வெளியிட்டார்; அது விமர்சனத்துக்குரியது என்று நான் நம்புகிறேன். அதை மூன்று பகுதிகளாக மேற்கோள் காட்டி, ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக மதிப்பிடுகிறேன்.

தொழில்நுட்பத்தால் வடிவமைக்கப்பட்ட நம்முடைய நவீன உலகில், மக்களைப் பற்றி இயந்திரத்தனமான விதங்களில் சிந்திக்கும் போக்கு நமக்கு உண்டு. அதாவது, "மூப்பர்" என்ற சொல்லை, வணிகத்திலோ அரசியலிலோ தொழில்துறையிலோ "தலைவர்" என்பது குறிக்கும் அதே பொருளில் நாம் வாசிக்கும் போக்கு உண்டு. அந்தத் துறைகளில், மிகத் திறமையானவருக்கு – அவருடைய பாலினம் எதுவானாலும் – தலைமை நிர்வாக அதிகாரி, தலைவர் அல்லது மேலாளர் பதவி கொடுக்கப்படுவது பொருத்தமானதே. ஆனால் வேதாகமம் மூப்பர்களின் பங்கை விவரிக்கும்போது, நம்முடைய இன்றைய நிறுவனத் தலைமைத்துவ மாதிரிகளை அது உண்மையில் மனதில் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக, தகப்பன்மாரால் மேற்பார்வையிடப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படும் ஒரு

குடும்பமாகச் சபையைக் காட்டும் சித்திரமே அதில் மிக அதிகமாக உள்ளது.

ஒரு குடும்பத்தில் தகப்பனே எப்போதும் வழிநடத்துகிறார் என்று ஸ்மித் வாதிடுகிறார். சபை ஒரு குடும்பமாக இருப்பதால், மீண்டும் ஒருமுறை பாலினம் வரத்தை மிஞ்ச வேண்டும்; ஆகவே, அதற்கு இணையான வரம் பெற்ற பெண்கள் இருந்தாலும், ஆண்களின் குழுவே வழிநடத்த வேண்டும். ஆனால் ஸ்மித்தின் வாதம் இரண்டு தவறான அனுமானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது.

முதலாவது, தகப்பன்மார் மற்றும் தாய்மார் இருவருமே பிள்ளைகளை வழிநடத்த வேண்டும். புதிய ஏற்பாட்டில் தகப்பன்மார் தங்கள் குடும்பத்தை வழிநடத்துவதைப் பற்றிய எந்தக் குறிப்பும் கிரேக்க-ரோம உலகத்தை விவரிப்பதே; அந்த உலகில், மரித்துப்போயிருந்தாலொழிய, ஒரு paterfamilias (குடும்பத் தலைவன்) ஒவ்வொரு வீட்டாரையும் வழிநடத்தினான். ஆனால் பிள்ளைகளை யார் வழிநடத்துவது என்பதைப் பற்றி வேதாகமம் எதைக் கட்டளையிடுகிறது (வெறுமனே விவரிப்பது அல்ல) என்று நாம் தேடும்போது, தாய்மாரும் தகப்பன்மாரும் இணைந்து தங்கள் குடும்பத்தின் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகிறது. இன்றைய பல சபை வட்டாரங்களில், “தகப்பனே வீட்டின் தலையாக இருக்க வேண்டும்” என்று நாம் கேட்டு, அதை மிகப் பரவலாகக் கடைப்பிடித்திருக்கிறோம்; அதனால் அதற்கு உண்மையில் வேதாகம ஆதாரம் இல்லை என்பதை நாம் உணரத் தவறிவிட்டோம்.

கணவன் மனைவிக்குத் தலையாக இருக்கலாம் (இது எப்படியும் அதிகாரத்தைக் குறிப்பதில்லை என்பதை அதிகாரம் 8-இல் நாம் பார்த்திருந்தாலும்); ஆனால் தன் மனைவியோடு சேர்ந்து மட்டுமே அவன் வீட்டை வழிநடத்த வேண்டும்: “பிள்ளைகளே, உங்கள் பெற்றாருக்குக் கர்த்தருக்குள் கீழ்ப்படியுங்கள், இது நியாயம். உன் தகப்பனையும் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக.”[832] அதேபோல, குறைந்தது நான்கு இடங்களில், “புருஷன் தன் தாயையும் தகப்பனையும் விட்டு, தன் மனைவியோடே இசைந்திருப்பான்” என்ற சூத்திரத்தோடு தாய், தகப்பன் ஆகிய இருவரின் இரட்டைத் தலைமைத்துவத்தை வேதவசனம் உறுதிப்படுத்துகிறது.[833] இரு பெற்றோராலும் வழிநடத்தப்படும் ஒரு குடும்பத்தை விட்டு, (அநேகமாக) மீண்டும் இரு பெற்றோராலும்

832. எபேசியர் 6:1
833. காண்க: ஆதியாகமம் 2, மாற்கு 10, மத்தேயு 19, எபேசியர் 5

வழிநடத்தப்படும் ஒரு புதிய குடும்பத்தைத் தொடங்கும் மகனை இந்தச் சூத்திரம் காட்டுகிறது.[834] தகப்பனுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையே அதிகாரக் கட்டமைப்பின் பாதி உயரத்தில் அமர்ந்திருக்கும் இரண்டாம் நிலைத் தலைவியாகத் தாயைச் சித்தரிப்பதற்குப் பதிலாக, தாயும் தகப்பனும் "ஒரே மாம்சமாக" இணைந்து வீட்டை வழிநடத்த வேண்டும் என்று வேதாகமம் கட்டளையிடுகிறது. என் தனிப்பட்ட அனுபவம் இந்த உட்பார்வையை வலுப்படுத்துகிறது: ஒரு தகப்பன் தன் பிள்ளைகளை வழிநடத்துவதைவிடச் சிறந்த ஒன்று உண்டு – அது ஒரு தகப்பனும் தாயும் இணைந்து தங்கள் பிள்ளைகளை வழிநடத்துவதுதான்.[835]

கணவன் மனைவிக்குத் தலை என்ற எண்ணத்திலிருந்து கணவன் குடும்பத்துக்குத் தலை என்ற எண்ணத்துக்குப் பலர் தவறாகத் தாவினாலும், புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர் எவரும் இப்படிச் செய்யவில்லை. இந்தத் தவறு நடந்ததாக நமக்குப் பதிவு கிடைக்கும் முதல் இடம், இரண்டாம் நூற்றாண்டில் ஹெர்மாஸின் (Hermas) மூன்றாம் புத்தகம்.[836]

இரண்டாவது, ஸ்மித் சபைக்கான ஓர் உருவகத்தை (குடும்பம்) இன்னொரு உருவகத்தை (சரீரம்) ரத்துசெய்யும் விதத்தில் பயன்படுத்துகிறார். ஆனால் சபைகளை நாம் எப்படிக் கட்டமைக்க வேண்டும் என்பதற்கு அடித்தளமாக இருக்கும் இரண்டு முக்கிய உருவகங்களைப் புதிய ஏற்பாடு நமக்குத் தருகிறது. வரம் என்ற எண்ணத்தையே ஒரு நிறுவனத்தோடோ தேசத்தோடோ இணைப்பதன் மூலம், பல செயல்பாடுகளைக் கொண்ட சரீரம் என்ற சபையின்

834. அதேபோல நீதிமொழிகளிலும் தாய்மாரும் தகப்பன்மாரும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் போதித்து வழிநடத்துகிறார்கள்: "என் மகனே, உன் தகப்பன் புத்தியைக் கேள், உன் தாயின் போதகத்தைத் தள்ளாதே" (நீதிமொழிகள் 1:8). "உன்னைப் பெற்ற தகப்பனுக்கும் தாய்க்கும் செவிகொடு; உன் தாயை அசட்டைபண்ணாதே." (நீதிமொழிகள் 23:22). இன்னும் அநேக வசனங்களிலும், தாய்மாரும் தகப்பன்மாரும் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பேணி வளர்ப்பதிலும், பயிற்றுவிப்பதிலும், கண்டித்துத் திருத்துவதிலும், போதிப்பதிலும் இணைந்து தலைமைத்துவம் செலுத்துகிறார்கள் (யாத்திராகமம் 20:12; லேவியராகமம் 19:3; உபாகமம் 6:6-9, 21:18-21, 27:16; எபேசியர் 6:1-4; கொலோசெயர் 3:20; 2 தீமோத்தேயு 1:5; லூக்கா 2:51-ஐயும் காண்க).

835. மேலும், ஒரு தகப்பன் "வீட்டின் தலை" என்பது தேவனுடைய சித்தமாக இருந்தாலும்கூட, பவுல் பல தலைவர்களைக் கொண்ட குழுவை எண்ணுகிறார் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பல தகப்பன்மார் ஒன்றிணைந்து சபையின் "தலையாக" இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது ஒரு விசித்திரமான தாவல்.

836. Hermas, Similitudes 7.3-இல், அந்த மனுஷனிடம் இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது: "வீட்டின் தலையாகிய நீ உபத்திரவப்படுவதைத் தவிர வேறு எந்த விதத்திலும் உன் குடும்பம் தண்டிக்கப்பட முடியாது."

தன்மையை ஸ்மித் குறைத்து மதிப்பிடுகிறார். அவர் சொல்லுவதுபோல, சபை சேர்ந்திருத்தலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு குடும்பம் என்பது உண்மைதான்; ஆனால் சபை வரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் உயிருள்ள சரீரம் (வெறும் அமைப்பு அல்ல) என்பதும் உண்மைதான். வரத்தை மையமாகக் கொண்ட இந்த அணுகுமுறை, ஓர் உலகப்பிரகாரமான வணிகத்திலோ அமைப்பிலோ காணக்கூடியதைவிட மிக அதிகமாக உயிருள்ளதும் ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்படுவதுமாக இருந்தாலும், ஒரு விதத்திலாவது சபை ஒரு நவீன நிறுவனத்தைப் போன்றது: இரண்டிலும், வரத்தை அங்கீகரிப்பதற்கும் ஒருவருடைய பாலினத்துக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை.

தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதிய நிருபத்தில், ஸ்மித் அடுத்துச் சொல்லவிருப்பதுபோல, சித்திரம் “குடும்பமாகிய சபையைப் பற்றியே மிக அதிகமாக” இருக்கவில்லை – உண்மையில், இந்த நிருபத்தில் ஒரே ஒரு வசனம் மட்டுமே சபையை நேரடியாக ஒரு குடும்பத்துக்குச் சமமாக்குகிறது.[837] மாறாக, பவுலின் நிருபம் முக்கியமாக எபேசு சபையை கிரேக்க-ரோம வீட்டார் குழுக்களின் ஒரு தொகுப்பாகவே மையப்படுத்துகிறது. இந்தப் பண்டைய வீட்டாரிடையே இருந்த பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள மக்களுக்கு – முதியோருக்கும் இளையோருக்கும், அடிமைகளுக்கும் சுயாதீனருக்கும், ஐசுவரியவான்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், விதவைகளுக்கும் திருமணமானவர்களுக்கும் – ஞானமாக ஊழியஞ்செய்யும்படி தீமோத்தேயுவுக்கு அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

ஸ்மித் தம்முடைய வாதத்துக்கு இன்னொரு அடுக்கைச் சேர்க்கிறார்:

சபை, தகப்பன்மாரால் மேற்பார்வையிடப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படும் ஒரு குடும்பம் [ஆகும்]; [அவர்களுடைய] முதன்மையான தகுதி, தகப்பன்மாராக அவர்களுக்குள்ள தேவபக்தியான குணமே. ஒருவர் தம்முடைய இரத்த உறவுக் குடும்பத்துக்கு நல்ல தகப்பனாக இருந்தால் மட்டுமே மூப்பராக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது, தீமோத்தேயுவுக்குப் பவுல் எழுதிய முதல் நிருபத்தில் விசேஷமாகத்

837. 1 தீமோத்தேயு 3:1

தெளிவாக இருக்கிறது. இதை எவ்வளவு வலியுறுத்தினாலும் போதாது: மூப்பர்கள் தகப்பன்மாராக இருக்க வேண்டும்.[838]

அவருடைய வாதத்தின் இந்த அம்சமும், மீண்டும் ஒருமுறை, இரண்டு தவறான அடிப்படைகளின் மேல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது, பவுல் மூப்பர்களைத் தகப்பன்மாராக மட்டுமே அல்ல, வீட்டுத் தலைவர்களாகவே மையப்படுத்துகிறார். இந்த நிருபத்தின் முதல் வாசகர்களுடைய பண்டைய சூழலைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு, இந்தத் தலைவர்களின் வீடு வெறும் ஓர் "இரத்த உறவுக் குடும்பம்" – ஒருவேளை இரண்டு மூன்று பிள்ளைகள் – மட்டுமே என்று ஸ்மித் கற்பனை செய்கிறார். ஆனால் 1 தீமோத்தேயு 3-இல், ஒரு போதகர் "தன் சொந்த வீட்டாரை நன்றாய் நடத்த வேண்டும்" என்று பவுல் சொல்லுகிறார். இந்தப் பகுதியில், கிரேக்கச் சொல் (oikos) "குடும்பம்" என்பதைவிட "வீட்டார்" (household) என்றே சிறப்பாக மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும் – அதில் அடிமைகள், குடியிருப்போர், பிற உறவினர்கள் ஆகியோரும் அடங்கக்கூடும். ஆனால் போதகர்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தகப்பன்மாராக இருந்ததால் சபைக்கும் தகப்பன்மாராக இருக்க வேண்டும் என்பதில் நாம் ஸ்மித்தோடு உடன்பட்டால், நாம் நிலைத்தன்மையோடு இருந்து, போதகர்கள் சபைக்குக் கணவனாகவும், எஜமானாகவும், வீட்டு உரிமையாளராகவும் இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்ல வேண்டியிருக்கும் – ஏனெனில்

838. Alan Frow இதே வட்ட வாதத்தை முன்வைக்கிறார்: "ஒரு மூப்பர் தகப்பனைப் போன்றவர்; மூப்பரின் மனைவி தாயைப் போன்றவர். அவர்கள் இணைந்து சபைக்குப் பெற்றோராக இருந்தாலும், தாய்மார் அல்ல, தகப்பன்மாரே வழிநடத்தும் ஒரு வேதாகமக் குடும்பத்தைப் போலவே, சபையும் மூப்பர்களால் வழிநடத்தப்படுகிறது. தாய்மார் தகப்பன்மாராக இருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்காததுபோலவே, மூப்பர்கள் பெண்களாக இருப்பார்கள் என்றும் நான் எதிர்பார்க்கமாட்டேன்." www.bit.ly/2ZPRZGH

இந்தப் பங்குகளும் ஒரு வீட்டாரை நடத்துவதில் அடங்கியிருக்கின்றன.[839]

இரண்டாவது, முன்பே அதிகாரம் 12-இல் சொன்ன ஒரு கருத்து: materfamilias (குடும்பத் தலைவி) கூடத் தகுதிபெறுவாள்! ஒரு வீட்டாரை நடத்துவதற்குத் தேவையான தலைமைத்துவத் திறன், பண்டைய உலகிலும்கூட, ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியதாக இருக்கவில்லை. இதே நிருபத்தில் பின்னால், தன் வீட்டை நடத்தும் திருமணமான ஒரு பெண்ணைப் பற்றிப் பவுல் பேசுகிறார்;[840] மேலும் ஐரோப்பாவில் பவுல் நிறுவிய முதல் விசுவாசிகள் சமூகம், லீதியாள் நடத்திய வீட்டில்தான் இருந்தது என்பதும் நமக்குத் தெரியும்.[841]

பின்பு ஸ்மித் தம்முடைய வாதத்தை இப்படி முடிக்கிறார்: “அவர்களால் சபைக்குத் தகப்பனாக இருக்க முடியும் என்பதையே இது குறிக்க வேண்டும். பெண்கள் தகப்பன்மாராக இருக்க முடியாது; ஆகவே பெண்கள் மூப்பர்களாக இருக்கக் கூடாது.”[842]

வீட்டாரை நடத்துதலைத் தகப்பனாக இருத்தல் என்ற அளவுக்குச் சுருக்கியபின், ஸ்மித் (P. J. Smyth) அந்தச் சுருக்கத்தைப் பயன்படுத்தி, போதக ஊழியத்துக்கு முற்றிலும் புதிய ஓர் உருவகத்தை உருவாக்குகிறார்: தகப்பனாக இருத்தல். ஆனால் இதே நிருபத்திலேயே, இளைஞராகிய தீமோத்தேயுவை வயதான ஆண்களுக்குப் பொறுப்பாளராக வைப்பதன் மூலம், பண்டைய வீட்டுப் படிநிலையின் கலாச்சார நெறியிலிருந்து பவுல் விலகுவதை நாம் காண்கிறோம் – இயேசுவும் இளைஞர்களை அப்போஸ்தலராகத் தெரிந்தெடுத்தபோது இதையே செய்தார். ஸ்மித்தின் அனுமானத்துக்கு மாறாக, தீமோத்தேயு

839. அந்தப் பண்டைய வீட்டுச் சூழல் நம்முடைய நவீன தனிக் குடும்பங்களிலிருந்து எவ்வளவு வேறுபட்டது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள இது நமக்கு உதவுகிறது. நிச்சயமாக, அந்தக் கலாச்சாரத்தில் “வீட்டாரை நடத்துதல்” என்பதன் ஒரு முக்கிய அம்சம், “அவனுடைய பிள்ளைகள் அவனுக்குப் பணிந்து நடப்பதைப்” பார்த்துக்கொள்வதாக இருந்தது; ஆனால் அது தன் மனைவியை நன்றாக வழிநடத்துவதையும், அடிமைகள், உறவினர்கள், குடியிருப்போர் போன்று தன் வீட்டில் வசிக்கக்கூடிய மற்றவர்களை வழிநடத்துவதையும் உள்ளடக்கியது. அதனால்தான், வசனம் 12-இல், பவுல் இந்த இரண்டு வகைகளையும் தெளிவாகப் பிரிக்கிறார்; அதில் உதவிக்காரர்கள் ஒருபுறம் தங்கள் பிள்ளைகளை நன்றாய் நடத்த வேண்டும், மறுபுறம் தங்கள் வீட்டாரையும் நன்றாய் நடத்த வேண்டும். மேலும், பவுல் உதவிக்காரர்களைப் பற்றியும் இதையே சொல்லுகிறார் – அப்படியானால் உதவிக்காரர்களும் “சபைக்குத் தகப்பனாக” இருக்க வேண்டுமா?
840. 1 தீமோத்தேயு 5:14
841. அப்போஸ்தலர் 16:14-15;40
842. P.J. Smyth, Elders, அதி. 12.

ஆவிக்குரிய விதத்தில் வழிநடத்த வேண்டியது ஒரு தகப்பனாக அல்ல, தன்னைவிட வயதானவர்களுக்கு ஒரு மகனாகவும், தன் சமவயதினருக்கு ஒரு சகோதரனாகவும் என்று அவருக்கு வெளிப்படையாகச் சொல்லப்படுகிறது.[843] ஏனெனில், போதகராக இருப்பதற்கான முதன்மையான வேதாகம உருவகம் பெற்றோராக இருத்தல் அல்ல, மேய்ப்பராக இருத்தல். இயேசு பிரதான மேய்ப்பர்; போதகர்கள் அவருக்குக் "கீழ்ப்பட்ட மேய்ப்பர்கள்."[844] ஆனால் தேவன் சபையின் பிதாவாக இருப்பதால் போதகர்கள் "கீழ்ப்பட்ட பிதாக்களாக" இருக்க வேண்டும் என்று எந்த வேதவசனமும், எங்கும் குறிப்பிடுவதில்லை.[845] உண்மையில், இயேசு இதற்கு நேர் எதிரான அடிப்படை நிலையைக் கட்டளையிடும்போது, ஆண் மூப்பர்களைச் சபையின் தகப்பன்மாராக வலியுறுத்துவதில் நாம் விசேஷமாகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும்: "பூமியிலே ஒருவனையும் உங்கள் பிதா என்று சொல்லாதிருங்கள்; பரலோகத்திலிருக்கிற ஒருவரே உங்களுக்குப் பிதாவாயிருக்கிறார்."[846] இறையியல் ரீதியாகச் சொன்னால், சபை ஒரு குடும்பம் என்ற வேதாகம உருவகம், சரியாகப் பொருத்தப்பட்டால், பூமியிலுள்ள எந்தப் போதகரையும் அல்ல, தேவனையே நம்முடைய ஒரே உண்மையான பிதாவாகவும், நம்முடைய தலைவர்களைக் கிறிஸ்துவுக்குள் (பெரும்பாலும் வயதில் மூத்த) சகோதரர்களாகவும் சகோதரிகளாகவும் முன்வைக்கிறது.

மேலும், தகப்பன்மாரால் வழிநடத்தப்படும் ஒரு குடும்பமே முதன்மையாகச் சபை என்ற ஸ்மித்தின் கருத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டால் (நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா என்று நான் மரியாதையுடன் சந்தேகிக்கிறேன்), எந்த ஆரோக்கியமான குடும்ப அமைப்பிலும் இருப்பதுபோல, வழிநடத்துவதற்கு இணைந்து செயல்படும் "பெற்றோர்" – ஆண், பெண் போதகர்கள் இருவரும் – அடங்கிய ஒரு குழு நமக்கு இருப்பதே அதிகப் பொருத்தமானது.

843. 1 தீமோத்தேயு 5:1-2
844. 1 பேதுரு 5:1-4
845. மற்றவர்களுக்கு ஓர் ஆவிக்குரிய தலைவரை "தகப்பன்" என்று வேதாகமம் அழைப்பது அரிதான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே: 1) அப்போஸ்தலப் பின்தொடர்வோருடனான உறவில் (2 தீமோத்தேயு 1:2), 2) தாங்கள் அடிமுதல் நிறுவிய ஒரு சபையுடனான உறவில் (1 கொரிந்தியர் 4:14-15), அல்லது 3) தங்கள் அப்போஸ்தலப் பராமரிப்பின் கீழ் உள்ள ஒரு சபையுடனான உறவில், விசேஷமாக அந்த அப்போஸ்தலர் இப்போது முதியவராக இருந்தால் (1 யோவான் 2:1).
846. மத்தேயு 23:9

பின்னிணைப்பு 6: உண்மைகள் ஏன் நம் மனதை மாற்றாமல் போகலாம்

“பெரும்பாலான மக்கள் துல்லியமான தகவலை விரும்புவதில்லை; தங்களை உறுதிப்படுத்தும் தகவலையே விரும்புகிறார்கள். வளர்ச்சிக்கு, முன்பு உங்களுக்குப் பயன்பட்ட கருத்துகளை விட்டுவிடக் கற்றுக்கொள்ளத் திறந்த மனம் தேவை.” ஜேம்ஸ் கிளியர் (James Clear)

நான் கிறிஸ்தவனானபோது, சுவிசேஷத்தை – சொல்லப்போனால் – “gospel truth” ஆக (மறுக்க முடியாத சத்தியமாக) ஏற்றுக்கொண்டபோது, “நான் கண்டுபிடித்ததைக் கிறிஸ்தவரல்லாத என் நண்பர்களிடம் சொல்லும்வரை பொறுங்கள்! அவர்கள் எல்லாரும் விசுவாசிப்பார்கள்” என்று நினைத்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அற்புதமாக, சிலர் விசுவாசித்தார்கள். ஆனால் எனக்கு வியப்பாக, பெரும்பாலானோர் விசுவாசிக்கவில்லை.

பாலினப் படிநிலையைக் குறித்து என் மனதை மாற்றிக்கொள்வதிலும் (பின்பு மற்றவர்களின் மனதை மாற்ற முயல்வதிலும்) என் ஆரம்ப அணுகுமுறையில் இதைப் போன்ற ஒரு வெகுளித்தனம் இருந்தது என்று நான் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

என் விஷயத்தில், இந்த விழிப்பு வேதனையானதாக இருந்தது. நான் பார்க்க முடிந்தவரை, பல பத்தாண்டுகளாக நான் நம்பியது, பேரரசரின் இல்லாத ஆடையைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. அப்படியானால், ஆடைகள் உண்மையில் இல்லாதபோதும், சிறந்த மனிதர்கள் ஏன் இன்னும் அந்தக் கண்ணுக்குத் தெரியாத ஆடைகளைப் பார்க்கிறார்கள் என்று நான் வியந்தேன். இது என்னை மிகவும் குழப்பியது; ஆனால் கடைசியில் ஒரு சாத்தியமான விளக்கத்தை நான் தற்செயலாகக் கண்டடைந்தேன்: அறிவாற்றல் சார்புநிலை (cognitive bias).

பின்பு தெரியவந்தபடி, பல சபைகள் ஈடுபடும் வகையான இறையியல் உரையாடல்கள், எல்லா வகையான சார்புநிலைகளும் செயல்படுவதற்கு ஏற்ற சூழலை உருவாக்குகின்றன. நம்மில் எவரும் – நான் உட்பட – நாம் நினைப்பதுபோல அவ்வளவு நடுநிலையானவர்கள் அல்ல.

நம்முடைய “பகுத்தறிவும்” உணர்ச்சியால் இயக்கப்படுகிறது

உண்மைகளை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு நாம் முடிவெடுத்திருக்கிறோம் என்று நமக்கு நாமே சொல்லிக்கொள்ளலாம்; ஆனால் நம்முடைய மிக நடுநிலையான தெரிவுகளும் உண்மையில் உணர்ச்சியால் தாங்கப்படுகின்றன. இந்த அகநிலைத் தன்மையை நாம் வார்த்தைகளில் சொல்லாமல் இருக்கலாம், அல்லது அதை உணராமல்கூட இருக்கலாம்; ஆனாலும் அது அங்கே இருக்கிறது.

The Righteous Mind என்ற நூலில், ஜோனதன் ஹைட் (Jonathan Haidt) உணர்ச்சிபூர்வமான சிந்தனையை “உள்ளுணர்வு” (intuition) என்று குறிப்பிடுகிறார். அவர் எழுதுகிறார்: “மனிதர்களில் உள்ளுணர்வுக்கும் பகுத்தறிவுக்கும் உள்ள ஒப்பீட்டுப் பங்குகளை, ஒரு யானைக்கும் அதன்மேல் சவாரி செய்பவருக்கும் இடையேயான உறவோடு ஒப்பிட்டுப் புரிந்துகொள்வதே சிறந்தது. உள்ளுணர்வு நெறிசார்ந்த யானை; பகுத்தறிவு அதன்மேல் சவாரி செய்பவள். தான் யானையை வழிநடத்துவதாகச் சவாரி செய்பவள் தவறாக நினைக்கிறாள்; உண்மையில் அவள் அதற்குச் சேவை செய்கிறாள் – பொதுவாக, அந்த நபரின் உள்ளுணர்வுத் தீர்ப்புகளுக்குப் பின்னர் (post hoc) நியாயப்படுத்துதல்களைக் கொடுப்பதன் மூலம்.”[847]

வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், எல்லாப் பகுத்தறிவும் உணர்ச்சியால் தூண்டப்படுகிறது. சில கருத்துகளும் சில வகையான தகவல்களும் நம்மைக் கவருகின்றன. மற்றவை நம்மைப் பயமுறுத்துகின்றன. அதனால்தான் உண்மையானதை நாம் அவசியமாக நம்புவதில்லை. பெரும்பாலும், நாம் நம்ப விரும்புவதையே நம்புகிறோம். பொதுவாக அதை உணராமலேயே, ஒரு நம்பிக்கைக்கு முன்கூட்டியே அர்ப்பணித்துக்கொண்டு, பின்பு “புத்திசாலித்தனமான நியாயப்படுத்துதல்களை” உருவாக்குகிறோம், அல்லது அவற்றைப் பற்றிக்கொள்கிறோம். ஸ்டாக்ஹவுஸ் (Stackhouse) இந்தக் கொள்கையைக் குறிப்பாக நம்முடைய பாலின இறையியலுக்குப் பொருத்துகிறார்:

847. Jonathan Haidt, The Righteous Mind, பக். 32.

இப்படிப்பட்ட முக்கியமான பிரச்சினைகளின் தொகுப்பைப் பற்றி யாரும் வெறுமனே இறையியல் வாதத்தின் அடிப்படையில் மட்டும் தன் மனதை முடிவுசெய்வதில்லை என்பதில் நமக்கு நாமே தெளிவாக இருப்போம். நாம் ஏதோ ஓர் அறிவுசார் உயரத்தில் அமர்ந்துகொண்டு, நுட்பமாகச் சீரமைக்கப்பட்ட நம் அறிவின், முழுமையாகப் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட நம் ஆத்துமாக்களின் தராசில் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் அமைதியாக எடைபோடுகிறோம் என்று நம்மை நாமே புகழ்ந்துகொள்ளத் துணியக் கூடாது. பாலினத்தைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பிட்ட அனுமானத் தொகுப்பில் – அது எதுவாக இருந்தாலும் – நாம் அனைவரும் தவிர்க்க முடியாதபடி முழுமையாக முதலீடு செய்திருக்கிறோம். நம்முடைய கருத்துகளின் காரணமாக நமக்குப் பலனளிக்கும் அல்லது நம்மைத் தண்டிக்கும் சமூகக் கட்டமைப்புகளில் நாம் அனைவரும் சிக்கியிருக்கிறோம். இந்த மிகப் பெரிய, மிக முக்கியமான பிரச்சினைகளின் தொகுப்பைப் பற்றி நாம் தீர்மானிக்கும்போது, நாம் பக்கம் சாராதவர்களாக இருக்கவே முடியாது. ஆகவே ... நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்வோம்: பாலினத்தைப் பற்றி நான் உண்மையில் எதை நம்ப விரும்புகிறேன்?

உறுதிப்படுத்தல் சார்புநிலை

உறுதிப்படுத்தல் சார்புநிலை (confirmation bias) என்பது, நம்முடைய நம்பிக்கைகளுக்குச் சவால் விடும் தகவலைத் தேடுவதற்குப் பதிலாக, நம்முடைய தற்போதைய நம்பிக்கைகளை உறுதிப்படுத்தும் சான்றுகளை அறியாமலேயே தெரிந்தெடுத்துத் தேடுவதாகும். ஆழ்மன நிலையில், உறுதிப்படுத்தும் சான்றுகளை நாம் பெரிதுபடுத்துகிறோம்; எதிரான தகவலைத் தவிர்க்கிறோம், ஒதுக்குகிறோம், அல்லது குறைத்து மதிப்பிடுகிறோம். நம்முடைய நிலைப்பாட்டுக்கான வாதங்கள் பலவீனமாக இருக்கும்போதும் அவற்றை முழுமனதோடு தழுவிக்கொள்கிறோம் – உண்மையில், அவை பலவீனமாக இருக்கக்கூடும் என்ற சாத்தியத்துக்கே நாம் குருடாக இருக்கிறோம். அவை வலுவாக இல்லாதபோதும் அவற்றின் வலிமையை நாம் மனஉறுதியால் “வரவழைக்கிறோம்”.

பொருளாதார நிபுணர் ஜே. கே. கால்பிரெய்த் (J.K. Galbraith) சொல்லுவதுபோல, “ஒருவர் தன் மனதை மாற்றிக்கொள்வதா, அல்லது

அப்படிச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நிரூபிப்பதா என்ற தெரிவை எதிர்கொள்ளும்போது, ஏறக்குறைய எல்லாரும் நிரூபிக்கும் வேலையில் மும்முரமாகிவிடுகிறார்கள்."[848]

முழுமையற்ற தகவல்களைக் கொண்டு அளவுக்கு மீறி எளிமைப்படுத்தப்பட்ட கதைகளை நாம் கட்டியெழுப்பும் போக்குக்கு இந்த உறுதிப்படுத்தல் சார்புநிலையே காரணம். பின்பு, அந்தக் கதை நம் மனதில் ஒத்திசைவாக இருக்கும்வரை நாம் அதை நம்புகிறோம். குறைவான, ஒருவேளை ஒன்றோடொன்று தொடர்பில்லாத தரவுப் புள்ளிகளை ஒன்றாக இணைத்து, உண்மையில் அந்தச் சில புள்ளிகளால் தாங்கப்படாத ஒரு பெரிய சித்திரத்தை உருவாக்கும்போது பிரச்சினை வருகிறது. நிச்சயமாக, நம்மிடம் உள்ள தகவல்களைக் கொண்டே நாம் செயல்பட வேண்டியது அவசியம்; ஆனால் அந்தத் தகவலையே அறிய வேண்டிய எல்லாமும் என்று கருதும் தவறை நாம் செய்கிறோம்.

ஒரு கதையாக நிரப்புக் கோட்பாடு ஒருகாலத்தில் எனக்கு அர்த்தமுள்ளதாகத் தோன்றியதற்குத் துல்லியமாக இதுவே காரணம். திருத்தியமைக்கப்பட்ட பாலினப் படிநிலையின் நிறுவனராகிய ஜார்ஜ் நைட்டின் (George Knight) 1977-ஆம் ஆண்டு நூலின் வழியைப் பின்பற்றி, வேதவசனத்திலுள்ள ஒருசில வசனங்களை – இன்னும் துல்லியமாகச் சொன்னால், அந்த வசனங்களைப் பற்றிய ஊக அனுமானங்களை – ஒன்றாக இணைத்து ஒரு கதையை உருவாக்கியிருந்தேன். ஆனால் அந்தத் தரவுப் புள்ளிகளை நான் இன்னும் தீவிரமாக ஆராய்ந்தபோது, அவை எவ்வளவு குறைவானவை, ஒன்றோடொன்று எவ்வளவு தொடர்பில்லாதவை என்பது என்னைத் திடுக்கிடச் செய்தது. நிரப்புக் கோட்பாடு வானத்திலுள்ள ஒரு நட்சத்திரக் கூட்டத்தைப் போலவே செயல்படுகிறது: ஒருவர் மின்னும் இரவு வானத்தை நோக்கிப் பார்த்து, சில நட்சத்திரங்களை ஒன்றாக இணைத்து, அவற்றுக்கிடையே ஒரு தொடர்பைக் கற்பனை செய்து (வழியில் விடுபட்ட சில புள்ளிகளையும் நிரப்பிக்கொண்டு), பின்பு அதைக் கன்னி ராசி அல்லது தனுசு ராசி என்று அழைக்கிறார். நிரப்புக் கோட்பாட்டைப் போலவே, நட்சத்திரக் கூட்டங்களும் பார்ப்பவரின் கண்ணில்தான் இருக்கின்றன.

புள்ளிகளை ஒரு குறிப்பிட்ட விதத்தில் இணைத்துவிட்டால், அந்த நட்சத்திரக் கூட்டத்தைப் "பார்க்காமல் இருப்பது" ஏறக்குறைய

848. John Galbraith, Economics, Peace and Laughter

சாத்தியமற்றது. லியோ டால்ஸ்டாய் (Leo Tolstoy) ஒருமுறை இப்படி எழுதினார்: “மிகக் கடினமான விஷயங்களையும், அவற்றைப் பற்றி ஏற்கெனவே எந்தக் கருத்தையும் உருவாக்கிக்கொள்ளாத மிக மந்தமான மனிதனுக்கு விளக்கிவிட முடியும்; ஆனால் தன் முன் வைக்கப்படுவதைத் தான் ஏற்கெனவே, சந்தேகத்தின் நிழல்கூட இல்லாமல், அறிந்திருப்பதாக உறுதியாக நம்புகிற மிகப் புத்திசாலியான மனிதனுக்கு மிக எளிய விஷயத்தையும் தெளிவுபடுத்த முடியாது.” உண்மையில், இல்லாததைப் பார்ப்பது ஒரு விசித்திரமான வகைக் குருட்டுத்தன்மை. உதாரணமாக, ஆதியாகமம் 2-இல் வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய ஆதாமிலும் ஏவாளிலும் தலைமைத்துவம்–கீழ்ப்படிதலை நாம் ஒருமுறை “பார்த்துவிட்டால்”, அவர்களுடைய சமத்துவத்தின், பரஸ்பரத்தன்மையின் உண்மையான அழகுக்கு நாம் குருடாகிவிடுகிறோம்.

உறுதிப்படுத்தல் சார்புநிலை செழித்து வளருவதற்கான காரணங்களில் ஒன்று, நாம் ஏற்கெனவே நம்புவதை ஆதரிக்க அதைப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பது மட்டுமல்ல; நம்மை நாமே மறுபடியும் சந்தேகித்துப் பார்ப்பதை நாம் விரும்புவதில்லை என்பதும்தான். நம்முடைய ஆளுமை வகையைப் பொறுத்து, நம்மில் பலருக்கு முடிவுக்கு வருவதற்கான – ஒரு விஷயத்தில் திட்டவட்டமான தீர்மானத்துக்கு வருவதற்கான – தேவை அதிகமாக இருக்கிறது. இப்படி அமைந்திருப்பதால், தெளிவின்மையையோ, நம்முடைய முந்தைய முடிவுகளை மறுபடியும் சந்தேகிப்பதையோ நாம் விரும்புவதில்லை. ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிய நீண்ட உரையாடல் செயல்முறைகளில் நாம் பொறுமையிழக்கிறோம். கருப்பு வெள்ளையாகச் சிந்திக்கும் போக்கு நமக்கு உண்டு; விஷயத்தின் ஒரு பக்கத்தை மட்டும் கேட்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். அது நமக்குக் கவர்ச்சியாக இருந்தால், (முடிவுக்கு வருவதற்கான நம்முடைய தேவையின் காரணமாக) அந்தப் பக்கத்துக்கு நம்மை அர்ப்பணிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

இழப்பைப் பற்றிய பயத்தைப் போல எதுவும் நம் சிந்தனையைக் கோணலாக்குவதில்லை

ஹைட் பேசும் உணர்ச்சியால் இயக்கப்படும் யானை, அடிப்படையில் அச்சுறுத்தல்களைத் தவிர்த்து, வாய்ப்புகளைத் தேடுகிறது. ஆனால்

இந்த இரண்டு உணர்ச்சி உந்துதல்களில், அச்சுறுத்தல் பற்றிய பயம் வெகுமதிக்கான சாத்தியத்தைவிடப் பெரியது. மாற்றத்தை நாம் பயப்படுவதைவிட இழப்பையே அதிகம் பயப்படுகிறோம். எதிர்மறைச் சார்புநிலை (negativity bias) (அல்லது தற்போதைய நிலைச் சார்புநிலை – status quo bias) என்று அழைக்கப்படும் ஒரு நிகழ்வில், நாம் பெறக்கூடியதைவிட இழக்கக்கூடியதற்கு அதிக எடை கொடுக்கும்படி நம் மூளைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

உதாரணமாக, ஆண்-பெண் படிநிலைக்குப் பதிலாக ஆண்-பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாடு வரும்போது, ஒரு சபையிலோ ஒரு திருமணத்திலோ பெறுவதற்கு எவ்வளவோ இருக்கிறது. ஆனால் சராசரி மனிதர் பெறக்கூடியதில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. மாறாக, இழக்கக்கூடியதிலேயே அவர் கவனத்தை நிலைநிறுத்துகிறார். ஒரு புதிய இறையியல் நிலைப்பாட்டை ஆராயும்போது, “இது உண்மையா?” என்று அவர்கள் முதன்மையாகக் கேட்பதில்லை; மாறாக, ஆழ்மனதில், “இதை நான் நம்பினால், எதை இழக்கக்கூடும்?” என்று கேட்கிறார்கள். தங்கள் மனதை மாற்றிக்கொள்வதால் நீண்டகாலத்தில் மிகப் பெரிய நல்ல பலன்கள் கிடைக்கக்கூடும் என்றாலும், குறுகியகால இழப்புக்கான சாத்தியத்தின் முன் அந்த லாபங்கள் சிறிதாகிவிடுகின்றன; கடுமையான மாற்றத்தைத் தவிர்க்க விரும்பும் பெரும்பாலான மக்களின் இயல்பான மனப்போக்கு இதை இன்னும் தீவிரமாக்குகிறது.[849]

ஒரு குலத்தில் (tribe) ஒருவருக்குள்ள இடத்தை இழப்பது பற்றிய பயத்தைவிடப் பெரிய இழப்பு பயம் ஒருவேளை இல்லை. ஸ்டாக்ஹவுஸ் கவனித்ததுபோல: “நம்முடைய ... பாலினம் பற்றிய கருத்துகளின் காரணமாக நமக்குப் பலனளிக்கும் அல்லது நம்மைத் தண்டிக்கும் சமூகக் கட்டமைப்புகளில் நாம் அனைவரும் சிக்கியிருக்கிறோம்.”[850] பெரும்பாலும், நம்முடைய குலம் – நம்முடைய முதன்மையான உறவு வட்டம் – சரியானது, உண்மையானது என்று நம்புவதையே நாமும் நம்புகிறோம். யாருடைய அங்கீகாரத்தை நாம் அருமையாகக்

849. என்னுடைய மற்றும் பிறருடைய இயல்பு அமைப்பைப் புரிந்துகொள்ள நான் கண்டடைந்த ஒரு வழி, “Roger’s Bell Curve” (புதுமையை ஏற்றுக்கொள்ளுதலின் மணி வளைவு): காரணங்கள் எனக்கு உறுதியானவையாகத் தோன்றும்போது புதுமையைப் புகுத்துபவர்களாகவும் முதலில் ஏற்றுக்கொள்பவர்களாகவும் இருக்கும் 16% மக்களில் நான் ஒருவன்; ஆனால் பெரும்பாலான மக்கள் தயங்கி, இன்னும் நீண்ட காலம் ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.
850. John Stackhouse, Finally Feminist, பக். 102.

கருதுகிறோமோ அந்தத் தலைவரை ஏமாற்றிவிடுவோமோ என்ற பயம், அல்லது நம்முடைய நண்பர் வட்டத்தோடு ஒத்துப்போகாமல் போய்விடுவோமோ என்ற திகில், நம்முடைய எல்லாச் சிந்தனையிலும் ஊடுருவியிருக்கும் ஓர் உந்துசக்தியான பயம். இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளும்வரை, சரியாகச் சிந்திப்பதை நோக்கி நம்மால் ஒருபோதும் நெருங்க முடியாது; உண்மைகள் நம்முடைய மனதை ஒருபோதும் மாற்றாது.

ஹார்வர்டு பல்கலைக்கழக உளவியலாளர் ஒருவர் இதை இப்படிச் சொன்னார்: "மக்கள் தங்கள் நம்பிக்கைகளுக்கு ஏற்ப அரவணைக்கப்படுகிறார்கள் அல்லது கண்டிக்கப்படுகிறார்கள்; ஆகவே மனதின் ஒரு செயல்பாடு, உண்மையாக இருக்க அதிக வாய்ப்புள்ள நம்பிக்கைகளை அல்ல, நம்பிக்கை கொண்டவருக்கு மிக அதிகமான கூட்டாளிகளையோ, பாதுகாவலர்களையோ, சீஷர்களையோ கொண்டுவரும் நம்பிக்கைகளைப் பற்றிக்கொண்டிருப்பதாக இருக்கலாம்."[851] அடையாளக் குறியான நம்பிக்கைகளைப் பற்றி மக்கள் இவ்வளவு உணர்வுப்பூர்வமாக இருப்பதற்கு இதுவே காரணம் – ஓர் உறவு வட்டத்தில் நாம் சேர்க்கப்படுவதற்கு இவைதான் தேவைப்படுகின்றன. ஒருவருடைய மனதை மாற்ற முயலுவது உண்மையில் அவர்களுடைய குலத்தை மாற்றும்படி அவர்களை நம்பவைக்க முயலும் செயல்முறையாக இருப்பதற்கும் இதுவே காரணம். தங்களுடைய தற்போதைய நம்பிக்கைகளை மறுபரிசீலனை செய்யும் முதல் கணத்திலேயே, தங்கள் நம்பிக்கையை மாற்றுவது தங்கள் சமூகப் பிணைப்புகளை இழக்கச் செய்யுமா என்று அவர்கள் மதிப்பிடுகிறார்கள். பல நிரப்புக் கோட்பாட்டுக் குழுக்களில் செயல்படும் இதைப் போன்ற ஒரு சுவாரஸ்யமான இயக்கவியலை ஸ்டாக்ஹவுஸ் சுட்டிக்காட்டுகிறார்:

சில கிறிஸ்தவக் குழுக்களுக்கு, பாலினக் கேள்விகள், மத அதிகாரம், இறையியல் முறை, உலகப்பிரகாரத்தன்மைக்கு எதிர்ப்பு போன்ற இன்னும் அடிப்படையான விஷயங்களோடு இணைக்கப்பட்ட "எல்லைக்" குறிகளாகவும் "அடையாளக்" குறிகளாகவும் ஆகிவிட்டன. அப்படியாக, பாலினக் கேள்விகள் தீவிரமான மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்த முடியாத அளவுக்கு ஏறக்குறைய மிகப் பெரியவையாகிவிடுகின்றன – ஆகவே

851. Steven Pinker, Language, Cognition and Human Nature

அவை மறுபரிசீலனை செய்யப்படுவதில்லை.[852]

தங்கள் குழுவின் நம்பிக்கைகள் சரியானவை என்று முன்கூட்டியே தீர்மானித்துவிட்டதால், அவர்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம், தங்கள் நம்பிக்கைக்கான சமூகத்தின் தற்காப்பு ஆவணங்களுக்குத் திரும்புவது, அல்லது இந்தப் புதிய அச்சுறுத்தலுக்குப் பதிலளிக்கும்படி இயக்கத்திலோ சபைப்பிரிவிலோ உள்ள "முன்னணி அறிஞர்களைக்" கேட்பது – அவர்களும் தவறாமல் பதிலளிக்கிறார்கள். பிரச்சினை இதுதான்: ஒரு குழுவின் நம்பிக்கைகளைத் தொழில்முறையாக வரையறுத்துப் பாதுகாக்கும் "நிபுணர்களைவிட" வேறு யாரும் அந்தக் குழுவில் ஆழமாக வேரூன்றியிருப்பதில்லை; ஆகவே தங்கள் சிந்தனையிலுள்ள குறைகளை ஒப்புக்கொண்டால் அவர்களைவிட அதிகம் இழப்பவர் யாருமில்லை. ஓர் அற்புதம் நடந்தாலொழிய, இந்த அறிஞர்களில் மிகச் சிலரே தங்கள் மனதை மாற்றிக்கொள்ளக்கூட முடியும் என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். அதற்கான விலை – தங்கள் வட்டத்தின் மரியாதையை இழப்பதும், தங்கள் வேலைகளை இழக்கும் வாய்ப்பும் – மிக அதிகம்.

நிரப்புக் கோட்பாட்டு இயக்கங்களிலுள்ள அறிஞர்களோ, நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சபைகளிலுள்ள உபதேச விளக்குநர்களோ மட்டும் அந்த உபதேசத்தைப் பாதுகாக்க எழும்புவதில்லை; பல பெண்களும் – விசேஷமாக ஆண் தலைவர்களின் மனைவிகளும் – அதைப் பாதுகாக்க எழும்புவார்கள். இந்தப் பெண்களில் சிலர் (அவர்கள் பார்க்கிறபடி) உண்மைகளால் மட்டுமே நம்பவைக்கப்பட்டிருந்தாலும், பல சந்தர்ப்பங்களில் இன்னும் சற்று ஆழ்மனதிலான ஏதோ ஒன்று நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். கெவின் கைல்ஸ் (Kevin Giles) சொல்லுவதுபோல:

ஆளுகை செய்யும் எந்தச் சித்தாந்தத்திலும், அதிகாரம் பறிக்கப்பட்டவர்களில் ஒரு பகுதியினர் எப்போதும் தற்போதைய நிலையை ஆதரிக்கிறார்கள். உதாரணமாக, இந்து சாதி அமைப்பிலும் பாரம்பரியப் பிரபுத்துவ அமைப்புகளிலும், நிலவும் படிநிலைச் சமூக ஒழுங்கின் மிக வலுவான ஆதரவாளர்களில் சிலர் கீழ்நிலையில் இருப்பவர்களே. நடப்பது என்னவென்றால், அவர்கள் இந்த ஒழுங்கைத் தங்களுக்குள் உள்வாங்கிக்கொள்கிறார்கள்; தங்களுக்கு மேலே இருப்பவர்கள் உரிமையோடு தங்களை ஆளுகிறார்கள் என்றும்,

852. John Stackhouse, Finally Feminist, பக். 103, அடிக்குறிப்பு 35.

தங்களுடைய தாழ்ந்த நிலை தேவன் கொடுத்தது என்றும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.[853]

யோசித்துப் பார்த்தால், அவர்கள் படிநிலையைப் பாதுகாப்பதற்கு மிகவும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு காரணம் இருக்கலாம்: நிரப்புக் கோட்பாட்டு மனைவிகளாக, தங்கள் கணவர்களின் ஊழியத்தையும் (கருத்துகளையும்) ஆதரிப்பதாக அவர்கள் வெகுகாலத்துக்கு முன்பே வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அதற்குச் சவால் விடுவதற்கு மிகப் பெரிய தைரியம் தேவைப்படும்; அது அவர்களுடைய முதன்மையான சமூகமாகிய அவர்களுடைய சொந்தத் திருமணத்தின் இணக்கத்தைக்கூட அச்சுறுத்தக்கூடும்.

ஒரு போர்வீரனைப் போலச் சிந்தித்தல்

நம்முடைய அடையாளக் குறியான நம்பிக்கைகள் கேள்விக்கு உள்ளாகும்போது, நாம் எளிதாகப் போர்வீரன் நிலைக்குத் (soldier mode) திரும்பிவிடுகிறோம். சங்கடமான உண்மைகளை எதிர்கொள்ளும்போது, நாம் தவறாக இருக்கலாம் என்று ஒப்புக்கொள்வதைவிட, நம்முடைய தற்போதைய நிலைப்பாட்டில் இன்னும் உறுதியாக நிற்கும் போக்கே நம் அனைவருக்கும் உண்டு. பாலின இறையியலைப் பற்றிய இந்த விவாதம் பலருக்கு மிகவும் அச்சுறுத்தலாக இருப்பதால் (தங்கள் மனதை மாற்றிக்கொண்டால் அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை இழக்கக்கூடும்), அது இவ்வளவு விரைவாகச் சுட்டு வீழ்த்தப்படுவது புரிந்துகொள்ளக்கூடியதே (ஆனாலும் துயரமானதே).

உண்மையில், இந்த உரையாடலைத் தங்கள் சபைகளுக்குள் கொண்டுவர முயலும் பலர், அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட காயங்களைக் காட்ட முடியும். ஏனெனில், அச்சுறுத்தும் கருத்தைக் கொண்டுவரும் நபரை அந்தக் கருத்திலிருந்தே பிரித்துப் பார்ப்பது மிகவும் கடினம். நம்முடைய மிக மோசமான தருணங்களில், நாம் செய்தியைக் கொண்டுவருபவரைச் சுடுவது மட்டுமல்ல, அவர்களைக் “கேஸ்லைட்” (gaslight – தங்கள் சொந்த அனுபவத்தையே சந்தேகிக்கும்படி ஒருவரை மனரீதியாகக் குழப்புதல்) செய்யவும் கூடும்: அவர்களுடைய வேதனை நாம் தவறாக இருந்ததால் வந்திருக்க முடியாது என்று நமக்கு நாமே

853. Kevin Giles, What the Bible Actually Teaches on Women, பக். 225.

சொல்லிக்கொள்கிறோம். அவர்கள் நமக்குத் தவறு செய்ததால்தான் அது வந்திருக்க அதிக வாய்ப்பு உண்டு. அல்லது அப்படி நாம் நினைக்கிறோம்.

ஆனாலும், நிரப்புக் கோட்பாட்டு உபதேசம் இவ்வளவு சர்ச்சைக்குரியதாக இருப்பதால், அனுபவமிக்க பெரும்பாலான நிரப்புக் கோட்பாட்டுத் தலைவர்களுக்கு இப்போது, இந்த விஷயத்தில் தங்கள் மனதை மாற்றிக்கொண்டு, அதன் விளைவாகத் தங்களை விட்டுப் போனவர்களின் நீண்ட பட்டியல் தங்கள் சபைகளில் இருக்கிறது. இவ்வளவு இழப்புகள் இருந்தும், இந்தத் தலைவர்கள் தங்கள் இறையியலைக் கவனமாக மறுபரிசீலனை செய்ய ஏன் அடிக்கடி நின்று யோசிப்பதில்லை என்று ஒருவர் வியக்கிறார். பதில் மீண்டும் ஓர் அறிவாற்றல் சார்புநிலையின் வடிவில் வருகிறது; அது போரில் மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது: ஒரு கோட்டைப் பாதுகாக்க நாம் ஏற்கெனவே எவ்வளவு அதிக விலை கொடுத்திருக்கிறோமோ, அதே விலையைத் தொடர்ந்து கொடுக்க அவ்வளவு அதிக வாய்ப்பு உண்டு. ஓர் ஆண்டு நீடித்த 1916-ஆம் ஆண்டு வெர்டூன் (Verdun) போரில், பிரெஞ்சுக்காரர்களும் ஜெர்மானியர்களும் ஒரு போர்முனைக் கோட்டைத் தெரிந்தெடுத்தார்கள்; அதில் ஏறக்குறைய பத்து லட்சம் பேர் கொல்லப்பட்டார்கள் அல்லது கடுமையாகக் காயமடைந்தார்கள். ஒரு தரப்போ இரு தரப்புமோ தங்கள் அகழிகளை வெறுமனே கைவிட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்; ஆனாலும், எவ்வளவு அதிக உயிர்கள் இழக்கப்பட்டனவோ, அவ்வளவு அதிக உயிர்களைத் தொடர்ந்து இழக்க அவர்கள் தயாராக இருந்தார்கள்.

மேலும், ஒரு குழுவாக நாம், மாறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய குழுவுக்கு வெளியே உள்ளவர்களால் அச்சுறுத்தப்படும்போது, குழுச் சிந்தனைக்கு (groupthink) நாம் எளிதில் இரையாகிவிடுகிறோம்; அது நம்முடைய குருட்டுப் புள்ளிகளை யாரும் தாக்க முடியாதபடி உறுதிசெய்யும் ஒரு கூட்டுச் சார்புநிலை. நம்முடைய கூட்டுக் கருத்தைப் பாதுகாத்து, மாற்றுக் கருத்துகளை முன்கூட்டியே ஒதுக்கித்தள்ளும்போது, நாம் மோசமான தீர்மானங்களை எடுக்கிறோம். எச்சரிக்கையாகப் பயன்படும் அளவுக்குப் பொதுவான உதாரணங்கள் போதுமான அளவு உண்டு: பேரழிவு ஆயுதங்கள் இருப்பதாக யாரும் கேள்வி கேட்காத தவறான நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஈராக்கின்மேல் படையெடுக்க புஷ் நிர்வாகம் எடுத்த தீர்மானமாக

இருந்தாலும், அடமானக் கடன் சார்ந்த நிதிக் கருவிகளின் சரிவைத் தூண்டிய நிதித்துறை வட்டாரங்களாக இருந்தாலும். பேரழிவான குழுச் சிந்தனையின் இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளிலும், "தன்னையே உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளும் கீழ்நோக்கிய சுழலில் முரண்படும் தரவுகளைப் புறக்கணித்த" தனிமைப்பட்ட தீர்மானமெடுப்போர் குழுக்கள் சம்பந்தப்பட்டிருந்தன.[854]

நல்லவேளையாக, போர்வீரன் நிலைக்குத் தானாகத் திரும்புவதைவிட மிகச் சிறந்த ஒரு வழி உண்டு:

வாயில்காப்போரும் வேவுகாரர்களும்

நிச்சயமாக, வாசல்களில் நிற்கும், சபைகளை வழிநடத்தும் நாம், நம்முடைய சபையின் உபதேசத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஆனால் நகர மதில்களை நெருங்கும் எவரையும் சுட்டுத்தள்ளும் போர்வீரர்களாக இருக்க நாம் அழைக்கப்படவில்லை. நகர வாசலில் இருக்கும் நல்ல மூப்பர்களாக, எதையும் உள்ளே விடக் கூடாது என்று நாம் முன்கூட்டியே தீர்மானிப்பதில்லை: மாறாக, ஒவ்வொரு வருகையாளரையும் அவர் கொண்டுவரும் சரக்கையும் மதிப்பிட்டு, நமக்குத் தேவையான ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறோம். நாம் ஏற்கெனவே நம்புவதை உள்ளே அடைத்துவைத்து, நம்பாததை வெளியே அடைத்துவிடும் எரிகோவின் மதில்கள் அல்ல நாம். மாறாக, சில விஷயங்களில் நாம் தவறாக இருக்கலாம் என்ற சாத்தியத்துக்குத் திறந்த மனதையும், அதே நேரத்தில் அந்த விஷயத்தைப் பற்றிய விமர்சனபூர்வமான மதிப்பீட்டையும் நாம் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

கிறிஸ்தவ இறையியலின் வரலாறு, எப்போதும் மாறிக்கொண்டிருக்கும் கலாச்சாரத்தோடு அது கொண்ட தொடர்பின் வரலாறே. ஓர் எல்லையில், கலாச்சாரம் எப்போதும் தவறு என்று நம்பும் சபைகள் உள்ளன. மற்றொரு எல்லையில், கலாச்சாரம் எப்போதும் சரி என்று சிலர் கருதுவதாகத் தெரிகிறது. நம்மில் பெரும்பாலானோர் இவற்றுக்கு நடுவில் எங்கோ இருக்கிறோம்; அதாவது, குறைந்தபட்சம் கொள்கையளவில், புதிய கருத்துகளுக்கு நாம் திறந்த மனதுடன் இருக்கிறோம். அதனால்தான், போர்வீரனாக இருக்க வேண்டிய ஒரு

854. Daniel Goleman, Focus: The Hidden Driver of Excellence, அதி. 7.

நேரம் இருக்கலாம் என்றாலும், நாம் எப்போதும் தற்காப்பு நிலையிலேயே வாழக் கூடாது. ஒரு TED உரையில், ஜூலியா கேலெஃப் (Julia Galef), வேவுகாரர் நிலையிலும் (scout mode) வாழவும் சிந்திக்கவும் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வாதிடுகிறார்: "வேவுகாரரின் வேலை தாக்குவதோ பாதுகாப்பதோ அல்ல. வேவுகாரரின் வேலை புரிந்துகொள்வது. உண்மையில் அங்கே என்ன இருக்கிறது என்பதை, முடிந்தவரை துல்லியமாக, வேவுகாரர் அறிய விரும்புகிறார். ஒரு நிஜமான, உண்மையான படையில், போர்வீரனும் வேவுகாரரும் இருவருமே இன்றியமையாதவர்கள்."[855]

நம்முடைய மனம் போர்வீரன் நிலையில் இருக்கும்போது, தற்காப்பு உணர்வாலும் குலப்பற்றாலும் நாம் இயக்கப்படுகிறோம் என்று கேலெஃப் சொல்லுகிறார்; ஆனால்,

வேவுகாரர்கள் ஆர்வமுள்ளவர்கள். புதிய தகவலைக் கற்றுக்கொள்ளும்போது மகிழ்ச்சி அடைவதாகவோ, ஒரு புதிரைத் தீர்க்க ஓர் உந்துதலை உணர்வதாகவோ அவர்கள் சொல்ல அதிக வாய்ப்புண்டு. தங்கள் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு முரணான ஒன்றை எதிர்கொள்ளும்போது அவர்கள் ஆர்வத்தால் கவரப்பட அதிக வாய்ப்புண்டு; [மேலும்] ஒருவர் தன் சொந்த நம்பிக்கைகளைச் சோதிப்பது நல்லொழுக்கம் என்று அவர்கள் சொல்ல அதிக வாய்ப்புண்டு; தன் மனதை மாற்றிக்கொள்ளும் ஒருவர் பலவீனமானவராகத் தோன்றுகிறார் என்று அவர்கள் சொல்லக் குறைந்த வாய்ப்பே உண்டு.

வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், வேவுபார்த்தல் என்பது சார்புநிலைக்கு எதிரான ஒரு உத்தி. அதன் மையத்தில், நம்முடைய முந்தைய முடிவுகள் தவறாக இருக்கலாம், நாம் எதையோ தவறவிட்டுக்கொண்டிருக்கலாம் என்ற மனத்தாழ்மையான நம்பிக்கை இருக்கிறது – பேதுரு "மனத்தாழ்மை" (humble mind) என்று அழைப்பது இதுவாக இருக்கலாம்.[856]

855. www.bit.ly/3BKjApP
856. 1 பேதுரு 3:8

சிந்தனைச் சட்டக மாற்றம்

அறிவியல், தத்துவம், இறையியல் ஆகியவற்றின் வரலாற்றில், முக்கியமான திருப்புமுனைகளும் சிந்தனைச் சட்டக மாற்றங்களும் (paradigm shifts) இப்படிப்பட்ட திறந்த மனப்பான்மையால்தான் வந்திருக்கின்றன. பல நூற்றாண்டுகளாக, ஒரு துறை எல்லாருடைய அனுமானங்களையும் ஆட்கொள்ளும், நன்கு நிலைபெற்ற ஒரு சிந்தனைச் சட்டகத்தால் (paradigm) ஆளப்படலாம். பின்பு, சிலர் சில கடுமையான முரண்பாடுகளைக் கவனிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். மிஷனரியியல் அறிஞர் ஆலன் ஹிர்ஷ் (Alan Hirsch) இதை நன்றாக விளக்குகிறார்:

சிந்தனைச் சட்டகத்துக்குள்ளிருந்தே முரண்பாடு பற்றிய ஓர் உணர்வு அதிகரித்து வளருகிறது – ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்ற ஓர் உணர்வு. அல்லது, குறைந்தபட்சம், அந்தச் சிந்தனைச் சட்டகம் எதிர்கொள்ளும் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் நிலவும் சிந்தனை முறையால் தீர்க்க முடிவதில்லை. முரண்பாடாக, நிலவும் சிந்தனைச் சட்டகத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களே பெரும்பாலும் ஒருமித்த கருத்திலிருந்து முதலில் விலகுகிறார்கள் – உதாரணமாக, அறிவியலில் ஐன்ஸ்டீனும் (Einstein) ஹைசன்பர்க்கும் (Heisenberg), அல்லது இறையியலில் கால்வினும் (Calvin) பார்த்தும் (Barth). காரியங்கள் தவறாக இருக்கும்போது அதை உணர்ந்துகொள்ள மிகத் திறமையுள்ளவர்களும் மிக அதிக வாய்ப்புள்ளவர்களும் உண்மையான நிபுணர்களே! இப்படியாக, கூன் (Kuhn) “மனதின் சுற்றித்திரிதல்” என்று அழைப்பது தொடங்குகிறது – முன்கூட்டியே உருவாக்கப்பட்ட அனுமானங்களையும் தீர்வுகளின் தொகுப்பையும் நாடாமல், முரண்பாடுகளை எதிர்கொள்வதற்கான ஒரு புதிய சுதந்திர உணர்வு.[857]

படிநிலைக் கோட்பாடு என்ற சிந்தனைச் சட்டகத்திலிருந்து பரஸ்பரக் கோட்பாடு எழுந்ததிலும் துல்லியமாக இதுவே நடக்கிறது. பாலினங்களின் இன்னும் முழுமையான கூட்டாண்மைக்குள் நான் மேற்கொண்ட என் சொந்தப் பயணத்தையும் இது ஓரளவு விவரிக்கிறது – நிரப்புக் கோட்பாட்டை ஆதரிக்கும் அதன் ஏராளமான வாதங்களுக்குள்

857. Alan Hirsch, On the Verge, அதி. 2.

இன்னும் ஆழமாக இறங்கி அதை நிரூபிக்க நான் புறப்பட்டபோது, நான் தெரிந்தெடுக்காமலேயே, மேட்ரிக்ஸில் (matrix) மேலும் மேலும் கோளாறுகளைச் சந்திக்கும் நியோவைப் (Neo) போல ஓரளவு உணர்ந்தேன். ஒரு நிரப்புக் கோட்பாட்டாளனாக நான் ஏன் அப்படி நம்பினேன் என்பதை எவ்வளவு முழுமையாக என்னால் விளக்க முடிந்ததோ, அவ்வளவு குறைவாகவே அதை என்னால் நம்ப முடிந்தது.

இந்தச் செயல்முறையின் ஒரு பகுதி, வேதவசனத்தை ஒரு போர்வீரனாக அல்ல, ஒரு வேவுகாரராக வாசிக்க நான் கற்றுக்கொண்டது. Models for Interpretation of Scripture என்ற தம்முடைய நூலில், நம்முடைய தற்போதைய நம்பிக்கைகளைத் தாங்கிப்பிடிப்பதற்கான ஒரு தற்காப்பு ஆவணமாக வேதாகமத்தைக் கையாளுவதைக் குறித்து ஜான் கோல்டிங்கே (John Goldingay) எச்சரிக்கிறார்: "இது அப்படித்தானா என்பதற்கான ஒரு சோதனை: வேதவசனத்தில் வாசித்த ஏதோ ஒன்றின் காரணமாகக் கடைசியாக எப்போது ஒருவர் தன் மனதை (அல்லது இன்னும் சிறப்பாக, தன் நடத்தையை) மாற்றிக்கொண்டார் என்று கேட்பது. பொதுவாக, நாம் அனைவரும் [நம்முடைய நம்பிக்கைகளை] எதிர்கொண்டு சவால் விடுவதற்கு அல்ல, உறுதிப்படுத்துவதற்கே வேதவசனத்தைப் பயன்படுத்துகிறோம் – வெறுமனே 'நம்மையே மறுபடியும் பிரதிபலிப்பதற்கு.'"

நாம் ஏதோ ஒரு விஷயத்தில் தவறாக இருந்திருக்கிறோம் என்று உணர்வதன் கலக்கமூட்டும், தாழ்மைப்படுத்தும் உணர்வைவிட, தன்னம்பிக்கை மற்றும் நிச்சயத்தின் உணர்வுகளை விரும்புவது இயல்பானதே. உண்மையில், நம்முடைய நம்பிக்கைகளின் மீதான தன்னம்பிக்கை உணர்வு தவறான வழியில் இருக்கலாம் என்பதற்கான வலுவான சான்றுகளை நாம் எதிர்கொள்ளும்போதும், நம்முடைய நம்பிக்கை இன்னும் சரியானதே என்ற உணர்வை உதறித்தள்ள நாம் போராடுகிறோம். அறிவாற்றல் சார்புநிலையை ஆராய்பவர்கள் இந்த வகைச் சார்புநிலையை செல்லுபடியாகும் தன்மையின் மாயை (illusion of validity) என்று அழைக்கிறார்கள்.

ஒருகாலத்தில் எல்லாராலும் மிகவும் உறுதியாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட பழைய சிந்தனைச் சட்டகம் எப்படிக் கலையத் தொடங்குகிறது என்பதை ஹிர்ஷ் விளக்குகிறார்: "மெதுவாக, நிலவும் கருத்தமைவில் ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்பதை மேலும் மேலும் அதிகமானோர்

உணர்ந்துகொள்ளுகிறார்கள்; கடைசியில் ஒரு திருப்புமுனைப் புள்ளி (tipping point) எட்டப்படுகிறது."[858]

ஆனாலும், வழக்கமாக, புதிய சிந்தனைச் சட்டகம் உதயமாகும்போது, பழையது கடுமையான எதிர்ப்போடு தன்னை மீண்டும் நிலைநாட்டுகிறது. கருத்தில் விரைவான மாற்றத்துக்கு உத்தரவாதம் அளிக்க, சரியாக இருப்பது மட்டும் போதாது. (உதாரணமாக, சூரியனை மையமாகக் கொண்ட உண்மை என்ற "மதவிரோதக் கொள்கையை" மறுதலித்ததால் மட்டுமே கலிலியோ (Galileo) தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொண்டார்.) "சிலர் தங்கள் சுய உணர்வை அந்தச் சிந்தனைச் சட்டகத்தில் முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள்; ஆகவே தங்கள் நியாயத்தன்மையை அதிலிருந்தே பெறுகிறார்கள்" என்பதே இதற்குக் காரணம் என்று ஹிர்ஷ் விளக்குகிறார்.[859]

ஆனாலும், போதுமான காலம் கொடுக்கப்பட்டால், புதிய சிந்தனைச் சட்டகம் கடைசியில் பழையதன் இடத்தைப் பிடிக்கிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஜெர்மன் தத்துவஞானி ஆர்தர் ஷோப்பன்ஹோவர் (Arthur Schopenhauer) முன்வைத்ததுபோல: "எல்லாச் சத்தியமும் மூன்று நிலைகளைக் கடந்துசெல்கிறது: முதலாவது, அது பரிகசிக்கப்படுகிறது. இரண்டாவது, அது எதிர்க்கப்படுகிறது. மூன்றாவது, அது தானாகவே வெளிப்படையானதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது." பல பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு வேதவசனத்தின் பரஸ்பரக் கோட்பாட்டு விளக்கத்தை நான் முதன்முதலில் சந்தித்தபோது, அது பரிகசிக்கப்படுவதற்கும் எதிர்க்கப்படுவதற்கும் இடையேயான கோட்டில் நின்றதாக அப்போது எனக்குத் தோன்றியது. இப்போது சுற்றிலும் பார்க்கும்போது, அது எதிர்க்கப்படுவதற்கும் தானாகவே வெளிப்படையானதாக இருப்பதற்கும் இடையே ஊசலாடுகிறது. அமெரிக்கச் சுவிசேஷகச் சபை தாராளவாதத்தைப் (liberalism) பற்றிக் கொண்டிருக்கும் பயம், காரியங்களின் மிகப் பழமைவாத விளக்கத்தை நோக்கியே அதைத் திருப்பினாலும், அமெரிக்காவின் மிகப் பெரிய சபைகளில் நான்கில் ஒரு பங்கு ஏற்கெனவே பெண் போதகர்களையும் பிரசங்கிகளையும் அனுமதிக்கின்றன.[860] திருப்புமுனைப் புள்ளி ஏற்கெனவே கடக்கப்பட்டுவிட்டது, சிற்றோடை ஏற்கெனவே

858. Alan Hirsch, On the Verge, அதி. 2.
859. Alan Hirsch, On the Verge, அதி. 2.
860. www.bit.ly/3COXZxW

வெள்ளமாகிவிட்டது; இனித் திரும்பிப்போவது இல்லை என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

படிநிலைக் கோட்பாட்டிலிருந்து பரஸ்பரக் கோட்பாட்டுக்கு மாறிய நம்மில் உள்ளவர்களுக்கு விசேஷமாகப் பொருந்தும், சார்புநிலையைப் பற்றிய இன்னும் ஒரு விஷயம்: பின்னோக்குச் சார்புநிலை (hindsight bias) பற்றி எச்சரிக்கையாக இருங்கள். நாம் நம் மனதை மாற்றிக்கொண்டவுடன், நாம் முன்பு நம்பியதுபோல நம்புகிறவர்கள்மேல் உள்ள அனுதாபத்தை இவ்வளவு விரைவாக இழந்துவிடும் விதமே இது. புதிய தகவலின் வெளிச்சத்தில் மக்கள் தங்கள் நம்பிக்கைகளை மாற்றிக்கொள்ளும்போது (அது அரிதான சாதனை!), அவர்கள் தங்கள் பழைய நம்பிக்கைகளின் உள்ளடக்கத்தை நினைவுகூரப் போராடுகிறார்கள்; அதனால் தாங்கள் எப்போதுமே சரியான கருத்தை நோக்கிச் சாய்ந்திருந்ததாக நினைக்கிறார்கள். இந்தச் சார்புநிலை செயல்படும்போது, நம்முடைய நம்பிக்கைகளின் வரலாற்றைப் பற்றிய நினைவு திரிபடைகிறது. உண்மையில், கடந்த பல ஆண்டுகளில் பல சமூக இயக்கங்களில் அடிக்கடி காணப்படும் தீர்ப்புசெய்யும் மனப்பான்மைக்கு பின்னோக்குச் சார்புநிலை தானே விளக்கம்? ஓர் ஆண்டுக்கும் குறைவான காலத்துக்கு முன்பு, ஒருவர் வேறொன்றை நம்பியிருக்கலாம்; இப்போது அவர் தன் மனதை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்; கடந்த ஆண்டு தான் நம்பியதை இன்னும் நம்பும் “மதவெறியர்களை” கடுமையாகக் கண்டிக்க ஆயத்தமாக இருக்கிறார்! அதனால்தான், உங்கள் தாழ்மையான மனப்பான்மை உங்கள் மனதை மாற்றியபின்பும் தாழ்மையாக இருப்பது மிகவும் முக்கியம்.

இந்தக் குறிப்போடு, என் புத்தகத்தை முடித்து, என் ஊழிய வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியில் எனக்கு இல்லாத, ஆனால் இப்போது, என்னால் முடிந்தவரை வேதவசனத்தை ஆழமாக ஆராய்ந்தபின் எனக்கு உள்ள ஒரு நம்பிக்கையைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன் – நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி நான் உங்களுக்குப் பரிந்துரைக்கும் ஒரு கருத்து:

ஆண்-பெண் பரஸ்பரக் கோட்பாடு, வேதவசனத்தால் வடிவமைக்கப்பட்ட இந்த இறையியல் நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறது: ஆண்களும் பெண்களும் தனித்துவமானவர்கள், ஆனாலும் சமமானவர்கள்;

வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் ஒருவருக்கொருவர் அருகில் நின்று சேவை செய்யவும் கூட்டாளிகளாகச் செயல்படவும் படைக்கப்பட்டவர்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் தேவன் கொடுத்த அதிகாரமும், வரங்களும், நிபுணத்துவமும், அவருடைய பாலினம் எதுவாக இருந்தாலும், அங்கீகரிக்கப்படவும் கொண்டாடப்படவும் முடியும், அப்படிச் செய்யப்படவும் வேண்டும்.

மிக்க நன்றி

என்னுடைய மிகப் பெரிய நன்றி, என் மிக நெருங்கிய குடும்பத்துக்கும் குழுவுக்கும் – ஜூலி (Julie), ஈலை (Eli), ஃபின் (Fynn), ஐவி (Ivy), சார்லி (Charlie), சாம் (Sam) – இந்தப் புத்தகத்துக்குத் தன் மூளையையும், இருதயத்தையும், நேரத்தையும் அளவுக்கு மீறி அர்ப்பணித்த ஒரு கணவனையும் தகப்பனையும் நீங்கள் பொறுத்துக்கொண்டீர்கள். இது என்ன நன்மையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினாலும், அதை நாம் இணைந்தே உருவாக்கினோம்.

என் மாமனார் மாமியாராகிய ஜாய் (Joy), கீத் (Keith) ஆகியோருக்கும், நெஸ்ட் டெலியில் (Nest Deli) உள்ள என் இரண்டாவது குடும்பத்துக்கும் நன்றி. கையில் மிகச் சிறந்த காபியோடு, அற்புதமான மலைக் காட்சிகளோடு, என்னைச் சுற்றி அன்பான மக்களோடு, இந்தப் புத்தகத்தை எழுத எனக்குத் தேவையான பாதுகாப்பான, விசாலமான இடத்தை அது கொடுத்தது.

எனக்காக ஜெபித்தவர்களுக்கு – குறிப்பாக ஷே வால்டன் (Shae Walton), எட்வினா ஹான்ஸ்லோ (Edwina Hanslo) ஆகியோருக்கு – நன்றி, நன்றி. நான் முற்றிலும் தனிமையாக உணர்ந்துகொண்டு தட்டச்சு செய்துகொண்டிருந்த அந்த நாளை ஒருபோதும் மறக்கமாட்டேன்; அப்போது உங்கள் குரல் செய்தி வந்தது: “டெரன், கர்த்தர் உங்களை எங்கள் இருதயங்களில் வைத்திருக்கிறார். நீங்கள் இப்போது எதில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தாலும், தொடர்ந்து செய்யுங்கள்! நீங்கள் அதைச் செய்யும்போது அவர் உங்களோடு இருக்கிறார், உங்களை உற்சாகப்படுத்துகிறார்.”

எனக்காக வேதவசனத்தின் சிறந்த வாசிப்பைச் செதுக்கியெடுத்த எண்ணற்ற வேதாகம அறிஞர்களுக்கு – உதாரணமாக, டாக்டர்கள் லூசி பெப்பியாட் (Lucy Peppiatt), ஜேமின் ஹூப்னர் (Jamin Hübner), வில்லியம் விட் (William Witt), ஆலிஸ் மேத்யூஸ் (Alice Mathews), டெரெக் மார்ஃபியூ (Derek Morphew), கேட்டியா ஆடம்ஸ் (Katia Adams) – நான் என்றென்றும் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். என் தாழ்மையான கருத்தில், இவ்வளவு காலமாகத் தனித்து ஒலிக்கும் தீர்க்கதரிசனக் குரல்களாக இருந்ததற்காக வாழ்நாள் சாதனை விருதுகளுக்குத் தகுதியான நான்கு

வேதாகம அறிஞர்கள் குறிப்பாக உண்டு: டாக்டர்கள் சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Westfall), கிரெய்க் கீனர் (Craig Keener), பிலிப் பெய்ன் (Philip Payne), கெவின் கைல்ஸ் (Kevin Giles). சத்தியத்துக்காக நின்றதால் சில வேளைகளில் மதவிரோதிகளைப் போல நடத்தப்பட்ட நீங்கள், உண்மையிலேயே சபையின் வீரர்கள். ஒருநாள், சபைமேல் உங்களுக்கு உள்ள அன்புக்காகவும், அறிவு மற்றும் பகுத்தறிதலின் வரங்களுக்காகவும், உங்கள் தைரியத்தின் ஆழத்துக்காகவும், நீங்கள் ஒருவேளை விதைத்திருக்கும் எல்லாக் கண்ணீருக்காகவும் இன்னும் அநேகர் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவார்கள். உங்கள் முயற்சிகள் வீணாகவில்லை.

ரயன் போத்தா (Ryan Botha), இந்தப் புத்தகத்தின் அட்டைக்கும் சின்னத்துக்கும் தேவன் உங்களுக்குக் கொடுத்த விதிவிலக்கான வடிவமைப்புத் திறமையை அளித்ததற்காக உங்களுக்கு நன்றி. என் மனைவி ஜூலிக்கும், கிறிஸ்டின் வான் விக் (Christine Van Wyk), கிரெய்க் மெக்கெல்லர் (Craig McKellar) ஆகியோருக்கும், உங்கள் பதிப்பாய்வு மற்றும் மெய்ப்புத் திருத்தும் திறமைகளுக்காக – நான் மிகவும் நன்றியுள்ளவன். கடைசியாக, என்னை உற்சாகப்படுத்தி எனக்காக ஜெபித்த நண்பர்களுக்கு – பால் வான் கோலர் (Paul Van Coller), சாரா, ஸ்டீவ் பினோஸ் (Sarah and Steve Binos), டேவிட் சைல்ட் (David Child), ஜென் பெடர்சன் (Jen Pedersen), கேரத், ஏஞ்செலா மரிலியர் (Gareth and Angela Marillier), ஜூலியன், கேட்டியா ஆடம்ஸ் (Julian and Katia Adams), கெல்லி, கை செனல்ஸ் (Kelly and Guy Chennells), சூ, ஆன்ட் ரயன் (Sue and Ant Ryan), மைக் டே (Mike Day), டாம், ஜெஸ் பாசன் (Tom and Jess Basson), என் உடன்பிறந்தவர்களாகிய மேண்டி (Mandy), ரிச்சர்ட் (Richard) – நீங்கள் இல்லாவிட்டால் இந்தத் திட்டத்தை நான் வெகுகாலத்துக்கு முன்பே கைவிட்டிருப்பேன்.

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நூற்பட்டியல்

Barr, Beth Allison, 2021, “The Making of Biblical Womanhood: How the Subjugation of Women Became Gospel Truth.” Brazos Press

Bartlett, Andrew, 2020: “Men and Women in Christ: Fresh Light from the Biblical Texts.” Intervarsity Press.

Beck, James R. (ed), 2005: “Two Views on Women in Ministry (Counterpoints: Bible and Theology).” Zondervan

Bessey, Sarah, 2013: ”Jesus Manifesto: An Invitation to Revisit the Bible's View of Women.” Howard Books

Davidson, Richard, 2012, “Flame of Yahweh: Sexuality in the Old Testament.” Baker Academic

Frymer-Kensky, Tikva, 1992, “In the Wake of the Goddesses: Women, Culture and the Biblical Transformation of Pagan Myth.” Ballantine Books

Giles, Kevin, 2019: “What the Bible Actually Teaches on Women.” Cascade Books

Gregoire, Sheila; Lindenbach, Rebecca; Sawatsky, Joanna, 2021: “The Great Sex Rescue.” Baker Books

Grudem, Wayne, 2012: “Evangelical Feminism and Biblical Truth: An Analysis of More Than 100 Disputed Questions.” Crossway

Hübner, Jamin, 2013: “A New Case For Female Elders: An Analytical Reformed-Evangelical Approach.” PhD Thesis www.bit.ly/3BNaSY8

Hübner, Jamin, 2015: “Translating Authentein in 1 Timothy 2:12a.” www.bit.ly/3EKqWM8

Keller, Kathy, 2012: “Jesus, Justice and Gender Roles: A Case for Gender Roles in Ministry.” Zondervan

Keller, Timothy and Kathy, 2016: “The Meaning of Marriage.” Penguin Group

Knight III, George, 1977: “The New Testament Teaching on the Role Relationship of Men and Women.” Baker Books

Köstenberger, Andreas: Köstenberger, Margaret, 2014: “God's Design for Man and Woman: A Biblical-Theological Survey.” Crossway

Köstenberger, Andreas; Schreiner, Thomas, 2016: “Women in the Church: An Analysis and Application of 1 Timothy 2:9-15.” Baker Academic

Mathews, Alice, 2017: “Gender Roles and the People of God.” Zondervan

Payne, Philip, 2015: “Man and Woman, One in Christ: An Exegetical and Theological Study of Paul's Letters.” Zondervan Academic

Peppiatt, Lucy, 2019: “Rediscovering Scripture’s Vision for Women.” IVP Academic

Pierce, Ronald; Groothuis, Rebecca; Fee, Gordon (eds), 2005: “Discovering Biblical Equality: Complementarity without Hierarchy.” IVP Academic

Piper, John; Grudem, Wayne (eds), 2021: “Recovering Biblical Manhood and Womanhood: A Response to Evangelical Feminism.” Crossway

Stackhouse, John, 2005 “Finally Feminist: A Pragmatic Christian Understanding of Gender.” Baker Academic

Storkey, Elaine, 2018: “Scars Against Humanity: Understanding and Overcoming Violence against Women.” IVP Academic

Westfall, Cynthia, 2016: “Paul and Gender: Reclaiming the Apostle's Vision for Men and Women in Christ.” Baker Publishing Group

Westfall, Cynthia, 2014: “The Meaning of Authentein in 1 Timothy 2:12.” www.bit.ly/3EL7OgM

Witt, William, 2020: “Icons of Christ: A Biblical and Systematic Theology for Women’s Ordination.” Baylor University Press

Wojtyła, Karol, 2002: “Mulieris Dignitatem: On the Dignity and Vocation of Women.” Catholic Truth Society

சபைகளுக்கான அடுத்த படிகள்: பரிந்துரைக்கப்படும் வளங்கள்

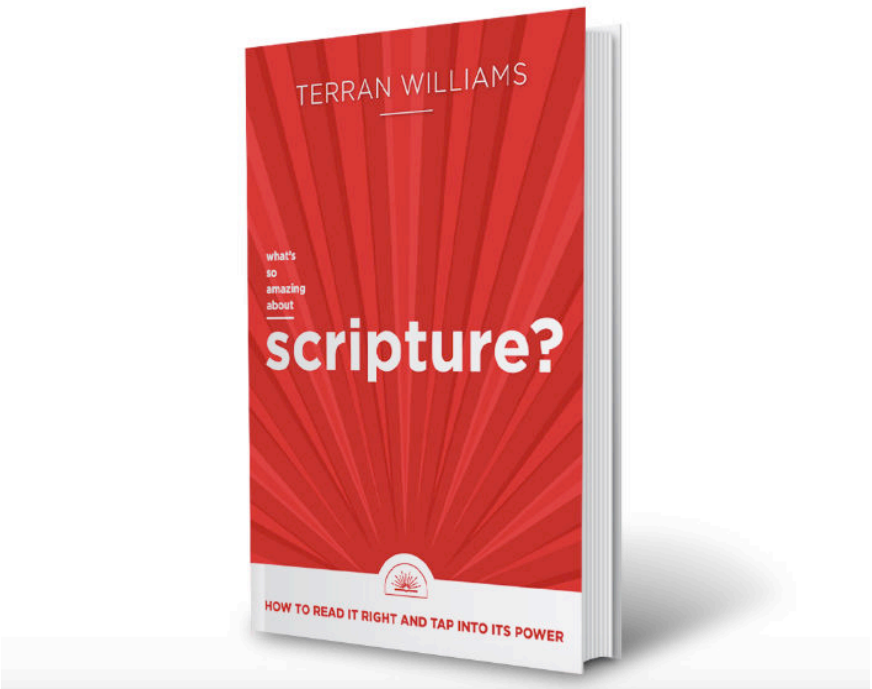
Cole, Kadi, 2019: “Developing Female Leaders: Navigate the Minefields and Release the Potential of Women in Your Church.” Thomas Nelson

Dixon, Rob, 2021: “Together in Ministry: Women and Men in Flourishing Partnerships.” IVP Academic

Williams, Terran, 2022: “How God Sees Women: End of Patriarchy, 10 Session Group Study Guide.” இந்தப் புத்தகத்தின் வழியாக மற்றவர்களோடு சேர்ந்து 10 அமர்வுகள் கொண்ட ஒரு பயணத்தை மேற்கொள்ளுங்கள்; இந்த இலவச Study Guide-ஐ (படிப்பு வழிகாட்டி) www.bit.ly/37FBBfQ இல் பதிவிறக்கம் செய்யுங்கள்

Terran Williams எழுதிய பிற நூல்கள்

What's So Amazing About Scripture? How To Read It Right And Tap Into Its Power

எளிமைக்கு அடியில் ஆழத்தோடு டெரன் வில்லியம்ஸ் (Terran Williams) எழுதுகிறார். புத்தகம் எளிதானதும் அணுகக்கூடியதுமாக இருக்கிறது; ஆனாலும் அதன் பின்னால் மிக முக்கியமான இறையியல் இலக்கியத்தின் புதுப்பிக்கப்பட்ட வாசிப்பு இருக்கிறது. அவர் ஆர்வத்தோடும் எழுதுகிறார். அவர் தம்முடைய விஷயத்தை வெறுமனே நேசிக்கிறார் என்பதை ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் உணர முடிகிறது. அவர் வேதாகமத்தை நேசிக்கிறார், அதன் மாபெரும் கதையை நேசிக்கிறார், அதன் மையக் கதாநாயகரை நேசிக்கிறார். நீங்கள்

வாசிக்கும்போது வேதவசனத்தின்மேல் அவருக்கு உள்ள ஆர்வம் உங்களுக்கும் “தொற்றிக்கொள்ளும்படி” நான் ஜெபிக்கிறேன்.

—டாக்டர் டெரெக் மார்ஃபியூ (Derek Morphew), Breakthrough, The Kingdom Reformation ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியர், சர்வதேச Vineyard Bible Institute-இன் நிறுவனர்

மக்கள் வேதவசனத்தோடு ஈடுபட உதவ முயலும் ஒரு போதகராக, வேதாகமம் என்ன, அது எதைப் பற்றியது, அது இன்னும் ஏன், எப்படி நம்மோடு பேசுகிறது, அது எப்படி உருவானது, அதை எப்படி வாசித்து வாழ்வில் பொருத்துவது, அதன் மூலம் தேவனிடம் எப்படி இன்னும் நெருங்குவது என்பதைத் தெளிவாக்கும் புத்தகத்தை நான் தேடினேன். என்னைப் போன்ற அனுபவமிக்க வேதாகம வாசகர்களுக்கும் போதகர்களுக்கும், அதே நேரத்தில் தொடக்கநிலையாளர்களுக்கும் சந்தேகிப்பவர்களுக்கும் எழுதப்பட்ட ஒரு புத்தகம். இது பெரிய எதிர்பார்ப்பு; ஆனால் கடைசியில் நான் அதைக் கண்டடைந்தேன்!

—கிராண்ட் கிளார்க் (Grant Clark), One Harbour சபையின் போதகர்

வேதாகம அறிஞர்களின் சிக்கலான படைப்புகளை உயிரோட்டமாகவும் அணுகக்கூடிய விதத்திலும் தொகுத்துத் தருவதில் டெரன் வில்லியம்ஸ் மேதைமையான வேலை செய்கிறார். உங்கள் வாழ்க்கையின் மிகச் சுவாரஸ்யமான பயணத்துக்குத் தயாராகுங்கள்; வேதவசனங்களுக்குள் ஆழமாகத் தோண்டுவதற்கான உத்வேகத்தை நீங்கள் கண்டடைவீர்கள், வேதாகமத்தை நீங்களே கண்டறியத் தகுதிப்படுத்தப்படுவீர்கள்.

—மினா கோயெலா (Minah Koela), போதகர், Beautiful Gates அமைப்பின் தலைமை நிர்வாக அதிகாரி (CEO)

வேதாகமத்தைப் பற்றிய பெரும்பாலான புத்தகங்கள் எளிமையானவையும் ஈர்க்கக்கூடியவையுமாக இருந்தாலும், வேதாகமத்தின் சிக்கலான இயக்கவியல்களைக் கையாளத் தவறுகின்றன; அல்லது சிக்கலானவையும் கல்விசார்ந்தவையுமாக இருந்தாலும், சாதாரண வாசகருக்கு உதவத் தவறுகின்றன. இந்த அரிய, குறிப்பிடத்தக்க புத்தகம் இரண்டையும் செய்கிறது.

—ஸ்டீவன் போல்மன் (Stephen Pohlman), The Reason For Everything நூலின் ஆசிரியர்.

டெரனில் மிக முக்கியமான ஒரு சிந்தனையாளர், பேச்சாளர், எழுத்தாளர் உருவாவதை நாம் காண்கிறோம் என்று நான் நம்புகிறேன். மிகவும் ஈர்க்கக்கூடிய, தீர்க்கதரிசனமான நடையில் தேவனுடைய சத்தியத்தைத் துல்லியமாகத் தெரிவிக்கும் அற்புதமான திறன் அவருக்கு உண்டு; நம்முடைய 'சத்தியத்துக்குப் பிந்தைய' (post truth) கலாச்சாரத்தில் அது மிகவும் தேவைப்படுகிறது.

—கிரெய்க் போத்தா (Craig Botha), போதகர்களின் பயிற்சியாளர்

"What's So Amazing About Scripture? How to Read it Right and Tap Into Its Power" Amazon-இல் காகித அட்டைப் புத்தகமாகவும் (paperback) Kindle மின்னூலாகவும் கிடைக்கிறது.

www.terranwilliams.com